

**ANDREAE
TIRAQUELLI ...
COMMENTARII IN
L. SI VNQUAM. C.
DE...**

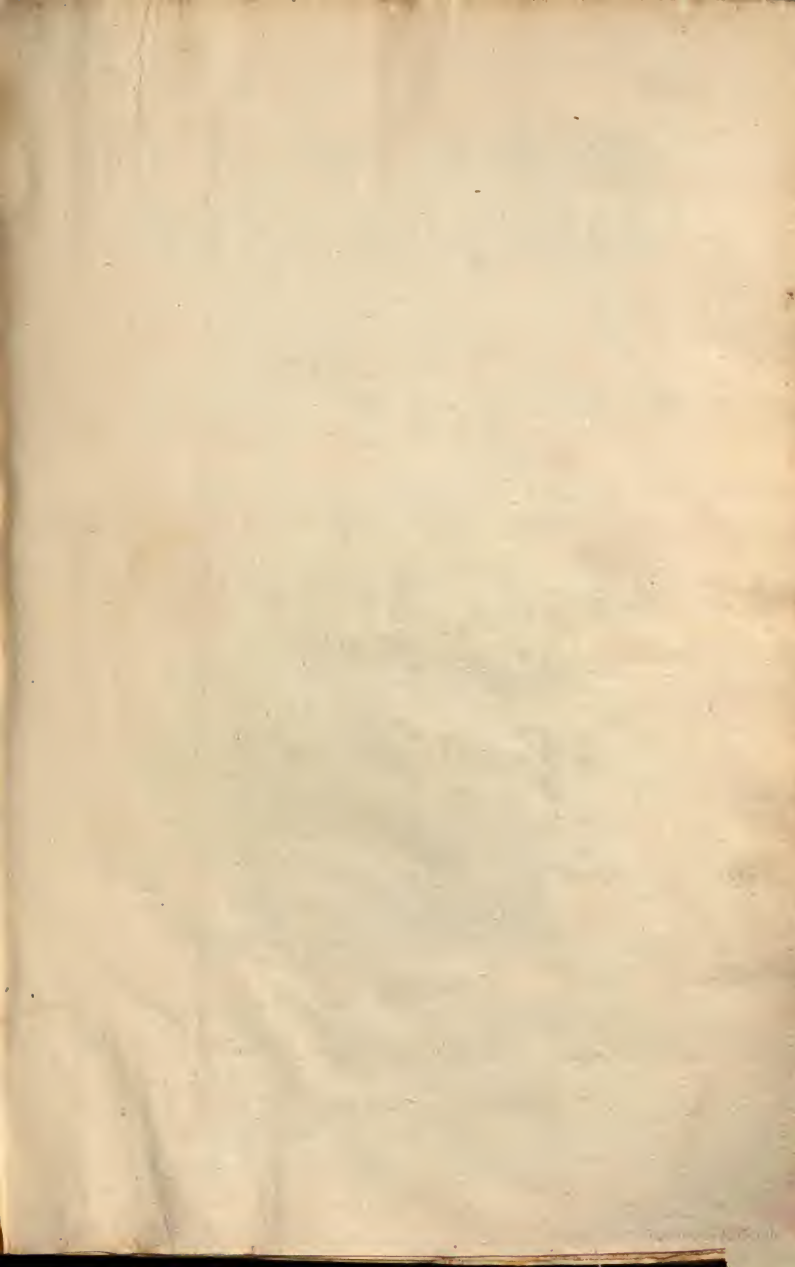

André Tiraqueau

ANDRÆ
TIRAQVELLI
 REGII IN CVRIA
 P A R I S I E N S I
 SENATORIS

COMMENTARII

In L. Si vnquam. C. De reuocandis donationib.

**Postrema. hac editione felicius, quàm antea renati,
 accuratissimèque repurgati.**

*In quibus præter propriam ac peculiarem eius l. materiam, disertè multa, in omni disci-
 plinarum genere, & copiosè tractantur: quæ octaua
 post hanc pagina indicabit.*

I
N
V
I
R
T
V
T
E

E
T
F
O
R
T
U
D
I
A

LUGDVNI,
 APVD GVLLIELMVM ROVILLIVM,
 SVB SCVTO VENETO.

M. D. LXXXI.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

ANDRE

TIRAOVELL

REGIUM CVRIA

PARLAMENT

COMMENTARI

In P. Empereur, Capitulum, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

Legatione, Imperialis, Imperialis

ANDREAS TIRA-

QVELLVS AMPLISSIMO OR-

DINI SENATVS BV RDE-

GALANSIS.

ESCIO, P. C. quo meo aut virtutis aut doctrina merito, hoc me tanto honoris titulo decoratus, ut minimè candidatum petitorum, nullique vestrum ulla necessitudine coniunctum, sed et tantis locorum interstitiis, atque etiam citra fines vestri conuentus remotum, publico tamen decreto vestro in Senatoris demortui locum sublegeritis. Verùm quicquid huic vestra de me opinioni assensum præbuerit, non possum non mihi admodum

gloriarì, quod à Senatu in Gallus celeberrimo Senator sim designatus. Id quod nos in primum laudum nostrarum censum collocabimus, quicquid posthac meliori sorte, si qua reperiri potest, obtigerit. Cum autem in presentiarum nihil aliud nobis sit, quo gratum in vos animum nostrum testemur, ecce Commentarios nostros in pientissimam legem vobis dedicamus, utinam non indignos, qui ab eo edantur, quem Senatoris munere dignum indicastis. Eos si probaueritis, facile patiar improbari à vitiligatoribus istis, qui nihil aliud quam oblatrant, obgannunt, obmurmurant.

Valete.

★

★ 2

ANDREAS TIRAQVEL-
LVS FONTENAIVS SVPPRAE-
FECTVS, PICTONIBVS

LEGVM STUDIOSS.

Cipionem illum Africanum dicere solitum acce-
pimus, nunquam se minus solum esse, quàm cum
solus esset: nunquam minùs ociosum, quàm cum
esset ociosus. Magnifica vox, inquit Tullius, & ma-
gno viro ac sapiente digna, quæ declarat, illum in
ocio de negotiis cogitare. Ego verò, Pictones mei,
illud è diuerso dicere possum, nunquam me minùs
negociosum esse, quàm cum sum negociosus. Etsi
enim perpetuis negociorum vndis iam inde ab in-
cunabulis sic inuolutus vsque fuerim, vt emergere
in ocium ac quietem, homine libero dignam, animique securitatem illam, quam
veteres primi nominis Philosophi *diuulso* dixere, nulla vnquam arte poterim,
quasi mihi cum fato res esset: igniculos tamen quosdam à natura suscitatos, li-
terarumque meliorum studia in memetipso persentiscbam, quæ sic cum annis
venientibus creuerunt, vt quo maximè tempore rem facere nostrates solent,
ego tum abiecta rei domesticæ ac familiaris cura, negociorum, quæ ferè om-
nia aut amicorum, aut vniuersitatis nomine suscepi, interualla ocio liberali di-
spungere cœperim: non id equidem agens aut satagens (quod scribentibus penè
perpetuum est) vt edito ingenij specimine immortalitatis mihi gloriam compa-
ratem. Quæ enim immortalitas alia est ab ea quam nobis Christus pollicitus
est, si ex præscripto legis Euangelicæ vixerimus: neque vllum ex studiis lucrum
aut fauorem à quopiam sperans: nam potius ex immodicis vigilijs damnum re-
rum mearum cum luculento valetudinis dispendio expertus sum. Quid igitur,
ais, te potissimum mouit? quò spectabas? quid sperabas? Dicam certè quod res
est. Videbam olim fere hominum genus velis (quod aiunt) remisque conniti,
vt ignorantiam, socordiam, imperitiam, ceterasque Gothorum reliquias procul
è finibus suis *Eis xopaxas* extruderent, & Hercules illius Gallici exemplo Gerio-
nis stabulum repurgarent, facerentque quàm existimatissimam celeberrimam-
que vniuersisque patriam suam: Soli Pictones mihi graui quodam verno tor-
pore videbantur, quos primos omnium ad brabeum contendere decuerat, si
soli, cælique illius quidem vberimi, huius autem saluberrimi ratio habeatur.
Qua rei indignitate commotus, vrgere cœpi, ac meditari, siqua lucubratione
Pictones hos meos ad honestam hanc ac plausibilem literarum pugnam ani-
mare possem. Ea verò mihi scribendi ratio potissimum ardebat, in qua placi-
do quodam nexu iungeretur cum politiori literatūra (quoad eius quidem face-
re liceret) iuris Cæsarei, legumque peritia. Etsi enim multò iucundiora, tracta-
tùq; faciliora argumenta multa paterèt, illud tamen mihi locupletandù in primis
eligere optabà, quo maximè municipes meos videbam indigere. Iamdiu enim
malè vulgo audiunt nostrates ob irrequietam litigandi pertinaciam, quasi non
alij frequentiùs vlli iudicum, patronorù, tribunaliumque limina proterant, prope
vt iam

• vt iam in prouerbum abierint Pictonicæ disceptationes, veluti in eâ re Aegyptios de industria nobis imitandos proposuerimus, genus hominum (quod Ammianus scribit) controuersum, & aduetudine perplexius litigandi latissimum. Facturus igitur operæ precium mihi visus sum, deque patria bene meriturus, si quoniam, teste Tullio, litigiosa est iuris legumque ac morum ignoratio, quod in legibus nostris municipalibus (quas consuetudines vocant) aut obscurum videtur, aut paradoxum, enarrarem, lucemque aliquam propter hebetiores quosdam ac crassiores adderem. Congessi proinde in eas tanquam syluam quandam commentariorum annis iam aliquot, quibus nisi exactè doceo, nihil in consuetudine nostra esse à priscis legibus, probatissimisque vniuscuiusque gentis institutis abhorrens aut alienum, voti non sum compos effectus. Horum sectionē vnā, cui titulus est, de Legibus connubialibus impositam adhuc, planēque musteam, & à lacu feruentem, superioribus annis edidi. Ita enim amicis meis visum est, quorum iudicium meo ipsius antiquius semper duxi: sed eam tot mendis ac maculis deformarunt, vt vix non me editionis peniteat: quanquam extitit, qui ex ea chartas integras non semel, sed sexcētis locis in suos libros transcripserit, & bona fide, hoc est vnā cum suis mendis, ne syllaba quidem mutata, vt hinc faciliè intelligas non eum intellexisse quod legisset. Cuius nomen libens supprimo, eum digito monstrare cōtentus, quod titulus operi ab eo nuncupatus tam elegans est, quam liber vniuersus, nempe Catologus glorię mundi. Sed & quod multo indignius est, ac iniquius, modo nomen meum dissimulat, tanquam id totum ipsius sit, quod totum meum est: modo ita profert, vt putes minimam partem eorum quę mea sunt, esse mea, de qua re in alia editione eiusdem mei operis dicam effusius: ne si plura hoc in loco dixerim, *καὶ τὸς ἄλλους ἀπὸ τοῦ καὶ*, videar. Illud tantum hīc dicam, quod cum eo præclare actum fuisset, si tua contentus pellicula, id est, opere quod primum ediderat, non vltra crepidas quicquam molitus fuisset. Sed vt ad institutum redeam, cū ab immenso illo commentariorum opere tanquam in flexu interspirare statuissem, conatūsque meos non pessimè celsisse, sed supra spem, vōtūque successisse viderem, libuit interim, dum reliqua parantur, argumento ex ipso legum Codice sumpto ludere, expeririſque ecquid in iure nostro tot tantisq; vigiliis profecissem, fecique hoc etiam libentius, quod sciolos quosdam, planēque dieculares, aut, si mauis, ephemeros leguleios passim mussitantes audirem, aduersumque ius hocce nostrum impudentissimè oblatrantes, tanquam nō tam iustitię quā litigandi vias tradat, iactantesque iuris se consultos triduo euasuros, si quis eis stomachum mouerit, etiam si Pandectę simul omnes in fauillas sint redactę. Quid enim ipsi non liceat hominibus, vt ipsi putant, ad elegantię vnguem reconcinnatis, quod Ciceroni licuit? quasi scilicet Cicero ipse id intellexerit, aut non omnem ætatem in iure perdiscendo, tractando dicundoque consumpserit: quod & ipse in suis legibus planē profitetur. Ferendum hoc vtcunque in hominibus idiotis, priuatisque, quorum acta domo non efferuntur, nisi quosdam cerneamus rerum publicarum gubernaculis admotos, prōque tribunali ius dicentes, eō socordię delapsos, vt credant, confidantque sese egregie de iure responsuros, litēsque definituros, si Tullium tantū ipsum consulant, aut Fabium. Nec interim animaduertunt infelices ciuitates sibi creditas assiduis litibus penē interuersas, & in mutuam perniciem coniuratas, viuētib; videntib;que ipsis, & non opitulantibus hilum. Nam cū ad salutem ciuium, ciuitatūque incolumitatem, vitāque hominum & quietam & beatam conditas esse leges constet, quī rectē atque ordine rempublicam administrare poterunt homines legum iurisque imperitissimi, qui si quando è re nata cogantur ad Pandectas, ceterosque sanctoris

iuris libros adire, tum verò levis plusquam Saturniis cæcutiunt, offenduntque etiam in meridie. Indidem totprouocationes, appellationes, refutationes, reiectiones, ampliationes, dierum diffissiones, comperendinationes, & id genus cætera, quibus tanquam filo texuntur in longum iudiciorum litiumque tela, quas lege intellecta velocius est componere, quàm à texente tela succiditur, vt interim Iob verbis vtat. Fítque (quod iure plerique omnes quibus mens sanior est, queruntur) vt iudicum magistratuúmque imperitia, ne malicia dicam, controuersię ferè omnes seculares pro rostris pendeant, nonnullę etiam postremo Christi iudicio seruentur, dum singuli eorum iudicia detractent, nec ea subire vlla ratione sustinent. Exposui itaque *παχυμύκτηρον*, vt Græcum Vlpiani verbum vsurpem, id est, crassius, & pingui minerua, propter quosdam imperitiores, legem illam, cuius caput est, Si vnquàm. C. de reuoc. donat. cuius sensus à nemine omnium, qui hæctenus eam interpretati sunt, funditus erutus, enucleatusque fuerat, & tamen adedò frequens est eius in iudiciis vsus, vt quia secus ac debuit, est à quibusdam exposita, sexcentæ quotannis causæ aut perperam diremptrę, aut prorsus intactę indecisæque maneant, gementibus interim, atque ad Deum altissimum verum nomotheton nostrum clamantibus pupillis ac viduis. Tu lector amice, labore nostro fruire, reliquosque commentarios propediem expecta. Ex Fontenaio Calendis Augusti, Anno

1 5 3 4.

23

A N D R

ANDREAE TIRAQVELLI IN L.
hanc Distichon.

*Omnis in Ascanio chari stat cura parentis:
Omnis & hac constat lege parentis amor.*

A L I V D.

*Est legis natura parens, eadēque magistra:
Si nescis, legito hac, continuoque scies.*

MICHAELIS TIRAQVELLI, AUCTORIS
filij, aliud distichon in eandem l.

*Lex ait, id munus reuocari, quod sine natis
Quis dat, si natos postea suscipiat.*

A L I V D.

*Lex hac, si donans natis sine, postea natos
Suscipit, id donum, mox reuocatur, ait.*

PETRI COGVETI ALIVD.

*Lata ferendāve sit quam sententia, discēs
Ista legens, si non undique cecus eris.*

PETRI MARCHANT ARCHIDIACONI
Lucionensis ad Tiraquellum carmen.

*Materna exhaeres infans lugebat in aluo
Immensa externo munera facta viro,
Hunc tu solaris natum, ut cum luce, parentis
Donatas, rupto munere, capter opes.
Plus igitur tibi inops, quā luci est debitor infans:
Corporis illa fugat, tu ingenij tenebras.*

*In his commentariis, Lector beneuole, multa uidebis non iniucunda, nec par-
nitenda de amore & affectu omnium animantium in suos sætus: atque ex
eo leges aliquot & constitutiones prodisse.*

*Plura quoque de uerisimili, & non uerisimili: à nullo hactenus uno in loco ple-
nius neque distinctius tractata.*

*Plurima præterea de scripto & uoluntate cum legum, tum uerò aliarum dispo-
sitionum, publicarumque & priuatarum: ut intelligatur, uerbane plus an
sententia ualere debeat.*

Sed & de amicitia nonnulla, non omnibus obuia.

*Necnon de diuitiis & paupertate: utrum scilicet uilius ac præstantius haberi
ac censei debeat: quantasque vires utraque & olim habuerint, & hodie
habeant.*

*Adhuc multa contra communes iuris regulas officii & remunerationi attri-
buita (quæ specialia nostri appellant) uerius multò, quàm ab ullo ante hac
unquam, unum in locum digesta.*

*Deinde de tempore partus humani ex sententiâ nostrorum, aliorumque scripto-
rum multa, ex meris intimisq; natura præcordiis eruta.*

*Postremò plurima de canone lata aut ferenda sententia, tum ut unum ab
altero discernas, tum ut utriusque vim & effectus intelligas: tanta præterea
copia ut ea per se iustum uolumen conficere potuissent.*

T A B V L

TABVLA PARTI-

CVLARIS QVAESTIONVM ET

*matariarum ad legem nostram priuatim & pe-
culiariter pertinentium ex or-
dine operis.*

In Praefatione post titulum pag.2.

- 1 V AE sit legis nostrae ratio, & an sit vnica, & quae princi-
palis ac praecipua, in Praefatione numero 3. & multis sequen-
& iterum nume. 90. 91. 92. 93.
Rursusque in verbo, liberis. nume. 42.
64. & 72.
- 2 Vtrum in donatione intelligitur conditio non natis liberis. nu-
mero 6.
- 3 Vtrum ea conditio sit suspensua, in verbo, reuertatur. nu. 283.
& duobus sequent.
- 4 Vtrum haec lex habeat locum, cum donans cogitat de liberis.
numero 63.
- 5 Vtrum donas in dubio censetur de ipsis cogitasse, vt non sit locus huic legi. nume. 66.
& sequent.
- 6 Vtrum haec lex habeat locum in donatione aut renunciatione facta in contractu dotali vel
matrimoniali, in princip. numero 69. & sequen. & iterum in verbo, donatione largitus.
numero 187. 188.
- 7 Quid autem in iis qui admodum sunt tenerae aetatis, dum contrahunt matrimonium, & in
iplo matrimonij contractu donant & renunciant. nume. 71.
- 8 Quid autem si quis donat non in contractu matrimonij sui ipsius, sed alterius, nume. 72. & in
verbo, donatione largitus. nume. 240.
- 9 An lex nostra habeat locum, cum is qui donat, alicubi in donatione facit mentionem libero-
rum suorum. nume. 73.
- 10 Sed quid si eos memorans, nihil tamen de illis disponit. 74. & seq.
- 11 Quid item si non in donatione, sed in alio actu postea eodem die & loco, & inter easdem per-
sonas confecto de filiis mentionem faciat. 75. & 110.
- 12 Quid autem si non de suis, sed de donatarij liberis mentionem faciat. nume. 76.
- 13 Quid item si mulier renunciat fratri & ipsius liberis, quando forent masculi, an sit locus
huic legi. numero 77.
- 14 Vtrum satis sit in genere de liberis cogitasse, vt huic legi non sit locus. nume. 78.
& sequen.
- 15 Vtrum clausula codicillaris faciat cessare hanc legem, nume. 82. & sequen. & in verbo, liber-
is. nume. 105. & 107. & in verbo, donatione largitus. nume. 261. 265.
266. 269. & 270.
- 16 Quid si pater verisimiliter donauisset, etiam si cogitasset de liberis. nu. 84. & seq.
- 17 Vtrum donans possit huic legi renunciare expresse. nume. 87. cum multis seq. & in verbo, re-
uertatur. nume. 320. 321. 323. 324.
- 18 Quid si filius natus post donationem, eam vult ratam esse viuo patre, an sit locus huic legi.
nume. 94. & sequen.
- 19 Quid si donans dolo inductus fuit ad renunciandum huic legi. nume. 97
- 20 Quid autem si dolo est dubius, an valebit renunciatio. ibidem.
- 21 Quid si mulier renuncians fuit certiorata de beneficio huius legis. nume. 98. & seq.
- 22 Quid etiam si minor renuncians non fuerit certior factus de huiusmodi beneficio. nu. 101

- 23 Quid denique de rustico renunciante. nume. 102.
 24 Verum si donans renunciauerit huic legi, intelligitur tantum respectu liberorum praeiuris
 matrimonij, an etiam alterius futuri. nume. 103. cum
 multis sequentib.
 25 Quid si pater donans & renuncians huic legi, omnino desperat de liberis, & tamen et postea
 nascuntur, an sit locus huic legi. nume. 111. & seq.
 26 Verum satis est donantem generaliter renunciare omni legum auxilio, aut alias sine speciali
 huius legis renunciatione. nume. 113. & seq.
 27 Quid si huic generali renunciationi adiectum sit iuramentum. nume. 112.
 & sequent.
 28 Quid autem si citra ullam renunciationem appositum sit iuramentum in donatione, an pro-
 pterea cessat haec lex. nume. 104. & sequent.
 29 Quid si in donatione appositae sit clausula, vt extendatur arbitrio vel iudicio sapientis, an nota-
 rius possit apponere renunciationem huius legis. nume. 174

In verbo, libertis. pag. 58.

- 30 Trum haec lex habeat locum in donatione facta liberto tantum, an etiam cum sit
 extraneo in dicto verbo, libertis. nume. 1. & multis sequentib. vsque ad
 nume. 74. inclusiue.
 31 Vtrum haec lex sit exorbitans. nume. 19. & multis sequent.
 vsque ad 26. inclusiue.
 32 Vtrum proprie & stricte sit intelligenda, & ita restringenda, an vero sit extendenda ad alium
 casum. nume. 26. 27. 30. 61. & in verbo, reuertatur. nume. 34. & 2. seq.
 33 Vtrum etiam ad alias personas possit extendi. nume. 27. 28. 29. 30. 62.
 34 Vtrum sit fauorabilis, an odiosa. nume. 61. & alibi sepe.
 35 Quid si pater donat filio, an natis aliis liberis reuocetur donatio, & quid & quantum reuocetur.
 tur. nume. 75. & duobus sequent.
 36 Quid si facta sit filiae quae ex statuto non debet succedere patri. nume. 78.
 37 Quid si filio emancipato. ibidem.
 38 Quid si ecclesiae aut alteri pie causae. nume. 78. & multis sequentib.
 vsque ad 91. inclusiue.
 39 Quid si magno cupiam amico. nume. 92. & multis sequentibus
 vsque ad nume. 106. inclusiue.
 40 Quid si fratri aut aliis coniunctis personis. nume. 92. iunctis sequent. Et iis quae scribun-
 tur in verbo, susceperit liberos. nume. 266.
 41 Quid si viro aut vxori. nume. 108. & multis sequentib.
 42 Quo tempore consideranda est praesumptio ac verum sit in donationis, vtrum scriberet dona-
 uisset an non donauisset, si cogitasset de liberis: vt sit, vel non sit locus nostrae legi. nu. 110.
 Et iterum in verbo, omnia vel partem aliquam. nume. 34. & in verbo, susceperit liberos.
 nume. 161. & multis sequentib.
 43 Vtrum lex nostra habeat locum in donationibus ab iniurio invalidis. nume. 111.
 44 Vtrum remedium huius sit ordinarium, an etiam extraordinarium. nume. 114.
 45 Vtrum competat si aliud remedium ordinarium aut etiam extraordinarium competat pro re-
 uocatione donationis. ibidem.

In glos. Patronus. pag. 98.

- 46 Trum haec lex habeat locum in muliere donante, vt in viro, ibi in principio.

In glos. Filios non habens. pag. 99.

- 47 Trum huic legi sit locus cum donans habet filios tempore donationis, vt scilicet
 nati post filij reuocent. ibi in principio cum seq. vsque ad 11. inclusiue.
 48 Vtrum natiuitas nepotis vt filij faciat locum huic legi. nume. 12. 13. 14.
 49 Quid si quis cum donat habet liberos, sed ignorat eos habere, vel eos putat esse
 mortuos. nume. 14. & sequent.
 50 Vtrum filius natus tempore donationis, quem pater non ignorabat, reuocet donationem ex
 hac l. 16. & seq. vsque ad fin. glos.

In glos. Bona. pag. 103.

- 51 Trum haec lex habeat locum in donatione nominum & actionum. nume. 8.
 52 Sed quid in nominibus siue in debitis conditionibus, aut quorum dies non cum
 cessit. ibidem.
 Quid

- 53 Quid item si quis donet emphyteusim.
54 Quid si feudum.

nume. 14.
ibidem 15.

In glos. Omnia, vel partem aliquam. pag. 110.

- 55 Vtrum hæc lex habeat locum in donatione rei particularis. nume. 1. & seq.
56 Vtrum in donatione rei modicæ. nume. 6. & seq. vsque ad 31.
57 Vtrum in donatione quæ sit intra dimidiam partem omnium bonorum, & seq. præteritum 13. 23. 32.
58 Vtrum relinquatur arbitrio iudicis, sit ne res tanti, vt locus sit huic legi, necne. nume. 28. 29. 30. 31.
59 Vtrum vnus tantum filius post donationem natus æquè faciat locum huic legi, ac plures. numero 28. & iterum in verbo, susceperit liberos. 226.
60 Vtrum item filia donanti suscepta post donationem non minus faciat locum huic legi, atque filius, in hac eadem glos. nume. 28.
61 Si quis plures fecerit donationes, quæ singulæ ob paruitatem non reuocentur ex hac lege, sed si vna esset, reuocaretur, vtrum omnes, vel quæ reuocentur. nume. 33. & seq.
62 Si quis tantum bonorum donet, vt locus sit huic legi, sed postea tantum aliorum bonorum compararit, vt si ea habuisset tempore donationis, locus huic ipsi non fuisset, an reuocabitur donatio. nume. 35. & 36.

In glos. Donatione largitus. pag. 130.

- 63 Vtrum hæc lex habeat locum in venditione facta modico pretio. nume. 1. & multis sequentib.
64 Quid si talis donatio facta non fuerit animo donandi. nume. 4. 5. & 6.
65 Quid item si id quod excedit pretium, non tanti est, vt ob læsionem retractari possit. nume. 7.
66 Quid si talis contractus pro maiori parte esset venditio, quàm donatio. nume. 9.
67 Quid si venditio fuerit facta minori pretio contemplatione alterius rei. nume. 10.
68 Vtrum lex nostra habeat locum in donatione remuneratoria. nume. 11. & multis seq.
69 An autem necesse sit in donatione dicere eam esse factam ob merita, an verò satis est, ea verè interuenisse sine earum mentione. nume. 70. & seq. vsque ad 78.
70 Quid autem si donatio excedit merita. nume. 79. & seq.
71 Sed quid si merita non sint infra dimidiam partem rei donatæ. nume. 81. 82. 83.
72 Quid si nobilis est is qui remunerat. nume. 84. 85. & 86.
73 Vtrum sufficiat generalis meritorum mentio. nume. 87. cum seq. vsque ad 99.
74 Vtrum vero & specialis satis sit. vbi supra.
75 Quid si iuramentum interuenit in assertionem meritorum. nume. 88 & 89.
76 An saltem meritorum mentio operetur, vt non exigatur tam certa & exacta probatio. numero 100. 102.
77 Quid si fuerit facta in instrumento quod guarentigatum appellant. nu. 103. & seq.
78 Vtrum sufficiant seruicia obsequialia, aut alia quæ de iure debentur. 106. & 107.
79 Quid si huiusmodi seruicia fuerint diutissimè impensa, cum magna cura & graui sollicitudine, atque etiam in graui & longa ægitudine. nu. 108.
80 Quid si fiat donatio ob seruicia vel merita futura. nu. 109.
81 Vtrum hæc lex habeat locum in donatione mutua, in qua vterque capit. 110. & seq.
82 Quid autem si ea fuerit facta diuersis temporibus. 116. & seq.
83 Sed quod tempus eas ita dissepreat, vt diuersæ donationes sint, nec vna & ea mutua reputetur, & ita non sit locus nostræ legi. 119. & seq.
84 Quid autem si sit inæqualitas rerum mutuo donatarum. 122. 123. 124. 125.
85 Vtrum hæc lex habeat locum in donatione reciproca, in qua alter tantum ex incerto euentu capere potest. 126. & seq.
86 Sed quid si sit dispar spes capiendi, quia alter sanus aut iuuenis, alter ægrotus & senex. numero 134. & 135.
87 Quid item si bona vtriusque non sint æqualia. nu. 137.
88 Vtrum lex nostra obtineat in donatione onerosa. 139. 140.
89 Vtrum in quavis donatione ob causam. 141. cum multis seq. & iterum nu. 188.
90 Sed quid si causa non excludit liberalitatem. 145. 146. 147.
91 Quid in donatione quæ sit in præmium emancipationis. 146. & seq.
92 Quid si donatio excedat causam ipsius. 148. 149. 150.
93 Vtrum lex nostra habeat locum in donatione tacita vel præsumpta aut etiam si sit. nu. 151. & seq. vsque ad 170. inclusiue.

94 Vtrum

TABVLA PARTICVLARIS

94	Vtrum in remissione vel renunciatione rei aut debiti vel iuris quæfiti.	171. cum multis seq.
95	Vtrum in remissione iuris nondum quæfiti.	nume. 180. & seq.
96	Vtrum in remissione commissiois feudi.	nume. 183.
97	Vtrum in remissione penæ.	ibidem.
98	Vtrum in renunciatione donationis nondum acceptatæ.	nume. 186.
99	Vtrum in renunciatione successionis futuræ.	nume. 187. 188.
100	Vtrum in remissione non gratuita.	nume. 189.
101	Quid si partim est gratuita, partim non gratuita.	ibidem.
102	Sed vtrum in dubio præsumatur gratuita, necne, vt sit locus vel non sit huic legi.	nu. 190. 191.
103	Quid in renunciatione quæ fit ad eius commodum à quo res renunciata prius prouenerat.	nume. 192. 193. 194. 195.
104	Quid in renunciatione iuris non liquidi.	nume. 196. & seq. usque ad 201.
105	Quid in remissione iuramentum iam soluturum.	nume. 202.
106	Quid in renunciatione litis.	nume. 203. & seq.
107	Quid in renunciatione siue remissione pignoris vel hypothecæ.	nume. 209.
108	Quid in renunciatione siue remissione quantæ.	nu. 210.
109	Quid in remissione usufructus.	nume. 211.
110	Vtrum lex nostra habeat locum in re habita pro derelicto.	nu. 213. & 214.
111	Vtrum in pacto lucrandi dotem.	nu. 216. cum multis seq.
112	Vtrum in remissione huius pacti vel statuti etiam id iurum deferens.	nu. 239.
113	Vtrum in donatione quæ fit ab extraneo ad dotandam puellam.	nu. 240. 241. 242. 243.
114	Vtrum in donatione quæ fit a patre causa dotis.	nu. 244.
115	Vtrum item in donatione propter nuptias facta a patre.	ibidem.
116	Quid si fiat ab extraneo.	ibidem.
117	Vtrum in donatione causa mortis.	nume. 245. cum multis seq.
118	Vtrum in legatis.	nume. 259. & multis seq.
119	Vtrum in adoptione.	nume. 274.
120	Vtrum in legitimatione quæ fit ex matrimonio.	275. & 276. iunctis seq.
121	Quid in alia quæ fit per rescriptum.	277. & multis seq.
122	Quid in ea quæ fit per oblationem.	ibid. & præsertim 306. 307. 321. 322.
123	Et si reuocetur legitimatio ex hac lege, an etiã reuocetur quantum ad statum personæ.	316. & sequent.
124	Et quid si legitimus qui reuocauit, postea moriatur.	nu. 320.
125	Vtrum libertas data seruis reuocetur ex hac lege.	323. cum multis seq.
126	Quid in publicatione bonorum.	nu. 332.
127	Quid in iis quæ ludo amittimus.	nu. 334.
128	Quid in concessione feudi.	nu. 335. & seq.
129	Quid si quis scienter soluit indebitum.	nu. 342.
130	Quid cum quis donationem rei iure constituit.	nu. 343. & seq.
131	Quid in concessione facta sine causa in iudicio.	nu. 352.
132	Quid in donatione iuris patronatus.	353. & seq.
133	Quid in donatione rei alienæ.	nu. 357. & seq.
134	Quid in venditione rei facta, vt quod pater valet etes quam pretium, id ipsum reuocetur doti.	nu. 359.
135	Vtrum & hęc lex habeat locum cum quis donando aut renunciando facit quod alias fieri solitum est.	nu. 361.

In glos. Et postea.

pag. 211.

136	 Vtrum hæc lex procedat siue confestim post donationem, siue longo post interuallo natus est filius, per totam eam glos.
-----	---

In glos. Susceperit liberos.

pag. 220.

137	 Vtrum sit locus huic legi in adoptato filio.	nu. 2. & multis seq.
138	Sed quid si donans habebat filium adoptiuum, quem falso timore putabat esse mortuum.	nu. 1819. 20. 21. 22.
139	Quid item si post donationem precibus & rogatu donatarij aliquem adoptarit.	nu. 29. 24. 25.
140	Vtrum hæc lex procedit in filiis spiritualibus, quos ex sacro fonte ieiunamus.	26. & seq.
141	Vtrum monasterium quod donans ingreditur, reuocet ex hac lege.	nu. 4. & multis seq.
142	Vtrum saltem reuocet vique ad legitimum bonorum iudicium.	nu. 48.
143	Vtrum alumni, quos scilicet educant nutrices, aut antea tanquam patres aut matres reuocent.	nume. 49. & seq. usque ad 55.

- 144 Vtrum generaliter ficti & improprij filij, reuocent, ex multis locis in quibus superiores quæ-
stiones tractantur. præsertim nu. 24. 43. 45. 54.
145 Vtrum filij naturales faciant locum huic legi. nu. 56. & seq.
146 Quid autem in naturalibus filiis matris donantis. nu. 62. & seq.
147 Quid in naturalibus legitimatis, vtrum & ipsi reuocent. nu. 64.
148 Sed quid in legitimatis per matrimonium. nu. 71. & seq.
149 Quid si matrimonium contractum fuerit in articulo mortis. nu. 73. & seq.
150 Quid si legitimantur mortuo donante. nu. 76.
151 Sed vtrum in dubio præsumatur hic donans cogitasse de legitimatione. nu. 95.
152 Quid autem de nato & legitimo post donationem. nu. 100.
153 Vtrum filia quæ non succedit, reuocet ex hac lege. nu. 101. cum multis seq.
154 Vtrum saltem carenus reuocetur, quatenus dos illius ob huiusmodi donationem diminu-
ta est. nume. 138.
155 Vtrum qui ex secto ventre editur, reuocet, vt aliter natus. nu. 130. & seq.
156 Vtrum infans qui adhuc in ventre est, reuocet, ac si iam natus esset. Dume. 144.
157 Sed quid si caput saltem, aut aliud corporis membrum exierit extra uterum, & ille interim
moriatur. nu. 156. & seq.
158 Quid item si nascitur incito aliquo membro, quod forte impediēbat partum nasci. 160.
159 Quid si filius post integrum natiuitatem postea ante patrem moriatur. nu. 161.
160 Quid saltem si illico post natiuitatem moriatur. nu. 167. & multis seq.
161 Quid autem si fetus usque post donationem sit abortiuus, non tempestiuus nec vitalis. nu-
mero 209. cum seq.
162 Sed quando dicatur esse tempestiuus & vitalis, vt faciat locum huic legi. nu. 210.
163 Quid si pater post natiuitatem filij diutius vixerit, permiseritque donantem re donata frui,
nec declarauerit mutationem voluntatis. nu. 211. & multis seq.
164 Vtrum hæres poterit reuocare vt huius legis ibidem & in verbo, reuertatur. numero
300. 301. & 302.
165 Quid autem si filius post donationem legitimatus moriatur, an eodem iure res cenferi de-
beat, ac si legitimatus post donationem natus moreretur. nu. 225.
166 Vtrum locus sit nostræ Libi vnus tantum filius nascatur. nu. 226. cum multis seq.
167 Vtrum natiuitate filiorum donarij reuocetur donatio, quæ post mortem ipsius donarij
ad alium erat peruentura. nu. 264.
168 Vtrum sit locus huic legi in omnibus liberis siue ex præfenti vxore, siue ex futura. nu. 167.

In glos. Totum.

pag. 290.

- 169 VTRVM totum reuocetur ex hac Libi per totum & rursum in glos. in verbo, quicquid.

In glos. Reuertatur.

pag. 293.

- 170 Vtrum ipso iure reuocetur donatio in casu legis nostre, ibi in principio, cum mul-
tis sequent.
171 Vtrum donans poterit rem ipsam natis liberis vendicare, ibi in princ.
172 Quid autem cum reuocatur donatio vsque ad legitimam, scilicet cum facta est
vni ex liberis aliis postea liberis natis, an ipso iure fiat ea reuocatio. nu. 3.
173 Quid item si fiat à liberis iam à tempore donationis natis, & non ignoratis à patre, aut etiam
ab iis qui postea nati sunt, de quibus pater cogitabat, tamen reuocatur donatio, quia est
inofficiosa, an ea reuocatio etiam fiat ipso iure.
174 Vtrum constitutum appositum in donatione etiam reuocetur ex hac lege. nu. 2.
175 Sed vtrum reuocario hic fiat ipso iure tum demum si pater velit & declarauit, & non aliàs,
nec ante declarationem. nu. 10. & multis seq.
176 An autem sufficiat huiusmodi declarationem tacite fieri. nu. 11.
177 Vtrum natis liberis fructus statim debeant restitui donanti, à tempore scilicet natiuitatis. nu-
mero 268. cum multis seq.
178 Sed & vtrum fructus percepti ante natiuitatem debeant restitui. 275. & seq.
179 Vtrum saltem donatarius compensabit sumptus necessarios cum fructibus, an vero & hos
integros recuperabit. 283. & 2. seq.
180 Vtrum & hæc lex habeat locum in foro conscientie. 291. & seq.
181 Vtrum auxilium huius legis competit aduersus hæres donarij, cum donans viuentē do-
natario non declarauerit suam de reuocatione voluntatem. 296. 297. 298. 299.
182 Vtrum donatarius post natiuitatem libertorum donantis potest rem alienare. numero
324. & seq.

TABVLA PARTICVL MATRI ET QVAEST.

- 183 Sed quid si ante natiuitatem alienauerit, an poterit donans ab illo tertio rem sibi vendi-
care. nume. 335. & seq.
- 184 Sed an hoc casu, poterit hic tertius a donante qui ei rem vendiderat, aut aliter alienauerat,
pretium aut aliud quod pro ea re dederat, recuperare. nume. 329.
- 185 Sed an saltem id recuperabit emptor a venditore. ibidem.
- 186 Quid autem si donatarius non eam rem alienauerat, sed pignoraueat, an reuocetur res li-
beta ab eo pignore, an vero maneat obligata. nume. 330.
- 187 Vtrum & donatarius post natiuitatem liberorum donantis possit de re donata testari.
nume. 331.
- 188 Vtrum donans statim natis sibi liberis possit rem donatam alteri concedere ignorante ac
non vocato donatario. nume. 335. & 343.
- 189 Sed & vtrum possit post natis liberis rem ipsam propria auctoritate occupare. nume. 343.
344-377. & sequentib. vsque ad nume. 443.
- 190 Vtrum si alius quispiam rem ipsam donatam detineat natis donanti liberis, & sic reuocata
donatione poterit ne nihilominus donatarius agere contra hunc detinentem, an & d-
derint eum poterit huius reuocationis exceptione submouere. nume. 374. &
vsque ad nume. 385.
- 191 Vtrum liberatur subditi ei iura rei donatae soluentes post natos donanti liberos. nume. 385.
& sequent.
- 192 Vtrum subditi ratione rei donatae possunt se ab eius obedientia subtrahere post natos do-
nanti liberos. nume. 386. & sequent.
- 193 Vtrum praescribitur a donatario reuocationi leg. nume. 388. de multis sequent.
- 194 Quod autem tempus requiratur ad huiusmodi prescriptionem. nume. 395. & 396.

In glos. Eiusdem donatoris arbitrio. pag. 379.

- 195 Trum reuocatio quae fit ex hac lege, fit statim natis liberis, non expectata morte
donatoris. nume. 382.
- 196 Vtrum pater teneatur rem ipsam donatam reuocant natis liberis restitueret, an
vero de illis libere possit dispoñere. ibidem.
- 197 Vtrum autem filius poterit reuocare patre viuo. nume. 3

In Fine. pag. 379.

- 198 I in donatione promissum fuerit eam non reuocatum iri sub poena centum au-
reorum, vtrum si natis liberis velis donator reuocare, committitur poena.
nume. 382.
- 199 Quid autem si quis pro alio qui non habet liberos, eius nomine donauerit, & sub
poena promiserit eum nullum habiturum, qui tamen natus sibi postea liberis noluit ra-
tioni habere, an illi tenebitur an poenam. nume. 45. & 6.
- 200 Sed quid si is cuius nomine alter donauit, lulceps a se liberis ratificat, an nihilominus sit li-
beris huius legi. nume. 7.
- 201 Quid autem si filius nullus habens liberos donat nomine patris, promittens illum ratum ha-
biturum, posteaque pater ratificauit, deinde natus sumus liberi, an recuperet donatio
ex hac lege. nume. 8. & 9.
- 202 Quid si statutum fit aut contentum, vt donatio pieno iure valeat, an ex hoc impediatur re-
uocatio ex hac lege. nu. 9. 10. & 11.
- 203 Vtrum hac lex habeat locum inter ludzos. nume. 12.

TABVLA

IO. VICTORII IN EFFIGIEM ANDREÆ
TIRAQVELLI, REGII IN CVRIA
Parisiensi Senatoris, Hexastichon.

*Iam nihil est, venerande senex, quòd pulla sororum
Stamina, vel Stygias quòd verearis aquas.
Subtrahet hæc vultus morti pictura: perennem
Ingenio vitam tot tua scripta dabunt.
Ergo ubi fatalem Lachesis tibi nenerit horam,
Magna tamen fugiet pars Acheronta tui.*

Extrait du Priuilege du Roy.

PAR grace & priuilege Du Roy est permis à Guill.ume Breuille Libraire de Esgz, d'imprimer, ou faire imprimer & en faire ou plusieurs, ce person. l'au. intitulé Andreæ Tiraquelli, Regii Consiliarij, Cōmentarij in l. Si vnquā. C. de reuoc. donat. vten. corrigé & augmenté par ledit Breuille. a. est fait & fait par lez Esgz, & l'ens autres Libraires, Imprimeurs, & personnes quelconques, de faire imprimer, ou faire imprimer, vendre, ou distribuer, & les per. & l'ens autres, les liures ainsi vten. corrigé & augmenté, si ce n'est par lez Esgz, & l'ens autres, & par lez Breuille, & ce jusqu'à un temps au terme de Vingt ans, à compter du jour en date que sera paracheuè d'imprimer lez liures, sans pōint d'amenè d'acheteur, & de confiscation des liures qu'ilz auroient imprimés. Et à fin qu'aucun ne puisse pretendre ignorance du person. priuilege, lez Esgz ont veul & entenu, que l'extrait d'icelluy estant mis au commencement ou à la fin d'icelz liures, seroit pour toute justification, comme la signification estoit faicte sur l'original. Car telz est lez plaines, comme plus à plain est contenu & déclaré par lesdictes lettres de priuilege sur ce données à Moulins le xx. de Feurier, milz cinq cens soixante six.

par lez Esgz & son Conseil,

Signé, **Se VABRES.**

Et scellé du grand sceau & Cier jaune à simple queue.

TABVLA GLOS.

S A R V M.

Titulus.	pag.	1
Præfatio.	pag.	2
Si.	pag.	57
Libertis.	pag.	58
Patronus.	pag.	98
Filios non habens.	pag.	99
Bona.	pag.	103
Omnia, vel partem aliquam.	pag.	110
Facultatum.	pag.	129
Donatione largitus.	pag.	130
Et postea.	pag.	211
Susceperit liberos.	pag.	220
Totum.	pag.	290
Quicquid.	pag.	292
Reuertatur.	pag.	293
In eiusdem donatoris arbitrio.	pag.	379
In fine.		eadem.

IMPP. CONSTANTIVS

ET CONSTANS A. A. AD

ORPHITVM P. V.

Vnc nostræ l. titulum ita emendauimus ex Codice Theodosiano, in quo hæc eadem l. adscribitur sub eadem rubrica, vt nostri non inepè cum (Paulo iuriconsulto, in l. ij. §. recuperanda. ff. de interd. & j. Persio appellant, scilicet de reuo. dona. cum tamen in nostris Codicibus, qui circumferuntur, ita vbique is titulus scribatur, IMP. CONSTAN.

A. AD ORPHITIANVM. Fuere autem Constantius & Constans filij Constantini imperatoris, simulque post patrem imperauerunt, vt videtè licet ex Aurelio Victore; Eutropio, & cæteris imperatorum descriptores. Fuitque etiam eorum tempore Orphitus, vt tradit Am-

miæ Marcellinus, qui hæc de eo scribit libr. rerum gestarum 14. Inter hæc Orphitus præfecti dignitate regebat vrbem elatè nam vltra modum delatæ dignitatis sese effertens insolenter, vt quidem prudens, & forensium negotiorum oppido gnarus, sed splendore liberalium doctrinarum minùs quàm nobilè decuerat, institutus. Idem lib. 16. & seq. meminit secundæ Orphiti præfecturæ. Ex quibus facillè potes intelligere, quid illæ literarum notæ, P. V. in tit. nostræ legis politice significent, nempe, Præfectum Vrbis. Quoniam Valerius Probus harum rerum obseruator diligētissimus, nō literis simplicibus id significari tradit, sed iis PRAE. VRB. vel etiam iis, PRAE. V. R. Verum aut tēpus id, vt cætera propè omnia, immutauit, aut fortè librariorū incuna, quibus non admodū curæ fuit has antiquitates ita exactè obseruare, quæ sibi parū viles videbantur. Ceterū si literis inuersis ita scriptum fuisset, V. P. aliud significasset, videlicet Virum Perfectissimum vt apertè declarat Eumenius Rhetor in oratione quam pro instaurandis scholis ad Præsidē Gallie habuit, in qua cum virum perfectissimum sepius appellat, nunc prescriptis tantum notis, de qua & etiā extensis. Est autem Perfectissimatus, ne & id ignores, species quædam dignitatis, de qua & nos titulum peculiare habemus, de perfectissimatus dignitate, lib. 12. C. vbi hoc optimè & scierissimè, vt semper alias, declarat Andr. Alcia. & iterum in libro disputationum 3. c. 4. æque etiam Franc. Purp. in l. j. col. 32. ff. de officiis cui man. est iurisd. Traditque Ammiæ lib. 21. Constantium, cuius hæc l. est, maguo in tribuendis celsioribus dignitatibus impendio fuisse parçū, nec sub eo ducem quenquam cum claritate prouectum fuisse. Erant enim, vt mox subdit, perfectissimi.

¶ Porro alterius Ser. Cornelij Orphiti consulis sub Claudio Cæsare meminit Cornelius Tacitus lib. 12. hist. 1. & Plinius lib. 2. c. 31. vbi dicit illum fuisse ipsius Claudij in consulatu collegam. Sed & idem Tacitus lib. 15. meminit Cornelij Orphiti, siue ille fuit, siue alius. Etj Paçij Orphiti Principi li honore perfuncti lib. 13. Sed & lib. 20. scribit Aquilum Regulum in summum odium extulisse subuersam Crassorum & Orphiti domum. Memorat & Suetonius tum in Nerone tum in Domitiano, Salutiduum Orphitum: & eundem quoque, nisi me fallit coniectura, Philostratus in Apollonio lib. 8. non semel, & iterum lib. 8. & Plinius lib. 7. c. 5. Orphitum Clarissimum ciuem Vestilæ virum. & Casiodorus in consulibus Roman. vbi dicit Traianum & Orphitum fuisse Consules primo anno Neruæ; & Iulius Capitolinus in Antonino Pio Orphitum & ipsum præfectum vrbis, scum dicit, Successorem Viuenti bono iudici nulli dedit, nisi Orphito præfecto vrbis, sed petenti. ¶ Et in Antonino philosopho vel eundem, vel alium eius nominis, quem dicit fuisse adulterum Faustinae vxoris ipsius Antonini, & tamen cum ad varios honores ipsum Antoninum promouisse. Et Aelius Lampridius in Commodo Antonino memorat Maximum & Orphitum Consules, æque etiam Orphitum & Rustum, quibus Coll. factum est S. C. Orphitiani ab ipso Orphito ita dictum, vt scribitur in §. j. Instit. ad S. C. Orphiti: id quod fortè anas præbuit nostris libris, vt hîc etiam Orphitiani pro Orphitum scriberent. Sed & Trebellius Pollio & Casiodorus in consulibus Roma. imperij in Secundo Claudio Orphitū quoque Consulē cumi Acinao Atticiano, aut vt alij scribunt Antiochiano; memorat, idē quo etiam in l. ij. C. de diuer. refecti. Et legimus alium Solenum Orphitum Consulē fuisse cum Priscino, aut vt alij legunt Prisco, sub Traiano imperatore. & Apuleius lib. 3. Floridum, Scipionem quendam Orphitum, & Galenus, vt id quoq; obiter dicam, lib. 7. de compositione Pharmacorum (37) 718,

Rubrica.

Constantius & Constans fratres imperatores.
Orphitus.

P. V. quid significent.

P. V. quid significent.

Perfectissimatus.

Orphiti plurimi.

Orphitum meo
dicus.

non semel.) Orphitum quempiam medicum. Ex quibus planè potes intelligere, super ea quæ ex Marcellino adduximus de hoc nostro Orphito, fuisse familiam Romæ antiquam & nobilem Orphitorum: adeoque & titulum illum Theodosiani Codicis ad Orphitum, verisimiliorem esse ac probabiliorem, quàm illum nostrorum Codicum, ad Orphitum, cuius nomen non adeo frequens est: præsertim cum habeamus & aliam legem ipsius Constantij ad Orphitum, videlicet l. j. C. de quadr. præscrip. Ex quibus, ne & hoc interm prætermittam, planè liquet nostram hanc l. non esse parui momenti, quæ scripta sit ad Orphitum maximæ dignitatis ac vetustissimæ nobilitatis virum.

A. A. quid si
guiscent.
C. C. item Au
gusti Cæsares.

¶ Denique quòd ad nostrum titulum etiam pertinet, illud quoque te scire volumus, lector, illas illius notas A. A. Augustus significare, sicut C. C. Cæsares. Ille enim literæ singulares ponuntur, cum sunt vnius imperatoris, verbi gratia, Impera. Constan. A. & C. id est Augustus & Cæsar. De qua re loco opportunitiori dicemus, videlicet in nostro tractatu primigeniorum, q. xvij. in iij. opii. quo etiam in loco declaramus qui Augusti, qui Cæsares dicebantur, alterum enim altero maius est, & augustius, ut inibi videre poteris. Neque enim in huiusmodi rebus diutius immorari ducimus. Audi igitur nostram l.

I vnquam libertis patronus filios non habens, bona omnia vel partem aliquam facultatum fuerit donatione largitus, & postea suscepit libertorum: totum quicquid largitus fuerat, reuertatur, in eiusdem donatoris arbitrio ac ditione mansurum.

P R A E F A T I O.

Huius l. com
mendatio.

Anc l. notab. simul & sing. dicunt Bar. & Salyc. h. j. Sed & sing. quoque Imo. in l. filio præterito, col. xj. versu. pro hoc etiam facit. ff. de iust. testa. & Barb. conf. l. x. cuius initium est, illud adseram in medium, col. v. versu. tertio facit, lib. 2. & Soci. conf. c. cxv. in causa contra filios, col. iij. ver. circa secundam difficultatem, lib. 2. & Franc. Cur. senior con. omnium primo, col. pen. & la. in l. cum acutissimi, col. 2. versu. eodem modo si quis. C. de fideic. & consi. c. cxxx. factum sic se habet, col. j. versu. sed præmissis, lib. 2. & nouissimè Nicol. Eueraldus in locis legalibus, in loco à verisimili, col. j. Idèque eam commentandam interpretandamque duximus, præsertim cùm non admodum copiosè à multis hæctenus vno in loco tractata fuit, ut non immerito in mentem veniat illud Vergilianum lib. j. Aeneidos,

Adhuc vari nantes in surgebat velle.

Quamvis vsus ipsius multum frequens sit, ac penè quotidianus, ob idque plenius attingi, tractarique debeat, ex sententia Pauli Iuriconsulti in l. legau. ff. de libe. leg. quam approbat Bar. in l. post contractum, col. j. ff. de dona. In qua re non eam commentationum formulam sectabimur, à qua vel transuersum (quod dicitur) ynquem discedere nostris legum interpretibus veluti religio est. Nam statim primo loco ponunt summanum, quod appellant. Secundo notabilia, vt & ipsi vocat. Deinde glossarum interpretationem. Postremo alias quaestiones ad negotium pertinentes. Nos vero verba l. nostræ suo quæque ordine assumemus, quæ commentatione indigere videbuntur.

Qse præmi
runtur sequen
tium præstant
evidentiorum
intellectum.

¶ Primo tantum loco rationè l. nostræ & eius appendices adscribemus, quò cetera facilius intelligantur. (Nam vt scribit Bal. in rub. C. de ser. fugit sæpe ea præmittuntur, quæ sequenti præstant evidentiorè intellectum. l. j. ff. de orig. iur. & l. j. ff. si cere. per.) Sed illud tamen primum te admoni tum velum, lector amantissime, cum has cōmentationes nostras adnasssem ad prælum, ac non pauci Parisienses librarii, qui eas viris doctissimis iam ab hinc prope quinquenniū videndas præbuerant, precibus ac pollicitis ingentibus à me efflagitarèt sibi imprimendas cōmitti (neque enim præcipitate editionem, sed ex præcepto Horatii nonum in annu diserte animus fuit, quòd alias procellatus sum) ecce me incautum, nihilque tale metuentem arripit febris quartana, morbus omnium vt longissimus, ita grauissimus, etiam si cum fonticem esse negauit Iulianus noster, atque etiam, si dius placet, laudauit Phauorinus, mæque duos plus minus annos vexar, membratimque veluti dilaniat. Interimque eduntur in eam ipsam l. nostram, Franc. Rip. comment. & doctissimi quidem, & locupletissimi, neque enim alij ab eo viro ed. potuerunt. Veruntamen ab hac editione l. nostræ, postquàm ita amicis meis visum est, non ob id desisti, nihil veritus, ne qui vitæque legere, me compilationis alienæ hæreticis insimulet: nam & si eosdem vterque locos, vt res ipsa exigat sæpe tractamus, etasior tamen est inter nos quàm inter Piramum & Thisbem paries. Tu lector optime, lege & iudica.

Febris quarta
tana.

Francisci Rip.
docti in hanc
leg. commen
tarii.

Legis nostræ
ratio.

¶ Igitur vt in scenâ tandem prodeamus, Nemo nescit omnes prope legū interpretes huius legis rationè & veluti fundamentū ponere in amore affectuque parentum in liberos, quos si futuros sibi præiudicasset aut cogitasset, ipsi verisimiliter aliis nō donauissent, nec externos liberos & posteri tati suæ exponere viderentur. Ob idq. censetur existimantūq. ea lege donasse, vt si liberos postea suscepint, irrita maneat donatio, ar. eius quod in nō longe dissimili casu scribitur in l. cū aus. ff. de condi. & demonst. & in l. cū acutissimi. C. de fideic. & in l. generaliter. §. vlt. C. de instit. & substit. Quibus cautū est, quòd si quis filium nepotēve hæredem instituerit, ac iusserit illum post mortem ipsius alteri restituere, hoc ita videtur intelligere, cōiectura pietatis, si filius ipse aut nepos

nepos institutus liberis nō reliquerit, ne videatur alienas successiones propriis antepone. Quam legum auctoritate subnixus Bar. consi. lxxvij. cuius caput est, proponitur quod Ioannellus, col. j. pulchrè & not. respondit videri præsumique simulatam vēditionem, quam quis alteri fecit de maiori parte bonorum certo quodam precio, quod se ante recepsisse confessus est, quæ quidē bona emptor postea iure legari reliquit filio venditoris, prætermisissis propriis liberis. Neque enim inquit Bar. præsumendum est, si verè emisset, quodd extraneo reliquisset, sed potius suis ipsius liberis, ar. d. ll. Quodque in alio non min⁹ memorando casu traditur in l. ex facto, in princip. ff. de vulg. & pupil. subtit. Qui filium impuberem mortuū habebat, impetrauit à principe, vt mutō substitueret ei liceret, & Titum substituit: mortuus autem ille filius recuperata valetudine post mortem patris vxorem duxit, ex eaque filium suscepit: rûp̃itur ea substitutio natiuitate filij, nec enim verisimile est, aut patrem, qui impetrauit, aut principem, qui permisit, de hoc casu cogitasse, vt cum qui postea nasceretur, exheredaret. Et in l. pe. ff. de iur. codic. vbi qui vniciū filium suscepit, quēdā in codicillis reliquit, postea alium filiū suscepit, prior filius pro virili reliqua soluere compellitur, non etiam natus post codicillos. Et in l. j. ff. de inof. testa. vbi si quis post conditum testamentum filiū suscepit, nec ei testamentū mutare licuerit morte inopinata præuento, intelligitur postremum filiū cum cæteris ante testamentum natis pro virili instituisse. quā l. sing. dicit Bald. ibi. Huc quoque respicit tex. in l. sicut certi, & in l. cum vel in vtero. C. de testa. milit. vbi præterito filij posthumi vel iam nati scienter à milite facta, pro exheredatione est, idcōque valet testamentū. At si ignoranter facta fuerit, quoniā filium mortuum falso rumore putabat, aut vxorem pregnantem nesciebat, minimè valet testamentum, tanquam sit verisimile, non alios enim instituisse, quā liberos, si eos habebat, aut habiturum se fuisse cogitasset. Et quod pulchrè scribitur in l. reale pactum. §. ult. ff. de pact. quod si pater dorans filiū, quam vniciam habebat, pactus sit dotem fratri suo, quem hæredem sibi destinauerat, restitui, si sine liberis filia moreretur, & ipsa postea liberos suscipiat, dos illis, non fratri ex mente patris restituenda est. Ex quo not. Bal. in v. no. præsumi hominis mutatum consilium, propter liberos postea susceptos quod dicit esse iacente tenendum. Et postea in f. trahit post Guliel. Cu. in ar. ad quæstionem de eo, qui cum nullis haberet filios, quēdam tradidit fratri, aut alteri coniunctæ personæ, vt talis donatio reuocetur susceptis postea liberis. Sed & Alber. ibi ex eo tex. dicit, quod si quis nullos habens liberos quēdam emat, aut aliās acquirat nomine fratris, si postea ei nascuntur liberi, reuocantur huiusmodi conqueſtus ad commodum liberorum. Quin generalius gl. not. ex illo text. asserit id esse seruandum, licet non sit dispositū, quod verisimile est fuisse dispositum, si id quaſitum fuisset, de quo postea largissimè tractabimus versic. §6. incip. inter tam multa. vbi videre poteris. Denique huc spectat & tex. in c. i. tit. de duob. fratri. à cap. inue. quem ibi no. Bald. & hinc occasione sumpta dicit sing. text. in d. l. tale pactum. §. ult. vt etiam facit in d. l. cum acutissimi, col. i. & in rub. extra de pact. col. ult. versic. transferretur pactum.

¶ At hic in nostra l. vt ad eā tandem veluti longo postliminio redeamus, verisimile est donatē, si donando interrogatus fuisset, aut etiam vltro cogitasset de futuris liberis, aut non omnino donauisset, aut si donasset, eandem legem donationi, vt suprà diximus, apposuisse, si liberos non susciperet: alioquin ad eos, si quos posthac habere contingeret, perueniret quod donatum est. Nam filios ad parentum bona naturæ simul & parentum ipsorum vorum admittit l. scripto, in f. ff. vnde lib. & l. de emancipatis. C. de legi. hære. & omnia quæ nostra sunt, liberis nostris paramus l. pe. §. pe. ff. de bonis lib. cū aliis multis, quæ haud multo post adferemus. Vnde & illud Homerici lib. liad. v.

ἢ ἢ μὴ τὰ φάσθοντι θοῦτά τε Φαίνοπος ἰὺ
ἀμφοῖν τυλογῆναι. δ' ἰτάρ' εἰτο γὰρ αἰ λυγρῶ.
ὅς οἱ τικτεῖ ἄλλον ἐπὶ τιτάσσειο Ληϊῶς,
ἰνθ' ὅγε τὰς, ἰτάρ' εἰς, φίλον δ' ἔξαινοντο θυμῶν
Ἀμφιπόροι, πατρὶς ἢ γένος, ἢ κλέος λυγρῶ
Λῶπ', ἐπὶ δ' ὄθοντο μάχης ἰκνὸς ἔσαν τε
Δίεπα, χαρῶς αἰ ἢ δὲ κτῆσιν ἀτίοντο.

Quibus aperte insinuat Homerici diuini ac humani iuris periclitissimus, bona parentum filiis destinari ac deuoueri, eōque admodum angī ac cruciari, si extraneis illa relinquere cogātur. Ex quo etiam laudatur Hadrianus imperator, qui, vt tradit Spartianus, ignotorum hereditates repudiavit: nec notorium accepit, si haberet filios. Et Domitianus alioqui pessimus imperator, relictas sibi hereditates ab his quibus liberi erant, non recepit, vt testis est Suetonius in vita illius, c. 9. Vt iam nō mirum videatur, si Antoninus Pius imperator optimus hereditates quoque eorum qui filios habebant, repudiavit, auctore Iulio Capitolino in vita illius. (Et si Pertinax professus sit nullus se aditum hereditatem, quæ aut adulatione alicuius delata esset, lite perplexa, vt legitimi hæredes, & necessarij priuarentur.)

¶ Sed antequam vltcrius progrediamur, illud dicere volumus, hanc quam diximus rationem huic l. inter plerosque omnes assignasse Accur. Bald. & Ang. hic. Dy. Bar. Bal. Imo. & Pau. Cast. in l. Titiana Scio. §. imperator. ff. de leg. 2. Oldr. consi. cxxxvij. hoc exordium cum mulier donatrix, & conf. clxxxvij. licet quantū ad claustrales, col. 2. versic. ad tertiam quæstionem. Iac. Bu. Bar. Ang. & Conf. Fulg. in l. si totas. C. de inof. donat. Cy. Bar. & Bal. in l. j. C. eo. tit. de inof. donat. Bart. in auth. ex causa. & ibi quoque Alex. & ferè omnes. C. de lib. præte. Bal. conf. clxvij. quidam Fran. col. j. lib. v. Ang.

in §. siue igitur, in auth. vt cum de app. co. lmo. in c. cum contingat, char. vlt. versic. attende tamen quia dixit, de iuretur. & in c. vlt. col. 2. & ibi quoq; Pan. de donat. Raph. Fulg. conf. lxxv. Titius coniugē, col. j. Pau. Ca. conf. cccxxxiii. quod incipit respōde per ordinem, in ij. dubio, lib. j. & conf. 435. cuius principium est, super hoc puncto, in prin. lib. 2. Ro. conf. 2. 6. incipit pro decisione eorum, col. ij. vers. secunda fuit. Pet. Ferr. in tit. for. libel. quo agit. pro donat. in verbo, reuocabiliter, col. 3. vers. patet ergo ex præmissis. Alex. conf. 71. cuius caput est, consideratis his, post prin. lib. 4. Barb. in repet. l. cum acutissimi, col. 4. vers. quanto facit, & vers. 7. faciat, & alibi sæpe. C. de fideic. Corn. conf. xj. quod incipit, in præsentia cōsultatione, col. 3. ver. nec videtur refragari, & iterū col. 9. vers. iussuper li prædicta, lib. 3. & conf. cxcij. cuius exordium est, videtur in præsentia cōsultatione, col. j. eo. lib. 3. & conf. ccvj. viso supradictō themate, col. 7. vers. sed circa portionē, eo. lib. 3. & conf. 30. incipit in hac cōsultatione, col. 2. ver. his tamē non obstatibus, li. 4. Soc. conf. 147. hoc initio, visa facti contingencia, col. 5. vers. circa tertiā, lib. 1. & conf. 126. incipit visum fuit, col. 3. & alibi sæpe in eo. con. li. 3. & cōf. 93. cuius principium est, testamentū præmissum, col. 4. vers. præterea interpretatio, & iterū col. 5. versic. sexto loco, lib. 4. Ias. conf. 154. in causa mota per Iac. col. 2. lib. 2. & conf. 230. & idum sic fe habet, col. 3. eo. lib. 3. & ferē omnes doctores, quod iā supra diximus, de hac re loquētes.

- 6 ¶ Hinc dicunt plerique omnes, quod donatio ab eo facta, qui caret liberis, intelligitur habere tantam hanc conditionem, si donans non suscepit liberos: vel vt reuocetur, si donans postea liberos suscepit. Et propterea si aliquis suscipiat, existente conditione reuocatur donatio ex hac lnostra. Ita nuncupatum voluerunt Bar. Albe. & Bal. in vtraque lcc. hic idem Bar. in d. l. c. 2. C. de inoffi. don. & in d. l. i. totas, & ibi quoque Ang. Fulg. & Pau. Cast. co. tit. Oldr. in duobus conf. supra alle. Io. And. in add. Spec. tit. de dona. col. ij. Ia. Bu. & Bald. in d. l. Titia Seio. §. imperator. si de leg. 2. idem Bal. in d. l. cum acutissimi, col. 1. C. de fideic. & conf. cxcv. punctus quidam donauit, l. 5. Coll. in d. c. vlt. col. pen. vers. sed nunquid ille, de dona. Ro. conf. cxcij. inci. in proposito quaestione, col. 3. vers. secundo quia præsens, & col. seq. versic. nec secundo refragatur, & conf. cclxij. non est dubium, in prin. Pau. Cast. d. conf. cccxxv. lib. 2. Pet. Ferr. quo loco nuper citauimus. Corn. d. conf. 11. col. 9. lib. 3. & d. conf. cxcij. col. 1. eo. lib. 3. & d. conf. 30. col. 2. lib. 4. Barb. in repet. l. cum acutissimi, col. 42. vers. nota quod conf. Fran. Aret. conf. 2. 4. quatuor dubia, in primo dubio. Soc. in rub. ff. de lib. & posthu. col. 4. vers. sed cogita, & conf. 225. visa prædicta, col. vlt. lib. 2. Ias. conf. 171. viso instrumento, col. 1. lib. 4.

- 7 ¶ Sed vt redeamus ad amorem & affectum parentum in liberos, qui lnostra veluti basis est, habes de eo præter eos tex. quos suprà adduximus, & alios, videlicet in l. nam & si parentibus. ff. de inoffi. testa. lib. j. propter votum parentum, & naturalem erga filios charitatem. Ex qua dicit Bal. in l. eadem, col. iij. vers. quid de parte. C. loca. quod quemadmodum quis potest expellere colonem à domo, si eam suis vlibus necessariam probauerit, ita & si filio necessaria fuerit. Et optimus tex. in l. isti quidem §. vlt. ff. quod met. cau. vbi dicitur nihil interesse, an in se quis veritus sit, an in liberis suis: cum pro affectu parentes magis in liberis terreantur, quàm in seipsis. Ex quo not. Accu. quod pater plus diligit filium quàm seipsum: sicut etiam asserit Latinus Pacatus in Panegyrico, quem Theodosio dedit. Instituit, inquit, uatura, plus ferē filios quàm nosmetipsos diligimus. Et apud T. Luidi lib. 3. ab Vrbe cond. Verginius constanter asserit sibi vitā filia suæ chariorē fuisse, si liberē ac pudicē videret heritum fuisse. (Aristoteles autē lib. 8. Ethic. c. 12. Acquē, inquit, parentibus vitā liberorum chara est atque sua.) Illius autem l. auctoritate subnixus Alber. Gan. in tracta. malef. tit. de quaest. & torm. col. 2. vers. nunc videndum est, monet vt si pro quopiam delicto torquen- de sit pater & filius, primum torqueatur filius in conspectu patris, quò pater ipse citius verum profiteatur, vt qui magis timeat in filio, quàm in seipso, per d. l. isti quidem. Quod & idem tradit Guido Suza. in tract. de tormen. col. iij. vers. quo ordine, & usdem quidem verbis, vt hinc possis intelligere alterum ab altero desumpsisse. Et id quoque voluit Bonif. Vitel. in tract. malef. tit. quali. sit fienda tortura. Ang. Aret. in tract. eiusdem tit. in verbo fama publica. col. 34. versic. nunc videamus. (& Alber. in Rub. C. de col. ij. vers. quid si torquendus,) & Hipp. Marfi. in l. j. in prin. col. pe. ff. de quaest. §. i. nauditum. col. ij. versic. item adeo vult. ff. de sicar. Ex illo item tex. tradit Inno. in c. cum loci. extra de sponsal. quod sicut metus in persona sua vitiat matrimonium, per illum tex. ita & in persona filij, & sequitur Card. Alex. qui dicit ita teneri cōmuniter ibi, col. vlt. vers. succedat quaestio. Sed & codē tex. suffulsi Riminal. & Alcia. in l. transigere. C. de pass. scripserunt, quòd cū in pœnis sanguinis, non etiā in cæteris licet transigere, vt ibi cauetur, ea scilicet ratione, quòd permissum est cuiq; quoquo modo sanguinē propriū redimere. l. j. ff. de bo. corū qui sibi mori cōf. Certe si filio accusator pater iudiciū ac defensionē suscepit: aequē transigere poterit, ac si suam ipsius vitā & sanguinem redimeret. Nam & apud Quintilianum, si is est, declamatione sexta, pater ille proclamat. O quàm graue est mori: quantò grauius, quòd ego viuo superflues filij mei.

- 8 ¶ Et hæc quidem huiusmodi exemplo comprobantur. Accusabatur pater & filius homicidij, certum enim erat alterū eorum id facinus perpetrasse, sed vter id fecisset, incertum. Carolus secundus imperator iussit filium suspendi: quod intelligens pater, vt filiū à morte vindicaret, ac in fe pœnā conuerteret, sponte crimen confessus, idēq; suspensus est liberato filio, vt retulit ē nostris Andr. Isler. in c. j. §. publici latrones, ad finem tit. de patene. & Barb. qui illum citat, loco tamen non designato, in repe. c. Raynaldus, eo. l. ij. & seq. de test. & in eui præsentia, col. xxvij. de prob. & in c. 1. col. ij. de commo. & in repetit. l. cum acutissimi, col. xxij. C. de fideic. & Paris à Purco in tract. de syndicatu,

syndicatu, char. pe. & Ias in repe. l. si is qui pro emptore, col. xlij. ff. de vñc. & Marth. afflicti in con-
stit. Sicilia, incip. pater enorum, col. pen. versic. secunda ratio. & Hippol. Marfil. in l. j. col. pen. ff. de
quæst. & in linaudum, col. ij. versic. item adeo, ff. de fca. Ideo Bal. in l. j. in fi. C. si rect. prou. in ij.
lect. dicit quod confellus per torturam filij dicitur confellus in tormentis. Nec desunt alia quo-
que patrum exempla, quos non piguit suæ vitæ iactura liberorum vitam redimere: quando &
apud Quintilianum, aut quisquis is fuit, in declamatione xj. cui titulus est, Duces accusatus pro-
ditionis. Cum filij pauperis ad supplicium peterentur, pater sese obtulit in tormentis. 1 & vt lo-
quitur Virgilius, alterna morte seruaturus. Quod qui miretur, non habet liberos, vt in ea ipsa
declamatione scribitur. Tanquam scilicet id sit commune naturalæque omnibus patribus. Sunt
que item plurima aliorum exempla, qui filius suis superstites esse non sustinuerunt. Ex quibus
duo hæc memorabilia subiiciemus. Gordianus senior, cuius multas leges in nostro C. habemus,
audita morte filij, quoque vitam finiuit, vt tradit Iulius Capitolinus. Sed multis ante seculis Ae-
geus Theseo filio nauiganti in Cretam iusserat, si confecto Minotauru reuerteretur incolomis,
albis velis vectetur. Theseus autem præcepti paterni oblitus, cum rediret, nigrum velum tetedit.

At pater, vt summa profectum ex arce petebat,

Axias in asiduus contollens lumina stetus:

Cum primum inflati conspexit lintea veli,

Præcipitem sese scopulorum in vertice iecit,

Amissum credens immiti Thesea fato.

Hi enim sunt versus Catulli in nuptiis Pelei & Thetidis. Et hæc etiam historia recensetur à Vir-
gilio, si is est, in Aethnæ montis descriptione, & Plutarcho in vita ipsius Thesei. Tradunt autem
Solonem virum constantissimum ac sapientissimum, vt qui vnus fuit ex septem, cum Thales &
ipse vnus ex illis, hominem quempiam subornasset, qui ei renuntiaret filium ipsius mortem ob-
iisse, capisse caput cadere, miserandisque vocibus ac querelis omnia complere: & fortè mortem
sibi confuisset, nisi Thales ipse confestim ei commentum aperuisset. De qua re & Plutar. in vi-
ta illius. Sunt & parentes, qui filios in exilium secuti sunt, veluti sine illis viuere non possent.
Rutilia enim, vt tradit Senec. in lib. de consol. ad Albinam, filium secuta est in exilium, & vsque
eo contrita fuit indulgentia, vt mallet exilium pati, quàm desiderium: nec antè in patriam, quàm
cum filio rediret. id quod magis in femina mirandum est, quæ libertatis amantior est, vt in legi-
bus nostris Connubialibus planè ostendimus.

- 9 Sed ad nostras leges reuertamur. In l. vlt. in prin. C. de cura. furio. hæc verba adscribuntur. Quis
etiam talis affectus inueniatur extraneus, vt vincat paternum? A quibus non longe abest, quod
scribitur in l. quidam cum filium. ff. de hæred. institut. vbi Accursius non semel, atque etiam An-
ge. ex eo no. non posse filium inuenire meliorem amicum quàm patrem. Sed & ex eodem Bald.
in l. precibus, col. xj. versic. iij. hoc probatur. C. de impu. & ali. subst. tradit, quod si amicus amico vult
bona, quod est dictum Aristo. lib. viij. Ethicor. c. ij. & iterum vij. quibus locis ostendit esse veluti
adagium, sæpe & ab eodem Bal. citatum, Certè multò magis pater filio: ob idque censet substitu-
tionem à patre factam filio impuberi, interpretandam in dubio esse directam potius quàm fidei-
commissariam: quia etià, inquit, in dubio pater ratione naturalis affectionis præsumit filio pro-
uidere, non eum grauari, per alia quædam iura. & idem isdem prope verbis respondit ipse Bald.
{confi. ccccxliij. verba testamenti, lib. j. & } confi. xxxv. parer filio suo, col. j. lib. ij. Ex illa quoque
l. dicit idem Bald. in c. per tuas, col. j. extra de probat. quod melior amicus mundi est pater. sunt
enim verba ipsius. id quod etiam ex ead. l. dicit Bal. ipse confi. cccxliij. incip. dicta particula, ad fin.
lib. v. Adde & tex. in l. Paulo Callimacho. §. Pomponius, aucta glo. ff. de leg. ij. ex quo not. Bald.
in d. l. precibus, col. v. versic. quid ergo si petit non idoneos. C. de vulg. & pupil. quod ardor amoris
paterni maternique est inestimabilis, quod ex eo repetit Maria. confi. ix. prosequendo ordine,
col. iij. versic. xx. probatur. & Fran. Cur. senior confi. xlvij. super controuerfia, col. iij. versic. transco
ad secundum. Ex eoque text. respondit Bald. in pulchro casu, confi. cxxxvij. per relictum, lib. iij.
interpretandum large plenèque legatum quoddam à patre relictum filio. Sed & ex eo assent Bal.
in c. super eo, post prin. de testi. quod quis diligit honorem & incrementum suæ prolis etiam ar-
denti desyderio. {Ex eo quoque idem Bal. confi. cccxx. Ser Petrus, in fin. lib. j. dicit ardentem esse
parentum amorem in liberos.} Adde, inquam, tex. in l. nec in e. ff. de adul. ibi, pietas patris confi-
sium caput pro filijs. & in l. si filius, & quod ibi dicunt Accur. & Bal. C. de patri. pote. & in leg. j. §.
taceat, ibi, naturalis stimulus parentes ad liberorum suorum educationem hortatur. C. de rei vxor.
acti. & in d. vlt. Instit. de noxa. ibi, quis enim patitur filium, &c. & in l. pen. §. Iulianus, ibi, affectu
enim propensiore magis, &c. ff. quod fil. tut. au. & in l. amicissimos. §. Lucius, ibi, contra naturales
stimulos. ff. de exeu. tuto. Cuius autoritate scribit Bal. in authen. ex causa, col. vij. versic. secundo
accepit. C. de libe. præter. quod qui naturalem erga liberos chantatem non curat, videtur habere
morbum cerebri. Et in l. propter insidias, ibi, pietas & ratio naturalis animi. C. qui accu. non pos.
Cuius arg. scribit Bald. in d. l. precibus, vbi supra, quod si mater petit non idoneos tutores filijs,
censetur non dolo, sed bona fide fecisse. Sed & illam expendit Cyn. super ea, ad naturalem paren-
tum pietatem, quæ & liberis aduersus se peccantibus parit.

- 10 Cuius etiam rei memorabile nobis exemplum reliquit Dauid ille, alioqui affectuum minimè

sequax. Nam cum Absalon filius primū quidem Amon etiam ipsius Davidis filium infidiis interceptum necasset, deinde & cum patris pellicibus sedē congressus fuisset, postremo & patrem ipsum & regno & vita priuare neruis omnibus contendisset: illius tamen mortem pater, cui haec omnia erant compertissima, adeo flebiliter, ne muliebriter dicam, deplorauit, vt sese totum huic affectui permittens, in hanc lachrymabilem vocem proruperit, Fili mi Absalon, Absalon fili mi. Quis mihi tribuat, vt ego moriar pro te? vt scribitur ij. Regum xvij. c. & meminit etiam Cyapri in d. l. propter infidias, vbi & subdit alia pleraque exempla huius paternae pietatis à Valerio Maximo fuisse prolata, lib. v. tit. vij. Inter quae illud reulit de Seleuco, qui celsis filio vxorem Stratonem, quam is miserē deperibat, quod & ab Appiano in eo libro, qui Syrius inscribitur, & Plutarcho in Demetrio, & Galeno lib. j. prognosticor. Hippocrat. cap. vij. iterumque lib. de praecognitione cap. vj.) relatum est, & assatim descripsimus in nostro (Tractatu nobilitatis, c. xxxj. nu. 51.) Id autem assignat Erasmus in Apophthegmatis Demetrio: sed is memoria lapsus est, ob id forte, quod Plutarchus in vita ipsius Demetrii hanc historiam describit. Quis igitur, vt redeamus, miretur Artaxerxem regnum Persarum Dario filio celsisse, quod nihil sibi ablatum existimaret, quod in filium contulisset, synceriusque gaudium in procreatione capturnum, si insignia maiestatis suae in filio conspiceret, vt tradit Iustinus in initio libri decimi. Et Ptolemaeum illum primum Aegypti regem, qui regno publicē filio tradito, omni regno pulchrius regis esse patrem dicebat, apud eundem Iustinum lib. xvj. Et potius non execretur Herculeum Maximum, qui cupidine resumendi imperij, quo se ante abdicarat, nixus est filium Maxentium à Pratorianis militibus Augustum nuncupatum imperio deturbare, vt tradunt Eutropius rerum Romanarum lib. iij. & Socrates apud Cassiodorum historiae tripartitae lib. j. cap. iij. Non item adeo mireris Hadrianum imperatorem, quod cum in insulam deportauit, qui filium necauerat, quod nouercam adulterasset, vt scribitur in l. diuus. ff. ad leg. Iul. de parti.

11 Sed & huc respiciunt rex. (in l. cum pater. §. mando. ff. de legat. ij. vbi ita scribitur, mando filiae meae pro ipsius salute sollicitus, &) in l. patrem, ff. de in fraud. cred. & in l. quod & lex. §. si cum quis. ff. de lib. lio. exhi. & in l. si mater, ibi, per coniecturam maternae pietatis. C. de inoffic. testa. & in l. j. §. taceat, vbi. si leat. C. de rei vxor. act. & in d. cap. super eo de testi. & in cap. asserere, de praesumpt. vbi recensetur illa iij. Reg. iij. cap. historia de matre, cuius commota sunt viscera, cum Salomon iussisset infantem diuidi. Ex quo nor. Bald. & post eum Felyn. quod sicut confessio siue renuntiatio litis facta metu tormentorum sui ipsius non nocet. l. j. ff. de quaestio. ita metu tormentorum filij. Nec mirum, si uulbi commota fuerint matris viscera. Nam & apud Esaiam c. xlix. clamar dominus, Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum, vt non miseretur filio vteri sui? Et quod praeterea voluit gloss. in l. si filius, in fin. & ibi Bald. in vtraque lect. C. de pat. pot. & idem Bald. in d. cap. per tuas. col. ij. extra de prob. quod amor parentum abscondi non potest. Et quod etiam respondit Marianus consil. liij. magnifice capitaneus, quod quis non dicitur liber relaxatus à carcere, qui cogitur relinquere filium pro obside, prout illum refert & sequitur Felyn. in d. c. asserere. col. ij. & Hippo. Marsil. in l. j. char. j. nu. §. C. de rapt. virg. & in laudum, statim post princ. ff. de fidei. & sing. clx. pater & filius & Bartho. Chasse. consil. xuij. Christianissimus, col. v. vers. secundum coniecturatur. & iterum consil. lxvij. ad primum dubium, col. viij. vers. strango & vltimus. Illud tamen consil. Maria. reperire non potui. Faciunt huc & multa quae larē in eam rem congerit Alex. consil. ij. incip. hanc dubitationem, col. antep. lib. iij. & Barb. in locis prope infinitis, ex quibus satis erit ea designasse, quorum nunc in mentem venit. ea sunt in d. c. Raynaldus, quo loco nuper citauimus, & in reperit. d. l. cum acutissimis, in multis locis. C. de fideicom. & consil. xxix. illud asseram in medium, col. ij. lib. j. & consil. xlvij. quod est eiusdem initij, col. vlt. eo lib. j. & consil. ix. praclare scribitur, col. j. lib. ij. & consil. xx. illud asseram in medium, col. v. eod. lib. ij. & consil. lx. quod est eodem exordio, col. v. eod. lib. 2. & consil. lxxxj. praclare & luculenter, col. j. lib. 4. & consil. lxxxvij. sapienter scribitur col. i. eodem lib. 4. Et vbique ferē aduocat, sicuti etiam Alexand. d. consil. liij. illud Virgilianum lib. i. Aeneidos, quod nos in argumentum huius nostrae l. assumpsimus,

Omni in Ascanio chari stat cura parentū.

Multa item de huiusmodi parentum amore aggregauit ex antiquioribus Oldr. consil. xcvi. ex forma istius, col. 2. & Maria. d. consil. ix. col. 4. & iterum consil. xxxij. circa praedictam, col. v. vers. & sic praedicta. Sed multo plura Socin. huius filius, consil. xxvj. cum super lib. 4. vbi ex eo not. interpretatur metem cuiuspiam testatoris, vt ibi omnibus videre est in promptu. & nouissimē Ludo. Gomefsius in §. actiones autem, col. 3. vers. secunda regula. Iustit. de actio. Ex externis autem scriptoribus Plutarchus vir in omni doctrinarum genere excellentissimus, librum peculiarem de ea re scripsit hoc tit. τὰς πατρὸς καὶ μητρὸς φιλοστοργίας, id est, de amore parentum in liberos, ex quo poteris assumere quae tibi videbuntur: & Rabbi Moyse Aegyptius lib. perplexorū i. cap. 6. dum rationem reddit, cur lege Mosaiica prohibetur parentem & filium vno die decollari, & recentioribus Baptista Fulgos. memorabilem lib. 5. tit. 7. qui est, de parentum indulgentia in liberos. Nec tamen praetermittam quod apud Euripidem Andromache filium suum vocat vitae oculum.

*Filius vite
oculus.*

ὅς παῖς ὁ Ἀνδρὸς οὐλοῖται πρὸς ἰφθαλμὸς βίης.

Nec quod scribitur de Iacob illo sanctissimo patriarcha Geneseos 37. Scissisue vestibus, indu-

tus est

tus est cilio, lugens filium suum multo tempore. Congregatis autem cunctis liberis eius, ut lenirent dolorem patris, noluit consolationem accipere, sed ait, Descendam ad filium meum lugens in infernū. Quodque plerique, & inter hos Bart. noster in Libetorum, col. j. in iij. not. ff. de verb. signifi. t. Alber. in l. Gallus. §. instituens, col. ij. ff. de libe. & posthu. & in ij. parte statuto, quæst. cvij. item in statuto loquens de filius, col. ij. & Bald. in l. maximum, col. iij. verſ. præterea filius. C. de libe. præter. & in l. vlt. in fin. C. de verb. significat. & in c. quæ in ecclesiasticis, col. vlt. extra de constir. (et in c. j. §. & quia vidimus, col. ij. verſi. & dic quod filius, ut, qui feudum dare possunt. & consi. cccclxxxvij. in i. upo puncto, post princ. lib. ij. & consi.) cccclxj. ad evidentiam præmittenda sunt in fil. iij. & Raph. Fulg. cons. clx. Seius & Aurelius, col. j. in fi. & Cepola causam civilium consi. vij. punctus quæstionis, col. iij. verſi. item hoc probatur. t. & Alex. consi. j. perſcriptis verbis testamenti, col. pen. verſi. primo casu, lib. j. volunt filium ita ab amore dictum, quasi *φιλίας*, ob ingentem illum amorem parentum: verum syllaba repugnat. Ideo alij, ut hoc in trans cursu dicam, à Græca voce *φίλος* dictum malunt, quæ filium significat, addito scilicet ex more Aeolico digammate *φίλος* sicut *φίλος* *ἐλέον* dixerunt. Nam & Aeolico sermoni Latinum esse simillimum tradit Quinti. lib. oratoriarum institutionum j. c. x. Et quod item à nonnullis traditur Lyle. C. de pac. qua improbatur pactum filiorum de successione parentum, ne inducatur votum captandæ mortis, non habere locum è diverso in pactis parentum de successione liberorum, quia licet interdum filij insidentur vitæ parentum, ut dicir gloss. in d. l. vlt. quæ allegat tex. optimum in §. pen. Inst. quod cum eo, & est etiam tex. in d. l. propter insidias. C. qui accusa. non poss. & in §. mater. in auct. de nupt. Et illud Ouidij, lib. j. Meta.

Filius ante diem patrios inquit in annos.

Nusquam tamen reperitur est parentes vitæ filiorum insidiarios fuisse. In qua sententia fuere uterque Deci. & Lancel. & Philip. in d. l. vlt. Quamquam Bald. Saly. Paul. Cast. Alex. & Hiero. Cagno. in repetitione illius, alud opinantur. Nam quamvis, inquirunt, cesset illa ratio insidiandi, nõ tamen cessat alia generalis posita in filiis, quoniam scilicet non licet pacisci de bonis viuentis circa illius voluntatem. Et ita omnes concedunt ingentem illum parentem amorem in liberos.

12. Sed vt redeamus, quid quod licet amor vxorius ceteros omnes superare videatur propter illud Dei Opt. Max. oraculum, Relinquet homo patrem suum, & matrem, & adheret vxori suæ, & erunt duo in carne vna, quod scribitur Genes. ij. & repetitur Mar. xix. Marci x. & ad Ephes. v. ut iam possis intelligere maximum habere momentum, quod tam frequenter sacre literæ inculcant, ac repetunt. Vt interim omittam, quod adoleſcens ille Zorobabel lib. Eſdræ iij. cap. iij. eleganter proposuit. Homo patrem suum relinquit, qui enutrit illum, & suam regionem, & ad mulierem se coniungit, & cum muliere remittit animam, & neque patrem meminit, neque matrem, neque regionem. Et paulo post, Diligit homo uxorem suam, magis quam patrem aut matrem. In quam etiam sententiam est illud Homericum lib. xij. Iliados,

ὅς ἐνὶ τοῖς Φοῖβῳ τι φίλος λήσσει τοκῆας.

Quo planè significatur virum & uxorem parentum charitatem præ coniugali obliuisci. Ex quo illud Propertianum lib. iij.

Omnis amor magnus, sed aperto in coniuge maior.

Quamvis, inquam, ut hoc repetam, amor vxorius omnibus maior esse dicatur, hic tamen tantus amor cedit amorì parentum in liberos, si credimus Accursio, Bart. & Ang. egregijs legum doctornbus. Illis quidem in l. Lucius, ff. de vulga. & pupilla. substitutio, huic autem in consi. cxliij. cuius caput est, ad primum, col. j. quibus locis asserunt non esse venisimile virum diligere uxorem plus quam filium, allegant Bart. & Ang. in d. l. cum acutissimi. C. de fideicom. & l. generaliter. C. de instit. & substit. quæ quidem leges loquuntur in casu huic nostre l. proximo, ut suprà in princ. diximus, quamvis de vxore non loquantur: hoc tamen not. ad id quod dicemus infra in glossa in verbo, libertis, in vlt. q. vbi hoc plenius attingemus.

13. Et vt intelligas hunc parentum amorem à natura proficisci, effeque communem omnium animalium, audi quod scripserit diuus Ambros. lib. Hexameron vi. c. iij. Natura hoc bestis infundit, ut earulos proprios amant, fetus suos diligant. Et paulo post, Quæ fera pro earulis non ipsa potissimum se offerat morti? Quæ fera fetus suos, innumerus licet obfessa cuneis armatorum, non suis visceribus tegat, ingratul licet telorum seges, illa tamen paruulos suos muro sui corporis septos immunes præstat periculi. Hæc ille. Cui planè conceinit Homerus ille sagacissimus omnium rerum explorator, comparans Menelaum inter confertissimos hostes pugnantem pro Patroclo, matri quæ pugnat pro vitula, quam primum peperit. Huius carmen est statim in initio lib. xvij. Iliados,

*ὃ δ' ἱλαθ' ἀπρίῳ ὕπνῳ ἀρτίφιλον μένιλον
πάρεικλ' ἀπρίοσι δαμάς ὃν δρίοτατι.
ῥῆ δ' ἀπὸ προμάχων κικονυμένῳ αἰθοπι χαλκῷ
ἀμφὶ δ' ἔρ' ἰὼν βῆν' ὡς τις περ πύραυς μάται
πρωτότον' κινυρὶ δ' πρὶν ἀδύια τόκαιο.*

14. Sed & longius id prosequitur Apollonius Tyaneus apud Philostratum in vita ipsius lib. ij. vbi planè ostendit id quod diximus, scilicet naturalem esse omnium animalium amorem in fetus pro-

*Filius ab amo
re dictus.*

*Latinus sermo
Aeolico
similimus.*

*Filij vitæ pa
rentium interdum
insidiantur.*

*Non parentes
filiorum.*

*Vxoris amor
ceteros vna
cit.*

*Cedit tamen
amori paren
tum.
Vir nō diligit
uxorē plus
quam filium.*

prios. Nam elephantes flumen quodpiam transeuntes, suos pullos deferunt, vinculis, ne fortè cadant, eos complexi. Vrsi licet feritate ceteras beluas superent, pro catulis tamen omnia faciunt. Idem quoque faciunt lupi, rapinis tamen intenti. femina enim partus custodit, mafculus autem pro catulorum salute cibos ad ipsam deferit. Itidem etiam pantheræ faciunt, quæ propter caliditatem marres fieri gaudent, & tunc maribus dominari volunt, ac domui præfidere: marès verò patienter omnia sustinent propter catulorum amorem. Leoni autem sentientes se ex pardorum concubitu grauidas esse, in montes confugiunt, parunt autem maculosos catulos, quos ideo in densissimis sylvis occultatos nutriti, simulatè venationis causa à maribus abesse. Leones enim si fortè viderint, eos lacerant. Quòd si leonem catulos habentem quis inueniat, animaduertit ipsum pro catulis toruè aspiciere: venientemque sese ad pugnam parare. Tigris quoque insigni crudelitate animal ad naues vsque procedit catulorum repetendorum gratia, illisque receptis cum gaudio abit. quòd si catulis ablati abeuntem nauem aspiciat, moesta in littore viulul, quandoque etiam ob doloris magnitudinem moritur. Aues quoque videmus pullosum causa multa facientes, velut aquilas, ac ciconias, quæ nunquā nidus extruunt, quin lapides illis imponant. Hæc quidem à se aquilinum vocant, illa verò lychnitum appellatur, propterea quòd faciem adhibent, vt oua fœtum producant, & serpentes nidis non appropinquant. Quòd si maritimas etiam beluas consuleremus, nemo admirabatur delphines suapte natura benignos amare suos fœtus. Balenas autem & Phocas, & cetera quæ fœtus viuentes edunt, nemo contrà non admirabitur. Cùm ego, inquit, in Aegis insula viderim Phocam à piscatoribus comprehensam, mortuum filium, quem in carcere, vt sic dicam, pepererat, ita deplorare, vt timor à cibis abstineret, quamuis omnium beluarum voracissima sit. Balena autem faucibus filios abscedit, si quando maiorem beluam fugere eos contigerit. Vipera etiam visa est serpentes, quos peperit, lingua lambere, & quasi expolire. Cùmque Damas, cui Apollonius hæc recitaret, ex his laudare se dicebat illud Euripidis, Omnibus profectò hominibus filij sunt anima. Confestim subiunxit Apollonius, id sibi scire & sapienter dictum videri, sed verius multo & sapientius Euripidem dixisse, si de omnibus animalibus eandem protulisset sententiam, in hunc modum, Cunctis animalibus filij sunt anima. Hæc Philostratus. Cui in eo quod de vrsi dicit, subscribit sacra litera. Nam ij. Reg. xvij. ca. Amaro, inquit, animo, veluti si vrsa raptis catulis in saltu feruat. Et Proverbiorum xvij. item c. Expedit magis vrsæ occurrere raptis fœtibus, quàm fatuo confidenti sibi in stultitia sua. & Osee xij. ca. Occurrat eis quasi vrsa raptis catulis. Quo in loco Hieronymus, Aiuat, inquit, qui de animalium scripserunt naturis, inter omnes feras nihil esse vrsa feruiss, cum perdidit catulos. Sed & ei quod de leone traditum est, ad stipulatur Homerus hæc scribens lib. Iliad. 17.

ἄνθρωπος ὡς τις τὴν λείαν ὀπίσσω τινάσσει
ὥς τὰ νύκτι ἀγνοῖται στυγίαν ὀνὸς οὐ ὕλη
ἀνδρὶς ἱππῆρες. Id est,

Vtique leo in sylua statat sua pignora circum
Cui manus occurrat catulos nemus inter agenti
Venatrix accincta virum.

Et iterum lib. seq.

πυκνὴ μάλ᾽ ἀνέχεται ὡς τὴν ἡνὶ γῆνι
ὥς τὰ νύκτι ἀγνοῖται στυγίαν ὀνὸς οὐ ὕλη
ἀνδρὶς ἱππῆρες. Id est,
ὕλην ἐκ πυκνῆς, ὅδε τὸ ἀνδρὶ ὕλην ἐκ
ποδῶν ἢ τὸ ἀνδρὶ ἐκ πύλων μετ' ἀνδρῶν ἱππῶν
ἀποδοῖν ὕλην μάλ᾽ ἀνέχεται ὡς τὴν ἡνὶ γῆνι
Crebra gemens nimium tanquam leo viribus ingens
Faucibus, absenti venator si catulum audax
Abripuit denso in saltu, dolet acre sequensq;
Deinde nemus versas scrutans vestigijs si quò
Versa viri inueniat, rapit illum bilis amara.

Id est,

{Et Horatius lib. Carminum 3. Ode 30.

Non vides quanto moueas periculo
Pyrrhae Getule catulos leone.

De eo autem quod de Tigride dictum est, vide & Plin. li. viij. c. xvij. & Aelianum lib. histor. animalium 5.

{Et Senecam Tragœdiographum in Medea,

Vt tigris orba natis
Cursu furente lustrat
Gangeticum nemus.

Et Martialis lib. 5. Epigram. 93.

Non tigris catulū citata raptū,
Non dipsas medio perusta Sole,
Nec sic scorpium improbus timetur.

De Elephantis quoque idem dicit ipse Aelianus lib. j. vbi & alia pleraque de eorum amore erga filios suos tradit: nec in vno tantum loco: & in postremo assent risu obruendos eos esse qui vtrum naturalis sit necne amor parentum in filios, dubitant, cùm sit in brutis animantibus. Sed & idem lib. xij. de Aquilis quoque in eandem sententiam loquitur. Nam & de ipsis atque etiam vulturibus

vultibus est illa Homerj similitudo lib. xvj. Odyssæ:

κλαῖον δὲ λυγρὸς, ἃ δ' ἐνὶ στήθεσσι
 φέρονται αἰχμηταὶ γαμφόβουρας ὀϊστοὶ τεύχεα
 ἀγρότης ἐθέλοντο παρ' ὅ· πρὶν αὖ γινέσθαι.

Quibus significatur illos de quibus loquitur flere abundantius quam aquilas, aut vultures, quibus rustici filios eripiunt, antequam euolare possint. De Delphinatorum in suos fectus amore, videbis & tu multa apud Aelianum ipsum eodem illo opere suprà citato, lib. x. Huc quoque spectat illud Virgilij lib. 4. Georgic.

Qualis populea matrem Philomela sub umbra
 Amissos queritur fectus, quos durus arator
 Observans nido implumes detraxit: at illa
 Flet noctem ramòq; sedens miserabile carmen
 Integrat, & mastru late lora questibus implet.

Nec hæc latuerunt Bal. nostrum, qui in l. i. col. v. vers. expedita est. C. vnde vi. scribit bruta anima lia salutem filiorum quadam naturali iustitia tuen & defendere.

¶ Sed quis hunc parentum affectum in liberos muretur, quando filius sit portio corporis patris. ¶ vel testimonio Aristotelis lib. v. Ethicorum, c. item v. & l. cum scimus, §. vlt. C. de agri. & censu. lib. xj. i vbi Lucas Pen. de hac re multa collegit & illum; tex. ad hoc aureum dicit Bal. conf. l. 234. incip. decretum magnifici, col. l. lib. i. Et ex eo iio. Bart. quòd si ex statuto non allibrati non debet audiri neque in ciuilibus neque in criminalibus, certè libra patris proderit filio. Atque etiam si ita tuto absentes non potantur priuilegijs ciuitatis, satis est patrem esse in ciuitate, vt filius absens priuilegijs potatur, perinde ac si præsens esset. Et sequitur Ro. in l. i. §. domini, & l. 2. ff. de S. C. Syl. & Pau. Cast. conf. cx. super primo quæsito videtur dicendum, col. 2. vers. in contrarium facit, l. i. Et è diuerso pro illum tex. consuluit Ang. conf. 2610. cuius est initium, statuto ciuitatis, quòd nò videtur abesse à ciuitate, qui in ea relinquit filios, qui sunt pars corporis ipsius. Ex hocq; insert ad interpretationem statuti. Idemque dixerat Bald. d. conf. ccxxvij. l. i. Neque tantum filius est pars corporis patris, sed vterque & pater & filius sunt tanquam vnum corpus, vnàque persona, vt asserit tex. in l. vlt. C. de impub. & ali. substi. quem multum commendat omnes doct. ibi, inter quos Bal. ad fi. dicit quòd id quod vnus habet, censetur & alter habere. & Ang. etià ad fi. quòd habitatio patris censetur habitatio filij ad consequendum beneficium vel priuilegium, ad quòd quidem consequendum requiritur habitatio. quod etiam voluit Bald. in l. illud. C. com. de man. Sunt, in quâ, pater & filius vna caro. §. hac autoritate, §. dist. Cuius autoritate affirmat glo. in c. studear. in verbo, fili. l. iij. dist. & in c. super eo, extrâ de testib. quòd pater & filius censentur vna persona, atque etiam gl. in c. tibi domino, in verbo, & iuuare, in fi. l. iij. dist. j. quæ ex hoc dicit, quòd in patre & filio sufficit reuocatio mandati, & si de ea certior non factus sit mandarius, per l. si pater. ff. de manu. vin. de quo tu vide Card. Flo. in cle. j. col. 4. vers. & ad prædicta, de renun. & Fel. in c. ex parte decani. col. xj. vers. fallit septimò, extrâ de rescrip. Et alia item gl. in c. iij. de pœnit. dist. iij. quæ & ex hoc quoque dicit, quòd licet quis non possit ieiunare per aliû, arg. tex. ibi, potest tamen per filium. Et vt scribitur in §. ci. verò, Instit. de inutil. stipu. vox vnus censetur esse vox alterius. Ideo Bald. in l. i. in fi. C. de legiti. hered. dicit quòd promiscua est possessio patris & filij, & quasi vnum corpus, vt quod vnus possidet, alter possidere censetur, per l. vlt. C. de vsufr. Quibus concinit quod apud Saxonem historix Danicæ lib. vij. dicit Synaldus, filios ipsius liberos à se non esse diuersos, quem suæ generationis autorem, seq; ac filios vnus hominis loco esse censendos, quibus veluti vnum corpus à natura tributum videatur. Quodq; scribit Pau. Cast. conf. cclxiiij. incip. in præsentia causa, col. 3. lib. ij. carnem filij esse veluti carnem patris auctam, ita quidem, vt licet efficiatur nouus homo propter nouam animam, non tamen dicitur primus homo omnino extinctus post mortem ipsius. Quibus (scribit illud Ecclesiastici, c. 30. mortuus est pater eius: & quasi nò est mortuus: similem enim reliquit sibi post se. Et quod) Hieronymus appellat liberos viscera parentum, in epistolam Pauli ad Philemonem. Nam & ipse Paulus inibi ad illudens, Tu autem, inquit, illum, id est mea viscera suscipe. & Canace Ouidiana ad Macarium:

Cum mea me coram filius inimicus in altis

Viscera montanis ferres edenda lupo.

Diripiunt aude viscera nostra fera.

Forſuan & grauidam Dido scelerate relinquis,

Parsq; tui latitat corpore clausa meo.

Et paulò post:

Et Dido quoque ipsa Ouidiana ad Aeneam:

¶ Ex quibus illud fit, quòd licet cum vindicta permittitur, ea debeat ab eo tantum capi, ac proprijs ipsius manibus, cui concessa est, non etiam alteri demandari, l. seruus si hæredi, ibi, personæ dātæ. xat eius. ff. de statuli. & voluit gl. in l. cum fundum. ff. de vi & vi arma. & Bal. in l. ad officium, in fi. C. com. diuid. cum multis concord. à me congestis in nostris consuetudinibus tit. 8. §. item 8. in gl. 2. & iterum in nostro tracta. retractuum, tit. j. q. xxvj. in gl. j. nu. 62. sed cauc. ¶ Potest tamen id per filium agi, tanquam scilicet per eandem personam actum videatur, per tex. in l. Gracchus. C. de adult. quem ita intelligit Bal. & expressius Salyc. ibi, & Bar. in l. non solum, §. si mandato, col. 2. vers. circa primum. ff. de iniurus. & Rom. in l. j. ff. in ius vocati vt eant, & conf. cclcxliij. incip. hoc

hoc quod vicinus, vers. quartè idè probatur. Alex. & Ias. in l. j. §. v. usufructuarius. ff. de ope. no. nun. & Petr. B. illuga. in speculo principum, tit. de principe prohibente militem guerrificare. §. j. col. ix. vers. ad secundum est videre, (Ang. Arct. in tract. malefic. in verbo, che me hai adulterato, nu. 64. an maritus possit) & Fely. qui hoc dicit notandum tanquam nouum, in c. quæ in ecclesiarij, col. 4. vers. hoc intellige, extrà de const. & in c. si verò, col. j. vers. limita nisi pater. extrà de senten. excom. & Hippo. Marfil. in l. j. char. j. in paruis, nu. 4. C. de rapt. vir. & in l. mandatum, post princ. ff. de fca. & sing. 448. habens potestatem. Quoniam contrarium voluerit idem Fely. ipse fidei ibi idè contrarius, in c. vlt. §. is autem, col. vlt. extrà de offic. dele. & ante illum Bald. quem tamen non allegat, consi. clxxij. in ciuitate clerici. col. ij. lib. iij. vbi dicit per gl. in d. l. cum fundum, quòd statutum permittens vindictam offenso, intelligitur de eo tantum, qui est corporaliter offensus, non de eo qui iuris fictione esset offensus. vnde pater, inquit, & filius offensi non possunt huiusmodi vltionem sumere. Quoniam dici potest Bal. ibi loqui quando filius sine mandato aut iussione patris veluti iure proprio id veller facere, quod vtiq; non potest, vt in casu d. l. Gracchus, voluerunt Bal. & Saly. in c. 4. allegat ipse Salyc. l. patri. & l. seq. ff. eo. tit. de adul. Sed quicquid sit de ea, certè priori sententia adstipularur: quòd licet vbi est electa industria personarum, non potest alter subtrahi. d. c. vlt. de offi. deleg. cum si potest tamen filius delegari, vt pulchrè & no. voluit Rom. in d. l. j. ff. in ius voca. vt cant. per l. sciendum. §. legati. ff. de legatio. vbi legati vicarios dare non alios possunt, nisi filios suos. Ex quo dicit Bald. in rubrica extrà de procur. col. vlt. vers. nunquid ambasiator, quòd ambasiator (ita vocant barbari legatum) si ægrotat, aliquem loco sui constituere non potest, nisi filium suum. & illud Rom. dictum sin. reputat Fely. in c. j. col. j. in fi. extrà de mag. & Hippo. Marfil. in d. l. j. nu. 6. C. de rapt. virg. & sing. clx. pater & filius. Licet de hoc videatur dubitare ipse Fely. in c. asserere, col. ij. extrà de præsumpt. & etiam Fran. Purp. in l. more, col. xij. vers. & restringi debet. ff. de iurisd. omn. iud. & in tractatu de offi. assessor. col. penul. & apertè contrarium teneat ipse Fely. negans illum tex. extrà suum casum extendendum, in d. c. vlt. §. is autem, col. vlt. de offi. deleg. & vide hęc etiam tex. in l. filius. ff. de lega.

17 ¶ Ex eadem officina prodit nouum Barb. dictum, vt ipse appellat, & vt ego quoque addo, mirandum, in tracta. de præstan. Card. parte j. q. item j. col. ix. vers. sexto cardinalatus. quòd filius vassallus patris non tenetur iurare fidelitatem ipsi patri, cum sit vna vtriusque & eadem persona: què admodum, inquit, nec tenetur cardinales iurare papæ, quia sunt pars corporis ipsius, vt dicit sing. Hosti. Marfil. in d. l. j. nu. 6. C. de rapt. virg. & sing. clx. pater & filius. Quod quidem Barb. dictum, an verum sit, non parum dubito, tum quia in ea re, quæ vinculum animæ respicit, cuiusmodi est iuramentum, non possunt videri pater & filius vna eademque persona, quemadmodum nec vna anima, vt etiam dicit è nostris Bal. in l. maximum vitium, col. ij. in fin. C. de lib. præter. immo nec portio animæ, cum anima non sit ex traduce, sicut corpus, ex Orthodoxorū sententia, quicquid asseruerit Apollinarius & Tertullianus & maxi. pars Orientalium. Jde quo per gl. in c. quod verò, 32. q. ij. Gregorius Nyssenus lib. philosophiæ ij, cui titulus est de animæ. vj. t. D. Hieronymus ad Pammachium aduersus errores Ioannis Hierosolymitani, & aduersus Ruffinum Apolo. ij. & epist. carū quæ sunt duæ Augustini, xxvij. & ipse August. epist. l. seq. & in epist. 7. quæ est ad Marcel. iterumq; episto. clvij. ad Optatum. Jdeoque nec iuramentum vnus est iuramentum alterius, vt no. in c. veritatis, de iurciur. & in l. generaliter, in prin. C. eo. tit. & copiosius diximus in nostris consuetudinibus, tit. ix. c. 3. in gl. j. Tum quoque, quia hoc respectu, quòd alter eorū est dominus feudi, alter vassallus, sunt diuersæ personæ. Quemadmodum si è duerso filius esset magistratus patre superior, certè in iis quæ ad munus ipsius magistratus pertinet, pater ius sui amittit, nec vt pater censendus est, sed vt alius quilibet. Ille à quo. §. vlt. ff. ad Treb. & eleganter ex Phaurino illustri philosopho non minùs illustri exemplo comprobatur Gellius lib. nocturnum Atticarum ij. c. item ij. & late etiam differunt in tractatu nobilitatis. t. c. 28. nu. 8. quid quòd tantus, & multis seq.

18 ¶ Sed vtiq; hoc habeat in hoc Barb. casu, certè eodem spectat, quod scribit gloss. not. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verb. oblig. quòd prohibitus alienare in potentiorē, potest nihilominus alienare in filium suum etiam potentiorē, quasi non censetur alienare in alium, qui in filium alienat, & sequuntur Bart. Raph. & Ias. ibi & ipse Bald. in l. ea lege, col. penul. vers. quindò quaritur. C. de condi. ob cau. per tex. de quo mox loquimur, scilicet in l. in suis. ff. de lib. & posth. sequitur item Firmia in tracta. de episc. in 4. parte, lib. 4. in xlv. q. vers. an autem prohibitus. Fely. in d. c. asserere, col. ij. de præsumpt. & Hippo. Marfil. in l. inauditum, col. ij. ff. de fca. & in l. j. nu. 8. C. de raptu virg. & sing. clx. incip. pater & filius, vbi hoc dicit sing. & Ludoui. Gomeff. in §. quædam, col. ix. vers. quinto limitatur, Instit. de actio. Et generaliter dicit Bald. in l. cum pater. §. cum inter, per illum tex. ff. de lega. ij. quòd prohibitus alienare, potest tamen in filium alienare. quod & idè asserit ipse Bald. consi. 378. quidam Lucanus, col. ij. vers. de eo autem, lib. j. per not. in d. §. ea lege, & in l. j. C. de impo. luc. descrip. lib. x. & rursus ipse Bald. consi. clxij. incip. casus talis est, quidam de ciuitate, col. ij. lib. iij. & consi. 460. punctus talis est, quidam reliquit, col. j. lib. v. vbi & id dicit procedere in filio naturali, & consi. seq. quando testator prohibet, in prin. eo. lib. v. Nam & dicitur, inquit, potius cōtinuatio, quam alienatio, per d. l. in suis. A quo non longè distat quod respondit idè Bal. consi. l. ij. hoc exordio, substitutio facta, circa medium, lib. ij. per d. l. in suis, & alia quædam iura, vt ibi videre poteris, & Raph. Fulg. consi. cxvij. Ioannes, col. ij. vers. reliqua deliberatio. & consi. ccxv. in primo. col. j. dum

dum vtrobique allegat not.in d.5. ea lege. (& vide interim D. à Rota decisio. clxxvij. celsio facta in nouis, vbi disputatur, vtrum valeat celsio à patre facta filio clerico.)

- ¹⁹ ¶ Et sanè in hac omnia est optimus tex.in d.l.in suis, cuius hæc verba sunt, in suis hæredib. eundem apparet continuationem domini eorum perdurare (ita enim scribendum est, non perduerunt) vt nulla videatur hereditas fuisse, quasi olim hi domini essent, qui etiam viuo patre quodammodo domini existimantur. Et paulò post, itaque post mortem patris non hereditatem percipere videntur, sed magis liberam bonorum administrationem consequuntur. Ex quo not. Ang. lmo. Raph. Cu. & Franc. Aret. quòd statutum ex quo debet solui gabella ex acquisitione domini, aut etiam ex hereditate, non comprehendit filium heredem patris: quod & tenuit idem Angel. in l. cum in adoptiis, col. ij. C. de adopt. & Ioan. Plar. in d. l. j. in ij. notab. C. de impo. lucra. descript. & in proemio Instit. in verbo, Alemanicus. & larè Corn. conf. clxxvij. in hac consulatione, col. iij. lib. iij. vbi super hoc nuncupatum consuluit, & Beuedict. Cap. conf. xj. hoc capite, et si Venantius. & Barb. conf. xlix. illud asseram, col. ij. lib. j. & Philip. Dec. in l. vlt. col. ij. vers. & si expresse statutum. C. de edit. diui Adria. tollen. & conf. 262. in causa magnifici. col. ij. vers. septimo. De quo tamen vide Alex. & Ias. in d. l. in suis. Et idem in statuto iubente solui gellam ex quolibet lucro, vt scilicet non comprehendat successionem patris obuentam filio, voluit Bart. & Plat. in d. l. j. in princ. C. de impo. lucra. descript. lib. x. & sequitur Alex. conf. cxliij. Viso themate, col. 4. vers. nec similiter. Socin. conf. cxvij. si volumus, lib. iij. & illius præceptor Franc. Aret. in l. si duo, col. j. in fi. ff. de acquir. hered. vbi dicit facere tex. not. in l. si quis in testamento. ff. de cond. inst. vbi ipse Bart. circa medium, illius rationem reddit, quia hereditas patris non est propriè lucrum: & qui eam perdit, dicitur pati damnum, per l. vlt. C. de codici. aut certe quasi damnum, vt no. in l. ij. C. de iur. & fac. igno. Sequitur etiam idem Aret. conf. ij. cuius est initium, Intellecta diligenter, col. j. vers. pro ista conclusione. Licet idem in d. l. in suis, in princ. ita referat Bart. tanquam contrarium teneat, & ita etiam illum sequitur, sibi contrarius. Sed priorem sententiam sequitur Georg. Na. in rep. c. quamuis, col. pen. vers. tu tamen tenendo, de pac. lib. vj. vbi reprehendit Ang. qui alter renouisse videtur in §. si vero expectet, in auth. de nup. Et pro ea sententia optimè facit, quod non admodum longè voluit gloss. in c. pascotalis, in verbo, quasi de lucro, extra de deci. quòd licet de omni lucro debeat solui decima, per tex. ibi, non tenetur tamen filius soluere ex hereditate patris, per d. l. in suis, & d. l. vlt. C. de imp. & aliusb. & illam gl. sequuntur Ala. Vincen. Hostien. Io. And. & Pan. ibi Raph. Co. in d. l. in suis, & nouissimè Phil. Dec. in l. vlt. col. ij. vers. vltimus tamen. C. de impub. & aliusb. & conf. cccxxj. pro resolutione, vbi & illud sequitur quod diximus de gabella ex lucro soluenda, & Marth. Alf. in consue. Sicilæ incip. intentionis nostræ, col. 8. vers. item quarto, dicitur hic Quibus & finitimum est quod tradit Bald. in d. c. quæ in ecclesiis, col. pen. vers. extra quarto, extra de constit. quòd filij non debent laudimia ex patris successione, quia non est noua acquisitio, sed domini continuatio. & sequitur Philip. Dec. in auth. præterea, col. penul. C. vnde vir, & vxor. & conf. 4. 43. in casu ad me transmissio, col. j. vers. quia filius. & dicit Bald. consil. xxxvij. Decreto. col. ij. vers. item alienatio. lib. ij. non propriè dici alienationem quæ fit in filios, per d. l. j. de impo. lucra. descript.)

- ²⁰ ¶ Et hæc omnia confirmat, quòd etiam per d. l. in suis, affirmat gl. in c. j. §. vlt. tit. de feud. cog. quòd filius post mortem patris vassalli nō dicitur feudum acquirere, sed acquisitum capere, quam not. & sequuntur Iac. Bel. Iud. qui dicit menti tenendum hunc pulchrum & sapidum morem loquendi, Mar. Laud. Aluar. & Cardi. Alex. ibi. & Barb. conf. x. incip. sapienter scribitur t. Regum, col. iij. li. ij. vbi illam dicit valde sing. & conf. lxxij. magnanimus, col. ij. lib. 4. & in rep. Rubricæ C. qui admittit. col. 4. vers. secundò mihi videtur & Bapt. Cacia. qui eam dicit not. in repet. c. j. in vj. prin. parte, in vlt. differentia. d. tit. de feud. cog. Cui & simile est quòd dicit Bal. in c. j. col. vlt. tit. an mutus vel alij, impe. quòd suus hæres viuente patre dicitur feudatarius, arg. l. si is qui duos. ff. de lib. leg. Et ideo, inquit post mortem patris non dicitur succedere in feudo, sed illud retinere, per d. l. in suis. Et quòd scribit idem Bald. in l. cum antiquioribus, col. vj. vers. decimò sic. C. de iur. deli. quòd filius viuo etiam patre dicitur possidere feudum. Ideò que & in cum sine alia inuestitura continuatur possessio: hoc dicit sing. Ias. in l. quotiens, col. vj. vers. nota etiā repetuò. C. de rei vend. & in l. si soror, ad f. C. de iur. delib. & Catel. Corta in memor. inci. feudū viuo etiam patre. & alij quos congesimus in nostris consuetudinibus, tit. xvij. §. 3. gl. j. col. 3. vers. illud tamē quòd diximus.
- ²¹ ¶ Huc quoque pertinet & alij tex. Primum quidem tex. appellans reges filios regis in l. ij. §. ex actis deinde regibus. ff. de orig. iur. vbi iurisconsultus dicit exactos reges numero multitudinis, cū vnus tantum rex esset, scilicet Tarquinius: vt hinc intelligas, illius filios, quos reges etiam vocat, fuisse, & cum eo exactos, vt omnes Romanæ historie scriptores recēsent, & inter ceteros Linius circa initia libri ij. vbi & sæpius reges exactos numero plurali scribit. Et libro iij. cū primum dixisset, quæ fit in regem eodem, tunc in suo regis ferenda non fuisse. quo in loco loquitur de ipso Tarquinio, & eius filio. non multò post dicit reges exactos, regem scilicet, & filium ipsius. Et ita ea verba d. l. ij. intelligit Zasius vir, præter iuris scientiam, omnium bonarum artium peritissimus, & post cum Hiero. Cagnolus, licet Accursius aliò eam verborum pluralitatem non inscitè tamē referat. Sed & Tullius Philip. 3. & iterum v. (tursumq; h. t. de diuina. haud multò post prin.) reges etiam exactos dicit, cū de eadem re loqueretur, & priori loco paulò ante dixisset singula-

ritur Tarquinius expulsum. (Et Valerius quoque maximus iisdem verbis in re eadem videtur li. 4. c. j. post princ. & iterum lib. viij. c. ix. etiam post princ. & Plinius lib. 8. c. 3.) Ex quibus potes intelligere regis filios reges dici. Id quod plane asserit glo. in cap. vlt. xxvij. q. j. ex eo tex. qui regem vocat quempiam filium regis, & etiam allegat d. l. in suis. & eam glo. sequitur Andr. l. fero. in prælu. feud. & in cap. j. & ibi etiam Aluar. col. antepen. vers. quero an filius regis. Mart. Laud. col. vlt. & Cardin. Alex. col. iij. in princ. tit. quis dica. dux. co. mar. & idem Andr. in proemio constit. Siciliae, & in constitut. incip. profectusque, col. iij. & ibi quoque Marth. Affli. & in viij. q. vbi per hæc dicunt, quod filius comitis potitur privilegio illius constitutionis loquens de comite, & idem Marth. in constitut. incip. intentionis nostræ, col. 8. vers. irem pro ista parte. & in tract. protomixeo. col. 7. Sequitur item eam gl. Balin d. l. in suis. per illum tex. tam in lect. quam in repet. ad fin. in pen. q. & ibi quoque Alber. & idem Bald. in L. quæsitum. §. si servus mihi. ff. de leg. j. vbi tamen locum illius glo. non designat. & conf. 389. consuetudo est in nonnullis regnis, col. 3. vers. item primogenitus dicitur, lib. ij. Alb. in l. pactum. C. de rei vendi. & Raph. Com. confi. 131. cuius est exordium. duo sra ttes, post princ. Panor. qui hoc dicit procedere ex consuetudine à lege inducā in c. tanta, col. iij. extra qui fil. sint legit. Ioan. Ray. in §. præterea si quis, col. 3. vers. & ista inducēbant, re. de prohib. feud. alien. per Fed. Barb. in repe. rub. de caus. poss. & pro. in 22. char. vers. opportune se offert modò quæstio. & confi. xlix. incip. illud adferam, col. ij. lib. j. & conf. x. cuius est princ. sapienter scribitur, col. iij. lib. 4. quibus locis dicit illam glo. valde sing. & d. conf. lxxij. col. 3. lib. 4. & Card. Alex. in c. per venerabilem. §. quod autem, col. 30. vers. postremò ad eandem materiam, qui fil. sunt legit. Ias. qui & eam glo. dicit no. conf. excij. exorta est, col. iij. vers. corroboratur, lib. ij. t. & iterum confi. x. nonnulli, col. iij. circa med. lib. iij.) Philip. Dec. confi. cclxij. in causa magnifici, col. ij. vers. septimò. (Carol. Rui. confi. xix. in hac controuersia, col. j. nu. 2. lib. j. Latè Ant. Corset. in tract. de potestat. & excellent. regi. in xxv. q.) Franc. Luca. in tractat. de privileg. fis. parte j. in exix. casu. Lud. Gozad. in repet. l. i. patris, col. x. vers. tertio sequitur. C. vn. de libe. vbi & illam glo. dicit sing. Nec longè tamē ab ea distat & alia glo. in c. Adrianus, in verbo, augustos. l. xij. dist. quæ dicit, quod filij imperatorum dicuntur Augusti, per illum tex. qui non solum Basilicum (ita enim legendum est, non Babilium, vt vulgò legitur) imperatorem Constantinopolitanum, sed & Constantinum & Leonem ipsius filios Augustos appellat. Sed id certè non ideo fit, quod essent filij imperatoris, sed quia pater eos consortes imperij fecerat. Nam alibi, scilicet in nostro tractatu primigeniorum. q. 17. in 4. op. facis superq. ostendimus Augustos eos vocari solitos, qui iam ad imperium adfeci essent, qui verò successores designabantur, Cæsares, non Augusti vocabantur. Sed & ad eam priorem glos. propius accedit alia in c. denique, in verbo, rege suo. vij. q. j. prout eam intelligit & citat Francisc. Curt. senior. qui eam auream dicit conf. lxxij. incip. super memorata, col. iij. fi. videlicet quod filij regum de iure debent esse reges, & reges appellari. Verum ea glo. de huiusmodi appellatione nihil dicit, sed illud scribit, quod filij regum debent esse reges, id est, succedere patri in regno, vt facis declarat. tex. ibid. loquens de Roboam filio Salomonis, qui patri successit, & alia iura quæ illa gl. allegat. (Virgilius autem li. ix. Aeneid. Ascanium regem appellat, quod esset regis filius, cum dicit, *Regeque requirunt*. Quo in loco fertius id annotat.)

22. **¶** Caterum, vt ad alios tex. veniamus ad hunc locum pertinentes, habemus tex. in d. l. j. §. domini appellatione etiam filius. ff. de Senatusconf. Syllan. quod domini appellatione continetur & filius domini etiam emancipatus. Ex quo no. Bar. & Bal. quod pœna, quæ imponitur vassallos, si quid faciat contra dominum, habet locum si faciat contra filium domini. Itē quod libra siue catastri, vt ipsi loquuntur, patris prodest filio etiam emancipato: quod vltimū etiā dicit Ro. ibi, & idem Bar. in d. l. cum scimus. C. de agri. & censu. l. xj. Sed & ex eo tex. in d. §. domini, not. ipse Bal. quod statutum puniens pœna dupli. offendentem alterū in domo ipsius, habet locū in offendēte filio in domo patris, tanquam domus patris dicatur domus filij, & sequitur Socin. in l. perique. col. v. in quinta quæst. ff. de in ius vocan. vbi & ipse dicit: quod cum nullū de domo sua in ius vocari liceat per tex. ibi, certè etiā filius ex domo patris vocari non debet. Habemus etiā tex. in l. lēet. §. patronos, ff. de verb. signif. vbi liberti patris possunt dici liberti filij. Et in l. patris & filij. ff. de vulg. & pup. vbi testamētū patris & filij pro vno habetur: idēq. vna vtriq. solēntas facta est. Ex quo no. Ang. quod si ex forma statuti notarius debeat tantū habere pro quolibet testamēto, vel quod soluiatur gabella de vnoquoque instrumento, non debet notarius pro testamento patris & filij nisi illud vnum & simplex. nec solui debet nisi vna gabella. Sequuntur Imo. & Alex. ibi, & Barb. in c. j. de mutu. petet. & in c. cum dilectus, col. xxvij. de ordi. cogni. licet contrarium teneat Franc. Aret. in d. l. patris & filij. Sed & per illum tex. dicit Bart. in l. inficiando, §. infans, in fin. ff. de furt. quod si statutum prohibet inuitari ad cōuiuium vel ad nuptias vltra xij. dominas, si pater & filius simul faciant suas nuptias, non poterunt ad eas inuitari vltra xij. dominas, tãquā si vna tantum nuptia. Sequuntur Franc. Aret. & Ias. in d. l. patris & filij, & Barb. in locis in præcedenti vers. alleg. & præterea in rubr. de caus. poss. & propr. char. xxvij. Ioan. Ana. in c. vlt. col. x. vers. ex prædictis inferat ad quæstionem, de collu. dete. Licet Ang. in d. §. infans, tamen teneat contrarium. Sed priorem sententiam, & omnia quæ suprà diximus, cōfirmat, quod cum apud antiquos illos Romanos C. Licinius Stolo Tribunus plebis legem promulgasset, ne cuiquam plusquā quingēta iugera agri possidere liceret, vt refert Lilius li. vj. ab vrbe condita, ipse Licinius postea à M. Por-

pilio Lenae sua lege decem millibus aris est damnatus, quod mille iugerum agrum cum filio possideret, emancipandoque filium, fraudem legi fecisset, ut prodictum Linius lib. seq. 1. & Valerius Maxim. lib. 8. c. 6. De qua re etiam aliquid scribit Columella lib. 1. rei rusticae. cap. 3. ubi tamen nihil de ea fraude dicit. & Plin. lib. 18. c. 3. & alter Plinius, si is fuit, in libro de viris illustribus, ubi de Lucio Stolo, & Plutarcho in Camillo, Gellius lib. 9. cap. 20. 3.

3. ³ Jam satis textuum, ut opinor, habemus. Superest gl. omnibus not. in l. ij. C. qui arat. vel prof. lib. 20. quae dicit, quod cum eadem sit persona patris & filij, si pater subeat munera, non tenetur filius subire: sufficit enim patre subire pro veroque, quam sequitur Ioan. Plat. ibi. & pro ea est optimus text. in l. diximus, §. si pater. ff. de excusa. tutor. ubi Bal. hinc sumpta occasione eam gl. citat, & dicit sing. ad hoc quod solutio collecta facta à patre, prodest filio. Ideoque si ex statuto non solvens collectam possit impunè offendi, si pater soluit, filius censetur soluisse, nec offendi poterit. Et idè Bal. illam in aliis multis locis citat & sequitur, videlicet in l. non plures, in fin. C. de sacrosanct. eccles. ubi per eam dicit, quod pater & filius in muneribus censentur quid inseparabile. & in l. ij. ante fi. C. de libert. & eor. lib. ubi dicit ex ea, quod recepto patre ad ciuitatem vel extimum ciuium, omnes filij gaudent priuilegio eximii. & in d. l. vlt. in fi. & ibi quoque Alex. Corne. Franc. Arret. & Ias. C. de impub. & aliis subit & idem Bald. in l. etiam, col. pen. versu. modo videndum, C. de execut. rei iudic. ubi ex ea dicit, quod pater cum multis filiis pro vno capite censetur. & in d. l. ij. §. illud. C. comm. de manumiss. ubi ex ea dicit quod domus habitationis patris censetur domus habitationis filij, & eà dicit not. & in l. sciendum, col. vlt. & ibi ex recentioribus Ias. quia & illam dicit sing. ff. qui sacra. cogant. ubi per ea dicitur, quod si sit statutum, quod nullus possit esse prior ciuitatis, nisi habeat in bonis libras mille, sicuti olim ex legibus antiquis Romanorum (ut id quoque obiter dicam) senatores, equites, iudices, & ceteri magistratus censu legebantur, auctore Plinio seniore in proemio libri 13. naturalis historiae, & Plinio iuniore cum in multis locis, tum praecipue epist. ad Romanum Firmum, lib. 1. & Horatio in epistolis, illis versibus,

Si quadringenta sex septem multa aequant,

Est animus tibi, sunt mores, & lingua fidesque,

Plebs erit.

Et aliis multis scriptoribus. Exantibus igitur huiusmodi legibus aut statutis, ut redeamus ad casum Bald. & Iason in d. l. sciendum, bona patris in hac re profunt filio, & quam sua ipsius, ut copiarit possit in eum ordinem siue magistratum. & idem quoque tenet Albe. in d. l. in suis, ubi dicit se de consilio aliorum peritorum Bergami consuluisse, quod filius cuius pater trecenta habebat in facultatibus, potest eligi ad officium, cui obtinendo necessaria sint ea trecenta in bonis, & ceteri sequitur Raph. Com. d. conf. cxxxj. duos fratres, ubi per hoc sing. dicit, quod in casu auth. praeterea. C. unde vir & vxor. non dicitur vir aut mulier laborare inopia, cuius pater diues est. quod postremum dictum etiam asserunt idem Rapha. in d. l. in suis. (& ibi quoque Ang. Perul. in repet. col. ij.) & Corn. qui dicit quosdam recentiores & legendo & consulendo ita tenuisse in d. auth. praeterea, col. pe. & ibi quoque Alex. col. 3. vers. sed iuxta praedicta. (& Fran. Curt. Junior col. 3. nu. 9.) & Roma in l. j. §. domini appellatione, col. ij. vers. item facit & secundo, & col. seq. vers. item ad id. ff. de S. C. Sylla. ubi tamen circa hoc distinguit. & Soci. qui hoc reputat sing. con. xxx. incip. in causa dominar. col. 3. lib. 4. & conf. cxxj. cuius caput est, praemittenda est disputatio, col. vlt. eod. lib. 4. licet contrarium teneant Ias. Phil. Dec. & Franc. Pepi. in d. authen. praeterea, ille, col. 3. Dec. col. pen. hic col. ix. & seq. in repet. Sed ut redeamus ad primum illud dictum Bald. in d. l. sciendum, & Alber. in d. l. in suis, idem etiam voluit ipse Alber. in prima parte statutorum. q. lxxj. item ponit statuto ciuitatis, & iterum q. cix. item quarto statuto castri, & id quoque sequitur Alex. in d. l. vlt. C. de impub. & aliis subit. & Barb. in tractatu de praestan. Cardin. in prima parte quaestio. j. col. 9. vers. sexto Cardinalarus. & in d. conf. x. col. 3. lib. 2. & Socin. qui id reputat sing. in d. l. plenique, col. v. in v. quaest. ff. de in ius vocan. & D. Bened. in repet. c. Raynuitius, in verbo, & vxorem nomine Adelasiam, nu. 809. & seq. de testa. & Felyn. in d. c. j. col. j. extra de magist. & Iason in l. filius paciscendo, in j. not. C. de pact. Quin plus voluit Bald. per illam glo. quam dicit sing. in c. qua in ecclesiario, col. vlt. de consuet. quod in casu illius statuti, de quo supra proxime diximus, eximii siue catastro patris prodest omnibus filiis in solidum, ut possint omnes illud officium, ut cum nostris loquar, obtinere quandiu pater viuat, ac si quilibet eorum tantum haberet in bonis. Sed & illa glo. sequitur Bald. in d. l. j. §. domini. ff. de senatuf. Syllani. ubi eam quoque dicit sing. obtinere locum siue filij sint emancipati, siue in potestate patris, de quo tu vide omnino Ias. & Phil. Dec. inter se digladiantes in d. l. vlt. C. de impub. & aliis subit. (& tex. in l. ij. §. incolumes. ff. de vac. muner.) Illam quoque gl. sequitur idem Bald. in c. filius. tit. de capi. qui cur. vend. ubi ex ea dicit, quod filius non debet habere honorem paternum, & onera haereditatis repudiare, quia censetur eadem persona & in addit. Spec. cit. de censib. nunc dicendum in fi. & conf. cxxxvij. Petrinus de lico, circa med. lib. 1. ubi eam dicit elegantem. & conf. seq. consuetudo est, col. j. ubi & eam dicit singu. sed utrobique eam intelligit in filio, tantum, non etiam in emancipato, sibi in hoc contradicēs, & conf. cxxxvij. decretum magnifici, col. j. eo. lib. 1. ubi per eam dicit, quod pater & filius sunt vna identitas, & vnum est vtriusque domicilium, eamque etiam dicit sing. & consil. ccccxxxvj. quidam dominus, in fi. eo. lib. 1. & conf. ccccxxxix. hoc exordio, consuetudo est, col. j. vers. secundo hoc probatur, lib. 2. ubi & ex ea dicit, quod pater & filius in muneribus & honoribus ad intelle-

Pater & filius censentur quid inseparabile.

Etum vnus personæ reducuntur. & consil. cv. in causa quæ vertitur, col. 2. lib. 3. & consil. cccxiii, ista causa, col. 1. lib. 4. vbi eam dicit not. & per eam dicit quod libra patris censetur libra filij. Sequuntur item illa gl. Pau. Ca. consil. ex. super primo quæsito, col. 2. vers. in contrarium. lib. 1. Alex. in d. 1. in suis. col. 2. & in d. auct. præterea, vbi supra. & consil. xlvij. super hæsitacione de qua quæritur, col. 1. vers. certid pro hoc facit, lib. 1. & consil. cccxv. visis & opportunè digestis, col. 2. & iterum col. vlt. lib. 2. Cep. causam criminalium consil. xxj. ego Bartholomæus, col. vlt. vbi ex hoc dicit, quod si ex statuto debeat manus amputari condemnato ad certam pecuniâ ob delictum, nisi sit idoneus solutioni illius pecuniæ, certè is censetur esse idoneus, cui patet soluendo est. Sed & eam gl. sequitur Corn. d. consil. cclxvii. in hac consultatione, col. 2. lib. 3. & Barb. d. consil. x. sapienter scribitur, lib. 2. & consil. lxxvj. scribitur præclare, col. pen. eo. lib. 2. & in d. consil. lxxij. col. 3. lib. 4. & in d. tracta. de præstan. Cardin. in j. parte q. ij. col. pe. Soci. col. lxxxij. accuratissime, col. iij. eo. lib. 3. & d. consil. 30. in causa dominæ, col. 3. vers. bene facit, lib. 4. Fran. Curt. senior consil. 49. memoria recolèdæ dux, col. 17. vers. & cum dominus. & consil. 50. cuius est idem initium, col. 60. vers. dum dicunt aduersarij. Ias. latè in d. l. filius pacificendo, in prin. C. de pact. & Phil. Dec. in ca. episcopus, extra de præb. Ant. Corset. qui eam gl. dicit sing. in tractatu de pore. & excel. regia. in 25. q. col. 2. & omnes vbiq. præter vnum Ro. (nisi nos fallat memoria) qui eâ reprobat in d. l. sciendum. ff. qui satisd. cog. hinc occasione sumpta, quod Guil. Cu. Bart. Alberi. & omnes ibi asserunt possessione immobilium patris non prodesse filio in casu illius. I. Sed pro illa gl. vide tex. in ca. extra de magi. probantem, vt etiam not. Panor. (& Fely. j. ibi, non esse verum pauperem, cui pater diues est. & in c. clericos. q. 2. & in c. vlt. in f. 16. q. 1. (& eam gl. sequi videtur Fran. Are. in l. maritum. col. vlt. ff. solu. matri.)

¶ Et hæc sanè confirmat, quod si pater munus quoddam aut magistratum gesserit, non sibi tantum sed filio præbet vacationem eiusdem muneris intra tempora legibus definita. Quod vt intelligas, illud nobis primū ex antiquis legibus repetendum est, quod olim apud Romanos ex lege non licebat eundè magistratum intra 10. annos capere, vt traditum est à Tito Liuio, ad calcem libri 7. ab vrbe condita, æque iterum lib. 10. vbi refert Q. Fabium Maximū vrgente maxima necessitate, Consulem dictum, legem hanc recitari iussisse, quæ illi huius muneris vacationem præbeat: quod & alitru Iulius Florus in epitome ipsius, tū libro l. tum quoq. 56. in quo scribit Scipionem Africanū ob eandem legem consulatum sibi vltro delatum à S. P. Q. R. minime capere voluisse. Huius autem legis verba adscribit Tullius lib. 3. de legibus, Eundem magistratum, ni interfuierint decem anni, ne capito. At Liuus, vt ad eum redeamus, scribit lib. 7. secundi Belli Puni. C. & L. Arianos tribunos plebis, cum Q. Fuluius Consul diceretur se interposuisse: neque enim magistratum continuari fas ciuile erat. Idem lib. 3. ab vrbe condita tradit senatū censuisse magistratus continuari, contra rempublicam esse. Ex quo apparet apud Rom. iam à prisca tēporibus id obseruatum fuisse. Plutarchus autem in vita Coriolani statim in principio dicit, populū Rom. Martio Censorio fluente eam legem tulisse. Sed & huius legis meminir Appianus lib. 1. bellorū ciuiliū, tum quo loco de tribunatu Grachi disserit, tum etiam cum acta Syllæ in Dictatura describit, vbi & ipsum eandem legem sanxisse tradit. (Apuđ Valerium Maxi. lib. 4. cap. 1. M. Rutilius iterum Censor, citatus ad concionem, populum vocatum grauissima oratione corripuit, quod eam potestatem sibi derulisset. Et continuū post: Quintius Cincinnatus consul cum honorem eius P. C. continuare vellent, non solum propter illius egregia opera, sed etiā quod populus eodem Tribunus in proximū annum creare conabatur, quorum neutrum iure fieri poterat, vtrumque discussit: Senatus studium simul inhiendo, & Tribunus verecundiæ suæ exemplum sequi cogendo. Sed & mox subdit, Fabiū maximum cum à se quinquies, & à patre, auo, proauo, maioribusque suis septennumero consulatum gestum animaduerteret, in comitiis quibus filius suus sum mo consensu creabatur, quā potuit constanter cum populo egit, vt aliquando vacationē huius honoris Fabiæ genti daret, ne maximum imperium in vna familia continuaretur.) Ceterū ex legibus Thuriorū non nisi intermissio quinquennio militū præfecturam gerere licebat, vt ab Aristotele proditum est lib. Politicōn 5. c. 7. Qui & ipse lib. eiusdem operis 6. cap. 2. inter multa popularium gubernationū documenta illud aducit, non nisi semel eundem magistratum ab aliquo debere geri, vel petrarō, & paucis. At Plutarchus in Lyfandro tradit legem fuisse apud Lacedæmones, ne bis idem præfectus clasis fieret. Apud eundem Caro senior in ipsius vita, ciues graueret increpabat, qui eosdē frequenter in publicis muneribus præficerent. (Ceterū Demosthenes apud 2. 2. 1. vlt. scribit lege sancitū fuisse Athenis, ne cui iterū Syndicum fieri crearet: à populo liceret, ne id munus ob publicā vilitatem inuentum, in quæstū conpendiūq. priuatum vetereret. Plutarchus in vita Lycurgi, vnus ex decē tradit apud eosdē Athenienses legē fuisse ne quis vltra quinquennii publicæ pecuniæ curā administraret.) Nec huic rei desunt leges nostræ, quibus interdicitur, ne quis honorē continuat, aut repetat, l. honor. §. getendorū. ff. de muner. & honorib. Et scribitur in l. estimationē. §. vlt. eo. tit. neminem defensionem Reipub. amplius quā semel fuisse scipere. In quā rem est etiā tex. in l. libertus. §. præscriptio. & iterū in l. diuus. ff. ad municip. & l. legazo. ff. de vacat. muner. & in l. Paulus. in prin. & in §. imperatores. ff. de legat. & in l. nemo in pro-uinciis. & l. seq. C. de Aflē. & in l. j. Cad leg. Jul. de ambi. & in l. si quis tam. C. de decur. lib. x. & in l. ij. C. de honor. & muner. non conti. eo. lib. vbi ponuntur interuallā tēporum, quæ postremis legibus in id statuta sunt. (& l. cum te. C. quæadmod. ciuili. munera indic. eo. lib.) & in §. vlt. in auct. de defen-

Romanorum
lex actus ne
liceret intra
decem annos
eundē magi-
stratū capere.
Magistratus
non esse con-
tinuandos.

Thuriorum
lex de ca. re.

Lacedæmonio-
rum quoque.

Et Athenien-
sium.

de defensione. ubi inter cetera text. est sing. quod vnus tantum ex collegio potest impedire, ne quis continuet eundem magistratum, etiam si ceteri omnes consentiant. Id enim fieri non potest, nisi cuncta ciuitas relicta nullo eum elegerit. Hæc enim sunt verba illius tex. quem ad hoc expendit (Ange. ibi. & Bart. in l. omnes populi, in ij. q. prin. ff. de iust. & iur. & in l. quod maior, post med. ff. ad munic. & Bal. in c. quoribus, in fi. extrâ de pact. & consi. cccxxvij. ponitur quod electio in prin. lib. 3.) Ang. qui illum tex. dicit sing. in l. & suum. §. hodie. fin. fi. & ibi Raph. Fulg. Paul. Cast. & Ias. col. 3. vers. quinto notatur limita. ff. de pact. & idem Ang. consi. cclxxx. præmutro ad euentiam, in prin. Rom. qui & illum dicit sing. in rub. de arbitr. col. 6. vers. limita primò locū non habere. & sing. xcv. heri quā interrogatus. & iterum sing. dclxv. ad eligendum, & Feli. in c. cum omnes, col. xij. vers. quarto fallit, extrâ de constit. Ex quibus facile intelliges, nec debere eos qui magistratum semel gesserint, eundem facile repetere, nec si iterum eligantur, cogendos esse. Id quod certe ita obtinet, vt tandem ad nostrum institutum redeamus, vt si pater semel gessit, non sibi tantum, sed & filio in sequentem annum vocationem præbeat, tanquam eadem sint persona, text. est in l. filio. ff. de legat. & in l. j. C. de honorib. & munerib. non conti. lib. ro. & in l. nulli, in prin. C. de muner. & actua. lib. 12. quibus locis declaratur, quomodo id intelligendum sit. Et id quidam assignat patris & filij identitati, vt sic loquar, vel vt melius dicam, vnitari, Alexan. d. consi. cccx. visa opportunè, col. ij. & iterum vlt. lib. 2. Et facit optimus tex. in l. diximus. §. si pater. & l. seq. ff. de excusat. tutor. vbi tria turelæ aut curæ munera patris, non ipsum tantum patrem, sed & filium quoque ab alia turelâ excusant, & contrario. Qualiter autem hæc omnia que diximus, procedant, vi delictet quod pater & filius sunt vice vnus, & quod filius est veluti dominus rerum patris, & similia, vide omnino in nostro tract. primigeniorum. q. xxxij. & iterum xl.

¶ Finem is imponerem verius ne forem immodicus, nisi lhæc nostra ex iisdem veluti radicibus coaluisset. Ideo antequam vterius progrediamur, volumus & huc subiungere alia quædam priuatim in nostris legibus statuta, aut à nostris doctor. interpretata ratione huius affectus amorisq. parentum, vnde & l. nostra exit. Primum enim leges nostre iusserunt iudicem qui voluerit patris, qui in testamento etiam minus solenni, aut postea rupto, aut aliâ non iure tutorem liberis dedit. l. iij. & l. filio. ff. de confir. tutor. & l. j. C. eo. & l. pater. §. cum à patre, & l. si pater. & Liure non stro. §. vlt. ff. de testa. tutor. Et id quidem sine alia inquisitione. d. §. cum patre. & l. j. & ibi docto. ff. de confir. tut. & §. vlt. Instit. de tute. & not. docto. in d. l. j. C. de confir. tut. & latè consuluit Corn. consi. cclxxv. incip. licet in præsenticol. iij. vers. concurrit etiam, lib. 3. vbi & hoc extendit ad aliam patris dispositionem circa filiorum educationem. & consi. cccxxvij. reperio, col. pe. vers. cum itaque, col. 4. lib. 4. Idq. obtinet etiam si tutor datus à patre sit suspectus, modò pater ipse non ignorauerit, per l. in confirmando, & l. vtilitatem. ff. de confir. tut. quam ad hoc dicit not. Franc. Aret. in l. is cui lege. col. ij. ff. de testa. vbi plus dicit, id obtinere etiam si is tutor sit manifestè prodigus, per l. tres tutores. §. vlt. ff. de administ. tut. Tanta est, inquit, præsumptio quam habet lex pro consilio patris erga filios, per d. l. amicissimos, in prin. ff. de excusat. tutor. Idemq. si pater ipse sit adultus non dum maior annis 25. per tex. in l. 3. §. quâuis. ff. de admin. tut. quæ ad hoc dicit sing. Rom. sing. clxx. adultus potest. Nec patris tantum, sed & matris quoque, cuius non munus est tutoris liberis dare: si tamen dederit, iudiciū sequendum est, vel sine inquisitione, vel cum modica, arbitrio iudicis, vt not. in l. ij. ff. de confir. tut. & in l. j. C. eo. & in l. credendum. ff. qui pet. tut. & in l. mater. C. de testa. tutor. & in l. peto. §. mater. ff. de leg. ij. & per Bal. consi. clxij. cuidam puellæ, in secundo dubio, lib. 5. & Steph. Bert. consi. cccx. quâuis mater, in prin. lib. 4. (Quin etsi ipsa velit nubere, petatque remoueri à turelâ, & aliū sufficiens debet dari, quem ipsa nominauerit, exclusis legitimis. §. si autem turelâ, in auth. de nupt. gl. Dyn. & Bart. in l. credendum. ff. qui pet. tutor. Cum aliis multis concord. à me congestis in commentariis nostrarum consuetudinum tit. xxvij. cap. iij. in gl. j. paulò ante. fin.)

*Patris nolumus
tastatorē dan-
tis in testamē-
to minus solē-
ni, aut postea
rupto, seruau-
da est.*

*Idem si tutor
datus sit suspe-
ctus.*

*Simile in ma-
tre tutori dā
referatur.
Ad idem.*

¶ Ex hoc quoque affectu paterno prodit, quod pulchrè ac scienter tradit Bal. in l. pactum, in xxj. q. C. de collatio. quod si ex statuto non possit mulier contrahere sine consensu duorum consanguineorum, non requiritur ea statuti solemnitas, si filia patri renuntiat. Nam propter naturæ, inquit, patris affectum, ipsi plurimum videtur esse cōcessum, per multa iura, quæ ille allegat. Et hoc sequitur Rom. & Alex. in l. si quis mihi bona. §. vlt. ff. de acq. hered. Alexan. consi. cvj. incip. quo ad præsens quæsitum, in fi. lib. 3. & consi. xxxix. cuius exordium est, præclarè subtiliter, col. pen. vers. pro hoc etiam facit, lib. 3. vbi hoc non vulgariter cōmendat. Barb. in c. causam matrimonij, col. ij. extrâ de offic. delegat. & consi. xvj. illud in medium afferam, col. 4. vers. 4. faciat, lib. 3. Fran. Aret. in l. ij. in fi. C. qui & aduers. quos. Philip. Franc. in cap. quamuis, in ij. not. & ibi quoque Georg. Nat. in repet. col. xij. vers. secundo not. ibi, tu contra Ludou. de pact. lib. 6. Socin. consi. cclxxx. viso testamento, col. 1. lib. 2. Ias. qui hoc reputat sing. in l. transactionem, col. ij. vers. contra Salve. fortius, & ibi quoque And. Aleia. C. de transact. & idem Aleia. in l. præses, in j. gloss. in fi. C. eo. rit. & ipse etiam Ias. consi. cxxxij. videretur in præmissa, col. 2. vers. ad idem contra, lib. 4. Phil. Dec. consi. xxvj. cuius superscriptio incipit, in filia dotata, col. 2. & iterum consi. clxxx. visa renuntiatione, col. j. & consi. dcxj. magnificus, col. ij. lib. 4. & in d. pactum, col. pen. vers. vlt. notandum. C. de col. lat. Anto. Corset. in tractatu de potestate & excellen. regia, in xxv. quæst. col. pen. in fin. vique ad fin. Illius quæst. Francisc. Ripa. lib. 3. responsorum, cap. x. incip. super dubijs, col. j. & Carel. Coxa. qui hoc dicit sing. memo. incip. arrogantis formam, col. 2. vers. possumus tamen. & iterum memo.

statutum requirere. & Ioan. Monteferran in repet. l. frater à fratre, col. xiiij. versic. tertio queritur. ff. de conditio. indeb. citantque omnes Bal. vbi supra. Sed idem nulla ipsius mentione facta respondit Pau. Cast. cuius nec illi meminerunt, consi. ccccxxj. quod renuntiatio istius dominæ, versic. secundò principaliter, lib. 2. asseruntque omnes naturalem illum patris amorem in liberos.

27
*Qui contra-
rium tenent.*

¶ Fuerunt tamen & ex illis plurimi, qui diuersum censuerunt, videlicet Rom. sibi contrarius in d. l. pactum, col. pe. & ibi quoque, subobscure tamen, Corn. in fi. & Barbar. sibi quoque contrarius in addit. Bal. ibi, & post eos Ias. sibi item contrarius, magna rationum & argumentorum mole fretus, in col. vlt. versic. extra glo. non omitto. qui tamen veluti gloriabundus iactat se primum omnium illius Bal. sententia expugnatore, & etiam elanculum Alex. sibi etiam contrarius in addit. Barto. in l. apud Iulianum, §. si pupillus. ff. ex quib. caus. in posses. ear. & apertius in l. more, col. j. ff. de acq. hared. & Barba. consi. lx. sapienter scripsit, col. 2. lib. 1. & consi. xli. immortalem Deum. col. 2. & seq. lib. 4. Ias. in d. l. pates, col. 2. versic. ego vltra omnes. C. de transact. quamquam illud Bal. dictu sing. inibi asseruisset, & Ludouic. Gomef. in §. omnium, col. ix. & iterum col. x. versic. ista tamen communis conclusio, Insit. de actio. Et ante hos Bald. ipse à nullo istorum memoratus, non semel hanc postremam sententiam securus est, videlicet consi. xxij. præsupposito statuto, lib. 4. & consi. 483. viso statuto, eod. lib. 3. & consi. cxcix. refutatio non valuit: lib. 5. & idem videtur sensisse. ccccxxj. quidam puella, lib. 3. Sed huius partis rationibus nos abundè post Phil. Dec. respondimus in nostris legibus connubialibus, in gl. iij. fin verbo, *contra* acter, num. 30. secundò intellige, & multis seq. vbi videre poteris, ne iam actum, quod dicitur, agamus.

28
*Pater legiti-
mus tutor po-
tessi filij famu-
lias minoris
res alienare
sine decreto
iudicis.*

¶ Hæc quoque plenius videbitur, quod not. scribit Azo ille fons legum sæpe nostris vocatus, in sua summa quam vocant, titu. de bon. quæ liber. post medium, versic. nec puto. Quod pater legitimus administrator filifam. minoris potest res ipsius immobiles alienare sine decreto iudicis, quod aliàs requiritur in huiusmodi rerum alienatione. C. de prædi. minor. per totum. & ff. de reb. eor. etiam per totum. Quod dictum sequitur Bald. in l. vlt. §. fin autem æs alienum, & per illum tex. & ibi quoque Raph. & Corn. C. de bon. quæ liber. & idem Bald. in l. cum emancipatis. C. de prædi. minor. & in l. pates, col. 2. in l. q. & ibi etiam Fulgos. Pau. Cast. Alex. Fran. Arct. Ias. & Alciat. C. de transact. ex quibus Bald. ipse hoc dicit meti tenendum. Paul. autem & Alex. restantur id esse sing. & Fran. Arct. not. Sequitur item ipse Bal. in l. de re filiorum, in 2. lectu. ff. eo. cit. vbi id dicit sing. nec alibi reperiri & in l. j. in prin. & ibi Raph. Co. ff. de reb. eor. vbi & hoc Bal. dicit sing. & idem Bal. in l. pupillorum. §. si pater, eo. tit. & in l. si sine §. quæsitum. ff. de minor. in 2. lectu. & in l. iusiurandum quod ex conuentione. §. vlt. ff. de iureiur. t. & in l. aliis autem, col. vlt. ff. eo. tit. & in sua Margar. in verbo, alienatio, col. j. versic. alienatio necessaria, vbi & hoc dicit sing. & iterum in verbo, parentes, col. j. versic. pater est legitimus. Ang. qui hoc quoque dicit notandum in l. de re filiorum. ff. de transact. Imo in c. constitutus, de testib. Roma. & Ias. qui dicit sing. in l. filiusfam. verique in fi. ff. qui satisd. cog. t. & idem Roma. in l. singularia. col. 7. & ibi quoque Ias. col. 7. versic. non omitto vnum. ff. si certum petat. Lanfran. Oria in suo tractatu de arbit. char. vj. q. iij. Fran. Arct. in l. vlt. §. pupillus, col. 2. ff. de verb. oblig. Soci. consi. lxxvj. visa donatione, col. vlt. versic. tertio quia pater, lib. 3. Steph. Bertr. consi. lxxxiiij. viso processu cause ceptæ, col. vlt. nu. 7. lib. 2. Phil. Dec. in l. pactum, col. vlt. C. de collatio. & consi. cxi. in casu proposito agam breuius, col. 1. & Carcl. Cotta, qui & hoc dicit sing. memor. incip. decretu iudicis. Ferd. Loaz. in repet. l. filiusfam. §. diui. col. 7. versic. pro cuius corroboratione. ff. de lega. j. Hippol. Marfil. in singu. ccccxcvii. bona minorum. Carol. Ruin. consi. c. ponderatis omnibus, col. 2. nu. 2. lib. 5.

29
*Contrarium
tenentes.*

¶ Quorum omniū consensus non deterruit Saly. quin constanter & apertè diuersum sentiret in d. l. pates, versic. sed dubitari potest. C. de transact. Quem solus ex recentioribus, quos legi, sequitur Ioan. Monteferran in repet. d. c. frater à fratre, d. col. 2. de conditio. indeb. Nihil enim videt Saly. cur id fieri possit, nisi id operetur affectio paterna, quæ omnes excedit, per d. listi quidem. §. vlt. ff. quod met. cau. Sed hoc, inquit, non est tutum: quia hæc affectio paterna non cessat cum filius sit sui iuris, & tamen pater eius legitimus tutor non potest alienare sine decreto, per l. cum emancipatis. C. de prædi. minor. Sed ad hoc responderet Alex. in d. l. pates, quod pater tutor vel curator filij emancipati, de quo loquitur d. l. cum emancipatis, non tantum iuris habet, quædam qui est legitimus administrator filifam. quem habet in potestate, inque ipsius bonis habet ysumfructu. l. cum oportet. C. de bonis que liberis, cum similibus, potestque vt subdit Bal. constituitur procuratorem ante licet constituturam, vt probatur in l. j. prout eam intelligunt Bar. Bal. & alij. gl. rep. Bar. C. de bonis mater. Bal. in l. j. in 2. lectu. col. j. & iterum in ij. lectu. col. j. ff. de procur. & in ca. vlt. col. j. versic. item not. regulam, extra de iuramen. calum. Pau. Cast. consi. 34. super primo dubio, ante fil. lib. 2. quod non potest facere curator, & neque. C. de procuratorem si sit pater, vt dicit Bald. in d. c. vlt. ita intelligens glo. in d. l. j. de bon. mater. quam dicit sing. Adiecit & Ias. hoc confirmandum in d. l. pates, quod pater tutor aut curator filij teneatur reddere rationem, vt quilibet alius tutor aut curator, per l. si superstitur, & ibi Bal. in j. nota. & alij. C. de dol. & licet, & ibi quoque Bar. C. ad leg. Falcid. & l. Aurelius. §. Titius testamento, ff. de lib. lega. & voluit Bal. in d. l. cum oportet, §. vlt. Cui adde quod & idem voluit ipse Bal. in l. is qui in prin. ff. de tutorib. & curat. dap. ab his, qui in ius. & in l. j. col. xij. versic. modò sequitur videre. C. de confes. & in l. filia cuius. C. famil. & c. & in c. edo. ceteri, col. iij. extra de rescript. Angel. in §. sed quod, sanctum in athenis, de nup. Franc. Arct. in l. vlt. §. primo ad fin. ff. de verb. obligat. Socin. consi. l. j. incip. sequendo ordinem, col. j. in fin. lib. 1. &

Responsio ad
contrariū opi-
nionem.

lib. 1. & iterum consilii lxxvij. difficultatem faciebat, col. vj. versic. capio nunc certum, lib. 3. & plenè diximus in nostris consuetudinibus, tit. xxvij. §. iij. in glo. iij. At pater legitimus administrator (vt ad Isao. redeamus) non tenetur rationem suæ administrationis reddere, per d. l. cum oportet. §. non autem. & voluit Bart. in l. vsumfructus, in principio. C. de vsumfructu. & Bal. in l. orphanotrophos. C. de episcop. & cleric. vbi reddit rationem diuerſitatis, & in d. l. filiz cuius, col. vlt. C. fam. l. c. i. Cui & in hoc addit text. in l. vlt. §. si autem res alienum, versic. hoc proculdubio, in illis verbis, & à ratiociniis &c. C. de bo. quæ lib. & in d. l. cum oportet. §. non autem, & ibi glo. Cyn. in iij. q. Bal. & alij eo. tit. & in §. & ita circa talium, in auth. de nupt. glo. in d. l. orphanotrophos. Angel. in l. j. §. hæc stipulatio. ff. si cui plus quam per leg. Falc. Rapha. Cuma. consilii lxxxvij. cuius principij est, casus talis est, col. 2. Roma. in repet. l. si verò, §. de viro, in xxix. fal. ff. solut. matr. Franc. Por. in tractatu de duobus fratribus, parte j. q. xlix. Alex. consilii cxj. circa primum dubium, col. pen. lib. 3. Maria. consilii xxxiiij. hoc capite, prosequendo ordinem, col. x. versic. circa sextam principalem questionem. & Bart. eius filius, consilii ccliiij. incip. visa & considerata. col. 2. versic. ex quibus iuxta, lib. 2. Adde & aliam rationem. Nam cum pater habeat in his bonis vsumfructum, non adeò verisimile est eum illa temere alienare, vnde suum amittat vsumfructum, argu. l. cum de indebito. ff. de probat. Et sic vltra affectionem paternam occurrit & suum ipsius commodum. { Ad quod facit etiam quod scribit Bal. in l. si infanti, col. iij. in vij. opposit. C. de iure delib. }

*Alia ratio ad
uersus contra-
riam opinionem
nem.*

Ad idem.

30 ¶ Ex quibus facile intelligitur Salve. deceptum fuisse, & vt loquitur Isao. æquiuocasse, dum allegat d. l. cum emancipatis. C. de prædi. minor. loquentem de patre tutore sine curatore filij emancipari, cuius bona non potest alienare sine decreto iudicis, vt inibi cauetur, & in d. l. si pupillorū. §. si pater. ff. de rebus eorum. { quo in loco aperte probatur id quod diximus, sed ita tamen, vt patri tutori sit facilius concedendum alienare quam alteri, idque verum est vt pater scilicet alienare non possit sine decreto. } etiam si ea bona à patre fuerint antè filio donata, per l. 2. C. si aduersus donat. vbi est textus notat. Azo autè illius sententiæ auctor, ac veluti præfultor, & qui eū sequuntur, planè intelligunt & loquuntur in patre legitimo administratore suū famili. qui plus iuris habet in bonis ipsius filij in sua potestate constituti, quorū est legitimus administrator, quam pater curator filij emancipati, vt satis liquet ex prædictis. Et hanc differentiam ex antiquioribus nuncupatim facit Bald. in d. §. si pater. { & in d. l. j. vbi etiam Iacob. Arcein. & Alberic. ff. de rebus eorum. } Quando autem & quorum bonorum pater sit & dicatur legitimus administrator, plenè diximus in nostris consuetudinibus, d. tit. xxvij. §. iij. in glo. ij.

31 ¶ Sed interim tamen non omitendum putamus, quòd Bal. loquens in patre legitimo administratore, videtur idem tenere quod Salve. & in re quidem ac specie magis ambigua, in l. generaliter, in prin. col. 2. versic. extra ego quero. C. de secun. nup. dum dicit, quòd pater legitimus administrator filiorum suorum, qui ex successione matris opulentiam hereditatem acceperunt, non potest inter filios ipsos minores eam diuidere sine decreto iudicis, quia talis diuisio est species alienationis, in qua requiritur decretum, per l. non solum. C. de præd. minor. Sed & idem Bald. consilii 448. querit in primis, in vlti. dubio, lib. 1. et ad id quòd pater non potest sine decreto iudicis transigere super bonis in quibus habet vsumfructum, in præiudicium filij, nisi caute & prudenter id faciat, propter dubium licet euentum, per l. j. C. de bonis mater. & l. pactum curatoris. C. de pact. & d. l. præles. C. de transact. Ex cuius sententia facile intelligis non posse patrem etiam legitimum administratorem (nam aliàs non haberet vsumfructum, vt pater ex §. j. ad si. in auth. vt licet matri & auis. & plenè diximus in d. §. 4.) non posse, inquam, patrem libere alienare huiusmodi bona quòd & expressius tenet ipse Bald. consilii cccvij. incip. nulla mulier, col. 2. lib. 1. { & rursum consilii cccxv. proponitur quòd inuestituræ, col. 3. versic. aduerte hic, lib. 2. } & iterum consilii cccxxxj. quædam puella, colum. 2. lib. 3. { & Benedict. Cap. consilii cclix. punctus quædam domina, colum. vlt. in vj. dub. & omnes } etiam per d. l. j. C. de bon. matern. vbi est optimus tex. quòd pater legitimus administrator filia. non potest alienare bona ipsius in quibus habet vsumfructum. Id quod etiā cauetur, l. quicquid. eo. tit. cum dicitur vt vendere, donare, relinquere, alteri obligare non possit. quæ verba in id sunt expressiora, quam vt quis ea cauillari, aut in alium sensum trahere possit. nec id minus expressum est in l. quæcunque, tum in prin. tum in §. vlt. C. de bonis quæ lib. & in l. cum oportet. §. non autem, eo. tit.

De eadem re.

*Diuisio est spe-
cies alienatio-
nis.*

*Fundamentum
opinionis A-
zo. & assecla-
rum hac in re.*

32 ¶ Ideo hic attende lector. Nam potissimum, imò vnicum fundamentum Azo. & asseclarum ipsius iustum est in d. l. vlt. §. si autem res alienum. C. de bonis quæ liber. vbi cauetur quòd ob res alienum hereditarium & legata vel fideicommissa soluenda tantum potest pater alienare bona immobilia aduentitia filis fami. quorum est legitimus administrator & vsumfructuarius. Nec vllā mentionem facit is text. de decreto iudicis, vt aliàs sit in alienatione rerum immobilium minoris. Ideò que nec decretum, inquit, requiritur. Ex quo euidenter constat illud dictum Azo. & sequacium obtrine in huiusmodi alienatione necessaria, quæ sit ob res alienum, de qua loquitur tex. quo ipsi solo inipituntur, non etiam in alienationibus merè spontaneis sine voluntariis, quia dicta placita, que doctor. debent intelligi secundum leges quas ipsi allegant, ex sententia Bart. in l. non solum. §. si liberationis. ff. de libera. legat. cum similibus. Quancumque multi ita allegat illud dictū Azo. dum simpliciter & sine mentione res alieni allegant, vt videantur velle licere patri legitimo administratori passim semperque sine decreto iudicis alienare. Et tamen Azo ipse non obicere ostendit

ita se intelligere, vt procedat in alienatione quæ sit ob æs alienum. Nā primū scribit quòd pater legitimus administrator debet abstinere ab alienatione, nisi ob æs alienum: mox subdit hæc verba, nec puto quòd exigatur à patre decretum, cum ipse alienat, licet exigatur à tutore. Vides igitur quòd Azo non facit ius patri alienandi nisi ob causam ætis alieni. & confestim subiungit, non esse necessarium decretum iudicis in alienatione illius, quod tamen aliàs requiritur, cum sit ob æs alienū. l. ob æs. C. de præd. minor. Et ita Azonē expressè intelligit & sequitur Bal. in d. l. in prin. & iterum in d. l. si pupillorum. §. si pater. ff. de rebus eorum. & Fran. Aret. in l. vlt. §. pupillus, post medium. ff. de verb. oblig. & Fa. in dicto tractatu, de emp. & vendit. vbi suprà & las. in d. l. filius fa. in si. ff. qui sacris. cogant. Et secundū hanc nostrā interpretationem debet etiam intelligi quæ dicit Bal. in d. l. generaliter. & consi. suprà allegatam, vt pote qui loquitur de alienatione minime necessaria. Et hoc modo quoque intelligi d. l. j. & d. l. quicquid. C. de bonis matern. necesse est. ¶ Sed & adhuc in casu d. §. sin autem æs alienum, videtur res hæc de qua loquimur, non omnino certa esse, nec expeditatum propter verba in eo. §. adscripta, in versi. sed pater quidem in prædictis. quæ verba sunt huiusmodi, habeat licentiam rite res filiorum suorum vendere. Nam illa dictio, rite, eam naturam & vim habet, vt iuris solennitatem dicat, sicut dictio recte, & causam, siue iustitiam causæ, vt placuit glo. & Bart. in l. ij. ff. de inoffic. testam. & in l. sed & si lege. §. seire. ff. de perit. hæredit. cum similib. Ex quo, rite, pro ritu nonnulli vsurparunt, vt Statius lib. 2.

At tu (puer) hostia regi

Hostia nate iaces, cum mutui, & i grege sanguis.

Hei mihi primitiis ararum & rite nefasto

Liberatus insuque mori.

Rite, id est rite, quod & Priscianus lib. 14. annotauit. Ex quo & hæc dictio denotat formā ex sententia gl. in l. i. quando, in verbo, rite. C. de bon. vacan. & eam quidem substantialem secundum Petr. Anchar. in c. possessor, col. iij. versi. item de iure canonico, de regul. iur. lib. 6. per c. firmiter. §. sacramentum, extra de summa trinit. & c. nihil, extra de elect. Tum quoque quia vbi alicui conceditur facultas faciendi alicuius actus, quæ ante facere non poterat, intelligitur seruata solennitate, per l. i. quando, & ibi gl. docto. C. de inoffic. testam. Propterea scribit Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua, versi. xxiij. post multos alios doctores, quos illic nūcupatim citat, quòd cum dominus facit potestatem emphyteuticæ alienandi rem emphyteuticam, intelligitur tamen, vt alienet seruata solennitate, scilicet requirito ipso domino secundum formam l. vlt. C. de iure emphyt. in cuius sententiam veluti pedibus ire videtur Ioan. Andr. in addit. illius. Eamque non obscurè sequitur Ioan. Fab. in §. vlt. col. 2. in verbo, obseruari. C. de iure emphyt. & Collect. in c. potuit. col. v. versi. sed quid si dictum fuit, de locat. ¶ Floria. in l. si stipulatus, col. j. ff. de vsuris. Ioan. Fay. in c. imperialem. §. habito. col. viij. in paruis, versi. sed tunc quomodo fit, de prohib. feud. alien. per Federic. & Alexan. consi. cvj. cuius exordium est, viso themate, col. i. lib. 4. & latissimè omnium Laur. Calca. consil. non est dubitandum, per quatuor primas columnas. ¶ Franc. Curt. in tractatu Feud. in iij. parte, col. lxvij. versi. quinto quæro si in inuestitura. ¶ Et facit quod in simili tractat Petr. Anchar. consi. cclxxiij. ad declarationem dubij. Ideo las. in d. l. præf. col. 2. C. de transactio. dicit quòd licet temerarium esset à communi illa sententia Azo. & ceterorum aut consulendo aut legendo discedere, putat tamen legendo eam non esse veram.

¶ Ego verò omnibus modis veram esse arbitror, ita tamen intellectam, vt suprà diximus, vt videlicet possit pater ob necessitatem filiorum ipsorum bona immobilia, quorum est legitimus administrator, alienare sine decreto iudicis, per doctrinā gl. & omnium in d. l. si quādo. C. de inoffic. testa. quæ talis est, quòd cum aliquid permittitur fieri in casu aliàs permissio, intelligitur nō obseruata etiam solennitate in eo casu aliàs requisita, ne huiusmodi permissio sit superuacua, per l. i. ff. ad municip. & l. i. quando. ff. de legat. j. cum sim. At æs alienum, & alia similis necessitas sunt inter casus propter quos bona immobilia minoris alienari possunt, interueniente tamē decreto iudicis, d. l. ob æs alienū. & ibi not. C. de præd. minorū cum similib. Igitur cū simpliciter patri permittitur ob huiusmodi casus aliàs permisos alienare, debet intelligi, vt etiā id possit sine illa solennitate. Propterea etiā non verum est illud Spec. dictū suprà allegatum, quoniam si dominus permittat rem emphyteuticā vendere, intelligitur etiam sine consensu aut alia requisitione ipsius domini, vt hæc permissio aliud operetur, vt voluerunt Albe. & Salyc. in d. l. vlt. ille col. pe. hic col. i. & ibi etiā col. 2. C. de iure emphyt. & Bal. Ang. & Floria. sibi contrarij in l. cum essent. §. per plunum. ff. de seruit. rustic. præd. per tex. ibi & allegat præterea ipse Ang. e. j. tit. de feud. non hab. pro. natu. vbi & hoc dicit not. Card. Alex. in col. i. Nicol. Neapol. in c. feudum, & ibi etiam Iaco. Aluar. versi. opr. cum gl. & ipse Cardin. Alex. in fin. tit. si de feud. fuer. controuer. inter domin. & agnat. & Imol. in cap. poruit, col. xlix, extra de loca. & Rom. sing. cccclxxj. incip. emphyteuta nō potest alienare. & Alex. sibi contrarij consi. cclxxij. viso themate & consi. col. 3. versi. quod autem Geraldus, lib. 2. quod reperitur consi. xcj. lib. 3. (Sogin. consi. iij. in causa domini Guidi, col. vlt. lib. 3. & Phil. Dec. in cap. quæ in ecclesiis, col. vlt. de consue. & Firmia. in tractatu gabella. in i. parte, col. x. versi. & aduerte ad propositam quæst. De quo & per Socin. in l. qui Romæ. §. cohæredes, col. iij. ff. de verb. oblig.

¶ Nec huic sententiæ obstat dictio rite, posita in d. §. sin autem æs alienum, quia intelligitur secundum

33
De eadem re.

Diffio, rite,
quam vim ha
beat,

34
Auctoris sen
tentia confir
matur opinio
nem Azonis.

tundum præcedentia, ut videlicet prius bona mobilia, si quæ sunt, sin minus, bona immobilia alienari possint, & ita rite, id est ordine alienentur, ut apud Virgilium lib. iij. Aeneidos,

Præceptij; Heleni cederat, quæ maxima rite

Iunoni Argenti iussos adolemus honores.

Nam quod ita eo in loco intelligatur, indicat quæ confestim sequuntur:

Haud mora continuo confectis orine cunctis.

Ideoque sæpenumero dicitur recte atque ordine, ut in Ldvi fratres. §. recte. ff. de liber. cau. & in l. obseruare. §. antequam. ff. de offi. Proconf. & l. ij. ff. ad Senatufconf. Velleianum. & apud Marc. Tul. Ciceronem in oratione pro P. Quinto, atque etiam in Philip. 3. & 5. & 10. non semel, & etiam in oratione pro Sexto Roscio Amerino, atque alibi sæpe, & in oratione Cæsaris apud Sallustium in Catilinario. (& Lauium in v. decadis, lib. v.) Neque enim perpetua est, nec semper obinet illa differentia earum dictionum, recte, & rite, quin plerumque rite pro recte, & contra ponantur, non solum à nostris, ut per Accur. in l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bonor. poss. contra tab. l. Luc. Pen. in l. j. col. ij. in fi. C. de professor. qui in vrbe Constanti, lib. xij. & Domin. post alios in c. cetera Christianos, post prin. de heret. lib. vj. & Franc. Aret. in l. Titius, in princ. ff. de lib. & posth. & in l. quamuis. §. infans. in fi. ff. de acquir. posses. & Iaslaté in l. iuste possidet. col. ij. ff. de acquir. poss. & Philip. Dec. etiam abunde in l. lecta. col. v. super glo. in verbo, recte. ff. si cer. pet. vbi etiam nuncupatim loquens de casu d. l. vlt. §. sin autem æs alienū, dicit illic rite pro recte poni. & Aund. Alciar. in l. hæc verba in stipulatione. ff. de verb. sign. & est bonus tex. in l. iij. cum dicitur, rite atque solenniter. & ibi Lucas Pen. C. de bon. vacan. sed & ab aliis quoque probatissimis scriptoribus. Nam & Virgil. ipse Poetarū maximus, qui in huiusmodi rebus est instar omnium, eo. li. 4. Aeneid. ita scribit,

Rite secundaret visus.

Id est recte, ut interpretatur Seruius, & ratio recti sermonis admonet. Et iterum in eodem libro:

Si rite audita recordor.

Atque etiam lib. v.

Si modo rite me mor ferusta remittor astra.

Quibus locis satis constat eam dictionem nullam significare solennitatem. Ex quo Priscianus li. xv. A ritu, inquit, rite pro recte: quia nihil traditur ritibus, nisi quod rectum esse credatur. (& Sex tus quoque Pompeius in verbo, ritus, Rite, inquit, significat bene ac recte, & ante hos Varro lib. 3. de lingua Latina, quo loco de Halcyone aue loquitur, quod (ait) rite rite, id ratum ac rectum est. Ab eo Accur. recte perfectis sacris vult accipi.) Et cum istis expedita est res hæc, in qua paulo diutius immorari sumus, quia quotidiana est, nec tamen satis à nostris excussâ.

Disito, rite, nullam significat solennitatem.

16 Denique ut ad alia veniamus. Ex eodem fonte fuit, quod eleganter respondit Paul. Cast. conf. cclxxv. incipien. super primo quæsito dicendum videtur dictam substitutionem, col. ij. vers. secundò an possit hoc dicere, lib. ij. quod patet in dubio præsumitur competenter dotasse filiam, nec in huiusmodi paterna dotatione debet fieri subtilis indagatio. Nam cum paterna pietas consilium capiat pro liberis, d. l. nec in ca. ff. de adul. non debet alteri videri in competens, quod patri competens visum est, arg. l. si funio puber, in fi. ff. de cura. funio. nisi esset magnus quispian excessus, qui argueret dolum patris, arg. l. vnde si Neruz, cum seq. ff. pro socio. Et idem quoque voluit ipse Paul. Cast. conf. ccccij. visis & ponderatis, circa medium, lib. ij. & conf. ccccxj. hoc capite, quod renunciatio istius domumz, vers. secundò principaliter loquitur, eod. lib. ij. & Alex. consil. xxxij. videtur super dicto quæsito, paulò ante fi. li. 4. Maria. consil. xxx. quamuis ex his, col. ij. vers. còclu do quantum ad secundum membrum. & Bart. eius filius consil. cclxxvij. cuius est initium, circa primam quæstionem, col. x. vers. confirmantur & prænulla, lib. ij. conf. lxxvij. visofestamento Petri, col. pen. lib. iij. & Franc. Curt. senior conf. xxvij. hoc capite, magnificus vir, col. xuij. vers. venio ad quartum, & col. xvij. vers. & ita in terminis. & iterum consil. xlv. statuto seu còsuetudine, col. xij. vers. ad tertium arg. & iterum col. vlt. ad fi. & item consil. lxxxj. incip. rectè præfatus egregius doct. col. vlt. & Ias. qui hoc reputat sing. in l. voluntaris. C. de fideicom. & consil. cccxxj. itæ duæ mulieres, col. iij. vers. quarto est bene considerandum, l. ij. & consil. cccxxij. videretur in præmissa, col. ij. vers. ad idem contra, lib. iij. (& Carolus Ruinus, consil. iij. quia de pluribus col. vlt. nu. 13. lib. ij.) & Philip. Dec. in l. pactum, col. vlt. C. de collatio. vbi hoc dicit not. & consil. xxvj. cuius superscriptio incipit: an filia dotata, col. ij. vers. sed tamen his non obstat, vbi hoc reputat not. & consil. 89. viso puncto, col. vlt. vers. secunda quia & consil. clxxx. visa renuntiatione, col. ij. vers. & intantum hoc procedit, & consil. seq. satis nota, col. ij. vers. & etiam dato, vbi & hoc dicit procedere etiam si filia esset læsa, vlt. dimidium iustæ æstimationis. (& consil. cxcvj. visa transatione, col. 2. vers. & in simili casu.) & consil. cclxxvj. proponitur quod dominus, lib. ij. (& consil. cv. copiose col. ij. vers. còcurrit.) & consil. dcxj. magnificus col. 2. (vers. dubitari potest.) & Franc. Curt. junior consil. x. visa ad diligenter còsiderata, col. 1. & Laurus Pala. in tractatu statutorum excludentiū feminas à success. char. v. col. iij. vers. reperiò autem in hac quæstione, & Care. Cor. qui & hoc dicit sing. in memori, incip. dos data, & Ant. Rub. conf. clxij. circa primum dubium, col. 1. vers. circa aliud, & idem propè voluit Corn. conf. cvij. in consilijs, col. iij. vers. quia lex debet, lib. ij. & ante omnes Bald. cuius nullus illorum meminit, consil. 328. cum in causa Pisani conuentus, col. ij. vers. quaeritur secundo, lib. iij. ut iam non dubites, vt opinor, in tot legalis disciplinæ procerum sententiam pedibus manibúsque haud cunctanter ire, etiam si reclamet Bald. & Barthol. in tractatu dotumz, in xvij. priui-

Pater presu mitur competentem filiam dotasse.

legio v. patris. Cuius quidem auctoritas mihi certe veluti sacrosancta est, sed nemo solus satis sapit, ex Periphetomeni senis sententia in Milite Plauti, id quod Græcica pronuntiat, *ὡς ἂν ἔσθ' ὁ δὲ αὖτις*, id est, vnus vir, nullus vir. Quanquam idem com eo sensisse videtur Socin. col. lviij. in causa restitutionis. col. vij. vers. non obstat illud, lib. 4.

¶ Sed iam, ni fallor, tempus est, vt hunc affectum, amorem, necessitudinem, coniunctionem, aut si maius vnitatem, vel vt alij appellatur, vniorem parentum & liberorum relinquamus, & ad aliam partem rationis atque fundamenti nostræ l. quæ est verisimilitudo, pergamus. Hæc igitur l. nostra omnium consensu fundatur in verisimili mente donantis, qui si cogitasset de futuris liberis verisimiliter, aut non donauisset, aut sub ea conditione donauisset, si liberos non suscepisset. Scilicet tanti est nostris legumlatoribus & petitis verisimilitudo, vt ex ea leges faciant, licetq; diffiniri iubeant, tanquam id verum sit, quod veri est simile. Quibus planè consonant vltra tex. suprâ in prin. allegatos, l. non verisimile. ff. quod met. causa. (Et l. peculum autem. §. ff. de pecul. & l. si filius, eo. tit. & l. Iulianus. §. præterea. ff. de actio. empt.) & l. sed & si suscepit. §. primo. ff. de iudic. & l. si extraneus. ff. de conductio. ob caus. & l. si debitor. §. verisimile est. ff. de contrah. empt. & l. 2. §. si venditor. ff. de hered. vendit. & l. peculum. §. j. & iterum l. si filius, quæ est pen. ff. de pœnis. & l. Nescennius. ff. de nego. gest. & l. quarto. §. inter locatorem. ff. locati, & l. obligatione. ff. de pign. & l. Pomponius. §. si quis. ff. in quibus causis pign. vel hypoth. tacite contrahat. & l. insulam. ff. qui pot. in pign. hab. & l. iij. §. j. ibi, verisimilia respondent. ff. de testib. & l. ob carmen. §. vlt. ibi, quæ rei aptiora, & vero proximiora, eo. tit. & l. si nuptura, in fi. ff. de iure dor. & l. inter socerum, in prin. ff. de pactis dotal. & l. amicissimos, in prin. ff. de excus. tuto. & l. ex facto, post prin. ff. de vulg. & pup. substitutione, & l. coheredi, §. qui patrem, eo. tit. & l. cum res, in prin. & l. quidam, etiam in prin. ff. de legat. j. & l. Tira cum testamento. §. qui inuita, ibi, non est verisimile patrem. ff. de legat. ij. & l. Mæuius, in prin. eo. tit. vbi incredibile reputatur, quod non est verisimile. & l. cum pater. §. pater certum, eodè quoque tit. & l. qui filium, ff. de legat. iij. & l. vxorem. §. felicitissimo, eo. tit. & l. qui concubinam. §. qui fundum, eo. quoque tit. & l. Publius. §. Tira. ff. de conditionibus & demonstrationib. & l. cum vir vxori, eod. tit. & l. Plautius. ff. de auro & argento legato. & l. denique. §. vlt. ff. de pecul. legat. & l. si stipularus. ff. de vsur. & l. si inimicitia. ff. de his quib. vt indig. & l. ex facto. §. si quis autem suscepit, ibi, quia non est verisimile. ff. ad Trebel. & l. cum quidam. ff. de ann. leg. & l. in ratione. §. tametsi, ad leg. falcid. & l. octau. ff. vnde cognati. & l. vlt. ad fi. ff. de fideic. liber.) & l. quod & lex. §. hoc interdictum. ff. de libe. ho. exhib. & l. si ita fuerit libertas, in prin. ff. de manum. testa. & l. cum ex pluribus ibi, quod verisimile videretur. ff. de solutio. & l. si cum nummos. §. Flauius, eo. tit. & l. miles. §. mulier. ff. ad leg. Iul. de adulter. & l. cum qui ita stipulatur, in prin. ff. de verb. oblig. & l. si deiussor obligari. §. vlt. ff. de fideiuss. & l. sed si vnus. §. filiosa. ff. de iniur. & l. sanctio. ff. de pœn. & l. hæc autem. §. j. ff. quib. ex causis poscat. & l. j. hæc actio. ff. si quis testa. lib. (& l. triplici, ad fin. ff. de verb. sign.) & l. in obscuris, ff. de reg. iur. & l. j. C. qui aduers. quos. & l. cum quis, ibi, neque enim verisimile est. C. de nat. lib. & l. vlt. in fi. C. de hære. instir. & l. generaliter. §. cum autem. C. de instir. & l. subit. & l. cum cognatione, & iterum l. milites, vers. oportet, ibi, argumētis verisimilibus. C. de quæst. & l. j. C. ad leg. Corn. de falsis. & l. j. C. de his quæ vi met. caus. hui. & l. vlt. in fi. C. de vsufruct. & l. idemque iuris, ibi, cum non sit verisimile, Instiruit. quib. ex caus. manum. non poss. & §. j. ibi, coniecturis & verisimili ratione, in auct. de testam. imperfect. & §. quia verò verisimile, in auct. de non ali. & c. solent, quod est ij. extra de restit. spol. & c. in literis, in fin. & in c. constitutis, lib. j. extra de testib. & in c. literas, extra de iure iur. & c. quia verisimile, extra de præsump. & c. super hoc, extra de renunt. & c. quoniam, vers. si autem de carnal. extra, vt lue non conteit, & c. bonæ, ibi, ex verisimilibus & probabilibus causis, de appel. & c. nauiganti, quod est vlt. extra de vsur. & c. in presentia, extra de procu. & in c. si quis. & in c. cum P. Manconella, extra de purg. can. & in c. si culpa, extra de iniur. & dam. dat. & c. per venerabilem, statum post princ. extra qui si, sunt legit. & c. vt circa, vers. alioquin, de elect. lib. vj. & c. nulli, eo. quoque tit. & l. i. & c. quorundam, ibi, verisimiliter formidamus, eod. tit. & l. i. & c. cupientes. §. quod li per. xx. eo. rursum tit. & l. i. & c. vlt. de renunt. & c. vlt. de restit. spol. eo. li. & c. vlt. & ibi gl. de offi. vicar. eo. li. & c. de fil. presby. eo. li. Ex quo tex. dicit Dom. c. lxx. discutit, col. pe. quod taciturnitas etiā verisimilitudinis inducit subreptionem. & c. ij. §. statimur, de decim. eo. li. & c. in fidei, de hære. eo. li. & c. quanquā ibi, non mino rē, quā verisimiliter creditur, de vsur. eo. li. & c. si episcopus, de pœnit. & c. remiss. eo. li. & c. conspicimus. & c. in generali, de reg. iur. eo. li. & ibi cōcor. per gl. & doct. & cle. causā, vers. verum si propter. & ibi gl. in verbo, verisimiliter, de elect. & cle. ij. vers. li verò dicti, de for. compet. & cle. ij. vers. vt autem præmissa de relig. domi. & cle. extui. §. deinde, & c. rursus, & ibi Card. Zab. gl. de verb. sign. ¶ Hinc ad id probandum, quod non est verisimile, requiruntur clariiores probationes, vt prodit Bald. in d. l. non est verisimile, per illum tex. & etiam Spec. tit. de prob. §. vlt. col. vlt. vers. quantum. Pan. in c. vlt. in fi. extra de presbyt. non bap. per d. l. non est verisimile, cum ceteris multis, quorum nomina & loca veluti digito ostendit Phil. Dec. consil. clxxvj. quod suprâ maturè, col. j. & consil. excv. incip. studendo breuiat, col. ij. vers. & ista conclusio, & consil. cccxliij. in causa parvus suppositi, col. j. vers. secunda ratione, & consil. cccxliij. viso consilio, col. j. Quibus adde quod voluit Fulg. in l. i. maior. C. de leg. hered. quod ad probandum quinquagenam peperisse, requiruntur euidentiores probationes, quod & ibi asserit Philip. Corn. & etiam Soci. consil. excv. vlt. vltimum,

37
Fidamentum
huius legis cō
sistit in veris
simili mente
donantis.
Verisimilitu
do in legibus
quātū ualeat.

18
Ose requi
runtur ad hui
pugnandum
scrupulū.

visum fuit, col. ij. lib. ij. Ex quo etiam Henricus imperator, cum vxor eius in ea ætate esset grauidæ, voluit vt ea palam pareret, ne qua suspicio fraudis atque suppositi partus subesset, vt retulit Ang. in d. l. si maior. Sed & adde Ant. in d. c. super hoc, col. ij. per illum tex. de renunt. vbi dicit, quod vbi exceptio non est verisimilis, potest iudex cogere reum proponentem huiusmodi exceptionem, exprimere causam ex qua reddatur verisimilis, licet non aliàs. Imò secundum intellectum Innoc. ibi, non debet admitti talis exceptio sine expressione causæ. Et cum hoc debet præterea proponens subici gratiori oneri probandi, vt dicit ipse Ant. vbi suprâ, col. vij. versu. potes quinò colligere. Et a primo loco, vt ipse dicit, debet iudex discutere de verisimilitudine, antequam admitat exceptionem, & nihilominus grauare duriori onere probationis, de quo etiam per eundem Ant. & Panor. in c. sollicitè, extra de testi. spol. Ex quo generaliter dicit Fely. in d. c. quia verisimile, ex aucto. Ant. vbi suprâ, quod licet quis non debeat grauari onere probandi, cum habet plenam probationem, per c. ij. de probat. hoc tamen non habet locum, quando factum allegatum non esset verisimile. Sed & Pan. in d. c. quia verisimile, ex eo tex. not. quod licet contra præsumptionem iuris admitatur probatio, vt not. in c. quanto, eo. tit. tamen aggrauatur probas durioribus probationibus, quando est verisimilitudo contra eum. id quod dicit esse menti tenendum. Et hinc occasione sumpta multa dicit de verisimilitudine. Ea aliquando, inquit, rãta est, vt nõ admittat probationem contrariam, nisi procedat quedã causæ cognitio, per d. c. super hoc, de probat. imò quandoque non admittitur, per cap. filij, de heretice. lib. vj. Quod & ante eum dixerat Imol. ibi, qui subiungit id quod suprâ diximus, videlicet quod cum admittitur probatio aduersus verisimilitudinem, aggrauatur probas lucidiori probatione, per tex. ibid. & in d. l. non est verisimile. nec tamen prius admittitur, quàm facta aliqua discussione, vt per Spec. tit. de prob. §. nunc dicendum, in prin. de quo etiam ibi Ioan. And. in addit. Sed vt redeamus ad Anto. in d. c. super hoc, is ibi, col. ij. dicit, quod cum reus proponit exceptionem non verisimilem, potest iudex cogere vt promittat certam penam. si ea appareat non esse vera aut legitima, allegatque idem voluisse Cõpostel. in c. quod sicut, de electio. Sed & idem Ant. vbi suprâ, col. iij. vers. ex quo habes, dicit, quod cum testis examinatur super articulo non verisimili, potest & debet interrogari extra articulum de facti causa, ex qua reddatur factum verisimile. Ex eoque dicit limitari & declarari cap. de testibus, extra de testib. & quod uot. in l. momentaneæ. C. qui legit. person. & in l. si duo patrem. §. qui iurasse. ff. de iureiuran. testium D. à Rota decisio. dcxxx. articuli, in antiquis, dicunt articulos non verisimiles non esse admittendos, & ita Rotam seruare.}

Verisimilitudo que nõ admittit probationem cõtrariam.

§ 9 Hinc autem quod dictum est, duriores probationem exigi in non verisimilibus, ad stipulatur, quod licet aliàs ignorantia probetur illius iuramento qui eam allegat, c. si verò aliquis, & ibi glo. quæ adfert conc. extra de sent. excom. cum sim. hoc tamen verum est si sit verisimilis, aliqui nõ sufficeret iuramentum, per tex. in c. vt circa, vers. alioquin, & ibi Petr. Ancha. col. ij. vers. item not. in vers. super, & Domi. etiam ibi, in vers. super huiusmodi, in ij. no. de elec. lib. vj. & in c. nulli, & ibi Archi. c. j. & ipse Petr. An. in vlt. no. eo. tit. & libr. Cui simile est quod post Arch. in c. j. extra de dol. & contri. lib. vj. voluerunt Rot. decisio. cccij. incip. nota, quod vbi aliquis, in antiquis, quod licet credatur iuramento illius qui dicit se impeditum fuisse, hoc tamen procedit, si sit verisimilis præsumptio iurante. ad quod etiam allegat not. per Inno. in c. quia propter, in si. magnæ gl. in vers. item dicimus, de elec. & not. in c. si vero, de sentent. excom. Cui finitimum est quod scribit Bal. in l. vlt. in f. C. de eden. quod si quis dicat instrumentum esse amissum, hoc probat proprio iuramento, si sit honesta persona, & allegat verisimilia, vt quia domus eius est combusta. Nec hinc lōgè abest, quod nunquam defertur iuramentum in supplementum probationis, cum id quod quis vult probare, non est verisimile, ex sententia gl. in l. j. in vers. non sit. C. qui & adue. quos. quam in hoc expendit, & dicit not. Bal. ibi circa med. & Ro. consi. lxxxj. visis & per cunctatis, col. pe. vers. item procedit dicta regula. & Alex. cõf. lxxj. incip. clarissime domine, col. vlt. vers. item respõdeo, lib. ij. & las. in repel. admonendi, char. xxvj. vers. decimanona causa, & iterum, char. seq. vers. quia dragefimus casus. ff. de iureiur. & in l. si extraneus, in iij. no. ff. de cõd. ob cau. vbi id reputat sim. Adde quod voluit Imo. in d. c. quia verisimile, per illum tex. non esse admittendã probationem rei non verisimilis. sequitur Petr. Anch. consi. 257. cuius initiu est, si prædicta sententia, col. vlt. vbi præterea dicit, quod iudex nõ debet dare fidẽ nõ verisimilibus. Et dicit alibi idẽ Petr. videlicet in cõf. 330. visis facti narratione copiis, col. 4. quod cõtra id quod est verisimile, quis facile non auditur.

In non verisimilibus non sufficit iuramentum.

Rei non verisimilis non admittitur probatio.

Confessio non verisimilis nõ nocet.

40 ¶ Ad hæc confessio non verisimilis non nocet, vt dicit idem Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de episcope & cler. per tex. in l. j. si quis viro. ff. de quæst. quod & voluit Petr. Anch. consi. xxxij. cuius exordium est, visa inquisitione formata. Ant. in c. vlt. col. v. de con. Cepo. cõf. cõf. xxxij. quidã tristici. col. 4. vers. si ergo illa nocte. & iterum consi. seq. hoc capite, multa possent, col. iij. vers. sed cũ in casu. Alex. consi. l. ij. vto thmate, col. ij. vers. idẽ etiã tenet, lib. iij. & consi. xix. incip. circa primum, col. j. lib. 7. Angel. Arretin. in tract. maleficio, in verbo, quod fama publica præcedente, nu. 114. secundo quia verum est. §. Paris à Puteo in tractatu de syndicato, char. xxx. & lae Hippol. Marsil. in d. l. j. in princ. col. antepen. & iterum in l. de minore, in princ. col. x. vers. an hoc habeat locum. ff. de quæstio. & in repet. rubr. de probat. col. xxij. vers. item vltra prædicta. & singul. 329. plures sunt casus, col. ij. & consi. c. ix. spiritus sanctus, col. ij. vers. quiniimo. & Phil. Dec. in l. cum te, col. ij. in iij. no. C. de transact. vbi alios quoque allegat qui id tamen non dicunt, & cõf. 596.

Ad dubia,

ad dubia, col. vlt. & Tho. Gram. conf. xvj. in causa inquisitionis, nu. 2. & Paul. Parif. confil. cxxj. Iacobus, col. iij. nu. 23. & seq. lib. j.

41
Decadem re.

¶ Sed vt redeamus ad Bald. in l. clarum. C. de auct. præs. scribit quod si quis extra iudiciū quicquam confessus fuerit, potest cogi in iudicio persequere, si ea confessio sit verisimilis, per l. quæro, in fi. ff. de æd. edict. & l. capite quinto. ff. de adult. Secus si non sit verisimilis, per l. j. C. si quis impe. maled. & l. milites. §. oportet. C. de quæstio. Sequitur Ias. in l. magni strabus, col. ij. vers. tertio limita, & ibi quoque Fran. Turp. col. iij. vers. secundò limitatur. ff. de iurisd. om. iudic. & Fran. Brunus in tractatu de iudicis & tortura, char. iij. col. item iij. vers. aliud est iudicium. & Hippo. Marfil. in d. l. de minore, in princ. col. pen. ff. de quæst. & sing. ccccccxiij. sicut non verisimilia. Qui quidè Brunus, & Hippo. in vtroque illo loco plus dicunt, quod huiusmodi confessio extraiudicialis, quæ est verisimilis, facit plenam fidem etiam in criminalibus, per d. l. quæro. §. vlt. & d. l. capite quinto. Id quod etiam voluit Tindarus in tractatu de probat. quo loco dissent de confessionibus, versic. nunc de criminalium, in prin. & in tractatu de testi. variant. cap. vj. Id quod dicit sing. & menti tenendum ipse Hippo. in posteriori loco.

42
In contrariis
instrumentis
a partibus
productis stā
dum est verissi
miori.
Idem in testi
bus.

¶ Sed & idem Bald. in l. in exercendis, col. iij. C. de fid. instr. dicit quod si à diuersis partibus productum instrumentum contraria, standum est verisimiliori, arg. d. c. quia verisimile. Est & multorum sententia, magis credendum esse testibus verisimiliora attestantibus, illisq; ceteris præferendis. Ita enim voluit glo. in c. in nostra, & ibi doct. de testib. i. & glo. magna in duobus locis, in c. si testes. iij. q. iij. Innoc. in c. auditis, in verbo, exceptionem, & ibi quoque Panor. & alij de præscript. Specular. tit. de test. §. postquam. vers. quid si plures. Cy. in d. l. in exercendis, in vlt. quæst. C. de fid. instr. (Fed. Senen. conf. clxxxv. super eo quod queritur, col. j.) Bart. in d. l. de minore. §. plurimum, col. antepe. vers. quid ergo si & probata. ff. de quæstio. Bal. in l. testium, col. pe. C. de testib. Bal. Pan. Felyn. & Philip. Dec. in cap. licet causam, per illum tex. de prob. idem Bald. confil. lxij. in ista quæstione, col. pen. vers. quantum dubium, lib. ij. & iterum, si is est, inter confisus, confil. lxj. incip. in ista quæstione, in iij. dubio, in prin. lib. ij. Ant. in c. qui per nouale, col. iij. de verb. signifi. Petr. Anchar. confil. cccxxvij. de efficacia, col. vlt. Pan. in d. c. quia verisimile, & ibi quoque Felyn. de præsumpt. & idem Panor. confil. liij. quidam in ægritudine, ad fi. lib. j. Rom. in l. j. §. fi. de verb. oblig. & in rubr. de arbit. col. viij. vers. item præferentur. Paul. Cast. confil. lxxv. in quæstione aquæ, col. ij. lib. j. & confil. cix. vifa peritione, col. j. in fi. eo. lib. ij. & confil. cxcij. visis & ponderatis, col. ij. vers. sed dico, col. lib. 2. Alex. confil. xxvij. hoc initio, in causa & lite dominæ. col. vlt. lib. ij. & confil. clxxx. incip. in causa angelorum, eod. lib. ij. & confil. xcj. circa primum dubium, in fin. lib. iij. & confil. xcix. cuius caput est, visis processibus, col. iij. lib. v. & confil. cij. quod incipit, ponderatis narratis, col. iij. vers. insuper deponunt, eod. lib. v. & confil. cliij. hoc exordio visis narratis, col. iij. vers. item alia ratione, eod. lib. v. & confil. cxxvij. perfectis, col. vlt. lib. 6. Barb. in c. j. extrà quod met. cau. & confil. xxvij. scripsit doctusimus, col. v. j. & confil. xxxij. scribitur præclare, col. j. & ij. eo. lib. j. & confil. iij. clemētissimi Dei, col. vij. lib. ij. & confil. iij. illud referam, col. j. & iterum vij. lib. ij. & confil. xliij. illud in medium adferam, col. v. & iterum col. xvj. eademque antepe. lib. ij. & confil. lxvij. cuius idem est principium, col. ix. eo. lib. ij. & confil. lxxxvij. sapienter scribitur, col. j. lib. iij. & alius locis paulò infra aduocandis. Cepol. causarum criminal. confil. j. scio magnifice, col. ij. vers. item quia testes. & confil. 28. incip. magister Iacobus, col. pe. & confil. lxij. magnifice ac generose pretor, col. vij. vers. ite alia ratione. & causarum civilium confil. l. in causa quæ vertitur, col. ij. vers. præterea quod sit magis & iterum vers. item quod testes. & confil. lx. scio magnifice, col. ij. vers. item quia testes. Franc. Aret. confil. xliij. incip. in proposita cōsultatione, ad fi. Corn. confil. cclxj. de duobus, col. ij. vers. & testibus, lib. iij. i. Ias. confil. cxxvij. viso & accuratè considerato, col. v. vers. confirmatur quia magis, lib. 4. j. & omnes vbiq; Et hoc quidem optimè probatur in d. l. iij. §. j. ff. de testi. & in d. l. ob carmen. §. vlt. eo. tit. & in d. l. licet causam. extrà de probat.

43
De eadem re.

¶ Et adeò id procedit, vt non tantum plus credatur testibus verisimiliora testificantibus quàm exteris numero quod asserunt doc. penè omnes, quos supra citauimus, præsertim ij quos in id priuatum citat Dec. in d. c. licet causam. col. vij. vers. sed abbas ibi contrarium, extrà de testi. j. & præter eos Cor. confil. cxcix. licet videatur, col. vlt. vers. sic & magis attenditur, lib. j. sed & qualitate quoque excedentibus, vt non minus verè quàm scitè asseruit Pan. quem vnum multis æquandum censuimus, in c. cum oporteat, col. vlt. de accus. id est, vt planius intelligas, magis creditur testibus deponentibus verisimilia, etiam si sint pauciores, atque dignitate, aut qualis alia qualitate inferiores, quàm alijs & numero & qualitate superioribus dicentibus non verisimilia: quod tu perperuò, si quid aliud, norato, vt pote quod rarum sit in libris nostrorum, & à paucis adnotat, quauis sit admodum vile ac vsu frequens & quotidianum. i. & id quidem nuncupatum sequitur Ias. confil. cxxvj. alluuiosis, in fi. lib. iij. j. Quod tamen intellige de verisimilitudine proxima, & quæ immediatè respicit rem de qua agitur, per ea quæ in simili tradit Pau. Ca. in l. si ferus plurimum. §. vlt. ff. de lega. j. Alias verò numerus & dignitas vincerent: id quod totum iudicis arbitrio reliquit Dec. vbi supra proxi.

44
Presumptio
non falsitatis
incurrit testis

¶ Imò verò non creditur testibus non verisimilia respondentibus, & est contra eos præsumptio falsitatis, nisi sint tales qui omni suspitione careant, vel nisi habeat secum aliquam præsumptionem, puta famam, aut quid simile, ex sententia eiusdem Panor. in d. c. quia verisimile, ad fi. & ibi etiam

etiam Felyn. qui hoc dicit sing. notandum, extrà de præsum. & id quoc; dicit sing. Hipp. Marfi. notab. cclxxij. incip. norisimul. col. vlt. & notabile idem Hippo. in d. rub. de prob. col. 26. versi. & in hac materia. Sed & quòd testi non dicenti verisimilia non credatur, tenet Cepola d. conf. xxxij. col. iij. versi. quinta ratio est. & Barbat. conf. xlvij. præclarè scripsit P. Palmista, col. ij. lib. ij. & Fran. Cur. iunior conf. xvij. licet per celeberrimos, col. ij. & Soc. conf. xliij. in causa Augustini, col. vlt. lib. 4. & Hippo. Marfi. conf. xx. dignetur quæso, colum. vlt. in princip. & conf. xxxj. bonorum omniũ, col. ij. & iij. & conf. seq. spiritus sanctus, ad fi. & conf. xlix. domine Deus, col. vij. versi. quia respondeo. & conf. l.ij. misericordia domini, col. 7. nu. 2. 7. & conf. c. illumina quæso, col. ij. & d. cõf. cix. col. ij. & conf. cxij. illumina, col. v. versi. ex quibus sequitur.

non verisimilia respondet.

De eadem re.

45 ¶ Ut non iam mirari quis debeat quod scribit Bal. in c. j. §. sacramentum, col. ij. ritu. de consue. rec. feud. quòd si testis dicat aliquid non verisimile, non potest ex illius testimonio deferri iuramentũ in supplementum probationis. Et idem propè voluit ipse Bald. in c. j. §. vlt. per text. quem negat alibi reperiri, tit. quid sit inue. & sequitur Roma. in repet. Ladmonendi. & ibi quoque Fran. Curt. senior. char. 14. versi. duodecimo fallit. ff. de iureiur. Huic autem quod diximus de præsumptione falsitatis in huiusmodi teste, concinit, & quidem appositissimè, quod dixit Alex. conf. ij. vilo processu, col. iij. versi. præterea satis suspèctũ, lib. vij. Id quidè testimoniũ suspèctũ esse, quòd verisimilitudine caret, nec ad plenà probationè esse recipiendũ. Et quod scribit idem Alex. eod. §. 3. incip. in causa comitis, col. j. li. 7. quòd scriptura quæ non continet verisimilitudinem, nõ caret suspitione. & quod dicemus ex Bald. infra iij. ab hinc versi. & iterum nu. 57. incip. & cùm iis finem fecerim.

Testibus affirmantibus magis creditur. Nisi negantes dicent veri similia.

De eadem re

46 ¶ Et quanvis plus credatur testibus affirmantibus, quàm negantibus etiam numero longè superantibus, ex gl. notabili & omnibus nota in l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbit. Bar. Bal. & Ang. in l. heredes palam, in prin. ff. de testa. cum si. Hoc tamen procedit, nisi testes negantes dicent verisimilia, vt in expresse voluit Bal. post Old. in d. §. si plures. ff. de arbit. in vtraque lectũ. & non obsecrè sentit glo. in c. clerici. lxxj. dist. quam sic intelligit & dicit sing. Bar. conf. xxxij. incip. illud adferam, col. xij. lib. j. & Fely. in d. e. auditis, col. xj. de præscr. & Curt. iunior conf. xvij. col. 2. Et illa quidem ita intellecta, vt scilicet ad verisimilitudinem referatur, etiam probat id quod suprà diximus, testes verisimilia dicentes præferri ceteris etiam dignitate excedentibus. Nam ea glo. dicit plus credi duobus laicis negantibus, quàm duobus clericis affirmantibus, sed minus verisimile dicentibus. Nam & eam quoc; ita intelligit, & dicit sing. Barb. conf. 7. sapienter ni fallor, col. 4. li. ij.

47 ¶ Item quanvis testes instrumentarij, qui super instrumento rogati respondent se non recordari, non reprobent instrumentum, sed ad id opus sit vt nuncupamus negent se interfuisse, secundum Innoc. & Ioan. And. in c. cum Ioannes. extrà de fid. instrum. loa. Fab. in §. item verborum, col. pe. versi. quid si testes dicunt, Infr. de inutil. stip. cum si. id tamen ita intelligendum est, si tantum tẽpus post confectũ instrumentũ transactũ sit, vt verisimiliter testes qui interfuerint, nõ recordentur. Nam si contra verisimiliter possent recordari, perq; habendum est ac si omnino negarent se interfuisse, vt not. voluit Pau. Cast. vir probatissimi iudicij, in l. in exercendis, col. iij. c. de fide instr.

Probatio per nõ verisimile sufficit ad probandã falsitatem injuri menti.

48 ¶ Quod quidem vt multis verum ac rationi congruens videbitur, ita & illud fortè dubium poterit videri, quod scribit Soc. conf. xxvij. incip. visis testamento, col. pen. versi. præterea apparet, lib. iij. quod ad probandam falsitatem instrumenti sufficit probatio per non verisimile, nec requiritur probatio per impossibile, quasi quod non verisimile est, etiam impossibile reputetur: verbi gratia, si probatur quòd alter contrahentium die confecti Bononiæ instrumenti, erat Mutinæ, possibile est quòd eadem die fuerit & Bononiæ & Mutinæ, non tamen verisimile, ob locorum distantiam: certè huiusmodi instrumentum non probat, vt dicit concludere Bal. in d. l. in exercendis, vbi tamen de hoc non loquitur, sed credo quòd voluerit illum allegare in l. scripturæ, eo. tit. vbi in eodem illo exemplo dicit post Nicolaum Mar. instrumentum ita in eo casu reddi suspèctum, vt illi fides non adhibeatur: & post eum quoque Saly. ibi. & ipse Soci. conf. cclxxvij. visis publico instrumento, col. pen. versi. j. quia concordia, lib. ij. & Barb. conf. vij. sapienter ni fallor, col. iij. versi. præmitto tertio, lib. ij. & conf. lxxv. sapienter scribitur, col. ij. versi. & adduco, lib. 4. & Corn. conf. lxxij. videbatur primo aspectu, col. ij. versi. imo si dicerent, lib. j. Felyn. in d. e. auditis, de præscr. & Fran. Curt. iunior d. conf. xvij. col. ij. & Philip. Dec. conf. xj. quoniam iudicantium, col. 4. versi. postremò considerandum est. & conf. c. in causa inquisitionis, col. pen. versi. tertio allegatur, dũ allegat Bald. vbi supra. & conf. 399. conclusionem, col. ij. Et ex hoc dicunt, in probationibus non quod possibile est, sed quod verisimile, esse inspicendũ. ita enim tradit idè Dec. in c. propositi, col. vj. versi. sed ad hoc, extrà de prob. & Hiero. Cagn. in rep. l. vlt. col. antepe. versi. quinta limitatio. C. de pact.

Verisimilitudo in testibus maximũ est momenti.

49 ¶ Sed vt redeamus ad testes, verisimilitudo in eis tantum habet momenti, vt licet aliàs si testis diuersa deposuerit, ei standum sit quod postremò deposuit in tormentis, l. si postulauerit, §. sed & si negauerit, & ibi Bart. ff. de adulter. & idem Bart. in l. eos, col. j. versi. ad secundum. ff. de falsis. hoc tamen non procedit cùm primum dictum sine tormentis est verisimilius, vt pulchrè declarat Soc. conf. cdiij. in causa, col. ij. lib. ij. & Philip. Dec. conf. cclxxv. in causa falsitatis, col. pen. versi. tertio responderi potest. Et simile est quòd licet cùm testis primò vnum dixerit extra iudicium, deinde aliud in iudicio, standum sit secundo dicto, ex multorũ sententia, vt per gl. in c. cum causam, l. j. extra de testib. & Bart. in l. eos, col. ij. c. de falsis, & Bal. in l. nulli, post prin. versi. fed quid si testis. C. eod. cum multis concord. à Fely. congestis in c. inquisitionis. §. tertie dubitationis, col. vlt.

vl. extra de accus. Hoc tamen fallit, nisi primum dictum ex aliquo casu esset verisimilius, quam secundum, vt voluit Franc. Aret. in c. per tuas, extra de prob. per c. literas, de præsump. & sequitur Fely. in d. s. tertia dubitationis, ad fin. vers. secundo limita. Et id ante eos voluerunt Bald. in d. c. literas, de præsump. in id dicit sing. eum tex. & ibi quoque Pan. col. ij. vers. & ex hoc, vbi etiam dicit eum tex. sing. & voluit etiam Soci. conf. cclij. in causa domini, col. ij. vers. secundo etiam, lib. ij. vbi & illud tex. dicit notabilem Dec. conf. clxxv. in causa falsitatis, col. pe. vers. tertio responderi potest. Nec vnum omiserim, quod ad testes & ad verisimilitudinem pertinet, quod tradit Bald. conf. cccxij. item quod Titus circa medium, lib. ij. quod dicta testium debent intelligi, vt est verisimile eos intellexisse, per l. cum de ætate. ff. de probatio.

50.
De eodem.

¶ Quid? quod si ex statuto credi debet damnū pasci aut alterius assertioni, id certē intelligendum est, si is verisimilia asserat, alioqui non illi credetur, nec locus erit statuto. Ita eleganter respondit Alexan. doct. cuius autoritas tanta est, & tam celebris, vt non cgeat commendatione, conf. xlvij. in causa & lite vertente inter filios, col. ij. vers. tertia causa est. libro vj. per d. l. ob carmen. §. vlt. ff. de test. & c. præterea, extra eo. De qua re nos in nostris consuetudinibus laus dilexerimus. tit. xxj. §. j. in gloss. vij.

51
Scriptura pri
uata continēs
uerisimilia, an
probet pro ip
so scribente.

¶ E contrario autem quæ regulariter non probant, tamen propter verisimilitudinem probant, vt scriptura priuata alicuius, quæ non probat pro ipso scribente, instrumenta, & Lrationes. C. de prob. Tamen si continet verisimilia, probat etiam ad commodum sententis, iuncto ipsius iuramento, si viuat, per l. si quis pro redemptione. §. pen. C. de donat. & l. per hanc. §. penul. C. de cro. milit. anno. lib. xij. ita enim voluit Guil. Cu. in l. edita, & ibi Alex. in fi. qui id dicit memoria tenendum, & Philip. Dec. col. j. C. de eden. Bal. in l. j. col. vlt. vers. vlt. quarto, & ibi etiam Alex. in fin. cod. tit. & idem Bal. in rub. C. de fide instr. col. antepe. vers. sequitur videre de scripturis quorundam, & nuncum, col. sequitur de scripturis sociorum videre, post Nico. Nar. ibi. & Pet. Anch. in de. j. §. ceterum, vers. vlt. subsequenter querit, de vsur. lmo. in c. ij. in ij. locis. col. x. & xj. ext. de fid. instrum. Raph. Co. conf. cxxxvj. incip. visis instrumentis, col. vlt. Alexand. confil. liij. circa id quod queritur, col. ij. vers. & tanē magis, lib. ij. & conf. clxxvj. cuius caput est, visis subtilissimis dubitationibus, in prin. eo. li. ij. Fran. Aret. conf. cvj. quod incipit, longa est ista consultatio, col. ij. Corn. conf. lxxj. quanquam in hac consultatione, col. pen. vers. tamen est aduertendum, lib. 4. Soci. confil. cclxliij. circa presentem consultationem, col. pen. vers. quarto & vltimo, li. ij. & conf. cccxcj. visis literis, col. antepe. vers. præterea etiam prædicta, eo. li. ij. & Fran. Cur. senior in repet. l. admonēdis, char. xj. col. j. vers. in quantum Bart. dicit, & ibi etiam las. qui hoc dicit sing. tum in l. et. col. xj. vers. quarto fallit, tum in repet. col. liij. vers. quarto principaliter. ff. de iureiu. & Carel. Cotta, qui etiam dicit sing. in memor. incip. liber rationum.

52
Confirmatio
eiusdem.

¶ Quibus concinit quod voluit Bald. in confil. cxvij. tutor & hæres tutoris, li. ij. quod in redditione rationis tutorum, ipsis aut ipsorum scriptura priuata stabitur in verisimilibus, at in non verisimilibus non creditur. quod & idem prope voluit ipse Bal. conf. ccccxvij. hoc capite ad primum dico. lib. 3. Et idem in ceteris administratoribus rationem reddentibus voluit Soci. confil. xlvj. lib. j. repetitio conf. cccxij. lib. ij. incip. Cum in præsentia, col. j. & ij. & idem Soc. conf. clxj. considerata contingencia, col. vlt. eo. lib. ij.

53
An libro ra
tionum edito
possit aduersa
rius alteram
partem accen
piare, alterā
non.

¶ Consonat item quod scribit idem Bal. confil. clvj. cum dux sunt societates, lib. ij. ibi enim querit, an cum liber rationum editur, possit aduersarius partem libri acceptare, & alteram partem repudiare: videtur, inquit, quod totum debeat acceptare. l. cum queritur. ff. de administ. tut. In contrarium quod possit partem acceptare, partem non acceptare. l. Publia. §. vlt. ff. de positi. & l. Aurelius. §. idem querit. ff. de libe. leg. Deinde subdit doct. dicere, quod circa idem capitulum vel connexum debet totum vel acceptare vel repudiare, nec potest scindere. Ex capitulo autem separatis potest vnum acceptare, & aliud repudiare, nisi iam acceptauerit siue approbauerit totum codicem rationum. Ita voluit Cyn. in l. j. in xij. q. & ibi etiam Bald. col. ij. C. de confess. & idem Cy. in l. ij. C. de donat. ante nup. & Bart. in d. s. idem querit. Tandem Bald. vbi supra totam hanc controuersiam in verisimilibus constituit: iudex enim, inquit, debet æstimare & considerare quod verisimile est, per d. l. Publia. §. vlt. in fi. vbi est tex. in hæc verba, quod scripsit iudicem æstimatum. Hæc Bal. in summa cum queritur, an scripturis priuatis quorumcumque credendum sit, semper verisimilibus adheremus, vt per Old. conf. cxv. cuius est initium, ex forma istius, col. 3. vers. & cū domini, & col. seq. vers. quod autē eā expresse excepit, & Salu. l. j. col. 4. C. de eden. Io. Ana. cōf. liij. in ca. visis & consideratis. Cor. cōf. 319. circa primū. col. x. ver. & hinc est, li. 3. & omnes vbiq.

Semper veri
similibus ad
herendum est.

54
Contra profe
rentem regu
lariter scinda
est interpreta
tio.
Nisi sit uerifi
cilius.

¶ Ex hoc alio est quod pulchrè tradit Old. d. conf. cxv. ex causa istius, col. in fi. quod licet contra profertentem fiat interpretatio. l. veteribus. ff. de pactis, tamen primo loco inspicendum est quod est verisimilius, etiam si sit pro profertente, per l. semper in stipulationibus, ff. de regu. iur. & c. inspicimus, eo. tit. lib. vj. & sequitur Philip. Dec. in lin. contrahenda, col. j. vers. vltimo not. eo. tit. vbi nullum alium citat, quam Old. sed idem ante eum voluit gl. ordina. in d. l. veteribus, in gl. magna, ante fi. & ibi quoque Bar. Bal. in addi. & Ang. ff. de pact. etque etiam gl. in c. ex literis. li. j. in gl. vlt. post medium, extra de spon. & mat. itē in c. contra eum, de reg. iur. lib. vj. & Arch. in c. is autem. xxij. quest. ij. itē Bald. confil. 411. verba, col. ij. lib. j. & confil. cccxvj. queritur, vers. præterea in ambiguis, li. 2. & Ang. conf. cclxj. punctus est in anno domini, col. ij. vers. pro hac opi. Pau. Cast. conf. cxcv. visis

excv. visis & consideratis, col. ij. vers. nec ob. l. semper. lib. r. (Fran. Aret. cons. liij. in causa magistri Blasij, ante fi.) & Soci. in l. vbi est verborum, per illum tex. ff. de reb. dub. & lasin l. stipulatio ista habere, §. in stipulationibus, in ij. limitatione. ff. de verb. oblig. & Steph. Bertr. cons. cxliij. viso instrumento, nu. 7. lib. r. & cons. j. quantis donatio, col. 4. nu. 18. lib. 4. Quin de hoc est text. optimus in l. infillam. ff. qui pot. in pig. hab. quem ad hoc not. la. Ra. Pet. Cyn. in addi. & Bal. ibi.

- 11 Nec omittendum diximus, quod licet clausula motus proprii multas arque ingentes vires habeat, vt videre licet ex not. in cap. si motu proprio, & cap. si Romanus, de prebend. lib. sexto, tamen ea nunquam includit siue comprehendit non verisimilia, vt magna autoritate affirmant D. à Rota decil. xxvij. tit. de preb. vt eos allegat & sequitur Paulus Panfi. cons. ij. visa facti narratione, col. ij. nu. 80. lib. 4.

Clausula motus proprii nūquam includit nō uerisimilia

- 16 Inter tam multa verisimilitudinis præconia non ducimus relinquendum quod supra in princ. polliceri sumus, quod per tex. in l. tale pactum. §. vlt. à nobis in d. prin. citatum, not. gl. inibi in fin. id esse de iure seruandum, licet non sit statutum, quod verisimile est statutum fuisse, si id quæsitum fuisset, & allegat concor. & ad hoc quidem dicit sing. illum tex. Bald. in l. cum acutissimi, col. 1. C. de fideic. & in c. i. tit. de duobus fratrib. cap. inue. & in rub. extra de pact. Et ad hoc quoque illum tex. expendit Sign. cons. liij. statuto ciuitatis Mediolani, col. 2. & cons. v. cum inter Gabrielem, in fi. r. col. & cons. cxj. hoc cap. in quæstione seu quæstionibus, col. pe. quibus locis & ad hoc citat. d. l. cum acutissimi. & rursus cons. cxij. questio est in supro testamento, col. vlt. & cons. clxxj. Ser. Antonius, col. vlt. & cons. cxiij. in quæstione præmissa, post prin. & cons. ccxv. factū sic se habet, illustratissimus rex, col. iij. vers. præterea in generali. & Ioan. And. in addit. Spec. tit. de loca. §. j. in fi. vers. quid si colonus, vbi ex eo egregie dicit, quidd si quis alteri concedat prædij plantandum vitibus ad certam portionem fructuum, posteaque alie quædam arbores fructificare aut plantantur aut adnascuntur, debet dominus suam earum arborum æquæ ac vitium portionem habere, quoniam verisimiliter & de illis quodque dictum fuisset, si dominus cogitasset, & sequitur Roma. qui id reputat sing. cons. cl. viso themate proposito, & alij multi, quos tibi congesimus in commemorariis nostrarum consuetudinū. tit. §. 4. in l. gl. in 2. q. sed & eam gl. (vt tex. relinquamus, quæ & alij perique ad hoc ipsum allegant) omnes penè vbique in id quoque citant & commendat, & inter ceteros Bal. Ang. Pau. Calt. & recentiores in ea ipsa l. pactum. §. vlt. ex quibus Bald. illam dicit multum notandam, & mentū tenendam esse, obtrinerique non solum in dispositionibus legum, sed etiam statutorum, descriptorum, & contractuum. quod dictum sequitur Barbat. cons. j. magnus scriptor Psalmista, col. 32. lib. 3. & alibi pro sing. aduocat in l. generaliter, col. 26. ff. de verb. oblig. Sed vt ad eam gl. redeamus, illam etiam sequitur idem Bal. in l. j. C. quæ res pign. obli. poss. vbi & illam generaliter trahit ad omnem materiam, & in l. Barbarius. ff. de offic. prætor. vbi & ad hoc est optimus tex. in illis verbis, sed & si ipse sciuiisset. & idem Bald. in l. quod verū. ff. de legib. & in rub. C. de collar. col. ij. & in l. si quis ita. §. si quis cum. ff. de tuel. & in l. custodiam. ff. de commo. & peti. et vendi. & in l. j. C. de iis qui ante apert. tab. & in l. post mortem, col. iij. vers. in contrarium videtur. C. de fideic. & in c. super tenore, col. vlt. extra de rescrit. & in c. super literis, col. 2. ad fi. extra de co. tit. & in c. i. col. vlt. vers. item papa, extra de postul. prælat. vbi illam dicit not. & in c. vlt. col. 2. vers. fed quid dices, extra de elect. & in c. paulo ante h. de offi. legat. & consil. 339. hoc in intro. casus talis est, quædam indulgentia, in fi. lib. 1. & consil. vij. punctio quæstionis, col. 2. lib. 5. & consil. 473. circa quæstionem, col. 2. vers. conclusiue, eo. lib. 5. Ange. consil. 345. primo matris, col. vlt. Pet. Anc. consil. 89. quod incipit, prima facie, vbi & hoc trahit ad omnem dispositionem. & consil. 339. cuius caput est, pro maiori diligentia, col. 7. vers. item verisimile est. Rom. in l. 4. §. Cato. char. pen. ff. de verb. obli. vbi illam dicit sing. & d. consil. cl. & iterum cōf. 392. quod est in eiusdem principij, col. 2. in fi. r. dubij. Panor. in c. secundo requirunt. 1. not. de appel. Ioan. Ana. consil. 72. visis & consideratis, in fi. Ang. Aret. in §. j. Instit. de hæred. quæ ab inte. dei. col. 2. Alex. consil. 48. super extractione, col. 2. vers. & cum multa, lib. 1. vbi dicit eam gl. elegantem & consil. 24. animaduertis his, col. 10. vers. in super respondeo, lib. 2. & consil. 34. viso instrumento, col. 3. vers. fortificanur, col. lib. 2. & consil. 142. circa primam dubitationem, col. 4. vers. pro quo adde, eod. lib. & consil. 217. nec arguendi sumus, col. 7. vers. ad octauum, eo. lib. 2. & consil. xl. magnus nobilis, col. 2. lib. 3. & consil. 43. visis & ponderatis, col. 6. vers. potest etiam, lib. 4. & consil. lxxv. videtur in præfenti, col. 2. vers. pro hoc etiam, lib. 5. & consil. xxxvj. viso themate & dubijs, lib. 6. vbi dicit not. & alibi sæpe. & inter ipsius consilia Ludo. Bolo. consil. liij. inuocato, col. 3. vers. præterea pro eadem, lib. 4. vbi eam gl. dicit multum not. & Vincen. Palli. consil. seq. viso puncto, col. 3. vers. item cōfirmo, lib. 4. vbi eam dicit reputari sing. Barb. qui & eam ferme vbiq. dicit sing. in l. j. §. vlt. col. 2. ff. de verb. obli. & in c. veniens, col. 9. extra de accus. & in repe. cap. Raynaldus, col. 37. & iterum col. 97. de testa. & in repe. d. l. cum acutissimi, col. 21. de fideicom. & vbique in suis consil. Corn. consil. 183. præsupponitur statutum, col. vlt. lib. 2. consil. xxix. in præfenti consultatione, col. ij. lib. 5. Fran. Curt. senior. consil. x. Ticiensis statuto, col. 5. & iterum consil. xj. statuto Parmensi, col. vlt. vers. sextò me mouet, & cōf. xlv. statuto seu consuetudine, col. v. vers. nam siue loquimur, vbi illam gl. dicit not. & las. in d. l. si extraneus, in iij. not. ff. de condit. ob. caus. & in auth. non licet, col. 3. C. de lib. præter. in quibus locis illam dicit sing. & consil. iij. Nicolaus, col. 3. vers. tertio facit, lib. 1. & consil. cxlij. Christophorus, col. ix. vers. octauo bene facit, lib. ij. & consil. seq. venerabilis, col. 4. vers. decimò facit, eod. lib.

Licet id non sit statutum, quod uerisimile est statutū fuisse, de iure seruandū est.

Idem in dispositionibus re scriptorū & contractuum.

2. & confil. cccij. Vanotus, col. 3. versic. secunda ratio, eo lib. 2. & alibi sepe. Phil. Dec. confil. xv. cuius super scriptio incipit, an appellatione filiorum, col. pe. versic. cōprobat hoc, vbi dicit nō, & confil. xxv. debitor creditoris, col. vlt. versic. & profecto ita videtur. & confil. xlvij. privilegium immunitatis, col. iij. in vj. & vlti. confirmatione. & confil. lxxij. in crimine laesae maiestatis, col. pen. versic. vlti. modo suadet. & confil. lxx. quid debeatur salarium, col. ij. versic. & profecto. & confil. lxxx. incipit visis duobus consiliis, col. pen. versic. octavo & vltimo. & confil. clvj. statutum cathedralis ecclesie, col. ij. & confil. clxxvj. visio themate, col. ij. versic. tertio de voluntate. & confil. exc. circa primū dubium, col. ij. versic. sed praedictis non obstantibus & saepe aliis idem Decii. & omnes vbi que. Estq; eadem omnino sententia Aristotelis lib. Ethico. v. cap. x. vbi hoc in 7. in 1. & id est, ex bono & æquo accipi tradit. (Sed illud interim non omiserim, Ant. & Inno. in cle. j. super gl. in verbo praesidentis, de rescrip. intelligere eam gloss. in d. l. tale pactum. §. vlt. vt non habeat locum in materia exorbitante à iure communi, quia in ea debeat fieri restrictio ad verba & mentem ex verbis specificis sumptam, vt ibi per eos, & sequitur Alex. confil. xxxij. clarissime domine, in fi. lib. 6.)

17
Verisimilitudo nature est cognata.

17

¶ Et cum his finem fecerim, modò duo aut tria Baldi haec loco accommodatissima prout adduxerim. Is in confil. clxxx. cuius caput est, mortuo filio, lib. 3. verisimilitudo, inquit, naturae est cognata. Idem in l. j. col. iij. C. de ser. fug. dicit, id quod remotum est à verisimili, esse quandam falsitatis imaginem. Id quod Palsim docto. de verisimilitudine citant & commendant, praefertim in confil. Ex hocque dicit Bald. ipse cassaram, vt ipse loquitur non inepte post iurisconsultum in l. quicquid. ff. de acti. empt. & vend. 1. & Imperatorem in l. dligēter. C. de aq. d. lib. xj. & Virgilium, *Cassataque rates*. (hoc enim obijci dicere volui) cassaram, inquam, inquisitionem quandam delicti non verisimilis, vt quia dicebatur dominus securus mandatum famuli, quopiam facinus perpetrasse, sequitur Barb. aut quisquis is fuit, inter confil. Calca. confil. xxvij. clemētissimi dei patris, col. ij. versic. sed in casu isto. & idem Barb. d. confil. vij. col. iij. lib. 2. & confil. xlvij. praecclare scripsit, col. j. eo lib. 2. & confil. lvi. sapienter scribit, col. pe. eo lib. 2. & confil. lxxv. sapienter scribitur, in prin. lib. 1. & in aliis multis locis in iij. ab hinc versic. designatis.

18
Experimentum verorum sermonum conuenit rebus sensu fati.

18

¶ Adducit quoque praeterea Bald. vbi supra, Auerrois sententiam, quod experimentum verorum sermonum esse quod conueniant rebus sensatis seu verisimilibus, quod & ipsum aduocat idem Baldus in tractatu schismatis, quem posuit sub rubrica C. si quis aliq. test. prohib. col. antepen. & in rub. C. de probat. col. vj. vbi & id quoque dicit esse Aristotelis, & in l. testium. col. pen. versic. quarto dixi. C. de testi. & in c. ad hae, quod & primum col. iij. versic. item ratione officij, extra de postu. prel. & in c. asserte, in princ. de praesumpt. 1. & confil. cccxxvij. quidam magnificus, col. 2. lib. 3. quod dicit probari in Confessionibus. ff. de interrog. actiō. 1. & Franc. Curt. senior in tracta. de testib. in xxxij. conclusionē. & Barb. confil. lx. illud asseram, col. iij. versic. modò in casu nostro, lib. 2. & in omnibus propè locis quos supra citauimus, & statim citabimus.

19
Legum praesumptiones non aptantur rebus non verisimilibus.

19

¶ Porro idem Balin l. nulla. C. de iure dot. negat legum praesumptiones esse aptandas rebus non verisimilibus. quod & reperit in l. vlt. in vlt. nota per illum text. C. de hered. instit. Contrā autem aptandas esse praesumptiones ad verisimilia, asserit idem Bald. in l. generaliter, col. vlt. in vij. q. C. de non num. pecu. & c. j. §. si verò, circa medium, tit. de feud. grad. Nec tamen interim praetermittendum est quod tradit ipsius frater Angel. confil. ccxlix. super primo quaesito, col. ij. versic. pro hac parte. illud scilicet, nullam dispositionem addo generalem esse, quae trahi debeat ad non verisimilia. id quod recentiores doct. passim ad sua confirmanda responsa aduocant, & commendat las. in confil. cxl. Christophorus, col. ix. versic. sexto praedicta, lib. 2. & confil. seq. venerabilis, col. iij. versic. octauo, eo lib. 2. (Ceterum Albe. in l. vlt. col. ij. c. de remissio. pignori. scribit generalia restringi debere ad verisimilia, per l. si seruitus. ff. de seruit. & c. in obscuris, de reg. iur. lib. 6.)

60
Id est verisimile quod iuri communi consonat.

60

¶ Denique si alia quaedam de verisimilitudine scire cupis, lege Iun. in c. auditis, in verbo, exceptio. nem, extra de praescrip. vbi scribit id esse verisimile, quod iuri communi consonat, quem sequitur Bal. in c. r. de rescrip. & Ant. in c. in nostra, extra de testi. & idem Ant. & Petr. Ancha. in c. r. de rescrip. lib. 6. & Ro. qui id reputat elegans, in repe. rub. de arbit. col. 8. versic. item praefertur verisimiliora. & Cepero. causam ciuiliū confil. 50. in causa qua vertitur, col. iij. versic. item quod testes. & d. confil. lx. scio magnifice, col. 3. versic. item quia testes. Lege item eundē Innoc. Archi. Anto. Panor. & Phil. Dec. in c. bonae, extra de appel. vbi declarant, quae causa dicitur verisimilis. de quo etiā Balin c. dilectis, ante fi. eo. tit. Sed & lege Dy. in c. inspicimus, de reg. iur. li. 6. vbi eleganter ostendit, (& post eum Philip. Franc.) ex quibus rebus sumatur verisimilitudo. & rursus in c. cum sint partū, eo. tit. vbi dicit quod interpretatio nō verisimilis nō admittitur, de quo dicemus infra in verbo, libertis, nu. 13. incip. sed & hoc ita procedit, (& Oldr. cōf. 13. cū questio in fi. vbi dicit quod verisimilitudo habetur pro lege, & Calde. cōf. vlt. sub tit. de dona. col. 1. vbi dicit duos gradus esse, quibus peruenimus ad interpretationē actus, scilicet mens. & verisimilitudo. mentē autē esse primum gradū, verisimilitudinem secundū, 1. & Bar. in l. non solū. §. morte, col. 7. versic. circa primū. ff. de ope. nou. nun. vbi tractat an protestationi nō verisimili standū sit. de quo etiā per Ant. Rub. ibi in repet. char. 23. col. 4. versic. quarta sit conclusio. & per Bal. in c. Cumana, col. 3. versic. itē praesumitur animus, & seq. extra de elect. & Feli. in c. cum M. Ferrar. char. 6. versic. tertia conclusio. & ibi etiā Fran. Rip. nu. 17. extra de consti. Vide itē Bal. in rub. C. de prob. col. 2. dū diffinit praesumptionē iuris esse animi applicationē ad verisimile. & in l. nō sine, col. vlt. C. eo. & in l. nō hoc, col. vlt. C. vnde legi. dū tractat an probatio debeat necessariō cōcludere. & in l. vlt. in 2. o. oppo. C. de her. instit.

instit. (vbi dicit quòd verisimilitudo praesumitur attentata specie, non attentato genere, & rursum in eadem Lin xv. q. vbi inter ea quae interpretantur verba ambigua verisimilitudine reponit. & in l. cum quidam, vers. ex hoc not. ff. de acq. h. red. vbi dicit quòd verisimile luctum facit concedere restitutionem in integrum, vt luctum certum, & consi. cccxliij. examinanda sunt, in prin. lib. i. vbi dicit congruum interpretationem semper inesse ex necessitate, verisimilitudine, & ipsius rei natura, per multa iura quae ille allegat. & consi. cccxc. tam profundè, col. 2. lib. 2. vbi primum dicit omnia frequentiora verisimiliora esse, per l. cum de lanionis. §. asinum. ff. de fund. instru. deinde subiungit, maximè opinabile esse magis verisimile, per l. & athletas, post prin. ff. de his qui not. inf. in illis verbis, & generaliter ita omnis opinatur. & idem Bal. consi. lxj. l. iter. lib. 3. vbi dicit id verisimile esse, quòd simile est & proximum vero, & quasi immediatum, per l. milites, vers. oportet autem. C. de quaest. & consi. xvij. mortuo filio, vbi dicit quòd verisimilitudo est cognata natura, & consi. ccccxvij. vel ponas casum, lib. 3. vbi dicit quòd quis debet vitare insidias non solum apparentes, sed & verisimiles. l. socios. ff. pro socio. & aliis iuribus ab eo citatis.) Ang. consi. cclxj. pūctus ante in anno domini, col. 3. vbi docet ex quibus percipitur verisimilitudo. Imo, in c. bonæ pau. l. ante si. extra de re iudica. & consi. xxxv. in casu praemisso, col. iij. vers. in contrarium, & col. iij. vers. item non obdum dicitur, & versat tertium, vbi tradit illud axioma, Inspiciendū esse magis causam quae nocet, quàm quae prodest, cum vtraque concurrat, per l. i. §. eleganter. ff. ad Syllania. cum sim. procedere, nisi verisimiliter ea quae prodest, sit magis considerata ex mente disponentis, per not. per Bart. in d. §. eleganter, & in l. si vir. ff. pro donato. Vide praeterea Petr. Anch. in c. 2. in 6. nota. de renun. lib. 6. Raph. Fulgo. consi. xij. circa primum, col. 3. & consi. cxxxj. Gaspar notarius, col. ij. vers. praeterea verisimile est. & consi. cxxxij. proponitur probatum, col. 2. vers. quin. etiam. & Ro. consi. cccxliij. ex proposito themate, col. 2. vers. secundo ad idem, vbi dicit not. quòd cum vnus idemque actus fieri potest ex duplici capite, censetur in dubio factus ex verisimiliori, licet alterū caput sit expressum, per multa iura quae allegat, & eū nuncupatim sequitur Fran. Cur. iunior consi. x. praesupponitur in facto, col. ij. Lege, in qua, Panor. consi. cxij. in quaestione, col. ij. vers. praeterea vbi cunq. lib. 2. Calca. con. xlvij. viso dicto casu, col. 6. lib. 2. quia verisimile, & col. seq. vers. & primo videtur dicendū. Alex. consi. cxc. plura narrata sunt, col. 3. & seq. lib. 6. & consi. cxcvj. eodemq. vlt. viso quodam, col. 3. lib. 7. Barb. consi. vj. scriptum est, col. 3. lib. 1. & consi. xj. scripsit bellissime, post prin. col. lib. 1. & consi. xxv. scribitur sapienter, etiam post prin. col. lib. 1. & consi. 32. scribitur praeclare, col. 1. eo. lib. 1. & consi. 34. clementissimi patris, col. 1. eo. lib. 1. & consi. 42. illud in medium afferat col. 9. eo. lib. 1. & consi. seq. praeclare scribitur, col. 1. eo. lib. 1. & consi. liij. illud afferam, col. 3. eo. lib. 1. & consi. 7. sapienter, ni fallor, col. 3. & 4. lib. 2. & consi. seq. sapienter doctissimus, col. 2. lib. 2. & consi. xvj. praeclare scripsit, col. 2. eo. lib. 2. & consi. xxv. eiusdem initij, col. pen. eo. lib. 2. & consi. xlvj. scripsit praeclare, col. vlt. eo. lib. 2. & consi. lxxvj. sapienter scribitur, post prin. lib. 4. & consi. lxxx. quæm egregie, col. v. & seq. eo. lib. 4. & consi. lxxxvj. sapienter scribitur, post prin. eo. lib. 4. & alibi sæpe in suis operibus: nam is propè totus in hoc est ad iacienda cuiuslibet rei fundamenta. & Fran. Curt. seniore in tractatu de testib. in xxxij. conclusione. & consi. lv. super duobus, col. pe. vers. certum est. & Fely. in d. c. auditis, col. xij. vers. in quantum postea de praescri. & l. as. in l. si extraneus, in iij. not. ff. de cond. cauf. dat. & consi. cxi. spe. etabilis, col. ix. vers. sexto multum facit, lib. 2. quod est iustissimè lib. & consi. clx. visis & diligenter, col. 1. lib. 4. & consi. clxvij. in causa & lite, col. 3. eo. lib. 4. Phil. Dec. consi. xxv. cuius suprascriptio hæc est, debitor creditoris, col. vlt. vers. & profectò, & consi. c. in causa inquisitionis, col. pe. vers. tertio allegatur. & consi. clxxxix. latus sum, col. 3. vers. secundo ad hoc facit Hippo. Marsi. in l. j. col. antepe. ff. de quaest. & in rub. de proba. col. xxij. vers. item vltra predicta. & sing. cccxvij. remota à verisimili. & sing. cccxliij. verisimilitudo. & sing. cccxvj. quod est similis initij, & consi. lxxij. summi numinis, col. 3. num. 16. & multis seq. & consi. lxxvj. salus, col. pen. nu. 31. & multis item seq. & consi. lxxxij. qui cuncta, col. 2. nu. 9. & multis quoque seq. & consi. cjl. lumina, col. 3. num. 23. & seq. & Ferdin. Loaz. in reprob. tit. de iusti. & iur. §. is itaque, col. xij. vers. pro complemento. & Nico. Eueraldum in locis legalibus, in loco à verisimili. & Claudium Cantiunculam in Topicis legalibus, in xxv. loco.

61 Ex externis autem scriptoribus vide Tullium in dialogo de partitione oratoriarum. (vbi inter alia scribit, verisimilia autem partim singula mouent suo pondere, partim etiam si videntur esse exigua per se, multum tamen cum fuerint coaceruata, proficiunt.) & lib. Rhetoric. ad Herennium 1. tit. de narratione, si eius sunt 2. libri. Et in oratione pro Deiotaro, quæ tota in verisimilibus versatur, & Fabium, lib. v. orationum instit. c. 10. quod est de argumentis, vbi credibile appellat, quod verisimile ceteri dicunt, sicut & l. j. C. quæ res pign. obli. post id etiam credibile dicit, quod in eodem casu verisimile nuncupat. l. obligatione. ff. de pign. & facit etiam text. in l. cum in testamento. ff. de reb. dub. Nam & quod verisimile est, idem & credibile est, vt dicemus, infra, nu. 111. quartò declar. & probat illud Terentij in Adelphis, *ipsum id metuo vt credant, eos concurrunt verisimilia.* & illud quoque Ciceronis ad Cæsium libro epistolarum xij. id autem eo facilius credebat, quia simile vero videbatur.) Sicut etiam è diuerso quod verisimile nō est, idem est & incredibile. l. Maenius, in prin. ff. de leg. ij. & l. cum de indebito, post princ. ff. de probat. quæ incredibile appellat id quod non est verisimile. (ex quo est illud ipsius Terentij in Hecyra: *Non verisimile dicit, nec verum puto.* Et Tullij in oratione pro Sexto Roscio Amerino. Nam vt illud incredibile est, mortem oblatam

Inspicienda est magis causa quæ nocet, quæque prodest, utraque concurrente. Nisi ea quæ prodest sit ne verisimilis.

Externi scriptores quid appellant verisimile.

esse patri à filio sine plurimis & maximis causis: sic hoc verisimile non est odio fuisse parenti filium, sine causis multis & magnis. Hic enim vides incredibile & non verisimile pro eodem poni: & dicemus postea dic. verbi. cxj. quantò. Vide postremò D. August. lib. contra Academicos ij. Labeo autè noster *παρανομία*, id est, verisimilium siue credibilium libros 8. scripsit, ex quibus citatur in l. vi. in prin. ff. de verb. signifi. quos vtinam haberemus, ne tam multa eius generis desideraremus. Porro Græci alio quoque nomine verisimilia *ἀόριστα* appellant, quod & Tullius ipse admonuit in partitionibus, & Rodolphus Agricola lib. de inuentione dialecticæ. l. c. 2. vbi & ea cōsentanea vocat. Nos etiam conuenientia dicere possumus. Probabilia appellat ipse Tullius lib. 1. de inuentione, quo loco de narratione differt. Nā illic probabilem narrationem vocat, quā ipse, aut quisquis fuit, verisimile dicit in d. l. lib. ad Herennium. & è nostris Bal. conf. 78. rex. in quo non multum, post prin. dicit verisimile & probabile idē esse. Sed & Quintil. lib. institut. orator. 4. c. 2. nihil inquit refert, an pro verisimili probabilem credibilemve dicamus. Denique Galen. in Hippocrat. lib. 3. epidemion, id est, morborum vulgarium, inter notas, quibus antiqui medici vtebantur, dicit x. literā significare *παρανομία*, id est verisimile, vt *θ. διαταξις*, id est, mortē & *υγιαινας*, id est, sanitatem. ¶ Ex his veluti præludii huius operis planè liquet reuocationem quæ fit ex hac l. (vt tandem ad eam propius accedamus) fieri ex verisimili & præsumpta mente donantis, qui si cogitasset de futuris liberis, verisimiliter aut non donauisset, aut donationi eam legem apposuisset (quod iam supra sæpius diximus) vt susceptis postea liberis, ea irrita fieret. Id quod etiam aperte probat text. de eadem re loquens in c. vi. l. 7. q. 4. Cuius huc verba subieciimus: Quam laudabile factum sancti Aurelij Carthaginensis episcopi! Quidam enim cum filios non haberet, nec speraret, res suas omnes retento sibi vultu donauit ecclesiæ: nati sunt ei filij nec opinanti reddidit ei episcopus quæ donauerat. in potestate habebat non reddere, sed iure fori, non iure poli. Hæc ibi, quæ dicuntur esse Augustini. de quo admodum dubito ob ea quæ scribit Posidonius Calamenis in vita illius, c. 2. 4. & quia etiam cum locum reperire non potui inter opera illius, licet anxie ac diligenter conquisierim. id quod obiter dicere volui. Sed vt redeamus, expende in illo text. illa verba, cum filios non haberet, nec speraret: item illa, nati sunt ei filij nec opinanti. Ex his faciliè intelliges, cur fiat huiusmodi reuocatio, nempe ob præsumptam & verisimilem mentem donantis, vt tenent omnes, quos supra citauimus.

Note quibus
antiqui medici
ei utebantur.

62
Declaratio
huius legis.

63
Cessante ratio
ne legis cessat
et ipsa lex.

¶ Ex quo fit quòd si donans cogitaret de futuris liberis, non esset locus huic l. nimirum cessante ipsius ratione, vt expresse voluit Bar. in l. Titia. §. imperator, col. 2. versic. quæro quid si in dubio. ff. de leg. iij. & in l. j. col. ij. versic. tamen vt ego respondeam, ibi etiam Bal. in fi. versic. demum quæro. C. de inoff. donat. Ioan. Fab. hic, Bal. in l. j. col. ij. in fi. j. q. C. de inoff. dotib. & consi. ccvj. incip. casus quæstionis, col. ij. versic. secundum motiuium, lib. 2. Imol. in cap. vi. col. v. versic. item attende, & iterum col. xj. versic. quærit quid si in donatione, extrà de donationib. Paul. Castr. consi. ccccxxxij. respondeo per ordinem, col. j. lib. item j. & consi. ccccxxxv. super hoc puncto, lib. 2. Barba. in repet. l. cum acutissimi, in sexcentis locis. C. de fideicom. & in repet. cap. Raynucius, col. viij. & iterum col. xlvij. versic. sed volentes tenere contrarium, de testam. Corne. consil. xv. ex quo dictus Franciscus, col. ij. versic. non enim reuocatur. lib. 1. & consi. xj. in præsentī consultatione, col. pen. lib. 3. & consi. liij. duo in puncto queruntur, col. ij. eod. lib. 3. & consi. xciiij. videtur in præsentī, col. ij. eod. lib. 3. & consi. ccvj. viso suprascripto themate, col. vj. versic. sed circa portionem, eod. lib. 3. & consi. xxx. in hac consultatione, col. 2. lib. 4. Socin. in rub. ff. de lib. & posthu. & in l. j. col. j. ff. solu. matri. & consi. cxlvj. visa facti cōtingentia, in vlt. dubio, lib. 4. & consi. cxvj. in causa filiorum, col. pen. versic. præterea ad omnia, lib. 3. & consi. liij. viso instrumento, col. ij. versic. secundo respondetur, & iterum col. v. in fi. lib. 4. & inter consilia Franc. Curtij senioris, consi. ij. eleganter & subtiliter, col. ij. versic. secunda consideratio, & consi. seq. pro declaratione, col. ij. versic. secundo præmittendum. ¶ Ias. consi. cxxv. Bartholomæus, col. ij. versic. eandem opinionem, lib. 4. ¶ Phil. Dec. in l. generaliter, col. v. versic. ad hoc replicat. C. de institutionib. & substitutionib. ¶ & consi. cccxlvj. pro declaratione, col. ij. versic. secundo præmittendum. ¶ & Stephan. Bertrand. consi. ccxiiij. ponitur in facto, in fine lib. 1. & consi. xxxvij. quanuis donatio, col. 1. lib. 4. Anton. Rubr. consilio liij. viso instrumento, columna secunda. ¶ & Pau. Parisiens. consil. xxvj. ex tenore, columna cccxj. numero 79. lib. 2. ¶ & omnes vbique de hac re loquentes, præter eos quos inferius referemus, & alios fortè paucos.

64
Ratio huius
legis.

¶ Et id quidem optima ratione. Nam cum ex multorum, imò pendè omnium sententia hæc sola sit huius l. ratio, quam iam sæpius diximus, scilicet verisimilis & præsumpta mens donantis, ea certè pro expressa habetur, potestque ex ea sumi argumentum à contrario sensu, & à cessante ea ipsa ratione, & alio quolibet, vt voluit gl. reputata ling. in l. quanuis, & ibi Bal. & alij recentiores. C. de fideicom. & idem Bal. in l. maximum vitium, col. ij. versic. sed Bart. dicit. C. de lib. præter. cū alius sexcentis concor. quas latè, si quis alius, congesti in nostris cōsuetudinum comment. tit. 5. §. 27. in gloss. l. in 19. limita. An tamen huius l. sola sit hæc, de qua loquimur, ratio, postea videbimus. ¶ Ideoque in simili, videlicet in casu l. cum acutissimi. C. de fideicom. & similibus iurium, quæ supra in prin. citauimus, si testator cogitauit de liberis filij, aut alterius descendētis hæredis instituti, non habent locum ea iura, vt latissimè differuit & probauit Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, col. ij. quæst. v. & aliis multis seq. Nam cum ea iura pariter ac nostra l. fundentur in illa verisimili & præsum

65
Argumentum
à contrario sensu.

& præsumptra mente testatoris, quod si de liberis liberorum cogitasset, verisimiliter non substituit extraneum, vt dicit Ang. conf. cvij. incip. ista quaestio, in ij. dubio. & Petr. Anch. conf. xlvj. hoc capite, prima facie videretur, post prin. cum si. Consequens est, inquit Barba. quod si de illis cogitauit, & tamen extraneum substituit, non est locus illis iuribus, vt pote cessante eorum ratione, quod & ante ipsum voluit Roma. cuius tamen non meminit, consil. cccclxx. in proposita consultatione. quem nuncupatum sequitur Phil. Dec. conf. cccclxv. viso conf. col. ij. versu. quarto & vltimo. & iterum conf. ccccxj. in casu proposito, col. j. & conf. ccccxvj. in testamento col. vlt. Et id satis probat text. quem ad id expedit Ro. vbi supra, in l. generaliter. §. cum autem, ibi, si de nepotibus cogitauerit. C. de institut. & substit. (Tu tamen hic vide Caro. Ruin. consil. cxxxj. in themate, col. iij. versu. sola igitur difficultas, & col. vj. versu. sed plus est, & multis seq. praesertim col. viij. versu. non obstat etiam dum dicitur, lib. 3. in quibus locis tenet contrarium, post alios multos, ostenditque dissimile in hac re esse rationem donationis & testamenti, vt ibi videre poteris.)

- 66 ¶ Sed hic in quaestione vertitur, vtrum donans in dubio praesumatur cogitasse de liberis, vt etiam in dubio cesset dispositio huius. Nisi donans probet contrarium. An vero potius praesumatur non cogitasse, & sic contra locum habeat nostra l. nisi etiam donatarius probet donantem cogitasse. In qua re posset statim videri magis praesumendum esse donantem cogitasse, cum natura ad hoc homines produxerit, vt liberos procrearent. l. maximum vitium. C. de libe. prae. & vt scribit Valer. Maxi. ex Camilli & Posthumi Censorum sententia, lib. rerum memorabilium ij. c. iij. Natura nobis quemadmodum nascendi, ita gignendi legem scribit. Sed eadem natura, vt hoc adiciam, plerisque omnes huic rei idoneos, nedum ipsius audios genuit etiam monachos ac Carthusienses, vt probatur ex c. sicut ex literarum, vbi & hoc not. Ioan. And. & Io. Ana. de homi. Ex quo est Gtæcum Samij epigramma à quopiam latinitati ita donatum:

Aligeri accepto crudelis vulnere nati

Sic ait ingenti victa dolore Venus:

Si facis hoc, quid erit puer hostibus impie nostris?

Tot monachi quid erit, virginumque sacra?

Qui seruaturus se iurauere pudorem

Perpetuum nec te, nec tuatela timent?

Contra Amor, mater ne scui, vruntur & illi,

Et seniore meas ossa per ima facies.

Vruntur grauius, quam quos conubia iungunt:

Sed fortim coeunt, & sua furta tegunt.

Sed quod extra iocum dicere liceat, vix è cunctis millibus vnum reperiatur, qui gignere non possit, aut non exspectat, nempe cum liberorum procreatio & educatio sit iure naturali. l. j. §. ius naturale. ff. de iust. & iure. & optimè facit l. si quis posthumus, in prin. ff. de lib. & posth. in illis verbis, natura magis in homine generandi & consuetudo spectanda est, quam vitium, &c.) de quare alibi latius diximus.

- 67 ¶ Contrarium tamen expressè tenuit Bart. vt videlicet in dubio non censetur donans cogitasse de liberis, in l. Titia Seio, §. imperator, col. ij. versu. quid si in dubio, & ibi quoque Raph. Corn. col. pen. ff. de leg. ij. Imo, qui hoc dicit mente tenendum in c. vlt. col. vj. versu. item attende, extra de dona. Pau. Cast. consil. ccccxv. cuius exordium est, super hoc puncto, lib. 2. vbi hoc tamen limitat eo modo quem declarabimus infra in verbo, suscepit liberos, versu. xvj. incip. secundò intelliges quod licet. & Rom. consil. ccix. non est dubium, col. 2. Barba. in repetit. d. l. cum acutissimi, col. v. versu. & ratio. C. de fideicom. Fran. Aret. consil. xxij. quatuor dubia, in j. dubio. Corn. consil. xj. in praesenti consultatione, col. pen. versu. his tamen non obstantibus, lib. 4. Soci. in d. rubri. ff. de lib. & posth. col. vlt. & in d. l. ij. col. j. ff. sol. matri. & consil. cccxv. visa praedicta facti contingetia, col. vlt. lib. 2. quod repetitur consil. xxij. lib. 4. & idem Soci. consil. cclxij. capio primum, col. vlt. lib. 2. & consil. cccxvj. visum fuit, col. j. & iterum col. ij. versu. quarto his praemis, lib. 3. & consil. xcij. testamentum praemissum, col. vlt. lib. 4. & inter consil. Franc. Curt. senioris consil. ij. eleganter & subtiliter, col. ij. versu. secundà consideratione. & Iaf. consil. cccxx. factum sic se habet, col. pe. versu. non obstat decisio, lib. 3. (Caro. Ruin. consil. xcviij. visa renuntiatione, col. ix. nu. 21. lib. 1.)

- 68 ¶ Nam si aliter diceremus, sequeretur quod in dubio nullus, praesertim idoneus gignendis liberis, cuiusmodi penè omnes sunt, vt iam diximus, posset reuocare donationem propter susceptos post eam liberos, quod esset nimium restringere hanc l. quæ generaliter loquitur, & disponit ob eam causam reuocari donationem, ideo etiam generaliter in dubio debet procedere. l. j. §. generaliter. ff. de leg. praestand. & l. ij. ff. de offi. praesi. & c. si Romanorum. xix. dist. cum simil. Alioqui vix vnquam haberet locum, Et licet quis sit idoneus procreationi liberorum, sit & natura prona ad desiderandum sperandumque liberos, non tamen propterea cogitatur de liberis. Nam hæc simul stant, sperare & desiderare liberos, & tamen de illis non cogitare, vt declarat Bar. in d. §. imperator.

- 69 ¶ Sed hæc intellige, vt videlicet quis in dubio non censetur donationis cogitasse de liberis, cum donat iam matrimonio collocatur, aut celebres extra contractum matrimonij suæ dotis, secus verò si donet in ipso contractu matrimonij vel dotis ipsius: nam tunc verisimiliter cogitauit de liberis ex eo matrimonio procreandis, vt scribit Signo. consil. lxxix. cuius initium est, in

*An in dubio
cesset dispositio
huius legi.*

*In dubio non
cesset donans
cogitasse de li
beris.*

De eodem.

*De eodem.
Finit præci
pius ac prin
cipalis matri*

nonii est sobo
lis procreatio.

questione Blandix, col. 4. vers. præterea cum mater. & Rayner. inter consilii Signo. cons. om
nium ultimo, ad confusionem, col. 3. vers. item quia vir. & uterque quidem inmixtus tex. in auth.
de æqua. dot. in prin. Quibus & ego accedo, cum causa finisq. præcipuus ac principalis matrimo
nii sit sobolem procreare, vt not. in l. j. ff. solu. matrim. & in d. l. j. §. ius naturale. ff. de iust. & iur.
Ideoque hoc casu, cum videlicet sit donatio in contractu matrimonii vel dotis, non habebit lo
cum hæc l. vt expressè voluit Socin. in l. ij. in j. not. & post eum Hercul. ff. fol. matri. & idem So
cin. consil. vij. vñso instrumentum, col. ij. vers. secundo respondetur, lib. 4. vbi dicit ita tenuisse mul
tos solennes doctores, modernos, vt ipse loquitur, in d. l. ij. ff. solu. matrim. & ita quoque consuluisset
Ang. Arer. & Leonem à Carpellis. Sed & idem Soci. postea, videlicet col. v. vers. confirmatur ista
opinio, dicit ita se consuluisset eo anno Senis, & suo consil. subscripsisse Baldum & Bartholinum, &
Phil. Corn. & alios solennes doct. & ita quoque reperio consuluisset ipsum Corn. consil. cccvj. vñso
supra scripto themate, col. viij. vers. itaque est aduertendum, lib. 3. vbi & ita etiam dicit consuluisset
Ibonem Perusinum præceptorem suum, & Ang. Perig. etiam Perus. & ita quoque voluit Carol.
Ruin. d. consil. xcviij. col. ix. vers. ad istud etiam respondetur, lib. 1. Franc. Ripa. lib. 3. respon. c. iij.
incip. licet donatio, col. ante p. vbi solum Soc. allegat in d. consil. lij. Et id mihi admodum placet, nã
si vnquam aliàs quis censeri debeat cogitare de futuris liberis, tunc maximè censendus est, cum
matrimonium contrahit.

70

Contrarius
prioribus ten
entes.

¶ Quamquam Thomas Parpa. in repet. d. lij. col. viij. vers. iste articulus. ff. solu. matrim. & Steph.
Bertr. consil. cccxij. difficultas, circa medium lib. 3. tenent contrarium, ille quidem hac ratione mo
tus, quòd hæc liberorum cogitatio est solum in genere, quæ in hoc casu non sufficit, de qua ra
tione dicemus paulo post nu. 78. incip. sed hic questionis est. & aliis seq. Alter autem ea ratione
ducitur, quòd in dubio non præsumitur quis cogitare de liberis secundum Bar. in d. §. imperator.
& diximus supra nu. 67. Sed hæc ratio satis ex iis refellitur, quæ diximus. Sed & tu interim vi
de quæ circa hoc caput donationis factæ in contractu matrimonii dicemus priorem sententiam
approbantia, infra in gl. in verbo, donatione largitus, nu. 187. incip. similiter & in casu. & aliis se
quentibus, vbi differimus de filia quæ in contractu dotali renuntiat hereditati paternæ. & iterum
nu. 216. incip. decimò quæro, an hæc l. & seq. vbi etiam tractabimus de pactis lucrandæ dotis, quæ
fiunt in contractibus matrimonii.

71

Quando reuo
cationi huius
legis locus sit.

¶ Si igitur sequaris priorem & communiorem sententiam eorum qui dicunt non esse locum huic
Lin huiusmodi donationibus, pactis, & renuntiationibus factis in contractu matrimonii, ob præ
sumptam liberorù cogitationem: eam not. intellige in iis qui rã maturæ ætatis sunt, vt verisimili
ter cogitè de liberis, dum matrimonium cõtrahunt. Secus si tam teneræ, vt nec liberos, nec aliud
quippiam futurum cogitent, vt sepe fieri solet. tunc enim locus est reuocationi huius l. vt bis con
sultuit Phil. Corn. videlicet consil. xj. in presenti consultatione, col. pe. vers. nec obit. quod d. Liun
dus iis quæ prius dixerat, col. 3. vers. nec etiam videtur, lib. 3. & iterum consil. xxx. in hac cõsultatio
ne, col. 3. vers. & maximè iunctis iis quæ dixerat, col. j. lib. 4. Nam is vtrobiq. loquitur in quadam
puella teneræ admodum ætatis, quæ in contractu matrimonii quasdã renuntiationes fecerat, de li
beris verisimiliter ob tenellam ætatem non cogitans. Sed ita tamen de hac re loquitur, vt possit
videri intelligere in omnibus, cum vtatur dictione maximè, in hunc scilicet modum, qui sequi
tur. Filia, quæ renuntiat in contractu matrimonii, maximè cum est teneræ ætatis, quæ non solet
cogitare de liberis, potest reuocare ob liberos postea susceptos. Et ita illum, tanquam generaliter
id voluerat, citat & sequitur Fran. Ripa. sibi contrarius in hac Lin xxij. q.

72

Donans in cõ
tractu matrimo
nii sue do
tis cõfetur co
gitasse de li
beris.

¶ Secundo intellige procedere, vt scilicet donans in contractu matrimonii siue dotis censeatur
cogitasse de liberis, cum is est, de cuius matrimonio agitur. Nam in eo obtinet ratio, quam supra
adduximus, vt scilicet censeatur cogitasse de liberis ex eo matrimonio, cui se mancipat ob liberos
ipso procreandos. Secus si alius quispiã, de cuius matrimonio non agitur, donet fortè ipsis spon
sis, aut alteri eorum, vt fit plerumque. Nam nihil est propter quod debeat de suis ipsius futuris li
beris cogitare. Ideoque locum habet hæc l. vt expressè voluit, & ex facto, dum cõsignasset, respon
dit Steph. Bertr. consil. clvij. siue donatio, lib. 3. & in eodem quoque casu idem respondit ipse Bertr.
consil. cccxxxij. vñso casu superius, lib. 2. & D. Boer. decisi. clx. donatio iuris, col. 3. nu. ro. vbi me
ex hoc loco citat. Sed vide quæ dicam infra nu. 76. nec solum, & in gl. donatione largitus, num.
240. duodecimo ista dotis mentio, & seq.

73

Aliqua in par
te liberorum
mentio facta
censeatur testa
tor de liberis
cogitasse.

¶ Item intelligitur de liberis cogitasse, qui donauit, si in aliqua parte donationis mentione fecerã
de liberis, per l. qui filius, in prin. & quod ibi not. Bal. ff. de leg. j. Per quã consultuit Rapha. prout
illud retulit Barb. alicubi in rep. d. cum acutissimi. C. de fideic. quòd si pater duos liberos instituit,
& aliud substituit, & in vnus persona appositus conditione, si sine liberis moreretur, non habet lo
cum d. l. cum acutissimi, cū ex hoc præsumatur cogitasse de liberis. Similiter per illud tex. consultuit
Alex. consil. xxxj. hoc capite, ponderatis his quæ in themate, col. 1. lib. 3. quòd cum rupto testamẽto
præteritione filij, cõsequenter legata ex auth. ex causa. C. de libe. præter. nũ fuerit ignoranti
præteritus, secundum opi. Bart. de quo postea latè dicemus. Certè si in aliquo loco testamẽti fuerit
facta mentio liberorù, censeatur de ipsis cogitasse, & ita cõseruabitur legata, quòd & ante illum,
quamuis non dicat, voluit in eodem casu Bal. in d. auth. ex causa col. v. vers. itẽ in testamentis. &
cõf. 156. clausula codicillaris, col. 1. lib. 2. & consil. 239. quia vltimus passus, col. 1. & iterum col. 2. lib. 3.

Et ad

Et ad hæc faciunt quæ scribit Sig. consil. 172. testator in suo solenni testamento, col. pe. Ex quibus potes intelligere, non esse locū huic l. si pater in donatione liberorum aliquā mētionem fecerit.

- 74 ¶ Quod tamen intellige, si filiorum mentionem faciens, de ipsis aliquid disponat; secus si obiter & veluti transeunter eorum meminerit, nihil interim de illis disponens, vt sing. voluit Bald. consil. 167. cuius principium est, quidam Franciscus tunc carens liberis, lib. v. vbi consuluit in huiusmodi specie. Quidam donauit ea lege, quod si decederet reliquis liberis qui excederent pupillarem ætatem, reuocata censeretur donatio. postea decessit reliquis liberis, qui mortui sunt ante pupillarem ætatem, reuocata censeretur donatio ex hac l. nostra, quoniam licet de posthumis cogitauerit, & eorū meminerit, nihil tamen de illis disposuit, nisi si ad ætatem pupillarem peruenirent: & ideo isti qui eo ætatis non perueniunt, non sunt posthumi illic designati, sed omisi sunt. l. commo- dissimē. ff. de libe. & posthu. & cum fuerit casus improuisus, tacita voluntas disponens non auget effectū donationis: imò nec ea tacita voluntas pro voluntate est in casu omisso. l. militis codicilis. §. veteranus. ff. de testa. mil. Hæc ferē Bald. quæ sequitur laf. consil. cccxxx. factum sic se habet. col. 4. vers. tertio prædicta, lib. ij. vbi & ad hoc alia quædam vulgaria adfert, quæ inibi videre poteris.

*Restitutio
precedentiū.*

- 75 ¶ Tu tamen cogita, quia si id verum est, videtur esse contra mentem omnium, qui simpliciter dicunt hanc legem non habere locum cum donans cogitat de liberis, nec vllum omnino verbum faciunt, vt dōnans de illis disponat, an non disponat. neq; enim dispositio quicquam ad id facit de quo agimus, sed sola satis est cogitatio. Præterea in casu de quo loquitur Bald. non obscurē censeretur donans voluisse donationem manere ratam, nec reuocari natiuitate liberorū, si ij infra ætatem pupillarem morerentur, quod ij eò minis rebus donantis indigeant, quod ocius celeriusq; moriūtur. (Nec tamen omiserim Carol. Ruin. consil. 131. in themate, col. 4. vers. non obstat dum secundum, & multis seq. lib. 3. in ea fuisse sententia generaliter, vt pater mentionē faciens liberorum in vna parte testamento, non censeretur propterea de illis agitalle in clausula substitutionis, nisi & in ea de illis mentionem fecerit: conaturq; respondere ad d. l. qui filiabz, vt ibi videre poteris. Sed illi non possum accedere, nisi si forē mortis agitatione turbatus testamentū fecerit: nam in hac specie loquitur ipse Rui. per not. à Guil. Cu. in l. precibus. C. de impub. & ali. substitit. & Alex. in l. iam hoc iure. col. vlt. ff. de vulg. & pup. substitit.) Quid autem si in donatione non fuerit facta mentio de liberis, sed in alio actu postea eodem die confecto inter donantem & donatarium, an tunc censeretur donans ita cogitalle de liberis, vt non sit locus huic l. dicemus infra nu. 110.

*Ad eandem res
sponsio.*

- 76 ¶ Nec solum si de propriis ipsis liberis mentionem fecerit is qui donat, sed & si de liberis eius cui donat, meminerit, de suis cogitalle videtur, vt in pulchro casu consuluit Soci. consil. cxlvij. cuius initium est, visa facti contingentia, col. v. vers. primò quia ipsa donauit. lib. j. Inibi enim quædam mulier renuntiauerat iuri sibi obuento ex successione matris in fauorem fratrum & liberorum masculorum ex illis nasciturorum. Ideo qua ratione, inquit Soci. cogitauit de filiis nascituris ex fratribus, eadem, imò & maiore censeretur cogitalle de filiis ex seipsa nascituris: sicut dicimus in simili, quod licet testator faciendo mentionem de filiis, non censeretur cogitalle de posthumis: tamē si de posthumis in alia parte testamenti sit mentio, censeretur & de illis cogitalle, per d. l. qui filiabz. ff. de leg. j. At huic obstat quod suprà diximus num. 72. secundò intellige.

- 77 ¶ Sed & Soci. ipse eodem in loco consilium subdit aliam coniecturam cogitationis futurorum liberorum. Nam ea mulier renuntiauerat fratribus, & eorum liberis, quando filij & descendentes masculi forent: & consequenter, inquit, iis deficientibus, censeretur voluisse quod donatio ad se reuerteretur. propter suspensionem illam dictionem, quando, per ea quæ ponit Bartol. in l. vlt. ff. ad Tertul. & Balan. lanaximum viuum. C. de libe. prate. Ex non solum ad se sed ad suos quoque descendentes & hæredes: quia licet in casu statuti, de quo per d. ipsum Soci. disputatur, dubium sit, an femina ad tempus suspensa transmittat hoc ius ad suos hæredes: tamen cum in hoc casu istud sit deductum in pactum, censeretur voluisse providere non sibi tantum, sed & suis hæredibus, etiā si de illis mentionem non fecerit. l. si pactum. ff. de pact. cum simi. Cum igitur voluerit quod donatio valeat, quando sunt descendentes masculi, quorum appellatione veniunt descendentes in infinitum, vt per Bart. in l. vlt. ff. de suis & legit. & est tex. in Iurisc. consil. §. parentes. ff. de gradib. affini. Hinc satis apparet, quod eos voluit præferre causa conseruandæ agnationis eius familie, vnde orta est. Cum tamen deficientibus masculis voluit donationem resolui, censeretur id voluisse cogitando de suis liberis, arg. l. cum acutissimi. C. de fideic. Nec est dicendum, quod voluerit providere hæredib. extraneis, & priuare feminas descendentes ex fratribus, per tex. in l. Lucius, & ibi not. ff. de hæred. inst. & not. per Bar. Imo, & recentiores in l. Gallus. §. instituens. ff. de libe. & posthu. dum tractant de intellectu d. l. Lucius.

*Alia coniectura
cogitationis
futurorū
liberorum.*

- 78 ¶ Sed hic questionis est, vtrum satis sit de liberis in genere, vt loquimur, cogitalle, vt hæc l. locū non habeat, an verò necesse sit in specie cogitalle. Hic reperio diuersas docto. sententias. Sunt enim qui arbitrantur satis esse in genere cogitalle, vt in casu nostro l. priuatum voluit Pau. Castr. consil. xv. hoc exordio, incipiendo à secundo, col. iij. dum respondet ad hanc l. nostram, lib. ij. & Alex. consil. xxx. ponderatis his, col. ij. vers. & per prædicta, lib. iij. t. & consil. 50. circa primam, col. v. vers. & ad d. lib. vj. & Corn. consil. xv. ex quo dictus Franc. col. ij. vers. vbi enim vnica, lib. j. & consil. cvj. viso supra scripto themate, col. vij. lib. iij. & Barb. in repet. c. Raynaldus, col. v. extra de testat. (Anto. Corfe. in suis sing. in verbo, substitutio, vbiunque testator.) & Steph. Bert. consil. cxcij.

*An sufficiat
in genere con-
gitalle de su-
tis liberis,
an in specie.
Opinio eorū
qui dicunt sa-
tis esse in ge-
nere cogitalle*

vifo casu, ante fi. lib. 2. & consi. xxxij. optassent, col. ij. vers. ad certum huius primi. lib. ij. & ante hos Bald. idem sensisse videtur, si folerter intelligatur, in l. ult. col. pea. vers. sed quæro nunquid, ibi, item non obstat, iunctis præcedentibus. C. de codic. & ita quoque ferme videtur voluisse omnes, qui de hac re locuti sunt.

79
Alia eiusdem
opinionis.

¶ Et huius item factionis sunt, qui in simili casu huic nostro, videlicet cum quæritur, an legata conferuntur ex auct. ex causa, natio posthumo ignoranter præterito, dicunt conferantur, etiam si in genere, nedum si in specie de eo fuit cogitatum. In qua sententia fuerunt Bal. Ang. Pau. Cast. Cor. Alex. & Ias. in d. auct. ex causa, Bald. in d. l. ult. quo loco nuper citauimus. C. de codicil. & in l. j. & ibi Ang. ff. de iure codicil. Ang. in l. filio præterito, col. ij. vers. tu adde, & ibi etiam Imol. col. iij. vers. subdit tamen Ang. ff. de iur. test. Ang. in l. mulier codicillis. §. miles in supremis. ff. de test. mi. li. & in l. sicut certi, & in l. si cum vel in vtero. C. eo. & consi. 364. cuius factum incipit, Pienus fecit suum testamentum. col. iij. Ioan. Ana. consi. xxvij. visis & ponderatis, col. iij. Ro. consi. cxxij. circa id quod effectualiter quæritur, col. j. vers. præmissis tamen non refragantibus. 1. & iterum col. 2. paulo ante fi. Pau. Cast. in l. j. C. de posth. hære. instit. & d. consi. xv. col. ij. & seq. lib. ij. & consi. clxxj. quamquam multa, col. vlt. eo. lib. 2. Corn. consi. cxcv. in hac consultatione, col. vij. vers. tamē cum sequentes, lib. j. & consi. clvij. pro decisione, col. ix. vers. quare alterius, lib. ij. & consi. cccxxv. antequā aggrediar, col. pen. in prin. lib. ij. Alex. consi. cxxij. disculis hætationibus, col. pen. vers. & hoc ve rum est, lib. j. & consi. xlij. incip. circa primam dubitationem, col. v. vers. præterea dicit ipse, eo. lib. j. & consi. xxx. ponderatis his, in prin. lib. ij. & consi. seq. eiusdem exordij, col. ij. vers. quia sufficit, eo. lib. ij. Barb. consi. lx. illud afferam in medium, col. iij. & iij. lib. ij. & latissimè omnium Philip. Dec. consi. 490. visis & circumspicis, col. 2. vers. primò in genere.)

80
Fundamentū
eiusdem opi
nionis.

¶ Horum præcipuum fundamentum est tex. in l. qui iure militari. ff. de testa. milit. vbi scientia patris de filio in genere nocet ipsi filio, quem tex. etiam ad hoc ponderant & commendant Bald. & Ang. ibi. & idem Ang. in l. sicut certi. C. eod. vbi illum tex. dicit sing. & in repet. l. qui Romę. §. duo fratres, col. pen. ff. de verb. oblig. & in l. tres fratres, col. ij. ff. de pact. vbi optimè declarat, quomodo, & quando quis censetur in genere cogitasse, & in l. manifestissimi. §. si autem. C. de fur. Et omnes ferme vbique & in omni materia dicunt sufficere scientiam siue cogitationem, siue voluntatem, siue consensum alicuius rei in genere per tex. in d. l. qui iure, vt per Bart. post Pet. & Cyn. in l. sub prætextu, l. j. C. de trans. Bar. in l. si de certa, circa medium, eo. tit. & alibi sæpe. Ang. in lo cis supra alleg. & præterea consi. cccxxxix. totum dictum statutum paulo ante fin. docto. in d. l. tres fratres. Imol. in c. cum contingat, de iureiur. & in d. §. duo fratres, & ibi quoque Alex. Franc. Aret. & Ias. qui maxima ex parte limitant procedere, nisi scientia specifica requireretur pro forma. Raph. Fulg. in l. vlt. §. idem quæsit. ff. de condi. inde. Pau. Cast. in no. casu consi. xxx. incip. super puncto isto, in fi. lib. j. & consi. cccxxxix. ad euidenciam quæritur, col. iij. vers. quantum verò ad secundum, lib. ij. Flori. in disputa. incip. mulier primo vidua. Barb. qui vbique illum tex. dicit sing. aut valde not. consi. xvij. præclare scriptum, col. vj. l. 2. & consi. xxj. præclare dicit, col. eo. l. 2. & consi. xxvj. sapienter scripsit, col. ix. eo. l. 2. & consi. lxij. illud in medium afferam, col. pen. vers. nec ob. cum allegatur, lib. ij. & consi. lxxij. cuius est idem initium, col. 4. vers. præterea faciat, eo. l. j. vbi & illi tex. dicit melior totius corporis iuris. & consi. xxj. elementissimū Deum, col. 4. l. 4. & consi. xlix. similis exordij, col. j. eo. l. 4. & consi. lxxxvj. magnus dixit, col. 4. eo. lib. 4. Alex. latè consi. xlij. super præmissis themate, col. iij. vers. quintò pondero, lib. j. & consi. cv. incip. ponderatis verbis instrumenti, col. ij. lib. vj. & consi. iij. perspectis literis, col. iij. vers. nec ad hoc ob. lib. vj. Franc. Aret. in l. si quis cum aliter, ad fi. ff. de verb. oblig. & consi. xxxij. cōsultatio præmissa, col. pe. vers. ad tollendum. Corn. consi. clxv. circa primum, col. pen. vers. nec refragatur, lib. ij. Socin. consi. lxx. in causa nobilium, col. vlt. lib. ij. Philip. Dec. consi. cccxlij. visis his quę supra, col. j. & omnes (quod iam diximus) vbique, quos si nuncupatim citare vellem, magnitudinem voluminis excederent.

81
Qui negat in
casu huius le
gis satis esse
de liberis in
genere cogita
sse.

¶ Nam solus omnium, quos hactenus legimus, nisi nos fallat memoria, Ias. & Thomas Parpa. & Steph. Bertr. non infimæ viri notæ in legibus, ille consi. cccxxx. factum sic se habet, col. 4. vers. quartò pro confirmatione, lib. 2. iste in repet. l. j. col. ix. vers. in articulo autem principali. ff. solut. matri. hic consi. cccxij. difficultas, li. ij. expressè negant satis esse in casu l. nostræ de liberis in genere cogitasse. Vt etiam postea tenuit Pau. Parisi. cuius consi. edita sunt post primam huius operis editionem, consi. lxxij. donatio ista, col. viij. nu. fo. & seq. lib. j. Nec quicquam allegat Iason, nisi quod hic non sufficit generalis renuntiatio omnium iurium, de quo postea latissimè dicemus infra nu. 115. Parpal. autem allegat Bart. dixisse huic l. posse donantem renuntiare, modò cogitet in specie de liberis, puta si dicat, promitto non reuocare etiam per naturam liberorum. locum autem Bart. non designat. Ego verò non memini Bart. illud ita scripsisse, vt retulit Parpalia, sed illud tantum, posse donantem renuntiare huic l. & si donans ipse cogitauerit de liberis, hanc ipse l. nō procedere. In dubio autem nō videri cogitasse, vt supra ex eo diximus in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. j. Vtrum autem satis sit in genere cogitasse, an verò requiratur in specie, nō inueni ab eo expressè declaratum. Scio illum in casu d. auct. ex causa. sæpius tenuisse, non consuetuari legata per clausulam codicillarem, si posthumus fuerit ignoranter præteritus, vt latè post ea dicemus in verbo, donatione largitus, quo loco differemus an l. nostra habeat locum in legatis. In quo potest videri Bart. & alij qui sunt eiusdem sententiæ, quos ibi refero, sensisse in eo casu

- non sufficere generalem cogitationem, quam quis dicitur habuisse per huiusmodi clausulam codicillarem, si verum dicit Bald. in d. auth. ex causa, col. v. vers. item in testamento. & Alex. d. conf. xxx. col. j. vers. & attento, lib. iij. & Barb. conf. vj. vbi Christus. col. vlt. lib. iij. Sed contrarium, vide licet non censerem quem cogitasse de liberis in genere per eam clausulam, sentit Io. And. in addit. Spec. tit. de instr. edit. §. compendiosè, vers. pone P. in suo testamento, dum dicit quòd illa clausula debet intelligi testatore in eodem statu manente, quasi non cogitauerit de futuris liberis, sed tantum de presentibus. & id apertè voluit Ang. in l. j. ff. de iure codic. dum dicit quòd opi. Bart. est vera, nisi appareat quòd testator in genere cogitauit de liberis. Vult ergo non obscurè Angel. per solam hanc clausulam non censerem fuisse cogitatum in genere. quod & apertè asseruit Barba. conf. lxx. hoc initio, illud asseram in medium, col. 2. & 3. & 4. lib. 2. & apertissime omnium Soc. còf. xcij. testamentum præmissum, col. vlt. vers. non obstat vij. ratio. col. iij. lib. iij.
- 62 ¶ Ex quo etiam fit quòd si in donatione fuerit apposta clausula codicillaris, videlicet si non valeat vt donatio, valeat iure codicillorum, aut etiam alia id genus clausula, verbi gratia, si non valeat donatio eo modo, valeat vt valere poterit, non per hoc intelligitur sublatum remediū huius legis, vt non obscurè sentit Card. Flor. conf. xx. incip. eum in testamento, in ij. dubio. & Barb. sibi contrarius, d. conf. vj. illud asseram, col. v. vers. tertio faciat, iunctis precedentibus, lib. 2. & expresse consuluit Fran. Are. conf. xxvij. quatuor dubia, col. ij. vers. nec obstat, iunctis iis quæ prius dixerat. Quod confirmatur ex eo quod dicam inferius num. 173. incip. & ita, videlicet iuramentum in donatione appositum non impedire reuocationem ex hac l. Nam iuramentum habet viam clausulæ: si non valet quod ago vt ago, valeat vt valere potest. l. cum pater. §. filius matrem, & ibi latè doct. ff. de leg. ij. cum simil.
- 63 ¶ Non desunt tamen qui dixerunt clausulam codicillarem huius l. reuocationis impedimento esse, cum id expresse consuluit Corn. conf. cxcij. cuius caput est, in presenti consultatione, col. ij. vers. concurrit etiam. & col. seq. vers. in super in casu nostro lib. iij. & ad hoc quædam allegat, quæ illic videre poteris. Et idem videtur voluisse Bald. cuius Corn. non meminit, in l. vlt. col. item vlt. vers. item non obstat, iunctis precedentibus. C. de codicil. Sed tu vide super hoc quæ dicam infra in verbo, donatione largitus, in d. questione de legatis.
- 64 ¶ Nec solum cessat hæc l. cum pater donaus cogitauit de liberis, sed & si verisimile est ex probabilibus coniecturis, quòd etiā si cogitasset, nihilominus donauisset, non est locus huic l. vt voluit Bald. hic in ij. lectu. atque etiam Ang. vterque post prin. & in pulchro casu consuluit Petr. Anch. conf. xlvij. cuius exordium est, prima facie videretur. & in alio Corn. conf. ccvj. viso supra scripto, col. vij. vers. itaque est aduertendum, iunctis iis quæ paulò antè dixerat, lib. iij. & etiam Soci. conf. cxlvij. visa facti contingentia, col. pen. vers. secundò principaliter, lib. j. & iterum conf. xxxix. in questione quæ vertitur, col. vlt. lib. ij. & conf. xcij. testamentum præmissum, col. vlt. vers. ad quartū, lib. iij. & Philip. Dec. t. conf. ccccxxxj. viso puncto, col. ij. vers. non obstat. & conf. dcxxxv. consuluit eleganter, circa medium.
- 65 ¶ Et ad hoc optimè facit quod in simili casu à multis scriptum est, conservari legata facta in testamento, in quo filius aut posthumus ignoraret ex præteritis, si verisimiliter testator ea reliquisset, etiam si de filio aut posthumo cogitasset. Id enim voluit Bart. conf. ccij. Cechus condidit testamentum, ante si Bald. in auth. ex causa, col. ij. vers. item non obstat, & ibi etiam Ang. C. de hibe. præter. & idem Ang. hic. & conf. l. j. incip. ex facto proposito, col. pen. vers. solum igitur restat videre. & conf. lxxvj. posita pro constanti, col. vlt. vers. secundò. & conf. cccxliij. cuius factum incipit, Pierus fecit suum testamentum, col. ij. & iterum col. vlt. & vbiq. per rex. in l. pen. ff. de iure codicil. & idem Ang. in §. siue igitur, col. iij. vers. finaliter dici potest, in auth. vt cum de appel. co. Fran. Are. in l. Titius, col. vlt. ff. de hibe. & posthu. & conf. xcij. incip. viso legato, col. iij. vers. quid enim si hæreditas Bart. in reper. l. cum acutissimi, col. xv. C. de fideic. Soci. dicto conf. xcij. testamentum præmissum, vers. ex quibus omnibus, lib. iij.
- 66 ¶ Facit præterea quod voluit Bart. in l. demonstratio, §. quod autem, col. pen. vers. quartò quæro. ff. de condit. & demonstrat. in illa questione, vtrum falsa causa adiecta legato viciet legatū. & concludit, & post eum Imo. quòd si verisimiliter testator erat relicturus, etiam si falsam eam causam sciuisset, debentur legata, aliis non. & idem voluit ipse Bart. licet strictius, in l. vlt. ff. de hæred. institut. Facit item quod dicemus postea in gl. in verbo, omnia vel partem aliquam, nu. 6. incip. sed illud in dubium venit, & aliis seq. Facit postremò & hæc ratio, quia si de liberis reuocatur donatio natiæque liberorum, quia verisimiliter pater non donauisset, si cogitasset de reuocatur, consequens est, vt nō reuocetur, si verisimiliter donauisset, etiam si de illis cogitasset, cessante huius l. ratione.
- 67 ¶ Ex iis quæ dicta sunt, planè constat, quòd cum donans tacitè pœnit huic legi derogare, dum videlicet donat cogitans de liberis, aut etiam non cogitans, sed tamen donaturus, si cogitasset: posset & multo quidem magis expresse huic legi renuntiare. Nam tunc prorsus cessat capillus præsumpta voluntas, nec in rebus apertis, clarisque ac certis locus est coniecturis. & præsumptionibus. l. continuus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. & l. ille aut ille. §. cum in verbis. & l. non aliter. ff. de leg. ij. ceditque præsumptio veritati. l. nuptura filio. ff. de iure dot. Et si aliter diceremus, cõfessum sequeretur illud absurdum, quòd pater fraudem non committens non posset alienare omnia bona sua, si filius postea natus vellet reuocare huiusmodi alienationem, quod falsum est. l. non vique adeo.

Clausula codicillaris nō est impedimento huius legis reuocationi.

Contrarium tenentis.

Alia huius l. gis reuocatio.

Confirmatio reuocationis.

Alia confirmatio reuocationis huius legis.

Idè si expressè huic legi renuntiat. In rebus apertis non est locus coniecturis.

v squeadeo. ff. si quis à paren. manu. fuer. est enim suæ quique rei legitimus arbiter & moderator. l. in re mandata. C. manda. Et ideo hoc casu poterit natus post alienationem vsque ad legitimum bonorum subsidium tantum reuocare, per not. in l. j. C. de reuocan. donat.

88
*Qui sint huius
opinionis.*

¶ Et ita, videlicet quod possit pater expressè huic renuntiare, videtur tenere Spec. dum formam huius renuntiationis præscribit, in tit. de instru. edi. §. porro, verum donatio autem firma. ibi, potest etiam dici. & ibi Bald. in addit. ipsius. & Bart. in l. Titia Scio. §. imperator, col. 2. verum. vtrum. l. si vnquam, & ibi quoque Imol. & Raph. Co. col. pen. vers. & ex ratione prædicta. ff. de leg. ij. Bald. in d. l. j. ad fi. vers. deinde quare, pater donauit. C. de inoffi. dona. Alber. subobscure hic col. j. licet per contraria opin. à quibusdam citetur. Nam primo loco scribit, quod si donans iurat donationem non reuocare, nihilominus reuocabitur susceptis postea liberis. Deinde subdit quod Spec. vbi supra, videtur tenere quod si specialiter renuntietur huic l. valet renuntiatio, nec aliud dicit. Ex quibus potes intelligere eum esse in hac sententia: vt generalis renuntiatio etià iurata non obstat huic l. specialis autem fecus. Sed & in hac opi. est Ant. in c. vlt. & ibi quoque Pet. Anch. col. v. vers. quæritur etiam. & Imol. col. x. vers. item attende, & iterum col. pen. vers. vltimate quæritur, extra de dona. idem Imo. in c. cum contingat, char. vlt. vers. attende tamen quia dixit, ext. de iurciur. Ro. conf. 26. incip. pro decisione eorum, col. ij. vers. ad tertium. Pau. Cast. conf. 435. super hoc puncto, col. vlt. li. 2. Maria. Socii in tracta. oblationu in xv. libello, in fi. Barb. in repet. d. l. cum acuti sumi, col. iij. vers. sexto faciat quod pulchre. C. de fideicom. & in repet. c. Raynuitus, col. viij. extra de testa. & in repet. c. Raynaldus, col. v. eo. tit. Bartho. Cepo. in Liriram, quæ est vlt. col. ij. C. de vfucap. pro donat. Socin. conf. cxlvij. vlt. vlt. vlt. vlt. contingit, ante fi. lib. j. & conf. cxxvj. vlt. vlt. item ij. Iaf. in l. pen. col. ij. vers. iuxta hanc regulam, C. de pactis. vbi ita dicit se consuluisse Papix, & multos scripsisse & ibi quoque Philip. Dec. col. ij. in v. not. & And. Alcia. in verbo, antiqui. in fi. & idem Iaf. conf. cxxvj. Bartolomæus, col. ij. vers. fed præmissis, lib. j. vbi hanc dicit esse communem opi. & iterum conf. cluij. in commota. col. ij. vers. tertium præsuppositum, lib. ij. & Stapha. Bertra. conf. cxcij. vlt. vlt. ante fi. lib. 2. & conf. xxxij. optassem, col. ij. vers. ad tertium huius primi, lib. 3. quibus visio dicit hanc esse communem opi. & iterum conf. xxxix. vlt. instrumentis, ad fi. lib. iij. & conf. cv. vlt. vlt. casu, col. ij. in iij. dubio. (eodem lib. iij.) Anton. Corfe. in suis sing. in verbo, substitutio, vbicunque testator. & ita propè omnes præsupponunt & sentiunt, præter eos, quos mox continenter tibi citabimus.

89
*Qui dicant
donantem non
posse renuntia-
re huic legi.*

¶ Contrarium enim, videlicet quod donans non potest huic legi renuntiare, aut aliter derogare, quin locum habeat, tenet Oldr. conf. clxxij. hoc principio, quidam habens vnum filium, in fin. & eius discipulus Ioan. Andr. qui tamen nullam ipsius, vt aliis sæpe, mentionem facit, in addit. Spec. tit. de instru. edi. §. porro, in addit. vlt. col. eiusdem addit. id est, ibi, hoc autem certum est. Alber. qui ita dicit se in questione facti obtinuisse, & Saly. hic idem (Alber. in Lillud, col. vlt. vers. eadem ratio. C. de sacro. ecclie. & ipse) Saly. in d. l. j. col. iij. vers. quæro ix. quid si pater. C. de inoffi. donat. Rom. sibi contrarius conf. cclxix. non est dubium quod donatio, in fi. Pet. Fer. in sua prætit. forma libel. quo agi. pro dona. in verbo, irrevocabiliter, col. ij. vers. fed hic insurgit dubium, & iterum col. seq. vers. paret ergo ex præmissis. Nicol. Mil. in suo repetitorio, in verbo, donatio facta ex tranco, & iterum in verbo, renuntiatio, in pen. no. (Io. Berbe. in suo viatorio iuris, tit. de reuocan. donat. col. ij. vers. an autem iuramentum, vbi etiam dicit, iuramentum nihil facere.) & Vital. Camba. in tracta. clausularum. in rubri. an legibus insinuationem exigentibus renuntiare possit, char. 4. & iterum in rubri. an possit renuntiare. l. si vnquam. Maria. conf. xxij. circa prædictam consultationem, col. vj. vers. sextodecimo probatur. & omnium latissimè Fran. Curt. senior cõsij. incip. circa primum, col. ij. vers. fed istis non obstantibus. cum multis seq. & Socin. sibi contrarius inter consi. eiusdem Curt. consi. ij. eleganter, col. j. vers. cui addo, vbi tamen non asseueranter asserit, propter autoritatem, vt ipse dicit, eorum qui sunt contrariæ opinionis, de quo etiam idem Soci. dubitat. d. conf. cxxvj. col. v. lib. ij. atque etiam in conf. cclxij. capio primum, col. vlt. lib. ij. vbi dicit, quod licet communis opinio sit, quod donans possit renuntiare, non esset tamen hæreticum tenere contrarium, sed hoc sine scrupulo tenet ipse Socin. propterea quæ sibi etiam contrarius, in repet. l. cum auus, col. xix. ff. de condi. & demonstr. vbi educto dicit hanc esse communem modorum, vt appellat, op. & Vincent. Palio etiam inter conf. Curt. senioris, consi. iij. incip. & si sub illisimè. colum. j. Firmia in suo indice, in verbo donatio reuocatur. Caro. Ruin. consi. cxvij. vlt. renuntiatione, col. x. nu. 22. lib. j. & consi. cvij. Iesu, ad fi. eo. lib. j. & consi. clxix. de tribus, col. j. nu. 12. eo. lib. j. & consi. clxxij. quæritur primo, col. vj. nu. 14. eo. lib. j. & consi. lx. de re quidem, col. vj. nu. 17. lib. iij. vbi tamen nutate videtur. & Franc. Curt. iunior consi. xv. circa præmissam. colum. pen. vers. præterea & secundo, vbi dicit ita vidisse se consultum per plures ætatis nostræ docto. excellentissimos & subobscure Stroph. Bertr. sibi contrarius, conf. clxxv. puto quod donatio ad fi. lib. j. & consi. clvij. siue donatio, lib. 2. & apertissimè conf. cclxxx. Chnsti, & c. vlt. casu, de quo supra, col. iij. nu. 9. eo. li. 2. & consi. xx. duo sunt, col. ij. lib. iij. & consi. cxxxv. thema consultationis, col. vlt. eo. lib. j. & Paul. Parisi. sibi etiam contrarius consi. lxxij. videtur dicendum, per totum id consil. lib. j. cuius consil. longè post nostram priorem editionem sunt impressa: & ibi dicit hanc opi. esse æquiorè, benigniorè, & humaniorè, & iterum consi. seq. donatio ista, col. iij. nu. 31. eod. lib. j. Hiero. Gratus consi. 50. Reuerendissime, col. pen. nu. 65. lib. j. vbi tamen dicit eam rem esse adeò obsecram,

obfcuram, vt indigeat conftitutione imperatoris. Et hanc quoque partem dicit æquam Barb. in d.c. Raynurius, vbi fuprà, licet contrariam, vt diximus, eodem in loco fequatur.

- 90 ¶ Horum præcipuum atque vnum fundamentum eft, quia non fola eft huius l. ratio præfumpta illa, de qua tam multa diximus, voluntas donantis, fed alia quoque eft, videlicet fauor filiorum. At fauor iurique alterius nemo renuntiare poteft in præiudicium illius, vt teftatur Accurf. in l. inuitus. §. j. ff. de reg. iur. & Bart. Bal. & alij in l. pe. C. de pact. & in l. ius publicum. ff. eo. & Imol. in c. ex conqueftione, & ibi etiam Pan. col. iij. verf. ij. q. extra de reftit. spol. cum fim. Etiam fi is alter à renuntiante ius caufamq; habeat. L. quod de bonis. §. vl. ff. ad legem falci. & Lij. & l. pen. cum ibi no. per glo. C. in l. poft. lega. & quod not. Bart. in l. hac editali, in. p. prin. per illum tex. C. de fecund. nupt. vbi & hoc dicit procedere, etiam fi interueniat iuramentum, de quo etiam per Cano. in c. fi diligenti, de foro compet. & dicam paulò poft, verf. ab hinc ij.

Fundamentum eorum opinio nis. Fauori alterius nemo renuntiare poteft in præiudicium alterius.

- 91 ¶ Et hinc quoque fuboritur alia ratio. Nam cum non fola ratio huius l. fit ea præfumpta ac verifimilis voluntas patris, fed & fauor etiam filiorum: certè ceffante altera tantum, id eft, illa præfumpta voluntate, non propterea ceffat huius l. difpofitio, cum altera ratio integra maneat, per l. fi nō lex, & ibi Bart. & Bald. qui dicit illum tex. ad id eſſe meliorem, quàm alium quemus in iure. ff. de hæred. inftit. & l. liberorum, poſt prin. & ibi etiam Bart. ff. de iis qui not. in fa. cum multis fimil. & concordant à me congeſtis in (noſtro tracta. cui titulum fecimus, Ceſſante cauſa ceſſat effectus) in xx. limita. vnde & tu accipere poteris, ne huc iterum repetam.

Alia huius l. ratio.

- 92 ¶ Sed hic parum attende lector optime, vtrum attendendus conſiderandusq; ſit hoc in loco fauor filiorum, ſi quis ſit (neque enim negauerim aliquem eſſe) ad hoc videlicet, vt non poſſit pater aut tacite aut expreſſe huic l. renuntiare, & ita etiam non poſſit pater donare in præiudicium futurorum liberorum, qui nondum ſint in rerum natura, cum poſſit tamen haud dubie in præiudicium eorum qui iam nati ſunt, vſque ad debitum bonorum ſubſidium, ſi amplius donauit, valet tamen eatenus donatio, & id quidem ſemper, vt nonnullis placuit, aut certe ita demum, ſi fraus abſit, vt plenè not. in l. j. C. de inoff. donat. Et iſtud quidem remedium, quod prout eſt in fauorem filiorum introductum, competit nō natis ſolum, ſed & natiſcitur, per l. ſi totas. C. eo. tit. Quæ igitur ratio eſt poteſt, vt magis poſſit pater filiis natis nocere, quàm natiſcitur, vtq; pignus ius habeant iam nati, quàm natiſcitur, faciliusq; & fortius infringatur donatio fauore eorū qui nondum erant in rerum natura, quàm qui iam erant: niſi quia fortaiſis pater non donauitſet ſi eos iam natos habuiſſet. Et id quidem verifimile eſt, vt iā ſepius diximus, & probauimus. Ideoq; ex huiusmodi verifimili & præſumpta mente ipſius donantis reuocatur donatio, non autem fauore filiorum poſtea ſuſceptorum, quibus iam aliud remedium paratum erat, ſicuti & iam natiſcitur: quod quidè remedium omnino fauori liberorum conceſſum eſt, vt ſcribit Bal. in l. Titia Scio. §. imperator, col. j. poſt prin. & iterum col. 2. verf. quarto mater & pater. ff. de leg. ij. vbi per hoc dicit in poſtremo loco, quòd non poteſt pater illi remedio conceſſo aduerſus inofficioſam donationem, etiam interpoſito iuramento, renuntiare: quia quādo contraſus inſirmatur ratione alterius perſonæ, nunquam iuramento contrahentium confirmatur, alioqui vergeter iuramentum in diſpendium alterius: quod fieri non debet. c. cum cōtingat, in fi. extra de iureiur. & c. quamuis, in fi. de pact. lib. vj. nec enim iuramentum vnius alteri nocere poteſt. l. iij. §. pe. & l. nam & poſtea. §. vl. cum l. ſeq. & l. ſed & ſi poſſeſſori. §. vl. ff. de iureiur. (& l. j. in prin. ff. mul. ventr. nomi.) quod poſtremū voluit etiam Bal. in d. §. imperator, & alij quoque, & idem Bal. in d. l. j. col. iij. verf. ex prædictis pone, & ibi etiam Saly. in ix. q. C. de inoff. donat. & Pet. Anch. & Imol. in c. vl. col. pe. & ibi quoq; Ant. col. vl. extra de donat. & idem Imo. in d. c. cum contingat, tum col. v. verf. aduerte tamen quia quādo, tum char. vl. verf. attēde tamen quia dicit, extra de iureiur. & Pau. Ca. conſ. 348. tria ſunt quæ videtur, verf. ſecūdo videtur facere. l. ij. & laſ. d. conſ. cxxv. col. iij. verf. & præmitto, lib. j. & conſ. cxlj. viſa longa, col. pe. li. 4. Alex. conſ. lv. conſideratis verbis, col. iij. verf. nec prædictis ob. lib. j. Et hoc planè ex eo conſtat, quòd illud remedium in off. donat. eſt contra voluntatē donantis, vt eſt tex. expreſſus in d. l. Titia Scio. §. Lucius, in duobus locis. hoc autem ex volūtatē ipſius.

Iuramentum vnius alteri nocere non debet.

- 93 ¶ Et hanc differentiam, huius videlicet l. noſtræ, & remedij quod darur contra inofficioſam donationem, apertè ſentit Bart. in d. §. imperator. Nam poſtquam illud dixit, quod & nos ſuprà proxime diximus, videlicet non poſſe patrem renuntiare, etiā cum iuramento, remedio in off. donat. non multo poſt, videlicet in verf. quarto vtrum, ſubdit poſſe contra renuntiare huic l. Illud enim remedium in fauorem filiorum omnino introductum: hoc autem patris, nempe ob præſumptam & verifimilem illam mentem illius. Quam etiam differentiam expreſſe apolluit Ant. in d. c. vl. de donat. & nouiſſimè And. Alciat. vir à nemine vnquam ſatis laudatus, in l. pacta quæ contra. C. de pact. & multi ex iis quos ſuprà citauimus. Et ea apertè hac ratione cōprobatur, quòd inofficioſa donatio non reuocatur, niſi poſt mortem donantis, vt dicit Cyn. in d. l. j. C. de inoff. don. & dicemus latè in vl. glo. hæc autē de qua nunc tractamus, conſeſtim natis liberis, non expectata morte donantis, vt hæc l. ſtatuit, & hæc etiam dicemus in ead. gl. vl. in prin. Quod non ob aliud ſit, quàm quòd prior reuocatur fauore liberorum, ideòq; non niſi eo tempore, quo ipſi erant res donatas habituri. Poſterior fauore parentū, ideòq; conſeſtim, & ad ſuū ipſorum commodū, nō expectato eo tempore, reuocatur: vt hæc dicemus infra in verbo, in diſcend. donatis arbitrio, in prin.

Pater etiam cum iuramento non poſſet renuntiare remedio inofficioſe donat. Poſtè tamen renuntiare huic l. Euiſque differe ntia.

- 94 ¶ Ex quibus & illud infero à paucis annotatum, quòd etiam ſi filius natus poſt donationem vel

Deficiente uo, let

lūtatē patris
reuocatur di
spofitio huius
leg.

let huiusmodi donationem manere ratam, eamque approbare, ea tamen nihilominus ex hac L. reuocaretur, nempe deficiente voluntate patris, ob quam causam reuocatur donatio, vt in simili pulchrè voluit & constāter asseruit Balin. l. i. cū vel in vtero. C. de testa. milita. quod cum posthumus ignoranter prateritus rumpat testamentum, corrūtiq; etiam legata aliās debita, ex auct. ex causa. C. de libe. prater. secundum opinio. Bart. ibi, de qua latissimè dicemus infra in gl. donatione largitus in quaestio. an hæc l. habeat locum in legatis: certè licet posthumus approbet testamentum, tamen non valet, quia non reperitur adesse voluntas testatoris nascente posthumus: sicut etiam dicitur de tacita substitutione. nam quando mater est in medio, licet ea abstinere à pupillari, non tamen succedit substitutus, quia non adest voluntas testatoris. Quod Bald. ipse dicit nouum videri, & mirabile & sequitur ibi Pau. Cast. qui dicit sing. & menti tenendum trahit; ad casum l. nostræ: & etiam Alex. Corn. Barb. in addit. Bald. & Ias. ibi. & Soci. cons. xcij. testamentum pramissum, col. vj. vers. praterea dictam responsionem. l. iij. & hoc quoque nuncupatim voluit in casu l. nostræ Ang. in auth. de immen. donat. §. j. col. iij. vers. item quero an ista donatio. & faciunt quæ dicam infra in verbo, in eiusdem donatoris arbitrio, in prin.

97
Modo eo ui
no reuocetur.

¶ Quod sine dubio verum esse existimo, vt scilicet reuocetur viuo patre, si ipse voluerit, etiam si filius approbare donationem, nolletq; eam reuocari. Sed post mortē patris videretur quod filius eam donationē, quam iam viuo patre approbauit, reprobare non possit, etiā si eo tempore quo approbauit, nihil iuris in ea re haberet, cū approbauit per l. rem alienā. ff. de pig. & l. qui balneū. §. Titia. ff. qui potio. in pign. hab. & l. si quis. ff. de act. emp. & l. p. ff. de fun. dota. Sed tu tamē super hoc vide quæ scripsimus in nostris legibus connubialib. in gl. vij. in verbo, *le son mary*, in xy. q.

96
Auctor hac
de re senten
tia.

¶ Cæterum vt redeamus ad id quod principaliter tractamus, hæc mea est sententia, probabiliorē esse eam opinio. quæ & expressa & tacita huius l. renuntiatione, ad eoque etiam liberorum cogitatione asserit hanc l. tolli, nec ei locum esse: nam & aliqui currerent omnium prope scripta in materia huius legis quæ vbi fundatur in verisimili aut non verisimili mente donantis, ad eamq; tanquam ad anchoram in omnibus dubiis omnes passim confugiunt, etiam ij qui alterius opin. sunt, vt videre licet ex iis quæ supra scripsimus, & infra quoque dicemus: & quidem tam fræpe, vt nihil frequentius occurrat, quàm mens & voluntas donantis: siue quærat, an hæc l. habeat locū in donatione facta ecclesiæ, aut amico, aut vxori: siue etiam an procedat in re qualibet, aut parua, aut magna: siue itē quærat, in qua donatione obtineat. Quid tādē: nihil hīc quæritur, tractatur, differitur, quin contestim in medium producat verisimilis illa aut non verisimilis mens & voluntas donantis. per hanc omnia dubia, quæstiones omnes, omnia consilia absoluantur, etiam ab iis, quos iam diximus, sed tamen sapius dicendum est, qui veluti extra mentem suam positi, mentem donantis, quam aliās vbiq; asserunt, hoc vno in loco nihil faciunt.

97
Latior eiusdē
explicatio.
Dolus excludit
consensum.

¶ Potest igitur donans, vt hoc reassumam, huic legi expressè renuntiare, vel tacitè cogitando de liberis derogare. Quod tamen tribus aut quatuor modis minimè contemnendis intelligendum declarandumque putamus. Primo, vt procedat, nisi donans dolo inductus fuisset ad renuntiaandum. Nam tunc per huiusmodi renuntiationem non censeretur cogitasse de liberis, ea quidē cogitatione, qua huic renuntiationi consensum præstitisse videatur: quoniam dolus excludit consensum ab ea dispositione, ad quā quis eo dolo fuit inductus, secundū not. in l. elegantior, in prin. ff. de dolo. & ita expressè in casu nostræ l. tenuit Soc. cons. cclxij. cuius caput est: capio primum, col. vlt. lib. ij. vbi & illud sit, addit, quod si dolus non sit sufficienter probatus, sunt tamen coniecturæ, ex quibus dubiū fit, an interuenient, necne, certè propter huiusmodi dubiū & in ipsa dubio præsumemus donantē noluisse præiudicare liberis, ex doctrina Bar. & aliorum in l. tria Scio. §. imperator. ff. de leg. ij. de qua supra diximus in nu. 66. incip. sed hic in quæstionem, & seq. Ideoque & huic l. locus erit. In quo etiam illud no. ex ipso Soci. in d. coniclus. antepe. vers. non omitto etiam, quod hæc renuntiatio expressè facta de hac l. cū sit contra præsumptam mentem donantis, & res non solita fieri, confert cum cæteris iudiciis aut coniclusis ad præsumendam mentem donantis, ad præsumendam fraudem aut dolum. Illud autem generale est, vt renuntiatio non noceat, cū in ea fuit deceptus renuntians ab aduersario, per gl. in l. pacisci contra edictum, ff. de patris. quam ad hoc ponderat & dicit sing. Bald. in sua margaria. in verbo renuntiatio, col. ij. vers. renuntiatio non nocet. Quanquam ea nihil mihi ad id facere videtur. Sed tamen vide Paul. Castr. qui in eam sententiam consuluit cons. cclxxxv. siue dicamus, circa medium lib. j. ¶ Et facit quod scribit Bal. in l. si præsidium, col. vlt. vers. sed nunquid additis. C. de adl. act.

98
Eiusdē de
claratio.

¶ Secundo modo declar. vt huiusmodi cogitatio liberorum, vel expressa huius legis renuntiatio in donatione facta à muliere, impediatur reuocationem ex hac l. si ea certior fuerit facta de hoc iure reuocandi, si susciperet postea liberis. Alias ei tanquam erranti in iure, & tractanti de damno vitando, subueniri debet, per leg. error. & Iuris ignorantia. ff. de iur. & facti ignor. vt in simili dicimus mulierem renuntiantem Velleiano aut alteri remedio, nihil sibi præiudicare, nisi fuerit de tali beneficio certiorata, secundum glo. communiter approbatam in l. vlt. §. vlt. ff. ad Velle. & in d. l. vlt. C. eod. & in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & vbiq; vbiq; Docto. in §. igitur ordinandus, in verbo, interroget, & ibi Bart. in auth. quo. oport. epif. & ele. Dy. Bart. Ro. Alex. Franc. Arct. & alios in l. in repudianda in auth. de acquir. hæred. Cy. in l. ij. vj. q. & ibi Bald. in q. iij. C. de rescin. vend. vbi ita dicit Dy. consuluisse. Io. And. & Ant. in c. pen. de emp. & vend. eundem Ioan. And. in c. si diligenti,

Mulier igno
rante renun
tians Velleia
no, nihil sibi
preiudicat.

ligenti, col. iij. & ibi ceteros post eum, de foro compet. & in addi. Spec. rit. de oblig. & solu. §. j. in addi. incip. Vbertus. & rursus tit. de renun. & conclu. §. j. circa mediū addi. incip. quomodo huic dicto. Bal. in l. j. in antiq. lect. ante fi. & ibi Soci. in fi. si quis in ius voca. non ier. & in l. qui iure. ff. de test. mil. & in l. pen. col. ij. vers. hoc verum, & ibi etiam Phil. Dec. col. vj. vers. postremū nor. C. de pact. & eundem Bal. in l. ij. ad fi. C. de decur. lib. x. & in c. cum in iure, col. vlt. vers. & vnum scias, extrā de offi. delega. & in l. qui iure, & ibi Ang. ff. de iur. mil. & cons. iij. queritur vtrū, col. j. li. & cons. cxxxix. factum tale est. D. col. vlt. li. ij. & cons. clxvj. allegationes hinc inde factæ, vers. ad aliud de duob. reis, li. iij. & cons. excij. punctus prohibetur per statutum, in fi. lib. v. Pan. in c. si diligenti, col. iij. extrā de foro compe. Pau. Cast. consi. cccxj. vifo facto ac dubio, col. j. li. j. Alex. consi. xxvj. vifo libello, col. ij. in fi. lib. j. Vital. Camb. in tract. clausularum in rub. an mulier possit renūtiare benefi. Vellei. non femel. Guid. Pap. consi. cxxij. Ioannes molan. in ij. dubio. Lud. Bol. consi. xlv. Samaritana, col. ij. vers. præterea etiam dato.

99 Nam mulier præsumitur ignorare ius suum. l. cum de indebito. §. si autem is qui. ff. de proba. & l. ij. §. vlt. ff. de iur. fide. Renuntiatio autem non trahitur ad ignorata siue ignota. l. mater decedens, in princip. ff. de inoffi. testa. & l. cum aquiliana. ff. de trans. & leg. ex maleficiis. §. longè minus, ff. de actio. & obliga. Imò nec ad ea de quibus quis dubitat, an sibi competant, nec ne, per text. in l. vlti. §. fin. autem nescius & dubitans. C. de furt. quem ad hoc nor. Bart. ibi non femel, multumq; commendat, ac negat se alibi scire. & Ang. etiam ibi, qui & ad hoc allegat l. pro dubitare, quæ est vlt. C. de condi. inde. vbi dubitanti sicuti & ignorantanti datur repetitio indebiti. (& est etiam text. in l. qui in domini. & ibi Roma. ff. de testa.) & etiam (Bart. consi. lxxij. queritur vtrum procurator. col. ij.) Bald. in l. leges sacratissimæ. C. de lega. vbi dicit per illum text. quod æquè pariter dubitanti ac ignorantanti. & id dicit no. dignum, & in c. cum contingat, col. j. vers. ibi, fuerit deputandum, extrā de recept. vbi ex hoc dicit, quod is qui dubitat, ignorat. & in cap. vlt. circa medium, extrā de postulata. præl. vbi etiam dicit quod dubitatio idem est quod ignorantia, vt excuset, & consi. lxxvij. verba, col. ij. vers. & videtur, lib. j. & consi. cxxxij. in primo testamento, col. ij. cod. lib. j. & consi. cxcvij. hæc materia, ante fi. eo. lib. j. vbi ex hoc dicit dubitantem censeri esse bonæ fidei, vt ignorantem, & consi. cccxxxvij. Titius habebat. Seiam, col. vlt. vers. queritur vtrum, col. lib. v. & Ang. consi. xcij. cum lis & questio, col. v. vers. illa enim alternatiua. Iaco. Alua. in c. j. §. si vasallus feudū, in j. not. etiam per eum text. tit. si de feudo fuerit controuer. Ro. in l. nec is, §. hæres, & ibi etiam Frac. Arret. in vlt. no. & Ias. in v. not. ff. de acq. hære. Alex. consi. xxxvj. in causa mora. col. pen. vers. item quia dubus, li. j. & Io. Ana. consi. lxxij. visis & consideratis, col. vlt. & Barba. consi. xvj. præclare scripsit, col. ij. lib. ij. Ias. in l. naturaliter, §. nihil cōmune, col. vj. vers. & ad istam. ff. de acqui. pos. & in l. apud Iulianum. §. si Titius, col. ij. in v. no. ff. de leg. & in l. j. col. j. vers. adde, & iterū col. vlt. vers. ex tertia parte fortius. ff. de condu. ind. & in l. vlt. §. idem quæsit, col. ij. cod. tit. & consi. lxxvj. vifo secundo, col. iij. vers. v. fact. lib. j. & consi. cvij. in præfenti cōsultatione, col. iij. vers. j. dicitur, lib. iij. & consi. clx. visis & diligenter consideratis, col. vlt. vers. hinc est, eo. lib. iij. Philip. Deci. in l. qui cū alio, col. j. ff. de reg. iur. & consi. clxxx. vifa renūciatione, col. v. vers. iij. non obit. Et facit text. in l. ij. vers. fieri enim potest. ff. quis ord. in bono. pos. ser. & in l. quandiu, & ibi latè Rom. Corn. Alex. Ias. & Deci. C. qui admit. & in l. si ad quem, & in l. repudiando, & in l. hæres institutus, cū ll. seq. ff. de acqui. hære. iuncta l. pro hærede, in prin. & l. gerit. ff. eo. & l. aua. C. de iure delib. facit etiam (text. in l. de statu. ff. de testa.) text. in l. vlti. C. de condi. indeb. Nam & dubitans, scire non dicitur, gl. in l. de statu. ff. de testa. & Bart. in l. admonendi, col. iij. ff. de iur. iur. & quod scribit idem Bar. consi. xc. dilecto domino, col. iij. vers. ad quod responderetur. Ideo nec in mala fide esse dicitur, gl. no. in c. si diligenti, in verbo, bona fides, ad fin. de præscr. & in c. vlt. in gl. vlt. eo. titu. & ibi late Panorm. col. antepe. in iij. q. gl. de quo tamen vide Bal. in fi. col. ij. & in l. super longi. C. de præscr. longi. tempo. Bart. in l. naturaliter, col. ij. ff. de acqui. hære. Aut. in c. vlt. & ibi late Iino. in ix. q. de præscr. & omnium latissimè Fran. Bal. in tract. de præscr. in ij. parte v. q. prin. primæ partis prin.) Et adeo procedit id quod diximus, scilicet reuocationem non trahi ad ignorata, & de quibus dubitatur, vt etiam verum sit si consistat quod quis remitteret, si ea sciret haud dubie sibi competere, per gloss. sing. in l. Pomponius scribit, in verbo, probauero, in fi. ff. de neg. gest. quam ad hoc annotat & dicit ling. Bal. in l. sua Marg. in verbo, renuntiatio, col. j.

Mulier præsumitur ignorare ius suū.

Dubitans, scire non dicitur.

100 Et licet non subueniatur mulieri, nisi in casibus expressis, l. vlt. C. de iur. & facti ignor. qua ratione dicebatur Richar. in d. l. cum Aquiliana & Rapha. in d. l. vlt. ad Velleia. huiusmodi renuntiationem Velleiani sine alia certioratione valere: tamen ad hoc respondent docto, vt refert Alex. & alij recentiores in d. l. sciendum, quod satis dicitur expressum in iure, quando tractatur de damno vitando, per d. l. error. Ex quo & idem in casu l. nostræ, vt ad eam propius accedamus, nuncupatio concludit Soci. d. consi. cclxij. ad fi. quoniam non potest, inquit, dari ratio diuersitatis inter vtrumque casum, idè quæ & idem ius obtinet. Illud. ff. ad leg. Aquil. Imò, vt subdit, maior hic est ratio, quàm in Velleiano: quando non sit viqueque certum, quod possit huic l. renuntiare & idem etiā voluit Ripa, qui tamè Soci. non meminit, in hac ipsa l. in liij. questio. Et ad huius confirmacionem vide Francis. Arret. in l. si quis cum aliter, paulo ante finem. (& ibi quoque Ias. colum. vlt.) ff. de verb. obl. dum intelligunt dictum Bar. in l. vltim. §. idem quæsit. ff. de condi. indeb. de quo paulo pōst dicemus numero iii. quartò declar. procedere in muliere, & minore, & ceteris

De eodem.

Eadem est ratio in renuntiantie quæ in contrahente.

quorum fragilitas obuiat obligationi. Nam quæ ratione facile contrahunt, eadem quoque renuntiant remediis sibi aduersus contractum competentibus. Nam eadem ratio est in renuntiantie, quæ in contrahente simpliciter. I. si iudex circumuento. ff. de minorib. nec enim potest renuntians suam ipsius fragilitatem collere, id quod etiam intelligit ipse Bart. consi. lxxxvij. in questione inter Franciscum, post medium, & Bald. in l. ult. §. item si mulier, in lectu. antiq. ff. ad senatus consult. Velleia. quos ipse Are. non citat, & Alc. in l. pen. in verbo, antiqui, in iij. causa. C. de pactis.

101

Idem in minore.

¶ Et quod dictum est de muliere, idem de minore intelligas, cuius etiam renuntiatio, sicuti nec mulieris, nihil ei obest, nisi de beneficio, siue priuilegio, aut remedio quod ei competit, fuerit factus certior, vt per docto. in d. l. sciendum. ff. de verb. obl. & Bal. in d. l. j. & ibi etiam Soci. ff. si quis in ius voca. non ier. & in d. e. cum in iure. { & idem Bald. d. consi. iij. col. j. lib. j. & consi. xlvij. casus talis est, d. Andreolus, in f. eo. lib. j. & consi. cxlvij. in casu proposito, col. j. lib. j. & consi. cxxxix. ad euentiam, lib. iij. & d. consi. clxvj. libr. iij. & consi. xcvi. pupillus, lib. v. } & d. consi. clxvj. lib. iij. & omnes penè quos citauimus in præcedenti versu. quibusque adducemus infra in hac eadem gl. nu. 135. incip. & in hanc partem facit. Nam & minor quoque præsumitur ignorare ius sibi competens, d. l. cum de indebito. ff. de prob. & d. l. j. §. vlti. cū gl. ff. de iur. ff. & in l. j. §. vlti. ff. de edend. & no. gl. in §. notandum, j. quæst. iij. Et ius quoque ciuile & gentium, vt no. gl. in §. j. in verbo, sciens, & ibi Ang. in auth. de incest. nupt. quæ quidem gl. admodum no. Fran. Tigr. in l. venia. C. de in ius voc. & Alex. consi. cxxvj. viso processu cause vertentis, col. vlt. lib. vij. Imò verisimilior & tolerabilior est ignorantia iuris in minore, quàm in muliere. l. regula, post princ. ff. de iuris & facti igno. quam ad hoc expendit & commendat Iason in d. l. sciendum, col. xij. versic. ij. pro ista parte. sed est melior tex. cuius Iason non meminit, in l. quævis in luctu. C. de iuris & facti igno. & ideo plus fauoris & priuilegij habet minor in restitutione in integru ob ætatē, quàm mulier ob sexum in beneficio Velleiani, vt est tex. in l. ult. in prin. vbi Salyc. no. ff. ad Velleia. vbi ita scribitur. Nec enim loco minoris viginti quinque annis circumscripsi per omnia habenda esse mulier. & in l. si apud minorem. ff. de minor. & facit quod scribit Bal. in c. cum contingat. col. iij. vers. quarto quado mulier, extra de iurciu. & tex. in l. de die §. si seruus. ff. qui facit. cog. vbi ita scribitur, minori quoque viginti quinque annis succurrendum est, fortasse & mulieri propter imperitiā, & in l. qui habet, quæ est iij. in fine prin. ff. de tutel. vbi etiam magis ætati quàm dementiae consulendum esse scribitur.

102

Idem in rustico.

¶ Et idem quoque non ab simili ratione de rustico possumus dicere, si renuntiauerit reuocationi donationis ob futuros liberos, nisi fuerit certioratus de beneficio huius l. nā leges nostræ vbique æquiparant rusticum mulieri & minori in iuris ignorantia. vt in d. l. j. §. vlti. ff. de eden. & in d. l. j. §. vltim. ff. de iure fisci. qui tex. expressè loquitur in ignorantia sui iuris, & gl. in l. pater, in prin. in verbo, per errorē. ff. de excep. dol. & Bal. in d. l. j. ff. si quis in ius voc. & in l. ij. vers. quarto vtrū hæc l. C. de fideicom. per l. ult. in prin. ff. de dol. excep. & Philip. Decii. in l. si quis id quod, col. vj. vers. secunda causa. ff. de iurisd. om. iudic. Quinimo magis subuenietur rustico, quàm mulieri in iuris ignorantia, vt probatur ex l. iuris, iuncta l. quicumque. C. qui admit. ad bon. pos. Neque enim mihi satisfaciunt quæ inibi à recentioribus quibusdam aduersus id scripta sunt. Ideoque Cy. in d. l. ij. in vj. q. & Bald. ibi in quæst. iij. C. de rescin. vend. volunt rusticum certiorari, vt per renuntiationem amittat remedium illius l. quod & asserit Imo. in c. pen. col. ij. extra de empt. & vend. & late Alex. consi. j. ponderatis his, col. j. & ij. lib. vj.

103

Tertia declaratio.

¶ Tertio declarata expressam huius renuntiationem, aut cogitationem liberorum impedire reuocationem quæ fit ex hac l. quantum ad liberos ex ea vxore nascituros, quam tunc tunc habet, cum donat: non etiā ex alia, quam fortè ducit post mortem prioris, vt sing. voluit Soc. consi. 126. cuius initium est, visum fuit primò, col. iij. versic. ex quibus concluditur, lib. iij. vbi & ita quoque aliàs consuluissè se dicit, sicuti verò consuluit inter consi. Fran. Curt. senioris consi. ij. hoc exordio, eleganter & subtiliter, col. ij. versic. prima est quòd iste donator. Mouetur primùm, quia cum matrimonium sit indiuidua viri & vxoris coniunctio. l. j. ff. de ritu nup. & quilibet præsumatur viuere vsque ad centum annos. l. vlti. C. de sacros. eccl. cum simul non videtur quis cogitare de aliis liberis, quàm ex eo matrimonio, nec nisi respectu illorum renuntiare. nec enim censendus est cogitasse de alio matrimonio, nec de alia vxore, quam habere non potest, nisi post mortē istius, quam expectare neque ciuile est, neque naturale. L. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. obi.

104

De eodem.

¶ Et hanc rationem confirmat ex tex. no. in l. si quis posthumus, post prin. ff. de lib. & posth. vbi si ex ea que alij nupta sit, posthumum suum quis heredem instituerit, non valet, quia turpis sit institutio, ob id scilicet, vt ibi scribunt docto. quòd illam in vxorem habere nō potest, nisi mortuo marito, quod expectare turpe est, per d. §. sacram. Ex quo conficitur quòd cum donans vxorem habeat, nec nisi post mortem illius liceat aliam ducere. l. eum qui duas. C. de adult. quam quidem mortem expectare turpe sit, non censetur de liberis ex illa cogitasse: cum in dubio quis censeri non debeat quicquam malo animo facere. l. merito. ff. pro socio, cum si.

105

Appellatio posthumi continetur omnis posthumus ex quacunque vxore.

¶ Deinde tex. est in l. placet. ff. de libe. & posth. quòd si in institutione sit mentio de posthumo, comprehenditur omnis posthumus ex quacunque vxore, & id quidem fauore testamenti conferuandi, vt voluerunt gl. Bar. & omnes ibi, & idem Bar. in l. si ita. ff. de auro & argen. lega. { Cui adde Alex. & Iaso. in l. qui filiabus in prin. illum col. ij. vers. add. quod etiam hoc, & Ias. col. vlt. ff. de lega. j. } Igitur si is fauor ratione testamenti conferuandi absit, ius commune est in contrarium.

Lius singulare. ff. de legi. Hic autem non habet locum ea ratio, imò potius contraria: quia si comprehenderetur omnis posthumus ex quacunque vxore, ita videlicet quòd etiam natiuitate liberorum secundi matrimonij non reuocarentur donationes ex huiusmodi. Ea res tenderet ad destructionem testamenti donantis, si quod esset. nam fortè filij non adirent hereditatem exhaustam huiusmodi donationibus, arg. eius quod in simili dicitur in l. j. ff. ad leg. Falc. & ita subvertetur testamentum, non adita scilicet hereditate. I. eam quam. C. de fideic.

106 ¶ Postremo huc, inquit, propius accedit quòd dicit Imo. in d. l. placet, quòd licet institutio posthumus comprehendat omnem posthumum ex quacunque vxore, vt ibi dicitur: tamen exheredatio non includit posthumum ex alia vxore nasciturum, quia exheredatio est odiosa, nec potuit pater moueri odio posthumi propter ipsum, sed fortè propter vxorem, quam tunc habebat minimè sibi gratà, vt in simili dicitur in l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. testa. & in l. Cicero, versi. sed & si qua. ff. de pœnis. Hic verò huius l. renuntiatio siue abrogatio est odiosa liberis, sicuti exheredatio, nec potuit mouere donatè odij vxoris futuræ nondum cognita, sicuti nec posthumi nodum nati. Igitur nihil est quòd possimus dicere patre donantè intellexisse de filiis nascituris ex alia vxore.

107 ¶ Adde ad confirmationem huius sententiæ Soci. tex. in l. si quid eorum. §. vlt. in fi. ff. de leg. iij. vbi ita scribitur, quia non est ita de posteriori vxore cogitatum. Cuius autoritate dicit Bald. in l. vlt. col. ij. versi. & nota quòd si talis vxor. C. de indi. viduit. quòd si testator reliquit vxorem suam do minam & usufructuariam, postea verò mortua vxore, quam habebat tempore testamenti, aliam superducat, ad eam non trahitur illud legatum, cum de ea non censetur testator cogitasse. Sequitur Fran. Cre. qui hoc dicit sing. not. vij. quid si maritus. & Fely. in c. ij. extrà de treu. & pac. l. asin l. duortio. §. quod in anno. col. pe. versi. vnde decimò facit. ff. solu. matr. & in l. duobus reis. §. si ei qui, col. ij. versi. decimò facit. ff. de iureiur. Phil. Dec. in c. quoniam Abbas, col. pe. versi. vnde decimò quæritur. extrà de offic. deleg. & Cotel. Contra memor. incip. vxor relicta. Sed tu super hoc videt Alex. col. 170. vifo processu causæ vertentis inter dominā Ant. col. ij. versi. non obstat. etiam iunctis præcedentibus lib. 2. & 3. quod scripsimus in comment. nostrarum consuetud. titu. x. §. in xij. limitat.

108 ¶ Sed & tu præterea adde ad Soci. quod scribit Bald. consi. cccxxix. quia vltimus passus, col. 2. lib. 3. quòd in casu auth. ex causa. C. de libe. præte. si clausula codicillaris operaretur vt conferrentur legata nato filio ignoranter præterito, nihil tamen haberet vitium in natis ex alia vxore, de quibus cogitare nec in genere quidem potuit, quia debemus referre coniecturam voluntatis ad id quòd verisimile est secundum naturalem rationem: per not. per Dyn. in l. ex facto, in princ. ff. de vulg. & pupilla. & idem quoque consuluit Barb. qui Bal. non meminit, consi. lx. illud asseram, col. ij. & iij. & multis seq. lib. 2. vbi inter alia mouetur ex d. §. factam, supra allega. Quanquam in hoc vltimo contrarium voluit Pau. Cast. aliud tamen agens, consi. xv. hoc capite, incipiendo à secundo, col. 2. lib. 2. Vt interim omittam quòd qui de liberis loquitur aut cogitat, debet censi loqui & cogitare de liberis primi matrimonij tantum: sicut qui de matrimonio loquitur, de primo tantum intelligere videatur, per tex. expressum in l. dotis promissio. §. vlt. ff. de dot. promiss. & in l. boves. §. hoc sermone. ff. de verb. signific.

109 ¶ Hoc Socin. placitum pulchrum est & egregium, si verum sit, de quo non parum dubito. Nam haud dubiè pater potest renuntiare huic. l. non solum respectu liberorum huius matrimonij, sed & alterius, si voluerit, vt & ipse Soci. nò obscure intelligit: cuius tota disputatio in hoc est, quòd donans non præsumitur cogitasse de liberis alterius matrimonij, tanquam si cogitasset, illos quoque comprehenderet, etiam si id sit odiosum. neque enim odium consideratur, si pater voluerit, quantum ad l. nostram pertinet, vt planè constat ex iis quæ tam late diximus de ratione huius l. Igitur cardo huius rei in hoc tantum vertitur, an pater donans censetur renuntiasse respectu omnium liberorum cuiusvis matrimonij. Pone ergo quòd nondum matrimonio mæcipatus donat, & renuntiat expressè huic l. nunquid intelligitur respectu liberorum futuri prioris matrimonij tantum, non etiam aliorum matrimoniorum: & certè nemo dixerit, cum par sit omnium qui nascituri sunt, liberorum ratio, par amor, par affectio, par successio: quæ omnibus æqualiter deferuntur, nullo ætatis, sexus, matrimonij discrimine: & qua ratione voluit donans præferre donatarium liberis prioris matrimonij, eadem & alterius, sicuti late dicemus infra in gl. in verbo, filios nò habens. & cum liberos aut filios vocamus, de quibus l. nostra loquitur, omnes omnium matrimoniorum intelligimus. neque enim in hoc leges distinguunt, ideo nec nos distinguere debemus. l. in fraudem, in fi. ff. de testa. milit. cum simi. nisi tamen aliqua particularis ratio aliud induceret, vt in exheredatione, de qua loquitur Soc. post Imo.

110 ¶ At alia, inquit, est hic ratio liberorum prioris, alia posterioris matrimonij. nam fortè pater habet odio vxorem præsentem, & consequenter liberos quos ex ea habiturus est, per d. §. legis. ob idq. fecit donationem quam facturus non erat, si præuidisset futuros sibi liberos ex alia vxore. Igitur non ad eos extenditur hæc renuntiatio. Et ego certè fateor, si consisteret verisimiliter donantem ob id donauisse, & huic l. renuntiasse, huiusmodi donationem & renuntiationem ex illo odio in præsentem vxorem & illius liberos procuenientem, & ita limitatam, non trahi ad alios liberos: cum limitata causa limitatum producat effectum. l. in agris. ff. de acq. rer. domi. cum simi. Ad quòd optime facit, quòd voluit Pau. Ca. distinguens circa materiam huius l. inter liberos odiosos, & dilectos patri, in l. j. col. ij. C. de inoffi. dona. & quòd scribit Card. Flor. consi. xx. cuius factum incipit,

Institutio posthumi comprehendit omnem posthumum. Secus in exheredatione. Differentia ratio.

De eodem.

De eodem.

Liberorum nomine liberi secundi matrimonij non cōtinentur.

Socini hac in re dissinatio.

Limitata causa limitatum producit effectum.

Iacobus testator. de quibus latè dicam in d.glo. in verbo filios non habens. vnde poteris colligere quid & hic dicendum sit. Nec tamen omiserim Iaso. latiusimè disputasse de reuocatione donatorum ex hac l. ob natiuitatem liberorum ex alia vxore prouentorum. tribus in locis, videlicet cōf. cxv. Barptolomæus, lib. 1. & cōf. cxx. factum sic se habet, lib. 2. & cōf. clxxj. vñ instrumento dotis, lib. 4. vbi omnibus neruis contendit donationem reuocari aliis quidè multis rationibus, sed nihil omnino dicit, ex quo videatur fecisse aliquid discrimen inter filios præsentis matrimonioij & futuri. Sed vnum tamen dicit in secundo loco, quod omittendum non ducimus, quòd licet cū pater donans cogitat de liberis, vt cū eorum mentionem facit in donatione, non sit locus huic l. iuxta ea quæ diximus suprà nu. 73. incip. itè intelligitur. Et aliàs ea quæ sunt separati in inter easdem partes eodem die & loco, censentur esse vnus idemque actus, & quod vni inest, alteri inesse censentur, vt latè dicemus infra in verbo, donatione largitus, nume. 117. sed & hoc, & duobus seq. tamen si pater alicui simpliciter donet sine mentione liberorum, & eodè die & loco & coram iisdè notariis faciat aliud pactum cum donatario nihil pertinēs ad eam donationem, sed extraneū ac diuersum, quo mentionem facit liberorum, vt in casu super quo illic consuluit, non propterea cessat huius l. dispositio. nec enim tunc illi actus pro vno habetur, nec quod vni inest, alteri inest, cū sint penitus diuersi & separati, secundū gl. in l. etiam. §. ex causa. ff. de mino. & facit l. quædā mulier. ff. fam. etc. & l. si ex falsis. C. de trans. (Cui omnino addæ que de hac re latius diximus in tract. Retract. tit. ij. §. in gl. j. quæ est in verbo, in lumine cōtractus, nu. 24. sed & id secundo.)

III

*Quarta declaratio.
Vxor quinquagenaria non est idonea gignendis liberis.*

Inopinabilia secundum naturam non cogitamus.

Renuntiatio interpretanda est secundum statum in quo erat donator.

¶ Quartò declara, vt videlicet donantis cogitatio de liberis aut expressa huius l. renuntiatione tollat huius l. remedium, quando pater ita cogitans aut renuntians verisimiliter sperat susceperum se liberos, vt quia ipse vxorquæ sua sunt iuuenes, bonæque corporis ad gignendum constitutione. Secus si prorsus desperaret, vt quia ipse vxorquæ sunt admodum senes, diutiusque sine liberis in matrimonio permanerent, aut si quos susceperunt, mortui sunt, nullaque spes est futurorum, quia fortè vxor est quinquagenaria, idèque nō amplius, vt creditur, idonea gignendis liberis, per l. si sterilis, in prin. ff. de act. empt. & l. si mater, & ibi Ang. Fulg. & alij. C. de hæred. insti. & plenè diximus in nostris legibus con nubia. Contingit tamen, vt ex ea ipse vxor (nihil enim iam de futura laboro, propterea quæ diximus in præced. declaratione) contingat, inquā, præter omne spem, vt sit aliquando secundū l. si maior. vt ex ea vxore, quā prorsus steriem, aut iam viribus ad gignendū effectā putabar, natus sit ei filius, nihil tale iam à tempore donationis opinanti. neque enim inopinabilia, quæ vocamus, secundum naturam cogitare possumus, per tex. in §. & hæc quæ diximus, iuncta gl. in aurt. vt hi qui obli. se perh. hab. res minor. Nam & quæ sunt incredibilia, eadè sunt & non cogitabilia. Antiqui. ff. si pars hære. pet. & quæ non sunt verisimilia, eadem in incredibilia reputantur. l. Marcius, in prin. ff. de leg. ij. & diximus suprà vers. lxj. ex externis, nec mens & cogitatio ad id trahitur, quod nunquam fit, aut rarò, e. coram. extra de offi. dele. Propterea hoc casu reuocabitur donatio per natiuitatem huius filij, nō obstante illa patris cogitatione aut renuntiatione, quam ob id magis fecisse videtur, quia tunc credebat nullos se vnquam habiturum liberos, & ita hanc renuntiationem tacitam vel expressam fore superuacua, & nullus momētū, quā ob aliud quæquam, arg. l. non solum. ff. de act. & obli. & l. an inutilis, in verbo, finge. ff. de accepti. prout illam intelligunt, & ad alium no. casum trahunt Raph. Co. Paul. Castr. & alij recentiores, in l. j. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. Soc. cōf. xcviij. incip. aliàs consului, col. v. lib. ij. & eius quod voluerunt Saly. & Fulg. in l. nō codicillum. C. de testa. Et ita obtinet ratio nostra legis, quæ est, vt sepius diximus, quòd non præsumitur quis donare, si cogitet de futuris liberis, nā & hic non absimili ratione non præsumitur iste desperans de liberis donaturus fuisse, aut in donatione huic l. renuntiaturus fuisse, si nō sic desperasset de liberis. Est enim quælibet renuntiatio & promissio intelligenda habere locū rebus sic stantibus. l. quod seruus. ff. de con. ob. caus. & l. quæstio. §. inter locatorem. ff. locat. & dicemus postea latius, nu. 130. inci. ad hæc huiusmodi. Igitur renuntiatio talis interpretanda est secundum statum, in quo tunc erat donator, videlicet in illa desperatione liberorum propter quā donauit: ex quā desperatione liberorum ductus fuit ad donandū, eadem quoque & ad renuntiandū. l. doli. §. diuersum. ff. de nouat. & quod sing. no. Guil. Cu. lac. Bu. & Alb. in l. i. ff. de cōdi. ind. quòd si soluens indebitū renuntiat conditioni indebiti credens esse debitū, poterit tamen repetere, nō obstante huiusmodi renuntiatione: quia quo errore soluit, eodè renuntiatur. quod & idè ferme voluerūt Bar. Saly. Ang. Pau. Cast. & recentiores, in l. vlt. §. idè quæsit, per illū tex. ff. co. tit. Bart. in l. si ex cautione, col. vlt. & ibi etiam Bal. in ij. q. & alij. C. de non num. pec. Bar. cōf. lxxxviij. in questione inter Franciscū, versic. ad cuius declarationem, & cōf. xc. dilectio domino, in fi. Saly. in l. pen. C. de donat. & Pau. cōf. lxxij. inci. licet ista domina. col. vlt. lib. j. & cōf. cxliij. vñ processu, col. j. lib. ij. & Barb. cōf. lxxij. à Ioue principium, col. iij. vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. §. idem quæsit, & cōf. lxxv. illud in mediū afferam, col. vj. lib. ij. & Corn. cōf. clxxxix. in præfenti cōsultatione, col. iij. vers. pro quo etiā facit, lib. j. & cōf. lxxxij. cui est simile initiū, col. iij. vers. ideo institutio, lib. 3. & cōf. cclviij. quanquam in hac cōsultatione, col. iij. vers. similiter ergo, lib. 4. Et faciunt notā in simili per Bar. & Ang. in l. vlt. ff. ad Velleian. & eundem Barto. Rom. & Fran. Aret. in l. si quis cū aliter, ff. de verb. obli. è quibus Aret. dicit sing. tex. in d. §. idem quæsit, & Imo. in c. si cautio, ext. de fid. inst. & in c. pen. col. xv. ext. de emp. & vend. vbi dicit sing. tex. in d. §. quæsit. Alex. cōf. xxxv. vñ scriptura priuata, col. j. vers. & licet dicta scriptura, lib. j. & cōf.

confil. clxxix. vifa scriptura, col. ij. verfi. & licet lib. 2. & Phil. Dec. confil. clxxx. vifa renuntiatione, col. pen. verfi. tertio non obstat.

- 113 ¶ Et ita exprefsim in cafu noſtræ l. de quo loquimur, ne auctoritate carere videamur, conſultuit Soci. d. confil. cxxvj. vifum fuit, lib. 3. & inter confil. Fran. Curt. ſenioris, confil. ij. eleganter & ſubtiliter, quibus locis ſuprà citauimus, in quibus dicit de hoc eſſe caſum in c. vlt. xvj. q. 4. vbi quidam donauit cum nulloſ ſperaret liberos, & ita, inquit, cogitabat de liberis, quæ cogitatio habet vim renuntiationis. Tamen cum ei non opinanti nati eſſent filij, retractata fuit donatio. Et ſimilis eſt (vt hoc ei addam) text. in legibus Longobard. titu. de ſucceſſ. in hæc verba, ſi quis fe deſperauerit propter ſenectutem, aut aliquam corporis infirmitatem, quòd filios non poſſit habere, & res ſuas alij thingauerit, poſtea que contigerit filios legitimos procreare, omne thinx, quod eſt donatio, quæ prius facta eſt, rumpatur. hæc ibi. Sed & hoc dicit Soc. vt ad eum redeamus, probare text. in l. tale paſt. §. vlt. ff. de paſt. iunctis not. per Guil. Suz. & Alb. ibi, inducetes illum text. ad quaſtionem de eo, qui cum nulloſ haberet ſperaretve filios, acquirebat nomine fratris, poſtea tamen præter ſpem genuit filios, certe filij ipſi poterunt repetere ea bona nomine patris comparata, per illum text. quaſi videlicet ille text. qui eſt fundatus in ſimili præſumptione, & coniectura, & verſimilitudine, cuiuſmodi & fundatur l. noſtra habet locum non ſolum in eo qui non cogitat de liberis, ſed & in eo quoque, qui cogitat, ſed eſt deſtitutus omni ſpe gignendorum liberorum, nam non poteſt deſperare de filiis, niſi qui cogitat, vt dicit probari in lib. 6. Ethicorum, licet verbum ſperare ſit generale ad cogitantem & non cogitantem. c. 1. & ibi Arch. in verboſpem, de elect. lib. 6. & diximus ſuprà nu. 68. inci. nam & ſi aliter diceremus. Sed & quod in caſu d. l. paſt. §. vlt. pater cogitabat de liberis, probatur quoque hoc modo. Nam in ſtipulatione, de qua loquitur, adiecta fuit conditio ſi filia mea decederet ſine liberis. ex quo facile deprehenditur, quòd de liberis cogitabat, arg. l. qui filiabus, in prin. ff. de lega. j. & quæ diximus latiffimè ſuprà verſic. lxxij. item intelligitur. & rurſum verſic. lxxvj. incip. nec ſolum ſi de propriis.

*Confirmatio
precedentis
opinionis.*

- 114 ¶ Sed & idem quoque in caſu de quo loquimur, vt videlicet non obſit cogitatio aut renuntiatione patris, aperte ſenſiſſe videtur Pau. Caſt. cuius tamen Soc. non meminit, in l. j. col. ij. verſic. vnum tamen ſcias. C. de inoffi. donat. cum hæc dicit ad verbum, Vnum tamen ſcias, quòd propter liberos de nouo ſuſceptos non debet reuocare, niſi ex tacita voluntate, niſi donator de liberis deſperaret, vt quia habebat vxorem ſterilem, &c. Vides igitur ex Paul. ſententia, quòd ſi etiam donantis tacita interuenierit voluntas, quia ſcilicet cogitauit de liberis, ſi tamen deſperabat de liberis, reuocatur. Et idem quoque expreſſe voluit Franc. Ripa. hic in l. q. & iterum lib. 3. reſpon. cxxv. incip. licet donatio, col. pe. quibus locis ſolus Soc. meminit.

De eodem.

- 115 ¶ Et optimè facit quod in ſimili ſcribit Bal. in l. Titus. ff. de liber. & poſt. dum loquitur de teſtatore habente vxorem ſterilem, quæ tamen poſtea habuit filios, quorum natiuitate reuocantur legata, nec conſeruantur ex auct. ex cauſa C. de lib. præter quod & idem voluit ipſe Bald. in l. filio præterito. ff. de inoffi. teſta. & Cor. conf. excv. in hac conſultatione, col. pen. verſic. & maxime hoc procedit. ff. de ſeq. lib. 1. vbi ingenioſè probat aliud eſſe non cogitare de liberis, aliud deſperare omnino de futuris liberis. & rurſum conf. clviij. pro deciſione, col. pe. lib. 2. & conf. cxxxij. in hac conſultatione, col. 3. lib. 3. & confil. cl. prima facie, col. 2. verſic. cum itaque, col. 3. vbi etiam facit diſtinctionem, de quo ſuprà diximus ex eodem. rurſuſq. confil. cxxv. antequam aggregari, col. pen. col. lib. 3. vbi & idem dicit voluiſſe Dio. Barig. & Bald. à Bartho. in d. auct. ex cauſa. Nec longè abeſt quod ſcribit Bal. confil. cxxxix. incip. quia vltimus paſſus, lib. 3. quod ſi quis conſtitutus in infirmitate, quam fe deſperat poſſe euadere, legata in teſtamento relinquat cum clauſula codicillari, poſtea illi liberato ab eo morbo nati ſunt liberi, non conſeruantur legata ex d. auct. ex cauſa, nec vi quidem illius clauſulæ codicillaris propter deſperationem futurorum liberorum, ob eum morbum, quem letalem credebat. Et idem dicit ipſe Bal. in l. vlt. col. pen. verſic. fed quæro nunquid iſta clauſula C. de codic. illis verbis, niſi erronea opinio non habendi poſthumum cauſam dederit legato. vide tamen circa caſum d. auct. ex cauſa Pau. Caſt. confil. xv. incip. lib. 2. vbi videtur voluiſſe contrarium eius quod ſuprà diximus.

De eodem re.

- 116 ¶ Nunc autem reſtat, vt ſciamus vtrum neceſſe ſit, vt donans expreſſè ac nuncupatim renuntiet huic. ſiue reuocationi donationis ob futuros liberos, an verò ſatis ſit vt generaliter renuntiet omnino remedio legum quibus donatio poſſet infringi, reuocari, retractari: ſiue promittat generaliter non venire contra donationem quacunque ratione, cauſa, vel occasione, ſiue aliàs generaliter, Et hoc videtur ſatis eſſe. Nam cogitatio liberorū in genere facit ceſſare hanc l. vt ſuprà latè diſſeruiimus in verſic. 78. incip. ſed hic quaſtionis eſt, & ſeq. Sed qui generaliter renuntiat, cenſetur & in genere cogitaſſe de omni caſu, vt expreſſim dicit Imo. in c. cum contingat, in ij. membro prin. de iurcir. & iterum in c. 1. de comino. & Alex. conf. 3. viſo inſtrumento, col. 3. verſic. fortius voluit, lib. 1. & dicemus paulò poſt latius. Imò verò fortius id debet operari renuntiatio generalis expreſſa quàm citata cogitatio, cum plerumque plus roboris habeat expreſſum quàm tacitū, per not. in l. cum quid, ff. ſi cer. petat. & latiffimè offendimus in noſtris legibus conubialib. in glo. v.

*An neceſſe ſit
expreſſè re-
nuntiare, an
ſufficiat in ge-
nere.*

- 117 ¶ Item quia generalis renuntiatio ſiue liberatio generaliter trahitur ad omnia. l. pluribus. ff. de accepi. l. emptor. §. Lucius, & ibi gl. & doct. ff. de paſt. la. Bu. & Saly. in l. age. C. de tranſa. Barr. & Saly. in l. ſi de certa. C. eotit. Bald. in l. res fratres, ut 4. not. & in 2. oppo. ff. de paſt. & iterum in l. ſub

*Plus roboris
habet expreſ-
ſum quàm ta-
citum.
Generalis re-
nuntiatio trahi-
tur ad omnia.*

prætextu specierum, per illum tex. in j. oppo. C. de transa. & conf. 4. quæritur utrū, in fin. lib. 1. & conf. 134. refutatio facta, ad filib. 4. vbi dicit, quod generalis renuntiatio nullis coarctata terminis refertur ad omnia per d. 5. Lucius. Ant. & Pan. in c. 1. eo. tit. & Floria. inter conf. Raph. Co. cōf. 8. visis cōpromisso, col. pe. vbi nuncupatim dicit tantū præiudicare generalem renuntiationē, quantū specialē. & iterum conf. seq. duo erant socij, post med. & conf. 2. 4. testator filio iā nato, col. vlt. & Alex. conf. 42. super præmisso, col. 4. vers. & seq. lib. 1. & conf. xj. visio ac vt oportet consideratio, col. ij. vers. sed præmissis non ob. & seq. lib. 2. vbi ad hoc multa adducit, quæ tu videre poteris, & Bened. l. Cap. conf. clxv. cum vt in facto præsupponitur, col. vlt. Ideo nemo cogendus est facere huiusmodi generales liberationes. l. iij. 5. contrarium. & ibi la. Arer. Dyn. Oldra & Bald. ff. de con. iud. tute. Bar. in l. cum aquiliana, in vlt. not. per illum tex. & ibi quoque Ange. & alij ff. de transa. Bal. in l. pactum, in xvj. q. C. de coll. Sal. in l. sicut datam. C. de lib. caus. Card. Flo. in c. super eo, extra de transa. Ro. conf. clv. præmissum laudum, in ij. dubio, vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. 5. contrarium. & clanculum Pan. conf. cxliij. videtur primo quod dicta compositio, col. 2. lib. 2. Barbar. conf. xvj. præclare scripsit, col. iij. vers. secundō præmitto, lib. 2. & Alex. d. conf. ij. col. ij. vers. & prædicta, lib. 2. & Iason in d. l. si de certa, col. ij. vers. & ideo nemo. & conf. ix. venerabilis, col. vlt. lib. 1. & iterum in vlt. addi illius conf. & col. vlt. & conf. clxxj. videtur, col. ij. lib. 2.)

117
Generalia verba generaliter præiudicant.

¶ Nam & generalia verba generaliter præiudicant. l. vlt. in fi. C. de dot. promiss. vbi hoc notat Ange. ad id quod Perusini dicere solent, nullus debet effundere verba sua, vt capra stercorea. Vnde & generalis subscriptio tantum nocet, quantum specialis, vt voluit Bal. in auth. si quis in aliquo, C. de eden. Ang. lmo. Pau. Ca. Alex. Frā. Are. & Ias. in l. si ita stipulatus fuero, si Turius, 5. Chrylogonus, ff. de ver. obli. Pet. Anc. conf. cccxij. prius de virib. probacionis. (vbi reprehendit Bart. tenentē contrariū, in l. diuus. 5. Senatus. ff. de fals. & Pau. Ca. cōf. 216. cōfirmando quæ superiis scripta sunt, paulo ante fil. lib. 1. Alex. in l. quæ dotis, col. pe. vers. & subdit ibi. ff. sol. mar. vbi hoc dicit not. & confil. 147. pōderatis his de quibus, col. 3. li. 2. vbi hāc dicit esse cōmunem opi. quicquid in cōtrariū dixit Bar. in l. diuus. 5. idē senatus. ff. de fals. & Pau. Ca. si bī cōtrariis, prout illū multi allegat. cōf. incip. de casu p̄dicti sui requisitus. ad fi. quod tamen conf. nō potui reperire. & idē quoq; voluit ipse Alex. conf. 14. visis & cōsideratis. col. 4. vers. quintō probatur, lib. 6. & Phil. Dec. in c. quoniam contra falsam, col. pen. vers. de probat. & conf. 447. in donatione, in fi.) Et faciunt not. in simili per Bar. in l. etiam. ff. de minor. & Pan. conf. lxxij. saluatoris, & c. videtur primo, col. ij. vers. sed his minime obstantibus, lib. 2. vbi consuluit in pulchro casu de quadam renuntiatione generali,

118
Recedendum non est à verborum significatione.

¶ Et hæc quidē omnia optima ratione, ne scilicet recedamus à verborum significatione, quæ est, vt verba generalia generaliter intelligantur & operentur. Regula. 5. vlt. ff. de iur. & facigno. & l. j. 5. cum vrbē. ff. de offi. præf. vrb. (& l. j. 5. ait ergo. ff. quæ in fraud. cred. & l. vlt. & ibi gl. quæ id dicit, & probat procedere in legibus, testamentis & contractibus, & ibi quoque Saly. in fi. C. de here. vel actio. vendi.) Et sub verbis generalibus omnia cōprehenduntur. L. Iulianus. ff. de legat. iij. & lā procuratore. C. mand. & c. ij. de obser. ieiun. & in pulchra quæst. not. Bar. in l. generalis. 5. vxor. ff. de vstufu. legat. & Rom. conf. xliij. incip. ex supra narrato themate. (Etiam si maior ratio in vno quā in alio. l. j. 5. quod autem. ff. de alie. & voluit Socin. l. ij. 5. ex his, in princ. per eum text. ff. de verb. oblig. & Phil. Dec. qui & alios ad hoc allegat in rub. extra de iudic. col. 7. vers. & c. ex inferitur. & conf. v. in causa dominæ, col. j. vers. confirmatur hoc. & conf. xx. in causa istorū, col. ij. vers. quartō vt suprà dixi. & conf. xxix. cuius superscriptio incipit, an detur restitutio, col. ij. vers. primō hoc probatur, & conf. xlvij. cuius etiā superscriptio incipit, priuilegium, col. ij. vbi illum text. dicit ad hoc esse no. & conf. lxx. an vassallus, col. j. vbi & illum dicit not. Ludo. Gozad. confil. xxxv. breuiter, col. ij. nu. 6. Etiamq; ita procedit, vt cōprehendat personas priuilegiatas. l. in fraude, in fin. & ibi Bald. ff. de test. milit. & Phil. Dec. loco postremo suprà allegato, & diximus latē in tractatu Re tractuū. xij. j. 5. in gl. 4. nu. 96. ego verō.) Ex quo & illud quoq; exit, quod tantū operatur generalis dispositio quō ad quamlibet suā speciem, quantum specialis quō ad suam ipsius speciem. l. Gallus 5. instruens, vbi Bal. & Alex. not. vtrique in ij. not. ff. de lib. & posth. & l. si duo, & ibi Bar. ff. de admin. tut. & l. si chorus. ff. de legat. iij. & l. omnes, & ibi Bald. & Ange. C. de præscrip. xxx. an. & in c. si facerem, extra de offi. ordin. & voluit gl. in l. si quis mihi bona 5. iussim, vers. sed utrū. ff. de acq. hered. Signo. conf. xxx. factum tale est, quidam nomine Arnoldus, col. j. vers. in oppo. Bar. in l. tres tutores, in prin. ff. de admi. tut. & in l. centurio, col. vj. ver. tertia fuit oppo. ff. de vulg. & pup. subit. Bal. in l. j. C. de neces. seru. har. instir. Ant. Pano. Fely. & Phil. Dec. in c. sedes Apostolica, de referi. Domi. conf. lxxv. Iesu Christi. & c. discutiā. col. 6. vers. circa primū. Fulg. cōf. 117. Ioan. quondā de Rapūdis, col. 3. ver. in oppositū, Aegid. Bella. cōf. 126. in omnibus, col. 2. Ale. & Frā. Are. in l. j. ff. de vulg. & pup. subit. idem Alex. conf. cv. ponderatis verbis, col. j. lib. 6. & conf. cxj. perspectis literis, col. ij. vers. nec ad hoc ob. & col. seq. vers. & confirmo, eod. lib. 6. & conf. cccxxv. post redditum, col. j. eod. lib. 6. Fran. Curt. senior. conf. xlx. recolendæ memoriæ, col. xv. vers. in proposito, Phil. Dec. conf. xxij. cuius superscriptio incipit, an & quando, col. ij. vers. non ob. quod ibi. & conf. clxix. visis his, col. ij. cum quibusdam aliis concord. congestis à Fely. & Dec. in d. cap. sedes. Nam & etiam semper generalibus specialia insunt. l. semper in generalibus, ff. de iur. ¶ Et hæc quoque procedunt in odiosis, ne quis causetur hanc renuntiationem in casu l. nostræ esse odiosam. Nam & in materia odiosa lata fit interpretatio, ad hoc, vt dispositio quæ genera-

119
In materia odiosa lata fit

liter

Inter loquitur, & generaliter etiam intelligatur, ut scribit Ang. in l. vlt. col. vlt. vers. tertio quatuor. ff. de consit. prin. & Ant. in c. olim, ext. de verb. signif. quod not. reputat Philip. Dec. in c. j. col. ij. vers. quarto facit, de consit. in j. le. & consi. v. in causa dominæ, ante fi. Nam licet materia odiosa sit, non tamen excluditur lata interpretatio, quæ ex proprietate verborum procedit, ex tex. not. l. cum lege. & ibi Franc. Arcet. ff. de testa. t. & l. filium habeo. ff. ad S. C. Maced. & l. ij. §. quid si curatores. ff. ad S. C. Tertul. Ant. in repe. c. vlt. in materia extensionis, in j. fal. quæ est in char. penult. vers. fallit primò quando verba de consu. Dom. in c. j. de tempor. ordin. lib. vj. & j. Calder. loquens in materia dispensationis, consi. j. tit. de consang. & affini. in prin. de quo & per eundem Dec. in d. c. j. vbi supra de consit. & in d. c. sedes. col. ij. in uij. not. de rescrip. & j. cons. cxv. viso tenore. & cons. cclvij. in casu Domini Franc. col. ij. & consi. cclxxxix. non est parvi ponderis, col. vlt. vers. secundò respondetur. & consi. ccclij. in casu proposito, col. ij. vers. sed tamen prædictis t. & Ludo. Gozad. consi. lxx. prima facie, col. ij. nu. 13. & consi. lxxv. quod est eiusdem intit. col. vlt. nu. 23. Et id denique procedit in materia simul odiosa, simul & penali, glo. in c. contra Christianos, in verbo, procedendi, de hære. lib. vj. Ludo. Gozad. consi. xix. dubitatum, col. ij. nu. xvij. vbi & ad hoc citat d. l. cum lege. ff. de testa. & consi. j. in hac causa col. vj. nu. 24. & consi. c. ij. videtur primò, col. i. nu. 9. Sed & d. gloss. in d. c. contra Christianos, probat id etiam procedere in correctionis. quod & voluit Imo. in l. si verò. §. de viro. col. ij. ff. sol. matr. Alex. in auct. ex testamento, col. ij. vers. solum restat. C. de collari. Hiero. Gratus consi. lxx. consultus, col. ij. vers. præterea alia ratione, lib. j. & consi. xc. quidam canonicus, col. ij. nu. 14. eod. lib. j.

¶ Ideo salubriter monet Bal. in l. pactum quod dotali. in xvij. q. C. de collar. vt caueant sibi renuntiantes à verbis generalibus, ne in promptum ex effuso sermone periculum incidant, secundum tex. in d. l. vlt. in fi. C. de dot. promiss. t. & vt dicit Bald. per illum tex. consi. clxxxvj. generalitas, in prin. lib. iij. verborum generalitas periculum sæpe generat, Ideo sibi debent imputare generaliter pacificentes, si non cogitauerint sub verbis generalibus omnia comprehendere etiam non cogitata, vt dicit idem Bald. in d. l. tres fratres, de pact. & in d. l. sub prætextu de transactio, dum respondet ad l. cum aquiliana, ff. de transactio. qua cautum est, generalem transactionem non trahi ad incognita, vt videlicet intelligitur, quando quis nec in genere quidem cogitat. In dubio autem videtur quis propter verba generalia in genere saltem cogitasse de omnibus, arg. l. i. ubi iure. ff. de testa. milit. & ita illam. intelligit Bart. in d. l. sub prætextu, in prin. qui & idem voluit in d. l. si certa, circa medium, vers. quarto vltimus, & ibi Ias. col. vlt. vers. secundò quærit. C. de transact. & voluit Aug. in l. qui iure militari. ff. de test. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. Imo. & Alex. supra allegati in versab hinc v. & præterea idem Imo. in c. conquærente, col. xij. extrà de offic. ordin. Pau. Cast. consi. xxx. super puncto isto plura, in fi. lib. j. & Alex. consi. xlij. super præmissis rhemare, col. iij. vers. quarto, lib. j. & d. consi. xj. col. ij. vers. sed præmissis, & multis seq. lib. ij. & Franc. Arcet. consi. xxxij. consultatio præmissa, col. pen. vers. sed dubium facit. & Soci. consi. c. iij. in casu conuentionis, col. iij. vers. sed tamen his non ob. lib. ij. vbi multæ concord. afferuntur.

Verborum generalitas periculum sæpe generat.

¶ Ex quibus fit quòd per renuntiationem huiusmodi generalem omnis legum auxilij, & similes, censetur esse renuntiarum beneficio Senatusconsulti. Velleiani, vt voluit Bart. in l. si sub conditione, col. v. vers. quarto quid si non renuntiauit. ff. de test. tur. & in auct. marri & auxi. col. pen. vers. quarto quid si non renuntiauit, & ibi etiam Bald. & Saly. C. quand. multi. tutel. offi. & Franc. Arcet. d. consi. xxxij. consultatio præmissa, col. pen. vers. ad tollendum. Quamquam contrarium in hoc voluit Bald. ipse alibi, nisi, vt dicit, ea renuntiatio fiat de conscientia iuris, vt in matre fuscipiente tutelam: in quo casu loquitur Bart. Bald. & Saly. vbi supra, aliàs fecus, vt dicit ipse Bald. in l. j. in l. le. ante fin. ff. si quis in ius voc. non ierit. Sed quicquid sit, Bart. in illis duobus locis tenet per huiusmodi generalem renuntiationem censi renuntiarum beneficio non incarcerationi, id quod etiam voluit Saly. in d. auct. marri & auxi. & Rom. in l. si verò. §. de viro. in ij. prin. fal. ff. sol. matr. & in l. plerique, & ibi etiam Alex. col. vlt. Soci. col. vj. vers. secundus casus, & Ias. eam col. vlt. ff. de in ius vocand. & Mathes. fal. qui hoc reputat mirabile, in not. cix. incip. nota casum quotidianum. & Ias. in l. i. ego, col. ij. vers. adde tu notabilem effectum, ff. si cert. pet. vbi hoc dicit ling. & not. & in l. ad egregias, col. ij. ff. de iuretur. & Soci. consi. cxxxvj. diligenter, col. ij. vers. confirmatur hoc, lib. j. quòd repetitur consi. clxxx. lib. ij. Item & beneficio quoque cedendarum actionum, vt per multa probat ipse Soci. consi. cc. quoniam ex forma, col. pen. vers. septimò certum est, lib. ij. quòd repetitur consi. cxxv. lib. iij. & ante eum Ang. quem ipse allegat, in l. 2. C. de fideiuss. & ante vtrunque Bald. quem nullus allegat, consi. iij. quæritur vtrum, lib. j. vbi post multa hinc inde allegata tandem concludit hoc de rigore iuris esse verius, licet aliud sit æquius & non obsecut. Corn. consi. l. j. licet in hac col. iij. in litra m. & n. lib. ij. & nouissimè Phil. Dec. in l. vlt. in prin. col. iij. vers. illud tamè notandum est. ff. si cert. pet. & consi. xxvj. cuius superscriptio incipit, exceptio cedendarum, vbi & Soc. non allegat. & consi. ccccxlvj. viso elegati consi. post prin. & consi. j. cccclij. visa institutione, col. pen. vers. vltimò aduertendum. & Marth. Affi. qui nullum citat, de censi. clxxxij. quia regia, col. vlt. vers. sed melius. Licet diuersum censuerit Bald. ipse in l. si diuersa, post prin. C. locat. & Roma, consi. 472. in eo quod quæritur, col. ij. vers. secundum obstitens. & Alex. in addi. Bar. in l. i. qui ff. de fideiuss. & in l. si ex duobus. §. si à Titio. ff. de duobus reis. & consi. cxvj. visis quæ subtiliter, col. vlt. lib. vj. & consi. cxvj. perspectis narratis, col. vlt. eod. lib. vj. Atque etiam beneficio excussionis ex

Generalis renuntiationis effectus.

auth. praesente. C. de fideiuss. aut alijs, vt tradit Phil. Dec. in d. l. vlt. vbi supra, si cert. pet. (& d. cōf. xxvij. col. ij. vers. & nunc intelligis.) & ante eum Fran. Aret. quem non allegat. d. conf. xxxij. cōsultatio praemissa, col. pen. vers. sed dubium facit, iunctis praecedentibus. & ante vttrunque Bald. in l. j. col. ij. vers. pater qui consensit. C. de conue. fisci. debi. lib. x. quem nuncupatim sequitur Alex. consi. xxxij. in causa executionis, col. iij. vers. secundò principaliter. lib. iij. & cons. xxxij. consultius alijs, col. j. vers. iij. ad exceptionem. col. iij. (Quamquam contrarium videtur sentire Roma, consi. ccxj. allegationes, cum dicit quod fideiussor qui promisit soluere sine aliqua exceptione, non intelligitur renuntiasse dicto beneficio, per multa quae ibi allegat, & sequitur Ias. in l. j. col. ij. C. de sacrosanct. ecclef. & Hippol. Marsil. sing. cccxxxij. credo te scire.) Idem autem dicit in beneficio diuisionis. (vt scilicet per renuntiationem generalem censetur ei renuntiatum,) Imo. consi. xlvi. in casu praemisso ante omnia ad fi.) Franc. Aret. vbi supra & Guid. Pap. q. delph. cccxlviij. in aliquo. vbi etiam idem dicit de omni beneficio ordinis. Item & beneficio d. l. plerique. de in ius vocand. vt per Ias. lib. i. col. iij. vers. xij. limitat. id quod etiam non obscure videtur intellexisse Ro. Alex. & Soci. ibi. Et beneficio l. de his. ff. de transactio. vt per Alex. consi. xj. viso ac vt oportet considerato, col. v. vers. pondero illa verba, iunctis praecedentibus. lib. ij. & Soci. consi. cc. quoniam ex forma, col. pe. vers. vij. certum est, lib. ij. & Phil. Dec. d. consi. cccclj. Atque etiam beneficio reuocandi ob insinuationem non factam, vt voluit Corn. consi. liij. in themate praesupponuntur, col. 3. vers. ite verbum libere. lib. iij. & Franc. Aret. consi. xvij. consideratis, col. v. vers. & licet in iuramento. Et denique beneficio nõ cõueniendi vltra quàm facere possumus, vt consultius in eodem Corne. consi. cccxv. circa hanc consultationem, col. ij. vers. confirmantur praedicta, lib. ij. Et generaliter culibet beneficio speciali ratione indulto, vt respondit Fran. Curt. iunior consi. 8. memoria repeto, col. 6. (& ante eum Fran. Aret. d. consi. cii. breuitas, col. ij. vers. secundo hoc probatur, per not. per Bar. in d. li. qui sub conditione. ff. de testa. tuto. & Saly. in auth. marri & auz. C. quand. mul. tut. offi. idq. dicit probari in l. vlt. col. it. & in §. qui verò. in auth. vt mar. debet. & cred.) Etiam si ex statuto non ex iure communi competat, vt per Rom. consi. cclj. incip. clarissime. & Dec. d. consi. cccclj.

122
Cõtrarie opi.
autores.

¶ Contrarium tamen in casu nostræ l. voluisse videtur Old. consi. xc. cuius initium est, ex forma, istius, col. ij. dum loquens de hac l. nostra, licet ad aliud propositum, asserit non rationis esse per verborum generalium angustias filios parentum bonis fraudari. per hæc sentiens non obscure, verbis generalibus non videri renuntiatum huic l. Sed & hoc apertius voluit Bal. in l. j. in vlt. quest. C. de inoffi. donat. & apertissime Rom. qui in id edidit, consi. cclxx. non est dubium, & Pau. Ca. consi. ccccxv. super hoc puncto plura videtur, col. vlt. lib. ij. Soci. consi. cclxvij. vñ facti continencia, col. v. vers. praeterea in terminis, lib. ij. & iterum consi. liij. viso instrumento, col. j. lib. iij. Barth. Cepo. in Littitum, quæ est vlt. vers. & adde quod per renuntiationem. C. de vscap. pro donat. & Ias. consi. cccxxx. factum sic se habet, col. iij. vers. quarto pro confirmatione. lib. ij. Steph. Betr. cōf. cxxxv. thema consultationis, col. vlt. lib. iij. & Fran. Curt. iunior consi. xv. circa praemissam, col. pe. (Carol. Rui. consi. xcviij. vñ renuntiatione. col. x. nu. 22. l. j. & consi. cvj. lefus ad fi. col. l. j. & consi. clxx. de tribus, col. ij. nu. 13. col. lib. j. & consi. 173. quantur primò, col. vj. vers. secundò respondendi, col. ij. & consi. q. col. iij. nu. 4. post med. lib. 3. & consi. lx. de re quidem, col. vj. nu. 17. col. l. 3.) & Ripa. qui solum Rom. proferit hic in q. l. j. & And. Alcat. in l. pe. in verbo antiqui, in fi. C. de pact. ¶ Mouetur autem ipse Rom. qui de hac re copiosius ceteris loquitur, in rationibus. Primū enim transactio non trahitur ad non cogitata. d. cum Aquiliana. & Aquiliana. ff. de transact. & l. vlt. §. idem quæ sit, & ibi doct. ff. de condi. indeb. & c. cum inter, de renunt. Cui adde quod voluit glo. in l. tres fratres. ff. de pact. in vna solutione quam dat ad l. qui Romæ §. vlt. ff. de verb. oblig. quod generalis renuntio non trahitur ad ius quod quis venisimiliter ignorat sibi competere. & eam approbat Bart. ibi. & Card. Flor. consi. xcij. nobiles viri, col. vj. vers. item etiam si valuisset. At in dubio, vt redeamus ad Ro. non praesumitur donans cogitasse de liberis, per not. per Bart. in l. Titia Scio. §. impetrator. ff. de leg. ij. & sup. latè diximus vers. lxxj. incip. sed hic in quaestione venitur, & alius seq. Sed huic rationi satis responsum esse videtur ex iis quæ nuper diximus, quod per verba generalia videtur renuntians cogitasse de liberis in genere: quod videtur sufficere: vt diximus supra nu. 78. incip. sed hic quaestio, est & seq.

123
Rationes au-
torum contra
riæ opin.

124
Beneficiū ali-
cui concessum
causa misera-
tionis requi-
rit verba spe-
cialissima.

¶ Item beneficium, inquit Rom. alicui concessum causa miserationis & pietatis, ad hoc vt excludatur, requirit verba non solum specialia, sed & specialissima, vt voluit Cyn. in l. j. in fin. C. quan. impe. int. pupil. & vid. & Bald. in l. j. col. vlt. ff. si quis in ius vocat. non rec. Id quod reputat singul. Ro. vbi supra. Et idem voluit, vt id Ro. adiciam, Sign. consi. cccxxij. in quaestione praesentibus interclusa, col. j. per tex. in auth. qua in prouincia. C. vbi de cri. ag. op. iuncta d. l. j. C. quan. impe. & facit quod per d. l. j. voluit Imo. in c. significabus, de vbi de cri. ag. op. iuncta d. l. j. C. quan. impe. & quæstio proponitur, col. ij. vers. sed in casu nostro. & consi. cccxxj. Titius locuplet, post medium, vers. preterea generalis dispositio. & Card. Flor. consi. cccxxvj. factum sic se habet, vacantibus, col. v. vers. item in c. dudum. Sed beneficium huius Lest huiusmodi, cum ipsa videatur miseri parentis, qui venisimiliter & ex pietatis coniectura censetur malle rem donatam ad liberos, si quos habiturus est, peruenire, quam ad extraneos: & si de illis cogitasset, venisimiliter non donauisset, aut conditionem reuocandi apposuisset. Sed & ad hanc quoque ratione dici posset, quod ad praecedentem dictum est, scilicet satis esse, si in genere cogitauit.

¶ Denique

¶ Denique beneficium quod alicui conceditur a lege ratione exuberantis fauoris, requirit ad exclusionem ipsius speciale renuntiationem, per tex. in d.l.i. & ibi etiam Bald. ante f. ff. si quis in ius vocatus non igitur. Verum ad id quoque dici potest, aut eam rationem, si vera fit, non esse in omnibus perpetuam, aut id beneficium minime concedi ratione exuberantis fauoris, cum satis fit, vt diximus, in genere cogitasse, nisi id potius falsum sit quod non admittimus, cum sit ex omnium, prater vnus Parpal. sententia, vt supra diximus.

¶ Ad huius tamen posterioris partis, quæ specialis renuntiationem requirit, comprobationem, & illud addi potest, quòd huiusmodi generales renuntiationes plerumque apponuntur cum par ua cognitione, & sæpius id ex quadam consuetudine notatiorum magis, quam quòd ita partes conueniant, vt attestatur Ang. conf. 253. domini Antonia, col. pen. vers. primò qua dicta nuber. & Card. Flor. conf. cxx. Titus obligauit se in fi. vbi ex hoc dicit quòd tales renuntiationes debet strictè intelligi, & sequitur Soci. conf. ciij. in casu conuentionis, col. iij. lib. iij. & ex recentioribus Philip. Dec. conf. cccij. viso puncto, col. pe. vers. quia responderetur, & conf. cccclxxx. requisitus, col. 2. vers. fed tamen his non obstantibus, & alibi sæpe, & ante eos idem voluit Bal. conf. iij. quæritur vtrum, lib. j. Ideoq; attendi non debent, sed pro non positis sum habendæ, secundum Bart. in l. j. in vj. q. in fi. ff. de iure codi. & Bald. in l. quociens, col. j. vers. modò reuocatur in medium, in fi. C. de hæred. inst. tit. Ang. conf. cccclxiiij. Pierus fecit suum testamentum, col. iij. Ant. in c. quinta uallis, char. pen. & ibi Pan. col. 17. vers. fed quia notarij ex cõsuetudine, vbi loquitur de quibusdam renuntia tionibus, extra de iur. iurand. Idem Ant. in repe. cum contingat, & ibi quoque Panor. char. vlt. vers. nonus casus, eo. tit. & conf. liij. nota ergo dubitatio, in fi. & idem Pan. in sua disput. incip. stãte statuto, col. antepe. Imolin. in l. vlt. ff. quemadmod. test. ap. Pet. Bellug. ipsius discipulus in suo tracta tu, quem inscripsit Speculum principum. in tit. de iurament. col. xj. Barb. in l. j. si quis ita, col. xv. vers. item sæpius numero. ff. de verb. oblig. & conf. xliij. illud in medium afferam, col. 3. l. j. vbi etiam loquitur de clausulis renuntiationum & iterum conf. xlvij. illud adferam in medium, col. 7. eo. lib. j. & conf. liij. clementissimi Dei patris, col. 8. eo. l. ij. & conf. xvj. præclare scripsit, post prin. lib. ij. & conf. xxxij. præclare optimus, col. xv. item do aliud responsum, eod. lib. ij. & conf. xliij. sempiterna, col. vij. vers. capio modo, eo. lib. ij. & conf. liij. scripsit luculentior, col. ij. & iij. eod. lib. ij. & conf. lx. illud adferam in medium, col. j. eod. lib. ij. & conf. lxxx. illud adferam, col. vj. faciat etiã quod pulchre, lib. iij. & conf. liij. viso celebri, col. ix. lib. iij. & inter confi. Cal. conf. xxxvj. clementissi mi Dei patris, col. v. vers. capio nunc tertium, & inter Conf. Fran. Curt. senioris conf. lxxvij. sapien ter optimus, col. vj. vers. & si quispiam dicat, vbi hoc dicit fing. & alibi sæpe, & Corn. conf. cxxxvj. licet in hac, col. 2. vers. & confert, lib. j. Alex. i. conf. cxlj. ponderatis, col. vlt. lib. 1. & late, iussis Barb. sit, inter confi. illius, conf. liij. circa hanc dubitationem, col. vij. vers. & facit simile, & seq. lib. 4. Soc. loquens etiam in renuntiationibus, conf. ccl. in causa Bononiensi, ad fi. lib. 2. & id. conf. ciij. col. j. vers. item si quitatio, lib. iij. 1. & conf. xcij. testamentum præsumimus, col. 7. vers. dicit præterea Bart. lib. 4. & Vincen. Pal. inter conf. Fran. Curt. senioris, conf. iij. & si subtilissimi, col. 2. vers. considera. iij. Steph. Bertrand. conf. clxx. ponitur in facto, nu. 6. & seq. lib. j. & conf. lxxxj. ex tenore, nu. 7. & multis seq. lib. 3. & Phil. Dec. conf. clxxx. visa renuntiatione col. pen. vers. & primo non obstat. & conf. cccij. pro vera resolutione, col. v. vers. secundò non potest responderi, vbi dicit hæc esse cõmunem opin. & rursus conf. cccxcx. conclusionem. col. j. vers. ex his suadet, & Ludo. Gozad. conf. clxxx. in hac causa, col. 2. vers. secundò confidero, & Francis. Curt. iunior conf. j. præsupponitur in facto, col. vlt. vers. præsupponitur in facto, lib. ij.) Quam sententiam sequi debemus, quãuis Barb. sibi contrarius contrarium tenuit in cap. quòd ad translationem, extra de offic. deleg. & conf. vj. vbi Chruslus, in fi. lib. 3. & conf. liiij. illud in medium, col. pen. eod. lib. 3. & conf. lvij. omnipotentem, col. ix. lib. 4. Tu tamen vide interim Alex. conf. cxxxv. visis & consideratis, col. pe. vers. nec obstat quòd notarij, quòd repetitur, conf. liij. lib. 3. & eundem. Conf. cxxi. ponderatis his, col. vj. vers. & licet quidem, lib. v. & Corn. conf. cl. prima facie, col. 3. vers. nec etiam obstat, lib. 3. & Ale. in d. l. j. si quis ita, in iij. not. ff. de verb. oblig. & Lancel. Galin. l. i. in prin. col. 2. ff. de verb. obliga. (sed ita tamẽ vt non prætermittas quod voluit gl. in auct. vt mari & auiæ, in verbo, Velleiani. C. quand. mult. tut. offi. quòd ita et renuntiationes generales sunt parui momenti, vt etiam dicit Spe. tit. de renunt. & conclud. 5. i. vers. item generaliter.)

117 ¶ Vt iam non mirum sit quod voluerunt doctores generaliter renuntiationem omnium remediorum quibus quis possit venire aduersus contractum, non tollere remedium 1.2. C. de rescin. vendit. Hoc enim magna autoritate affirmant in ea ipse l. Nicol. Mare. Bal. in v. q. Pau. Cast. col. 2. ver. quinta conclusio, & nouissime Pantal. Cald. in reple. col. xvij. ver. decimo sepe extendit, & etiā Bart. in l. si quis cum alter in fi. & ibi quoque Iaf. col. vlt. ff. de verb. oblig. Bal. (conf. cccxv. ponitur quod antiquitus, col. 2. ver. item non obli. 3. dum allegat Bart. vbi supra, & rursum idem Bald. i. conf. 341. vbi situris. col. 1. ver. l. contrarium videtur lib. v. Anton. in d. c. quinta, aliam in 7. casu, extra de iuricuz. & d. conf. 32. nota ergo in j. lmo. in c. pen. extra de emp. & vend. Alex. cōf. 1. ponderatis his quæ in themate, col. vij. ver. possent etiam prædicta lib. 6. Soci. conf. xlvij. vbi in strumento, col. 1. ver. tertio potest defendi lib. 4. Fab. à monte S. San. in tract. de emp. & vend. in 3. q. 8. quæ. prin. & Phil. Dec. conf. 19. cuius superscriptio incipit, Si quis fuit læsus in prin. & Anton. Burgol. qui id dicit sing. in c. cum causa. col. 6. ver. sexta sit, extra de emp. & vendit.) Et id ferme tenent

Beneficium
alicui concessum a lege ratione exuberantis fauoris requirit specialem renuntiationem.
Confirmatio eiusdem.
Generales renuntiationes plerumque in instrumentis apponuntur.

Generalis re-
nuntiatio an
tollat reme-
dium l. ij. C.
de rescind.
vend.

tenent omnes præter Pau. Cast. conf. cccxxxvij. per superscriptum. in fi. lib. 2. & Barb. conf. xxj. clementissimum deum. col. vlt. lib. 4. Vide tamen Alexan. & conf. xliij. super præmissis themate. col. ij. vers. quartò cum præsumatur. iunctis his quæ tradit. coi. antepe. vers. non obstat quartò argu. lib. ij. conf. cxxxij. super quælitis. col. 3. vers. & eo fortius. & vers. ad hoc etiam lib. v. Ista autem reuocatio. quæ fit beneficio l. nostra. nõ minùs. fauorabilis est. quàm quæ fit ex d. l. ij. & fortè etiã fauorabilior. & haud dubiè naturæ cõuenientiõr. quæ filios antepõnit extraneis præsertim in rebus merè gratuitis. de quibus l. nostra loquitur. vt postea dicemus. vnde etiam hæc fit ipso iure. vt lare dicemus in verbo. reuertatur. in prin. illa autem non nisi restitutione in integrum. vt no. in d. l. ij.

118
Renuntiationes sunt stricti iuris.

¶ Adde & quod scribit Calde. conf. v. an habens. ad. fit. de præb. quòd renuntiationes sunt stricti iuris. nec in eis veniunt nisi quæ sunt expressæ. (quem vbiq. citat Philp. Dec. & inter alia loca. conf. cccclij. v. isa instructione. nu. 21. & seq. & conf. cccclx. v. iso puncto & dubiis. nu. 6.) Nam vt dicit Soc. conf. xcvi. v. iso processu. in fi. lib. j. de natura renuntiationis est. vt restitatur. per l. fi. ex pluribus. ff. de solut. & l. emptor. §. Lucius. ff. de pact. & vt rtrunque voluit Paul. Castr. conf. 86. dubitatio. col. ij. vers. tertia ratio. lib. 1. Adde inquam. quod not. Bald. in l. i. in vlt. not. C. de edict. diui. Adria. tol. quòd constare debet renuntiationem cum effectu factam esse. quia ea non præsumitur. Quod & voluit Guil. à monte Laud. in extrauag. suscepi regimini. in verbo voluerit. etc. ne fede vac. & Imo. conf. xlix. in casu præmissis. in duobus locis. Et ita sanè. vt nec ex actu qui dem proximo præsumatur. secundum Card. Flor. conf. 30. in hac dubia quæst. col. 3. vers. pro hoc. quia sicut. & est bonus tex. quem ipse allegat in c. fauè. cum gl. in verbo. sustinere. in fi. & in c. venies. & in c. super hoc. de renun. Et faciunt no. per Bal. in l. vlt. vers. & est argumentum. C. ad l. Falc. Ang. Imo. & Ro. in l. dñi in secti. quæ est eius initij in eo. tit. postrema. §. cum parietem. ff. de dam. infecti. Alex. conf. xxvij. attentis narratis. col. ij. vers. & quod non sit. lib. 3. & Stepha. Bertr. conf. 95. Christi & c. v. iso instrumeto. col. vlt. lib. j. & Phil. Dec. in l. postquã. col. 3. C. de pact. & alibi sæpe.

119
Renuntiationes non facile præsumuntur.

¶ Hinc dicunt Host. Io. Ang. & Anto. in c. accidentibus. extrã de priuilegiis. quòd vbi potest capi alia præsumptio. vel coniectura. nunquam præsumitur renuntiatio. & idem voluit & Bal. in l. ab eo. §. sed etiam. col. j. ff. de pact. vbi etiam docet. an possit sumi. necne & Pet. Anch. conf. cvj. dubitatur. col. 1. Pau. Cast. conf. clxxxix. in causa. quam magnificus. col. iij. vers. ite non obstat lib. 1. Raph. Fulg. conf. cxcij. quidam emit. col. j. Alex. conf. xxxij. ponderatis his. col. ij. vers. quonimò si dictas. li. v. & Phil. Dec. in l. cuius per errorem. vers. ij. ff. de reg. iur. & conf. cccvij. in casu ad me transmissis. col. vlt. in prin. & conf. cccclxxxij. in casu proposito. col. 2. vers. & hoc idem comprobatur. & conf. cccclij. in causa illustrissimæ. col. 3. vers. & ad hoc bene facit. Nam & renuntiatio vim donationis habet. vt dicemus infra in verbo. donatione largitus. in 8. q. quæ quidem donatio etiam non præsumitur. cum potest capi alia coniectura aut præsumptio. vt etiam dicemus in ea. gl. nu. 206. incip. in dubio. & seq. Quæ cum versissima sint. idcirco Bal. conf. iij. quæritur vtrum fideiussores. in fi. lib. 1. non abs te concludit æquius esse generales renuntiationes non obesse. Nam & liberalitatem captiois (vt illi addas) interpretatio prudentum fregit. l. cum aquiliana. ff. de transactioib. id est. generale liberationem. vt interpretatur Bart. qui illum tex. dicit inuicibilem.

Renuntiatio vim donationis habet.

130
Generales renuntiationes intelliguntur rebus in eodẽ statu manentibus. Generalis renuntiatio non trahitur ad exceptiones futuras.

¶ Ad hæc huiusmodi generales renuntiationes semper intelliguntur rebus sic stantibus. non autem ex noua causa superueniente. vt expresse voluit Bald. in sua marg. in verbo. renuntiatio. col. 1. Pet. Anch. conf. cccij. visis & ponderatis. col. 3. vers. 6. & vltimò. Ro. in l. j. in 12. q. ad fi. C. quan. non pet. part. Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres. col. pen. ff. de verb. oblig. & conf. clxx. visis statu. tis. col. ij. vers. item illa talis. lib. 7. Soc. conf. 50. v. iso instrumeto. in fi. lib. 1. Steph. Bertr. conf. cclvj. Christi. & c. v. iso casu. nu. v. lib. 1. & conf. cccxlij. cuius est simile initium. nu. 9. eo. lib. 1. & conf. 1. & c. v. iso consultationis themate. nu. 12. 4. lib. 2. & conf. xxxj. illud est indubitatum. nu. 8. eo. lib. 2. & Fran. Curt. senior alios antiquiores allegans. quos prætermittimus. studentes. quãtum possumus. breuitati. conf. xlix. memorie recolere. col. 19. vers. ad quintum argumentum. Et id quidem generale est in omnibus dispositionibus & actibus. tam ex nostrorum quàm philosophorum sententia. vt dicemus infra vers. clxvj. incip. præterea iuramentum. & seq. Ideoq. nec trahuntur huiusmodi generales renuntiationes ad futuras exceptiones. secundum Bart. in l. sed & si quis. §. quæ situm. in ij. oppo. & ibi etiam Ang. & Ias. col. ij. ff. si quis cautio. & Bald. in l. pacta nouissima. in fi. C. de pact. cum similib.

131
Renuntiationes sequuntur naturam actus principalis.

¶ Postremò renuntiationes sequuntur naturam actus principalis. in quo interponuntur. vt non obstat voluit Bart. in l. vlt. §. item quæsitum est. per illum tex. ff. de condi. ed. quod dictum pro sing. alleg. Ias. (sicut est Alex. fur. in §. fuerat. col. xx. vers. addo vltra. Inst. de actio. Item tamen voluit ipse Bart. in l. nemo potest. col. ij. vers. quæro an renuntiatio. ff. de lega. 1. & Sig. conf. xij. omisa narratione. col. j. vers. item quia talis. & Pau. Cast. conf. cxlij. v. iso processu. col. 1. lib. 2. vbi allegat Bal. in l. in contractu. in fi. C. de non nu. pec. vbi tamen de hoc nihil dicit. sed puto quòd illi voluit allegare in l. fi. ex cautione. col. ij. cod. tit. vbi dicit quòd renuntiatio coniuncta confessioni intelligitur secundum naturam confessionis. & idem Paulin. l. vt. casum debes scire. C. plus vale. quod agit. & Socii qui alios multos in id citat. d. conf. cuij. in casu conuentiones. col. ij. vers. item si quid dario. lib. iij. Ex quo scribit Bald. in l. si diuersa. circa med. & ibi quoque Raph. Fulg. C. de transact. quòd renuntiationes appositæ in compromisso. intelliguntur. si actus principalis valet. quod sequitur & commendat Alex. and. conf. xxij. v. iso instrumeto syndicatus. column. 1. l. i. & Ias.

& Iaf. conf. cxxxij. p. r. supponitur in facto, col. pen. lib. 4. Sed & generalius Bal. in l. pen. col. 2. C. de pact. tradit, si principale est nullum, renuntiationem quoque esse nullam.

- ¶ Si posteriorem hanc sententiam sequaris, asserentē, generalē renuntiationē nihil obesse, quin sit locus huic. Lique tutior est & humanior, eam tamen intelliges secundū Soc. conf. cxlvij. v. i. facti contingencia, col. vlt. iunctis is quæ ante dixerat, col. v. v. r. præterea in terminis, lib. 1. v. i. scilicet procedat, nisi in generali illa renuntiatione interueniret iuramentum, quod habet vim specialis renuntiationis, secundū Bal. in l. j. col. pen. in ij. quæst. & ibi etiam Saly. col. vlt. C. commo. Rom. & Alex. in l. j. si quis ita ille quidem col. x. hic v. ff. de verb. obl. cum multis aliis concordā me copiose congestis in generali comment. de legibus connubialibus in gl. v. in quarto genere expressi,
- ¶ Adde & tu ad Soc. quod non multum tamen distat a superiori, quoddam iuramentum habet vim clausulæ, si nō valet aut valet ab actu isto modo, valet ut valere poterit. l. cum parer. §. filius matrem, & ibi doct. ff. de leg. ij. & c. venientes, & c. ad nostram, & ibi doct. extra de iureiur. & voluit Bart. in l. si quis pro eo, in vij. casu prin. ff. de fideiussor. & in l. eam quā, in 6. casu. C. de fideic. Pan. in c. si diligenti, col. 4. vers. pro hoc quia iuramentum extra de foro compet. & in c. cum contingat, col. pe. de iureiur. cum multis cōcor. adductis a Fely. in c. cum super, col. pe. vers. nota etiā, extra de offi. deleg. & Iaf. in §. item si quis postulante, col. 2. vers. nō iuramentum, Instit. de adit. de actio.

Intellectus posterioris sententia.

Iuramentū habet vim clausule si non valet, valeat ut valere potest.

Idē in clausula codicillari.

- ¶ Atqui per huiusmodi clausulam censetur douans de omni euentu cogitasse, & sic de liberis, saltem implicite, ut nostri loquuntur, ex sententia Bald. in auth. ex causa. C. de lib. præter. quod & idem sentit ipse de clausula, quæ huic est similis, si non eadem, id est, codicillaris, in l. vlt. C. de codicil. de quo & nos aliquid diximus supra vers. lxxxj. incip. nam solus omnium, & seq. & dicemus postea latius. Ex quo etiam fit, ut per iuramentum in renuntiatione appositum, quod harum clausularum vim habet, ut diximus, videatur renuntians cogitasse in genere de omni remedio, quoad ad renuntiationem tollendam illi competeret, ut per gl. & clarius per Bart. in duabus quæst. in l. 1. C. de rescin. vend. prout illos allegat & sequitur Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. xxxij. vers. adde quod Bal. ff. de verb. oblig. & Soc. d. conf. c. iij. in casu conuentionis, col. ij. vers. præterea licet cum iuramento, & iterum col. vlt. ad fi. lib. 3. Et idem quoque voluit Ang. in d. l. j. col. iij. C. de rescin. ven. Ant. in c. si diligenti, post mediū. extra de foro cōp. Ro. in l. sciendū. ff. de verb. obl. dum tractat an minor iurans sit certificandus de beneficio. Alex. conf. cxxxij. super quæstis, col. iij. vers. & cō fortius, lib. v. Stroph. Berr. conf. clxj. certū est, col. j. lib. ij. & conf. clxxxij. venio ad primum, ante fi. eo. lib. 3. Georg. Nā. in repe. c. quamuis, col. xij. vers. vel secūdo iurans, de pact. lib. vj. Sacis est autem implicite ac in genere cogitasse de liberis, ut non sit locus huic legi, ut latē supra diximus vers. lxxvij. sed hic quæstionis est.

- ¶ Et in hanc partem facit quod not. Arch. & Iaf. An. in d. c. quamuis, de pac. lib. vj. per illum text. loquentem generaliter & indistinctē, nulla certiorationis mentione facta, quod ubi in aliquo actu aut renuntiatione interueniret iuramentum, renuntians etiam non certioratus de beneficio sibi componente, etiam si is sit minor, aut mulier, excluditur ab eo beneficio, & sequitur Dom. Philip. Fran. & Georg. Nat. ibi, ille col. ij. vers. sed an istud alter, col. ij. vers. sed in contrarium. hic quidem in repe. col. iij. vers. an autem ad hoc. & Collin. c. 2. extra eo. tit. Et de minore idem quoque voluit Bart. in l. sciendū. col. 2. vers. iuxta prædicta quarto, & ibi etiam Ang. in repe. Raph. Co. Ro. Alex. & Iaf. ff. de verb. obl. vbi plus dicunt, quod si minor etiam deceptus iurauit nō venire aduersus contractum, excluditur a beneficio restitutionis, licet non renuntiauerit in specie, nec fuerit de beneficio certioratus, ut etiam in casu l. 2. C. de rescin. vend. tenuit Bart. in ea ipsa l. 2. vers. quæro quid si minor iurauit, & ibi quoque Ang. col. iij. qui & id dicit consuetudine obseruari. Et generaliter atque in omni restitutione minorum voluit idem Bart. qui etiam dicit ita obseruari in auth. sacramenta, & ibi quoque Saly. col. vj. vers. quæro ab extra. Ang. Fulg. Pau. Cast. tam in lect. in fi. quā in repe. in prin. C. si aduer. vend. Bar. Ang. Saly. Fulg. Ro. Cast. & Alex. in l. si duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. Bart. conf. xc. dilecto domino, col. 2. vers. viso dicto puncto, & ibi Bernar. Laud. in addi. Bal. subobscure in l. j. in fi. C. si aduer. vend. & clarius in l. j. in fi. C. de reb. cred. & in §. sacramenta, in fi. tit. de pace iur. fir. & in c. ex rescripto, in vlt. not. extra de iureiur. Ang. in l. qui iure. ff. de testa. mili. Pau. Cast. in l. vlt. §. vlt. ad fi. ff. ad Vellei. & cōf. 122. viso puncto, col. vlt. lib. 2. Alex. conf. 27. viso libello, col. 2. vers. 2. quia de nulla, l. j. & conf. xlij. super præmissis, col. iij. & v. eo. li. & conf. 127. viso processu, ad fi. l. 2. vbi dicit se solūt hanc opi. cōsulendo & legēdo sequi, & cōf. 223. visa facti narratione, col. j. & 2. eo. li. 2. & conf. 31. visis & cōsideratis statutis, col. 6. vers. ad secundā respondetur, l. j. & conf. 80. visis themate, ad fi. l. v. vbi etiā dicit hoc semper se sequi, & legēdo & cōsulendo, & conf. 14. visis & cōsideratis, col. 6. vers. octauo cōtra dictū, l. 6. & conf. lxxvj. visa facti narratione, col. 2. & seq. eo. li. 6. Barb. conf. xcj. eodēq. vlt. illud referam, col. pe. lib. iij. Guid. Pap. dec. Delph. cxxxvij. plus dixi, & iterū sing. cccxxij. incip. in l. sciendū. & Stroph. Berr. conf. cxxxvij. recorder, col. 2. nu. 5. & 6. li. 1. & conf. cccxc. supposito statuto, nu. 4. lib. 3. Ant. Corfe. in repe. rub. de iureiur. in xvij. effectū iuramenti.

Iuramentū in renuntiatione interueniens.

Mulier renuntians Velleio non cum iuramento.

- ¶ Et de muliere etiam renuntiante Velleiano, aut alteri remedio, cum iuramento, ut excludatur, etiam si de eo non fuerit certiorata, est text. si soletter expendatur, in d. c. ex rescripto, & ibi gl. per Bal. col. ij. non femel. Ant. (Imo. ante fi.) & Pan. extra de iureiur. Bal. in c. cum cōtingat. col. 1. vers. ibi. seruare, & iterum col. 3. vers. quarto quando mulier, & ibi etiam Ant. ext. de iureiur. & idē Ant. qui ad

qui ad hoc multa allegat, in c. si diligenti, col. v. & ibi quoque Pan. col. 4. & Fely. colitem 4. vers. in dubio. ext. de foro compe. Idem Ant. in c. pen. & ibi quoque Pan. col. vlt. extra de empt. & vñd. Ro. qui ad hoc dicit, tex. in d. c. ex refcr. pto. sing. & Alex. in d. l. sciendum. ff. de verb. oblig. idē Ro. & Alex. in d. l. in repudiata, & ibi quoque las. ff. de acq. hared. Pau. Cast. in d. l. vlt. §. vlt. ad Vellei. & d. conf. ex xij. lib. Alex. in d. l. si patroni. §. idē Iulianus, col. 4. & seq. ff. de iureiur. & in rubr. ff. de verb. oblig. col. vlt. & in l. pen. col. vlt. C. de pact. & d. conf. 27. col. 2. vers. nō obstat quōd minoris. l. 1. & d. conf. 127. l. 2. vbi & idē dicit, vt scilicet excludatur non aliter certioratus de remedio d. l. 2. C. de rescind. vend. si iurauerit. & d. conf. 14. vbi supra lib. 6. & d. conf. lxxvj. eod. lib. vj. & latē conf. xlvij. vñso themate supra scripto, per totū. l. 7. Barb. conf. xxvj. scribitur sapientia. 7. col. 8. vers. & indubitanter. lib. 1. & d. conf. xcj. col. pe. lib. ij. quibus locis dicit valde sing. ad hoc d. c. ex refcripto, & Lud. Bolo. in addit. Io. Ana. conf. c. iudicio meo. Phil. Dec. conf. 180. vñsa renuntiationes, col. 3. vers. vlt. Ant. Bauct. in tract. de viribus iuramenti, vers. xvij. incip. nam licet dispositio. & seq. incip. ex prādictis inferitur. Hipp. Mar. in practica causarum criminalium, §. secunda, nu. 64.

137
Per iuramentū
fideiussor
excluditur a
beneficio dis-
cussionis.

138
Renuntiatio
iuris de futu-
ro simpliciter
facta non non
cet.
Secus cum iu-
ramento.

139
Iuri prohibiti
uo alias non
renuntiat.
Secus si cum
iuramento re-
nuntietur.

140
Ingratitudo
futura remitti
non potest.

141
Isti iuramento
natur iuramē-
tum.

¶ Quintiam ex d. c. ex refcripto, aliud trahitur huc non minimum pertinēs, quōd etiam per iuramentum fideiussor excluditur ab exceptione siue beneficio discussionis, quā competet per auth. prāfente. C. de fideiussor. sine speciali illius renuntiatione. Et ita illum text. ad hoc nūcupatim extendit Bal. ibi, col. j. versatē nota hic non fieri mentionem. Et ibi quoque Pct. Anc. qui Bal. nullam facit mentionem. Et videtur non vidisse leñt. Bal. cum dicat quōd hoc doct. ibi non tangunt. Et ita à nonnullis dicitur Bar. voluisse in l. j. ff. si quis in ius voc. nō ict. in quibūdā lec. Sed nūquā apud cū reperit. At Bar. vbi supra. citat & sequitur Alex. in addi. Bar. in l. Marcellus. ff. de fideiussor. & cōsi. 32. in causa executionis, col. vlt. vers. quarto principali fundamētō. l. 4. vbi idē dicit sing. ¶ Et aliās etiam videmus, quōd renuntiationes quæ simplices & per se non valent, nec obsūre renuntiant, valent tamen si cum iuramento fiant, vt in renuntiatione iuris de futuro, quā simpliciter facta non nocet, vt not. in l. si ita scriptum. §. si sub conditione. ff. de lega. ij. & in l. qui superstitis, & lis qui hātes. ff. de acqui. hāres. & in l. j. C. de pact. & in l. qui potest. §. quod quis. ff. de regu. iur. & in c. ex multiplici. & ibi glo. extra de deci. de quo & per Bar. & alios in d. l. j. C. de pact. & in l. j. ff. de cura. bon. dan. cum si. Nocet tamen & valet si adiectum fuerit iuramentum, vt voluerunt Raph. Cu. & Alex. qui idē dicit bene notandum, & las. qui sing. dicit in d. lis qui hātes, in princ. ff. de acq. hāres. & Raph. Co. conf. cxliij. Antonius Benedicto filio, in quarto dubio. Imol. in c. i. extra de commod. & in c. cum contingat, in ij. membro. ad fi. vers. & adde prādictis quōd licet renuntiatio generalis, extra de iureiur. Ro. conf. 12. proposita, col. j. vers. secundo quā interuenit. Alex. qui & hoc reputat sing. in l. sed & si quis. §. quālitū. col. 1. ff. si quis cautio. & d. conf. 133. super quēsitis. col. ij. vers. imō etiam, lib. 3. Phil. Dec. conf. 31. cuius superscriptio incipit, quādo valeat col. vlt. vers. accedit etiam iuramentum. & conf. cccxxix. requisitus, col. 4. vers. accedit etiam iuramentum, & col. seq. vers. vltimō non obstat. Ant. Bauer. in d. tract. de viribus iuramenti, vers. lxxxiij. incip. per simplicem. Ant. Petr. in tract. eiusdem tit. in v. effectu. Matt. Afflic. deci. Neap. cccxxj. quēdam Hippolyta in fi. j. dubij.

¶ Item iuri prohibito cum aliās renuntiare non potest. gl. in l. a diuo Pio, ff. de ritu nup. & in rub. C. ne fideiussor. den. & in auth. imō. & ibi Bal. C. de actio. & obli. lac. Arret. Cyn. & Bald. in auth. si qua mulier. C. ad Sennarufcon. Velleia. cum multis concor. à me lausimē congestis in nostro tractatu primogenituræ. q. (xxiij. nu. 9. tamen.) Potest tamen renuntiare cum iuramento, secundum Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instru. edi. §. porro, in magna addi. quæ est in fi. col. eiusdem addi. j. Imol. in d. c. cum contingat, in 2. q. v. & vj. q. x. membri. & ibi etiam Panormit. ante fi. extra de iureiur. vbi loquitur in casu d. rub. ne fideiussor. den. Pau. Cast. & Alex. in l. si cōstat. §. quorities, ille post medum leñt. hic col. 3. vers. ij. limita. in fi. ff. solu. matr. eundem Pau. in l. si quis pro eo, in prin. col. 3. vers. & ex hoc inferit. ff. de fideiussor. in quibus locis Pau. asserit se ita cōsultuisse, vt & ipse fecit conf. 188. prāfati promissores, in fi. l. i. & conf. cxc. cum tempore contractus, col. 2. vers. idem & tertio apponatur, eo. lib. 1. Alex. in addi. Bar. in l. de his. ff. de transact. & conf. xj. vñso ac vt oportet considerato, col. v. vers. potest & tertio responderi. lib. 2. Corn. in auth. sacramenta puberum, C. si aduer. vend. & conf. 6. in hac consulatione, col. 4. vers. accedat quod non, l. i. & conf. 287. tota vis, col. ij. vers. & sanē partem. & seq. lib. 3. Soc. d. conf. cxiij. in casu conuentionis, col. vlt. vers. pte tertia & secundo, lib. ij. Philip. Dec. in l. de alimentis, col. 3. vers. extra glo. C. de transact.

¶ Ad hæc licet ingratitudo futura remitti non possit, secundum Spec. tit. de don. §. j. vers. quid si actum est, Bal. Bar. Pau. Cast. in l. vlt. C. de pact. Bal. in l. vlt. post med. vers. extra quarto. C. de bon. lib. & in l. j. in addit. C. de ingra. lib. & in c. cum inter, col. 2. vers. extra quarto, de elec. & in c. j. col. ij. vers. arg. quōd non valeat, & ibi ceteri posteriores, tit. de feud. gard. & conf. xvij. notissimum est, in 2. dubio, lib. j. & conf. 129. factū proponitur, col. vlt. lib. 2. & Io. Fab. in §. sciendū est, col. vlt. Instr. de donat. Henr. Boh. in c. vlt. col. 2. vers. & intellige, & ibi quoque Pct. Anch. Ant. & Imol. col. pe. & vlt. extra c. tit. Saly. in l. pactum. C. de colla. Ro. in l. stipulatio hoc modo concepta, & ibi quoq; Alex. ff. de verb. obli. & idem Ro. conf. 26. pro decationis, col. vlt. vers. quintō posset dubitari. Hoc tamen intelligitur, nisi interponeretur iuramentū, quo casu valeat renuntiatio siue remissio future ingratitudinis, vt tradit Io. And. in addit. Spec. d. tit. de don. vbi supra citauimus. Ant. Petr. Anch. & Card. Florin. d. c. vlt. c. tit. Imo. cōf. 35. in casu prāmiso, col. 6. vers. autē res. Alex. qui hoc

hoc dicit feruari in practica, in d.l. stipulatio hoc modo cōcepta. col. pe. & consi. xl. super primo du bio. col. vlt. versu. frustra etiā. lib. 4. Barb. in addit. Bal. in l. vlt. C. hoc tit. de reuo. don. Fely. in c. si dili genti. col. 7. versu. quantum correlarium. extrā de foro compe. Ias. in d. l. vlt. col. v. C. de pact. Steph. Betr. consi. xlvj. viso casu. post prin. lib. 2. & Anto. Rub. consi. cxliij. viso instrumēto donationis.

Alimentis fu turis non pon tētiari sine decreto pratoris.

- 141 ¶ Sed & quamuis alimentis futuris ex testamento debitis non possit simpliciter renuntiari sine decreto pratoris, nec super illis transigi, per l. cum hi, in prin. ff. de transact. & l. de alimentis. C. eo. potest tamen cum iuramento, ut voluit Bart. in l. si quis pro eo. col. vlt. versu. decimō prohibetur. si de fideiuf. Anton. in d. e. cum contingat. & ibi quoque Imo. in x. membro. in prin. & Panormit. col. pen. extrā de iureiur. Pet. Ancha. in c. accessorum. col. 7. de regu. iuris. libro 6. & Philip. Decius in dicta l. de alimentis. col. vlt. versu. extra glof.

- 142 ¶ Præterea licet non valeat simplex renuntiatio future hereditatis, per l. vlt. C. de pact. cum simi. valet tamen si iurata fuerit, ut ibi not. per omnes. & est tex. in specie apud Can. in c. quanuis. eo. titu. lib. 6. Et quod plus est, valet & diuerso pactum de succedendo, si fuerit iuracum, tanta est vis iuramenti. Nam ita voluit Bal. post Pet. & Cer. in c. j. moribus. tit. si de feud. fuer. controuer. inter dom. & agna. & Fortu. Gracia. qui nullam Bal. mentionem facit, in tractatu de vltimo sine iuris, char. xxj. col. j. versu. vnde etiam singulariter. (Zazius consi. j. illustres. nu. 39. lib. 2.)

Idem in renun tiatione iura re heredi tatis.

- 143 ¶ Et quamuis legibus loquentibus de insinuationibus donationū renuntiari simpliciter non possit, secundum Oldr. consi. clxxij. quidam habens vnicū. & Io. And. ipsius discipulum in add. Spec. tit. de instr. edit. §. porro. in vlt. addit. Bar. in l. Modestinus. ff. de dona. & in l. fancimus. C. eo. titu. & Signor. consi. clxxj. factum sic se habet, nobilis vir. col. 6. ver. nec huic obstat. & Bal. in l. data. col. 2. C. de dona. & consi. cccclj. nobilis Marchius. col. j. lib. 1. cum simi. Potest tamen cum iuramento, ut voluit Io. And. vbi supra. & Fede. Senen. consi. clxxj. casus talis est, statim ciuitatis, & Bal. in d. e. cum contingat. col. 4. ver. & idem dico. extrā, de iureiur. & ibi etiam Ant. & late Imo. char. pe. ver. circa quartam, quando fit donatio. vbi hoc differit per 4. auth. v. col. & ibi quoque Pan. col. 12. ver. ex prædictis potest. & Io. Fab. in §. cum retro. circa med. Insti. de don. Ang. consi. cxviij. pro parte negatiua, factum autem incipit, cum & questio. col. pe. ver. superest igitur. Calde. consi. j. in fi. ver. sed omnibus cessantibus, tit. de dona. & consi. ij. tit. de iureiur. Imo. in d. l. Modestinus. ff. de dona. Pan. consi. xcv. quædam domina B. in fi. lib. 2. & consi. cvj. quatuor sunt in causa domine Baptiste, in j. dubio. eo. lib. 2. Ro. d. consi. xxvj. pro decisione. in ij. dubio. Alex. in l. nemo potest. col. 3. ver. idē inquantū quesuit. & ibi quoq. Fran. Arc. col. 4. ver. ad secundū. vbi dicit hanc opem semper secutum fuisse, & Io. Campeg. in rep. ff. de leg. j. & idem Alex. consi. iij. circa primum questum, col. pe. ver. quinimo virtute iuramenti. lib. 1. vbi ita dicit consuluissē (Io. Ana. & alios) multos ee- lerrimos doct. quos illic nominat. & iterum consi. xij. viso instrumēto donationis. col. 2. ver. præterea etiam stante. eo. lib. 1. & consi. cxxv. visis & consideratis. col. pe. ver. præterea dato. e. lib. 1. quod repetitur, consi. liij. lib. 3. & idem Alex. consi. xxxj. opportune considerato. col. 3. ver. ad idem bene facit. lib. 2. & consi. lxxxiij. visa facti narratione. col. vlt. ver. præterea vbi iuramentū. e. lib. 2. & consi. clvj. viso instrumēto. in fi. eo. lib. 2. & consi. xx. ponderatis his. col. 2. ver. posset etiā dici. lib. 3. & consi. seq. attentis his. col. 3. versu. præterea iuramentum. & consi. cxxvij. cui est simile ini- tium. col. 2. ver. posset etiam dici. lib. 6. & consi. xxvj. cumulatisime, col. 1. ver. quantum verò ad secundū. lib. 7. quod & inculcatum est ab impressoribus inter consi. Soc. cōsi. lxxix. lib. 1. & idem Alex. consi. cxxxij. stantibus. col. 4. eo. lib. 7. & consi. clxvij. visis & ponderatis. col. 4. ver. item nō est verum. e. lib. 7. Fran. Arc. consi. ij. intellecta diligenter. col. 3. ver. sed tamen his non obstantib. iunctis præced. & iterum consi. xvj. consideratis. col. 6. ver. incidenter tamen. & consi. lxvij. visis & diligenter ponderatis. in fi. itemque consi. lxxv. & ratio. col. vlt. ver. secundū dico. Cor. consi. vj. in hac consultatione. col. 4. ver. nam si certē & col. seq. ver. & tamen concludit. lib. 1. & consi. cxxj. quia in hac causa. col. 1. & 2. e. lib. 1. & consi. lxxix. de duobus quæritur. col. 1. & 2. li. 2. & cōsi. clxxxvj. de duobus principaliter. col. 8. ver. his tamen minimē refragantibus. e. li. 2. & consi. cxxl. Bonaura in suo testamento. col. vlt. e. lib. 2. & consi. cxxxvj. si rectē consideretur. col. 2. versu. subro postea. lib. 3. & consi. cxciiij. videtur in præsentī. col. vlt. e. lib. 3. & consi. liiij. in themate. col. 2. li. 4. & consi. lxxvij. in hac consultatione. in fi. e. li. 4. Barb. consi. xliij. præclare scribitur. col. xvj. ver. & si quispiam opponat. lib. 1. Guido Papæ, decif. ccc. vtrum renuntiatio, vbi dicit ita fuisse iudicatū in parlamento Delph. & consi. xxxj. viso ad plenum. col. 5. ver. item donatio quæ excedit. & cōsi. seq. col. 2. in 2. dubio. & sing. 341. ver. donatio sine insinuatione. & iterum sing. 375. ver. an ratione iuramenti. & sing. 377. ver. si donetur, & Steph. Betr. consi. cccxlvj. viso themate. col. 2. ver. sed restat. lib. 1. & consi. ciij. circa processum. in 3. dubio. lib. 2. & consi. clvj. viso consultationis themate. col. 3. ver. & primo. e. lib. 2. & consi. cccclxxxv. ponitur in facto. col. 3. ver. sed facit. ibi. tum & quia dicta donatio. e. lib. 2. & consi. clxxxv. quamuis donatio. col. 2. ver. præterea fortasse. lib. 3. & consi. cccij. visis copiis. col. 3. ver. præterea nec videtur. e. lib. 3. (& consi. clvj. circa ea. col. 1. & cōsi. clxvij. visis instrumentis. col. 1.) & latē Soci. consi. lxxvij. in præsentī consultatione. col. 5. ver. circa secun dā dubitationem. cum multis seq. lib. 1. cui consi. in ea re subscribit Bal. & Bar. consi. seq. col. vlt. & iterū idem Soci. consi. lxxx. de duobus principaliter. col. 8. ver. his tamē minimē suffragantib. e. li. quod omnino idem est cum illo consi. Corn. quod est clxxxvj. lib. 2. & magis puto esse ipsius Cor. quàm Soc. ex stilo. Ias. consi. ij. rora dubitatio. col. vlt. lib. 1. vbi dicit hanc esse cōmunē opi.

Idem in insi nuationibus donationum.

Renuntiatio insinuationis cum iuramento ualeat.

& consi. v. strenu. col. 7. vers. secundò respondetur. lib. 3. & consi. cxvij. contra donationem. col. 2. vers. secunda nullitas. lib. 4. & consi. clxix. duo testamenta. col. antepen. vers. secundò principaliter. eo. lib. 4. & Philip. Dec. consi. cccxxix. primo non videtur. col. 1. & 1j. (& consi. ccccxxxij. cum sit quoddam Almericus. col. 2. vers. sed prædictis.) & consi. cccclxxxvij. in causa & lite. col. 2. & consi. ccccxxxvj. in causa quæ agitur Mantuæ. col. pe. vers. octavo obicitur. Ant. Corse. in rep. rub. de iureiur. in xxvj. privilegio iuramenti.) Hippo. Marfi. consi. cvij. post redditum. col. 3. vers. pro quibus. lib. 2. & Anto. Rub. consi. lix. col. 25. præsupponitur in facto. in fi. & consi. lix. circa primū dubium. col. 1. (Aduerte tamen. ne decipiaris. quia multi ex istis asserunt non satis esse donationem esse iuramento firmatam. nisi sit expressa renuntiatio insinuationis cum iuramento.)

Si expresse
renuntiati sit
insinuationi
cū iuramento.

144
Generalis ren
nuntiatio nō
comprehēdit
legitimā.
Secus si iura
mentum sit ada
ditum.

¶ Sed quoniam hic in nostra principali quæst. tractamus de renuntiatione generali. libet & quædam de ea adferre ad confirmationē huius rei. de qua differimus. Nonne licet generalis renuntiatione non comprehendat legitimā. sed opus est speciali & expressa ipsius legitimæ renuntiatione. per l. si quando. §. generaliter. vbi hoc not. Guil. Cu. Bal. Sal. Pau. Cast. & receptores C. de inoff. test. cum multis cōcor. à me latè congregatis in tracta. primogenitura. tq. lv. nu. 2. sed fac posse. iussit. tamen generalis cum iuramento. vt ibi expresse tenuit Ias. col. 3. & consi. ccvian. presenti consultatione. col. 3. vers. secundò facit. lib. 2. & ante eum Pau. Ca. in lin. ratione. la. in fi. prin. ff. ad l. Falc. & Ro. in l. 1. §. si quis ita. col. ix. & vlt. & ibi etiam Barb. col. 12. vers. item inquantū. ff. de verbo. oblig. Alex. consi. clxxxj. per scriptis instrumentis. circa med. lib. 5. Barb. in d. c. ex rescripto. extra de iureiur. & consi. xxv. scribitur Sap. 7. col. 8. vers. & adduco quod voluit. lib. 3. Philip. Dec. cōsili. xxxvj. cuius superscriptio incipit. an filia dotata. col. 2. vers. præterea etiam renuntiatione. & consi. lxxxix. viso puncto. col. vlt. & consi. l80. visā renuntiatione. col. 4. vers. secundò specialiter. & Steph. Bertr. cōs. 284. venio ad primum. col. vlt. li. 3. Geor. Nat. in repe. c. quāvis. col. 8. ver. aduerte tamē. de pact. li. 6. Ias. consi. ccvij. verba instrumenti. col. 4. vers. secundò facit. lib. 2. Franc. Curt. iunior consi. iij. Bartholomæus. in fi. & Fran. Ripa. qui hanc dicit esse cōmunem opi. lib. 3. respon. c. v. patet quinque nummorum millia. in fi. (& in rub. ff. de verb. oblig. col. 2. nu. 1.)

145
De eadem re.

¶ Similiter licet non possit renuntiare l. de his. ff. de transact. secundum Iac. But. Guil. Cum. Mart. Sil. Bar. Bal. Ang. Saly. Pau. Cast. & alios ibi. & Signo. consi. cclij. in facto quæstionis. ad fi. & Soci. consi. ccxiiij. in causa Onofrij. col. pe. ver. adhuc obici potest. lib. 2. cum concor. adductis à recentioribus in d. l. de his. tamen per generale renuntiationem omnis auxilij legum cum iuramento. censetur ei legi esse renuntiatum. valētque renuntiatione. ex sententia Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres. col. 3. in v. q. Bar. ff. de ver. oblig. & consi. xj. viso ac vt oportet considerato. col. 5. vers. potest & tertio. iunctis seq. vers. lib. 2. & Corn. si non oscitanter legatur. iunganturque priora cum posterioribus. consi. vj. in hac consultatione. per totum. lib. 1. nam ibi competes cum loqui in renuntiatione generali. & clarius Soci. consi. cc. quoniam ex forma. col. pen. vers. item vbiunque. lib. 2. quod errore librarij repetitum est. lib. 4. consi. cxxx. & Ias. qui id reputat singul. in d. l. de his. col. 4. vers. concludo ergo. & (Caro. Ruin. consi. clvj. circa processum. col. 3. nu. 7. lib. 4. &) in primo quatuor illorum consi. quæ in materia substitutionis edita sunt. incip. viso & antè intellecto. in v. dubio. & Steph. Bertr. consi. xvij. viso consultationis themate. in fi. 2. dub. lib. 2. & iterū consi. ciij. circa processum. in iij. dub. ante fi. lib. 2. & Anto. Baurer. in tractatu de viribus iuramenti. vers. xxxv. incip. nam licet transactio. (& antè hos Imo. in c. cum contingat. col. pen. vers. circa sextam. de iureiur. & Raph. in l. si quis pro eo. in prin. de fideiuss.)

146
De eadem re.

¶ Et in vniuersum valer renuntiatione generalis cum iuramento. vt per Bar. in l. sciendum. col. 2. vers. & istud facit. ff. de ver. obl. vbi dicit ita se consuluisse. & in d. aut h. sacramenta puberum. col. vlti. vers. quid si iuratur generaliter. C. si aduer. vend. & Imo. in c. extrā de cōmod. & in c. cum contingat. in iij. membro. ad fi. vers. & adde prædictis. de iureiur. Alex. consi. iij. viso instrumentū. col. 3. vers. fortius voluit. lib. 3. & consi. cxxxij. super quæstis. col. 3. vers. & eò fortius. lib. 5. (Fran. Are. consi. xxvij. diligēter. col. vlt. vbi & alios citat. Vnde etiam si debitor promiserit & iurauerit se soluturum. non poterit vti cessione bonorum. vt per Corne. cōsili. ccxij. planè mihi. ad fi. lib. 2.)

147
An per gene
rale renun
tationem iurata
derogetur
huic l.

¶ Hæc quæ diximus. non leuiter fulciunt sententiam illam Soci. qui putat per renuntiationem generalem iuratam esse derogatum huic l. vt supra eò diximus. Tamen diuersum expressum in casu nostræ l. tenuit Bal. in l. j. in vlt. q. C. de inoff. dona. dum dicit. quod si quis iuratur non venire contra donationem ex quacunque occasione aut ratione. causa vel iure. potest tamen cōtrauenire susceptis postea liberis. quia illa generalia verba non extenduntur ad casum impro uisum. arg. l. istulas. §. frumenta. ff. de contrah. emp. & l. vlt. §. idem dicitur. ff. de condit. indeb. Et hoc nominatim sequitur Imo. in c. vlt. col. 7. vers. item aduerte pro intellectu. & ibi etiam Barb. ad fi. extrā de dona. Pau. Cast. consi. cccxxxv. super hoc puncto plura videtur. ad fi. lib. 2. Per. Ferr. in tit. forma lib. quo agi. pro don. in verbo. irreuocabiliter. col. 3. vers. patet ergo ex præmissis. & Fran. Ripa. in duobus locis. videlicet in iij. q. col. 2. vers. sed hic insurgit. vbi vnum Imo. ad id citat. & iterum in 52. q. in fi. vbi tamē dubitat. & nullum aduocat. & neutro Soci. meminit. qui contrarium tenuit. Sed & in hac oppo. videtur fuisse Alber. hic. si soletter inspicitur.

148
Iuramentū ba
bet vnum specia
le.

¶ Hanc posteriorem sententiam & iis quoque veluti pedamentis eriges ac stabiles. Nam iuramentum. quoddam aliās habet vim specialis & expressæ renuntiationis. vt dictum est supra in priori parte.

parte, tamen non supplet consensum, per tex. quem ita omnes ubique intelligunt, in l. vlt. C. de non num. pecu. & voluit Bar. in l. si quis pro eo. in prin. col. vlt. in 8. membro. ff. de fidei. Bald. consi. cccxlix. super eo quod queritur, in fi. lib. 3. Imo. in c. j. de iudic. Ideo ubi est præsumptio defectu consensu, ibi non operatur iuramentum. vt declarat Bar. & Saly. in l. j. C. cōmo. cum aliis multis concor. à me sigillatim citatis in nostro tractatu legum Connubialium, in glos. 6. in iij. genere expressi. in ver. quod tamen intellige. Ex quo & illud continuò sequitur, non valere renuntiationem iurata in non cogitatis, vt dicit Cyn. in d. l. j. C. commod.

- 149 ¶ Quin & renuntio quantumlibet iurata in dubio restringitur ad ius secundum tempus illius renuntiationis subsistens, nec trahitur ad ius futurum & superueniens post ipsam renuntiationem, ex tex. expresso in c. 2. vbi id no. Ant. & Pan. vterque in 2. no. extrà de renun. Et ad hoc etiam tex. facit sing. Georg. Nar. in repe. c. quamuis. col. 4. vers. tertio facit. de pact. lib. 6. Hoc autem ius reuocandi ex nostra l. non competit nisi susceptis post renuntiationem liberis. Ideo ad id ipsum non videtur huiusmodi renuntio iurata pertinere. Nam si simplex ipsa renuntio generalis non comprehendit hanc l. quod facit omnes, & cum his Soci. alterius partis author. certè nec iuramentum in ea appositum: quia ad eos tantum casus extenditur iuramentum, ad quos ipsa renuntio, aut alia dispositio generalis extenditur, ex doctrina Bar. in l. si quis. §. quantum. in fi. ff. si quis caut. & Pau. Cast. consi. cccclxxvij. ad primum videtur dicendum dispositionem, col. 2. lib. 2. & Rom. consi. cccclxxij. in eo quod queritur, in fi. & Corne. consi. xj. in presenti consultatione, col. 7. vers. nec iuramentum. lib. 3. & consi. cclvij. in hac consultatione, col. 4. vers. similiter ergo. lib. 4. & consi. ccxcij. in hac consultatione, col. pe. ver. & si conuenio. eo. lib. 4. cū siml. adductis ab Alex. consi. xxvij. visis accuratè, col. vlt. ver. nō obstat quòd interueniat, lib. 1. quod & ingestum est in lib. 2. consi. xxxj. & eodem Alex. consi. xlvij. in causa vertente, col. 3. vers. item dum in priore. lib. 6. & Soci. consi. cñj. in casu conuentionis, col. 2. vers. fidei in casu nostro, lib. 3. & Philip. Dec. in c. cum super. col. pe. vers. secundus casus. extra de offi. deleg.

- 150 ¶ Item si verum est quod in præcedentibus diximus ex Roma. sententia in consi. cccxix. non est dubium, id scilicet, huius l. beneficiū esse concessum miserationis causa, ita vt exigat specialissimam mentionē, nedum specialem, secundum Cyn. in l. j. C. quando imper. inter pup. & vid. cum aliis quos in id supra citauimus, nec autum repenamus iuramentum habere vim specialissimam, sed tantum specialis vel expresse mentionis, quod multum à superlatiuo illo distat, vel ex nostrorum Iuriscōsultorum sententia, vt probatur in l. vbi autem. in prin. ff. de verborum obligat. in l. vlti. & ff. de capit. dimi. & in §. j. Insit. eod. Consentaneum est hoc in loco iuramentum non satis esse.

Huius l. bene
ficiū concessum
est misera-
tionis causa.

- 151 ¶ Et ne quos moueat similia illa, quæ supra pro parte & sententia Soci. adduximus, certè sunt multi maxime ac receptissimæ autoritates, qui dixerunt consueverunt. Nā primum de muliere renuntiantibus & promittentibus non venire contra, non tamen certioratis de iure & beneficio sibi competente, vt iuramentum nihil illis obstat, respondit Dy. consi. v. questio talis est, quidam dominus Goffridus minor 25. annis. quæ refert & sequitur Cy. in l. 2. in 6. q. & ibi quoque Bal. limitans tamen, in ix. q. & proinde sibi contrarius. & Saly. secum quoque in hac re pugnans, in xj. q. C. de rescin. vend. & Ioan. And. sibi quoque contrarius, Card. Flor. Imo. col. 6. qui hanc dicit esse multum æquam in c. pe. extrà de emp. & ven. vbi & Ant. Burg. qui est alterius factionis, asserit hanc esse communem. Idem Io. And. vt intelligas hanc maturius fuisse fecutum, in addi. Spec. tit. de obli. & sol. §. j. col. 6. in addi. quæ incipit, quomodo huic di. & o. Fede. Sen. aliàs iuramentorum obseruantissimus consi. cxcix. queritur an domina Margarita. Signo. cōsi. ccl. super dubis, col. §. vers. præterea cum tractatur. Bal. item hic, sed suo more sibi male cōstans, in l. si duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. vbi etiam Ro. qui in alia sententia est, dicit hanc esse equiorem. Idem Bal. in l. iij. ad fi. C. de decur. lib. 10. & consi. iij. queritur fideiussores, lib. 1. & consi. xlvij. casus talis est D. Andriolus, ad fi. eo. lib. 1. vbi hanc dicit esse cōmunem, & cōsi. cxlvij. in casu proposito, col. j. vers. sed dubitatur. eo. lib. 1. & consi. xxvij. ad euidentiam præmittendum est, quòd interdū, paulò ante fi. lib. 3. & consi. cccclxxx. casus talis, domina Angela. eo. lib. 3. & cōsi. cccclxi. factū proponitur esse tale, col. 2. vers. fed aduertendū est, eo. lib. 3. & cōsi. xcvi. pupillus, paulò ante fi. lib. 5. & cōsi. cccclx. visis statutis, col. 2. vers. in cōtrariū, eo. lib. 5. vt ita intelligas quæ crebrior est in hac opi. Imo. & ipse iuramentorum supra omnes obseruantissimus, in l. sciendum. & ibi Franc. Are. col. xj. vers. reuocatur tamen hoc in dubium, & latissime Barb. qui propè omniū est opi. char. xix col. j. vers. fluocedit modò quotidiana questio. ff. de verb. obli. sed ipse Barb. hic ad finem & veritatem respondit, ibi verò ad cōmodum partis interrogantis, vt sæpe aliàs. & in ea quoque l. Ro. qui aliā partem sequitur, asserit se aliàs sæpe hanc & legendo & consulendo tenuisse. & idem Imo. in c. cum contingat, in iij. membro, in 25. col. eiusdem membri, vers. item etiam nō habet locū, & iterum col. xxvij. vers. fed aduerte inquantū retigi, & est circa xij. char. rotius c. extrà de iureiuran. quāvis utrobique dicat, quòd cōtraria opi. de consuetudine & practica obseruatur. Et hanc quoque tenuit Alb. & Sal. in auth. sacramenta puerū. C. si aduer. vend. & ibi quoque las. col. 13. vers. tertio principaliter. & multis seq. qui hanc dicit haud dubiè æquiorē, & fortè veriore, & in eam multum inclinare ipsius animū, quāvis ab alia non esset recedendum. Raph. Fulg. consi. cccxxvij. Finus Guidonis, col. 2. vers. superest tertia deliberatio. Alex. qui & alterius opimo. alibi est, vt

Iuramentum
ignorantem
non obligat.

diximus, cōfi. lxxxix. viſo pūcto, col. 5. verſi. nec huic reſponſioni, lib. 1. Pet. Beluga, qui & hanc dicit eſſe cōmunem in ſuo ſpeculo principum, tit. de iuramen. char. pen. Fran. Arret. cōfi. xxxij. conſultatio pramiſſa, col. 4. verſi. ſed dubium facit, & verſi. ij. dicimus. & Steph. Bertrā. ſibi etiam contrarius, conſi. cccxij. viſa petitione, col. 2. verſic. ſed hiſ non obſt. lib. 3. & Guid. Pap. 1. conſi. cxxij. Ioan. Mola. in iij. dubio, in fi. & rurſum 1 ſing. cccclxxij. inci. in ſciendum. Hippo. Marſi. in repe. rub. ff. de fideiuf. nu. 38. & Fabi. à monte S. ſau. in tracta. de empt. & vend. in ij. q. viij. q. prin. & dicit etiam Colleſt. qui alterius partis eſt, in c. 2. extra de pact. hanc eſſe æquiorē & Alex. qui & alterius fuit, in d. ſciendum, dicit tamen ibi col. 3. verſicu. iuxta hoc quærit, hanc poſſe in pūcto iuris ſuſtineri, vt ex hoc facile cum intelligas in ea re nutare. Et ad c. reſcripto, de iureiur. in quo eſt poſitiſſimum fundamentū prioris partis, poteſt dici, quòd non conſtat mulierē inibi oppoſuiſſe ſenatuſcōſult. Velleianum, vt iam ibi no. in vna ſol. quam approbat ipſe Alex. in d. ſciendum. Nec, ſi iſ tex. probaret, quòd illi volunt in muliere, eſſet tamen trahendus ad minorē, cuius cauſa plus habet fauoris & priuilegij, quàm mulier, vt ſuprà diximus, & probauimus nu. 101. incip. & quòd dictum eſt de muliere. Ideo Bald. in d. ca. cum contingat, col. 3. verſic. quæro quando mulier, de iureiur. hūc diſcrimen facit inter mulierem & minorem, vt ſcilicet minor ſit certiorandus, licet non mulier.

152
*Qui negent
beneficij ex-
cuſionis tolli
per iuramentum.*

¶ Sed & contra illam Bal. & Pet. Anch. doctrinā, qua dixerunt exceptionem ſue beneficij diſcuſionis quòd fideiſſori aut aliis cōpetit, tolli per iuramentū, voluit ipſe Bal. ſibi contrarius in c. cum cōtingat, col. 5. in vj. c. cluſione, extra de iureiur. & reſpōdit cum ex factō talis ſpecies inciduſſet, Barba. qui Bal. non meminit, conſi. xliij. ſempiterna dignū eſt memoria, col. 6. verſi. capio modo tertiam dubitationē, cum multis ſeq. vſque ad fi. conſi. lib. 2. vbi ſuam ipſius ſententiā multis variſque ac efficaciſſimis argumentis & rationibus defendit, quas quiſque qui volet legere poterit. Et in hac quoq; ſentētia fuerunt Alex. & Iaſ. qui Barb. nō meminit, in l. vlt. in princ. ille col. 4. hic col. 2. ad medium. ff. ſi cer. pet. & D. Guil. Bened. in repet. c. Raynucius, in verbo teſtamentū, le. iij. nu. 26. verſi. quareò inducitur, extra de teſta. 1 Imò ſunt, qui dicunt ſimpliciter nō eſſe locū huic excuſioni, ſi appoſitum fuerit iuramentū, etiam ſi ei non ſit renuntiātū. & inter alios Bal. in lex reſcripto, col. 1. & ibi Pet. Anch. in vj. not. de iureiur. Alex. qui id dicit ſing. cōfi. xxxij. in cauſa executionis, col. vlt. verſic. iij. lib. iij. Baptiſta de S. Blaſio, in tract. arbororum, q. lxx. col. 4. verſi. quinta conſuſio. Anto. Corſet. in repet. rub. de iureiur. col. 10. verſi. duodecimum, vbi ita dicit ſe conſuluſſe Ioan. Lupus in repet. c. per veſtras, char. pen. verſi. quinimo quòd plus eſt, de dona. inter virum & vxorem. 1

153
*Iuramentum
nō magis ex-
tenditur, quā
iuris promiſ-
ſionis.*

¶ Quod autem poſtea continenter dictum eſt renuntiationē iuris futuri iuramento firmari, non ita certū eſt & indubitātū, quando & Philip. Dec. qui & illius ſententiæ fuit, ſed in conſtantū fauens ſuæ parti, quæſiuitque ſeruens, contrariū conſtanter aſſeruent, in leſt. vbi nullus fauori locus eſt, videlicet in l. j. col. pen. verſi. ſecundū quòd dictū eſt. C. de pact. ea ratione, quā iam diximus, iterum dicemus poſtea, quòd iuramentum non magis extenditur quàm virtus promiſſionis. Ec de hoc etiam dubitat Alex. conſi. cxxxij. ſuper quæſitis, col. 3. verſi. & eo fortius, lib. 3.

154
*Bartolus le-
galis ſcientie
præcepſ.*

¶ Nec etiam in conſeſſo eſt omnibus, quòd mox ſubdidimus, iuri prohibitio poſſe cū iuramēto renuntiari: cum contrariū teneat ille Legalis doctrinæ facile princeps Bart. cuius vnus ſententia multis & mihi inſtar eſt omnium, in l. ij. in fi. C. ne fideiuf. dot. den. & in l. ſi quis pro eo, in iij. rurſumq; in 5. mēbro, & ibi etiā Ang. poſt prin. ff. de fideiuf. & idē Bart. in l. cū hi, ante fi. & ibi quoq; Fulg. ff. de tranſact. & Ant. qui alias vbique iuramēta vſque ad ſuperſtitionē ſequi iubet, in c. cum cōtingat, in fi. iij. caſus, de iureiur. & ibi ante eum Bal. col. 1. verſi. item quia iuri. Nā loquitur ibi de renuntiatione iurata, vt docent præcedentia, & ipſius c. materia. & Ang. cōfi. ccclij. Florētiz, col. j.

155
*Qui teneant
reuocationis cū
iuramento ob
ingratiitudinē
non poſſe re-
nuntiare.*

¶ Neque quòd deinde ſubiicimus poſſe renuntiare reuocationi donationis ob futurā ingratiitudinem cū iuramento. Nam & contrariū intrepidē tenuit Imo. ſibi contrarius in c. vlt. col. viij. verſi. vltimis quærit Io. And. extra de don. & Rom. in l. ſtipulatio hoc modo cōcepta, col. 3. ff. de verb. obl. & in l. donationis. 5. j. ff. de donat. & Corne. conſi. c. ij. in cauſa licet videatur, col. j. verſi. quinimo, & ſeq. lib. j. Georg. Nat. in repet. c. quamuis, col. 17. verſic. & ex hiſ primo de pact. lib. vj. Steph. Bertrand. ſibi contrarius conſi. lxxvij. viſo conſultationis themate. nu. 3. lib. 3. de qua re latē videbis per Philip. Dec. in l. vlt. col. 6. verſicu. extra gl. circa primam quæſtione. C. de pact. & Franc. Ripa. in l. vlt. in liij. q. C. de reuo. donat.

156
*Qui etiā ne-
gent in alimē-
tis debitis ex
teſtamento cū
iuramento.*

¶ Nec ſimiliter quòd ex continentem ſequitur, poſſe renuntiare alimentis futuris ex teſtamento debitis cum iuramento: quandoquidem contrariū cenſent Spec. & Io. And. in addi. illius (dij boni qui autores) tit. qui fil. ſunt legit. 5. j. verſi. ſed pone quidam & Bar. ſibi hīc præter morē contrarius, in l. cum hi, ante fi. ff. de tranſ. & Bal. in l. pactū quòd dotali. in xxij. eadēque vlt. q. C. de colla. & in d. c. cum contingat, col. 2. verſi. item ſi diuerſat de iureiur. (Et ſubſequē. Alb. in l. de alimentis, in fi. C. de tranſ.) Nam ex præcedentibus ſatis conſtat, quòd loquitur de renuntiatione iurata.

157
*Qui negent
valere renun-
tiationem ſucceſ-
ſionis futura
cū iuramento.*

¶ Sed nec quòd dictum eſt valere renuntiationem ſucceſſionis futurae cum iuramento. Nā etiam contrarium huius magna auctoritate affirmat gl. ordin. in d. l. pactum quòd dotali, in verbo, improbat, poſt prin. Eamque de iure ciuili veram eſſe contendit Cy. Bal. Cor. & Iaſ. ibi. Et ſi. Et ſi. & alia illi ſimilis in l. ſi quādo. 5. j. in verbo pregrauari, poſt prin. C. de inof. teſt. & in l. qui ſuperſtitis, & ibi etiā Imo. & Ro. ff. de acq. hæ. & Bal. in c. cum cōtingat, col. 6. verſi. iuramentū autē, de non ſuccedendo,

succedendo, extra de iureiur. vbi & idem dicit procedere de iure ciuili, & consi. cccxxxvij. quædam puella fuit dotata, col. 1. lib. 1. vbi etiam negat de iure canonico valere renuntiationem successione futuræ alij factam sine consensu eius, de cuius successione agitur, etiam cū iuramento.

- 154 ¶ Et quod omnibus propè in cōfesso fuit, non valet pactum iuratum de succedendo, nec de iure quidem Canonico, secundum eūdem Bal. in d. l. pactum, in v. opposit. & ibi quoque Fulg. Rom. Paul. Cast. & recentiores. & eundem Bald. consi. cxlvij. in casu proposito, in primo dubio, lib. 1. & consi. cccxli. visis statutis, post prin. lib. 5. Cy. Bar. Ang. Saly. Pau. Cast. Alex. qui hoc dicit communiter tenere, & Ias. in l. pactum quod dotali. C. de pact. Bar. in l. stipulatio hoc modo cōcepta, & ibi quoque Alex. col. 3. ff. de verb. obl. & idem Bar. in l. si quis pro eo, col. 3. ff. de fideiuss. & in l. vlt. & ibi etiam Ang. C. de pact. Ant. & Imo. iuramentorum maximi conseruatores, quod iā sepe diximus in c. cum contingat, ille col. 3. hic in primo casu ij. membri prin. extrā de iureiur. Domin. in c. quamuis. & ibi quoque Philip. Fran. col. 3. vers. in gl. in verbo, improbet, & Georg. Na. in repe. col. 16. vers. quarto salit, de pact. lib. 6. Iaco. Aluar. in d. c. j. s. moribus, tit. si de feud. fuer. cōtrou. inter domi. & agna. Fulg. consi. lxxij. paterfamilias habens filium, col. 3. Pan. in c. 2. col. 3. de concef. preb. & consi. xlvij. Augustinus, ad fil. lib. 2. Pau. Cast. consi. 4. 48. non est dubiū, col. j. lib. j. & consi. 47. v. info puncto & aliis, in prin. lib. 2. Alex. consi. 28. ponderatis verbis testamenti, col. 3. vers. istam conclusionem. lib. 3. Philip. Deci. consi. 183. an valeat pactum, col. 3. Steph. Bertran. consi. 29. cum aliis, post prin. lib. j. & consi. 192. ponitur in facto, nu. 4. eo. lib. 1. & consi. j. nu. 88. lib. 2. & consi. 33. prætenfæ cōventiones, nu. 3. eo. lib. 3. Fran. Curt. iunior, consi. xv. circa præmissam, col. 1. vers. præmissis tamen non obstantibus. Nec alium præter Bal. & Petr. Cer. comperi qui aliter diceret, de quo & nos plura diximus in tractatu nostro primogeniorum in 6. q. nu. 18. & id quidem.

Pactum iuratum de succedendo nec de iure quidem Canonico ualeat.

- 159 ¶ Contrarium quoque eius quod dictum est cum iuramento renuntiari legibus & statutis requiritur insinuationem, tenuerunt Guil. Cu. Alber. & Bald. sibi contrarius, in 5. q. in l. illud. C. de sacros. eccles. Oldr. subobscure, sed vt facile intelligas illum esse eius sententia, consi. cclij. factum tale est, domina S. de certis. Alb. in l. sancimus. C. de don. Saly. dubitans tamen, sed ita vt in hanc inclinare velit videri, in l. pen. C. eo. tit. Bal. ¶ consi. xxix. casus, vir donauit, col. 2. vers. itē sequetur, lib. 1. & consi. cxij. quod domina Broesia, eo. lib. 1. & consi. cxv. verba dicunt, domina Antonia, in fin. lib. 1. & consi. cccxxv. certum est quoddam filia, col. 1. vers. sed videmus, lib. 3. & consi. cccxxij. casus talis est, quidam Mafsius de Gauldo. eo. lib. 3. Ange. sibi cōtrarius, consi. lix. quidam paterfamil. col. vlt. vbi dicit se ita cōsultuisse Castelli cū fratre suo Bal. & consi. cdxix. visis prædictis, col. vlt. vers. quia igitur solennitas. Pau. Cast. consi. cccxl. circa bona quæ fuerunt domini Vberti, col. vlt. vers. vnū omiseram, eo. lib. 1. & consi. 385. siue dicamus, circa med. eo. lib. 1. & consi. xc. visā quadā scripturæ, col. 1. lib. 2. & consi. 95. visis his quæ narrantur, col. pen. vers. superest tertiū, eo. lib. 2. Ro. sibi contrarius, sed in loco min⁹ suspensio, in l. Modestinus, & ibi quoque Rapha. Co. qui asserit ita ferè omnes tenere. ff. de don. & rursus idē Ro. consi. 12. viso facto proposito, col. 2. vers. secūdō quia ex tali. Alex. etiā sibi cōtrarius, in addit. Bar. in l. post mortē. ff. de adop. Ant. Cana. in tract. quæ peculiariter tit. de insinuationibus inscripsit, q. 63. Ang. Ar. in 5. alie, col. pe. Instit. de don. vbi nō obscure intelligitur huic sententia adherere, quanquā dicit se nō aūsum in cōtrariū cōsulere, quoniam timeret iuramentū. Barba. sibi contrarius, consi. 16. præclare scriptis, col. 10. vers. & si quipsiā dixerit, lib. 2. ¶ vbi hanc dicit esse cōmūne opin. ¶ & consi. liij. viso celebri, col. 2. vers. cū verō opponitur, lib. 4. vbi etiā refert idem cōsultuisse Lud. Bolo. sed eius cōsi. nō reperi. & idem Barba. inter consi. Fran. Curt. senioris, cōsi. 67. sapiēter optimus, col. vlt. & ibi ipse Fran. Curt. in addit. illius. & Card. Alex. Hiero. Tortus, lo. Puteus & Nicolinus à sancto Nazar. consi. seq. circa hoc videtur, vbi etiam ostendunt Bar. fuisse in ea sententia & Barthol. à Scarampis, inter consi. Alber. Bru. cōsi. cxj. magnifice domine, col. 2. & Guido Pap. sibi contrarius, consi. 33. nobilis Catharina, col. 1. & Lauren. Calc. consi. xxv. Titius nobilis col. 15. vers. nec obstat etiam quod dicatur.

Qui de insinuatione negant.

- 160 ¶ Sicuti & eius quod postea scripsimus, ex generali renuntiatione iurata fieri præiudiciū legitime, contrariū etiam tenuit Guil. Cu. prout à quibusdā citatur in l. de his. ff. de trans. Bald. in rub. ff. de iureiur. col. vlt. in prin. vers. nō tamen credo, nā ibi loquitur de huiusmodi iurata renuntiatione, vt patet ex verbis præcedētib. & Rom. sibi cōtrarius in l. qui superfluis, in iij. Imitatione, & ibi etiā Imo. ff. de acqui. hæ. Fran. Ar. in l. j. s. si quis ita, tū col. v. vers. ad de dictis, tum col. pen. vers. ad de primō. ff. de verb. obl. Barb. sibi quoque cōtrarius consi. 44. sempiterna, col. vlt. lib. 2. & consi. lv. præclare scribitur, col. pen. vers. præterea facit, iunctis seq. per totā illam col. eo. lib. 2. Fabia. Gioechi in repe. auth. nouissima, in xxj. q. prin. C. de inoffi. test. & Alber. Bru. consi. 82. super difficultate, col. vlt. & Steph. Bertr. secum etiam pugnans, consi. iij. visis hinc inde, nu. 21. & seq. lib. 3.
- 161 ¶ Et eius item quod dictum est, per generale renuntiationem cum iuramento censeri renuntiationem & derogatum. d. l. de his. ff. de trans. Contrariū quoque tenuit Ioan. Mairanus in ij. cōsi. illorum quatuor in materia substitutionum, incip. clementissimi & omnipotentis Dei, & ca. defuncto nobili, col. pen. vers. ad sextum & septimum. & Franc. Frondatus consil. seq. cuius est exordium, Deus via, veritas & vita, præfens consultatio, colum. 3. vers. verūm prædictis, vbi dicit iuramentū ita demum cōfirmare renuntiationē d. l. de his. si expressē ei fuerit renuntiatiū, aut aliter fidei commissio à tali relicto, aliās secūs, per multa iura illic allegata. Et ante eos Barb. & Socii sibi contrarius, quorū neuter meminit, ille d. consi. lv. col. pen. lib. 2. hic consi. 214. in casu Onofrij, col. vlt. vers. secundō respondeo, iunctis præceden. lib. 2. & consi. 130. in causa conuentionis, col. 2. vers. præterea licet in iuramento, lib. 3. & Franc. Ar. consil. 92. viso legato, in iij. dub. & idem in

Qui contrarium in generali renuntiatione sentiunt.

De eodem.

l. qui superstitis, col. v. vers. & ad ea quæ dixi. ff. de acqui. hæred.

162
De eodem.

¶ Et eò magis id procedit, quòd nec in specie potest ei letiam cum iuramento renuntiari, si credimus gl. in l. vlt. in verbo, lucr. C. de reb. credit. & Bar. in l. cum hi, in fi. prin. ff. de trāsact. iunctis quæ ipse scribit in l. de his, vers. quæro nunquid. ex cuius loco se aduocat in d. l. c. h. & ibi Fulg. & Signo. consi. 250. super dubiis, col. 5. vers. præterea quemadmodum. & Ang. consi. 94. cum lis & questio, col. vlt. vers. ad quintu. Et idem voluit Guid. Pap. cōsi. 13. nobilis Catharina, col. 2. vers. nec illi legi, iunctis seq. & Steph. Bertr. sibi contrarius. consi. 51. Christi, & c. viso cōsultationis themate, nu. 77. lib. 2. De quo tamen vide Imo. in c. cum cōtingat, col. pen. vers. circa sextum, & vlti. de iureiur. & Raph. Co. in l. si quis pro co. ff. de fideiur. & Corn. consi. 6. in hac cōsultatione, per tor. lib. 1. & consi. 135. de pluribus, col. 1. & ij. lib. 2. & consi. 240. Bonaura in suo testamento, col. 2. vers. nec videtur quòd iuuetur, cod. lib. 2. Et dicit Corn. consi. 150. prima facie videtur, in f. lib. 3. non esse sine dubio quòd huiusmodi renuntiatio firmetur iuramento. Sed & Bald. in l. qui iure, in prin. ff. de testa. nil. clare videtur sentire quòd ei l. simpliciter possit renuntiari.

163
Idem in gene
rali renuntia
tione iurata.

¶ Denique q. non valeat generalis renuntiatio iurata, cōtra quàm alij dixerunt, voluit Io. Andr. in c. j. col. vlt. & ibi etiā Pet. Anc. Ant. Flor. & Pan. extra de cōmo, quia iuramentu, inquit, nō obligat vltra consensum, qui abest à generali renuntiatione. & Cy. in l. j. in ij. q. 1. & ibi Bal. col. 2. in ij. q. 3. C. eo. Bar. in hoc sibi contrarius in l. si quis, 5. questum. Bal. in c. j. col. 2. vers. & an iuramentum, tit. de contro. seu. apud par. termi. Alex. qui concord. adducit consi. 28. visis & accurate ponderatis, col. vlt. vers. non obstat quòd interuenit, lib. 1. & Steph. Bertr. consi. 36. Christi, & c. viso cōsultationis themate, nu. 3. lib. 1. & quæ diximus suprā nu. 149. incip. quin & renuntiatio.

164
Solum iura
mentum in do
natione appo
situm non tol
lit huius legis
remedium.
Contractus
infirmatur ra
tione tertij,
non confirma
tur iuramen
tum contrahe
ntium.

¶ Negari non potest, quin hæc res, de qua præcipue agimus, verū scilicet huic l. per generalem renuntiationem iurata derogetur, sic admodū ambigua, in tot tantisque rationū & auctoritarum cumulis. Item si nulla sit renuntiatio, illud inter omnes conuenit, & qui donantem huic l. posse renuntiare negant, & qui contrā posse asserūt, qui multi sunt vtrinq. vt suprā latè discussimus. Illud, in quā, in consensu est apud omnes, solum iuramentū in donatione appositum extra vllam renuntiationem non tollere huius l. remedium. Illi quidem qui sunt in parte negatiua, ea ratione, quia si donans non potest renuntiare in præiudicium liberorum, vt ipsi contendunt, nec etiam iuramentum ipsius illis obesse potest. Nam quando contractus infirmatur ratione alterius tertij, nunquam est iuramento contraheutium confirmatur, vt pote cum esset in alterius dispendium. c. quauis, de pact. lib. 6. & c. licet, de iureiur. cod. lib. cum siml. Id quod non in aliis tantum, sed in donationib. procedit, vt scilicet iuramentum in iis positum nihil obstat tertio, vt ait Bar. in l. hac edictalij, in fi. prin. per illum tex. C. de secun. nup. & in l. Titia, 5. imperator, col. vlt. ff. de leg. ij. Saly. in l. j. C. de inof. don. Bald. in l. vlt. 5. filius autem. C. de bon. quz lib. & consi. 22. quædam domina Nicholina, col. 1. lib. 5. & consi. 215. punctus quidam donauit, col. lib. 5. Pau. Cast. consi. 443. non est dubium, circa med. & Alex. consi. 55. consideratis verbis, col. pen. vers. nec prædictis obstat, lib. j. & suprā diximus.

165
Ratio cōmunis utriq. sen
tentie.
Iuramentum
nō auget obli
gationem.

¶ Omnes autem & partis affirmatiuæ & partis negatiuæ hac cōmuni ratione mouentur, quia iuramentum non auget obligationē, sed ei tantum intra limites suos manenti addit religionis vinculum, arg. l. Titius, in fi. ff. ad Treb. quod & præter eos voluit Bal. in l. i. procurator, col. 3. vers. & prædicta sunt vera. ff. de condi. inde. & doct. vbique. Vnde sicut simplex donatio, quæ scilicet sine iuramento est, habet illam tacitā reuocandi conditionem, si donans postea susceperit liberos, vt iam suprā diximus in princ. nu. 6. incip. hinc dicunt plerique. sic & iuramentum illi accedens, quod omnino sequitur naturam principalis actus in quo interponitur, per tex. quē ad hoc omnes allegant in l. vlt. vbi id no. Bar. Bal. Saly. Pau. Cast. & alij, C. de non num. pec. & illam ad hoc dicit sing. Bal. in c. quæ in ecclesiariis, col. 5. vers. dices tu, nonne feudatarius, extra de constit. & no. Panor. in d. sua disp. incip. stante statuto, col. x. vers. ad partem igitur affirmatiuam. & Barb. consi. 43. sempiterna, col. pen. vers. præterea faciat, lib. 2. & illum dicit meliorem ipsius iuris: idem Barba. consi. 13. col. 3. vers. & ideo refert, eo lib. 2. & consi. 49. clementis. Deum. col. 7. vers. facit simile, vbi & illum dicit sing. Facit & tex. in l. sed & si possessorij, item si iurauero, quem ibi not. Ias. in ix. no. ff. de iureiur. & in e. quemadmodum, extra co. tit. vbi Pan. in vij. no. & hoc quòd iuramentum in contractu appositum recipit omnes condiciones, subauditiones, limitationes, exceptiones, quas habet ille contractus. quod & voluit idem Panor. in d. sua disp. vbi suprā. & Raph. Fulgo. consi. 180. viso processu, col. 2. & Imol. in l. 2. 5. sed & si quis. ff. de don. Aegid. Bellamer. consi. 29. ex facto quodam, col. 3. cum multis siml. & concord. à melatè cōgestis in (nostro tracta. de iure constit. poss. parte iij. limi. vij. nu. 24. sed & illud.)

166
Iuramentum
semper intelli
gitur eodem
manente statu.

¶ Præterea iuramentū semper intelligitur rebus sic stantibus, atque (vt vtat verbis Lij. lib. 5. de cadis) eodem manente statu, vt probat tex. optin. l. vlt. in prin. ff. ad municip. & in d. c. 2. & ibi gl. Ant. & Panor. qui ex hoc multa decidunt, extra de renunt. & c. venerabilem, in fin. de elect. & no. gl. Inn. & alij in d. c. quemadmodū, extra de iureiur. & gl. in c. vlti. extra de hæret. per tex. ibi, (& gl. in c. nos sanctorum. xv. quaest. vj.) & Fede. Senen. cōsi. 181. casus talis est, statuto cautur. Bal. in d. l. vlt. col. 2. vers. septimū inest conditio. C. de non num. pec. & in l. clari. C. de fideicom. & in c. 2. vers. item in iuramento, extrā de rescip. & in c. 3. in prin. per illum tex. extrā de iureiur. Ant. & Pan. in c. veritatis, extrā de dolo & contum. in illa q. an quis renatur (soluere debitur excommunicato. Pet. Ancha. in c. possessor, col. 15. vers. vltius quæritur, de reg. iur. lib. 6. Pau. Cast. consi. 348. non est dubium, ad fin. lib. 1. Rom. consi. 22. propostæ muli cōsultationis, col. 1. vers. secundo

secundò quia & si. & consi. 379. circa primum, col. 2. vers. nec obstat si dicatur. Socin. in l. vlti. in princ. per illum tex. ff. qui satisd. cog. & in l. Iulianus, col. pen. vers. circa secundam. ff. de condi. & demon. & consi. 129. praestantissimi, in fi. lib. 1. & consi. 215. praedicta, col. vlt. vers. praeterea & tertio, lib. 2. vbi loquitur in casu l. nostra. & consi. 58. super proposita, quaestione, col. j. vers. confirmatur, lib. 3. Barb. consi. 38. scribitur Paralipom. col. pen. lib. 1. vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. c. 2. de renun. & iterum consi. 36. sapienter, col. 16. vers. & adduco in medium, lib. 2. & alibi saepe Corn. consi. 192. licet videatur, col. vlti. vers. quia promissio, lib. 1. 1. & consi. 69. de duobus, in litera o. lib. 2. 1. & consi. 48. quoniam in praesenti, col. 2. vers. & hoc arbitror, lib. 3. 1. Iac. consi. 80. ista cõuentio, col. 6. vers. secundò principaliter, lib. 3. 1. Phil. Dec. consi. 335. viso consi. col. 3. vers. praeterea etiã dato, & consi. 408. in praesenti cõsultatione, col. 2. Strep. Bertran. consi. 156. Christi & c. viso casu, nu. 5. lib. 1. & consi. 352. quod est simili princ. nu. 6. eo. lib. 1. & consi. 131. illud est indubitatum, nu. 8. lib. 2. & consi. 67. viso cõsultationis themate, num. 3. lib. item 13. Alber. Brun. consi. 99. in causa spectabilium, in fin. Georg. Nat. in repet. c. quamuis, col. 4. vers. tertio facit, de pactis, lib. 6.

- 167 ¶ Et hoc quidem perpetuum est in omnibus actibus & dispositionibus, vt scilicet semper intelligantur rebus sic stantibus, ex tex. quẽ omnes. & praetertim Bal. ad id foler allegare, in l. quod Seruius. ff. de condi. ob. caus. vbi hoc no. gl. quẽ etiã ad id citat. l. continuus. s. cum quis. ff. de verb. obl. Et hoc quoque probat tex. in leg. quarto. s. inter locatorem. ff. loca. quẽ & omnes ad id allegat. & in Lex factio, in prin. ff. de vulg. & pup. & in l. vlt. C. de spõsa. quas in id aduocat Alex. consi. lxxxv. viso themate, col. 2. vers. pro hoc etiam quia verba, lib. v. & tex. in l. cum quis. in prin. ff. de solut. quem & ad hoc expendit Bal. & dicit no. in rub. extra de procu. col. 4. vers. dolus cõmissus, & in c. pen. & ibi Pan. in ij. no. extra de cler. nõ residen. & in c. ne quis arbitror, & ibi gl. vlt. xxij. q. iij. 1. & voluit Bal. in rub. extra de sum. trin. col. j. in fi. vbi & ad hoc allegat. l. qui seruus. ff. de verb. obl. & idẽ Bal. loquens in promissione, consi. 104. super sunt, lib. j. & consi. 396. quidã habens vnũ filium, col. 1. lib. 3. 1. cum alius multis collectis à Barba. consi. xx. illud asseram, col. 12. lib. 2. & consi. 73. omnia quæ facitis, col. 13. lib. 3. 1. & Corn. consi. cij. visis in causa. 1. & Iason in d. l. quod Seruius, col. 3. vers. circa tertium. ff. de condi. ob. caus. & in Lis qui putat, col. 2. vers. tu potes. ff. de lib. & posth. 1. & consi. lib. 2. vbi supra. 1. & Ant. Rub. qui hoc latissime probat, consi. 197. viso instrumẽto, col. j.

- 168 ¶ Id quod etiam adstruunt Stoici alijs promissorum cõsiliorumque tenacissimi, ex quibus Seneca ille Stoicorum Stoicissimus (si ira nobis loqui permittimus) lib. 5. de beneficiis multa in hanc sententiam scribit : Non mutat sapiens cõsiliũ, omnibus his manentibus quæ erant, cum sumeret. Ideo nullum vnquam poenitentia subiit, quia nihil melius illo tempore fieri potuit, quàm quod factũ est : nihil melius constitui, quàm quod cõstitutum est. Ceterum ad omnia cũ exceptione venit, si nihil incidit quod impediat. Ideo omnia illi succedere dicimus, & nihil cõtra opinionẽ accidere, quia præsumat animo posse aliquid interuenire, quod destinata prohibeat. Et paulo post. Promissi beneficiũ, nisi si quid incidisset quare nõ debeat dare. Quid enim si quod illi pollicetur sum, paria sibi me dare iusserit? Si lex lata erit, ne id quispiã faciat, quod me amico meo facturum promiserã. Promissi tibi filiã in matrimoniu, postea peregrinus apparuisti, nõ est mihi cũ externo conuiuiũ. Eadẽ res me defendit, quæ vetat. Tunc fidẽ fallã, tunc inconstantiã crimẽ audiã, si cum eadẽ omnia sunt, quæ erant promittente me, nõ præsitero promissum & c. Post quæ illud concludit, Omnia esse debent quæ fuerunt cum promitterem, vt promittentis fidem teneam. Vidẽne lector quàm multis confirmet Seneca quod diximus, omnia intelligenda esse, rebus, quæ erant, manentibus? Et de hac re multa Tullius lib. 3. officiorum.

- 169 ¶ Et vt intelligas quantum ponderis apud nostros id habeat, Bal. in d. l. clari. C. de fideicom. dicit q̃ statuantes possunt mutare aut reuocare statutũ, quod ipsi irrevocabile fore statuerãt, nisi illud iurauerint nõ mutatuos aut reuocatuos, quia tũc id facere nõ poterũt, per allegata illic ab eo. Quod intelligendũ est, inquit, nisi iusta causa interueniat, quia semper in iuramẽto inest ea clausula, rebus sic habentibus. Sed audi quid subiungit, quod lectores maxime volui expendere. Nã hoc postremũ dici procedere, licet verba statuti dicerẽt, q̃ statutũ sit præcisum & immobile. Nã quæ de nouo emergũt, nouo indigẽt auxilio. l. j. in prin. ff. de vẽtre inspic. & l. de ætate. s. ex causa. ff. de interog. ad. Ex quibus intelligis nihil adeo esse præcisum, firmum immobile, quin semper intelligatur, rebus sic habentibus. Et hoc pro not. refert Philip. Decian. rubr. C. qui admit. col. 2.

- 170 ¶ Quid plura? iuramentum nunquam trahitur ad non cogitata, c. quinquauallis, extra de iurcur. & voluit gl. in c. veniens, in verbo, praesuiisset, & ibi Bal. co. tr. & rursum gl. in c. ad nostram, de i. j. in verbo, in mente, per illum tex. & in c. pen. eod. tr. & in c. ij. extra de renun. Bar. in l. si quis pro eo, in viij. casu. ff. de fideiuf. & consi. xc. dilecto domino, col. 3. vers. praeterea posito. Bal. in l. ij. in ix. q. C. de rescin. vend. & in c. ij. extra de renun. & in c. cum contingat, in vij. conclusionẽ, extra de iurcur. & consi. 437. queritur si factum fuit, col. j. lib. 3. Signo. consil. lxxj. quaestio talis est, potestas, col. 2. vers. nũc veniamus, & consi. ccl. super dubis, col. 5. vers. itẽ non videbitur. Fede. Senen. consi. cxcix. queritur an domina Margarita. 1. & consi. cclxxxj. casus talis est statuto, col. j. 1. Ang. consi. clxxij. Ludouicus, col. j. Imo in c. debitorẽs, extra de iurcur. Card. Flor. consi. xcij. fauendo pupillis, col. penul. vers. quæ ad iuramentum, Paul. Castren. consi. cccxlij. considerandum est, col. 3. lib. 1. & d. consi. cccclxviij. in fi. eod. lib. 1. consi. cclxxvij. ad primum videtur dicendum dispositionem, col. 2. lib. 2. Rom. consi. xxij. pro proposita, col. 1. & consi. cclxxix. circa primum, col. 2. vers. nec etiam obstat, Alex. in l. sciendum, col. x. vers. & certẽ videtur. ff. de verbo. obl. Calca. qui hoc latẽ probat consi. xxv. Titius nobilis, col. xv. vers. non obstat quod dicitur cum multis seq. Soci. consi.

Etiã in omnibus actibus et dispositionibus.

Stoici promissorum tenacissimi.

Semper in iuramento inest clausula, rebus sic manentibus.

Iuramentum nunquam trahitur ad non cogitata.

et in casu conventionis. col. 2. vers. adde quod idem est. C. de transact. Steph. Bertran. cōfi. cccxlj. Christi & c. viso consultationis themate, in prin. lib. 1.

171
Nec ad ea de quibus iuratus
multiter iuratus
non disposuit
fct.

¶ Imo nec ad ea de quibus verisimiliter iuratus non disposuisset, si expressum fuisset tex. est optimus in e cum iuramento. & ibi glos. extra de homi. quem ad hoc citat Pau. Cast. d. cōfi. cccxlj. col. 3. ibi. 1. & cōfi. cccxxxv. siue dicamus istā quāstātiā, paulō ante fi. eo. lib. 1. Quod est idem propē voluit Bartho. Brixi. q. 36. cum causa cuiusdam. Panor. in d. c. veniens, col. 3. vers. c. j. membro, extra de iureiur. vbi etiam est bonus tex. & Aegid. Bellamc. cōfi. xvij. contrahens matrimonium, col. 3. vers. item iuramentum. & Alber. Brunus cōfi. lxxij. super difficultate, col. vlt. Idque generale est, vt quantumlibet generalis dispositio non trahatur ad ea de quibus verisimiliter non erat specialiter dispositurus. Lobligatione. ff. de pigno. cum similib. Scribitque Ange. cōfi. cccxlj. super primo quæstio, col. pen. vers. pro hac parte, nullam adeo generalem esse dispositionē, quæ trahi debeat ad nō verisimilia. quod & alibi diximus. Et facit gl. alla in l. tale pact. §. vlt. ff. de pact. de qua tam multa scripsimus suprà nu. 56. incip. inter tam multa. Sed nō verisimile est donantem iurando voluisse liberos excludere, per ea quæ suprà latissimè diximus in prin. legitur.

172
Iuramenta
que à nota-
riis communi-
ter apponun-
tur, non sunt
trahenda ad
aliquod pon-
dus.

173
An iuramen-
tum in dona-
tione apposi-
tū obstat huic
legi.

¶ Denique non omittendū, quōd iuramenta in omnibus pēdē instrumētis apponūtū à notariis ex more stiloq.; etiā si partes nūcupatim non iurauerint, ac nec de iurādo quidē cogitauerint, vt momentū, ex sentētia Barba. expressim de iuramēto loquens, cōfi. xliij. sempiterna dignū est memoria. col. 6. vers. capio modo secundā dubitationē, lib. 2. t. & Franc. Rip. in Lētuno, col. 26. nu. 82. ff. de vulga. & pup. } per id quod in simili dicitur de aliis clausulis per Bar. in l. j. in vj. q. ff. de iure codi. & lare diximus suprà nu. 126. incip. ad huius tamē posterioris. (Et idē quoq; nūcupatim voluit in iuramēto Ant. cuius ipse Barba. nō meminit, in c. cū cōtingat, in iij. casu prin. & ibi etiā Panor. in jx. casu extra de iureiur. de quo tamen vide quid dicat Alex. cōfi. 125. visis & consideratis, col. 2. vers. & ita dicit, iurētis iis quæ dicit, col. 8. vers. nec obstat quōd notarius lib. 4. ¶ Et ita, videlicet iuramentum in donatōne appositū nihil huic legi obstat, quo minus locum habeat, respondit Old. cōfi. 238. cum mulier donatrix, in fi. & iterum cōfi. cccxxvij. licet quantum ad clausulas, col. 3. vers. ad tertiam conclusionem, Io. And. in addit. Spec. in rub. de donat. col. 2. vers. an propter liberos, dum paulō pōst subiungit, & hic addo, & in titu. de instru. edi. §. porro. in vlt. addit. quæ est in pen. col. Bar. in d. l. Tiria Seio. §. imperator, in vlt. q. & ibi etiam Bal. in fin. & Rapha. Co. ff. de leg. ij. vbi & Bar. ipse dicit ita se cōsultuisse cum Recupero de Sancto Miniato, & Fran. Pisano. Idē quoque voluit Albe. hic col. 1. vbi dicit ita de factō cōsultuisse Balin l. j. in vlti. q. C. de inof. dona. & idem Bal. cōfi. cccxxv. punctus quidam donauit, lib. v. Pet. Anch. in c. vlt. & ibi etiā Ant. col. vlt. Imo. tum col. 7. vers. item aduerte pro intellectu. tum col. 11. vers. quid si in donatōne, & ibi quoque Barbat. extra de donat. idem Imo. in l. j. in fi. ff. eo. & in c. cum contingat, char. penul. extra de iureiur. Ro. cōfi. cccxlj. non est dubium, in prin. Pau. Castr. cōfi. cccxxxv. super hoc puncto plura videatur, ad fi. lib. 2. Pet. Ferran. tit. forma libel. quo agit. pro donatōne, in verbo, irrevocabiliter, col. 3. vers. patet ergo ex præmissis. Corn. cōfi. cccxxvj. in præfenti consultatione, col. vlt. lib. 2. & cōfi. cccxxij. placent mihi, col. 2. vers. nec obstat iuramentū, eo. lib. 2. & cōfi. xj. eiusdem principij, col. 2. vers. nec obstat iuramentū. eo. lib. 2. & cōfi. xj. eiusdem quoque principij, col. 9. vers. & ideo iuramentū, & iterum col. 11. vers. ex quibus elicio, lib. 3. & cōfi. xxx. consideratis his, in fi. lib. 4. & Alex. cōfi. lxxj. consideratis his quæ narrantur, ad fi. lib. 4. Fran. Cur. senior cōfi. j. circa primum, col. 3. & seq. vbi plus tenet, quōd expressē nō potest huic l. cum iuramento renuntiare de cuius veritate satis constat ex præmissis, & Vincen. Paleo. inter cōfi. eiusdem, cōfi. iij. & si subtilissimè, col. 2. vers. nec me mouet. Fran. Areti. cōfi. xxiiij. quatuor dubia, col. 1. in prin. & iterum col. 2. vers. nec obstat iuramentū. Soci. cōfi. cclxvj. in præfenti consultatione, col. vlt. lib. 2. & cōfi. cccxv. visa prædicta, col. 2. vers. nec ob. si diceretur, lib. 2. quod errore impressorum repetitū est in lib. 4. cōfi. xxij. quibus locis dicit hanc esse communem opi. idem Soci. cōfi. xx. in factō præsupponitur, in fi. lib. 3. & cōfi. cccxvj. visum fuit, col. 4. eo. lib. 4. lason cōfi. cccxv. Bartholomæus, col. 2. vers. tertio facit, & iterum col. 4. vers. non obstat, tertium, lib. 1. & cōfi.) cccxxx. factum sic se habet, col. 3. lib. 2. & Philip. Deci. in l. j. col. pen. vers. secundū quod dictū est. C. de pact. & in l. si donatōne, col. v. vers. tertia cōclusio gl. C. de collat. & cōfi. cxi. cuius superscriptio incipit, donatio inter virum, ante fi. & cōfi. cccxlj. visis his quæ suprà accurate, col. 1. & cōfi. ccccl. visis allegationibus, col. 3. vers. vltimō nō obstat. & cōfi. seq. in casu proposito, col. vltima, vers. vltimō nō obstat. dum allegat Oldra. & Rom. vbi suprà. & rursum cōfi. cccxlj. pro declaratione, col. 3. vers. nō obstat quod dicitur de iuramento. & cōfi. cccclxxij. in casu proposito, col. 3. vers. vltimō nō obstat. dum etiā illos allegat, & cōfi. cccclxxix. requisitus, col. pen. vers. præterea illud dictum. & cōfi. cccclxxij. in præfenti consultatione, col. 2. t. & cōfi. dxxxvj. in causa quæ agitur Mantua, col. 51. vers. & prædicta cōditio.) & Anto. Bauer. in tract. de viribus iuramētū, col. 3. Ant. Petru. in tract. eiusdē tit. in xj. defectu, in fi. Steph. Bertran. cōfi. cclxxxij. viso casu mihi exhibito, col. 2. lib. 2. & cōfi. cccclxxxij. viso casu (superius, eo. lib. 2. & cōfi. cccxxv. viso cōsultationis themate, col. 3. lib. 4. t. Carol. Ruin. cōfi. xevij. visa renūtiatōne, col. 8. nu. 19. lib. 1. & cōfi. cclxvj. Iesu, ad fi. eo. lib. 1. & cōfi. cclxix. de tribus col. 2. nu. 7. eod. lib. 1. & cōfi. cclxxij. quæritur primō, col. 7. vers. nec etiam iuramentum, eo. lib. 1. & cōfi. lx. de re quidem, col. v. nu. 15. lib. 4. & cōfi. cxi. circa causam, col. 3. num. 5. lib. 4.) Franc. Ripa in hac ipsa l. & iterum col. 3. respon. cxv. licet donatio, col. pen. t. & Paul. Parisi. cōfi. lxxij. videtur, col. 2. nu. 15. lib. 1. & cōfi. seq. dona

seq. donatio, col. 8. nu. 18.) Nec alium reperi alterius sententia præter And. Aleiat. in l. pa. 2. quæ contra. C. de pact. qui hac ratione tantum mouetur, quod hæc reuocatio nō sit fauore filiorum, sed ex coniectura donantis: adeoque iuramentum eam reuocationem impedire. Quam sententiam dicit esse receptiorem, id est, ut nostri pinguius dicunt, cōmuniorem, ut hic maxime, si vnquam aliàs, conueniat illud Horatianum,

Quandoque bonus dormitat Homerus.

- 174 Sed hic quæri potest, retenta ea opi. quæ vult posse donantem huic lrenuntiare, quæ communior est. An si in donatione fuerit apposita clausula, quod extendatur iudicio siue arbitrio sapientis, poterit notarius huiusmodi renuntiationē opponere. Soc. consil. 1. 47. cuius exordium est, visa facti contingentia, in si. lib. j. dicit, quod fortē poterit, per ea quæ ponunt doct. de clausula derogatoria, & alius in l. illa institutio. ff. de hære. insti. Tu tamen super hoc cogita. neq. enim id ausim asserere. Tum quia huiusmodi clausula non est ex natura donationis, ideoque nō videtur posse intelligi & extendi per notarios, ex not. larē per Alex. post alios antiquiores consil. xxvj. viso & prohibito, col. 2. vers. aut volumus quod in illo instrumēto, & multis seq. lib. 2. Tum quia nemo sapiens iudicaturus est instrumentū donationis ita fieri, ut in eo apponatur, quod verisimiliter nunquam donans apposuisse, si de eo cogitasset, arg. l. j. C. quæ res pigno. oblig. pos. & c. vlt. de offi. vica. lib. 6. cū siml. & bene facit tex. in l. si libertus ita. ff. de oper. liber. vbi si quis rē permiserit alterius arbitrio, nō aliter ratum est arbitrium, quam si æquum, & secundum mentem personarū arbitrio substituendum fuerit arbitratus. Et ita etiā à nobis stat Fran. Ripa hic, in postrema omnium quæst. hac tantū ratione, quod renuntiation est facti: quæ autē in facto consistunt, in manu sapientium non sunt posita, secundū Bar. in d. l. illa institutio. ff. de hære. insti. Tu tamen vide hic quæ scripsi in nostro tractatu constitui posse, si parte tertia, l. i. m. xxxj. eadēque vlt.

- 175 Satis, ut opinor, satisque lædōr optime diximus de ratione l. nostræ, & eius appendicibus, ex quibus tanquam ex iactis fundamentis, mox cōsurgit reliquum opus. Reliquum est enim (quod supra in principio polliciti sumus) ut verba leg. nostræ interpretemur, non ea quidem omnia, sed ambigua tantum, aut interpretamenti indiga.

S. I.

O Nadmodum interest hic scire naturam vimque huius dictionis, si, quādo ad intellectum l. nostræ parū pertineat. Ideoque nec hic sigillatim de ea scribere decreuimus. Verū si quis aliās id nosse cupit, legat t. ex. gl. & doct. in l. qui promittit. ff. de cond. indeb. tex. in l. quando cunque. §. non solum, & ibi etiam Bart. Alex. & Ias. qui adducit infinitas concord. ff. de verb. oblig. & in l. centesimus si ita stipulatus, & ibi quoque Bart. col. 1. Alex. col. 2. & Ias. col. 5. vers. in ij. parte, eod. tit. gl. in l. iij. in gl. vlt. & ibi Bar. in j. oppo. & Ias. col. 3. ff. de leg. j. omnino Bartolin. l. j. in j. q. per totum, & ibi etiam Imo. Pau. Cast. & Socin. ff. de condi. & demon. & Bar. & Bal. in l. quibus diebus. §. Terminus. ff. eo. Bart. in l. j. §. j. in vlt. oppo. ff. de tutel. & in l. si Titio. ff. quādo dies lega. ced. & in l. eū stipulatus sim mihi & Proculo, in prin. col. 1. in vlt. oppo. ff. de verb. obl. & in l. si ita quis promiserit, in prin. & ibi Ias. eo. tit. & in l. si decē, post prin. vers. quæro quid si dixi si porvero, eodē quoque tit. & in l. ita stipulatus, col. vlt. vers. ij. principaliter quæro, eod. lib. & in l. si cuius obligari. §. vlt. in si. ff. de fideius. & in l. ex traneum, post Pet. & Cyn. & ibi quoque recentiores. C. de hæred. insti. Bal. in l. vlt. C. de diuer. reſc. & in rub. C. de inst. & subſt. col. 1. vers. redeo ad materiā, & in l. ex his verbis, col. 1. C. quādo dies lega. cedat. & in l. hæc venditio, in add. ad si. ff. de act. emp. §. Signo. consil. cxxxvj. in themate quod, col. 2. vers. item monosyllaba si Ang. in l. sub conditione, col. 2. ff. de solu. Pau. Cast. in l. in ratione. la. ij. §. ramet. ff. ad leg. Falci. Rapha. Co. Imo. & Soc. in l. quibus diebus. §. quidam Titio. ff. de cond. & demon. & Alex. consil. cxxvj. viso processu, col. 1. lib. 7. Corne. consil. clxxvij. videtur in hac, paulō ante fin. lib. 3. §. Soci. consil. cxxj. visa contingentia, col. 2. vers. fed iterū, lib. 1. Corne. consil. cxxxij. quamvis videatur, col. vlt. vers. & dictio si, lib. 2. §. Card. Alex. in c. vers. nu. 10. extra de cōdi. appo. §. Iason in l. stipulatio iſta. §. inter certam, in ij. no. ff. de verb. obl. & Fran. Purp. in l. j. nu. 675. ff. de offi. eius cui mand. est iurisd.

- 2 Apud Oratores autem præter vulgarem illam significationem, confirmatiue ponitur, ut in eo Terentij loco, in Andria: *Si te in germani fratru dilexi loco.* Quod Priscianus annotauit, & nostri quoque confirmant in id citantes leg. Titium & Mæuium. §. à matre. ff. de admj. ruto. & l. videamus, in prin. ff. de in. iuran. & l. iij. & ibi Bart. ff. de leg. j. & l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. obligar. & l. si pater, vbi Bald. not. C. quan. prouo. non est necessa. Quod quādo procedat cognosces ex Bar. in d. l. j. ff. de condi. & demon. & Alex. consil. cxxij. ponderatis hijs quæ in themate, col. vlt. lib. 6.

- 3 Sed & apud Hebræos hæc coniunctio, *et*, etiam non semper dubitationē, aut conditionem significat, sed & affirmationem, quā & iurandi verbū aliquando est, Ezech. 2. Ac si illi audierint. & Psal. 94. si introibunt in requiem meā, id est, non. Itaque etiam cum dicitur negatiue Esa. v. si non domus multæ in solitudine earum deserte fuerint, & iterum c. 14. Si non ut purauit ira erit, Et Psal. 31. Si non posui, & humiliavi animam meā. Et Hier. xxij. si non ponam te in solitudine.

Et id

Clausula, quæ non est ex natura donationis, nō potest extendi per notarios.

Quæ in facto consistunt, nō concerniut sapientem.

Natura visæ quæ dictionis si.

Apud Oratores confirmatiue ponitur.

Apud Hebræos affirmatiue significat.

Et id quidem locutionis genus stomachum & apoplepsim habet patheticam. Sed & si ita nunc est, hebraismus est, pro si ita fieri oportet. Gen. 43. & cum scribitur Gen. 28. si fuerit dominus mecum, & custodierit me in via, per quam ego ambulo. id est, quoniam quidem certus sum Deum mihi adfore, & quasi deprecatorium est, nam prius Deum agnouerat.

¶ Porro Donatus interpretans illum Terentij locum in Andria, à nobis suprà citatum, *Si te in germani fratris dilexi loco.* sic nos, ait, tunc loqui, cum præposuimus aliquid, & tamē nolimus exprobrare, vt etiam in eo loco Virgil. lib. 9. Aeneid.

*Si qua tuum nunquam pro me pater Hyrtacus aru
Dona tulit.*

Si bene quid de te merui.

Et alibi lib. 4. eiusdem operis,

LIBERTIS.

¹
An hec lex
intelligenda
sit etiā in ex-
trañcis.

Vid si extraneis erit ne tunc & huic llocus? Id quod nos abundē affatimq; si quid aliud in hac l. tractare statuimus, veluti omniū ad ipsius vsum & vtilitatē pertinens tum fundamētū. Quid enim profutura est l. nostra, si ad patronos tantū & libertos pertineat? cuiusmodi hodie pauci sunt in toto orbe Christiano, si qui sunt, cum ē diuersio olim tempore nostrarū legum propē plures erant serui, ac liberti, quā ingenui. Ex quo & maxima earū pars constat seruorum libertorumq; tractatione. Sunt enim de his tantū multi tituli, imō verō libri integri. Sed & nullus propē alius est titulus, quem non videas seruis ac libertis inscriptum. Igitur vt ad rem accedamus, dicit l. nostra, libertis, quasi aliud sit, si extraneis donatum fuerit. Tum quidem primū, quod non otiosum ac superuacūū videri debet, quod lex nostra nuncupatim loquitur de patrono & libertis, nulla aliorum mentione facta, argu. l. si quando. ff. de lega. j. & ca. si Papa. de priuilegiis. lib. 6. cum aliis multis simi. & concord. à me propē supseuerter collectis in nostris comment. tit. xxij. §. ix. in gl. ij. in 6. q.

²
Verbis legis
deficientibus
deficit et ipsa
lex.

¶ Nam & vbi verba legis deficiunt, deficit & ipsius dispositio. l. iij. §. toties. & ibi Bar. & alij. ff. de dam. infect. & l. ita autem, in prin. & ibi etiam Bar. ff. de administr. tuto. & l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. & l. j. §. loquitur. ff. de magi. conue. & l. Fulcinius. §. j. ff. qui ex causis in pos. eam. l. vlt. C. de præd. curia. lib. x. & c. indemnitate. §. sed cum eas, de electio. lib. vj. quē text. dicit ad hoc omniū optimum Io. Ana. iij. capit. ij. extra de maledi. & id etiam voluit gl. in ca. quoniam, in verbo, qui simul, extra de vi. & hone. cleri. j. in gl. magna, in fi. de sentent. exc. Signo. consi. xxij. si queratur, col. ij. vers. quātō probatur. Bald. in l. j. col. ij. in iij. oppo. C. si quis omi. cau. testa. & in c. quia propter, col. iij. ver. in tex. ibi tres, extra de elect. & consi. ccc. lxxij. Bertonus, col. ij. lib. v. & consi. cccc. xv. quædam domina Helena, col. ij. eod. lib. v. Pet. Ancha. in c. indemnitate. §. vlt. in iij. not. per illum tex. de elect. lib. vj. Card. Flor. loquens in casu huic l. proximo. consi. xx. cum in testamentis, vers. c. iij. Ioan. Ana. consi. xcv. visis & ponderatis, col. ij. vers. circa primum. Raph. Fulgo. consi. cxxij. S. & P. ciues, col. ij. & consi. cxxij. nobiles quidam. & Raph. Co. consi. xliij. ab arbitrarij, ante fi. Rom. consi. cccc. lxxij. quo ad decisionē, in fi. Pau. Cast. consi. xxxij. de iure cōmuni dicta hereditas, in prin. lib. j. Domi. consi. lxx. Iesu Christi. & c. discutiā, col. j. lmo. consi. xxxvj. in casu præmisso, in primo dubio, cū aliis multis cōcor. adductis ab Alex. in d. l. iij. §. prætor, col. pen. ff. de dam. infect. & Maria. consi. xxx. quāuis ex his, col. vj. vers. v. & iterum col. ix. vers. item patet. & Barbar. in c. significāte, col. j. extra de reser. & consi. ij. clementissimi Dei, col. iij. vers. præterea nos nō sumus, lib. j. & consi. 14. à Ioue principium, col. j. lib. j. & consi. xxxvj. cuius est simile initium, col. 7. vers. restat nunc videre, eo. lib. 4. & latus consi. xlv. Deum inuocent, in prin. eo. lib. iij. & consi. ij. à Ioue principium, col. vij. præterea faciat, lib. iij. & consi. lvj. omnium potentissimi, col. ij. eo. lib. iij. & alias sepius simē. Cepola causarū ciuiliū consi. xliij. clarissimē. col. ij. & Fely. in c. nonnulli char. pen. vers. verba legis, extra de reser. & Steph. Berttan. consi. xij. in spectro processu, nu. 4. lib. j. & consi. cccc. lxxij. Christi, & c. viso consultationis themate, in prin. eo. lib. j. & consi. xcvi. voluissē, post prin. l. ij. & consi. cxliij. viso processu, col. j. eo. lib. j. & alibi sæpe nihil enim frequētius est in illius cōf. & Hipp. Marfi. in l. qui falsam. nu. 66. ff. de falsis. & sing. cccc. xxxix. cui non cōueniunt verba, & in omnibus propē cōf. Idq; aded frequēs est apud nostros, vt vix vllum consiliū reperias, in quo nō repetatur. ¶ Illud tantū adiecerim, id procedere etiam si verba dispositionis pro maiori parte cōueniant, vt videre licet ex Hiero. Grato, consi. lxxij. ex themate, col. ij. vers. v. cōfirmatur, lib. j. per ea quæ & nos dicemus inferius in hac ead. gl. nu. 112. his autē. ¶ Quoniam & si de extraneis quoq; lex nostra intellexisset, æquē id expressisset, vt de patronis & libertis, vt in simili dicitur in c. inter corporalia, post mediū, extra de trāsa. prela. vbi hæc verba adscribuntur, vnde si circa trāslationē idē fieri voluisset, quod de cessione dixerat, & de trāslatione poterat expressisse, & ibi Bal. col. ij. no. inquit, allegationē aduocatorum, qui dicunt, si statutum hoc voluisset, dixisset, & in c. ad audientia, extra de deci. vbi penē similis est sententiā, cū si. Et hoc argumētū genere vtitur ¶ gl. in c. ad audientiam, in verbo, obuectiones, in fi. de eccle. adifi. & in c. vlt. in gl. vlt. ne cle. vel monachi. ¶ Signo. consi. clxxij. testator in suo, col. j. vers. cū agitur in prima. & consi. clxxij. A. pater instituo, col. ij. vers. cū igitur. & consi. clxxij. in quaestione, vers. quātō

³
Etiam si pro
maiore parte
conueniat.

³
Lex expressi-
sisset, si ita in-
tellexisset.
Et statutum.

quarto si princeps. & Bal. consi. ccij. præmissis duobus. post. prin. lib. 1. & consi. cccxxvii. cum in causa. col. ult. lib. 3. & consi. cccxl. factum proponitur esse tale. Fran. col. 2. ver. sed Pet. dicit. lib. 3. Pet. Anch. cōsi. cxx. pro clariori decisione. & Imo. in l. cum ex causa. ff. de iud. & in c. cum contingat. col. 4. vers. præterea Papa. extra de iureiur. & consi. xxvij. viso instrumento. circa med. & consi. xxxj. ad primum dubium in ij. dub. Pau. Cast. consi. cv. si non interesset. circa med. lib. 2. & consi. cccxiii. legatum prædictum. col. j. eo. lib. 2. Cepo. causa. ciui. consi. xxv. ex questione prædicta. col. 7. vers. item probatum est. & consi. seq. orta fuit. col. 5. ver. secundum mouerit & consi. lxvj. eodemque vlt. Titius procreatur. col. x. lo. Ana. consi. xxij. ad probandum. col. 2. ver. est etiam mul. tum. Alex. consi. v. circa primum dubium. col. 2. ver. nec ad hoc. ob. lib. 3. Philip. Fran. in sua disputatione peritorij incip. ex nobilissima. col. v. ver. quartum remedium. Barb. in repe. l. cum acutissimi. col. pe. C. de fideicom. & consi. xij. clementissimi Dei. col. vlt. lib. 1. & consi. lxj. scribitur Sap. 7. col. pe. eo. lib. 1. & consi. xxvij. à loue principium. col. vlt. lib. 3. & consi. 50. illud asseram. col. pe. eo. lib. 3. & alibi sæpe. & Soci. in l. 2. col. 2. vers. ex qua conclusione. ff. de leg. j. & consi. cxcj. licet difficultates. col. 5. vers. confirmatur præmissa & iterum col. vlt. ver. quarto ex ferie. lib. 2. & consi. cccxxvij. præfens consultatio. col. vlt. ver. secundum ego respondeo. eo. lib. 2. & cōsi. v. in primo consultationis articulo. col. 2. ver. quarto & vltimū. lib. 4. & sæpe alias. & Lud. Bol. consi. lx. statum statum. col. 3. ver. v. ad idem. las. consi. cxi. quod est primū. lib. 12. inci. spe. & abilis dominus. col. 5. vers. ad idem facit. & consi. cxlij. venerabilis. col. 6. ver. quinto facit. eo. lib. 2. Philip. Dec. consi. ccccxlij. in causa in qua. col. 2. ver. non obstat ergo primū. & doct. sæpe. præsertim in consi. Et bene facit text. in l. ex his. & ibi no. Bal. post. lac. Are. & Cy. qui eam l. legit cum l. Nefennius. ff. de excu. tur. & in l. liberto. §. largius. ff. de ann. leg. 1. & in l. 1. §. sin. autem ad deficientis. C. de cadu. tollen.}

¶ Verba enim legis inspicienda sunt, nec vltra ea est ipsius dispositio trahenda. Quod constitutum. ibi. quantum ad verba eius. ff. de testa. mil. vbi Bar. in prin. dicit eam l. solere allegari in materia statutorum, quod scilicet à verbis statutorum non receditur. Cui consonat text. in l. i. seruū. §. non dixit prætor. ff. de acq. har. t. quem in id dicit not. Bal. consi. ij. verba statuti. col. j. lib. 1. Et ex eo dicit ipse Bal. consi. ccccvij. quidam ciuis Florentinus. col. j. lib. j. quod à quo remouetur verba legis, remouetur & eius amissio. Sed & ex eo dicit idem j. Bal. consi. cccxxvij. ad euidentiam præmittendum est quod duplex. lib. 3. quod verbis legis debemus esse contenti. & consi. xcix. super primo quesito. col. j. lib. 4. quod lex, inquit, non dicit, nec nos dicere debemus. Ad quod etiā illū text. dicit sing. Barb. in l. si ita stipulatus essem abs te. col. pe. ff. de ver. obl. Sed & ex eo idem de statuto dicit ipse Bal. in l. omnes populi. paulo ante fi. ff. de iust. & iur. quod statuti, ait, non dicit, nec nos quoque dicere debemus: quod idē asserit ipse Bal. in l. j. col. pe. C. de har. inst. & in d. c. inter corporalia. circa med. de transi. prel. (& consi. xv. omnis alleflor. col. 2. lib. 2. & consi. ccdvj. quantaque allegationes. in prin. lib. 2. & consi. cccxvii. queritur vtrum vltimarius. col. ij. eo. lib. 2. j. & Corn. consi. cclxxxvij. in hac consultatione. col. ij. ver. quia statutū. lib. 1. & Barb. consi. lxxxj. præclare & luculenter. col. ij. lib. 4. Sed & per illum text. idem Bal. cōsi. ccccxlvij. ad euidentiam præmittendum est quis dicitur. col. 3. ver. sciendum. li. 5. quod non possumus interpretari constitutionē id disponere, quod non loquitur. A quibus non longē abest quod tradunt lac. Bel. & alter lac. Bur. inter consi. Bal. consi. cccxiii. hæc questio fuit. col. ij. lib. 4. quod verbis statuti seruire debemus sine extranea interpretatione. Et ipse tradit idem Bal. in c. significante. col. 2. ver. sed quid si statuti. extra de app. quod debemus inherere verbis statutorū, nec aliter interpretari quam statuta loquantur. Quod & voluit ipse Bal. in l. ita nobis. ante fi. C. de adul. vbi declarat quomodo id intelligitur. & in l. cum ancillis. col. 2. ver. sed pone quod statuto. C. de incest. nupt. quod non possumus recedere à verbis & determinatione statuti. Et quod vbi statutū non determinat, nec ego determino: quia seruandum est prout iacet. Et statim post, in ver. pone quod ille, quod non attenditur ratio statuti, sed casus formaliter dispositus. Et in l. testamentū. in fi. C. de test. quod statuta tantum disponunt quantum loquuntur, & nihil præterea. Et in l. si furiosi per illum text. in verbis, de furioso non loquitur. C. de nup. quod vbi statutū non loquitur, cessat dispositio illius, quod dicit menti tenendum. & in c. j. in fi. tit. de al. feu. quod renacitur verbis statutorū inherendum est, nec licet illis addere aut detrachere. & hoc vltimum etiam dicit Bal. in l. maximū. col. pe. ver. in contrariū. C. de lib. præte. Et idem Bal. consi. cccclij. statuto ciuitatis. col. 2. vers. ad vltimū. lib. 1. vbi dicit, quod in statutis magis verba ponderamus, quam mentem imaginariā & incertā. & consi. cccxvii. ponitur quod dicitur. col. 3. lib. 3. à verbis, inquit, statuti nō est recedendū, quod & idem dicit consi. cxlij. ver. statuto, ad fi. lib. 5. & consi. xc. cōsiderandum est in fi. eo. lib. 5. verba, ait, statuti consideranda sunt, quia vbi statutum non loquitur, statum iuri cōmuni. consi. xciiij. viso statuto, ad fi. dicit quod à verbis statuti non est recedendum. Quod etiam voluit Pet. Anc. consi. lxi. contra donationē. col. 2. ver. sed ego saluo. & Corn. consi. xc. stupulosa videtur. col. pe. ver. accedat. li. 3. Soc. consi. cvij. in hac cōsultatione. col. 4. ver. ad hoc quod no. li. 1. Phil. Dec. consi. cccxxij. licet propositi mei. col. ij. ver. quibus tamē nō obstantibus, Nam & in re dubia debemus seruire verbis edicti. li. 5. si in qui nauē. ff. de exer. act. Quod & ad statuta trahit ipse Bal. ibi in v. trareque lect. & in c. vlt. col. j. ext. de eo qui nū. in poss. si enim (inquit in posteriore loco) statutū aliud voluisset, aliud scripsisset, per d. text. & rursum consi. ccccxvii. circa questionem. col. j. lib. 5.

¶ Et id quidem generale est, vt videlicet non solum in legibus & statutis, de quibus semper locuti

*Verba legis
inspicienda,
nec ultra de
positio illius
trahenda.*

*Statutū quod
non dicit, nec
nos dicere de
bemus.*

*Verbis statuti
seruiendū sine
alia interpre
tatione.*

*Statuta tan
tum disponū
quantum lo
quuntur.*

Verba ubiq;
consideranda.

Et stipulationis.

Et concessio-
nis.

Et cōtractus.

Et sententia.

6
Quod scriptu-
ra non dicit,
nec nos dicen-
re debemus.

Tutius est in
dubio non re-
cedere à ver-
bis cōtractus.

Verba contra-
ctus sunt for-
ma ipsius.

cuti sumus, sed & alijs semper verba sint consideranda, nec ab illis recedere liceat cum clara sint. In non aliter in prin. ff. de lega. iij. & ille aut ille, §. cum in verbis. ff. de iur. vbi dicitur, cum in verbis nulla est ambiguitas, non debet admitti quæstio voluntatis. & in c. quomodo. xxxj. dist. & in c. si presbyter. de consec. dist. vlt. & in c. vlt. extra de verb. sign. cum simi. Ideo præcipitur in l. si quis stipularus sit Seichum. in prin. ff. de verb. oblig. sermonem stipulationis inspicere quem text. ad hoc expendunt Pau. Cast. Fran. Aret. & las. ibi, & Maria. cōf. xxx. profequendo ordinem. col. j. & ante eos Bal. cōf. ccccxcvii. quia sermo commodus. in prin. lib. 3. In quam etiam sententiam est tex. in l. si ita stipularus. §. Chrylogonus. ad fi. co. tit. de verb. oblig. vbi hæc verba scribuntur. Plerumque enim in stipulationibus verba, ex quibus oritur obligatio, inspicienda sunt. Et harum duarum postremarum legum autoritate subnixus Pau. Cast. cōf. clxiiij. in præsentia causa, que vocatur, col. j. vers. secundo dico. lib. i. respondit inspiciendum esse tenorem regie concessionis in eo casu, de quo consulebatur ad quod etiam alleg. l. fideiussores magistratui. §. pro Aurelio. ibi, lecta subscriptiōne. ff. de fideiuss. Cuius etiam legis arg. dicit Bal. (cōf. xxxij. quidam nobilis, col. ij. l. i. consideranda esse verba contractus, & paulo post, lector, inquit, instrumentum habet solutionem quæsitam, & cōf. clxxxij. locata fuit, col. vlt. co. l. i. dicit id quod solet dici, verba esse intelligenda secundum naturam contractus, tum demum procedere si verba ipsa pariantur, non alijs. Sed & idem Bal. eiusdem l. arg.) in lab executione. col. vlt. C. quorū app. non reci. verba sententiæ ponderanda esse, sicuti & contractus. Cui subscribit quod dicit Bar. in l. Iulianus. col. 4. vers. prædicta vera. ff. de condi. indeb. quod ex sententia nihil infertur, nisi quatenus ipsius verba importat ex necessitate, per l. si iudex. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & l. j. C. de ord. cog. quem sequitur Fulg. cōf. exl. præsuppositis duobus statutis, in 2. dub. Et ita eos aduocat, licet de verbis nō loquantur, Phil. Dec. in l. ius nostrum. col. 3. vers. secundo regula. ff. de reg. iur. & cōf. cccxxij. visis consiliis. in prin. & cōf. cccxlvij. de duobus. col. 3. vers. sed breuiter. Sed eandem sententiam ex illis iuribus posuit Alex. cuius ipse Dec. mentione non facit, cōf. clxxxij. opportune consideranda, col. j. vers. l. fententia. lib. 2. Porro quod de verbis sententiæ dictū est, cōfirmat quod dicit Bal. in c. cum in vestri. post prin. extra de elec. quod tenor sententiæ est forma ipsius, per l. cum eorum. C. de sen. & interl. iud. (& quod etiam dicit idē Bal. in l. licet. post prin. C. de iud. q. à forma sententiæ nō est recedendum, & sequitur Soci. cōf. xcj. cōclūdo dictū. col. 3. vers. que verba. l. j. q. Sed & per d. §. pro Aurelio. dicit ipse Bal. in c. Rodolphus. col. 2. vers. & ego dico. extra de reser. quod non dicit scriptura, nec nos dicere debemus (quia scriptura probat suos limites, dicitque cum tex. nor.) Ex eoque alibi respondit idem Bal. cōf. clxxxij. locata fuit. col. vlt. lib. i. quod licet ad naturam dispositionis debemus recurrere, vbi de mente disponentiū dubitamus. l. interdictum. & l. inter stipulantem. §. sacram. & l. ita stipularus. ibi, propter ipsius rei naturā. ff. de ver. oblig. hoc tamen procedit, si verba ipsius dispositionis patiantur, non alijs. Sed & per eundem consuluit idem Bal. cōf. clxxx. ad euentiam est præmittendum quod quandoque. in filib. 2. tutius esse in dubio non esse recedendum à verbis contractus, quod etiam voluit Phil. Dec. in l. semper in stipulationibus. col. i. ff. de reg. iur. & cōf. cccv. modicum esse arbitror. col. j. vbi & ad hoc alia quædam alleg. & cōf. cccxxvij. in proposito. col. 2. vers. secundo principaliter. & cōf. cccxlvj. prima facie. col. 2. vers. secundo quia dictum fuit. & late cōf. cccxxij. negari nō potest, in prin. & cōf. cccxxv. in causa mihi commissa, post med. & lausim omnium Fran. Cur. senior cōf. xlix. memorie recolenda. col. ix. vers. ad demonstrandum. & cōf. seq. quod est eodem exordio. col. 2. 4. vers. primo igitur, & col. seq. Quibus concine quod dicit idē Bal. cōf. clxxx. in materia casuum. col. 2. lib. 5. quod à tenore contractus non est recedendum, per d. §. pro Aurelio. & cōf. cccxxvij. quædā pñella fuit dotata, paulo ante filib. j. Inuenire (inquit) subtiliter verba contractus, & paulo post, quod à quo remouentur verba contractus, remouentur & intra ipsius, per tex. qui non multum mihi facere videtur, in l. qui tabernas. ff. de contrah. emp. & quod tradit ipse Bald. in l. lecta. col. 2. vers. ex prædictis. ff. si cert. pet. singula verba contractus & instrumenti esse ponderanda, nec nostrum esse addere vel detrahre. Quod & ipsum quoque reassumit Soci. cōf. lxxvj. frustra plenitudini. col. 2. vers. sed præmissis. lib. j. Sed & denique per d. §. pro Aurelio. dicit Bal. cōf. cccxxvij. ponitur quod electio. col. 2. vers. porro. libro 3. quod scriptura seipsam, cuiusmodi sit, ostendit.

7
Nec interim prætermittere debemus alios tex. huc spectantes, videlicet l. stipularus es. ibi secundum ea verba stipulationis. ff. de fideiuss. & l. sancimus. ibi, nisi pacti tenor ad hoc reclamauerit. C. e. tit. & l. vlt. ibi, stipulationis paternæ tenor. C. com. vtriusque iudi. & l. vlt. inter. ibi, iuxta pacti tenorem. C. de iur. stip. & l. i. operas. in fine, cū dicitur, pacti tenor seruabitur. C. de sol. & l. vlt. ibi, pro tenore communis militantium placiti. C. de pig. (& l. vlt. ibi, vel pactionum tenor. C. de reb. ali. non alijs. l. p. e. ibi pro tenore stipulationis. C. de vsur.) & l. ad probationem domini. ibi, quem tenor scripturæ designat. C. de prob. Ex qua dicit Bal. in l. ex hoc iure. col. 2. in fi. q. de iust. & iur. quod non est recedendum à tenore contractus. Et alibi dicit idem Bal. in l. quies. que est vlt. col. j. vers. & ex hoc elicitur. C. de suis & leg. quod verba cōtractus, sunt forma ipsius, quæ dat esse rei, nec ei aliquid addi potest, aut detrahi. (& ad hoc est bonus tex. in l. in conuentionalibus. in prin. ff. de ver. obl. vbi forma, dicuntur verba contrahentium.) Sed & idem Bal. cōf. clxxv. proponitur quod quidam Antonius. col. 2. lib. i. negat recedendum à forma verborū contractus.

tractus. i per d.l. quicquid, & l. blanditus. Et idem dicit Bal. in consi. ccccxxxiii. pactum inter locatorem, col. j. eod. lib. j. & consi. 72. si quæritur, lib. 3. & consi. 321. viso instrumento, colum. ij. lib. 4. } & similiter Raph. Co. cõf. 164. prælatu certæ ecclesiæ, col. vlt. & allegat etiam d.l. quicquid. Ex qua etiam affertur Signo. cõf. lxxj. quæstio talis est, potestas, col. 3. versu. tertio, nullam dispositionem vltam egredi, quàm verba patiantur. Et alia multa de verbis contractus seruadis scribit Marian. consi. 18. prosequendo ordinem, in princ. & eius filius Soc. consi. 74. in præfenti, col. 3. lib. j. & consi. 88. considerata, in prin. eo. lib. j. } & lãf. consi. 159. super factio, col. ij. lib. ij. & consi. 220. testator fecit, col. antep. versu. sextò facit, eo. lib. ij. & consi. 29. dominus Nicolinus, col. pen. versu. quintò facit, lib. 3. & consi. seq. col. 2. versu. tertio facit. }

¶ Sed & tu adde tex. in c. porro, extr. de priuilegiis in illis verbis, quod totum ex inspectione priuilegiorum plenius animaduertere potes, & iterum ibi, volumus priuilegiorum suorum seruare tenorem. Ex quo generaliter no. gl. ibi, nõ esse recedendum à forma verborum. & ex eo quoque Bal. in l. j. §. si is qui, in lect. anti. in fi. ff. de exe. ad. tradit tenorem priuilegiorum esse ad vnguem seruandum. De quo etiam nõ est deterior tex. si non melior, in c. recepimus, co. tit. de priuilegiis vbi dicitur, inspicieda sunt ergo ecclesiæ priuilegia, & ipsorum tenor diligentiùs attendendus. & in c. cõsiderauimus, ibi, cõtra tenorẽ priuilegiorum, ext. de elect. & in c. vlt. ibi, tenor indulgetur, ext. de trãssa. præla ex quo no. Bal. ibi, in iij. not. singula priuilegiorum verba esse pòderanda : { & idẽ Bal. in l. ij. col. ij. versu. vlt. etius quæro. ff. de cõstit. prin. in j. lectu. vbi dicit verba priuilegiorum esse pòderada. } vt nõ abs re dixerit idẽ Bal. in c. eã te, col. 3. in prin. ext. de rescr. quòd ad quem casum verba priuilegij nõ porriguntur, nec ipsum quoque priuilegium porrigitur. & Pet. Anch. cõf. 171. casus talis est, quidã dominus Ricobinus, { Aut. & Pan. post Inn. in c. per venerabile, qui filij sunt legit. } atq; etiã Pau. Cast. consi. 34. super primo dubio, post prin. lib. 2. asserit in vniuersum tenorẽ priuilegiorum esse sequendum. Id quod etiam facit Cepo. consilio causarum ciuiliu lxxvj. Titus procurauit, col. 2. & ante eos Bal. consi. 355. præmittendum est ad euidentiam quòd priuilegium, lib. j. & ante omnes gl. in c. vt apostolicæ, de priuilegiis lib. 6. & in clem. j. in verbo, excolendas, ad fin. de deci.

¶ Postremò adde tex. in c. j. ibi, propter tenorem inuestituræ, tit. de duob. fratri. vbi Bal. dicit eum tex. eque, ex eoque no. quod tenor inuestituræ derogat omni naturæ feudorum. & tex. in c. si cui, ibi, tenorem inuestituræ sequendũ, tit. de extraor. cap. Corra. quos tex. ad hoc quoque expendit ipse Bal. in d.l. quoties, col. j. C. de suis & legi. & in prælud. feud. in iij. diuisione, vbi dicit semper esse recurrendum ad tenorem inuestituræ, quæ vim contractus ostendit, per illos text. & idẽ Bal. { in c. j. col. 3. versu. porro si dominus, tit. de feud. guard. & } in c. j. §. denique, col. j. tit. quæ fuit pri. cau. bene. amit. vbi dicit à tenore inuestituræ non esse recedendũ, per priorẽ illum tex. & cõf. 207. quæstio est, spurius, col. 2. versu. in cõtrarium videtur, lib. 2. vbi & ex illis tex. tradit potius esse inspiciedũ tenorem inuestituræ, quàm generalem naturã feud. & consi. 251. considerandũ est quòd quãdò emphyteusis, eo. lib. 2. vbi dicit, in duobus locis tenorem inuestituræ esse potentiorẽ omni naturã, nec eũ restringendũ esse, sed indefinitè interpretandũ, prout verba sonant, & consi. 275. quòd pro regula, col. 4. eo. lib. 2. } & consi. 330. in hoc concordati sunt, post prin. lib. 3. vbi tradit naturam feudorum cedere naturæ verborum, & ab ea regulari, per d. c. j. de eo qui sibi & suis fili. } & Rom. consi. 33. viso inuestituræ tenore, ad fi. versu. dicit no. illum priorem tex. & iterum consi. 499. in casu proposite consultationis. Pau. Cast. consi. 176. videtur dicendũ, in prin. lib. 1. vbi & illud asserit, tenorem præferri omni naturæ feudorũ, & consi. 146. viso pũcto, in prin. lib. 2. } & consi. 245. in casu præfenti, col. j. eo. lib. 2. } & consi. 338. ad primum quæsitum, col. j. versu. ex his apparere, eo. lib. 2. Io. Ana. consi. 7. visis & ponderatis, col. 2. versu. secundũ præmitto. & consi. 37. viso puncto, in ij. dubio, & consi. 84. videndum est, col. j. Marti. Laud. in cap. j. col. j. titu. qui feud. dar. poss. vbi dicit vnam esse maximam (vt ipse loquitur) in feudis, primũ omnium inspiciedum esse tenorem inuestituræ, quia derogat iuri feudali. Cepo. causarum ciuiliu consi. 24. propter guerrã, col. j. Alex. siue is est Barb. quod magis credimus ex stilo, inter consi. ipsius Alex. consi. 52. circa hanc, col. 4. versu. & si quispiã, lib. 4. idẽm Barba. consi. 4. scribitur 1. Regum, col. 7. lib. 1. & cõf. 40. præclare scribitur, col. 2. eo. lib. 1. & cõf. 43. cuiusdẽ principij, eo. lib. j. & consi. seq. scribitur apud prophetã, col. 2. eo. lib. 1. & cõf. 51. scripsit sapietia, col. antep. eo. lib. 1. & consi. x. sapietẽ scribitur, col. j. lib. 2. consi. sequi. illud asserã, col. 8. eo. lib. 2. & consi. 26. sapietẽ scripsit, col. j. eo. lib. 2. & cõf. 33. scripsit psalmista, col. 3. eo. lib. 2. & cõf. 36. sapietẽ scripsit, col. 2. eo. lib. 2. & cõf. 38. præclare scripsit, col. x. eo. lib. 2. & cõf. 50. præclare scriptũ est, col. 6. eo. lib. 2. & consi. lxxij. illud asserã, col. j. eo. lib. 2. & consi. 86. magnus dixit, col. 2. lib. 4. & aliàs sæpe in cõf. Soci. consi. 67. visis inuestituris, col. 2. versu. quorum voluntas, & rursus col. v. versu. quartò hæc cõclusio, lib. j. Fran. Curt. senior d. cõf. 49. vbi suprà & cõf. seq. etiam vbi suprà. & consi. 63. primo aspectu, col. j. versu. sed istis textibus. Fran. Curt. junior cõf. facti cõtingentia, col. 3. & cõf. 20. præsupponitur in factio, col. vlt. lãf. consi. 78. vt opportune, post prin. lib. j. & cõf. 114. ad obiecta, col. 3. versu. nã ad tenorem, eo. lib. j. & consi. 180. circa primum dubium, col. 3. versu. tertio mouere, lib. 2. } & cõf. 233. præfens consultatio, col. 5. versu. sextò ad prædictã, col. lib. 2. & consi. j. nobilis, col. 3. versu. primò mouere, lib. 3. } & consi. 17. dubium facere videntur, in prin. & iterum col. 2. versu. sed præmissis, lib. 3. & consi. 117. in causa & lite, col. pen. versu. item per inuestituras, lib. 3. } & consi. 136. præsupponitur, col. 3. versu. item ista est vna,

Tenor priuilegiorum ad vnguem seruandus.

Tenor inuestituræ potius inspiciedus, quàm generalis naturã feud.

cod.lib.4. & inter consi. Alber. Bru. consi. ix. dominus Ioannes, col. j. & iterum ij. & ipse Brunus consi. xxxix. circa antedictū casum, col. 2. & cōsi. xli. viso instrumento inuestituræ, col. 2. vbi multa prope ad verbum ex Curtio seniore, vbi suprā, illius tamen nomine suppresso, de prompfit: & Phil. Dec. & cōsi. cclxiiij. in contractu emphyteutico, in princ. vbi & id dicit procedere in emphyteuti. & consi. cclxix. consultus, col. 2. versu. in quo tamen. & dicto consi. cccxxviii. & cccxxv. & consi. & cccclxviiij. superiori anno, col. 2. versu. & vltius, & consi. & dcxiiij. in causa feudali, col. 1. & consi. dclxxx. cuius est idem initium, post prin. Hippo. Mar. consi. xcix. largit. col. 2. lib. j. Sed & præter duos illos tex. qui tantum ab illis citantur, habes & alium clarissimè probantem tenorem inuestituræ communem feudi rationem vincere, in c. j. s. præterea, vbi & hoc expendit Bald. titu. quid sit inuestitu.

10
Verba testa-
mentorū in-
spicienda.

Et subtiliter
consideranda.

Et diligēter.

Verborū pon-
dus ad cogno-
scendum multa
facit.

11
A forma com-
promissi non
est recedē-
dum.

Nec à verbis
rescriptorū.

Nec à tenore
instrumenti.

¶ Nec ea quidem tantum obtinent in legibus, statutis, contractibus, sententiis, priuilegiis, feodo-
rum cōcessionibus, de quibus iam satis, vt opinor, locuti sumus, sed & in testamentis, cōpromis-
sis, & arbitris, libellis, rescriptis, instrumentis, actis, & quibusvis aliis dispositionibus: quādoque de
testamentis loquūtur d. l. nō aliter. & d. lile aut ille. §. cū in verbis. ff. de leg. iij. supra allegata, sed
non erat silentio ac dissimulanter prætereūdu text. iubens verba testamentorum esse subtiliter
cōsideranda, in §. nos igitur, in authen. de testit. fideicō. vbi ita scribitur in antiqua eademque vul-
gata, qua vtmur editione, vnde subniliu testamentū cōsiderantes, verbis ipsius inuenimus, &c.
quem quidem tex. in hoc expendit Bal. in d. c. j. col. 3. versu. post annū, in de feud. guard. sed verba
Græcæ constitutionis Iustinianæ hoc ipsum planius significat. ea sunt huiusmodi, *ὅθεν τῶν τε-
στινῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν τοῖς ἡγιασμένοις ἐν τοῖς παλαιῶν καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις ἐκείνῳ*
re pōrti xij. & i. lib. i. cap. 10. & diligēter testamenti cōsiderantes verba. ex quibus planè probatur verba ipsa testa-
menti & subtiliter & diligēter esse cōsideranda. & quem etiā tex. ad hoc citat vbiq; Iason in suis
lectu. & præterea cōsi. xliij. videretur prima consideratio, col. 2. versu. sed præmissis, lib. 3. & cōsi.
lxxxix. super vusuftuū, in prin. eo. lib. 3. & consi. cxliij. agitur in præsentī, post prin. lib. 4. & Ideoq;
Bal. ipse alibi, videlicet in l. si cū dorem. §. si parer, in si. ff. solu. mar. cautē, ait, in spiciat verba testa-
menti. & rursum consi. cxxij. verba testamenti sic dicit in fin. lib. 1. aliter, si multos decipi, qui non
ponderāt verba testamentorum, quæ in se magnū pondus habent, ad cognoscendum quid est.
ex quibus multa reassumit & commendat Iason in l. si ancillas, in si. ff. de leg. i. & consi. lxxvi. viso
testamento antedictō, in prin. lib. 3. Quibus adde Pau. Cast. consi. lxxi. ad primū, in si. lib. 2. vbi di-
cit non esse recedendum à verbis testatoris. Et huc quoque faciūt quæ dicimus inferius in hac
eadem gl. nu. 20. incip. quin & si in casu.

¶ De cōpromissis & arbitris probat tex. in l. non distinguemus. §. de officio. ff. de arbit. & in c.
cū in iure, ibi, iuxta cōpromissi tenorem, extrā de electō. & in c. exanimata, ibi, contra formā
cōpromissi, extra de confirm. vtil. vel inuul. & in c. eūm olim, in fin. ibi, iuxta tenorem arbitrii,
extra de præferti. & in c. Raynaldus, ibi, prout forma cōpromissi, extra de test. & dicit Bal. in
l. Pedius, per illum tex. ff. de arbit. quod à forma cōpromissi nō est recedendum, etiam si forma
seruata iuris effectū nō habeat, & consi. cccxviiij. practica, col. j. lib. j. dicit quod à verbis laudi non
est recedendum, & allegat l. Celsus. ff. de arbit. & De libellis autem est tex. in l. ij. ibi, ex iis que in li-
bello complexa sunt, & ibi recentiores, qui hoc annotant. C. de instit. & subit. & dicit Bal. cōsi.
cxv. Sempronius Maufredi, col. 2. lib. 2. quod à verbis libelli non est recedendum, per l. vlti. C. de
fideic. lib. & l. cūm precū. C. de lib. caus. & De rescriptis verò dicit gl. in d. l. Pedius. §. in seruū. ff. de
arbit. & post ea Bal. in l. cūm magistratū, in prin. C. quan. prouo. non est necesse. quod iudices non
debeat discedere à verbis rescriptorum. Cui simile est quod tradit idem Bal. in rub. extra de offi.
dele. col. pen. post Inn. quod iudex delegatus non potest interpretari rescriptum, nisi quatenus
verba ipsius rescripti patiuntur. & bene facit quod scribit ipse Bal. in c. eūm olim, col. j. versu. nor.
quod in delegato, eod. quoque tit. & in c. eūm ordinem, col. 5. versu. quæro nūquid certa, extrā de
refer. vbi dicit quod papa non censetur in suis rescriptis vti certa scientia, nisi verbis id cōcipiat,
per l. Gallus. §. j. ibi, ex verbis concipi possit, & l. cōtractus. C. de fid. instru. & idem Bal. in c. signifi-
cante, in prin. eo. tit. extrā de rescript. tradit quod vbi non cōueniunt verba rescripti, nec rescriptū
quoque cōuenit. De instrumentis, præter id quod suprā diximus ex Bal. in d. l. lēcta. ff. si cert. per.
notum est illud eiusdem Bal. in c. per venerabilem, col. pen. versu. quid si est expressum, extrā de
elect. quod non cātat instrumentū, nec ego cantabo. & simile est quod tradit idem Bal. consi.
cxv. hanc materia. col. 2. versu. præterea videndum, lib. j. quod instrumentum non dicit, nec nos
dicere debemus, per d. l. si fideiussores magistratū. §. j. & idē quoque dicit cōsi. clxxxix. creditor,
post medium, lib. 2. & bene facit quod tradunt iidem Bal. & Ang. in l. si binx. ff. de inofestati.
& in d. l. ad probationem dominiij. C. de probati. & in l. si quis in ficiarius. ff. de positi. & in l. vlt. in si.
per tex. ibi. C. de falsi. cau. adiect. leg. vbi dicit quod nihil aliud inquiri debet, nisi quod in instru-
mēto scriptū est. & in c. eūm venerabilis, in si. extra de excep. & consi. xv. omnis affessor, col. 2.
versu. quintō, lib. 2. Ang. in l. interest. C. de solu. qui & ipsi loquūtur de eo quod instrumentū can-
tat. & est optimus tex. in c. eūm dilecti, ibi, ex tenore instrumenti, extra de dona. cum aliis multis
cōcord. à me traditis in nostris commētaris cōsuetudinū tit. xxix. in gl. iij. §. fal. De actis deniq;
& nā & hæc postremo loco dicta sunt, & Bal. qui vbiq; est, in c. vlt. ad mediū, extrā de proba. quod
non loquūtur, inquit, acta, nec nos loquimur. & consi. cccclv. quidā nomine A. col. j. lib. j. vbi dicit
quod

quòd non possumus plus vel minus loqui,quàm acta loquuntur.)

- 12 ¶ Et ita quidem hæc omnia obtinent, vt potius actus pereat, maneatque inutilis,quàm à verbis discedatur,si nullo modo rei & negotio conuenire possunt,per l.tutores. §.j. cum ibi no. per Bar. ff. de administ. tut. & l. fideicommissa. §. si filio. & ibi etiam Bar. ff. de leg. iij. & voluit Franc. Aret. in l. à Tiro, col. vlt. ff. de verb. obli. & consil. lxxvj. viso pun. & o. col. 2. vers. sed tamen vt omnia, vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. tutores. §. j. & Iason in l. quoties in stipulationibus, in inij. limitatione. ff. de verb. obli. vbi & de hoc dicit esse tex. optimum in l. verbis civilibus. ff. de vulg. & pup. subst. & idē Iason in l. si tibi pecuniam, in fi. j. no. ff. si cer. pet. & in l. si quis in fundi vocabulo, quæ est iij. in prin. col. antep. vers. ego ultra scribentes. ff. de leg. j. t. & prioribus adde tex. in l. Scir. ff. de tuto. & curato. dat. ab his. Sed tu super hoc vide omnino { tex. ponentem tutelam procur. iij. l. pater Severinam. §. cōditionem. ff. de condi. & demon. } & And. Alciat. qui mihi in eare ceteris rebus intellexisse videtur, in l. 2. de verbo. sign. char. ij. Sed id nolui prætermittere, vt intelligeres quàm religiosum nostri putant à verbis discedere.

- 13 ¶ Sed & hoc ita procedit, vt in quibus casibus permittitur interpretatio vel declaratio cuiuspiam rei, vt puta, iudicis est suam sententiam, actoris suum libellum declarare vel interpretari: ea certē declaratio siue interpretatio ita debet fieri, vt verbis cōueniat, nec ab eis, cum clara sunt, recedatur: alius reicitur, vt voluit Bar. in l. ab excuratore, col. 2. vers. item si verba. & ibi etiā Imo. & Ang. Aret. ff. de app. & idē Bar. in l. duobus. §. ergo si quis ff. de iure iur. Bal. in l. ea quæ. C. commi. vel epi. & in l. volutatis, col. vlt. vers. quæro si statutu. C. de fideicō. & in l. certo generi. §. j. per illum tex. ff. de scrui. vrb. præd. & in d. hac lege, col. j. vers. quæro nunquid iudex. C. de senten. ex peric. reci. } in rub. extra de offi. deleg. col. pen. & in c. postremo, extra de appel. dum dicit, quòd vbi de significatione vocabuli tractatur, non est recurrendum ad arbitrium iudicis. Ang. in l. si quis in. tentione. col. vlt. vltimò scias. ff. de iudi. Imo. consil. xxj. in casu præmisso, col. ij. vers. nec obstat prædictis, lib. 2. Domi. in c. licet. vers. præmissis, in iij. no. de testa. & Pau. Cast. cōs. cccxxvij. quia exceptiones, col. ij. lib. j. Fran. Aret. in l. v. §. stipulatio, col. j. vers. sed huic rationi. ff. de verbo. obli. & in l. quicquid astringendæ, in prin. col. vlt. vbi hoc dicit no. & ibi etiam Iason col. 2. in iij. no. per illum tex. ff. eo. & idem quoq; Aret. in l. edita, col. 2. vers. intellige tamen quòd declaratio, & ibi etiam Fran. Putp. col. 18. nu. 100. C. de eden. & ipse Aret. consil. lvj. post absolutum primum consilium, paulò ante ff. & consil. lxxix. diligenter consideratis, in ij. dubio Alex. in l. duortio, col. 4. vers. item dictum. ff. foul. mar. & consil. xxvij. visis & accurate consideratis, col. pen. vers. cum non obstat quòd magis sensus, lib. j. & consil. lvj. viso processu, col. 4. vers. nec etiam potest dici, lib. 2. & consil. cxxvij. nec arguendi sumus, in fi. eo. lib. 2. & consil. clxvij. visis & pōderatis his, col. 2. vers. non obstat dum quarto, lib. 7. Socii in l. naturaliter. §. nihil commune, col. 7. vers. sed tu cōsidera. ff. de acqui. pos. Barb. cōs. xxxvij. præclare scriptis, col. 12. vers. & si quispiam dixerit, lib. 2. Steph. Bert. consil. cclxix. viso processu, nu. 4. lib. v. Phil. Dec. in l. in ambigus. ff. de regu. iur. Ludo. Bolo. in tract. de indulgentiis, col. 17. nu. 83.

- 14 ¶ Quibus adstipulari tex. no. in c. dilecti, extra de accu. vbi declaratio siue interpretatio debet fieri non perimendo, sed exponendo quæ dicta sunt, quem ad hoc no. & commendat Bal. in sua marg. in verbo interpretatio, & in l. j. in fi. C. de libe. præd. & in l. si de interpretatione, in prin. ff. de legib. vbi ex eo. text. dicit quòd interpretatio debet esse verisimilis, vt scilicet exponat, non perimar. Nam & Dy. in c. nō sunt partium, de reg. iur. lib. 6. negat interpretationem nō verisimilem esse admitendam, & post eum Bal. in d. l. si quis ambigua, in vtraque lect. & ibi quoq; Ang. ff. de iud. & Fely. in c. super questionum, col. j. ext. de offic. dele. Quæ omnia etiam cōfirmat illud Tullij, libr. 2. de inuentione, quo loco dissent de controuersis, quæ in scripto versantur. Cū scriptum est, inquit, aperte, tum iudicem legi parere, non interpretari legem oportere. Et facit etiam optimè tex. in c. si pater, ibi, dummodo earum verbis conueniat, de testa. lib. 6.

- 15 ¶ Ex quo fit quòd declaratio siue interpretatio verborum nō dubiorum, quæ scilicet illis nō congruit, nō cēsetur esse declaratio prioris dispositionis, sed noua arque alia quædam dispositio, quæ non tollit nisi alteri quæsitum ex illa priori dispositione, secundum Petr. Ancha. consil. cccxcvij. præmitto prolatiōis, in fi. Pau. Cast. in l. heredes palā. §. si quid post, col. 2. ff. de test. & cōs. 22. visa quadri scriptura, col. vlt. lib. j. & consil. cxlvij. viso & examinato pūcto, col. vlt. eo. lib. j. & aper. tigi. cōs. 340. præmissis allegationibus ad hæreo, col. j. eo. lib. j. & Phil. Dec. in d. l. in ambigus. ff. de reg. iur. §. & in l. edita, col. 12. vers. & quod supradictu est. C. de eden. } & in c. cum venissent, extra de iudi. & ante hos Bal. quem nullus citat, in c. j. col. 3. vers. itē qui interpretatur, extra de const.

- 16 ¶ Sed & vt ex his item scriptoribus aliquid in rem nostrā mutuemur, hæc mirè fulciunt quæ à Quintiliani sententia, scilicet aucto, vt multi cōtendunt, eius qui institutiones oratoris scripsit, eleganter tradita sunt aduersus iuris interpretes, qui in legum interpretationibus à verbis earū recedunt, voluntati mentique earū, vt ipsi causantur, seruientes. Hæc ipsius verba sunt { ex declam. cclxiij. } Manifestu est nihil posse calumniam admittere verba legis ascripta. Nūc peritissimi litii homines ad interpretationem nos iuris adducunt. Nō enim hæc esse legis voluntatē quæ verbis ostenditur, quorū ego prudentiam miro, Tātum vicerunt illos maiores nostros, illos cōditores iuris, illos qui rudem ciuitatem legibus ac iure formarūt. In hoc approbare conantur defuisse his sermonem, defuisse consilium. Et paulò post, Hoc dico, iudices, perniciosissimam esse ciuitati

Vsq; adeo ut actus potius pereat, quam a verbis discedendum sit.

Iudex ita debet interpretari suam sententiam, ut verbis conueniat. Item actor suū libellum.

Interpretatio debet esse verisimilis.

Iudicem legi parere, non eam interpretari oportet.

Interpretatio uerborum non dubiorum, cēsetur noua quædam dispositio.

Quintiliani senioris locus aduersus iuris interpretes.

Perniciosissima ciuitati legū interpretatio.

hanc legum interpretationē. Nam si apud iudices hoc semper quæti de legibus oportet, quid in his iustum, quid æquum, quid cōueniens ciuitati, superuacuum fuit omnino leges scribere. Et credo fuisse tempora aliquando, quæ solam & nudam habent legum æstimationē. Sed quoniam ingenius hæc in diuersum trahebantur, nec vnquā satis cōstitui poterat quid oporteret, certa forma, ad quam uiueremus, instituta est. Hanc illi autores legū complexi sunt: quam si mutare, & ad utilitates suas peruertere licet, omnis vis iuris, omnis vltus eripitur. Nā quid interest, nulle sint, an incertæ leges? Et cætera quæ sequuntur. Sed & multa in hanc sententiā adfert Tullius in eo. lib. 2. de inuentione. Nō oportere de eius voluntate nos argumētari, qui ne id facere possemus, iudiciū nobis reliquerit suæ voluntatis: multa incōmoda consequi, si institutur vt à scripto recedatur. Nā & eos qui aliquid scribant, nō existimatuos id quod scripserint, ratum futurum: & eos qui iudicent, certū, neque sequatur, nihil habituos, si semel à scripto recedere cōsueuerint. Scriptori neque ingenii, neque operam, neque vllam facultatē defuisse, quo minùs posset apertè perscribere id, quod cogitaret: nec fuisse ei graue nec difficile certā aliquam causam excipere, si quicquam excipiendū putasset. Deinde à ipsis iudicibus iudiciā, & cæteris ciuibus viuendi rationes perturbatum iri, si semel à legibus recessum sit. Nā & iudices neque quid sequantur, habituros, si ab eo quod scriptum sit recedant: neq; quo pacto alios improbare possint, quod cōtra legem iudicarent: & cæteros ciues, quid agāt, ignoratuos, si ex suo quisque cōsilio, & ex ea ratione quæ in mentem aut in libidinem venerit, non ex communi præscripto ciuitatis vnamquamque rem administrabit. Indignissimūque esse, quam rem verbo & literis mutare non possis, eam re ipsā & iudicio maximè commutare. Hæc Tullius carptim ac vellicatim. (Sed & idem ad si. Partiti. ora. multa in hanc sententiā scribit.)

*Incerta, an
nullæ sint le-
ges, nihil in-
terest.*

17
*Ex loquela
hominis an-
imus iudican-
tur.*

¶ Et hæc quidem optima ratio. Nā quorū sunt nomina seu verba, nisi vt demonstrent voluntatē dicētis: vt eleganter veluti interrogando asserit iuris cōsultus in l. Labeo. ff. de supel. legar. Cui concinit tex. in c. is autē. xxij. q. ij. Et vt dicit Bal. in l. sed & reprobari, in prin. per tex. ibi. ff. de execu. tut. ex loquela hominis animus iudicatur. quod dicit summè notandum. Quæ sententia est Aristotelis, si is est, nā Andronicus Rhodius eū esse negat, sed Boetius & ceteri asserūt, circa initium lib. j. *περί εἰρηναίας*, id est, ex translatione Laurentianā, de elocutione, aut vt vertit Boetius ipse, de interpretatione. Quā quidem Aristotelis sententiā ita traducit ipse Boetius, Sunt ea quæ sunt in vocē, earū quæ sunt in anima passionū notæ. Quam & ex ipso Aristotele citat ipse Bal. in l. 1. de quibus, col. vlt. ff. de legib. & in l. j. §. vbi autem, col. vlt. versu. no. tex. in §. finaurē ad deficiētis. C. de cad. tol. vbi & ipsum quoq; Boetiū simul citat, & in c. mandari, col. ij. extrā de referi. & sine autore ipse Bal. in c. bonæ, l. j. col. j. extrā de postu. præla. 1. & consi. cxxxij. mihi Bal. col. j. lib. 4. ¶ Et ex Aristotele. 1. Alber. in d. l. Labeo. nu. 4. Alex. consi. lib. j. circa hanc, col. 2. lib. 4. ¶ Maria. consi. 7. nunc quæstitorum, col. j. & cōsi. x. quamuis quæstiones, col. etiam. j. & cōsi. xj. circa præsen rem, col. pen. Fran. Cur. senior consi. 50. memorie recolendæ, col. xxvj. versu. consequenter stabit. & Barb. consi. iij. scribitur primo regum, col. pen. lib. j. & consi. xij. clementissimi Dei, col. 3. & iterum col. 6. eo. lib. j. & consi. xxxij. clementissimi patris, col. 2. eo. lib. j. & consi. xxxvj. illud in medium referat, col. 2. eo. lib. j. & consi. x. sapienter scribitur, col. 3. versu. & si quispiam dixit, lib. 2. & consi. xj. illud asseram, col. 15. lib. 2. & consi. xxij. sapiētissimus dixit, col. j. cod. lib. 2. & consi. xvij. præclare scripsit, col. x. eo. lib. 2. & cōsi. lvj. sapiēter scribit psalmista, col. 7. eo. lib. 2. vbi & alia multa in id allegat. & cōsi. ix. vbi Christus, col. pen. lib. 3. & cōsi. xx. bene etenim cuncta cūctū gerūt, col. pen. eo. lib. 3. & consi. xxxix. similis exordij, col. 2. eo. lib. 3. & consi. xlij. deum inuocent, col. 3. eo. lib. 3. & consi. lxxij. magnanimus, col. v. lib. 4. & consi. lxxxij. clementissimi dei, ante fi. eo. lib. 4. & consi. lxxxvj. magnus dixit, col. 2. eo. lib. 4. & l. c. consi. cxlij. venerabilis, col. x. in xp. ratione, lib. 2. & cōsi. clxxi. visis & diligenter, col. 2. versu. secundū facit, eo. lib. 2. Ex Boetio autem citat Bald. ipse in l. iuris gentiū. §. pañtorij, col. j. ff. de pañ. & sine autore idem Bal. in tract. schisma. col. 7. versu. perspicaciter ergo videamus & Barb. consi. xvj. clementissimi dei, col. 4. versu. cum ergo istud lib. 4.

18
*Loquere, &
cognoscere.*

¶ Et alibi sepe idem Bald. citat illud Casiodori, Nullum est maius mentis nostræ testimonium, quā quæ sitas inspecta verborū. videlicet in l. generaliter, in primo no. C. de nō nu. pec. & in l. ad cognoscendos. C. de ingenu. manu. & in l. tres denuntiationes col. j. C. quo & quan. iud. & in c. j. titu. de conten. inter me & domi. in addit. & in c. super literis. col. 2. ext. de rescrip. & in rub. ext. de testi. Subditque in postremo loco verbū vulgi dicere, Loquere, & cognoscam te. 1. & cōsi. clx. f. dicta fuit inuestitura, lib. j. & consi. cccv. verba principis dicit, col. j. col. j. ¶ Et illud quoque Casiodori dictum ex Bal. aduocat Alex. imò Barb. si stylo credimus, inter consi. ipsius Alex. consi. 52. circa hanc dubitationē, col. 2. lib. 4. & idē Barb. in l. si ita stipulatus essem ab te, col. vlt. ff. de verb. obl. & in c. omnipotēs, col. 2. ext. de accu. & in omnibus propè locis suprà citatis, & præterea cōsi. xliij. sapiēter scripsit, col. j. lib. 2. & Maria. locis etiā supra designatis. & l. ason in l. neq; professio, col. 2. versu. subdit vlt. loco. C. de testam. & in l. si quis filium, col. 2. versu. tertiū intellige. C. de lib. præc. quibus locis, & d. consi. cxlij. vbi suprà, lib. 2. & alia Bal. dicta in eam sententiā adfert, quæ videre poteris, & Fran. Cur. iunior consi. v. facti cōtingētia, col. 7. versu. prædictis tamen omnibus. & Phil. Dec. in d. l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & d. consi. cccv. col. j. & Hipp. Marf. in l. diuus Adrianus, col. j. ff. de fcar. & in l. j. nu. 31. C. eo. tit. & consi. xxj. vocem meam, col. 3. num. 21. lib. j. & Ferdin. Loaz. qui vnum Franc. Cur. citat, in repe. §. j. colum. 9. Insi. de iusti. & iure. Quibus denique

denique illud Euangelicum addiderim, Loquela tua te manifestum facit. Et quod tradit Tullius lib. de legib. 3. orationem esse mentis interpretem. Et paulo ante etiam Lucretius lib. 6. quo loco Atheniensium pestem describit, vocat linguam animi interpretem.

Atque animi interpretes manabat lingua vtrare.

† Ar Bald. consi. clx. facta sunt, lib. j. dicit linguam esse tubam cordis. & quod verbum non sonat, pro nullo habetur. & consi. ccccxc. ponitur quod quidam Nicodemus, col. j. lib. quod verbū non sonat, nec sentit quoque.}

- 19 ¶ Tum secundū, vt ad alias rationes pergamus, quodd hęc l. nostra donationē perfectam reuocās videtur esse exorbitans, vt nostri loquuntur, nō prorsus ineptē, cum & Augustinus lib. de ciuitate Dei. ix. c. 4. verbo exorbitādū vult sit, cū dicit quod exorbitet ab itinere sapiētū, & lege iustitiae. Idēque in commentariis in Euangelium Ioan. tractatu xlvij. dicit hoc verbum ita dici, quasi extra orbitam fieri, vt exulare extra solum, expirare extra spiritū: vt interimi relinquā tex. hoc verbo vtentem in c. ad nostrā, ext. de appel. & in c. j. vers. ille verō, de fili. presb. lib. 6. † & in §. opponitur, iterūque in §. huic oppositioni. j. q. vij. quibus locis dicitur exorbitare à fide, & nescio an alium talem cōperies: Quæ hic ideo obiter volui dicere, quia id verbū frequens sit apud nostros iuris interpretes, existimētūq; à quibusdā nō esse satis probum. Græci autem pro verbo exorbitādū ip̄i *ὑπερβαίνω* dicunt. Sed vt redeamus, videtur ergo hęc l. nostra exorbitās esse à regulis iuris cōmunis, quod aliās statuit donationes fore perpetuas & irreuocabiles. l. Anito. §. vlti. ff. de dona. l. sine. C. col. si donationē, hoc ipso tit. de reuo. don. vbi nec rescripti quidem auctoritate reuocari nō possunt. & l. cū ancillam. C. de cond. ob cau. & l. cum te spōsēs, & l. si mar. C. de don. an. nup. & l. si donationis. C. de cōtr. empt. & l. vlti. C. de v. l. ca. pro dona. & l. senatus. §. sed mortis. ibi. nullo casu reuocetur. ff. de don. cau. mor. & c. non enim. xxij. q. ij. & c. verum, extra de cōd. appo. & no. gl. in c. in causis, in verbo, integra, extra de elect. † Bal. consi. cccxxvij. pridie, in prin. lib. vbi dicit donationē perfectam neque tolli neque mutilari posse. Sunt igitur, vt id repetā, perpetuæ & irreuocabiles donationes, † sicut & ceteri cōtractus. l. sicut. C. de actio. & oblig. & l. de cōtractu, & l. nō est. C. de rescin. ven. & l. in cōmodato. §. sicut autem. ff. cōmmo. & c. licet, ext. de voto. Ideo qui dicit donationē perfectam nō posse reuocari, habet regulam pro se, & intentionē fundatā, vt expressē dicit Rom. consi. 171. pro decisione, col. vlt. vers. scdō quia regulam habeo. & faciunt no. per Bar. Sal. & alios in l. vlt. ff. de cond. cau. dat. & doct. in l. iuris gentiū, in princ. & Soc. in l. qui Romæ. §. Flauius Hermes, col. 4. vers. prima conclusio. ff. de verb. obli. Similiter statuit ius commune, actum simpliciter factum, censerī purū, ac sine die & conditione l. libertis libertatibusque. §. vlt. ff. de ali. & cib. legat. & l. j. ff. de cond. & demonst. & l. j. §. si quis simpliciter. & l. cum qui calendis. §. quoties, & l. interdū. † & l. si ita stipulatus fuero, si Titius. §. Chryfogonus, in fi. j. ff. de verb. obli. & l. omnia. ff. de legi. & l. in omnibus obligationibus. ff. de reg. iur. & tex. omniū optimus in c. j. in fi. xxxij. q. viij. cum si. Et hoc nuncupatim in donatione respōderunt, aliud tamen agentes, Old. consi. cxliij. factum est tale, quædam mulier, vers. iuxta hoc etiam & Pan. consi. lv. in quæstione quæ vertitur, col. 2. versic. sed his non obstantibus. lib. j. per l. perfecta. C. de donat. quæ sub mod. vbi etiam est tex. ad hoc expressus. & l. iij. hoc nostro tit. de reuo. donat. † Et hoc quidem adeo procedit, vt ne princeps quidem in suis donationibus siue cōcessionibus iam perfectis conditionem apponere non posset, vt per And. Iscr. multa in id allegantem in c. j. ad fin. tit. de capi. qui cur. vend. & Luc. Pen. in l. qui fundos. C. de omni agro defer. lib. xj. }

- 10 ¶ Quin & si in casu huius legis nostre censetur esse tacita quædam cōditio & voluntas donantis, vt scilicet tum demū donatio rata sit, si donans nullos suscepit liberos, siue ea reuocetur si postea liberos suscepit, scdū ea quæ diximus supra in præfati. huius l. nu. 6. Tamen ea voluntas non prolata, sed in mente retenta nihil suapte natura operari debet, ex regulis iuris communis. c. j. ibi licet voluntatem habuerit, & ibi gl. & Panor. extrā de eo qui mit. in poss. & l. quidā cum filium. ff. de hære. instir. vbi nō sufficit testatorem voluisse, nisi & ipse disponat, & hoc not. Bal. Imo. & alij ibi. Ex quibus Bal. illud præterea no. quodd non sufficit aliquid esse in intentione. Dicitūq; & post eum l. mo. ex hoc limitari omnia iura mundi, quibus cauetur voluntatē testatoris esse seruandam. & Alex. qui hoc multum commendat in l. si quis filium, ad fin. & ibi quoque Iason col. j. C. de libe. præ. & idē Ias. in l. si res obligata, col. 6. vers. ego teneo. ff. de leg. j. † & consi. xxx. in præfenti, col. j. vers. tertio facit, lib. 3. & consi. 96. iste est valde difficilis, col. j. vers. eiusdem initij, lib. 4. & consi. 154. viso testamēto, col. j. lib. 4. † & alibi sæpe. & Soc. consi. vj. in præfenti cōsultatione, col. 4. vers. ex qua cōclusionē, lib. 3. & consi. 69. viso testamento Ioānis, post prin. col. lib. 3. & Fran. Cur. senior consi. 43. quia inquit Bal. col. ii. vers. quia non sufficit. Et Steph. Bert. consi. 340. ponitur in facto, nu. 9. lib. j. & Phil. Dec. in l. nō omnis, col. j. ff. si cer. per. & in l. cum quid, col. v. eo. tit. & in l. semper in stipulationibus, col. j. ff. de regu. iur. & consi. 15. cuius superscriptio incipit, an appellatione filiorū, col. j. in prin. & consi. 63. substitutio, col. 2. vers. & ratio manifesta est. & consi. 89. viso puncto, col. j. vers. cōfirmatur hoc. & consi. 95. cuius superscriptio est, substitutio, ad fi. & consi. 186. quoniam ex factō, col. j. & consi. 205. in causa istorū, col. 2. vers. sed his non obstantibus. & consi. 211. subtilis est casus, col. 2. versic. prædictis, & consi. 218. in casu ad me transmissio, col. j. versic. & ne prædictis. & consi. 248. visa petitione, col. vlti. & consi. 287. in ciuitate, col. 4. vers. sed supradictis. & consi. 290. domina Blasia, col. pe. vers. primō nō obstat. & consi. sequen. col. 4. vers.

Loquela tua te manifestū facit.
Lingua animi interpret.
Item tuba cordis.

Quæ ratio hęc lex exorbitans dicitur.
Verbum exorbitare.

Donationes perfecte non reuocantur.
Regulam habet pro se intentionem fundatam.

Et statuit ius cōmune.
Et censetur pure.

Voluntas non prolata nihil operatur.

& pro fundamento. & consi. cccxiij. pro resolutione, col. 2. & consi. cccxlxij. punctus de quo quaeritur, ante medium. & consi. cccclix. iuridicas, post prin. & consi. cccclxxvij. visis & diligenter consideratis, col. 2. versi. quia ad hoc responderetur. & consi. cccclxxxiij. in casu proposito, col. vlt. versi. non obstat quòd voluntas. & consi. ccccxij. viso eleganti consilio, col. 2. { & còsi. cccclxv. perferutatis, nu. 7. & 8. & consi. 477. viso consilio, ad fi. } & alibi sepe, nam est ferme in hoc totus est.

De eadem re. ¶ Et hanc quoque sententiam fulcit tex. in l. qui ex liberis, quæ est penul. §. vlt. ubi, nec putaverit quisquam nuda voluntate constituit testamentum. ff. de bon. poss. secun. tab. & in l. iubeamus. C. de testa. ubi testator volebat plures instituire hæredes, puta tres aut quatuor, idque cõstabat, & tamen non nisi duos instituit. Certè illi tantum habentur pro institutis, non etiam alij quos scribere voluit. Et ad hoc eũ tex. expendit Pau. Cast. consi. cclxiij. videtur dicendum pro matre, col. 1. Et alius quoque tex. quem & ipse Dec. nonnunquam citat in d. l. Gallus. §. quidem rectè, ibi, vbi ex eo casu valeat, qui ex verbis cõcepti possit, quem etiã expendit Bald. consi. clxxxij. locata fuit, col. vlt. lib. j. vbi ex eo dicit, quòd finibus verborum debemus esse contenti, & rursus in c. secundo requiris, col. j. extrà de appell. vbi ex eo supplet illum tex. in verbo, intentioni, quasi nõ satis sit intentioni, nisi ea verbis exprimat, ad quod etiã citat tex. quem dicit sing. in l. si alij, in fi. ff. de v. usufr. leg. ibi, plus valet scriptura, &c. Per quem & ipse Bal. alibi, scilicet in c. mandatu, col. 1. extr. de refer. assertit linguam contra cedere, & sub iugo mentis verba consistere, tanquam sub proprio originali & digniori, dum tamen (inquit ex eo tex.) non recedatur à verbis. Et statim post subdu, tacitam voluntatem coherentem expressit, haberi pro expressa. sed in corde retentã nihil operari. Quin ex eo tex. respondit ipse Bal. consi. xxij. Tilius in testamento, col. 2. lib. j. non esse recedendum à rigore verborum testamenti. Sed & ex eo dicit idem Bal. in c. licet de vitanda, col. 2. versi. apparet, extrà de elect. quòd non minus verba quàm ratio magistralis debet attendi: quia ea ratio nõ est tex. legis, sed opinio quædam doctorũ. Sed & alibi scribit idem Bal. in l. proponebatur, in ij. opp. ff. de leg. ij. id haberi pro omisso, quod nõ emittitur à testatore in scriptura vel prololatione verborum dispositiva. Et rursus in l. voluntatis, ad fi. C. de fideicõ. tradit non credendũ testatorẽ quicquã velle, nisi id quod expresserit, quod & idẽ prodiit id l. j. §. si in autẽ ad deficietis, C. de cad. tol. per tex. ibi, qui ad hoc est optimus. Ita enim illic scribitur. Nã si contrariũ volebat testator, nulla erat difficultas scirebatur. Et idẽ quoq; voluit Soc. cõsi. iij. quantũ ad primũ, col. 3. versi. non enim præsumere debemus, lib. 4. & las. consi. cxl. quod est primum, lib. 2. incip. spectabilis dominus, col. v. versi. quintò facit. & consi. cxliij. dominus Augustinus, col. 6. versi. nonò & vltimò, col. lib. 2. & consi. cccx. testator fecit, col. 7. ver. quintò in fauorem, col. lib. 2. { & cõsi. cccxxvij. testator tres filios, col. 3. versi. secundò pro eadem, col. lib. 2. } & cõsi. 239. eodemq; vlt. factum sic se habet, spectabilis vir. col. 4. versi. sextò multũ me mouet, col. lib. 2. & cõsi. 29. dominus Nicolaus, col. pe. versi. quintò facit, lib. 3. & consi. 66. nobilis miles, col. 8. versi. secundò principaliter, col. lib. 1. Aut. Rubens consi. ij. facti series, col. 2. Idem autẽ Bal. in elegantissimo eruditissimoq; illo tract. schismatis, quẽ posuit rub. rubri. C. si quis alius, testa. prohi. col. 9. versi. in cõtrarium, nã illud tradit mentẽ in corde retentã nihil operari in actibus humanis, per l. quicquid alitringẽdũ. ff. de verb. obl. & l. porit. C. de iure delib. quo etiam in loco col. j. in vj. oppo. dicit idem Bal. quòd actus exterior requiritur ad declarandum interiõrẽ animi motum, quia cõsensus mentalis tantum, neque verbo, neque facto demonstratur non acõmodatur actibus hominum, nec reddit ipsos actus essentialiter perfectos. Et facit quod in pulchro casu respondit Pet. Anch. cõsi. cclxv. iste magister, dum illic verba cuiusdam testatoris, relicta post tergum mente, obseruat. & quod scribitur in l. cogitationis. ff. de poenis, cum si. nam vereor, ne iam nimius in hoc sim. Et idem ante omnes voluit gl. in l. codicillis, quæ est pen. §. insulam. ff. de leg. ij. Ex qua no. Bal. ibi, reservationem in mète retentã nihil operari, nisi verbis exprimat. Et facit quod tradit ipse Bal. in l. mutũ, in fi. per gl. ibi. ff. de acq. hære. quòd voluntas nõ declarata, sed in mente retetã non inducit additionem hæreditatis, nec in foro cõscientiæ ad quicquã tenetur tanquã hæres, quod dicit no. & idem quoq; voluit Bar. in l. gent. ff. de acqui. hære. { & l. o. Fab. in §. vlti. Instit. de hæred. qual. & differ. vbi & idẽ dicit de rati habitatione mentali. & lason in l. j. col. j. C. qui admitt. ad bon. poss. }

Mens in corde retenta nihil operatur in actibus humanis.

Animi cogitatio est tanquã positivus existens in vtero.

Ignorantes sine luge dista respiciuntur.

¶ Vnum tantum dixerim, horum esse rationem in promptu, quoniã animi cogitatio, quæ in lucem non producit, ut censetur esse abortiva, estque tanquã positivus existens in vtero, qui nisi nascatur, & in lucem proferatur, nihil est. l. vlti. C. de poth. hære. instit. Ita enim eleganter dicit Bald. ipse in l. j. col. 9. versi. circa secundum capitulum. C. qui admitt. atque iterũ in d. tractatu schismatis. col. x. versi. amplius sciendũ est, quod admodum cõmendat las. in l. j. col. 2. versi. gl. mag. ff. de cõdi. caus. dat. & in l. quod quis. ff. de condi. inde. & in l. si ita legatum. §. illi si volet. ff. de leg. j. & consi. cccxxix. eodemque vlt. factum sic se habet, spectabilis vir. col. 4. versi. confirmatur, quia propositum. lib. 2. { vt in consi. xxij. in quæstione veniente col. 2. versi. confirmatur prædicta. }

¶ Ut interim omitteram illam rationem, homines sæpe errare in cõiecturanda mente tacita propter nimiam subtilitatem, & quia disponentis animum nõ videmus. Ita enim pulchre voluit idẽ Bal. in l. precibus. col. 7. versic. dixi ergo de duabus. C. de impu. & ali. substit. vbi & illud subdit ex Aristotele in Ethicis, Ignorantes sicut longè distantes speculati. Illudque Boetij, Eius quod multipliciter exponitur, veritas ignoratur. Et illud dictũ Bal. cõmendat Fran. Curt. senior consi. lxviij. antiquissima, col. ii. versi. quia in vltimis voluntariis. { & idem lason in l. licet imperator, col. 3. ff. de

nem, & ibi gl. in verbo, prorogamus, de regula lib. 6. præsertim cum sit latæ sententiæ, vt dicemus inferius in verbo, reuertatur, in prin. Ideoque omnino extendenda non est, secundum ea quæ dicemus in eodem verbo, in vj. discrimine latæ & ferendæ sententiæ.

28
Maximè de
extensione
vnius personæ
ad alias non
expressas.

¶ Idque maximè vbi agitur de extensione vnius personæ ad alias non expressas: quâdoquidem vbi alias fit extensio ex venisimili & præsumpta mente cōtrahentis, aut aliter disponētis, secundum no. in l. ale. pact. 5. vlt. ff. de pact. & in l. vlt. C. de inst. & sublt. & in l. Titius §. Lucius. ff. de lib. & posth. cū si. tamen hoc non procedit in extensione vnius personæ ad alias, sed vnius tantum casus ad aliū, vt voluit Raph. Co. in l. cōmodisimè. ff. de lib. & posth. Franc. Aret. & Ias. in l. Gallus. §. & quid si tantum, vt que col. v. ff. de libe. & posth. Ias. in l. cū res. ff. de leg. 3. & consi. cxxx. testator fecit, col. 4. vers. sed istis non obstantibus, lib. 2. & consi. 228. testator res filios, col. 2. vers. sed præmissis non ob. eo. lib. 2. 1. & consi. 29. dominus Nicolaus, col. 3. vers. tertio & fortius, lib. 3. & cōsi. seq. testator Ioanni, col. pen. vers. quimod pro ista parte. 1. & cōsi. 66. nobilis miles, col. 9. vers. tertio principaliter, eo. lib. 3. Phil. Dec. consi. cxxj. subltis est casus, col. pen. & consi. 218. in casu ad me transmissio, col. 3. vers. & ex his comprobatur. & cōsi. cclxxij. in casu proposito in fi. col. pe. & consi. cclxxxvij. in ciuitate, col. 3. vers. secundo propius. & consi. cccxj. viuis, col. 4. vers. secundo præmitto. & consi. cccxiij. pro resolutione, col. 2. & consi. cccclxxvj. visis & diligenter consideratis, col. 2. vers. quia ad hoc responderetur. & consi. cccxcij. pro vera resolutione, col. 4. vers. sexto & vltimo. 1. & consi. cccclxv. perscrutatis, nu. 1. & Hipp. Marfi. siug. cccxcix. licet dispositio. & nouissimè And. Alcat. omnium legum interpretum elegantissimus, lib. 3. de verb. fig. col. 3. & Anro. Rub. consi. xxxj. præsupponitur in factu, col. 2. in fi.

29
Confirmatio
eiusdem.

Generalis in
stitutio filio-
rū non trahit-
ur ad filium
quem testator
ignorat.

¶ Qui quidem omnes hanc doctrinā depromunt ex l. si quis ita. §. si quis cui ignoraret. ff. de testa. tute. vbi testator dans tutorem filius suis, non intelligitur de disse ei filio quem ignorat se habere, vel credebatur decessisse: quanquā verisimile est, si sciuit illum se habere, nō minus ei voluisse de tutore providere, quam ceteris. Cuius tex. & aliorū autoritate subiunx Accursius in d. l. Titius, in prin. in verbo, oportet, ante fi. ff. de lib. & posth. tradit generalē institutionem filiorū nō trahi ad filiū quē testator ignorabat se habere, licet omnū eadē esset ratio, eademq; affectio, eademque omnino omnī verisimilitudo, per l. iij. C. de inof. test. Quam gl. sequuntur Dy. Old. Nicol. Neap. Alb. Ang. Raph. Co. in d. l. Titius. Dy. Cyn. Iac. Aret. Alb. & Bar. in d. §. si quis cui ignoraret. Cyn. in l. si pater, in iij. q. C. de hære. instir. Bal. & Alex. in l. sicut certi. C. de testa. milit. Fran. Aret. in d. §. & quid si tantum, col. v. Et hoc respiciunt eiusmodi extensionem personarum improbança, quæ scripsit Oldra. consi. xxi. thema tale est, testator. Io. And. in addit. Spec. titu. de testa. §. vlt. in vlti. q. inci. quinta questio talis est. Pau. Cast. in l. ex facto. §. pen. ff. ad Treb. & consi. xcviij. ne improprie vtamur vocabulis, lib. 2. & tex. in l. si pater filium, & ibi Imo. Alex. & alij recentiores, ff. de vulga. & pupil. sublti.

30
Fauorabilia
non trahuntur
de vna person-
a ad aliam.

¶ Ex quo illud fit, quod si etiam hæc l. esset fauorabilis, & ita extendenda, de quo postea dicemus, non tamen de vna personā ad aliam, sed tantum de vno casu ad alium, vt expressè in specie huius l. nostræ videtur voluisse, aliud tamen agens, Franc. Aret. in d. l. Titius. ff. de libe. & posth. & Soc. d. consi. xcij. col. 4. lib. 4. Ideo cū ea nuncupatim loquatur de patrono & liberto, non debet trahi ad alias personas.

31
Maior est rau-
tio reuocandi
de donationis
liberto quàm
extraneo.

¶ Tum postremò, quoniam multo maior est ratio reuocandæ donationis factæ liberto, quàm extraneo, præsertim propter liberos patroni. Libertus enim à domino accepti summum beneficium, vt scribit Tullius in iij. in Verrem actione, hoc est libertatem, rem certè inestimabilem. l. libertas. ff. de reg. iur. cum si. ad quam ab eo euectus est, manentque adhuc quædam vestigia prioris seruitutis. l. vnus. §. seruus. ff. de q. & l. seruus. C. eo. Ob idque debet patrono, & ipsius vxori, liberis, & hæredibus etiam extraneis honorem, obsequia, reuerentiam, operas, alimenta, & alia id genus plurima. l. j. & ij. C. de in ius voc. & l. officio. C. de nego. gest. & l. etiam libertis, & l. libertos. C. de obseq. patr. præst. & ff. eo. ferme per totū. & ff. & C. de oper. libe. etiā per totū. & l. j. in prin. ff. de offi. præfec. vrb. & l. si quis à liberis. §. solent, & aliis sequen. vsque ad fi. ff. de libe. agnos. cū si. etiam si liberi sint emancipati, hæreditatemq; paternā abstineant. l. filij. ff. de iure patr. & l. si operari. ff. de oper. libe. Vide tamen l. cū patronus. §. cū libertus, eo. titu. Sed quod amplius est, eadem prope priuilegiis patroni debent, l. neque. C. de obseq. patro. præst. Nec tantum viuus patronus, sed & mortuus quoque reuerentiam & honorē exhibere tenetur. l. apud Celsum. §. aduersus, in duobus locis, ff. de dol. mal. excepte. Et hæc quidem omnia, etiam si pactione data manumissus sit, etiam qui. C. eo. 1. licet in contrariū faciat tex. in l. si quis à liberis. §. si quis à liberti liberto. ff. de lib. agnos. } Nec potest patronū ac ipsius hæredes accusare, l. vlt. C. qui accu. non pos. cum si. 1. Nec aduersus eos testificari, l. lege Iulia. ff. de legib. Ac ne quidem cōtra hæredes extraneos, gl. in l. libertorū. C. de testib. & Saly. in d. l. lege Iulia. ff. eo. tit. } Nec potest patronū in adulterio vxoris deprehensum occidere, quē aliās potuisset. l. si adulterū cum incestu. §. liberto. ff. de adul. Ex quo no. Dy. Albe. & Ange. quod non etiā potest patronum bannum ex statuto interimere, quod & idem dicit ipse Alber. in iij. parte statutorum q. vj. item quod si ex statuto. & iterum q. xxvij. item supposito. & Gaudi. in tract. maleficiorū, in rub. de bannit. & malef. vers. continetur in statuto. Potestq; in seruuitutem ob ingratitudinem reuocari. l. alimenta. §. j. ff. de libe. agno. cum si. 1. Etiam minor. l. non solū iuncta gl. vlt. & ibi Bal. in omnibus lect. ff. de in integ. restit. Imò etiam pupillus proximus tamen

Liberti ob in-
gratitudinem
reuocantur in
seruitutem.

tamen pubertati, glo. in l. si arrogati, in verbo, redigatur. ff. de tutel. Etiamque j. de iure cano. c. de famulis, extr. de ser. nō ordi. Idque etiā propter leuē. l. ij. C. de lib. & eorum lib. & nō. gl. in §. illud verō, in verbo, restitutus, in auth. vt liber. de cat. quæ declarat quomodo id intelligatur. & gl. in c. octaua. xij. q. ij. & Inn. in c. de famulis, extr. de ser. nō ord. t. & Io. Fab. in l. j. C. de ingrat. liber. Quod j. primum apud Romanos Claudius Cæsar sanxit, vt Suetonius tradit, aut Nero, vt Tacitus scribit lib. 13. Nam apud Athenienses mulis antē seculis idem obseruabatur. De qua re Valerius Maximus libro rerum memorabilium i. c. j. hæc elegantissimē, vt cætera omnia, descripsit. Age, quid illud institutum Athenarum, quā memorabile, quōd cōuictus à patrono libertus ingratu iure libertatis exiuit. Superfedeo te, inquit, habere ciuera tanti muneris impiū æstimatorem, nec adduci possum, vt credam vrbī vtilem, quem domi scelestum cernam. Abi igitur, & esto seruus, quoniam liber esse nescisti. De quo aliquid, sed per transennam audiuerat Bal. qui in l. j. C. de ingrat. liber. scribit, quōd quidam Græcus Philosophus, qui primus introduxit reuocationem in seruitutem, sic ait, Esto seruus, quia liber esse nescisti. quem ad verbū nullo addito refert Iason in lex hoc iure, in ij. effectu obligationis antidotalis. ff. de iust. & iur. vt ex hoc possis intelligere Iason. non tam humanitatis scientē fuisse, quā multi opinantur. Nec solūm liberti reuocantur in seruitutem propter ingratitudinem, sed & libertorū filij. l. vlt. C. de liber. & eorum lib. Idque tam patre viuo quā mortuo, ex sententia gl. & Ang. ibi. & Inn. in d. c. de famulis, in fi. extr. de ser. nō ordi. Sed & nō tantū à patronis reuocantur liberti in seruitutem, sed ab eorū liberis, & hæredibus. l. liberti, eo. tit. & l. qui manumittitur. C. de ope. libe. Etiam si patronus damnatus fuerit. l. etia libertis. C. de obse. pat. præstan. Imō verō etiā si patronus pro eo beneficio pecuniam acceperit. l. Titius puerū. ff. de obse. à libe. præstan. quē tex. ad hoc expendit Pau. Cast. in l. digna vox, post medium. C. de legi. & Roma. qui cum dicit aureum. Roma. sing. cccclix. an dux Mediolani. & Soc. cōf. iij. super quæst. col. v. vers. postremō multūm clarē, lib. 3. & Carel. qui præterea illum dicit singularem in memor. incip. ingratitudo. & rursum in memor. incip. exemptus. Quāquā in diuersum vrget tex. in l. j. C. de libe. & eorum liber. & apertius in l. si tuis, C. de ope. libe. de quibus nihil dicit Ro. Pau. Soc. & Carel. Sed & denique id procedit, etiā si patronus omnē ius liberti remiserit. poterit enim nihilominus libertus ob ingratitudinē reuocari in seruitutem. l. ij. & iij. eademque vlt. C. de bon. liber. & in d. §. illud verō, & ibi glo. in verbo, restitutus, in auth. vt lib. de cætero. Nec tantūm libertus ipse, sed & eius filius adeo ingenuus (vsque adeo vult liberti & eorum liberi patronis obnoxij) in seruitutē ex ingratitudine reducitur. l. vlt. C. de lib. & eorum lib. & §. si verō decretū, iuncta gl. in verbo, filios, in auth. de nupt. vbi & id nō. Ang. Leuisque correctio datur patrono in libertum. l. prætor edixit. §. præterea. ff. de iniur. Nec potest libertus aduersus patronum testificari. l. libertorum. C. de test. t. Hæcque etiam procedunt, siue quis manumiserit sponte, siue necessitate. l. intestato. §. j. ff. de suis & legi. hæred.

- 32 ¶ Proinde videmus etiam aliās facilius reuocari quæ patronus in libertum contulit, vt patet ex l. i. C. hoc eo. tit. de reuo. don. vbi non solūm donatio facta liberto reuocatur etiā ex leui causa, videlicet ex sola negligentia præstādi obsequij, sed & id quoque, quod ex pecunia donata nomine liberti emptum est. In qua re duo sunt specialia, quæ vocamus: vnum, quōd ex sola negligentia reuocatur donatio, cū aliis non negligentia ipsa, nō alia leui causa donationem reuocet, sed grauis tantūm, nec ea tamen omnis, sed quinque tantū, quæ adseribuntur in l. vlt. infra eo. tit. Alterum, quōd patronus vendicat rem quā libertus suo nomine emit ex pecunia à patrono donata, cum aliās res emptæ ex pecunia donata nō reuocetur. l. qui vas, in fi. ff. de furt. quod mirabile dicit Azo in summa, hoc eo. tit. post prin. & Host. in summa, tit. de don. §. qualiter reuocetur, vtriusque patronus & Gof. etiam in summa eo. tit. paulō ante fi. Idque dicunt specialiter in patrono & liberto gl. Bal. & alij in d. l. j. Sed & alibi quoque non tantum habet roboris & virium, quod in libertos nostros contulimus, quā quod in extraneos. l. Titio centum, §. Titio centum, le. ij. ff. de cond. & demon. & l. frater, C. de inof. testa. & l. darum. C. de legat.

- 33 ¶ Ex quo etiam fit quōd donatio inofficiosa facta à patre, reuocatur à filio vsque ad legitimam tantū. l. j. & ibi nō. C. de reuo. dona. sed facta à liberto, reuocatur à patrono integrē. l. si libertus, in fi. ff. qui in frau. patro. qui vt dicit Fran. Arc. in d. l. j. dūm agitur eū liberto propter reliquias præcedentis seruitutis. Et facit etiam quōd libertus facilius præsumitur donare patrono, aut per cōsensum remittere scilicet cōsentiendo alienationem rei suæ patrono, quā extraneus, vt dicit Bar. in l. si fundum per fideicommissum, col. j. ff. de leg. ij. iuncta d. l. si fundū. facit item quod aliās facilius debent liberti cedere filiis patronorū, in iis quæ ab ipsis obtinuerunt, quā extraneis, vt satis declarat tex. in l. Pamphilo, in prin. ff. de leg. ij. ibi, sententiā defuncti à liberto decipi satis inhumanū est, iunctis præcedentibus, & sequentibus. Et magis deberet hæreditas liberti patrono quā legitimis hæredibus. l. legimos. §. j. & ibi Bald. exptēsc. ff. de legi. tuto. & l. non vsque adeo. ff. si quis à parent. manumiss. fuer. Imō etiam quā filius. Bald. in l. quandiu, quæ est ij. in fin. ff. de acqui. hære. per d. l. non vsque adeo, & l. vlt. ff. si quid in frau. patro. j.

- 34 ¶ Adde ad hæc postremam rationem, tantū iuris habere patronum in libertum, vt multō maius id sit, quā quod habet pater in filium, vt voluerunt Petr. à Bel. & Io. Fab. in §. seruitus, Instit. de iure perso. quod & hinc videre licet, quōd patronus libertum, qui se vendidit eo ignorante, potest reuocare, l. iij. ff. de lib. cau. non autem pater filium, vt voluit glossa in d. §. seruitus. Item potest patronus

Valerius Maximus elegans ea de re loquitur.

Esto seruus, quia liber esse nescisti.

Donatio facta liberto ex leui causa à patrono reuocatur.

Speciale in patrono & libertis.

Donatio inofficiosa reuocatur à filiis usque ad legitimam.

Secus si facta sit a libertis.

Plus iuris habet patronus in libertum, quā pater in filium.

patronus à liberto alienata in fraudem ipsius reuocare, nō sic pater alienata à filio, vt de vtroque est tex. in l. 2. ff. si à parent. quis manu. sue. cuius hoc initium est, non vsque adeo exequandus est patrono parens, vt & ex quibus verbis planum est, quod ex Pet. & Fab. diximus, non tantā esse patris in filium potestatem, quantam patroni in libertum. Ex quo & illud confestim assumitur, donationem liberto factam à patrono, nō tam firmis subniti radicibus, quā quæ sit extraneo, eamque facilius reuocari, cum & donatio facta à patre filio possit liberè reuocari, nec nisi morte confirmetur, l. donationes quas parentes. C. de donat. inter vir. & vxor. Ideo & ea quæ liberto sit à patrono facili etiam reuocari debet.

35
*Hæc lex locū
non habet in
extraneo.*

*Argumentum
à contrario
sensu.*

¶ Hæc igitur rationes non leuiter stabiliunt quod in prin. huius gl. diximus, hanc l. procedere tantum in donatione, quam facit patronus liberto, vt interim prætermittam aliam rationē notissimam quidem illam, sed nō inefficacem: quia cum l. nostra loquatur expressim de huiusmodi donatione, quæ facta est liberto, cõferatur diuersum intelligi & statuere in alia donatione, argumēto illo à contrario sensu in iure fortissimò, l. j. §. huius rei. ff. de officiis cui mād. est iurisd. Præsertim cum ita argumentando redimus ad ius commune, quod statuit donationes suapte naturæ fore perpetuas & irreuocabiles, vt suprà diximus. Ideoque faciliè amplexanda est hæc argumentatio atque interpretatio, quæ nos ad illud ius cōmune reducit, & adeo ad regulam propriāque donationum naturam, ar. l. si vnus. §. pactus ne ptereret. ff. de pact. & c. ab exordio xxv. di. & quod voluit gl. in c. statutum, in verbo, numerandū, de præb. lib. 6. & Bar. in l. omnes populi in iij. q. quartæ partis principalis, vers. iuxta prædicta. ff. de iustit. & iur. cū multis similibus aggregatis per Fel. in c. omnes, col. 4. vers. sed fortè in casu isto, & multis seq. ext. de consi. & in c. cum accessissent, col. 4. vers. hanc declarationem, eo. tit. & quæ nos etiam congregamus in nostro tractatu primogenituræ, in xxiii. q. principali. { nu. 5. & id præsertim, & 3. seq. }

36
*Hæc lex regu-
lā in donatio-
ne patroni cõ-
stituit, non
uerò exemplū
aliquod.*

¶ Et hæc quidem maximè obtinent, quando dici nō possit in hac l. facti contingētiam, vt nostri loquuntur, aut exemplū aliquod proponi, nec enim ea decidit tanquā casum aut speciem aliquam relatum, sed veluti regulā in donatione patroni cōstituit vt apertissimè demonstrant verba ipsius l. quæ sunt huiusmodi: Si vnquā libertis patronus filios non habēs bona omnia vel partem aliquam facultatū donatione fuerit largitus, &c. Vidēsne his verbis regulam legēque statui in ea donatione quā fecit antea, aut postea facturus est patronus liberto: nec illic exemplum aliquod proponi, nō magis quidē, quā cūm ita in l. statuitur. Si quæ vnquā loca ad sacrū dominiū pertinētia cuiuslibet temeritis occupauerit, secundū veteris sensus fidē in sua iura retrahantur. hæc enim sunt verba l. vl. C. ne rei domi. Vel cū ita etiā dicitur, Si quādo vfus exegerit vel porticus vel quilibet ades atatis seu fortunis cōcussas casibus reparare, liceat &c. nā & ita quoque scribitur in l. si quando. C. de ope. publ. suntque sexcētæ aliæ eius formæ leges, & in C. & in ff. & propè frequentiores, quā alia nullæ, quibus apertè cognoscitur nullū exēplum ad eas sancien- das fuisse relātū. Nec enim ex cōtingētia facti obigiſſe videri debet, vt cōditionaliter profertur, vt de alio casu loquens asserit Philip. Dec. in addit. l. posthumo, col. eiūdem addi. 2. C. de bon. poss. contr. tab. ex no. Bal. in authen. mari & aux. col. j. C. quan. mul. tuler. offic.

37
*Exemplum
non facit ius.*

¶ Hæc autem diximus, quoniam exemplum aut facti cōtingētia non ius facit, nec regulam restringit, nec ex ea licet argumentū sumere, vt multis placuisse video, & inter ceteros gl. in c. auditis, in verbo, ex post facto, ext. de elec. & in c. abbate sanē. §. sed & ad hæc, in verbo, in iudicio, in fi. & ibi Domi. etiam in fi. de re iud. lib. 6. & subobscurè gl. in l. j. in iij. lect. C. quan. non pet. par. & ibi Iaf. & Phil. Dec. qui adducūt multas cōcor. ille col. j. vers. & propterea tu iuuenis hic col. 4. vers. in eadem gl. ibi, idem tamen. & est optimus tex. in l. damnis la. ij. §. vl. ff. de dam. infec. & in l. j. §. quod vulgō. ff. de vi & vi ar. & in l. sine. §. qui non iussit. ff. de excu. tut. & in c. j. & ibi gl. j. ext. ne cleric. vel monac. & in c. si papa, in fi. de pnu. lib. 6.

38
*Confirmatio
eiūdem.*

¶ Imò verò, vt ad l. nostrā redeamus, & si exemplū tale fuisset ad imperatōrē relatum, quis tamen dubitat imperatōrē ipsum, si id generaliter intellexisset in omni donatione, nedum in ea quæ sit libertis à patrono, id ipsum nūcupatum statuisse, præsertim cū nō mediocrem scrupulū nobis interieciſſet verius quā relinquisſet, vtrū id generaliter esset intelligendum, ideoque ipsa manca fuisset & mutila, quod minimè dicendum est, l. j. C. de his quibus vt indig. aut certè nimium ambigua, cōtra l. cōmunium, in prin. C. de nar. lib. & l. vl. C. de indi. vidui. & c. vl. & ibi Bal. col. vl. ext. de cōsti. & c. abbate, extra de verb. sig. & c. erit autem lex. iij. dist. nihil enim magis proprium est legis, quā claritas. §. j. vers. nos omnia igitur, in auth. de test. imper.

39
*Exemplum
nonnunquam
ius constituit.*

¶ Porro & quādo legislator omnino innititur exēplo aut specie proposita, vt hic manifestè facit, si quod exēplum fuit propositū, tunc etiā ius & regula ex eo cōstituitur, per clej. de prob. & ita voluit Imol. in c. cū apostolica, in verbo datur intelligi, extra de his quæ fi. a præl. sine cons. & Alex. in l. j. in prin. col. 12. vers. tertio fallit, in fi. ff. de officiis cui mand. est iurisd. Iafon. & Phil. Dec. in d. l. j. C. quan. nō pet. par. & idē, & Iaf. in l. qui Roma. §. Callimachus, col. 4. vers. itē aduert. ff. de verb. obl. & Phil. Dec. in c. 2. col. 2. vers. faceret tamē Ab. ext. de offi. dele. Vt interim omittam, quōd semper exēpla etiam nō restringant regulam, tamē declarant in quibus casibus loquitur, ex gl. no. quæ ad hoc folet allegari, in c. quod Dei timorē, ext. de stat. mo. & vt dicit Bal. cons. 357. nulla mulier se nubat, col. pe. vers. sed quid est si ista, lib. j. exēpla sicut digitus rē ostendunt, & tādū quodammodo subiciunt, per l. j. ff. de præscr. verb. & §. sed cum magis, Instit. de grad.

Et hanc

4^a ¶ Et hanc sanè sententiam, videlicet nostram hanc l. habere locum in ea donatione quā facit patronus liberto tantum, maxima autoritate affirmant gl. in c. vlt. xvij. q. 4. & gl. in c. vlt. & ibi quoque Inn. & Host. de dona. & idem Host. in summa, eo. tit. §. qualiter reuocetur, vers. item reuocatur. Gof. etiam in summa ad fi. eo. quoq. tit. Azo item in summa, hoc eo. tit. Guil. Cu. prout illum referunt Bar. & alij in l. j. C. de inof. dona. Cy. qui illum ibi sequitur in j. q. ad fin. & ibi quoque Io. Fab. & Saly. qui tamen dicit quod consulendo nō sequeretur, cum opinio communis sit in contrarium, & ibi item Raph. Fulg. Idē Cy. hic, dum se illuc remittit, & hic itē ante illū Pet. à bella Petr. loquens tamen sub dubio fortē. & Io. Fab. etiā hic, arque Bal. in duobus locis, primum quidem in summario, & iterum in casus positione. ¶ & Raph. Fulg. etiam hic, & ipse Bal. ¶ & in l. si totas, ad fi. & ibi quoque ante eū Pe. à bella Petr. C. de inof. dona. & idem Bald. in l. eū acutissimi, col. j. C. de fideicō. & clanculum in l. j. col. j. in iij. C. si in fraud. par. & apertius in auth. ex causa, col. 3. vers. item non ob. & ibi quoq. Imo. C. de lib. præt. idem Imol. in l. filio prætérito, col. ii. vers. item non obstat quod habetur. ff. de iniust. testa. Petr. lac. in sua præt. tit. de condit. ex lege pro re dona. cōp. col. vlt. vbi tamē dicit credere se, quod alia op. seruaretur in iudiciis. Archiep. Embrun. in sua summa, tit. de donat. §. qualiter reuocetur, vers. item reuocatur tota donatio. Raph. Fulgo. in l. fratres, per illum tex. C. de inof. test. & consil. lxx. hoc capite, Titius cōiugem non habens, col. 2. verificat argumenta. Monald. in sua summa, tit. quib. cau. dona. reuo. vers. j. & ij. & Card. Alex. in c. naturales, col. 2. ver. quarto pater non habet nisi filium, tit. si de feud. fuer. cont. int. domi. & ag. & ante eos quisquis est, qui interpretationes legib. Codicis Theodosiani subiunxit. Ita enim hanc l. ad verbum interpretatur. Si quis filios nō habens, bona sua vel partem bonorum libertis donauerit, si is qui donauit, filios postea habuerit, donationes libertis factæ ad integrum vacuantur. Et etiā Anianus, aut quisquis is fuit, qui Alarici regis iussu ipsius Theodosiani Codicis leges in epikomen coegit, cuius in hac l. hæc verba sunt: Si patronus filios nō habens, aliquid libertis dederit, & postea susceperit liberos: quicquid largitus fuerit, reuertatur in eiusdem donatoris arbitriū. Et hanc opi. de iure esse vetiorem asserunt Cor. consil. iij. dubia sanè mihi, col. 3. lib. item iij. & Soci. consil. liij. viso instrumento, col. ij. vers. his tamen nō obstantibus, lib. 4. Quamuis tamen dicant, quod eam iudicando aut consulendo non sequerentur, cum opi. communis sit in contrarium.

Comprobatio
eiusdem sen-
tentie.

Lex Codicis
Theodosiani.

4^a ¶ Contrarium enim, videlicet hæc l. procedere & in donatione facta alteri quā liberto, voluerit expressè Accur. Bar. qui ita dicit se obtinuisse, Bal. sibi cōtrarius in i. lect. in ij. locis, Saly. etiam sibi contrarius, & Ang. hic. Dy. quem retulit Cy. in d. l. j. & ibi quoque Bar. col. 2. & Ang. & Pau. Cast. C. de inof. donat. idem Dy. Bar. Bal. & Imo. sibi etiam contrarius in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de leg. ij. Archi. in c. vlt. xvij. q. iij. Io. And. in d. c. vlt. col. 2. & ibi etiam Collect. nō semel. ¶ Io. Calde. in repe. col. j. & ij. ¶ Imo. item nō semel. ¶ scilicet col. 2. vers. in ea. gl. ibi in totum, & alibi sæpe, ¶ & Pan. & Barb. extr. de dona. Bar. in d. l. si totas. C. de inof. dona. lac. Bel. & Ang. in auth. de immens. dona. Pau. Cast. consil. cccxxiij. incip. respōdeo per ordinem, in vlt. dubio. lib. j. Ioan. Plat. in §. j. in fi. Instit. de dona. Corn. in d. auth. ex causa, col. 9. vers. nec obstat d. l. & cōsi. ij. ex quo dictus Franc. col. §. versicu. tamen sunt extendenda, lib. j. & consil. cxcv. in hac consultatione, col. vj. vers. nec obstat d. l. eo. lib. ij. & cōsi. clviij. pro decisione, col. 8. vers. item donatio, lib. 2. & consil. xj. in præsentī consultatione, col. vlt. lib. 3. vbi & hanc dicit esse communem opi. & consil. cccxx. antequam aggrediar, col. v. vers. non obstat d. l. si vnquam, eo. lib. 3. Franc. Arét. in l. Titius, in prin. colum. 3. ff. de liber. & posthum. & consil. xxij. quatuor dubia, in primo dubio, Soci. consil. xlvij. visa facti contingencia in iij. dubio. lib. j. & consil. xcij. testamentum præmissum, colum. 4. vers. & ad primā rationē, lib. 4. Guid. Pap. consil. clvj. in quadam causa, col. j. vbi & ita dicit tenuisse Pet. Heliz. in repet. huius l. ex qua & illum alibi sæpe aduocat, sed ea nō reperitur. ¶ Caro. Ruin. cōsi. xli. circa casum, col. 3. nu. §. lib. 4. ¶ & Steph. Bertr. cōsi. cclix. adhæredo, lib. j. & idē denique tenet vel expressè vel tacitè omnes quotquot de hac l. locuti sunt, nisi ij quos pro priori sententiā citauimus, & alij fortè pauci, qui si sunt, neque enim omnes legimus, nec si legissemus, recordaremur.

Contrarie sen-
tentie auton-
tes.

4^a ¶ Mouentur qui hæc posteriore opi. sequuntur, hac potissimum ratione, quod huius l. ratio est illa præsumpta ac verisimilis voluntas donantis, qui scilicet verisimiliter nō donauisset, si liberos habuisset, aut habiturum se cogitasset. Ideoque sub hac cōditione donauisse videtur, si liberos nō susceperit, per l. cum auus. ff. de cōd. & demon. cum si allegatis suprā in prin. l. Quæ ratio obtinet uō solum in donationibus quas patroni faciunt libertis, sed & in aliis quoque. Et huc, inquit, spectant duo tex. videlicet in l. si totas. C. de inof. don. & in c. vlt. xvij. q. 4. qui quid loquentes de hac reuocatione donationis ex libertis postea susceptis, nullum de patronis aut libertis verbum faciunt, imò ille nuncupatum de donatione facta filio ipsius donatoris loquitur, hic autem ecclesiæ.

Ratio eiusdē.

4^a ¶ Nec obstat quod voluntas vnus tantum nō expressa non attenditur, quia illud procedit, si non sit alia legis prouisio, vt in casu l. nostre, & d. l. si totas, & d. l. vlt. quarū basis est verisimilis illa mēs donantis, & quæ ob eam subtilitelligunt tacitam illam cōditionē, vltiusque procedunt disponendo. Nam & aliās voluntas tacita siue in corde retēta, si à iure sit præsumpta, æquè operatur ac expressa, vt dicit Bal. in l. j. §. si is qui. ff. de ex. act. ita intelligēs tex. ibi cum gl. & li. ff. ad munic. Vel potest etiā dici, quod illud procedit in contradiis & aliis actibus, qui æquè ex voluntate duorū proficiuntur. At donatio maxima ex parte dependet ex voluntate donantis, vt quæ absenti & ignorantī fieri potest, l. nec ambigi. C. de dona. & c. si tibi absenti, de præb. lib. 6. Ideo non debet mirum

Responsio ad
contraria argu-
menta.

mirum videri, si voluntas illius tantū tacita fatis sit, ex doctrina Bar. & aliorum, in l. cū quid. ff. si cert. pet. & in l. quicquid astringendū. ff. de verb. obl. Nam quod de testamento dictum est, quod dependet ex voluntate vnius testatoris, cuius tamen voluntas nō sufficit sine dispositione, potest negari id verum esse, per tex. in l. si quis ita. §. non solum, ibi, & quidem nuda voluntate. ff. de adi. lega. & expressē voluit Bar. in d. locis nuper allegatis. & Pau. Cast. conf. cccxiiij. videtur dicendum pro matre, lib. ij. Aut si verum est, id certē alia ratione obtinet, quod videlicet & ipsum testamētum fieri nō potest ex sola voluntate etiā expressa, nisi ad actum ipsum dispositionis, & eius quidem solennis, processum sit, per tex. in §. ex eo autē, Inst. quib. mod. testa. in fr. & quā proximis suprà, nu. 20. inci. quin & si. & dicemus infra in verbo, susceperit liberos nu. 220. inc. contrarium tamen in casu. Donatio autem solo donantis consensu & voluntate perficitur circa instrumentum aut aliam quamvis solennitatem. Vel denique dici potest, quod hic fit voluntas & præsumpta mens vtriusque, & donantis & donatarii, quam lex fingit interuenisse, vt nuncupatum dicit Imo. in c. cum contingat, char. vlt. vers. attēde tamen quia dicit, extrā de iureiur. & Pau. Ca. cōfi. ccccxv. super hoc puncto, in prin. & iterū col. ij. lib. ij. Nam & debuit etiā donatarius cogitare, quod donans nō ita donasset si de liberis cogitasset. Ideoque hęc vtriusque mēs præsumpta habetur pro expressa, l. j. §. vlt. ff. de cond. inde. & l. tritici. ff. de verb. obl. Nā & vbi lex exprimit aliquid tacitē agi inter cōtrahētes, id pro expresso habetur, etiā si in mente fuerit retentū. d. l. cū quid. ff. si cert. pet. & gl. in c. quemadmodum, in verbo, conditio, extr. de iureiur.

Vbi lex exprimit tacitē aliquid agi inter cōtrahētes, pro expresso habendum est.

44
Responso ad contraria.

¶ Nec verum est, quod dictum est, legem exorbitantem nō debere trahi ad aliū casum ex eadem ratione, quia contrarium simpliciter tenuit Bar. in l. si constante, in ix. q. primæ part. ff. sol. mat. cum cōcordant. ibi adductus per Alex. col. 4. vers. item in quantum, Bar. & per Barb. in c. iuravit, extra de prob. & Cor. conf. cccxliij. in hac consultacione, ante si lib. 4. & Fely. in c. quoniā frequenter, in prin. extr. vt lit. non cōtest. & Phil. Dec. in c. cū dilecta, in v. no. ext. de confir. vt. vel inutil. & latē etiam And. Alicia. lib. ij. de verb. sig. char. ix. quo loco differit de limitatoria dispositione.

45
Confirmatio eiusdem.

¶ Quorum sententia ex eo pulchrē cōfirmatur, quod voluerūt Pet. & Cy. in l. iura non singula. ff. de legi. quod quādo in pluribus casibus eadem est ratio, tunc ea ipsa decedit omnes illos casus, nō quidem per extensionem. Imō sicut genus comprehendit species, l. semper generalibus. ff. de reg. iur. sic generalis ratio diuersas species casuum emergentium. Sed quādo rationes sunt specie differentes, similes tantē, tunc est extensio, id est quedā progressio de termino ad terminū per adæquationē siue paritātē, quod & idē voluerūt ipsi Pet. & Cy. in l. quod verō, eo. tit. & ibi quoq; Bal. qui id dicit frequēter allegari in practica, quod vbi est eadem ratio, nō dicitur extensio, sed proprius intellectus l. nominis & rei. §. verbū ex legibus. ff. de verb. sign. vbi verbū ex legibus, sic accipiendum est, tā ex legum sentētia, quā ex verbis, & rursum idē Bal. in auth. post fratres, fratrumque filios. C. de legi. h. tē. vbi dicit quod ratio debet attendi tāquam virtus intrinseca legis, & tāquam genus prædicās de suis singulis speciebus. & in l. data opera. col. (v. vers. quādā est.) C. qui accu. nō pos. vbi dicit, quod illud tacitē videtur inesse, in quo eadem ratio reperitur, etiam in materia penali, per l. his solis, ibi, satis tacitē cautū. C. hoc tit. de reuo. donat. quæ verē loquitur in materia penali, simul & exorbitāri, & per l. vlt. C. de indi. vidu. Subditque q. vbi est eadem ratio, ibi nō dicitur similitudo, sed eadē lex. l. illud. C. de facto. eccl. & idē Bal. in auth. quas ad rationes, col. ij. C. eo. tit. vbi dicit quod tacitē cautū intelligitur, quādo eadē ratio reperitur, per d. l. his solis, quod & idē dicit ipse Bal. cōfi. 433. domina Ioanna, paulō ante si lib. 3. & in c. quia V. ad si. extr. de iudi. vbi dicit sing. tex. in ea l. his solis. & idem Bal. (in rub. C. de naut. fernore, vbi dicit quod vbi est similis ratio, est idem statutum, per d. l. his solis, quā ad hoc dicit meliorem totius iuris & idem Bal. in l. per diuersas, col. j. in fi. C. de mand. vbi per illum eūdem tex. dicit nō videri omissum, quod eadem ratione concluditur, & in repe. l. de quibus, col. 12. vers. item nota quod nō dicitur. ff. de legi. vbi dicit quod cū multa habent eādem rationem, licet de vno fiat mētio, videtur fieri exemplariter, nō restrictiue, nec dicitur extendi cōstitutio, etiam odiosa, quādo extenditur ex mēte ipsius: quod perinde est ac si diceret, ex ratione. Nam ratio legis dicitur mēs illius, secundum Dy. in c. vlti. ad fi. de reg. iur. lib. 6. Cy. in l. nō dubium, in j. q. C. de legib. & ibi clarus Bar. col. 3. & Bal. col. 4. per tex. in l. cum mulier, vbi etiam Bar. in prin. Alex. in v. not. & alij. ff. sol. mat. idē Bal. in l. j. col. pen. in prin. eo. tit. vbi dicit de hoc esse meliorē rex totius iuris, in l. scire oportet. §. aliud autē, vers. sed & si maximē, in illis verbis, mēs legislatoris. ff. de exc. tut. vbi & hoc not. ipse Bal. cū aliis multis cōcor. à me congestis in cōmentariis nostrarum consuetudinum, tit. ix. §. xxvij. vers. neque id mirū. Sed vt redeamus ad principale propositum, iterū Bal. proferimus in l. omnes populi, col. 7. vers. tertiū quāto quæ sunt illa. ff. de iusti. & iur. vbi dicit, quod nō videtur discrepare quæ in ratione conueniunt: quia ratio est cōiunctio diuersorum casuum ad eundem finem tendentium. & rursum in eandem l. col. pen. vers. secundū not. dicit, quod vbi est eadem, nō propriē dicimus statutum extrinsecū, quia tacitē inest allegat gl. quæ hoc idem dicit in c. j. in verbo, Italiz, de tēpo. ord. lib. 6. & quā ad hoc sing. Pan. in c. nihil, col. 5. vers. nec ob si dicit, extr. de elect. & Pet. Anc. & Alex. in l. curatoris. C. de neg. gest. Sed & huc spectat, quod scribit Bal. in l. tutela, in prin. per illū tex. ff. de legi. tut. Ang. in l. ij. ff. de dona. quod id quod venit ex ratione legis, venit ex ipsa lege, non ex extensione, quæ sentētia est d. s. verbum ex legibus, & Pet. Anch. conf. cxij. super fide domini, col. j. Pau. Cast. conf. cccxli. pro declaratione, col. pen. lib. j. & iterum conf.

Vbi est eadem ratio, non dicitur extensio, sed proprius intellectus.

Non videtur omissum quod eadē ratione concluditur. Ratio legis mens illius dicitur.

confi.lxxxiiij.præfens casus,col.ij.lib.2.vbi & illud subdit,gl.in auth.quas actiones.C.de sacrofa. eccl.loqui in casu diuersarum rationum,licet similibus.Nam fauor publicus,& fauor pius sunt di uersi specie,licet similes.Ideoque quamuis l.vlt.co.tit.quæ loquitur de vtroque, corrigatur per d. auth.quas actiones,in hoc quod de pio & ecclesiastico statuerat,non propterea in hoc corrigitur, quod de publico dixerat, quia id esset extendere legem correctoriam ex simili ratione. Male igitur,inquit,allegatur ea gl.quod ex identitate rationis non extenditur lex correctoria, sed ita debet allegari,quod ex paritate vel similitudine rationis id fieri nõ debet.& Cor.con.xx.scrupulosa,col. ij.in prin.lib.3.& Alex.conf.lxxv.videretur in præfenti,col.j.lib.5.& latè conf.lxxxix.circa primū dubium,col.3.versuissud etiam,& seq.lib.6.& Io.Fran.de Pauinis in extrau.vas electionis,in verbo, prorogamus,pet illū tex.de censib.vbi & hoc dicit procedere in cōstitutione pœnali.& Ias. in l.à Titio,col.vlt. ff.de verb.obl.& cōf.141.Christophorus,col.6.versu.in primis ergo,lib.2.& Phil. Dec.conf.301.in causa quæ Ferriaræ agitatur,col.2.& cōf.371.visis & diligenter declaratis,col.iiij. & Hipp.Marsi qui alios citat,cōf.61.post redditum,col.ij.lib.1.& Catel.Corta.in memor.incip.rationis identitas.& ante hos gl.in c.j.in verbo,Italiæ,de temp.ord.lib.6.quæ dicit quod vbi est eadem ratio,& penitus omnimoda similitudo,non propriè dicimus extendere, etiam in pœnalibus.

Ex paritate rationis non extenditur lex correctoria.

46 ¶ Nec id quidem mirum est, quoniam ratio legis est ipsa lex, secundum Bal. in c.dilectus filius ab, ext. de rescip. & cōf. eccclxviij. de iure communi, in filib.2. & Pan. in c.ij.col.p. extr. de prob. & in c.j.col.5. ext. de re iudi. cum aliis multis si. à me congestis, in d.5.27. versu. alibi autem dicit. Aut certe si non sit lex Integra, est tamē potior illius pars, scilicet anima & spiritus legis, ut dicit Bal. consi. cclxxxv. quod pro regula, col.3. versu. si autem ratio, lib.2. & in l. si quis seruo, col. vlt. versu. ex his apparet. C. de furt. vbi dicit, quod sicut homo est ex anima & corpore, sic & lex ex mente siue ratione, & ex verbis. verba autem tanquam corpus & superficiem esse, rationem verò ut animam & spiritum. & idem Bal. (in l.vlt. in xv. quæstio. C. de hæred. inst. vbi dicit, quod uia ratio est anima ipsius scripturæ. & rursus. in c.j.col.iiij. versu. itē statuta, extr. de conscri. vbi dicit quod virtus legis in substantia rationis cōsistit, quia mens legis idē est quod anima & spiritus ipsius scripturæ. nam scriptura siue mente nihil est. & idem propē post eū dicit Pauor. in d.c. nihil, vbi supra citauimus. ext. de elect. & cōf. j. facti cōtingentia, col.3. versu. vlt. adduco, lib.1. & cōf. 75. primo est videndum, col.4. eo. lib.1. & idem voluit Pet. Anc. in repe. c. j. in 5. q. principali, extr. de cōst. Mana. Soc. cōf.30. quauis, col.3. ad fi. & consi.35. circa prædictā consultationē, col.ij. & Barthol. eius filius. consi. 241. circa primā difficultatem, col.12. versu. præterea & tertio. & Fran. Cursenior conf.9. Tinenis statuto, col. viij. versu. quia verba statutorum. & iterum consi. xlv. statuto, seu consuetudine, col. vj. versu. quia mens & ratio. & consi. liij. super testamentis, col. viij. versu. & ideo ne excludantur,

Ratio legis est potior ipsa siue pars.

47 ¶ Ex quibus & illud cōfestim sequitur, potius esse inspicendam mentem siue rationē legis, quàm verba ipsius, ut planè ac perspicuè ostendit tex. in d. l. scire. §. aliud. ff. de excusat. tut. cuius hæc verba sunt, sed & si maxime verba legis hunc habent intellectū, tamen mens legislatoris aliud vult. & in l. iij. §. conditio. ff. de ad. leg. vbi scribitur, sed melius est sensum magis quàm verba amplecti, & ibi concord. in gl. & in l. pen. ff. ad exhib. vbi eleganter scribitur, non oportere ius ciuile calumniari, neque verba ius captari, sed qua mente quid dicatur, animaduertere cōuenire. & in l. credendum. ff. qui petant tut. ibi, incidit in constitutionis verba, sed ex sententia excusatur. & in l. ij. §. si marer. versu. ff. de i. qui tutores. ff. ad Senatus cons. Tertul. ibi, verba rescipi deficient, sed dicendum est eandem esse rationem. Et rursus in versu. quid ergo si non fuerint l. ciuile, ibi, puto licet verba deficient, sententiam constitutionis locum habere. & in l. sed sciendum. ff. ad legē Pompe. de parici. vbi ita scribitur. Sed & nouerex & sponsæ omisse sunt, sententia tamen legis cōtinentur. Et in l. si quis adulteriū. §. j. ff. de adult. cum dicitur, ex sententia legis tenetur, quauis verbis non continetur (& in l. nihil, ibi, verbis quidem legis non liberatur, eod. tit. Et in l. diuus. §. item senatus. ff. ad leg. Corn. de fals. vbi ita scribitur, diuus Pius ita rescipit, sententiam magis sequendam esse huius senatus consulti, quàm scripturam. Et in l. impuberem. §. qui liberti. ff. eod. tit. vbi hæc verba adscribuntur, Qui liberti assignationem sua manu adscripserit, non verbis, sed sententia senatus consulti tenetur, & in l. j. §. incidit, ibi, non ex verbis, sed ex sententia. ff. ad S. C. Turpillia. & in l. in bello. §. si quis seruū. ff. de capri. & postlim. reuer. & in l. miles. §. si paterfam. ff. de caltens. pecu. in l. quamuis. ff. de in ius vocan. ibi, licet edicti verba non pariat. & in l. cum hic status. §. si sponsus. ff. de donatio. inter virum & vxor. cum dicitur quauis verba orationis minus sufficiunt, tamē dicendum est donationem ad sententiam orationis pertinere. & in l. filium quem, quæ est pen. §. videamus. ff. de bonor. poss. contr. tab. ibi, quauis edicti verbis collatio inducatur, ex mente Prætoris denegandā esse responderet. & in l. si à domino. §. si prædo. ff. de peti. hæ. ibi, quantū ad verba. & quæ sequuntur. & in d. l. Gallus. §. & quid si tantum, ibi non pertinent ad legem Velleiam, sed ex sententia legis, &c. & in l. Labeo, ad fi. ff. de sup. leg. vbi prior & potentior est mens quàm vox. Sunt quæ sexcenta huiusmodi leges. Ideoque scribitur in l. non dubium. C. de legi. in legem cum committere, quia verba legis amplexus, contra legis nitiur voluntatem. Quod de promptum est ex l. fraus. ff. co. tit. vbi ita scribitur, quod distat *εναντιον ἀπὸ σφραγιδος*, id est, distat à sententia (siue, ut est in antiqua veterum codicū translatione, verbum ab intellectu) hoc distat fraus ab eo quod contra legē fit. Nam in l. contra fraudem, quæ illam præcedit, ita scriptum est. Contra legem facit, qui id facit, quod lex prohibet: in fraudē verò legis facit, qui saluis verbis legis sententiā eius circum-

Ratio legis potius inspicienda quàm verba.

In legem quis committit.

48
Idem de iure
Canonico.

Euangelium nō
in verbis, sed
in sensu.

49
Quintilianise-
nioris hac de
re locus.
Scribendarum
legum causa,
voluntas.
Elegantissimus
Tullii hac de
re locus.

50
Confirmatio
eiusdem loci.

uenit. facit & tex. in l. quāvis, in fi. cūm dicitur, licet edicti verba non patiatur. ff. de in ius vocād. q. Suntq; etiam in hanc sententiam multi tex. iuris pontificij, vt in c. sedulo. xxxvij. dist. vbi dicitur, quod sententia præponitur verbis, sicut animus corpori. Ex quo probatur id quod diximus in præcedenti versu. mentem ac sensum animum esse, verba corpus. & iterum in c. Marchion. j. q. i. dicitur Euangelium non in verbis esse, sed in sensu. & in c. humanæ. xxij. q. 5. & in c. intelligentia. & c. propterea. & c. in his, extra de verb. sign. & in c. si postquam. de elect. lib. 6. & vbiq; concord. in glo. vt videbis. Quibus adde & tex. in cle. j. vers. ceterum, cūm scribitur, non virtutem & mentem, sed nudum verborum insectans corticem, sensumq; confundens &c. Nā, vt tradit Bal. in c. mandatum, post prin. extrā de rescrip. semper recurrendum est ad intentionem disponentis, quia lingua cedit cordi, & sub iugo mentis verba constituit, atq;am sub suo proprio originali & digniori. De quo etiam multa per Archid. in cap. is autem. xxij. quæst. ij. & Ang. consil. cccclxxxix. totum dictum statutum, col. ij. Panor. consil. lxxv. primò est videndum, col. iij. lib. i. Maria. consil. 35. circa prædictam, col. iij. Soc. eius filium. consil. lvij. visis priuilegiis, col. ij. vers. his tamen nō ob. lib. i. & consil. cij. in præfenti, col. iij. eo. lib. i. Barba. consil. x. sapienter scribitur, col. v. lib. 2. & consil. lvij. illud adferam, col. v. lib. 3. Georg. Nata. in repe. c. quamuis, col. pen. versic. quarto eodem modo, de pact. lib. 6. Hipp. Marfil. in d. l. sed sciendum, col. j. & seq. ff. de parti. & in l. si quæ viduam, col. iij. vers. quinimo mens statuens. ff. de quæstio. & consil. lxxxv. post redditum, col. j. vers. primò dico, lib. ij. quos tu videbis, ne quæ semel iam collecta sunt, iterum colligam. Et ante hos per gl. in d. c. si postquam, in verbo, mente, de elect. lib. vj. quæ ex eo text. colligit constitutionem etiam ponalē extendi ad casum ex mente ipsius, licet non ex verbis in ea comprehensum, nec tunc dici extensionem fieri, de quo ibi multa per Pet. Anch. Imo. Domi.

¶ Quibus omnibus adde quod Quintilianus senior, quem & in diuersa parte citauimus, scribit deca. cccxvij. In omnibus legibus solam spectare oportet scribentis voluntatem. Verba enim ambigua, & in plures intellectus ducta sunt, scribendarum legum causa voluntas fuit. Ergo id vnum spectare conuenit, propter quod scriptæ sunt. De qua re etiam multa Quintilianus Junior l. Oratoriarum institut. vij. cap. item sepeimo, & Tullius, quem & nos in alia sententia etiam eodem loco citauimus, videlicet lib. ij. de inuentione. Inter quæ hæc sunt, Non omnia scriptis, fed quædam quæ perspicua sunt, tacitis exceptionibus cauere: legem in sententia, non in verbis consistere: iudicemque eum legi obtemperare, qui sententiam eius, non qui scripturam sequatur indignū esse: eodem affici supplicio eum, qui propter aliquod scelus & audaciam contra legem fecerit, & eum qui honesta aut necessaria de causa non ab sententia, sed à literis legis recesserit. Et in oratione pro Aul. Cecinna, An cum voluntas, inquit, & consiliū & sententia interdixit intelligatur, imprudentiam (alij impudentiam legunt, & melius meo iudicio) summam aut stulticiam singularem putabimus in verborum errore versari, rem & causam & veritatem communem non relinquere solum, sed etiam proderet: An hoc dubium est, quin neque verborum tanta copia sit, non modò in nostra lingua, quæ dicitur esse inops, sed ne in alia quidē vlla, res vt omnes suis certis ac propriis vocabulis nominentur: neque verò quicquam opus sit verbis, cum ea res cuius causa verba quæ sita sint, intelligatur. Quæ lex, quod senatusconsultum, quod magistratus edictū, quod fœdus aut pactio, quod (vt ad priuatas res redeam) testamentū, quæ iudicia, aut stipulationes, aut pacti & cōuenti formula non infirmari aut conuelli potest, si ad verba rem flectere velimus, consiliū autem eorum qui scripserūt, & rationem & auctoritatē relinquamus? Sermo hercule & familiaris & quotidianus nō cohærebit, si verba inter nos aucupabimur, deniq; imperium domesticum nullū erit, si seruulis hoc nostris concesserimus, vt ad verba nobis obediant, non ad id quod ex verbis intelligi possit, obtemperent. Exēplis nunc vt videlicet mihi necesse est harti rerum omnium: Non occurrit vniciuique; vestrū aliud alij in omni genere exemplū, quod testimonio sit, nō ex verbis aptū pendere ius, sed verba seruire hominū consiliis & auctoritatibus: Ornate & copiose L. Crassus homo lōgē eloquentissimus, paulò ante q̃ nos in forū venimus, iudicio centūrali hanc sententiam defendit, & facile, cūm contra eū prudentissimus homo Q. Mutius diceret, probauit omnibus, M. Curiū, qui hæres infitutus esset ita, mortuo posthumo filio, cū filius nō modò nō mortuus, sed ne natus quidē esset, hæretū esse oportere. Quid? verbis satis hoc cautū erat: minime, quæ igitur valuit voluntas, quæ si tacitis verbis nobis intelligi posset, verbis omnino nō vteremur, quia non potest, verba reperta sunt, nō quæ impedirēt, sed quæ indicarent voluntatē. Et subdit quibuscūq; in teriectis, secundū Crassum aduersus Q. Mutiū fuisse iudicatū. Nec enim Crassū ita causam egisse, vt cōtra iuriscōsultos diceret, sed vt hoc doceret, illud quod Sequola defendebat, nō esse iuris: & in eā rē non solū rationes adferret, sed etiā Q. Mutio socero suo multisq; peritisimis hominibus autoribus vteretur. Hęc ille, qui & alia multa in ea oratione scribit, vt ostendat mentē ac sententiā legū esse verbis & scripto anteponendā. (Qua etiā in sententia sua Aristot. dicit scribit lib. i. rhetoricæ. ad Theodect. æquū esse nō legem, sed scriptorem legis, ac nō verba, fed sententiā spectare. ¶ Porro illa contentio (neq; enim hoc omittere potuimus) Crasī ac Sæuolæ & ab eodem Tullio memorata fuit lib. i. de oratore, iterūque in secundo, & in Topicis in loco à similitudine, atque etiam in Bruto (de clari oratoribus, non semel.) & à Fabio lib. 7. oratoriarum institut. c. item vij. & à recentioribus quoque legum interpretibus tractata fuit, qui & ipsi crebriori calculo in sententiam Crasī pedibus igrunt, Nam si posthumus, inquit, institutus hæres fuerit, ac eidem, si postea

postea moriatur, Titius substitutus, nec posthumus natus sit, erit tamen locus, ut sic mentē ver-
bis præferamus, substitutioni. Ita enim voluit Guill. Cug. in l. precibus, in materia vulgaris subst.
C. de impub. & ali. subst. Ray. Forli. in tracta. subst. in materia vulgaris. Bald. in eodem tractatu,
etiam in materia vulgaris, col. viij. versicu. quarto facta est pupillaris, vbi & id dicit voluisse Franc.
Pisa. Bart. in l. j. col. viij. versu. vlt. quæro quid si substitutio. ff. de vulg. & pupil. subst. & ibi etiam
Alex. & Ias. ille col. xij. versu. nec obstat. d. l. quod si filius, (alter col. x. versu. circa secundum) hic col.
iiij. versu. sexto adde, vbi id dicit not. & iterum col. xv. versu. vltimo quærit Bart. { & ipse quoque
Bart. consi. xlvij. Gallus Fallopi. col. ij. versu. præterea pro dictis. } Idemque tener Albe. qui ita dicit
vidisse se obseruari in questione facti, in reper. rubr. eiusdem tit. col. xxxj. & seq. Bal. in l. cum qui-
dam, quæ est vlt. col. ij. versu. quæro quidam credens, & ibi etiam Ioan. Fab. ad fi. & j. Corn. col. iij.
versu. quinto fallit. C. de inst. & subst. Idem Bal. { consi. xxxix. testator habens, col. ij. versu. secun-
dum est, lib. & j. subobscurē consi. cxxvj. ad intelligentiam, ad fi. lib. i. Pet. Iac. in tit. de vulg. & pup-
pil. subst. in qua expirant, sub rub. secunda summa ex prædictis, col. iij. versu. item est notandum.
Aug. in l. lex Cornelia, in fi. ff. de vulg. & pup. subst. { Petr. Ancha. consi. cccvj. ex serie testamenti. }
Raph. Fulg. consi. xlix. ex facto proponitur, vbi hoc negat procedere in vxore substituta, propter
speciales quasdā ac priuatas in eum casum rationes, & iterū consi. xc. in questione Ioānis, in prin.
Imo in l. ab exheredati, quæ est antep. §. vlt. ff. de leg. j. { Vide ibi Bal. & Pau. Cast. } per illum text.
quem & ad hoc plerique omnes citant, & similit. tex. in l. ventri, iuncta gl. ff. de ventre inspicien.
& in l. si nemo, §. vlt. ff. de testa. tutel. & est casus à contrario, in d. l. vlt. C. de inst. & subst. & idem
quoque tenet { Alex. consi. i88. vlt. processu agitato, col. 2. versu. condescendo ad secundū, lib. 3. Cal-
ca. consi. 102. pro parte, col. vlt. & consi. seq. contra. & Anro. Rosellus inter consi. illius consi. 104.
omnipotentis. } Fran. Aret. in l. si mater, §. si filius, col. 3. versu. si autē substitutio. ff. de vulg. & pup.
subst. & in l. quādiu institutus, col. vlt. versu. aduerte tamen. ff. de acq. hæc. Corn. consi. 276. vlt. su-
pra scripto themate, col. §. versu. & propterea, lib. 3. Fran. Cur. senior consi. 52. in vlt. dubio. { Soc. vide
tamen quia statim allegatur pro contraria parte, in l. j. col. x. versu. circa secundū. ff. de vulg. & pup.
subst. Caro. Rui. in repe l. Gallus, §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. & cōsi. 176. vlt. testamēto,
col. 6. nu. 2. j. & Steph. Bert. cōsi. 174. nemini dubiū, in 2. dub. lib. 3. & Ias. consi. 148. nobilis &
generosus, in 1. dubio, lib. 2. & consi. 203. Vanotus, col. 4. versu. tertio facit, col. lib. 2. & cōsi. 220. testa-
tor fecit, col. 2. versu. & pro ista, eo. lib. 2. & cōsi. 66. nobilis miles, col. 4. versu. quarto principaliter, lib.
3. & Lancel. Polius in tracta. subst. in materia vulgaris, in 7. q. princ. in multis locis. Phil. De. consi.
227. in casu ad me transmissio, col. 4. versu. tertio principaliter, & seq. { & cōsi. 238. proponitur quod
nobilis, col. 2. versu. & hoc confirmatur. } & Andr. Alc. lib. 3. de verb. signi. in 2. q. 3. axiomatis, quem
miror hinc in loco non meminisse antiquæ illius cōtrouersie, cum sit antiquitatis scientisi. { Et id
facis probat tex. in d. l. ab exheredati, §. vlt. ff. de leg. j. & l. ventri, iuncta gl. ff. de ventre inspi. & l. si
nemo, §. vlt. ff. de testa. tut. & tex. à contratio sensu, in d. l. vlt. C. de inst. & subst. } Et facit quod
in simili tradunt Bar. Ang. Imol. & vulgō alij recentiores in d. l. quādiu institutus. ff. de acq. he-
red. & Saly. in l. si testamēto, col. 3. versu. sed tunc quæro supposito. C. de impub. & ali. substi. & Ias.
consi. 172. præsens dubium videtur formari, in 1. dubio, lib. 1. & consi. 287. casum istum, col. 1. lib. 2.
Et quod scribitur in l. si extraneus. ff. de condi. cau. da. { Idq. tenent omnes suprà citati indistincte
& simpliciter, præter Bart. & paucos quosdam, qui in hoc distinguunt, vt apud eos videre licet.

- 11 Quāquam non defuerunt qui Mutium illum secuti diuersum censuerunt, videlicet Oldr. cōs.
clxxvij. testator in suo vltimo testamento. & Ioan. Andr. in addit. Specul. tit. de testa. in additione
incip. huic quæstioni, versu. occurrit etiam casus. & Ang. sibi contrarius cōsi. xcij. visis & inspectis,
n. iij. eodemq. vlt. dubio. & Pet. Anch. consi. cccvj. ex serie testamenti, per totum. & Pau. Ca. consi.
ccxix. visis & consideratis, col. j. lib. j. & expressius consi. cccxcij. vidēdum est vtrum fides, col. ij.
versu. secundo nunc videndum, eo. lib. 1. vbi tamen in seq. versu. id temperat, nisi appositā fuerit clau-
sula codicillaris, vt ibi per eum. { & consi. xcviij. ne improprius, eo. lib. 2. } Roma. in d. l. quādiu in-
stitutus. ff. de acq. hæc. & Alex. { sibi contrarius } consi. omniū primo perspectis verbis, col. §. versu.
quarto probatur, lib. 1. { & Corn. sibi itē contrarius consi. xxvij. aliās, in l. itera E. lib. 1. } Soc. { vide
tamen, quia suprà allegatur sibi pro contraria parte. } in l. j. col. xi. in iij. limitatione, & iterum col.
seq. in viij. limitatione in duobus locis. ff. de vulg. & pup. substi. { & Fely. in c. rāstato, col. pe. versu.
sed prædicta, de consi. & Caro. Rui. sibi contrarius, consi. clxxv. postquam, col. iij. nu. §. lib. 2. & no-
uissimē Vigli. §. j. in verbo, ipsi filio sit hæres substitutus, Inst. de pupilla. substi. vbi id sciēt ad-
modum disputat. } Verū prior vt communior est, ita verior. De quo etiam vide Corn. vlt. cōsi. 149.
licet in hac, lib. 3. & Soci. consi. liij. dominus, & c. vt veram & c. col. ij. versu. iij. & col. seq. versu. quin-
tō, col. vlt. vsque ad fin. lib. 1. & consi. cclix. visis & consideratis, per totum, lib. 2. & ibi Fran. Pepi. in
subscriptis. & eundem Soc. consi. lxxvij. visis testamento spectabilis, per totum { & Phil. Dec. consi.
ccxxvij. col. j. versu. & quia ista conditio, iunctis his quæ scribit in fin. } & ante hos signo. cōsi. cvij.
quidam Maragonus, col. §. versu. nunc venio ad tertiam, cum multis seq. Vide Soc. consi. lxxvj. in
fi. lib. 3. & consi. clxxvj. col. pe. lib. 3. & Vigli. in d. §. j. Inst. de pupilla. substitutio.

- 12 Sed non solum in eo casu, sed & aliās semper in substitutionibus & testamentis mēs & volun-
tas potius, quā verba inspicienda sunt, vt probatur in l. hæres mei, §. cum ita. ff. ad Trebel. vbi
ita scribitur, neptis prima quidem facie propter conditionis verba admitti non videbatur, sed cū

Qui Mutium
secuti contra-
riū censent.

Sæpè in sub-
stitutionibus
& testamentis

Testatoris voluntas interpretanda.

in fideicommissis voluntatem spectari conveniat, &c. & in l. cum filiofam. §. vlti. ff. de leg. i. vbi ita scribitur, voluntas ergo facit, ne in testamento scriptum valeat. & in l. pen. ibi, sola voluntas servatur in fideicommissis. ff. de leg. i. & in l. cum pater. §. donationis, ibi, voluntatis intentio. ff. de leg. i. & in l. fideicommissa. §. item si quis. ff. de legat. iij. vbi scribitur in fideicommissis præcipue spectandam servandamque testatoris voluntatem. & in l. Pamphilo. in prin. eo. tit. vbi dicitur non videri quidem quantum ad verba testatoris pertinet, fideicommissum Pamphili vt restitueret, sed cum sententiam defuncti, &c. & in l. quisquis eod. tit. l. vbi dicitur voluntatem defuncti, maxime in fideicommissis, valere, & in l. quisquis mihi. ff. de verb. signific. vbi ita scribitur, Mihi Labeo videtur verborum figuram sequi, Proculus mentem testantis. Respondi, non dubito quin Labeonis sententia vera non sit. (Per quam dicit Bal. conf. c. viij. domina Ioanna, col. iij. vers. sed in contrarium, lib. 3. quod non debemus meram figuram verborum sequi sed mentem, quod & idem dicit per illum ipsum tex. conf. c. xxi. à capite, col. v. ver. sed hic advertendum, col. lib. 3. vbi subiungit mentem magis constare ratione quam verbis, per l. iurisgentium. §. pactorū. ff. de pact. Et probatur item in l. Lex factio proponerebatur. §. rerum. ff. de hære. instir. ibi, & facit quidem totum voluntas de functi, & in l. in conditionibus primum. ff. de condit. & demonst. vbi scribitur, in conditionibus primum locum obtinet voluntas defuncti, eaque regit conditiones. Ex qua dicit Bal. in c. cum in vestri. in prin. extr. de elect. quod voluntas facit formam & conditionem, & in l. pater Severianus. in prin. ff. eod. vbi in conditionibus testatorum voluntatem potius quam verba spectari oportet, & in l. emptor. §. ancillā. in fi. cum dicitur, filiam defenso tuebitur voluntatis. ff. de rei vendi. & in l. si quis ita. §. conditio. ff. de adim. leg. vbi ita scribitur, sed melius est sensum magis quam verba amplecti, & in l. si peculium. §. si servus. ff. de pecu. leg. vbi scribitur, verba secundum voluntatem testatoris exaudiendi sunt, & in l. si quis filii. C. de liber. præter. vbi cum manifestissimus sensus est testatoris, verborum interpretatio iusquā tantum valet, vt melior sensu existat. & in l. cum viri. C. de fideico. vbi in fideicommissis voluntas magis quam verba plerumque intenda est, & in l. cum questio. in fi. prin. C. de leg. vbi vestigia voluntatis testatoris sequenda sunt. & iterum in filius l. ita scribitur, In omnibus etenim testatoris voluntatem, quæ legitima est, dominari censemus. Et in l. cum antiquas. C. de vfu. vbi ante fi. ita scribitur, voluntati testatoris per omnia obediendum est, & in l. quidā. C. de neces. ser. hære. instir. vbi & ita scribitur, quia semper vestigia voluntatis sequimur testatorū. Ex eaque pulchre dicit Bal. quod lex pederentim vadit post mentem testatoris, sicut venator post leporem, quem ad hoc omnes quotidie allegant. & in §. nostra autem, instir. de legat. vbi ita scribitur, & non verbis, sed voluntatibus eorū fauentes, cum aliis multis ac prope infinitis iuribus. Et hoc ubiq; à nostris doct. inculcatur, vt per Bal. in l. quoniam indignum. C. de test. vbi ex ea. l. no. non esse curandū de verborum qualitate, dumodo constet de mente testatoris. & in l. precebus, col. x. vers. sequamur igitur. C. de impu. & ali. subst. & in l. vlt. col. iij. C. de impu. & ali. substi. vbi dicit quod ex coniecturata mente defuncti recederet à vi & natura conventionis verbalis, Ang. conf. ij. certum est col. pe. & conf. clxix. super puncto supra scripto, col. j. vbi dicit mentem & rationem testatoris esse considerandam, etiā si sit contra verba ipsius, quod dictū pro not. reassumit Ias. in l. iurisgentiū. §. prætor ait, col. pe. ff. de pac. Sed & adde Raph. Fulg. conf. xcij. Antonius, col. ij. Pau. Cast. in l. proponebatur, per illum tex. ff. de leg. i. & conf. cxliij. viso testamento, circa medium, lib. i. & Cepol. causam ciuiliū, conf. xlix. circa primum dubium, col. ij. vers. & est ratio. & Corn. conf. vij. nudis & in compositis, col. ij. vers. & ideo attenta, lib. i. & conf. cclxxv. in presenti, col. ij. vers. licet autem, lib. 4. & Soci. qui multa allegat conf. j. Franciscus, col. iij. vers. & puto, lib. 4. & conf. xxvj. cum super, ferme per totum, eod. lib. 4. & Barb. conf. vj. vbi Christus, col. 3. lib. 3. & Guid. Pap. conf. cxxxv. consilium pro nobili, col. iij. & Soc. in d. l. in conditionibus, in j. not. ff. de condi. & demon. vbi ex hoc dicit fieri vt disunctiua in coniunctiua resoluitur, & verbum directum in obliquū: & diuerso, quod fortius est, obliquū in directū: nempe vt mentem ac voluntatem testatoris seruemus, vt de primo est tex. in l. Lucius. ff. de hære. instir. & in l. generaliter, in prin. C. de instir. & subst. De secundo, in l. Scruola. ff. ad Treb. De tertio in l. tractabatur. ff. de mul. test. Et vt ad ceteros pergam, Ias. in d. l. si quis filii, C. de lib. præter. & in l. pater, col. vlt. ff. de vulg. & pupil. substi. vbi & hinc dicit produsse quæ statuuntur in l. cū aus. ff. de codi. & demon. & in l. cum acutissimi. C. de fideic. in quibus mens etiā tantū coniecturata præterit verbis, quæ quidem iura magnā habent (quod iā supra sæpius diximus) cum l. nostra familiaritate. & Franc. Curt. senior. conf. lxxij. antiquissima, tū col. iij. vers. in quo passu, tum col. ix. ver. mens enim prædominatur, & Curt. junior. cōf. 43. Ser. Iacobus, col. antep. vers. attende ergo. Ias. cōf. l. 132. Salomon, col. pe. lib. i. & conf. l. 147. spectabilis, col. 6. vers. in primis, lib. 2. & cōf. l. 141. Christophorus, col. 7. vers. tertio pro eadem, lib. 2. & conf. seq. venerabilis, col. ij. eo. lib. 2. & conf. 228. testator tres filios, col. iij. vers. quarto facit, eo. lib. 2. & conf. 66. nobilis miles, post prin. & iterū col. ij. lib. 3. & conf. l. 143. spectabilis, col. iij. vers. sed præmissis, lib. 4. & conf. cluij. testator habens, col. v. ver. tertio principaliter, eod. lib. 4. & Philip. Dec. conf. xv. an appellatione, col. ij. vers. ad cuius rei. & conf. cxliij. cuius superscriptio incipit, an & quādo, col. j. & conf. 182. in casu occurrenti, col. ij. vers. quibus tamen non obstatibus, & conf. clxxxvj. quoniam ex facto, col. ij. vers. sed tamen prædictis, & cōf. cccxxvj. in casu ad me transmissio, col. iij. & conf. cccxcix. conclusionē, col. iij. & conf. xxv. in casu proposito, col. pe. vers. sed tamen prædictis, & Fort. Gra. in tepe. l. Gallus. §. & quid si tantum, col. xlvij. ver. aduerte. ff. de lib. &

Etiā si sit contra verba ipsius

lib. & posth. & doct. vbique. Quibus conciens Plinius Iunior iuris non imperitus, lib. 4. Epist. ad Sabinum, maluit cum magno suo incommodo seruire volūtatī cuiuspiam testatitricis, quā illū cum Sabino ipso reliquerat heredem, quā mēra verba testamenti cum suo cōtrā commodo festari: suāsque Sabino, vt idem faceret, confidens illum, vt inquit, suæ accessuū sententiæ, cūm religio- sissimē soleret custodire defunctorū voluntatem, quā bonis heredibus intellexisse, pro iure est.

- 13 ¶ Aut certe mentem & voluntatem testatoris esse verbis iungendā, si non voluntatē ipsam ver- bis præferamus, apertē probatur ex l. si ancillas, in fi. ff. de leg. j. vbi ita scribitur, & nec verbis, nec voluntati defuncti accommodata hæc sententiā est. & lab omnibus, in fi. prin. co. tit. Cuius hæc ver- ba sunt. Cūm & significatio verborum non repugnet huic sententiæ, & voluntas testatoris con- gruatur. & l. Mētia. ff. de man. testa. ibi, neque contextum verborum totius scripturæ testamenti, ne- que mentē testatoris eam esse. Quæ iura ad hoc admodū cōmendar Iason, in d. l. si ancillas, quā legit cum l. si ancilla. ff. de leg. j. Et postremum etiā commendat & dicit egregium, idem Ias. in d. l. si quis stipularus sit Strichum, in iij. not. ff. de verb. obl. Cui adde & alium no. tex. in l. talem. §. j. in fi. ff. de hære. insti. cū dicitur, non enim hunc casum testatorem voluisse excludere palam est, ne- que verba omnino repugnant. & in l. miles. §. quidam. ff. de adul. cum dicitur, opinionē quidem tuam & verba legis & sententiā adiuuant. & in l. vlt. ff. qui per. tuto. ibi, nec verbis, nec sententiā constitutionis in pœnam incidit. & in l. impubet. §. vlt. ff. ad leg. Corn. de falciat. dicitur, ne- que verbis senatuscōsultū, neque sententiā continetur. & in l. nō solum verba, quæ est iij. in prin. C. de adul. } Vbi non solum verba legis Iulie de adulteris, sed etiam sententiā attenditur. } & in l. diui. ff. de iur. par. ibi, magis visum est nepotem neque verbis neque sententiā excludi. } Quan- quam ex his multi de legibus loquantur. Sed nihil in ea re interest. } Aut etiam si quis pertinaçiter contendat mentē omnino præferendā, certē id procedere debeat, modō ea mens ex verbis con- cipi possit, non aliās, Bal. in repet. l. & si post tres, col. 5. vers. sed quid si tacitā diem. ff. si quis cau. & dicemus plenius infra in hac eadem gl. nu. 70. vt interim omitam, vt ibi videre poteris. }

*Mens & vo-
luntas testato-
ris verbis iun-
genda sunt.*

- 14 ¶ Et quoniam suprà ex Tullio diximus id quoque obtinere in omnibus & publicis & priuatis dis- positionibus, certē etiam constat id procedere & in statutis, quæ aliās stricte sunt interpretanda & propriē, vt tamen in his sententiā scripto anteponamus, id est mentem & rationem statuen- tium, verbis statutorum. Id quod voluerunt Cy. & Bald. in l. j. ff. si cer. per. Bar. in l. contra legem. ff. de legi. vbi dicit quod licet offendere verba statuti, vt mens seruetur, & in l. omnes populi, in vj. q. prin. ver. iuxta præmissā quæro. ff. de iust. & iur. vbi dicit quod verba statuti improprian- tur, vt mentem sequamur, Ang. consil. lxxix. Martinus Io. de Floren. col. pen. & consil. cxix. statuto Tu- derinæ ciuitatis, col. vlt. & consil. cxlvij. viso themate, circa med. & consil. clxx. idē statuiamus, col. r. & Pet. Anc. in repe. c. j. col. xvj. extra de consil. Ant. in c. nouit, extra de iud. Pau. Ca. consil. cxlvij. viso & examinato, col. j. lib. j. & consil. cccxx. quod in causā, col. ij. eo. lib. j. Soci. consil. cvij. suppo- sito statuto, col. iij. ver. xiiij. confirmatur, lib. iij. & consil. cxxvij. rectē & iuste, col. iij. versicu. secunda conclusio, lib. 4. & doc. vbique in suis consil. dum statuta interpretantur.

*Ratio statu-
tū preuale-
t verbis statu-
torum.*

- 15 ¶ Sed & in rescriptis, quæ & ipsa sunt stricti iuris. c. significante, & ibi glo. & c. Rodolphus, & c. si- gnificauit, extra de rescrip. & c. p. & G. extr. de offi. delega. Hoc quoque procedit ex sententiā glo. in c. j. propter tuam, in verb. intentionis, per tex. ibi, de rescrip. lib. 6. quā ad hoc commendat & di- citur not. Ias. in d. l. iurifigentium. §. prætor ait, col. pe. ff. de pac. Sed & est alia glo. in c. mandatum, etiā per tex. ibi, extra eo. de rescrip. Et alia quoque in c. dilecti filij, in verbo, nec fuit intentionis, eo. tit. & in c. exposita, in verbo, intentionis, per illū tex. extra de arbit. & in c. cum dilecti, in verbo, inten- tio, per illum tex. extra de don. Item & alia in c. paratus, in verbo, si verba. xxij. q. j. Quin etiam Bal. in c. j. col. vlt. versu. item quod potius, extr. de rescrip. loquens in casu illius c. in quo duo quædā copulatiue fuerāt posita in rescripto, quod inibi inseritur, asserit potius esse inspiciendā mentem, quā copulam verborum. Et idē Bal. in c. conucente, col. ij. versu. quærit gl. extr. de rescrip. spo. di- cit post Imo. mentem rescribentis præualere verbis rescripti, arg. d. l. quisquis mihi. ff. de verb. sign. Et idē quoque Bal. in l. ex facto, in iij. no. ff. de vulg. & pup. asserit ex eo. text. semper ad mentem rescribentis esse recurrendū. Quod & tradit Barb. qui alios citat, consil. iij. scribitur primo regum, col. 7. lib. r. & consil. xxij. scripsit propheta, col. x. eo. lib. r. & consil. xliij. præclare scribitur, col. xvj. eo. lib. & consil. xij. sapiēter scripsit, col. vlt. lib. 2. & alibi sæpe. & Soc. d. consil. xxvj. lib. 4. qui ad hoc etiā alleg. c. exposita, ext. de arbit. & alia quædā iura. & ante hos Inno. in c. cū ecclesiasticæ, extra de ex- cept. vbi Fely. & Dec. in fi. asserunt multas alias concor. & idē Fely. in c. causam quæ, col. 8. vers. se- cunda declaratio, ext. de rescrip. & ipse Soc. in l. non omnis, col. j. ff. si cer. per. t atq; etiam ipse Deci. consil. cccix. viso consilio, col. ij. } Quibus adde text. præter eos quos suprà ex aliis adduximus, in c. ad aures, ibi, cūm non sit intentionis nostræ, & quod ibi not. Bal. circa med. extra de rescrip. & in c. super eo, & ibi gl. in verbo, intentionis, ext. de offi. deleg. & in c. vlt. ante fi. ext. de dila. cū dicitur, nostræ intentionis non fuerat, & in c. licet, ibi, quia tamen intentionis nostræ non fuit, & ibi etiā gl. in verbo, nec esse debuit, ext. de offi. ordi. & in c. dudū ecclesiæ, ad fi. vbi in duobus locis eadem verba adscribuntur, extra de elect. & in cap. dilecto, & ibi gloss. in verbo, intentionis, extra de ver- borum. signific. & in c. cum causam, & ibi etiam gloss. in eodem verbo, extra de præbend. & in cap. vlt. eo. tit. & in c. proposuit, ibi, intentionis nostræ non fuit, extra de cons. præbend. & in c. cum in illis, in similibus propē verbis. & ibi etiam gloss. de præbend. lib. 6. & in c. indemitatus, §. vlt.

*Idem in res-
criptis.*

ibi, intentionis nostræ nequaquam exitit, de elec. lib. 6.

16
Idem in pri-
uilegiis.
In excommu-
nicatione.
In iuramento.
Intentionis no-
cabulum.

¶ Et idem de priuilegiis probat tex. in c. ex multiplici, & ibi etiam gl. extr. de deci. & iterum in c. di-
lecti. & ibi item gl. eo. tit. & alia gl. in d. c. mandatum, extr. de resc. Et idem de excommunicatione
tradit Pan. in c. præterea, col. pe. extra de appel. dum dicit quod sententia excommunicationis
magis regulariter à mente proferentis, quàm à conceptione verborum. De quo tamè vide quæ di-
cam infra in verbo, reuertatur, nu. 257. limita secundo, & seq. Sed & de iuramento, vt in eo men-
tem ac intentionem iurantis inspicimus, est tex. in c. ad nostram, liij. ibi, habens in mente, extra de
iure iur. & gl. in c. veniens, in verbo, præsciuit, eo. tit. ¶ Et ne tu putes hoc intentionis vocabulū,
quod in hoc ver. tam sæpe vñ sumus, in hoc significatu malè accipi, vide Plinium, qui ita quoque
accipit epist. lib. j. xxix. His tu, rogo, intentionem scribentis accommodes. Et Papinianū iuriconsul-
torum elegantissimū, in l. cum pater. §. donationis. ff. de legat. ij. Non enim, ait, quæri oportet, cum
quo de supremis qui loquatur, sed in quē voluntatis intentio dirigitur (& rursum in l. cum vnus,
in princip. ff. de alimen. legat. cum dicit intentionem quidem defuncti prima facie refutari.)

17
Idem in testium
dictis.

¶ Similiter & in testimoniis, siue testiū dictis, ac dispositionibus mentē & effectum verbis ipsis ef-
fere præferendū, satis constat ex eo quod scribit Bald. omniū iuris interpretum & copiosissimus &
subtilissimus, in c. cum ecclesia Sutrina, col. ij. ver. quintō not. extra de causa pos. & proprie. Id sci-
liet quod testes vacillantes præsumuntur periuri, si vacillant verbis & mente, non etiā si verbis
tantū, per l. testamentum. C. de testa. quæ tamen l. mihi non admodū hoc facere videtur. Sed is in-
genio est adeo subtili, quod iam diximus, ac veloci, vt nonnunquam illū per aera ferri videas, nec
tamen intelligas quod cursum suum dirigat. Quanquam in hoc nihil est, cur nō ei accedamus. Et
illum etiam in hoc nuncupatim sequitur Fran. Cur. senior in tract. testium, in xlvj. conclusione.

18
Idem etiam in
pactis & con-
tractibus.

¶ Idem quoque obtinere in pactis & contractibus (quod iam ex Tullio diximus) probat etiā text.
in l. vlt. C. quæ res pig. obli. pos. vbi scribitur, iustum esse voluntates contrahentium, magis quàm
verborum conceptionem inspicere, & ibi no. Bal. & in l. ita stipulatus. §. item si quis ita stipulatur,
ibi, ex sententia contrahentium. ff. de verbo. obli. & in l. in venditione, in fi. ff. commu. præd. Ex
quo gl. ibi in verbo, verus sit, nota, inquit, causam verborum, & mentem contrahentium inspi-
ciendam, non tantum verborum significationem. quam gl. not. & commendat Bal. & Pau. Cast.
ibi. Et tex. in l. promittendo, in prin. ff. de iur. dot. vbi dicitur, magis res quàm verba in causa funt.
& in l. j. in fi. C. vt actio. ad hæc. vbi ita scribitur, ne propter nimiam subtilitatem verborū latitudo
voluntatis contrahentium impediatur, & in l. in conuentionibus. ff. de verb. sign. vbi in conuen-
tionibus contrahentium voluntatem magis quàm verba spectari placuit. & in l. sed Celsus. §. si fun-
dus. ff. de contrah. empr. vbi scribitur, in emptis enim & venditis potius id quod actum est, quàm
id quod dictum est, sequendum est. Ex quo etiā not. gl. sensum magis quàm verba spectari. & in
l. siltulas, in prin. eo. tit. vbi scribitur, respondi apparere id actū esse, licet scriptura non continere-
tur, & alij infiniti tex. in eam sententiā. Quam & vbiq; sequuti sunt nostrates legū docto. & in ce-
teris gl. in l. blandicus. C. de fideiuf. Bal. in l. quamuis, col. j. vers. item not. mentē. C. de fideic. & in l.
etiā, per illum tex. in j. not. C. de iur. dot. & in l. sub pretextu specierū, col. pe. vers. iuxta præmissa
C. de transa. & in rub. extra de pact. col. ij. vers. nota causam. & cōsi. cvij. quod ista donatio. col. ij.
lib. 2. & cōsi. cxv. laudare vos, col. pe. eo. lib. 2. & cōsi. cccxvij. in facto proponitur, col. ij. lib. 3.
vbi dicit quod statur intentioni contrahentium, quicquid verba sonent. & cōsi. cccclxxvj. super
eo primo puncto, eo. lib. 5. vbi dicit quod sicut voluntas testatoris in omnibus dominatur ex suo
testamento dependentibus, ita & voluntas contrahentium in dependentibus ex contractu. Ang.
d. cōsi. ij. certum est, col. pen. Anto. in c. nouit, extra de iud. Imol. in l. vlt. ff. de hære. instit. Panor.
in c. pastoralis, in fi. extra de dec. Pau. Cast. cōsi. cxlvij. viso & examinato, col. i. lib. 1. & cōsi. cxc.
nouiter reuocatur, col. ij. vers. certum est enim, lib. 2. & cōsi. cccclxvij. filius iste, eod. lib. 2. & Ioan.
Ana. cōsi. lvij. visis instrumentis, in prin. Alex. in l. si tibi pecuniam, in iij. not. & ibi Ias. latē post
prin. ff. si cert. pet. & cōsi. xxxij. viso instrumento, col. j. ver. quibus non obstantibus, lib. 2. & cōsi.
cxv. attentis verbis inuestituræ, in fi. lib. 5. & cōsi. l. xxxij. quoniam abunde, col. j. lib. 6. & Corn.
cōsi. xl. viso processu, col. 4. lib. 4. Soc. cōsi. xliij. in præfenti consultatione, col. ij. vers. præterea
hæc conclusio, lib. 1. & cōsi. xlvj. eo. lib. 1. repetito cōsi. cxxij. cum in præfenti, col. vlt. vers. confir-
matur non solum, lib. 2. Ias. cōsi. lxxxij. verba conuentionis, col. ij. vers. moueor in primis, lib. 3.
Phil. Dec. in l. cum quid, col. v. ff. si cer. pet. & in l. semper in stipulationibus, in prin. ff. de regul. iur.
& cōsi. xxvj. cuius superscriptio incipit, debitor creditoris, col. vlt. vers. & profecto. & cōsi. lxij.
substitutio facta, col. pe. vers. vt etiam hoc idem. & cōsi. clxxxij. in controuersia, col. vlt. & cōsi.
seq. an valeat pactum, col. ij. & cōsi. cxc. circa primum, col. ij. vers. sed tamen prædictis. & cōsi.
ccclxxxij. in casu proposito, col. j. vers. & pro fundamento. & latissimè Stepha. Bertr. cōsi. j. Chri-
sti & c. viso consultationis themate, col. 2. lib. 2. & cōsi. clxx. cuius est simile initium, in j. dubio, in fi.
lib. 2. & cōsi. cclxxxvj. viso casu prædicto, col. j. eo. lib. 2. Io. Neutz. inter cōs. feudalia. Alber. Brun.
cōsi. xij. comedunt, col. v. Anto. Rubens cōsi. clxx. in contractu matrimonij, col. ij. vers. præ-
missis tamen. & cōsi. clj. viso contractu, col. ij. vers. præmissis & similibus. ¶ Sed & idem in sen-
tentis iudicium, vt scilicet mens iudicantium sit sequenda, magna auctoritate voluit Bal. in l. im-
perator, per illum tex. ff. de postul. Quod tamen intelligendum est, si verba conuenire possunt,
per ea quæ diximus supra nu. 12. sed & hoc, & quæ dicam infra nu. 70. vt interim.

¶ Denique

59 Denique id etiam in mandatis obtinet, per l.vlt. in fi. ff. mand. Ex qua dicit Bald. in rubric. extrâ de offi. deleg. quod verba mandati recipiunt interpretationem. & est etiam bonus tex. in c. eam te, & quod ibi tradit Bal. col. 2. vers. sed contra hoc oppo. & iterum col. vlt. vers. item opponitur mandatum, extra de rescip. & in c. ad hæc, extra de postu. præla. & ibi etiam Bal. col. 2. vers. ibi manda uerimus, qui & ad hoc allegat l. si hominem. ff. mand. & ipse Bal. in c. vlt. col. ij. extra de offi. deleg. dicit in mandatis magis attendi finalem causam formæ, quam verba præfata, per tex. ibi, quod dicit no. & in rub. extra de procur. in prin. dicit esse magis attendendam utilitatem mandati, quam formam, per d. l. si hominem. & in c. j. col. iij. vers. quarto pone, extra de lite non conte. vbi dicit quod licet procuratori offendere verba mandati, ut mentem non offendat, per d. l. si hominem, quam dicit sing. Et facit in l. si quis mihi bona. §. sed si mandauit, (ibi si ex parte, §. ff. de acqu. hæc, vbi habens mandatum ad vnum potest & aliud facere, in quo maior est ratio. nec deterior sit conditio mandantis. Quem tex. ad hoc not. Bal. (Franc. Arer. & Alex. qui eum §. leguit cum §. si coram, & alij) recentiores ibi & Pau. conf. 4. circa primum dubium, col. 2. l. j. & Alex. in l. si quis impuberem, col. 2. vers. sed & illud. C. de iud. delib. vbi ex eo tex. dicit satis esse, ut mandatum in punishmento mandantis impleatur. & laqui idem dicit in l. qui quartam, col. 1. ff. de leg. 1. Et tex. in l. iam tamen. §. in hac stipulatione, ibi, quasi iuxta mandatum. et si non mandatum fuerit. ff. iudica. sol. & in c. in causis, & ibi gl. in verbo, postulatio, extra de electio. & glo. in c. cum olim abbas, in verbo, protinus, extra de offi. deleg. & gl. in c. nullus, in verbo, ciuitatis, vers. item quid si data est. l. xj. dist. & in c. licet ergo, in verbo, præcepisset. 8. q. j. & in c. innocens, in verbo, clementior. xxij. q. 4. & laf. qui multa allegat, conf. ccij. magnificus Baro, col. pe. vers. non obli. dum tertio, lib. 2. vbi ex hoc in pulchro casu consulit. Quod magis mirum est propter ea quæ scribit Atricius Gellius lib. noctiū Attricarum j. cap. xij. de mandato ad viuum (ut sic dixerim) obseruando, nec in rem etiā vtiliorem commutando. Cui conciens D. Ambrosius in lib. de Paradiso, cap. xij. tradit nihil vel cautionis gratia iungere nos debere mandato. Si quid enim addas, vel detrahas, præuaricatione videtur esse mandati. Pura enim & simplex mandati forma seruanda. Hæc ille. Nos autem dicimus fines mandati diligenter esse custodiendos. l. diligenter, ff. mandati. & formā mandati exactā diligentia esse obseruandam. c. cum dilecta, in fi. ext. de resc. nec ab ea esse recedendum, siue res ipsas respiciat, siue personas, siue locum, siue tempus, ut dicit Bal. in l. 1. §. igitur. ff. de excr. act. per tex. ibi, & in l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verb. oblig. Siue etiam respiciat qualitatem mandati. c. cum venissent, extra de eo qui mit. in pos. vbi Bal. col. ij. no. quod non solum seruandum est mandatum, sed & qualitas illius, & allegat etiam c. Pisani, extra de restit. spol. Ex quo etiam not. Panor. col. xij. vers. nota gesta corrumpere. quod non solum corrumpit gesta ex defectu formæ mandati, quando expressè fit contra ipsam formam mandati, sed etiam quando fit citra aut præter formam. & alleg. extra de verb. cum glo. in c. si de elect. lib. vj. & c. prudentiam, extra de offi. deleg. (vbi & hoc quoque voluit Io. And. in verbo, citra.) Quamquam illud tex. in d. c. Pisani, ad hoc dicit sing. Bald. in c. j. statim post prin. ext. de re iudi. & ibi latè Fely. col. 2. & idem Fely. etiam latè in c. cum dilecta, col. xj. expressa primò, extra de rescip. Sed & de eo quod dictum est præter formam, vide ipsum Bal. conf. cccxvii. ponitur quod electio. col. ij. vers. præterea, vbi traditur, lib. ij. vbi etiam dicit per illum tex. in d. c. si cui, paria esse aliquod fieri contra, vel præter formam. & gl. Host. & Pan. in c. causam, extra de re iudi. Tu autem ad illos tex. adde & alium bonum tex. in l. illud. §. sed si ira. & ibi Bart. ff. quod cuiusque vniuer. Hæcque etiam procedunt, vt non liceat recedere à forma, etiam si mandatori expediat. l. si quis pro eo. ff. mand. Sed & si is ad cuius fauorem mandatum est, velit, resque adferat minus præiudicij. c. cui de non sacerdotali. §. similiter, & §. vlt. de præb. lib. vj. vbi & eius ea redditur ratio, quia mandati fines diligenter seruari oportet. Ideo ad alios casus quam ad expressos non extenditur. Et ad hoc quod dictum est de minori præiudicio, facit etiam tex. in l. si pupillorum. §. si prætor. ff. de reb. eo. (vbi & idem probatur in sententia.) & c. vlt. extra de verb. sign. & quod voluit gl. in clem. j. in verbo, infra mensem, vers. sed quantur, & confes. præb. & ibi Imo. col. 4. vers. iuxta prædicta. Ex quo plerique dicunt in mandatis non esse locum argumento de minori ad maius, nec è diuerso. de quo per Philip. Dec. in l. non debet cui quod plus est, in v. fallent. ff. de reg. iur. & in c. in eo quod plus sit. in vj. fal. cod. tit. (Et Soc. in l. j. §. si stipulant, col. ij. vers. tercio limita, post alios ibi. ff. de verb. oblig.) Ex quo tradit Bal. in l. non absultit, ad fi. C. de nouat. mandati verba verè & propnè esse intelligenda. Nā & mandatum ex suapte natura restringi debet. c. cum in illis. §. cum autè, de præb. li. 6. Et tamè vides in eo quoque mentè verbis præferri. Ex quibus satis arbitror ex nostris legibus ac legū interpretibus esse confirmatum quod scribit Tullius, in omnibus dispositionibus & publicis & priuatis scriptis sententia & mētē cedere: vt iā satis ac propè superflue resposum videatur us quæ in priori op. diximus de vi & robore verborum. (vide Bald. in l. si quis mihi bona. §. sed quid fiant fi. & in c. corā in prin. ff. de acqu. her.)

60 Horum autem multæ rationes reddi possunt quas ex Steph. Phede. in suo eleganti libro de legū interpretatione, parte j. in prin. & hic haud grauātè adscribere diximus. Prima, potior est finis quam ea quæ sunt ad finem: natura autem concessit verba ad significandam mentem, non mentem ad verba exponenda. l. Labeo. ff. de supel. lega. & c. secundò requiris, extra de appel. Secunda, ea quæ per se subsistunt, potiora sunt quam ea quæ ab alio dependent. At verba è mente dependent, non mens à verbis. l. in conditionibus. ff. de condi. & demon. & c. intelligētia, extra de verb.

Idem in mandatis.

Mandatum ad viuum obseruandum.

Fines mandati diligenter custodiendi.

Paria sunt alii quæ fieri contra vel præter formam.

In mandatis non est locus argumento de minori ad maius, nec è diuerso.

Mandatum ex suapte natura restringi debet.

Rationes præcedentium. Potior est finis quam ea quæ sunt ad finem.

Quod per se

*An est alteri
præstat.*

signifi. Tertia, quod perfectū est alteri præstat: At mens perfectior est, quia multa sunt quæ magis intelligi quàm verbis edici possunt. l. ratum. ff. de sol. & l. quod enim tutor. §. Iulianus. ff. de rat. habe. & quia plura sunt negotia, quàm vocabula. l. natura. de præscrip. verb. Quarta, quæ certa sunt, ea sunt potiora, quàm incerta & obscura. At mēs certior est quàm verba, quia nec falli nec fingi potest, verba autē possunt. l. fraus. ff. de legib. & l. non dubiū. C. eo. Quinta, ea quæ sine alio esse possunt, potiora sunt iis quæ sine alio esse non possunt. At mens sine verbis esse potest. l. nūc. ff. de lega. ij. non verba sine mente. l. ij. ff. de reb. dub. vbi enim mentem abesse credimus, verba pro nihilo habentur. l. non solum. ff. de actio. & obliga. & c. tua nos, extra de sponsa. Sexta, quæ sunt similia melioribus, potiora sunt iis quæ sunt similia deterioribus. At mens animæ similis est, verba autem corpori. c. sedulo. xxxviii. dist. de quo & nos supra diximus. Vnde illud oraculum Pauli, licta occidit, spiritus viuificat. Hæc prope Phederic.)

*Mens anime
similis.*

61
*Lex exorbi-
tans exten-
ditur cum est fa-
uorabilis.*

¶ Igitur vt repetamus quod longo tam diuerticulo quàm adminiculo reliquimus, aut non verum est quod dictum est in illa priori op. legem exorbitantem non esse trahendam ad alium casum ex eadem ratione siue meritis: aut si verum est, vt plerique contendunt: tamē non procedit in cōstitutione fauorabili, si credimus gl. iiii. l. si constante, in verbo, mariti, in prin. & ibi Bart. in ix. quest. primæ partis. ff. sol. mat. vbi Alex. qui id probat, col. iij. adducit multos concordantes tex. & gl. vt similiter facit in l. si ex toto, in prin. ff. de leg. j. & in l. si primo. ff. de libe. & posthu. & Franc. Aret. in l. moribus, col. vij. vers. & quod in materia. ff. de vulg. & pup. vt vbique videre in promptu est. Nec enim in re ab omnibus concessa diutius immorari stauimus. Quin etiam vniuersam cōstitutionem correctoriam, quæ plus restringenda est, extendi, cum est fauorabilis, ex eadem ratione, per l. illud, cum gl. C. de sacrosan. eccl. de quo etiam plene per eundem Bart. in d. l. si constante, vbi supra, & ibi etiam Alex. col. iij. vers. item quantum.

62
*Etiam ad a-
liam personā.*

¶ Nec id tantum procedit, vt lex exorbitans trahatur ad alium casum, sed etiam ad aliam personam. Nam & de extensione personarum loquitur d. l. illud, cum gl. & etiā l. vlt. iuncta gl. in verbo captiuorum. C. de sacrosan. eccl. & plenē declarat Imo. l. si verō, §. de viro, in iij. prin. art. ff. sol. mat. & Franc. Aret. in d. l. moribus, vbi supra, & in l. Gallus, in prin. col. 4. ff. de libe. & posthu. & ante hos Ang. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 2. per l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & posthu. & l. vlt. C. de posthu. her. insti. & nouissimē las. consil. cluij. testator habens, col. v. vers. confirmatur optimē, lib. 4.

63
*Hæc lex dici
tur fauorabili-
s.*

¶ Hæc autem l. est fauorabilis, sicuti attestatur Corne. consil. xj. in præfati consulatione, col. pen. vers. nec obstat lib. iij. & Franc. Aret. in l. Titius, col. iij. ff. de libe. & posthu. qui ob id dicit facile eam extendendam esse, vt & post eum asserit Soc. consil. xcij. testamentum præmissum, col. iij. vers. tertio modo, & iterum vij. vers. & sic tollitur illud, lib. iij. & in l. cum auus, col. vj. vers. o. d. auo queritur. ff. de conditio. & demon. Sicuti & ipsa l. cum auus, à qua & hæc, vt sæpe diximus, prodit, est quoque fauorabilis, & latè interpretanda, vt apertè probat l. cum acutissimi, ibi, nos huiusmodi sensum mirati, plenissimum ei donamus euentum. C. de fideicom.

64
*Responsio ad
contrariam.
Ratio princi-
palis huius le-
gis.*

¶ Nec deniq; obstat, vt ad ceteras rationes alterius sententiæ veniamus, quod maior est ratio reuocandæ donationis factæ liberto ob naturam liberorum, quàm extraneo. Nam ratio principalis ac præcipua l. nostre est illa verisimilitudo præferendi filios alius, quæ æquè obtinet in donatione facta extraneis, atq; in ea quæ facta est libertis. Ideo & ad extraneū trahitur, etiam si maior esset ratio in liberto qui expressus est in lege, vt in simili videmus & l. j. C. de his qui ante aper. tab. vbi dispositio illius l. loquentis in successione testati, trahitur ad casum intestati, vt dicunt gl. & doct. ibi: licet in casu testati sit maior ac validior ratio, quàm in causa intestati, quamuis ea l. sit exorbitans, vt & ex ea nota. Corn. consil. cxcvij. non alienam, col. vij. vers. & quod ab identitate, li. 3. Et est etiam bonus tex. in l. j. §. i. iuncto §. ex his. ff. de verb. oblig. vbi lex qua statuitur, cum qui hominem promissit, non liberari soluendo partem, trahitur ob paritatem rationis ad hæredes promissoris, quamuis fortior sit ratio in ipso promissore quàm in hæredibus: vt qui aliàs teneantur tãtùm pro portionibus hæreditatis, cum promissor in solidum teneatur. Id quod subditur, vt semper aliàs, expendit Soci. ibi, & post eum Alcia. in lib. j. de verb. sign. col. 3. & iterum in l. nominis. §. verbum ex legibus, in verbo, sententia. ff. eod. lib. l. d. q; præsertim obtinet in fauorabilibus, vt dicit idem Alcia. lib. ij. eiusdem operis, col. x. per c. vlt. extra de sumo.

65

¶ Quanquam negari potest fortio rem maioremve rationem esse, vt reuocari debeat donatio facta liberto, quàm si facta sit extraneo, imò nec parē quidem, cum verisimiliter maior sit patronorum affectio atque amicitia in libertos, quàm in extraneos, illique quàm istis magis consultū esse velimus, vt qui veluti in ære nostro sunt, quibus & nos & liberi in certa parte succedimus, vt patet per totum tit. ff. de bon. liber. & inst. de success. libert. id & omnino quidem illis intestatis, si sui desint. l. intestato. ff. de suis & legit. hæred. j. Hinc legimus & libertos imperatores ad tantum diuitiarum & honorū fastigiū à patronis euectos, vt ceteros omnes faciliē post imperatores ipsos superarent. Cuius rei exempla nobis plurima suppeditantur Suetonius, & Tacitus. Plinius autē li. 33. c. x. tradit res Claudij libertos, Pallantem, Callistum, & Narcisium, opulenciores Crasso fuisse, Quiritum post Syllam ditissimum. Et de ipsius Narcisi diuitis est illud Iuuenalis Sary. xiiij. ad fi.

*Tres Claudii
imper. liberti
opulenciores
Crasso.*

*Nec Crassi fortuna vnquam, nec Persica regna
Sufficiens animo, nec diuitia Narcissi,
Indulsi Caesar cui Claudius omnia.*

Ex quibus non obscurè Iuuenalis anteponebat, aut certè æquat Narcissi diuitias domini largitione partas, Cæsi ac Persarum regum opibus, qui cæteras superasse creduntur. Sed & de Pallantis ipsius diuitiis, potentia, & honoribus videre licet apud Plinium Iuniorem lib. vij. epistolæ Montanum, & rursum lib. viij. ad eundem. De quo est & illud eiusdem Iuuenalis Satyræ.

Ego possideo plus Pallante & Licinio.

Diuitie Narcissi.

De eorum quoque & aliorum libertorum Claudij potentia & opibus multa Suetonius ipse in Clodio c. 2. 8. & Tacitus lib. xij. & Sextus Aurelius Victor. & inter cæteros memorant omnes Felicem, quem dicunt Iudæe provincie fuisse præpositum, addit Suetonius, trium reginarum maritum. Cuius etiam, ut de hoc obiter dicam, meminerunt Acta Apostolorum, cap. xxiii. ubi scribitur Paulum ad Felicem Præsidem Iudæe fuisse perductum. Et fortè etiam cum Iuuenalis quo loco nuperimè citauimus, Liciniorum mentionem facit, intelligit de Licinio Augusti liberto, què, ceterosque tradit Suetonius in ipso Augusto c. lxvij. in honore & usu maximo habuisse. Ex quo illud consequens est, non tam faciliè concedendam esse reuocationem donationis factæ liberto, quàm prorsus extraneo, tum ob amicitiam, per ea quæ dicemus inferius, cum tractabimus de donatione facta amico: tum quia non tam graue præiudicium inferitur filiis ex ea donatione facta liberto, cui & donans & liberi sunt ex certa parte successuri, per ea etiam quæ dicemus infra, dum etiam differemus de donatione facta inter virum & uxorem. Ex quo sequitur quòd si nihilominus hæc donatio facta liberto reuocatur, maiori ratione ea quoque reuocanda est, quæ sit extraneo.

Felix libertus Iudæe præfatus.

Licinii Augusti libertus.

66 *Hæc sunt quæ pro posteriori sententia faciunt. Quibus tamen facile est respondere. Nam primum d. l. cum auct. & similes loquuntur in testamentis & vicinis voluntatibus, quæ facilius mutantur & reuocantur, quàm actus inter viuos, ut dicit Bart. loquens in casu legis nostræ, licet aliud propositum, in auct. ex causa, col. iij. & ibi quoque Ang. & Pau. Cast. C. de libe. præter. & idè Bart. in l. j. in vj. q. ff. de iur. codic. & in l. filio præterito. ff. de iust. test. & in l. talè pactum. §. ult. ff. de pact. & in repet. l. i. in ij. q. v. q. prin. C. de sacros. eccl. & cons. ccc. omne illud, in duobus locis, & cons. 235. Lapis fecit testamentum, & alibi sepe. & Bal. in l. si totas. C. de inoff. dona. & cons. 424. præsupposito quòd dictus testator. lib. iij. & Card. Flor. cons. xx. cum in testamentis, in primo dubio. Et id quidem optimo iure, cum potentius sit pactum, quàm testamentum. l. j. ff. de pact. & l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de lega. i. & l. si quis in principio testamenti. ff. de leg. iij.*

Responsum ad posteriorem sententiam. Vltima voluntas facilius reuocatur, quàm actus inter viuos. Potentius est pactum quàm testamentum.

67 *¶ D. autem l. si totas. C. de inoff. dona. loquitur in donatione omnium bonorum, ut satis indicat illud verbum, totas, & proinde etiam inofficiosa deoq. poni sub tit. de inoff. dona. nec tamen ea totè reuocat, ut lex nostra facit, sed tantum ad usque legitimam. Igitur nihil huc ad nostram l. pertinet. D. autem c. ult. xvj. q. 4. simpliciter etiam loquitur in donatione omnium bonorum, & de iure poli, nō for. ut ibi nūcupatim dicitur, quasi aliud sit de iure fori. Idcirco ille text. ab ista parte statit.*

68 *¶ Nec vltimè procedit l. nostra, ut consideret aut alterius tantum, aut vtriusque voluntatem, nisi in suo casu, videlicet in donatione facta liberto. neque enim de alia loquitur. Ex quo datur responsio tribus alius rationibus, quas super tacita vnus aut vtriusque voluntate supra adduximus nu. 43. incip. nec obstat quòd voluntas. Quanquam etiam & illud dici potest ad secundam rationem, qua diximus donationem vnus tantum donatoris voluntate & consensu niti, id falsum esse quòd donatio non nisi vtriusque & donantis & donatarij consensu perficitur, ut patet ex l. absenti, & ibi not. ff. de donat. & glo. in l. illud, in verbo, alia causa, in fi. & ibi Bart. etiam in l. C. de sacros. eccl. & glo. in l. j. C. de donat. cau. mort. & Oldr. cons. cxlix. super j. quæst. in fi. & Petr. lac. tit. de cond. ex leg. quæ pro re dona. comp. col. j. ubi etiam dicit non sufficere presentiam ac taciturnitatem donatarij. & Bart. in l. j. paulò ante fi. ff. de acq. hæred. & in l. quod seruus. ff. de stipul. seruus. & Bal. in l. mater, col. vlt. vers. item quæritur. C. de rei vend. & in l. si totas. C. de inoff. dona. ubi loquitur nūcupatim in casu l. nostræ. & Ioan. Fab. in §. legatū, in fi. inst. de lega. & Raph. Fulgo. cons. xcij. ad id de quo col. j. & Paul. Cast. cons. cccxxix. dico non obstat, col. ij. lib. j. & consil. cxliij. in presenti causa quæ vocatur, col. vij. vers. item non obstat, quòd gratia, lib. ij. & latè consil. cxlv. visis his quæ narrantur, col. iij. vers. secundò videndum est, eod. lib. 2. & latè Rom. cons. 295. donatio patris. & Franc. Aret. cons. xvij. consideratis, col. 4. vers. ex secundo capite, col. vj. vers. ex nouo etiam capite. & est tex. omnium optimus in l. in omnibus rebus. ff. de act. & oblig. & in l. si quis. C. de don. & in l. si ego. ff. si cert. per. & Socin. in l. j. in fi. prin. ff. si ex noxa. cau. aga. Quod etiam intelligit Tullius, cum ita scribit in Topicis, Quo in genere etiam Mancini causa defendi potest, postluminio rediisse, deditum non esse, quoniam non sit receptus. Nam neque dedicationem neque donationem sine acceptance intelligi posse. (de qua re etiam mentio facta est in l. vlt. ff. de legario.) Ideoq. Signo. cons. cx. testator in testamento, col. iij. per præterea remissio tradit remissionem quæ habet vim donationis, ut latè dicemus in gl. donatione largitus. numc. 473. tamè ego contrarium, & seq. cum sit in vltima voluntate, dependere ex vnus voluntate. In conditio nibus. & l. pater Severinam. §. conditionum. ff. de conditionib. & demonstrat. At eam quæ sit inter viuos, dependere ex duorum voluntate, per l. j. §. ff. de pactis, & alia quædam iura.*

Verbum, totas, indicat donationem inofficiosa.

Hæc lex proedit tantum in donatione facta liberto. Donatio non nisi vtriusque consensu perficitur.

Aded ut nec presentia ac taciturnitas donatarij sufficiat.

69 *¶ Quæ autem tam copiosè diximus de mente verbis præferenda, faciliè diluuntur ex iis quæ diximus in principio gl. videlicet, verba, cum clara sunt & minimè ambigua, uti sunt in l. nostra, haud dubiè sequenda esse, etiam si mens & ratio repugnare videntur, quod & præter ea quæ in id citauimus, probat tex. omnium optimus & apertissimus in l. prospectæ. ff. qui & à quib. & l. si alij,*

Verba clara & minimè ambigua prævalent voluntati.

*Secus si sint
ambigua.*

alij, ff. de usufruct. leg. per quam dicit Bal. donsi. cccxxvij. Titius in testamento, col. ij. lib. j. non recedendum esse à rigore verborum. Quod si sint dubia, aut possint ad diuersos sensus trahi tunc mens consulenda est, & sequenda, etiam si impropriari verba conueniat: de quò affatim & eleganter Bart. in l. non dubium. col. 3. vers. secundum dubium. C. de legib. & in l. in ambiguo, in p. op. po. ff. de reb. dub. dum dicit tum demum voluntati verba seruire, cum ea habent plures significationes, ea enim accipienda est, quæ congruit voluntati. Secus si vnam tantum significationem habent, & Bal. in l. iurifigentium. §. pactorum, col. j. ff. de pact. & in l. cum virum, col. ij. vers. deinde not. C. de fideic. & Ang. conf. 2. vers. præmitto primò, col. ij. vers. finaliter non obstantibus. & conf. 283. inaduertentia, col. vlt. Collect. in c. ad audientiam. extrà de decis. l. Imol. conf. c. in questione, & lire quæ vertitur, col. j. vers. hanc partem. Pau. Cast. conf. lxxij. ad primum breuiter, in fi. lib. 2. & conf. cdxliij. videtur dicendum pro matre, col. 2. eo. lib. 2. & Fran. Aret. conf. lxxvj. viso puncto, & dubius, col. 2. vers. sed tamen his. & Alex. in l. si quis filium, ante fi. ibi, vltimò not. C. de liber. præter. & conf. cxxxix. circa primum dubium, col. 2. vers. solum restat, lib. vj. & Francisc. Curt. senior conf. xliij. quia inquit, col. xj. vers. illud enim quod dici solet. {la. conf. cccxxvij. testator tres filios, col. vlt. lib. ij.} & omnium elegantissimè Alciat. lib. 2. de verb. signifi. & in l. nominis. §. verbum. ff. eo. tit. & omnium primam glo. in c. is autem. xxij. quæst. ij. & in c. cum dilectus, in gl. pe. & ibi quoque Imol. & Pan. extrà de consuetud.

De eadem re.

¶ Ut interim omittam id quod tam pulchrè quàm verè scribit Bal. in repet. l. & si post tres. col. v. vers. sed quid si tantum. ff. si quis cau. quòd non minus operatur mens quàm verba, dummodo mens ipsa ex verbis concipi possit, per l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de liber. & posthu. & alia quædam iura quod & repetit in l. etiam, in j. nor. C. de iur. dor. Et quod per eundè tex. assertit ipse Bal. sin l. cum Aquiliana. ff. de transact. verba esse sicut corpus, & mètè sicut animam, vnde ait, præualeat mens, dum tamen ex verbis colligi possit, per d. §. quidam rectè. secus si ad eam mentè verba nulla interpretatione trahi possint, per d. l. si alij. ff. de usufruct. leg. & l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de supelleg. & ipse Bal. in c. secundò requiris, post prin. ext. de appell. id quod scribitur in eo. c. intentioni verbi de seruire, ita intelligi, si intentio per interpretationem verborum colligi potest, aliàs secus, ad quod etiam allegat tex. què dicit sing. in d. l. si alij. ff. de usufruct. leg. Ex qua etià dicit idè Bal. in l. j. in fi. C. de libe. præter. mentem esse præferendam verbis, nisi mens esset omnino contra verba. Cui adde tex. in c. cum dilecti, ibi, ex tenore instrumenti euidenter apparet, quòd hæc fuit mès & intentio, & c. extra de donatio. & similè tex. in c. petio, extra de procur. cum dicitur, nos ligi tur ex tenore ipsius instrumenti liquidò cognoscens, quòd intentio facit, & c. & in c. super, ext. de offi. deleg. vbi ita scribitur, intentionis igitur nostræ fuit, sicut ex tenore constitutionis potest liquidò deprehendi. Quòdque tradit idem Bal. in c. vlt. col. j. extra de aucto. & vfu palatium presumi voluntatem, qualem verba declarant, per not. in l. reculari. ff. de acq. hæred. & in c. porro, extra de priuileg. (& idem Bald. conf. cxlij. quidam dominus Pafinus, col. 2. lib. 2. tradit, non esse recedendum à mente, dummodo tamen colligi possit ex interpretatione & mysterio verborum.)

*Non temere
recedendū est
à verbis huius
legis.*

¶ Hic verò quantū ad hanc rem de qua tractamus, nihil est verbi nostræ l. apertius, nihil clarius, nihil lucidius. Quis enim vnquam sancto audiuit sub nomine & appellatione patronorum & libertorum alios prorsus extraneos intelligi? Et tamen debet sensus esse manifestissimus, ut à verborum proprietate ob eum discedamus, vt scribitur in l. si quis filium, quæ est ij. C. de liber. præter. quam inter præcipuas omnes citant ad defendendam mentè aduersus verba. {Idq. est quod scribitur in l. non aliter. ff. de lega. iij. non aliter recedi à significatione verborum oportet, quàm cum manifestum est aliud sensisse testatorem. & vt alibi dicitur in l. ille aut ille, eo. tit. cum in verbis nulla est ambiguitas, non debet admitti voluntatis quæstio} Et vt scribit Bal. in l. j. §. si is qui. in l. et antiqui. in fi. ff. de exerc. actio. Nisi tibi clarum sit de mente, nunquā recedas à verbis legis vel statuti. De quo etiam est bonus tex. in l. prædia. §. liberto. ff. de fund. instruat. cum scribitur, respondi verbis quæ proponeretur, contineri, nisi manifestò contrariam voluntatem cohæredes approbent, & in l. j. in fi. C. de cond. infer. vbi ita scribitur, conditionem ascriptam fideicommissio defecisse manifestum est, nisi alia defuncti voluntas euidenter probetur. {Et facit etiam gl. in c. præterea, in gl. vlt. & in c. vlt. in verbo, moderationis, extra de verb. signifi.}

*Due rationes
coniunctæ con
siderantur in
hac lege.*

¶ Et negari potest, quòd ratio principalis & præcipua huius nostræ l. sit illa præsumpta donantis voluntas, ad hoc vt ex ea sola reuocetur donatio in casu illius: cum videamus aliàs facilius reuocari donationem factam liberto, quàm extraneo, vt suprà diximus & probauimus. Ex quo etiam tollitur quod diximus de amicitia patronorum & libertorum, ac de horum successione, ideo probabilius est, & verisimilius, utranque rationem simul & copulatiue in hoc casu considerari, videlicet mentem donantis, & quòd donatio est facta liberto, quæ facile reuocatur: proptereaquè nisi vtraque concurrat, non est locus huic l. nec ea cessat, nisi cessante vtraque per tex. no. in c. quoniam feruenter. §. porro, iuncto §. si autem, ext. vt lit. non conte. & ibi Pan. in loco posteriori in fi. qui illū text. ad hoc reputat sing. & in §. sed & si quis, & §. si verò nullius, & §. vlt. vers. ex vtroque, in auth. de inst. fid. & caut. & voluit Bald. in l. generaliter, in 2. oppo. quando loquitur de pluribus causis, quarum quælibet per se influit. C. de episcop. & cleric. cum simul, quæ videre poteris in illis nostris commentariis, tit. ix. vers. xxvij. in xx. limitatione. {Neque à ratione alienum existimare debet, id enim in transitu dicere volumus} quòd suprà distinxit liberto ab extraneis, quando &

id lex

id lex faciat, scilicet in Lexigendi libi, siue libertus, siue extraneus. C. de procurat. j

- 73 ¶ Quid plura: certe si omnes rationes obtinerent in extraneis, ut in libertis, essentq; omnia in omnibus eadem, aut paria: tamen non videretur propterea hæc nostra lloquens de libertis trahi aut extendi debere ad extraneos. Nam quando constitutio valde innititur æquitati, contra regulas iuris communis, cuiusmodi hæc l. nostra est, vt latè suprà diximus, non debet trahi ad alium casum, etiam ex eadem ratione, secundum Ioa. And. in c. ij. vt lite penden. li. vj. quem sequitur Pan. in c. propofuisti, col. pe. de probat. & l. in l. à Titio, in fi. prin. ff. de verb. oblig. vbi ex hoc limitatur, quæ suprà diximus, quòd cum est eadem ratio, idem est ius, non per extensionem, sed per interpretationem, & quia id tacitè cautum videtur, vt scilicet istud non procedat in isto casu. l. & rursus consi. xliij. prima consideratione, col. vlt. lib. iij.

- 74 ¶ Ex quibus vides lector optime, rem hanc esse admodum ambiguam: tamen omnibus non oscitanter perspectis,

Nunc adeò quæ sit dubia sententia menti,

Expedit.

Autoris hac de re sententia.

Neque enim dubito, quin si ad merum ius respicias, verior sit & probabilior ea sententia, quæ hæc l. asserit in ea tantum donatione procedere, quæ à patrono facta est libertis, de qua nuncupatum loquitur, & ita quidem nuncupatum, vt si filium phrasimq; l. confideres, faciliè intelligas de ea tantum donatione loqui velle. At alia op. humanior est & receptior, vt iam diximus, & asserunt etiam multi ex iis qui priorè sequuntur, & eam prædica & vsus ita mordicus retentat, vt ab eius faucibus erueri nemo queat. Ideòq; sequendam & consulèdo & iudicando arbitramur, sicuti etiam id faciendum autumant plerique ex iis qui sunt prioris illius sententiæ, vt suprà diximus. Et aliàs videmus legem nuncupatum loquentem de libertis trahi & ad alios, videlicet l. vlt. C. de crim. expil. hære. vt ibi videre licet ex gl. & Bal. Sed quod ad intellectum d. l. si totas, & d. c. vlt. xvij. q. iij. pertinet, si quid amplius scire desideras, vide quæ mox continenter subiciam in duab. seq. quæst.

- 75 ¶ Quæro igitur, si pater quispian donauerit filio, quem vnicum habebat, & postea ei nascuntur alij, an sit locus huic l. Certe hic est proprius casus d. l. si totas, vbi expressè dicitur, quòd huiusmodi donatio reuocatur vsque ad legitimum bonorum subsidium filiorum postea natorum. In quo certè à casu l. nostræ differt, quòd hic totum reuocatur, vt lex nostra exprimit, & dicemus postea latius, & ita eam l. si totas, intelligunt Bart. Ang. & alij ibi post Dyn. in l. j. C. eo. tit. de inof. donat. & idem Bart. in l. Titia Scio. §. imperator, & ibi etiam Bal. Alber. Imo. & Pau. Cast. ff. de leg. 2. & Jacob. Bel. & Ang. in auth. de immen. dona. l. o. And. Ant. Imo. non semel, & Pan. in c. vlt. de donat. Archid. in d. c. vlt. xvij. q. iij. Bal. in l. defuncto, col. j. vers. quæro an filius. C. si in fraud. patr. Bal. in ij. lectu. Saly. & Ang. hic. Petr. Ferr. in tit. forma libel. quo agi. pro dona. in verbo, irreuocabiliter, col. 2. Nicol. Mil. in suo repert. in verbo, donatio, vers. pen. Corne. consi. xv. ex quo dictus Franciscus, col. j. lib. item j. & consi. xj. in præsentu consultatione, col. vlt. lib. iij. vbi ita dicit communiter teneri Alex. consi. ciij. circa primam dubitationem, col. iij. lib. iij. Guid. Pap. consi. xxij. viso facto, col. vij. vers. si autem diceretur. Soci. in repe. l. cum auus, col. xix. ff. de cond. & demonst. & d. consi. col. 2. vers. habemus secundò, lib. iij. & d. consi. xcij. col. v. vers. quinto modo respondetur, lib. 4. & Iason consi. clxxj. viso instrumento dotis, col. 2. vers. non obstat etiam, & col. seq. vers. sed præmissis, lib. iij. (Steph. Bertr. consi. xxix. visis instrumentis, in ij. dubio, li. 4. & Carol. Ruin. consi. cxxxij. videtur, col. 4. num. 13. lib. 1. & consi. lxxj. ex duobus, col. vlt. vers. secundò dicitur, li. 2. & còf. cxxxj. in themate, col. vij. vers. præterea quamuis, lib. iij.) & plerique omnes, qui tenent l. nostram procedere in donatione facta extraneo. Hoc enim dicunt interesse inter hanc l. & d. l. si totas, quòd hæc intelligatur de donatione facta extraneo, & propterea tota donatio reuocatur: At d. l. si totas, de donatione facta filio, & ideo ad legitimam tantum reuocatur. & hæc est communis opinio. Qui verò tenent hanc l. intelligi tantum in donatione facta libertis, prout ipsa loquitur, ita eam à d. l. si totas, discriminant, atque dissepant, vt hæc intelligatur de donatione facta libertis, & ideo in totum reuocatur: illa autè de donatione alij cuius facta, siue filio, siue extraneo, & ita totum non reuocatur, quia plus iuris est patrono in libertum quàm in alium.

- 76 ¶ Et sicut l. non procedit cum donatio facta est filio, ita nec l. cum auus. ff. de condit. & demonst. & l. cum acutissimi. C. de fideicom. & similes huic l. nostræ (quod iam sæpius diximus) cognatæ, habent locum cum substitutus est filius testatoris, sed cum extraneus, secundum Bal. in l. cum quidam, post princ. C. de impub. & ali. substit. & eundem subobscure in l. generaliter, §. cum autè, col. 2. vers. vltimò quæro. C. de insti. & substit. dum dicit, responde, vt in l. Scauola. ff. ad Trebellian. quæ quidem l. id quod nunc dicimus, videtur innuere, nisi ex ea l. cum auus, & similibus suppleatur. Sed & idem nuncupatum voluit Guid. Pap. consi. xxvij. attendentes, col. 2. vers. nec potest dici, vbi ad hoc solum Barb. citat. & iterum consi. clxv. nobilis & potens, in fi. & consi. ccxv. vertitur quæstio, col. vlt. vers. nec obstat quod pars. & latius extendendo & iterum consi. ccxvij. indubitanter, in quinto dubio, quibus duobus postremis locis plerisque alios citat, quos inibi videre poteris. & subobscure Philip. Dec. in d. l. generaliter, col. 2. C. de insti. & substit. Sed tu vide Alexand. in l. hæredes mei. §. cum ita, col. vij. vers. & ex prædictis. ff. ad Senatusconsult. Trebel. & quæ dicam infra in verbo, donatione largitus, vers. cccxiiij. incip. quod si dicatur, vbi teneo contrarium, post alios multos.

- 77 ¶ Attende lector optime, quia nondum quempian legi, qui aliter teneret, quàm quod suprà diximus,

An donatio facta filio reuocetur per natiuitatem aliorum, & quatenus.

L. cum auus, & similes procedunt in extraneo.

Pater præsuumitur equalitate uelle seruare inter liberos.

ximus, scilicet donationem factam filio reuocari per naturam aliorum liberiorum, vsq; ad legitimam tantum, præter Fran. Rip. hic in xlvij. quærit qui tenet integrè reuocari pro virilibus portione natorum portionibus, quia si pater de aliis filiis nascituris cogitasset, verisimiliter eorum portiones huic filio non donauisset, cum præsumatur uelle æqualitatem seruare inter liberos. l. illud. C. de collat. & l. vlt. C. com. vtri. & l. quartum. §. sed & ipse. ff. de fund. instr. præsertim vt tollat iurgia & contentiones inter eos. l. cum oportet. §. fin. autem. C. de bon. quæ libe. Cui adde & alia multa quæ latè de hac re congesti in tracta. primogenituræ. in iij. q. Subditq; Ripa, quòd tenèdo hanc opinionem, quæ humanior est, potest responderi ad d. li. totas, quòd loquitur quando pater cogitauit de aliis filiis nascituris: quod hinc patet, quoniam collocata est sub tit. de inoff. donat. Ideo debet intelligi secundum naturam illius tit. Imperatores, ff. de in diem addi. Et hoc nec prorsus absurdum, nec omnino à ratione alienum esse arbitror. Nam si pater non cogitauit de liberis, plenius consultum est per hanc l. nostram, quæ totum reuocat. At si cogitauit, non est locus huic l. sed remedio illius tit. si fuerit inofficiosus, prout erat in d. li. totas, in qua totas facultates suas donauerat. Ideo cogita: neque enim ausim tam facillè discedere ab ea opinione: quæ iam veluti transfusa in rem iudicam. Et vide interim quæ dicà infra in verbo, filios nò habes, in primo dubio.

78
Donatio à patre facta filio reuocatur tantum usq; ad legitimam.

¶ Sed vnum non omiserim, quòd si sequaris eam communem sententiam, quam omnino sequi, velis, nolis, necesse est (facilius enim clauam è manu Herculis extorsisti, quam hanc tam persuasam ac receptam tot seculis opinionem deuicere possis) eam quoque intelligas procedere, etiam si donatio facta sit filio, quæ fortè ex statuto non est successura patri, nam nec ea reuocabitur, nisi vsq; ad legitimam filiorum postea natorum, licet ea quodammodo censeatur extranea, ex sententia Bart. in l. j. §. sciendum, per illum text. ff. de suis & leg. & in l. j. §. si pater. ff. de coniung. cum emancip. lib. cum sim. Nam in eo quod illi à patre donatum est, dicitur retinere iura suitaris, vt nuncupatim declarat Alex. consi. cxxxj. transmissum ad me est consiliū, lib. j. & Jas. in l. si emancipati. C. de collat. & consi. clxxj. viso instrumento dotis, col. vj. verum non obstat etiam, l. 4. vbi & ipse expressim in casu nostræ lid respondit, quod suprà diximus, scilicet donationem à patre factam filio, quæ ex statuto ab ipsius successione repellitur, non integrè reuocari ex l. nostra, sed tantum ad legitimam. ex d. li. totas, ad quod & alia quædà allegat, & inter cætera quætraid quætraid Imo. in c. vlt. colum. 3. extrà de don. quòd quando donatio facta est à patre filio emancipato, qui non est suus, §. sui. Institut. de hæred. qual. & differ. non tamen dicitur facta extraneo, nec in ea habet locum l. nostra.

79
An donatio facta ecclesiæ reuocatur per naturam filiorum.

¶ Sed quid si quis donauit ecclesiæ, aut alteri piæ causæ, & postea suscepit liberos, vtrum etià sit locus huic l. gl. in c. irascitur. xij. q. 2. videtur uelle quòd sic, dum dicit honestum esse, vt ecclesiæ natis liberis reddat quod sibi antè donatum est, per d. c. vlt. xviij. q. 4. Nam si id honestum est, idè quoque necesse est ecclesiæ obseruare, per id quod voluit gl. in cap. hoc ius. xij. quæst. 2. iuncta alia glo. in l. semper in contractibus. ff. de reg. iur. & quod etiam scribunt Host. & Ioan. And. in c. continebatur, extrà de his quæ fià præla. (Pet. Anch. consi. cxxxj. ex narratis, circa medium.) maxime cum ecclesiæ sit cultrix atque auctrix iustitiæ, vt dicit tex. in cap. j. §. tit. de alien. feud. quem ad hoc eleganter dicit Bal. in c. si duobus, col. 2. extrà de appellat. & omnis fraudis experts. ca. per tuas, extrà de donato. & quod ibi dicit Pan. in vlt. not. Et hanc opin. in nostro casu sequi videtur Pet. à Bel. Pert. in d. li. totas. C. de inoff. donat. & Cyn. in l. j. in vlt. quæst. C. eo. tit. Henri. Bohe. in c. vlt. col. j. in fi. & ibi etiam Collect. col. iij. vers. quid si duo, & Barb. col. pen. vers. adde secundo, extrà de donat. Pet. Jacob. in sua practica, tit. de conditio. ex lege, quæ pro re donat. compet. col. vlt. & Oldr. consi. cclxxvj. licet quantum ad claustrales, col. 2. vers. ad tertiam quæstionem. nam ibi loquitur de donatione facta ecclesiæ. Bart. in repet. l. j. in 2. q. v. q. princ. C. de sacrosan. eccles. col. vlt. & apertè Maria Socin. in tract. oblationum, in xv. libello. vers. vlt. circa secundum. & Barb. con. l. v. præclare scribitur, col. viij. vers. præterea faciat facilius, & vers. seq. lib. 2. Iason consi. cxxxj. alta & val de profunda, col. vlt. lib. 2. & consi. cxxx. factum sic se habet, col. ij. vers. sed præmissis, eod. lib. 2. & consi. cxlj. visa longa, col. pe. vers. concluditur ergo, lib. 4. & Fort. Gratia in lib. de vltimo fine iuris, char. xvj. vers. his itaque præsuppositis, cum multis seq. & Fab. Gioch. in repet. auth. nouissima, in xiiij. quæst. princ. in fi. C. de inoff. testa. vbi etiam dicit ita se tenuisse in repet. huius legis, in secundo princ. art. in 2. q. Quam tamen repet. inuenire non potui, & credo nondum fuisse impressam, cum Io. Neuiza. nuper omnes repet. & tractatus hæctenus impressos priuato in eam rem libello commemorauit, in quo nullam huius mentionem facit.

80
L. cum auct. habet locum etiam si fuerit substituta ecclesiæ.

¶ Et in hanc partem facit quod in simili dicunt pleriq; locum esse l. cum auct. ff. de condit. & demonstrat. quæ, vt suprà diximus, ex eodem fonte oritur, quo & l. nostra, etiam si fuerit substituta ecclesiæ. In quibus sunt Ricard. Mal. Bald. Pau. Calstr. Ioan. à monte Sperello, & Corn. in l. cum acutissimi. C. de fideic. Bal. tui Ang. subscripsit, consi. cccxxvj. considerato duo, in fi. l. 4. Raph. Co. in d. l. cum auct. & ibi quoque Soci. in repet. col. xvij. vers. secundum correlarium, vbi & ita dicit consuluisset patrem suum Marian. in consi. inci. Jacob. de Camerino. & illi subscripsisse omnes ferè solennes doctores Italiz. Et ita certè reperio ipsum Maria. consuluisset, consi. xxviij. cuius factum incipit, casus talis est, quidam Iacobus. consi. autem initium est, circa prædictam consultationem col. vij. vers. 18. ibi, non obstat quòd sit substitutum hospitale. Idem quoq; tenuit Pet. Anch. consi. lxxxiij.

- lxxiii. contra Philip. faciunt. & Pau. Cast. consi. xiii. si contingat dictam dominam Lesam, col. j. lib. 1. & consi. cccix. casus iste frequenter contingit, col. j. & ij. lib. 2. vbi & in hanc partem dicitur con-
 fuisse doctor. Bononienfes & Perusinos, & collegium Auimoniae, & Alex. in l. ex facto. §. si quis
 rogatus, l. c. col. v. in vj. fallen. ff. ad Trebel. & consi. xcij. super eo de quo queritur, col. ij. vers. pos-
 set etiam responderi, lib. 3. & cōf. xxxvij. perspectis his quæ in themate, col. iij. in prin. lib. 6. Corn.
 {consi. xxxj. placet mihi, col. ij. in fi. lib. 1. & consi. cclxxvj. viso supradicto themate, col. ij. vers. nec
 curandum, & iterum col. v. vers. & iuuantur præmissa, lib. 3. & consi. cccxj. quanquam prima fa-
 cie, col. vlt. vers. per quam rationem. {Bapt. Cacia in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & sub-
 stit. } Bar. in d. c. vlt. col. pen. vbi suprâ, extrâ de donat. & in repe. c. Raynaldus, col. xxij. & mult.
 seq. de test. & consi. xij. clementissimi Dei, col. vj. vers. & adduco illud quod voluit, lib. 1. & consi.
 xxxv. clementissimi Dei, col. j. eod. lib. 1. & d. consi. lv. præclare scribitur, col. vij. vers. & adduco,
 lib. 2. & consi. xxxvij. difficile est, col. iij. lib. quoque 3. & consi. xlvj. cuius est simile initium, col. iij.
 eod. lib. 3. & consi. lxxj. illud referam, col. j. eodem lib. 3. & Aluissus Tentor inter consilia Lauren.
 Calca. consi. xlvij. incip. Christi nomine repetito, col. iij. Soci. in l. ij. col. pen. vers. postremò. ff. de
 vulg. & pup. & consi. ccxj. licet difficultates, col. pen. vers. tertio ex eo quia ista donatio, lib. 2. &
 consi. ccxxvij. præfens consultatio, col. vlt. eo. lib. 2. & consi. xxvj. cum super, col. vlt. lib. 4. Felyn. in
 c. in præsentia, col. j. ext. de proba. Ludo. Bol. in addi. consi. lo. Ana. cōf. lxxvij. casus de quo agitur,
 col. ij. vers. nec dicatur etiâ. D. Bened. in repet. c. Raynaldus, in verbo, si absque liberis moreretur,
 nu. 23. & seq. de test. {Car. Rui. consi. cvj. viso, col. iij. nu. 4. lib. 2. & consi. clxxxij. in facto, col. iij. ver.
 secundò responderetur, eo. lib. 2. & consi. cxxxj. in themate, col. vij. nu. 8. vers. præterea quâuis, lib.
 3. } Iaso. d. consi. ccxij. alta & valde profunda, col. ij. vers. & in istis terminis, lib. 2. & consi. lxxxix.
 Ioannes Vayrolus col. vj. vers. prædicta veniora, lib. 3. Philip. Dec. in l. fœminæ. char. xiiij. in primis,
 ver. & ex ista. ff. de reg. iur. & in l. precibus, col. vj. vers. sed tamen in contrarium. C. de impub. &
 ali. subst. & consi. cccxj. in casu proposito, col. vlt. & consi. ccccxvj. in testamēto, col. j. & hoc quo-
 que sentit non obscure Bar. in l. filio præterito, col. iij. vers. præterea hoc persuadet æquitas. ff. de
 iniust. test. dum loquens de legatis factis ecclesiæ, allegat d. l. cum auus.
81. ¶ Facit similiter, quod cum posthumus ignoranter præteritus est in testamento patris, legata non
 conferuantur ex auth. ex causa. C. de lib. præf. secundum op. Bar. & multorū ibi, quos postea nun-
 cupatim citabimus: quoniam si pater, inquit, cogitasset de posthumo, verisimiliter non legasset.
 Certè id etiam obtinet in legato facto ecclesiæ: aut alteri pie causæ, vt voluit Bar. in d. l. filio præ-
 terito, quo loco proximè citauimus, & ibi quoque Bal. & apertius idem Bar. in repe. d. l. j. in ij. q. v.
 q. prin. & ibi quoque Bal. etiam in repe. col. antepe. vers. super quarto quæsito, & ibi item Alex. in
 addi. Bar. col. pen. C. de sacro. eccl. & idem Bar. in d. auth. ex causa, & ibi quoque Bald. & Ange. &
 ipse Bar. consi. xxiiij. Cechus condidit testamentum, vers. tertio, vsque ad fi. consi. & Bal. in l. j. col.
 pen. vers. vlt. iuris queritur. C. de inof. don. & consi. clxxxiiij. quidam dominus Rambaldus, lib. 3.
 Pet. Anch. in c. si pater, col. iij. in vij. not. de testa. lib. 6. & Card. Flor. consi. xx. cum in testamentis,
 in primo dubio, & Corn. consi. clvj. pro decisione, col. x. vers. item tertio fallit, lib. 2. Bar. d. consi.
 lv. præclare scribitur, col. 8. vers. & adduco quod voluit, lib. 2. Soc. in repe. d. l. moribus, col. pe. ver.
 confirmatur hoc idem. ff. de vulg. & pup.
82. ¶ Verum sunt & multi verendæ auctoritatis, qui contrâ negant hanc legem habere locum in do-
 natione facta ecclesiæ, ita scilicet, vt integra donatio reuocetur natiuitate liberorum, secundum
 hanc l. sed tantum vsque ad legitimam portionem, & ita voluit gloss. in d. c. vlt. & ibi etiam Arch.
 ævij. q. iij. ita intelligentes tex. ibi. Sequitur Bar. sibi præter morem contrarius, in l. Titia Scio. §. im-
 perator, col. ij. vers. quarto dixi quod donatio, & iterum col. vlt. vers. quarto. l. si vnquam, loquitur,
 & ibi etiam Raph. Co. ff. de leg. ij. Bal. sibi item, sed ex more, contrarius Ange. qui ita dicit fuisse de-
 terminatum Bonozio, Saly. Pau. Cast. & Alex. in addi. Bar. in d. l. j. C. de inof. don. Imo. nō semel, &
 Panor. in c. vlt. de don. Ro. in repe. auth. similiter, in 8. priuilegio pie causæ inter contractus. Cad
 leg. fal. vbi facit illâ gl. sin. Cor. consi. xj. in præfenti consultatione, col. vlt. lib. 3. & consi. xxx. in hac
 consultatione, col. ij. lib. 4. Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, col. xxxvj. ver. restat nunc examinare.
 C. de fideic. Calceane. consi. xij. pro parte negatiua, col. iij. ver. quinto si donatur. Iason in d. auth. si
 qua mulier, col. j. C. de sacro. eccl. & in l. generaliter. §. cum autem, col. j. C. de inst. & substi. Fely. in
 d. c. in præsentia, col. xxij. vers. quarto, quæro, de proba. Corset. in sing. in verbo, donatio, sing.
 incip. licet donatio, vbi & illâ gl. dicit sing. Matth. Affii. in const. Siciliæ incip. auctoritate, col. iij.
83. ¶ Et hæc posterior sententia hac ratione fulcitur. Nam si donatio facta filio non omnino reuoca-
 tur per natiuitatem liberorum, sed tantum vsque ad legitimam, vt diximus in præcedenti q. con-
 sequens est, vt nec similiter donatio facta ecclesiæ, quæ habetur loco filij. c. in præsentia, de proba.
 nec videtur liberis postponenda, arg. l. fancimus. C. de sacro. eccl. cum si Imò verò antepōneda,
 præterquam in legitima, vt patet ex d. auth. si qua mulier, & ibi Bal. Saly. & recen. eod. tit. & voluit
 Bar. in l. j. col. xij. in j. q. v. quæst. prin. C. eo. & expressiùs Ant. consi. xxv. ad primū dubium, col. vlt.
 Pet. Anc. consi. xlvj. prima facie videtur. Franc. Areti. consi. xij. in causa Nicolai. Alex. in l. pactum
 quod dotali, col. ij. & ibi etiam Ant. ab Alex. & Soc. circa mediū. C. de pact. & eundem Alex. consi.
 xxxvij. viso themate de quo, col. iij. ver. ad confirmationē. lib. 1. & consi. xlv. habito, col. vlt. eo. lib.
 1. & consi. lxxvj. viso testamento, col. iij. ver. vnde dicit, lib. 2. & Soc. consi. cl. Domine labia, & c. & nos

*Posthumus
ignorante præ-
terito legata
non confere-
untur.
Idem in lega-
to ecclesiæ.*

*Qui contrâ ne-
gant hanc l.
habere locum
in donatione
facta ecclesiæ.*

*Ratio eiusdē
opinionis.*

introducere, &c. col. pe. ver. nec dirigimus, & Iason in l. tale pactum, §. vlt. col. iij. versic. non ob. auctoritas. ff. de pact. & in l. licet, col. j. C. eod. & in l. hac consulti sumus, §. si quis autem, col. ij. in iij. l. m. C. de testa. l. & cōf. cxl. i. pēstabilis, col. x. versic. præterea posito, lib. 2. j. Phil. Dec. in d. can. præsentia, col. xxxij. versic. & circa istam primam questionem. & consi. cccxxvj. in duobus dubiis, col. ij. ver. venio ad secundum. l. & consi. cccclxxx. in casu qui contingit, in fin. & con. cccclxxxix. Philippus, col. vlt. versic. sed responderi. l. & alibi latius dicemus.

- 84 *Quæ ratio tutor videtur & probabilior, quàm quod diximus ecclesiam haberi loco filij, quia illud tantum procedit, cum quis ingreditur monasterium, secundum glo. & propè omnes in auth. rogati. C. ad Trebel. j. Dy. & Ang. in l. si quis ita, §. ca. lege. ff. de verb. oblig. Cyn. in l. j. in vlt. q. C. de inof. donat. & Bald. in d. athen. si qua mulier. & in l. eum acutissimi. C. de fideic. & consi. lxxxv. quæritur utrum ille, circa medium, lib. 1. & d. consi. ccxv. lib. 5. & Pet. Iac. d. tit. de cond. ex lege quæ pro re donat. comp. ante fi. l. Ang. consi. vij. in dei nomine, ex dicto themate, col. ij. & Fran. Arer. consi. liij. diligenter discussis, col. iij. versic. descendendo igitur ad tertium. j. & Laurent. Calca. qui alios refert consi. vij. quia à me quæsitum est, col. xij. versic. item non est verum. Estque eius rei ratio. nam qui ingreditur monasterium, se suæque omnia offert, deuouet, dedicat monasterio, auth. ingressi. C. de sacro. ecclē. Cepol. caularum civilium consi. xxxvj. quidam habens feudum, col. iij. in fi. Ideo videtur tantum diligere monasterium, imò magis quàm filium: nulla enim est maior dilectio, nulla charitas, nulla donatio, nulla liberalitas, quàm cum donator venit in domū, & cum datum idem esse penitus, cum dante, & cum denique quis seipsum donat. §. nec Moyses, de conse. dist. ij. & c. j. §. vna, in princ. extr. de sum. tri. & fid. carho. & cle. si dominū. §. o singularis, de reliq. & vene. sanc. Non mirum igitur, si hoc casu monasterium sit loco filij, non etiam aliàs. Sed nec id quoque semper procedit, vt scilicet monasterium quod quis ingreditur, habeat loco filij, vt dicam latè infra in verbo suscepit liberos. versic. xlvj. inci. imò vtrò quod habeatur. Imò sunt qui nullo casu id obtinere asserunt, vt dicam in eadem gl. versic. seq.*

*Quosensumo
nasterium dicitur
esse loco
filij.*

85
De eadem re.

¶ Idè hūc & in eo quod diximus in casu d. l. cum auus, et si multi tenent contrariū, videlicet eam l. & similes non habere locum, quando ecclesia est substituta, vt pulchrè consuluit Pet. Anch. sibi contrarius d. consi. xlvj. & latè Barb. sibi etiam contrarius in repe. d. l. cum acutissimi, col. xxv. ver. quartò istud summarium, cum multis seq. per quatuor chartas, & iterū char. pe. versic. quid si testator. & consi. lxxj. illud in mediū referam, col. 6. versic. nunc est videndum, col. 8. versic. nec obstat cum dicitur. lib. 3. vbi vacillanter loquitur, sed ita tamen, vt in hanc partē inclinare videatur. Fely. sibi itē contrarius, in c. ecclesia sanctę Mariz, col. 38. ver. quartò, quia saltē vno casu, de consi. Iason sibi contrarius in d. a.uth. si qua mulier, col. ij. & in d. licet inter priuatos, col. j. versic. secūdò facit. C. de pact. vbi hoc dicit sing. & in l. tale pactū. §. vlt. col. iij. versic. & propterea per hanc doctrinā. ff. eo id in l. generaliter. §. cum autem, col. j. versic. secundo correlario. C. de insti. & substi. & in l. si quis et quod, col. iij. ver. secundo & notabilius. ff. de iurisd. om. iud. vbi ita dicit se consuluisse Pilis, vt certè consuluit, consi. cxl. i. pēstabilis dominus, col. x. ad fin. & iterum col. vlt. versic. præterea & valde ad propositum, lib. 2. & Phil. Dec. sibi contrarius d. consi. 529. col. j. versic. fed breuiter responderetur. & Carol. Rui. sibi quoque contrarius, consi. iij. de pluribus, col. pen. num. 23. lib. 2. j.

86
De eadem re.

¶ Quanquam ipse Petr. Anc. quem veluti auctorem & antesignanum huius op. ceteri laudant & sequuntur, non eam simpliciter asserere videatur in d. consi. xlvj. ex quo illi eum citant, quoniam inibi & alia multa in eam op. suadentia concurrebant, præterquam quòd substituta fuerat ecclesia, vt etiam animaduertit Socin. in d. l. cum auus, col. xv. versic. potest & secundo loco, & rursus col. ij. versic. vel secundum. ff. de condi. & demon. & in d. consi. cxvj. licet difficultates. col. pe. lib. 2. & Corn. consi. cxvij. non alienam, col. vij. ver. potest etiam dici, lib. 3. & alibi in hac re admodum dubitauit ipse Pet. videlicet in d. can. præsentia, extra de proba. & rursus alio in loco non obsecrè priorem opin. tenuit, vt supra diximus. Ex quo nihil illi officit ipsius Pet. auctoritas.

87
Prima charitatis incipit à seipso.

¶ Sed vt vltimū procedamus, nō omnino etiam expediret istud, quod diximus in casu d. a.uth. ex causa. C. de lib. præ. quando multi negant illud procedere in legatis ad pias causas, quoniam inquit, verisimile est testatorem huiusmodi legata reliquisse, etiam si cogitasset de posthumo, quia prima charitas incipit à seipso. l. præf. C. de serui. & aqua. & anima quondam rebus est anteponenda. d. l. sancimus. C. de sacro. ecclē. Et in hac opin. fuerunt Bal. Ang. & Imō in l. filio præterito. ff. de in iust. testa. & iidē omnes in l. Titius, in prin. ff. de lib. & posthum. Ang. in l. militis codicillis. §. miles in supremis. ff. de testa. milit. Ang. Pau. Ca. Alex. Cor. & Iac. in d. a.uth. ex causa. Ioan. Ana. consi. xxvij. visis & ponderatis, col. pe. versic. ex quibus omnibus, & ibi Lud. Bolo. in addit. col. iij. versic. plus dico. Pau. Ca. consi. xv. incip. do. col. iij. in fin. lib. 2. Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, char. pen. C. de fideic. Fran. Arer. con. xcij. viso legato, col. j. & Iac. in l. precibus, col. v. C. de impub. & ali. substit. Bernar. Laud. in addit. Bart. d. consi. ccij. j. & Cat. Cor. in memor. incip. anima cunctis rebus.

88
Relictum pro restitutione male ablatum, dicitur ad pias causas.

¶ Sed tu tamen hic aduerte, quia maxima istorū pars non loquuntur generaliter in legato facto pie causa, sed nuncupatim & specialiter in legato relicto pro restitutione male ablatum, quòd haud dubiè dicitur ad pias causas, vt ex se satis patet. & est sententia Bald. & Ang. in l. hereditas. §. si defuncto. ff. de petit. hæred. Flor. in l. eum quidam. §. si dies. ff. de vsur. & not. in cle. j. de priuileg. con. si. Tamen non est gratuitum, sed necessarium, & veluti quidam restitutor rei debet, vt dicit gl. in c. quanquam, in verbo, possunt acquirere, ad fi. de vsur. lib. 6. & Bal. in c. ad nostram, col. ij. versic.

verfi. item not. valere, extr. de iureiur. & doc. ſape. In qua quidem aut neceſſaria reſtitutione, auſ gratuita donatione non habet locum hæc l. noſtra, vt poſtea latè dicemus in verbo, donatione largitus. Nam & videmus deportatum condemnatum ad mortem, qui ſimpliciter legare prohibètur l. eius qui. §. inſulam. ff. de teſta. etiam in fauorem piæ cauſæ. l. ſi quis filio. §. irrum. ff. de in iuſt. teſta. & voluit Io. And. in add. Spec. tit. de inſtr. edi. §. compendioſe in addi. quæ incipit, quid de damnato, & iterum in §. nunc aliqua, verſi. xv. eo. tit. & Bal. conf. ccccxlvij. quæritur in primis, col. 1. lib. 1. cum concor. adductis à me in noſtro tractatu priuilegiorum piæ cauſæ, in lxxvj. ſpeciali, poſſe tamen id facere pro malè ablatis, non quidè vt valeat tanquam teſtamentum, & habeat vim reſciti, ſed tanquàm conſeſio facta inter viuos, & iure debiti, ſecundum Ioan. And. in d. c. quan quam, in gl. quæ incipit, dominus meus, de vſur. lib. 6. in nouella. & ſequitur Petr. Anc. ibi, col. v. in 14. not. vbi hoc limitat procedere cum conſtat de malè ablatis, & ibi quoq; Domi. in verſi. omnes autè, col. 6. verſi. ſed pone quòd quis. Sequitur etiam Bal. in l. vlt. col. 3. verſi. & ideo. C. ſi à nō comp. iudic. & conſi. 382. dicit lex, poſt prin. lib. j. & conſi. 244. proponitur quòd quidam nobilis, poſt medium, lib. 5. & conſi. 447. ad euidentiam præmittendum eſt quis dicatur, eolum. vlt. eo. lib. 6. & conſi. 476. teſtamenta & reſciti, eo. lib. 5. vbi id negat alibi in iure repetit. & Collec. in c. Ioannes, col. v. verſi. ſed quid ſi quis, ext. de teſta. & Rom. conſi. 164. hæc quinquaginta. & conſi. 199. præſens ſtatuti particula. col. vlt. & ad hoc allegat optimum text. in l. ſi ſeruo. ff. de hæred. inſtituen. vbi non præſtat beneficium: qui impendit debitum. Ex quo nor. Bald. quòd ſi gabella ex ſtatuto ſolui debet ex legato, ea non debetur ex reſciti facto pro malè ablatis, quia id non eſt propriè legatum. Sequitur itè illud Ioan. And. dicti Auguſt. in addit. Ang. Arct. in tracta. malefic. ſuper verbo, caput à ſparulis amputetur. & D. Bened. in repet. c. Raynucius, in verbo, ſi abſq; liberis moretur, le j. nu. 30. & iterum in verbo, mortuo itaque teſtatore, le j. nu. 187. Sed & aliàs legitima quā non poteſt minueri fauor piæ cauſæ, vt in auth. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. eccl. tamen diminui poteſt pro exoneratione conſcientiæ, vt voluit Soci. qui alios citat, in repet. d. l. moribus, col. pen. verſi. vno tamen caſu. ff. de vulg. & pup. & in l. cum auus, col. xx. verſi. tertium correlarium. ff. de condit. & demon. & Catel. Cot. vbi ſupra. Et hac ratione etiam in caſu d. auth. ex cauſa, idem Bal. in d. l. j. col. iij. verſi. modo venit circa voluntatem. C. de ſacroſan. eccl. expreſſim diſtinguit inter reſciti pro reſtitutione malè ablatorum, & alia legata piis cauſis facta, vt ſcilicet in illis debetur, etiam ſi poſthumus fuerit ignoranter præteritus, non etiam in aliis, quod & facit Petr. Anch. in d. cap. ſi pater, in vij. nota. de teſta. lib. 6. Soc. in d. l. cum auus, & vbi ſupra. Et ita videntur intelligere ij, quos ſupra proximè citauimus. Ideo tu in hac re cogita.

- 89 ¶ Maxime, quia non videtur verum, quod ſuprà dictum eſt, magis fauendum eſſe eccleſiæ, quàm liberis, præterquam in legitima, cum iura ſimpliciter ſtatuant hæreditatem filiis deberi iure naturæ. l. ex ſcripto, in fine, ff. vnde liber. cum aliis ſuprà in prin. allegatis. ſitq; notum illud diui Pauli ad Galat. c. iij. Filius, ergo hæres. Uludque quod dicitur Auguſtini: quicumque vult exhæredato filio eccleſiam facere hæredem, quærat alterum qui ſuſcipiat, non Auguſtinum, vt ſcribitur in c. vlt. xvj. q. iij. quod dictum de conſilio intelligit gl. in l. Papinianus. §. j. ff. de inoffi. teſta. & in l. ſi quis ad declinandam. C. de epiſco. & cleric. in conſilio autem non eſt neceſſitas. c. quod præcipitur. 14. q. j. Idcirco non videtur quòd illud conſilium reſtingatur reſpectu legitimæ, in qua eſt neceſſitas, vt poteſt quam pater non poteſt ſine cauſa auferre. §. aliud quoque capitulum, in auth. vt cum de appel. cog. Et in materia d. l. cum auus. & d. l. cum acutiſſimi, hoc probatur, vbi tex. prouidet liberis, nepotibus, & poſteritari, quibus nō debetur legitima, quia ſtantiſſimis filiis nepotes & alij deſcendentes non debent neceſſariò inſtitui vel exhæredari. l. Gallus. §. in omnibus, in fi. ff. de libe. & poſthu. l. poſthumorum, in prin. ff. de inuſt. teſta. ex quibus Phil. Dec. ſibi cōtrarius in l. licet, col. ij. in iij. not. (C. de pact.) & iterum in l. generaliter, col. iij. verſi. retenta tamen. C. de inſtitut. & ſubſtit. rursūque conſi. cccxcj. in caſu propoſito, in fi. illud aſſerit, quod dicimus non verum eſſe, quòd magis ſit fauendum eccleſiæ, quàm liberis, excepta legitima.

- 90 ¶ Sed & quòd ſimpliciter fauorabilior ſit cauſa liberorum, quàm eccleſiæ tenet Bald. in Liubemus, col. j. C. de teſta. Petr. Anc. in c. j. ext. de teſta. & in rubr. eo. tit. lib. 6. col. ij. verſi. ex quo infero, & iterum in d. c. ſi pater. in vij. not. eo. tit. lib. 6. Ro. in repe. auth. ſimilit. in vltimo ſpeciali contractū, in fi. & iterum in xvij. ſpeciali teſtamentorum. C. ad leg. Falc. l. Io. Ana. & Fely. in c. ſi quis epiſcopus, de hæreti. & Maria. qui alios allegat, conſi. xxij. circa prædictam conſultationem, col. 7. verſi. decimo ſtauo. & in tractatu oblationum in xv. libello, in primo membro, poſt prin. & Barb. cōſi. xij. clementiſſimi Dei, col. vij. verſi. modo ſi vnus, lib. 1. & conſi. xxix. illud aſſerit in medium, col. ij. eod. lib. 1. & conſi. xxxij. clementiſſimi patris, col. j. eod. lib. 1. & conſi. ſeq. clementiſſimi Dei, col. ij. nec obſtat cum poſtea dicitur, & iterum col. vj. verſi. nec ob. cum dicitur, & ſeq. eo. lib. 1. & cōſ. lv. præclare ſcribitur, col. vij. & ſeq. lib. ij. & conſi. xxxvij. difficile eſt, col. ij. lib. 3. & conſi. xliij. illud in medium, col. v. eod. lib. 3. & conſi. xlvj. difficile eſt, col. ij. eo. lib. 3. & conſi. lxxvj. illud in medium referam, col. vj. eo. lib. 3. & conſi. ſeq. illud in medium aſſeram, col. iij. verſi. etſi quiſpiam opponat, eo. lib. 4. & conſi. lxxj. illud in medium referam, col. vj. verſi. nec ob. cum dicitur, eo. lib. 3. & conſi. lxxx. illud referam, col. j. eo. lib. 3. & conſi. lvij. omnipotentem, char. vj. verſi. & faciat quod voluit, lib. 4. vt & alios multos citat (Cor. conſi. xxxj. placet. col. ij. lib. 1.) Petr. Bel. in ſpeculo principum, titu. de materia executi. vlt. volun. §. videmus, char. pe. & Bene. Cap. conſi. xix. pun. ſi finit quidā Pe-

*Non præſtat
beneficiū qui
non impendit
debitum.*

*Non eſt ma-
gis fauendum
eccleſiæ quàm
liberis.
Filius, ergo
hæres.*

*Pater nō pou-
teſt filio ſine
cauſa legiti-
mā auferre.*

*Maiores fauor
liberorum
quàm eccle-
ſiæ.*

trucijs, col. 2. vers. sed his non ob. & conf. xxij. punctus quidam Tadeus, ad fi. & conf. lxxvj. pūctus quidam Bernardus, col. iij. vers. unde si in dic. & Cor. conf. clvj. de duabus hereditatibus, col. iij. lib. 2. & d. conf. cclxxvj. col. ij. quo loco supra citauimus, lib. 4. & con. 226. quanquam prima facie, col. vlt. vers. præterea etiam, lib. 4. Iason sibi contrarius, d. consil. 212. col. vlt. lib. 2. Phil. Dec. in c. j. col. x. vers. sexto à simili ratione, ext. de probat. & in l. vlt. col. pen. vers. sexto infertur. C. de eden. & in l. licet, col. 2. & ibi Alciat. in verbo, fauore. C. de pact. Et in hanc sententia Augustinus in episto. ad ad Ediciam, eā increpat, quod cum haberet filium, magnam tamen facultatem partē in elemosynas profundisset, citatque illud Apost. j. ad Timoth. v. Quisquis suis non prouidet, fidem denegat, & est infideli deterior. Vide tamen quæ dicam infra in verbo, donatione largitus, in xvij. q.

91
De eadem re.
¶ Ex quibus etiam fit, vt licet aliàs monasterium quod quis ingreditur, excludat substitutum sub ea conditione, si institutus decedat sine liberis, per §. sed hoc in presenti, in auth. de sancti. epi. & in authen. nisi rogati. C. ad Trebel. hoc tamen nō procedit, cum substitutus est filius testatoris, vt voluit Bald. in d. auth. nisi rogati, col. ij. & conf. cxv. testamentum Puciarelli, lib. 1. i vbi ita dicit fuisse iudicatum.} & Raph. Fulg. consil. liij. quoniam superius, in fin. Alex. consil. cxxj. visio themate, col. iij. vers. in hanc partem, lib. 2. & lae. Ias. d. consil. cxxij. i. col. ij. vers. sed prædicta, lib. 2.}

92
An reuocatio
ni huius legis
locus sit in do
natione facta
magno cuius
amico.
Nulla amicitia
tam felix
que imitetur
fraternitatē.
¶ Quid autem in donatione facta magno cuiuspiam amico? An vi huius l. nostræ reuocatur filiorū natiuitate? Bald. hic in casu positione videtur sentire quoddam sic, dum ita casum format, Patronus, inquit, habebat liberum, quem valde diligebat, &c. Et hoc confirmat, quod voluerunt Guil. Bald. & Ang. in d. l. tale pactum. §. vlt. per illum text. ff. de pact. quod qui donat fratri, aut alteri coniunctæ personæ, cum non habet liberos, suscepit postea liberis reuocatur donatio. de quo & illic est optimus text. loquens de fratre. Porro nulla amicitia potest esse tā felix, que imitetur fraternitatem, vt est Quintiliani sententia decl. cccxxj. Quis enim, vt apud Sallustium dicit Mycipsa, amicior, quam frater fratri? Et multis antē seculis scripserat Hesiodus,
Id est,
Μὴδ' ἀπογίνῃσιν ἰσοὶ ποιεῖσθαι φίλων.
Sed nec germano quisquam est æquum amoris.

Antigone fra
trem uiro ac
filium antepo
suit.

Cuius rei exemplum nobis reliquit Herodotus in Thalia de muliere (ea Intraphernis vxor fuit) quæ optione sibi facta à Dario, fratrem, aut maritum, aut filios morti adiudicatos eximēdi, fratrem elegit, maritūque ac liberis anteposuit. (Sed & Antigone apud Sophoclem assensit fratri viro ac filius antepone. his enim amissis alios faciliē comparari: fratrem verò, si parentes obierint, nunquam tibi nasciturum esse. Id quod etiam refert Aristot. lib. rhetor. iij. c. 4.) de qua re plura diximus in xxij. causa minuendæ pœnæ. Igitur vt ad rem redeamus, si id obuenit in fratre, in quo tam arcta est coniunctio, tanta amicitia, vt quod illi donatum est, reuocetur natiuitate liberorū, multo magis in alio amico extraneo debet procedere: & id quidem iure optimo, quando nulla est amicitia, nulla coniunctio, quæ paternam æquet, aut vincat. l. vlt. in prin. C. de cura. furio. nec sui quidem ipsius. l. isti quidem. §. vlt. ff. quod met. caus. & supra post prin. abundantissimè diximus. Ideo cum huius l. fundamentum sit verisimilis illa mens & affectio parentum in liberos, qua censetur velle ipsos ceteris præferre, vt etiam sæpius iam diximus: quæ tanta potest esse amicitia, vt donans verisimiliter velit alium præferre suæ posteritati? nisi aut merita, aut id genus alia intercedant, quæ cessare faciant hanc l. vt dicemus postea.

93
Plus iuris ha
bemus in ami
cos, quam in
alios.

¶ Et hanc sententiam non mediocriter sustentat, quod aliàs id quod fit ob amicitiam, minus efficax est, faciliusque reuocatur, quam quod fit nullo amicitie respectu, tanquam scilicet plus iuris habeamus in amicos, quam in alios, per gl. in l. j. in verbo, quod genus, in ff. de preca. quæ dicit precarium simile esse contractui, quem sæpe fieri videmus, scilicet dum donat quis alicui in amicitia, potest enim reuocare quando velit. Et illam gl. expendit & sequitur Rapha. Co. ibi. & ex ea Iason in l. j. col. ij. vers. alibi reperio. ff. de in litem iurand. id not. quod supra eā diximus, & declarat qualiter intelligatur. (Idem quoque Iason qui eam glo. dicit mirabilem, in l. dedi, quæ est iij. §. si liber, in x. not. ff. de cond. ob. caus.)

94
Inimicorū do
na non dona.

¶ Vt interim illud omittamus, quoddam si donatio facta amico non reuocatur ex hac l. nunquam aut vix ei locus esset. Quotus enim quisque donat inimico? Nisi fortè vt illum eo delinimento, ac veluti hamo vt piscem capiat ac fallat, vt est in veteri prouerbio apud Euripidem in Aiace Flagellifero,

Αἰὲς ἴσ' ἀλαδὺς ἢ θροῶν παρομίαι,
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κ' οὐκ ἰνίσματα.
Sed est vera mortalium paramia,

Id est, propè ad verbum,

Ita autem in carmen vertit Erasmus,

Inimicorum dona, non dona esse, & inutilia.
Quin verum id est mortalium prouerbium,
Non esse dona, dona quæ veniunt tibi
Ab hoste, verum inauspicata ac noxia.

De quo Erasmus ipse multa Chiliadis j. centu. iij. c. xxxv. Sed cui addere potes illud Maronis lib. 2. Aeneidos huc haud dubiò alludentis,

Timeo Danaos, & dona ferentes.

Et paulò antè,

Aut vlla putatis
Dona carere dolū Danaum?

Item

Item illud Ecclesiastici 34. Dona iniquorum non probat altissimus. Cui accedēs lex 12. tab. Impius, inquit, ne auctore placare donis iram deorum. Quam quidem legem interpretans Tullius lib. 2. de legibus. Donis, ait, impij ne placare quidem audeant deos, Platonem audiant, qui vetat dubitare, quia fit mēte futurus Deus, cum vir nemo bonus ab improbo se donari velit. Alius autem nullus aut pauci donāt inimico & malē merito. In eccl. adiecit. ff. pro socio. & l. j. de anno. civil. lib. 11. & voluit Bal. in l. illud. col. pe. in iij. q. C. de sacro. eccl. 1. & Alex. cons. cxxvj. in hāc ratione, col. j. lib. 4. & dicemus infra in verbo, donatione largitus, in j. declaratione donationis remuneratione.

91 ¶ Verum Soc. cons. xxxix. in quaestione quæ vertitur, col. vlt. lib. 3. videtur voluisse contrarium in valde amico, cui verisimile est donantem donaturum fuisse, etiam si cogitasset de liberis. Quod & confirmatur ex eo quod dicit Bal. in auth. ex causa, col. 4. vers. item non ob. & ibi post eum Cornel. col. xj. vers. quintò fortè fallit. C. de lib. præter. q. licet aliās legata facta à testatore non cogitaret de posthumo, non conferentur vi illius auth. ex multorum sententia, vt saepe supra diximus, & dicemus infra latius: tamen hoc non obtineret in legatis factis coniunctis personis, quibus verisimiliter testator legauisset, etiam si de posthumo cogitasset. tunc enim conferantur legata, arg. l. cum alienam. C. de lega. quod & sequitur idem Corn. consil. xcviij. videtur in præsentī consultatione, col. iij. vers. sed dato sine præiudicio, lib. 3. Id quod etiam obtinet in legatis factis amicis: cum d. l. cum alienam, quā inniuntur Bal. & Corne. trahatur etiam ad amicos, ex sententia Guil. Cu. Fulg. Pau. Ca. Alex. & Iaf. in ea ipsa l. & Barb. in repe. cap. Raynaldus, col. cxvij. de testa. Quibus optumè suffragantur verba illius l. cum dicitur, vel alix personæ.

*Legata reli-
cta coniunctis
personis con-
feruntur etiā
posthumopre-
terito.*

96 ¶ Nam amicitia necessitudini siue consanguinitati anteponenda est, aut certè non posthabenda, ex Platonis illius philosophorum Dei sententia, atque etiam Ciceronis, cuius hæc verba sunt lib. 1. Offic. Sanguinis coniunctio & benevolentia deuincit charitatem homines. magnū est enim eadem habere monumenta maiorū, eisdem vti sacris, sepulchra habere communia: sed omnium societatū nulla præstantior est, nulla firmior, quàm cum viri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti. Sed & idem in Lælio hanc eandem sententiam hac ratione comprobatur. Ex propinquitate benevolentia tolli potest, ex amicitia non potest. sublata enim benevolentia, amicitie nomen tollitur, propinquitatis remanet. Ergo illud in quo necessariò benevolentia permanet, anteponden- dum est ei, à quo benevolentia remoueri potest. Valerius autem Maximus grauiſſimus & ipse au- tor, c. 7. lib. 4. ita exorditur, Contemplerur nunc amicitie vinculū potens & præualidum, neque vlla ex parte sanguinis viribus inferius, hoc etiam certius & exploratius, quia illud nascendi for- titutem opus, hoc vniuersiuique; solido iudicio incoacta voluntas cōtrahit. Itaque: celerius sine repræ- hensione propinquum auersere, quàm amicum: quia altera dirēptio vtrique iniquitatis, altera leuitatis crimini subiecta est. Cum enim deserta sit futura vita homini nullius amicitie cincta præ- dio, tã necessariū præsidium temere assumi non debet: semel autem apprehensum, rectè sperni nō conuenit. Iſocrates orator eximius ad Demonicum effert miris magnis; laudibus Hipponicum ipsius Demonicū patrem, quod magis approbabat amicos, quàm propinquitatem vlla deuinctos, existimabat; ad societatem esse potentiorē natura legem, mores genere, delectū necessitate.

*Amicitia ante
ponēda est ne-
cessitudini.*

97 ¶ Ex Theologis D. Ambrosius, qui inter primos statuitur, plerumque, ait, amici se potius beneuolen- tiz quisque committit, quàm fratris necessitudini. & D. Thomas, qui facile primas inter scholasti- cos obtinet, differens in ij. ij. q. xxvij. de ordine charitatis, censet cōiunctos sanguine in iis duntaxat quæ naturam ipsam concernunt, amicis anteponendos, ex cæteris postponendos. quē sequitur Ant. Florent. in iij. parte summæ, tit. vj. c. v. §. vj. At alibi idem D. Thomas, in eo scilicet opu- sculo, quod scribit de dilectione Dei & proximi, simpliciter asserit amicitiam plerumque constan- guinitati præponderare. At quem non immemoro Theologis, & forte etiam diuini annumerabo, Salomon Proverb. xvij. c. Vir, ait, amicus magis amicus erit, quàm frater.

*Item secundū
Theologos.*

98 ¶ Sed ne nostros iuriconsultos, & legumatores silent prætereamus, Leges nostræ pluris existi- mant amicitiam, quàm illam fraternitatem, quæ cæteris necessitudinibus, vt supra diximus, præ- ponitur, vt quæ sanxerunt magis amicitie atque consortij rationem esse habendam, quàm frater- nitatis, ad metiendam iudicandamque qualitatē rerum à fratre, eodēque commilitone donata- rum in l. cum allegas. C. de castren. pecu. lib. 12. vbi si frater ex cōmilitio amicorū factus fratri com- militoni quippiam donauerit: id in peculio castrensi habendum est, considerara potius qualitate amicitie quæ ex commilitio processit, quàm fraternitatis. estq; in eandem rem text. similis, nisi quod generaliter de agnatis loquitur, in l. pen. in prin. ff. eo. tit. Quorum legum autoritate sufful- tus Alber. in l. sed & hæc personæ. ff. de in ius vocan. dicit amicitiam plus habere ponderis, quàm fraternitatem. Cui planè concinens Homerus ille omnis virtutis parens Iustiniano in præmio ff. dictus, censet fidum amicum non esse fratri postponendum.

*Et iuricons-
ultos.*

Si qui forsitan amicus sit grauiſſime boniſſime,

Quandoquidem in non inferior vel fratre putantur.

Sunt enim versus illius huiusmodi in fi. lib. 8. Odysseæ,

ἢ τίς ποτὶ καὶ ἰταῖρος ἀνὴρ κακιστοῦ καὶ ἀδελ-
φῶς, ἢ πᾶσι τοῖς κακοῖς καὶ ἰταῖρος χεῖρον.

ἢ τίς ποτὶ καὶ ἰταῖρος ἰὼν περὶ τοῦ κακοῦ.

99 ¶ Et hæc quoque ex eo fulciuntur, quod licet id quod interest, ob affectionem conjunctionis san-

Id quod inter
est ratione au
mitia est fir
tius eo quod
interest ratio
ne coniunctio
nis sanguinis.

100
Amicitia sem
per ordine
scripturae pre
lata.

101
De eadem re.

102
Quicquid in
iure statuitur
inter cōiunctos
idem obtinet
inter amicos.

103
In testamento
inter liberos
semper intelli
gitur clauiculis
codicillis.

guinis aut aliis, non tanti sit, ut quis pro altero stipulari possit, per id quod voluit gl.in l. fideiussio-
nis, in verbo, neque enim, & ibi Bart. & alij. ff. de pact. & idem Bart. in l. quod dicitur. ff. eod. tit. &
in l. col. 7. vers. vidimus supra triplex interesse. C. de sent. quor. per eo quod inter. (Nicol. Neapo.
qui eam glo. dicit singularem, in l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verb. oblig. & est bonus tex. in l. quod
dictum, vbi Ang. & Raph. Fulg. not. ff. de pact. & in l. iij. §. sed & si forte. ff. iudica. fol. Tamē
habemus glo. quae id negat procedere in eo quod interest ob amicitiam, ad enim satis esse, vt pro
altero stipulari possit, ea est in l. vnius. §. j. in verbo, videamus. ff. de pactis. & ibi Bal. Ang. (Pau.
Cast. & Alex. & Iason consil. xli. in duobus, col. pea. vers. vel aliter & secundo, lib. 3. Ex quo & ipse.)
Iasid animaduertens in l. col. iij. vers. capio gloss. ff. de iur. iuran. illud not. quod dicit mirabile, id
quod interest ratione amicitiae, esse fortius eo quod interest ratione coniunctionis sanguinis. Sed
tu tamen illum vide in d. l. vnius. §. j.

¶ Porro videmus apud nostros iuriconsultos, qui ordinem scripturae inspiciendum iubent, in l.
generaliter. ff. de fideico. liber. cum si, ferme semper amicitiam coniungunt in ordine scripturae
praelatam. l. sed si plures. §. in interrogato, in si ibi, amicus vel cognatus. ff. de vulg. & pupil. & l. si. ser-
uus plurium. §. vlt. ibi, legatarij charitas & necessitudo. ff. de leg. j. & l. Theopompus, ibi, amici mei
& cognati. ff. de dor. preleg. & l. affectionis, ibi, amicos vel necessarios. ff. de donat. Quod & fecit
Esdras ille Propheta & Scriba Hebraeus c. iij. Non meminerunt, inquit, cum biberēt, charitatem,
nec fraternitatem. & David Ode xxxvij. Amici mei & proximi mei aduersus me appropinquave-
runt, &c. & Tullius in oratione pro Sexto Roscio Amerino: Quod is simulatque sensu de ami-
corum cognatorumque sententia, Romam confugit. & Sallustius in bello Iugurthino de Micipia
loquens, cum sibi finē vitae adesse intelligeret, coram amicis & cognatis huiusmodi verba ser-
uitur habuisset, tūc quoniam mihi natura finē vitae facit, per hanc dextrā, per regni fidem moneo,
obtestorq; te, vt hos, qui tibi genere propinqui, beneficio meo fratres sunt, charos habebas: neu ma-
lis alienos adgeres, q; sanguine coniunctos retinere. Non exercitus neq; thesauri praesidia regni
sunt, verum amici: quos neq; armis cogere, neq; auro parare queas, officio & fide parantur. Quis
autē amicior, q; frater fratri: aut quem alienū fidem inuenies, si tuis hostis fuens? Equidem ego re-
gnum vobis trado firmū, si boni eritis: sin mali, imbecillum. Nam concordia res parue crescit: dis-
cordia maxime dilabūtur. Haecenus ille. Qui locus cū isto collatus maximā huic rei lucē adfert.

¶ Quid, quod ex sententia nostrorum doctor. amicitia superat parentum affectionem? in qua causa
est nostrā. l. quod ex hoc clarē liquet, quod scribit Bart. in l. alimentaria. §. j. ff. de ali. & cib. legat. per
text. ibi, quod licet appellacione filiorum non veniant filij filiorum, id est, nepotes, l. quod si ne-
potes. ff. de testa. tutel. & l. filij. & l. iusta. ff. de verbor. signifi. cum si, fallit tamen in nepotibus, quos
testator prae singulari amore vt filios nominabat atque tractabat, habita scilicet potius ratione
amicitiae, quam sanguinis, & hoc sequitur Alex. ibi in addit. Bart. & Roman. in repet. l. si verō, §. de
viro, in xxxv. fol. ff. solut. matr.

¶ Vt iam non mirum sit, quod plerique ex nostris censuerunt, quicquid in iure statuitur inter
coniunctos & necessarios ratione affectionis sanguinis, id quoque obtinere inter amicos. ita enim
dicit Panor. in cap. requisiti, per glo. ibi, extrā de testam. & Alexan. in l. exigendi, col. iij. vers. & id
quod dicitur, & ibi etiam Iason col. ij. & iterum col. v. C. de procur. Barbat. in l. sciendum, colum.
xxxij. vers. f. ego tēgi istum passum. ff. de verbo. oblig. & in cap. cum M. Ferrā. de constit. & in c.
ex parte decani, & in c. nonnulli, de rescrip. & in c. coram. de offic. delega. & in repe. c. Raynaldus,
col. cxvij. vers. vnde cum limita, extrā de testa. & consil. lxxv. sapienter scribitur, col. iij. lib. 4. Fe-
lyn. in c. quoniam ab. col. iij. vers. capio illud, extr. de offic. deleg. & Iason. in l. Titia, col. vj. vers. vl-
timō circa istam partem. ff. de verb. oblig. & consil. lxx. constat ex instrumento, col. vlt. lib. 1. & in l.
si res obligata, col. ij. vers. adde aliud. ff. de leg. j. Alciat. in l. lxx. §. amicos. ff. de verbor. signifi. Hip.
Marfi. in repe. rub. ff. de fideiuss. nu. 234. Ioan. Montefer. in repe. l. frater à fratre, col. vj. in iij. not. ff.
de cond. indeb. quod & probatur ex multis quae abundanter collegimus in iam d. causa. xxij. mi-
nuendae pœnæ, vbi & inter cetera omnium abundantissimē tractauimus vt cum amicus pro ami-
co admittatur sine mandato.

¶ Sed illud hic non omittimus, quod ad hunc locum maximē pertinet, quod quemadmodum li-
beri non etiam extranei capient legata ex testamento minus solenni. l. vlt. C. fam. her. & l. hac cō-
sultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. Nempe quia in huiusmodi testamento condito inter libe-
ros, semper intelligitur clausula codicillaris, vt voluit glo. not. in l. cohæredi. §. cum filize, in verbo,
non valuit q. & ibi Imol. & alij recentiores. ff. de vulg. & pupil. Idem Imol. in c. Raynu-
tius, col. xxvij. extr. de test. & Alex. huic rei hanc rationem assignans in d. §. ex imperfecto. Ita etiā
amici veluti ius liberorum obtinentes, ex testamento quoque minus solenni legata capiunt, vt
voluit gl. no. in l. in testamento. ff. de fideiuss. liber. quam sequuntur & sing. dicūt Bal. in l. iure. C.
de testa. manu. Mathes. no. xli. nota mirabilem doctrinam, & Barb. cōsil. iij. illud referē in medium,
col. iij. lib. 3. Ias. in d. l. cum alienam, col. ij. in iij. limitatione. C. de leg. & in l. col. v. vers. & clarum
est. C. de sum. tri. leg. Ticiensi. & in l. non dubiū, col. vlt. ver. adeo tu respondeas. C. de testa. &
sequitur simpliciter ipse Barb. in repe. l. cum acutissimū, col. xj. & consil. xxxj. clementissimū Deum
oro, col. iij. vers. primō dicitur, lib. 4. vbi & dicit aliam esse similitudinem, licet prior illa reputetur sim. in d.
l. si iure. C. de testa. manu. & pro iis esse tex. in d. l. cum alienam, quem negat in d. l. cum acutissimū.

ab vilo vsque ad sua tempora fuisse in id expensum. Verum pace illius dixerim, illum ad hoc loco ante intervallo citauerat glo. in d.l.in testamento. quo etiam in loco multo melior est textus in eam rem, in illis verbis, pios tamen filios debuisse manumittere eam, quam pater dilexisset, quæ & ad hoc dicit sing. Ro. in repe. l. si verò §. de viro, in xxvj. fal. in prin. ff. sol. matr. & conf. clxxxix. amplissime doctor. col. pe. vers. ad quod dicendum moueor. & Mathes. d. not. xj.

¶ *¶* Ex illa autem glo. in d.l.in testamento, dicit Bal. in d.l. si iure. C. de testa. manu. quod ardet liciti amoris habet vim clausule codicillaris. quod etsi tamen Bal. ipse non audeat constanter asserere, nisi vbi adesse fauor libertatis, id tamen haud cunctanter, ac sine discrimine affirmant & commendant Ro. in duobus locis supra citatis. & Alex. in d.l. cum alienam, col. 2. & ibi Ias. in d. 3. limitatione & Barb. in d. l. cum acutissimi, col. xj. & in repe. d. c. Reynaldus, col. xvj. vers. xj. limit. & in rub. de rescrip. in cle. col. viij. & in tract. de prestan. card. in 3. q. j. partis, col. j. ad fi. & iterum col. xiiij. ad fi. & d. conf. iij. col. v. lib. iij. & conf. lxxvij. præclare scribitur, col. 2. lib. iij. Soc. qui hoc dicit sing. conf. lviij. Ioannes, col. iij. vers. accedit cum prædicta lib. i. Ias. qui hoc propè vbiq. dicit sing. in d. l. j. C. de sum. trini. & in l. exigendi, in iij. not. vers. secundò facit. C. de procur. & in d. l. non dubium. C. de testa. & in l. eam quam, col. vj. vers. prima fallentia, & iterum col. ix. vers. circa decimū casum. C. de fideic. & in l. verbi ciuilibus, col. iij. vers. tertius casus ff. de vulg. & pup. & in l. si mihi & tibi §. in legatis, col. vlt. ff. de leg. 1. j. Fely. in c. j. ad fi. ext. de testi. dum simpliciter allegat Bal. in d. l. si iure. An. Baur. in repe. l. cum filio, char. iij. col. vlt. ff. de leg. j. & Cael. Corta in memor. incip. amor lictus. Aleiar. in d. l. latè §. amicos. ff. de verb. signifi. Panthal. Calde. in repe. l. col. lxxj. vers. secundo loco. C. de rescind. vendit. & Hippo. Marfi. vbi supra, & D. Bened. in repe. c. Raynutius. in verbo, testamentum, lib. iij. nu. 46. extr. de testa. & ante hos ipse Bald. cuius non meminerunt, in sua margain verbo, codicillus, vers. pen. vbi & ad hoc dicit illam glo. sing.

¶ *¶* Porro clausula codicillaris tollit remedium huius l. vt sentit Bal. in l. vlt. col. vlt. vers. item non obstat, iunctis his quæ prius dixerat. C. de codic. & expressè tenet Corn. conf. cxciij. cuius exordium est, in præfenti consulatione, col. 2. vers. conuenit etiam, lib. 3. Ex quo illud consequens est, vt tandem ad principale propositum redeamus, vt hæc l. non habeat locum in hoc casu. Id quod etiam confirmatur ex eo, quod singulariter voluit Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. xj. & iterum col. xl. & seq. quod ea lex loquens in filio hærede instituto & rogato hereditatem restituere, habet locum in valde amico: quod quidem dictum nuncupatim sequitur & dicit mirabile D. Bened. in repe. c. Raynutius, in verbo, si absque liberis moretetur, num. 4. extr. de testa. sequitur etiā Aleia. in d. §. amicos. Illudq. refert Ias. in d. l. exigendi, col. v. vers. adde etiam illud, vbi tamen hoc non firmat, & ipse alibi subobscurè reprobatur, videlicet in d. l. Titia, in prin. col. vj. ff. de verb. oblig. & apertius Socin. in repe. l. cum auus, col. iij. vers. secundò inferitur. ff. de condit. & demon. vbi respondet omnibus rationibus Barb.

¶ *¶* Et certè etiam in nostro principali casu aduertendum est, quòd Socin. d. conf. xxxix. lib. iij. non asserit solā amicitia satis esse, vt cesset huius l. nostræ præsumptio & dispositio. Neq. si assereret, verum esse crederem, tum per ea quæ supra in prin. huius q. diximus, tum quia omnia quæ diximus de æquanda aut præponenda amicicia consanguinitati, intelliguntur in iis tantum, quæ nihil ad naturam pertinent, vt etiam diximus ex diuo Thoma Aquina. At natura simul & parentum votum filios ad bona ipsorum parentum admittit. l. scripto, in fi. ff. vnde liberi. Ideo & hic liberi amicis sunt præferendi. Quod probè intelligens Solon Atheniensium legislator permisit pro vultate cuiusque, nisi superessent filij, hæredem constitui: & sic visus est, vt ait Plutarchus, amiciciam propinquitati, & gratiam necessitudini, etiam in successione bonorum præferre, præterquam tamen filiorum, quos is nuncupatim excepit.

¶ *¶* Quod si cum magna amicitia alia quoque concurrerent, ex quibus verisimile esset arbitrio boni viri donaturum fuisse qui donauit, etiā si de futuris liberis cogitasset, vt in casu de quo loquitur Soci. ipse d. conf. xxxix. tunc non dubitarem quin cessaret huius l. dispositio, per ea quæ supra diximus in prin. nu. 84. incip. nec solum cessat. Ideo & Bald. hic in ij. lec. in addi. & Ang. etiam hic dicunt, quòd si donatio est parua, & donans & donatarius sine magna affectione cōiuncti, ita vt verisimiliter donans hanc donationem fecisset, etiam si cogitasset de liberis, certè non reuocabitur per natiuitatem liberorum. Vides igitur Bald. & Ang. cum magna affectione coniungere modicitatem doni, vt non habeat locum hæc l. An autem sola modicitas, & qualis sufficeret, dicemus plenè infra, in verbo, omnia, vel partem aliquam, vbi videbis. Ad id autem quod diximus de clausula codicillari, responde de iis quæ diximus supra in prin. vers. l. lxxxj. incip. nam soli omnium, & seq. & in nostro tractatu priuilegior. priuilegio lxxxv. j. piz. caus. vbi apertè ostendi simplicè amicitiam non habere vim clausule codicillaris.

¶ *¶* At longe maius dubium est in donatione quam facit vir vxori, aut è diuerso vxor viro. Nam hæc coniunctio atque amicitia cæteras facit superat, cum sint vir & vxor vnū corpus, vna caro, vna penè anima, vt plenè disserrimus in nostris legibus cōnubialibus: siq. scriptum, Relinquet homo patrē suum & matrem, & adhærebit vxori suæ. vt supra diximus in prin. huius l. nu. 12. incip. sed vt redeamus. Quibus & illud addiderim, quod Ang. conf. cix. incip. in dicto testamento, col. 2. sing. asserit, id quod dici solet de vxore relicta domina & massaria, per gl. & doct. in auth. quod locū. C. de secund. nupt. cum si habere locū & in matrè similiter relicta domina & massaria, cum

*Arduor liciti
amoris habet
vim clausule
codicillaris.*

*Clausula con-
dicillaris tollit
huius l. rem-
edium.*

*Liberi amicis
præferendi.*

*Nisi alia quo-
que concurrant.*

*An sit reuoca-
tioni huius l.
locus in dona-
tionibus inter-
norum & vxor-
um.*

quis, inquit, magis adficiatur erga vxorem quam matrem. Si igitur in vxore obtinet, multò magis in matre. Et ante illum in eadem sententia sunt Bart. subdubius tamen, & Bald. constanter in l. Titia cum testamento. §. vlt. ad fi. ff. de leg. 1.

109
Ratio dona-
tionis inter
virū & uxō-
rē prohibet.

¶ Ex hoc autem ingenti virorum amore in vxores, prout ipsi sunt ad donandum vxoribus. quod animaduertentes iurifconfulti, huiusmodi donationes inter virum & vxorem prohibuerunt, adiciētes hanc inter alias rationem, ne mutuo amore se spoliēt. l. j. & seq. ff. de donat. inter virum & vxorem. Igitur si viri non retrahantur ab his donationibus propter suam ipsorum spoliatio- nem, nec propter filiorum quoque, verisimile est eos retrahi, cum presentior, proximior, propior sit ipsorum causa, quam filiorum, ar. l. 2. C. de pat. qui fili. distra. paterum nondum natorum, de quibus hæc lex loquitur, & vt est in veteri proverbio, *γὸν κρημνίσθηται*, id est, genu suum pro- prius, & simplicius apertiusque apud Terentium in Andria, *Hæc proximus sum epomet mihi*. Ex quo fit, quòd cum verisimiliter non desinat pater ob filios donare vxori, non habeat locum hæc lex nisi quæ diximus in præced. q. & alibi sæpe.

110
Huiusmodi do-
nationes nati-
uitate libero-
rum non reuo-
cantur.

¶ Præterea in huiusmodi donationibus non tantum vertitur filiorum præiudicium, quam si alius extraneis esset donatum, cum filij æquè sint verisimiliter suæ matri, cui à patre donatum est, suc- cessuri, ac patri ipsam sperandum est quòd bona matris ad filios sint peruentura, ar. l. nam & si parentibus, in prin. ff. de inoff. testa. & l. scripto, ff. vnde lib. cum fi. Ex quo etiam verisimile est, pa- trem vxori donauisse, vel si de liberis cogitasset. Et licet possit contingere, quòd pater donàs prior decedat relicta vxore donataria, & liberis communibus, ita quòd tunc interesset liberorum dona- tionem factam non fuisse, quia confestim post mortem patris, non expectata morte matris, res donatas accepissent tanquam ex hereditate patris, tamen id ob stare nō potest, quoniā attenditur verisimilis mens donantis, quæ fuit tempore donationis, & ex ea vel reuocatur, vel nō reuocatur donatio tempore natiuitatis liberorum, quicquid postea contingat, vt not. per Bart. & alios in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de leg. 2. & dicemus latè infra (in verbo, omnia vel partem aliquam, nu. 34. incip. verū attende lector, &) in verbo, suscepit liberos. nu. 161. incip. sed hoc rursum in dubiū vocatur, cum multis seq. Ex quo etiam non ob stare, si diceretur quòd vxor post mortem patris posset alium virū ducere, ex quo & alios pariet liberos, qui sibi sicuti & liberi ex priorē matrimo- nio in re donata succedent, fortè ex statuto vel consuetudine, quia de iure communi soli filij pa- tris qui donauit, succederent, per l. scemina. C. de secund. nupt. quia etiam id quòd superuenit, nō attenditur, sed sola mens quæ fuit tempore donationis, vt diximus.

111
Eiusdem con-
firmatio.

¶ Et per hæc Phil. Corn. consil. xciiij. videtur in presenti, col. ij. vers. & maximè hoc dicendum vi- detur, & col. seq. vers. item secundo valent, lib. 3. negat reuocari huiusmodi donationes factas vxo- ribus natiuitate liberorum. In qua etiam sententia est Alex. consil. xcij. vultis his quæ copiosè, col. ij. vers. nec obstat, li. vj. vbi dicit de hoc esse casum in §. dotes, in auth. de nupt. & in l. j. C. si dos con- mat. vbi si mulier in contractu matrimonij fecit pactum cum marito, quòd ipsa præcedente, ma- ritus lucratur dotem, si ipsa præmoriatur superstitibus ex eo matrimonio liberis, nihilominus te- net pactum, & lucratur maritus dotem. Nam vt dicit ipse Alex. ex hoc verisimiliter non inferitur magnum damnum liberis successione paternam tandem habituris, & ita hac re donata potius ex presumptione l. vt cauetur in d. l. scripto, in fi. ff. vnde libe. Sed circa hunc casum vide quæ dixi suprà in præf. ar. l. nu. 69. incip. sed hæc intellige, vt videlicet, & quæ dicam latius infra in verbo, donatione largitus, in x. quæst. Sed & hanc eandem oppo. vt videlicet hæc non procedat in donatione viri & vxoris, tenet Fran. Ripa qui solum Corn. citat, lib. 3. respon. c. ij. col. vlt. ea quam diximus ratione, quòd filij sunt successuri donatario.

112
Donatio in-
ter virum &
uxorem.
Hæc lex non
habet locum
in donatione
inualida.

Reuertendi
verbum.

¶ His autem Corn. & Alex. rationibus, & alia adici potest, minimè, ni fallor, contemnenda. nam istæ donationes inter virum & vxorem, nullus fuit momenti, per totum tit. ff. & C. de dona. in- ter vir. & vxor. & ita quidem nullius momenti, vt ipso iure non valeant, per tex. expressum in l. 3. §. sciendum. ff. eo. tit. sed id tantum habent, quòd morte donantis confirmantur, iuribus vulga. At hæc l. nostra non potest habere locum, nisi in donatione valida, ex qua statim transferatur domi- nium in donatarium, nullo donanti relicto arbitrio, vt patet ex illis verbis nostræ l. reuertatur in eiusdem donatoris arbitrio, quæ non possunt adaptari nisi ad ea bona quæ desierunt esse donan- tis, ab eòque veluti abierunt & in dominium donatarij transferuntur, rursumque ac retro ad donatē redeunt. nam id significat verbum, reuertendi, vt scribit Bart. in l. vt quiq; C. de om. ag. defer. li. xj. per rex. ibi, & Lucas Pen. in l. restorationi. C. de diuers. præd. eo. lib. xj. & Soci. & Philip. Dec. in l. j. alle ad fi. hic col. 3. vers. quantum verò. C. de pact. & ante hos gl. in l. interdum, §. vlt. ff. de acq. poss. & Rabi Moyses Aegyptius lib. Perplexorum j. c. xxij. in id trahens nostræ l. Osee v. lbo, & reuer- tur in locum meum. Cui simile & illud Ezech. j. Animalia ibant, & reuertebantur. nec minus ad probat illud Exodi iij. vadam, & reuertar. & iterū vade, & reuertere, & Deut. xx. Vade & reuer- tatur. & Proverb. iij. Vade & reuertere, & illud quoque Matth. xij. Reuertar in domum meam, vnde exiui, quod reperitur in c. reuertar, de poen. dist. 4. & illud Tullij Philip. ix. statim post princip. Ser. Sulpicius cum aliqua perueiendi ad M. Anto. spe profectus esset, nulla reuertendi. Et hoc pro- batur in verbo, redeundi, quod est eiusdem significationis, in cap. contra Christianos, & ibi glo. j. de hæreticis, li. 6. & in l. ex facto, ad fi. ibi, iuras & redituras, ff. de hære. instit. & in d. l. qui mitti- tur, §. vlt. ibi, dum eat in castra, & redeat, ff. ex quib. caus. maio. & apud Ciceronem Phil. 2. Celen-

Redeundi.

ter isti & redisti. & Phil. xij. Iffe & reddisse me putatote. Et in oratione pro P. Sestio, Húcego reditum repudiatem, qui ita florens fuit, vt vtear, ne quis me studio gloriæ putet idcirco exisse, vt ita redirem. Et Exod. xxxij. Ite & redite de porta ad portam. Et in verbo, reddendi: quod vt manifestum est, eiusdē est naturæ, in l. j. eleganter. ff. de pos. & in l. cum quidā vxori. ff. de lega. 2. (& in l. j. si quis seruū, & iterū in l. Stichū. §. si hæres. ff. de statulib. & in l. verbū reddēdi. ff. de verbo. signi. quod scribit Alex. in l. si vel metus. col. l. C. de his quæ vi met. caus. fuit. (& cons. xcij. perspe- ctus, col. 2. vers. hoc etiā facit, lib. j.) & Soci. cons. cclij. in causa domini. col. v. vers. sed præmissis nō ob. li. 2. Ex quo est illud Tullij in ij. in Verrē actione. Idē iste prator monumēta antiquissima par- tim regū locupletissimorū, quæ illi ornamēto vrbibus esse voluerunt, partim etiā nostrorū impe- ratorum, quæ victores ciuitatibus Siculis aut dederunt, aut reddiderunt, spoliavit. (& in 3. in tū- dem acti. Cogit, quo loco sis: quid dare populo Rom. quid reddere maiorib. tuis debeas.) & lib. j. Officiorū. Duo inquit, sunt genera liberalitatis: vnū dandi beneficiū, alterum reddendi. (& in ora- tione ad Equites Ro. antequā iret in exiliū. Neq; enim peto, vt mihi detis vitā, sed datā repero, vt reddatis. Et Plinius Iunior lib. epist. viij. ad Rufinū epistola, cuius exordium est, Falsum est. Neque reliquisse opes filia, sed reddidisse quibus auctus per filiam fuerat. Et in Panegyrico: Ille illi impe- rium dedit, tu illi reddidisti. (& huc quoque spectat illud Virgilij lib. 2. Aeneid.

— Illos patēfactus ad auras

Reddit equus.

Redditus his terris.

Naui quæ tibi creditum

Debes Virgilium, sinibus Atticis

Reddat incolumem precor.)

Vbi Seruius, reddit, inquit, quasi debitor: vt
Et Horatius lib. carminum j. Ode 3.

*Reddendi, nō
de in num. seq.
in si.*

*Redhibendi.
Repetendi.*

Resituendi.

*Relabendi.
Reuendendi.*

Recipiendi.

*Reddit ad prin-
cipale institū-
tum.*

Et idem de verbo redhibendi l. redhibere, in prin. ff. de ædi. edic. Atque etiam de verbo repetēdi, in rub. si cert. per. & in rub. ff. sol. mar. & ibi doc. (& apud Liuium l. iij. secundi belli Punic. Ap- pius magno conatu nulla re gesta Messianam repetit: nam hinc paulō antē digressus fuerat.) Atq; etiam de verbo restituendi, glo. no. in l. mancipia, in verbo, aduocandum. l. C. de fer. fugi. quæ dicit eam l. non habere locum nisi mancipium cum effectū aduocatum fuerit, scilicet si re vera fuerit, propter verbum restituendi, quo ea lex vitur. Cuius gloss. auctoritate doc. Iac. Bur. Fran. Rampo. Ang. Saly. Raph. Fulg. & Alex. in addi. Bal. ibi dicunt, quod statutum vt turbans aliquem in pos- sessione puniatur certa pœna, & restituar possessionem, non habet locum, nisi in eo casu quo po- test fieri restitutio, vt quia ablata est possessio. Et id sequitur Roma, qui eam glo. sing. dicit singu- ccccxcj. statutum puniens. & Phil. Dec. in l. j. col. iij. nu. 14. C. de eden. & cons. cclix. visis his, col. pen. in fi. & cons. ccccxl. quæritur, col. j. & cons. 391. tex. in l. j. col. j. vers. & prædicta, & Hier. Gra- tulus consi. lxxij. ex themate, col. ij. vers. quinto confirmatur, lib. j. Quamuis aliud dicant Bal. & Pau. Cast. in d. l. mancipia. Sed tamen illam glo. dicit valde no. Soc. in l. de diuisione, col. ij. vers. ex qui- bus infertur. ff. sol. mar. & ex ea dicit quod statutum quo maritus debet lucrari partem dotis, & partem restituere, non habet locum in dote promissa tantum, & non tradita. De quo tamen vide Saly. in l. si constante, col. 2. vers. nota ad quæstionem. C. de donat. ante nupt. Ang. cons. clvij. viso pūcto prædicto, & cons. 180. ad euidentiā, col. j. in fi. & Alcia. in l. restituere, de verb. sign. & quæ nos diximus in tracta. Retra. iustij. in fi. nu. 36. imō verō, & seq. & iterum nu. 57. idem fuit. Quibus re cinit illud Terentij in Andria, *Restitue in quem me accepisti lor. vi.* Et de verbo relabēdi, Domi. consi. cxxij. quia reuerende patet, ante fi. Et de verbo reuendendi, Bald. consi. 495. punctus super quo sunt inscripta statuta, col. ij. vers. tertius casus lib. j. & Domi. d. cons. cxxij. & Corn. cons. 338. vi- detur primo aspectu, col. vlt. ante fi. lib. j. (& de verbo, recipiendi, habes tex. in l. cum vir vxori. §. mulier. ff. de dot. præle. cum dicitur, dotem enim recepisse eam magis, quā accepisse. & in l. qui sic soluit ff. de solut. vbi ita scribitur, non alienantur nummi, qui sic dātur vt recipiantur. Et apud Tullium in Catone maiore, cum Salinator, qui amisso Tarenti oppido gloriaretur, & diceret, mea opera Q. Fabi Tarentum recepisti, certē, inquit ridens: nam nisi tu amississes, nūquam recepissēm. Et Liuius j. decad. lib. 7. vbi de eadem re loquens, neque enim, inquit, recipiendū fuisse, nisi amif- sum foret, & ante lib. scilicet 6. eiusdem decad. de Syracusis loquēs, Vrbem recipi non capi. Idē illa verba huc congruere non possunt, cum res donata semper manserit in arbitrio, dominio ac voluntate ipsius donantis, vt est tex. expressus in l. sed interim in princ. ibi, dominium apud eum remanet qui donauit. ff. de donat. inter vir. & vxor. & in l. quæ iam nuptæ, eo. tit. vbi ita scribitur, quæ iam nuptæ maritus donauit, viri manent. & in l. si id. in prin. eo. tit. vbi & similis est text. (& in l. a marito. C. eo. tit.) & in l. si liqueat, ibi, de cuius substantia prohibente matrimonio non potuit exire. C. de inoffi. donat. Et id quidem hinc clarē apparet, quia eam rem potest maritus non ob- stance tali donatione quibuscumque obligare, viderē, & aliās alienare. l. si maritus tuus. C. eo. & l. cum hic status. §. si maritus. ff. eo. & not. in c. vlt. ext. eo. quoq; tit. Et hoc argumenti genere vitur Soc. in alio tamen casu loquens, in d. l. j. in fi. C. de pact. vt scilicet necesse sit vt res donata facta fuerit ipsius donatarij, vt hæc l. habeat locum, propter verbum reuertatur, quo ea vitur, quod & simili- ter facit Ant. Rub. cons. xcix. viso casu, col. j. vers. secundo viderur. & Iac. cons. cluij. in causa mora, col. ante pe. vers. non d. principaliter, li. 2. Et generale est, vt quibus verba legis non conueniunt, lex ipsa locum non habeat. l. iij. §. toties. ff. de damn. infect. cum si. a me supra adductis in prin. huius gloss.

glo. (Quamquam contra hanc rationem videtur esse tex. in l. si inter. ff. de reb. dub. quæ vitur verbo, redeundi, in donatione viri & vxoris, cum ibi dicitur, si inter virum & vxorem donatio facta fuerit, priore defuncto, cui donatū est, ad eum res redit, qui donauerat. Et tex. qui loquitur in nostro verbo, reuertendi, in l. si postulat. ff. de adu. lib. de adu. lib. reuertus, ff. de adu. lib. reuertus, ff. de reman. ff. de reman. ponitur, nisi dicas in illis locis vtrunq; improprie poni, vt aliquando de verbo reddendi scribitur in l. verbum reddendi. ff. de verb. sign. vbi glo. & ceteri, & precipue Alciat.)

113
Quod ab initio nullum est amplius retractari non potest.

¶ Illam tamen rationem ita confirmam: quod nullum est iam ab initio, cuiusmodi est hæc donatio, amplius annullari, retractari, reuocari, rumpi, infringi, rescindi nō potest. l. nam & si sub conditione. ff. de in iust. rupt. & irrit. testa. Igitur hæc l. quæ reuocat, retractat, infringit donationes, non potest procedere in istis donationibus ex se nullis. Ideo & in simili Pau. Cast. conf. lxxxij. in ista donatione, in ij. dubio. lib. ij. hac eadem ratione consuluit, quod statutum requirens consensum propinquorum in contractibus minorum aut mulierum, non habet locum in donatione viri & vxoris, vt pote quæ sit nulla & inutilis. de quo nos latius diximus in nostris commentariis consuetudinum, in eo §. in quo leges connubiales conscripsimus, in gl. 3. in q. ad fi. Et hoc quoq; confirmatur, quod semper aliis vbi sit mentio de re quapiam, videlicet contractus, instrumentum, sententia, testamentum, & id genus alii, intelligitur de validis & vtilibus. l. iij. §. de condemnatum. & ibi docto. ff. de re iudic. l. 2. §. 1. ff. quemad. test. ap. cum multis simi. & concord. ad me adductis in nostris illis commentariis consuet. tit. 2. §. in gl. 2. in 2. q. & iterum tit. xxix. in §. in gl. 2. in 2. declar.

114
Donatio inter virū & uxorem liberè potest retractari. Qui habet cōmune auxilium non debet ei tribui extraordinarium.

¶ Superioribus quoq; rationibus addi & hæc potest. Nam donatio inter vir. & vxor. liberè potest reuocari & tacite & expressè. d. c. vlt. de dona. & l. a marito. C. de don. inter vir. & vxor. cum si cum igitur donans munitus sit communi auxilio, & mero iure atque ordinario, cum libitum fuerit, non debet ei tribui auxilium huius l. extraordinarium, aut (si maius loqui cum Tullio, lib. v. epistol. ad Atticum) extraordinarium, quamquam & extraordinarium etiam sit verbū ipsius Tullij in actione in Verrem ij. non semel, & iterum in iij. & vij. & in oratione ad Pontifices pro domo sua, & in epistola ad Brutum, & in Phil. 3. iterumque in xi. sepius, & in oratione pro P. Sestio, & pro Roscio Comedo. Sequitur, inquam, non competere hoc remedium extraordinarium quidem & exorbitans à iure communi, vt supra plenè probauimus. l. in causæ, la. ij. in princ. ff. de minor. cum si. nam & videmus remedium inofficiosæ donationis aut testamenti, quod huic est admodum confine & cognatum, non tamen adeo extraordinarium, nec exorbitans, non competere, vbi alio remedio consulitur. l. Papinianus. §. si quis impubes. ff. de inoff. testa. & §. tam auct. Inst. eo. tit. Idq; etiam aliud quoq; extraordinarium remedium non competit, videlicet restitutio in integrum propter improbabilem donationis enormitatem, aut donantis ætatem non legitimam. l. si filius, & ibi Bal. & l. cum donationibus. C. de inoff. dona. Adeo hæc remedia sunt extraordinaria, vt aliis etiam extraordinariis cedant. Nam & Bal. ex d. l. si filius, no. remedium magis extraordinarium cessare ob minus extraordinarium. Ad quod etiam illum text. expendit Soc. conf. clxxxvj. supra scripti, col. 3. verò confirmatur ista op. lib. ij. & l. as. qui eum tex. dicit ad hoc no. in l. in provinciali. §. sed si in loco. col. pen. verò vltra Bart. ff. de no. op. nunti. quamquam id non admittit Zasius in suis singularibus intellectibus iuris, quo loco ordinariorum & extraordinariorum naturam explicat. Sed ego prioribus accedo. Idq; præsertim obtinet, cum non plenius siue vberiùs, nō breuius siue expeditius, non aliàs vtilius aut commodius, huius l. remedio succurratur, quam illo ordinario, si pater ipse voluerit, in cuius voluntate & arbitrio est vtrunq; remedium. Quam ob rem nō obtinet quod scribitur in l. 3. §. ex hoc edicto. ff. nau. caup. stab. & in c. ij. & ibi gl. (in verbo confessione.) de in integ. rest. lib. 6. & in gl. vlt. C. si aduer. rem iud. & apud Pau. Cast. in d. l. si filius, loquentem in casu illius l. (Pau. in cap. ex parte, col. vlt. de referp.)

Remediū magis extraordinarium cessat ob minus extraordinariū.

115
Quid si nō reuocet eam susceptis liberis.

¶ Denique si pater susceptis liberis non expressè reuocet, quod liberè facere potest etiā non susceptis, euidenter ostendit, eo semper animo vel à principio donationis fuisse, vt si de liberis cogitasset, nihilominus donauisset, ar. l. iij. C. de inoff. testa. Super quo vide quæ dicam latius in frā, in verb. donatione largitus, quo loco differemus de donatione causa mortis, quæ similiter est reuocabilis. Sed hæc postremæ rationes tunc tantum locum haberent, si liberi nascerentur patri viuēti, non etiam si mortuo, aut ignoranti vxorem se pregnantem relinquere.

116
Hæc lex non habet locum in donationibus viri & uxoris.

¶ Hæc omnia ed. spectant, vt non habeat hæc l. locū in donationib. viri & vxoris, quæ fuit Corn. Alex. & Fran. Ripa vbi supra, sententia, vt iam diximus. Tamen Fran. & Soci. viri maximè inter recentiores scriptores autoritatis, dum aliud agunt, possent plensq; videri fuisse diuersæ sententiæ vt scilicet hæc l. obtineat etiam in donatione facta vxori. Nam in l. moribus, quæ est ij. vterq; col. pen. citant in ar. hanc nostrā l. ad exclusionē maris ob liberos, in casu de quo loquuntur. Verū ne quis in hoc erret, non in id aduocant hanc l. vt filij præferantur vxori ob illum parentum in filios amorem & affectū, quo l. nostra innuitur, sed ad alium finem, vt ibi videre licet, ne hic frustra immoremur. Sed quod minimè ambiguum est, ipse Franc. Ripa sibi contrarius in hac ipsa l. in xlvij. q. apertè tenet hanc l. obtinere in huiusmodi donationibus, ea ratione motus, quod vxor donataria, vt est suus vitio ac natura mobilis, poterit conuolare ad secundas nuptias, & ita filij defraudabuntur. Cui tamen rationi supra respondimus ex Corn. sententiā. Sed & in hac sententia videtur fuisse Ant. Rub. conf. cxj. viso instrumento, vbi nuncupatum loquitur de donatione facta vxori, & præsupponit eam reuocari, nisi aliud obstat, quanquā hanc rem speciatim nō disputat.

¶ Et pro

- 217 ¶ Et pro hac opi. facit ultra rationem Ripe, quod scribit Ang. legum interpres celeberrimus conf. cxliij. ad primum dico, col. j. non esse verisimile quod quis diligit vxorem magis quam liberos, per l. cum acutissimi. C. de fideic. & l. generaliter. C. de instir. & subst. ita sentiens eas leges ex quibus gl. hic, & omnes vbique assumunt depromuntq; rationem & animam huius nostre l. habere locum etiam in vxore substituta filio, vt videlicet non sit locus substitutioni vxoris, si filio instituto nascantur liberi. In qua sententia ante Ang. fuit glo. in l. Lucius, & ibi Bart. col. j. ff. de vulg. & pupil. vbi dicunt non presumendum patrem praeferre vxorem filio, sed potius filium vxori, & allegat etiam Bart. d. l. cum acutissimi, & l. cum aus. ff. de cond. & demon. & idem quoque voluit etiam l. in l. precibus. in gl. vlt. in fi. & ibi item Alb. col. 3. nu. 67. in fi. & Bal. etiam in fi. C. de im. pu. & al. subst. & Bart. in l. 2. in prin. col. vlt. vers. quartò dixi, & ibi etiam recentiores. ff. de vulg. & pupil. Calca. conf. xxviii. viso dicto casu, col. ij. vers. quartò idem dicit. Alex. conf. lxxviii. viso testamento, col. 3. vers. & pro hoc etiam, lib. 2. Fran. Arret. conf. xl. presupponitur in facto, col. 2. vers. in contrariu. & iteru conf. clxvii. eodémq; vltimo, eleganter & subtiliter, col. j. quibus locis etià allegat d. l. cum acutissimi. & ipse Corn. conf. 239. incip. videtur prima facie, col. ij. l. iij. vbi & citat d. l. cum acutissimi. & lason in l. si pater, ante fi. ff. de vulg. & pup. substir. & Steph. Bertr. conf. 397. ponitur in facto, col. vlt. l. ij. & cōf. xl. cuius est simile initiu, nu. 3. l. 2. Ex quo fit quod non ab simili ratione hac l. quæ illis legibus deducta est, locum etiam, vt illæ, obtineat in huiusmodi donationibus.
- 218 ¶ Verum illæ leges, quæ illorum sunt vnum aut præcipuum fundamentum, nihil omnino loquuntur de marito & vxore, & contra ea que dicunt, ex d. i. auct. p. p. pugnat id quod dicit Bart. sibi in hoc contrarius, in l. pater Seuerinam. §. Soctus. ff. de condit. & demon. coniuges se inuicē plus diligere, quam proprios filios. Cui subscribit tex. in l. lex quæ tutores, vers. lex enim non solum. C. de adm. tut. & quod per illum tex. dicit Bal. in d. l. precibus, col. v. vers. quid ergo si petiit non idoneos. C. de impube, & al. subst. Et quod apud Quintilianum iuniorē, si est, decla. vj. pater quispiam dicit, Filium & virum habere non poteras, reddidit tibi quem magis amabas, scilicet virum. Nam subdit: Siste iam lachrymas, maritum reducem & incolumem accipe. Et quæ suprà diximus in prin. huius q. Ideoq; & Fran. Ripa qui utrūq; in locis secutus est, vt suprà diximus: alicubi tamē de hoc dubitauit, videlicet in hac ipsa l. in 14. q. in fi. Adeo sibi male constat in hac re.
- 219 ¶ Nec omiserim quosdam, vt audio, esse maximi in Gallia uominis, quide hac re consulti respondēdū id esse superuacuum quærere, quoniam huiusmodi donationes quæ morte confirmantur, habent vim relictū siue donationis causa mortis (aut vltimæ voluntatis,) per not. per gl. & docto. in auth. ex testamento. C. de colla. & in l. filia cuius. C. fami. heret. & in l. vlt. C. de vscu. pro donat. & in l. ij. §. filium, in verbo, pro herede, & ibi Ang. ff. de vscu. pro heret. & Bal. conf. xxxix. casus, vir donauit, col. ij. vers. solutio istam quæstionem, lib. j. In quibus negant locum esse huic l. Quos satis refellit ea ratio, si nulla alia esset, quod donationes factæ in vltima voluntate aut causa mortis inter virum & vxorem, iam ab initio valent, vt quævis alia donatio facta causa mortis inter extra neos: vt de vltima voluntate est tex. in l. vlt. ff. si quis alit. testa. prohi. & in l. ij. & ibi glo. Bart. & alij ff. de dot. præleg. & in l. j. §. pen. ff. de hered. instir. & in l. vxori vsum fructum. & l. vxori meæ. ff. de vscu. & leg. & in l. vxori, in prin. & in §. j. ff. de leg. 3. & in l. si ita scriptu, in prin. ff. de lib. & posth. & in l. vlt. C. de instir. & substir. & auth. præterea, in fi. C. vnde vir & vxor, & l. j. §. sciendum. C. de rei vxor. adio. & in c. si pater. & ibi Pet. Anch. in iij. not. de testa. lib. vj. & voluit Bald. in l. j. col. x. vers. viso de essentia. C. de summa trini. & Rom. conf. xxxix. in proposita quæstione, col. j. vers. quicquid quia video. Soc. conf. lxxv. difficultatem, col. j. l. 3. & Phil. Dec. ccccxl. quæritur in effectu, in prin. & doct. vbique.)
- 220 ¶ De donatione autem causa mortis, est tex. in l. sed interim. §. j. & in l. vxori suæ, & in l. si cum seruum. §. vlt. & l. si cum qui. §. ex quibus, & in l. quod autem. §. vlt. & duabus ll. seq. ff. de dona. in ter vir. & vxor. & in l. vbi ita donatur. ff. de donat. caus. mor. & in l. si mulier, in prin. ff. de leg. iij. & voluit Pau. Cast. conf. lxxj. notandum est primò quod licet, post prin. lib. 2. & iterum conf. lxxv. notandum est quod præfatum, in fi. col. lib. 2. & Alex. qui hoc assensu dubitauerit procedere, cōf. cl. ij. in causa & lite, col. ij. vers. etiam si rectè, lib. vj. & Corn. conf. cxxiij. licet in hac consultatione, col. j. lib. 4. Fran. Arret. conf. lxxiij. diligenter & mature, col. ij. vers. secundò quia si ista, & col. seq. vers. non obf. præmissis. & Phil. Dec. conf. cxcvj. in casu proposito, col. j. ver. sed tamen his non obstantibus. Quamquam in hoc vltimo fuerunt qui diuersum consenserunt, vt plenè retigimus in nostris commentariis in consuetudines Pictonum. rit. xiiij. §. x. in gl. j. in viij. fal. Sed ij quidem errant toto cælo, quando pro priori sententia inter alios tex. vnus sit omni luce clarior in d. l. quod autem. §. vlt. cuius hæc verba sunt, inter virum & vxorem mortis causa donationes receptæ sunt. Et si hoc esset dubium, quod minimè est, tamen satis constat donationem inter virum & vxorē non semper habere vim, quam habet donatio causa mortis: nam illa per solam rei donatæ obligationē reuocatur. l. cum hic status. §. si maritus. ff. de donatio. inter vir. & vxor. & l. si maritus vnus. C. cod. & l. Maritus. §. fundo. ff. de lega. ij. Hac autem minimè secundum Ioan. Fabrū, in §. rescriptur, Instir. de legat.
- 221 ¶ Non negauerim tamen hanc donationem inter virum & vxorem in quibusdam habere vim legati aut fideicommissi, quod iam suprà diximus, vt quoniam morte confirmantur, in ea sit locus Falcidia, sicuti in legato: l. cum hic status. in princip. ff. de donat. inter vir. & vxor. & l. in donationibus.

Non est verisimile testatore magis diligere vxorē quā liberos.
Hæc lex habet locum in vxore substituta filio.

Contrarium prioribus.

Effectus donationis inter virum & vxorem.

Confirmatio eiusdem.

Donationes inter virum & vxorem habent

bent nūm lega-
torum.

nibus. C. ad l. Falcid. Sed hoc sanè non trahendum est ad omnes casus, vt etiam ex iam dictis cõ-
stat. Et quia etiam videmus quòd licet tex. in d. l. in donationibus, nuncupatim dicar, quòd hæc do-
nationes funguntur vice fideicommissi, tamen non veniunt in fideicommissum vniuersale, nisi
sint in testamento nominatæ, vel id nominatim sit dictū. l. sequens quæstio. & ibi Bart. qui cum
tex. dicit sing. & alij. ff. de lega. ij. & voluit Bald. in l. j. in ij. lect. col. iij. eod. tit. & in d. l. in donationi-
bus, & ibi quoque Barb. in addi. illius, qui etiam dicit sing. ad hoc d. l. sequens quæstio, & ibi item
Corn. qui ex hoc dicit id quod suprā diximus, videlicet cum tex. in d. l. in donationibus, non pro-
cedere quantum ad omnia, & idem Bald. post Dyn. in l. filius, col. viij. per. secundo op. C. faml.
hercif. & Ang. qui etiam illum tex. dicit sing. in l. vlt. ff. de v. fucap. pro hered. & ante hos Ioa. And.
in addi. Spec. tit. de dona. §. j. col. 2.

122

Differentia
huiusmodi do-
nationum à le-
gato, siue fi-
deicommissio.

¶ Nam & in aliis multis casibus differunt huiusmodi donationes à relicto siue legato, aut fidei-
commissio. Nam primò, hæc donationes (quod iam diximus) reuocantur per solam rei donatæ obli-
gationem, non etiam legata. l. iij. C. de lega. §. si rem. instit. eo. Secundò, in his donationibus requir-
tur traditio aut vera aut ficta. l. Papinianus. ff. de donat. inter vir. & vxor. De qua tamen latè dixi-
mus in nostro tractatu constituti, in j. parte, num. 48. hinc etiam fit, & nu. 52. nec interrim, non itē
in legato aut relicto, aut alia vltima voluntate. (l. à Titio. ff. de furt. & l. si tibi homo. §. cum seruus.
ff. de lega. j. & l. j. in fin. cum l. seq. iuncta gl. ff. de Public. in rem actio. & l. si mortis causa donatio in
verbo, vendicare, & ibi glo. ff. de donatio. causa mor. cum aliis concord. adductis ab Alex. in l. 2.
ff. de lega. j. & voluit etiam j. Spec. tit. de donat. §. j. col. vlt. vers. donatarius. Bal. in l. si mortis. C. ad
legem Falcid. & in l. vlt. heredibus. ff. de legat. iij. t. & in l. si emancipatis. C. si quis alteri vel sibi.) &
Ang. in l. j. col. iij. in auth. de hered. & Falcid. & Franc. Aret. cons. lxxiij. diligenter & maturè. col.
pen. vers. venio ad quartum. & satis declaratur ex not. per Barto. & alios in l. iij. ff. de donat. caus.
mort. cum siml. Tertiò hæc donationes non requirunt aditionem hereditatis, gl. in d. l. filiz cuius,
in glo. j. in fi. C. faml. hercif. & ibi docto. ex quibus Ang. negat esse meliorem in iure, sed & eam
dicit not. & sing. quanquam alia est in l. post legatum. §. qui mortis, in verbo, legatario, in fin. ff. de
his quib. vt indig. & voluerunt etiam doct. in d. auth. ex testamento. C. de collat. Bart. & Bald. in l.
1. per illum tex. C. de donat. inter vir. & vxor. & Bald. in l. j. §. si quid. ff. de condit. in deb. & j. in l. j.
in ij. lect. col. iij. ff. de leg. 2. & Petr. Iacob. tit. de in integ. resti. vt pos. agi. rescat. perso. acti. char. pe. vers.
secundò differunt. Et est bonus tex. in d. l. sequens quæstio, vbi hoc not. Bart. & Bald. ff. de lega. ij.

Legata neces-
sariò requir-
runt aditionē.

Legata autem necessariò requirunt aditionem. eam quam, & ibi not. C. de fideicom. l. si tibi
homo. §. cum seruus. ff. de leg. j. cum sim. Quartò, huiusmodi donationes requirunt insinuationē,
si excedunt quingentos aureos. l. donationes, quæ est antepen. C. de donatio. inter vir. & vxor. &
tenet Petr. Iacob. vbi suprā. & Bald. in d. auth. ex testamento, col. ij. vers. conclude ergo quòd sim-
plex. C. de collatio. & Saly. in l. illud, circa medium, eod. tit. Non etiam legata, vt per Bal. in d. auth.
ex testamento, vbi suprā. & Petr. Iacob. tit. de condi. ex leg. quæ pro re dona. compe. col. iij. vers.
item nec in vltima, sicuti nec donatio causa mortis. l. vlt. & ibi Bart. Bal. Saly. & Ang. C. de donat.
cau. mor. Quintò, ex his donationibus non oriuntur res illæ donationes quæ dantur pro legato
ex l. j. C. commu. de lega. secundum Bal. in d. auth. ex testamento, vbi suprā. Sextò, in confiscatione
bonorum donatoris non veniunt res donatæ inter virum & vxor. sicut res legatæ. l. sed si mors,
in prin. ff. de donatio. inter vir. & vxor. quem ad hoc dicit vnicum in iure, Bal. in l. executorio, col.
x. vers. quarto, quidam timens. C. de exec. rei iudic. & in sua marg. in verbo, donatio, col. 2. vers.
donatio quæ morte confirmatur. & Paul. Cast. in l. post contrahum, in vlt. verbis. ff. de donat. &
Iac. in l. si stipularus fuerim. §. j. col. pen. in prin. ff. de verb. oblig. Est tamen illi similis in l. res vxor-
is, & ibi not. Ang. C. de dona. inter vir. & vxor. & in l. j. §. sed vtrū, vers. nec eo mouemur. & ibi
not. ff. de minor. & voluit etiam Bart. in d. l. post contrahum, col. ij. vers. & prædicta vera, & ibi re-
centiores. & Bal. in d. auth. ex testamento, vbi suprā. Septimò, quia quando hæc donationes confir-
mantur morte, retrorahuntur ad tempus donationis. d. l. antep. C. de donat. inter vir. & vxor. &
l. si mortis causa inter. ff. de dona. caus. mort. & l. si is seruus, & ibi Bart. ff. de donatio. inter vir. &
vxor. Non item legata. d. l. antep. & iterū lex verbis, & ibi Bal. in prin. C. eo. tit. Quod tamen intel-
ligas, vt illa donatio retrorahatur quò ad dominium, sed non quò ad fructus, vt not. in d. l. antep.
& in l. talis scriptura. §. vlt. per gl. & doct. ff. de leg. j. & per Bal. in l. si cum seruū. §. inter virū. ff. de
donat. inter vir. & vxor. Pau. Cast. in d. l. si mortis causa. Licet sit secus in donatione causa mortis.
l. si mulier, quæ est iij. §. sed si habenti, & ibi Bal. ff. de leg. 3. Ex quo etiam vides aliud discrimen
inter huiusmodi donationes. Sed tu tamen hic vide Bart. in l. j. §. ff. de v. fuc. pro dona. Bal. in l. vlt.
col. j. vers. modò quæritur. C. eo. tit. Ang. in l. si conditione, circa medium. ff. de sol. & Fran. Aret.
conf. xv ij. consideratis, col. vij. vers. venio nunc ad secundum. Odauid. hæc donationes confirmantur
morte ciuili donantis. d. l. res vxoris. & ibi Ang. & d. l. sed si mors. in prin. ff. cod. & Io. And. in
c. vlt. & ibi quoq; alij, præsertim Iac. Zoch. qui hoc plenè disputat, extra de dona. inter vir. & vx.
& Barth. Cepol. hæc sunt magna ex parte, in l. vlt. col. xxij. in paruis, vers. & huiusmodi donator,
cū multis seq. C. de v. fuc. pro don. & omnes propè, quos citauimus in vj. differentia. Aliud in lega-
tis, leus qui. ff. de testa. Nonò, in huiusmodi donationibus nec traditio quidē valet, vt scilicet ex
ca transferatur dominium. l. j. §. sciendum, & ibi Bal. ff. de dona. inter vir. & vxor. At in legato secus,
per l. Lucius, le j. ff. de leg. ij. t. & latè diximus in d. tracta. constit. in 2. parte amplia. xxij. Et idē de
dona

Donatio inter
virū & vxorē
retroraha-
bitur quo ad
dominium.
Secus quoad
fructus.
Aliiter in do-
natione causa
mortis.

In donationi-
bus inter uirū

*rum uxore
tradito nō est
modus effecae
transfrendi
dominium.*

donatione causa mortis tradit Bald. in l. si eum. §. inter virum. ff. de donat. inter vir. & vxor. Decimò, quia in istis donationibus sufficiunt duo testes: in legatis autem aut septem aut quinque, iuribus vulgatis: & hanc differentiam ponit Pet. Iacob. vbi supra, de in iure. restit. &c. Ex quibus planè constat quòd supra diximus, non rectè inferri ex legato iure relicto ad donationem inter virum & uxorem. Nec tamen tam certum atque indubitatum est, quàm illi existimant, id videlicet, non esse locum huic l. in donatione causa mortis aut in legatis, vt patet ex his quæ dicemus in verbo, donatione largitus. in xiiij. quæst. & seq. in quibus hæc late tractabimus.

- 113 ¶ Et hæc huius glossæ finis est, dum prius aliquid de huiusmodi appellatione dixerimus, quòd ad multorum in iure nostro locorum interpretationem pertinet. Caius, si is est, lib. l. institutionum. c. ij. tria libertorum genera fuisse tradit. Nam aut ciues Romani sunt, aut Latini, aut Dediticii. Ciues Romani sunt, qui iis tribus modis, id est testamento, aut in ecclesia, (ita enim vulgò legitur, id quod de aitoris nomine inter alia multa me dubium facit. Alciatus autem æde sacra legit) aut ante consulem fuerint manumissi. Latini sunt, qui per epistolam, aut inter amicos, aut coniuij adhibitione manumittuntur. Dediticii verò sunt, qui post admissa crimina supplicis dediti, & publicè pro criminibus cæsi sunt, aut in quorum facie vel corpore quæcunque indicia aut igne vel ferro impressa sunt, & ita impressa, vt deleri nō possint. Hi si manumissi fuerint, Dediticii appellatur. Sed inter hæc tria genera libertatum, ideo Ciues Romani meliorem statum habent, quia & testamenta facere, & ex testamento quibuscunque personis succedere possunt. Nā & Latini & Dediticii nec testamenta condere, nec sibi ex testamento aliorum aliquid dimissum possunt yllatenus vendicare. Tamen Latini certis rebus priuilegia Ciuium Roma. libertorū consequi possunt. Dediticii verò nulla ratione possunt ad ciuium Roma. libertorum beneficium peruenire. Nam Latini patronorum beneficio, id est, si iterum ab ipsis aut testamento, aut in ecclesia, siue vt legit Alciat. æde sacra, aut ante consulem manumittuntur: ciuium Romanorum priuilegia consequuntur. Hæc ille. Ex quibus est illud Aufonij:

Triplex libertas, capisque minutio triplex.

Tria libertorum genera.

*Ciues Romanini.
Latini.*

Dediticii.

Triplex libertas.

Orcini liberti

- Et ex iis quidem datur lumen Cornelio Tacito scribenti lib. 13. eos qui vindicta manumissi non essent, aliquo velut seruitus vinculo teneri. Ex quo potes intelligere solos vindicta manumissos, Ciues Romanos fuisse. De qua re etiam scribit Alexander ab Alexandro vir & legum & literarum humanarum doctissimus, in lib. genialium dicum. iij. c. x. De his autem tribus libertorū generibus habes jura iure nostro. C. de Dedi. liber. tol. & tit. seq. de Latina liber. tol. & in §. libertinorū, Instit. de liberti. & in §. vlt. Instit. de success. libert. & in auct. vt liber. de cætero. §. j. In quibus locis eas differentias Iustinianus sustulit. Tu autem interim vide Angelum Politianū, qui Miscellaneorum centuria j. cap. lxxxij. quædam adducit ex Græcis institutionibus huc admodū pertinentia.
- 114 ¶ Nec prætermiserim Orcinos quosdam libertos in nostris legibus memorari, vt in l. etela. §. plane, in ij. locis. ff. de leg. iur. & in l. duo focij, ff. de hæred. instit. & in l. iij. §. hi qui ad libertatem. & iterum in l. eum. quali. §. querendum. ff. de fideic. liber. & in l. si is qui, in ij. locis, eod. tit. & in l. i. in prin. ff. de starulib. & in l. domini seruum, in prin. duobus locis. ff. de pecul. lega. 1 & in l. ij. §. per contrarium. ff. de dor. prelegat. & in l. qui ob necem. ff. qui sine manu. ad libert. per. & in l. cum testamentum. C. de iuris & fact. ignor. & in l. directi. C. de testam. manu. & in l. j. §. sed & i sub conditione. C. de Lat. liber. tol. & in §. qui autem. Instit. de sing. reb. per fideicom. relicti. Nec tamen satis apertè intelligitur qui ij sunt. Nam gl. in d. §. hi qui ad libertatem, exponit Orcini, id est testatoris. Et similiter gl. in l. intestato. §. quod si necem. ff. de suis & legit hæred. & in l. ij. C. de mun. & orig. lib. x. Glo. nostro in d. l. dominus seruum. & in d. §. plane, & rursum in d. l. qui ob necem, itemque in l. cum. verò. §. subuentum, in verbo, directo. ff. de fideic. libert. dicit esse Orcinos, qui directo manumissi sunt, id quod etiam voluit gl. in §. j. in verbo, aditu, & in gl. seq. Instit. de eo cui liber. caus. bon. addi. vbi & illud quoque dicit quod gl. superior. Sed & glo. in d. l. cum testamentum, dicit Orcinum sic dictum ab orco, id est manumissum ab eo qui tendit ad orcu, siue ad mortē, vel ab orthos quod est rectum, quia directè est manumissus. Quod & idem dicit gl. in d. l. directi. C. de testam. manu. vbi subdit hinc orthodoxum dici, & etiam gl. in dicto §. qui autem, vbi præterea dicit quòd potest dici ab orce, id est capio, quia multa capiunt manumissi in testamento. Alexander ab Alexandro in opere nuper citato lib. 3. cap. 25. scribit quosdam arbitrari Orcinos libertos esse, quos testator post obitum liberos esse iussit, ita vt hæres patronatus ius haberet, non ipse testator: nec aliud dicit, quod est contra primā illam gl. & tex. in d. §. qui autem, quem postea subiiciemus. Alciatus ita. Prætermisissorum primo tradit Orcinum libertum dici, qui directā libertatē accipit, & quosdā ita dici diceo tradidisse, q̄ ab his manumittatur, qui ad orcum redunt. Sibi autem placere vt orthinum legamus, quoniam *εϑὺς* directum significat. hinc orthodoxum, qui rectæ sunt opinionis in diuinis. Tamen si in Græcis scholijs iuris ciuilijs etiam *ορκινος απλιντος* legatur, id est Orcinus libertus, non orthinus. Cælius Rhodiginus lib. antiquarum lectionū vj. cap. 18. (prioris editionis, & lib. x. cap. quoque xviii. posterioris,) Orcinos, inquit, libertos Iureconsulti ipsius testatoris interpretantur, qui iam sit in Orci familiam ascriptus, & in peculio Proserpinæ connumeratus, (quod iisdem prope verbis ante eum scripserat Beroald. in cōmentarijs Apuleianis lib. 3. & nouissimè quoque voluit vt eruditissimus, Gyraldus de Dijs Gentium, lib. 6. vbi de Plutone differit, qui Orcus quoque dictus est.) Nostri legum interpretes passim videntur intelli-

Orcinus libertus, unde dicitur Aus.

Pluto orcus dictus.

gere Orcinus dictos qui directā libertatē nanciscuntur: vt præter glo. vbi suprà, voluit Bened. de Plumbi. in l. si in cui. ff. de fideicom. lib. & in d. l. ij. ff. de statuliber. dum trahit text. illos loquentes in Orcino ad libertatem directam. Et Alber. in suo lexico. in verbo, Orcinus, dum allegat illas glo. Ioan. Fab. in d. l. directis. C. de testam. manumiss. Paul. Cast. in d. l. cum testamētum. C. de iuris & fact. ignor. & ante hos Azo in summa tit. de testa. manumiss. post princ. Cuius hæc prope modum verba sunt: Directō quis videtur relinquere libertatem, cum non ab alio seruū manumitti rogat, sed velut ex suo testamēto ei libertatem vult competere. Et dicitur talis seruus Orcinus, quia manumissus est ab eo qui redit ad Orcū, vel ab orthos, quod est rectū, quod est melius. Hæc ille. quæ apte videtur probare text. in d. §. hi qui ad libertatem, cum dicitur, vt qui directā libertatem acceperunt, Orcini sint liberi. Et in d. §. qui autem, vbi ita scribitur, qui ex fideicommissi causa manumittitur, non testatoris fit libertus, etiam si testatoris fit seruus, sed eius qui manumittit. At is qui directō testamento liber esse iubetur, ipsius testatoris libertus fit, qui etiā Orcinus appellatur. Et in d. §. querendum, sic quoque scribitur, Ent igitur libertus Orcinus, non eius qui fideicommissaria libertatē debebat. Quinetiam scribitur in l. hi quibus. C. de fideicom. liber. quod hi quibus per fideicommissum libertas supremis iudiciis relinquitur, eorum liberti efficiuntur, à quibus manumittuntur. Ceterum in d. l. cum testamentum. C. de iuris & fact. ignor. fit discrimen inter libertum Orcinum, & proprium ipsius heredis. vbi & hoc annotat Pau. Cast. Et hæc quoque satis declarat d. l. directis. Ex quibus constat Orcinū dici libertum testatoris, quoniam ei ex ipsius testatoris sola dispositione ipso iure libertas competat, non expectato aliquo facto, aut etiā voluntate heredis: licet fecus sit in fideicommissaria: vt etiam probatur in d. §. subuentum, atque etiam in l. si seruus, & l. si ancillam. C. de fideicom. liber. & in §. directō, Insti. de sing. reb. per fideicom. relid. vbi ita scribitur, Directō libertas tunc dari videtur, cum non ab alio seruū manumitti, sed velut ex suo testamento libertatem ei cōpetere vult. Ceterum paucis ante diebus in lucem editus libellus, cuius titulus hic est, Tituli ex corpore Vlpiani, in quo & tit. eiusdē ij. hæc scripta sunt: Is qui directō liber esse iussus est, Orcinus fit libertus: autem cui per fideicommissum data est libertas, non testatoris, sed manumissoris fit libertus. Ex quibus planum fit non esse veram illam sententiam quam Alexander ab Alexan. retulit. Sed ex iis omnibus propē iuribus de Orcino loquentibus videtur Orcinum fieri ex testamento, vt nō abs re dici possit vel Orcinus ab Orco, vel Orchinus à directō. Porro Petrus Crinitus in quadam epistola ad Alexandrū Sartium, cuius initium est, Nimis tu mihi, scribit inter capita secundæ Centuriæ Angeli Poltriani, quam in lucem morte præuentus non edidit, vnum fuisse de seruis Orcinis, nec aliud addit.

PATRONVS.

Institutionum
Vlpia. hac de
re forus.

Lex nostra an
habeat locum
in femina do
nante.
Masculinū an
et quando cō
cipiat famia
vinum.

AE C Lex igitur loquitur in masculino genere, cum dicit, patronus. Ex quo videri posset nō habere locum in femina donante, cum sit exorbitans, vt satis suprà post principij glo. præcedentis diximus & probauimus. Ideoq; in ea masculinū non con cipit femininum, iuxta doctrinam glo. in l. si ita scriptum sit. ff. de leg. ij. Bart. & aliorum in l. ij. ff. de verb. sign. cum multis cōcordant. à me congestis in tracta. primogeni turæ in x. q. (de laciis in tracta. retractuum. tit. §. §. ij. gl. ix. in verbo, lignager, nu. 186. ad hæc itud, & alius multis ibi designatis.) Tu dic tamen contrariū, quia licet hæc l. sit exorbitans, est tamen fa uorabilis, & non odiola, vt etiā in præcedenti gl. diximus vers. lxj. incipiente, igitur vt repetamus. Ideoq; in ea masculinū cōprehendit femininū, quando etiā in odiolis, modo non sint cōtra rationem, id procedat, vt per Bart. vbi suprà, cū multis ac propē insiuitis si quæ in dd. locis aggrega uimus. Et quia etiā videmus, quod alia lex in casu nō longē ab hoc distāt, & ex qua & similibus hæc l. deriuatur, vt iam suprà sæpius diximus, videlicet l. generaliter. §. cum autē. C. de institut. & substit. quæ de patre tantum loquitur, ad matrem quoq; trahitur, per gl. Odofre. Cy. Ang. Fulgo. Corne. Guid. Pap. Iason. Philip. Dec. & omnes præter Christo. Casteln. in ea ipsa l. Bart. Imo. & Rapha. Co. in l. cum auus. ff. de cond. & demon. Saly. in l. cum acutissimi, & ibi etiā Barba. in repe. col. xl. versic. sexto istud summariū. C. fideicom. Petr. Iacob. in sua practica tit. de materia decre. si pater, de testam. l. vj. char. vl. vers. nunc extra materiā. Corne. conf. cxv. in alienam, col. penul. vers. & quod ab identitate, lib. ij. Fran. Are. in l. ij. in fi. C. de inoffici. testa. Guid. Pap. conf. l. j. factum tale est. col. ij. vers. & licet. Socin. in repet. d. l. cum auus. col. xxix. vers. ex quibus infero vnam no uam. ff. de cond. & demon. Phil. Dec. conf. 391. in casu proposito, col. ij. & conf. 416. in testamento illustris, col. j. ideo passim videmus docto. in casu l. nostre consulentes sæpius ponere casum in donatione facta à muliere, nec aliquid de ea re disputat, tanquā id illis nullo modo fit dubiū. Ha bemus autē tex. expressum, appellatione patroni & patronā cōtineri, in l. patroni. ff. de verb. signi. q. Non prætermiserim tamen patroni appellationem non tantum cum significare, qui seruū manumiserit, qui postea libertus eius dicitur. In qua significatione hic ponitur, quæ admodum in nostro iure vulgaris est, & vnde est titulus de iure patronat. & de quo Plautus in Afinaria,

Patroni ap
pellatio.

— Magni decorum est,

Libertum potius quam patronum in via portare.

Text. autem in l. vl. vers. si verō quidā. C. de testam. manu. aperte ostendit hoc interesse inter appellationē domini & patroni, quod inter seruū & libertum, dum dicit, & quem patronū fallere noluerint, dominum suū & forsitan acerbum sentiant. Sed & in nostris legibus patronus aduocatus dicitur. l. velamento, & l. quisquis, in princ. C. de postul. & l. j. C. de aduoc. diuer. iudic. & l.

& Lancimus, eod. tit. vbi aduocatus fisci dicitur patronus fisci, & alibi sepe. Quāquam Asconius Pædianus in diuinationem Tullij, hoc dicit interesse inter patronum & aduocatū, quod qui alterum defendit in iudicio, aut patronus dicitur, si orator est: aut aduocatus, si aut ius suggest, aut præsentiam suam commendat amico. Et quod sit quoddam discrimen inter patronum & aduocatū, apertè ostendit cap. in quibusdam, extra de pœnis. (& c. singulis, col. fin. extra de statu monach. & illud Tullij in ij. in Verrem actione. Nunc quod eiusmodi iudicia sint, tantum vnūquemque conferre quantum sibi patronis, aduocatis, prætoribus iudicibus futurum sit, &c.) Erant apud veteres Romanos patroni, in quorum fidem tutelamque ac clientelam sese conferebant provinciales sociique pop. Romani, & ciues quoque ipsi, qui ob id clientes dicebantur. De qua re longè latèq; diximus in nostris commentariis consuetudinum, tit. iij. §. j. in gloss. j. vbi & nos ipsi apertè ostendimus, hinc feudorum, quæ vocamus, iura orta esse. Ex quo & vassalli, quos appellat, alicubi clientes dicuntur in ipsis feudorum constitutionibus: vt in c. j. in princ. & iterum in §. inde potest, tit. de ali. feud. & in c. j. tit. de conten. inter domin. & fid. de inuesti. feud. Vnde etiam in nostris legibus clientes dicuntur respectu aduocatorū, in l. propter adum, ad finem. C. de iudic. quoniam ex Plutarchi autoritate in Romulo, patroni illi suis clientibus litigantibus in obtinendo iure suo & causæ autores & patronos sese præbebāt. Tu autè omnino vide quæ scripsimus vbi suprà signauimus, ne hic iterum repetamus. Dicitur & patroni à Canonibus, qui beneficia (quæ qui purius loquuntur, sacerdotia appellant) vel fundant, vt nostri loquuntur, vel augent, de quibus est titulus in decret. de iure patro. Sed & denique dicebantur patroni respectu colonorum, vt patet ex l. Valent. & Valentis imper. in Codice Theodosiano, sub tit. Ne colonus in scio domino &c. Cuius hæc verba sunt, Non dubium est, colonis arua quæ subigunt, vsque adeo alienandi ius nō esse, vt si qua propria habeant, inconsultis atque ignorantibus patronis in alteros transferre non liceat.

FILIOS NON HABENS

Igitur si cum donat, filios habet, non reuocatur donatio ex aliorum natiuitate, arg. huius l. a contrario sensu, quod in iure fortissimum est l. j. §. huius rei. ff. de offic. eius cui manda. est iurisdic. & quia etiam si filios habet qui donat, sumus extra terminos huius Lexorbitantis quidem in suo casu à iure communi, vt suprà sæpius dictū est, propterea & hic casus ab ea omisus habetur pro omisso, & reuocandus est ad ius commune. l. si verò. §. de viro. ff. solu. matr. cum simi. quod quidem ius commune aliàs statuit donationes fore perpetuas, & irreuocabiles, vt latè diximus in glo. in verbo, libertus, vers. xix. incip. tum secundo. Et ad idem facit tex. in c. vlt. xvij. q. iij. vbi sunt similia verba. Et est optima vtriusque ratio differentia. Nam cum quis habens filios nihilominus donat, quemadmodum voluit præstare extraneum filiis iam natis, quos non ignorabat, ita & verisimile est quod etiam prætulisset nascituris, si de eis cogitasset, quia maior solet esse affectio erga filios, qui iam sunt in reitū natura, quàm in nascituros, vt nos docet experientia optima rerum magistra. l. legatis. §. ornatricibus. ff. de legat. i. & l. ij. C. vt in poss. lega. & c. quàm sit. in prin. de elect. lib. 6. & aliter Barb. in repetitio. l. cum acutissimi, col. ij. & iterum col. xxv. C. de fideic. & consi. lx. illud afferam in medium, col. iij. hb. 2. & inter consi. Alex. consi. l. ij. circa hanc dubitationē, col. ij. lib. 4. & Matian. consi. xxij. circa prædictam consultationem, col. iij. vterque per not. per Bart. in l. Lucius. ff. de hered. insti. Et de hoc est bonus text. quem neuter allegat, in l. qui filius, in princ. iuncta glo. & ratione ibi redita per Dyn. & approbata per Bal. Imo. Raph. & Pau. Ca. & Alex. ff. de leg. j. & in l. qui quartā. §. i. ff. eo. tit. Et hoc quoque affirmat Bart. in l. si cum dotem, in princ. col. vlt. ff. solu. matr. & cōf. 227. mater dedit dotē, circa medium, per d. l. qui filius, & in l. Publius. §. vlt. ff. de condi. & demonst. & Bal. in l. si quis filius, ff. de testa. tute. & in l. Titius, in fi. prin. & ibi quoque Angel. ff. de libe. & posth. & idē Bal. consi. clvj. clausula codicillaris, col. j. lib. 2. & Imo. consi. cxij. in causa quæ vertitur, col. j. in fi. Rom. (consi. ccxxxj. præmissorum, & consi. ccccviij. in proposita questione, col. j. vertic. quinto ad idem Alex. consi. xxix. præclarè subtiliter, col. iij. vers. non obstat etiam prædictis, lib. 3. & consi. ciiij. circa primam dubitationem, col. iij. vers. secundo respondeo, lib. 3. & Corn. consi. 239. videtur prima facie, col. iij. lib. 2. Sreph. Bertr. consi. ccxxvij. quia tempore, nu. 3. lib. 3. & Fran. Cur. senior consi. xlv. statuto seu consuetudine, col. v. vers. octauo. (& l. a. consi. cxl. col. vij. vers. tertio facit, lib. 2. & consi. seq. in ista difficillima, col. vj. versic. quarto facit, & consi. cliij. testator habens, col. iij. vers. tertio quia testator, lib. 4.) & Anto. Rubeus consi. xxxj. præsupponitur in facto, col. j.

Quod & hinc liquidò apparet, quod non est tantus parentum amor, non tanta affectio in liberis recens natos, quàm in paulo ætate maiores: nec in hos, quàm in prouectiores: crescit enim cum ætate liberorum, & amor parentum, vt quod sunt annis maiores, eò impensius diligantur, vt scribit ille Rabi Moyse Aegyptius, vt in rebus naturalibus & sacris Bibliorum libris periculis, in libro, qui dux dubitationum inscribitur, tertio, cap. quinquagesimo, vbi hanc inter cæteras rationem reddit, cur antiqua lege Hebræorum præceptum est, infantes statim, id est octauo die circumcidi, vt patet Gene. xlvj. & Leuiti. xij. quoniam scilicet amor parentum adhuc levis est & debilis. Quod si infans ad maturum tempus cretaceret, parentes non tam facile eos circumcidi ac mutilari permitterent, crescente scilicet eorum amore cum ætate liberorum. Ex quo consentaneum est, & in eos qui nondum nati sunt, non adeo parentes affici.

Argumento à contrario sensu probatur non esse locū reuocationi donationis. Eiusdem confirmatio.

Maior est affectio in liberis recens natos, quàm in prouectiores.

Ratio antiquæ legis Hebræorum de circumcissione.

- 3** *Autores tenentes banc epin.* ¶ Et ita, videlicet l. nostram, vt tandem ad eam redeamus, non habere locum cūm quis donat iam habens liberos, tenet Jacob. Butt. vir non infirmus apud nostros autoritatis in l. j. C. de inoff. dona. quem sequi videtur, dum illum simpliciter allegat, Philip. Corn. consi. xj. cuius hoc principiu est, in præsenti consultatione, col. ij. vers. ideo videtur velle, lib. 3. Et idem quoque voluisse videtur Pau. Cast. consi. ccccxxv. incip. super hoc puncto plura videntur, col. ij. versic. tertio facit, lib. 2. ante illum Ioan. Fab. quem vnum, si opus sit, multis non verebor opponere, in hac ipsa l. vbi & hoc dicit expressum videri in d. c. vlt. xvij. quart. iij. & nouissimè Phil. Dec. in l. posthumo in addit. col. eiusdem addi. ij. C. de bono. poss. contra tabu. vbi & hoc dicit se consuluisse. & Steph. Bert. consi. cccxxvij. in re sua, col. iij. vers. etiam donationi, lib. 2. dum dicit quod licet testamentum sit nullum propter præteritionem filij iam nati, non tamen idem reperitur de donatione, imò potius contrarium, in auth. vnde si parens, C. de inoff. testa. & d. l. j. & l. j. & l. si totas, & l. si liqueat. C. de inoff. donat. Quibus patet hoc casu donationem, si immensa sit, rescindi vsque ad legitimam.
- 4** *Confirmatio eiusdem.* ¶ Et simile quippiam voluit Bal. in d. l. Titius, in si. prin. & ibi quoq; Ang. & Fran. Arct. col. ij. ff. de libe. & posthu. vbi tractantes, an per auth. ex causa. C. de liber. præter. conseruantur legata rupto testamento natiuitate posthumi ignoratè præteriti: Aut testator, inquit, nullū habebat filium, nec habere sperabat, & non conseruantur, quia non est verisimile quod testator voluerit præter legatarios filius. l. cūm acutissimi. C. de fideic. Aut testator habebat filios, & nihilominus legauit, tūc licet postea nascentur alij filij, conseruantur tamen legata quia ex quo testator grauauit iā natos, idem videtur sensisse de nascituris, ad quos minor solet esse affectio: & si de his testator fuisset interrogatus, aut cogitasset, idē certē verisimiliter disposuisset. l. tale pactum. §. vlt. ff. de pactis. Et hoc quoque voluit ipse Bal. in l. filio præterito, col. ij. ff. de in iust. testam. & sequitur Alex. in d. auth. ex causa. & cōf. cxlij. circa primā dubitationem, col. iij. vers. pro quo adde, lib. 2. & consi. 50. circa primam dubitationē, col. ij. vers. secundo respondeo, lib. 6. & Corn. consi. clviij. pro decisione, col. x. vers. secundo limitatur, lib. 2. & consi. cccxliij. videtur prima facie dicendū, col. 6. vers. præterea quādo quis legat, col. lib. 2. & cōf. clxliij. duo in puellō, col. ij. vers. tamen passus, lib. 3. i & consi. 133. in hac consultatione, col. 3. lib. 3. & Bertran. consi. cccxxv. ponitur in facto, col. 2. vers. & supposito, lib. 2.
- 5** *De eadem re.* ¶ Similiterque l. cūm auus. ff. de condi. & demonst. & similes, ex quarum visceribus hæc lex deprompta est, vt sæpe diximus, non habet locum in filiis natis tempore testamenti, vt voluit Ro. consi. cccclxx. in proposita consultatione, ad si. per l. sicut certi, & l. si cūm in vtero. C. de testa. milit. & idem tenuit & latè probauit Barb. in d. l. cūm acutissimi, col. ij. & xv. seq. C. de fideic. Idem quoque tradit Soc. latè in rep. d. l. cūm auus, col. xxxv. vers. extrā Bart. & multis seq. per v. col. vbi ita dicit consuluisse, vt fecit etiam latè consi. excj. licet difficultates, lib. 2. & Carol. Ruin. cōf. lxxvij. in facto, col. v. nu. 14. lib. 2. vbi ita dicit tenuisse modernos Perusinos & Senenses in l. generaliter. §. cūm autem. C. de insti. & substi. Sed aduerte, quantum ad hanc rationem, multi tunc contrarium, & inter ceteros Rapha. Co. in d. l. cūm auus, & latè Ioan. Bapt. Calca. in l. generaliter. §. cūm autem. C. de insti. & substi. vbi dicit etiam in hanc partem consuluisse ipsum Raph. Com. Maria. Socin. & Thomā nescio quem, & ita certē consuluit ipse Maria. consi. xxij. circa prædicta, & Cornet. etiam latè consi. cxcvj. non alienam, lib. iij.
- 6** *Qui contraria sentiant.* ¶ Verū contrarium in casu l. nostræ aperte voluit Bal. hic in ij. lec. cuius hæc verba sunt: Quid si pater vnicā filiam viuēte habet, & donauit extraneo substantiā aut partē eius, deinde postea filij sibi nascitur: an talis donatio reuocatur? Ista questio fuit pridē de facto. Et videtur quod nō, quia hic litera loquitur quando donatio fit per patrem cū filios nullos habebat: hic autē habebat filiū vnū. Tu dic quod ob identitatis rationē habet locum dispositio huius legis eo casu, quo est verisimile patrē nō donasse, si sciuiisset filios sibi nascituros. Fortē enim non cogitauit de filia, quia satis ei remāsīt pro ea dotāda: sed filij masculi superuenientes egessere laborare: tertius autē paterna substantia gauderet. Hæc ibi Bal. qui & ipse in d. l. j. col. 4. vers. sed quid si tēpore donationis. C. de inoff. donatio. tenet. Quod si donās qui iam tempore donationis habebat filios, postea & alios quoque suscipiat, hi qui nati sunt post donationē, eā reuocāt pro virili sua quisque portione, per id quod in simili dicitur in l. p. ff. de iur. codic. & idē voluit Ang. ipsius frater hic, & Raph. Cu. in l. Turia Scio. §. imperator. ff. de lega. ij. & Card. Flo. cōf. xx. cū in testamētis, iuncto casu illius consi. & Barba. in c. vlt. col. vlt. extra de dona. & Soc. in repe. rub. ff. de libe. & posthu. col. vlt. & consi. 215. hoc exordio, visa prædicta facti cōtingentia, col. ij. vers. solū ergo restat, lib. ij. quod & iterū repetitur in consi. 22. lib. 4. & Carol. Ruin. consi. xcviij. visa renūtiatio, col. x. nu. 21. lib. vj. & d. consi. lxiij. col. vj. nu. 17. lib. ij. & ante hos, licet non allegens, Old. consi. clxxij. quidam habens vnicū filium, tenuit simpliciter reuocari donationem factam ab habente filium, per natiuitatem aliorū.
- 7** *Eiusdem confirmatio.* ¶ Et facit quod in simili voluit ipse Bal. consi. cccxxvij. cuius caput est, quidā Ser. Petrus lib. v. quod si pater non cogitans de posthumis, filium quē habebat, instituit, & posthumum præterit, valent legata pro parte instituti, sed pro parte posthumi nō valent, nec cōseruantur ex d. auth. ex causa. C. de liber. præter. Quinimō idem Bal. in d. l. filio præterito, col. ij. ff. de in iust. testa. idem videtur generaliter dixisse in casu d. auth. ex causa, dicit enim q. si pater habēs filios legata relinquit, nō cogitans de aliis futuris liberis, debentur legata pro portione iam natorum, sed non debētur nec conseruantur ex d. auth. pro portione eorum, qui postea nati sunt, per d. l. pen. ff. de iure condic. & hoc quoque sequitur Ro. cōf. clxxj. pro decisione propositi. in ij. dubio. & bene facit text. quē ipsi non

ipsi non allegant, in l. qui graui, & duabus sequen. ff. de iure codicil.

8 ¶ Paul. autem. Cast. in d. l. j. col. iij. C. de inoffi. don. volens has contrarias opi. concordare efficere, vt sæpe aliàs ita dicit, quod si iam nati tempore donationis erant odio patri donanti, nec is putabat se posthac alios habiturum, vera est postrema Bald. in d. l. j. opin. cum sit eadem per omnia ratio, quæ esset si nullum habuisset: quoniam verisimile est, quod si cogitasset se habiturum alios gratos liberos, non donauisset. d. l. pactum. §. ult. & ibi glos. Sed si non habebat odio iam natos & tamen donauit, sicut eos re donata priuare voluit, ita & nascituros voluisse verisimiliter credendum est: & ita, inquit, procedet opi. Iac. But. Quæ Pau. Cast. distinctio videtur placuisse Ant. Rube. conf. xcix. viso casu, col. j. Eaque ex eo confirmatur, quod scribit Card. Flo. conf. xx. hoc initio, Iacobus testator, paria esse in casu nostræ l. de qua ibi loquitur, non habere filium: aut habere odiosum.

Conciliatio contrariorum opinionum.

9 ¶ Denique Corne. conf. xv. ex quo dictus Franciscus, col. iij. vers. nec obstat quod tempore primæ donationis, iunctis iis quæ prius dixerat, col. j. lib. j. aliter videtur distinguere. Nam aut donans nihil reseruauit filiis iam natis, & tunc qui postea nascuntur, reuocantur ex hac l. nam cum filiis natis reseruauit, verisimile est quod etiam reseruasset nascituris, si de illis cogitasset. Incertum autem est quid illis reseruasset: ideo propter incertitudinem totum reuocatur, argum. (licet nihil alleger) l. duo sunt Titij. ff. de testa. tute. & l. j. ff. de liber. & l. in tempus. §. quoties. ff. de hæredib. instit. cum simi. Postea verò idem Corne. in eadem col. iij. vers. & licet d. l. si vñquam, videtur indistinctè arbitrari nihil prodesse filios natos tempore donationis, quin nati postea reuocent, cum sit eadem ratio: idque potissimum, si ex natiuitate posteriorum deterior esset naturum tempore donationis conditio, nisi reuocaretur donatio, vt in casu, in quo illud consil. edidit. Nam donator omnium bonorum reseruauerat legitimam filio nato, quæ quidem erat tertia omnium bonorum: nato autem altero filio post donationem minuitur legitima prioris. nam ea erit tantum tertia dimidia. Et hinc quoque melior efficietur conditio donatoris, deteriore facta conditione prioris: quod est absurdum, & contra mentem & affectionem donantis, qui putabat illi reseruasse tertiam partem.

Eiusdem rei distinctio.

10 ¶ Vides lector ex supradictis rem hanc esse admodum ancipitem atque dubiam. Facile tamen est harum sententiarum discordiam huiusmodi distinctione componere. Nam aut iam nati tempore donationis erant odiosi patri, aut non odiosi. Si odiosi, certè ij qui nascuntur postea de quibus pater donando non cogitauit, reuocabunt. Si autem erant non odiosi, & tunc aut pater aliquid eis reseruauit, aut nihil. Si primum, postea nati, quibus nihil fuit reseruatum, reuocabunt, aut pro virili eorum portione tantum, si ex natiuitate posteriorum non sit effecta deterior conditio prioris in re illis reseruata: aut in totum, si deterior facta est. At si nascituris fuit & aliquid reseruatum, nihil reuocabunt: cum de illis hinc appareat fuisse cogitatum. Aut denique nihil fuit reseruatum liberis natis tempore donationis: & tunc postea nati non reuocabunt. nam qua ratione priuauit iam natos sibi gratos, eadem verisimile est voluisse priuare nascituros, etiam si de illis cogitasset.

Autoris hac in re distinctio.

11 ¶ Sed & vltimum membrum intelligas velim secundum præcedentia. quod vt facilius apprehendas, pone quod quispiam habens in bonis trecenta, ex illis centum donauit iam habens vnicum filium, nec cogitans de aliis futuris liberis, & ita putans reliqua ducèta satis esse vnicò illi filio, vt honestè possit viuere: postea autem illi nihil tale sperati nati sunt multi alij filij, verbi gratia tres: certè detractis illis centum donatis, supersunt vnicuique liberorum tam nato ante donationem, quam tribus illis postea natis, quinquaginta tantum, ex quibus non poterunt honestè vitam trahere, considerata eorum conditione: profectò si id pater cogitasset, aut præuidisset, non ea centum verisimiliter donasset. Ideo putarem eam donationem reuocari ex ratione nostræ l. Proinde hoc totum reicio in arbitrium boni viri, æstimaturi, quid, quantumve pater habens filios vnum aut plures, donaturus aut non donaturus fuisset, si de tot filiis nascituris cogitasset, iuxta ea quæ plenius dicam infra, in verbo, omnia, vel partem aliquam, nu. 28. in huius auctor rei. Nectamen omiserim Ant. Rub. super hoc dubio respondisse, d. conf. xcix. viso casu. (Atque etiam D. Boe. hanc rem tractasse, deci. clix. donatio iuris, in quo me ex hac l. sæpius citat,) sed ita obscure vtrumque, vt non intelligam, quid intelligant.

De eadem re.

12 ¶ His auctor non in tempestiue illud subiiciemus. Quid enim si tempore donationis habeo filiū, ex quo postea nepos nascitur? nunquid & huius natiuitate reuocabitur donatio, sicuti & natiuitate alterius filij? Nam appellatione liberorum, de quibus l. nostra loquitur, veniunt & nepotes. l. liberorum, in princ. ff. de verb. signifi. Imò & filiorum quoque appellatione, cum in fauorem illorum aliquid statuitur, vt ibi not. Bart. licet aliàs sit dubium: de quo multa diximus in nostro tractatu primogenituræ (in xl. q. in xv. ratione pro nepote contra partium. Ideoque Pau. Cast. conf. cccxlvij. tria sunt quæ videntur, col. j. lib. j. consuluat quod statutum prohibens donare cū quis habet filios, habet locum & in habente nepotes, quæ res huic nostro casui multum congruit, quia & hic fauore liberorum reuocatur donatio, quemadmodum illic prohibetur.

An nepotis natiuitate inuermetur donatio.

13 ¶ Ego tamen in ea sum sententia, vt in hoc casu nepotes non reuocent: quia si filius donantis illorum pater non reuocatur, multò minùs & nepos ex eo natus, argu. l. j. §. si dominus, & ibi not. ff. si quis aliquid testat. prohib. & l. si viua. C. de bonis matern. cum aliis multis & text. & doctor. con-

Statutū prohibens donare cum quis habet filios.

Autoris sententia de nepote nato post donationem.

cordant. à me latè collectis in dicto tractatu primogenituræ. quæstio. xij. & seq. Et cum nepotes habeant patrem in medio, non sunt hæredes, & propterea non possunt ex huiusmodi reuocare rem donatam, quam habituri non sunt, per ea quæ latè dicemus infra in verbo, si suscepit liberos, nu. 105. incip. item si huiusmodi.

¹⁴
De eodem.

¶ Fateor tamen quod si post mortem filij quis donat, ignorans vxorem illius, nulum scilicet suâ, esse prægnantem, postea verò ipsa vxor filij pariat filium, hic certè reuocabit, ac si filius post donationem esset natus, vt qui successurus sit in locum & gradum patris, & præteritus æquè reuocet testamentum, sicut & filius pater ipsius fecisset, per l. posthumorum. ff. de in iust. testam. & l. si auus. C. de liberis præter. Sed & si auus donat, quia desperat filium suum liberos habiturum, quoniam fortè existimabatur filius esse maleficiarius, aut vxor illius sterilis, tamè aut nihil minùs speranti gignit postea nepotes: putat Franc. Ripa. hic in xxxvj. quæst. locum esse huic l. Et ego illi assentior ex ratione l. nostræ. Ceterum Guido Papæ, sing. cccclxxj. incip. iuxta l. si inquam, hanc quæstionem de nepote nato post donationem nuncupatim mouet, nihil tamen diffinit.

¹⁵
An hec libe-
beat locum, si
quis ignoret
se habere fil-
ios.

¶ Sed & illud in quæstione vocatur. Si quis cum donat, habet filios, sed ignorat eos se habere, quia fortè putat eos esse mortuos, vel nescit vxorem peperisse: vtrum sit locus huic legi. Et nemo, vt opinor, negabit re competita irritam fore hanc donationem, ex mente & sententia huius l. nostræ, quæ verbis est anteponenda, sicut animus corporis. c. sedulo. xxxvii. dist. & diximus supra in verbo, libertis, vers. xlvj. incip. nec id quidem mirum est, & seq. Nam si donatio reuocetur per susceptos postea liberos ex præsumpta mente donantis, qui videlicet si cogitasset de liberis futuris, verisimiliter non donasset, eadem certe ratione aut etiam maiore videtur irrita fore donatio quam quis facit ignorans se habere filios, verisimiliter etiam non facturus, si eos non ignoraret, l. qui iure militari. ff. de milit. testa. Per quam dicit Ang. consi. cvij. ista q. in ij. dubio, q. nihil refert, non habeas liberos, an habeas, sed habere ignores: id quod etiam probatur in l. sicut certum & in l. si cū vel in vtero. C. eo. de test. milit. & in l. pen. C. de iure cod. & optime in l. Titius. l. in prin. & ite rum in §. Lucius, & ibi bona gl. ff. de libe. & posth. & in l. 4. ff. de cond. indeb. & in l. vlt. ff. de hæred. insti. Et ita voluit idè Ang. in §. siue igitur, col. 4. ver. finaliter dici potest, in auth. vt cum de ap pel. cog. Fran. Are. in l. lex facta, in prin. col. 6. ver. confirmatur ista cōfessio. ff. de vulg. & pup. sub. stit. & consi. clvj. quod est postremum omnium, col. ij. Hincque gl. in l. solemus. ff. de cond. & de monst. intelligit tex. ibi, qui eam conditionem, si liberos habuerit, interpretatur de liberis nascituris, non de natis, vt procedat si liberos natos esse sciebat, qui conditionem apposuit: quod si nesciebat, etiam nati ipsi sub ea conditione comprehenduntur, per l. iam facta, eo. tit. quod & voluerunt Saly. Raph. & Corn. in l. cum vxori. C. quando dies lega. ced.

Cōditio, si li-
beros habue-
rit

¹⁶
Confirmatio
eiusdem.

¶ Et ita in casu nostro expressim voluisse videtur Bart. dum hanc l. allegat in legatis factis præterito filio, quem testator ignorabat se habere, in repet. l. ij. in ij. quæstio. prin. C. de sacros. eccles. Nam tunc, inquit, deficit voluntas relinquentis, per text. in hac l. Si ergo reuocatur donatio, multò magis legata. Ex quibus planè vides quòd Bart. intelligit hoc casu donationem vitari. Et id quoque dicit ipse Bar. in l. filio præterito, ff. de in iust. testa. & in auth. ex causa. C. de liber. præter. cum concord. illic adductis per recent. Nam & in hac opin. esse videntur & qui tenent cum Bartolo in casu d. authen. & qui contrà tenent. Illi quidem, dum post ipsum Bar. h. inniuntur: isti autem, dum farentur hoc sine dubio procedere in casu nostræ l. loquentis de donatione, non etiam in legatis, de quibus loquitur ea authen. & conantur omnibus viribus reddere rationem differentiz vtrorumque, vt illic omnibus videre licet, & fortè alibi postea dicemus. Et idem etiam voluisse videtur Bal. in l. ij. vers. quinta opi. C. de in off. donat. & expressissimè omnium Steph. Bert. consi. cxc. Christi & e. viso casu, in j. dub. lib. 1. & iterum consi. cxcij. si verum sit, post prin. lib. 3. Et facit quod in simili scribit Ioan. And. in add. Spec. tit. de instr. edi. §. nunc autem, in vlt. add. de reg. q. putans filium suum mortuum, alium instituit. Et quod ex Plauto vetere Comico adferemus infra in verbo, donatione largitus. nu. 264. incip. & hanc quoque sententiam.

¹⁷
Hec l. non ha-
bet locum in
filij natis tē-
pore testamē-
ti.

¶ Illud autem certum est, quòd filij existentes tempore donationis, quos pater donans minime ignorabat, non reuocant donationem, ex hac l. nostrâ, vt potè cessantibus & verbis, & mente, id est, ratione ipsius. Quæ res quamuis sit adeò aperta & manifesta, vt testimonio aut autoritate nō indigeat, tamen vt omnibus satisfaciam, approbatur à Paul. Castr. consil. 434. cuius exordium est, respondeo per ordinem, in ij. dubio, lib. 2. & Soc. consi. cccxvj. q. præteritis consultationis, col. pen. lib. 2. & Phil. Dec. consi. cccxvj. pro declaratione, col. ij. vers. secundò præmitendum, & omnibus ferè de hac re loquentibus, ne nimis sim in re minime dubia. Quod tamen intelligas secundum ea quæ diximus supra in eadem gl. in vers. xj. incip. sed & vltimum, iunctis duobus præced.

¹⁸
Eiusdem con-
firmatio.

¶ Sicuti nec l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. & alia similia iura huic l. nostræ admodum confinia non habent locum in liberis iam natis tempore testamenti, sed tantum in nascituris, vt aperte videtur probati in l. generaliter. §. cum autem, ibi, liberorum ex iis procreandorum, & iterum in illis verbis, pater efficiatur, & liberos sustulerit, rursumque in verbis, si de nepotibus cogitauerit. C. de insti. & subisti. & in l. sicuti, C. de testa. milit. Et expressè voluit & consuluit Rom. consi. cccclxx. in proposita consultatione. & Barb. in repe. d. l. cum acutissimi, col. ij. & seq. vbi ad hoc multa allegat, & in repet. c. Raynaldus, col. vj. vers. faciat etiâ, extrâ de testa. & latissimè Soci. in repe. l. cum auus,

cum auus, col. xxxix. vers. extra Bart. ff. de condit. & demon. vbi post multa hinc inde adducta tandem stat ab hac sententia, & secundum eam dicit se consuluisset, & suo conf. Bald. nouellum sub scripsisse, & idem quoque respondisse Ioan. Petrucium, & Bened. Cap. Et ita verè consuluit ipse scripsit, col. cxcj. licet difficultates, col. j. & multis seq. lib. ij. & Philip. Dec. in d. l. generaliter, col. iij. vers. nunc regula & conf. cccxl. v. viso consilio, col. ij. vers. quartò & vltimò. & conf. seq. col. ij. quibus locis solum Roma. allegat. Et hanc partem confirmat, quòd iure antiquo filia præterita iam nata non rumpebat testamentum: posthuma verò nō secus ac masculus rumpebat, vt scribit Caius iurifconsultus, si est (quod arbitrantur Zasius & Aciatus) libro posteriore Institutionum, c. iij. Ex quibus planius intelliges quod scribitur in §. j. vers. sed non ita, & iterum in §. sed semini, Instit. de ex h. libe.

19 **Q**uamquam contrarium in casu d. l. cum acutissimi, & similiū simpliciter tenuisse videtur Raph. Com. in d. l. cum auus. ff. de condi. & demon. & apertè tenuit Corn. in d. l. generaliter. §. cum autè, col. ij. vbi & Ias. col. iij. dubitat, & idem Corn. latè conf. cxcvj. non alienam, lib. iij. & latissimè omnium tenuit, & xxij. rationibus secundum eam consuluit Marian. conf. xxij. circa prædictam consultationem, vbi etiam dicit audiuisset se à fide dignis ita consuluisset Raph. Com. cum hæc quaestio Padue de facto contigisset. Quamuis id à nullo ex suis maioribus in propriis, vt ipse loquitur, terminis & in indiuiduo tractatum vidisset se negat. quod vehementer admiratur. Ex quo potes intelligere, quòd illud conf. Ro. qui ante illum fuit, aut non legerat, aut non recordabatur.

Contrarium
hac in parte
sentientes

B O N A.

E s t v s, aut vt alij appellant, Sextus Pompeius hinc bona dici putat, quòd digna sint bonis: sed elegantius mea sententia atque conuenientius Vlp. noster in l. bonorum, la. j. ff. de verborum significatione. bona, inquit, ex eo dicitur, quòd beant, id est, beatos faciunt. Nam & apud Græcos verbum *εὐδαιμονία*, beo significat, & dicit, & *εὐδαιμονία* felix, & diues, & *εὐδαιμονία* beatitudo, & diuitia. Ex quo & apud Latinos diuites beatos appellant probatissimi scriptores. Nam Cicero in oratione pro Annio Milone, sint florentes, aut, sint beati. Et alibi ita exorditur, lib. ij. de inuentione, Crotoniatæ quondam, cum florent omnibus copiis & in Italia cum in primis beati nominarentur. Et Philip. xij. Te beatum & florentem esse cupiebant. Et in oratione pro M. Cælio, Primum lautos iuuenes mulieris beas ac nobilis familiares. Et in Sallustium, Vnde, qui modò ne paternam quidem domum relinire potueris, repente tanquam somno beatus, preciosissimos ortos, villam Tyberinam Caij Cæsaris, reliquasq; possessiones paraueris? & paulò infra: Quibus rationibus repente factus es tam affluens, tam beatus? Et Seneca epistola ad Lucilium xxvij. Caluissius inquit, Sabinus memoria nostra fuit diues, & patrimonium habebat liberum & ingenuum: nunquam vidi hominem beatum indecentius. Et in vj. controuersia, lib. ij. Insolens malum est beata vxor, cum immensum pondus auri orba attulerit. Et Iuualis Satyra j.

Bona unde dī
cantur.

εὐδαιμονία
εὐδαιμονία
Beati profer
licibus.

—*Venite vesca beate.*

—*Vrūmne*

(Vnde & Horatius lib. ij. Sermonum Satyra vj.

Diuitis homines, an sint virtute beati.

Ex quo intelligis non tantum ad diuitias refertur sed ad cætera. Et è diuerso miseros pauperes passim vocamus, quando, vt scribit ex nostris Bal. ex alio, vt reor, autore, in l. vlt. post prin. C. qui bon. ced. poss. Summa miseria esse est mendicium. Ob idq; vt ille dicit, bonorum celsio in ea l. miserabile remedium vocatur, quòd homines miseros faciat. Et certè cum tria sint bonorum genera, animi scilicet, corporis, & fortunæ, hæc quidem felici adesse oportet, ex sententia Aristotelis l. i. Ethicorum, & iterum lib. vij. Politicorum, quod & Plato illius præceptor astruebat, teste Lactio. Felicitibus enim & beatitudo augetur ex plenitudine horum bonorum, quæ quātò fuerint cumulatiora, tantò fiet homo beator, repugnantibus tamen Stoicis, qui ad beatitudinem solam virtutem satis esse maxima autoritate affirmabant. Aristotelem autem è nostris sequitur Soci. conf. xxvj. incip. cum super, col. vlt. lib. iij. vbi etiam citat illud Iuuenalis Satyra iij.

Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat

Res angusta domi.

Nos de cæteris bonis posthac nihil hoc loco dicemus, sed de illis tantum quæ diuitiis constant, de quibus lex nostra loquitur: quæ quidem tantum beant, id est, prosunt, vt interpretatur Vlpianus in d. l. bonorum, quantum è diuerso obest paupertas, quam iner mala & quidem ingentia enumerat Elfdas ille diuinus Scriba, lib. iij. c. xv. quo loco Deum Opt. Max. ita loquentem facit: Immitat tibi mala, viduitatem, paupertatem, famem, gladium, & pestem. Et alibi quoque Dominus ipse, (Leuitici xxvj. & iterum) Malachia ij. minatur se egestatem improbis, & qui ipsius maledicta non obseruarint, daturum. (Hincq; illud Prouerb. iij. c. Egestas à Domino in domo impij. Et eiusdem operis c. xij. Egestas & ignominia ei qui deserit disciplinam. & Contrà autem alibi diuitias probis promittit. Nam scribitur Psal. cxj. Gloria & diuitia in domo eius. & Prouerb. iij. cap. longitudo dierum in dextera eius, & in sinistra illius diuitia. & in c. x. benedictio domini diuites facit.) vt hinc facile intelligas, non omnino cæcuisse cæcum illum Homerum, cum diuitias Iouis donum esse cecinit. lib. vj. Odyssæ:

Bonorum cef
sio miserabilis.

Bonorum tria
genera.

Paupertas in
ter mala.

Diuitiis bonis
promissæ.
Paupertas cō
trā improbis.

Diuitiæ donū
Iouis.

Ζῆς δ' αὖτος νῆμι δὲ βον δ' αὖ μιν. αὐδ' ὥποιον.

Et rursus lib. ij. Iliados in Catalogo ducum:

καὶ φησὶ θῆανιστον πλῆτον καί χινα κροτόν.

{Et iterum lib. xxij. eiusdem operis:

—μὴ γὰρ γὰρ εἰδ' αὖς

Ζῆς ἄφ' οὐ.

—Magnas enim ei dederat

Iuppiter diuitias.)

Diuitia donū Dei. Nam & D. Augustinus in enarratione Psalm. lxxvj. non obscurē asserit diuitias donum esse Dei. Et sancta illa mulier Anna, sancti Samuelis mater, in suo cantico, quod scribitur in 2. cap. lib. 1. Regum, Dominus, inquit, pauperem facit, & dicit.

Male quæ dicuntur. ¶ Neque his aduersatur, quod scribit Ambrosius, & repetitur in cap. illa. xv. quæst. j. paupertatem & ignobilitatem, ægritudinem & mortem nemo sapiens mala dixerit, nec in malorum sorte numerarit. Alio enim respicit Ambrosius, cuius in eo loco tota dissertatio eō tendit, vt ea duntaxat veluti mala nobis imputanda esse ostendat, quæ voluntaria sunt: cætera verò, quæ vel nolentibus eueniunt, vt paupertatem, & alia, quæ ex eo diximus, non esse tanquam mala nobis adscribenda.

Paupertas nō annumeratur inter mala. Mala enim, inquit, non sunt, nisi quæ crimine mentem implent, & conscientiam ligant. Imbi ergo mala vocat scelerata, quibus haud dubiè paupertas non est annumeranda. Illi autem sententiæ Ambrosij omnino similis est & illa Aenæ Platonici in Theophrasto, in hunc sensum (nam is Græcæ scripsit): Neque enim ignarus es, aut immemor, paupertatem, & ægritudinem, & mortem neque turpia, neque mala esse. Et subdit, Socrates enim in paupertate gloriatur, ipsamq; diuitias appellat, & philosophiæ tutissimum præsidium.

Pauperes beati. ¶ Cæterum Christus beatos pauperes pronūtiat Matthæi v. cap. & alibi Lucæ 6. Vx vobis, inquit, diuitibus. Rursusq; Matthæi 19. Marci 10. & Lucæ 18. interroganti cuiuspiam quid faceret, vt vitā æternam obtineret, dicentique se illa decalogi precepta à iuuentute obseruasse, respondit, Vnum tibi deest, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo. Moxque conuersus ad discipulos, Diues, inquit, difficile intrabit in regnum celorum. Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum Dei. Nam etiam, vt scribit Ecclesiast. cap. xj. Si diues fueris, uon eris immunis à delicto. Vetus est sententia, Diues aut iniquus, aut iniqui hæres, quam aduocat Hieronymus. ad Hebidiā in 1. quæst., & rursus in comment. Hieronymi cap. v. At Saturnus apud Lucianum in epist. Saturnalibus, multis ostendit diuites infeliciores esse pauperibus. Timocreonis est scholium in Plutur diuitiarum Deum, hoc exordio, ἡ φιλία τῶν πλούτων, μάταια γὰρ γινώσκουσιν, καὶ τὰς ἀρετὰς ἀπολείπειν, ἀλλὰ τὰς ἐλαφροὺς τῶν κακῶν. Vtinam ὁ cæce Plute, nec in terra, nec in mari, nec in continente apparuisses vnquā, sed Tartari (& Acherontis) fuisses incola perpetuus. Ex te enim omnia hominibus mala sunt. Ex nostris autē loa. Fab. ex autoritate Senecæ in 5. j. Instit. qui & ex quibus causis mauumit. non poss. Beatissimā, inquit, res est voluntaria paupertas. Et qui cum paupertate benè conuenit, diues est. & alia quæ sequuntur. Hucq; spectant duo Aristotelis problemata, si eius sint, alterum quidem in 4. cap. 29. lib. quo quærit, Cur paupertas apud homines bonos potius quàm apud prauos esse soleat: Alterum eiusdem lib. cap. 8. quo sciscitatur, Cur diuitia magna ex parte ab hominibus prauis potius quàm bonis habeantur. In quam etiam sententiam est illud Theognidis:

πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀρετὴ καὶ κακία. ὁ πᾶσι

ὅλβιος, ὅς τ' οὖν ἐμφοτέρων ἔλαχεν.

Id est, vt traducit Erasmus:

Sunt pauci, quibus isdem & virtus suppetit, & res.

Felix, vi simul hæc sunt forte Deum.

Aræ apud Gades paupertati & artibus consecrate. Laudes paupertatis.

Philostratus in vita Apollonij non multò post initium lib. v. atque etiam Aelianus in lib. de prudentia, tradit apud Gades aras fuisse paupertati & artibus, quòd illa quidem, vt dicit Aelianus, in bonis moribus homines detineat: hæ verò industriis faciant, vt iam paupertatis id proprium esse nonis, quòd homines bonos reddat, vt & Aristophanes hinc potissimum laudes huius dæ non tam multas quàm veras dederit. Cæterum D. Chrysostomus homilia secunda, earū quas ad populum de rebus diuersis habuit, multa congestis in laudem paupertatis, ex quibus illud occurrit, Magna possessio paupertas, sapienter ipsam ferentibus, thesaurum qui nequeat auferri, baculus firmissimus, inculpabilis possessio, diuersorium ab insidiis tutum. Idem multas item laudes multaq; commoda paupertatis adscribit Homilia lxxvij. quo loco Annæ orationem interpretatur. Et diuus Cyprianus in sermone de natiuit. Christi. Sed multò plura Apuleius Madaurenfis in 1. apologia, & Seneca tum epistola lxxxvj. & latius epistola xcix. tum in libro de paupertate, & alibi sepe (& quisquis est fuit qui apud Sallustium elegantissimā habuit orationem ad Cæsarem de re pub. ordinanda, cuius initium est, Scio ego, & Theophi. Alex. lib. paschali iij.) & è nostris Zasius in commentariis l. ij. ff. de origine iuris, in illis verbis, Huic nec amplæ facultates fuerunt.

4 ¶ Possent & alia propè infinita ex diuinis ethnicisq; scriptoribus aduersus & diuitias & paupertatem aduocari, quæ hic breuitatis causa de industria prætermittimus, in alio fortè loco copiosius hanc rem tractaturi. Animus enim nobis est librum edere de paupertate, & diuitiis legalibus, quæ iam magna ex parte confestim. Illud tantum hic dicemus, istas pugnant, quæ videntur, sentē-

rias ita in vno coire, si dixeris bona bonis bona esse, malis mala, id est, diuitias viris bonis bonas esse, eadem malis malis. Bonis inquam, qui illis bene vtuntur, malis qui malè. Nam Ambrosius in Lucam lib. viij. Dilectant, inquit, non in facultatibus crimen habere, sed in his qui vti nesciant facultatibus. Nam diuitiæ vt impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutum. Et in iisdem commentariis lib. v. explanans illud à nobis supra citatum, Vt vobis diuitibus, hæc quoque scribit, Licet in pecuniariis copiis multa sint lenocinia delictorum, pleræque tamen sunt etiam incentiua virtutum. Quamquam virtus subsidia non requirat, & commendatior sit collatio pauperis, quam diuitis liberalitas. Tamen non eos qui habeant diuitias, sed eos qui vti his nesciant, sententiæ celestis autoritas condemnat. Et paulo post: Non census igitur, sed affectus in crimine est. Sed & in epist. lxxxij. Non census, inquit, diuitem, sed animus facit. Et paulo inferius, Sed nec ipsæ diuitiæ vituperabiles. Denique redemptio animæ viri, diuitiæ eius: quoniam qui pauperi donat, redimit animam suam. Est ergo & in his materialibus diuitiis virtutis locus. Hierony. quoque ad Saluiam de viduitate seruanda, Vnusquisque non hominum sed rerum pondere iudicandum est, nec diuiti obstant opes, si eis bene vtatur: nec pauperem egestas commendabiliorem facit, si inter fordes & inopiam peccata non caueat. Ad vtriusque nobis rei testimonium & Abraham patriarcha, & quotidiana exempla suppeditant, quorum alter in summis diuitiis amicus Dei fuit, alij quotidie in sceleribus depræhensi penas legibus soluunt. Ante hos Plato lib. ij. de Republica scribit, pecuniæ possessione plurimi faciendam esse, non cuius homini, sed modesto & equo. Sed & Pindarus Pythiorū Ode 2. asserit diuitias, si cum sapientia coniungantur sunt, præstatiuissimas esse. Hinc scribitur in decretis canonicis, c. hæc autem. xxx. dist. Diuitias cum iustitia & operibus bonis non abiciamus. vbi & gl. quædam in eam sententiam dicit, respondetque ad illud quod supra citauimus, Facilius est camelum per foramen acus transire &c. Sed & tu vide gl. in c. clericus. xij. q. j. & in c. j. in verbo, necessitatem. xx. q. j. & præterea Origenem, Hilarium, Hierony. etiam interpretantes illum de camelo locum, videlicet Origenem homilia in Matthæum 8. & iterum lib. vj. aduersus Celsum. Hos autem in suis commentis in Matthæum cap. xix. & eundem quoque Hierony. quibus locis supra citauimus, atque etiam in lib. aduersus Pelagiū, itemque ad Hebidiam in j. q. & Augusti. lib. ij. quæstionum Euangelicarū, q. xlvij. & in enarratione illius loci, Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum. Psal. l. Bald. in c. nam & concupiscentiam, ad fi. de constit. vbi differt, vtrum appere diuitias sit peccatum. Barbat. in l. is cui bonis, col. ij. vers. & pondero, & col. seq. vers. & adde vnum. ff. de verb. oblig. & consi. xlvj. scripsit præclare, col. j. lib. ij.

Animus quem facit diuitem.

¶ Sed nec illud omittendum credimus, non solum non laudandos eos esse qui suo vitio aut culpa paupertatem sibi adfuerint, sed & admodum vituperandos omnium testimonio. Nam primum gl. vt à nostris incipiam, in cap. quæ in ecclesiæ, in verbo, ad inopiam, extrà de constitutionibus, asserit indignum esse ei subueniri, qui sua culpa aut vitio in egestatem incidit, per l. bona fides. ff. de positi. & argu. cap. non satis. lxxxvj. dist. & idem dicit gl. in cap. ad supplicationem, in verbo, ad sustentationem, de renunt. & in cap. ex parte, in verbo, prodigalitati, de consuetudinibus quæ etiam allegat l. si mulier. ff. quod metus caus. vbi metus nihil auxiliatur, qui sibi cum sua culpa intulit. Ex quo Bald. in dicto cap. quæ in ecclesiæ, col. j. per illum textum in verbo probabilius non quod non dicitur quis ad inopiam vergere, vt sibi prosit, & alij noceat, nisi duo probet, scilicet se vergere, & sine culpa sua vergere ad inopiam. Et iterum col. iij. vers. quero nunquid si propter, dicit, quod qui ob maleficium etiam aduersus tertium commissum deductus est ad inopiam, perdit beneficium ne conueniatur, nisi quantum facere potest, per l. bona fides, & l. pen. ff. de iure dot. quam ad hoc dicit not. & l. Titius. ff. de procur. & l. siue hereditaria. ff. de nego. gest. & idem voluit ipse Bal. in d. c. ex parte, per tex. ibi, in verbo, dissipauit, de consuet. & per d. l. pe. quæ & ibi dicit nota, & sensus idem Bal. in cap. sedes, col. ij. vers. sed nūquid per istam clausulam, de re scriptis, cum per dictam l. pen. dicit quod ea paupertas nocet, quæ capiosè prouenit, & sequitur las. in auth. res que col. vj. vers. tene comminem. C. commu. de lega. & Ioa. Montefier. in repet. l. frater à fratre, col. vlt. ff. de condic. indebi. & Ferdin. Loaz. in repe. §. diu. l. filius familias. nu. 164. ff. de lega. primo, (& Ioa. Lup. in repe. cap. per veltas, §. xxiiij. col. pen. vers. ad idem, extrà de donatione. inter virum & vxorem, (& idem etiam voluit aperte Bart. distinguens tamen inter dolum, & culpam, in l. etiā. §. licet, per tex. ibi. ff. solu. matrimo. & ibi quoque alij latè tractantes, an & hoc in culpa obtineat. de quo & per Pet. Aret. in c. j. col. ij. vers. quid dices si maritus, de donat. inter virū & vxor. Felx. & Phil. Dec. latè in d. cap. quæ in ecclesiæ, & las. in l. quo nomine, circa medium. ff. de condic. indebi. & Baptista S. Blasio in tractatu priuilegio, dotali, in 182. priuilegio. Et hoc confirmat tex. in l. vlt. §. vlt. ff. quæ in fraud. credit. vbi beneficium cedendi bonis ad carcerem euitandum, non ei competit qui fraudulentè bona sua dissipauit. quem ad hoc nocant & commendant (Bart.) Bald. & Ang. qui dicit fin. ibi, & idem Bald. in l. j. col. ij. vers. quero vtrum ille, & ibi quoque Ang. C. qui bonis ced. poss. & in l. is qui bonis, l. j. ff. de celsio. bono. & in l. j. col. 4. vers. in eadem gl. ibi, maritus. ff. de iure dot. & consi. xxix. beneficium inuentarij, in quib. etiam locis dicit fin. (& consi. ccc. quod Iacobus, in fi. lib. j.) & etiam no. Dyn. in §. item si quis in fraudem, Insti. de actionibus, & ibi Ioannes Platea. col. j. qui & illum tex. dicit singulare, sicuti etiam facit in l. j. in fin. C. de iur. fisci, lib. x. & not. etiam Bart. in alia §. eleganter, ad fi. solu. matrimo. & Bald. in l. j. in v. quæstio. C. si quid in fraud. patron. & in §. vlt. ante fi. & ibi etiam Ioannes Fab. Instit. de actio. & idem

Paupertas non est que in sua culpa prouenit.

Metus nihil ei prodest, qui eum sibi sua culpa intulit.

Beneficium cessionis non competit fraudulento bono dolo dissipatori.

idem Bal.conf. (ccclix.lib.) repetito conf. (cccc.in libris thesaurariz.col.ii.li.v.vbi dicit quòd falliti (ita enim à verbo fallendi, vt aperte declarat ipse Bald.) vocant, qui decoctis consumptisque patrimonius solum vertunt, quod est verbum imperatoris in l.super. C.de manc. & colo.par.li.xj. aut vt etiam vtat verbis iuriconsulti in l.si hominem. §. quorities. ff. de positi, & in l.vlt. ff. de cura bonis dan.) foro cedunt, id est, vt vulgò nostri dicunt, *hanque route faciant*. vt runque iungit Iuuenalis satyra vñdecima,

Qui vertere solum Baias & ad ostia currunt.

Cedere namque foro, iam non tibi deterius quàm

Exquilias à feracem: migrare suburro.

Solum uerte,
re quid.

{Quamquam solum vertere latius pateat, significetq; quacunq; de causa sedem locumq; mutare, vt tradit Tullius paulò ante si. orationis pro Cecinna.} Isti igitur falliti, vt dicit Bald. non habent beneficium cessionis, per d. l.vlt. §. vlt. & arg. d. l. pen. ff. de iure dot. Illum quoque tex. ad hoc not. {Ang.conf. cccxix. testator. col. ij.} Barb. in dicto cap. quæ in ecclesiarum, col. v. & Socin. si est, in tractatu fallent. regula xlvj. incip. cedens bonis, in v. fallept. & iterum regula xlvj. quod est eisdem initij, in prima fallent. quibus locis dicit illum tex. notab. & Vitalis Camba. in tracta. clausularum, tit. an possit renuntiare beneficio cessionis bonorum, chart. pen. vers. secundo quia renuntiatio, & Bal. Nouel. in tracta. dori. in vij. parte principali. in xiiij. priuilegio. {& Ioan. Bapti. Sanfeuerinas in tract. de debitoribus suspectis, q. j. col. vlt. vers. illud scio. Illud autem certum est obligatum ex dolo vel delicto non gaudere hoc priuilegio, vt per Canon. in c. Odoardus, de solutione. cum aliis prope infinitis concord. collectis à Cepol. conf. causarum criminalium ix. quidam ex delictis.} Quin & dicit Bal. in dicta l. j. col. vlt. vers. ista autem renuntiatio. C. qui bon. ced. poss. quòd qui bona sua ludo consumpsit, caret priuilegio cessionis bonorum. { Nouella autem Iustiniani constitutione cccxxv. sancitum est, eos qui non suprema negligentia aut luxu, sed casu fortuito lapsi facultatibus essent, non debere ad eam bonorum cessionem cogi, quæ cum vlla contumelia fiat, quod & antè non ablimili casu constitutum fuit Codice Theodosiano, tit. qui bo. ex lege Julia ced. poss. l. i.} Facit item quod scribit ipse Bald. in cap. si qui testium, col. ij. extra de testib. quòd qui suo vicio incidit in paupertatem, non est testis idoneus, quia non solum rerum, sed & famæ suæ est prodigus. Ideo cum in se sit vitiosus, multò magis & in alios esse præsumitur, per not. in l.vlt. C. de senten. pass. licet aliàs pauper, vt ipse subdit, non repellatur, {& idem Bal. conf. clxxvii. quædam sunt res, lib. v. scribit vxorem non teneri alere maritum, qui sua culpa incidit in paupertatem, per d. c. ex parte. Et facit quòd à multis dicitur, capitiuum ob delictum non gaudere priuilegiis datis ob redemptionem capitiuorum. de quo tu vide quæ latè scripsimus in nostris legibus connubialibus in glo. vj. nu. 278. sed quæstio est. & ij. seq.}

Fortuito casu
lappi facultati-
bus.

Capitiuus ob
delictum non
gaudet priui-
legiis datis
ob redemptio-
nem capitiuon-
rum.

De paupertate
ex extra-
nis scripton-
ribus.

¶ Nec in hanc rem deest externorum sententia: nam Plutarchus in comparatione Aristidis & Catonis, multis verbis in istiusmodi homines agit: inter quæ illud grauius pronuntiat: Paupertas qui dem per seipsam nulli turpitudini coniungitur. Quòd si negligentia, intemperantia, luxus, impudentia speciem præ se ferat, probro ac vituperatione non vacat. { Apollyci sententia est, apud Stobæum ser. xciiij. ἐν τῇ νείᾳ καὶ φέρειν αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ αἰσχρὸν αἰτίας νείας ἐστὶν. Quam eandem adscripsit Antonius Monachus, sed ex Apollonio, to. j. Melissæ. cap. xxxiiij. Eius autem sensus est huiusmodi, paupertas secundum naturam non turpis est: Sed ea quæ ob turpè causam accidit, dedecore est. Cornelius Tacitus lib. 2. historiz Augustæ laudat Tiberium Cæsarem, quòd vt honestam innocentium paupertatem leuauit, ita prodigos, & ob flagitia egentes Vibidium Varonem, Marium Nepotem, & alios quos nominat, senatu mouit. Suetonius autem in Galba tradit eundem Tiberium prohibuisse Caium Galbam fratrem Sergij Galbæ imperatoris forturi anno suo proconsulatum, quòd facultates suas attriuisset. idem Tacitus lib. xiiij. Neronem veluti clanculù taxat, quòd Aurelio Cottæ, & Atherio Antonino annuam pecuniam statuit, quamuis per luxum habitas opes dissipasset. Sed & eundem Neronem arguit Suetonius, quòd diuitiarum & pecuniæ fructum non alium putabat, quàm profusionem: sordidos ac deparcos esse, quibus ratio impensarum constaret: prælauros verèq; magnificos, qui abuterentur ac perderent. Aelius autem Spartianus tradit Hadrianum imperatorem, cuius rescripta sæpius à nostris iuriconsultis citantur, senatoribus, qui non suo vicio decoxerant, patrimonium pro liberorum modo senatoriæ professio nis expleuisse. Et paulò post eundè decoctores bonorum suorum iussisse eatamidiari in amphitheatro, & dimitti, id est, vt omnes intelligant, dēdēdos exhibandosq; omnib. in amphitheatro exhiberi, vt hodie obseruatur in polygamis, qui scilicet multis simul vxoribus abutuntur, à καὶ quidē præpositione, & παράω verbo, quòd de deo significat. {Quamquam Ioa. Baptista Plantius in cōmēnt. Persij Saty. v. illic esse mendum contendit, & ita legendum, Decoctores bonorum suorum si suæ autoritatis essent, Caro nudari in amphitheatro, & dimitti iussit. sed nescio quid sibi velit. Eā autem pœnam exprimit Suetonius in Augusto, cum scribit, Pro cætero delictorum genere variis ignominis affecit, vt stare per totū diem interdū tunicatos discinctosq;, nonnunquam cum decem pedis, vel etiam cespitem portantes. Et hæc pœna, vt id obiter dicam, continet corporis correctionem, vt dicit Card. Flor. conf. xciiij. respon. deo quod b. in prin. Sed vt redeamus, Aelius quoq; Lampridius scribit Alexandrū Seuerum illum, cuius in iure nostro tam multas leges habemus, honoratos, quos pauperes vetè & non per luxuriam vidit, semper multis

Hadrianus se-
natoribus, qui
non suo vicio
decoxerant,
patrimonium
impleuit.
Quid sit cata-
midari.

Alexander
Seuerus quos

commo

commodis auxisse. Similiter tradit Iulius Capitolinus Antoninum philosophum multis senatoribus vel pauperibus siue crimine, dignitates tribunitias ædilitiasq; concessisse. Tullius lib. ij. Officiorum, habenda est inquit, ratio rei familiaris, quam quidem delabi finire flagitiosum est. Quam sententiam & nostris citant & approbant Io. And. & Pan. in d. c. ex parte, de consuet. & ipse Pan. in cap. j. in ij. not. extrà de donat. Apud eundem Tullium li. iij. eiusdem operis, Hecaton Rhodius differt sapienter esse, habere rationem rei familiaris. Neq; enim solum nobis diuites esse volumus, sed liberis, propinquis, amicis, maximeq; reipublice. Singulorum enim facultates & copię, diuitię sunt ciuitatis. Ex quo profectum videtur potest, quod nostris legibus traditur, interesse reipublice suos ipsius ciues esse locupletes, §. j. in auth. vt iudi. sine quo. suffrag. Sed vt redeamus ad Tullii, is in secunda Philippica illud obiicit Antonio, Tenesne memoria prætextatum te decoxisse? Patris, inquit, ista culpa est, concedo, etenim est pietatis plena defensio. Illud tamen audacie tuæ, quod sedisti in quaruordecim ordinibus, cum esset lege Rhodia decoctoribus certus locus constitutus: qui scilicet fortunæ vitio, non suo decoxisissent. Idem in oratione pro Publio Sylla multis nititur. C. Cincium ab ea nota vindicare, quæ ei inurebatur, quod patrimonium suum æris alieni dissoluendi causa vendidisset, nempe quod non libidine, sed negotij gerendi studio æs illud alienum contraxisset. Idem in oratione pro P. Sestio Gellium quempiam pro magno conuicio rogitem æ voraginem patrimonij appellat. Apud Dionysium Halicarnasem lib. 3. originum Romanorum, Martius quartus Romanorum Rex obiurgat malos præfides possessionum suarū, tanquam non firmos ciues. Et lib. v. eiusdem operis Appius Claudius plebeus veluti magnū probum obiicit, quod cum ex facultatibus tyrannorum contingentem eis partē sortiti fuissent, turpissimis indulgendo voluptatibus, censu excidissent. Tradit Ascōnius Prædianus Gellium & Lætulium Censores C. Antonium Antonij oratoris filium senatu mouisse ob æris alieni magnitudinem. Sed & Macrobius lib. 2. cap. 4. tradit Augustum & ipsum Censorem equitem quandam Romanum corripuisse, quod facultates suas minuisset. Plautus in Truculento scribit piaciū esse miseret nos hominum rem malè gerentium. Apud Nabatheos qui opes suas imminuisset, publice mstrabatur: qui verò auxisset, honore afficiebatur, teste Strabone lib. xvj. Similiter apud Abderitas qui patrimonium consumpsisset, sepulchro patris non dignabatur, teste Lærtio in Democrito: Sed & ij alijs puniebantur, vt videre licet ex Athenæo lib. iij. cap. xx. vbi scribit Abderitas ipsum Democritum publice condemnasse, quod bona paterna absumpsisset. Ex Solonis legibus hæc vna erat, Quil patrimonij versutam fecerit, is ignobilis obsecratur: esto, vt prodit idem Lærtius in vita illius. Cui concinens Athenæus lib. 4. hæc scribit: τὸ ἵππευσι καὶ τοῖς ἀριστοῖς καὶ τοῖς ἐκείνων ἀριστοῖς καὶ τοῖς ἐκείνων ἀριστοῖς καὶ τοῖς ἐκείνων ἀριστοῖς. Quod autem prodigos, siue, vt vertit Budæus, seculi nostri decus, patrimoniorum profligatores, eosq; qui nullis facultatibus victarent, Areopagitæ olim in ius vocabant, multabantq; narratuncion Phænodemus, & Philochorus, pluresq; alij. Sed & ex legibus Græcorum, ei nec publice concionari, nec aliquo modo cum populo agere licebat, qui matrimonium turpiter consumperat: vt videre licet ex accusatione Aeschinis aduersus Timarchum. Locorum autem legibus cautum erat, ne quis patrimonium alienare posset, nisi euentem calamitatē ostēderet superuenisse, vt testis est Aristoteles lib. Politicōn ij. c. v. (Sed & apud Lacedæmonios de maiorum vetusta hæreditate certam aut prædia vendere, non parua turpitudinē putabatur: neq; verò licebat vt tradit Heraclides in politicis.) Quibus adde & alia multa, quæ in hanc ferme sententiā congestimus in nostris commentariis in Prætorum consuetudines, tit. x. §. xlij. in gl. v. Nec tamen velim intelligas istis denegandam fore elemosynam, per cap. quiescamus. xlij. dist. & ibi glo. quæ adducit concord. & Io. And. Imo. & pleriq; omnes in d. cap. quæ in ecclesiarum, de consuet. Fely. in cap. si quis. col. vlt. extra de testib. Quibus succinunt & quæ nos latè diximus de incarcerationis ob sua ipsorum maleficia in (nostris legibus connubia. vbi supra citauimus.) Porro & de paupertate nos alibi multa diximus, quæ si scire desideras, vide in iisdem commentariis tit. j. §. vj. in glo. j.

- 7 ¶ Ex multis autem quæ supra diximus, satis constat quid sit decoquere & decoctor. Nam decoquere est bona sua prodigere, consumere, abliguere, profundere, eisq; decedere. Et decoctor, patrimonij consumptor. Id quod obiter dicere volui, quo intelligeretur l. quilibet. C. de curcio. lib. x. quæ loquitur de decoctor publicæ pecuniæ. & l. si aliquid. C. de fuscip. præpo. & arca. eod. lib. vbi ita scribitur, Nemo id rursus officium gerat, in quo ante decoxit. & ibi Luc. Pen. qui eam significationem probè intellexit. & in Liure, ad fi. C. de fabric. lib. xj. & in l. ij. in fi. C. de fund. rei priua. In quibus omnibus propè locis Accursius id pro nomine officij, & administrationis intellexit, deceptus fortè errore ac mendo prioris illius l. in qua sic vulgè legebatur: quilibet principalū, vel decurionum, vel decoctor publicæ pecuniæ si fraudulentus in ascriptionib. illicitis, &c. Cum sic ex antiquis codicib. sit legendū, quilibet principalium, vel decurionum, si decoctor pecuniæ publicæ, vel fraudulentus, &c. vt etiā nouit Aud. Alcia. vir nunquam satis laudatus: in annotationib. triū posteriorū li. C. & nōnihil quoq; meminir Antonius Nebrissenfis in lexiconis ciuilib. Sed præter eos vide Budæum in prioribus annotationib. Pandectarum in d. l. si hominem. §. quoties. ff. de po.
- 8 ¶ Sed antequam hinc discedamus, occurrit questio huic loco non parum conueniens: Vtrū videbit appellacione bonorū, de quibus L. nostra loquitur, nomina & actiones & alia huiusmodi iura continerentur? vt proinde sciamus an hæc l. habeat locum in donatione nominum. Certum est quod

pauperes non
luxu vidit,
iunuit.
Antoninus se
natorib. sine
crimine digni
tates cōcepit.
Rei familiaris
habenda
ratio.

Gurgis & wo
rigo patrimo
nii.

Locutorū lex

Decoctor pu
blice pecu
niæ.

Bonorum ap
pellatione, an
nomina & a

ita iura veniunt.

quòd ea non veniunt appellatione bonorum mobilium vel immobilium, sed constituunt tertiā quandam speciem, per lā duo Pio. §. in venditione. ff. de re iudic. & l. quam Tiberonis. §. vlt. ff. de pecul. & lare hanc rem tractauimus in nostro tractatu Reractuū tit. j. §. j. glo. vij. in verbo, *ou au tres choses sensibles pour immeuble*, nu. i. & multis seq. j Sed nunc quærimus an veniant appellatione bonorum simpliciter sine illa adiectione mobilium aut immobilium. Quod certè planum est ex l. no-men. C. que res pign. obliga. poss. vbi in generali obligatione bonorum veniunt nomina debitorum, quem tex. ad hoc expendit Bald. conf. xxv. in questione vertente, in vj. dubio, lib. j. Nec minus id probat tex. in l. bonorum. §. vlt. ff. de verb. signif. vbi scribitur bonis annumerari si quid est in actionibus, petitionibus, perfectionibus, quæ tex. etiā ad hoc expedit Alb. ibi. nu. v. & j Pan. in cap. relatum, l. ij. post prin. de testa. & in c. vlt. col. v. vers. nūc verò cō scribetur, extra de præscrip. & cōf. 43. videtur primo dicto, col. 2. vers. tertiò principal. lib. j. & Io. Ana. in c. vlt. in prin. de heret. & ante hos Sign. conf. 35. casus talis est, quidā lac. col. pe. vers. redeo ad sextā, vbi & ad hoc citat l. si legatus. §. si quis bona. ff. ad Trebel. Sed & hoc probat tex. in l. princeps. ff. de ver. signif. vbi ita scribitur, princeps bona concedendo, videtur etiam obligationes concedere. & in l. j. §. vtrum autem, vers. quòd si noluit. ff. si quid in fraud. par. vbi actionem de bonis dimiuisse dicitur, qui obtinere noluit, cum peteret, & in l. vlt. ff. de vsu & vsu. leg. vbi si bonorū vsu fructus legatur, & quod in hominibus est, computabitur. & in l. vsu fructus. ff. ad leg. Falx. quo Alb. ibi not. quòd qui tenetur excutere bona debitoris, iura & actiones eius excutere tenetur, id & in l. si constante. §. vlt. ff. fol. mar. vbi publicatis bonis simpliciter, publicatur actio que ad dotem competeat, & illū tex. ad hoc not. Bal. Ang. Imol. Ro. & Alex. ibi. Imò est tex. generalis in l. si ademptis. C. de senten. pass. quo publicatis bonis publicatur omnes actiones, quæ & ad hoc expendit Alb. in l. j. in fin. ff. de stat. ho. Facit & tex. in l. j. C. de vsu fr. vbi si quis legauit vsu fructu suorum bonorum, intelligitur legare vsu fructum nominū, quem etiam tex. ad id quod principaliter probare intendimus, annotat (Bal. ibi, & dicit not. idē.) Bal. conf. 234. statuto cautur quòd marit. lib. ij. vbi tamē intelligit, quæ procedere, cum actiones iam nate sunt, vt quia iam celsit dies soluedæ pecunie. Aliās enim, inquit, nō dicerentur esse in bonis, sed tantum spes agendi, per l. item. C. de dona. & §. ex cōditio nali, l. insti. de verb. obli. Cui adde optimum tex. in l. substitutio. ff. de acq. rer. domi. vbi substitutio quæ non dū competet, extra bona nostra est. Ideoq; si eam quis repudiat, nō videtur aliquid alienasse, vt dicit gl. ibi, per l. qui autē, circa prin. ff. quæ in fraud. credi. sed est tex. expressior in l. alienationis. §. qui occasione. ff. de verb. sign. Ex quo posset videri, quòd si quis donaret aut remitteret debitū conditionale, nō esset locus huic lloquenti de bonis. Quod vix crederet. Super quo tamen vide quæ dicam in glo. donatione largitus, in ij. q. vers. sed hoc tamen primo loco intelligas.

De bonis diminiuit, qui obtinere nō vult cum potit.

Substitutio conditionalis extra bona est.

Autores eius de opinione.

¶ Sed vt redeam, quòd appellatione bonorum veniant iura & nomina, voluerit præter eos quos supra aduocauimus, Archi. in caj. in verbo, bonis, de test. lib. vj. per l. mulier bona. ff. de iure dot. And. l. ser. in constit. Neap. incip. non sine tit. de orig. iuris. Bart. in l. vlt. vers. quaro quid si legatur, iuncto vers. seq. ff. de vsu fr. lega. & Bar. in l. Quintus, la. ij. §. argento, & ibi Albe. ff. de aur. & argen. leg. itē idem Alber. in l. scribitur in prin. ff. eo. tit. & in l. vxori. post prin. ff. de vsu fr. leg. j Petr. Anch. conf. iij. non est dubium, circa medium. itē conf. c. ex prædicto, col. 2. vers. secundo posito. j Imol. loquens de confiscatione bonorum, conf. xxxv. in casu præmissis, col. ante pen. vers. nec obstat prædictis, & multis seq. & Card. Flor. conf. lxxxij. reuertendissimus, in fi. vbi etiam loquitur de confiscatione bonorum. Pau. Cast. conf. cxcij. notandum primum ad euidentiā, in prin. lib. j. vbi respondit in generali obligatione bonorum venire nomina debitorum, per multa quæ allegat. & Domi. in c. j. in vers. contra natos, per illum tex. de schisma, lib. vj. & in c. vlt. §. laici etiam per illum tex. de reb. ecclef. non alien. co. lib. vj. (Petr. Ferra. in tit. forma libel. in act. hypothea. in verbo, sub eadem obligatione bonorum, col. j. vers. sed an in generali.) & Bened. Cap. col. xlv. punctus testa tor inter cetera, in iij. dubio, vbi & ad hoc allegat l. pupillus. ff. de act. tur. quæ nihil mihi huic facere videtur. & Franc. Aret. in l. j. C. si aduer. transact. & lare Maria. Socin. in tract. obligationum, in viij. libello. q. ij. & tribus seq. Bartho. Socin. eiusdem filius, conf. c. j. viso testamento, col. ij. vers. non videtur, lib. j. quod repetitur conf. clxxxv. lib. 2. Alex. conf. lxx. visis verbis, post prin. lib. vj. & conf. cxxxvj. viso instrumento absolutionis, col. ij. eo. lib. vj. Corn. conf. lxx. præmittendum est, col. pen. vers. iura & actiones, lib. j. & conf. clxxvj. circa hanc consultationem, col. vlt. vers. restat, lib. ij. & Ang. Aret. in §. j. instit. de inutil. stipu. (Fely. in c. omnes, col. ante pen. j dist. j) & Phil. Dec. in l. qui actio nem, vers. secundo ista regula. ff. de reg. iur. & conf. cccclxxxj. visis his quæ accurate, col. vlt. & cōf. cccclxij. in causa in qua molestatur, col. j. vers. & primo motu. & col. 2. vers. non obstat ergo. & D. Benedic. in repe. c. Raynuius, in verbo, cetera bona, in prin. extra de testa.

Contrarium sentientes.

¶ Et id quidem omnes vbiq; concedunt, præter paucos, scilicet Pau. Eliaz. post Abbanti. in cle. i. de reb. ecclef. non alien. Collec. in c. nulli, col. 2. vers. sed nunquid iura, extra, eo. j in multis locis, vt proinde intelligas id eum seriò opinari, videlicet sing. cccclxxxj. si vir & vxor, ad verba, in dona-tione, & conf. l. j. factum tale est, Ioan. neta, col. ij. vers. nec præmissis, & conf. lxx. ad dubia elicta, in 2. dubio, in ca. & conf. cccxiij. circa materiam, col. ij. vers. addo aliam rationem, & iterum col. 6. vers. & non mirum, & iterum conf. cccxvij. in dubitanter, in viij. dubio. Et tamen ipse alicubi est in di-uerfa sententia, nempe in q. t. delph. j. cccclxj. super questione, col. 2. vers. sed an publicatione, & rur-sus q. 499. testator quidam, vers. & præmissa vera, & singu. dcccvi. vers. sed an appellatione bonorum.

Quan

Quamquam pro illa Guid. sententia possit videri facere tex. in c. j. vers. contra natos, ibi, bonis & iuribus publicatis, de schisma. lib. vj. & similis tex. in cle. j. col. vlt. nam ea est admodum longa, de iure. & in clem. pastoralis, vers. prae habiti, de sent. & re iudi. & in cle. quia cōtingit, tum in prin. tum in §. vt autem, de statu monach. In quibus locis bona & iura vt separata nominantur. Ideo Imol. in posteriori loco no. in vij. not. quod appellatione bonorū non compræhēduntur nomina. Sed his potes respondere, vt dicam postea in verbo, reuertatur, nu. 26. incip. sed quod his respondetur. Tamen postea cōpēti Domi. fuisse huius sententiae, in c. hoc consilii. primo in prin. in iij. not. de reb. ecclē. non alien. Nam is ibi not. ex eo tex. iura non compræhēdi appellatione bonorū, verūm is tex. non id probat. Nam primum hæc verba adscribit, bona immobilia seu iura, tanquā scilicet iura non compræhēdātur sub bonis immobilibus. quod no. gl. ibi. & id planē fateor, esse verū, vt suprà diximus. At paulo post in eo, c. ponuntur hæc verba, bona ipsa vel iura, quibus videtur Domi. fuisse innixus, sed nō is videt his verbis, bona ipsa, intelligi tantū bona immobilia: de quibus antē text. ille fuerat locutus: & ideo dicit, ipsa ea tantū compræhēdēns ac demonstrans, de quibus antē locutus fuerat.

- 11 ¶ An autem veniant appellatione bonorum meorum, nam illud pronomen meorum, quod est possessiuum, facit rem dubiam, vide (Gul. Cu.) Bart. & Bald. in vtraque lect. & Petr. Anch. in suis reportatis in l. j. ff. de stat. homi. & Barth. consi. 50. Gilis Petri, post princ. & Bald. in l. vlt. col. pen. versic. item si dono. C. de edict. diui. Adr. rol. & consi. cxij. Andreas, per totum, lib. iij. & Ang. Arc. in §. vlti. circa medium, in situ. de iur. nat. gent. & ciuil. & in tract. malefic. versic. & eius bona publicamus, col. iij. versic. & not. quod facta ibi, & diligenter aduertas, & Barb. lare consil. 36. illud in medium, col. j. & seq. lib. j. & Card. Corra in memor. incip. bonis publicatis. & iterum memor. inci. nomina debitorum. & Ias. in l. Gallus, §. videndum, ad fin. ff. de liber. & posthu. & Alciat. in l. nomi. nis, in verbo, rei. ff. de verb. signific. & in l. vlt. in glo. vlt. C. de pact. quibus quidem omnibus videtur non compræhēdi. tū quibus stat text. in l. Quintus, la i. §. argento, & iterum in d. l. scribit, in princ. ff. de aur. & argen. lega. vbi appellatione suorum bonorum non veniunt quæ in credito sunt, siue quæ in actione habemus. Cui accedens Tullius in Topicis, Non si vxori, ait, vir legauit argentum omne, quod suum esset, iccirco quæ in nominibus fuisse legata sunt: multum enim differt in arcane positum sit argentum, an in tabulis debeatur.

- 12 ¶ Sed illis palam aduersatur l. meorum. ff. de verb. signifi. vbi ita scribitur, meorum, & tuorum appellatione actiones quoque contineri dicendum est. vbi & ipse Alciat. secum pugnas id dicit obtinere, siue omnia mea dixerim simpliciter, siue cum adiectione vniuersalis substantiæ, omnia bona mea, seu omnes res meas. Quæ sententia omnino vera est, vt etiā apertè probat text. in l. si legatus, §. j. ff. ad Trebel. cuius hæc verba sunt, Si quis bona sua vel omnia sua rogauerit restituere, fideicommissaria restitutionem esse intelligendū est. nam meorū & tuorū appellatione actiones quoque contineri dicendū est. Ex quibus planē constat appellatione bonorū suorum actiones contineri. Et ita etiam voluit Cyn. & Ang. in d. l. j. ff. de stat. hom. Bald. etiā sibi cōtrarius in d. l. j. C. de vstru. d. Bart. sibi item contrarius, qui ad hoc multa allegat, in d. l. Quintus, la i. §. argento. ff. de aur. & arg. lega. & Petr. Iaco. tit. de aet. ex testa. col. viij. versic. item omnia bona. Bald. etiam sibi contrarius contra Guil. & Cyn. in l. j. in i. lect. circa med. ff. de constit. prin. & consi. 136. viso testamento, col. ij. versic. item quod dixit, lib. iij. & Franc. Aret. in d. l. vlt. C. de pact. qua in re æterno certamine pugnaverunt D. Stella Consiliarius in senatu Parisiensi regis, & Zasius, viri nostræ ætatis doctissimi, dum antinomia l. si pœnæ, §. j. & l. repetitio, ff. de condit. indeb. variis modis & sensibus amoliri contendunt. Guid. autē Pap. d. consi. l. j. col. ij. versic. nec præmissio, fuit in noua & mirabili sententia, scilicet quod appellatione bonorū simpliciter non veniant nomina, quod iam suprà ex eo diximus, sed bonorū meorū appellatione veniant, quod omnibus ex diametro contradicit.

- 13 ¶ Quid autē si quis donat omnia bona sua, quæ habet in tali loco, an veniāt iura & actiones quarū forte instrumēta vel debitores sunt in eo loco, vel aliter? Dic breuiter quod nō, vt per Bald. in d. l. j. ff. de stat. hom. & cōf. 232. super infra scriptis, in fili. 2. & cōf. 483. qui legat. lib. 4. & Card. Flor. consi. l. j. Titius cōdidit testam. in si. vbi ad hoc dicit esse text. not. in l. Caius Scius. ff. de leg. ij. & (Fran. Aret. cōf. 54. in causa magistri Blasij, col. vlt. & Alex. consi. 3. viso titulo quaestionis, col. j. versic. confirmo per ea, lib. j. quod repetit cōf. 3. lib. 9. nisi quod huius intrū est, viso themate quaestionis.) lare per Cōrn. qui multos tex. & doct. citat, quos videre poteris, ne hic diutius immoremur, cōf. 49. in presenti consultatione, per totū, lib. 3. & Soc. d. cōf. c. j. viso testamēto, lib. j. repetito cōf. 175. lib. j. col. ij. & Ias. lū. l. cū dōs populos, in i. lect. col. pen. in fin. C. de sum. trin. & cōf. v. strenui, col. 4. versic. secundo pro ista parte, lib. 3. (Stepha. Bertr. cōf. cxij. visa & scpius reuol. lib. j. & cōf. 186. ponitur in facto quod Titius, in iij. dubio, col. lb. j. & cōf. 74. ponitur in facto, num. 3. lib. ij. & Carol. Ruin. consi. clv. viso testamento, in fin. lib. 3.) & abundē etiā diximus in nostro tractatu primigeniorū, q. xlix. Nec tamen omittendus est optimus text. in l. vxorē, §. legauerat. ff. de leg. iij. & in l. quæstū est, §. j. ff. eo. tit. & l. si mihi Mæuia. eod. quoq; titu. & l. cum de laniationis. §. vlt. ff. de fuid. instr. Quod tamē intelligit Bened. in c. Raynuus, in verbo, cetera bona, nu. 8. de testam. nisi postquam quis disposuisset de aliquibus suis bonis, tandē hæc subiungeret, cetera autē bona hic & vbiq; sita relinquo. nam tunc nomina & actiones continerentur, & nihil allegat. Sed tu super hoc vide quæ scripsi in tractatu Retrauum, glo. vij. nu. 25. & 30.

An appellatione bonorū meorum veniant nomina & actiones.

Meorum & tuorum appellatione continentur actiones.

An donatione omnium bonorum comprehendantur iura & actiones.

14
An etiā seu-
dum vel em-
phyteusis ac-
cipiat tali bono-
rum appella-
tione.

¶ Sed verum veniat emphyteusis aut feudū ea bonorum appellatione? Et certe venit, vt de prio-
re voluit Specul. tit. de loca. §. nunc aliqua, chart. penul. verlic. clvj. incip. quantur vtrum filius. &
Bald. qui ex hoc in pulchra questione consuluit, consil. clxxxiiij. præmissis verbis cuiusdam statuti
lib. j. & lafon, qui hoc admodum commendat in authen. vnde si parens, col. iij. verli. limita præ-
dicta. C. de inof. test. & in l. si non fortem. §. libertus, col. pe. verli. ego limico. ff. de cond. indeb. vbi
hoc dicit sing. & à nemine animaduersum. & in l. Gallus. §. quidam recte, col. pe. prioris lect. verli.
limita prædicta, vbi hoc dicit sing. ff. de lib. & posth. & iterum in posteriori lectu. col. vlr. verli. li-
mita tamen, vbi dicit esse not. quia sæpius habuit de facto. & consil. clj. super feudo, col. iij. verli.
tertio principaliter, lib. ij. vbi id dicit sing. j. & consil. ccvij. verba instrumenti, col. iij. verli. tertio bene
facit, eo lib. ij. vbi etiam dicit sing. & Carel. Cotta memor. incip. bonorum appellatione. & iterum
memor. incipien. emphyteusis non venit, quibus locis id reputat sing. & Philip. Deci. consil. 389.
visa longa serie, in fin.

15
Feudum non
comprehendi-
tur bonorum
suorum appel-
latione.

¶ Et de feudo voluit And. Isern. in c. i. ad si. tit. de cap. qui cur. vend. & Cor. vbi supra. & iterum in
memor. incip. filius renuntians hereditati, vbi & id dicit sing. & lafon. seu. col. xv. verli. limi-
ta tamen sing. vbi id quoque reputat sing. & d. consil. (clj. vbi supra) lib. ij. & d. quoque consil. ccvij.
vbi supra eod. lib. ij. Sed in hoc posteriore contradicit ipse lafon. d. §. quidam recte, in vtraque lect.
per text. quæ in priore allegat, (qui tamen id mihi non probat) in c. in generali, et si de feud. fuer.
cōtrou. inter do. & agna. & idem voluit ipse lafon. d. consil. ccvij. vbi supra lib. ij. & Dec. d. consil. 389.
in fin. & Matthæ. Afflict. in decil. Neapo. xiiij. Ioannellus, col. vlt. & in consil. Seditur, incip. apo-
stata, col. iij. in iij. not. & in consil. si quando forte, col. ij. in ij. not. & in consil. si quis in poste-
rum, col. viij. in v. not. & in consil. comes, col. pen. in iij. not. quibus duobus postremis locis limi-
tatur, nisi fiat mentio omnium bonorum, vt ibi per eum, quamquam & in hoc vltimo tenet contra-
rium ipse Afflict. in consil. incip. cum iustitiae, col. ij. in v. not. vbi & omnium bonorum appella-
tione negat comprehendere feuda. vt etiam facit in consil. hac edictal. col. pen. Sed pro priore senten-
tia est glo. in c. j. verli. noui, in verbo, suorum bonorum, in princ. tit. per quos fiat ius, quæ dicit
feudum esse in bonis vasalli, arg. l. bonorum. ff. de verbor. sign. & eā gl. sequuntur Bald. Mart. Laud.
& Card. Alex. ibi. & lafon. consil. lvi. visis literis, col. iij. verli. sexto facit, lib. ij. & Philip. Dec. in l. quod
euincitur, ff. de reg. iur. Et idem voluit Bald. ipse consil. 352. matera feudorum, col. ij. lib. j. Sed tu tã
men, quia id non admodum certum est, vide eundem Mart. in d. c. j. col. ij. nu. 15. tit. de cap. qui
cur. vend. & Guid. Pap. consil. 215. vertitur questio, & Philip. Dec. in l. j. col. iij. verli. ad prædicta
ff. si cert. petat. in ij. lect. Ex quibus intelligas in l. nostra habeat locum in feudo & emphyteusi.

Nisi omnium
bonorum sit fa-
cta mentio.

16
Bonorum ap-
pellatio quid
contineat.

¶ Denique quid hæc bonorum appellatio contineat, vide latissimè text. & Andr. Alciar. in l. bono-
rum. ff. de verbor. sign. & in l. iij. & ibi docto. ff. de bonor. posth. generali. & in l. iij. cui. §. bonorum. ff.
vt in pos. leg. & latissimè Philip. Corn. consil. cclx. ad euideniam huius consultationis, lib. ij. & om-
nino Firmia. in suo lexico, in verbo, bonorum appellatio, neque enim hic diutius immorandum
decreuimus.

OMNIA, VEL PARTEM ALIQVAM.

1
Hæc l. non ha-
bet locum nisi
in donatione
omnium bono-
rum.

VNT qui hinc trahunt rum demum locum esse huic l. si donantur omnia bona,
aut quarta pars bonorum, non etiam si donetur res quæpiam certa aut singularis, ve-
luti castrum, domus, fundus, & cetera id genus. In qua sententia videtur fuisse Salic,
hic, dum hanc Lita summat, donatio quotæ bonorum propter carentiam liberorum,
illis susceptis reuocatur. Sed id aperius voluit Bal. in auct. ex causa, col. iij. verli. item
non obstat. C. de lib. præter. & in l. si cum vel in vtero, col. ij. C. de test. milit. Alb. Rosar. in l. cum acu-
tissimi. C. de fideic. vbi & hoc dicit voluisse Mart. Sili. Adducitque etiam d. l. cum acutissimi, non
obtinere etiam in re singulari, vt dicit probari per eū text. loquentem de hereditate tantum. quod
& tradit Bal. consil. 461. punctus talis est, quidam reliquit, ante si. lib. v. t. & Philip. Dec. in l. generali-
ter, col. iij. verli. quarto limitatur, de instit. & subst. & consil. lvi. vno puncto, col. j. vbi tamen id
declarat. Et hoc quoque in casu l. nostre tenet Cornel. consil. cxv. in hac consultatione, col. vj.
lib. ij. & Franc. Curt. senior consil. j. circa primū prima fronte, col. vj. & Socin. consil. cxcj. licet dif-
ficultatibus, col. vj. verli. sed quo ad superiora, lib. ij. Carol. Ruin. consil. cx. circa casum, col. iij. nu. 5.
lib. iij. j. & subobscure Steph. Berr. consil. cxc. Christi, & viso casu, in j. dubio lib. j. & consil. cclx.
adherendo, in si. eod. lib. j. Et alijs quoque videmus (vt hoc illis addas) interesse, vtrum res certa,
an verò quarta pars relinquatur, vt patet ex l. quoties. C. de heredi. instit. Quin & propriè pars
in vna aliqua re propriè non intelligitur. I. quamuis. ff. si quis omis. caus. testa.

2
Contrarium
defendentes.

¶ Contrarium tamen, videlicet quod hæc l. habeat locum etiam in donatione rei particularis, tenent
Alber. & Bald. sibi contrarij in hac Lille quidem, post prin. hic autem paulo ante si. in j. lect.
& iterum in ij. lect. col. ij. & Bart. in l. Titia Scio. §. imperator, col. vlr. verli. quarto. l. si in qua loqui-
tur, & ibi quoque Bald. ff. de leg. ij. idem Bald. in l. j. col. pen. verli. secundo quarto. C. de inofic. don.
Invol. in vlr. col. v. verli. circa prædicta tamen, extra de dona. Rom. in d. l. si cum vel in vtero, &
ibi quoque Corn. qui cum legit cum l. si cert. in si. C. de testam. mili. Paul. Cast. consil. 435. super
hoc puncto, col. ij. verli. secundo facere videtur, lib. ij. Ioan. Plar. in l. j. post mediu. C. de rei. postul.
lib. x. Alex. consil. xij. viso tenore, col. pen. lib. j. & consil. xlvij. abunde, lib. ij. vbi dicit quod est peti-
culosum

culosum tenere contrarium, propter auctoritatem eorum qui hanc partem tenent. & consil. lxxj. consideratis his, post prin. lib. iij. & consil. clxj. visis his quæ copiosè, in prin. lib. vj. Corn. (sibi contrarius) in d. auct. ex causa, col. ix. vers. nec obstat d. l. si vnquam, & ibi etiam Ias. col. iij. vers. tertium dubium. C. de lib. præter. item Corn. consil. clvij. pro decisione, col. vlt. vers. nec obstat d. l. lib. i. & consil. iij. dubia, col. i. in prin. lib. iij. & consil. xj. in præfati consultatione, col. ix. vers. nam ex quo lib. iij. & consil. cxvj. non alienam, col. pen. eo. lib. iij. & consil. cxxv. antequam aggrediar, col. v. vers. nec obstat d. l. eo. lib. iij. & consil. xxx. in hac consultatione, col. iij. vers. nec obstat quod non donauit, lib. iij. Franc. Aret. in l. Titius, in prin. col. iij. ff. de lib. & posth. & consil. xcij. viso legato, col. iij. vers. quod autem, & col. seq. vers. quid enim si hæreditas. Soci. sibi contrarius in l. cum auus, col. 2. g. vers. & pro hac opi. ff. de condit. & demonst. & consil. cxlvj. visa, col. pen. vers. secundo principaliter, lib. j. & consil. cxxv. visa prædicta, col. iij. vers. fortius etiam, lib. j. vbi ita dicit fuisse consultum per Io. à monte Sperello, & alios viros solennes in ciuitate Senarum. & iterum consil. xx. in facto præsupponitur, col. vlt. lib. iij. & consil. liij. viso instrumento, col. iij. vers. tertio respondetur, lib. iij. & consil. xcij. testamentum præmissum, col. iij. (vers. secundo respondetur, eo. lib. iij. & Ias. in d. l. generaliter. §. cum autem, i. vers. quinto limita. C. de instit. & substit. & in l. j. col. iij. in iij. not. & ibi quoque Claud. Aquen. col. iij. vers. nota quod donatio, & Philip. Dec. col. iij. nu. 9. & seq. & Franc. Rip. col. item i. nu. 6. C. de pact.) Steph. Bertr. sibi contrarius consil. lxxvj. Christi, & c. visis tribus, col. iij. vers. si vero teneremus, lib. j. & consil. cccxij. difficultas, post prin. lib. iij. (Carol. Rui. consil. xcviij. visa renunciatione, col. viij. nu. 1. 9. lib. j. & consil. cvij. Iesu, col. vlt. ad fi. cod. lib. j. & consil. cxxiij. videtur, col. iij. nu. 5. eod. lib. j. & consil. clxx. de tribus, col. iij. num. 6. eod. lib. j. & consil. clxxij. queritur primò, col. vj. vers. non obstat insuper, eod. lib. j.)

Eiusdem causa firmatio.

¶ Et similiter eius quod Alber. & Bald. dicunt de casu d. l. cum acutissimi, vt supra diximus, contrarium, vt videlicet ea l. & similes obtineant in legatis particularibus, sicuti in fideicommissis vniuersalibus, probat tex. in l. generaliter. §. cum autem, in vltimis verbis. C. de instit. & substit. vbi ita nuncupatum scribitur, quæ omnia & in legatis & fideicommissis specialibus locum habere faciunt. quem text. ad hoc expendunt ibi Paul. Castr. Ioan. Bapti. à san. Seuer. Corn. post prin. Alex. qui dicit sing. & Ias. tum col. j. tum iij. vbi supra. sed & illum ad hoc commendat, & dicit sing. Bal. qui hoc quoque tenet, sibi, vt aliàs sæpe, contrarius, in d. l. cum acutissimi, col. j. vers. quarto si post mortem, & ibi quoque Barbat. in repe. col. xli. vers. & ampliatur ista l. vbi etiam dicit illum text. sing. & idem Bald. in c. in præfentia, col. iij. vers. sed certe testator, extrà de probat. & Franc. Aret. qui etiam dicit sing. illum text. in d. l. si Titius, col. iij. vers. pro opinione. ff. de lib. & posth. & d. consil. xcij. col. iij. vers. tertio hoc videtur probari. & consil. clvj. diligenter visis, col. v. vers. ex his inferitur. Et hoc quoque voluit Imol. in d. l. cum auus, & ibi latè Soci. col. xij. vers. ex tertia conclusione. & idem Socin. consil. xcij. col. iij. vers. & pro ista cõclusionem, lib. iij. & Corn. consil. cxvj. non alienam, col. vij. vers. & est aduertendum. & multis seq. lib. iij. D. Guil. Beued. in repetit. cap. Raynuzius, in verbo, si absque liberis moreretur, le j. num. 2. extrà de testamen.

Posterior opinio probabilior.

Dispositio facta super quota, trahitur ad certam rem.

Insinuatio æque perinet ad rem certam atque ad quotam bonorū.

Dictionis, aliquid, cuius ac natura.

non est.

¶ Et hæc posterior opinio probabilior est & verior. Quid enim interest quantum ad præiudiciū donatoris siue testatoris, & liberorum ipsius, donec siue relinquatur quæ pars, an aliqua res certa maioris fortè estimationis? Certè nihil. Ideo & in vtroque idem ius seruari debet. l. illud. ff. ad l. Aquil. nam & aliàs dispositio facta super quota trahitur ad certam rem, quando est eadem ratio vtriusque. l. nomen debitoris. §. si filio. ff. de leg. iij. vbi & not. Bart. in fi. quod quemadmodum præsumitur fraus ex donatione vel alienatione generali omnium bonorū, aut maioris partis siue quotæ, ita & ex alienatione rei particularis, in qua totum patrimonium, aut maior ipsius pars consistit, quod & voluit idem Bart. consil. lxxvij. proponitur quod Ioannellus, col. j. & Bald. (in l. j. col. iij. in iij. quæst. in fi. C. de inoffi. donat. & in l. scitur. §. superuacuum, ad fin. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. sol. & in l. qui testamentum. ff. de prob. & in l. j. C. si quid in frau. patr. & in l. iij. C. de repud. hære. & consil. cxlix. proponitur quod ex causa, col. j. lib. j. & Petr. Anch. consil. cclj. ex his, col. j.) & Imol. in l. ij. ff. de donat. Et sicut in donatione certæ portionis non continentur debita & credita. l. non amplius. §. vlt. ff. de leg. iij. & l. mulier bona, in prin. ff. de iure dot. ita nec in concessione rei particularis. l. j. §. si hæres, ff. ad Trebel. & l. vlt. §. vlt. ff. de contrahen. empt. Nihilq; refert, quantum ad insinuationem pertinet, donec quis rem certā, aut quotā bonorū, vt latè respondit Dom. consil. xij. punctus questionis talis est, Antonius. (Nec similiter in casu l. vlt. C. de bon. vacat. lib. x. nec itē in casu auct. ex causa. C. de lib. præter. & voluit Bart. ibi & Petr. Anch. consil. cxliij. præfatis, post prin. nec item in casu l. & si non totā. ff. si quis omis. caus. testa.) Et si aliter diceremus in casu l. nostra, esset imponere legem verbis, non rebus, contra l. ij. C. com. de leg. & c. commissa, de elect. lib. vj.

¶ Et hanc quoq; partem cõfirmat quod dictio aliqua, qua vtriusq; lex nostra hoc in loco, cum dicit partem aliquā, significare videtur rem quampiā singularem vel particularem, ex propria ipsius vi ac natura, vt probatur in §. præterea intestatus, instit. de fideicō. liber. cum scribitur, vt hæreditatem suam totā partēme eius, aut rem aliquam veluti fundū, hominē, pecuniā alicui restituar. Et paulo post. Potest rogare vt id rursum alij, aut totū, aut partē vel etiā aliquid aliud restituar. Ex quibus verbis planè intelligis post mentionē vniuersitatis aut partis ipsius, hanc dictionē adici ad significationē rei cuiuspiā particularis. Et in idē tex. est in §. j. in prin. Instit. de societ. cum scribitur, societate coire solemus aut totorum bonorū, quā Græci specialiter *κοινωνία* appellant, aut

vnus alicuius negotiationis, veluti mancipiorū vendēdorū, emendorūq; aut olei, vini, &c. Nā & Tullius ea locutione, qua is tex. ſæpius vtitur, vt ſcilicet hæc dictiōe iūgat cō dictiōe vnus, vt in x. Philip. Cur nunquā tam frequēſ ſenatus fuit, q̃ vnus aliquis tuā ſentētiā ſecutus fuit? Ee pro Cluentio Habito, Vnum aliqū nominatē. Et de prouinciis conſularibus, Tanquā vnum aliqū portum tutū & clauſum teneri. Et in oratione pro P. Sextio, Vnum aliqū te ex barbaris illis, exemplū imperij veteris, imaginē antiquitatis, columnē reip. diceret inuerti. Et in iij. in Verrem actiōe, Vnū aliquid de nefariis iſtius factis eligā. Et actiōe iij. in eundē. Si deniq; vno aliquo in genere peccaſſet. Et iterū v. Vnū hoc aliquid in conſulto repræhenſum. Et de finibus bonorum & malorū. Vtilitati hominū plus quā vnus alicuius aut ſux cōſulit. & eū ſecutus Plinius iunior lib. ix. epiſt. ad Ruſticū, Satiū eſt, inquit, vnū aliquid inſigniter facere, quā plurima mediocriter. Et apud nos quoq; alio in loco, videlicet ſin l. ex iis, & l. nā, vt ait, & l. in cuius le. ff. de leg. & l. queſitū eſt. §. pen. ibi, vna aliqua re. ff. de fund. inſtr. & in l. cuius bonis, in fi. ff. de cur. ſur. cūm dicit, vnus aliquis. & in l. & ſi non totā. ff. ſi quis omiſ. cauſ. teſta. vbi dicit, vnā aliquā rem, & in §. ſi quis vna aliqua re. Inſtit. de fideic. liber. & in auth. de armis, verſi. hoc autē obſeruare, ibi, vnū aliquid armorū. Sed vt ad noſtros redeamus, alius eſt optimus tex. ad quod diximus, apertē inſinuās, in l. ſi debitor. C. de ſent. paſ. cū primo loco dicitur, non totā ſubſtantiā, ſed aliquā &c. Deinde paulo poſt ſubiungitur, Si verō partē bonorū accepit. & in l. hæc ſtipulatio, ibi, ſiue res aliqua, ſiue hæreditas. ff. vt leg. no. cau. Ex quibus planē illud cōſicitur, quod diximus, dictiōe illā aliquid, poni ad differētiā totius vel quorū bonorū. Quod intelligēſ gl. ibi exponit dictiōe aliquid, ſcilicet ſingularē, vt prædiū. Nec huic rei cōtradicit, quod nōnulli ex noſtris dicūt hanc dictiōe eſſe vniuerſalē, & omnia cōpræhendere. vt dicemus poſtea nu. 14. incip. mouētur. Nam qui id dicūt, non eō reſpiciūt, vt hæc dictiō denotet vniuerſitatē, ſed vt cōpræhendat quacunq; res ſingulares, quæ ſunt ſub vniuerſitate, vt ibi declarabitur. Quibus accedit & illud ipſius Tullij Philip. viij. Vt membrorum aliquid potius, quā totum corpus intecat. (Verūm ne erres lector, hæc ratio non admodum turpi eſt, quia vt hic ea dictiō iungitur cum dictiōe partis, nōdum tamen piget eam hic adſcripiſſe, cūm pertineat ad rationem & intellectum, & ſignificationem huius dictiōis de qua, & alia dicemus poſtea.)

6
¶ Sed illud in dubium venit, vtſum hæc lex habeat etiā locū in donatione cuiuſlibet rei etiā modicæ. In qua re non admodum ſententiæ noſtri doct. Sunt enim qui aſſerunt hanc legem tum demum procedere, cūm donatio eſt exceſſiua, vt dicit Bald. hic in ij. lectu. poſt princ. id eſt, vt alij dicunt, tam magna, vt exhauriat vires patrimonij. Cuiuſmodi ſententiæ haud dubiē fuerunt Bald. Ang. (& Franc. Aret.) in d. l. Titius, ad fi. princ. ff. de liber. & poſthū. dum dicunt, quodd per auth. ex cauſa. C. de liber. præter. rupto teſtamento natiuitate poſthūmi præteriti, quem teſtator nullo pacto ſperabat, non conſeruatur legata, ſi ea ſint, quæ exhauriāt vires patrimonij, per hanc l. noſtram, quam hinc facile oſtendunt eſſe intelligendam in donatione, quæ talis eſt, vt exhauriat vires patrimonij. Et idem penē in eodem caſu voluit idem Bald. in l. Titia, col. ij. verſi. ſecundo queritur. ff. de inoffi. teſtam. & conſi. 239. quia vltimus paſſus, col. ij. verſi. item eſt ponderandum, lib. 3. & Ang. in auth. vt cum de appel. cog. §. ſiue igitur, col. iij. vbi & hoc dicit expreſſē, quodd hæc l. habet locum in donatione immenſa tantūm. & Paul. Caſt. in l. ſicut, poſt princ. C. de teſta. milit. & Franc. Aret. d. conſi. xcij. col. iij. verſi. modū cum præterito, & conſi. vlt. elegantē in primo dubio, & Socin. conſi. lxxij. teſtamentum præmiſſum, col. viij. verſicu. ex quibus omnibus, lib. iij. & Steph. Bertr. conſi. cccxv. ponitur in factō, ante fin. lib. ij. Et idem ferme ante hos voluit Bart. in l. filio præterito, col. iij. verſic. præterea hoc perſuadet æquitas, ff. de inoffi. teſta.

7
¶ Et huc ſanē vergit eorum ſententiā, qui dicunt hanc l. non aliter obtinere, quā ſi donentur omnia bona, aut eorum certē maior pars, aut ad minimum dimidia. Id quod voluerūt hic Rayn. & Bald. in vtraque leſt. qui ita etiā dicit conſuluiſſe Richar. Salyc. Quanquam in contrarium, inquit, aliquid facit quod hic dicit, aliquā. & Guil. Cu. in l. j. col. vlti. & ibi Cy. in fi. j. q. & ipſe Bald. col. pen. verſi. ſecundo querō, & Io. à monte Sperello, C. de inoffi. dona. idem Bald. in l. ſi cūm vel in vtero, ad fi. C. de teſt. mil. vbi ita dicit vidiffē ſe conſultum à quibuſdam doct. Bonon. & iterū in l. Titia Seio. §. imperator, & ibi etiā Dionyſius Bartianus, & Ang. Perigl. ff. de leg. ij. & idem quoq; Bald. in l. propter litē. ff. de excul. tut. vbi dicit eam l. facere ad marenā huius noſtræ l. vt ſcilicet habeat locū in donatione omniū bonorū, vel maioris partis. & in l. j. col. j. verſi. iij. tertio quid ſi libertus. C. ſi in fraud. patr. dum loquens de alienatione omniū bonorū vel maioris partis, hanc l. citat. (& in l. militis codicill. §. miles in ſupremis, ff. de milit. teſta. vbi nuncupatim loquitur de dimidia parte.) & Pet. Iaco. in ſua præſt. tit. de condi. ex lege quæ pro re donat. compe. in fi. & Pet. Anch. in c. frequens, in vij. not. de reſti. ſpol. lib. vj. Pau. Caſt. in l. j. ante fi. C. ſi in fraud. patr. Rom. in repet. Auth. ſimiliter, in vij. priuilegio piæ cauſæ inter contractus. C. ad leg. Falc. Ant. ab Alex. & Franc. Aret. in l. j. ille in vlt. not. hic autem in j. not. & iterum col. vlti. verſic. præterea non haberet. C. de paſt. idē Fran. Aret. d. conſi. xcij. col. iij. verſi. quid enim ſi hæc, Alex. qui in hæc ſententiā inclinare videtur, licet nō omnino cōſtanter aſſerat, conſi. xl. ſuper primo dubio, col. v. lib. iij. & clariū in Lex factō, in prin. col. v. verſi. ex prædictis mihi videtur. ff. de vulg. & pupil. Bened. Capr. conſi. clvj. fuit diſpenſatū, col. ij. verſi. quod & tertio deducitur. Corn. cōſi. iij. dubia ſatis, col. ij. ver. & licet, lib. iij. & conſi. 194. videtur in præſenti, col. j. lib. iij. Barb. in c. vlt. col. vlt. ext. de don. ſo. cōſi.

Vnus aliquis
plerunq; con-
iungitur.

An hæc l. pro-
cedat in dona-
tione rei etiā
modicæ.

Qui teneant
hæc l. tantum
obtinere in do-
natione om-
nium bonorum
vel maioris
partis.

ccxxv. quæstio præsentis consultationis, col. ij. libr. item ij. & consil. liij. viso instrumento, col. iij. vers. tertio respondetur, cum multis seq. lib. 4. & d. consil. xcij. col. viij. vers. & secundum hanc distinctionem, eod. lib. 4. Ioan. Igne in repet. d. auth. ex causa, col. lxxxix. vers. & per hæc non obstant. C. de lib. prate. Corfe. in suis sing. in verbo, donatio, sing. incip. licet donario. & Iacob. à sancto Georgio. in l. tale pactum. §. vlt. in fi. ff. de pact. Steph. Bertr. d. consil. cccxij. difficultas, col. j. lib. 3. & Ioan. Roger. Monta. in repet. l. hæres absens, §. si quis tutelam, nu. io. ff. de iudic. Quin Bald. in l. j. ff. de iure codic. asserit hanc l. habere locum in donatione inofficiosa tantum.

¶ Horum præcipuum est fundamentum text. hic in istis verbis, quæ nunc commentamur, videlicet bona omnia, vel partem. Nam partem appellatio de dimidia intelligitur. l. nomen filiarum. §. portionis, & l. re d. §. vlt. ff. de verbor. signific. & l. si stipulatio. §. qui in decem. ff. de sol. & l. de attato. §. si interrogatus. ff. de interro. ad. quæ l. loquitur de confessione partis. & l. planè. §. si ita Titio, iuncta gloff. ff. de legar. j. vbi etiam intelligitur id procedere in dispositione testatoris, id quod expressè annotant Franc. Aretin. & Ias. ibi, quod & probat aperitur text. in l. etiam. ff. de usufructu. & in l. testator. §. Lucius, & ibi Iacob. & Alber. ff. de legar. j. & in l. cum quis decedens. §. nuptura. ff. de leg. ij. Facit & text. in l. si pœna. §. si falso. ff. de cond. indeb. & in l. permittendum. ff. si pars hered. pet. & in l. non intelligitur. §. deserte, qui est vlt. iuncto §. præcedenti. ff. de iure fis. & in l. edicto, in princ. eo. tit. & in l. inter. §. vlt. ff. famil. heres. cum. & c. ij. §. iuncto princ. de deci. lib. vj. & in c. in princ. de alien. feud. vbi Bald. col. ij. in y. not. asserit per eum text. hoc procedere etiam in statuto & consuetudine, quod monet tenendum menti, & sequitur Barb. ibi, & Franc. Aret. & Ias. in d. §. si ita Titio, & rursum (Idem Iason) in l. de pupillo. §. qui renuntiat, col. j. ff. de noui oper. nuntiat. In quibus locis id etiam dicit (ipse Iason) procedere, si de certa parte fit mentio. nam & de dimidia per quæ intelligitur, ac si de parte simpliciter diceretur, per l. si qui aduocatum, in verbo, certa pars, cū gl. ibi. C. de postul. quod & idem dicit Ias. ipse in l. qui filius. §. si quis ita, col. j. ff. de leg. j. & idem voluerunt ante eum, licet non alleget. Dyn. & Abb. in l. j. per eum text. ff. de bon. liber. Quibus adde & quod voluit gl. in l. si rem aliquis, in verb. totam. ff. de rei vend. quod qui in libello partē alicuius rei petit, dimidiā petere videtur. quam sequitur Bart. Alb. Ang. & alij ibi. & quod voluit gl. in c. primum, in princ. xxvij. dist. Ex qua cognosces hoc quoque procedere, cum fit mentio de parte vniuersitatis. & ad hoc eam expendunt & dicunt no. Franc. Aret. & Ias. in d. §. si ita Titio. Et quod etiam dicit Bald. consil. liij. casus brevis & arduus, col. vlt. li. j. quod si testis simpliciter testificetur de parte, intelligitur de dimidia, & ita dicit cōsultus Bart. cuius tamen in eam rem cōf. non reperi. Et idem voluit neutrius mentione facta Matthæ. Afflic. dec. Neapo. xliij. de tribus. col. vlt. vers. sed in hoc est. Et quod præterea dicit Paul. Cast. consil. cccx. incip. Bart. in quodā consil. lib. j. Bart. ipsum cōsultuisse in consil. incip. domina P. quod si quis confiteretur precium alicuius rei ad se pro parte peruenisse, intelligitur de dimidia. Tamen Bart. in consil. cccxij. incip. punctus quæstionis talis est, domina P. quod haud dubiè Paul. voluit allegare, vt vtrobiq. videtur licet, nullā facit mentionē huiusmodi appellationis partis, licet subobscure senserit, & ita illū simpliciter sine mentione partis allegat idem Paul. consil. cccxvj. visis actis & actis coram domino Astorgio, col. j. lib. j. Et quod denique cōsultuit Lud. Bolo. consil. xlij. Ser. Alberto, col. vlt. quod si dictū sit, quod solutio facta fuit pro parte vtriusque pignoris, intelligitur de dimidia parte vtriusque. pro quo vide gl. quæ vult & id quod diximus procedere in contradibus in l. tale pactum. §. vlt. in verb. portio. ff. de pactis, quam & ad hoc annotat Franc. Aret. in d. §. si ita Titio. & idem quoque in sententiis, vt si iudex condemnet partem restituere, intelligitur de dimidia, vt nuncupatim voluit Angel. in l. defuncta. ff. de usufructu. & reprehendit Bart. aliud dicentem.) Ex quibus vides, vt summam colligā, appellatione partis venire dimidiā & in legibus, & in statutis, & consuetudinibus, & in testamentis, in libellis & cōfessionibus, testium depositionibus, contradibus, & sententiis. Id quod etiam apud oratores obseruatum esse video. Nam Fabius Quintilianus, aut quisquis is fuit, orator tamē eximius, in ij. declamatione, cui titulus est, Cæcus in limine, quam primum partem dimidiam bonorum appellauit, eandem postea simpliciter partem nominauit, tanquam nihil intersit, partem dimidiam, an partem simpliciter dicas. Vides inquam & id procedere, etiam si de certa parte fit mentio, atque etiam si de parte vniuersitatis: tanquam id vbiq. obineat.

¶ Ex quo & illud manasse videtur, quod cum principium sit dimidium totius, ex antiquo Græcorum proverbio, cuius meminit Plato lib. de leg. vj. Aristot. lib. Moralium primo, (cap. vij. & Luciano in somnio.) & ex latinis scriptoribus Horatius in epistolis, eū dicit,

Dimidium facti qui bene capiti habet.

quem corruptè allegat gl. in l. j. ff. de orig. iur. & Ausonius in epigrammate ad Cupidinem, quod ex Græco traduxit. Certè etiam partis appellatio, quæ suapte natura dimidium significat, vt diximus, etiam pro principio plerumque à visis doctissimis vsurpatur. Virgilius lib. 8. Aeneidos,

Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.

Et Cornelius Celsus lib. medicinz iij. c. xj.

Parque sanitatis est vomitum esse suppressum. Id quod etiam annotauit, & ex Græcorum imitatione in sua dictione, *pa pos*, ortum probauit Budæus vir cum cæteris in rebus, tum maxime in huiusmodi obseruationibus admirabilis, in suis commentariis Græcæ linguæ.

¶ Præterea, vt ad alias rationes nostrorum doctorum, pergamus, Imperator hic in nostra l. facit men

Partis appellatio de dimidia intelligitur. Etiam in confessione partis. Et in dispositione testatoris.

Et in statuto. Et consuetudine.

Etiam si de certa parte fit mentio.

Etiam cum fit mentio vniuersitatis. Et in teste.

Et in solutione.

Et in contradiis.

Et in sententiis.

Principium dimidii totius.

Pars pro principio.

tionem omnium bonorum, vt intelligamus cum loqui & intelligere de donatione immodica. Aliàs enim quorumlibet pertinerent tot verba, bona omnia, vel partem aliquam facultatum, si reuocaretur quælibet pars: Sufficiebat enim generatim aut simpliciter dicere, si aliquid donatum fuerit. Et ita debemus legem interpretari, vt quodlibet verbum aliquid operetur, nec videatur fuisse frustra positum. l. ac prætor, l. j. & ibi Paul. Cast. Alex. & l. f. ff. de iureiur. & l. posthumium. §. vlt. ff. de capt. & posth. reuerf. & cap. pastoralis, & ibi not. extrà de appel. cum simil.

Verbum quodlibet in lege operari debet.

11

Largiendi verbum, vide infra num. 22. j. Largitio.

¶ Adde & his verbum largitus, quod postea in duobus locis sequitur in l. nostra. Quod quidem propriè significat profusam quandam & abundantem donationem, quæ videlicet larga est admodum & liberalis, ac propemodum prodiga. Nam vt scribit Tullius lib. 2. Officiorum, Omnino sunt duo genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales. Et hinc quoque largitio, de qua est & illud ipsius Ciceronis in eodem lib. Prouerbiis, Largitionem fundum non habere. Quo significatur stulta & immodica liberalitate quantalibet facultate sufficere: vt hinc possis aperte cognoscere quid largior, largus, & largitio significant. Ideo & Ausonius in Ecloga de vita humana, largitorem vsurpauit pro prodigo, & illum parco veluti opposuit.

Largitor.

Vitam parca agas, audi lacerabere fama.

Et largitorem grauius censura notabit.

Largitas.

¶ Et Terentius opponit largitatem parsimonix in Heautontim.

Vehemens in utramque partem Menedeme es nimis,

Aut largitate nimia, aut parsimonia.

Larga copia.

Et Virgilius copix vocabulo, quod per se abundantiam ac multitudinem significat, adiecit & largi vocabulum, vt auget significatum. Ita enim scribit lib. 11. Aeneidos,

Larga quidem semper Dracæ tibi copia fandi.

Largiter.

Hinc quoque largiter aduerbium pro multum & abundanter ponitur, vt patet in l. vlt. C. de fal. caus. adiecit. legat. Et apud Suetonium in Augusto, cum scribit, ne Græcarum quidem disciplinarum leuore studio tenebatur, in quibus & ipsis præstabat largiter. & M. Brutum in epistola ad Atticum, quæ est inter epistolas Tullij ad ipsum Brutum, Sed persuade tibi de voluntate propria mea nihil esse remissum, de iudicio largiter. ¶ Et apud ipsum Tullium in oratione ad Equites Romanos, antequam iret in exilium, Tamen in animis, & memoria vnam largiter relinqua. & apud Plautum in Epidico, Mollarella, Rudente, non semel, & Truculento. Et Iulium Cæsarem lib. j. commentariis belli Gallici, Neque solum domi, sed etiam apud finitimas gentes largiter posse. Sed & largè in eadem significatione scribit Tullius in oratione pro Sexto Roscio Amerino, Non pauca suis adiutoribus largè effusèque donabat. Et Lucretius lib. 5.

Quando omnibus omnia largè

Tellus ipsa parit.

Largitus.

¶ Et similiter largitus eodem quoque sensu apud Afranium Poetam antiquum, apud Nonium Marcellum. Quid lachrymas largitus pro loquente, & Apuleium antiquitatis veluti renouatorem ad fin. lib. xj. cuiusdemque vlt. asini aurei, instructum relectæ comparo, largitus. Ceterum text. in auth. vnde si parès. C. de inoffic. test. quam primò immensam donationem vocauerat, mox largitatem appellat. Et animaduertendum est l. nostram (quod iam diximus) eo verbo vsum fuisse in duobus locis, & ita quidem, vt simplicius ac breuius loqui potuisset per vnum verbum donandi, verbi gratia, cum primo loco dicit, fuerit donatione largitus, dicere potuisset, donauerit, & cum postea dicit, largitus fuerat, donauerat, vt non obscure intelligas, non abs re bis largiendi verbo largiori verborum circuitu vsum fuisse, vt in simili tradit glo. in clemen. j. in verbo, dicecesanis, de iure patro. & Domini. consil. xxxiij. graduatus, col. ij. versic. nec sine ministerio.

12

Accidentia non curari, nisi in toto vel maiori parte.

¶ Nec prætermittenda est & alia ratio, quæ est Per. Anch. in d. c. frequens, de restit. spoliato, lib. vj. Nam accidentia non curantur, nisi adsint in toto, vel in maiori parte, vt dicunt Io. Mon. & Ioan. And. in d. c. frequens, per text. in l. seruus legatus. ff. de legat. ij. Ex quo dicunt interpretationem d. c. frequens, æquam esse, cum negat reum criminis posse vti exceptione spoliationis, nisi qui tota sua substantia aut maiori parte illius est spoliatus. Sicuti in simili non excusatur quis à tutela, ratione litis aut controuersit, nisi ea sit de omnibus bonis, aut maiore eorum parte. l. propter litem. ff. de excusa. tur. & §. propter litem, Instut. eod. Nec excusatur emphyteuta aut conductor à solutione pensionis, nisi qui amittit omnes vel maiorem partem fructuum, vt not. glo. in l. j. in verbo, particulare, & ibi Doctor. C. de iure emphyt. & doct. in cap. potuit, extrà de loca. Nec dicitur iustus metus, nisi omnium bonorum, aut maioris partis. c. abbas, iunctis no. per Ioan. And. & alios ibi, extrà, quod met. caus. Nec præsumitur alienatio facta in fraudem, nisi omnium bonorum sit, aut maioris partis. l. omnes, §. Lucius. ff. quæ in fraud. cred. cum sim.

13

Hæc l. locum habet in donatione etiam quæ est infra dimidium bonorum.

¶ Contrarium tamen, videlicet quòd hæc l. habeat locum in donatione quæ est infra dimidium bonorum, tenent & alij non infimæ autoritatis, & ex iis quidem multi, qui priorem partem tenuerunt. ij. autem sunt Bald. & Raphael Coma. in l. Titia Scio, §. imperator. ff. de legat. ij. Imol. in c. v. versic. sed circa prædicta, extrà de donatio. Roma. in l. f. cum in vtero, iquam legit cum l. sicut certi, col. vlt. & ibi quoque Corn. ad fin. C. de testam. milir. Paul. Cast. consil. cccxxxv. super hoc puncto, col. ij. versic. secundo facere videtur, lib. ij. Ale. sibi contrarius consil. lxxj. consideratis his, col. ij. versic. nec ob. etiam, lib. ij. & consil. clxij. visis quæ copiose, col. j. lib. vj. Fran. Are. in d. l. Titius. col. iij. ff. de lib. & posth. Cor. consil. xj. in præsentia, col. ix. versic. nā ex quo, lib. iij. & consil. xxx. in hac consultatione, col. iij. versic. nā verbum, lib. iij. Barb. in l. j. §. & hanc, col. ij. ff. de verb. obl. & in repet. Rub.

C. qui

C. qui admit. char. vlt. Socin. conf. ccxv. ipsa prædicta facti contingentia, col. 3. vers. stante ergo dicta quantitate. lib. 2. quod & iterum repetitur in conf. xxij. lib. iij. Franc. Curr. senior, subobicitur tamen, conf. 50. memorie recolendæ dux, col. pen. vers. secundò ponderatis. Iaf. in l. j. col. ij. in ij. not. & ibi Philip. Dec. col. 2. vers. secundò ad l. 1. & Franc. Ripa, col. ij. nu. v. & vj. C. de pact. & idè Iaf. in d. auth. ex causa, col. iij. vers. tertium dubium. C. de liber. præte. & conf. xxix. nunquam putauit, col. ij. lib. j. & Steph. Bertr. (sibi contrarius.) conf. lxxxvj. Christi, & vñs tribus, col. ij. vers. si verò, lib. 2. [Carol. Ruin. conf. cxl. circa casum, col. ij. nu. 5. lib. iij. Clau. Aquen. in l. j. col. ij. vers. nota quòd donatio. C. de pact.]

¹⁴ Mouentur maxima ex parte, quia hæc l. non dicit simpliciter partem, sed cum illa adiectione, aliquam. Ideo in qualibet parte etiam infra dimidiam potest intelligi, secundum gl. quam sing. omnes penè asserunt, in cle. j. in verbo, aut earum parte, extrà de for. compe. Quam præter eos, quos nunc citauimus, annotat, & dicit sing. Card. ibi, in ix. q. & etiam idem voluit. Laur. Pau. Liaz. & Genz. & Innoc. col. ij. ibi. & Bald. in c. quoniam, quod est ij. & ibi etiam Philip. Dec. col. j. de testi. vbi tamen Bald. eam gl. non allegat, dicuntq; uterque per illum tex. vtemen his verbis, quibus de causa scire aliquid fensuris. Quod satis est quantumcumque modicum ad causam conferre. & idem Bald. in l. antiqua, in prin. vers. secundò quæro. ff. ad S. C. Velleia. vbi tamen nihil allegat, & in c. j. cum autem, col. ij. vers. quæro vtrum sit differentia, & ibi quoq; Mart. Laud. & Card. Alex. post prin. tit. de contr. iue. siue, vt in aliis codicibus scribitur, si de inue. feud. controu. sue. vbi & ad hoc Bald. allegat tex. ibi, & in l. cum filius. §. pater. ff. de lega. 2. Pet. Anch. qui ex hoc cõsultat in pulchro casu, conf. clx. præsupponitur in themate, col. ij. Imol. in l. plures. ff. de damno infect. & in l. filio præterito, col. 8. vers. & pro hoc facit. ff. de iniust. test. vbi per hoc dicit, quòd licet aliàs verbum circumscriptio, simpliciter prolatum intelligatur de ea, quæ est ex proposito, per gl. sing. in l. item si precio. §. vlt. ff. locat. quod & probatur, vt hoc illi addas, in l. exceptiones quæ personæ, in fin. vbi id nuncupatim not. Socin. col. vlt. in 4. not. ff. de excep. & in l. j. cum gl. in verbo, circumscriptio, & de restit. in integ. & voluit etiam Card. Florent. conf. xx. cum in testamentis, circa medium. Tamen cum tex. in §. in autem hæc obseruata fuerint, in auth. vt cum de appellat. cog. vtatur iis verbis, vbi aliquam circumscriptionem in parentum substantiis pariatur: intelligitur de omni circumscriptioe, siue ex proposito, siue ex re ipsa, propter illam dictionem, aliquam, per gl. supra allegata. & idem Imo. conf. omnium j. col. 3. vers. sed certè potest dici. vbi ex hoc facit discrimen, cum quis simpliciter iurat non controuenire, & cum addit hæc verba, aliqua ratione. Domi. in d. c. j. §. 2. in fi. & ibi quoque Phil. Fran. qui illam gl. in d. cle. dicit sing. de decim. lib. vj. & uterque in cap. indemnitaribus. §. cæterum, in prin. per illum tex. de elect. eo. lib. & ipse Domi. conf. vj. quia diffusè, col. ij. vbi etiam ad hoc allegat gl. in c. auaritia, in verbo, pro parte, de elect. lib. vj. quæ tamen nihil facit, & iterum conf. lxx. Ies. Christi & c. discutiam, col. pe. vers. item sub istis, vbi per eam gl. dicit, quòd distio aliquis, significat distributionem & singularitatem. & Panorm. in c. pastoralis, in prin. paulò ante fi. de offi. deleg. vbi & Hostien. ante eam gl. idem dixerat, & ibi quoque Felin. & idem Pan. qui eam gl. iubeat menti tenendam, in c. super eo, in ij. not. & ibi Card. Alex. col. j. de eo qui cogn. confan. vxor. suæ, & idem quoq; Pan. in sua disput. incip. Augurio, col. 7. vers. puto tamen in casu nostro, vbi hoc trahit ad casum c. præterea, de iure patro. vbi hæc verba adscribuntur, vim aliquam decernimus non habere. ex quibus dicit aperte inuui, nullus penitus esse roboris, nec habere aliquam particulam vinum, per d. gl. iRo. in l. plures, post prin. ff. de damno infecto, & Alex. in addit. Barr. in l. si quis in suo, de inoffic. testa. & conf. cij. viso themate supra scripto, col. 2. vers. sic etiam videmus, lib. vj. Barb. in l. 4. §. Cato, col. xxj. mihi autem videtur. ff. de verb. oblig. vbi per hoc dicit, quòd qui feudi partem etiam minorè dimidia alienat, cadit toto feudo, propter tex. in l. imperialem, post prin. tit. de prohib. feud. alienat. per Feder. vbi dicitur, quòd qui aliquam partem alienat, cadit feudo quod & idem tradit ipse Barb. conf. 36. sapienter scriptis, col. pen. lib. 2. vbi & illa gl. dicit sing. idè quo tamen vide quæ scripti in tracta. de vtroq; retractat. tit. j. §. xxij. gl. j. nu. 21. & 22. Sed & eam gl. quoque sequitur ipse Barb. qui & eam dicit valde sing. consil. j. scriptis sapientie sons, col. xij. vers. præterea præfatum statutum, lib. j. vbi ex hoc dicit quòd statutum ita loquens, aliquo modo alienauit, intelligitur etiam de impropria alienatione, propter illa dictionem, aliquo modo, quæ diminuit de proprio significato. Benedi. Cap. conf. xxxvij. & si viso & considerato. Corn. conf. xij. videtur in hac consultatione, in principio, col. ij. lib. j. vbi & hoc dicit, quòd licet appellatioe donationis simpliciter non veniat donatio causa mortis: tamen si cum adiectione dictionis, aliquis, proferatur, ita ampliatur donatio, vt quancumque comprehendat, etià in causa mortis. & idem Corne. conf. xcj. visa narratione, col. 7. vers. potest etiam ponderari, eod. lib. j. & conf. ccxv. in hac consultatione, col. v. vers. idè licet quando, eod. lib. j. & conf. clvij. pro decisione, col. vij. vers. non obstat prima ratio, lib. ij. & conf. ccxxv. antequam aggrediar, col. v. lib. 3. & conf. cxlij. circa primum, col. 2. vers. nec obstant allegata, eo. lib. 3. vbi & per hoc dicit, quòd si sit prohibitum, ne fiat aliqua alienatio, intelligitur prohibita quæcumque alienatio, etiam ad non longum tēpus. Et & conf. 33. visa inquisitione, col. vlt. lib. 4. vbi ex hoc dicit quòd statutum puniēs certo modo facientem vim aliquam, intelligitur de vi etiam impropria, propter illam dictionem aliquam, & conf. cvij. videtur in hac consultatione, col. ij. lib. iij. vbi & illud quoque de donatioe ne dicit. & Phil. Franc. in cap. indemnitaribus. §. cæterum, in prin. per illum tex. de elect. lib. vj. &

Difficilius, quam uim in hac l. importet.

Verbum, circumscriptio.

Difficilius, aliquo modo, diminuit de proprio significato.

Franc. Aret. in l. planē, quam legit cum l. si pluribus. §. si ita Titio, in fi. ff. de leg. j. vbi eam gl. dicit not. & Soc. conf. cxij. multum abunde, col. vj. lib. j. quod & repetitur in conf. clxxij. lib. ij. & idem Soc. conf. clxxij. non proseguendo, col. v. vers. seprimò ista conclusio, col. lib. vbi ad hoc dicit eam gl. not. & consilij. in causa domini Guidi, col. iij. vers. vnde respondeo, lib. 3. vbi ex hoc dicit, quod hæc dictio est vniuersalis, & comprehendit omnia. & conf. cxvij. in facto proponitur, col. iij. vers. secundò dicit, col. lib. iij. vbi ex hoc dicit, quod illa verba, aliquid impediendi, verificatur in quolibet vel minimo impedimento. & conf. cxij. in causa Vbertini, post med. lib. 4. ffel. in c. cum illo- rum, col. iij. vers. sexto potest limitari, extrà de senten. ex com. vbi ex ea gl. dicit quod licet digitus non sit, nec dicatur membrum secundum Pan. ibi cum simil. hoc tamen fallit si statutū ita loque- retur aliquid membrum: quia intelligeretur de quolibet. Subdit tamen quod id non affirmat; Ias. in l. eum qui, circa medium, in vers. tertio pondera. ff. de iurisd. omn. iud. vbi ex hoc dicit, quod cum tex. in ea lasserat eum delegare posse, qui in potestate aliqua est: satis constat, quod qui mini- mam potestatem habet, potest delegare, propter illam dictionem, aliquid, per gl. supradictā, quā dicit not. & approbatam, reprobaturque Fulg. illic contrarium dicentem idem Ias. in l. legitima, col. 3. vers. secundò pondera tex. ff. de pact. vbi ex hoc declarat tex. ibi his verbis vtentem, aliqua lege, vt comprehendat etiam legem improprē dictam. Idem quoque Ias. in l. qui filiabus. §. si quis ita, col. j. ff. de lega. j. & in d. l. planē. §. si ita Titio, in vij. nota eo. tit. & in l. cetera. §. sed si quis ad opus, col. iij. vers. item circa, eo. tit. (& in l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur, col. ij. vers. tertio princi- paliter, ff. de verb. oblig. & conf. 53. in questione vertente inter filios, col. j. quod licet cum quis re- nuntiat alicui iuri suo, intelligitur tantum de præsentī, per iura ibi allegata. Tamen si statutū pro- hibeat renuntiari alicui iuri suo, intelligitur de omni iure, etiam futuro, propter illam dictionem, aliquid, per d. gl. quam dicit sing. & hanc dicit esse rationem marmoreā. & consil. cxxxiij. principale dubium, col. ij. vers. tertio istud statutum, lib. ij. vbi ex hoc dicit quod terminus cui hæc dictio ad- iungitur, latē & contra propriam eius naturam intelligitur. & consil. cxxx. institutio sancta, col. iij. vers. vnde aduertendum, lib. 4. & Steph. Bertr. consil. lxxvij. viso processu causæ, ad fi. lib. j. & conf. c. visis propositis, nu. 8. lib. j. & conf. xij. licet & olim, nu. 6. lib. ij. & Phil. Dec. in l. j. §. si quis, in ij. no. ff. quod quisque iuris. & in auct. qui rem, col. vlt. C. de sacros. eccl. & in c. ij. in 4. no. (& iterum col. 3. nu. 91.) extrà de fide instru. vbi ex hoc dicit quod scriptura priuata non tantum non facit proba- tionem, sed nec præsumptionem quidem, sicut coniecturam, per illum tex. qui dicit, non vide- tur nobis alicuius limitatis robur habere. nam illud verbum, alicuius, etiam in minimo procedit, & idem Decan. l. j. col. iv. vers. vis tota in hoc consistit. & ibi etiam Fran. Purp. col. ij. vers. primò quoddam minores. ff. de offi. eius cui manda. est iurisd. & idem Dec. in c. ceterum, col. ij. extrà de re- scrip. (& in c. quoniam, in j. not. de testib. vbi ex hoc dicit in casu eius c. etiam eos admittendos, qui solum facerent indicium.) & conf. xj. quoniam iudicantium, col. 2. vers. secundò principaliter. & conf. cccj. in causa quæ Ferrariæ agitur, col. 2. vers. fed tamen his non obstantibus, & vers. seq. & conf. cccclxxij. viso consilio, col. ij. vbi ex hoc quoque dicit, quod illa verba, in aliquo officere, etiam in minimo præiudicio intelliguntur. & conf. ccccv. licet à præclarissimis, col. j. & conf. 455. placet conclusio, col. j. vers. secundò prædictum statutum. & conf. seq. consilij aliā, col. j. Carol. Rui. conf. cxxxij. quia iterum, col. j. lib. j. vbi dicit hæc verba, aliquo modo operatur, vt de dispen- satione motu proprio facta intelligatur facta promissio. & Matth. Afflic. in consil. Siciliz. incip. Fratribus, col. v. in v. not. & in consil. incip. cultus iustitiæ, in vij. not. & Purp. in d. l. j. C. de pact. & omnium, vt reor, primus Inno. in c. quod nonnullis, in fi. de priuileg. & Lud. Gomez. in c. p. pena- les, col. ij. Inst. de actio. (& Pau. Paris. conf. lvi. nulla, col. j. nu. 8. lib. j. & Hiero. Gratus conf. cxij. pri- ma fronte, col. ij. nu. 20. lib. j.) Quibus adde quæ dicam infra in eadem glo. in vers. xl. incip. adde præterea, & in verbo, reuertatur, nu. 22. 4. incip. nisi dicas illud.

Dictio, alicui-
us, de mini-
mo etiam in-
telligitur.

15
De eadem re.

Pro minimo
demonstratur
minori restitu-
tio in inten-
gram.

¶ Et de hoc est bonus tex, quem pauci ad hoc expendunt, in l. hanc legem. ff. de contrah. empt. vbi si in venditione dictum fuerit, si aliquid facti vel religiosi est, in venditione non compræhen- did, ad modica loca pertinet, nam si totum factum sit vel religiosum, nulla est venditio, verum venditor tenetur quanti interest emptoris, vt dicit gloss. ibi. Et per illum tex. dicit Old. consil. 226. quidam episcopus, col. 4. vers. secundò vbi donatio, quod dictio, aliqua, arctat significationē ora- tionis ad rem modicam. Est & alius bonus tex. quem etiam nullum illorum præter Dec. allegat, in l. si seruum. §. ait prætor. ff. de acqui. hæred. Ex quo not. Bart. Ang. & recentiores hæc huius dictio- nis, aliquid, esse naturam, vt in qualibet rei particula, & ita in minimo verificetur, quem tex. etiam ad hoc expendit ipse Philip. Dec. in c. de appellationibus, col. ij. vers. primus est quādo dispositio, de appel. vbi per hoc dicit semper minimum esse considerandum, vbi dispositio loquitur per hæc dictionem, aliquid, & ex hoc quoque dicit in seq. col. vers. vnde pro conclusione, quod pro mini- mo damno datur minori restitutio in integrum, per tex. in l. minoribus xxv. annis. ff. de min. vbi dicitur quod minoribus succurritur, cum de bonis eorum aliquid minuitur. quod & idem asserit in c. maioribus, col. j. extrà de præben. Quanquam plerique omnes tenent contrarium, per l. scio. ff. de in integr. restit. & c. iuncta gl. in verbo, detrimentum, extrà eo. tit. & in us Bart. & alij. in l. si proprietarius, in fi. ff. de dam. infect. Pan. & communiter omnes in d. c. de appellationibus. & ipse- met Decan. c. quoniam. post prin. de testib. & in l. cum quid, in prin. fi. si cer. pet. & in d. l. j. §. si quis. ff. quod quisque iur. vbi hoc dicit esse propter subiectam materiam. Et idem Inno. in c. eorum, in verbo,

verbo, interlocuti, post prin. extrâ de in integ. restit. dicit quod minor, vel ecclesia non restituitur aduersus interlocutoriam, per quam perimtur exceptio dilatoria. & sequitur Balin d.l. scio. & in l. peremptorias, col. iij. C. senten. rescind. non poss. Sed d. l. scio, procedit, si maiori summâ vel rei præiudicetur, vt illic etiam dicitur. Secus autem in alio minimo damno, propter quod non inferitur præiudicium maiori summâ vel rei, putam te quæ per se minima sit. nam tunc restitutio cõpetit vt voluisse dicitur gl. & Alb. ibi. qui tamen non allegant tex. in d.l. minoribus. Sed vt reuertamur, alius item tex. est id probans quod diximus hanc dictionem in minimo procedere, in l. eorum. §. j. cum dicitur, dâni aliquid. ff. de dam. infect. iuncta d.l. si proprietarius, in fi. prin. eo. tit. cum dicitur, eadem erût & si minimum damnum detur, qui quidem tex. à nullo hæcenus ad hoc sunt animaduersi. Et alius quoq; in l. ij. §. merito. ff. ne quid in loco publi. qui verba prætoris quæ sunt huiusmodi, quæ ex re quid illi damni detur, ita interpretatur, vt habeat locum qualequale damnum detur. Et similis tex. in l. ij. prin. iuncto §. si quis igitur. ff. vi bon. rapto. nam quod primum dixerat, si cui dolo malo hominibus coactis damni quid factum esse dicitur, postea ita interpretatur, vt si quis interesse sua vel modicè docebit, sit locus illi edicto. l. & tex. in l. Gallus. §. in omnibus, ibi ex aliqua re. ff. de liber. & posth. quem ibi ad hoc expendit Franc. Areet. col. 4. in j. no. iuncta l. Papinianus. §. quoniam autem. ff. de inoffi. testa. Et facit tex. in c. non potest. ibi, aliquid quârumcunque modicum beneficium, de præben. lib. vj. quanuis & in contrariam sententiam posset aliquo pacto trahi. & glo. in l. mulier. §. vt. in fi. ff. de condit. inibit. quæ ad text. qui dicit, quid legatû sit, addit, etiam modicum.

16 ¶ Et hanc significationem non obscure insinuat Fabius Quintilianus vt proprietatû ac naturæ verborum doctissimus, cum scribit in proœmio oratoriarum institutionum, Quare in his quoq; libris erût eadem aliqua, multa mutata, plurima adiecta. Nam vides illic aliqua, multa, & plurima, veluti per gradus posita, vt scilicet aliqua pauca significet, ad differentiam multorum & plurimorum, quæ mox sequuntur. declarat enim Fabius pauca quædam eadem fore, multa autem mutata, sed plurima adiecta. Et Tullius Philip. xij. Proximo bello si aliquid de summa grauitate Pompeius, multum de cupiditate Cæsar dimississet, &c. Nam & hic, aliquid & multum veluti opposita ponuntur. Sed & idem antè, Philip. scilicet, ij. Sed cum mihi, inquit, P. C. & pro me aliquid, & in Antonium multa dicenda sint, &c. (Et lib. j. Offi. non multò post prin. Sed cum statuissem scribere aliquid hoc tempore, multa posthac, &c.) Et Plinius junior lib. viij. epistolarum in ij. eius li. epistola. Præterea cum reputarem quosdam ex debito aliquantum, quosdam aliquid, quosdam nihil reposuisse. vbi planè constat illud aliquid, significare minus quippiam, quod non longè à nihilo distat. (Quin Donatus quoque & ipse obseruantissimus proprietatis verborum super cum locû Terentij in Eunuchò, *Perfice hoc precibus, pretio, vt hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem.* hæc scribit: non enim parte dicit, vt æqua intelligatur.)

De eadem re.

Aliquid & multum opposita.

17 ¶ Et huc spectat, quod hæc dictio, quicquam, quæ eandem, vt omnes intelligunt, significationem habet, quam dictio aliquid, in quâlibet modico habet locum id quod planè ac dilucide intelligitur ex iis quæ de ea scribit Guil. à monte Laud. in extrauag. suscepti regiminis, in verbo, & si quicquam, ne sede vacan. Nota, inquit, verbum quicquam, legitur in Euangelio loa. 14. in fi. In me non habet quicquam, & in c. quia sæpe, de elect. lib. vj. ibi, Quicquam de bonis perceperint, &c. Et sic nihil excipitur, imò quantumcunque modicû fuerit quod vsurpatur per istos, cõtra ordinationem prædictam vsurpans, iuxta conditionem suam penas inscriptas, incurrit, ar. c. solita in fi. de maio. & obed. Hæc ille. Et facit etiam quod de dictione, aliquandiu, scribunt doctores, in c. ij. de restit. spol. li. vj. & Lopus & Domi. in c. cõmissa. §. annus, de ele. co. li. & Domi. cõf. 78. formatur ista. col. vi. (Et de dictione, quippiâ, quæ est iis similis, tradit Donatus enarrâs illud Terentij in Andria:

Quicquam de modico dicitur.

Et dictio aliquandiu. Et quippiam.

Nam illi molestæ quippiam hæc sunt nuptiæ?

Quippiam (inquit) significationem minimæ rei habet.)

18 ¶ Tamen aduertendum est, lector, circa huiusmodi appellationem partis simpliciter, aut cum illa adiectione alicuius, non omnino esse perpetuum, vt partis appellatione simpliciter veniat dimidia, & appellatione alicuius partis veniat pars minor dimidia. Nam quantum ad primum pertinet, videmus nonnunquâ appellatione partis totû contineri, vt in l. coheredi. §. non videri, vbi id no. Alex. ff. de vulg. & pupil. substat. & in l. Lucius. §. si filiam, & ibi gl. in verbo, dimidio, ff. de leg. ij. & in l. vxori, in prin. ff. de lega. iij. vbi glo. dicit illud procedere ob incertitudinē. quod & not. gl. in d. c. ij. §. j. de decim. l. & ibi Domi. ad l. j. l. vj. Pau. autem Cast. cons. cxxx. super eo quod primo loco queritur, col. ij. lib. j. dicit hoc procedere, cum eadem est ratio. & facit etiam tex. in l. ij. & ibi Alex. Corn. & Iason C. de hæred. instit. Nonnunquam etiam maior pars dimidia ea appellatione intelligitur, vt in l. iuncta glo. in verbo, particulare, quam omnes sequuntur. C. de iurē emphyt. Nonnunquam deniq; minor dimidia, atque etiam minima portio: vt in d. c. auaritiæ, iuncta gl. in verbo, pro parte. & Domi. ibi, de elect. li. vj. & in c. j. vers. denique, de censu. eo. li. vj. vbi & hoc not. Domi. in ij. no. dicitq; hoc esse, quia ita de mente loquentis constat, quod & idem dicit ipse Domin. in c. ij. §. j. in fi. de decim. lib. vj. Et in idem est tex. in l. si qui, iuncta glo. in verbo, immensa, quâ sequuntur docto. ibi. C. de postulan. & in c. cum autem, tit. de controuer. inue. vbi Card. Alex. dicit in eo text. ob id minimam partem appellatione partis simpliciter intelligi, quia iam fuerat facta mentio mediæ partis. ad quod etiam allegat l. filius. §. pater, ff. de lega. ij. At Philip. Dec. in l. creditori, in

Antoris de partis appellatione distinctio.

Appellatione partis nonnūquam totum continetur.

Et maior pars dimidia. Et minor dimidia.

tori, in princ. C. de pactis, asserit, quod si necesse sit hanc partis appellationem de certa quadā parte intelligi, de dimidia intelligitur. Sed si non vrget necessitas, tunc de qualibet parte intelligitur, per tex. ibi cum sim. Idem in l. j. in 3. not. C. de Carbo. edict. dicit hanc partis appellationem de ci midia suapte natura intelligi, sed tamen interdum aliter accipi ob subiectam materiam, per d. l. no men. §. patronus. ff. de verb. signifi. & d. c. ij. in prin. & §. j. de decim. lib. vj. Quod & idem dicit Ias. in l. planē. §. si ita Titio. col. ij. vers. septimō not. ff. de legat. j.

19

De eadem re
alia distin-
ctio.

Nomen partis
in iudicio sim-
pliciter pro-
latum, obse-
rum esse.

¶ Ceterum in hac re Raph. Com. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de nou. oper. nunt. subtiliter ad-
modū, vt aliās semper ita voluit distinguere, vt cum agitur de parte intellectuāli, & sic inuisibili,
tunc appellatione partis venit dimidia. Secus cum agitur de parte visibili, tunc enim non magis
accipitur pro dimidia, quā pro alia. Ideo ratione incertitudinis debet fieri clarior declaratio, de
qua parte intelligatur, per tex. ibi. Quam distinctionem corruptē & inuersē retulerunt Iac. Put. &
Hier. Corr. ibi, sed eam debet adscripi Iason, qui pro illa posteriori parte distinctionis allegat l. do-
mum. ff. de contrah. empt. Sed contra priorem allegat alium tex. in §. vlt. in verbo, partem, iuncta
gl. Instit. de vulg. substit. & tandem relinquit cogitandum: vt iam non mirum sit quod scribit Bal.
conf. cccxxvj. adcurus petitione hereditatis, col. j. lib. ij. quod nomen partis in iudicio prolātū sim-
pliciter est obscurum, & dicit id scriptisse glo. in l. Pomponius. §. sed criminis. ff. de procur. quam
tamen gl. inuenire non potui, nec etiam ibi est §. qui sic incipiat, sed credo illum voluisse allegare
glo. in §. sed & is qui in eadem l. quae volui quod appellatio rei meae est incerta, nisi adiciatur pro
quota parte. quod parū aut nihil huc facit. Sed pro Bal. sunt multi tex. videlicet in l. iis qui seruū.
ff. ad leg. Corn. de falsis, ibi parte dimidia bonorum, quasi scilicet obscurum & ambiguum fuisset,
de qua parte intellexisset, nisi adiecisset dimidia & similis tex. in l. sed & j. lege. §. adeo. in fi. de pe-
tit. hered. & in l. Iulianus. §. de bon. liber. & in l. j. §. vlt. ff. si tab. test. & in l. j. §. in ij. locis. ff. de Sal-
ui. interd. & in l. j. §. communis. ff. de stip. ser. & in l. senatus. §. senatus. ff. de iur. fisci. & in cle. ij. §. il-
li verō qui dignitates, de acta. & qual. vbi tamen ex hoc not. Card. Flor. in ix. not. quod quando-
que exprimatur id quod subintelligitur non expressum idēq; reperitur & in aliis sexcentis lo-
cis. Quibus concinens Suetonius in Iulio Caesare, Comitia, inquit, cum populo partitus est, vt ex-
ceptis consulatus competitoribus, de cetero numero candidatorum pro parte dimidia, quos po-
pulus vellet pronuntiarentur, pro parte altera quos ipse dedisset. Et Tullius in oratione pro Q.
Roscio Comedo saepius partem dimidiam dicit. & Quintilianus, si is est, declaj. Vt sibi, inquit,
crederetur promissam dimidiam partem bonorum. Nūi diceres his in locis & similibus adiectam
fuisse dimidia mentionem ad certiorē rei expressionem, vt plerumque fit ex sententia gl. in c. l.
cēt canon. in gl. j. de elect. li. vj. & dicemus latius infra in verbo, reuertatur, nu. 26. incip. sed quod
his respondeatur. Nam & videmus quoque nonnunquā ad partem aliquam adici paruulā. vt in
l. habitatores, in prin. ff. loca. vbi ita scribitur, aliquam partem paruulā incommodi sustineret.

20

De eadem re.

Pars à pari
distia.

Appellatio
particulæ.

¶ Quod si plura scire velis de huiusmodi partis appellatione, vide tex. glo. & docto. in l. rectē diti-
mus. §. quod Quintus Mutius, & ibi gl. & doct. ff. de verb. signifi. glo. in §. adeo. in verbo, particu-
laris, Instit. de loca. gl. in cap. j. in verbo, de portione, tit. de conten. inter me & do. & Alb. in suo di-
ctio. in ij. locis. Bart. & Bald. in l. si plures. ff. de dam. inf. Lucam Pen. in l. ij. col. ij. in verbo, partes.
C. de metar. lib. xij. vbi dicit ex Iulianū autoritate partem dici à pari. & Imol. Alex. & Ias. in l. co-
heredi. §. non videri. ff. de vulg. & pup. substit. Pau. Cast. conf. 430. si queritur, col. vlt. l. ij. Ioa. Plat.
in l. meminimus, col. j. C. quan. & qui. quarta pars, vbi etiam disserūt quid veniat appellatione par-
ticulæ. Alex. in l. si quis in suo. C. de inoff. testa. & in l. ij. in prin. post Bar. ibi, in j. nota. C. de hered.
instit. Ias. in l. & si post tres, col. ij. vers. limita conclusionē. ff. si quis caut. & in l. pater, quae est iur. ro-
tius tit. col. j. vers. adde & fortius. C. de hered. instit. & Phil. Dec. in l. j. in iij. no. C. de Carbo. edict. &
& conf. l. xix. visis duobus consiliis, col. pe. post prin. & iterū col. ij. vers. non obstat allegata. & Phil.
Fran. in d. c. 2. §. j. in vlt. not. de dec. lib. vj. & Alciat. in appellatione rei. ff. de verb. signifi. Quod au-
tem veniat appellatione duarum vel triū partium, videbis per Bart. in l. interduo. §. j. ff. de heredi.
instit. & in l. codicillis. §. vlt. ff. de usufruct. lega. & Petr. Anch. & Dom. in d. c. in demeritibus. §. si
verō, de elect. lib. vj. & Panor. in c. cum homines, in j. not. extra de decim. De verbo autem partium,
vide Luc. Pen. vbi suprā. & Domin. conf. xx. Christi nomine inuocato mihi videtur, col. vlt.

21

Appellatio ali-
cuius partis
quid compre-
bendat.

Distio, aliqua
addit vel ni-
hil addit secū-
dum subiectā
materiam.

¶ Sed vt redeamus, quantum ad secundā, videlicet appellationem alicuius partis, videmus etiam
eam appellationem non posse interdum intelligi de modica parte, vt in l. Gallus. §. in omnibus,
in verbo, ex aliqua parte. ff. de libe. & posth. vbi dicitur, quod filiusfamil. ex aliqua parte institui
debet, quod ad minimum de tota legitima intelligitur, ex iure ff. de quo ea lex loquitur, per l. Pa-
pinianus. §. quoniam autem quarta. ff. in off. testa. licet hodie per noua iura aliud sit statutum. l. om-
nimodo. C. eo. tit. Sed Ias. in dicto §. in omnibus, in iij. not. post Franc. Arret. ibi, quem tamen ipse
subtrahit, dicit quod illud ideo est propter subiectam materiam, arg. l. si vno. in prin. C. de loca. & ni-
hil praeerea dicit. Sed ille ipse in l. j. in iij. not. C. de pact. de eadem re loquens. posteaquam & hoc
quoque subiectae materiae assignauit, confestim subdit non esse realiter respondere. tamē Corn.
loquens in casu nostrae l. conf. xv. ex quo dictus Franciscus, col. 4. vers. quod verbum, lib. j. dicit in
hac re respiciendum esse subiectam materiam, vt secundum illam dictio aliqua, vel addat & am-
pliet, vt videlicet intelligatur de minima quoque parte: vel etiam nihil addat, sed relinquat partis
appellationem in sua propria significatione. Et idem dicit ipse Corn. conf. iij. dubia satis, col. iij. &
4. lib.

4. lib. 3. & Soci. conf. l. iij. vifo instrumento, col. 4. vers. secundo loco, lib. 4. vbi ex hac distinctione respondent ad dictionem, aliquam, hic in nostra l. positam, vt videlicet propter subiectam materiam non amplet, sed relinquit dictionem, partem, in suo sensu proprio. Et iis concinit quod tra die Card. in d. clem. j. in ix. q. de foro compet. intelligens quod dictum est, dictionem hanc aliquam, de quocunque minimo intelligi, dummodo sit aptum illud minimum ad effectum, de quo quæritur, & sequitur Soci. in repet. l. quod dicitur, col. 4. vers. sexto contra istam conclusionem. ff. quis & à quo appel. Et si plura scire velis de natura huius dictionis, vide inferius vers. xxxvj. incip. finem huic gl. cum seq. vsque ad fi. (Sed ita vt non omittas tex. in l. si post pubertatem. ff. de tut. & ratio. dista. vbi ita scribitur, aliquo tempore, licet breuissimo.) Sed quantum ad hunc locum pertinet, ego non video quamobrem materia huius l. sit subiecta huiusmodi interpretationi, sed potius contrariè ex verisimili mente donatis, quam semper veluti scopu l. nostre intueri debemus.

11 Ideo vltius progrediendo ad defensionem posterioris opi. quæ dicit hanc l. procedere in donatione minoris partis, quam dimidia, non obstat verbum largiendi, quo bis vsa est l. nostra, quia non semper significat ingentem effusamq; donationem, non magis quam verbum donandi, quippe cum vtroque verbo leges nostre promiscuè pro eodem vtuntur, vt in l. & si de tua, & in l. si filij tui. C. de donat. inter vir. & vxor. quæ primum donandi verbo vtuntur, deinde & largiendi in eodem casu. Id quod sepius facit Constantius, cuius hæc l. est, in alijs ipsius legibus, vt in l. res vxoris. C. eo. tit. & in l. cum veterum, & in l. si a sponso. C. de donat. ante nupt. in quibus tandem liberalitatem nunc donandi aut donationis appellatione, nunc largiendi aut largitionis vsurpat, & in l. j. C. de quad. præscript. vbi donationem vocat largitatem. Et plerunque idem imperator ea loquendi forma peculiariter vtitur, vt pro donare largiri dicat, etiam in re modica: quod videre licet in l. si a sponso. C. eo. de donat. ante nupt. Alibi autem, videlicet in l. si mater, C. de inoffi. donat. Dioclet. & Maximianus Impp. qui ipsum Constant. præcesserunt, hoc verbum vsurpant in donatione, quæ dimidio quartæ partis totius minor est. Quin in l. marce. C. de nat. h. Arcad. & Hodo. Impp. qui paulo post Constantium imperarunt, eo verbo vtuntur, cum de semuncia loquerentur, quæ pars est xxij. totius assis: vt hinc facile intelligas id verbum de re modica vsurpari, cum & quarta pars totius dicatur minuscula. l. si quis in suo, in prin. & ibi Bald. in prin. C. de inoffi. testa. (& minima, in l. vlt. C. quando & quib. quarta pars.) Neque enim imperatores semper propriè loquuntur, vt dicemus in verbo susceperit liberos, in prin. Quin & Tullius proprietatis verborum obseruator diligentissimus, nonnumquam eo verbo in simplici significatione donandi aut munerandi vsus est, vt cum scribit lib. 2. de Inuentione, Itaque tanquam cæteris non sit habitura, quod largiatur, si vni cûcta cõcesserit, aliud alij commodi aliquo adiuncto & incommodo muneratur. Idem in oratione pro Cornelio Balbo, Nimiû, inquit, parcus in largienda ciuitate. In quibus verbis duo sunt in hunc locum maximè annotanda. Primum, quod largiri ciuitatē vocat donare ciuitatē, id est, donare aliquē ciuitate, siue eum ciuē efficere. Nam de ea re in tota illa oratione agit. Quæ verba ex sua natura habet simpliciter vim donandi, deinde quod dicti parcum in largiendo, quod dici non posset, si largiri effusè donare significaret. Nam ea verba aliqui male cohæreret, secumq; pugnaret. Quin & iurisconsulti nostri largiri pro cõcedere simpliciter dixerunt, vt largiri tēpus, in l. si filius. ff. de minorib. Et Tullius in Catone maiore, Quod si quis Deus mihi largiatur, vt ex hæc ætate repuerat. Quin idem in v. in Verè actione vtunq; iunxitatē me ego, ait, hoc quod ferri nego posse, Verri iudices concedo & largior. Et in l. j. C. de impo. lucra defen. quod primo loco per verbum largiendi dixerat, secundo loco verbo concedendi expressit. Sed & in priore loco notadū est, quod his verbis vtitur, quæquam de suis opibus largitur. At suprā nu. 17. docuimus eam dictionem, quæquam, etiā de minimo dici. Et vt nōnihil addicā ex promptuario iuris Canonici, rex. habemus hoc verbo, largiēdi, vtentē in centesima parte potius, in c. aposto. l. i. extra de donat. aduocatq; is tex. canonē, qui de eadē re loquens non eo verbo largiendi, sed donandi vtitur, videlicet in c. bonie rei. xij. q. ij. vt hinc quoque intelligas, nihil apud nos hæc verba differte. Et alibi sæpe videmus in eō iure largiri pro cōferte siue concedere simpliciter intelligi: vt in c. nonnulli, in fi. extra de clericis nō residi. & in c. de multa, extra de præb. & in c. abbates, de priuileg. lib. vi. vbi dicitur largiri benedictionem, & in c. dudum. vers. verum, de sepul. vbi non solum id verbū de quarta eius rei de qua loquitur, sed & de re necessaria dicitur, quam scilicet quis velit, nolit, dūcere debet: vt hinc posse intelligas id verbū pro dādi verbo accipi, & rē quācumq; cōprehēdere. (Ex hisq; fit, vt largiri idē quod permittere suo pati significet. Cui legata, ibi, si largiatur portio, ff. de fideic. libe. & in l. accusationis, ibi, si tēpora largiatur. ff. de adul. & in hac eadē significatione verbū pati ponitur in l. generaliter. §. quid ergo si plures, ibi, pretiū patiat, co. tit.)

13 Denique nōn desine qui tantam inter nostros legum interpretēs controuersiam in hac donationis ingentis aut modicæ differentia, hoc modo componere conantur, vt videlicet donatio facta liberto, etiam infra dimidiam partem bonorum, reuocetur susceptis postea liberis: extraneo autem, non reuocetur, nisi quæ æquat aut superat dimidiam partem. Et ita refert Corne. dicto conf. xv. col. 4. lib. 3. reperisse se quendam præclarum doct. distinctiōe, prout etiam certè distincte Angel. Perig. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de legatis 1. quem nuncupatim refert ipse Corn. dicto conf. iij. col. iij. libro item iij. vbi præterea dicit hoc se non absolum reputare. Et ita quoque dicit fuisse responsum à doctissimis viris & Socin. dicto conf. iij. col. iij. vers. & ad. text. lib. iij. vbi etiam

Dictio, aliqua de quocunque minimo intella ligitur.

Verbum largiendi, quomodo in hac l. accipiendum sit.

Largiri pro donare accipitur etiam in re modica.

Largiri ciuitatē quid sit.

Largiri tempus.

Contrariarum opinionum cōciliatio.

etiam dicit hoc posse defendi, licet non sit de mente doctor. communiter.

24
Restrictio
communioris
opinionis.

¶ Si eam op. teneas, quod pluribus visa est communior, ut videlicet hec l. habeat locum in donatione infra dimidiam, ita etiam intelligas procedere, modò res donata non adeo sit vilis aestimationis, ut verisimiliter donans non destitisset à datione propter cogitationem liberorum, ut subobscure voluit Pau. Cast. in l. j. C. de posth. hered. instit. iungendo locum in quo allegat hanc legem, ei quod antè dixerat, & expressè ante eum Ang. in §. siue igitur, col. vj. vers. secundo casu, in auth. ut cum de appel. cog. & Imo. in d. c. vlt. col. v. vers. circa prædicta tamen, extra de dona. & voluit quoque Ioan. Bapt. Cacia. in l. si cum vel in vtero, & in l. sicut certi C. de testa. milit. vbi ita dicit vidisse iudicatū in ciuitate Senarum, & Corn. conf. ccvj. viso superscripto themate, col. 8. vers. cōcurrit etiam, lib. 3. vbi ita dicit se pluries consuluisse cum aliis doc. egregie famæ Senis. & Soci. in l. cum anus, tum alibi, tum col. lvj. in viij. q. ff. de condit. & demon. & conf. cxlvij. visa facti contingencia, col. pen. vers. principaliter, lib. j. & conf. ccxv. visa prædicta facti contingencia, col. iij. vers. si, stante ergo, lib. ij. quod & repetitur in conf. xxij. lib. 4. vbi etiā dicit ita fuisse conclusum, cum questio verteretur in ciuitate Senarum, & hoc esse de mente Ang. in hac l. & idem Socin. conf. xx. in facto præsupponitur, col. vlt. lib. ij. & conf. xcij. testamentum præmissum, col. pen. vers. & secundū hanc lib. 4. vbi ita dicit fuisse consultum per omnes doc. Perusi. & per quosdā Senenses, & fuisse in hanc ipsam sententiam Senis iudicatum, & Phil. Dec. & Alcia. in l. ille col. ij. hic in verbo, sustulerat, in fi. C. de pact. & ibi quoque Fran. Cur. iunior col. ij. & seq. nu. 8. & 9. vbi refert Curt. seniores patrum suum cōsuluisse hanc l. non habere locum, nisi ad minimum donetur quarta pars, & Carol. Ruin. conf. xciiij. visa renuntiatione, col. 8. num. 19. lib. j. & conf. clxxij. quæritur primò, col. vj. vers. nec obstat in super, eo lib. i. & d. conf. cxl. col. ij. lib. iij. j.

25
Que legata
facta in testa
mento etiam
preteritione
posthumi con
seruentur.

¶ Et in simili licet per auth. ex causa. C. de libe. præteri. non consuuantur legata facta in testamēto, in quo posthumus aut etiam iam natus fuerit ignoranter præteritus, secundum opi. Bar. & asseclorum: tamen hoc tantū procedit in legatis tam magnis, ut verisimiliter testator non fecisset, si de posthumis aut iam natis cogitasset. Secus in paruis, quæ etiam fecisset, cogitatis de illis, ut sentit ipse Bar. in l. filio præterito, col. iij. vers. præterea hoc persuadet, ff. de in iust. testam. & apertius Bal. in d. auth. ex causa, col. iij. vers. item non obstat, & ibi etiā Pau. Cast. col. ij. & Corn. col. xj. ver. quindò sortè fallit. idem Bal. in l. Titius, in prin. & ibi etiam Franc. Aret. col. vlt. ff. de liber. & posth. Ang. hic, & in d. §. siue igitur col. 4. vers. finaliter dici potest, in authen. ut cum de appel. cog. Paul. Cast. in d. l. j. C. de posth. here. instit. & conf. xx. clarum est testamentum, in fi. lib. j. & Alex. conf. 30. circa primam dubitationem, col. iij. in fi. & col. seq. lib. vj. Franc. Aret. conf. xcij. viso legato, col. iij. & iterum conf. vlt. in primo dubio. Barb. in repe. l. cum acutissimè, col. xlv. vers. pone testator. C. de fideic. Socin. conf. xcij. testamentum præmissum, col. vlt. vers. ex quibus omnibus, lib. iij. j.

26
Hec lex non
habet locū in
re quapiam
modica.

¶ Id quod haud dubiè verum est in casu l. nostræ, quia, ut suprà diximus in præfatione l. nostræ, in vers. 188. incip. nec solum cessat, non habet locum hæc lex, cum verisimiliter donans, si cogitasset de liberis, nihilominus donauisset, ut pote cessante ratione huius l. Et ideo sunt & præter eos, quos nuper citauimus, qui simpliciter tenent hanc l. non habere locum in re quapiam modica. Ita enim reuocant Ioan. Fab. & Ang. hic, Imol. in c. vlt. col. v. vers. sed circa prædicta, & ibi etiam Bened. Cap. extra de dona. & Alex. conf. lxxj. consideratis his, col. ij. lib. 4. & conf. clxij. visis quæ copiosè, col. j. lib. vj. Corn. conf. xxv. ex quo dictus Franciscus, col. 4. vers. quia quando fecisset, lib. j. & conf. 194. videtur in præfati consultatione, in multis locis, lib. 3. & conf. ccvj. viso superscripto themate, col. viij. vers. itaque est aduertendum, & col. seq. vers. concurrit etiam, eo lib. iij. vbi ita dicit se Senis consuluisse, vñ cum aliis egregie famæ doct. Soc. in d. l. j. col. 2. vers. & sic colligitur. C. de pãtis, & conf. ccxv. visa prædicta, col. ij. lib. ij. Phil. Franc. in cap. frequens. §. illum, in primo notab. vbi non obscure sentit hanc legem tum demum procedere, si donata fuerit non tantum maior pars bonorum, sed etiam si magna pars, & last. in l. generaliter. §. j. col. 4. in fi. v. limitationis, C. de instit. & substit. Philip. Dec. conf. cccxvi. pro declaratione, col. iij. vers. in secundo dubio. (& conf. 481. viso pũcto, col. 2. vers. non obstat.) Steph. Betr. conf. lxxxij. Christi & c. visis tribus, col. j. lib. 3. Quod non ob aliud fit, quàm quòd præsumitur donans rem paruum, verisimiliter eam etiam donauisset, si cogitasset de liberis, ut in simili quoque Bart. in l. demonstratio. §. quod autem, in quaestio. 4. & ibi post eum Imo. ff. de condit. & demonst.

Eiusdè ratio.

27
Nisi excedat
quartam par
tem bonorum
donantis.

¶ Et hoc ita nonnulli intelligunt & interpretantur, ut saltem donatio sit vsque ad quartam partem bonorū donantis, ex mente Bald. in l. Titia Seio, §. imperator. ff. de leg. ij. & eius discipuli. Imol. in d. c. vlt. de dona. & id apertè expressèque voluit Fran. Curt. senior, vir non infima apud nostros auctoritatis, conf. omnium primo, circa primum prima fronte, col. vj. vers. & saltem sine dubio. Quibus vir non assentior omnino, dum tam exactè & anxie rem ipsam circumspiciunt: sic nec probò sententiam Franc. Aret. non leuis etiam iuris interpretis, in l. Titius, in prin. col. iij. ff. de libe. & posth. asserentis simpliciter hanc l. nostram habere locum in donatione rei modicæ, sine vilo modicitatis discrimine.

28
In modica rei
consideratio
ne statum
arbitrio iudicis.

¶ In huius autem rei consideratione, verum videlicet res donata dicenda sit modica, ut hæc l. locum non habeat, aut habeat, id certè relinquitur arbitrio iudicis, qui considerabit quantitatem rei & qualitatem personarum, donantis scilicet & donarij, & an sint coniuncti, necne, & in quo gradu, ut voluit Angel. hic, & expressè in d. §. siue igitur, colum. iij. in auth. ut cum de appel. cog. per

cog. per not. in l. cum alienam, C. de leg. Et in simili casu Pau. Cast. & Ias. in auth. ex causa. C. de lib. prae. & Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. xlv. C. de fideic. Considerabit item iudex ex sententia Corn. consil. iiii. dubia satis, col. iiii. vers. cum igitur in casu nostro, lib. iij. vtrum scilicet donans vnū tantum, an plures liberos susceperit, ac vtrum masculos, an feminas. Nam verisimiliter quis ita non retraheretur à donando propter vnicum filium, quam vnus tantum, & masculus quā femina. Nam filie solent sufficere dos congrua, ex qua potest honorabiliter, vt ipse Corn. loquitur, viuere secundū statū suae personae, vt docet experientia. e. quā sit, de elect. lib. vj. Et congrua dos in dubio ea dicitur, quae legitime respondet, vt voluit Saly. in auth. res quae. C. commu. de leg. cum aliis concor. quas tibi nuncupatim ascribemus infra, in verbo, susceperit liberos, vers. xcij. incip. quādam autem filia. Igitur si ex reliquis facultatibus, quae sunt praeter res donatas, filia congruē sit dotata, vt hinc possit honestē viuere, debilitatur illa praesumptio, quod noluisse pater donare, si cogitasset de liberis. Et idem in hoc casu postremo de filia consuluit Paul. Cast. cuius Corn. non cominit, consil. xv. incip. à secundo quærito, col. iij. vers. facit etiam nullum, lib. ij. & ante vtrumque Angel. hic, cuius tamen neiter mentionem facit (& nouissimē Carol. Ruin. consil. cxxiij. videtur, ad fi. lib. j.)

De eadem re.

29 Quod et idem generale est & perpetuum, vt id relinquatur arbitrio iudicis, si tne tanti res donata, vt verisimiliter ipse donans eā rem non donauisset si de liberis cogitasset, an verò contra non tanti: vt praeter eos quos supra citauimus, voluit etiam Socin. d. consil. cxxv. vifa praedicta facti cōtingentia, col. ij. vers. stante ergo dicta quantitate, lib. ij. quod & errore librationum iterum repetitur in consil. xxij. lib. iij. rursumq; idem Socin. consil. xx. cuius caput est, in facto praesupponitur, in fin. lib. ij. & Alciar. in l. j. in verbo, sustulerat, in fi. C. de pactis.

30 Sed & idem in casu d. auth. ex causa. C. de lib. prae. cum videlicet queritur iuxta sententiam Bart. & sequacium, si testator non cogitans de posthumis, aut ignorans filii liberos esse, legata quaedam reliquerit, vtrum legata sint eiusmodi, vt ea nihilominus reliquisset, etiā si cogitasset de posthumis, aut scisset sibi esse filium, an verò cōtrā verisimiliter non reliquisset, id etiam cōmittitur arbitrio iudicis, vt praeter & ante Pau. Cast. & Ias. in d. auth. ex causa, quos supra aduocauimus, voluit etiā expresse Ang. in d. §. siue igitur, col. v. vers. sed posses dubitare, in auth. vt cū de app. cog.

31 Quin & aliās quoq; videmus in cæteris rebus id genus locū esse arbitrio iudicis, vt cū quaeritur, quod dicatur paruum & leue, aut magnū & graue in commodum siue damni, l. j. cum gloss. & ibi etiā (Alber. & Bald. C. si aduers. vendi. pign. & Ioan. And. in c. vlt. col. vlt. in vj. q. & ibi quoq; Collet. paulo ante fin. Imo. col. ix. vers. sexto tangit, & Barb. col. ij. ext. de dona. Alex. consil. 67. videtur statibus, col. j. lib. v.) Quae item lesio enormis aut modica, secundū gl. in §. pretiū. in verbo, diffiniuit, Instit. de emp. & vendi. (Cyn. in auth. qui rem. C. de sacrosan. eccl.) & Saly. in l. vlt. in l. oppo. vers. sed adhuc stat dubiū. C. de contra. empt. Imo. in c. quantaualis, col. 24. vers. idem si mandatum, & iterū col. 32. vers. qualiter autem dolus, & ibi etiam Panor. col. xvij. vers. venio ad secundum, ext. de iureiur. Alex. in l. si arbitrarū, col. vlt. ff. de verb. oblig. & consil. c. ij. super primo, col. iij. vers. nam lesio, lib. ij. (& consil. cl. vifo themate, col. ij. vers. secundū potest respondē, lib. vij.) & Barb. in c. propter sterilitatem, extra de loca. & consil. l. j. scriptis sapientiae fons, col. ij. lib. j. & consil. xxj. praclare dixit, col. lib. ij. vbi dicit ad hoc esse sing. text. in d. l. j. C. si aduers. vend. pig. Corn. consil. ix. praemittendum est, col. iij. lib. j. & consil. 189. in praesenti cōsultatione, col. iij. vers. praeterea licet, eod. lib. & iterum consil. 133. quod est eiusdem intij, col. pen. vers. nec obstat responsioni, lib. 3. Philip. Deci. consil. 180. vifa renuntiatione, col. j. & Anto. Burg. in c. cum dilecti, col. xij. vers. venio ad secundum, extra de empte. & vendi. Quae impensa sit magna aut modica, glo. in l. haftenus, in verbo, pertinet, & ibi doct. ff. de vfu. & in l. omnino, in verbo, modicas, in prin. & ibi Bart. in fi. ff. de impens. in reb. dot. fac. & Ioan. Fab. in l. iij. C. de rei vxor. actio. Ang. in l. vlti. §. in computatione, col. j. C. de iure delib. & Corn. consil. lxxxj. quanquam in hac, ad fin. lib. iij. §. vtrum debitum sit paruum an magnum, glo. in §. j. vers. sed & si quis, in prin. & ibi Bart. col. j. vers. an quis propter, & Ang. col. etiam j. vers. item opp. quod debitor, in auth. vt hi qui. obl. se hab. perhu. Bart. in auth. minoris debitor, col. j. vers. fed quæro quæ dicatur, & ibi etiam Bal. & alij. C. qui dat. tur. pos. Quae quantitas sit magna, quæque parua, Bald. in l. j. col. iij. vers. quæ autē sit magna. C. de confes. & la tē consil. 181. primo quarto ad iud. col. j. lib. ij. & Collet. in c. cæterū, in prin. ext. de donat. (Ang. in l. sed & si susceperit. §. j. ff. de aud. Alex. consil. xxxij. vifo puncto & dubijs, col. ij. vers. ergo appareret, lib. j. & consil. xlvj. circa primū, col. iij. vers. & nimis magna, eo. lib. j. & consil. cxxxj. in causa ver tēte cōtrā pratore, col. vlt. vers. nimis autē magna, lib. j. & Anro. Corf. in tract. de minimis, col. ij. vers. decimo sexto, itacit quod scribit Bald. in l. cum contrā, col. ij. vers. itē est considerandū. C. de arbit.) Quod pretiū dicatur parū siue vile, aut iniustum respectu rei, aut iustū, vt ex d. gl. in d. §. pretiū, Instit. de emp. & vendi. voluit expresse (Cyn. post Pet. in l. per diuersas, col. ij. vers. secundū quæritur. C. mand. Guido Papæ sing. de cxxxvj. quando dicatur modicum.) Cepol. qui eam dicit sing. in tract. de simulatione cōtractuum, char. penul. vers. sexta & vlt. op. vbi & ad hoc alia multa allegat. & idem quoque voluit Barb. d. consil. l. j. lib. j. & Steph. Bert. consil. 339. non puto, nu. 3. lib. j. & consil. 237. vifo processu, num. 3. & seq. lib. ij. & consil. 77. si non sine grandi, num. 4. lib. ij.

Eidem simile in legatis realibus.

Arbitrio iudicis quid paruum, quid magnum datum.

Quae enormis lesio, aut modica.

Quae impensa sit magna, aut modica.

Quod debitū sit parū, aut magnum.

Quae quantitas parua sit, aut magna.

Quod pretiū sit parū, aut iniustum.

Que dos magna aut parua.

Que beneficia sunt maiora aut minora.

Que bona tam magna, aut modica, ut exen sent a satisfactioe.

Que miserabilis persona, que non.

Que persona vilis, que honesta.

Qui sunt illi fides, qui non.

Quod tempus magni, quod modicum.

Quid dicatur incotinenti factum.

Quando ex eo pio dicatur incotinenti probari.

Que dos magna est, que parua. vt not. in auth. quod locum. C. de colla. & Bal. in auth. praterca, in fin. C. vnde vir & vxor. Que beneficia dicantur maiora, queue minora, secundum Guil. a monte Laud. in extraug. lo. xxij. incip. suscepri, vers. & hoc in beneficiis. & Domi. conf. 85. super primo dubio, col. pen. vers. de habentibus. (Fran. Rip. in c. ad aures, col. j. de rescrip.) Que lis siue cau fa dicatur magna, aut parua, gl. Bart. & Bal. in auth. nisi breuiiores. C. de senten. ex breui recit. & gl. in c. vlt. in verbo, illustrium, post prin. extra de re iud. lib. vi. Bart. in §. si tibi quoque, ad fin. in auth. de manda. prin. Bal. in c. edoceri, col. ij. vers. aduerte in quantum, extra de rescrip. & in c. ex ratione, circa medium, extra de appel. & in c. de appellationibus, in fi. (et ibi Card. Alex. col. j. vers. vltimò habetis, cod. tit. Saly. in l. admonendi, col. penul. vers. quando autem magna sit. ff. de iureiur.) Panor. in c. j. col. ij. vers. tertia causa est, ext. de dilat. Alex. conf. xxxij. viso puncto, col. ij. vers. si ergo appareat, lib. j. (Guid. Pap. dec. 564. vtrum iudex, in fin.) Corfe. in tract. de minimis, vbi supra, cum alius concord. adductus per las. in repet. l. admonendi, nu. 231. incip. que autem dicatur. ff. de iureiur. & Philip. Deci. in d. c. de appellationibus, col. vltim. (Que bona alicuius dicantur tam magna aut modica, vt exculent vel non exculent a satisfactioe. Bal. post alios in l. secundum, in prin. col. ij. vers. tertio querit glo. ff. qui satisf. cog. Et in vniuersum quis dicatur pauper quive diues in illis casibus, in quibus id determinatum non est, gloss. in d. authent. praterca, & ibi Bald. Alber. Ioan. Fab. Saly. Alex. Corn. & alij recentiores. C. vnde vir & vxor. & gl. in §. hinc nobis, vers. si verò absint, in verbo, substantiam, & ibi Ang. col. j. in auth. de hære. & falci. & Bart. in l. si constante, in prin. col. ij. in j. q. j. parit. & ibi etiam recentiores. ff. solu. matr. (Albr. in l. si quis ad declinandum, col. vlti. C. de episc. & cleris. & in l. paupertas. ff. de excus. tut.) Ang. in l. si verò, §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisf. cog. (Pet. Anch. in c. per vestras, col. v. vers. secundo iuxta prædicta. de dona. inter vir. & vxor.) Raph. Co. conf. cxxxj. duo fratres, in prin. Panor. in c. j. col. vlt. vers. vltimò facit, (et ibi etiam Felyn. de accus. & verque item in c. si qui testium, de testib. Card. Alex. in c. quo iure. viij. dist. Phil. Deci. in c. de causis, de offic. deleg. & conf. cxx. cuius superscriptio incipit, presbyter, col. ij. vers. & breuiter, & conf. cxliij. in causa matrimoniali, col. iij. vers. secundò principaliter. Carol. Ruin. conf. lv. Iesu Christi, col. nu. 4. lib. j. Franc. Rip. in l. si constante, col. vij. num. 29. ff. sol. mar. And. Alciat. in l. quos nos hostes. §. locuples. ff. de verbor. signifi. Proindeq; etiam que miserabilis persona dicatur, que minime, secundum Pet. a Bel. Pert. Bart. & Bald. in l. j. C. quādo inter pupil. & vid. & Firmia. in tract. de gabellis, part. vij. q. xxvij. (Fran. Rip. in d. l. si constante, vbi supra.) Queue persona vilis, que honesta, secundum Cyn. & Bal. in l. Gracchus. C. de adul. (et Ripa vbi supra.) Que ite persona dicatur maior, que minor, ex sententia glo. in c. sedes apostolica, in verbo, maiores, & ibi etiam Inno. super eodem verbo, Bal. Imo. & Panor. ext. de rescrip. Spec. in tit. de rescript. præsent. §. vlt. col. j. vers. sed que sunt persone. Proindeq; etiam que sunt illustres persone, que non sunt, ex glo. in c. vlt. in verbo, illustrium, statim post prin. de re iud. lib. vi. Quod tempus sit magnum, quod modicum. l. si ita quis promiserit. §. Seiajin fi. & ibi glo. in verbo, tempore, Bal. & las. col. v. in vij. not. ff. de verbo. oblig. glo. in l. vlt. ff. si ag. vetti. & in d. l. si constante. §. si vxor, vbi etiam est bonus text. ff. solu. matr. & gl. in l. & si post tres, in princ. & ibi Bart. Bald. in vtraque lect. Ang. non semel, col. j. & alij. ff. si quis cau. & in l. j. §. quod autem in verbo, actio, & ibi Bart. & Alex. ff. de superfi. & in l. iij. §. emanfor. l. & in §. de ferror. ff. de re milit. & in c. iij. in verbo, non modicum, & ibi Archid. & alij. de rebus eccl. non alie, lib. vi. & in cle. j. in gl. vlt. & ibi Laur. Pau. Genz. Marhe. Guil. & Imo. eor. (Bart. in l. j. ff. de iur. delib. (Bal. in l. non enim, ff. quib. ex caus. maio. & conf. 379. punctus talis est, col. ij. lib. 4. Flor. in l. j. §. habitare. ff. de his qui deie. vel effu. Card. Flo. conf. xcv. ad primū videatur, col. ij. vers. quod autem tempus.) Pet. Anch. conf. lviij. quædā ex prædictis, col. ij. & col. cxvj. secundū ordinem. col. ij. (Bart. in cle. causam, col. xlvj. in parus, vers. ff. pro certo, de elect. & conf. xliij. sapienter scripsit, col. ij. lib. j. & Alex. conf. xlvj. vlt. instrumento, col. j. lib. 4. Quodq; sit magnū, aut paruum interuallū, quod non longē distat à superiori, Bart. in l. j. §. qui præfens, ad fi. & ibi etiā Ro. ff. de verbo. oblig. Pau. Cast. in l. quo enim. §. Iulianus, per illum tex. ff. item rar. hab. Ideoq; & quid dicatur incotinenti factū, vt qui dicatur iuste se defendisse, aut pos sessionem recuperasse, ex sententia ipsius Barto. in l. iij. §. cum igitur, ff. de vi. & vi arma. Saly. in l. j. col. vij. vers. quod secundū, & iterum col. ij. vers. nunc videamus. C. vnde vi. Panor. in c. cum venisset, in fi. & iterū in c. olim, le. j. col. iij. vers. dubium tamen est, de rescrip. Similiter quādo dicatur nullitas, aut alia exceptio incotinenti probari, vt impedit executionem sententiæ, aut aliud iudiciū summanū, glo. in l. si à quo, in prin. in vers. hodie, & ibi etiam Bar. ff. vt in posleg. & Inno. in c. veniens, le. j. post prin. & ibi etiā Bal. qui id dicit not. col. j. vers. sed an ista. & Panor. col. v. vers. vltimis queritur, extra de testi. Bal. in l. iij. §. idem, ff. ad exhib. & in l. si ex caus. col. iij. C. de transact. & in l. vlt. circa mediū. C. de ord. cog. & l. ij. C. de edic. D. Adr. tol. & in l. j. C. vt in posleg. & in c. constitutus, in fi. ext. de appel. & Pet. lazar. super l. si C. de edict. diui Adr. tol. in l. j. libel. col. ij. & Guid. Pap. dec. delph. 132. sed probato, col. j. vers. sed nūc insurgit. Et quid incotinenti dicatur, vt in fraudem factū fuisse dicatur, Ang. in l. si vetti. §. vlt. ff. de priuilegiis. Ro. in l. j. §. ff. de verbo. oblig. Cepol. in tract. de simulatione contractū, in secūdo casu, post mediū vers. quādo autē dica tur, & Phil. Dec. conf. 235. in causa magnifici, col. ij. vers. quintò præsumitur. Et quid ciuitas hie ri dicatur, glo. in cle. causam, in prin. in verbo, cōmodē, & ibi Card. Flo. in xx. q. de elect. Fran. Rip. in l. si insulam, colum. vij. num. 35. ff. de verbo. oblig. Et quod sit tempus, intra quod debet executio terminari.

terminari. Pet. Ferr. in forma. execut. sent. diff. in gl. i. col. ij. vers. quid autem si illud. i. Et aliis semper quando quid dicatur incontinenti siue statim factum, vt per gl. Bald. Panor. & Philip. Franc. in c. an sit, extra de appel. Bart. Ang. & Imo. in l. quod dicimus, per illum tex. ff. de solut. Bal. in l. nam & postea, in lect. antiq. ff. de iureiur. & in j. c. quia propter, col. vlt. vers. in alia glof. & ibi etiam Panor. in fi. prin. extra de elect. & idem Panor. in c. j. col. vj. vers. gl. in verbo, incontinenti, extra de mutu. per. & in c. potuit, col. iij. extra de loca. las. in l. lecta, col. iij. vers. in gl. lib. l. haredes. ff. si cert. pet. Et intra quod tempus post interpellationem quis constituitur in mora, ex gl. in l. Aemilius, in prin. in verbo, restitui. ff. de minorib. quā dicit sing. Bal. in c. j. col. iij. in verbo, quam citius. tit. de no. for. fidel. & in c. cum olim, col. ij. vers. considera, ipse debet, extra de resit. Sed & est alia similis in l. donatio, in verbo, si non protinus. ff. de nego. gest. quam etiā expendit las. in l. si ex legati cau. sa, col. ij. in iij. not. ff. de verb. oblig. & ibi l. quoniam in diem, col. iij. eo. tit. Imo & eius reitext. est in l. si quis filium. §. vlt. ff. de collat. bon. quem annotat Raph. Co. in d. l. quoniam, & Alex. post Iacob. Aret. in l. j. §. item si ita. ff. ad leg. Falc. & voluit etiam Bart. in l. si pretium. ff. quando dies leg. cedet. & las. qui illam priorem gl. dicit not. in l. eū qui calendis. §. quoniam in fin. ff. de verb. oblig. Et aliis semper ex quo tempore mora ipsa contrahitur, vt voluit Ioan. And. in c. vlt. in verbo mora, & ibi quoq; Bald. col. ij. vers. nota, hic dicit, extra de elect. Idē Bal. post Iac. But. in l. tutor si petitus, paulo ante fin. ff. de tuto. & cura. dat. ab his. Et cum semel mora contrahita fuerit, intra quod tempus purgari possit, vt tradit gl. in d. l. & si post tres, in prin. & ibi omnes doct. ff. si quis cau. & glo. in c. potuit, in verbo, celerit, ad fi. & ibi Card. Flo. Imo. col. xj. Panor. & alij, extra de loca. Bart. in l. si infulam, in ij. opp. ff. de verb. oblig. & Bal. in l. magnā, tum col. j. vers. oppo. ad hanc l. cum col. vj. ver. quaritur primō. C. de contra. & commit. stip. i. & in l. sancimus, col. j. C. de fideiuss. j. Ang. conf. 312. prout patet ex themate, col. ij. vers. præterea si consideratur, & subobscure Petr. Anch. consil. xlij. quidam Ser. Antonius, col. ij. vers. tertio reuocatur. Alex. conf. xiiij. viso & considerato, vers. præterea mora, lib. ij. quod repetitur consil. x lib. vj. Corn. conf. cij. visis in causa, col. vlt. lib. ij. las. conf. lxxxij. visis, col. ij. vers. & si tenemus, lib. j. j. Steph. Bert. conf. xj. etiā si venerabilis, nu. 3. lib. ij. Philip. Dec. in auth. qui rem, col. iij. C. de sacro. eccl. & consil. 138. cuius superscriptio incipit, verba ista ipso facto, col. ij. vbi hæc dicit esse cōmune opin. l.ancel. Gal. in d. l. j. §. qui præfens, col. vlt. vers. hunc dicitur. ff. de verb. oblig. Et est optimus tex. in d. l. si ita quis promiserit. §. Scia, in fi. eo. tit. Et quid antiquū dicatur, si credimus Ant. in c. illud, extra de præsump. & Alex. conf. lxxxix. circa primū de quo quaritur, col. iij. vers. fortificatur per id, lib. j. & consil. iij. videretur, col. vj. vers. faciant quæ dixi, lib. ij. i. consil. 87. in hac causa, col. ij. vers. quis enim Iudex, eo. lib. ij. & consil. ix. viso themate, col. vlt. vers. nec ob id quod habetur, lib. ij. Et quid diuturnū, gl. in l. p. C. de cōmo. Bart. & alij in l. si pœnā, in fi. ff. de verb. oblig. Et quantum tempus requiratur, emptorem parti venditorem possidere post venditionē vt fraus vel simulatio præsumatur. Bart. in l. post contrahitū, col. ij. vers. fed quantum tempore, ff. de dona. & in l. si cur. §. superuacuum, col. ij. vers. fed hic quæro. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solui. Bal. conf. lxx. apparent quædā instrumenta, col. ij. vers. super secundū, lib. j. Et in vniuersum quoniam quaritur de tempore & intervallo, per tex. in l. ab hostibus. §. vlti. cum l. fec. ff. ex quib. caus. maior. & in l. cōtinuus. §. cū ita, in prin. ff. de verb. oblig. & in l. de die, in prin. ff. qui satisd. cog. & in c. cum personæ, de priuileg. vj. & per gl. in l. si finia. §. non autē, & ibi doct. ff. de dam. infect. & in l. furti, §. fundi, & ibi Iac. Rau. & Ang. ff. de vfua. & gl. l. Lucius. ff. mādā. & in §. quod autem ad eas, in verbo, propter absentia, In sit. eo. gl. in c. inter quatuor, extra de cleri. non resid. & in c. in constitutionē, in verbo, cōpetentia, de sent. ex com. lib. vj. Inn. in c. querelam, col. j. in verbo de nouo, & ibi quoque Ioan. And. extra de elect. Archid. Io. And. Domi. & Phil. Fran. in c. ad decimas, de resit. spol. lib. v. Host. in c. quoniam frequenter, extra, vt lit. nō conte. Cyn. in l. j. in j. q. prin. C. vbi cau. stat. Rot. dec. liiij. not. q. vbi dicit aliquis, in antiquis. Bart. in l. aut facta. §. tempus. ff. de pen. Bal. & Ang. in l. licet, ad fin. C. de acqui. post Bald. in l. si pro ea, in x. q. C. manda. & in l. ordo, col. j. vers. quæro nunquid istud diu. C. de execu. rei nudi. & in l. iij. col. vj. vers. fed quaritur an per negligentia animi. C. de scrut. & aqua. & in c. oblat. col. ij. vers. quæro etiam pro intellectu, extra de appel. & in c. j. §. firmiter, & ibi recentiores, tit. de prohib. feud. ali. per Fed. & in c. ad hæc, & ibi Martin. Laud. & Card. Alex. tit. hic sunt lex Corra. & in l. capite quinto. ff. de adult. & hæc, in l. j. col. ij. C. de ser. fugit. in l. quod distū, in prin. ff. de solut. & Ang. & recentiores in l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acqui. hære. Pet. Anch. consil. xcij. tpa in fauorem. Kom. in l. si de eo. §. si forte. ff. de acqui. possel. Dom. in c. pontificis, vij. q. j. Raph. Fulg. consil. vij. iam pluribus annis, col. ij. vers. ad secundum. Panor. post alios in c. cum in veteri, col. ij. in v. not. extra de elect. & in c. j. col. vj. quod met. cau. Io. Ana. conf. xvij. visa relatione, col. j. vers. quartō præmitto. Pau. Cast. consil. cclxv. in primo articulo, post medium, lib. ij. Similiter: cum tractatur de locorū intervallo, vtrum videlicet locus sit tam vicinus aut remotus, vt absentes sint curandi, aut alias, per gl. in c. filius. §. presenti, in verbo, vicinari, & ibi Philip. Fran. qui eam dicit not. de pen. lib. vj. & gl. in cle. causam, in verbo re motis, & ibi etiam Paul. Liaz. Imo. col. x. vers. glo. re motis, & Card. in vers. quod si forsan, in vj. q. de elect. In no. in c. calumniā, col. ij. extra de penis. Iaco. Aret. & Bart. in l. iij. §. si tam vicinam. ff. de dam. infect. Bal. in l. si vicinij, in fin. C. de nupt. & in c. cum inter, circa mediū, vers. quæto à quo lo co. Pet. An. in c. presenti, in iij. no. de præb. lib. vj. Alex. conf. lvij. ponderatis verbis, col. ij. vers. lo cus autē vicinus, lib. ij. Item quod negotiū siue ministerium cōsiliū dicatur datum. siue ma.

Quod sit tem pus intra quod execu tio debet terminari.

Intra quod tē pus post interpellationem quis constituitur in mora.

Semel mora contrahita, intra quod tempus purgari possit.

Quid antiquū dicatur.

Quid diuturnum.

Quando quaritur de tempore & intervallo.

Et de locorū intervallo.

Quod negotiū cōsiliū

gnat.
*Que ciuitas
 insignis aut
 non.*
*Quod crimen
 leue aut gra-
 ue.*
*Que sententia
 iuri in uxore
 magna aut no*
*Quis metus
 iustus,uel in-
 iustus.*
*Que leuis
 aut arox in-
 iuria.*
*Que deterio-
 ratione per-
 ua,aut magna*
*Que indicia
 sufficiant ad
 torturam.*

locus vel ciuitas sit insignis, aut nō insignis, gl. in c. statutu, in prin. in verbo, copia, & ibi doct. de rescript. lib. vj. Quod crimen dicatur paruum aut leue, quodq; magnū ac graue. (Host. Bal. Imo. & Card. Alex.) in c. propositu, ext. de appel. Panor. post Anto. in c. si clerici, §. de adulteris, col. iij. vers. & que dicantur, ext. de iud. & ibi Felyn. & Philip. Deci. qui adfert conor. ille in prin. col. pe. hic in d. §. de adulteris, col. xx. vers. secunda conclusio. (Et quod proinde furtum dicatur leue aut magnū, Alb. post Iac. in l. respiciendū. §. j. ff. de pen.) Que seuitia viri in uxorem sit magna aut parua, vt possit prouideri remedio cautionis, aut secus, Panor. in c. cliteras, col. iij. in vlt. not. ext. de restit. spol. Quis metus tam magnus aut paruus ut iustus vel iniustus dici debeat, gl. in c. consulationi, in fi. extra de spon. & mat. Inn. in c. cum dilectus, in verbo, mortis, extra de his que vi metisve caus. fi. & Bal. in c. j. col. i. in fi. & in c. Abb. eo. tit. & conf. 176. Cecilia, col. j. lib. j.) Guil. Archi. Lap. Pe. An. Domi. & Phil. Fran. in c. j. eo quoq; tit. lib. vj. Bal. in l. iij. in prin. C. de his qui per me. iud. non ap. & in rub. C. de rescin. vend. & cōf. 364. questio ista, col. iij. lib. iij.) Que leuis siue modica iniuria, que arox aut enormis, vt sumitur ex c. peruenit, ext. de sent. excom. & not. Host. in summa cod. tit. §. quis possit, vers. septimus, & seq. (Quis item excessus leuis, quiseue enormis, idē Host. & alij. in c. cum illorū, extr. de sent. excom. & ante illum glo. in c. cum illorum, in verbo, sanguinis effusione, & ibi Felyn. col. pen. extra de sent. excom. Que deterioratio rei parua aut magna, Cyn. in auth. qui rēu, statim post prin. C. de sacrosan. eccl. Ias. conf. xvij. in primo dubio, col. j. lib. j. Que indicia sufficiant ad torturā, Bart. in l. vlt. col. iij. vers. veniemus ad indicia. ff. de quæst. & Bal. conf. xcvi. regula iura est, col. iij. lib. j. & conf. c. j. quidam testis, post mediu, col. lib. j.) Quando dicatur esse multi, vel pauci, vt dicantur facere multitudinē, vel non facere, secundū qualitatem cause personarum, ex Bal. sent. in c. cum causam, col. vlt. vers. quæro quid continetur, & seq. ext. de testi. per gl. ibi, in verbo, effrenata, quam dicit singu. Et generaliter quid multum dicatur, quid modicum, secundum Bald. post Nicol. Mar. in l. xdm, col. vlt. vers. sequitur in littera, aut cum mali. C. loca. Ex quibus multa potes addere ad Barb. qui nonnulla ex iis & alia quædam allegat in d. c. propter sterilitatē, extra de loca. & plenius in c. vlti. col. iij. extra de dona. & d. conf. j. scripsit sapientia fons, col. iij. lib. j. & conf. xxj. præclare dixit, col. pen. & seq. lib. j. & conf. 37. scribitur sapienter, col. xv. eo. lib. j. & conf. xxij. Deum inuocent, col. iij. lib. iij. & conf. lxx. illud in mediū re feram, col. vlt. eo. lib. iij. & conf. lxxx. illud referā, ad fin. eo. lib. iij. & latus conf. xlv. illud in mediū, col. pen. lib. 4. & Philip. Deci. in d. c. sedes, col. iij. vers. in glo. iij. extra de rescript. & Steph. Bertr. d. conf. 236. lib. j. & Panthal. Calde. in reperi. l. ij. col. lxij. vers. & quod æstimo. C. de rescin. vendit. & Hippol. Marfil. in l. q. in iij. primis colu. ff. de quæst. Ioan. Lup. in repe. Rubr. de dote. inter vir. & vxor. §. ij. col. iij. & seq. Matth. Afflic. in c. j. col. v. vers. cui adde quod in multis, cum multis, cum multis sequen. tit. ex quib. caus. feud. amittit.) Nam sunt alia infinita que iudicis arbitrio committuntur, (vt ex illis videre poteris) sed ea tantū persēqui volumus, que nonnihil ad casum nostrum pertinent, vbi scilicet agitur de modico aut magno, siue quid plus minūse dicatur.

32
 Valet appella-
 tio ab arbitrio iudicis.

¶ Igitur vt redeamus ad casum leg. nostre, est in arbitrio iudicis, quæ donatio magna aut parua dicatur, vt ea locū habeat, aut non habeat. Tamen illud non intempestiue dixerim, quod per id non impeditur appellatio, si is perperam ac non recte arbitratus fuerit, per gl. not. in l. si qua pœna, in verbo, de pœna, paulo ante fin. & ibi Bart. in fin. & latē Alex. in addipsum. ff. de verbor. signific. & glo. in c. super his, in verbo arbitriū, & ibi Anto. Imol. & Panor. extra de accus. Io. And. in additio. Spec. tit. de citat. §. sequitur, vers. sed nunquid creditur, (Bal. in c. j. col. v. vers. & scias quod si ista, tit. de mili. vasa qui contr. est.) Lap. & Domi. in c. ij. de iuram. calump. lib. vj. Imol. in l. ij. ff. de pub. iud. & Per. Anch. in c. cupientes, in prin. col. iij. vers. quæro dicatur hic, de electio. lib. vj. & conf. 421. quidam Ser Autonius, lib. iij.) Anto. in c. cum parati, col. iij. & ibi etiam alij. extra de appellat. Panor. in c. cum venissent, col. iij. vers. hinc est quod à iudice, extra de iudic. & in c. j. col. iij. vers. venio ad gl. extra de dilatio. Alex. in l. & si seuerior, ad fin. C. ex quib. cau. inf. irrog. & in leg. j. col. pen. vers. item tertio. ff. de leg. ij. vbi hoc limitat. (Sed & Philip. Franc. in c. cum special. col. iij. vers. intellige quod ipse iudex, extra de appel.) & Felyn. qui dicit illam posteriorem gl. singul. in cap. exceptionem, col. j. & ij. extra de excep. vbi etiam distinguunt Ias. in l. quod iussit, col. x. vers. secundū quærit Bart. ff. de re iudic. & in j. addi. conf. ix. venerabilis, col. iij. eiusdem addi lib. j. Philip. Deci. in d. c. sedes, vbi supra, de rescript. (cum aliis multis conor. Ias. congestis à Fely. in d. c. super his, col. iij. & seq. de accus. vbi & hoc sex modis limitat, & alia multa huc pertinentia adducit, vt ibi videre poteris.) Et hoc aperte probatur ex eo, quod dilaciones suaspe natura sunt arbitrarie. l. j. C. de dil. verumtamen si male iudex eas arbitretur, potest appellari. c. j. extra eo. tit. (Nam & in huiusmodi arbitrariis potest iudex dolum committere, Ioan. And. in c. cum æterni, de re iudic. lib. vj. & Bald. in l. si fugitiui, col. vlt. C. de ser. fugiti.)

Dilaciones
 suaspe natura
 arbitrarie.

33
 An hec l. pro-
 cedat in pluri-
 bus donat. an
 in vna.

¶ Sed quæstio est, si teneas priorem illam op. quæ hanc l. dicit tantū procedere in donatione non omnium bonorum, aut dimidiæ partis, quid si quis fecit plures donationes, que quicūq; singulæ non veniunt ad dimidiā partem bonorum, at vniversæ simul veniunt ad ipsā dimidiā, aut etiam ad eam partem siue estimationem, quam quis simul non donauisset, si de filiis cogitasset,

dam alicui dederet. Item inquit, item us. et illud. ff. de leg. A. qui. Alias, vt subdit, daretur de faci-
li via fraudandæ huius l. Fraudibus autem obuiandum est, l. in fundo. ff. de rei vend. & cap. quan-
tò, de diuor. cum simi. Et ad hoc quoque dicit facere quod in simili not. gloss. & doct. in l. j. C. de
inoffic. donat. quòd reddider inofficiosa donatio siue ea sit inofficiosa sola, siue iuncta cum aliis,
hoc nuncupatum sequitur Franc. Ripa hic in viij. quæst. col. iij. vers. sed hic subnotur.

- 34 Verum attende lector, quia, vt supra diximus non semel, hæc l. introducta est in fauorē paren-
tum, & propter verisimilem eorum inentem ad eos: ei possunt derogare & tacite & expresse, ex
communione quæ fit tenenda est, non valere ratio fraudis, quæ Corn. adducit, quia fraus in sese
committeretur, si qua esset, sed nulla esse posset, quia volenti nō fit fraus. L. nemo videtur fraudan-
te. ff. de reg. iur. Ideo ego ita dicere, quòd priores donationes, quæ nō ascendunt ad dimidiam,
secundum vnam op. aut quæ non tanti sunt, vt donans si cogitasset de liberis, verisimiliter ab il-
lis retractas fuisset, secundum alteram op. non reuocatur per naturam liberorū. Nihil enim illis
obesse possunt posteriores donationes, vt in simili dicitur in l. sancimus. §. si quis autē per diuer-
sa. C. de donat. Nam cum ab initio eiusmodi donationes sint perfectæ, & irrevocabiles etiam ex
natiuitate liberorum, non debent irritari ficti: quæ reuocabiles ob sequentes donationes. l. si vt pro-
ponis. C. de confir. turo. & l. sancimus. C. de admin. tut. Ille ergo tantum reuocabitur, quas post
priores donans ipse facturus non erat, si cogitasset de liberis. Estq; inspicienda ipsius præsumpta
ac verisimilis mens, quam habuit tempore singularum donationum, non quā postea habere pos-
set: vt not. Bart. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. ij. & voluit ipse Corn. consil. exciij. videtur
in præfenti, col. ij. & seq. lib. iij. & diximus supra in verbo, libertis, vers. ex. incip. præterea in huius-
modi donationibus, & dicemus postea latius, in verbo, susceperit liberos, vers. elx. incip. sed hoc
rursum in dubium vocatur, & multis seq. (Quin in casu inofficiosa donationis communiter te-
neretur, quod si priores donationes ab initio sunt valide, posteriores tamen reuocatur. ita enim
voluit Cyn. in d. l. j. tum in ij. tum in v. & ibi quoque Bart. paulò ante si. Bal. col. iij. in iij. q. Ang.
col. ij. & Paul. Cast. col. iij. vers. in glo. j. & prope omnes. C. de reuoc. donat. Et facit quod in simili
respondit Philip. Dec. consil. xxx. cuius superscriptio incipit, donatio omnium, ad fin.) Sed tu ta-
men vide interim quod scribit glo. in c. bonæ rei, in verbo quinquagesimam, ante si. xij. q. ij. & in
c. apostolica, in verbo, reuocari, extra de donat. & vtroque docto.

- 35 Illud quoque hic non intempestuè queri potest, quid si quis donat tantum suorum bonorū,
vt pro portione eorum quæ tunc possidet, ea non fuisset donaturus, si cogitasset de liberis futu-
ris, tamen postea tantum bonorum acquisiuit, vt si ea tempore donationis habuisset, non destit-
set ab ea donatione, etiam cogitans de liberis. An natiuitate liberorum post huiusmodi donatio-
nem & acquisitionem susceperit reuocetur ea donatio? Et videtur quòd non, ex eo quod in si-
mili diximus, quòd si quis ab initio donauit totum suum patrimonium, sed postea locupletius ac-
quisiuit, & eorum filio reliquit, non datur ei filio querela inofficiosa donationis, vt voluit gloss.
in l. j. in verbo ex duabus vnciis, in viij. q. & ibi Cyn. col. v. vers. quartò queritur, Bart. in si. Bald.
col. v. vers. sextò quæro, Ang. col. ij. vers. ea gl. ibi authen. vnde Paul. Cast. col. iij. vers. in glo. ibi
item contra, & omnes. C. de inoffic. testa. Ang. in auth. de immen. dona. §. vlt. vers. itē quæro pater
donat, & omnes propæ. ar. §. quia verò hæc tenus, in auth. de nupt. vbi in arguendis donationibus
inspicitur tempus mortis donat. & Ale. consil. 4. circa primū, col. 3. vers. nō obstant prædicta, lib. j.
- 36 Ego verò in nostro casu aliter censeo, vt sciuerit reuocetur ea donatio ex nostra l. natus liberis,
nam vt diximus in præcedentibus, quæst. nu. ab hinc 2. & dicendum est quoque sæpius, inspicitur
hoc in casu nostra l. mens, & voluntas præsumpta donantis, qualis fuerit tempore donationis,
scilicet an eo tempore donaturus fuisset, an non fuisset, si cogitasset de liberis, quicquid postea
conigerit, quod eius voluntatem mutare potuisset. Sed si eo tempore cogitasset de liberis, veri-
similiter non donauisset. Igitur aduentitij illi casus non sunt considerandi, vt etiam in simili dici-
tur in l. Iulianus. ff. qui & a quib. & in l. insulam. ff. de verb. oblig. vbi primus rei status, qui in ex-
ordio fuit, inspicitur, nec is ex postfacto mutatur. Et quod dicitur in l. in ratione. ff. ad leg. Falc.
quod si semel fuerit locus Falcidie eo tempore, quo Falcidia locum habet, ea quidem non tolli-
tur, licet postea bona aucta fuerint. Igitur non obstat quod de inofficiosa donatione diximus,
quia in ea tempus mortis inspicitur, vt not. omnes in d. l. j. Ideo etiam & in eadem si post mor-
tem bona superueniunt nihil obstat reuocationi. Hic autem inspicitur tempus donationis.
Ergo & similiter nihil facit quod postea superuenit.

- 37 Finem huic glo. faciemus: sed illud nolui tacitus prætermittere, quod ad vim huius dictionis, ali-
quam, quam nunc commentamur, pertinet vltra ea quæ supra diximus, eam videlicet suppone-
re pluralitatem eius rei cui adicitur, verbi gratia, si Papa scribat pro Titio, vt ei de aliquo benefi-
cio in tali ecclesia prouideatur, si non sit nūc vnum beneficium in ea ecclesia, nō debetur ex di-
cta prouisione, propter illam dictionem, aliquo, quæ denotat, vt diximus, pluralitatem. ita nuncu-
patum voluit glo. in cle. j. §. ad hoc, in verbo, merito, vers. dicit etiam, & ibi quoq; Imol. col. pen.
vers. nota etiam quod verbū. & Card. Flor. qui illam dicit sing. in viij. q. & Pan. in fin. de præben.

Fraudibus ob-
uiandum.

Volenti non
fit fraus.
Auctoritas hæc
de re senten-
tia.

Verisimilitu-
do metitem-
pore donatio-
nis facte ins-
picienda.

An ob bona
postea aucta
non sit locus
huic legi, in
donatione ma-
ioris partis
bonorū prius
facta.

Autoris sen-
tentia.

Primus rei sta-
tus inspicien-
dus.

Dictio, aliqua
supponit plu-
ralitatem.

per e. quamvis, eod. tit. & lib. c. nulla, ext. de concess. præben. & c. scire. vij. q. j. Et huius quoque sententia est Ioan. And. dum d. glo. allegat in c. in generali, de regu. iur. lib. vj. & Do. à Rot. deci. cccxvj. incip. voluerunt & ordinaverunt, in nouis. & Collect. in c. vlt. col. ij. versu. quid si canonici, ext. de for. leg. & iterum in c. j. col. x. versu. sed quid mandatur, ext. de regu. iur. & Felyn. in c. in nostra, col. xvij. versu. xxiii. correlarium, extra de rescript. Et illa glo. & sequacium sententia optimè probatur ex illo Terentij loco in Adelphis,

Aperite aliqui astitum ostium. Quo in loco Aelius Donatus vir naturæ ac proprietatis verborum petitiuissimus, Vim pluralem, inquit, habet dictio aliquis, quamvis singulariter dicatur, non est enim aliquis, nisi de multis: rectè ergo pluraliter dicit Terentius, *Aperite aliqui.* Cui simile est illud Plauti in Menæchmo:

Aperite, atque Erotum aliqui euocate ante hostium.

{Et rursus in Mercatore,

Aperite hoc aliqui.}

38
In uno tamen
ex multis in-
teligitur.

¶ Sed quamuis de multis dicatur, tamen in vno tantum ex illis multis intelligitur, vt patet ex eo quod pulchrè consuluit Archi. Spalatenfis consi. xxvj. cuius exordium est. Ser Michael, quod si testator ita statuerit, Si Titius voluerit emere aliquam ex meis possessionibus, volo vt si vendant hæredes mei, & Titius voluerit duas aut plures emere, non audierit, nec tenebunt hæredes mei nisi vnā vendere, propter illam dictionem, aliquam. Ita illum refert, & sequitur Fely. in c. omnes, col. iij. versu. & istis adde. j. dis. & Marth. Afflicti. in consi. Sicilie, quæ incipit, quā plurimū, col. iij. versu. quartū in capitulis, vbi etiam dicit quod si ex statuto aut consuetudine possit domus petere à vassallis subuentionem pro maritanda aliqua ex filiabus ipsius, poterit pro vnica tantum id petere. Quanquam in illo priori casu facultatis emendi aliquam possessionem, contra-rium late consuluit Raph. Fulg. consi. xlvj. quod similiter incipit, Ser Michael per text. in l. qui filiabus, §. si quis ita. ff. de leg. j. Cui adde & tex. optimum in l. si seruum. §. an prætor. ff. de acq. hæ. & c. quod voluit Raph. Com. in d. §. si quis ita. Sed pro priori op. facit illa loquendi formula. Ciceroni propria, vnus aliquis, vnum aliquid, de qua diximus suprà in eadem glo. versu. v. incip. & hanc patrem. Nisi dicas & id facere pro op. Fulg. quasi de multis intelligi possit, nisi vnus adiectio fieret. {& inde hic Signor. consi. clxxxvij. casus continens, col. pen. num. 1.4.}

Vnus aliquis.

39
Tamen effe-
ctum disposi-
tioni attribuit
in quolibet
particulari.

¶ At Barto. consi. xvij. Vnnacellus, ante fin. tradit, quod licet hæc dictio, aliquis, sit distributiva plurium, tamen effectum dispositiuum attribuit in quolibet particulari, vnde si dico, si aliquis mihi hæres erit, ista verba verificantur siue vnus tantum hæres extiterit, siue omnes, per l. qui filiabus, §. primo. ff. de legatis primo, & alia quædam iura, ex hocque consiliū in pulchro casu, vt ibi videre licet. Et idem propè dicit consi. cccxlv. eodemque vltim. dominus Caro. Nempe dictionē hanc, licet sit numeri singularis, ad omnes tamen refertur, per d. filiabus, §. j. quod multum facit ad ea quæ diximus in precedenti versu.

40
De eadem re.

¶ Adde præterea & aliam huius dictionis naturam, ex eo quod scribit Signo. consi. cxv. in quaestione Petri, col. j. quod si statuto cautum sit, quod si per inquisitionem proceditur, debet assignari terminus vnus diei utilis ad deliberandum, antequam procedatur aliquo modo contra inquisitum: ex quo inquit Signo. inhihet statutum aliquo modo ultra procedi, planum est omnē processum ulterius factum esse nullius momenti, per l. ambiguitatem. C. de testa. & quod voluit Dy. in l. legatorum, §. si cur. ff. de interd. & releg. & Guid. Suz. in materia consuetudinis. de quo & tu vide quæ dicemus infra, in verbo, reuertatur. in lxx. fal. futuri temporis, num. 32. 4. incip. nisi dicas. Idem quoque Sig. consi. clxxj. incip. Ser Antonius, colum. penult. scribit, quod si sit statutum, quod si appareat instrumentum, in quo quis donationem aliquam fecerit de suis bonis immobilibus, illud non credatur esse verum, nec vires habeat, nisi ille cui facta est, fuerit in possessione viuente donatore: hoc statutum compræhēdit omnem donationem, & inter viuos, & causa mortis, cum dicat, aliquam donationem: quemadmodum etiam, si qua, compræhēdit distributiue omnes terminos, per d. l. qui filiabus, §. j. ff. de leg. 1. & l. si necessarius, §. si annua. ff. de pig. act. quod & in iisdē terminis consuluit Corn. consi. xij. videtur in hac consularione, in princ. col. ij. lib. j. quem suprà adduximus in versu. xliij. incip. mouentur maxima ex parte, de quo tamen vide Philip. Dec. in l. si tibi pecuniam, in j. no. ff. si cert. pet.

Si qua, com-
prehendit dis-
tributiue om-
nes terminos.

41
Aliquis, dictio
vniuersalis.

¶ Et alibi quoque videmus hanc dictionem, aliquis, veluti vniuersalem compræhendere omnes species eius rei cui adicitur, ex sententia glo. in c. quod clericis, in princ. ext. de for. compet. & expressius in c. si propter, in glo. vltim. in princ. de rescript. lib. vj. Host. in c. cum satis, de offic. Archi. Ioan. Andr. in c. quisquis, de elect. Domi. consi. xxix. Iesu Christi nomine repetito, licet subtiliter, col. j. & iterum consi. xxxv. attendentes, col. ij. versu. vnde ex quo, dum allegat glo. in cle. j. de for. compe. rursusque consi. lxxv. Iesu Christi, & cap. discutiam, col. ij. Soci. in repe. l. si filius, col. antep. ff. de vulg. & pupil. & consi. iij. in causa domini Guidi, col. ij. lib. ij. Quæ mirum in modū confirmant quæ diximus in illo versu. xliij. mouentur, nuper allegato, & quæ dicemus infra in verbo, reuertatur. d. num. 22. 4. incip. nisi dicas. Sed tamen vide text. in Lij. §. damni quid. ff. vi bonor. rapr. & Paul. Castr. qui videtur voluisse contrarium, consil. cccj. vlt. puncto, circa medium, versu. eodem modo respondetur, lib. j.

¶ Deniq

bona mobilia perperibus & illis qui uiuenti ipsi seruiunt, conferre : notat non omnia eius ecclesie bona mobilia posse ab ipso clerico conferri. nam illud uerbum, aliqua, denotat quandam moderationem. Ex quo amplia quod supra diximus, hanc dictionem, aliqua, verificari in re modica, ut scilicet non tantum de re ipsa modica dici possit, sed necessario de re moderata intelligi debeat.

- 43 ¶ Sed quod ad externos scriptores pertinet, sepe uidemus eam dictionem, aliquid, maximum & extremum quippiam significare, Terentius in Andria, cum Charinus dixisset:

Interea fiet aliquid spero.

subiunxit Byrrhia,

Id aliquid nihil est.

Et in Adelphis:

Profecto euadet in aliquod magnum malum.

Virgilius lib. ij. Aeneidos,

— Et nos aliquid nomenque decusque

Gessimus.

Ouid lib. Tristium j. eleg. ij.

Est aliquid fatoque suo ferroque cadentem

In solita moriens ponere corpus humo.

Et Persius saty. j. ad fi.

Sepe aliquem credens.

Et Iuuenalis saty. j.

Aude aliquid Breuibus, Gyaris & carcere dignum,

Se uis esse aliquid.

Et satyra ij.

Est aliquid quocumque loco, quocumque recessu

Vnius se dominum fecisse lacerta.

Et ex orationibus, is qui primum locum inter latinos obtinet Tullius in prima actione in Vetreem, Vt tu tum aliquid esse uideare. Et rursum : Cæcilius tum denique se aliquid futurum putat, si Hælienus minus uehemens sit. Et episto. ad Atticum lib. ij. epi. lvi. ad fi. Itaque fac, ut me uelis esse aliquem. Quod & in sacris literis obseruauimus D. Ioan. j. cap. A Nazareth potest aliquid boni esse: & D. Paulus j. ad Corinth. j. Nec enim qui plantat, nec qui rigat, est aliquid. Et ad Galat. 6. Si quis existimat se esse aliquid, cum nihil sit, ipse se seducit. Et ex veteri testamento Iudic. v. Est aliquid iniquitas eorum. Sunt & qui hæc uerba, quid rerum, nescio quid, & similia, magnas quasdam res significare, de quo uidere poteris Nannium Almarianum Miscellaneorum lib. j. Quanquam id scio in nostris legibus, nonnunquam hæc duo copulari, scilicet, modicum aliquid, & modicum quid, ut in l. sed & si. item si plures. ff. de insti. actio. & in l. qui bonis, in prin. ff. de celsio. boni. & in l. fa. enlegij. s. j. ff. ad leg. Iul. pecu. vt & diuerso Tullius magnum aliquid etiam copulauit lib. ij. epist. familiar. epist. vj. Graue est enim homini pudenti petere aliquid magnum ab eo, de quo se bene meritum putet. quem vt & insigne aliquid dicitur Terentio in Eunuchis:

Et grande aliquid.

Persio saty. j.

— Et sic pede liber

Grande aliquid quod pulmo anime prelargus anhelat.

Atque etiam dictionem quid, cum genitiuo magnum quoque aliquid, ut probat illud Cic. 2. in Vetreem, quid lachrymarum putatis ipsum profudisse Neronem: & Plauti loco in

Etiam dictio,
quid.

Tum captiuorum quid duci n. secum, pueros, uirgines,

Binos ternos, alius quisque sit concursus per uia.

Terentij quoque in Andria actu ij. Scen. ij.

Dij boni, boni quid portis?

Et in Heautontimo.

Modo pitissando quid uini absumpsit mihi?

Et rursum Actu 2. Scen. iij.

Non oportuit relinquo, portant quid rerum.

- 44 ¶ Nec tamen prætermisim illud à Grammaticis annotatum, quod satis conuenit cum iis quæ diximus, aliquid, rem ambiguam & incertam significare, quod probatur ex illo Plauti loco in Curculione, Phæ. Iam edes aliquid. Curc. Nolo hercle aliquid, cetrum quàm aliquid mauolo. (Donatus in Andriam Terentij illud enarrans,

Item dictio
aliquid.

Saltem aliquot dies

Profer, dum proficiscor aliquò ne uideam.

certum.) Cum e contrario quiddam, rem certam & singularem demonstrat, auctore Boetio. Id quod asserit Laurentius Vallenensis, tum lib. ij. aduersus Barptolomæum Facium, itum in annotat. in Antonium Raudensem, non semel: tum lib. Elegantiarum iij. c. xvj. tum denique in Dialecticis lib. 2. cap. xxv. atque etiam Nicolaus Sipontius in Martiale.

Quiddam re
certam demon-
strat.

- 45 ¶ Quanquam in contrarium facere uidetur tex. in l. si debitor. C. de sent. pass. & in §. præterea, Insti. de fideic. liber. prout illos declarauimus supra vers. v. incip. & hanc quoque partem & text. in l. iij. §. ult. ff. de annu. leg. ubi hæc duo certum aliquid, simul iunguntur. & illud Tullij lib. j. de Inventione. Demonstratium genus est, quod tribuitur in alicuius certæ personæ laudem aut vituperium. Et rursum lib. j. Rhetor. ad Herennium, si is est, statim post initium, ubi disserit de Oratoris officio, ubi illa eadem uerba adscripsit. Sed & sine ea adiectione certum, uidemus sepe ipsum Tullium hac nostra dictione uti in re certam lib. 4. epist. ad Titum Fabium. Id quæ vna, ait, sententia, eaq; dubia potentia alicuius condonatum existimeretur. Alicuius scilicet Cæsar, ut satis eadem epist. indicat, & omnes intelligunt. Ideo vnus ex interpretibus Valla, inquit, dixisset, cuiusdam. Idem lib. j. caru-

De eadem re.

dem. a Tulentul. Cùm de certis quibufdam hominibus loqueretur, vnu aut, illud aucto-
 antea tibi fignificauis, nunc quoque re perfecta & cognita fcribere, vehementer quofdam homi-
 nes & eos maxime, qui & te maxime debuerunt, & iurare potuerunt, nudiffe dignitati tuæ.
 ¶ Eft aliud quoque difcrimen, ut & illud prætermittamus, inter has dictiones aliquid & quoddã,
 quod feilicet aliud intelligitur de re modica, vt fuprà latiffimè diximus; quoddam verò nõ ite,
 nifi addatur, vt in lfi cùm dies, §. vlt. cùm dicitur, quoddam modicum tempus. ff. de arbit. Quid
 autem interfit inter aliquis & vllus, difces ex Prifeiano lib. 17.

46
 Difcrimen di-
 tionum ali-
 quid & quod-
 dam.

FACULTATVM.

Facultatum
 appellatio.

MIDES, vt quæ bona prius vocauerat, nunc facultates appellat. Nam & aliàs vide-
 mus facultates pro bonis vſurpari, non ſolum à iuriſconſultis, quod frequenter vi-
 dere licet, vt in l. nec ei. ff. de adopt. & in l. ſi quis ereditur, ff. de paſt. & in l. ſi plu-
 res, §. j. ff. de adm. tut. & in l. cum plures, §. tutor. & l. ſeq. eod. tit. & in l. quiſitum eſt.
 §. j. ff. de leg. ij. & in l. ij. ff. de annu. legat. & in alijs propè infinitis locis. Sed & ab alijs oratoribus
 præcipuis, quorum facile princeps Tullius lib. ij. Officiorum, Modus inquit, largitioni adhibeat,
 iſq; referatur ad facultates. Et paulò poſt, Liberales autem ſunt, qui ſuis facultatibus captoſ à præ-
 domibus redimunt. Et iterum lib. ij. euſdem operis, Singulorum facultates & copiz, diuitiaz ſunt
 ciuitatis. Facultates igitur bona diuntur, vt etiam nuncupatim tradit gl. in l. ſi conſtate, in prin.
 in verbo, non ſufficere, & ibi quoq; Bart. in ij. oppo. ff. ſolut. mar. (& Luſas Pen. in Lomies, col. 7.
 in verbo, facultatem C. de decuri. lib. x. & in l. ſi quis procurationem, poſt prin. eo. tit.) & è recen-
 tioribus Phil. Dec. qui & alia iura allegat, in l. qui ſe patris, col. 4. verſ. not. ibi facultates. C. vnde lib.
 Quod hinc manauit, vt nonnullis placuit, quoniam antiqui facul, & faculter dicebant, quod po-
 ſterior ætas facile & facilliter vocauit, vt annotat (Feſtus Pompeius, atque etiam) Nonius Marcel-
 lus auctoritate Pacuuij, Africani, Lucij, & aliorum. Vnde & facultas nomen ad noſtram ætatem
 permanauit, veluti facilitas agendi quippiam, vt etiam è noſtris aſſeruit Accuſan. d. l. ſi quis cre-
 diderit. ff. de paſt. & in d. l. ſi conſtante, vbi ſuprà. & iterum in l. ſi quis poſthumos. ff. de liber. &
 poſth. Cuius contrarium nomen eſt difficultas: ſicuti & huius quod facilliter dicitur, contrarium
 eſt difficultus, quo vſus eſt Columella li. viij. cap. x. Ex quo & Varro in Binargo, quod vtrum ſit
 magnum, an paruum: facul, an difficile: & quoniam qui diues eſt, cuiue abunde ſuppetunt opes
 ac diuitiz, facile agit quod vult, iuxta illud Arbitri Petronij:

*Quisquis habet nummos, ſecura nauiget aura,
 Fortunamque ſus temperet arbitrio.
 Multa loquor, quoduis nummis præſentibus opta,
 Et veniet, clauſum poſſidet arca theſaurum.*

Regina pecu-
 nia.

Cui conciens Horatius auctor grauiſſimis lib. j. epuſtolarum ad Numicium air,
*ſcilicet uxorem cum dote ſudem; & amicos,
 Et genui, & formam regina pecunia donat.*
 — Omnis enim res

Et lib. 2. ſermonum Saty. 3.

*Diuitiis paret: quas qui conſtruxerit, ille
 Clarus erit, fortis, iuſtus, ſapiens, etiam rex.*

Et hinc quoque Apuleius lib. Aſini aurei ix. ſcribit pecuniaz difficultates omnes eſſe peruias, au-
 roq; adamantinas perſtingi fores. Ex quo & Scauius lib. Sylvarum v. non inſeſte diuitias potentes
 appellat, cum dicit:

Arabumque, potentes Diuitias mallat.

Et vt ex Græcis auctoribus aliquid quoque adferamus, Ariſtophanes in pluto multa in eam ſen-
 tentiam effundit, ex quibus hos verſus huc adſcripſimus,

*οἱ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἡ δαίμων ποὺν οὐ καλὸν,
 ἢ χάριν ἀνθρώποις, ἢ σε γέννη.
 ἀπ' αὐτῆς πλεῖστον γὰρ ἔστι ὑπάρχον.
 Et per Iouem ſi quid magnificum, aut ſpendifidum,
 Aut eleganti mortalibus, abſ te vno venit.
 Pecunia namque vniuerſa obtemperant.
 οὐδὲς δ' ἀνθρώπων πάστα, οὐδ' αὖ πύλας.*

Id eſt,

Et Menandri ſenarius eſt:

Id eſt ad verbum,

Aurum autem aperit omnia, & inferni (ſiue maius Plutonis) portas. Quin ex Hebræis Salomò
 ante hos omnes illud grauitur, & veluti cum bile pronuntiat in Eccleſiaſte cap. x. Pecunia obe-
 diunt omnia. (Id quod reſuſcit Bal. in l. ſingularia, col. 4. verſ. vnde imò eſt ſpeciale. ff. ſi cer. pet.
 & Saly. in l. recepticia, col. 3. verſ. item no. ibi. C. de conſtit. pecu. & ante eos) Hoſt. & Ioa. And. in c.
 ſignificantibus, vterque poſt prin. extra de offi. deleg. (vbi eius loci auctoritate) negant viduam di-
 uitem eſſe annumerandam inter miſerabiles perſonas. Quod & aſtruit tex. ibi. Cui tamen aduer-
 ſatur tex. in c. ex parte, de for. compe. vbi vidua regina Angliæ gaudet privilegio miſerabilij perſo-
 onarum. Sed id nihil obſtat, quando & rex & regina poſſunt eſſe pauperes reſpectu ſine conditio-
 nis, vt dixi latè in noſtro tractu nobilitatis. His autem quæ diximus, adſtipulatur, quod leges no-
 ſtræ aſſe-

Vidua diues.

strae astringunt pecunias appellacione res omnes contineri. c. totum. j. c. iiii. & l. pecunia. ff. de verbo. signifi. & l. recepticia. ver. & neminem moueat. C. de const. pec. Tanquam scilicet omnes res ha bere videatur, qui pecunias habet, vt etiam in postremo loco not. Bal. qui ad hoc retulit quod voluit gl. in l. aduocati, in verbo, vitam. C. de adu. diuer. iudi. videlicet diuitias esse vitam hominis, de qua re latissimè differimus in tract. nobilitatis, in comparatione aduocati & medici, vbi id quisque legere poterit. Proinde, vt repetamus, cum diuitiarum tantum habeant virum, potestis, facultatū, non abs re Latinis Facultates dicuntur, tanquam scilicet rerū omnium facultate ac veluti facultate præbentes. In qua re Latini ipsi Græcos, vt sæpe aliàs, imitantur, quibus facultas dicitur *ἰσχυρία*, quo etiam vocabulo abundantia & opulentiā significatur. Demosthenes, *ἰσχυρία τῶν τε ἰσχυρίας ποιητής*. Ex quo & *ἰσχυρία* diues & abundans, & verbum *ἰσχυρία*, habeo facultatem, ditor, abūdo. De quo & idē Demosthenes *ἀλλοί τε χρέματα ἰσχυρία καὶ ἐν μισθόνες παρὰ τῷ φιλονεικῶν τριακοστὸς τῶν ἡμετέων*. (Antiqui autem pecuniā deā esse existimabant, vt videre licet ex D. Augustino de ciuitate Dei lib. iiii. c. xxj. & xxvij. vt magis mirum sit quod Iuena. cecinit Satyr. j.)

— Et si sancta a pecunia templo

Nondum habitas, nullas numerum creximus arces.

2. Verū è nostris Alberti. in suo vbetimo Lexico tradit opes dici facultates, tanquam facultates, quod scilicet faciliè labuntur, per not. in l. si cum dotem, in fi. ff. sol. mat. Cui rationi concinit illud Valerij Maximi in fine lib. vj. Caduca nimium & fragilia, puerilibusque consentanea crepūdis ista, quæ vires & opes humanæ vocantur, affluunt subito, repentiè dilabuntur: nullo in loco, nulla in persona stabilibus nixa radicibus consistunt: sed incertissimo statu fortunæ huc arque illic acta, quos in sublime extulerunt, improuiso recurſu destitutos in profundo cladum miserabiliter immergunt. Hæc ille. Cui ad stipulatur illud Sallustij in Catilinario, Diuitiarum & formæ gloria fluxa arque fragilis est. Et rursus in Iugur. statim post prin. Præclara, inquit, facies, magnæ diuitiæ, ad hoc vis corporis, & alia omnia huiuscemodi breui dilabuntur. (Plutarch. in oratio. consolatoria ad Apollonium tradit quod Demetrius Phalereus dicente Euripide diuitias esse instabiles: & caducas, vnamque diem hæc ad ima deprimeret, hæc verò ad summa tollere, alia quidem rectè eū dicere inquit, melius verò fuisset, si non vnam diem, sed temporis punctum dixisset. Et) optimè facit tex. in l. etiam, ibi, si idoneus subito lapsus est. ff. de admi. tuto. & in l. verum, §. si locupletis, ibi, & subito hæreditas lapsa sit. ff. de minoribus.) Et ex Christianis scriptoribus Hieronymus ad P. machiū de obitu Paulinæ vxoris, scribit opes & momēto perdi & inueniri posse. Cuius rei exemplum inſigne ac memorabile nobis suggerunt sacre literæ, in quibus Iob ille simplex & rectus & timens Deum detrepentē ex ditissimo factus est pauperissimo ditissimus. Et aliud quoque Myron Atheniensis orator apud P. Rutilium Lupum ex Gorgia de figuris sententiarū lib. ij. Hæc mulier, ait, nuper fuit locuples, potens in amore atque deliciis necessestariis, ornatus eius opibus abundabat, magnus ancillarum quæ sequebantur, comitatus appellabatur. Nunc contrā sub bito & graui casu afflictā vix mediocri ancillulæ dignitatem retinet. Ob idque confestim subiunxit: O fortuna, quā vehementer te rerum varietas oblectat, & quā magno odio est tibi beate vitæ perpetuus & constans fructus. Hæc ille. Ex quo fit quod scribit Bart. in l. in confirmando. ff. de confir. tuto. quod qui antea diues erat, propterea non præsumitur nunc diues esse: quoniā in facili est, vt facultatum fiat diminutio, per illum tex. quamuis gl. teneat contrarium in §. quia verò iam, in verbo, à patre, in auth. de aequal. doti. (& Host. Io. And. Aegid. Bellam. Anr. & Imol. in c. i. extrā de serut. in ordi. faci. per tex. in l. si creditores, in fi. ff. de priuileg. creditor. Archi. & Dom. in c. vlt. vj. quas. v. Alb. Rosa. in l. si verò. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisf. cog. Sed tu vide Alciat. has contrarias sententias concordantem, in tractatu præsumptio. regula ij. præsumpt. xxvij. nu. j. & 2. post Alex. ibi ab eo allegatum.) Sed & Bal. in c. dudum. col. j. verſ. quæto quæ qualitates, extr. de iureiur. inter ea quæ faciliè corrumuntur, diuitias reposuit.

3. Vides igitur opes ac diuitias maximam nobis omnium rerum facultatem siue facilitatem suppedire, easdemque facillimè labi & effluere (vt sic vtraque rationem coniungam) vt non immeritò facultates id est facilitates dicantur. Sed prior ratio multò conuenientior est, ac peculiarior. nihil enim omnium rerum illud, scilicet facultatem rerum agendarum, magis efficit, quàm diuitiæ: hoc autem, scilicet faciliè labi commune est cum multis. Quilibet autē res ab eo potius denominari debet, quod sibi specialius est, quàm quod cum aliis cōmune habet. Ex quo videmus stipulationem potius quàm verborum firmitate, quæ propriè ac peculiariter ad stipulationem pertinet, quàm à consensu, qui omnium pactōrum ac conuentionum cōmuns est, nomen accipere. l. j. in princ. & ibi Pau. Cast. Alex. Soci. & ceteri recentiores. ff. de verb. oblig. Sic hominem negat Fab. Quintilianus lib. Oratoriarum institutionum j. c. x. ab humo dictum, cum id omnibus animantibus commune sit. Id quod & Alciatus noster scientissimè colligit in l. turgurij. ff. de verb. sign. Quanquam ea hominis etymologia auctorem habeat Varronem illum togatorum doctissimum.

4. Quid autem inter sit facultatem & facilitatem, tradit Cornelius Fronto in libello de nominum verborumque differentiis. Facultas, inquit, locupletis: facilitas artificis est. Itaque diues facultatem habet vel emendi vel redimendi: artifex opera perficiendi facultatem. (At Festus Pompeius in verbo, facult. facilitas (ait) morum est: facultas rerum. Sed & de significatione facultatis, quid nostri sentiant, videbis apud Accursium in §. si verò absunt, in verbo, substantiam, in auth. de heredi. & Falcid.

Diuitie uita hominum.

ἰσχυρία. ἰσχυρία.

Facultates tanquam facultates.

De eadem re.

Quodlibet ab eo potius dea nominatur, quod sibi specialius est.

Differentia inter facultatem & facilitatem.

& Falcid. & Luc. Pen. in locis in princip. alleg.)

Et inter facultates & proventus.

¶ Postremo in hac mentione facultatum nolumus prætermittere nostros ponere differentiam inter facultates & proventus, ut videre licet ex clej. in prin. vbi id not. Pau. Liaz. & Card. Flor. in xvj. not. de religi. domi. quos videas. neque enim in hac re duciatur immorari statutus, utpote nihil ad nostrum, quod agimus negotium pertinet.

DONATIONE LARGITVS.

Hæc l. strictè de vera & propria donatione intelligenda est.

X his verbis satis constat hanc l. locum habere tantum in donatione, & ea quidem propria, simplici, mera, gratuita, liberali, ut etiã tradit Bal. in ij. lect. & Ang. hic & Ro. conf. xxvj. pro decisione. col. ij. vers. concludo ergo. & Ias. conf. clxxj. viso instrumento dotis, col. iij. vers. sed præmissis, lib. iij. & doct. vbiq. ut videbimus ex seq. Nam & ea proprie etiam dicitur donatio. l. j. in princ. ff. de donat. & largitio quoque ea proprie est quæ sit gratis, & liberaliter, ut diximus & probauimus supra in verbo, omnia, vel partem aliquam. nu. xj. incip. adde & his verbis largitus. Et cum hæc l. loquatur in speciali ac singulari casu, scilicet exorbitans, ut latè diximus in verbo, libertis, nu. 19. & seq. consequens est, ut dicunt Roma. & Ias. vbi supra, eam debere intelligi proprie ac strictè de vera ac propria donatione. l. filiusfam. in princip. ff. de donat. cum siml.

Hæc l. non habet locum in venditione proprie sumpta.

¶ Ex quo illud primum sequitur, hanc l. non procedere in venditione, quod omnes vbiq. admittunt. Quod tamen velim intelligas, nisi ea facta fuerit paruo quopiam pretio, habito quidem respectu rei venditæ, quæ scilicet multo pluris valebat. nam huiusmodi (gratiosa) venditio (ita possum appellare post imperatorem in l. j. C. de fide instrum. & iure hæstæ fiscal. lib. x.) reuocabitur ex hac l. perque ac donatio, ut voluit Bal. hic ante si. j. lec. & iterum in ij. lec. col. ij. & Cyn. in l. j. in vlt. q. & ibi quoq. Bal. col. j. in ij. not. Fulg. & Franc. Arret. col. vlt. vers. verumtamen in venditio, & Iac. à Sanct. Georg. col. j. (Claudius Aquen. col. ij. vers. fortius voluit.) C. de pactis & ipse Bal. in rub. ext. eo. tit. col. ij. vers. quarto an venditio. Ang. in l. j. C. de inoffi. test. Rom. in l. si quis cum aliter, col. v. in ix. quart. vers. attende tamen. ff. de verb. oblig. vbi id dicit sing. Pet. Ferrar. in sua practica, tit. forma libel. quo agit. pro dona. in verbo, irreuocabiliter. (Barb. in c. cum dilecti, col. vlt. de empt. & vendit. Soc. conf. cccxv. visa prædicta facti contingentia, col. j. lib. ij. quod repetitur in conf. xxij. l. 4. & Fran. Curt. senior conf. j. prima fronte videtur dicendum, col. iij. & Philip. Dec. qui Cyn. & Bal. tantum memorat, in limagmaria. ff. de regu. iur. (Carol. Ruin. conf. xcviij. visa renuntiatione, col. ix. nu. 20. lib. j. & iterum conf. clxx. de tribus, col. iij. nu. 15. lib. j. & conf. lxx. de re quidem, col. v. nu. 16. lib. ij. & conf. exl. circa casum, col. iij. nu. 6. lib. iij.) Pantal. qui & Cy. & Bal. tantum citat in repe. l. ij. col. xxxvj. vers. vlt. duodecimò limita. C. de rescin. vend. (t. & Doct. deci. cxlij. & quò ad secundam, col. ij. in prin.

Eius ratio.

¶ Horum ratio est, quia talis venditio facta minori pretio, pro donatione habetur. l. si vir uxori, in prin. ff. ad S. C. Velleian. & l. si quis donationis. ff. de contrah. empt. & l. j. §. si quis in fraude, cum seq. vsque ad §. si mutuam. ff. si quid in fraud. patr. & l. si sponsus. §. circa. ff. de donat. inter vir. & vxor. & l. cum hic status. §. si inter, vers. plane, & in l. sed si vir. §. si duo. ff. cod. quibus probatur iura loquentia in donatione habere locum in huiusmodi venditionibus; quod & voluit glo. in l. apud Celsum. §. auctoris, in verbo, causa. ff. de except. dol. Pet. à Bel. Pertin. in suis no. viij. not. incip. si queratur, in fi. & in l. j. ibi Cyn. post eum in vij. q. C. de inoffi. dona. Bal. conf. clxxj. primò queritur, statuto cauetur, col. ij. lib. j. Bartan. l. non vsq. ff. si à par. quis manit. fuer. & conf. clxxj. in nomine domini amen, proponitur, paulò ante fi. Colle. in c. vlt. col. iij. vers. sed quid pater, ext. de donat. Io. Plat. in l. j. col. ij. vers. in tertio dicto. C. de impo. lucra. descript. vbi dicit censeri causam lucrativam, cum res magni pretij paruo emitur. & in hoc dicit not. gl. in d. §. auctores. & Alex. conf. lxx. confideratis verbis, col. ij. vers. quod non excedit, lib. j. & Alcia. in l. no minis. §. verbum. ff. de verb. signifi. cum aliis multis concord. à me collectis in nostris commentariis in Pistonum cõsuetudines, tit. xiiij. §. x. glo. j. in ij. declaratione ij. fal. Quibus adde text. loquentem in conductione vno nummo facta, in l. si quis. ff. locat. vbi & ea instat donationis est Et quod scribit Suetonius in Iulio Cæsare, c. 50. Ante alias dilexit M. Bruti matrem Seruiliam, cui & primo suo consulari sexages sesterium margaritam mercatus est, & bello civili super alias donationes amplissima prædia ex auctio nibus hæstæ minimo addixit, aut ut Budæus in tit. de in diem addic. & quidam alij, & melius meo iudicio, legunt, nummo, quod tamen in idem recidit, quatum ad rem de qua loquimur, pertinet. Nam ex ipsius Suetonii sententia, est veluti quædam donatio, rem amplissimam minimo siue nummo vendere vel addicere. Ex quo etiam illud Horatii lib. sermonum ij. Sary. v. ad fi.

Seu fundi siue domus sit

Emptor, & auctorem nummo te addicere. &c.

Venditio vno nummo facta.

Quo in loco Porphyrio interpres, Genus, inquit, erat donationis, in qua quando aliquid donabatur, nummum dabant, ut emisse viderentur. Ex nostris autem Accursius scribit hanc venditionem vno nummo factam esse imaginariam, in §. præterea. Insti. qui. mod. ius patr. potest sol. & in §. j. in verbo, libripendi. Insti. de testa. (t. & Philip. Dec. in l. imaginaria. ff. de reg. iur.) Ex quibus magis placet apud Suetonium legi nummo quàm minimo. nihil tamen refert, quod supra diximus, vitrum horum

hōrum legas, ad eam rem de qua tractamus. Quoniam habemus casum in iure nostro, quo huiusmodi venditio habet aliquid momenti, in l. i. v. usufructus. ff. de iur. dot. De quo tu vide gl. in l. si quis ante, in verbo, solum teneat, & ibi Bart. & alios. ff. de acquir. poss. Sed & tu vide de his venditionibus factis vno nummo, Cy. post Pet. in l. maritus, circa medium. C. de procur. t. & in l. non ideo. C. de hære. instit. j. Bart. in l. usufructu, col. 4. vers. vltimus not. ff. sol. mat. Collec. in capit. vt menfure, quod est ij. ext. de empr. & vendit. cum aliis concord. adductis ab Alex. in d. l. si quis ante. Sed vt redeamus, ex his quæ diximus, fit, vt quod in ea venditione minori pretio facta deest à vero ac iusto pretio, tanquam donatio debeat insinuari, secundum Pet. Ancha. & Imo. in c. cum causa, ext. de empr. & vendit. & Rom. in l. ij. in prin. col. ij. ff. de verb. oblig. per d. l. si quis donatio nis. & reprehendit Calder. qui contrarium consuluit, consil. ij. tit. de empr. & vendit. De quo & per Alex. in d. l. si quis cum aliter, col. ij. vers. item quæsiuit. ff. de verb. oblig. & Firma in tractatu gabellarum, in ij. parte viij. partis princ. quæst. xij. & Soc. d. conf. cxxv. col. j. lib. ij.

*Insinatio in
venditione mi
nori pretio fa
cta.*

De eadem re.

* Id quod primo loco intelligitur Cyn. Bal. & Soc. subdubius tamen, in d. l. j. C. de pactis, procedere, si ea venditio ita facta, fuerit animo donandi facta, aliàs secus, quia principale propositum con trahentium est inspiciendum, vt est tex. licet non allegent, in l. rogasti, in prin. & in l. si quis nec causam. ff. si cert. pet. & aperte declarat tex. in d. l. si quis donationis causa. ff. de contrah. empr. & in d. l. si vir vxori. ff. ad S. C. Velleian. & in d. l. si sponsus. §. circa. ff. de dona. inter vir. & vxor. Ex quo etiam voluit Ioan. And. & post eum Panor. Barb. & alij in c. ad questiones, ext. de re. permu. quod si pro fundo alterius, ei do alium fundum, & pecuniam, primum inspiciendum est quid principa liter inter contrahentes actum sit, vt iudicemus, si ne hic contractus permutationis, an venditio nis. Id quod etiam voluit Bart. in l. j. ad ff. eo. tit. & in l. Aristot. & ibi quoque Bal. & Pau. Castr. ff. de donat. & idem Bart. in l. i. in emptione, in prin. ff. de contrah. empr. Bal. in l. j. col. ij. vers. quid si data est res. C. de rerum permu. vbi & ad hoc allegat optimum text. in d. l. si sponsus. §. circa, vbi & ipse Bal. tradit auctoritate illius tex. & l. i. C. de his qui propt. mer. iud. quod iudicamus actum secundum animi præualentiam, quæ postrema dictio (ne tu eam repudiandâ in hac significatione existimes) est Pauli iuriconsulti in l. rem actio. §. in omnibus. ff. de rei vendic. Sed vt redeamus, illud idem quod diximus, voluit ipse Bal. consil. lxxvj. inter virum & vxorem, in prin. lib. j. Panor. consil. xv. quæritur an prædictus contractus, col. j. lib. j. cum multis concord. à me congestis in (no stro tractatu Retractuum, tit. j. §. xxx. glo. j. nu. ii.)

*Actus iudican
tur secundum
animi præua
lentiam.*

*Contrarium
sentientes.*

† Ac forte quis, quantum ad casum l. nostræ pertinet, non simpliciter quid actum sit inter partes, sed primo loco iudicaret, eatenus reuocaram esse huiusmodi venditionem minori pretio factâ, quatenus res vendita excedit pretium, vt & voluit Fran. Arct. illum Cyn. & Bal. restrictionem siue limitationem reprobans in d. l. j. col. vlt. C. de pact. per id quod in simili dicit Barto. in d. l. non vsque. C. si à parent. quis manum. fuer. quod venditio minori pretio facta, in eo quidem quod plurius valet res vendita, quam sit pretium, donatio est, per d. l. j. ff. si quid in frau. patr. & ideo po test eatenus tantum reuocari per querelam inofficiose donationis, & idem tenuit Balin d. l. j. col. antepe. vers. vlticrius quæritur. C. de inoff. don. & Cano. in c. Raynuttus ext. de testa. Alex. consil. lv. consideratis verbis. col. ij. lib. j. Et ita quidem loquuntur iura quæ suprâ adduximus, vers. j. & optimè declarat tex. in d. l. si sponsus. §. circa venditione. de donat. inter vir. & vxor. Et bene faciunt quæ infra dicemus super donatione facta ob benemerita, nu. 77. incip. secunda declaratio, & seq.

*Venditio mi
nori pretio fa
cta, in eo quod
plurius valet
res, censetur
donatio.*

*Autoris sen
tentia.*

‡ Verum ego, lector amantissime, hic subsisto, vt vtat verbis iuriconsulti in l. seruum quoque, in prin. ff. de procur. & in l. i. & me. ff. si cert. pet. subsisto, inquam, in casu l. nostræ, quæ omnino respicit mentem donantis, eamque pedentem sequitur, vt secundum eam locū habeat, vel non habeat, vt ex iis patet quæ longè latèque diximus supra in præfati. num. 63. incip. ex quo fit, & multis seq. Si ergo hic qui minoris vendit, non id facit donationis causa, sed quia putat iusto se pretio vendere, & ita quoque facturus etiam si de libens cogitaret, quamuis donaturus non fuisset si cogitasset, quid cause est cur locus esse debeat, huic letiam si alio respectu & consideratione hoc esset reputanda donatio, cum iste donare se non putat, nec cogitat, nec vult, sed tantum videret, id etiâ facturus si haberet liberos, aut de futuris cogitaret, vt diximus. Nec mouet quod de quere la inofficiose donationis dictum est, quia ea competit, etiam si scienter facta sit, vt plenè no. in l. i. C. de inoff. test. & dicemus postea latius in verbo totum, nu. 3. & seq. & in verbo, reuertatur, post princ. Hic autem secus est, cum sola cogitatio liberorum vim huius l. impediatur, vt dictum est supra in prin. d. nu. 63. Ideo cogita, & vide etiâ interim Calca. consil. 2. Titius nobilis, col. vj. vers. septimò facit, & vers. seq. & Rom. in d. l. si quis cum aliter, in ix. quæst. ff. de verb. oblig. vbi id videtur senti re quod diximus, vt scilicet hæc lex habeat locum in huiusmodi venditionibus, cum scienter quis vendit minoris, & sic animo donandi, vt ipse nuncupatim scribit, quasi sit secus aliàs.

*Distinctio in
venditione mi
nori pretio fa
cta.*

*Eiusdem sen
tentia & restri
ctio.*

§ Sed hoc tamen secundo loco intelligendum, si modo id quod excedit pretium, tanti sit, vt hinc contractus ex capite læssionis retractari possit. Aliàs enim frustra tractamus de donatione, quia ex natura contractus licet illud retinere. Item si pretio, in ff. loca. & in l. an cause, in fin. ff. de minor. verbis gratia, fundum pendente xx. aureos annuos, & qui vera iustq; ac communi patriæ æsti matione valet quadringentis aureis, vendo ducentis tantum aureis, & ita non est læssio ultra dimi dum iusti pretij, ideo ex capite minoris pretij rescindi non potest, propterea cum ex natura con tractus illud quod excedit, retineri possit, nihil est, cur donatione dicere debeamus. Et ita in casu nostræ

Vilius vende
re non est do
nare.

Nisi excedat
dimidium ius
pretii.

nostræ lhanē rem limitat & intelligit Fran. Aret. in d. l. j. C. de pact. Cui Adde quod scribit Bal. in rub. C. de contrah. empt. in xij. q. quod vilis vendere non est donare, etiam si apponatur clausula donationis, quia est actus consecutivus naturæ venditionis, in qua licitum est contrahentibus suam utilitatem procurare, nisi excederet dimidium iusti pretij, quia tunc, cum excederet terminos æquitatis, esset vera donatio totius eius quod excedit iustum pretium, per d. l. si quis donatio nis. Sed tu super hac re vide etiam quæ dicam postea nu. 8. incip. sed super hoc illud est animadvertendum, & duobus seq.

8
De eadem re.

Tacitum non
habet plus ni
riū, quam ex
pressum.

¶ Intelligit tertio, vt non solum id tanti sit, vt contractus inde rescindi possit, sed etiam vt sit eiusmodi, vt ascendat ad dimidiam partem omnium bonorum, secundum eam op. quæ id exigit, aut salte tale sit, & tantæ æstimationis, quod verisimiliter venditor noluisse donare, si cogitasset de liberis, secundum alia & cōmuniorem op. Nam si in donatione expressa illud obtiner, multo magis in tacita, imaginaria, adumbrata, ne plus habeat viriū tacitū quam expressum, & imago quàm veritas. l. filio quem pater. ff. de libe. & posth. cum siml. Et vt intelligas quid iuter sit inter hoc, & illud quod diximus in præcedenti vers. Pone quod quis habens in facultatibus ducentos aureos annuos, vendit fundum pendentem decem tantum aureos annuos, & ita valentem, si iuste ematur, ducentos aureos, quinquaginta tantum aureis. Certè is cōtractus rescindi potest ex capite lē sionis infra dimidium iusti pretij. Ex capite autem huius l. non poterit, quia non tanti est is fundus pro portione omnium bonorum, vt si aperit & expressè donatus fuisset, reuocari deberet ob filios postea susceptos, secundum ea quæ plenè diximus in glo. omnia, vel partem aliquam.

9
De eadem re.

Permutatio
indicatur ex
speciei præna
lentia etiam
pretio dato.

¶ Intelligit quarto, quando huiusmodi contractus pro maiori parte esset donatio quàm venditio, verbi gratia, res quæ valet centum aureos, venditur xx. aureis, venditio est vsq; ad illos viginti aureos, in reliquis octoginta aureis donatio. Et ita is cōtractus cēsetur potius esse donatio, quàm venditio, quod si è diuerso pretium excedat id quod abest à pretio, est omnino venditio, habita eius tantum ratione, quod plurius est: vt expressim voluit Gui. Cu. in l. queritur, per illum text. ff. de stat. homin. & Bal. in l. vlt. ff. solut. mar. & facit quod in simili traditur, quod si species & pretium dentur pro alia specie, si species pretium excedit, censetur esse permutatio: sin contrā pretium excedit speciem, venditio. Ita enim voluit Bart. & alij. in d. l. Aristo. ad ff. de donat. & Cano. in d. cap. ad questiones, de rerum permut. cum aliis multis concord. quas ego tibi asfatim congesi in d. tract. Retractuum, vbi supra, nu. 9. si autem non constat. Et ita in casu l. nostræ nuncupatim voluit Philip. Dec. in d. l. imaginaria. ff. de reg. iur. Et hoc non admodum abest ab eo quod diximus supra nu. 7. quanquam non omnino idem est.

10
Rursus alia
eiusdem sen
tentia restrictio
fit.

¶ Intelligit quinto, quando simpliciter venditio facta est minori pretio, nullo alterius rei respectu: secus si certæ rei contemplatione. Nam cum ea res sit veluti pars pretij, vt est text. expressim in l. fundi partem. ff. de contrah. empt. & facit l. iterilis. §. si tibi, ff. de acti. empt. & l. si seruus. ff. de cōdi. furt. & c. cum Ioannes, ext. de fid. instrum. Certè venit in considerationem, si venditio non debeat censeri facta tantum illo exiguo pretio, quod in contractu interuenit: sed possit rescindi ob eam rem, cuius contemplatione facta est illo modico pretio, per text. in l. cum te. C. de pact. inter empt. & vend. facti. Nam & ob id res ipsa minoris valet, vt per Pan. in c. cum aliquibus, col. 2. extra de deci. & in c. ad nostram, col. vlt. ext. de empt. & vendit. Maria. in d. c. cum Ioannes, in vij. no. & in c. vlt. in xxij. prin. art. qu. ix. vers. ix. effectus, extra de dila. cum aliis multis concord. à me adductis in commentariis nostrarum consuetudinum, tit. xij. in rubrica. Et facit opumē text. in l. qui etiam. ff. de calum. vbi accepsisse videtur, qui minoris rem emerit calumnie causa.

11
Donatio re
muneratoria
non est pro
pria donatio.

¶ Secundo hinc sequitur, quod cum donatio remuneratoria non sit mera, simplex, gratuita, & propria donatio, sed potius quædam permutatio, remuneratio, compensatio, & vt titulus onerosus, vt manifestè probat text. in l. Aquilius Regulus. ff. de donat. ibi, defendi non merā donationē esse, verū officiū magistrī quadam mercede remunerarum Regulū. & in l. sed & si lege. §. consuluit, in fi. ibi, & velut genus quoddam hoc esse permutationis. ff. de petit. hared. & voluit per illum text. Bal. ibi, & Bart. in superscript. proemij. ff. col. vlt. & in l. per diuersas, col. ij. vers. iuxta hoc quarto. C. mand. & Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instr. edi. §. porro, col. vlt. Alber. in j. parte statutorum. q. cxxij. prædicta materia. Pan. in rub. ext. de don. & in c. per tuas. eo. tit. & cons. iij. nitar in præsent. col. ante pe. lib. ij. Alex. in l. iurifigentium. §. quoniam, col. 3. vers. iuxta prædicta. ff. de pactis. & cōf. cexvij. nec arguendi sumus, col. j. lib. ij. & cons. xliij. visis & ponderatis, col. 6. vers. nec obstat quod statutum, lib. iij. Fran. Aret. cons. xvij. consideratis, col. v. & omnes vbique.

12
Hec lex non
habet locum
in donatione
remunerato
ria.

¶ Cum igitur, vt repetamus, huiusmodi donatio remuneratoria, nō sit propria donatio: certè etiā nostra l. nō habet locū in ea, vt voluit Bal. hic in 2. lect. quā addi. vocant. & Ang. etiā hic. & smol. in c. vlt. col. v. vers. sed circa prædicta, ext. de dona. & Pau. Cast. cons. 434. respondeo per ordinē, in 4. dubio, li. j. & cons. 435. super hoc pūcto, col. vlt. vers. quartò facit dubiū, lib. ij. Ro. in repe. l. si vero, §. de viro. in 48. fal. in fi. ff. sol. mar. & in l. si pater. §. j. ff. de donat. & cons. xxvj. pro decisione corū, col. ij. vers. concludo ergo, & cons. 426. quod indultum Petri, col. iij. & in l. si pater. §. vlt. per illum text. ff. de donat. vbi ita dicit cōsultuisse Bal. cons. incip. domina Philippa de Afsiso, quod re petire nō potui. Alex. cōf. 28. præclare & subtiliter, ad fi. li. 3. & cōf. xl. super primo dubio, col. 5. in 3. du. lib. 4. & cōf. clxij. visis his quæ copiose, col. ij. vers. itē respōdeo, lib. vj. Corn. cōf. 194. videtur in præsentī cōsultatione, col. j. li. 3. & cons. ccvj. viso supra scripto themate, col. 8. vers. cōcurrat etiā, lib. iij.

lib. iij. Barb. in rub. ext. de don. col. j. vbi dicit singulare, & mirabile. & in tract. de præsantia Card. in iij. q. prin. primæ partis, col. vj. vers. faciat sing. dictum, vbi hoc dicit sing. & consi. xj. illud adferam, col. iij. lib. ij. & consi. xxvj. sapienter scriptis, col. pe. eod. lib. ij. vbi & hoc dicit multum sing. & consi. xliij. quod est eiusdem in iij. col. vlt. eo. lib. ij. & consi. ij. illud adferam in medium, col. j. lib. iij. & consi. xxvij. à Ioue principium, col. j. eo. lib. iij. & consi. xli. Deum inuocent, col. v. in fi. eo. lib. iij. vbi hoc quoque dicit multum sing. & consi. l. clementissimū Deum, col. vlt. lib. iij. & inter consi. Franc. Curt. senioris consi. lxvij. sapienter optimus, col. j. Soci. consi. cxlvij. visa facti contingentia, col. vlt. lib. j. & consi. xxxix. in questione quæ vertitur, in fi. l. iij. las. in lex hoc iure, col. xij. in xv. effectu obligationis antidotalis. & ibi quoque Claud. Aquei. col. antepen. vers. sextus effectus. & ff. de iusti. & iur. vbi lason & hoc dicit sing. & idem las. in l. si non forem. §. libertus, in xv. effectu. ff. de cons. iud. vbi & hoc commendat. & consi. cliij. in causa mota per Iacobum, col. ij. vers. secundò præsuppono, lib. ij. & consi. clxxj. viso instrumento dotis, col. iij. vers. sed præmissis, lib. iij. Philip. Deci. in l. si donatione, col. iij. vers. secundus casus. C. de collar. & consi. xx. in causa istorum fratrum, in princ. & consi. 366. pro declaratione, col. ij. vers. venio ad tertium. & consi. clxxv. cōsultat, in fi. Anto. Corfe. qui & hoc reputat sing. in repet. c. grandi, col. ij. de supplen. negli. prel. lib. vj. & Carol. Cot. qui & hoc etiam dicit sing. in memor. incip. donatio facta filio. Et Iaco. à Sando Georg. in l. tale pactum. §. vlt. in fi. ff. de pact. Fran. Rip. hic in xiiij. q. & iterum in lib. iij. respō. c. xij. incip. duo sunt. And. Alciat. in l. creditores, in verbo, natura, ante fi. ff. de verb. sign. & Carol. Ruin. consi. c. iij. præfenti, col. v. num. 6. lib. j. & consi. cxxij. videtur, col. iij. nu. 13. eo. lib. j. Steph. Bertr. consi. xlvij. attēto casu, in ij. dubio, lib. j. & consi. cxxv. si est verum, col. vlt. etiam videmus, lib. ij. & consi. 312. difficultas, col. vlt. vers. sed aliud est, lib. iij. & consi. xx. duo sunt, num. 3. lib. 4. & consi. 135. r. cōm consulationis tale est, col. j. eo. lib. 4. & Ludo. Gozad. consi. v. in qua questione, col. iij. nu. 70. & Hiero. Gratus consi. 50. reuerendissime, col. pen. nu. 58. lib. j. Nec reperi qui diuersum teneret, præter Barb. in d. c. vlt. colum. vlt. ext. de donat. vt qui semper aliās magis contradicere, quā ad veritatem scribere studeat. Ideo sequere communem omnium sententiam.

13 ¶ Quam optime fulcit d. l. si parer. §. vlt. iuncta glo. in verbo, irrevocabilis. ff. de donat. vbi donatio remuneratoria non reuocatur ob ingratitudinem. Ex quo planè probatur, id quod aliās est reuocabile, fieri tamē irrevocabile, si factū fuerit ob benemerita. Quem text. ad hoc expendunt Alberic. Aug. & Ro. ibi, & Bald. in l. si cum mihi. ff. de dol. mal. & in tractatu de pactis, col. xij. vers. item xqro an habeat locum. & in c. j. §. vlt. circa mediū, tit. de his qui feud. dar. poss. & Panor. in c. vlt. col. vlt. ext. de donat. & d. consi. iij. nitur in præfenti causa, col. antepen. lib. ij. vbi illum text. dicit sing. & Rom. sin. 316. donatio reuocatur, vbi illū item dicit sing. & perpetuū menti figendū. & d. consi. 26. vbi illum dicit not. & consi. 293. circa præmissum, ante fin. & d. consi. 436. & Ioan. Berber. in viatorio iuris tit. de reuoc. donat. col. ij. vers. nota etiam quod donatio. Corn. d. consi. 194. lib. 3. Barb. qui multum commendat in omnibus consi. supra allegatis, nunc illum valde singul. dicens, nunc literis aureis scribendum. & præterea (in rub. extrā de donat. & in c. j. col. iij. de constitut.) consi. l. iij. clementissimi Dei partis, col. iij. lib. ij. & consi. ij. à Ioue principium, col. viij. lib. iij. Alex. & consi. 217. nec arguendi sumus, col. j. lib. ij. & consi. xl. super primo, col. v. lib. 4. & Franc. Aret. in l. Iulianus. §. j. col. iij. ff. de verb. oblig. & Steph. Bertr. consi. cliij. etiam si verum sit, col. j. num. 3. lib. j. & Card. Alex. in c. j. col. vlt. tit. de feud. guar. vbi eam glo. dicit singularem. Socin. consi. 84. accuratissime, col. pen. lib. iij. Fely. in c. nouit, col. x. vers. limita tertio, ext. de iudic. las. qui glof. illius dicit nō. in l. si tibi pecuniam, in fi. ff. si cert. pet. & in d. lex hoc iure, in ij. effectu. vbi & illam dicit sing. & ibi Claud. Syser. vbi supra. & idem lason in d. §. libertus, in j. effectu & ante omnes illum text. expēdit glo. in l. vlt. in verbo, inueniatur. C. de reuoc. donat. quam nullus illorum allegat, præter Rom. in d. §. vlt. & Ioan. Lup. qui illum text. dicit sing. in repet. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 50. col. j. Et idem voluit sine allegati. illius text. & glo. Ang. consi. 351. generosus, ad fin. Et nullum reperi, qui huic sententiæ contradiceret, præter ipsum Barb. in c. vlt. col. iij. vers. & limita, extrā de donat. motum quibusdam rationibus, quas ibi videre poteris.

De eadem re.

Donatio rem
muneratoria
irrevocabilis.Privilegia à
principe con-
cessa ob remu-
nerationem.
Immunitas à
principe con-
cessa alicui cō-
munitati reuo-
catur per in-
gratitudinem.
Secus si con-
cessa sit ob be-
nemerita.

14 ¶ Et per illum text. respondit Rom. d. consi. 436. privilegia concessa à principe ob remunerationē, transire in contractum, & fieri irrevocabilia ad quod & alia multa adducit, quod & idem asserit ipse Rom. in repet. d. l. si verò. §. de viro, in xxiiij. tal. ff. solut. mari. & Andr. Alciat. in lib. j. de verb. signifi. in quo integram illā Rom. repet. multo aptius ornatiū distinetiū transcripsit, & ante Ro. Bald. in d. l. si cum mihi. ff. de dol. (Et idem quoque voluit Carol. Ruin. consi. xxix. ponderatis, col. iij. num. 3. lib. j. & consi. 217. videndum, col. iij. nu. 7. eo. lib. j.) Et in simili etiam per illum text. læt cōsultul Alex. consi. c. j. visis testamentis exceptionis, col. j. & seq. lib. j. quod quamvis privilegium exemptionis à principe concessum alicui communitati possit per ingratitudinē reuocari, vt nuncupatim voluit Bald. in l. ij. in fin. C. de liber. & eor. liber. tamen si talis immunitas fuerit concessa ob benemerita, nō potest reuocari per ingratitudinem, quod & voluit ipse Alex. d. consi. 219. nec arguendi sumus, col. j. & seq. lib. j. & Barb. in d. c. nouit, & ibi etiam Fel. col. vj. & seq. & iterum col. x. vers. limita tertio in privilegio, ext. de iud. idem Barb. d. consi. ij. à Ioue principij, col. 4. lib. item iij. Socin. consi. lvij. visis privilegijs, col. ij. vers. postremo considerandum, lib. j. & consi. 84. accuratissime, col. penul. lib. iij. & las. in d. lex hoc iure, in ij. effectu, vbi limitat. & in d. §. libertus, in primo effectu. & consi. c. j. immunitas fuit concessa, col. iij. vers. confirmatur, quia in generalib. lib. 4.

vbi & ad hoc dicit sing. text. in d. l. si pater. & idem Ias. consi. cxxj. vifo themate, col. iij. vers. ego licet reuelerim, eo. lib. iij. & Stroph. Bertran. d. consi. cclij. lib. iij. & iterum consil. clvj. multa sunt dubia, col. iij. num. 8. cod. lib. iij. Quamquam contrarium voluit Franc. Aret. subdubius tamen, in d. c. nouit, col. iij. vers. intellige autem priuilegium, de iudic. & ante illum Bald. cuius non meminit, consi. 483. vifa immunitate, in ij. dubio, lib. ij.

15
Feudum com-
pessum ob be-
nemerita.

¶ Sed & per illud text. dicit Iacob. Ardiz. cuius auctoritas in materia feudorum est maxima, in sua summa, tit. qui. mo. feud. amic. quod feudum concessum ob benemerita, nulla potest ingratitudine reuocari, sequitur Bald. in c. j. col. iij. vers. dicit dominus, tit. si vas feud. princ. & in c. j. col. j. vers. aut quid si tale, & ibi Mart. Laud. post princ. & Cardin. Alexan. col. ij. tit. an mutus vel imperator. & Panor. d. consi. iij. col. vij. vers. hinc dicit dominus, lib. ij. & iterum consil. cxxx. cuius principium est, {videtur primò,} ante fin. eo. lib. ij. vbi ad hoc dicit esse text. cum glo. in d. l. si pater, §. vlt. & Fran. Curt. iunior in tractatu feudo. in v. parte princ. in j. conclus. in fi. & Ioan. Lup. in repet. rub. de do nat. inter vir. & vxor. d. §. 50. col. ij. & Zasius in epito. feud. part. x. conclus. iij. fallen. item iij. licet contrarium teneat Carol. Moli. in consuet. Parisi. tit. j. §. xxx. num. 99. & seq.

16
De eadem re.
Error aperta
tus Baldi.

¶ Ex quibus clare liquet toto celo errasse Guil. Cu. virum aliqui legum peritissimū, & omnium propè antiquiorum celebratissimū, & Bald. doc. oculatissimū, sed vt vtrunq; de meritis male meritum, dum in l. si tibi pecuniam. ff. si cert. pet. asserunt contra text. in d. l. si pater, donationem remuneratorem posse reuocari ob ingratitudinem: quoniam, inquit, causa precedens non est obligatoria, sed potius voluntaria, ar. l. generaliter, in ij. responsio. C. de secund. nupt. Adeo innatum est omnibus vel in re apertissima interdum errare. Quod si illi verum dicerent, subuerteretur quicquid vbiq; scriptum est de remuneratione meritoria.

17
Confirmatio
prioris senten-
tie.

¶ Est & in priorer sententiam optimus text. in l. metum autem presentem. §. sed licet. ff. quod met. caus. vbi donatio remuneratoria non rescinditur prætèxtu metus, quem text. ad hoc not. Ro. in d. l. si verò. §. de viro, in xlvij. fal. in fin. ff. sol. marr. & in d. l. si pater, §. vlt. ff. de donat. & d. consil. xxvj. col. ij. vers. secundò quia video, vbi dicit not. & Barb. in omnibus propè locis suprà allegat. in quibus multum illum commendat, nunc illum singul. nunc sollemnè dicens. & Ioan. Lup. in repe. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 50. col. j. vbi per eum text. dicit valde fing. Sed aduerte, ne erres, quòd metus illic non fuit in hoc incussus, vt donatio fieret, nec ab eo cui donatum est: sed qui alium metuebat, alteri donauit, vt ipsum defenderet, & ab eo metu liberaret.

18
Multa remun-
erationis spe-
cialia.

¶ Sunt alia multa remunerationis specialia, ex quibus nonnulla collegit Ias. dñ ipsius xvij. aut xix. effectus annumerat, tum in d. lex hoc iure. & ibi etiā Claud. Scissel. col. antepe. & seq. j. ff. de iusti. & iur. tum in l. si non sortem. §. libertus. ff. de cond. indeb. Quæ & ego huc non adscribam, sed ea duntaxat quæ sunt specialia, id est, specialia ipsius fauore contra regulas iuris communis inducenda cæteris effectibus relictis, vt nihil ad hunc locū pertinentibus, & ea quidem cū auctario non commendando præstetint aliorum tex. & doc. Nam aliqui sola remissione fuisse contentos. Sed & illis multò plura non minùs, si non magis, memoranda adiciam, quauis Ias. ipse in d. locis in hoc omnes neruos intenderit, vt quā plurima colligeret. Iam autem quinq; casus ad perpetuum minimèq; reuocabilem actus firmitatē spectantes adscripsimus, quæ propius ad materiam l. nostre accedunt. Cæteri & actus validitatem contra regulas communes respiciunt, quos inferius subiciò.

19
Donatio inter
virū & vxor-
em ex causa
remuneration-
is valet.

¶ V I. ergo casus specialis est, quòd licet non valeat donatio inter virum & vxorem. ff. & C. de donat. inter vir. & vxor. per totum. valet tamen ex causa remunerationis, secundum Bart. & Ias. in l. si diuortio. ff. de verb. oblig. Bart. in l. si voluntate. C. de dot. promiss. Bald. in leg. ij. §. creditum, in vlti. oppo. ff. si cert. pet. cum aliis multis concordantibus & antiquioribus & recentioribus, quos tibi lætè congestimus in commentariis nostrarum consuetudinum. tit. xiiij. §. x. in gloss. j. in princ. ij. fal. & in nostro tractatu nobilitatis. cap. xviii. num. 19. hinc fit primum.

20
Donatio inter
patrem & fili-
um. causa
remuneration-
is valet.

¶ V I I. non longè ab illo diuersus, quòd donatio inter patrem & filium, a aliàs etiam prohibita, l. donationes quas parentes. C. de donat. inter vir. & vxor. valet tamē causa remunerationis, secundum gl. Bart. Bal. Ang. & alios, in auth. vnde si pater. C. de inof. testa. gl. in l. si donatione, vbi etiā Bart. Bal. & alij. C. de colla. & in l. filium quem. C. famil. herc. & Roffred. Bonon. quæst. Sabba. vij. donatus, in solutione ipsius quæst. & iterum q. xij. examinemus, & c. in solutione. j. Bart. in l. frater à fratre, in prin. & rursum col. vlt. vers. sextò quæro, & ibi post eum Ioan. Montef. in repe. char. v. col. j. vers. quarto. ff. de cond. indeb. Idem Bart. in l. si tibi decem. §. si pater. & ibi Bal. in §. si quis, post prin. j. ff. de pac. & idem Bart. in l. j. §. nec castrense, col. pen. ff. de colla. bonor. & in l. si quis pro eo. §. j. in fi. ff. de fideiuss. & in tract. de duobus fratribus. col. vj. vers. deinde quæro quid si pater, & Bald. in l. ij. in ij. oppo. C. de inof. donat. & in l. si pater. post princ. C. qui bon. ced. pos. & in auth. ex testamento, & ibi Corn. col. ij. C. de colla. & in l. vlt. col. ij. vers. extra oppo. C. de vfu. pro donat. & in d. l. si mortis, vers. quæro si pater. C. ad l. fal. & in l. cum de bonis. C. de don. & in l. cum virum, col. iij. vers. sed nunquid præsumitur. C. de fideicom. Ange. in §. j. col. j. in auth. de immen. donat. Pau. Cast. in l. Aquilius, col. ij. & in d. l. per diuersas, col. vlt. C. mand. Flor. in l. quæ pater, col. iij. ff. famil. herc. Panor. in d. c. vlt. in fi. de donat. inter vir. & vxor. {Masuer. tit. de don. §. item hoc q. dictum est.} & Alex. d. cons. xx. col. j. lib. iij. Fran. Aret. d. consi. xvij. col. ij. Corn. cons. cxliij. licet dicendum videatur, col. ij. lib. ij. & Barb. in rub. extrà de don. col. j. & d. cons. xj. col. iij. lib. ij. & cons. 28. à Ioue' principij, col. j. lib. ij. & Soc. d. consi. lxxvj. col. ij. & Corn. d. cons. xcij. col. j. lib. ij. Philip. Deci.

Deci. consi. dcccxvj. in causa quæ agitur, col. j. (lo. Lup. in repeti. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 50. col. j.) & doct. vbique. Ut hunc casum ponit Ias. in ij. effect. in d. lex hoc iure. & in ij. effect. in d. §. libertus. (& etiam Claud. Scyfel. in d. lex hoc iure, col. xv. in ij. effect.) Nam & ipsum Ias. non prætenit, vbi & ipse meminit.

21 ¶ Verum vnus omnium Lancel. Poli. politissimè vir literaturæ super hoc dubitauit, in repeti. d. l. filium quem, char. xij. col. j. vers. secunda conclusio. C. famil. heretic. Non enim illi videntur posse procedere aliqua merita de filio in patrem, quæ non sint potius ex naturali officio & pietate, & ita ex debito, quàm ex liberalitate, & quæ possint patrem obligare, vt per totum tit. ff. de obseq. pa. præstan. Ego certè arbitror vix esse vlla filij in patrem merita, quæ superent debitam parentibus pietatem, vt quibus omnia post Deum O. M. debemus. Vnde negat Aristot. lib. ix. Ethico. c. j. parem siue æquivalentem gratiam diis atque parentibus posse rependi. Si quid tamè sit à filiis impensum vltra debitum parentibus officiū, quod ægrè competes, aut certè vltra id quod p. i. ex more patriæ filij solent aliis in parentes conferre, cuiusmodi fortè id fuit quod fecit Aeneas, qui patrem Anchisem humeris suis imponens, flammā inter & hostes illum à morte liberauit, suam interitum mortem contemnens, vt elegantissimè describitur à Virgil. ij. Aeneid. Quodq; non absimile fecerunt Amphionomus (siue Amphion, verumq; enim legitur.) & Anapias, aut vt alij appellant, Onapis, Emanthias & Criton fratres, cum Aetnæ incendia in Carinensem agrum se protulissent, huj sublatos parentes, humeris per medios ignes eueherunt. Quorum memoriam ita posteritas venerata est, vt sepulchri locus nominaretur campus piorum. autores Aristot. eius lib. qui de admirandis in natura scriptus est, cap. 3. Virgil. in fin. eius lib. quem de Aetna scripti, si ipse est, Strabo lib. vj. A. ufonius illis versibus, *Quem Catinam ficeat, &c.* Claudianus in ea elegia quam nuncupatim de piis fratribus inscripsit. Seneca ad fil. lib. iij. & vj. de beneficiis. Solinus. c. ix. & Valerius Max. lib. rerum memorabilium v. c. 4. quo etiā loco memorat de Plutone quodam Pinenfem iuuenem, qui bello Italico cum obfessæ vrbs fux claustris præfideret, & Rom. imperator patrem eius captiuum in conspectu ipsius constitutum districtis militum gladiis circumdedit, occisurum se minitans, nisi irruptioni suæ iter præbuisset, is in hostes qui patrem vindum tenebant, solus impetum fecit, eorumq; manibus patrem rapuit. Suntq; & alia huiusmodi multa nō vulgaria filiorum in parentes beneficia ab eodem Valerio mihi relata, quæ si aliquando cōtingant, nihil est quod filios remuneratione proptus indignos censamus. de quo tu vide quæ dicā infrā in quarta declaratione huius donationis remuneratoriæ, vbi aduocō Senecam discentem, an filius beneficium patri præstare possit. & text. apertissimè probantem filios etiā parentes ita suis officiis demereri, vt ad remunerationē parentes ipsi adigantur, in §. j. in prin. in auth. de nō elig. secun. nupt. vbi ita scribitur, plutimumq; à filio experta fauore, existimauit oportere, ne relinqueret eum si ne remuneratione. Ex quo etiam not. Ang. ibi, hanc obligationem antidotalen contrahi non inter alios tantū, sed & inter parentes & filios. itaque etiā bonus text. in l. de emancipatis, in prin. ibi, hoc à filij genitoribus meruerit. C. de legit. hered. & in l. cum pater. §. rogo. ff. de legat. ij. cum dicitur, rogo filia vt bona tua quandoque distribuas liberis tuis, vt quisque de te meruit, & in l. j. §. toties, ibi, si etiam iudicium patris meruit. ff. de coll. bonor. & in l. f. cernit, in prin. ibi, contemplatione meritorum. C. de secun. nupt. Pro illa tamen sententia Lanceloti facit quod scribit Bald. in l. si quis filiab. ff. de test. tutel. quod id quod relinquitur filio, non potest relinqui ob merita, sed tanquam filio. sed credo quod voluit dicere quod non videtur relinqui ob merita, quia allegat text. huc pertinentem, in l. tutor. §. quæ tutoribus. ff. de excusat. tutor. de quo dicemus infrā in prima declar. nu. 74. sed ij omnes. Et vide etiam quæ dicam infrā num. 106. quarta declaratio.

22 ¶ V I I I. qui & illi proximus, licet pater nō possit instituere filium spurium, aut nepotem ex eo, secundum sententiam multorum, vt plenè not. in l. vlt. C. de nar. bart. & plenissimè diximus in tractatu primogenituræ in xij. q. (num. 14. quod adeo.) poterit tamen id facere ob merita præcedentia, vt sing. voluit Bal. consi. lxxvj. cuius hoc initium est, si dicta institutio, col. ij. lib. j. ar. not. in d. authen. vnde si filij parens. C. de inoff. test. & iterum idem Bal. consi. cccxvj. casus talis est, quidam magister, col. iij. lib. ij. nisi sit idem consil. illic repetitum, quod nos credimus: & ante eum lo. And. quem non citat, in addi. Specul. titu. de succes. ab int. §. j. vers. quid ergo si habes: & ante hos omnes Roffre. Beneu. quaest. Sabba. xij. examinemus in solutione illius quæst. quem retulit, loco tamen non designato, Bar. consi. cxv. Oduus, col. j. & Saly. qui sequitur in d. l. vlt. col. vlt. C. de natural. libe.) Et huius effectus nullam Ias. mentionem facit, nec aliorum, in quibus illum tacebo.

23 ¶ I X. licet non possit clericus donare suæ concubinæ, per nō. per Bart. & alios in l. affectio. ff. de donat. cum simil. potest tamen ob merita, vt pulchrè consuluit Petr. Anch. consi. cxxlvj. dubium facit, hac ratione motus, quod inter personas prohibitas sibi donare, alij contractus non reprobantur, sed valent & tenent, per l. qui testamentum, & ibi not. ff. de probat. & in l. cum quis de cedens. §. pen. ff. de leg. iij. sed huiusmodi donatio est potius censenda quædam debiti naturalis restitutio, & sic alius quicunq; contractus siue distractus, quam donatio, & propterea non prohibita. Sequitur, numeri tamen illius consil. non recordatus, Barb. in d. l. duortio. colu. antep. ff. de verb. oblig. vbi hoc multum commendat, & Ferd. Loaz. in addi. Lancel. Gal. in repe. l. centurio. col. v. ff. de vulg. & pup. subtit. & Matth. Afflic. in dea. Neap. c. j. legatum factū, vbi ita dicit fuisse iudicatū in sacro Neap. consi. idq; esse notatū dignū. t. & Ant. Cap. in deci. tē Neap. c. j. in causa Hippofita.

De eadem re.

Arquivalens gratia diis at que parentibus non repēditur.

Aeneas merita in patrem. Et Amphionis & Anapiatis.

Etiā Plutonis Pinenfis.

Parentes alia quando ad remunerationē adiguntur. Obligatio antidotalis etiā inter patres & filios contrahitur.

Quod relinquitur filio, nō videtur relinqui ob merita.

Filius spurius non potest heredes instituere. Nisi ob merita.

Clericus donans suæ concubinæ ob merita.

Ratio eiusdē.

emphyt. & d. consi. 227. vbi suprà, lib. ij.} & Phil. Dec. consi. 398. viso casu proposito, col. pen. vers. postremo dato, vbi dicit generaliter multa concedi propter remunerationem, quæ aliàs prohibentur. {Et facit quod scribit Bald. in d. l. cum multa. C. de bonis quæ libe. vbi tamen loquitur de papa. vbi suprà diximus in ix. casu.}

*Idem in mino
re sine decre-
to alienante
rem immobio-
lem.*

19 ¶ X V I. minor qui sine decreto non potest alienare rem immobilem, per totum titu. ff. de reb. eorum & C. de præd. mino. Potest tamen eam donare causa remunerationis, vt asserit posse attemptari Rom. in l. si ante nuptias. ff. solut. matr. per tex. in d. c. quicumq; suffragio, quod dictum sequitur & commendat Socin. d. consi. lxxvj. & Alciar. in d. l. creditores. ff. de verb. signific. vt minùs mirari debeamus quod eleganter scribitur in l. etiam. §. ex præterito. ff. de manu. vind. quod minùs xx. annis potest manumittere seruum ob illius merita, quia videlicet dominum in prælio adiunxerit, contra latrones tuitus sit, quod cum sanauerit, quod insidias detexerit, & cetera id genus, quæ tex. dicit sing. Barb. in d. rub. de donari.} Super hoc tamē, quod dixi de immobilibus, vide {tex. in l. ij. & ibi Fran. Aret. qui eam legit cum l. j. C. si aduer. donat. & eundē Aret. in l. precibus, in iij. noc. C. de inoffi. donat. & in l. si ante, col. ij. & iij. ff. solut. matr. &} consil. xxiiij. incip. quatuor dubia. col. vlt. & Iac. in d. l. ex hoc iure, in xj. effectu. t. & ibi Claud. in iij. effectu, & ipsum Iac. in d. §. libertus, in ix. effec. quibus locis de hoc copiosè disputat, idēo plura dicere superfluo.

30 ¶ X V I I. mulier à statuto prohibita donare sine consensu mariti, poterit tamen ex causa remunerationis, vt in pulchro casu respondit, subdubius tamen Pau. Cast. consi. clxxij. in casu præsentij in prin. lib. ij. per l. si verò non remunerandi. §. idē Papinianus, in fi. ff. mandat. & not. in l. si fundum per fideicommissum, in prin. ff. de legat. j. Sed id qualiter intelligatur, & an id verum sit, videbis infra nume. 193. & hic admodum, & seq. t. & in nostris legibus connubialibus, in verbo, contraher, num. 48. sed hoc sing. & seq.

*Et in muliere
donante sine
consensu mar-
riti.*

31 ¶ X V I I I. licet etiam mulier non possit sibi vllō pacto in dote præiudicare, l. de die, & l. Attili-
cinus. ff. de pact. dota. cum si nisi tamen ex causa. l. licet manente, co. tit. Certè huius rei iusta cau-
sa esse censetur, si ea donet benemerito, vt singu. respōdit Philip. Dec. consi. 536. in causa quæ agi-
tatur Mantur, col. j. vers. venio ad secundum, motus ex his quæ suprà diximus de donatione in-
ter virum & uxorem, & inter patrem & filium famil.}

*Etiam in mu-
liere præiudi-
cane sibi in
dote.*

32 ¶ X I X. decuriones altis prohibiti donare res ciuitatis, possunt tamen & eas donare causa remu-
nerationis: nec propterea decretū est ambitiosum, nec reuocari potest, vt no. voluit Bart. in l. am-
bitiosa, col. ij. vers. quæro virum liceat. t. & ibi quoq; Alber. nu. 2. ff. de decre. ab ordi. faci. per text.
in d. libubemus nulli. §. sciētēs. C. de sacro. ecclē. & d. l. cum plures. §. pen. ff. de administ. tut. & alia
iura, & sequitur Alex. consi. clxj. viso rhemare superscripto, paulo ante fi. lib. ij. & consi. xliij. incip.
visis & ponderatis, col. j. vers. nec obstat si diceretur, & iterum col. iij. vers. nec obstat quod dona-
tio, lib. iij. & consi. xxx. ponderatis narratis, in fin. iij. dubij. lib. v. vbi ex hoc respondit ciuitatē sub
ditam principi posse ob benemerita immunitatem perpetuam concedere, & Fely. qui & hoc sequi-
tur in c. accedentes, col. vlt. in ix. conclusionē, de præscrip. & Iac. in d. §. libertus, in vj. effectu. & d.
consi. lxxij. dubitatur, col. iij. vers. similiter decuriones, lib. iij. & d. consi. cj. immunitas, col. iij. vers.
quintō & adhuc, lib. iij. Et hoc maiorem in modum comprobat, quod pulchrè decidit Alber. in
i. parte statutorum. q. cxxij. quod stante statuto, quod donum aliquod non possit fieri de bonis
communis, nisi sex partes consilij concordarent, poterunt tamen quatuor partes ex septem dona-
re causa remunerationis, non obstat tali statuto. Et ita dicit fuisse determinatum per collegium
iudicum Pergami, vbi est huiusmodi statutum. Et idem in simili casu consuluit Alex. d. consil.
44. col. antep. vers. nec obstat quod statutum communis Rodigij, lib. 4. t. Sed tu tamen interim
vide Bald. consi. 383. quando super facto, col. j. vers. his præmissis, lib. iij.}

*Idem in decu-
rionib. prohibi-
tis aliās do-
nare res ciui-
tatis.*

*Ciuitas subdi-
ta principi po-
test ob benem-
erita immuni-
tatem perpe-
tuā concedere.*

33 ¶ X X. potest iudex multas reorum aliaq; ad fiscum pertinentia donare causa remunerationis,
per l. diuus, ibi, vel si quid fortiter. ff. de bon. dam. & in l. in multatam. C. de modo mul. per quos
text. ita voluit Rom. in repet. l. si verò. §. de viro, in xlvij. fal. ff. solut. matr. vbi dicit quod secun-
dum hoc debet intelligi, quod no. Guil. Cu. & Bart. in l. j. in fin. prin. ff. de iusti. & iur. & Bar. in l. li-
lud. C. de præb. sala. lib. x. & Bal. in l. programma, col. ij. vers. pone quod præfes. C. commi. vel epis.
dum dicunt, quod potestas potest de bonis fisci remunerare illum qui accepit malefactorē, & id
quoq; voluit Barb. in d. tract. de præstat. Card. in iij. q. j. partis. col. vj. & in rub. ext. de donat. col. j.

*Et in indice
ad fiscum per-
tinentia dona-
nante.*

34 ¶ X X I. qui non longè abest à precedenti. Iudex potest ob delinquentis merita & beneficia in
remp. collata, penam vel minuerē, vel omnino remittere, per text. in l. j. postea cum Appius. ff.
de orig. iur. vbi cum Appius scriba librum legum Appio furripuisset, populoq; tradidisset, non so-
lūm impune cult quod furripuisset, sed & præmiū ob id quod populo tradidisset, consecutus est.
Et text. non minùs norandus in l. non omnes. §. vlti. ff. de re mili. vbi scribitur ei parendum esse,
qui transfugit, & postea multos latrones deprehendit, transfugasq; demonstrauit. Et posteriorem
text. dicit sing. idem Rom. sing. 538. nullus nisi princeps, ex illoq; decidit pulchrum casum. Sed &
illos text. ad hoc expendit Barb. d. consi. xj. col. iij. lib. iij. & d. consi. xxvj. col. pen. eo. lib. ij. Et poste-
riorem quoq; ad hoc annotat Rapha. Fulg. consi. 124. præsuppositis statutis, col. vlt. vbi & ad hoc
allegat l. quinq; summares. C. de decurio. lib. x. Sed & illum text. in d. l. non omnes, ad hoc ponde-
rat Alex. consi. xix. circa primum, ad fi. lib. vij. ad hoc quoq; citans l. i. quis in grati. §. hi quoq; ff.
de Senatus. con. Sylla. qui & mihi non admodū facere videtur, quamuis & ante eum illū ad hoc

*Idem in iudi-
ce penam mi-
nuente vel re-
mittente.*

expendit Bal. alicubi, vt paulo pōst subiciemus. Annotat etiam ad hoc text. in d. l. non omnes, Socin. si is est, in tractatu sal. regu. 229. lex generaliter loquens. Et est etiam bonus text. si soletur inspicere, in l. iad. si. ibi, ob merita in dultis. ff. de constit. princip. & similis text. in §. sed & quod principi, versic. plane ex iis. Insistit de iure nar. vbi glo. in verbo, ob meritum, ita illum tex. intellexit, & post eam Ioan. Plar. & Angel. Aret.

35
Deprecatio
quid apud
Rhetores.
Exempla de
precationis.

¶ In hanc sententiam locus est apud oratores, quam deprecationē vocant, de qua Tullius lib. vteris Rhetor. 2. Deprecatio est, inquit, in qua non defensio facti, sed ignoscendi postulatio continetur. Et paulo pōst huius rei exemplum subiicit, vt si pro aliquo claro aut forti viro, cuius in temp. multa pōst beneficia, dixeris, pōsis &c. Et lib. ij. artus Rhetoricæ ad Herennium, si eius sit id opus. Deprecatio est cum & peccasse, & consilium fecisse cōstet, & tamen postulat, vt sui misereantur. Subditq., hoc in iudicio non ferē vsu posse venire, nisi quādo pro eo dicimus, cuius multa rectē facta constent. Additq., hoc modo in loco communi per amplificationem inuenimus, qd si hoc fecisset, tamen ei pro pristinis beneficiis ignosci cōuenire. Et eadem propē scribit in lib. ij. eiusdem operis. Hoc genere deprecationis vtitur ipse Tullius in oratione pro Annio Milone statim in exordio, deprecās inter cætera, vt Clodij interitus Miloni propter multa illius præclara in rempu merita condonetur. Idem in oratione pro Lucio Flacco refert Marcum Aquilium multis auaricie criminibus testimonijsq. conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat, à Romanis iudicio liberatum. Cuius etiam rei meminit idem Tullius in septima, eademq. vltima actione in Verrem, statim post prin. & in lib. secundo de Oratore. Et eius autoritate Lilius lib. ab Verbe condita lx. in princ. si verum retulit Florus in epitome. Addit autem Cicero in ea oratione pro Flacco, se consulem C. Pisonem defendisse, qui quia consul fortis constansq. fuerat, inco lumnis est reipub. reseruatus: refertq. alios ob id ipsum quoque absolutos. Et paulo infra, Semper, ait, graues & sapientes iudices in rebus iudicandis, quid vtilitas ciuitatis, quid communis salus, quid reipub. tempora poscerent, cogitauerunt.

36
Historia de
M. Horatio.

37
M. Horatius
magis admira
tione virtutis,
quam iure
causæ a pop.
Rom. absolutus
est.

¶ Lilius autor grauisissimus, cuius nuper meminimus, lib. j. scriptū reliquit, M. Horatium, qui paulo antē imperiū po. Ro. sua virtute peperisset, quippe qui ter geminos Curiatios interemerat, fororemq. suam, dum rediret à victoria, obuiam sibi factam, mortem vnus ex Curiatii, cui desponsata fuerat, sentent, gladio trāsfixit, à po. Ro. absolutum fuisse magis admiratione virtutis, quā iure causæ: vt tamen cædes manifesta aliquo piculo lucretur, imperatū patri Horatii, vt filium expiaret pecunia publica. Quam historiam etiam conscripsit Ariflides Milesius in lib. Italicarum rerum, & Dionysius Halicarnassensis lib. ij. Et Cicero in illa oratione pro Milone. Valerius Max. rerum memorabilium lib. vj. c. iij. & iterum lib. viij. c. j. & Plutarchus in suis Parallelis, vbi & testimonio Demarati rerum Arcadicarum lib. ij. eandem quoque refert historiam accidisse apud Tegeas. & Festus Pompeius quo loco de sororio Tigillo disserit.

37
Lucanus quin
dam miles a
pud M. Fabiū
accusatus.
Præclari Fabij
Maximi
factum.

¶ Aliam historiam huic loco maximē congruentem recenset ipse Plutarchus, cum in vita Fabij Maximi, cum in Romanorum apophthegmatis, quōd cum miles quidam Lucanus apud ipsum Maximum esset accusatus, quōd muliens amore noctu sæpe in castris vagaretur, cæterum mirabili armorum virtute vir esse narraretur, mulierem quam deperibat, deprehendi eo clam iussit, & ad se duci. Vt autem adducta est, accessit homine, quōd contra legem inquit, pernoctes, haud me latuit, ac ne prius quidē latuerat, quōd probatari studeat: quare fortiter tuis ac rectē factis errata condonentur. Reliquum nobiscum eris: habeo enim sponsores. & adductam mulierculam ei commendauit ac tradidit. Quam rem etiam retulit Plinius, siue is est Suetonius, vt alij contendunt, siue Cornelius Nepos, vt & aliorum est sententia, in lib. de viris illustribus, quo loco de Fabio Maximo scribit & Valerius Maximus lib. viij. c. ij.

38
Ionathas mor
te edicto pro
posita libera
tus ob deu
os Philis
liberos

¶ Sed & id quoque exemplo diuinorum librorum possumus comprobare. Ionathas enim contra regis edictum suum mellis ante vesperū comedit: tamen quia illa ipsa die Philistheos deuictrat, salutemq. in Israel fecerat, pijs populi precibus liberatus est à morte edicto proposita, cuiq. iā per patrē fuerat destinatus, sicuti scribitur j. Reg. xiiij. & repetitur in decretis canonicis xxij. q. ij. §. vlti. Et hoc quidem ad hoc propositum ponderauit Ioan. de Lig. in tractatu de bello. c. xxix.

39
Confirmatio
præcedentium.

¶ Prædicta confirmantur per id quod pulchre & eleganter consuluit Bal. consil. liij. item prouiderunt & ordinauerunt, lib. ij. quōd prouisiones generales statutorum recipiunt tacitas exceptiones propter casus emergentes, in quibus oportet specialiter prouideri. vnde suadente causa speciali cessat prouisio generalis. Hinc est quōd propter singularem meritā singularis fit prouisio, quod secundū generalia statuta non posset fieri, per d. l. si quis graui. §. is quoque, qui legitur cū §. vtrum, vbi dicit notab. Bart. quōd si est prohibitum forensi acquirere possessionē in ciuitate, tamen propter singulare meritum, vt quia multum operatus est in recuperatione alicuius castris rebellantis, potest hoc ei concedi. hæc Bal. qui ad hoc dicit facere d. l. Aquilius, & l. si parer. ff. de donat.

40
Suadente cau
sa speciali cessat
præmissio
generalis.

¶ Quin huic rei tantum tribuere antiquiores, vt non solum propter merita illius propria qui deliquit, sed & maiorum coniunctorumq. ipsius delinquentis, illum minus punirent, aut impunitum relinquerent. quod hinc constat, quōd Berenice alius Pherenice dicta cognomēto Calpatera, cum virum habitu merita ludis interfuisset, vbi Pisthodem filium coronatū vidit, cognitaq. ac quæstione habita, quōd ad ludos mulieribus interditi fuissent, meritis fuorum absoluta est, cū tamen secundum legē ex Typeo prærupto monte præcipitabatur quē id fecisse essent deprehensæ.

Autores

40
De eadem re.
Berenice me
ritis suorum
absoluta.

Autores Pausanias lib.v. & Aelianus de varia historia. Et apud Lium lib.3. Appius dum in vin-
cula duceretur, maiorum merita in rempublicam commemorabat, quod poenā deprecatur. Nam
& merita parentum ad liberos quoque transeunt, ut eleganter respondit Bal. conf. cccv. prætutē-
dum est ad euidentiam quod priuilegium, col. ij. lib. j. Quem ita refert & sequitur Socin. conf. 84.
accuratissime, col. ij. vers. ex quibus in proposito, lib. iij. Ideoque & Tullius in eodem lib. j. de inue-
nitione, quo loco de deprecatione dissent. Oportebit, ait, eum qui sibi vti ignoscatur postulabit, cō-
memorare si quā sua poterit beneficia, & si poterit, &c. Et paucis interiectis, deinde maiorū suō-
rum beneficia, si quā extubant, proferre. Tacitus autem lib. xj. tradit Plautio Laterano mortē quā
ex sceleribus meruerat, fuisse remissā ob parui egregium meritum. (Marius autē in oratione apud
Sallustium in Iugurtha: Ad hoc ait) alij si deliquere, vetus nobilitas, maiorū facta foris præsidio ad-
fuit. Quint. lib. vj. c. j. Periclitantē (inquit) cōmendat dignitas, & studia foris, & suscepit bello ci-
uitates, & nobilitas, & merita maiorum. Nam & aliā quoque videmus apud nos, filios remunerari
ex parentum meritis. liij. ff. de priuileg. vetera. & l. nemini, vers. filios autem, & l. petitionem, vers.
filij scilicet. C. de aduoc. diuer. iudic. & l. inuenimus, vers. & filios. C. de aduoc. diuer. iudi. quos text.
ad hoc citat Rom. conf. xxix. in causā maiorū.)

41. Quæ omnia vel intelligas, ne tu erres, nisi quis grauissimum atrocissimūque facinus in rē-
publicam commisit. Neque enim magis sua ipsius merita & beneficia à poena tanti scelētis facinoris vindic-
care debent, quā olim vindicantur Manlium Capitolinum ob defensum Capitolium dictum,
quin & si sexdecim annorum voluntarium militem pro Republica obtulit, triginta septem mil-
litaribus donis à suis duobus ornatus, viginti tres cicatrices in pectore habuerit, capta virbe au-
tor in Capitolium fugiendi quadam nocte clangore anseris excitatus Gallos ascendentes deiecit,
patronus à ciuibus appellatus, & farre donatus fuit, domum etiam in Capitolio publice ac-
ceptam: tamen quoniam regnum affectare, & ita libertatem reipub. opprimere conuictus est, nulla
suorum tantorum in rempublicam meritum ratione habita, ex sententia Rom. Pop. à quo bo-
nam partem legum nostrarum habuimus (ne quis forte contra legem id factū contendat) de saxo
Tarpeio præcipitatus est, domus illius diruta, & bona publicata, in eiusque notam factum senatus-
consultum, ne cui de Manlia gente Marco cognomen esset. autores Lium lib. vj. Valerius itē lib.
vj. cap. iij. Plinius, si is fuit in lib. de viris illustri. & Plutarchus in Camillo. (Et de hac re loquens
Portius Latro in declamatione in Catilinam: Recte igitur maiores nostri summis laudibus effere-
re sunt, qui Sp. Melium, qui Gracchos, qui Manlium Capitolinum, qui Drusum, qui Saturninum
fortissimos homines & reipublice sepenumero non mediocriter opitulantes, quod diuenerint in
affectatæ tyrānidis suspitionē, morte multādos esse putauerūt. Nec Spuriū Meliū fauor ampli-
simus ciuitatis: nec Gracchos aui sui amplissimi viri memoria: nec Mālio celeberrima gloria Ca-
pitoliū liberati, nec Druso sanctissimi sui penates: nec Saturnino ius sacrosanctæ dignitatis auxilia
ta est. Hæc ille.) Quod nimirum confirmat quod in simili tradit Cæpola cautela iij. incip. propter
maximā, & quæ diximus in causis minuēde poenæ in 49. causā, vbi hæc rē latissime tractauimus.
42. X X I. I. casus assumitur ex Leum nauarchorum. C. de nauicul. l. xj. vbi remittitur opus soluēdi
gabellas propter remunerationem, quod aliā remitti nec debet nec potest, sicuti per illum text.
annotauit Ludouic. Rom. in repetit. d. l. si vero. §. de viro. in d. xlvij. fal. ff. solu. matr. & Barb. d. cōf.
xj. col. iij. lib. ij. & d. conf. xliij. col. vlt. eo. lib. ij. Quod dictum credo esse verum ex iis quæ diximus
in duobus præcedentibus effectibus. Sed an id probetur ex d. l. cæterorum sit iudicium.

43. X X I I. I. ex litem si verberatur. §. j. ibi, item si forte ager. ff. de rei vendi. & l. Lucius. in princ.
ibi, partim veteranis in præmia assignatis. ff. de euictio. Ex quibus probatur quod potest princeps
vel ciuitas rē vnus alteri donare & assignare ex causā remunerationis rei bene gestæ pro repu-
blica, & ita per illos tex. voluit (Ang. in l. j. §. si is pro quo. ff. quod quisque iuris.) Fulg. conf. 144. An-
tonius de crimine. col. ij. vers. in oppositum arguitur. Pau. Cast. cōf. 178. donatio prædicta. in fi. lib.
1. Ro. conf. 310. in casu propositæ consultationis. col. j. Phil. Dec. conf. 269. cōsultus ab illustri, col.
3. dum allegat Pau. vbi supra) conf. 271. in casu transmissio. col. 3. vers. vltimus etiā. & rursus in ad-
dit. illius conf. col. vlt. & conf. 286. in causā communitalis. col. 3. vers. venio ad secundā, & conf.
357. in causā magnifici, col. 2. vers. considerandum est.) & conf. 390. quoniam ex factō, col. v. vers.
secundo est ponderandum. & Ludo. Gozad. qui alios allegat, conf. j. Deus scrutator, col. ix. num.
36. & conf. 26. in causā illustris morum, nu. 10.) Et ex illis iunbus passim nostri doct. tradidisse posse
principem ex causā publice utilitatis rem alterius auferre, vt Barr. in l. quæcunque, in fi. C. de iur.
fil. lib. x. §. 10. Fab. in l. bene à Zenone, post princ. C. de quad. præscrip. & Bal. in l. rescripta. col. vlt.
vers. tertio queritur. C. si conius vel vti. publ. & Alexan. latē conf. xcij. visis & sæpius recensitis,
col. pe. lib. v. Sed quod ad causam remunerationis etiam priuatim pertinet, est & alius bonus tex.
quem citat Rom. vbi supra in l. j. C. quib. ex causis. pro præ. lib. accip. vbi ex causā cogitur do-
minus seruum manumittere. Et vt scribit Tullius in oratione pro Cornelio Balbo, Seruos bene
de rep. meritos per sepe libertate publicè donari videbamus.

44. X X I I I. I. litem tex. not. in l. viuis libertus. ff. si quid in fraud. patron. restringens omnia iura pro-
hibentia ne libertus donare possit, quod minus legitima patronorum pars ad eos perueniat, vt l. j.
& per totum eo. tit. vt videlicet procedat, nisi libertus bene merentibus donauerit, quo casu po-
test patroni partem minuire, vt illic cauetur, & illum tex. ad hoc not. Bal. in l. iij. oppo. C. de

Merita paren-
tū ad liberos
transeunt.

Plautio Late-
rano mors re-
missa ob pa-
trui meritum.

Manlii Capito-
lini egregia
facta.
Idem patro-
nus à ciuibus
appellatus.
Idem ob regni
affectationem
de saxo Tarpe-
cio precipi-
tatus.
Senatus con-
sultum factū
ne cui de
Manlia gente
Marco cognō
men esset.
Exemplū eius-
dem rei in Sp.
Melio.
Et in Græco-
chis.
Et in Satur-
nino.
Onus soluēdi
gabellas rem-
missum pro-
pter remunera-
tionem.

Princeps vel
ciuitas donā
rem vnus al-
teri causā re-
munerationis.

Princeps ex
causā publi-
ca potest rem
alterius au-
ferre.

Libertus pa-
troni partem
immunes re-
munerationis
causæ.

inoffi. dona. & Rom. in repe. §. de viro, in l. si verò, in xlvij. fal. vers. vj. ff. solut. matri. t Alex. conf. lv. consideratis verbis dicti statuti, col. ij. vers. & subdit ibi, lib. ij. & Barb. in d. rubr. de donat. vbi eum tex. dicit sing. & d. conf. ij. col. j. lib. 3. & Corn. conf. clxxvij. in hac consultatione, col. vlt. lib. 2. & Iason in auth. vnde si parens, col. vlt. C. de inoffi. testa. & in d. l. ex hoc iure, in x. effectu obligationis antidotalis. ff. de iustit. & iur. & in d. §. libertus, in viij. effectu. Et vide gloss. in l. patronus. ff. de probat. disputante de intellectu d. l. viuus.

45
Eadē de causā
sares subie
cti restitutio
ni alienantur.

¶ X X V. quod tradit Iason, quid sing. in auth. res quæ, col. ij. in v. limitatione. C. commu. de leg. quod res subiectæ restitutioni, & quæ propterea alienari prohibentur per l. vlt. §. sed quia nostra, & seq. C. eo. tit. i. possunt tamen alienari ex causa remunerationis, quia aliis prohibita alienari, pos sunt tamen ob hanc causam alienari. quanquam illud non audet asseueranter asserere, sed cogitā dum relinquit, malens aliorum iudicium expectare, quam licem suam facere, quoniam id expresse cautum non sit. (Sed & hoc ipsum intrepidē tener Firmia. in tracta. gabel. in iij. parte viij. partis princip. in xxxij. questio. vbi id dicit sing. idq. ipsum voluisse Bart. in j. constit. ff. in prin. col. vlt. qui tamen id non dicit, sed aliud quod dicemus in seq. vers.)

46
Et res à iure
aliis alienari
prohibet.

¶ X X V I. casus etie generalis, vt quæ aliis à iure alienari prohibentur, possunt tamen ob remunerationem alienari, si credimus Bart. id generaliter affirmat in suprascriptione proemij ff. col. vlt. & Pan. in c. per tuas, col. ij. vers. in gl. j. in fi. ext. de dona. & las. in d. l. ex hoc iure, in 8. effectu, & ibi Claud. Scyfel. in 4. effectu, & eundem las. & in d. §. libertus, in vj. effectu, (& conf. cccxxvj. Caro. olim, col. viij. vers. octauo facit, lib. ij. & d. conf. lxxij. col. iij. vers. mouet in primis, lib. ij. Phil. Dec. cōf. cccxxij. dura & admodum rigorosa, col. ij. vers. accedit etiam, Io. Lup. in d. rubr. de dona. inter vir. & vxor. d. §. 50. j. Et bene facit quod scribit Bal. in c. doceri, col. 3. vers. si instrumentū dicit donauit, extra de rescript. quod vbi merita adfunt, non præsumitur fraus ex aliquo interdico, per glo. in l. qui testamentum. ff. de probatio.

Vbi merita
adfunt non
presumitur
fraus.

47
Insinuatio nō
habet locū in
donatione re
muneratoria.

¶ X X V I I. donatio remuneratoria non indiget insinuatione. l. Aquilius. & ibi gl. in verbo, mora. (Alber. qui dicit alibi se non legisse, (Bart. Imo. & omnes. ff. de donatio. (Dyn. & Alber. in l. si pa ter, §. vlt. ff. eod. tit.) Oldra. conf. v. Titus dedit duobus. & conf. cccxij. ad habendum aliquale no titium. & Io. And. in addit. Spec. tit. de instr. edi. §. porro, col. vlt. Guil. Cun. in l. illud, & ibi etiā Bal. col. pen. q. iij. & Saly. C. de sacrosanct. eccle. Alb. & Saly. in l. vt. C. de pact. Bal. in l. i. ante fin. C. ne lice. poken. & in d. l. si cum dolo. ff. de dolo. & in l. si pater. C. qui bon. ced. poss. & in l. si tibi pecuniam, in lect. antiqua. ff. si cert. pet. & in l. si mortis, vers. quarto an donatio, C. ad legem Falc. & in l. sed & si lege. §. consulat. ff. de peti. hered. in vtraq. lect. & ibi quoq. Ang. qui ad hoc dicit singu. glo. in d. l. Aquilius. & idem Bal. in l. idemq. §. vlt. ff. mand. & in addit. Spec. tit. de donat. vers. quid si pater, & Ang. in l. sancimus. C. de donat. & in l. vlt. in prin. C. de iure dot. & in l. cum multæ. quæ est vlt. in prin. C. de donat. ante nupt. & in l. j. si pater. ff. pro don. & conf. clxxx. visis prædictis instrumentis, col. vj. vers. venio ad tertium. Flor. in l. quæ pater, col. ij. ff. fami. erc. ff. & Rom. in d. l. si pater, §. j. ff. de donat. & conf. xxvj. cuius est initium pro decisione eorum, col. j. vers. his tamen nō obstantibus, vbi & ad hoc allegat rex. in auth. eod. decursum. C. manda. & iterum conf. xcy. vlt. prius donationis instrumento, in fi. Ang. Aret. in §. aliz, col. vlt. Inst. de donat. & iterū in §. in personam, col. vj. vers. secundò & principaliter. Inst. de actio. & Soc. conf. lxx. circa primam questionem, col. v. vers. item videtur fuisse facta. & conf. seq. col. ij. lib. j. & Barb. in rub. de dona. vbi ad hoc dicit sing. gl. in d. l. Aquilius. & conf. xj. illud asseram, col. iij. lib. ij. & conf. xxvj. sapienter scripsit, col. pen. eod. lib. ij. & d. conf. ij. in prin. lib. ij. & conf. xlj. Deum inuocent. & col. vj. eod. lib. ij. & conf. lj. clementissimum Deum, col. vlt. lib. iij. & Phil. Corn. conf. xcviij. videtur in præsentī consultatione, col. j. lib. iij. & Alex. conf. xxx. ponderatis his, col. ij. lib. iij. t. Franc. Aret. in l. Iulianus, §. j. col. iij. ff. de verbo. oblig. i. & Guil. Pap. q. xcv. dubitabatur, & conf. xxxij. nobilis Catharina, col. ij. vers. & si dicatur. & Fortu. Gart. in l. iurifigentium, §. quinimo, col. 32. vers. præterea adde. ff. de pact. las. conf. clxix. circa primum consultationis articulum, col. ij. vers. nec obicit, si diceretur, lib. iij. f. & Claud. Scyfel. in d. l. ex hoc iure, col. ij. in ij. effectu, de iustit. & iure.

48
Donationes
sunt stricti iu
ris.

Nisi sint remu
neratorie.

¶ X X V I I I. licet donationes quodā respectu sint stricti iuris, vt ceteri contractus, l. quicquid. ff. de verb. oblig. tamen aliis latissimè sint interpretandæ, per c. cum dilecti, extra de donat. tamē quæ ob remunerationem fiunt, latius præterea interpretari debent, vt tradit Phil. Dec. conf. 468. superiori anno, col. iij. nu. 14. & iterum conf. cccxcviij. vlt. casu proposito, col. ij. nu. 11. vers. accedit, & vtrubiq. per not. per Alex. in l. iij. in prin. col. j. vers. secundò limita. ff. quod quisq. iuris. Et hoc quoque ante hos tenuit Pan. conf. xxx. videtur primò, col. ij. vers. quinq. & vltimò, col. ij. lib. 2. & ita quidem vt potius præsumatur realis & transmissibilis ad hæredes, quàm personalis, vt pul chre respondit Pet. Anch. conf. cccxxvij. discurre materia, col. ij. vers. tertio debet attendi. Nam & Bal. conf. ccccx. quod dictus, ad h. lib. v. dicit quod quæ bene merentibus conceduntur, efficacius conceduntur, per l. 3. §. h. quoque. ff. de senatuf. Sylla. & l. j. §. j. ff. de iustitia & iur. & ibi. Gui. Cu. de quo etiam vide quæ dicemus infra nu. 85. & ego.

49
Statuta cōpre
hendunt etiā
forenses pro

¶ X X I X. quod præcedenti congruit, licet alias statuta non cōprehendant forenses, sed tantum ciues, & eos quidem habiles: cōprehendunt tamen forenses, & aliis inhabiles, propter beneficentia, verbigratia, si ex statuto forenses non possunt acquirere bona, possunt tamen ex causa bene meriti, vt si fiat statutum quod quicunque dederit tale castrum, babeat talem possessionem forensis

sis idipsum faciens acquirit eam possessionem, licet aliàs incapax. Bart. in d. liij. §. h. quousque. quem legit cum §. vtrum, & ibi quoque Bal. ff. de S. C. Sylla. & dicit præterea ipse Bald. quod aliàs incapaces beneficiorum suæ ciuitatis, ipsam quoque præmium accipere debent.

per benemerita.

Actus aliàs dubius presumitur donatio ob benemerita.

Merita faciunt presumi remissionem iniurie præcedentis.

Rescriptum presumitur concessum ad postulationem partis. Nisi præcesserint merita.

Métio mortis facta in donatione facit presumi donationem causam mortis. Nisi merita donatarii præcesserint. Donatum officiali ante prælatum benemerito, id semper presumitur donatum fauore persone, non officii.

Privilegiatus pte natura personalia. Et strictè interpretanda.

- 10 XXX. licet aliàs in dubio non presumatur donatio per l. cum de debito. ff. de proba. cum multis simil. & concord. à me citatis postea in ead. glo. nu. 206. incip. in dubio autem. Tamen merita præcedentia faciunt, non tantum simpliciter presumi donationem, sed ut actus gestus aliàs dubius presumatur donatio, per tex. not. in d. li. verò non remuneranda. §. idem Papin. & ibi glo. Bart. Bal. & alij. & gl. in l. vtrum ff. de donat. inter vir. & vxor. & in l. quæ dotis, & ibi Bal. ff. solu. matr. & Bal. in l. 2. col. j. & iterum in l. generaliter, in iij. oppo. C. de non nu. pec. & in l. iij. j. quæst. C. de iure dot. & in l. j. col. iij. vers. quarto circa hoc. C. de confes. & in l. iij. §. creditur, in j. oppo. ff. i. cert. per. & in l. cum quid, col. j. & iterum col. vlt. ff. co. tit. vbi & ad hoc allegat l. i. testamentum. §. ff. de fideiuf. & in e. si cautio, col. j. de fide instr. & idem Bal. (conf. c. ex vii. h. c. marenia, in fin. lib. j. & j. conf. l. xv. incip. si vnus ex fratribus, in fi. lib. v. & Rom. in repet. d. li. verò. §. de viro, in xvij. falle. ff. sol. matr. & conf. c. xlvj. incip. ista quæstio, col. vlt. & Ang. in d. li. sed & si lege. §. consuluit, in fi. ff. de petit. h. c. & Pau. Cast. in l. traditionibus. C. de pact. finia. in tract. de episcopo, in iij. par. lib. 4. in l. xj. quæst. in fi. Alex. & Ias. in d. li. si diuortio. ff. de verb. oblig. Corn. conf. j. in hac consultatione, col. j. vers. & licet aliàs, lib. j. & conf. c. ex ix. licet videatur, colum. vlt. lib. j. & d. conf. t. 4. col. j. lib. iij. Ias. in d. l. ex hoc iure, in quinto effectu, vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. li. verò non remunerandi §. idem Papin. & ibi Claud. Aque. col. xj. in quinto effectu, & idem Ias. in d. §. libertus, in quarto effectu, & ibi ante cum Socin. ad fi. & Hicro. Grat. conf. xciiij. in causa excellentissimi, col. vlt. nu. 17. lib. j. vbi dicit quod asserens contrarium, debet liquidissimè probare.
- 11 XXXI. qui à præcedenti non admodum distat, quod etiam merita faciunt presumi remissionem iniurie præcedentis, per l. in ipsius. C. fam. l. hereticum, vbi ex hoc not. Bald. quod si inimici sibi faciunt iniuriam grata seruitia, presumitur remissa iniuria. Et bene facit quod voluit ipse Bal. in l. liberi. C. de inoffici. testamen. quod si filius commisit causam ingratitudinis, gratitudo & merita postea secuta tollunt ingratitudinem præcedentem: quod & traditur per recentiores in l. j. ff. sol. matr. & in l. fratres. C. de inoffici. testa. Et hunc casum ponit Ias. in d. l. ex hoc iure, in xij. effectu, & iterum in xix. nam hunc duplicat, & in d. §. libertus, in xj. effectu.
- 12 XXXII. licet in dubio presumatur rescriptum concessum ad postulationem partis, non motu proprio, si motu, de præb. lib. vj. & not. Bart. & alij. in l. si iniquum, in princ. ff. quod quisque iur. cum concord. ibi adductis à recentioribus. Fallit tamen cum præcesserint merita illius, cui rescriptum concessum est. nam ob ea presumitur fuisse concessum motu proprio concedentis, ut voluit Guillelmus Cum. in d. li. si quis iniquum. §. si procurator, arg. d. li. verò non remunerandi. §. idem Papin. ff. mand. & sequitur Alber. in l. j. in princ. in v. oppo. ff. cod. quod quisque iur. Alex. qui dicit mentem tenendum, Soc. qui dicit not. & Ias. in d. li. si quis iniquum, in princ. lib. col. j. in l. j. limit. alter col. item j. in l. limit. hic col. j. in l. limit. Phil. Dec. col. j. in l. j. item limit. & ipse Ias. in d. l. ex hoc iure, in iij. effectu, & ibi Clau. Aque. col. pe. in viij. effectu, & idem Ias. in d. §. si libertus, in iij. effectu, & Lud. Gozad. conf. xxvj. in causa illustrissimorum, col. iij. nu. 17. dum citat Alex. in d. l. 3. quod quisque iur. Et bene facit quod dicit Bald. in l. quod fauore, in j. oppo. post Iacob. But. C. de legib. quod rescriptum motu proprio concessum, presumitur concessum ob mentem. Et quod scribit idem Bal. conf. c. cccclxxxij. visa immunitate, circa medium, lib. j.
- 13 XXXIII. qui & non multum abest à superioribus, licet aliàs cum in donatione fit métio mortis, ut si dono tibi post mortem meam, in dubio presumatur donatio causa mortis, secundum Bar. in l. vlt. col. iij. vers. tertio quarto, & ibi quoque recentiores. C. de pact. per l. Scia. ff. de dote prælega. & l. Scia. & l. vbi mortis. ff. de donat. causa mort. Tamen si merita donatarii præcesserint, presumitur potius donatio inter viuos, vt ita fit efficacior, vt not. voluit Bal. in l. i. mortis, ante medium. C. ad legem Falcid. per not. in d. l. quæ dotis. ff. sol. matr. vbi Alex. col. iij. & v. adscribit viij. limitationes ad eam regulam, qua diximus donationem in qua fit mentio mortis, presumi factam causa mortis. Sed hanc tamen prætermisit, non minus illis omnibus, si non magis, notandam.
- 14 XXXIII. Licet cum quid donatur officiali, aut prælato, legato, aut alteri, dubitetur an id sit donatum contemplatione sacerdotij vel muneris, an verò personæ, de quo per gl. & doct. in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procu. & in l. i. verò. §. item quicquid. ff. solu. matr. & Cano. requisiti, extra de testa. cum simi. Tamen reiectis omnibus aliis causis & distinctionibus si donatum sit officiali aut prælato benemerito de donante, id semper presumatur donatum fauore & respectu persone, non officij, vt ling. respondit Bal. conf. c. xciiij. præmissis verbis, col. j. in fi. lib. 2. per not. in d. auct. vnde si parens. C. de inoffici. testa. & in d. li. si donatione. C. de collatio. & idem voluit Albe. in l. j. col. j. vers. sed an reliquum, ibi idem si suis. C. de sacrosan. & eccle. & Socin. in l. 2. col. iij. vers. circa tertiam, ff. de reb. dub. & vide infra nu. 74.

- 15 XXXV. Licet in multis casibus fit dubium an appellacione filiorum contineantur nepotes, de quo latè diximus in nostro tract. primige. in qu. xl. nu. 54. incip. 15. ratio, & 3. seq. & iterum nu. 155. incip. 23. licet aliàs, præsertim verò in privilegiis quæ suapte natura solent esse personalia, vt not. in l. privilegia quidem, & in l. in omnibus causis. ff. de leg. iur. & in c. privilegium, co. tit. lib. vj. Et quæ item aliàs sunt strictè interpretanda, Bart. in l. vlt. col. 2. ff. de constit. prin. & in l. j. ad fin. C. de iur. &

iur. & fact. ignor. Pan. in c. olim. in fi. extra de verb. signi. Tamen si fuerit concessum privilegium cuiuspiam & eius filius ob ipsius merita, haud dubie intelligitur de nepotibus. Ita enim sing. voluit Bal. conf. cccij. ad euentiam pramittendum est, quod appellatione, col. ij. vers. item ista interpretatio, lib. ij. Nam & aliis cum agitur de remuneratione, debet fieri lata interpretatio, vt dicemus infra, nu. 85. & ego huius.)

Nisi agatur
de remunera-
tione.

§6
Stipulatio si-
ne causa non
ualeat.
Nisi merita
præcesserint.

§7
Iudices à sub-
ditis non pos-
sunt munera
accipere.
Nisi ex causa
remuneratio-
nis.

§8
Donans per-
dit beneficiū
ne conuenia-
tur ultra quā
facere potest,
ex causa re-
munerationis.

§9
Donans tene-
tur de cuius
ne ex causa
remuneratio-
nis.

§60
Fideiussor
causa remune-
randi à cre-
ditore libera-
tus.

§61
Fructus rei
pignorate cō-
putantur in
sortem.

Secus in obli-
gatione anti-
dotali.

§62
Vsuræ non
sunt prohibi-
tæ.

¶ XXXVI. Licet stipulatio sine causa non valeat, aut certe illi obstat exceptio l. ij. §. circa. ff. de excep. dol. Tamen si sint merita præcedentia, valet, vt voluit Bal. in d. l. generaliter, in 4. oppo. C. de noui nu. pecu. & in l. & si inutiliter, quæ est ij. ad fi. C. de fideic. & Fely. in c. si cautio, col. v. vers. fallit xiiij. & iterum vers. fallit vltimò, extra de fide instr. Ias. nullam Bald. nec Fely. mentionem faciens in d. l. ex hoc iure, in vij. effectū. & ibi Claud. Aque. col. pen. in ix. effectū. & idem Ias. in d. l. libertus, in x. effectū. & Lancel. Gal. in rubr. ff. de verb. oblig. col. xxxvj. vers. item ista obligatio, & Fortu. Gartia. in l. iur. gentium. §. quinimo, col. xxxij. vers. ego erò de tali. ff. de pactis.

¶ XXXVII. Depromitur ex tex. memorabili in d. l. Aquilius. ff. de donat. Ex quo not. Bart. ibi, in iij. oppo. post gl. ij. quod licet iudices non possint à subditis munera accipere, per d. l. §. prouincias. C. de contra. iudi. possunt tamen ex causa remunerationis. Quod & sequitur Roma. ibi, post prin. qui id reputat sing. & Ias. in l. in principalibus, col. iij. in vj. limitatione (& ibi quoque Philip. Dec. col. vlt. in iij. fallent.) ff. si cert. pet. & Pans de Pute. in tractatu syndi. in verbo, contrahere. §. officiales. in fi. Quamquam contrarium censuit Ale. ibi paulò ante fi. & lib. rap. p. iij. cap. xlix. Nam vt dicit & quidem verisimè, d. l. Aquilius, nō de prætorè loquitur, sed de Nicoftrato ipsius præceptore, aut rhetore cuius meminit Suidas. Et lex id prohibens generalis est, fieretque facile fraus ei si illam priorem opinio. admitteremus.)

¶ XXXVIII. Licet donans habeat beneficium ne conueniatur ultra quam facere possit. l. in ter eos. §. is quoque. ff. de re iudic. cum siml. fallit tamen in donatione remuneratoria, vt pulchrè voluit Ang. in l. sed hoc ita, quam legit cum l. non tantum. ff. de re iudic. quod dictum sequitur Alex. in l. fute qui in 1. de o. tit. & in ea. l. non tantum. col. vlt. & iterum pro eleganti reasumit Ro. d. conf. xxvj. col. ij. vers. tertio quia licet donans. & sequitur etiam idem Rom. in l. si pater. §. vlt. ff. de donato. & Ioan. Plate. in §. sed & si, col. vlt. Insti. de actio. & Barb. in d. rub. de dona. vbi id elegas dicit, & in tract. de præstan. Card. in iij. q. j. partis, col. vj. vbi id dicit not. & d. conf. xxvij. col. j. lib. iij. & d. conf. xlj. col. vj. eo. lib. iij. Ias. in d. l. ex hoc iure, in 7. effectū (& ibi Claud. Aque. col. pe. in vij. effectū. & ff. de iust. & iu. & idem Ias. in d. l. si non sortem. §. libertus, in 17. effectū. ff. de cond. indeb. & in linter eos, col. j. vers. limita not. cum seq. ff. de re iudi. l. lo. Lup. in d. rub. de donato. in ter vir. & vxor. §. 50. col. 2. Et vide quæ dicam infra hac eadem glo. num. 144. nec etiam legem.

¶ XXXIX. Licet donans quando incipit à traditione, non teneatur de cuiusione. l. Aristot. §. vlt. & ibi gl. & Bar. ff. de dona. secus tamen si donauerit causa remunerationis, vt per tex. in Lidemq. §. vlt. & l. seq. & l. i. verò non remunerandi, in prin. ff. manda. voluit ipse Bart. post Rayn. & Iac. Aret. in l. Iulianus. §. qui fundum, & ibi etiam (Albe. col. vlt.) Alex. Franc. Aretin. qui ex hoc dicit sing. limitari d. l. Aristot. Pet. Besu. & Ias. ff. de verb. oblig. & idem Bart. in Lidemq. §. vlt. cum l. seq. per illum rex. ff. mand. & Alex. conf. xlvj. cuius est initium, vbi instrumentis diuisionis, col. ij. vers. confirmantur prædicta, lib. 3. (Ang. Aret. in §. in personam, col. 7. vers. secundò & principaliter, Insti. de actio.) & Ias. in d. l. ex hoc iure, in xvij. effectū. & in d. §. libertus, in xvij. effectū, & conf. 34. ad motiua, col. vlt. lib. 3. & Ant. Rubens conf. xcv. viso & diligenter considerat instrumentum, col. vlt. vbi & alios allegat qui hoc non dicunt. (Tu tamen hic vide Phil. Dec. tenentem contrarium in l. si donacione, col. 7. vers. postremò ad supradicta. C. de collat.)

¶ XL. Colligitur ex lidemq. §. vlt. cum l. seq. & iterum prin. l. seq. ff. manda. vbi si creditor fideiussori acceptum tulerit causa cum remunerandi, poterit ipse fideiussor agere mandati aduersus debitorum, secus si simpliciter & non remunerandi causa credito, fideiussori remisit. Nam & ita per eum tex. voluit Bal. in l. vlt. col. iij. vers. pone aliquis. C. de fructib. & lit. expens. Ex quo patet quod merita præcedentia faciunt competere actionem, quæ aliis non competet. & hunc posuit Ias. in d. l. ex hoc iure, in x. effectū. & in d. §. libertus, in xij. effectū.

¶ XLI. Licet fructus rei pignorate cōputentur in sortem. l. j. & ij. C. de pign. & l. j. C. de distra. pign. c. j. & ij. & c. conquestus, extra de vsur. Tamen obligatio ista antidotalis facit, vt in quodam casu non computentur, videlicet cum dominus à suo vasallo fundum accepit in pignus, abstinet interim ab eius seruitio, per c. j. extra de feud. Quod licet loquatur in ecclesia, tamen trahitur per doctores ad alios dominos, huiusq. rationem reddi Imo. ibi, col. 2. vers. vnde alij dixerunt & quindò. Quoniam vasallus præter id quod obligatur domino secundum consuetudines, & illis deficientibus ex iure scripro, in c. j. tit. de forma fidei. Certè etiam obligatur ad antidota, per d. l. sed & si lege. §. consulux. ff. de petit. hered. Tanquam sentiat Imo. illos fructus esse veluti in compensationem remunerationemq. illius obligationis, nec ob id censeri vsuram. Tu tamen super intellectu illius c. j. de feud. præter doct. ibi, vide & gl. in c. conquestus, in verbo, de feudo, in prin. extra de vsuris. Mart. Laud. & Card. Alex. cui cum Imo. conuenit, in c. j. §. item si delator, verumque col. i. tit. quæ vult pri. causa benefic. amir. & Rom. sing. cccxxvj. creditor comparat.)

¶ XLII. Qui præcedenti proximè accedit, licet aliàs vsuræ sint prohibite, vt no. per Legi. in l. j. C. de summa Trinitate, & per Cano. per totum tit. extra de vsuris. Possunt tamè & aliàs promitti & exigi

& exigi causa remunerationis, cum videlicet creditor se propter illas oneravit ad aliquid æquale faciendum, vt sentit glo. not. in l. petens, in glo. magna, vers. sed quid si vt aliquid, ibi, sed & si daret vsuras, & ibi clarius Salycet. col. xj. in iij. quæst. in fi. & l. col. antepen. vers. luj. nota. & Philip. Dec. col. vj. vers. & not. gl. hic. C. de pact.

te causa remunerationis.

63 ¶ X L I I I. Licet ex multorum sententia pater non possit vni ex liberis feudum relinquere, si cre dimus Andreæ Iferni. in c. i. tit. an agna. & in c. j. & ibi quoque Bal. tit. de alien. scu. Oldr. conf. 137. perfectis, in primo dubio, Bart. in l. iurisfundi. §. si liberi, col. 2. ff. de operis libert. cum multis concordant. à me adductis in tractatu Retractatum, tit. j. §. xj. glo. v. num. 22. sunt qui contra. Tamen id nonnulli intelligunt nisi pater filio benemerito reliquerit, arg. d. l. viuis, ff. si quid in fraud. patr. & l. si Ruffinus. C. de testa. milit. vt videre licet apud Bal. in c. j. col. iij. vers. quæro vtrum pater, tit. de prohib. feud. alie. per Feder. vbi videbis an id sit verum.

Pater potest uni benemerito ex liberis feudum relinquere.

64 ¶ X L I I I. Si statuto cautum fuerit, vt ex donatione debeatur gabella, cuiusmodi sunt plurima statuta apud Italos, ea certe nõ debentur ex donatione remuneratoria, & intrepide licet nullo alio antiquiore, si nõ me fallit memoria, prætere affirmavit Bartho. Firmia. in tract. quæ priuatum de gabellis edidit, in 3. parte 8. partis principalis, in 3.4. quæst. quem non vereor etiam solum sequi.

Gabella ex donatione remuneratoria non debetur

65 ¶ X L V. Licet donatio abfenti fieri non possit sine epistola aut nuntio, vt est tex. expressus in l. abfenti. ff. de donatio. Ac ne ecclesie quidem aut alteri pio loco, vt not. gl. in l. illud, in verbo, alia causa, in fi. C. de sacrosan. eccl. cum aliis concord. à me collectis in tractatu priuilegiõrũ causæ piæ: vbi tamen videbis alios contrarium tenentes. Sed hæc posterior opin. haud dubie vincit, cum fit donatio ob benemerita, vt per Alber. in l. ambitiosa, nu. 3. ff. de decret. ab ordin. fac.)

Donatio ob benemerita abfenti facta sine epistola aut nuntio.

66 ¶ Cæterum alios effectus obligationis antidotalis collegit Ang. in d. l. sed & si lege. §. consuluit. & Barb. in c. cum in officio, extra de testa. & latissime omnium Ias. cum in d. l. ex hoc iure, tum in d. §. libertus. & Philip. Dec. in c. ad nostrã, col. vlt. extra de prob. & Lancel. Galio. in d. rub. ff. de verb. oblig. quo loco nuper circumsimus, & ante hos gl. in c. cum essent, in verbo, promiserat, & ibi omnes doctores præterit Ioan. Ana. & Fely. extra de vsur. & Inno. & Ant. in c. tuam, extra de æta. & qual. & Ioan. Ana. in c. consuluit, col. vlt. vers. adde prædictis, extra de vsur. Sed quoniam illi nihil speciale habent, proindeq; & nihil ad id, de quo tractauimus, pertinenc: ideo eos de industria prætermisimus, quod iam protestari sumus. Sed illis tamen potes addere tex. in l. generaliter. §. quis er go statuet. ff. de fideic. liber. ibi, aut meritis cuiusque allegatis arbitrarĩ eos oportet.

Alii obligationis antidotalis effectus.

67 ¶ Illud non omiserim, hanc, quam vocamus obligationem antidotalem, non solis hominibus cõuenire, sed & brutis animalibus, vt sentit gloss. in d. l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de petitio. hæred. cum dicit quoddam hoc mouetur omnis creatura, & ibi etiam Bal. qui dicit id procedere ex generali instinctu naturæ: & Bart. in d. l. ex hoc iure, col. iij. vers. oppo. iterum, & ibi clarissime (Alb. col. 3. nu. 16.) Ias. col. x. vers. secunda principalis. & Claud. Aque. col. xij. vers. item in quantum.) & Nico. Neapo. in §. j. Instit. de oblig. & Lancel. Galio. in dicta rub. de verb. oblig. vbi supra. Quanquã Socin. ibi col. j. sentit contrarium. Sed priori sententiæ ad stipulatur, quod à Gellio relatum est li. v. noctium Attic. cap. xij. ex autoritate Appionis Polyhistoris lib. Aegyptiacorum v. de leone qui Androdo ad bestias damnato gratiam beneficij longo post tempore retulit, quod etiam retulit Aelianus, lib. iij. historię animæ. vbi illum Androcleon vocat. Quodq; Plin. tradit lib. viij. cap. 16. de alio leone, & Heliade Samio, & c. seq. de Pãthera ex Demetrio Physico: & de Dracone, & Thoan te, & Demotrio, & de alio Dracone, & Pindo Macedonis illius filio, qui nomen ei regno dedit. Aelianus lib. animal. ix. Quod item de Elephantis & Indo quopiam tradit ipse Aelianus lib. j. animal. eiusdem operis. Et de Delphino (vt de piscibus quoque loquar) & Cærono Parjo refert idem scriptor, lib. quoj. eiusdem tit. x. Et de aquila & agricola idem lib. xij. ex autoritate Gratijs Pergameni, & Stesichori Poetæ. Et generaliter de ceteris beluis in eodem lib. quo loco disserit de accipitribus. Itẽ & de ciconia priuatum, & Heraclide Tarẽna muliere, li. ij. Et quod scribit Pe. Anch. in regula possessor. col. 2. vers. est & alia naturalis, de reg. iur. li. 6. id procedere ex naturali ratione.

Obligatio antidotalis etiam brutis animalibus cõuenit.

Leo quidam Androdo ad bestias damnato gratiã beneficii retulit.

Idem de Delphino & Cærono Parjo.

68 ¶ Sed tamen ne quis erret, id scire debemus, non omnia nobis licere permutare propter ista benemerita iam propẽ superflueret prædicata, vt aperte probatur ex l. semper. ff. de ac. & à quib. vbi semper in fraudem creditorum libertas datur ab eo qui scit se soluendo non esse, quamvis bene merenti hoc dedisset, & l. viuis libertus. ff. si quid in fraud. patr. vbi libertus nec benẽ quidem meritis amicis legare potest, quod patrõni partem minuat, quamuis id donare possit, de cuius tamen intellectu vide Bal. in l. iij. in iij. oppo. C. de inofficio. donat. Vtq; etiam probatur (ex l. si quidem, & ibi Petr. Cy. Bal. Salyc. & alij. C. de actio. & obligatio. vbi mandatum etiam causa remunerationis factum finitur morte vt cætera mandata, & ex d. l. si non fortem, §. libertis, & ibi Bart. col. 2. ff. de condic. indeb. vbi obligatio antidotalis non est facis efficax ad impediendum repetitionẽ rei indebitæ solutæ, quod & voluit gl. in d. l. ex hoc iure, in verbo, obligationes, ad ff. de iust. & iur. etque etiam) ex dictis Bart. in l. iurisfundi. (§. quinimo.) ff. de pact. cum loquitur de l. si quis argentum. C. de donatio. (De quo tamen vide Raphael. Fulg. in d. §. quinimo, & Imol. in l. ex ædibus. ff. de donatio. Alex. conf. 114. perfectis his quæ nantantur, col. iij. vers. nec obstat quod not. lib. vj. Sed & illud quod diximus, satis patet ex not. per eundem Bal. in l. stipulatio ista, §. alteri, in ij. oppo. ff. de verb. oblig. & Bal. in l. quod dictum, in addit. per illum tex. ff. de pact. & in l. filius, in ij. l. c. post prin. ff. de dol. mal.) & Ang. in l. quod dictum. ff. de pact. & in §. j. in auth. de nõ elig. scun.

Restriccio donationis remuneratorie. Vt in libertate in fraudem creditorum data.

Et in libertate imminente parte patroni. Et in mandato. Et in repetitione indebiti soluti.

Interesse remunerationis non sufficit in stipulatione alteri facta.

69

Redit ad principale institutum.

70

Quid si in donatione uere remuneratoria nihil sit dictum de meritis

71

Donatio an presumatur facta ob merita praecedentia, si dictum non sit.

72

De eadem re.

In dubio affectio naturalis inducit praesumptionem.

73

Donatio facta filio, an esse sentitur donatione meritorum, si an filiationis.

74

De eadem re.

secun. nub. & Ias. in d. lex hoc iure, col. pe. vers. adde quod obligatio antidotalis. & Phil. Dec. m. d. c. ad nostrā, ubi supra de probatio. (Vt tamen non illud speciatim omittamus, interesse remunerationis, vt more Graecorum loquar, non sufficere, vt quis pro alio ad stipulā posuit, gl. not. in l. si tibi. §. si pactus. ff. de pact. & rex. in l. quod dictum, & ibi Bal. in lect. antiq. Ang. Fulg. & recent. ff. eo. & Ias. in l. huiusmodi, col. pen. vers. sed aduerte. ff. de leg. j. Nempe quod casus priuilegiati semper comprehendantur in generalibus legibus & statutis, nisi in casibus, de quibus loquuntur, reperiatur specialiter priuilegiati, vt diximus supra in prin. nu. 118. & huc quidem, & latius in tractatu Retractuum tit. j. §. j. glo. xiii. in verbo, *on equipollent à vente*, nu. 96. ego verò.)

¶ Sed veteor, ne immodicus suem in huiusmodi remunerationis commendatione, quamquam res est adeo commendabilis, vt modum vix capere possit. Tamen vt velut logo postliminio ad id redeamus quod principaliter tractamus. Cum huiusmodi donatio remuneratoria non sit pura, simplex, gratuita, sitq; adeo fauorabilis, vt ei multa contra omnes regulas iuris sunt concessa, sit & denique l. nostra exorbitans ab ipsis communibus regulis iuris: nil mirum videri debet, si ea loquens quidem simpliciter de donatione, non habeat locum in huiusmodi donatione remuneratoria: Et id certe est, quod tam multis supra probauimus. Verum antequam aliō pergamus, id multis modis minime contemnendis declarabimus.

¶ Prima igitur declaratio hae est, vt videlicet procedat quod diximus, donationem remuneratōriam non reuocari ex hac lege, etiam si in donatione non fuerit dictum eam fuisse factam ob merita. Satis est enim merita ipsa intercessisse, vt censeatur donatio facta eorum contemplatione, & ita non reuocetur ob filios postea susceptos, vt expressè voluit in nostro casu Socin. conf. cxlvij. v. si facti contingentia, col. viij. lib. j. arg. l. si non remunerandi. §. inde Papi. ff. manda.

¶ Et generale est, vt praesumatur donatio facta propter benemerita praecedentia, etiam si id dictū expressūve non fuerit, atque etiam in prohibitis, modo ea probentur, vt voluit glo. loquens de donatione inter patrem & filium familiam, quam sequuntur Bart. & omnes, praesertim Alex. col. 2. in l. si donatione. C. de collatio. & idem Bart. in l. si tibi decē. §. si pactus, col. j. vers. qualiter cognosc. & ibi recentiores. ff. de pactis, & idem Bart. in l. j. §. nec castrense, col. pe. vers. & hic est aduertendū. ff. de collatio. bonor. & in tractatu de duobus fratribus in pen. quaestio. Sign. conf. clxxxvj. in the-mate praesentibus allegato. Bal. in l. & si mortis, vers. quæro nunquid. C. ad legem Falcid. & in l. j. col. iij. vers. circa hoc. C. de confes. & in l. cum virum, col. iij. vers. sed nunquid praesumitur. C. de si deicom. & conf. cccxviiij. hae materia, in fi. lib. j. & in sua margarita, in verbo donatio, col. iij. & Nicol. Neapol. in l. tutor. §. quæ tutoribus. ff. de excusat. tuto. Pet. Iaco. tit. de in integ. restit. vt possit agi relictoria perso. act. char. pen. vers. item dicitur donatio, (Socin. in l. si non sortem, §. libertus, ad fin. ff. de condit. indeb.) Ias. in d. lex hoc iure, in ij. effectū obligationis antidotalis, ff. de iure, & conf. cliij. in causa mota, col. pe. vers. non obstat dum dicitur, lib. ij. Fortu. Gar. in l. iurisgen-tium. §. qui iure, col. xxxiii. vers. ego verò de tali. ff. de pactis.

¶ Licet contrarium videatur voluisse Bal. sibi contrarius in auth. ex testamento, col. j. C. de collat. & apertius in d. §. quæ tutoribus, in prin. & in l. vlt. col. 2. vers. oportet tamen. C. de vsu cap. pro do-nat. & in l. si tibi decem. §. si quis, col. j. ff. de pact. & conf. lxxvj. dicta institutio, col. iij. lib. j. quod re-petitur omissio, intro. in conf. ccccv. casus talis est, quidam magister, lib. iij. dum dicit, quod licet spurius aut nepos ex eo non possit institui hæres tanquam filius aut nepos, ex sententia multo-rum, vt not. in l. vlt. C. de natur. libe. potest tamen vt extraneus, vt quia meritis est, argu. not. in auth. vnde si parens. C. de inoff. testa. Verum in dubio affectio naturalis inducit praesumptionem, quod vt filius aut nepos filii institutus. Et in hac quoq; opin. vt scilicet non propter benemerita, sed ob affectionem sanguinis videatur donatio fuisse facta, voluit Rom. sing. dclxviij. incip. dona-tum consanguineo. Pau. Cast. conf. cccxlv. circa bona, col. 2. vers. secundū videtur obstat, lib. j. & conf. cccclxxj. praemittendum est ad euidētiā, col. vlt. eod. lib. j. & conf. ccccxix. cum statu, col. j. eod. lib. j. & Socin. conf. xcj. v. si & diligenter ponderata, col. pen. lib. j. & Phil. Dec. in c. quoniā abbas, col. pen. extra de offi. deleg. & in l. à patre, in fi. C. de collat.

¶ Et facit quod voluerunt Imo. Raph. Co. Pau. Cast. Fran. Arret. Pet. Besu. & Ias. in l. quod dicitur. ff. de ver. obli. quod si pater stipulatur filio, & exprimit id facere ob merita ipsius, tamē cēsetur id fecisse magis ob filiationem, quā ob merita, & ita videtur stipulatus fuisse filio tanquam filio, & non tanquam extraneo siue benemerito. idēque valet huiusmodi stipulatio: quod & idem tenet Bal. Raph. Fulg. & Ias. in d. l. si tibi decem, §. si pactus, ff. de pact. (facit item quod post alios multos respondit Phil. Dec. conf. cxx. cuius superscriptio incipit, *presbyter*, col. vlt. quod id quod relinqui-tur consanguineo pauperi, magis censetur relictum ob consanguinitatem, quā ob paupertatē, idēque in dubio non censetur relictum in piam causam.)

¶ Sed ij omnes nuncupati, quod iam diximus, loquuntur, cum quis donat filio aut consanguineo, tanquam scilicet donationem versimiliter plus moueat ad donandum causa sanguinis, quā meri-torum, per tex. in d. l. tutor. §. quæ tutoribus, ff. de excus. tutor. quem ad hoc citat sing. Ro. d. sing. dclxviij. (Sed ille tex. ne erres, loquitur de meritis sequentibus, non praeteritis, quæ plus habent ponderis, vt videre licet ex iis quæ dicemus infra nu. 109. quinta ac postrema.) Sed & in idem fa-cit tex. in l. qui habet. ff. de iure. (vbi causa naturalis magis consideratur quā accidentalis) & in l. Aurelius. §. Titius testamento. ff. de lib. leg. & in c. requisi, extra de testa. Nec tamen eorum opi. qui

op. qui de donatione loquuntur, cōmuniter tenetur, quoniā gl. ord. & omnes doct. & ex his Bal. ipse sibi cōtrarius, in d. l. si donacione, loquuntur expressim in donatione facta filio aut nepoti, sicuti etiam Bar. in d. §. nec castrense. & Signor. d. consil. clxxxvj. & Bal. in dicta sua margarita, Pct. Iac. quibus locis suprā citauimus. Quin & glo. in auth. licentiam, in verbo iure cognationis. C. de epif. & cler. & post ea Saly. tradunt, quod licet cūm donans prelatus ecclesia sua consanguineo, id videtur magis facere cōtemplatione consanguinitatis, quā ecclesie: id tamen non procedit si ante beneficia quēdam accepisset ab ipsa ecclesia: quia tūc magis donata videtur ob illa beneficia, quā ob cōsanguinitatem, & ad hoc Saly. dicit illam gl. sing. sicuti etiam Barbat. in tracta. de præstan. Card. in iij. q. i. partis, col. 3. vers. limita hoc. Ad quod etiam vide quē diximus suprā in xxiiij. speciali. Et dicit generaliter Bald. consil. xcviij. præmissis verbis, col. i. lib. 2. quod potius præsumitur donatū ratione meritorum quā sanguinis. Ad id autem quod de stipulatione patris diximus, vide quē statim dicam in vers. lxxxiiij. incip. sed aduerte quia hæc posterior.

Præsumitur potius donatum ratione meritorum quam sanguinis.

De eadem re.

Spurio nō donatur nisi in causam alimenterum.

De eadem re.

In qualibet donatione præsumuntur merita.

Autoris sententia.

Quod nō apparet, perinde habetur ac si non esset.

An donatio propter meritum reuocetur ex hac lege.

- 75 ¶ Et hoc quoque adde quod fingit in simili voluit & cōsultit Pau. Cast. consil. v. quicquid dicatur, col. 2. vers. videndum est igitur, lib. 1. quod cūm pater non possit donare spurio, nisi in causam alimentorum, vt nō in c. cūm haberet, extra de eo qui du in mat. & per Bar. in l. vl. ff. de iis quib. vt indig. cum similib. Certē si pater donauerit filio spurio egentī alimentis, nec adiecerit causam alimentorum, cōfetur tamen in eam causam donauisse, inspecta scilicet qualitate personæ cui donatur, argu. l. plenum. §. equitij. ff. de vsu & habit. l. cūm hīs. in annos. ff. de transact. & ita valeret donatio magis inspecta causa, & qualitate donatarij, quā sanguinis.
- 76 ¶ Adde item quod suprā latē diximus in xxx. casu speciali remunerationis propter merita præcedentia non tantūm præsumi donationem, sed & actum aliās dubium censeri ob eadem factū. Et quod tradit Ange. in §. j. col. 2. vers. super tex. ibi rursus, in authen. de nō eligē. secun. nub. per illum tex. quod si donans succedit donatario ex testamento, censetur consequi hereditatem magis per viam cuiusdam remunerationis, quā iure successione. Nā præsumptio est quod ei donare voluit propter donationem in eam iam factam, per d. §. inde Papi. & etiam præsumptio nostra est, vt beneficiantibus beneficiamus. l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de petit. hære.
- 77 ¶ Sed in hac declaratione illud animaduertendum est, quod in qualibet donatione præsumuntur merita interuenisse, tanquā scilicet non esset quis donaturus, nisi primum inuitatus ac prouocatus meritis præcedentibus, per l. nec adiecit, & ibi Bal. ff. pro socio, & l. j. C. de anno. ciuili. lib. 1. & voluit etiam idem Bal. in d. l. illud, col. pen. in iij. q. C. de sacrofan. eccl. Et tamen, vt ibi subdit Bal. requiritur insinuatio. Quem hoc modo intelligit Ant. Cana. in tracta. insinuationum, in xlv. q. videlicet quod cum in instrumento donationis nulla est facta mentio meritorum, licet præsumatur donari ob merita, tamē requiritur insinuatio: quasi scilicet semper requiritur insinuatio: licet merita præcesserint, si nulla eorum sit facta mentio: & sic etiam eadem ratione in hoc casu esset locus huic, tanquā omnis donatio simpliciter facta sine mentione meritorum, pro pura & simplici habeatur, etiam si merita præcesserint.
- 78 ¶ Verūm si id ita intelligatur, subuertitur omnino omnia quæ suprā diximus. Hæc est igitur mea sententia ex supradictis simul iunctis, quod quælibet donatio præsumitur facta ob quēdam merita. Vix enim quis donat non merito. Sed si de illis aliās non appareat, ipsa donatio pro simplici habetur, & requirit insinuationem, & in ea seruantur omnia iura loquentia de simplici & mera donatione: aliās superuacua essent ea iura, cūm reperi non possit donatio simplex, cum in omnibus præsumatur meritum: idq; optima ratione. Nam donatio nō censetur remuneratoria, aut ob merita facta, nisi ea sint quæ xquipollēat donationi, aut certē ea nō sint indigna, vt dicemus in seq. declaratione. Qui igitur iudicare poterimus de re prorsus ignota? Sunt autem multi adeo ingenio animo, vt quamuis gratiā largiore cumulo remunerēt. Quod autē non apparet, perinde habendum est, ac si nō esset. I. duo sunt Titij, & ibi Bal. ff. de testa. tur. & l. in lege. ff. de contrah. empt. & l. si fuerit. ff. de reb. dub. & l. cūm ex pluribus. ff. de manu. testa. & c. solennitates, l. j. de consecra. dist. ij. cū si. Et facit quod dicemus infra in iij. declaratione. Quod si de meritis præcedētibz appareat, certē etiam si de eis nō fiat mentio in donatione, tamen ea præsumitur facta cōtemplatione eorum, & de ea idem iudicāndum, atq; si de eis mentio esset facta, vt suprā in prin. diximus.
- 79 ¶ Secunda declaratio hæc est, vt donatio propter merita non reuocetur ex hac l. quatenus valent ipsa merita: in eo autem quod excedit, erit huic locus, vt nō obfcurē voluit Corn. consil. xcxiij. videtur in præfenti, col. j. lib. 3. & expressius (Barb. in c. vlti. col. vlti. extra de dona. & j. Soci. consil. ccxv. in causa contra filios, col. 4. in quattro casu, lib. 2. vbi ita dicit vidisse consilium a doct. Petr. rufinis. Et idem quoque videtur voluisse ipse Soci. consil. ccxv. visa prædicta, col. 1. & seq. eo. lib. & Phil. Dec. consil. xx. in causa istorum, col. vlt. vers. nō obstat septimum, iunctis his quæ ante dixerat, col. 2. vers. septimū quia si donatio. & apertius consil. 366. pro declaratione, col. pen. & Steph. Bertr. cōsi. cxxxv. thema consultationis talis est, col. 2. i. vers. & istud non haberet, & rursus col. seq. in f. i. lib. 4. i. Carol. Ruin. consil. xcxiij. visa renuntiatione, col. 9. nu. 2. lib. 1. & consil. lx. de re quidem, col. v. nu. 16. lib. 3. & consil. cxl. circa casum, col. 3. nu. 7. lib. 4. i. & ante hos Bal. hic in iij. sed. dum loquitur de donatione facta ob benemerita, & ea quidem cōdigna, & etiam Ang. hic, quos tamen illi non citarunt, & hic quoque Fran. Rip. in xiiij. quest. & iterum lib. 3. respon. ca. 13. incip. duo sunt, col. 2. & rursus c. 15. licet donatio, in fi.

80
Donatio ob
merita in eo
quod excedit
habetur pura.

Donatio re-
muneratoria
requirit insi-
nationem in
eo quod est su-
pra merita.

81
Merita equi-
valentia rei
donatæ.

82
De eadem re.

83
De eadem re.
In re dubia
interpretatio
potius facien-
da est ut actus
ualeat, quam
percat.

¶ Et id quidem iure optimo, quādo & aliās semper donatio ob merita, in eo quod excedit, tenetur; mera, simplex, gratuita, & pura donatio, ut probat text. in c. relatum, le. ij. ibi, iuxta scriptum meritum, extra de testamēt. & voluit Old. consi. 226. quidam episcopus, col. pen. vers. secūdo vbi donatio. (& consi. 339. ad habendum,) Io. And. in addit. Spec. in rub. de reb. ecclē. non alie. Guil. Cu. in lillud, & ibi quoque Bal. col. pen. vers. quarto quæro, & Saly. qui hoc apertius declarat, C. de sacr. ecclē. idem Guil. in l. si tibi ff. si cer. per. Bar. in d. l. si tibi decem, §. si pactus, ff. de pact. & in l. frater à fratre, in vj. q. & ibi las. & in lect. & in repet. ff. de condi. indeb. & idem Bar. in l. si quis pro eo, §. j. in ff. de fideiuss. & in auth. vnde si parēs, & ibi etiā Bal. post prin. & las. col. 3. vers. secūdo intellige, C. de inoff. test. Bal. in l. si pater tuus, C. qui bon. ced. poss. cum dicit in hoc non esse considerandam affectionem donantis, sed qualitatem meritorum. (& consi. cxxvij. hæc materia, col. 2. vers. alij dicunt, lib. 1.) Ange. in l. sed & si lege, §. consuluit, ff. de petit. hære. Ange. lmo. & Rom. in l. Aquiluis, ff. de dona. vbi dicunt donationem remuneratōriam in eo quod est supra merita, requirere insinuationē, si id excedat quingentos aureos. Paul. Cast. in d. l. i donatione, & ibi etiam Alex. & Cor. vterq. col. 2. C. de collatio. Floria. in l. quæ pater, col. 3. ff. fami. heres. Alex. cōsi. lv. incip. consideratis verbis, col. 2. & ij. lib. 1. & consi. xxi. attentis his quæ in instrumento, col. 2. vers. & saltem videtur, lib. 3. & consi. cxx. visis narratis, col. 2. eo lib. 3. Barb. in l. diuortio, col. ante pen. ff. de verb. obli. (& in c. per tuas, in ij. not. de donatio.) & consi. xxvij. à iure principij, col. 4. lib. 3. & cōsi. lxxvij. sapienter optimus, col. 2. qui & vbiq. dicit de hoc esse gl. sing. restitūgendæ omnes leges loquentes de remuneratōne, in c. si quos, xij. q. ij. quæ tamen nihil mhu ad hoc facere videtur, & Fran. Aret. consi. ij. intellectu diligenter, col. 2. in fi. & consi. xvij. consideratis diligenter, col. v. vers. secundæ autem obiectioni. & consi. xxiii. quatuor dubia in iij. dubio, in fi. Calca. consi. xxv. Titius nobilis, col. 1. vers. & propterea si sit donatio. Soci. consi. xlvij. in præsentis consultatione, col. pen. lib. 1. & consi. lxx. circa primam questionem, col. v. vers. item videtur fuisse facta, eo lib. 3. vbi hoc reputat sing. & iterum consi. xcj. visa & diligenter ponderata, col. pen. vers. sed magis videtur, eo lib. 3. & consi. cxxv. visa prædicta, col. 2. vers. faciunt not. lib. 2. quod & repetitur consi. xxij. lib. 4. Cor. consi. cxliij. licet dicendum, col. 2. vers. non tamen sufficiunt, lib. 2. & consi. xlv. licet in hoc iudicio, col. 2. & iterum col. vlt. lib. 4. & consi. cxxxix. circa primum, col. ante pen. eo lib. 4. Guid. Pap. sing. cccxxv. incip. Saly. in lillud lason in d. lex hoc iure, in primo effectu, ff. de iust. & iur. & in authen. vnde si parēs, col. 6. C. de inoffic. testamēt. Steph. Bertra. consi. 100. visis propositis, nume. 6. lib. j. Philip. Dec. consi. cxxiiij. cuius superscriptio incipit, res ecclēsiæ, col. 1. & consi. ccij. ut præfens consultatio, col. 4. & Alciar. in lalenatum, §. donacionis, ff. de verborum significatione. Et optimè faciunt quæ suprà diximus de venditione facta modico pretio, nu. 2. & 3.

¶ Sed super hoc illud est animaduertendum, voluisse Bal. in auth. ex testamento, col. 2. vers. sed contra hoc facit. C. de collatio. quod ad hoc ut merita vel seruitia dicantur æquivalentia rei donatæ, ut ipse loquitur, sufficit quod non sint infra dimidium ipsius rei donatæ, iuxta l. 1. C. de rescin. vend. Quem sequitur Roma. in ea ipsa authen. ex testamēto, & ibi etiam Cor. col. 2. & idem Ro. in d. l. si donatione. C. eo. (& Fabia. monte S. Saunni, dum allegat Bal. vbi suprà, in tractatu de empt. & vendi. in viij. q. prin. col. ij. vers. secundò quæro.) In quibus ad stipulatur quod voluit Saly. post dominum, ut inquit, suum, in l. petens, col. 7. in iij. q. an fi. C. de pact. quod cum non sit prohibita vsura, pro qua creditor vice mutua tenetur æquale aliquid facere, per gl. ibi, sufficit illud æquale esse vsura, ad dimidiam partem æstimationis vsuræ, per d. l. 2. C. de rescin. vendi. & id sequitur Alex. in quodam cōsi. incip. egregiè & copiosè, col. 2. allegatus à lason. in quibus locis statim citabimus: quod tamen nō reperi inter cons. Alex. Et hoc valde sing. & memoratu dignissimum dicit las. in d. l. petens, col. ante pen. vers. iij. not. vbi & illud dictum Bal. reputat singu.

¶ Tamen vtunque & Bal. & Saly. dictum reprehendit ipse las. & post eum Philip. Dec. in ea ipsa l. petens, ille vbi suprà, hic col. 7. vers. & no. glo. hic per ea quæ suprà diximus, id censi ac esse gratuitum, quod excedit meritum & pretium. Et illud quoque Baldum eadem ratione carpit idem las. in d. lex hoc iure, in lectu. quā in repet. ff. de condi. inde. in quibus locis illud tamē asserit sing. & ante illum etiam reprehendit Alex. multa allegans in d. l. si donatione, col. 4. & ibi etiam (quod iam diximus) las. col. ante pen. C. de collat. & subobscure Cor. sibi contrarius d. consi. 289. col. pen. lib. 4. & apertè Soci. d. consi. xcj. col. pen. lib. 1. & Carel. Cot. in memor. incip. donatio facta filio. & Steph. Bert. consi. v. donatio, in i. dubio. Id autem tanquam in medio reliquit Pantal. in repet. d. l. 2. C. de rescin. vendi. in xx. fallent.

¶ Sed aduerte quia hæc posterior op. quæ Bal. contradicit, posset haud dubiè, ut reor, procedere in donationibus aliis prohibitis, in quibus & ipse Bal. loquitur, videlicet inter patrē & filium. illic enim facile committeretur fraudi legi sufficeret ad validitatem, ut nostri loquuntur, donationis merita excedentes, ut quod excedit, esset infra dimidiā patrē meritorium. Nā id cederet lucro donatarij. Et fortè in hoc excessu pater magis donaret ob affectionē paternā, quā propter merita. & id quidē verissimilius est, ut præter eos, quos suprà citauimus, in vers. lxxij. incipiente licet contrarium voluit lason in d. l. si tibi decem, §. si pactus, ff. de pact. vbi hoc dicit semper procedere, cum

cum aliis actus non valeret. Nam regulariter ubi fieri potest duplex interpretatio, eam accipere debemus, per quam actus valet. Quoties in stipulationibus. ff. de verb. obl. & c. abbate sanè, extra de verb. signi. cum simil. Ideoque è diuerso glo. & docto. in d. l. si donatione. C. de collat. contrariam, vt diximus in vers. lxxj. incip. & generale est, interpretatione sequuntur, vt videlicet magis præsuntur pater donantis id facere propter merita, quam ob filiationem: quia ibi aliud donatio non valeret, vt pote inter patrem & filium. quod similiter expendit ipse Iason in l. quod dicitur, col. 7. vers. secundò quia debet capi. ff. de verb. obl. & ibi ante eum licet subiceat Imo. & latius Fran. Aret. col. v. vers. extra gl. & nouissimè Io. Crot. qui nullos horum memorat, in repe. l. frater à fratre, col. 18. vers. secunda difficultas, ff. de condi. inde. At cum pater stipulatur filio benemerito, ceterum stipulator magis tanquam filio, quam vt extraneo sine merito, vt diximus in d. vers. licet in contrariū. Nam aliis non valeret stipulatio alteri facta. l. stipulatio ista habere licere. §. alteri. ff. de verb. obl. Hic autem in nostro casu nō sumus in prohibitis, cum liceat de iure cōmuni donare extraneo, & huic l. & expresse & tacite derogare, ex communiore nostrorum op. Nec aliquid est ob quod quis verissimilius donauit, quam propter merita, nisi forte donaret cōsanguineo, ex us que etiam supra diximus. Nec ea merita sunt supra dimidiam rei donatæ. Igitur quemadmodum supra in eadem gl. in vers. vij. incip. sed hoc tamen secundo loco intelligendum, diximus ex sententia Aret. in l. j. col. pen. C. de pact. de venditione minori pretio facta, si pretium non sit infra dimidiam partē, non reuocatur venditio ex lege nostra: nec huiusmodi etiā donatio, si merita nō sunt infra dimidiam. Nihil enim inter vtrunque interest, scilicet inter id quod excedit pretiū, & inter id quod similiter excedit merita. Imò hæc donatio remuneratoria, omnī, ni fallor, iudicio reputabitur multo fauorabilior, quam venditio minori pretio facta, ideo cogita.

- 84 ¶ Illud item in hoc meritorum excessu considerandum est, vt sciamus reſine donata superat, an æquat merita donatarij, inspicendā esse qualitatē donantis, num diues sit & nobilis, qui (vt est natura nobiliū, si credimus c. j. de dona.) solet multo maiorem referre gratiā. nam & si tūc donatio excedat merita, modò id nō excedat quod in ea re solebat & debebat facere donas ex more diuitum & nobiliū, non dicitur excedere merita, vt eleganter admodum & ingenuè voluit, subdubius tamen, Corn. consil. cxliij. licet dicendum, col. 2. lib. quoque ij. ex eo tantum motus, quod voluit Bart. in d. l. si tibi decem. §. si pactus. ff. de pact. tantum nos debere filius nostris pro suis in nos meritis, quantum extraneis, secundum nostram cōsuetudinem, per no. in l. j. C. pro socio. Et idem apertius asseuerantiusque voluit idē Cor. in d. l. si donatione, col. 2. vers. ex quo videtur. C. de collat. vbi tamē hoc restringit, dummodo nō sit multum excessiua donatio vltra cōmūnem multorum æstimationem. Et huc planè extendit quod scribit Barb. in c. fides, col. 2. de rescip. se sustinuisse quandam donationem à principe factam ob merita, quæ ob id impugnabatur, quod meritis non responderent tantæ donationi. Nam satis est, inquit, ea rēpondere liberalitati principis, quæ maior esse debet, quam alterius priuati & inopis.

- 85 ¶ Ego huic Corn. & Barb. sententiæ eò magis accedo, quoniam legerim apud Seruiū antiquitatis peritissimum, enarrantem illud Virgil. lib. j. Aeneidos,

Ac memor ille Marti Aeneidæ.

Maiores illos nostros sciētē tres illas gratias ita depinxisse, vt vna auersa, dux nos respicerent, sic docētēs professā à nobis gratiam duplicē reuerti debere, id est, remunerationem largiore cumulationeque mensura esse rependendā, nec ad calculos expensorum & acceptorum reuocandā, quod & iussit Hesiodus Poeta vt atticquissimus, ita optimus, in eo lib. cui titulus est *ἔργα καὶ μισθὸς*, id est opera & dies. Huius enim illic ea est sententia, quæ acceptis beneficia, ea reddēda.

αὐτῷ τῷ μισθῷ καὶ λαὸν αὐκὶ δύνανται.

id est:

Eadem mensura, & melius si possis. Quod & repetit Tullius ex eo, monēs lib. j. Officiorum, nos imitari debere agros fertiles, qui multo plus afferunt, quam acceperunt. Ex quo è nostris Guil. Cu. quem sequitur Alex. in Liij. in prin. ff. quod quisque iuris, tradit quod cum agitur de remuneratione, latè debet fieri interpretatio. & sequitur Phil. Dec. in c. vlti. col. 2. vers. sed considerandū est, extra de constit. & consil. clxix. consultus, col. 1. & consil. cxciij. cuius supradictio incipit, in successione feudi, col. 2. vers. & etiam in dubio. & consil. cccxij. cōsultuit accuratè, col. 2. vers. & hoc idem, { & cōsil. 614. in causa feudali, col. 2. } & Ferdi. Loaz. in repe. l. filiūfamil. §. diui, fol. 10. col. 2. vers. non obstat etiam. ff. de leg. j. { & Ludo. Gozad. consil. viij. in hac causa. col. 6. nu. 28. } & idem voluit Raphael. Co. consil. clxij. prælatus certæ ecclesiæ, col. vlt. { & faciunt quæ suprà diximus, nu. 48. 49. 55. }

- 86 ¶ Quæ quidē & ad nobiles, & ignobiles, diuites, & pauperes pertinere puto. Neq. enim in quibuscunq. illud exigenter, vt remunerationi esset ad amussim æqualis, vt cōsestim quod supra memorasset, cēsetetur donatio: sed id tantum, vt non nimium excederet. Nā si quippiam modicū superaret, nō propterea dicerem id haberi pro donatione, sed excedere titulo remunerationis, ex iis quæ nuper diximus, & dicemus præterea infra in eadem gl. nu. 123. verum & hoc, & iterū nu. 137. sed & quod. Et { quod no. in simili Bar. in l. vlt. col. 2. vers. quis erit modus, ibi, & hoc nisi excedat magnam quantitatem. ff. de his quib. vt indig. & Pau. Cast. consil. cclxxxv. ad primū respon. deo. in fin. lib. 2. vbi id dicit relinquendum arbitrio iudicis. Sed hoc tamen magis ad eos spectat qui abunde gratiam referre possunt, præsertim verò ad nobiles, quos magis deer liberalitas, vt

In meritorum excessu quæ consideranda.

Tantum debemus filio pro meritis, quantum extraneis. Donatio à principe facta ob merita.

Tres gratias depiæ.

Quæ acceptis beneficia, remuneris reddenda.

Modicum super merita donatum cedit titulo remunerationis.

plenè scriptimus & probauimus in nostro tractatu nobilitatis, (ca. xxxvij. eodemque vlt. nu. 34. nobilitatis propria, & multis seq.)

87
An generalis
meritorum men-
tio profit ad
exclusionem
huius legis.

¶ Tertia declaratio in hoc vertitur, An in hoc casu, vt nō sit locus huic Lnostræ, satis erit ad probanda merita, in donatione generaliter dictū esse, eam fieri ob merita, sine alia speciali & expressa eorū declaratione. Quod vt intelligas, illud primo loco scire nos oportet, multū interesset, vtrum situm in prohibitis, siue inter personas prohibitas, quæ scilicet sibi donare prohibentur an non. Primo casu negat omnes quicquam prodesse generalem meritorum mentionē, vt donario dicatur facta ob merita, nisi & aliter probentur. Quod si ea specialiter declarantur, quiddā tenent satis esse, nec aliam probationem exigī. In qua sententia fuit Bal. in l. illud. col. pen. vers. quartō quæro. C. de sacrosan. eccle. 1. & in l. si decem. §. si quis, post prin. ff. de pact. 1. & in l. vlt. ff. de exercit. act. & in l. si tibi, col. i. ff. si certum petat. & in l. si pater tuus. C. qui bon. ced. poss. & in l. cum pater. §. rogo. ff. de leg. ij. & in o. sciscitatus. col. 1. & in cap. edoceri. col. 3. vers. si instrumentum dicit, extra de rescript. & in additio. Specu. tit. de dona. §. 1. vers. quid si pater, & in sua margarit. in verbo, donatio, col. 3. & Ange. & Raphael Coma. in l. Aquilius. ff. de donatio. Floria. in l. quæ pater, col. 3. vers. sed an sufficiat. ff. famil. hercis. & Paul. Castren. consil. ccxlv. circa bona quæ fuerunt, col. 2. vers. tertio videtur ob stare, lib. 1. & subobscure idem Pau. Cast. consil. ccxij. super isto puncto, col. 3. vers. ad secundam, iunctis iis quæ dixerat col. 2. vers. secundo videtur, lib. 2. & Guido Pap. singula. cccclxxv. incip. Salyc. vers. etiam queritur. Vital. Camb. in tractatu clausularum, in rub. an legibus infirmationem exigentibus possit renuntiarī, char. vlt. lason 1 consil. ccxvij. pro enucleando, col. 8. vers. nonō pro ista parte 1 consil. cluij. in causa mota, col. 3. vers. illud idem, eo. lib. 2. 1 consil. ccxxvij. Carolus olim, col. 8. vers. nonō pro ista parte, eod. lib. & consil. 1 lxxij. dubitatur, col. vlt. lib. 3.

88
Iuramentum
et specifica-
tio meritorū
probat meri-
ta in prohibi-
tis.

¶ Idque præsertim si iuramentum interueniat. Nam sunt qui vtrunque exigunt, & specificationem meritorum, & iuramentū: vt sit satis ad probanda merita in prohibitis. Et ita voluit Bal. ipse in l. si donatione, col. 1. vers. sed quid si pater, & ibi etiam Guid. Pap. & lason col. pen. vers. istam regulam. C. de collat. per auth. quod obtinet. C. de probat. & 1 idem Bal. in l. perpetuo, ad fin. ff. de condit. ob turp. caus. 1. Ange. in l. pen. §. mulier. ff. solu. matri. & consil. lxxxj. A. fecit testamentum, col. 1. Alex. consil. v. i. incip. visis & consideratis, col. vlt. vers. fortitaciter prædicta, lib. 2. & consil. xvij. consideratis, col. 1. vers. quantō magis, lib. 3. 1 Guid. Pap. in tractatu presumptionū, col. 6. vers. si pater donet. 1 & lason in l. frater à fratre, char. vlt. vers. limita tripliciter, ff. de codic. inde. in lect. & rursus in repet. col. pen. 1 dum curat Bal. in illo priori loco, & consil. lxxij. pro parte negatiua, col. vlt. vers. prædicta fortius procedunt, lib. 3. quibus locis 1 dicit quod ita solitus est tenere, & allegat quod alibi voluit Bal. in præliis feudorum, in ij. diuisione, quod si prælati cū capitulo consecraret feudū, de quo quempiam inuestit, esse antiquum, non statim tali cōfessione, nisi interueniat iuramentum, quod dictum dicit lason sing. 1 in d. l. frater à fratre. 1 Sed & tu illi adde quod scribit Spec. tit. de succed. ab intest. §. 1. vers. sed nunquid donationem. quod quis non potest donare nepoti ex filio spurio: quia hoc facere præsumitur propter affectionem quā habet ad filium, per l. si torrens. ff. de castren. pec. & alia ibi alleg. vnde, inquit, præsumitur fraus. 1 qui testamentum. ff. de probat. nisi donator iuret quod contemplatione nepotis id tantum faciat, per d. auth. quod obtinet, & cum eo transit lo. And. in addit. ipsius. Et in hac quoque op. est Anto. Rubens consil. cxlv. tenor statuti, in fi.

Iuramentum
cōfirmat con-
fessionē præ-
lati in inuesti-
tura feudi.

89
Contrarium
asserentes in
speciali meri-
torum decla-
ratione.

¶ Sed contrarium tamen in primo casu, videlicet non sufficere etiam speciale declarationem meritorū in prohibitis, tenuerunt Guil. Cyn. & Albe. in d. l. vlt. ff. de exerc. & Bal. sibi contrarius, in l. si tibi, col. 2. vers. sed nūquid de istis meritis. ff. si cer. pe. Salyc. Alexan. (sibi quoque cōtrarius), Corne. & alij recentiores, in d. l. si donatione, C. de collat. Rom. & Paul. Cast. in d. l. Aquilius. ff. de don. & Guil. Pap. quæst. delphi. xcv. dubitabatur, & singu. 596. inci. not. quod Guid. ad fi. & Soci. qui illam priorem sententiā dicit cōmuniter reprobari, consil. lxxvj. frustra plenitudinē, col. 3. vers. sed omnia, lib. 1. & Barb. consil. ij. illud asseram, col. 3. lib. 3. & Ant. Cana. in tract. infirmationū, quæst. xlv. 1 & Steph. Bertr. consil. xlvij. expresse, col. 2. in fi. lib. 4. & Carol. Rui. consil. xliij. primō queritur, ad fin. lib. 5. 1 & reliqui, vt reor, omnes quoque de ea re nuncupatim scriperunt, quorum bonam partem nuncupatim aduocauimus in nostris commentariis consuetudinū, quo loco statim citabimus, moti hac potissimū ratione efficacissima, quia in prohibitis non creditur assertioni etiā speciali donantis, quam ipsam facit vt donatio valeat, quæ aliā nō valeret, per d. l. qui testamentum, & ibi gl. & doct. ff. de proba. & in l. cum quis decedens. §. Titia honestissima femina, ff. de leg. ij. ex qua etiam probatur id procedere, quātūlibet donans sit honesta persona, cum similib. à me latissimè congestis in illis nostris commentariis, titu. xuij. §. x. in j. gl. in prima declaratione primæ fallentia.

In prohibitis
non creditur
assertioni etiā
speciali don-
antis.

90
De eadem re.

¶ Quod tamen mirō nouoque modo intellexit Bal. in l. j. col. 1. vers. item no. quod confessio. C. de tal. cau. adiect. lega. procedere in prohibitis siue incapacibus, in quos naturali affectu ducimur, vt in spuris: secus in aliis, vt in bannitis, nihil tamen allegat. Et id quidem nō facillè credendum verum esse, cū omnia iura omnēsque doctores, qui de hac re loquuntur, generaliter loquātur de incapacibus & prohibitis, nec sit vlla saltem efficax ratio differentia.

91
¶ Sed & quod in iisdem prohibitis non sit standum assertioni etiam iurata, tenuit Cyn. post Pet. in l. j.

in l.j. ad fi. C. de sacrosan. eccle. Bar. in d. §. Titia honestissima, & in L. Aurelius. §. vlt. ff. de libe. lega. lo. And. in addit. Spec. titu. de donat. inter virum & vxor. col. vlt. Bal. hic quoque sibi contrarius in l.j. col. §. versu. ex prædictis. C. de inoffi. donat. & in authen. si qua mulier, col. 2. C. de senatus. velle. & in l. si cū seruum, col. 2. ff. si cer. pet. in rub. ff. de iureiur. col. vlt. & consi. cccxcviii. quæst. q. col. vlt. lib. 1. & consi. xliii. Antonius fecit testamentum, col. 2. versu. in contrarium arguitur, vsque ad fi. consi. lib. 2. & consi. lxxv. spurio, col. 1. co. lib. 2. Saly. in l. hac edictali, in prin. in vij. q. C. de secund. nupt. in Pet. Ancha. in repet. ca. quæ sunt, col. 12. in iij. q. versu. in his casibus, de reg. iur. lib. 6. & iterum in c. accessorium, col. 6. versu. ex prædictis possumus, co. tir. 3. Imo. in c. cum contingat, in iij. q. x. membri, extra de iureiur. Rapha. Co. consi. xxxj. testator in testamento, col. vlt. Ro. in rubr. de iureiur. in j. conclusione. & consi. xliij. ex supra narrato, col. 2. & consi. cccxij. præsupposito quodd dictum legatum, col. 2. Pau. Cast. d. consi. cccxij. super isto puncto, col. 3. versu. ad tertiam rationem, iunctis præcedentibus, lib. 2. & consi. cccclxxiiij. circa primum, col. 2. versu. nos autem sumus, co. lib. 2. Fran. Arret. cōsi. lxxiiij. diligenter & mature, col. iij. versu. sed tamen pro intellectu, & latius Guid. Pap. sibi contrarius sing. cccclxxvij. incip. si donans, versu. si in instrumento. Alex. & Corn. & Phil. Dec. qui expresse reprobant Bald. ibi, videlicet in d. l. si donatione. C. de colla. & idem Alex. in l. quod de bonis. §. vlt. in prin. ff. ad leg. Falc. 1. & consi. lv. consideratis verbis dicti statuti, colum. 3. versu. nec prædictis ob iunctis præcedentibus, lib. 1. & consi. xvij. consideratis, post prin. & iterum col. 2. versu. & quamuis, lib. 3. & Soci. d. consi. lxxvj. col. viij. versu. & hæc op. lib. 1. Fely. in c. si cautio, col. 24. versu. sed est aduertendū, de fide instr. & in c. sicut, col. 14. dere iudi. & lason. sibi cōtrarius, in d. prælud. seu. col. 27. versu. iuxta prædicta, vbi illud dictū Bal. ibi, de quo supra diximus, reprobat Dec. consi. ccij. vt præfens consultatio, col. 3. versu. non oblit. quod not. Alciat. in l. pacta quæ contra, in v. specie. C. de pact. Ioan. Montefer. in repet. l. frater à fratre, colum. 27. versu. quarto fallit. ff. de conditione indeb. Et id credo esse verissimum. Nam alioqui esset liberum cuique legem fraudare, iuramento interposito, contra l. si quis inquilinos. §. vlt. ff. de legaj.

Nec etia
fertiōi iura
te.

92. ¶ Secundo autem casu principali, cū videlicet non sumus in prohibitis, ita putauerim distinguendum. Aut enim post illam generalem meritorum mentionē donator dicit se libere, purē, & simpliciter donare, vt ferē fit. Et hoc casu habemus sententiam Oldr. cōsi. v. cuius initium est, Titius dedi, censi donatorem simplicem, & nō ob causam, aut remunerationem, & hæc nūcupatim sequitur Alex. consi. xij. circa primum dubium, col. 1. lib. item. j. & cōsi. xl. super primo dubio, col. §. versu. sed circa tertium, lib. 5. & Soci. cōsi. 1. liij. in præfenti, col. 2. versu. optimē etiam, lib. 1. vbi in eadem specie consuluit qua Alex. vbi supra, & idem quoque Soci. consi. 1. cxcv. in causa contra filios, col. pen. versu. quintus casus, lib. 2. vbi dicit se alia cōsultuisse Senis secundum illam decisionem, nec eam habere cōtradictorem. 1. & Hiero. Grat. consi. 50. reuerendissime, col. pe. num. 55. & multis seq. lib. 1. 1. Et his libenter accedo, nisi aliter constaret de meritis, quia si ea verē præcessissent, censetur donario fuisse facta eorum contemplatione, etiam si nulla omnino de eis fieret mentio, vt latē diximus supra in eadem gl. versu. lxx. prima igitur, cum multis seq.

Antoris dis
tinctio in non
prohibitis per
sonas.

93. ¶ Aut simpliciter quis dicit se donare propter benemerita, in genere, nec postea adicit illa verba, purē & simpliciter, & hæc res est admodum dubia, præsertim in casu l. nostæ. Nā Soci. expresse in eo loquens, in d. consi. cxcv. col. 3. versu. tertius casus, & iterum versu. quartus casus, lib. 2. tenet etiam hanc generalem meritorum mentionem esse superuacuum, nihilque hic operari quo minus l. nostra locum habeat: quoniam generalis assertio dubia est & obscura, vt est tex. licet nihil alleget, in l. prætor edixit, in prin. ff. de mino. vbi qui generaliter loquitur, obscurē loquitur, & in l. ita fidei. ff. de iure fisci. Obscura autem & dubia locutio siue assertio nō releuat. l. vbi autem. §. qui il. lud. ff. de verb. obl. & l. cum incertis. ff. de leg. j. & l. vlt. C. de anna. exceptio. & ita dicit voluisse Bal. in d. l. illud. C. de sacrosan. eccle. & in d. l. vlt. ff. de exercitor. idemque sensisse Bar. in d. l. si fortē. ff. de castren. pecu. vt ex multis apparet. Primum, quia Bar. intendit determinare, quādo verba enim titia meritorum probant, & distinguit virum simus inter personas prohibitas, an non prohibitas. Sed quando donatio est prohibita, Bar. intelligitur loqui quando merita sunt specificata, & non in genere tantum expressa, vt declarant doct. maxime Alex. in d. l. si donatione. Ergo & ita quoque intelligendum est in alio capite, cum loquitur inter personas nō prohibitas, vt ita vnum caput secundum aliud intelligatur, arg. l. j. & ibi no. ff. de reb. dub. & l. vlt. & ibi etiam no. ff. de peti. hære. Deinde quia Bart. allegat l. optimam. C. de cōtrahen. & commit. stipu. quæ loquitur in verbis enuntiativis specificē prolatis, igitur debet ita secū dum illam intelligi, arg. no. per eundē in l. non solum. §. si liberationis verba. ff. de libe. leg. Denique quia Bal. ita videtur Bar. intelligere in d. l. si donatione, vbi tractans quando donatio dicatur esse remuneratoria, dicit, assertio meritorum in genere nō sufficit. Quando autē in specie memoratur, distinguit inter prohibitos, & nō prohibitos, per no. in d. l. si fortē, quod & idē facit, & quidē clarius, Raph. Cu. in d. l. Aquilius. ff. de dona. Sed & ad hæc adicit Soci. hanc rationē. Nam donatio facta ob merita, si excedat quantitatem meritorum, in illo excessu dicitur pura, secundum Guil. Bal. & Saly. in d. l. illud. C. de sacrosan. eccle. cū concord. supra à nobis adductis. Et ideo licet hæc l. non habeat locū in donatione remuneratoria, habebit tamen locum in illo excessu. Ex quo satis datur intelligi, quod debent specificē nominari. Et hoc ita cōstituta, quia illa generalitas posset verificari in quolibet vel minimo beneficio,

De eadem re.

Generalis as
sertio dubia.

Distinctio
Bart. hæc
de re.

Donatio ob
merita facta
quantum ad
excessum me
ritorum cen
setur pura.

propter quod non impediretur huius l. dispositio. Ergo in dubio debet habere locum l. nostra, secundum doctrinam Bar. in l. Titia Scio, §. imperator. ff. de leg. ij. Et hanc Soci. sententiam approbat (Caro. Rui. consil. clxxij. quæritur primò, col. 5. nu. 12. & 13. lib. 1. &) Anto. Rubeus consil. xcv. viſo & diligenter confiderato, col. vlt.

94
In non probi-
bitis ſufficit
generalis me-
ritorum men-
tio.

¶ Verùm Iason & Phil. Dec. in eadem specie & inter eaſdem partes conſulentes, ille quidem conſ. cluij. in cauſa mota, lib. 2. hic conſil. xx. in cauſa iſtorum fratrum, poſteaquàm retulerunt ſigillatim Soci. Rationes, quæ ipſe Decius nuncupatim nominat, non designato tamen ipſius loco, aut numero conſil. eiufdem, tenuerunt & conſuluerunt còtrarium, vt videlicet in cauſa noſtra l. ſicuti ſemper aliàs in non prohibitis, ſufficiat generalis meritum mentio, vt dicatur donatio remune- ratoria, ſine alia meritum probatione, & ita habeat locum l. noſtra. Moti, quia Bart. in d. l. ſi fortè, generaliter & clarè dicit aſſertionem meritum fidem facere in nò prohibitis: & ita cum, inquit, reſert & ſequitur Pau. Caſt. in l. per diuerſas, col. vlt. C. mand. & in d. l. Aquilius. ff. de dona. Ergo & generaliter debet intelligi, quia generalis diſpoſitio includit generaliter omnes caſus, etiam ſi in vno maior eſſe ratio videatur, quàm in alio. l. j. §. quod autè. ff. de alcat. & l. in fraudè, in fi. & ibi Bal. ff. de teſta. mili. & l. j. §. & generaliter. ff. de lega. præſt. Et cū verba Bar. & ſequaci ſint clara, nò indigent alia interpretatione. l. iij. C. de libe. præte. & l. còtinuus. §. cùm ita. ff. de verb. obli. Cui adde quæ latè diximus ſuprà in verbo, libertis, in prin. Item ratio Bar. hæc eſt, quia cū perſonæ non prohibita, & poſſunt liberè donare, & ſine meritis, & cum meritis: còſequens eſt ſtandū eſſe aſſertioni instrumenti de benemeritis inter contrahentes. per d. Lopimā. C. de contrah. & còmit. ſtipu. Quæ ratio pariter & vtroque modo procedit, ſiue generaliter ſue ſpecialiter ſue merito de meritis. Præterea illa ſpecifica meritum mentio non videtur ob aliud còſideranda, niſi reſpectu probationis: ſed cùm partes poſſunt diſponere, ſtatur instrumento, nec alia probatio requiritur, vt dictū eſt. Et ſic cùm iā non agamus de probatione, nihil eſt ampliùs propter quod còſideranda ſit illa ſpecifica probatio. Ad hæc ratiū operatur generalis diſpoſitio in genere, quantum ſpecialis in ſpecie. l. ſi duo fratres. ff. de adm. tuto. & l. ſi chorus. ff. de leg. ij. & l. omnes. C. de præſcrip. xxx. anno. cum ſimil. à me ſuprà latè congeſtis, in prin. noſtræ l. verſi. cxvij. incip. & hæc quidem omnia, & ſeq. Et licet in quibuſdam caſibus diſpoſitio ſpecialis plus operatur: tamè còmunè regula intentio noſtra fundatur ſecundum gl. in l. omnis diſſimulatio. ff. de reg. iur. Et ideo nò videtur in dubio eſſe differentia inter aſſertionem ſpecificā & generalem instrumenti. Poſtremò ſi ſpecificatio meritum requiritur inter perſonas non prohibitas, vt Bar. loquitur, videtur etiam poſtea probatio neceſſaria aliter quàm per instrumentum. Sed nulla probatio requiritur ultra instrumen- tum, vt omnes ſarentur: ergo nec ſpecificatio: quin ſufficit qualicunq; iſtrumentum aſſertio, ſiue in genere, ſiue in ſpecie, arg. l. j. in prin. C. de rei vxor. actio. & quod haberet per gl. in l. vinum. ff. ſi cer. per. Hæc ſerme Iaſ. & Dec. qui & ipſe in eadem fuit ſententia in l. ſi donatione, col. 4. verſi. ſe- cundus caſus, iſtis præcedentibus. C. de colla. & cum ſequitur & defendit Ripa tum in hac ipſa l. in xv. q. tum quoque l. 3. reſpon. c. ix. circa primum, col. vlti. Sed quibus rationibus (nā & alias adfert) cæterorum ſit iudicium.

95
Auctoris ſen-
tentia.

¶ Aduerte lector optime, quoniam Bal. in locis à Soci. citatis nuncupatim loquitur in prohibitis. Ideo nihil ad hunc caſum pertinet. Illis autè rationibus, quibus Soci. ipſe conatur Bar. in ſuas partes trahere, reſpòdet Iaſ. & Dec. in d. conſil. propè copioſiùs quā res exigat, cū de vnus tantū doctor. licet maximè auctoritate còtendatur. Ego verò de hac re nò admodū laboro. Sed illud tantum priuatim breuibus definiā, vt in cauſa l. noſtræ ſufficiat generalis meritum aſſertio, quod pri- ma ſtatim fronte videri poſſet, in præiudiciū quidem donantis, & donationis à ſe factæ, quàm ita potuit facere, ſi voluit, vt propter filios poſtea ſuſceptos nò reuocetur, vt qui huic l. renūciare poſ- ſit, ſecundum còmunem opi. Et hæc eſt Iaſonis Decij; ſententiæ prora, quod dicitur, & puppis.

96
In perſonis et-
iam prohibitis
aſſertio meri-
torum in præ-
iudiciū aſſer-
rentis.

¶ Idque confirmatur ultra Dec. ex eo quod Saly. ſubdubius tamen tradit in l. filix. C. famul. her- ciſc. quòd etiam inter perſonas prohibitas ſtatur aſſertio meritum in præiudiciū aſſertentis, licet non aliorum, per l. Aquilius, cum gloſ. ff. de donat. & ſequitur Iaſon in repetitione l. frater à fratre, col. pen. ff. de condi. inde. & d. conſil. cluij. col. 5. verſi. quartò principaliter. & Phil. Dec. in l. ſi donatione, col. 5. verſi. quarta conclusio. gl. limitatur. C. de colla. Et ſimile quippiam tradit ipſe Saly. in l. cū propria. C. ſi quis alie. vel ſibi, quòd ſi vxor emit res quaſpiam conſtante matrimo- nio, & in instrumentum continetur de propria pecunia vxoris, pariente & conſentiente marito, ei creditur, & ceſſat præſumptio l. Quintus. ff. de dona. inter virum & vxor. Nam & quis (vt hoc quoque illi addas) nò poſſet venire contra factum ſuum, quòd etiam de iure nò tenet l. per fun- dum. ff. de ſeru. ruſt. prædio. & l. venditor. C. commu. prædio. & voluit Bal. conſil. 403. Ioannes Si- monem, col. pen. lib. 3. cum ſimi. Et facit quod in ſimili dicimus, quòd vendens non poſſet dicere venditionem ſimulatam aut factam in fraudem, ex eo quòd diutius remanſit poſſeſſor rei ven- ditiæ, licet tertius id poſſit facere, Bar. in l. poſt còtraſtum, col. 3. verſi. ſed an venditor. ff. de dona. & conſil. 65. Petrus Nicole, in prin. 1 & conſil. 81. Martinus, ad fi. 1 & Bal. in l. emptione, circa me- dium. C. plus val. quòd agit. 1 & Cardi. Floren. in cillo vos, in 1. no. extrà de pigno. 1 cum ſimil. Sed propius hanc Saly. ſententiā confirmat ultra Iaſ. quòd ſcribit Bar. in aucten. ſed iam neceſſe, in prin. & ibi quoque Franc. Tyg. in fi. repet. C. de dona. ante nupt. quòd licet conſeſſio mariti de dote data non præiudicat creditoribus, ſibi tamen præiudicat. & ſequitur Paul. Caſt. conſil. 383. circa

Nemo poteſt
venire contra
factum ſuum
etiam de iure
inuelidum.

circa primum, col. 2. vers. an autem præiudicet, lib. 2.

97 ¶ Ego tamen Soci. sententiam secutus, contrariū verius esse arbitror, tum ea ratione, quam ex eo supra adduximus de excessu meritorum, qui nullo pacto cognosci potest ex generali meritorum mentione. Cui rationi non satis Iason & Decius facere videntur. Tum itē, quia talis assertio nudo sermone effusa, solet in donationibus apponi magis ad colorē, & veluti quendam honorem, quā ad veritatem. Ideo perinde habendum est, ac si nō appositum fuisset, arg. l. quod venditor. & ibi not. ff. de dol. & l. si quid venditor. & l. seq. in prin. ff. de x. dil. edit. & quod scribit Old. cōf. v. Titius dedit in fin. & iis quæ latē diximus supra in prin. l. nostræ, vers. cccxvj. inci. ad huius tamen posterioris partis, vbi latē probauimus nō considerāda esse quæ notari solent apponere ex consuetudine quadā, sicuti & solet fieri de huiusmodi meritorū mentione. vix enim ē cūctis millibus vnū instrumentū donationis cōperies, in quo id nō scribatur. Iunctis itē iis quæ diximus in nostris cōsuetudinibus, tit. xiii. §. x. in gl. ij. vers. sed etiam in illo dubio. Tū denique, quia ea ratio ratiōis huius l. dem pro cōtraria sententiā adduximus, & quæ veluti fossa est vallū aduerfarū partium, tum quā procedit, si specialiter quis renūtiaret huic l. neq; enim generalis renūtiatio omnīū legum & remediorū, etiam iurata sufficeret, vt latē diximus in prin. etiā l. nostræ, vers. cxv. inci. nunc autē restat, & multis sequen. Igitur nec similiter eadem ratione generalis meritorum mentio sufficit, etiam iurata, vt huic l. derogatum esse videatur, vt etiam voluit hac postrema ratione suffulcitur Pau. Castr. cuius in ea tam verbosa cōtrouersia nec Soci. ipse nec Ias. ac Dec. nec denique Ripa meminit, cōf. l. 435. super hoc puncto plura videntur, col. vlti. vers. quare facit dubium, lib. 2. Sed & idem nuncupatim etiam respondit Steph. Bert. cōf. l. 135. thema consultationis tale est, col. 2. vers. sed manet difficultas, cum multis seq. lib. 4.

98 ¶ Nec quippiam obest illa Saly. sententia in d. l. filiz, quādo ea palam coarguitur ab Alex. in d. l. si donatio, col. 6. & ibi etiam Iason sibi prorsus cōtrario, col. pe. C. de colla. & eodem Ias. in lect. d. frater à fratre, char. vlt. ff. de condi. inde. { Sicut etiam repræhenditur alia eiusdem sententia in d. l. cūm propria, à Soci. cōf. l. xj. circa primum dubium, col. 1. lib. 4. Nec omnibus placuit id quod dictum est, venditorem non posse allegare venditionem simulatam aut fraudulentam, vt videre licet apud Fran. Arret. cōf. l. xvj. in præfenti consultatione, col. vlt. vers. circa tertium dicendū est. } Nec etiam omnino certum est quod tradunt Bart. & Tyg. in d. athen. sed iam necesse, vt patet ex scriptis ab eodem Bar. in l. cū quis decedens. §. Titia. ff. de leg. iij. & Io. And. in addit. Spe. cit. de donat. inter vir. & vxor. col. vlti. Sed & nos de hoc, vtrū videlicet assertio siue confessio ci præiudicet, qui eam fecit inter prohibitos, latē diximus in commentariis nostrorum consuetudinum, tit. xiii. §. x. in gl. prima, in iij. limitatione primæ declarationis, vbi videre poteris. Neque enim hic immorari statumus, in re, quæ quaua versum spectet, non est magni momēti ad id de quo tractamus, propter iam dictas rationes, quæ semper locum habent.

99 ¶ Cæterum Phil. Dec. hac in re, si vnquam aliās, sibi ex diametro cōtrarius, in cōf. 366. pro declaratione, col. 3. vers. venio ad tertium, cuius etiam Ripa non meminit, assertit tantum abesse vt generalis mentio meritorum faciat cessare hāc l. vt ne specialis quidem id efficiat. Nam licet donās, inquit, non sit quāturum ad se persona prohibita, tamen donatarius, qui dicit donationem nō esse reuocaram ex huiusmodi l. quia sit remuneratoria, tenetur probare veritatem meritorū, vt dicit concludere Ang. in d. l. si donatio. C. de colla. post Guil. Cu. in d. l. vlt. ff. de exerciti. Subditq; hoc efficaci & concludenti ratione probari, quia sicuti in patre, qui nō potest donare nisi propter benemerita, non creditur assertioni illius speciali, quia de facili posset fieri fraus, vt tenet gl. in d. l. si donatio, quam omnes sequuntur, cum simil. ibi adductis per Alex. pari ratione dicendum est in nostro casu, quod cum donatio reuocata sit per legem, & talis reuocatio impediatur propter benemerita, debet probari de veritate benemeritorum, nec statui assertioni etiā speciali, quia eadem ratio videtur, quæ in personis, quæ donare prohibentur. Dictum autem Bart. in d. l. si fortē. ff. de castren. pecu. habet locum inter illos in quorum donationibus nō requiruntur benemerita, vt perpetuū valeant, sed tātum ex abundanti exprimitur. Secus vbi necessaria sunt benemerita, propter qualitatē personæ, vel propter reuocationem donationis, quæ impeditur propter benemerita. Hæc Decius, vt obique scenæ seruiens, ac theatro sese accommodans, adeoque non iuristæ, sed litigatoris negotiorū agens, { & hoc idem videtur voluisse Pau. Cast. à nullo istorū memoratus, cōf. l. cccxxxiii. respondeo per ordinem, in iij. dubio, lib. 1. }

100 ¶ Sed vtrūque sit, hæc tamen intellige, vt licet ista assertio meritorum nō tanti sit, vt propterea sit dicenda donatio ob merita: tamen non adeo exacta certaque probatio meritorū requiritur, quā si nulla prorsus assertio interuenisset, quin sufficeret cū huiusmodi assertione quædā verisimiles cōiecturæ, ex eo quod in simili elegit voluit Saly. in l. mater. C. de cōtrah. empr. quod si maritus emit fundū pro vxore absente, ex pecunia quā ipse assertit esse vxoris, nō est standū huic assertioni, tāmquam suspectæ, & falsæ inter personas prohibitas, per d. l. qui testamentum. ff. de proba. cū simil. nisi, inquit, ex aliqua verisimili præsumptione appareat, quod vxor verisimiliter hāc pecuniam habuerit. { & sequitur Alex. cōf. l. 18. cōsideratis his, col. 1. lib. 3. & Phil. Deci cōf. l. 463. in causa quæ nomine. } Ex eo quoque quod scribit Ange. cōf. l. 341. patet emit domum, in j. dubio, quod licet confessio patris dicentis se habuisse pecuniam à filiis, sit suspecta, cum non valeat donatio inter patrem & filium familiarem si eo tempore filij ita erant aliquod artificum

*Autoris contra-
traria opin.*

*Responsio ad
obicta.*

*Cōtrarie opi-
nionis aucto-
res.*

*Donatarius
tenetur pro-
bare merita-
tem merito-
rum.*

*Ex assertione
meritorū cū
coniecturis
presumitur
donatio ob
merita.*

*Simile in do-
natione inter
uirū & uxore-
m.*

edocti, vt satis verisimiliter potuissent sua industria illam pecuniā comparare, standū esset huic cōfessionī, per nō. per gl. Cy. & Bal. in l. cūm oportet, in prin. C. de bon. quæ libe. Et hoc dictū Angeli sequitur Iason cōsili. clxxxix. circa legitimatiōem, col. vlti. post prin. lib. 2. & 3. Phil. Dec. in l. si donatione, col. 6. versi. vlti. rursus addo duas. C. de collat. vtrunque autem & Ang. & Saly. sequitur ipse Dec. cōsili. 96. viso pūcto, col. 2. versi. nō obstat quod talis est. & Hipp. Marfil. sing. 610. non statuit assertiōem. & ante eos Alex. cōsili. 18. consideratis his, lib. 3. vbi ex iis idem quoq; consultiuit in confessione de recepto facta à patre filio spurio. cuius dictum pro singu. sequitur Iason in l. si is qui, col. vlt. ff. de vulg. & pup. vbi & illud dictū Saly. dicit etiam sing. Et idem in assertiōe meritorum facta in donatione inter virum & vxorem consultiuit Philip. Dec. cōsili. 202. vt præfens consultatio, col. 4. versi. non obstat quod talis donatio.

101
Confessio de
pretio rece-
pto à marito
non habet
et de dote re-
cepta.

Dos confessa
ta non habet
priuilegia ue-
re dotis.

Confessio nu-
da & sine cau-
sa non ualet.

¶ Quibus adde quod ante illos consultiuit Bal. cuius tamen nullus illorū meminit, cōsili. lxxvj. inter virum & vxorem, lib. 1. Quod si in instrumēto vir vxori vendat fundum certo pretio, quod confiteatur se recepisse ab vxore, non statuit huiusmodi confessioni, per d. l. qui testamentū, nisi cōfessio, inquit, inuenerit aliquibus adminiculis. tunc enim illi statuitur. Et quod similiter consultiuit Raph. Cum. cōsili. xxxj. testator in testamēto, in primo dubio, quod licet confessio de dote recepta facta à marito nō probet, vt quæ videatur facta in fraude per iura ibi allegata: si tamen maritus erat vir honestus, & dos verisimilis attenta cōditione vtriusque & cōsuetudine, & vxor iuraret, videretur sufficere. Cui cōcinit quod not. voluit Bald. in l. j. col. 3. versi. vnde queritur. C. de priuileg. dot. quod licet dos cōfessata, vt nostri appellant, nō habeat priuilegia vere dotis, de cuius scilicet numeratione verè cōstat ex sententia gl. in l. asiduis, in verbo, data. C. qui pot. in pigno. hab. tamen si vltra cōfessionem interuenirent coniecturæ quædā de numeratione dotis, vt quia vir exhibuit alimenta vxori tanquam dotata: certè huiusmodi dos potest priuilegiis dotis receptæ, per Lcū vltra, C. de non num. pec. & hoc nuncupatim sequitur Panor. cōsili. lxxij. in quaestione quæ ad præfens, col. 3. lib. 2. & Phil. Dec. cōsili. 436. in causa quæ agitatur Mantur, col. 3. versi. sed respōdetur. & Fran. Aret. in l. j. col. 5. versi. secundus est. ff. sol. mat. vbi hoc fulcit ex eo, quod nō. vt ipse dicit, scriptū est à Io. And. in addi. Spec. in rub. de deposi. vbi intelligit id, quod vulgò dicimus, confessionem nudam & sine causa nō valere. l. cum de debito. §. vlti. ff. de proba. & l. nuda. ff. de dona. nisi ex quibusdam possit præsumi causa, per l. si quis ex argentarius, §. si initiū. ff. de eden. & l. Titia. §. idem. ff. de verb. obli. & §. certū, Insti. ad legem Aquil. Quancūq; de illo Bal. dicto secundauit Socii. in d. l. j. col. 12. versi. quintò limita. ff. sol. mat. qui tamen dicere vidisse se consultum fecundum illam Bal. opinionem à doctissimis viris: nec negat tamen id probari posse ex coniecturis, sed id tantūm asserit, illam non satis esse vrgentem, vt etiam declarat postea col. 15. versi. septimò limita. & ipse alibi simpliciter Bald. sequitur, videlicet in cōsili. cxxij. circa primum, col. 4. versi. tertio etiam concludo. lib. 3.

102
Confessio de
pretio rece-
pto facta à
marito presu-
mitur donatio.
Nisi sit im-
mota aliis con-
iecturis.

Ecclesia non
obligatur ex
mutuo.

Coniectura in
meritorū as-
sertiōe relin-
quuntur arbi-
trio iudicis.

¶ Et facit quoq; quod tradit ipse Bal. i. cōsili. 66. inter virū, lib. j. quod si instrumētū factum inter virū & vxorem cōtineat venditiōem factam pro pretio quod maritus cōstituitur recepisse ab vxore, aut è cōtario, si huiusmodi confessio potest iuari aliquibus adminiculis, ei statuitur, alioquin cōtra, sed præsumitur donatio propter legis interdictū per l. qui testamentum. ff. de proba. & alia iura. Et quod itē voluit idem Bal. i. cōsili. 471. super eo quod queritur an confessio, in iudiciis præcedentibus, lib. 5. quod licet confessio ab vxore facta cōstante matrimonio, per se nō valeat ad fauorē mariti, tamen iūcta cū aliis cōiecturis probat. Et quod idē scribit in aurb. hoc ius potestū, col. pe. versi. quero verū in dubio. C. de sac. eccl. q. cūm ecclesia nō obligetur ex mutuo, nisi probetur numeratio & cōuersio pecunie in vtilitatē ecclesiæ, vt ibi cauetur. Certè de hac cōuersiōe creditur prælato, si cōcurrant quædā cōiecturæ cū cōfessione illius, puta quia monachi ante nihil habebāt frumētū, & erāt nudi, nunc autē cōstat quod vixerūt ex frumēto, suntq; etiā vestiti, ar. l. vlti. C. de ali. pup. præst. Nā licet id aliud processisse posset, tamen nō præsumitur, vt l. si verū. §. vlti. ff. de priuileg. Quā Bal. decisiōe ad hoc nostrū principale negotiū citat & sequitur Iason d. cōsili. 154. col. 5. versi. quindē pro ista parte, lib. 2. sed cū omnino solum allegat: quāuis & ipse Bal. idem asseruerit in l. j. in fin. C. si aduer. credi. Quodque in simili dicit Guid. Pap. in l. si voluntate. C. de collat. quod nō creditur patri donanti filiofa. ob merita, nisi sint cōiecturæ meritorū, quasi scilicet sufficiant cōiecturæ. Et idem dicit in tracta. præsumptiōnū. col. 6. versi. si pater donet. Et licet illæ assertiōes de quibus loquuntur Bal. Saly. Ang. & Raph. in illis prioribus locis, sint speciales: tamen non plus habent roboris, quā generalis in casu de quo loquimur. Illi enim loquuntur in prohibitis, in quibus etiā specialis assertio meritorū aut alterius causæ nihil prodest, vt plenè suprā diximus. Hic verò in casu nō prohibito, in quo licet generalis assertio etiā nō probaret propter specialem ratiōem, quā suprā ex Soci. adduximus: tamen in aliis fortè probaret, per rationes Deci. Itē cōiecturæ, quas nuncupatim adferunt Bal. Saly. Ang. & Raph. sunt admodum leues & frigidae, vt apertè videre licet. Nos autem arbitrio iudicis relinquimus, quæ, qualesq; cum hac meritorū mentione, satis erunt efficaces cōiecturæ ad credendum merita præcessisse. Quod enim si is qui donauit, adeo auares & tenacesque nature erat, vt nunquam solutus esset donare, nisi eile præsumemus ea præcessisse: & certè præsumemus, ar. d. l. cūm de indebito ff. de proba.

103

¶ Nec tamen illud interim omittendum duximus, quod si huiusmodi assertio vel confessio meritorum

ritorum fieret in instrumento gaurentigatio, tunc probaret tanquam res iudicata, etiam inter personas prohibitas, ut egregie dicit Bal. in d.l.j. col. 3. versic. idem dico si statutum. C. de priuil. dot. ar. l. res iudicata. ff. de reg. iur. ubi res iudicata habetur pro veritate, quasi scilicet huiusmodi instrumenta habeat vim sententiarum et rei iudicatarum. de quo laxissime omnium differimus in nostris comment. consuetudinum Pictauicarum, tit. xxix. §. j. Et illud dictum Bal. sequitur Panor. consil. 73. in questione que ad presens, col. 4. lib. 2. & Soci. qui hoc dicit sing. consil. 122. incip. circa primum, col. 5. versic. quia confessiones, lib. 3. Et facit quod in simili tradit Bal. in l. vlt. col. 2. versic. & ideo consuetudo, iunctis precedentibus. C. de sponsal. & in l. pecuniarum, circa medium. versic. item nota hic. C. de solu.

Confessio metitorum facta in instrumento gaurentigatio. Instrumentum gaurentigatio habet vim rei iudicatarum.

124 Sed ego de hoc admodum dubito, tum quia facile fieret fraus, & quidem tam facile, quam in alio simplici instrumento, nec tollit gaurentigia presumptionem fraudis. Tum etiam quia iuramentum nihil operatur inter personas prohibitas, ut supra in eadem gl. diximus, versic. 91. inci. sed & quod in iisdem prohibitis. Licet & ipsum iuramentum, sicuti & gaurentigia, habeat etiam vim rei iudicatarum. l. ij. & l. qui iurasse. §. vlt. ff. de iurciur. Imò plus autoritatis quam res iudicata. l. ij. & ibi gl. que hoc declarat. ff. de iurciur. Ideoque habet etiam executionem paratam, sicut sententia. l. sed & si possessori. §. vlt. & ibi Bar. Saly. Ang. Fulg. Rom. & Alex. ff. de iurciur. & l. post re. & ibi etiam Bar. & alij. ff. de re iud. & idem Bar. Fulg. Pau. Cast. Alex. & alij in d. l. ij. de iurciur. Bal. in l. j. C. col. j. de exec. rei iud. & Mathef. no. xx. nota bonam practicam. Barb. in l. j. §. si quis ita, col. 12. versic. & primo quia Bar. ff. de verb. oblig. cum aliis multis concord. adductis per Iasonem, in d. l. ij. & consil. x. circa primum dubium, in prin. lib. 1. Ant. Corfe. in tepe. rub. extra de iurciur. in x. priuilegio. & Hippo. Marfi. sing. ecclvi. iuramentum est maxime: tamen etiam addas Benedic. in tepe. c. Raynuitius, in verbo, testamentum, lib. 3. nu. 33. de test. ubi ex hoc dicit quod iuramentum habet vim gaurentigiarum, ut etiam dicit in verbo, absque filiis moreretur, le. ij. nu. 193. Tum denique quia gaurentigia habet vim rei iudicatarum in iis tantum que respiciunt executionem, non etiam probationem, de qua hic tractatur, ut ex eo patet, quod non magis probat numeratam pecuniam, nec magis ideo impedit exceptionem non numeratam pecuniarum, quam alium etiam publicum instrumentum, ut voluerunt Cyn. & Bal. in l. in contrahibus, in prin. ille quidem col. 3. in q. 4. hic col. vlt. C. de non num. pec. & idem Bal. in l. qui pecuniam, versic. sed quid de instrumentis, & ibi etiam Ias. col. 1. versic. tertio extendit. ff. si eert. pet. & in add. Spec. tit. de appell. in iij. parte. §. restat videre, versic. sed nunquid contra, qui est in col. 6. Corn. consil. l. ij. quotidianus, col. 1. versic. tamen hoc non obstat, & iterum col. 2. versic. licet enim dubitetur, ante filius versic. lib. 1. & licet secus sit in iudicio controuerso, gl. in d. tex. in l. j. in gl. j. post prin. & ibi Saly. in j. & iij. opp. C. de cofes. cum aliis multis similibus, quae late congeimus in d. nostris comment. ubi supra proxime citauimus, in xv. declaratione.

Gaurentigia non tollit presumptionem fraudis. Iuramentum nihil operatur inter personas prohibitas.

In quibus gaurentigia habeat vim rei iudicatarum.

105 Ex quibus nec ego accedo Soci. qui consil. lxxvj. frustra plenitudinem, col. 5. versic. nec obstat quod talis assertio, lib. 1. tradit illud dictum Bal. in d. l. j. de priuil. dotis, tantum procedere ubi statutum diceret quod instrumentum gaurentigatum haberet vim rei iudicatarum, non etiam si solum diceret, quod haberet executionem paratam. Nihil enim inter hæc quantum ad id de quo agimus, interesse video. Et ideo Maria. ipsius Socin. pater consil. iij. circa presentem tenet simpliciter, quod ubi requiritur vera remuneratio, ea non probatur ex assertione facta in instrumento gaurentigatio, quia si contractus principalis, inquit, non valet, nec gaurentigia quoque. de quo & nos late diximus in nostro tracta. constituti possessorij in vij. limit. nu. 15. & per illum. Ob idque reprobat ipse Maria. dictum Bal. in d. l. vlt. C. de sponsal.

Autoris sententia.

Cum principalis contractus non valet, nec gaurentigia quoque valet.

106 Quarta declaratio donationis remuneratoriæ hæc est, ut ad hoc faciat cessare leg. nostræ, merita siue seruitia sint talia, ad que donatarum aliàs non tenebatur, verbi gratia, vxor, filius, libertus debent marito, patri, patrono certas operas & obsequia: ea si præstita fuerint, non habentur pro meritis, quæ impediant reuocationem donationis ex nostra l. ut expressè voluit Fran. Ripa. hic in xij. q. & iterum lib. 3. respons. c. xij. duo sunt, col. 2. Cui & ego facile assentior. Nam cum debeatur ex necessitate vel officio, ita iubete lege, non debent cessare beneficii, quæ exigant præmiij siue remunerationem. Nam donari videtur quod nullo iure cogente cõceditur. l. donari. ff. de dona. & l. donari. ff. de reg. iur. & ibi cõcor. Et ut scribitur in l. rem legatā. ff. de adi. leg. in necessitatibus nemo liberalis existit. & optimus tex. in l. si seruo. ff. de hære. insti. ubi non censetur præstare beneficiij, qui debetum impedit. & in l. proxime. ff. de rit. nupt. cum dicitur, magis debet libertatem præstare, quam vllum beneficium in mulierem contulit. & in l. vnum ex familia. §. j. ff. de lega. ij. ubi dicitur. Non enim facultas necessitate electionis propriæ liberalitatis beneficiij est. Quod est enim quod de suo videtur reliquisse, qui quod reliquit, omni modo reddere debuit. & in l. si quis pro vxore. §. si vxor. ff. de dona. inter virum & vxor. ibi, non est ista donatio, cum pro oneribus matrimonij petantur. & in l. si quis graui. §. vtrum. ff. de fenatufcon. Syllani. ubi Bar. Bal. & Ang. qui cum §. si quis ex stipulatu, & ceteri assenserit officialem qui capit delinquentem aut bannitum ex necessitate officij sui, non habere præmiij a statuto præscriptum illos capientibus. Et idem voluit ipse (Bal. in l. ab hostibus, la. ij. C. de capt. & postlimin. reuert. & in l. qui sing. in j. l. c. & iterum in ij. in prin. per illum tex. ff. de neg. gest. & in l. ij. post prin. per illum tex. C. de ope. lib. & consil. cccxcij. statuto ciuitatis Perusij, libro 1. ubi hoc dicit procedere, nisi verba statuti aliud inducerent, ut in casu de quo ipse loquitur. & consil. lxxij. factum sic se habet, lib. 2. & Saly. in l. eadem quidem, in xvj. q. C. de accus. Panor. in c. eccllesiis, per illum tex. extr. de censib. Ioan. Ana. in l. hoc, col. 3. versic.

Merita ex necessitate vel officio non impediunt reuocationem donationis ex hac lege.

In necessitatibus nemo liberalis existit.

in ea gl. ibi, quod fit, & ibi etiam Fely. col. 2. versu. in ea gl. in fi. extra de simonia. Aug. Aret. in tracta. malefic. in verbo, nec non ad denuntiam Ioannis, col. ante pe. versu. quarto secundum Saly. vbi ad hoc dicit sing. tex. in d. §. vtrum. (& rursum in verbo, quod fama publica præcedente, nu. 74. sed nec officialis publicus, & ibi Aug. Arimi. in addit.) Barb. in l. si à fure, col. 2. ff. de verb. obli. & consi. xlv. Deu. inuocent. col. 3. versu. & si subliter. lib. 3. Quibus adde (quod per tex. in d. §. vtru. tradit Bald. consi. lxxxviii. præmittendum est, libr. 3. quod non merentur præmium, nisi quæ spore, & sine vlla necessitate fiunt, &) quæ diximus supra in verbo, libetis, nu. 78. fed tu tamen aduerte. Et quod scribitur apud Senecam lib. 6. de beneficiis. Si quis, inquit, coactus aliquid boni fecit, quin nos non obliuerit, manifestus est, quàm vt vlla in hoc verba impendenda sint. Hæc ibi.

107

Merita ex iure
debita non
consentent me-
rita.

Secus in aliis.

¶ Ideoque semper aliàs huiusmodi obsequia ex iure debita, non consentent esse merita, quæ robur vimque tribuant actui, vel quæ vllò modo considerari debeant ad eum præsertim finem, vt donatio ex iis debeat censerem remuneratoria, vt voluerunt Bal. Saly. Paul. Cast. Corn. Iason, & alij recentiores in l. si donatione. C. de colla. (Bal. in l. si tibi decem. §. si quis post prin. ff. de pact.) Saly. in l. filiar. col. 6. versu. quarto donatio facta C. fam. herci. Floria. in l. quæ pater, col. 3. versu. aduerte tamē, ff. eo. tit. Barb. consi. lxxviii. à loue principii, col. 1. lib. 3. & inter consi. Fran. Cur. senioris, consi. 67. sapienter optimus, col. 2. Corne. consi. 144. licet dicendum, col. 2. lib. 2. Iason in l. ex hoc iure, in fi. ij. effectus. ff. de iust. & iure. Phil. Deci. consi. ccij. vt præfens consultatio, col. 4. Quod si alia obsequia præstita non illis fuerint, ad quæ ex lege nõ obligantur, ea haud dubie beneficia sunt & merita consideranda, & præmio ac remuneratione digna, vt sentiunt omnes doct. quos citauimus, & planè probat Seneca ipse lib. 3. beneficiorum, dum copiose differit post Hecatonē an ferius domino, filius patri beneficium dare possit, & tex. apud nos in l. iusta (& letiam §. j.) ff. de manu. vindi. & in l. j. quib. ex caus. scr. pro præ. liber. accip. & l. aris. ff. ad leg. falc. (& in l. testamēto. ff. de hære. instit. & in l. seruos. ff. de ma. testa. & in l. testamento, eo. tit. & in l. si postulauerit. §. iubet lex, ibi, spe meriti collocadi. ff. de adul.) Sed in exēplo vxoris & filij, vide quæ l. ibi diximus supra in glo. in verbo, libetis, in questionibus quas eo in loco disputauius vtru ista lex habeat locū in donatione facta filio, & in donatione facta inter virū & vxor. (Et vide præterea quæ diximus supra in cadē gl. nu. 20. septimus nõ longè, & seq. Nec interim præteritis quod Tullius scribit lib. ii. epist. ad Brutū, Magna, inquit, nõ dico eius in me officia, sed merita, quibus verbis planè ostendit, merita, dici beneficia gratis impensa, nullo iure cogente. Officia vero, quæ veluti sunt debita.

Merita.
Officia.

108

Officia obsequia
qualia diu-
tissime impen-
sa digna sunt
remuneratio-
ne.

¶ Intellige tamen quæ dicta sunt nisi huiusmodi officia obsequialia essent impensa diutissime & cum magna cura & sollicitudine, & in graui quapiam & longa ægritudine patris, mariti, & aliorum quibus hæc officia debentur. ea enim remuneratione digna sunt, & sunt iudicada vt alia merita, quæ nostri appellant, vt expresse voluit & consuluit Phil. Dec. consi. cxxxij. nu. 6. in fi. vti cum refert & sequitur Paul. Paris. consi. xc. pro resolutione, col. 3. nu. 15. lib. 3. Quamuis nõ reperi in eo Dec. consi. sed credo quod cum voluit allegare in consi. ccij. vt præfens, col. 3. versu. non obstat quod talia, vbi simile quippiam dicit.)

109

Donatio re-
muneratoria
tantum fieri
debet pro me-
ritis præteri-
tis.

¶ Quinta ac postrema declaratio est, vt donatio ad hoc vt dicatur censeturque remuneratoria, fiat pro meritis præteritis siue præcedentibus : secus si pro futuris, per id quod voluit Imol. in l. Aquilius Regulus, & ibi quos; Rom. col. 2. ff. de dona. quod huiusmodi donatio quæ fit pro futuris meritis, si excedit quingentos aureos, indiget insinuatione, per multa quæ ipse Imol. allegat, & sequitur Iason in l. ex hoc iure, in primo effectū antidotalis obligationis. ff. de iustit. & iure. & idem voluit Pau. Cast. consi. 345. circa bona, col. 5. versu. secundò videtur, lib. j. per tex. apertum, vt ipse dicit in l. donatio. C. de dona. Cuius tamen contrarium tenet Bar. in d. l. Aquilius, per l. vlt. & athen. ibi positā. C. de dona. ante nupt. & l. vlt. in prin. C. de iure doti. quem sequitur Raph. Co. ibi, & Ant. Cana. in tractatu insinuationū, in xlv. q. post prin. & Iason loquens nūcupatim in casu l. nostræ, cōsi. cluij. in causa mota, col. pe. versu. non obstat aliud inquiri dicitur quod ad hoc, lib. 2. & idē quoque voluit Fran. Aret. consi. (ij. intellecta diligenter, col. 1. versu. ex secundo, iunctis seq. & iterum consi.) xvij. consideratis, col. 5. versu. secundæ autē obiectioni. (Alex. cōsi. xij. viso instru- mento donationis, col. 2. versu. in super dicta donatio. lib. j.) Quos ego sequi malo. Nam & si hæc sortè impropiè dicatur remuneratoria donatio, quia verbū remunerandi habet vim & significati- onē retro munerandi, vt de verbo reddendi scribitur in l. verbū reddendi. ff. de verb. sign. De quo & aliis similibus verbis plenè diximus supra in verbo, libetis, versu. cxij. inci. his autem Corn. negari tamen nõ potest quoniam huiusmodi donatio sit onerosa siue ob causam. (Nam vt dicit Bald. consi. xvij. notissimū est, col. 2. lib. 1. donatio ob causam de futuro est cōtractus, nec cōtinet cau- sam lucratiuā, per l. nõ vsque adeo. ff. si quid in fraud. patron.) In his autem donationibus ex te- briori doct. sententiā nõ requiritur insinuatio, nec in ea habet locū l. nostra, vt plenè dicemus infra in vj. prin. q. Tamen si pro priori sententiā aliquid facit quod scribit Bal. in c. j. col. 2. versu. sed Per. de Cer. tit. de feud. gard. causam impletam foris agere in subiacentē materiam, quā causam implendam, per d. l. Aquilius, & l. si pater, eo. tit. Ex hocque reprobatur, & ceteri post eum, Per. Cer. qui intellexit textum ibi dantem facultatem reuocadi feudum gardiz, & quod pro mercede alicuius rei datur post annum, procedere pro mercede siue remuneratione seruitiij iam præstiti : se- cus si præstandi, per quādam iura ibi allegata.

110

¶ Tertio principaliter, vt donationem remuneratoriā maturè relinquamus, & ad alias pergamus.

Ex eo

Ex eo quod diximus in prin. huius glo. nostam hanc l. procedere in donatione simpliciter & pura tantum, consequens quoque fit, ut non obineat in donatione mutua & vicissitudinaria, ita scilicet concepra, ut uterque capiat verbi gratia, si eodem contextu siue (ut loquar cum Casare) eodem vestigio tibi dono fundum, & tu mihi vice mutua domū. Nam ea censetur potius quedā permutatio, quam donatio, ut dicit glossa in l. quod autem. §. si vir & vxor. ff. de donat. inter vir. & vxor. 1. & Alber. post lac. But. in l. si donat. in fi. ff. de dona. inter vir. & vxor. 1. Ideoque valet huiusmodi donatio inter vir. & vxor. ut dicit tex. ibi, quem ad hoc expedit Bal. in ibi. in §. si maritus, cum quo legit. d. §. si vir & vxor. & Rom. consi. cxlvj. ista questio, col. 2. vbi cum ad hoc dicit sing. & iterum consi. 7. in casu proposita consultationis, col. pen. vbi & illum tex. dicit nō. & ad hoc præterea allegat l. si mulier. ff. de pact. dotalibus, qui nihil mihi facere videtur, & Barb. consi. lx. illud in medium afferam, col. xvij. vers. præterea quotiescunq; lib. 6. vbi & ad hoc dicit not. illum priorem tex. & Soci. si est in tract. fal. reg. ciuj. cui donatio inter vir. & vxor. in j. fal. 1. Phil. Dec. consi. ccij. vir. præsens consultatio, col. 4. verū. nō omitto tamen, vbi & illud dicit, huiusmodi donationem nō requirere insinuationē. 1. cum alius multos conacōrā me late congestis in cōmentariis nostratū cōsuetudinum tit. xii. §. xxvij. in iij. & iij. fal. vbi etiam plenē probauī quod suprà diximus, hanc nō esse veram & propriam donationem, sed vel permutacionem, vel cōpensacionem, & propterea eam inter virum & vxorem posse cōsistere, ut diximus hūc etiam inter patrem & filium. respondit Alex. consi. ccxvij. ponderatis his quæ in thematē, col. j. lib. 6. & Hipp. Marfi. consi. ccvj. dirigere digneris, col. 4. vers. facit ad prædicta.

Donatio recipi
proce. falsa
valet inter vi-
rum & uxorem

Et non requir-
vit insinuatione-
nem.

Effectus mu-
tue donation-
is, aut mu-
tue alterius
dispositionis.

¶ Et aliās quoque videmus mutuas has donationes, & quasvis alias dispositiones plus habere vi-
num & pōderis, latiusque ac favorabilius interpretari. Nā primum licet qui conuenit ne teneatur
de euictione, tamen re euicta tenetur ad restitutionē pretij. l. emptorem. §. vlt. ff. de actio. emp. ta-
men si est mutua traditio atque pactio, ne euictionis nomine aliquid debeatur, tunc nec pretium
quidem reddi debet, vt voluit glo. in l. si familia, in gl. ij. magna, circa medium. C. fam. herci. quā
sequuntur Guil. Suz. qui tamen eā limitat. Bar. qui dicit esse notandam. Bal. qui etiam limitat, in ij.
oppo. Ang. qui eam dicit sing. & Pau. Cast. ibi. Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres, in xj. q. & ibi etiā
Aug. qui & eā dicit sing. col. antepe. vers. item nō venit, & latē Alex. col. xvij. vers. in eadem gl.
ibi, nisi fuerim sciens. ff. de verb. obl. Bal. Saly. & Ang. qui & eā quoque dicit sing. in l. si fratres. C.
eom. vtriusque iudi. Iason qui eā etiam dicit sing. a. l. si parer. vers. secundū facit. C. de inof. testa.
& consi. cxxj. præsens cōsultatio, col. v. vers. item qui conuenit, lib. 2. & consi. clxxij. circa primū,
col. 7. vers. item qui conuenit, lib. 4. Hip. Marfi. qui & illam dicit sing. d. cōsi. cvj. col. 4. vers. facit
etiam, nam qui conuenit. 1. & Io. Lupus in d. repe. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. 50. col. 3. vers.
secundū facit, vbi & eam dicit sing. 1.

¶ Ad hæc licet in contractibus non habeat locum ius accrescendi. l. si mihi & Titio. ff. de verbo.
obl. hoc tamen intelligitur in cōtractibus ex altera parte tantum obligatoris, cuiusmodi est sti-
pulatio, de qua loquitur d. lex. Secus autem in cōtractibus vicissim ac mutuū contrahentes obli-
gantibus, vt emptio, venditio, & similes: nā & in his locus est iuri accrescendi. l. fundus ille, ff. de
conrah. empt. Et ita id intelligunt lac. Raph. & Cy. in l. vlt. C. de iuri. stip. & post eos Alex. in d.
l. si mihi & Titio tū in j. col. tum in iij. col. vers. & prædicta inducunt, & ibi quoque Iason
col. 4. vers. vlt. Bar. vij. fallit. 1. Bal. d. consi. ccj. proponitur quod Petrus, col. 3. vers. item regula
est, lib. j. & Phil. Dec. consi. cvij. ista videtur, col. vlt. 1. Ex quibus tamen intelliges, ne decipiaris,
quomodo id intelligatur.

¶ Item licet verba presentis vel præteriti temporis ad futura nō porrigantur. l. si ita scripsisset. ff.
de leg. 1. & l. si stipulatus fuero. §. cum stipulamur. & l. si à colono. ff. de verb. obl. & l. si ita. ff. de
auro & argen. leg. cum simil. ideoque promissio ab vno principe alteri facta de non receptando
bannitos vel rebelles illos, intelligatur de presentibus tantum, nō etiā de futuris, vt dicit Ang.
consi. cclxvj. punctus est, in anno Domini, col. pen. tamen si talis promissio sit vtriusque commu-
nis & mutua, trahitur ad omnes, vt subdit ipse Ang. vbi suprà, per text. in l. j. in fi. & l. si quis so-
cietatem. ff. pro soc. quod & dicit esse de mente Bar. in d. l. si ita, in vj. opp. & sequitur Ias. in d. l. si
parer. & iterum in l. j. col. 2. ff. de condit. ex leg. & in d. §. cum stipulamur, col. 3. vers. quātō nō li-
mita. & d. consi. ccxj. col. v. lib. 2. & cōsi. clxxij. col. 7. vers. item mutua, lib. 4. vbi dicit sing. Hippo.
Marfi. cōsi. cvj. col. 4. vers. & facit etiā pro hac parte. 1. & Io. Lupus in d. repe. rub. de dona. inter vir.
vbi suprà, vers. quarto facit. 1. De quo tu vide Alciat. in l. verbum ent. ff. de verbo. signi. vbi addit
historiam ex Luito huic speciei nō admodum absumilem. 1. Sed & vide Bal. consi. cxij. queritur,
col. 1. vers. in cōtractum videtur, lib. 1. vbi tenet, quod immunitas per contractum cōcessa quibus-
dam, non extenditur ad bona postea quæstia, quod videtur esse contra id quod suprà diximus. 1.

¶ Præterea licet de iure ciuili ex nuda promissione sine causā etiam iuramento firmata nō oriatur
efficax obligatio vel actio. vt iurisfidi, in prin. & ibi Bar. ff. de ope. libe. & idem Bar. in l. si quis
pro eo, in prin. ff. de fideiuss. Tamen cum patris sibi iuicem & mutuū quicquam promittitur, ac
iuramento confirmant, etiam de iure ciuili oritur actio præscriptis verbis, vt subdubius voluit
Bal. in c. j. item sacramenta, col. vlt. in prin. tit. de pace iura. fir. quod pro singu. refert & sequitur
Fran. Cre. no. cxix. ex iuramento & Ias. in d. l. si parer. & iterum in authent. sacramenta puerum,
col. 2. vers. & ratio diuersitatis, C. si aduer. vendi. & d. consi. zii. col. v. lib. 2. & cōs. v. strenui, col. v.
vers.

Verba presen-
tis vel præte-
riti temporis
ad futura nō
porriguntur.

Ex nuda pro-
missione citā
cum iuramen-
to non oritur
efficax actio.
Secus si mu-
tuo promissio
sit facta.

versū. quarto facit, lib. 3. & d. consil. clxxij. col. 7. versū. item licet aliis, lib. 4. & Ioan. Lup. vbi supra, versū. tertio facit.

115

An mutua
promissio, à
minore facta
curatori, uan-
leat.

¶ Denique & huc accedit quod pulchrè respondit Pau. Cast. cōsili. cccclxxix. primò videndum est vtrum remissio, in ij. dubio, lib. 3. valere mutuan remissionem, quam facit minor suo administra-
tori, qui & etiam remittit ea quæ pro administratione impendit, argu. d. l. si pater puellæ. & l. de
fideicommissio. C. de trāfact. & no. in d. l. si familiar, in gl. & l. si ea. C. de vsur. Quod an verum sit,
nunc nō ex amino. Sed satis est, quod ad rem præsentem pertinet, ostendere, quantum tribuunt
nostri legum interpretes huiusmodi dispositiōibus mutuis & reciprocis.

116

Donatio mu-
tua diuersis
temporibus
facta non im-
pedi disposi-
tionem huius
legis.

¶ Igitur vt redeamus ad casum illum l. nostræ, non mirū videri debet, cum duo sibi vno eodém-
que contextu aliquid donant, non esse locū huic l. cum talis donatio non simplex sit, ac pura,
sitque exuberantiùs ac fauorabiliùs interpretanda, per ea quæ diximus. Nec abs re dixi, vno co-
démque cōtextu. Nam si diuersis temporibus id fieret, verbi gratia, hodie ego dono tibi, & post
annum aut aliud tempus tu mihi donas, tunc certè non cēsetur donatio mutua & reciproca, sed
vtraque simplex, & proindeque neutra inter virū & vxorem valet, per tex. in l. qui iam nuptæ. ff. de
donat. inter vir. & vxor. quæ ad hoc dicitur cōmendare Rom. in sing. inci. prohibiti inter se donare.
quod tamen reperire nō potui. sed post eū, illum quoque tex. ad hoc dicit sing. Cepola cautela cxxij.
aut secundum aliorum computationē, clv. donatio inter vir. & vxor. post prin. & Soci. in d. regula
cuius, & Iason in l. si pater puellæ, col. pen. versū. limita prædictam conclusionem. C. de inof. testa.
& Chasse. cōsili. ij. an si maritus, col. ij. Sed & est ad idē tex. in l. cum hic status. §. si ambo, ver. proinde
retrāsime dicitur. ff. de donat. inter vir. & vxor. quem necesse est intelligi de donatiōibus mulie-
ris ex intervallo factis, quæ ideo indigent mortis confirmatione, ne si intelligamus simul factas,
sit ille text. prorsus contrarius d. l. quod autem. §. si vir & vxor, supra in prin. allegato. ¶ Et ad id
quoque optimè facit quod in simili tradit Bal. in l. si viua, col. t. versū. questio consuetudo, & seq.
C. de bon. mater. quod si pater aliquid donat filio ob eiusdem emancipationem, & postea filius
donat ipsi patri in præmium ipsius emancipationis: aut, inquit, incontinenti redonat, & non re-
quiritur insinuatio: quia donatur ob libertatē. l. si pater. §. ff. de donat. & l. vtrum. ff. de verb. obli.
aut ex intervallo, & non requiritur. l. data. C. de donat. ¶

117

De eadem re.

¶ Sed & hoc tamen quammodò moderatè esse censeo. Primum, si ex longo quopiā
intervallo id fieret. Nam si statim, puta eadem die, vt mox postea dicemus, donatarius donaret
donanti, posterior donatio censeretur inesse priori. l. iuris gentiū. §. quimmo. ff. de pact. & l. lecta.
ff. si cert. pet. & ibi concord. in gl. quibus adde tex. in c. officij, ibi, incontinenti subsecuta sunt. extr.
de elect. ¶ & alia multa à me cōgesta in tractatu Retractū, tit. ij. §. gl. v. in verbo, in limine con-
tractus. Ex quo no. Bal. quod prius actum videtur, quod incontinenti subsecutus est. Et ita qui-
dem inesse, vt vnus idemque actus, nō diuersus esse censeatur, per l. cum antiquitas. C. de testa. &
l. heredes palam. §. vno contextu, eodem tit. & l. si ita fuero. §. cum pecuniā. ff. de nouati. & voluit
gl. in l. quærebatur, in prin. in verbo, simul, & ibi Bar. ff. de testa. mult. Cy. post Iac. Aret. in l. testū,
col. pen. versū. sed pone quod ad probationē. C. de testib. Ang. consil. 145. gener. à focerō, col. 2. versū.
item ratione. §. vno contextu, visio themate, col. 2. lib. 2. Et quod vni inesse, alteri inesse creditur. l.
parris & filij, ff. de vulg. & pup. & l. Titia. §. idem respondit. ff. de verb. obli. & l. si quis ex argenta-
riis. §. si initium tabularum. ff. de eden. & voluit Ang. vbi supra, & Rom. consil. cccclx. cōsultatio
præfens, col. 1. versū. tertio idē probatur. & Iason in l. si ita stipulatus. §. Chryfogonus, col. 6. versū.
ego post alios. ff. de verb. obli. & consil. cccxxx. factū sic se habet, col. 2. lib. 2. Et adeo itē inesse vi-
dentur, vt si posteriora repugnent prioribus, ea collant ipso iure, magis iure fictionis, tanquā sci-
licet facta aut dicta non fuisse fingantur; quàm iure reuocationis, vt pulchrè dicit Pau. Cast. cōsili.
cccclxx. visa dicta facti narratione, col. vlt. lib. 2. Sed & adeo denique inesse videntur, vt si statim
facta fuerint duo instrumenta inter easdem partes, & in altero eorū locus sit inscriptus, in altero
non sit: certè in hoc censeatur inscriptus locus, qui in illo appositus est, ita vt non minores vires
obtineat, quàm si certus locus fuisset in eo expressè inscriptus, vt singu. voluit Bald. consil. ccviiij.
præmissis tribus statutis, in ij. dubio lib. 1. Et in casu nostro quod hæc donationes quæ fuerunt fa-
ctæ in diuersis instrumentis, sed tamen incontinenti, censeantur esse mutue, tenuit Guid. Pap.
sing. dcccxlxxvij. donatio mutua, vbi & ita dicit valere inter coniuges.

Donatio mu-
tua an valeat
inter cōiuges.

118

De eadem re.

¶ Quod si quis refractarius ac pernicax sibi persuadere nō possit esse vnicum actum, negare ta-
men non poterit alterū alterius respectu & contemplatione, id est, vnum propter aliud factum,
per tex. optimum in l. quæ oneranda. ff. quar. rer. actio. non da. & voluit gl. in l. i. ventri. §. vlti. per
illum tex. & ibi etiā Bar. ff. de priuilegi. credi. Cy. in l. si quis posthac, in ij. q. & ibi Bal. & Ang. vterq;
col. 2. C. de bonis proscript. Bar. post Iac. Aret. in l. pen. §. si vir, & ibi quoque Bal. in §. mulier. ff. solu.
mar. & idem Bar. in l. post cōtractum, col. 3. versū. quintò præsumitur, & ibi recentiores. ff. de dona.
Bald. in l. legem, col. j. versū. modò quæritur. C. de pact. ¶ & in l. petens, col. pen. in lect. Perus. & ibi
Phil. Dec. in ij. no. eo. tit. ¶ & in l. per diuersas, in fi. C. mand. & in l. quoties, versū. iuxta istam par-
tem. C. de rei vend. Ang. in lres vxoris, post medium. C. de donat. inter vir. & vxor. Ioan. Ana. in
c. tua nos, in ij. no. extra de simo. Fulg. consil. cxcviiij. in questione, in prin. Alex. consil. xliiij. de ce-
lebertina expeditione, circa medium, lib. 1. & latè consil. xxv. visio instrumento, col. vlti. versū. nec
habent obflare, & aliis seq. lib. 2. & consil. xv. visio processu in fin. libr. 3. ¶ Corn. consil. lvij. in causa
verrente,

vertente, col. v. lib. iij. & aliis locis in seq. nu. allegatis. & Fran. Cur. senior consil. lv. super duobus, col. iij. & Socin. qui & alios citat, consil. ccc. lxxij. in presenti consultatione, col. iij. vers. confirmatur hoc, quia ex quo lib. ij. (& consil. cxxvij. quoniam in presenti, col. iij. vers. secundum videndum est, lib. iij. vbi nuncupatum loquitur de duabus donationibus siue remissionibus utriusque factis, qui est casus de quo loquimur) & consil. xxvij. visis instrumentis, col. v. vers. tertia est, lib. iij.

- ¹¹⁹ Sed posset dubitari quando hoc casu dicatur incontinenti factum, ut idem actus reputari debeat, aut saltem alter alterius contemplatione factus. Et est frequentior sententia, id ita videri, si eadem die & loco factum fuerit, hæc est enim sententia Bal. in d. l. pen. §. mulier, paulò ante fi. ff. sol. mat. & in l. petens, col. pen. vers. nunc venio. C. de pact. & in l. si duas, col. j. vers. ext. nor. ff. de excusat. tuto. & in l. j. col. vlt. vers. secundum non. C. de op. liber. Corn. consil. xcij. licet videatur, col. j. vers. item quia videtur, lib. j. & consil. x. quod dictum secundum laudum, col. pen. vers. & quando fiunt, & seq. eo. lib. ij. (& consil. lvij. in causa vertente, col. v. lib. ij.) & consil. 288. viso & diligenter inspecto, col. iij. lib. iij. & consil. 283. pars dicti Ioannis, col. j. lib. iij. Fran. Aret. in l. lex Cornelia, col. vlt. ff. de vulg. & pup. Guid. Pap. singul. decel. xxvij. donatio mutua, in prin. vbi ex hoc dicit, quòd cum donatio mutua valeat inter coniuges, quòd si ij sibi donent in diuersis instrumentis vna die confectis, censetur mutua donatio. Steph. Bertr. consil. xv. viso instrumento, nu. 2. lib. ij. & consil. xxxij. precij vilitas, nu. j. eo. lib. ij. Fran. Curt. senior d. consil. lv. col. iij. Ias. in l. j. §. j. col. vlt. ff. de verb. oblig. vbi id dicit sæpe allegari in practica. Phil. Dec. in l. certi conditio. §. si nummus, col. iij. vers. secunda conclu. ff. si cert. pet. & consil. cclxxix. placet mihi, col. iij. Hippo. Marfi. in repe. rub. de probat. nu. 393. Et est bonus tex. à contrario sensu in l. si ex duobus, in princ. ibi, postera die, & ibi Bart. ff. de verb. oblig. & in l. hac consil. tissima, in prin. C. de testa. vbi non semel hæc simul iunguntur vno tempore, & vno die.

Donatio mutua inter coniuges facta, quomodo censetur esse mutua.

- ¹²⁰ Licet aliud subobscurè videatur voluisse Bart. consil. clxj. proponitur quòd syndicus, col. j. & ipse Corn. consil. ccc. lxx. eodemq; vlt. lib. j. vbi tenuit quòd si donatio fuerit alicui facta purè & simpliciter, & eadem die donatarius promissit donanti dare annuatim certam quantitatè vini & olei, non censetur id fecisse contemplatione prioris donationis, ut ea debeat dici causa ob causam. Verùm Bart. si bene inspicitur, non est alterius quàm prioris sententiæ, & cum pro ea etiam citat Corn. vbi suprà. Ipse autem Corn. cum videret priorem illam sententiã esse verissimam, & quam aliàs semper secutus est, ut diximus, nõ illis quidem audet palàm aduersari, sed conatur tantum probare ex aliis coniecturis, non admodum quidem (uisi etiam) efficacibus, aliam fuisse partium intentionem. Et ita quidem illum intelligit Ripa, qui & communem opin. secutus est, in repe. l. vlt. in xxxix. quest. hoc. eo. tit. de reuoc. donat. Verùm in illam sententiã magis urget quod scribit Ang. in l. vlt. §. simili, per illum text. per locum à special. C. de iure doti. quòd si fiunt duæ donationes vicissim inter duos, utraque indiget insinuatione, nisi expressè dictum sit, quòd vna alterius causa facta est, & cum sequitur Guid. Pap. sing. cccc. vers. angelus. Sed satis constat ex supradiçtis id falsum esse. Sed de hoc iam propè nimium. Verùm si plura nosse cupis, vide quæ affatim scriptis in commentariis nostrarum confutudinum. tit. xxij. in glo. iij. in princ.

Bartoli sententia ea de re.

Duæ donationes si sunt vicissim inter duos, utraque indiget insinuatione.

- ¹²¹ Item alio modo temperabis quod diximus de donationibus diuersis temporibus à donante inuicem & donatario factis, ut scilicet in casu de quo locuti sumus, videlicet inter virum & vxorem, aut aliàs inter personas prohibitas, neutra valeat, cum utraque censetur simplex ac pura. Nam de priore nihil est quod dubitandum sit. Posterior autem non potest dici fuisse facta ob remune rationem prioris, quæ cum simplex esset, nullius erat iam ab initio momenti. l. j. §. sciendum. ff. de donat. inter vir. & vxor. Ita ut nec ex ea oriatur naturalis obligatio, secundum Bart. in l. cum lex. ff. de iudi. ff. & Bald. in l. j. col. x. vers. viso de essentia. C. de sum. trinit. & plenè diximus in dictis nostris commentariis in prin. §. x. in glo. j. post princ. Ideoq; indigna, quæ remunerari debeat, ut & in simili respondit Iason consil. cxxv. mihi quoque admodum, in fin. lib. iij. Et ita haud dubiè procedit text. in d. l. qui iam nuptæ, & in §. si ambo, suprà alleg. Et inter extraneos & non prohibitos non video quoniam posterior donatio sit remuneratoria, per tex. in l. i. lege. §. cõsultuit, & ibi Ang. in fin. ff. de pet. hare. & l. sed & si non remunerandi. §. inde Pap. & ibi glo. Bart. Bal. & alij. ff. manda. & expressim Ang. consil. clxxix. visis prædictis instrumentis, col. pen. vers. quando donation. & Paul. Cast. consil. clxxj. in casu præfatis, col. j. lib. ij. & Iason nuncupat de hoc casu loquens consil. cxlix. circa primum, col. ij. vers. nec obstat si decretur. lib. iij. & ea quæ suprà diximus in j. declaratione donationis remuneratoriæ. Idcirco videtur hæc posterior tanquam remuneratoria non esse reuocanda, ex hac l. vt suprà lædè diximus. Nec item prior, cum ea iam sit remunerata, essetq; iniquum eam reuocari, nisi & posterior quæ illius ergo facta sit, etiam reuocetur, arg. & eo quidem optimo. l. cū quis, ibi, cum enim affectio. C. de natur. liber. Quod si verum sit, non admodum interstet quantum ad legem nostram pertinet, utrum mutue donationes factæ sint eodem tempore, an ex intervallo. Quinimo Pet. à bel. Pert. in repe. l. donationes, col. vj. in parvis, vers. plus dico. C. de donat. inter vir. & vxor. in ea est sententia, ut si vir & vxor sibi ex intervallo donauerint, valeat ut mutua donatio, per l. vlt. ff. de donat. inter vir. & vxor. & alia quædam.

De eadem re.

Donatio inter extraneos & non prohibitos est remuneratoria. Nec reuocatur.

- ¹²² Sed quicquid sit in illo casu, certè illud verum est, has mutuas donationes in quibus uterque capit (nam de his loquimur) habere vim mutue & non simplicis donationis, in eo tantum quod utrinque æquale est. In eo autem quod altera alteram superaret, pro simplici habenda est, ideoq;

Donationes in quibus uterque capit, habent

vim mutue &
non simplicis
donationis.

non valet inter virum & vxorem, quemadmodum nec alia simplex, secundum Pet. à Bel. Pet. in repe. d. l. donationes, col. v. in parvis, vers. iuxta hoc quarto. C. de donat. inter vir. & vxor. & Saly. in l. j. C. de donat. ante nupt. Ro. d. consi. 117. col. pen. vers. in cōtānum facit, vbi ad hoc dicit esse tex. not. res. & intuenti in l. ex annuo. ff. de donat. inter vir. & vxor. & Fran. Aret. in l. si ante, col. iij. ff. solut. matr. per d. l. ex annuo. & Socin. loquentem in casu l. nostrā, licet ad aliud propositū, consi. cccxv. vīa prādicta facti contingentia, col. j. in fl. lib. ij. (Carol. Ruin. consi. clxxx. de tribus, col. iij. num. 15. lib. j.) & non obscure Phil. Dec. conf. ccij. vt præsens consultatio, col. iij. vers. non obstat quod talis donatio & est optimus textus in l. ex mente, & in l. lege leonis, & in auth. æqua litas. C. de pact. conuen. & in auth. de æqua. dor. in prin. & penē per totum tit. & in c. vlt. in fin. ibi, quod æquale sit, & ibi glo. & doct. ext. de don. inter vir. & vxor. Et optimē faciunt quæ suprà diximus de venditione facta pro paruo pretio, & de excessu meritorum, in ij. declaratione donatio nis remuneratoriæ. Et quod dici solet de permutatibus beneficia inæqualia, per Ioan. And. in c. 1. ad fi. de rer. perm. lib. vj. in nouel. & Feder. Senen. in tracta. de permutatione benefic. in vlti. q. Petr. Anch. consi. cccclxxvij. in casu prāmiso, col. ij. vers. præterea & tertio, cum similibus.

123

Modicus ex
cessus in don
ationib. non
attenditur.

¶ Verū & hoc vltimē intelligas, vt non ad amulsim aut libellam vndiq; exigitur illa æqualitas. Nam si in modico quopiā altera pars excedat, non confestim censetur inæqualis ac simplex donatio, vt satis apertē declarat ille tex. in d. l. ex annuo. ff. de donat. inter vir. & vxor. cū dicitur, vt satis immodicus est. Nam & aliās semper modicus excessus nō attenditur. l. continuus, in prin. ff. de verb. obligat. quam ita not. glo. quæ & similia quædam colligit in cap. verita, in prin. in verbo, mortui sunt, de conse. dist. ij. quod & facit gl. in d. c. si proponente, in glo. j. post prin. vbi & illud assumit ex d. c. re vera, quod pro modico nec plus nec minus. id quod ita Galli nostri vīce prouerbijs celebrant, *Pour vn petit ne plus ne moins*. Cuius etiam meminist glo. in proemio decretalium, in fin. Nam qui de medio illo parum defleuit, non illud reliquisse videtur, nec ob id carpendus est, ex Aristotelis sentētia lib. Ethicorum ij. c. ix. eodemq; vlti. & iterum lib. iij. c. v. Quam approbat & nostris Io. Cald. in c. cū ex iniuncto, col. vlt. ext. de hare. & Bald. in l. ij. in xij. q. C. de rescin. vend. & in l. quicunque, col. ij. de ser. fug. & in l. j. col. vlti. ff. de legi. & in c. cū adeo, col. ij. & in c. si proponente, ad fi. ext. de rescip. & consi. clxij. præsupposito communis Papie statuto, col. ij. lib. j. quod repetitur consi. 436. lib. v. & Rom. in repe. l. si verō. §. de viro, in iij. fal. ff. solut. matr. & Io. Ana. in c. vlt. col. ix. vers. adde etiam prādictis, ext. de collu. detegen. & Barb. consi. 58. omnipo tentem & immortalē Deum, col. xv. lib. 4. Ad quod allegat omnes l. quāuis. ff. de cond. & demon. ¶ Ideo & aliās parum & nihil æquiparantur, vt per illum ipsum tex. dicit ipse Bal. in auth. præterea, paulō ante fin. C. vnde vir & vxor. & Cor. qui ad hoc etiā dicit allegari tex. in c. de multa, ext. de præb. consi. lxij. videbatur, col. vlt. lib. j. & consi. lxxvij. licet multum, col. vlt. lib. ij. consi. xxix. in præsentī consultatione, col. ij. lib. ij. & Socin. consi. cvij. in hac consultatione, col. ij. lib. j. vbi & ad hoc allegat alia iura. Quibus adde tex. in c. licet causam, de probat. & in c. insinuante, ext. quider. vel mona. & glo. in cap. super eo, ibi, aliās vbi æqualitas est, vel modica etiam excellentia, admittuntur, ext. de testib. cum aliis multis ac propē infinitis concord. à me adductis in nostris cōmentariis consuetudinum Pictaueicarum. tit. vj. §. v. in glo. v. vbi latissimē ostendit modica nō esse consideranda. Ququam huic refragari videtur illud Ouidij in epist. Heronis ad Leandrum,

124

De eadem re.

Exiguum, sed plus quam nihil, lileū erit.

125

Dispositio l.
hac consulti
sima. §. ex im
perfecto. C. de
test. qua per
missum est tes
tari inter li
beros sine iur
is ciuilib. so
lennitate, an
procedat cum
liberi inæqua
liter sunt in
stituti.

Hec lex in
qua donatio
ne habet lon
gum.

¶ Verū ad eam nostram sententiam pertinet, quod cū inter nostros iuris interpretes magna sit contentio vtrum dispositio l. hac consultiſima. §. ex imperfecto. C. de testa. qua permissum est testari inter liberos sine solennitate iuris ciuilib. procedat cū liberi sunt inæqualiter instituti: tam illud prope conuenit, quod si sit modica quæpiam inæqualitas, perinde est ac si nulla esset, & habet locum d. §. vt per Fran. Curt. in suis collectis ibi, & latē Anton. Rube. consi. vj. vīso & diligenter considerato. & iterum consi. seq. vīso dubio quod fit. Cæterum quod ad casum l. nostræ priuatim ac peculiariter pertinet, huc optimē faciunt quæ suprà diximus de venditione minori pretio facta, & de remuneratione excedēte merita. Nam vt illic diximus, excessus in modico non facit locum huic l. Et vide etiam quæ dicam infra in quæst. seq. in fin.

126 ¶ Quartō & principaliter ex supradictis etiā inferunt non habere locum l. nostrā in alia donatione mutua quidem illa & reciproca, sed non vt in præcedenti, in qua vterque capit vt dictum est, sed ita quidem facta, vt ex incerto dubioq; euentu alter tantum capiat, vt si conuenitum sit, vt superstes ex duobus aliquid consequatur. Nam & quod huiusmodi conuentionibus consequimur, ex causa luctatiua non censetur cōsequi, vt expressē voluit Petr. Anch. consi. c. j. ex prædicto themate, col. ij. & iterū consi. cxcj. super pluribus, col. iij. vers. non obstat quod lac. & vtro bique per l. si pater puellæ. C. de inoff. testa. qua cautum est, non grauari filios ob reciprocum fideicommissum inter filios à patre iniunctum, neque illis ob id competere querelam propter æqualem spem, dubiumq; rei euentū. Quem tex. Pet. Cy. Bal. Saly. Pau. Cast. & Iaf. ibi, in id trahūt, vt valeat donatio mutua siue reciproca inter coniuges facta superstiti ipsorum. Et ita quidem va leat, vt etiam non indigat traditione aut confirmatione mortis, secundū Pau. Cast. ibi, cuius dictum sequitur Iafon ibi, atque no. dicit Cepola. d. cautel. cxij. aut ex aliorum computatione, clv. incip. donatio inter virum. & sing. reputat Hipp. Marfi. sing. 50. incip. donat. inter vir. & vxor. cum aliis multis concor. à me latē accumulatis in illis nostris cōmētariis vbi supra nuper citauimus.

Sed

Sed noluit hic prætermittere, idem quod Petr. Anch. in d. c. confi. videlicet huiusmodi donationem non esse lucrativam siue gratuita, sed onerosam, voluit glo. quem ille non allegat, in licet inter priuatos, in verbo, morris causâ, ibi, hic autem omnis propter vicissitudinem. C. de pact. vbi & Alex. & alij recentiores eam annotantur, & eam dicit Iason nor.

- 117 ¶ Et adeo quidem huiusmodi reciproca donatio non censetur mera & gratuita donatio, vt si excedat summam quingentorum solidorum, non indigeat insinuatione, vt voluit Oldra. confi. cxxxix. incip. ad habendum aliqualem notitiam, in fi. & lo. And. ipsius discipulus, ingratus tamen, qui nullam magistri mentionem eo in loco, sicut nec fecit semper alijs in addi. Spec. tit. de instr. edi. §. porro, col. vlt. versi. fuit etiam alia quæst. per d. l. licet inter priuatos. C. de pact. & Ang. neutrius mentione facta, in l. hereditarium. ff. de bon. aud. iud. pos. & in l. sanctum, & ibi etiam Bald. in addi. in prin. versi. occurrit quid si duo. C. de don. & idem Ang. in l. vlti. §. similiq. modo. C. de iure dot. & in l. cum multa, quæ est vlti. in prin. C. de donat. ante nupt. & confi. clxxxix. visis prædictis instrumentis, col. vij. eademq. pen. Albert. in l. vlt. col. j. versi. sed quæ species contractus, & ibi etiam Saly. col. pen. versi. iuxta hoc quæro. C. de pact. ipse Saly. in l. si quis pro redemptione, in fi. C. de don. Gaspar Calde. confi. j. tit. de donat. incip. an si duo. Imo & Ro. in l. Aquilus, col. vlt. versi. ex prædictis resultat. ff. de donat. Alex. Ias. Philip. Dec. Rimi. & Claud. in d. l. licet inter priuatos. C. de pact. Alex. confi. lxxxiii. visa facti narratione, col. v. versi. & omnis non necessarius, & seq. & iterum col. pen. versi. non obstat etiam. lib. ij. & confi. xx. ponderatis his, col. ij. versi. est etiam attendendū, lib. 3. & confi. xxvij. ponderatis verbis, col. j. & iterū col. vlt. in fi. eo. lib. ij. & confi. 133. stantibus his, col. i. versi. ex his habetur, lib. 7. & confi. 148. visis & pōderatis, col. ij. versi. hoc specifice, col. lib. vij. Anr. Cana. in tract. insinuationum, part. ij. q. iij. Ias. in d. l. si pater puellæ. & confi. v. strenui, col. vij. versi. secundū respondetur, lib. ij. & confi. clxxij. circa primum, col. vij. versi. item reciproca, lib. iij. ¶ D. Benedict. in repe. c. Raynucius, in verbo, duas habens filias, num. 104. ¶ Phil. Dec. confi. ccij. vt præsens consultatio, col. iij. versi. non omitto tamen. & Fran. Curt. iunior confi. xv. circa præmissum, col. vlti. & Steph. Bertran. confi. lvij. etiam si verum esset, num. 6. lib. ij. & confi. lxxxvij. viso instrumento, col. ij. lib. ij. & confi. cclxxx. Christi, & c. viso casu de quo supra, col. iij. versic. sed forte, eod. lib. ij. & confi. cccclxxxv. ponitur in facto quod dudū, col. ij. versi. sed opponitur, eod. lib. ij. & Hippo. Marfi. confi. cvj. dirigere, col. ij. versi. parer etiam, lib. ij. Cui tamen sententiæ refragari videtur tex. in d. l. cum multa. §. similiq. modo. cum auth. eo decursum. C. de donat. ante nupt. Sed illi respondent Ang. & Saly. ibi & idem Ang. d. confi. clxxxix. & Rom. in d. l. Aquilus. Alex. d. confi. 83. lib. ij. & Ias. in d. l. licet. Nec me tamen later Signo. à nullo illorum memoratum, ex facto consultum respondisse contrarium, in confi. clxxxj. factum sic se habet, nobilis vir. col. iij. versi. nec huic obstat. Sed vsz foli, quia cum ceciderit, non habet subleuantem se, vt scribit Salomon Ecclesiastice iij. & vt nostri quotidie clamant, Vox vnus, vox nullius.

Que donatio censetur mera & gratuita.

Vox vnus, vox nullius.

Minor nō reatituitur aduersus mutua & vicissitudinariam fideicommissi remissionem, nec ex hoc dicitur esse circumuentus, propter dubium euentum, licet postea ex euentu luctum fideicommissi amiserit. Quam l. Bar. ibi dicit pulchram & notabilem, & Bal. notatu dignam, & alibi sing. idem Bal. videlicet in l. cum Archimedeoriam, col. j. versi. vnum scias. C. vt in pos. leg. & etiam Ang. confi. 287. factū super quos, col. iij. Ex eaq. dicunt Saly. Pau. Cast. Alex. (Fran. Aret.) Ias. & ceteri recentiores, quod quādo quis ex conuentione potest consequi damnum & lucrum, licet postea ex euentu damni passus sit, non ex hoc latus dicitur, etiam si sit minor: quia huiusmodi damnum debet compensari cum utilitate, quam ipse consequi poterat, si euentus aliter cecidisset: quod & ipsum per illum tex. atque etiam per d. l. si pater puellæ, voluit Bal. confi. 404. factum proponitur esse tale, Franciscus de cesseris, col. j. versi. secundum casus, lib. ij. & Sal. in l. j. in iij. not. & ibi quoque Alex. col. ij. versi. nota quod pactum, & Soci. ¶ C. de pact. ¶ Pet. Anch. in repe. c. j. col. xxxvj. in paruis versicu. circa tamen istam, extra de confi. & confi. clxx. rationes, col. vlt. & Raph. Co. confi. lxxij. visis passis, col. vlti. versi. nec porro intelligi & Pau. Cast. confi. 379. primò videndum est, vtrum remissio, in i. dubio, lib. ij. & confi. excj. visis & diligēter examinatis, col. vlt. versi. nec censetur, lib. ij. Ro. confi. xxvj. pro decisione, col. j. versi. item & duplici ratione, & ¶ Fran. Are. in l. cum proponas, l. j. C. de pact. & in d. l. si pater puellæ & Soci. in l. si ante, col. j. folu. mar. ¶ Fran. Curt. senior confi. lxxx. eodemq. vlti. super quotidiano, col. ij. & Philip. Deci. confi. 287. in ciuitate Placentiæ, col. vlt. & Ias. (confi. 233. præsens consultatio, col. vij. versi. item istæ conuentiones, lib. ij. & confi. xvj. dominus Ioannes, col. vlt. versi. item istæ transactiones, quod inculcatur inter confi. Alber. Bruni. confi. ix. & idē Ias. confi. lxij. per reformationem, col. vlt. versi. quare facit, eo. lib. 3.) Et faciunt quoque scripta ab Ang. in l. qui cum tutoribus, col. ij. ff. de transact. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. ¶ Ex quo & Georg. Nat. in tractatu statutorum excludendum seminas doctas à successione, in xxij. q. ij. quæst. princ. tradit, quod & si dubium sit vtrum pater possit per fideicommissum substituere filiz in ea dote, ob quam excluditur: alijs tenentibus non posse, & inter hos Marfil. Si, apud Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instru. edi. §. vt autem alijs contra affirmantibus, quos illic aduocat, tamen haud dubie asserit id fieri posse, respectu plurius filiarum, quas sibi inuicem pater substituit, quia huiusmodi substitutio nullam grauat, per d. l. si pater, & d. l. de fideicommissio. & quod supra diximus de insinuatione.

An pater possit per fideicommissum substituere filie in ea dote ob quam excluditur.

130
Donatio nifi
firudinaria u
deur magis
efle uenditio,
quā donatio.

¶ Sed & huc vergit quod pulchrè dicit Ioan. Fab. in l. j. col. ult. verfi. quid fit duo. C. de inoffi. don. quod donario vicifitudinaria, quia fcilicet pæmoriens donat superfluit, videtur efle magis venditio, quā donatio, inftar illius qui emit iactum retis, per text. in Lemptio. C. de contrahen. emptio. & in Lemptorem. §. vlti. ff. de actio. empt. & in d. l. de fideicom. miffo. Et illum quidem ita allegat, & fequitur Guid. Pap. conf. cccxiiij. circa materiam, col. v. verfi. fed reftar aliud. & confi. feq. vertitur quæftio, col. j. & iterum confi. cccxviij. indubitanter, col. antepen. verfi. ad oftiaum. & fing. dec. clxxviij. verfi. fi duo donent.

131
Confirmatio
preceditum.

¶ Poftremò huc quoque fpectant & alij tex. quos nondum citauimus, apertè quoque probantes multa permitti ratione incertitudinis, dubiij, euentus (lucris vel damni,) quæ aliàs non valerent, & inter cæteros tex. in l. fi ex pactione, & ibi glo. vlt. Cyn. & alij. C. de vfur. & in l. fi ea lege, & ibi etiam glo. & Bald. eo. tit. ex quibus intelliges hunc euentum dubium tollere fufpicionem, imò cri men ipfum vfuræ de quo & (per Cyn. & Bal. in d. l. fi pater puellæ. C. de inoffi. refta. Host. in fum ma de vfur. §. an in aliquo, verfi. quid de his. Ioan. And. in addi. Spec. in rub. euifdem tit. Bal. conf. cccxxviij. & quodd dictus, in prin. lib. iij. vbi id ad multa allegat. Laur. Rodolph. in c. cōfultur. in xv. q. de vfur. Petr. Anch. in fua difputa. incip. antiquis & modernis temporibus Rom. confi. 4. 23. pro pleniori difcuffione, col. ij. verfi. quintum confiderandum. Pau. Caft. & recentiores, & in d. l. de fideicom. miffo, & plenè per Cano. in c. in ciuitate. & in c. nauiganri, quod eft vlti. ext. de vfur. in quibus locis eft & de hac re bonus text. Sicuti etiam tollit crimen fimoniæ, vt per Card. Alex. in c. quod autem, col. ij. verfi. fi autè quod do. viij. q. iij. & facit etiam tex. in l. fancimus. §. fi quis autem talem. C. de don. & quod no. Bald. in repe. l. ij. col. ij. verfi. huc accedit. C. de refcind. vendi. quodd læfo ob remiffionem incerti euentus non habet locū ea l. ij. per d. l. fi pater puellæ, & alia quedam iura, & fequitur Pant. ibi etiam in repet. in xxxiiij. limit. illius leg. quæ eft xxx. col. & quod præterea tradit Bald. confi. cccxij. quia ex facto, col. ij. verfi. & ex hoc, lib. v. i Pau. Caft. confi. cccxxix. vifis & ponderatis, col. ij. verfi. tertio quia prima concessio, lib. j. & confi. ccl. quod ifta fuit, col. iij. eod. lib. j. & confi. cclxxix. præfens dubium, col. ij. verfi. tertio obftat eod. lib. i.

132
Pacti fme cō
uentioni inter ui
uos de heredi
tate uiuentis
an ualeat.

¶ Vt interim illud omittamus, quodd licet non ualeat pactum aut conuentio inter viuos de hære ditare uiuentis. l. hæreditas. C. de pactis conuen. & lex eo. C. de inuti. ftipul. cum fimil. ualeat tamè fi inter duos fratres ita fiat, vt altero decedente fine liberis, alter eius bona habeat, aut aliter vicifsim, fecundum Oldrad. d. confi. cccxxix. Ang. d. confi. clxxix. Guid. Pap. confi. xxxj. vifo ad plura, col. j. & alios multos ex iis quos citauimus fuprà verfi. ab hinc vj. incip. & adeo quidam, & vltra eos læt Ioan. Camp. in tractat. dori. in vlti. parte quæft. lxxix. incip. quia dictum eft fuprà, vbi con ftanter tenuit ualere pactum appofitum in diuifione bonorum inter fratres, vt extantibus filiis mafculis ex eis, femineis non fuccedant, nec ex testamento, nec ab intestato. Nec enim id pro re iudicata accipimus, cum in contrarium efle videatur text. apertus in l. licet, & ibi Bart. Bal. & alij, qui hoc admodum commendant. C. de pactis, & idem Bart. confi. cccxj. promitto tibi, cum aliis multis concord. à me congeftis in tractat. primigeniorum. quæft. vj.

133
Donatio reuoc
proca potius
debet dici one
rofa quim
gratuita.

¶ Et hæc quidem omnia cō tendū, vt oftendam huiusmodi donationem reciprocam, fme vicif fitudinariam, ex qua etiam alter tantum, id eft fuperstes capiet, non dici gratuitam, & merè lucra tionem, fed potius onerofam, & ob caufam: ideoq; nec in ea locum efle huic l. nofte, per ea quæ diximus in prin. huius glo. & dicemus in duabus feq. q. Et id nuncupatim, ne & in hoc autorita te careamus, afferunt feculi nostri decus Phil. Dec. in d. l. licet inter priuatos, col. vlt. verfi. & ex præ dictis, iunctis precedentibus. C. de pact. & Steph. Bert. confi. j. Chrifti, & c. vifo confulationis the mære, nu. 110. lib. j. & iterum confi. cccxij. difficultas, col. ij. verfi. fed aliud eft, lib. iij. Et de hoc vide tur efle cafus in d. l. j. C. de pactis, vbi quod datum eft vt remittatur quippiam maius, quodd incertum eft, an futurum fit necne, non reuocatur per fufceptionem liberorum, cum potuiffet contin gere vt id non eueniffet, idq; propter incertum ac dubium euentū. l. licet fubobfcure aliter fen fiffie videatur Rom. confi. xxvj. pro deciffione, in iij. dubio, iunctis præcedentibus, dū defendit huiusmodi mutuum donationem non efle obnoxia huic l. quia ea effer. vt in ea diebatur, remunera toria, & renuntiatum huic l. fuerat, nec aliquod fundamentum in hoc ponit, quodd effer mutua.)

134
Donatio fme
remiffio vicif
fitudinaria fa
cta ad conuio
dum fuperfti
tis, cenfenda
efle fim
plex.

¶ Sed hæc omnia uelim intelligas procedere, nifi difpar admodum fpes effer capiendi lucris illius, uerifimilij, multo ac facilibus lucrum ad vnum, damnum ad alterum conueniretur. Quid enim fi alter effer adeo ægrotus, vt nulla propè fpes fit aut uitæ, aut conualefcenciæ: fme tam fen nex effer, quā Plautinus ille Capularis Acherontius, aut Terentianus ille Silicernius: alter contra ætate florenti, & profterima ualitudine: Ego tunc dicerem, donationem fme remiffione vicif fitudinariam ab iis factam ad commodum fuperftitis, cenfendā efle fimplicem, ac ab illo ægro to & morti vicino tantum factam. Id quod in non abfimi cafu refpōdit Raph. Co. confi. cxiiij. Antonius Benedicto filio, col. iij. verfi. ad tertium, ar. l. verum, §. fi locupleti. ff. de minor. & not. in l. fi mino. xxv. ann. filiofa. ff. eo. Idemq; & aliis fimilib. cafib. tenuerunt Fran. Ater. Riminal. Phil. Dec. & Alcia. in d. l. de fideicom. C. de transf. ita intelligētes eam l. & idem Alcia. in d. l. j. in fi. prin. C. de pact. & Phil. Dec. confi. xj. quoniam iudicantiū, col. iij. verfi. poftremò confiderandum eft, vbi loquitur de duobus, quorum alter habebat liberos, alter non habebat, nec fpes erat vt poffet habere, & c. confi. lxxxvj. vifo puncto, col. ij. verfi. refpondeo tamen, vbi nuncupatim loquitur de mutuo fideicomiffo duorum, quorū alter fenex, alter iuuenis: & ideo non eft par & æqualis caufa

causa remittendi fideicommissum, per ea quæ allegat.

- ¹⁰⁹ ¶ Et autem omnes Petri à bella Petri. in repet. l. donationes, col. v. in parvis, versic. iuxta hoc querō. C. de don. inter vir. & vxor. vbi nūcupatum tradit quōd vt valeat donatio mutua à viro & vxore facta superfluit de omnibus bonis, requiritur quōd sint æqualis propē ætatis. secus si alter multum senex esset, alter multum iuuenis. (Quauis contrarium voluit Bart. in l. de fideicommissio, loquens in casu dictæ l. sed pro priori opp.) facit text. in c. ij. de renunt. lib. vj. & in l. filix meæ, & ibi Bald. Imol. & Alex. ff. solu. mar. & in l. cum hi. §. modus, ibi, pro ætate eius, qui trāgite, & valetudine. ff. de transact. & in l. ijs qui ex causa ff. de fideicom. cum dicitur interē cum non iunquam à senē potius manumitti, quā à iuuenē, & Bal. consil. 397. casus talis est, quidam dominus Leo, in fi. lib. j. testam. dicit quōd in reciproco magnam consuetudinem facit æqualitas, & debita proportio, per l. in testamentum, C. de testam. milit. & quod scripserunt Do. à Rot. deci. 361. præsumitur permutatio in antiquis, Bald. in auth. nisi rogatus, col. vlt. C. ad Trebel. & in c. in præsentia, col. ante pen. versic. quid si quis ingreditur, & ibi etiam Fely. col. xvj. versic. & per istam glo. ext. de probat. (Per Anch. consil. 430. fuisse expediens, Ioan. Ana. in c. audimus, col. ij. tex. de colluf. deteg. & alia multa quæ scripsimus in nostris consuetudinibus. tit. xiiij. §. xiiij. in glo. iij.)

Donatio mutua à viro & uxore facta superfluit de omnibus bonis ut valeat, requiritur ut sint propē ætatis.

- ¹¹⁶ ¶ Nec abs re suprà diximus, cum multum dispar res sit. Nam & si non omnino par est, sed tantum in modico dispar, vt quia fortē vnus alterū tribus aut quatuor annis præcedit, non propter hoc definit talis dispositio esse fauorabilis, haberiq; pro reciproca, vt probat text. in d. l. de fideicommissio, in qua vnus minor erat, alter maior, sicuti & scitisimè expēdit Ang. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. vj. versic. quindō hęc interpretatio. ff. de verb. oblig. & d. consil. 387. col. iij. vbi in id dicit singu. d. l. de fideicommissio. Et idem quoque voluit Alex. qui Ang. non memorat, consil. 83. vbi facti narratione, col. pen. versic. nec illi responsioni, lib. ij. vbi alia quædam allegat, quæ videre poteris, & las. qui solum Alex. nuncupat, consil. v. strenui, col. viij. versic. non ob. vltimū, lib. iij. vbi addes quæ nos suprà diximus de donatione mutua in æquali, num. 123. incip. verum & hoc. Et facit etiam text. in Liam hoc iure. ff. de vulg. & pupil. substat. de reciproca substitutione facta duobus filiis, alteri quondam puberi, alteri impuberi. Et quod de leuiti ægroto permutante beneficium respondit Petr. Anch. consil. 388. in casu præmissio, col. j. & ij.

De eadem re.

- ¹¹⁷ ¶ Sed & quod in superiori capite diximus de alia donatione mutua, in qua vterque capit, vt scilicet ex vtraque parte sit æqualis, aut non multum distet ab æqualitate, hic quoque repetitū esse volumus. Quid enim si vir & vxor, aut etiam alij duo extranei, alter quidē multum diues, alter contrā admodum pauper, liberi mutuo, scilicet superfluit eorū donant omnia bona sua, nunquid ea donatione censenda est mutua, præsertim in eo quod altera excedit? Et certē nō, vt expressim tradit Pe. à bel. Petr. quo loco suprà in præc. versic. citauimus, super quo vidē quæ diximus in præced. illo cap.

Donatio inter duos æquales sibi mutuo facta quidō non censetur esse mutua.

- ¹¹⁸ ¶ Ceterum non prætermiserim, vt ad casum nostræ l. redeamus, Fran. Cur. iuniorē d. consil. xv. circa præmissam, col. pen. versic. præterea & secundū, satis inaduertenter, ne erranter dicam, sciasse hanc nostram l. habere locum & in huiusmodi donationibus reciprocis. Nam illic assertio donationem, de qua inibi loquitur, esse reuocatam per naturam liberorum donantis ex hac l. Loquitur autem in donatione reciproca, de qua hic loquitur, vt scilicet ad superfluitem bona quædam perueniret, vt clarē liquet ex processu illius consil. Sed Cur. ipse de ea re magis locutus est, vt ostenderet renuntiationem huius l. non obesse quin locum habeat, de quo suprà in princ. l. diximus, quā in vt cogitaret vtrum in tali donatione locum haberet, vt videre licet apud eum. Sed id si tamen præmeditatus & ex animo atque conceptis verbis dixisset, non illi accederet.

Fran. Cur. iunioris hac de re opinio.

- ¹¹⁹ ¶ QUINTO etiam sequitur hanc l. non habere locum in quacunque donatione onerosa, & quæ sit gratia vsusque & dantis & recipientis, vt est text. optimus in l. j. C. de pactis. vbi hoc not. Bald. in iij. not. Fulg. in vlt. not. Fran. Aret. col. vlt. versic. dicit etiam hic, & las. etiam in iij. not. & Philip. Deci. in iij. not. Et ita quoque illam l. intelligit Alex. consil. xl. cuius exordium est, super primo dubio, col. j. lib. iij. & consil. elxij. visis his quæ copiose, col. ij. versic. item respondeo, lib. vj. & ita etiam voluerunt Ioan. Fab. & Ang. hic.

Hęc lex non habet locū in donatione onerosa.

- ¹²⁰ ¶ Neque enim in huiusmodi donationibus (si donationes vocari debent) habet locū remedium inofficiosæ donationis, vt per Bart. in l. non vsque. ff. si à paren. quis manu. fuerit. Nec dispositio l. cum acutissimi. C. de fideicom. ex cuius ratione & anima veluti ex traduce hæc l. nostra prodit, vt suprà sæpius dictum est. ita enim voluit Bald. in ea l. in fin. per d. l. j. C. de pact. & Ioan. Bapt. in l. generaliter. §. cum autem, in viij. quest. C. de instit. & substat. & Soan. in repet. l. cum aius, col. lv. in viij. q. in princip. ff. de condi. & demon. & consil. xcij. incip. testamentum præmissum, col. v. in princ. lib. iij. Quæ omnia velim intelligas, vt procedat secundū mensuram onerum. Nam quod excedit, pro donatione simpliciter habetur, & in eo locus est huic l. vt nuncupatum consilui Steph. Bertr. consil. xx. duo sunt, col. j. lib. iij. & id quoque diximus in præcedentibus casibus, & dicemus in casu etiam sequ. vt statim videbis.

Remediū inofficiosæ donationis non habet locum in onerosis donationibus.

- ¹²¹ ¶ SEXTO hinc generalius sequitur, hanc l. non obtinere in quauis donatione ob causam, vt voluit Bald. hic in quibusdam lecturis, & Ang. etiam hic. (Rup. in xij. q. i.) Alex. consil. xxix. præclare subtiliter, in fi. lib. iij. & d. consil. xl. col. v. versic. circa tertiu, lib. iij. Corn. consil. iij. incip. dubia factis, col. iij. in fi. lib. iij. & consil. xxvj. vfo supra scripto themate, col. viij. versic. concupit etiam, eo lib. iij. Fran. Aret. in d. l. j. in primo no. & ibi quoque Alciat. in verbo, sustulerat, (& Rip. col. ij. nu. 5.) C.

Hęc lex non habet locū in quauis donatione ob causam.

de pact. in id etiam trahentes (præter Ripam,) illum tex. & ibi item Soc. col. ij. vers. secunda conclusio, vbi dicit ita se vidisse consultu per doctissimos viros, & idem Soc. conf. 147. visa facti cōtin gentia, col. vlt. lib. 2. & conf. 129. in causa contra filios, col. 3. vers. circa secundā difficultatē, lib. 2. & conf. 53. viso instrumēto, col. 4. vers. secūdo quod lib. 4. Phil. Dec. conf. 181. satis nota est quæst. in fi. (æ Carol. Ruin. conf. 123. quia agitur, col. 3. nu. 7. lib. j. & conf. 124. videtur, col. 4. nu. 13. eo. lib. j. & conf. 121. ex duobus, col. vlt. vers. frustra etiam queritur, lib. iij. lo. Fab. & Ang. Aret. in §. sunt præterea, vers. idem est si quis, post princ. Instit. de actio. Quippe cum huiusmodi donatio non sit propriè donatio, vt probatur in l. j. post princ. & in l. hoc iure. §. j. & §. vlti. ff. de donat. nec etiam largitio, de qua l. nostra loquitur, nam largitio omnem causam etiam honoris excludit, vt aperte probat illud Plinianum lib. naturalis historię xxxij. c. x. Nam quod Agrippæ Menenio sextantes æris in funus contulit, honoris id necessitatisq; non largitionis esse dixerim. Ideo Bart. in l. ij. C. de donat. ob caus. tradit, quod licet donatio simplex sit cōtraus nominatus, tamen donatio ob causam est in nominatus: nam non est propriè & simpliciter donatio, sed datio ob causam.

142
Donatio ob causam nō vocatur ob in gratitudinem.

143
In donatione ob causam nō requiritur in sinuatio.

144
Leges statuētes donantem nō teneri, nisi in id quod facere possit, nō habent locum in donatione ob causam.

145
Explicatio præcedētium. Donatio facta sub conditione, dicitur donatio simplex.

146
Pater emancipando filium perdit patriā potestatem.

Donatio à filio patri facta in præmii emancipationis non requirit insinuationem

¶ Nam & aliās donatio ob causam non reuocatur propter ingratitudinem, vt voluit glo. in l. vlti. in verbo inueniatur, & ibi doct. C. de reuoc. donat. & doc. in c. vlt. extra de donat. & Aret. conf. xl. super primo dubio, col. vlt. vers. frustra etiam queritur, lib. iij. lo. Fab. & Ang. Aret. in §. sunt præterea, vers. idem est si quis, post princ. Instit. de actio. Quippe cum huiusmodi donatio non sit propriè donatio, vt probatur in l. j. post princ. & in l. hoc iure. §. j. & §. vlti. ff. de donat. nec etiam largitio, de qua l. nostra loquitur, nam largitio omnem causam etiam honoris excludit, vt aperte probat illud Plinianum lib. naturalis historię xxxij. c. x. Nam quod Agrippæ Menenio sextantes æris in funus contulit, honoris id necessitatisq; non largitionis esse dixerim. Ideo Bart. in l. ij. C. de donat. ob caus. tradit, quod licet donatio simplex sit cōtraus nominatus, tamen donatio ob causam est in nominatus: nam non est propriè & simpliciter donatio, sed datio ob causam.

¶ Hinc negant iuris interpretes insinuationem requiri in ea donatione, vt per glo. Bart. & alios in l. Aquilius. ff. de donatio. Petr. Jacob. in tit. de condit. ex lege, col. ij. Bald. conf. 354. queritur vtrum in priuato, paulo ante fin. lib. ij. Angel. conf. 173. visis prædictis instrumentis, col. vj. vers. venio ad tertium, & sequen. Imol. in c. vlti. col. x. vers. an autem in donatione, extra de donat. cum alius concord. adductis per Alexan. conf. xij. viso instrumento, col. ij. lib. j. & conf. xxi. attentis his quæ in instrumēto, col. ij. vers. sed videndum est, lib. iij. & conf. cxij. pet. spectis his quæ narrantur, col. vlt. lib. vj. & conf. cxvij. ponderatis his quæ in themate, col. ij. vers. & non requiritur, eod. lib. vj. (Ang. Aret. in §. alie, colum. vltim. Instit. de donat.) las. conf. clxxj. viso instrumēto dotis, col. v. vers. quæto patet, lib. iij.

¶ Nec etiam leges statuētes donantem non teneri, nisi in id quod facere possit, vt in linter eos. §. j. ff. de re iud. cū si habent locū in donatione ob causam, vt voluit Ang. in l. sed hoc ita, in prin. & ibi item Alex. per gl. ibi, in verbo, matrimonio, iuncto rex. ff. eo. idem Alex. in l. sunt qui in id, col. j. vers. item quod dicitur, eo. tit. & in l. non tantum, col. vlt. eo. quoque tit. Ro. conf. lxxvj. pro decisione eorum, col. ij. vers. tertio quia licet donans, vbi loquitur tamen de donatione remuneratoria, quæ ipsa est ob causam. Io. Fab. & Ioan. Plat. & Ang. Aret. in d. §. sunt præterea, vers. idem est si quis, & ibi quoque las. in vers. sed & si quis, Instit. de act. & las. in d. linter eos, col. i. vers. limita notabiliter. ff. de re iud. & conf. 118. contra donationē, col. ij. vers. ita donatio lib. 4. & Phil. Dec. in l. diuus Pius, col. j. vers. & ista regula. ff. de reg. iur. Sed & alia quædā huc adfert Franc. Rip. hic in xij. q. quæ videre poteris. Et vide etiam quæ dixi suprà num. 58. incipit licet donans.

¶ Sed hæc primū intelligis procedere, cū causa donationi appositā, respiciat fauorem donantis, & ita excludit liberalitatem. Secus si ea causa non impedit quod mihi donatio dicatur libera, & ex liberalitate procedere, vt si dono tibi decem, vt ex iis tibi domum emas, & similes: nam tunc donatio, non obstante tali causa, diceretur libera ac gratuita, in eaque obtinerent omnia statuta de donationibus loquentia, vt dicit Angel. in d. l. sed hoc ita. ff. de re iud. Ioan. Fab. & las. in d. §. sunt præterea, vbi suprà. Instit. de act. Pau. Cast. in d. l. j. ff. de don. vbi dicit quod donatio facta sub cōditione, si naus venerit ex Asia, dicitur donatio simplex, quia à mera liberalitate procedit.

¶ Et hinc fit, quod cū emancipando pater perdat, & è diuerso filius lucretur, & accipiat beneficium, vt probat tex. in l. j. C. de ingra. lib. lucretur, inquam, filius, & perdat pater rem vterque inæstimabilem, scilicet patriā potestatem. l. filius fa. §. secundū vulgarem. ff. de leg. j. (quo in loco Bal. ex hoc dicit, quod ideo debet fieri emancipatio apud iudicem instat donationis immensæ, quæ respicit insinuationem apud actā.) Et ita quidē lucretur filius, vt si contra emancipationē pronuntiarum fuerit, potest petere resti. in integ. l. j. C. si aduer. rem iud. (È diuerso autem non restituitur aduersus ipsam emancipationem, cum per eam consequatur libertatem. Cy. in l. ex causa. §. Pompo. ff. de cap. diminu. Bal. in l. non omnia, in vtraq; lectū. ff. de minorib.) Ideo pater ex emancipatione præmii consequi debeat. l. si viuas, ibi, præmii delatæ emancipationis, & ibi Pau. Cast. C. de bon. mater. (æ ibi Bal. & Pau. Cast. qui ob id dicunt quod donatio in continentibus facta patri à filio in præmii emancipationis, non requirit insinuationem, quod suprà ad aliud diximus. Et est etiā bonus tex. in) l. eū oportet. §. cū autē, ibi, quasi remunerationis gratia à filio accipere, & ibi Bart. & alij. C. de bon. quæ liber. & in §. hoc quoq; ibi, quasi pro pretio quodammodo emancipationis, & ibi Ang. Aret. Instit. per quas perso. nob. acquiri. & quod voluit gl. in §. præterea, in verbo, parro. nō, & ibi Ang. Aret. col. pen. Instit. quib. mod. ius patr. potest. solu. & Bal. in l. quāuis, circa mediū. C. de fideic. & in c. corporaliter, col. vlt. paulo ante fin. extra de transla. episc. & conf. 452. de patriā potestate, lib. ij. Alber. Ang. Imo. Alex. Franc. Aret. & las. in l. vtrum turpem, vbi est bonus text. ff. de verb. obliga. l. & d. à Rota decisi. clxxvij. emancipatus, in j. addit. in nouis, & Fabia Giochi, in repeti. authent. nouissimā, in vij. quæst. princip. colum. ij. vers. adde vltimū. C. de offic. prætor. vbi dicitur, cū sese intelligant plus debere, à quibus se meminerint vinculis sacris exutos. Nam

Nam & pater emancipando filium, pietatem exercere dicitur. Quod & lex. §. si eum quis. ff. de lib. ho. exhib. Et liberalitatem, ut dicit expresse text. in l. vlt. ibi, liberalitatis titulo. C. de emancipa. liber. vbi Bal. in fi. dicit eum tex. esse meliorem totius iuris. & alius text. in Liubemus, in illis verbis, in quos talis liberalitas collata sit. C. eod. tit. vbi & Ang. id not. & confirmat. Nam pater, inquit, emancipando facit filium sui iuris, tribuit ei potestatem testandi, faciendiq; ceteros actus similes, facitq; ut illi acquirantur non solum aduentitia, sed etiam profectitia. Et subdit, quia ergo pater liberalitatem exercet, non et expedit donare filio in emancipationis premium, sed mors est addere liberalitatem liberalitati. Hæc Ang. Cui adde tex. in l. j. in prin. ff. si à paren. quis manu. fuer. ibi, quia à parente beneficium habuit bonorum querendorum, & in l. filio. ff. ut leg. no. caue. vbi etiam emancipatio patris beneficium dicitur. Id quod etiam dicit Bal. in l. j. ad fi. C. si aduer. rem iudic. & tex. in l. de emancipatis, in prin. cum dicitur, hoc à suis genitoribus meruerunt. C. de legi. hære. & in l. vlt. in fi. C. de sen. pas. vbi scribitur, & filij emancipationem à patribus cum officiis petant, ut libertatem non damnationis, sed lenitatis paternæ testem habeant, & quæ scribuntur à Bal. col. 2.

Pa'ter emancipando filium facit eum sui iuris, & tribuit ei potestatem testandi.

Donatio que fit filio in premium emancipationis, est veluti simplex & libera, & non ob causam.

147 ¶ Quæ cum ita sint, certè donatio quæ fit filio in premium emancipationis, ut fit plerumque, est veluti simplex & libera, & non ob causam, ut etiam optimè probat text. in l. vlt. in verbo, liberalitatis, C. de emancipa. liber. vbi id not. Bal. qui ad hoc dicit illum tex. esse meliorem, quàm qui sit in iure & voluit etiam Dy. in auth. ex testamento, & ibi etiam Bal. col. iij. vers. secundum capitulum. & Barb. in addit. illius, & Phil. Dec. col. iij. vers. nec obfi. si dicatur. C. de collat. t. vbi ex hoc dicunt, huiusmodi donationem esse conferendam. Sign. conf. xx. factum sic se habet, dominus vi cecomes, in ij. dubio. Cyn. qui hoc dicit tenere omnes & antiquiores & recentiores, ob idq; afferit huiusmodi donationem requirere insinuationem, in l. vlt. liberis, C. eod. tit. & ibi etiam Iac. But. Bart. Ioan. Fab. Bal. Ang. Pau. Cast. Raph. qui limitat Ro. qui item limitat Corn. qui illorum limitationem reprobat. Alex. qui ita dicit communiter teneri, Franc. Arct. qui & hanc dicit esse communem sententiam, & omnes denique præter Iac. Arct. Oldr. Nico. Matth. & Alb. qui tenent cōtrarium. Et item quoq; voluit Guil. Cu. in l. si tibi, & ibi etiam Bal. col. ij. vers. quæritur utrum in casu. ff. si cert. pet. Odot. in l. precibus, C. de inoffi. dona. & in auth. vnde si patens. C. de inoffi. test. Spec. tit. de dona. §. j. vers. quid si pater emancipans, & ibi Bald. in addit. t. Collec. in c. ij. col. 2. vers. quid si pater, extra eod. tit. Bar. in l. j. §. nec castrense, col. pen. vers. finaliter de iure dico. ff. de colla. bo. & in l. cum oportet. §. cum autem, & ibi etiam Raph. & Corn. C. de bon. qua lib. Iac. But. & Bal. in fi. in l. & si mortis causa, ad fi. C. ad leg. Fal. Bal. in l. data, C. de donat. & in l. illud, col. 3. vers. tertio quæritur. C. de sacro. ecclie. & in l. si deportatus, in fi. C. de bo. proficrip. t. vbi & illud dicit de conferenda huiusmodi donatione, & conf. cccclij. nobilis marchio, col. ij. lib. j. Pau. Cast. in d. l. si vi ua. C. de bon. mater. Pan. conf. cxvj. illud de iure quæritur, col. j. lib. 2. Raph. Fulg. conf. cccxvj. viso exemplo, col. 2. vers. ad secundum Alex. conf. cxlij. circa primam dubitationem, col. 3. in ij. dubio, h. ij. quod repetitur in conf. c. iij. lib. ij. & iterum conf. 50. lib. vj. & idem Alex. latisimè d. conf. xxj. attentis his quæ in instrumento, col. iij. vers. non obfi. id. lib. ij. Vital. Camb. in tract. clausularum, in rub. an legibus insinuationem exigentibus possit renuntiar. char. pen. vers. item quæro si pater donat. Corn. conf. xlv. licet in hoc iudicio, col. vlt. lib. iij. Barb. conf. lxxx. illud referam, col. vj. vers. nec est considerandum, lib. 3. & Guid. pap. in suis sing. cccclxxv. vers. quæritur si pater, & clanculum in conf. xxij. viso facto, col. v. vers. sed ulterius, in iudicio prin. conf. & seq. vers. & Ant. Canar. in tract. insinuationum, q. 50. Ioan. Corfe. & D. Aufre. in addit. ipsius in deci. t. holo. q. cccclx. item fur quæsitum an donatio. Ioan. Montefer. in repet. l. frater à fratre, col. pen. in xlj. q. ff. de condit. indebit. & Fabia. Gioech. in repet. d. auth. nouissima, in iij. q. 9. q. prin. C. de inoffi. testa. Quinquam ultra eos quos suprā diximus, reclamat & Oldr. conf. cxxxvij. thema tale est, Durandus, in iij. cadémque pen. q. & Bal. secum pugnans in l. cum quis, in fi. ff. de condi. cau. dat. & Rapha. Co. cōf. 28. de fundo dato, post prin. & Barb. sibi contrarius conf. xxxv. li. iij. à Ioue principium, col. 6. vers. restat nunc videre, & seq. li. iij. Sed prior sententia ut numero & autoritate, ita & ratione est potior.

148 ¶ Intelliges secundo modo, quod dictum est hanc l. non procedere in donatione ob causam, secundum & alias declarationes primi & secundi articuli, videlicet venditionis minori pretio factæ, & donationis remuneratoriæ, ut scilicet hoc procedat quod nunc diximus in donatione ob causam, vsque ad concursum siue concurrentiam, ut nostri loquuntur, oneris siue causæ ob quā fit donatio, id est, in eo quod concurrat cum onere aut causa in donatione inscripta, ut loquar cum iuriconsulto in l. quid ergo, in prin. ff. de lega. j. Nam in eo quod excedit eam causam siue onus, censetur pura & simplex (& gratuita) donatio, ut respondit Steph. Bertran. conf. xlvj. viso casu, ante fin. lib. ij.

Hæc lex quæ non procedat in donatione ob causam.

149 ¶ Ideoq; in eo requiritur insinuatio, ut (voluerunt Io. Fab. & Ang. Arct. in §. idem est si quis, vterque col. j. Instit. de actio. & Barb. in rub. extr. de dona. paulo ante fi. &) post longam disputationem tenuit Imol. in l. Aquilius. ff. de dopar. & latè Corn. conf. xlv. licet in hoc iudicio, col. 2. vers. his tamen non obstantibus, & iterum col. vlt. lib. iij. & Franc. Arct. conf. 2. intellecta diligenter, col. 2. vers. item nec videtur, vbi & alios in id citat, & conf. xvij. consideratis, col. v. vers. secundæ autem obediæioni. & ante hos Guil. Cu. & Saly. in l. illud. C. de fact. eccl. v. referet & sequitur Guido Pap. in sing. 375. in ci. Saly. in l. illud. Habetq; locum in eo excessu priuilegium, ne conueniatur donans in id quod facere non potest, secundū Phil. Dec. in d. l. diuus, col. 2. vers. & si donatio. ff. de reg. iur.

In donatione ob causā quā do requiritur insinuatio.

150 ¶ Atque etiam, vt tandem ad speciem legis nostræ veniamus, dispositio huius locum habet, vt dicit expressè idem Corn. d. conf. iij. col. iij. in fi. lib. iij. (Steph. Bert. conf. xx. duo sunt, nu. 4. & seq. lib. iij. & Carol. Rui. conf. xcvij. visa renuntiatione, col. ix. nu. 2. c. lib. j. & conf. clxix. de tribus, col. iij. nu. 15. lib. j. & conf. ix. de re quidem, col. v. num. 16. lib. j. & d. conf. cxl. col. iij. nu. 6. lib. 4. vbi allegat Alex. vt à nonnullis citatur, in quodam conf. non impresso, incip. cōsideratis his quæ in the-mare narrantur.) & Alci. in d. l. vbi suprâ. C. de pact. ita tamen, si id quod excedit, æquat dimidiâ partem omnium bonorum, secundum vnam opi. Aut saltem tale sit, quod verisimiliter donans non donauisset, si cogitasset de liberis, secundum aliam opinio. iuxta ea quæ diximus in illis pri-mis casibus, quæ illic, si opus sit, videbis, ne huc iterum frustra repetam.

151 ¶ Septimo principaliter vltra ea quæ dicta sunt, dubian potest. Vtrum hæc habeat locum in do-natione tacita & præsumpta, aut etiam facta, sicut in expressa ac veræ. Et videtur quodd non, cum hæc l. sit exorbitans, vt plenè docuimus supra in verbo, libertis, statim post princ. ad eoque etiam restringenda. L. si verò. §. de viro. ff. sol. matr. cum aliis multis concord. illic à me adductis. Ac sic in vera tantum ac propria donatione intelligenda, non in facta aut aliâ impropria, per iura etiam ibi allegata.

152 ¶ Sicut etiam videmus in simili, quodd cum l. si quis argentum. C. de donat. sit exorbitans, vt prope inducens actionem ex nudo pacto contra regulam iuris communis, ideo non habet locum in do-natione præsumpta, (& tacita) vt voluerunt Ray. Bal. Ang. Pau. Cast. Alex. & Ias. in l. iur. iſt. gētum. §. sed cum nulla. ff. de pact. Bart. post Guil. in eadem l. §. quinimo, col. vlt. & ibi etiam Alex. col. pe. & latè Ias. col. viij. vers. tertio videndum est, idem Bar. Ang. & Pau. Cast. in l. si tibi decem, in prin. eo. tit. Bal. in l. 2. §. appellata. ff. si cert. pet. & in l. vlt. in v. oppo. C. eod. tit. & in l. si pacto quo penâ, col. 2. vers. quarto exemplum. C. de pact. & in tractatu de pactis, col. xj. vers. nuhc videamus. Salye. in l. legem. in vj. q. & iterum in l. si creditori. & ibi quoque Franc. Arret. qui id sing. dicit. C. eod. & ipse Salye. in l. quod si maritus. §. j. paulò ante fi. ff. de const. pecu. Bal. in d. l. si quis argentum. §. sed & si quis vno, in additio. illius l. & ibi quoque Ang. C. de donat. & Ant. & Imò in cap. qua-liter, ext. de pact. Idem Imò. & Rom. in l. in adibus. §. j. col. vlt. vers. tu adde quantum. ff. de donatio. Pau. Cast. in l. hæc tenus. §. j. ff. de const. pec. & in l. quæ dotis. ff. sol. mat. l. Et in l. generaliter, col. iij. vers. sed contra oppo. C. de non nu. pecu. Corn. (conf. 23. viso puncto, col. 3. vers. & per hanc ra-tionem, li. j. & conf. clxij. videtur in hac consultatione, col. iij. eod. lib. j. & conf. ccc. placet mihi cō-clusio, col. j. vers. quod saltem videtur, eo. lib. j. & conf. cccxxx. ostenso, col. vlt. eod. lib. j. & confil. clxxv. tria principaliter, col. iij. & iterum iij. lib. 2. & conf. cccxxv. de pluribus, col. v. in litera o, li. 3. & conf. cccxx. vñis verbis, col. ij. eo. lib. 3. & conf. cccxxvij. viso puncto, col. ij. eo. lib. 3. & confil. clxxvij. quamquam consultationem, col. iij. lib. iij. Fran. Arret. in l. ij. col. ij. ff. de lega. j. & in l. li-cet, in fi. C. de pact. Alex. in l. si aliquam rem, ad fi. Et ibi Claud. Serg. col. v. vers. tamen sustinēdo, ff. de acq. poss. & in l. à Titio, col. ij. ff. de verb. oblig. & conf. cccxx. super primo dubio, in li. 7. & Soci. in l. j. §. si quis, col. ij. in ij. locis, eod. tit. & in l. j. col. 3. vers. secunda conclusio. ff. de legat. j. & Ias. in l. j. §. si quis ita, col. pen. vers. confirmatur. ff. de verb. oblig. Phil. Dec. in l. semper qui non pro-hibet, col. j. ff. de reg. iur. & in rub. C. de pact. ad fi. vbi dicit ita se consultuisse, sicut verè consuluit, conf. cccxlvij. in causa quæ iam diu, col. 2. & vlt. & Fran. Purp. in l. rogasti. §. si tibi, col. 8. vers. quin-to ampliatur. ff. si cert. pet. Lancel. Gal. in Rub. ff. de verb. oblig. col. xvj. vers. hoc tamen (casu. & Hiero. Gratus conf. xxv. in presenti casu, col. iij. nu. 23. lib. j. Tu tamen hic vide Angel. Arret. in §. in personam, col. 7. vers. tertio principaliter, Instit. de actio.)

153 ¶ Nec similiter l. vlt. C. de sacros. eccle. quæ transfert dominium ex solo titulo, sine traditione, cō-tra l. traditionibus. C. de pact. obinet in donatione tacita & præsumpta, vt voluit Spec. tit. de lo-cis. §. nunc aliqua, vers. li. j. & Bal. in addit. ipsius, vers. seq. & iterum in additio. illius, in tit. de con-fessionibus, §. nunc videndum. col. ij. vers. confessio facta in iudicio. Barto. in d. l. si aliquam rem, col. 3. vers. habui in hac ciuitate. ff. de acq. possel. Ant. in c. ex parte, col. vij. de confessio. prout eos allegat, & sequitur Ias. in d. l. vlt. in iij. notab. de sacrosanct. eccl.

154 ¶ Nec denique statutum disponens donationem factam inter virum & uxorem, non confirmari morte, contra l. j. & l. donationes. C. de donat. inter vir. & vxor. habet locum in donatione tacita & præsumpta, vt pulchrè & eleganter consuluit Soci. conf. cccxij. cuius initium est, circa primū con-sultationis articulum, col. v. vers. nec obstat statutum, lib. 3. per not. per Bart. & Imò. in d. l. si aliqua rem, ff. de acq. poss. & in d. l. iur. iſt. gētum. §. quinimo. ff. de pact. dicitq. de hoc esse casum in l. ser-uum filij, in fi. ff. de lega. j. secundum intellectum Bart. in l. j. eo. tit. (Quibus ad quod dicit Bald. in l. ait prator. §. vlt. ff. de neg. gest. quodd donatio tacita fieri potest inter absentes, siue nuntio, vel epistola, per textum ibi licet fecus in donatione expressa, ex quo vides non rectè concludi ab vna ad alteram.)

155 ¶ Verùm his non obstantibus, ego assueueranter opinor hæc l. procedere in donatione præsumpta, ac tacita, petinde ac in expressa & vera, sicut etiam nuncupatim voluit Bal. hic paulò ante fin. j. lectu. & iterum in ij. lect. col. 2. Nihil enim inter vtranque interesse video, quantum ad rationem l. nostre continet. Imò eadem est vbique ratio, vt reuocari debeat per naturam liberorum ob-præsumptam voluntatem donantis. Ideo & idem ius obtinere debet, l. illud. ff. ad leg. Aquil. cum siml. præsertim eum etiam in exorbitantibus & correctoris fiat extensio, (si extensio dici debeat)

ex eadem

Hæc l. utrum
habeat locum
in donatione
tacita & præ
sumpta, aut si
facta, sicut in
expressa
C. uera.
L. si quis ar
gentum, C. de
dona. cum sit
exorbitans,
non habet lo
cum in dona
tione præsum
pta.

Nec l. ult. C.
de sacrosanct.
eccl. quæ trans
fert dominium
ex solo titulo
sine traditioe.

Nec statutum
disponens dona
tione facta
inter virum &
uxorē nō con
firmari morte.

Autoris ea
de re opinio.

ex eadem ratione, vt latè diximus suprà in verbo, libertis, vers. xlii. incip. nec verum est quod dictum est, idque maxumè ad casum qui ex lata significatione potest comprehendì in lege, vel statuto, vt probatur in l. filium habeo, in princip. ff. ad Maced. iuncta Liuxtra. ff. de verb. signif. & iunctis etiam not. per Bart. in l. liberorum, in ij. quest. princ. eod. tit. & expresse valuit Cy. in l. j. C. que sit long. consu. & expresse ius Mol. in l. si verò, §. de viro, in prima fallen. exorbitantium. ff. sol. matrim. & dicemus latius in seq. q.

116 Nec solum eadem est ratio, sed maior esse videtur reuocandæ donationis præsumptæ & tacite, nempe de qua non verè, non patenter, non aperte liqueat, sed tantum ex præsumptione: quæ nonnunquam fallax est, & de re non vera, ideòq; facile tollitur (scilicet) per aliam præsumptionem l. diuus. ff. de in inte. restitu. & l. licet imperator. ff. de lega. j. & l. non solum, §. denuò. ff. de ritu. nupt. & l. mater, & ibi Ang. & Saly. C. de calum. & c. cum inter R. seniore, & ibi gloss. in verbo, episcopus, de elect. & c. quia verisimile, & c. illud, & c. literas, de præsumptio. & c. an nostra, de testi. j. c. ex transmissa. extrà qui filii sunt legit. (Ex quo Bal. conf. c. lxx. verba inquisitionis, col. 2. vers. citè in expurgatione, lib. j. dicit facilius elidi præsumptiones & coniecturas, quàm veras probationes.) Vnde etiam facilius reuocari retractariq; potest ac debet, quàm expressa ac vera donatio, quæ scilicet nuncupatim & expresse fit verbis certum mentis conceptum exprimentibus. l. Labeo. ff. de supel. lega. & cap. is autem, xxij. questio. 2. Ideo tex. est not. in l. vlt. in princ. ff. de legat. 2. probans donationem tacitam facilius reuocari, quàm expressam, quam ad hoc expendit Bal. ibi, atque etià in l. filium, col. viij. vers. secundo op. C. fam. l. c. i. c. Quæ etiam ratione Innoc. Ant. lmo. & Panor. in c. j. ext. quod met. cau. asserunt professionem expressam difficultius retractari, quàm tacitam & præsumptam: sicut & tacita seu ficta offensæ facilius aboletur quàm expressa, vt scribit Bart. in l. archietæ. §. dat remissionem. ff. de executio.

117 Si ergo vera & expressa donatio reuocatur ex præsumpta mente donantis, multò magis & tacita & præsumpta, tum quia præsumptio præsumptionem tollit, quod iam diximus. Tum quia alias plus haberet momenti & roboris præsumptio aut fictio, quàm veritas, contra legem, filio quem pater. ff. de lib. & posth. & l. liber homo, ff. de stipu. scr. & l. electio, §. si is, ff. de noxa, & latè no. j. Bar. & alij, in l. si qui pro emptore. ff. de vfu. (Bal. qui alia iura allegat, in l. & heredi. §. nos autem, col. j. ff. de pact. cum simi.) Et etiam plus vitium tacitum quàm expressum, cum sine vel eiusdem ponderis, vt not. in l. cum quid. ff. si cert. pet. & l. j. ff. de leg. j. vel etiam expressum tacito potentius, l. nonnunquã. ff. de condit. & demon. & l. expressa, ff. de reg. iur. & latè diximus in nostris legibus connubial. in gl. v. Et quod proximè huc accedit, habemus etià tex. probantè, donationem expressam plus habere viriutis & ponderis, quàm tacitã in l. donationes, la. j. C. de donat. inter vir. & vxor. quã ad hoc expedit Flor. in l. quæ pater, col. vlt. ff. fam. l. c. i. c. Et hinc videmus quòd expressum facit cessare tacitum & præsumptum, vt de primo est tex. in l. cum ex filio, §. vlt. & ibi latè laf. ff. de vulg. & pup. Et de secundo in l. Clemens patronus. ff. de hered. instir. & l. si ita, ff. de lib. & posth. & voluit Bal. in l. in multis, paulò ante si ff. de stat. homi. & in l. vlt. C. de donat. ante nupt.

118 Ad hæc si verum amamus, non rectè videntur loqui, qui donationem præsumptam & verã distinguunt, cum negari non potest, quin præsumpta sit etiam vera. Quid enim est præsumptio, nisi quædam species probationis: & præsumpta donatio, nisi donatio que ex præsumptione procedit? Quid autem præsumptio est, nisi liquidissima probatio? Nam & id voluit gl. in l. si tutor, in fi. & ibi Bald. C. de peric. tut. quam gl. dicit valde not. & meliorem de iure lmo. in l. quæsitum, ff. de re iudi. & in l. in tempus, §. j. & iterum in l. si ita quis hæres. ff. de hered. instir. & sing. eam dicit Flor. in l. patronus, in princ. ff. de probatio. & Barb. in l. sciendum, col. x. ff. de verb. oblig. & aliis locis propè infinitis. & eam sepe citant & commendant doct. vt Bal. in lita demum, ad fi. C. de procu. & in l. j. oppo. C. si in fraudem patro. (& conf. c. cxiij. statuto ciuitatis Alex. col. 2. lib. 2.) & cõf. cccc. lxxij. viso statuto, ante fi. lib. v. Pau. Cast. conf. cxv. viso compromisso, col. iij. vers. sed hoc posito, lib. j. & conf. cclxxxij. super isto negotio, col. iij. co. lib. 2. & conf. lxxij. in causa maba per Dorothæam, col. 2. vers. item est alia, h. j. Alex. in l. manifestè, in ij. not. ff. de iureiur. & in l. l. absentè, ff. de pæn. & idem propè voluit Ang. in l. si præter, §. Marcellus, col. j. ff. de re iud. & doct. vbique. & ad hoc opimè faciunt multi tex. probantes præsumptionem esse euidentem, manifestam, liquidam probationem, videlicet in l. j. ibi, liquidò probatur, cum gl. & ibi Ang. & Alex. C. de testam. mil. & in l. licet imperator, in princ. & ibi Bart. Ang. & alij, ff. de leg. j. quæ ad hoc dicit meliorem de iure. Barb. in repe. c. Raynaldus, col. cxliij. de testa. j. & in l. sed si non alias, ff. eo. tu. qui quidem tex. est optimus, licet à paucis annotatus, & in l. si quis locuples, ff. de manu. testam. & in l. j. C. de eod. infer. (& in c. j.) & ibi Pan. de cleri. nõ resi. & in c. cum dilecti, & ibi quoq; Pan. in l. no. de don. & in c. decernimus, iuncta gl. in verbo, manifestum, iij. q. iij. cum aliis si. & concord. plenè adductis per Alex. in d. l. j. C. de testa. mil. & Barb. in c. super quætionem, §. intentionis, col. j. de offi. deleg. Fel. & Dec. in rub. extr. de proba. illum quidem col. 2. in 2. conclusionem, hunc col. xvij. etiam in 2. conclusionem, & Hippo. qui & alios doc. citat in l. si fortè, post princ. C. de sicar. & conf. vij. summi car. j. col. v. vers. sed in casu nostro, lib. j.

119 Quibus adde quod egregie dicit Bal. in l. j. col. iij. vers. quæro quid si statutum. C. de fideic. quòd si statutum requirit probationem instrumentalem, sufficit præsumptio ex instrumento, quæ fit ex dispositione l. cum de in rem verso, ff. de vfur. per l. iij. C. de apo. pub. lib. x. quod dictum commendat

Donatio præsumpta & tacita, quia non nunquam fallax est, ideo facile tollitur per aliam præsumptionem.

Offensa ficta & tacita facilius aboletur quàm expressa. Confirmatio precedentis.

Præsumptio quid, Præsumpta donatio quid.

Statutum si requirit probationem instrumentalem.

mentale suffi-
cit presum-
ptio ex instru-
mento, que fit
ex dispositione.

mendat Barb. in repe. l. eum acutissimi, col. 7. post prin. C. de fideic. & dicit multum singu. l. as. in l. sciendum, col. 8. vers. tertiò ultra. Bart. ff. de verb. oblig. & cons. xxv. quidam testator, col. ij. lib. j. & not. Dec. in d. rub. de prob. vbi supra citauimus. quibus tamen locis verèque disputat, vtrum præsumptio dicatur vera & propria probatio. quanquam illud dictum Bal. reprobatur l. asibi cōtrarius in l. certi conditio, in prin. col. viij. ad medium. ff. si cert. per. post Rom. in l. j. C. de test. mil. Sed & adde quæ scribit idem l. as. post alios in l. si plunbus, col. ij. vers. sexto pondera. ff. de leg. j. & in d. l. licet imperator, in iij. not. eod. tit.

160

Filius iuris
presumptio
probat.

¶ Ex quibus planè liquet, quòd res quæ est probata præsumptione, æquè vera est atque ea quæ aliis documentis & probationum generibus est probata. Quod & hinc quoque manifestè appareret, quòd quis probatur filius alterius, iuris præsumptione, quia scilicet natus est ex vxore illius, iuxta l. filium dñi natus. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur.

161

Neque id cer-
ta probatione
ostendi.

¶ Neque enim vera ac certa probatione id ostendi potest, vt attestatur iurisconsultus in lege Lucii. ff. de condit. & demonst. & Homerus naturæ & iuris virtutisque peritissimus, qui libro primo Odyssæe ita facit Telemachum respondentem Mincruz sciscitanti, an esset Vlyssis filius,

Μῆτερ μὲν τ' ἴμι φησὶ & ἱμὲναι, οὐτὰρ ἔργα
ἔκ αὐτοῦ γὰρ πῶ τις ἴδεν γένεσθαι τοῦ ἀνιγνῶ.

id est,

Mater me genitum ex illo mea dicit. at ipse

Nescio. namque suum verè scire nemo parentem.

Et latissimè diximus in nostris commentariis consuetud. tit. xxvij. §. iij. in glo. j. post prin.

162

Est tamen ve-
rus filius.

¶ Hic, inquam, filius, non ideo dicitur improprius filius, sed verus, alioqui nullus esset verus filius: in eoque habent locum statuta quantumlibet exorbitantia ac cōtrædictoria. Et de hoc casu loquēs tex. in l. imperatores. ff. de prob. hanc præsumptionem appellat veritatem, vt inibi annotat Accur sius in gloss. vltima.

163

Dolus præ-
sumptus idem
debet operari
quod verus.
Donatio vera
esse presumi-
tur, quæ ex
presumptione
iuris procedit

¶ Similiter iura quibus cauetur, quòd in actionibus bonæ fidei super dolo iuratur in litem, vt in actionibus. ff. de lit. iu. cum sim. licet sint exorbitantia & odiosa, cum regulariter non credatur iuramento aduersarij: obtinent etiam in dolo præsumptio, tutor qui repositum, in prin. ff. de adm. tuto. (& Bal. in d. l. in actionibus, col. vlt. nam dolus (inquit) præsumptus idem debet operari quod verus: quia præsumptiones legum habentur pro liquidissimis probationibus. Et idem Bald. cons. cxcij. statuto ciuitatis Alexandrinæ, lib. 2. asserit maleficium, quod probatur per tacitam cōfessionem vel præsumptionem, esse verum maleficium, per tex. in l. si tutor. C. de interdic. matri. & ea quæ supra diximus numero præcedenti, præsumptionem esse liquidissimam probationem. Et in simili quoque dicit Bald. post Azo. in l. si culpa. ff. de rei ven. titulum tacitum siue præsumptum esse verum titulum.} Ex quibus conficitur, quod supra diximus, donationem veram esse, quæ ex præsumptione iuris procedit: sicuti in simili possessio vera, quæ ex actu fido prouenit, per not. per Bart. in l. si qui pro emptore, in ff. de vsucap. cum concord. à me collectis in t. nostro tracta. consil. post l. si. in ij. parte, in j. amplia. nu. 2.

164

Presumptus
actus non tati-
habet fauoris
ac roboris,
quantū verus
ac certus.

¶ Postremò si verum esset, quòd lex simpliciter loquens non traheretur ad actum præsumptum: tamen id tantum obrineret, quando lex dispoñeret in fauorem ipsius actus, ob id quòd præsumptum non tantum habet fauoris ac roboris, quantum verus ac certus, vt diximus. Secus si cōtra ipsum actum dispoñeret. Nam lex annullans, infirmans, irritans actum, trahitur etiam ad actum præsumptum, per l. qui ad certum. ff. loca. Et hinc videmus, quòd leges prohibentes donationes inter virum & vxorem, procedunt in donatione præsumpta, vt voluit gl. in l. si donationis. C. de contrah. emp. & ibi Saly. qui cam ad hoc expendit. & Soci. cons. lxxvj. frustra plenitudini, col. j. lib. j. Et leges requirentes insinuationem in donationibus, eas alioqui irritantes, habent etiam locum in donatione præsumpta (& tacita) ex sententia Bart. in l. j. in vlt. oppo. ff. de dona. & in l. vlt. in prin. per illum tex. C. de iure dot. vbi dicit id esse menti tenendum, (& Bald. cons. cccxxj. præsupposito statuto, lib. j.) & Ang. cons. xcij. cum lis & quæstio, col. ante pe. vers. hoc igitur articulo, (licet ibi aliud dicat de fida donatione.) Raph. Fulg. cons. lxxij. supposita bulla, col. vlt. vers. nec nocet iuris præcedentibus. & Pet. Ferr. ut forma libel. quo agi. pro dona. in verbo, solenniter, col. iij. vers. deinde quia prædicta. & Anton. Cana. qui vnicum Bartol. locum citat in tract. insinuationum. q. xliij. Et statutum prohibens donationem sine præsentia iudicis, locum habet in donatione præsumpta, vt latè consuluit Corne. consil. clxxxv. tria principaliter, eolum. iij. vers. hic tamen non obstat. lib. ij.

165

Lex annullans
& prohibens
non tantū tra-
hitur ad actū
presumptum,
sed etiam ad
fidum.

¶ Nec ad præsumptum quidem tantum trahitur lex annullans lex etiam prohibens, sed ad fidum quoque, vt & de eo quoque hic loquamur: tam ne plus optetur fido quam veritas, quod iam supra diximus, cum quoque, quia quod verè fieri non potest, nec fide quidè etiam potest: siue ea impossibilitas sit ex natura. l. adoptio. ff. de adop. & l. confessionibus. ff. de interro. actio. & Bart. in l. si is qui pro emptore, col. xij. vers. sequitur eius quod est possibile. ff. de vsucap. vbi & alia iura allegat. (& rursum in l. eandem in prin. col. j. ff. de duob. reis, vbi id declarat Ang. & imo in l. sub con- ditione. ff. de solut.) & Petr. Anch. cons. cxij. subtiliter & copiosè, col. ij. cum fin. Siue ex iuris dis- positione. l. Gallus. §. si eius. (& ibi Imo, ff. de lib. & posth. & l. talis scriptura. ff. de leg. j. Bal. cons. 243. quidam nobilis nomine Anronius, col. 2. lib. j.) & cons. cccxcix. de principali instrumento, col. 2. lib. v. & Bart. cons. lxxv. viso instrumento, post medium, cum multis concord. adductis à Iaso. in d. l. si is

d.l. si is qui pro emptore, nu. 29 c. & seq. Licet contrarium asseruerit Aleai. lib. Paradoxorum iij. c. xvj. & in l. intelligendum. ff. de verb. signifi. de quo nos alibi latius differemus.

- 166 ¶ Porro d.l. si quis argentum. C. de dona. & d.l. vlt. C. de sac. eccle. de quibus locuti sumus in prior op. disponunt ad actus confirmationem: adeoque cum actus verè probatus plerumque sit magis effeax, quam qui est præsumptiuè tantum probatus, vt diximus, non est mirum si lex noua dans nouum robur actui claro, apparenti, & expresso, non habet locum in tacito & expresso, quæ ratio non procedit in lege diuerso disponente ad actus infirmationem, quin potius tedit in contrarium.
- 167 ¶ Ceterum qui dicunt d.l. si quis argentum, non habere locum in donatione præsumpta, innituntur ratione, quæ hic nihil omnino facit, quoniam, inquit, concurreret circa idem duplex specialitas, videlicet quod præsumeretur donatio, contra regulam. l. cum de indebito. ff. de prob. cum si. Item quod ex nudo pacto oriretur actio, contra l. legem. C. de pact. cum similibus, quod fieri nec debet, nec potest, per not. in l. j. C. de dot. promiss. & per Bart. in d.l. si is qui pro emptore. col. pen. ff. de vsucap. Et idem quoque dici potest de d.l. vlt. C. de sacrosan. eccl. quod scilicet præsumeretur donatio, & ex dicta donatione transferretur dominium sine traditione, contra regulam d.l. traditionibus. C. de pact.

Lex noua dñs nouum robur actui claro & expresso, non habet locum in tacito.
Opinio eorū qui dicunt l. si quis argentū, non habere locū in donatio præsumpta.

- 168 ¶ Ex quibus clarè pater, non obstat quod dictum est, dictas l. non procedere in donatione præsumpta si id tamen verum sit. Nam quantum ad d.l. si quis argentum, contrarium asserit gl. in d. l. si tibi, in prin. ff. de pact. & in d.l. hætenus. §. j. ff. de consti. pecu. quam simpliciter sequuntur Bar. sibi contrarius, & alij præter Pau. Cast. ibi, sequitur etiam Raph. Fulg. in d. l. ius argentum, §. quinto, col. 4. & ibi etiam Fortu. Gartia. col. xx. iij. vers. tertiū dictum. & Marti. Laud. in eadem l. d. §. sed cum nulla. & Ang. Are. in §. in personā, col. antep. vers. quartò principaliter, Inst. de action. vbi dicit illam posteriorem glossam esse ad hoc not. & menti tenendam. & clanculum voluerunt Iac. But. & Bar. in l. receptitias. C. de const. pec. vbi & hoc expressè voluit Guid. Pap. & Fran. Are. in l. 2. col. 2. vers. ad tertium, iunctis præcedentibus. ff. de leg. j.

Confirmatio præcedentiū.

- 169 ¶ Quantum verò ad l. vlt. C. de sacro. eccl. similiter contrarium tenuerunt omnes quos supra pro contraria parte adduximus ex Iasone, qui eos malè citauit, præter Bald. qui verè fuit illius partis in loco ibi citato. Sed & hoc quoque, vltra eos voluit Bart. in l. cum falsa, circa medium. C. de iur. & fact.igno. & Bal. sibi contrarius in l. ad probationem, col. vlt. vers. quero quid si animo. C. locat. & de in l. si constante. §. si vxor. ff. sol. mat. Ang. in l. qui rem, eo. tit. & §. emphyteusim, in fi. in auth. de non ali. aut permut. Pau. Cast. conf. xj. super primo quaesito in quantum, col. 1. lib. 2. Alex. in d. l. si aliqua re, col. x. vers. ex quo infert Bart. & sibi quoque Fran. Ripa col. xij. nu. 36. ff. de acq. poss.

- 170 ¶ Et hæc quoque posterior pars ex eo confirmatur, quòd statutum ex quo maritus lucratur certam partem dotis, procedit etiam in dote præsumpta, quamuis sit non modo exorbitans, sed & correctorium iuris communis. Ita enim non obscurè sentit Bart. in disputa. incip. mulier habens magnum patrimonium, serè per totum, & expressiùs voluit Bal. in l. cum citra, per gl. ibi. C. de iure dori. & in l. nulla, col. j. vers. sed pone. C. eo. & latè conf. c. mulierem maritus duxit, lib. iij. & Pau. Cast. conf. lx. visis statutis communis Vincentie, in ij. dubio, lib. ij. Rapha. Com. conf. cix. domina Ioanna, in primo dubio, ea ratione motus, quòd præsumptio innititur veritate, per ea quæ habentur in l. vlt. ff. quod met. cau. in l. siue possidetis. C. de proba. & idem quoque voluit Pan. cōf. xlvj. tria mihi ostensa dubia, in secundo dubio, lib. j. t. & Alex. conf. cxxj. viso processu, col. ij. li. 7. & Soci. conf. lxxx. præfens consultario, col. vlt. lib. iij. Fran. Cirt. iunior, conf. iij. super controuersia, col. vj. vers. hæc verissima. Ex id ego verius esse arbitror, licet contrarium teneat Bal. & hic sibi contrarius, conf. cccxxij. quia ista dos non fuit vera, lib. iij. t. & non obscurè Ias. conf. 50. pro nobilibus, col. 2. lib. j. ¶ Ex quibus potest videri malè consuluisse Soci. in statuto prohibente donationem inter virum & vxorem morte confirmari: de quo diximus in priori sententia. Et facit etiam tex. in c. veniens ad nos, & iterum in c. is qui, text. de sponsa. & mat. ex quibus no. Pan. in priore loco, in pen. no. (in j. no. i. quòd matrimonium præsumptum tantam vim habet, quantam verum. Nam ibi si verumque concurrat, & verum, & præsumptum, præferunt non quidem verum præsumptum, sed quod ex iis est prius tempore. Hincque dicit inferri, quòd dispositum in casu vero, habet locum & in præsumpto: ad quod etiam alleg. no. in l. si possessor. C. de relig. & fump. fun. & l. certè. ff. de præc. t. & illud quoque tex. in d. c. is qui, ad id quod diximus expendit Phil. Dec. consil. dclxxxj. viso puncto, col. j.) Et hic etiam vide quæ latè scripsimus in nostris legibus cōnubialibus, in glo. v. in verbo, *contractus*, in ij. quaest. quæ est sub nu. lvj.

Statutum ex quo maritus lucratur certam partem dotis, procedit etiam in dote præsumpta.

- 171 ¶ Quia quoque, An hæc l. habeat locum in simplici renuntiatione siue remissione alicuius rei aut debiti. Et primum videtur quod non, quia remittere non est propriè dare aut donare, per l. Iulianus att. ff. de condit. & demon. vbi conditio dandi non impletur per remissionem. Quem tex. aureum ad hoc dicit Fel. in c. veniens, l. e. col. 2. vers. secundò intelligi, ext. de testi. Et bene facit tex. in l. si pignus, ff. quæ in fraud. cred. vbi si pignus vir vxori remisit, vel è diuerso, nulla fit donatio, & ideo, inquit gl. ibi, valet huiusmodi remissio, & adduct concord. Et licet constante matrimonio maritus nō possit reddere dotem vxori, nisi in certis casibus, cum id sit instar donationis. l. j. C. si dos constan. mat. potest tamen citra illos casus & indistinctè remittere dotem promissam nondum daram; vt tradit gl. no. in l. si constante, in verbo, *firma*, & ibi Ray. & Bal. in veraq. lect.

Hæc lex an habeat locum in simplici renuntiatione siue remissione alicuius rei aut debiti.

qui

qui eam non dicit in posteriore. C. de donat. ante nup. & Rom. qui illam dicit fingi in l. quamus. ff. sol. mar. & sing. de i. tu habuisti. Ex quibus constat, non omni cui negatur facultas donandi, negari quoque remittere, sicuti ē diuerso non omni cui donare conceditur, remittere quoque concedi, vt per gl. in c. statutum. §. notarium, in verbo, remissione, de rescri. lib. 6.

172
Et an remissio
indigeat
instrumtione.

¶ Ex quo etiam fit, vt talis remissio non indigeat insinuatione, sicuti vnde postea indiget. ex sententia (Placen. & Azonis, vt que in summa tit. Instit. de don. Ioan. And. post Guil. Suz. in addit. Spec. tit. de instru. edi. §. porro, in vlt. addi. quæ est in col. pen. Bal. in l. j. col. 2, vers. sed quia confessio indiffereta. C. de confes. & in l. illud, col. ij. vers. secundo quantur. C. de sacro. eccl. vbi dicit hanc liberationem non exigere insinuationem, nisi in ea exprimat quod fiat causa donationis. Iaco. But. & Saly. in l. creditori. C. de pact. idem Saly. in l. sancimus, in prin. in antep. q. C. de don. j. Pet. Ferra. in tit. forma libel. pro dona. in verbo, solenniter, col. ij. vers. quid autem dices. Et videmus etiam quod donatio absenti fieri non potest, nisi per nuntium vel epistolam. l. absenti. ff. de don. & diximus latē supra in verbo, libertis, nu. 168. nec vlterius.) Liberatio autem fieri potest, glo. in l. non solum nostrum. §. si liberationis verba, & ibi Bart. & alij. ff. de libe. leg. & Bald. in d. l. illud, quo loco nuper citauimus, & in l. is qui hæres, in prin. ff. de acq. hære. & in l. generaliter, col. vlt. in xij. quæst. C. de non nume. pecu. & conf. cccxlj. mantus, col. j. lib. j. & conf. xij. Anton. fecit. vers. nono quia maritus, lib. 2. & conf. cclxij. suadeo, col. j. lib. ij. vbi id dicit procedere, etiā si fiat in nulla voluntate, per d. §. si liberationis, cum simi. Ideoq; cum hæc l. sit exorbitans, vt latē probauimus supra in verbo, libertis, in num. 19. tum secundo, & multis seq.) & loquatur nuncupatim de donatione: consequens est eam esse trahendam ad remissionem, quæ non est propriè donatio. l. si verò. §. de viro. ff. sol. mar. cum simi.

173
Autoris opinio.

¶ Tamen ego contrarium in casu l. nostre verius esse existimo, securus Corn. hoc expressè volentem conf. xj. in præfenti consultatione, col. pen. vers. nec obstant ea, lib. ij. & Socin. conf. xx. in facto præsupponitur, col. vlt. lib. ij. 1. & Carol. Rui. conf. xcviij. visa renuntiatione, col. vij. vers. non obigitur primò, lib. j. & conf. x. de re quidem, col. v. num. 14. lib. 3. & conf. cxl. circa casum de quo quantur, col. 3. nu. v. lib. 4.) Nam remissio, siue liberatio, siue etiam renuntiatio gratis facta, vim prorsus donationis obtinet. l. contra. §. si filius. ff. de pact. l. j. ff. de trans. & l. si mulier, & ibi Bald. & Alex. ff. de condi. ob. cau. & l. peculium, la prima, in prin. & ibi Bart. ff. de pecu. & l. si fundum sub conditione. §. Titio fundum, & ibi gl. & doct. ff. de leg. j. vbi & illud probatur procedere in conditionibus, quæ aliàs tanquàm ad Polyleti regulam implende sunt. Ea autem loquitur in casu d. l. Iulianus ait, quam pro priori parte adduximus, ex cāq; & ex no. à doc. in vtroque loco facili intelliges eam non obstat huic nostre sententiæ. Sed & id quod diximus, remissionē habere vim donationis, probat item tex. in l. sicut. §. an pacisci. ff. quibus mod. pig. vel hyp. sol. & in l. si mulier, & ibi Bald. ff. de leg. 3. & in l. si in stipulatum, & l. Modestinus, & ibi doct. & l. quidā, in prin. & l. in cdi bus, etiam in prin. ff. de dona. & ibi Bal. C. eo. & l. si quis delegauerit. ff. de nouat. & l. iij. §. sciendū, & l. si sponsus. §. si maritus duos, & l. cum hic status. §. si inter, vers. planē, ff. de donat. inter vir. & vxor. & l. si maior. C. de trans. & l. si donationis, quæ est ij. C. de accepti. & voluit glo. in l. si inter, in verbo, nec donationis, & ibi Bal. C. de solu. Ioan. And. & Pan. in c. ex insinuatione, extra de iure patro. vbi ex hoc dicunt, quod cum remittitur ius patronatus etiam cum patrono, requiritur consensus episcopi, cū id donare sit. Bart. in l. vlt. in prin. ff. de his quæ in frau. cre. & vbi & ex hoc dicit procuratorē nō posse renūciare exceptionibus peremptoriis, quāvis possit de latoris, & in l. si vnus. §. pactus, col. v. vers. dicatis vos. ff. de pact. & in l. si de certa, col. j. vers. vlterius. C. de trans. Bal. & Saly. in l. pactum curatoris. C. de pact. vbi ex hoc dicit, procuratores quoque nō posse renūciare non solum exceptionibus peremptoriis, sed nec declinatoriis quoq; nisi tamē tacite procedēdo ad vlteriora. & idem Bal. in l. & hæredi. §. nos autē, ff. de pact. & in rub. ext. de procu. col. iij. vers. an possit constitui, vbi ex hoc dicit, quod procurator nō potest facere pacē, cum remissio iniuriarū sit donatio, & conf. 341. maritus prædiū dotale, col. j. lib. j. & conf. 293. factū sic proponitur, domina Bartholina, col. 2. vers. cōtra nāq; lib. 3. Sign. conf. 26. quæstio talis est, col. 2. vers. itē habes, & cōf. c. quæstio dubitalis, col. ij. vers. quartò arguitur. Ang. cōf. xcxiij. cum his & quæstio, col. pe. vers. videndū igitur restat, vbi ex hoc dicit, quod si ex statu debeat gabbella ex donatione, debetur & ex remissione siue liberatione debiti. (Pet. Anaco. conf. cccvi. effi. cax, col. ij.) Pan. conf. lxxxij. conditoris, & c. quanquā in his, ad fi. lib. j. & latē Alex. conf. xxxj. viso instrumento, col. pen. lib. j. & latissimē Cal. conf. xxv. Titius nobilis, in multis locis illius conf.

Remissio habet vim donationis.

In remissione iuris patronatus requiritur consensus episcopi.

174
Donare qui nō potest, nec potest gratis remittere.

¶ Et ideo qui non potest donare, non potest gratis remittere, vt voluerunt Bal. & Saly. in l. j. C. de pact. Bal. in l. j. ad fi. C. de bon. mater. vbi loquitur de procuratore, & d. conf. cccxlj. col. j. lib. j. Pau. Cast. conf. cccxlj. considerandum est primò, col. j. ad fi. lib. j. & conf. xxxij. circa primum in princ. 3. dubij, lib. 2. Pan. in d. c. veniens, le j. in ij. nor. de testib. Soc. conf. xliij. visa prouisione, paulo ante fi. lib. j. Propterea nec potest administrator etiam liberam habens potestatem, remittere. d. l. contra iuris. §. si filius ff. de pact. & l. filiusfam. in prin. ff. de dona. & Bart. in d. l. vlt. in prin. ff. quæ in frau. cred. Bal. in l. præfes, col. ij. vers. venio ad quæstionem. C. de trans. & in l. si procurator, col. j. C. de procur. cum sim. Quod & de prælato scripserunt Io. And. Card. Flor. & Imo. in c. ij. de don. Bald. in d. l. præfes, vbi supra Maria. conf. xvij. ptosequēdo ordinem, col. pe. vers. item probatur. Ex quo etiam Bald. ipse in l. vlt. §. col. ij. vers. sed nunquid procurator. C. de tem. app. negat procuratorem posse

Procurator non potest

posse renuntiare appellationi, quia istud, inquit, donare est. Et subdit idem esse de prælatis ecclesiarum. Quæ etiam fuit sententia eiusdem Bal. in l. j. §. si procurator, col. vlti. & in c. ex parte. C. de rescript. & Ang. & Imolin. lab. executor. §. vlt. ff. de app. & latè Alex. consi. cxxv. attentis nartat. col. j. lib. v. (& Ias. in d. l. contra. §. si filius, col. j. ff. de pact.) licet quidam contradicant, t Corne. consi. cclxxiiij. insurge, col. ij. versic. sed renuntiatio, lib. iij. Ex quorum dictis intelliges etiã id pro cedere in procuratore qui per lites contestationem factus est dominus litis.

renuntiare appellationi.

175 Sed nec aliis potest procurator liti renuntiare, vt affirmat Ang. in l. bonorum. ff. rem ratam habebat. illa ratione quam diximus, quia donare non potest. Nec exceptionibus domino competentibus, secundum Inno. in c. eum olim, le j. paulò ante si ext. de offi. deleg. per d. l. contra. §. si filius. & Barr. in d. l. vlti. ff. quæ in fraud. cred. Bal. qui & illa eadem ratione mouetur, in d. l. pacti curatoris. C. de pact. (& in l. nam & nocere, in iij. not. ff. de pact. in veraque lect.) & in d. c. eum olim, col. ij. versic. quæro nunquid, & Pau. Cast. consi. cxcvj. super primo quæsito dicendum est, col. j. versic. nec obstat consensus, lib. iij. vbi & hanc eandem rationem adfert. Sicuti nec prælatus renuntiare potest exceptionibus ecclesiæ competentibus secundum Ioan. And. in c. exposita, ext. de arbit. & in c. grauius, col. ij. super verbo, acceptum, in prin. ext. de depofi. & in c. vlt. col. penul. versic. quid si prælatus, extra de solut. Domi. consi. cxxix. primum an prædicti, col. j. vbi postea declarat, & ex hoc illud quoque dicit quod suprà diximus, ex Bald. non posse prælatus renuntiare appellationi. Et facit etiam ad hæc omnia tex. in l. non abstulit. C. de nouat. Nec minus punitur qui remittit debitum ecclesiæ, quàm qui donat, secundum Ioan. And. in c. si quorundam, & ibi Ant. col. j. extra de solu. Et tam comittit simoniam qui remittit, quàm qui donat, vt probat tex. in d. c. veniens, & ibi gl. j. Panor. in iij. not. & alij, ext. de testib. & eam glo. ad hoc dicit sing. Barb. consi. xlij. illud adferam in medium, col. xvj. versic. item est etiam ponderandum, lib. j. Sed & de hoc est text. in c. talia, & ibi etiam glo. in verbo, impunitatem. viij. q. iij. & voluit etiam glo. in c. ordinationes. j. q. j. (& in c. ea quæ, in prin. j. q. iij.) in c. pen. & ibi omnes propè doct. ext. de simo. Et nihil refert vtrum quis accipiat, an à tione liberetur, vt quid caluniz causa faciat. l. quin etiam, & ibi glo. ff. de calum. quem tex. dicit non. Bal. in c. pen. circa medium, ext. de elect. trahit; ad id quod diximus de simonia.

176 ¶ Et quicquid suprà diximus ex quorundam sententiâ, sicut huiusmodi remissio, siue renuntiatio quæ excedit quingentos aureos, requirit insinuationem, vt probat tex. in l. in adibus, §. j. ff. de don. & voluit gl. in l. j. §. j. & ibi Baltam. in prin. l. quàm in eo. §. vbi dicit no. & ita vidisse consulti & iudicatum. ff. quib. mod. pign. vel hypo. sol. & in l. si quis obligatione, & ibi Dyn. Ray. & Phil. Dec. ff. de reg. iur. Barr. in d. l. Modestinus, & ibi etiam Imol. Ro. qui distinguunt. Pau. Cast. & alij recentiores. ff. de don. Bal. in l. contra. §. si filius, in iij. not. ff. de pact. & in l. tale pactum, in prin. & ibi etiam Ang. eo. tit. & idem Bald. (in l. si tibi decem. §. j. de pign. col. vlt. eo. tit. & in l. j. in prin. & iterum in §. j. ff. quibus mod. pign. vel hypo. sol. vbi ita dicit fuisse iudicatum & in l. j. in iij. no. per illum tex. ff. de trans. & in l. pactum, in xvij. q. C. de collat. & in l. si donationis, per illum tex. & ibi etiam Ang. C. de dona. & ipse Bal. in d. l. si inter. C. de fol. vbi ita dicit fuisse consulti per Barr. & Fran. Pif. & idem Bal. Guil. Cu. in d. l. si mulier, & ibi quoque Alb. & Alex. qui adfert con. eord. & Ias. ff. de cond. ob. cau. idem Bald. in l. si sponsus. §. circa venditionem. ff. de don. inter vir. & vxor. & iterum in l. si quis pro vxore. §. si vxor, eo. tit. (& in l. quinetiam. ff. de calum.) & consi. 237. præsupposito statuto, lib. j. & iterum consi. cclxj. primò queritur, statuto cauetur, col. ij. in iij. bio, & rursus in fi. consi. eo. lib. j. & consi. 186. ad euidenciam præmittendum, col. iij. lib. ij. & consil. 375. certum est quòd filia, col. j. lib. iij. vbi etiam dicit Bart. ita sæpius consultiisse, & consi. 352. ita statuimus, col. ij. versic. in pactum, lib. v. vbi & illud item dicit Bart. ita sæpius consultiisse: cuius tamen in id consilia non reperit, idem Bal. in tract. de pact. col. xij. versic. item quæro pactum liberatorium, & in fu. marg. in verbo, insinuario, & Ang. in l. pacta quæ cõtra. C. de pac. vbi dicit ita fuisse iudicatū Perusij, & in l. si vnus. §. pactus ne peteret, col. pen. versic. secundò quæro, ff. eo. tit. vbi ad hoc dicit sing. gl. in d. l. si quis obligatione. & idem Ang. in l. Nescennius. §. vlt. & ibi Alex. ff. ad leg. Falc. & idem Ang. in d. l. si constante. C. de don. ante nupt. vbi & ex hoc reprehendit gl. ibi, quam suprà citauimus, sicuti etiã facit Cy. ibi. Sed & idem voluit ipse Ang. consi. lix. quidã patetia. col. vlt. & consi. 77. plures creditores, in fi. & d. consi. 94. cū lis & quæstio, col. pen. versic. hoc igitur articulo. Imo. tum in l. j. tum in l. Aquilui Regului, col. ij. versic. extra glo. ff. de don. & in l. si accepto. §. j. ad fi. ff. de acceptil. & in rub. ext. de don. & in c. eum contingat, char. antep. ext. de iureiur. & in c. vlt. col. x. versic. an autè in donatione, ext. de don. Io. Plat. in §. j. Infi. de don. Pau. Cast. in l. j. post mediū. ff. de don. & consi. 385. siue dicamus, col. j. lib. j. Io. Ana. in c. eum tu, in col. pen. versic. quartò queritur, ext. de vsur. Ang. Aret. in §. alia, col. vlt. Infi. de don. Alex. qui hanc dicit esse cõmunem opin. & Soci. qui idem dicit, & Phil. Dec. in d. l. creditori. C. de pac. idem Alex. in l. si quis accepto. circa medium. ff. de cond. ob. caus. & consi. 137. an causa & lite vertente inter Lancetorum, col. vlt. lib. ij. Calc. d. consi. xxv. Titius nobilis, col. vij. & multis seq. & consi. lvj. in causa dominæ, col. ij. versic. septimò, quia si talis. Barb. consi. xlij. illud adferat, col. xvj. versic. item est etiam, lib. j. & latè cõsi. xvj. præclare scripsit, col. xj. versic. quinimo plus videtur, & seq. lib. ij. Ant. Cana. in tract. insinuationum q. xlvij. (Soc. consi. xcij. viso instrumento, col. vlt. lib. iij.) Fely. in d. c. veniens, le j. in iij. not. de testib. Ias. qui super hoc consultiuit nuncupatim, consi. cxcix. queritur an liberatio, lib. ij. & consi. clix. circa primū, col. ij. versic. nec ob. si diceretur, lib. 4. Marth. Alfi. in tract. protomixeos, in glo. j.

Nec liti. Nec exceptio nibus domino cõpetentibus. Prælatus renuntiare non potest exceptionibus ecclesiæ cõpetentibus.

Remissio siue renuntiatio quæ excedit quingentos aureos, requirit insinuationem.

versū quarto facit, lib. 3. & d. consil. cxxij. col. 7. versū item licet aliās, lib. 4. & Ioan. Lup. vbi supra, versū. tertio facit.

115
An mutua promissio, à minore facta curatoris, ualeat.
¶ Denique & huc accedit quod pulchrè respondit Pau. Cast. cōs. cccxxix. primò videndum est utrum remissio, in ij. dubio, lib. 3. valere mutuan remissionem, quam facit minor suo administratori, qui & ei etiam remittit ea quæ pro administratione impendit, argu. d. l. si pater puellæ. & l. de fideicommissio. C. de trasact. & no. in d. l. si familiar, in gl. & l. si ea. C. de vsur. Quod an verum sit, nunc nō examino. Sed satis est, quod ad rem præsentem pertinet, ostendere, quantum tribuunt nostri legum interpretes huiusmodi dispositionibus mutuis & reciprocis.

116
Donatio mutua diuersis temporibus facta non impedit dispositionem huius legis.
¶ Igitur ut redeamus ad casum illum l. nostræ, non mirū videri debet, cum duo sibi vno eodemque contextu aliqui donant, non esse locū huic l. cum talis donatio non simplex sit, ac pura, sedque exuberantiū ac fauorabiliū interpretanda, per ea quæ diximus. Nec abs re dixi, vno eodemque cōtextu. Nam si diuersis temporibus id fieret, verbi gratia, hodie ego dono tibi, & post annum aut aliud tempus tu mihi donas, tunc certè non cēsetur donatio mutua & reciproca, sed veraque simplex, proindeque neutra inter virū & vxorem valet, per tex. in l. qui iam nuptæ. ff. de dona. inter vir. & vxor. quæ ad hoc dicitur cōmendar. Rom. in sing. inci. prohibiti inter se donare. quod tamen reperire nō potui. sed post eū, illum quoque tex. ad hoc dicit sing. Cepola cautela cxij. aut secundum aliorum computationē, clv. donatio inter vir. & vxor. post prin. & Socin. in d. regula ciiij. & Iason in l. si pater puellæ, col. pen. versū. limita prædictam conclusionem. C. de inof. testa. & Chasse. cōs. ij. an si maritus, col. ij. Sed & est ad idē tex. in l. cum huc status. §. si ambo, ver. proinde re cēssimè dicitur. ff. de dona. inter vir. & vxor. quem necesse est intelligi de donationibus mulieris ex intervallo factis, quæ ideo indigent mortis confirmatione, ne si intelligamus simul factas, sit ille text. prorsus contrarius d. l. quod autem. §. si vir & vxor, supra in prin. allegato. Et ad id quoque optimè facit quod in simili tradit Bal. in l. si vna, col. i. versū. quæstio consuetudo, & seq. C. de bon. marer. quod si pater aliquid donat filio ob eiusdem emancipationem, & postea filius donat ipsi patri in præmium ipsius emancipationis: aut, inquit, incontinenti redonat, & non requiritur insinuatio, quia donatur ob libertatē. l. si pater. §. j. ff. de donat. & l. vtrum. ff. de verb. obli. aut ex intervallo, & non requiritur. l. data. C. de donat. j.

117
De eadem re.
¶ Sed & hoc tamen quadam moderatione tēperandum esse censeo. Primum, si ex longo quopiā intervallo id fieret. Nam si statim, puta eadem die, ut mox postea dicemus, donatarius donaret donanti, posterior donatio cēsetur inesse prior. l. iuris gentiū. §. quinimo. ff. de pact. & l. i. c. ff. si cert. pet. & ibi concord. in gl. quibus adde tex. in c. officij, ibi, in cōtinenti subsecuta sunt. extr. de elect. j. & alia multa à me cōgesta in tractatu Retractū, tit. ij. §. j. gl. v. in verbo, in limine contractus. Ex quo nō. Bal. quod prius actum videtur, quod incontinenti subsecutus est. Et ita quidem inesse, ut vnus idemque actus, nō diuersus esse censeatur, per l. cum antiquitas. C. de testa. & l. heredes palam. §. vno contextu, eodem tit. & l. si ita fuero. §. cum pecuniā. ff. de nouat. & voluit gl. in l. querebatur, in prin. in verbo, simul, & ibi Bar. ff. de testa. mult. Cy. post lac. Aret. in l. i. l. i. tit. iij. col. pen. versū. sed pone quod ad probationē. C. de testib. Ang. consil. i. 45. gener à focero, col. 2. versū. item ratione. & Alex. consil. liij. viso themate, col. 2. lib. 2. Et quod vnus inest, alteri inesse credidit. l. patris & filij, ff. de vulg. & pup. & l. Titia. §. idem respondit. ff. de verb. obli. & l. si quis ex argentariis. §. si initium tabularum. ff. de eden. & voluit Ang. vbi supra, & Rom. consil. ccccxlv. cōsultatio præfens, col. i. versū. tertio idē probatur. & Iason in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus, col. 16. versū. ego post alios. ff. de verb. obli. & consil. cccxx. factū sic se habet, col. 2. lib. 2. Et adeo itē esse videtur, ut si posteriora repugnent prioribus, ea tollant ipso iure, magis iure fictionis, tanquā sci licet facta aut dicta non fuisse fingantur, quàm iure reuocationis, ut pulchrè dicit Pau. Cast. cōs. cccclxx. vifa dicta facti narratione, col. vi. lib. 2. Sed & adeo denique inesse videtur, ut si statim facta fuerint duo instrumenta inter easdem partes, & in altero eorū locus sit inscriptus, in altero non sit: certè in hoc cēsetur inscriptus locus, qui in illo appositus est, ita ut non minores vires oblineat, quàm si certus locus fuisset in eo expressè inscriptus, ut singu. voluit Bald. consil. cccvij. præmissis tribus statutis, in ij. dubio lib. i. Et in casu nostro quod hæ donationes quæ fuerunt factæ in diuersis instrumentis, sed tamen incontinenti, censeantur esse mutue, tenuit Guid. Pap. sing. cccclxxvij. donatio mutua, vbi & ita dicit valere inter coniuges.

118
De eadem re.
¶ Quod si quis refractarius ac pericax sibi persuadere nō possit esse vnicum actum, negare tamen poterit alterū alterius respectu & contemplatione, id est, vnum propter aliud factum, per tex. optimū in l. quæ oueranda. ff. quar. ret. actio. non da. & voluit gl. in l. si ventri. §. vlti. per illum tex. & ibi etiā Bar. ff. de priuil. credi. Cy. in l. si quis posthac, in ij. q. & ibi Bal. & Ang. vtique col. 2. C. de bonis proscript. Bar. post lac. Aret. in l. pen. §. si vir, & ibi quoque Bal. in §. mulier. ff. solu. mar. & idem Bar. in l. qui cōtractum, col. 3. versū. quinto præsumitur. & ibi recentiores. ff. de dona. Bald. in l. legem, col. j. versū. modò quaeritur. C. de pact. j. & in l. perens, col. pen. in lect. Perus. & ibi Phil. Dec. in ij. no. eo. tit. j. & in l. per diuersas, in fi. C. mand. & in l. quoties, versū. iuxta istam partem. C. de rei vend. Ang. in l. res vxoris, post medium. C. de donat. inter vir. & vxor. Ioan. Ana. in c. tua nos, in ij. no. extra de simo. Fulg. consil. cxcviij. in quæstione in prin. Alex. consil. cxliij. de celeberrima expeditione, circa medium, lib. i. & late consil. xxv. viso instrumento, col. vlti. versū. nec habent obflare, & aliis seq. lib. 2. & consil. xv. viso processu, in fin. lib. 3. i. Corn. consil. lix. in causa

verrente,

vertente, col. v. lib. iij. & aliis locis in seq. nu. allegatis. } & Fran. Cur. senior. consi. lv. super duobus, col. iij. & Socin. qui & alios citat, consi. ccc. lxxij. in præfenti consultatione, col. iij. versu. confirmatur hoc, quia ex quo lib. iij. (& consi. cxxvij. quoniam in præfenti, col. iij. versu. secundò videndum est, lib. iij. vbi nuncupatim loquitur de duabus donationibus siue remissionibus vtriusque factis, qui est casus de quo loquimur) & consi. xxvij. visis instrumentis, col. v. versu. tertia est, lib. iij.

- ¹¹⁹ ¶ Sed posset dubitari quando hoc casu dicatur incontinenti factu, vt idem actus reputari debeat, aut saltem alter alterius contemplatione factus. Et est frequentior sententia, id ita videri, si eadem die & loco factum fuerit, hæc est enim sententia Bal. in d. l. pen. §. mulier, paulò ante si. ff. sol. mat. & in l. petens, col. pen. versu. nunc venio. C. de pact. & in l. si duas, col. j. versu. ext. not. ff. de excusar. tuto. & in l. j. col. vlt. versu. secundò not. C. de ope. liber. Corn. consi. cxij. licet videatur, col. j. versu. item quia videtur, lib. j. & consi. x. quod dictum secundum laudum, col. pen. versu. & ideo pactum, lib. iij. & consi. 36. in hac consultatione, col. iij. versu. & quando fiunt, & seq. eo. lib. iij. (& consi. lvij. in causa vertente, col. v. lib. iij.) & consi. 288. viso & diligenter inspecto, col. iij. lib. iij. & consi. 283. pars dicti Ioannis, col. j. lib. iij. Fran. Aret. in l. lex Cornelia, col. vlt. ff. de vulg. & pup. Guid. Pap. singul. decclxxvij. donatio mutua, in prin. vbi ex hoc dicit, quòd cum donatio mutua valeat inter coniuges, quòd si ij sibi donent in diuersis instrumentis vna die confectis, censetur mutua donatio. Steph. Bartr. consi. xv. visis instrumentis, nu. 2. lib. iij. & consi. xxxij. precij vilitas, nu. 3. eo. lib. iij. Fran. Cur. senior d. consi. lv. col. iij. Iaf. in l. j. §. col. vlt. ff. de verb. oblig. vbi id dicit sæpe allegari in præf. Phil. Dec. in l. certi conditio. §. si nummus, col. iij. versu. secunda conclusio. ff. si cert. pet. & consi. cclxxix. placet mihi, col. iij. Hippo. Marfi. in repe. rub. de probat. nu. 393. Et est bonus tex. à contrario sensu in l. si ex duobus, in prin. ibi, postea die, & ibi Bart. ff. de verb. oblig. & in l. hac consultißima, in prin. C. de testa. vbi non felix hac simul iunguntur vno tempore, & vno die.

- ¹²⁰ ¶ Licet aliud subobscure videatur voluisse Bart. consi. clxj. proponitur quòd iudicibus, col. j. & ipse Corn. consi. ccc. lxxix. eodemq; vlt. lib. j. vbi tenuit quòd si donatio fuerit alicui facta purè & simpliciter, & eadem die donatarius promittit donanti dare annuatim certam quantitatem vini & olei, non censetur id fecisse contemplatione prioris donationis, vt ea debeat dici facta ob causam. Verum Bart. si bene inspicatur, non est alterius quàm prioris sententia, & cum pro ea etiam citat Corn. vbi supra. Ipse autem Corn. cùm videret priorem illam sententiam esse verisimilem, & quam aliàs semper secutus est, vt diximus, nõ illis quidem audent palam aduersari, sed conatur tantum probare ex aliis coniecturis, non admodum quidem (nisi etrem) efficacibus, aliam fuisse partium intentionem. Et ita quidem illum intelligit Ripa, qui & communem opin. secutus est, in repe. l. vlt. in xxxix. quest. hoc eo. tit. de reuoc. donat. Verum in illam sententiam magis vrget quod scribit Ang. in l. vlt. §. simili, per illum text. per locum à special. C. de iure doti. quòd si hunc duas donationes vicissim inter duos, vtrique indiget insinuatione, nisi expressè dictum sit, quòd vna alterius causa facta est, & cum sequitur Guid. Pap. singul. cccc. versu. angelus. Sed satis constat ex supradictis id falsum esse. Sed de hoc iam propè finium. Verum si plura nosse cupis, vide quæ affatim scripsi in commentariis nostrorum consuetudinum. tit. xxij. in glo. iij. in prin.

- ¹²¹ ¶ Item alio modo temperabis quod diximus de donationibus diuersis temporibus à donatè inuicem & donatario factis, vt scilicet in casu de quo locuti sumus, videlicet inter viru & vxorem, aut aliàs inter personas prohibitas, neutra valeat, cùm vtrique censetur simplex & pura. Nam de priore nihil est quod dubitandum sit. Posterior autem non potest dici fuisse facta ob remune rationem prioris, quæ cum simplex esset, nullius erat iam ab initio momenti. l. iij. §. sciendum. ff. de donat. inter vir. & vxor. Ita vt nec ex ea oriatur naturalis obligatio, secundum Bart. in l. cùm lex. ff. de fideiuss. & Bald. in l. j. col. x. versu. viso de essentia. C. de sum. trinit. & plenè diximus in dictis nostris commentariis in prin. §. x. in glo. j. post prin. Ideoq; indigna, quæ remunerari debeat: vt & in simili respondit Iason consi. cxvj. mihi quoque admodum, in fin. lib. iij. Et ita haud dubiò procedit text. in d. l. qui iam nuptæ, & in §. si ambo, supra alleg. Et inter extraneos & non prohibitos non video quin posterior donatio sit remuneratoria, per tex. in l. si lege. §. cõsultui, & ibi Ang. in fin. ff. de pet. hære. & l. sed & si non remunerandi. §. inde Pap. & ibi glo. Bart. Bal. & alij. ff. manda. (& expressim Ang. consi. clxxx. visis prædictis instrumentis, col. pen. versu. quando donatio.) & Paul. Castr. consi. clxxx. in casu præfenti, col. j. lib. iij. & Iason nuncupatim de hoc casu loquens consi. cxlix. circa primum, col. j. versu. nec obstat si diceretur, lib. iij. & ea quæ supra diximus in j. declaratione donationis remuneratorie. Idcirco videtur hæc posterior tanquam remuneratoria non esse reuocanda, ex hac l. vt supra latè diximus. Nec item prior, cùm ea iam sit remunerata, essetq; iniquum eam reuocari, nisi & posterior quæ illius ergo facta sit, etiam reuocetur, arg. & eo quidem optimo, l. cū quis, ibi, cum enim affectio. C. de natur. liber. Quod si verum sit, non admodum interest, quantum ad legem nostram pertinet, vt mutue donationes factæ sint eodem tempore, an ex interuallo. Quinimo Pet. à bel. Pert. in repe. l. donationes, col. vj. in paruis, versu. plus dico. C. de donat. inter vir. & vxor. in ea est sententia, vt si vir & vxor sibi ex interuallo donauerint, valeat vt mutua donatio, per l. vlt. ff. de donat. inter vir. & vxor. & alia quædam.

- ¹²² ¶ Sed quicquid sit in illo casu, certè illud verum est, has mutuas donationes in quibus vtrique capit (nam de his loquimur) habere vim mutue & non simplicis donationis, in eo tantum quod vtriusque æquale est. In eo autem quod altera alteram superaret, pro simplicibus habenda est, ideoq;

Donatio mutua inter coniuges facta, quomodo etiam quædam esse mutua.

Bartoli sententia ea de re.

Due donationes si sunt vicissim inter duos, utraque indiget insinuatione.

De eadem re.

Donatio inter extraneos & non prohibitos est remuneratoria. Nec reuocatur.

Donationes in quibus uterque capit, habent

vim mutue
non simplicis
donationis.

non valet inter virum & vxorem, quemadmodum nec alia simplex, secundum Pet. à Bel. Pert. in repe. d. l. donationes, col. v. in parvis, vers. iuxta hoc quæro. C. de donat. inter vir. & vxor. & Saly. in l. j. C. de donat. ante nupt. Ro. d. consi. 517. col. pen. vers. in cōtrarium facit, vbi ad hoc dicit esse tex. not. rest. inuenti in l. ex annuo. ff. de donat. inter vir. & vxor. { & Fran. Aret. in l. j. ante, col. iij. ff. solut. matr. per d. l. ex annuo. } & Socin. loquentem in casu l. nostrā, licet ad aliud proposuit, consi. cccxv. visā prædicta facta contingentia, col. j. in fil. lib. i. { Carol. Rin. consi. clxxxix. de tribus, col. iij. num. 15. lib. j. } & non obscure Phil. Dec. consi. ccij. vt præfens consultatio, col. iij. vers. non obstat quoddam talis donatio. & est optimus textus in l. ex mente, & in l. lege leonis, & in auth. æqua litas, C. de pact. conuen. & in auth. de æqua. dot. in prin. & pend. per totum tit. & in c. vlt. in fin. ibi, quod æquale sit, & ibi glo. & doct. ext. de don. inter vir. & vxor. Et optimè faciunt quæ suprà diximus de venditione facta pro paruo pretio, & de excessu meritorum, in ij. declaratione donatio nis remuneratoriz. { Et quod dici solet de permutatibus beneficia inæqualia, per Ioan. And. in c. 1. ad fi. de rer. permitt. lib. vj. in nouel. & Feder. Senen. in tracta. de permutacione benefic. in vltiq. Petr. Anch. consi. cccclxxvii. in casu præmissis, col. ij. vers. præterea & tertio, cum simil. }

123

Modicus ex
cessus in don
ationib. non
attenditur.

¶ Verum & hoc velim intelligas, vt non ad amussim aut libellam vndiq; exigatur illa æqualitas. Nam si in modico quopiam altera pars excedat, non confitem censetur inæqualis ac simplex donatio, vt satis apertè declarat ille tex. in d. l. ex annuo. ff. de donat. inter vir. & vxor. cum dicitur, si satis immodicum est. Nam & aliàs semper modicus excessus nō attenditur. l. continuus, in prin. ff. de verbor. obligat. quam ita not. glo. quæ & familia quædam colligit in cap. verra, in prin. in verbo, mortui sunt, de conse. dist. ij. quod & facit gl. in d. c. si proponente, in glo. j. post prin. vbi & illud assumit ex d. c. re vera, quoddam pro modico nec plus nec minus. id quod ita Galli nostri vi ce prouerbij celebrant, *Pour vn petit ne plus ne moins*. Cuius etiā meminit glo. in proemio decre talium, in fin. Nam qui de medio illo parum defleuit, non illud reliquissè videtur, nec ob id car pendus est, ex Aristotelis sententia lib. Ethicorum ij. c. ix. eodemq; vlt. & iterum lib. iij. c. v. Quam approbat è nostris Io. Cald. in c. cum ex iniuncto, col. vlt. ext. de hære. & Bald. in l. ij. in xij. q. C. de rescin. vend. & in l. quicunque, col. ij. de ser. fug. & in l. j. col. vlt. ff. de legi. & in c. cum adeo, col. ij. & in c. si proponente, ad fi. ext. de rescip. & consi. cxliij. præsupposito communis Papie statuto, col. ij. lib. j. quod repetitur consi. 436. lib. v. & Rom. in repe. l. si verò, §. de viro, in iij. fal. ff. solut. matr. & Io. Ana. in c. vlt. col. ix. vers. addè etiam prædictis, ext. de collu. detegen. & Barb. cons. 58. omnipo tentem & immortalè Deum, col. xv. lib. 4. Ad quod allegat omnes l. quāuis. ff. de cond. & demon. ¶ Ideo & aliàs parum & nihil æquiparantur, vt per illum ipsum tex. dicit ipse Bal. in auth. præterea, paulò ante fin. C. vnde vir & vxor. & Cor. qui ad hoc etiā dicit allegari tex. in c. de multa, ext. de præb. consi. lxxij. videbatur, col. vlt. lib. j. & consi. lxxvj. licet multum, col. vlt. lib. ij. consi. xxxix. in præfenti consultatione, col. ij. lib. iij. & Socin. consi. cvij. in hac consultatione, col. iij. lib. j. vbi & ad hoc allegat alia iura. Quibus addè tex. in c. licet causam, de probat. & in c. insinuante, ext. qui cler. vel mona. & glo. in cap. super eo, ibi, aliàs vbi æqualitas est, vel modica etiam excellentia, admit tuntur, ext. de testib. cum aliis multis ac propè infinitis concord. à me adductis in nostris cōmen tatiis confectudinum Pictauearum. cit. vj. §. v. in glo. v. vbi latissimè ostendi modica nō esse con sideranda. Quamquam huc refragari videtur illud Ouidij in epist. Heronis ad Leandrum,

124

De eadem re.

Exiguum, sed plus quam nihil, illud erit.

125

Dispositio l.
hac consulti
sima. §. ex im
perfecto. C. de
test. qua per
missum est ven
sari inter li
beros sine iu
ris ciuilib. so
lennitate, an
procedat cum
liberi inæqua
liter sunt in
stituti.

Hæc lex in
qua donatio
ne habet locum.

¶ Verum ad eam nostram sententiam pertinet, quod cum inter nostros iuris interpretes magna sit contentio vtrum dispositio l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. qua permissum est testari inter liberos sine solennitate iuris ciuilib. procedat cum liberi sunt inæqualiter instituti: ta men illud propè conuenit, quoddam si sit modica quæpiam inæqualitas, perinde est ac si nulla esset, & habet locum d. §. vt per Fran. Curt. in suis collectis ibi, & latè Anton. Rub. consi. vj. viso & dili genter considerato. & iterum consi. seq. viso dubio quod sit. Cæterum quod ad casum l. nostræ priuatim ac peculiariter pertinet, huc optimè faciunt quæ suprà diximus de venditione minori pretio facta, & de remuneratione excedere merita. Nam vt illic diximus, excessus in modico non facit locum huic l. Et vide etiam quæ dicam infra in quæst. seq. in fin.

126 ¶ Quartò & principaliter ex supradictis etiā infertur non habere locum l. nostrā in alia dona tione mutua quidem illa & reciproca, sed non vt in præcedenti, in qua vterque caput vt dictum est, sed ita quidem facta, vt ex incerto dubioq; euentu alter tantum capiat, vt si conuentum sit, vt superstes ex duobus aliquod consequatur. Nam & quod huiusmodi conuentionibus conse quimur, ex causa lucratua non censetur cōsequi, vt expressè voluit Petr. Anch. consi. cx. ex præ dicto themate, col. ij. & iterum consi. ccxcj. super pluribus, col. iij. vers. non obstat quod lac. & vtro bique per l. si parer puellæ. C. de inoffi. testa. qua cautum est, non grauari filios ob reciprocum fi dei commissum inter filios à parte iniunctum, neque illis ob id competere querelam propter æ qualem spem, dubiumq; rei euentu. Quem tex. Pet. Cy. Bal. Saly. Pau. Cast. & Ias. ibi, in id trahūt, vt valeat donatio mutua siue reciproca inter coniuges facta superstiti ipsorum. Et ita quidem va leat, vt etiam non indigeat traditione aut confirmatione mortis, secundū Pau. Cast. ibi, cuius di ctum sequitur Iason ibi, atque no. dicit Cepola. d. caurel. cxij. per ex aliorum computatione. clv. incip. donatio inter virum & sing. reputat Hipp. Marti. sing. §. incip. donat. inter vir. & vxor. cum aliis multis concor. à me latè accumulatis in illis nostris cōmentariis vbi supra nuper citauimus.

Sed

Sed noluimus hic prætermittere, idem quod Petr. Anch. in d.c. consi. videlicet huiusmodi donationem non esse lucratiam siue gratuita, sed onerosam, voluit glo. quem ille non allegat, in licet inter priuatos, in verbo, mortis causa, ibi, hic autem omnis propter vicissitudinem. C. de pact. vbi & Alex. & alij recentiores eam annotarunt, & eam dicit Iason not.

- 117 ¶ Et adeo quidem huiusmodi reciproca donatio non censetur mera & gratuita donatio, vt si excedat summam quingentorū solidorum, non indigeat insinuatione, vt voluit Oldra. consi. cxxxix. incip. ad habendum aliqualem notitiam, in fi. & lo. And. ipsius discipulus, ingratus tamen, qui nullam magistrī mentionē eo in loco, sicuti nec fere semper alijs fecit in add. Spec. tit. de instr. edi. §. porro, col. vlt. vers. fuit etiā alia quest. per d.l. licet inter priuatos. C. de pact. & Ang. neutrius mentione facta, in l. hereditarium. ff. de bon. aud. iud. pos. & in l. fantimus, & ibi etiam Bald. in addi. in prin. vers. occurrit quid si duo. C. de don. & idem Ang. in l. vlti. §. similiq; modo. C. de iure dot. & in l. cum multa, quæ est vlti. in prin. C. de donat. ante nupt. & consi. clxxx. visis prædictis instrumentis, col. vij. eademq; pen. Alber. in l. vlt. col. j. vers. sed quæ species contrahat, & ibi etiam Saly. col. pen. vers. iuxta hoc querro. C. de pact. ipse Saly. in l. si quis pro redemptione, in fi. C. de don. Gaspar Calde. consi. j. tit. de donat. incip. an si duo. Imo. & Ro. in l. Aquilus, col. vlt. vers. ex prædictis resultat. ff. de donat. Alex. Ias. Philip. Dec. Rimi. & Claud. in d.l. licet inter priuatos. C. de pact. Alex. consi. lxxxij. visa facti narratione, col. v. vers. & omisis non necessatis, & seq. & iterum col. pen. vers. non obstat etiam lib. ij. & consi. xx. ponderatis his, col. ij. vers. est etiam attendendū, lib. j. & consi. xxvij. ponderatis verbis, col. j. & iterū col. vlt. in fi. eo. lib. ij. & consi. lxx.stantibus his, col. i. vers. ex his habetur, lib. 7. & consi. r48. visis & pōderatis, col. ij. vers. hoc p̄specificē, col. lib. vij. Ant. Cana. in tract. insinuationum, part. ij. q. ij. Ias. in d.l. si pater puellæ, & consi. v. strenui, col. vij. vers. secundō respondetur, lib. ij. & consi. clxxij. circa primum, col. vij. vers. item reciprocā, lib. iij. (D. Benedi. in repe. c. Raynucius, in verbo, duas habens filias, num. 2. o. 4. i) Phil. Dec. consi. ccij. vt præsens consultatio, col. iij. vers. non omitto tamen. & Fran. Curt. iunior consi. xv. circa primum, col. vlti. & Steph. Bertran. consi. lvij. etiam si verum esset, num. 6. lib. ij. & consi. lxxvij. viso instructo, col. ij. lib. ij. & consi. cclxxx. Christi, & c. viso casu de quo suprà, col. iij. vers. sed fortē, eod. lib. ij. & consi. cccxxxv. ponitur in facto quoddā dudū, col. ij. vers. sed opponitur, eod. lib. ij. & Hippo. Marfi. consi. cvj. dirigere, col. ij. vers. paret etiam, lib. ij. Cui tamen sententia refragari videtur tex. in d.l. cum multa, §. similiq; modo. cum auth. eo decursum. C. de donat. ante nupt. Sed illi respondent Ang. & Saly. ibi & idem Ang. d. consi. clxxx. & Ro. in d.l. Aquilus. Alex. d. consi. 83. lib. ij. & Ias. in d.l. licet. Nec me tamen lateat Signo. à nullo illorum memoratum, ex facto consultum respondisse contrarium, in consi. clxxxj. factum sic se habet, nobilis vir. col. iij. vers. nec huic obstat. Sed vā soli, quia cum ceciderit, non habet subleuantem se, vt scribit Salomon Ecclesiastæ iij. & vt nostri quotidie clamant, Vox vnus, vox nullius.

- 118 ¶ Ceterum superiora confirmat tex. not. in d.l. de fideicom. C. de transf. vbi minor non restituitur aduersus mutuum & vicissitudinariam fideicommissi remissionem, nec ex hoc dicitur esse circumuentus, propter dubium euentum, licet postea ex euentu lucrum fideicommissi amiserit. Quam l. Bar. ibi dicit pulchram & notabilem, & Bal. notari dignam, & alibi sing. idem Bal. videlicet in l. cum Archimedoram, col. j. vers. vnum scias. C. vt in pos. leg. & etiam Ang. consi. 287. factū super quo, col. iij. Ex eaq; dicitur Saly. Pau. Cast. Alex. (Fran. Arer.) Ias. & caten. recentiores, quod quādo quis ex conuentione potest consequi damnum & lucrum, licet postea ex euentu damnum passus sit, non ex hoc læsus dicitur, etiam si sit minor: quia huiusmodi damnum debet compensari cum utilitate, quam ipse consequi poterat, si euentus aliter cecidisset: quod & ipsum per illum tex. atque etiam per d.l. si pater puellæ, voluit Bal. consi. 404. factum proponitur esse tale, Franciscus decessit, col. j. vers. secundus casus, lib. ij. & Sal. in l. j. in iij. not. (& ibi quoq; Alex. col. ij. vers. nota quod pactum, & Soci.) C. de pact. (Petr. Anch. in repe. c. j. col. xxxvj. in parvis versicu. circa tamen istam, extra de consi. & consi. clx. rationes, col. vlt.) & Raph. Co. consi. lxxij. visis pactis, col. vlti. vers. nec porro intelligo, & Pau. Cast. consi. 379. primò videndum est, verum remissio, in ij. dubio, lib. j. & consi. cxcj. visis & diligenter examinatis, col. vlt. vers. nec censetur, lib. ij. Ro. consi. xxvj. pro decisione, col. j. vers. item & duplici ratione, & Fran. Arc. in l. cum proponas, l. j. C. de pact. & in d.l. si pater puellæ, & Soci. in l. si antē, col. j. ff. solu. matr.) Fran. Curt. senior consi. lxxx. eodemq; vlti. super quotidianano, col. ij. & Philip. Deci. consi. 287. in euitate Placentiæ, col. vlt. & Ias. (consi. 233. præsens consultatio, col. vij. vers. item istæ conuentiones, lib. ij. &) consi. xvij. dominus Ioannes, col. vlt. vers. item istæ transactiones, quod inculcat inter consi. Alber. Bruni. consi. ix. (& idē Ias. consi. lxxij. per reformationem, col. vlt. vers. quātō facit, eo. lib. 3.) Et faciunt quoq; scripta ab Ang. in l. qui cum tutoribus, col. ij. ff. de transf. & in l. qui Romæ §. duo fratres. ff. de verb. oblig.
- 119 ¶ Ex quo & Georg. Nat. in tractatu statutorum excluduntur feminas dōratas à successione, in xxij. q. ij. quest. princ. tradit, quod & si dubium sit verum pater possit per fideicommissum substituire filie in ea dote, ob quam excluditur: aliis tenentibus non posse, & inter hos Marfi. Sil. apud Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instru. edi. §. vt autem alius contra affirmantibus, quos illic aduocat, tamen haud dubie asserit id fieri posse, respectu plurium filiarum, quas sibi inuicem pater substituit, quia huiusmodi substitutio nullam grauat, per d.l. si pater, & d.l. de fideicommissis, & quod suprà diximus de insinuatione.

Que donatio censetur mera & gratuita.

Vox vnus, vox nullius.

Minor nō reatituitur aduersus mutuum & vicissitudinariam fideicommissi remissionem. Nec ex hoc dicitur circumuentus.

An pater possit per fideicommissum substituire filie in ea dote ob quam excluditur.

130
Donatio uicif-
itudinaria ui-
detur magis
esse uenditio,
quā donatio.

¶ Sed & huc vergit quod pulchre dicit Ioan. Fab. in l. i. col. ult. vers. quid si duo. C. de inoffi. don. quod donatio uicitudinaria, qua scilicet præmoriens donat superstiti, videtur esse magis uenditio, quā donatio, in stat illius qui emit iactum retis, per text. in l. emptio. C. de contrah. emptio. & in l. emptorem. §. vlti. ff. de actio. empt. & in d. l. de fideicommissio. Et illum quidem ita allegat, & sequitur Guid. Pap. consil. cccxiiij, circa materiam, col. v. vers. sed restat aliud. & consil. seq. vertitur questio, col. j. & iterum consil. cccxviii, indubitanter, col. antepen. vers. ad octauum. & sing. dcccxxviii. vers. si duo donent.

131
Confirmatio
præceditum.

¶ Postremò huc quoque spectant & alij tex. quos nondum citauimus, apertè quoque probantes multa permitti ratione incertitudinis, dubij; euentus (lucri vel damni;) quæ alius non valeret. & inter cæteros text. in l. si ea pactione, & ibi glo. vlt. Cyn. & alij. C. de vsur. & in l. si ea lege, & ibi etiam glo. & Bald. eo. tit. ex quibus intelliges hunc euentum dubium tollere suspicionem, imò cri- men ipsum vsuræ de quo & per Cyn. & Bal. in d. l. si pater puella. C. de inoffi. testa. Host. in sum- ma de vsur. §. an in aliquo, vers. quid de his. Ioan. And. in addi. Spec. in rub. eiusdem tit. Bal. consil. cxxxvii. & quod dictus, in prin. lib. iij. vbi id ad multa allegat. Laur. Rodolph. in c. cōsuluit, in xv. q. de vsur. Petr. Anch. in fua disputa. incip. antiquis & modernis temponibus Rom. consil. 423. pro pleniori discussione, col. ij. vers. quintum considerandum. Pau. Cast. & recentiores, in d. l. de fidei- commissio, & plenè per Cano. in c. in ciuitate. & in c. nauiganti, quod est vlti. ext. de vsur. in qui- bus locis est & de hac re bonus text. Sicuti etiam tollit crimen fimonie, vt per Card. Alex. in c. quod autem, col. ij. vers. si autè quod do. viij. q. iij. & facit etiam tex. in l. sancimus. §. si quis autem talem. C. de don. & quod no. Bald. in repe. l. ij. col. ij. vers. huc accedit. C. de resind. vendi. quod la- so ob remissionem incerti euentus non habet locū ea l. ij. per d. l. si pater puellæ, & alia quædam iura. & sequitur Panta. ibi etiam in repe. in xxxiii. limit. illius leg. quæ est xxx. col. & (quod præ- terea tradit Bald. consil. cccxij, quia ex facto, col. ij. vers. & ex hoc, lib. v.) Pau. Cast. consil. cccxxix. ysis & ponderatis, col. ij. vers. tertio quia prima concessio, lib. j. & consil. eod. quod ista fuit, col. ij. eod. lib. j. & consil. cclxxxix. præfens dubium, col. ij. vers. tertio obstat, eod. lib. j.

132
Pactū siue cō-
uictio inter ui-
uos de heren-
ditate uiuentis
an ualeat.

¶ Vt interim illud omitamus, quod licet non ualeat pactum aut conuenticio inter uiuos de here- ditate uiuentis. l. hæreditas. C. de pactis conuen. & Lex. co. C. de inuti. stipul. cum simil. ualet tamē si inter duos fratres ira fiat, vt altero decedente siue liberis, alter eius bona habeat, aut aliter vi- cissim, secundum Oldra. d. consil. cxxxix. Ang. d. consil. cclxxx. Guid. Pap. consil. xxxj. viso ad plura, col. j. & alios multos ex iis quos citauimus supra vers. ab hinc vi. incip. & adeo quidam. & vltra eos latè Ioan. Camp. in tractat. doti. in vlti. parte quest. lxxix. incip. quia dictum est supra, vbi con- stanter tenuit ualere pactum appositum in diuisione bonorum inter fratres, vt exantibus filiis masculis ex eis, foemina non succedant, nec ex testamento, nec ab intestato. Nec enim id pro re iudicata accipimus, cum in contrarium esse videatur text. apertus in l. licet, & ibi Bart. Bal. & alij, qui hoc admodum commendant. C. de pactis, & idem Bart. consil. cccij. promitto tibi, cum aliis multis concord. à me congestis in tractat. primigeniorum, quest. vj.

133
Donatio reuo-
cata potius
debet dici one-
rosa quā
gratuita.

¶ Et hæc quidem omnia cō tendūt, vt ostendam huiusmodi donationem reciprocā, siue vicif- tudinariam, ex qua etiam alter tantum, id est superflus est capiet, non dici gratuitam, & merè lucra- tiuam, sed potius onerosam, & ob causam: ideoq; nec in ea locum esse huc l. nostæ, per ea quæ diximus in prin. huius glo. & dicemus in duabus seqq. Et id nuncupatim, ne & in hoc auctorita- te careamus, asseruit seculi nostri decus Phil. Dec. in d. l. licet inter priuatos, col. vlt. vers. & ex præ- dictis, iunctis præcedentibus. C. de pact. & Steph. Bert. consil. j. Christi, & c. viso consultationis the- mare, nu. no. lib. j. & iterum consil. cccxij. difficultas, col. ij. vers. sed aliud est, lib. iij. Et de hoc vide- tur esse casus in d. l. j. C. de pactis, vbi quod datum est vt remittatur quippiam maius, quod incertum est, an futurum sit necne, non reuocatur per susceptionem liberorum, cum potuisset contin- gere vt id non euenisset, idq; propter incertum ac dubium euentū. (licet subobscure aliter sen- sisse videatur Rom. consil. xxvj. pro decisione, in iij. dubio, iunctis præcedentibus, dū defendit hu- iusmodi mutuam donationem non esse obnoxia huic l. quia ea esset, vt in ea dicebatur, remune- ratione, & renuntium huic l. fuerat, nec aliquod fundamentum in hoc ponit, quod esset mutua.)

134
Donatio siue
remissio uicif-
itudinaria fa-
cta ad commo-
dum superstiti-
tis, censenda
est esse sim-
plex.

¶ Sed hæc omnia uelim intelligas procedere, nisi dispar admodum spes esset capiendi lucri illius, uersimilij; multò ad facilius lucrum ad vnum, damnum ad alterum esset peruenturum. Quid enim si alter esset adeo ægrotus, vt nulla propè spes sit aut vitæ, aut conualscentiæ: siue tam se- nex esset, quā Plautinus ille Capularis. Acherontius, aut Terentianus ille Silicernus: alter con- trā ætate florenti, & prospera ualitudine? Ego tunc dicerem, donationem siue remissionē vi- cissitudinariam ab his factam ad commodum superstitis, censendā esse simplicem, ac ab illo ægro- to & morti vicino tantum factam. Id quod in non assimili casu respōdit Raph. Co. consil. cxiiij. Antonius Benedicto filio, col. iij. vers. ad tertium, ar. l. verum, §. si locupleti. ff. de minor. & not. in l. si mino. xxv. ann. filio fa. ff. eo. Idemq; & alius similib. casib. tenuerunt Fran. Arret. Riminal. Phil. Dec. & Alcia. in d. l. de fideicom. C. de trans. ita intelligēs tam l. & idem Alcia. in d. l. in fi. prin. C. de pact. & Phil. Dec. (consil. xj. quoniam iudicantiū, col. iij. vers. postremò considerandum est, vbi loquitur de duobus, quorum alter habebat liberos, alter non habebat, nec spes erat vt posset habere, & consil. lxxxvj. viso puncto, col. iij. vers. respondeo tamen, vbi nuncupatim loquitur de mutuo fideicommissio duorum, quorum alter senex erat, alter iuuenis, & ideo non est par & æqualis causa

causa remittendi fideicommissum, per ea quæ allegat.

- ¹¹⁵ ¶ Et ante omnes Petr. à bella Petr. in repet. l. donationes, col. v. in parvis, versic. iuxta hoc quæro. C. de don. inter vir. & vxor. vbi nūcupatim tradit quod vt valeat donatio mutua à viro & vxore facta superstiti de omnibus bonis, requiritur quod sint æqualis propè ætatis. secus si alter multum senex esset, alter multum iuuenis. (Quauis contrarium voluit Barr. in l. de fideicommissio, loquens in casu dictæ l. sed pro priori opp.) facit text. in c. ij. de renunt. lib. vj. & in l. filiz meæ, & ibi Bald. Imol. & Alex. ff. solu. matr. & in l. cum hi. §. modus, ibi, pro ætate eius, qui trāsigit, & valetudine. ff. de transact. & in l. is qui ex causa ff. de fideicom. cum dicitur inter se cum non nunquam à se ne potius manumitti, quàm à iuvene, & Bal. consi. 397. casus talis est, quidam dominus Leo, in fi. lib. j. cum dicit quod in reciprocis magnam coniecturam facit æqualitas, & debita proportio, per l. in testamento, C. de testam. milit. & quod scripserunt Do. à Rot. deci. 361. presumiur permutacionem, in antiquis. Bald. in auth. nisi rogatus, col. vlt. C. ad Trebel. & in c. in presentia, col. ante. pen. versic. quid si quis ingreditur, & ibi etiam Fely. col. xvj. versic. & per istam glo. ext. de probat. [Pet. Anch. consi. 430. fuisse expediens. Ioan. Ana.] in c. audiuimus, col. ij. tex. de collus. dereg. 1. & alia multa quæ scripsimus in nostris consuetudinibus. tit. xiiij. §. xiiij. in glo. iij.

Donatio mutua à viro & vxore facta superstiti de omnibus bonis ut valeat, requiritur ut sint propè ætatis.

- ¹¹⁶ ¶ Nec abs re suprà diximus, cum multum dispar res sit. Nam & si non omnino par est, sed tantum in modico dispar, vt quia fortè vnus alteri tribus aut quatuor annis præcedit, non propter hoc desinit talis dispositio esse fauorabilis, haberiq; pro reciproca, vt probat text. in d. l. de fideicommissio, in qua vnus minor erat, alter maior, sicuti & scitissime expedit Ang. in l. qui Romæ. §. duo fratres, col. vj. versic. quindò hæc interpretatio. ff. de verb. oblig. & d. consi. 287. col. iij. vbi in id dicit singu. d. l. de fideicommissio. Et idem quoque voluit Alex. qui Ang. non memorat, consi. 83. visa facti narratione, col. pen. versic. nec illi responsioni, lib. ij. vbi alia quædam allegat, quæ videre poteris. & las. qui solum Alex. nuncupat, consi. v. strenui, col. viij. versic. non ob. vltimo, lib. iij. Qui bus addes quæ nos suprà diximus de donatione mutua inæquali, num. 123. incip. verum & hoc. Et facit etiam text. in l. iam hoc iure. ff. de vulg. & pupil. subtit. de reciproca substitutione facta duobus filiis, alteri quidem puberi, alteri impuberi. Et quod de leuiter aegroto permittante bene scium respondit Petr. Anch. consi. 388. in casu præmissio, col. j. & ij.

De eadem re.

- ¹¹⁷ ¶ Sed & quod in superiori capite diximus de alia donatione mutua, in qua vterque capit, vt scilicet ex vtraque parte sit æqualis, aut non multum distet ab æqualitate: hic quoque repetitur esse volumus. Quid enim si vir & vxor, aut etiam alij duo extranei, alter quidè multum diues, alter contra admodum pauper, sibi mutuo, scilicet superstiti eorū donant omnia bona suauit quid ea donatione censenda est mutua, præsertim in eo quod altera excedit: Et cerè nō, vt expressim tradidit Pe. à bel. Petr. quo loco suprà in præc. versic. citauimus. super quo vide quæ diximus in præced. illo cap.
- ¹¹⁸ ¶ Ceterum non præter miserum, vt ad casum nostræ l. redeamus, Fran. Cur. iuniorem d. consi. xv. circa præmissam, col. pen. versic. præterea & secundo, facis inaduerter, ne erranter dicam, sciasisse hanc nostram l. habere locum & in huiusmodi donationibus reciprocis. Nam illic asserit donationem, de qua inibi loquitur, esse reuocam per naturam liberorum donantis ex hac l. Loquitur autem in donatione reciproca, de qua hic loquimur, vt scilicet ad superstitem bona quædam perueniunt, vt clarè liquet ex processu illius consi. Sed Curtius ipse de ea re magis locutus est, vt ostenderet renuntiationem huius l. non obesse quin locum habeat, de quo suprà in prin. l. diximus, quàm vt cogitarer verum in tali donatione locum haberet, vt videre licet apud eum. Sed id si tamen præmeditatus & ex animo atque conceptis verbis dixisset, non illi accederem.
- ¹¹⁹ ¶ QUINTO etiam sequitur hanc l. non habere locum in quacunque donatione onerosa, & quæ sit graria vtriusque & dantis & recipientis, vt est text. optimus in l. j. C. de pactis. vbi hoc not. Bald. in iij. not. Fulg. in vlt. not. Fran. Aret. col. vlt. versic. dicit etiam hic. & las. etiam in iij. not. & Philip. Deci. in ij. not. Et ita quoque illum l. intelligit Alex. consi. xl. cuius exordium est, super primo dubio, col. j. lib. iij. & consi. clxij. visis his quæ copiose, col. ij. versic. item respondeo, lib. vj. & ita etiam voluerunt Ioan. Fab. & Ang. hic.

Hæc lex non habet locum in donatione onerosa.

- ¹²⁰ ¶ Neque enim in huiusmodi donationibus (si donationes vocari debent) habet locum remedium inofficiosæ donationis, vt per Barr. in l. non vsque. ff. si à paren. quis manu. fuerit. Nec dispositio l. cum acutissimi. C. de fideicom. ex cuius ratione & anima veluti ex traduce hæc l. nostra prodit, vt suprà sæpius dictum est. ita enim voluit Bald. in ea l. in fin. per d. l. j. C. de pact. & Ioan. Bapt. in l. generaliter. §. cum autem, in viij. quæst. C. de insti. & substit. & Soan. in repet. l. cum auus, col. lv. in viij. q. in prin. ff. de condi. & demon. & consi. xcij. incip. testamentum præmissum, col. v. in prin. lib. iij. Quæ omnia velim intelligas, vt procedat secundum mensuram onerum. Nam quod excedit, pro donatione simpliciter habetur, & in eo locus est huic l. vt nuncupatum consuluit Steph. Bertr. consi. xx. duo sunt, col. j. lib. iij. & id quoque diximus in præcedentibus casibus, & dicemus in casu etiam seq. vt statim videbis.

Remediū inofficiosæ donationis non habet locum in onerosis donationibus.

- ¹²¹ ¶ SEXTO hinc generalius sequitur, hanc l. non obtinere in quavis donatione ob causam, vt voluit Bald. hic in quibusdam lecturis, & Ang. etiam hic: [Rip. an. xij. q. j.] Alex. consi. xxix. præclarè subtiliter, in fi. lib. iij. & d. consi. xl. col. v. versic. circa tertiu, lib. iij. Corn. consi. iij. incip. dubia factis, col. iij. in fi. lib. iij. & cons. xxvj. viso supra scripto themate, col. viij. versic. concurrit etiam, eo. lib. iij. Fran. Aret. in d. l. j. in primo no. & ibi quoque Alciat. in verbo, sustulerat, [& Rip. col. ij. nu. j.] C.

Hæc lex non habet locum in quavis donatione ob causam.

de pact.in id etiam trahentes {præter Ripam.} illum tex.& ibi uem Soc.col.ij.vers. secunda conclusio, vbi dicit ita se vidisse consultu per doctissimos viros, & idem Soc. conf. 147. vifa facti cōtingentia, col. vlt. lib. 2. & conf. 1295. in causa contra filios, col. 3. vers. circa secundā difficultatē, lib. 2. & conf. 53. vifo instrumēto, col. 4. vers. secūdo quōd lib. 4. Phil. Dec. conf. 181. satis nota est quæsit. in fi. {& Carol. Ruin. conf. 123. quia agitur, col. 3. nu. 7. lib. j. & conf. 124. videtur, col. 4. nu. 13. eo. lib. j. & conf. 121. ex duobus, col. vlt. nu. 12. lib. ij. & conf. 12. de re quidē, col. v. nu. 15. & 16. lib. ij. & conf. ex circa casum, col. iij. nu. 60. lib. 4. & Paul. Parisi. conf. xxvj. ex tenore, col. viij. num. 80. lib. ij.}

142
Donatio ob causam nō reuocatur ob ingratitudinem.
¶ Nam & aliās donatio ob causam non reuocatur propter ingratitudinem, vt voluit glo. in l. vlti. in verbo, inueniatur, & ibi doct. C. de reuoc. donat. & doc. in c. vlt. extrā de donat. & Alex. conf. xl. super primo dubio, col. vlt. vers. frustra etiam queritur, lib. iij. Ioan. Fab. & Ang. Aret. in §. sunt præterea, vers. idem est si quis, post princ. Insti. de actio. Quippe cum huiusmodi donatio non sit propriè donatio, vt probatur in l. j. post prin. & in l. hoc iure, §. j. & §. vlti. ff. de donat. nec etiam largitio, de qua l. nostra loquitur, nam largitio omnem causam etiam honoris excludit, vt aperte probat illud Plinianum lib. naturalis historiz xxxij. c. x. Nam quōd Agrippæ Menenio sextantes æris in funus contulit, honoris id necessitatisq; non largitionis esse dixerim. Ideo Bart. in l. ij. C. de donat. ob causā, tradit, quōd licet donatio simplex sit cōtractus nominatus, tamen donatio ob causam est innominatus: nam non est propriè & simpliciter donatio, sed datio ob causam.

143
In donatione ob causam nō requiritur in sinuatio.
¶ Hinc negant iuris interpretes insinuationem requiri in ea donatione, vt per glo. Bart. & alios in l. Aquilius. ff. de donatio. Petr. Iacob. in tit. de condit. ex lege, col. iij. { Bald. conf. 354. queritur vtrum in priuato, paulō ante fin. lib. ij. Ang. conf. 173. vifis prædictis instrumentis, col. vj. vers. venio ad certum, & sequen. } Imo in c. vlti. col. x. vers. an autem in donatione, extra de donat. cum alijs concord. adductis per Alexan. conf. xij. vifo instrumēto, col. ij. lib. j. & conf. xxj. attenditis his quæ in instrumēto, col. j. vers. sed videndum est, lib. ij. & conf. cxij. perpectis his quæ narrantur, col. vlt. lib. vj. & conf. ccxvij. ponderatis his quæ in themate, col. ij. vers. & non requiritur, eod. lib. vj. { Ang. Aret. in §. alie, colum. vltim. Instit. de donat. } Ias. conf. clxxj. vifo instrumēto doris, col. v. vers. quartē pater, lib. iij.

144
Leges statuentes donantem nō teneri, nisi in id quod facere possit, nō habent locum in donatione ob causam.
¶ Nec etiam leges statuentes donantem non teneri, nisi in id quod facere possit, vt in l. inter eos. §. j. ff. de re iud. cū si habent locū in donatione ob causam, vt voluit Ang. in l. sed hoc ita, in prin. & ibi etiam Alex. per gli. ibi, in verbo, matrimonio, iuncto tex. ff. eo. idem Alex. in l. sunt qui in id, col. j. vers. item quod dicitur, eo. tit. & in l. non tantum, col. vlt. eo. quoue tit. Ro. conf. xxvj. pro decisione eorum, col. ij. vers. tertio quia licet donans, vbi loquitur tamen de donatione remunerationis, quæ ipsa est ob causam. Io. Fab. & Ioan. Plat. & Ang. Aret. in d. §. sunt præterea, vers. id est si quis, & ibi quoque Ias. in vers. sed & si quis, Insti. de act. & Ias. in d. l. inter eos, col. j. vers. limita notabiliter. ff. de re iud. & conf. 118. contra donationē, col. ij. vers. itē ista donatio, lib. 4. & Phi. Dec. in l. diuus Plus, col. j. vers. & ista regula. ff. de reg. iur. Sed & alia quædā huc adfert Franc. Rup. hic in xij. q. que videre poteris. Et vide etiam quæ dixi suprà num. 58. incip. licet donans.

145
Explicatio præceditium. Donatio facta sub conditione, dicitur donatio simplex.
¶ Sed hæc primū intelliges procedere, cū causa donationi appositā, respicit fauorem donantis, & ita excludit liberalitatem. Secus si ea causa non impeditur quod minus donatio dicitur liberalis, & ex liberalitate procedere, vt si dono tibi decem, vt ex iis tibi domum emas, & similes: nam tunc donatio, non obstante tali causa, diceretur libera ac gratuita, in eaq; obtinerent omnia statuta de donationibus loquentia, vt dicit Angel. in d. l. sed hoc ita. ff. de re iudic. Ioan. Fab. & Ias. in d. §. sunt præterea, vbi suprà. Insti. de act. Pau. Cast. in d. l. j. ff. de don. vbi dicit quōd donatio facta sub cōditione, si nauis venerit ex Asia, dicitur donatio simplex, quia à mera liberalitate procedit.

146
Pater emancipando filium perdit patriā potestatem.
¶ Et hinc fit, quōd cū emancipando pater perdat, & c. diuerso filius lucretur, & accipiat beneficium, vt probat tex. in l. j. C. de ingra. lib. lucretur, inquam, filius, & perdat pater rem vterque infestabilem, scilicet patriā potestatem. l. filius f. §. secundū vulgarem. ff. de leg. j. { quo in loco Bal. ex hoc dicit, quōd ideo debet fieri emancipatio apud iudicem instar donationis immensæ, quæ respicit insinuationem apud actā. } Et ita quidē lucretur filius, vt si contra emancipationē pronuntiatum fuerit, potest petere resti. in integ. l. ij. C. si adier. rem iud. §. 8. incip. licet autem non restituitur aduersus ipsam emancipationē, cum per eam consequatur libertatem. Cy. in Lex causa. §. Pompo. ff. de cap. diminu. Bal. in l. non omnia, in vtraq; lectu. ff. de minorib. } Ideo pater ex emancipatione præmiū consequi debeat. l. si viua, ibi, præmiū delatæ emancipationis, & ibi Pau. Cast. C. de bon. marit. { & ibi Bal. & Paul. Cast. qui ob id dicunt quōd donatio in continentia facta patri à filio in præmiū emancipationis, non requirit insinuationē, quod suprà ad aliud diximus. Et est etiā bonus tex. in } cūm oportet. §. cūm autē, ibi, quasi remunerationis gratia à filio accipere, & ibi Barr. & alij. C. de bon. quæ liber. & in §. hoc quoq; ibi, quasi pro pretio quodammodo emancipationis, & ibi Ang. Aret. Insti. per quas perso. nob. acquiri. & quod voluit gl. in §. præterea, in verbo, parro. no. & ibi Ang. Aret. col. pen. Insti. quib. mod. ius par. potest. solu. & Bal. in l. quāuis, circa mediū. C. de fideic. & in c. corporaliter, col. vlt. paulō ante fin. extra de transla. episc. & conf. 452. de patriā potestate, lib. ij. Alber. Ang. Imo. Alex. Franc. Aret. & Ias. in l. vtrum turpem, vbi est bonus text. ff. de verbor. oblig. 1. & D. à Rota decis. clxxvij. emancipatus, in §. addit. in nouis, } & Fabia Giochi, in repeti. authent. non solum, in vij. quæst. princ. colum. ij. vers. adde vltimū. C. de offic. prætor. vbi dicitur, cū se fidei intelligant plus debere, à quibus se meminerint vinculis sacris exutos.

Nam

Nam & pater emancipando filium, pietatem exercere dicitur. L. quod & lex. §. si cum quis. ff. de lib. ho. exhib. Et liberalitatem, vt dicit expresse tex. in l. vlt. ibi, liberalitatis titulo. C. de emancipa. liber. vbi Bal. in fi. dicit cum tex. esse meliorem totius iuris. & alius tex. in Liubemus, in illis verbis, in quotalis liberalitas collata sit. C. eod. tit. vbi & Ang. id nor. & confirmat. Nam pater, inquit, emancipando facit filium sui iuris, tribuit ei potestatem testandi, faciendiq; ceteros actus similes, facitq; vt illi acquiritur non solum aduentitia, sed etiam profectitia. Et subdit, quia ergo pater liberalitatem exercet, non ei expedit donare filio in emancipationis premium, sed moris est addere liberalitatem liberalitati. Hæc Ang. Cui adde tex. in l. j. in prin. ff. si à paren. quis manu. fuer. ibi, quia à parente beneficium habuit bonorum querendorum, & in l. filio. ff. vt leg. no. caue. vbi etiam emancipatio patris beneficium dicitur. Id quod etiam dicit Bal. in l. j. ad fi. C. si aduer. rem iudic. & tex. in l. de emancipatis, in prin. cum dicitur, hoc à suis genitoribus meruerunt. C. de legi. hæc. & in l. vlt. in fi. C. de sen. pas. vbi scribitur, & filij emancipationem à patribus cum officiis petant, vt libertatem non damnationis, sed lenitatis paternæ testem habeant, & quæ sentiantur à Bal. col. 2.

Pater emancipando filium facit eum sui iuris, & tribuit ei potestatem testandi.

Donatio quæ fit filio in premium emancipationis, est veluti simplex & libera, & non ob causam.

143. Quæ cum ita sint, certè donatio quæ fit filio in premium emancipationis, vt fit plerumque, est veluti simplex & libera, & non ob causam, vt etiam optimè probat tex. in l. vlt. in verbo, liberalitatis. C. de emancipa. liber. vbi id nor. Bal. qui ad hoc dicit illum tex. esse meliorem, quàm qui sit in iure & voluit etiam Dy. in auth. ex testamento, & ibi etiam Bal. col. ij. vers. secundum capitulum. & Barb. in addit. illius, & Phil. Dec. col. ij. vers. nec obli. si dicatur. C. de collat. i. vbi ex hoc dicunt, huiusmodi donationem esse conferendam. Sign. conf. xx. factum sic se habet, dominus vi cecomes, in ij. dubio. Cyn. qui hoc dicit tenere omnes & antiquiores & recentiores, ob idq; asserit huiusmodi donationem requirere insinuationem, in l. vt liberis, C. eo. tit. & ibi etiam Iac. But. Bart. Ioan. Fab. Bal. Ang. Pau. Cast. Raph. qui limitat Ro. qui itidem limitat Corn. qui illorum limitationem reprobat. Alex. qui ita dicit communiter teneri, Franc. Arct. qui & hanc dicit esse communem sententiam, & omnes denique præter Iac. Arct. Oldr. Nico. Matth. & Alb. qui tenent contrarium. Et idem quoque voluit Guil. Cu. in l. si tibi, & ibi etiam Bal. col. ij. vers. queritur vtrum in casu. ff. si cert. pet. Odof. in l. precibus, C. de inoffi. dona. & in auth. vnde si parens. C. de inoffi. test. Spec. tit. de dona. §. j. vers. quid si pater emancipans, & ibi Bald. in addit. i. Collec. in c. ij. col. 2. vers. quid si pater, extra co. tit. i. Bar. in l. j. nec castrense, col. pen. vers. finaliter de iure dico. ff. de colla. bo. & in l. d. cum oportet. §. cum autem, & ibi etiam Raph. & Corn. C. de bou. quæ lib. fac. But. & Balan. in l. i. & si mortis causa, ad fi. C. ad leg. Fal. Balan. l. data. C. de donat. & in l. illud, col. 3. vers. tertio queritur. C. de sacro. ecclie. & in l. si deportatus, in fi. C. de bo. prosc. i. p. i. vbi & illud dicit de conferenda huiusmodi donatione. & conf. cccclj. nobilis marchio, col. ij. lib. i. Pau. Cast. in d. l. si viua. C. de bon. mater. Pan. conf. cxvj. illud de iure queritur, col. j. lib. 2. Raph. Fulg. conf. ccxvj. viso exemplo, col. 2. vers. ad secundum Alex. conf. cxlij. circa primam dubitationem, col. 8. in ij. dubio, h. ij. quod repetitur in cons. cij. lib. ij. & iterum cons. 50. lib. vj. & idem Alex. larius in d. conf. xxj. attendit his quæ in instrumentis, col. ij. vers. non obli. id. lib. ij. Vital. Camb. in tract. clausularum, in rub. an legibus insinuationem exigentibus possit renuntiare. char. pen. vers. item quarto si pater donat. Corn. conf. xlv. licet in hoc iudicio, col. vlt. lib. ij. Barb. conf. lxxx. illud referam, col. vj. vers. nec est considerandum, lib. 3. & Guid. pap. in suis sing. cccxxv. vers. queritur si pater, & clanculum in cons. lxxij. viso facto. col. v. vers. sed vterius, iuncto prin. conf. & seq. vers. & Ant. Canar. in tract. insinuationum, q. 50. Ioan. Corfe. & D. Aufre. in addit. ipsius in deci. Tholo. q. cccclx. item fuit questum an donatio. Ioan. Montefr. iij. repet. l. frater à fratre, col. pen. in xlj. q. ff. de condit. indebit. & Fabia. Gioech. in repeti. d. auth. nouissima, in ij. q. 9. q. prin. C. de inoffi. testa. Quamquam vltra eos quos suprà diximus, reclamat & Oldr. conf. cxxxvij. thema tale est, Durandus, in ij. eadè que pen. q. & Bal. secum pugnans in l. cum quis, in fi. ff. de condi. cau. dat. & Rapha. Co. cōf. 28. de fundo dato, post prin. & Barb. sibi contrarius conf. xxxv. li. iij. à loue principium, col. 6. vers. restat nunc videre, & seq. li. iij. Sed prior sententia vt numero & autoritate, ita & ratione est potior.

Hæc lex quæ non procedat in donatione ob causam.

In donatione ob causam quædo requiritur insinuat.

145. Intelliges secundo modo, quod dictum est hanc l. non procedere in donatione ob causam, secundum & alias declarationes primi & secundi articuli, videlicet venditionis minori pretio factæ, & donationis remuneratoriæ. vt scilicet hoc procedat quod nunc diximus in donatione ob causam, vique ad concursum siue concurrentiam, vt nostri loquuntur, oneris siue causæ ob quâ fit donatio, id est, in eo quod concurreat cum onere aut causa in donatione inscripta, vt loquar cum iurisconsulto in l. quid ergo, in prin. ff. de leg. j. Nam in eo quod excedit eam causam siue onus, censetur pura & simplex (& gratuita) donatio, vt respondit Stæpha. Bertran. conf. xlvj. viso casu, ante fin. lib. ij.
145. Ideoque in eo requiritur insinuatio, vt (voluerunt Io. Fab. & Ang. Arct. in §. idem est si quis, vterque col. j.) Insti. de actio. & Barb. in rub. extr. de dona. paulò ante fi. &) post longam disputationem tenuit Imol. in l. Aquilius. ff. de donat. & latè Corn. conf. xlv. licet in hoc iudicio, col. 2. vers. his tamen non obstantibus, & iterum col. vlt. lib. iij. & Franc. Arct. conf. 2. intellecta diligenter, col. 2. vers. item nec videtur, vbi & alios in id citat. & conf. xvij. consideratis, col. v. vers. secundæ autem obiectioni. & ante hos Guil. Cu. & Saly. in l. illud. C. de sac. eccl. vt refert & sequitur Guido Pap. in sing. 375. inci. Saly. in l. illud. Habetq; locum in eo excessu priuilegium, ne conueniatur donans in id quod facere non potest, secundum Phil. Dec. in d. l. diuus, col. 2. vers. & si donatio. ff. de reg. iur.

150 **14** Atque etiam, vt tandem ad speciem legis nostræ veniamus, dispositio huius locum habet, vt dicit expressè idem Corn. d. conf. iij. col. iij. in fi. lib. iij. (Steph. Bert. conf. xx. duo sunt, nu. 4. & seq. lib. iij. & Carol. Rui. conf. xviij. vñ renuntiatione, col. ix. nu. 2. c. lib. j. & conf. clxix. de tribus, col. iij. nu. 15. lib. j. & conf. lx. de re quidem, col. v. num. 16. lib. 3. & d. conf. cxi. col. iij. nu. 6. lib. 4. vbi allegat Alex. vt à nonnullis citatur, in quodam conf. non impresso, incip. cōsideratis his quæ in themate narrantur, & Alci. in d. l. j. vbi suprā. C. de pact. ita tamen, si id quod excedit, æquat dimidiā partem omnium bonorum, secundum vnam opi. Aut saltem tale sit, quod verisimiliter donans non donauisset, si cogitasset de liberis, secundum aliam opinio, iuxta ea quæ diximus in illis primis casibus, quæ illic, si opus sit, videbis, ne huc iterum frustra repetam.

151 **¶** Septimo principaliter vltra ea quæ dicta sunt, dubitari potest. Vtū hæc l. habeat locum in donatione tacita & præsumpta, aut etiam ficta, sicut in expressa ac vera? Et videtur quod non, cum hæc l. sit exorbitans, vt plenè docuimus supra in verbis, libetis, statim post princ. idèque etiam restringenda. l. si verò. §. de viro. ff. sol. matr. cum aliis multis concord. illic à me adductis. Ac sic in vera tantum ac propria donatione intelligenda, non in ficta aut aliàs impropria, per iura etiam ibi allegata.

¶ Sicut etiam videmus in simili, quod cum l. si quis argentum. C. de donat. sit exorbitans, vt pote inducens actionem ex nudo pacto contra regulam iuris communis, idè non habet locum in donatione præsumpta, (& tacita) vt voluerunt Ray. Bal. Ang. Pau. Cast. Alex. & Ias. in l. iurifictum. §. sed cum nulla. ff. de pact. Bart. post Guil. in eadem l. §. quinimo, col. vlt. & ibi etiam Alex. col. pe. & lare Ias. col. viij. vers. tertio videndum est, idem Bar. Ang. & Pau. Cast. in l. si tibi decem, in princ. eo. tit. Bal. in l. 2. §. appellata. ff. si cert. pet. & in l. vlt. in v. oppo. C. eod. tit. & in l. si pacto quo poenā, col. 2. vers. quero exemplum. C. de pact. & in tractatu de pactis, col. xj. vers. nunc videamus. Salye. in l. legem, in vj. q. & iterum in l. si creditori. & ibi quoque Franc. Aret. qui id sing. dicit. C. eod. & ipse Salye. in l. quod si maritus. §. j. paulò ante h. ff. de constit. pecu. Bal. in d. l. si quis argentum. §. sed & si quis vno, in additio. illius l. & ibi quoque Ang. C. de donat. & Ant. & Imo. in cap. qualiter, ext. de pact. Idem Imo. & Rom. in l. in adibus. §. j. eo. vlt. vers. tu adde quartum. ff. de donatio. Pau. Cast. in l. hæc tenus. §. j. ff. de constit. pec. & in l. quæ donis. ff. sol. mat. l. Et in l. generaliter, col. iij. vers. sed contra oppo. C. de non nu. pecu. Corn. (conf. 23. viso puncto, col. 3. vers. & per hanc rationem, li. j.) & conf. cclxiii. videtur in hac consultatione, col. iij. eod. lib. j. & conf. ccc. placet mihi cōclusio, col. j. vers. quod saltem videtur, eo. lib. j. & conf. cccxxix. ostenso, col. vlt. eod. lib. j.) & conf. clxxv. tria principaliter, col. iij. & iterum iij. lib. 2. & conf. cccxxv. de pluribus, col. v. in litera o. li. 3. & conf. cccxxix. visis verbis, col. ij. eo. lib. 3. & conf. cccxxviiij. viso puncto, col. ij. eo. lib. 3.) & conf. clxxv. tria, quamquam consultationem, col. iij. lib. iij. Fran. Aret. in l. ij. col. ij. ff. de lega. j. & in l. licet, in fi. C. de pact. Alex. in l. si aliquam rem, ad fi. Et ibi Claud. Serg. col. v. vers. tamen sustentēdo. ff. de acq. poss. & in l. à Titio, col. ij. ff. de verb. oblig. & conf. cccxxix. super primo dubio, in fi. lib. 7. & Soci. in l. j. §. si quis, col. ij. in ij. locis, eod. tit. & in l. j. col. 3. vers. secunda conclusio. ff. de legat. j. & Ias. in l. j. §. si quis ita, col. pen. vers. confirmatur. ff. de verb. oblig. Phil. Dec. in l. semper qui non prohibet, col. j. ff. de reg. iur. & in rub. C. de pact. ad fi. vbi dicit ita se consuluisse, sicuti verè consuluit, conf. cccxlvij. in causa quæ iam diu, col. 2. & vlt. & Fran. Purp. in l. rogasti. §. si tibi, col. 8. vers. quinto ampliatur. ff. si cert. pet. Lancel. Gal. in Rub. ff. de verb. oblig. col. xvj. vers. hoc tamen (casu. & Hiero. Gratus conf. xxv. in præfenti casu, col. iij. nu. 23. lib. j. Tu tamen h. vide Angel. Aret. in §. in personam, col. 7. vers. tertio principaliter, Instit. de actio.)

152 **¶** Nec similiter l. vlt. C. de sacros. eccle. quæ transfert dominium ex solo titulo, sine traditione, cōtra l. traditionibus. C. de pact. obtinet in donatione tacita & præsumpta, vt voluit Spec. tit. de loca. c. 5. nunc aliqua, vers. li. j. & Bal. in addit. ipsius, vers. seq. & iterum in additio. illius, in tit. de confessionibus, §. nunc videndum. col. ij. vers. confessio facta in iudicio. Barto. in d. l. si aliquam rem, col. 3. vers. habui in hac ciuitate. ff. de acq. posses. Ant. in c. ex parte, col. vij. de confessio. prout eos allegat, & sequitur Ias. in d. l. vlt. in iij. notab. de sacrosanct. eccle.

153 **¶** Nec denique statutum disponens donationem factam inter virum & vxorem, non confirmari morte, contra l. j. & l. donationes. C. de donat. inter vir. & vxor. habet locum in donatione tacita & præsumpta, vt pulchrè & eleganter consuluit Soci. conf. cccxxij. cuius initium est, circa primū consultationis articulum, col. v. vers. nec obstat statutum. lib. 3. per not. per Bart. & Imo. in d. l. si aliqua rem. ff. de acq. poss. & in d. l. iurifictum. §. quinimo. ff. de pact. dicitq. de hoc esse casum in l. seruum filij, in fi. ff. de lega. j. secundum intellectum Bart. in l. j. eo. tit. (Quibus adde quod dicit Bal. in lat. prætor. §. vlt. ff. de neg. gest. quod donatio tacita fieri potest inter absentes, siue nuntio, vel epistola, per textum ibi licet secus in donatione expressa, ex quo vides non rectè concludi ab vna ad alteram.)

154 **¶** Verū his non obstantibus, ego asseueranter opinor hæc l. procedere in donatione præsumpta, ac tacita, petinde ac in expressa & vera, sicuti etiam nuncupatim voluit Bal. hic paulò ante fin. j. lectu. & iterum in ij. lect. col. 2. Nihil enim inter vttranque interesse videt, quantum ad rationem l. nostræ pertinet. Imò eadem est vbique ratio, vt reuocari debeat per natiuitatem liberorum ob præsumptam voluntatem donantis. Ideo & idem ius obtinere debet, l. illud. ff. ad leg. Aquil. cum sim. præsertim cum etiam in exorbitantibus & correctoriis fiat extensio (si extensio dici debeat) ex eadem

151
Hæc l. utrum
habeat locum
in donatione
tacita & præ
sumpta, aut fi
cta, sicut in
expressa
152
& vera.
L. si quis ar
gentum, C. de
donat. cum sit
exorbitans.
non habet lo
cum in dona
tione præsum
pta.

152
Nec l. ult. C.
de sacrosanct.
eccle. quæ trās
fert dominia
ex solo titulo
sine traditioe.

153
Nec statutum
disponens dona
tione factā
inter virū &
uxorē nō con
firmari morte.

154
Auctoritas ea
de re opinio.

ex eadem ratione, vt latè diximus suprà in verbo, libertis, vers. xliij. incip. nec verum est quod dictum est idque maximè ad casum qui ex lata significatione potest comprehendi in lege vel statuto, vt probatur in l. filium habeo, in princip. ff. ad Maced. iuncta l. iuxta. ff. de verb. signif. & iunctis etiam not. per Bart. in l. libertorum, in ij. quaest. princ. eod. tit. & expresse voluit Cy. in l. j. C. que sit long. consu. & expressius Imol. in l. si verò, §. de viro, in prima fallen. exorbitantium. ff. sol. matrim. & dicemus latius in seq. q.

116 ¶ Nec solum eadem est ratio, sed maior esse videtur reuocandæ donationis præsumptæ & tacitæ, nempe de qua non verè, non patenter, non apertè liqueat, sed tantum ex præsumptione: quæ nonnunquam fallax est, & de re non vera, ideòq; facile tollitur (scilicet) per aliam præsumptionem l. diuus. ff. de in inte. testit. & l. licet imperator. ff. de lega. j. & l. non solum, §. de iur. ff. de ritu. nupt. & l. mater, & ibi Ang. & Saly. C. de calum. & c. cum inter R. seniores, & ibi gloss. in verbo, episcopus, de elect. & c. quia verisimile, & c. illud, & c. literas, de præsumptio. & can. nostra, de testi. j. c. ex transmissa. extra qui fil. sunt legit. (Ex quo Bal. conf. c. lxx. verba inquisitionis, col. a. veritate in expurgatione, lib. j.) dicit facilius elidi præsumptiones & coniecturas, quàm veras probationes. j. Vnde etiam facilius reuocari retractariq; potest ac debet, quàm expressa ac vera donatio, quæ scilicet nuncupatim & expresse fit verbis certum mentis conceptum experimentibus. j. Labeo. ff. de supel. lega. & cap. is autem. xxij. quaestio. 2. Ideo text. est not. in l. vlt. in princ. ff. de legat. 2. probans donationem tacitam facilius reuocari, quàm expressam, quàm ad hoc expendit Bal. atque etià in l. filium, col. viij. vers. secundo op. C. fam. l. c. i. Quæ etiam ratione Innoc. Ant. Imo. & Panor. in c. j. ext. quod met. cau. asserunt professionem expressam difficilius retractari, quàm tacitam & præsumptam: sicut & tacita seu ficta offensæ facilius aboletur quàm expressa, vt scribit Bart. in l. archet. §. dat remissionem. ff. de excus. tutor.

117 ¶ Si ergo vera & expressa donatio reuocatur ex præsumpta mente donantis, multò magis & tacita & præsumpta, tum quia præsumptio præsumptionem tollit, quod iam diximus. Tum quia aliàs plus haberet momenti & roboris præsumptio aut fictio, quàm veritas, contra legem, filio quem pater. ff. de lib. & posth. & l. liber homo. ff. de stipu. scr. & l. electio, §. si is, ff. de noxa, & latè no. j. Bar. & alij, in l. si qui pro emptore. ff. de vfuca. j. Bal. qui alia iura allegat in l. & heredi. §. nos autem, col. j. ff. de pact. cum sim. j. Et etiam plus virium tacitum quàm expressum, cum sint vel eiusdem ponderis, vt not. in l. cum quid. ff. si cert. per. & l. j. ff. de leg. 3. vel etiam expressum tacito potentius, nonnunquã. ff. de condit. & demon. & l. expressa. ff. de reg. iur. & latè diximus in nostris legibus connubial. in gl. v. Et quod proximè huc accedit, habemus etià tex. probantè, donationem expressam plus habere viriù & ponderis, quàm tacitam, in l. donationes, la. j. C. de donat. inter vir. & vxor. quæ ad hoc expedit Flor. in l. quæ pater, col. vlt. ff. fam. l. c. i. Et hinc videmus quòd expressum facit cessare tacitum & præsumptum, vt de primo est tex. in l. cum ex filio, §. vlt. & ibi latè la. ff. de vulg. & pup. Et de secundo in l. Clemens patronus. ff. de hered. insti. & l. si ira. ff. de lib. & posth. & voluit Bal. in lin multis, paulò ante fi. ff. de stat. homi. & in l. vlt. C. de donat. ante nupt.

118 ¶ Ad hæc si verum amamus, non rectè videntur loqui, qui donationem præsumptam & verà distinguunt, cum negari non potest, quin præsumpta sit etiam vera. Quid enim est præsumptio, nisi quædam species probationis? & præsumpta donatio, nisi donatio quæ ex præsumptione procedit? Quid autem præsumptio est, nisi liquidissima probatio? Nam & id voluit gl. in l. si tutor, in fi. & ibi Bald. C. de peric. tut. quàm gl. dicit valde not. & meliorem de iure Imo. in l. quæ situm. ff. de re iudi. & in lin tempus, §. j. & iterù in l. si ira quis hæres. ff. de hered. insti. & sing. eam dicit Flor. in l. patronus, in princ. ff. de probatio. & Barb. in l. sciendum, col. x. ff. de verb. oblig. & aliis locis propè infinitis, & eam sepe citant & commendant doct. vt Bal. in l. ita demum, ad fi. C. de procu. & in l. j. in ij. oppo. C. si in fraudem patro. & conf. c. xij. statuto ciuitatis Alex. col. 2. lib. 2. & col. cccclxxxij. viso statuto, ante fi. lib. v. Pau. Cast. conf. c. xv. viso compromisso, col. ij. vers. sed hoc posito, lib. j. & conf. cclxxxij. super isto negotio, col. ij. eo. lib. i. & conf. lxxxij. in causa mota per Dorothæam, col. 2. vers. item est alia. ij. Alex. in l. manifestè, in ij. not. ff. de iureiur. & in l. habentè, ff. de pen. & idem propè voluit Ang. in l. si præter §. Marcellus, col. j. ff. de re iud. & doct. vbiq; & ad hoc optimè sciunt multi tex. probantes præsumptionem esse euidentem, manifestam, liquidam probationem, videlicet in l. j. lib. i. liquidò probatur, cum gl. & ibi Ang. & Alex. C. de testam. mil. j. & in l. licet imperator, in princ. & ibi Bart. Ang. & alij. ff. de leg. j. item ad hoc dicit meliorem de iure Barb. in repe. c. Raynaldus, col. cxliij. de reita. j. & in l. sed si non aliis, ff. eo. tit. qui quidem text. est optimus, licet à paucis annotatus, & in l. si quis locuples, ff. de manu. testam. & in l. j. C. de eod. infer. & in c. j. & ibi Pan. de electi. nò resi. & in c. cum dilectis & ibi quoq; Pan. in j. no. de don. & in c. decernimus, iuncta gl. in verbo, manifestū, ij. q. iij. cum aliis fi. & concord. plenè adductis per Alex. in d. l. j. C. de testa. mil. & Barb. in c. super quaestionum, §. intentionis, col. j. de offi. deleg. Fel. & Dec. in rub. extr. de proba. illum quidem col. 2. in 2. conclusionem, hunc col. xvij. etiam in 2. conclusionem, & Hippo. qui & alios docet in l. si sortè, post princ. C. de sicar. & conf. vij. summi carh. col. v. vers. sed in casu nostro, lib. j.

119 ¶ Quibus adde quod egregie dicit Bal. in l. j. col. ij. vers. quero quid si statutum. C. de fideic. quòd si statutum requirit probationem instrumentalem, sufficit præsumptio ex instrumento, quæ fit ex dispositione l. cum de in rem vtro. ff. de vsur. per Luj. C. de apo. pub. lib. x. quòd dictum commendat

Donatio præsumpta & tacita, quia non nunquam fallax est, ideo facile tollitur per aliam præsumptionem.

Offensa ficta & tacita facilius aboletur quàm expressa. Confirmatio præcedenti.

Præsumptio quid. Præsumpta donatio quid.

Statutum si requirit probationem instrumentalem.

mentale suffi-
cit presum-
ptio ex instru-
mento, que fit
ex dispositio-
ne.

mendar Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. 7. post prin. C. de fideic. & dicit multum singu. l. as. in l. sciendum, col. 8. verli. tertio vltra. Bart. ff. de verb. oblig. & conf. xxv. quidam testator, col. ij. lib. j. & not. Dec. in d. rub. de prob. vbi supra citamus. quibus tamen locis verque disputat, vtrum præsumpcio dicatur vera & propria probatio. quanquam illud dictum Bal. reprobatur l. as. libi cōtrarius in l. certi conditio, in prin. col. viij. ad medium. ff. si cert. per. post Rom. in l. j. C. de test. mil. Sed & adde quæ scribit idem las. post alios in l. si pluribus, col. ij. vers. sexto pondera. ff. de leg. j. & in d. l. licet imperator, in iij. not. eod. tit.

160
Filius iuris
præsumptio
probat.

¶ Ex quibus planè liquet, quòd res quæ est probata præsumptione, æquè vera est atque ea quæ alius documentis & probationum generibus est probata. Quod & hinc quoque manifestè apparet, quòd quis probatur filius alterius iuris præsumptione, quia scilicet natus est ex vxore illius, iuxta l. filium diffinimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur.

161
Neque id cer-
ta probatioe
ostendi.

¶ Neque enim vera ac certa probatioe id ostendi potest, vt attestatur iurisconsultus in lege Lucius. ff. de condit. & demonst. & Homerus naturæ & iuris vtriusque peritissimus, qui libro primo Odysseæ ita facit Telemachum respondentem Mineræ sciscitanti, an esset Vlysis filius,

Μήτηρ μὲν τ' ἐμὴ φησὶ καὶ ἑμὴ μὲν, αὐτὰρ ἴστω
ἐκ οὐδ' αὖτ' ἐγὼ πῶς τις ἐστὶ γόνυ κατ' ὄψιν.

Mater me genitum ex illo mea dicit: at ipse
Nescio, nanque suum verè se sit non parentem.

id est,

Et latissimè diximus in nostris commentariis consuetud. tit. xxvij. §. iij. in glo. j. post prin.

162
Est tamen uer-
us filius.

¶ Hic, inquam, filius, non id dicitur improprius filius, sed verus, alioqui nullus esset verus filius: in eoque habent locum statuta quantumlibet exorbitantia ac correctoria. Et de hoc casu loquens tex. in l. imperatores. ff. de prob. hanc præsumptionem appellat veritatem, vt inibi annotat Accur sius in gloss. vltima.

163
Dolus præ-
sumptus idem
debet operari
quod verus.
Donatio nera
esse præsumi-
tur, que ex
præsumptione
iuris procedit

¶ Similiter iura quibus cauetur, quòd in actionibus bonæ fidei super dolo iuratur in litem, vt l. in actionibus. ff. de in lit. iu. cum sim. licet sint exorbitantia & odiosa, cum regulariter non credatur iuramento aduersarij: obtinent etiam in dolo præsumptio, l. iuror qui repertorius, in prin. ff. de adm. tuto. (& Bal. in d. l. in actionibus, col. vlt. nam dolus (inquit) præsumptus idem debet operari quod verus: quia præsumptiones legum habentur pro liquidissimis probationibus. Et idem Bald. conf. excxij. statuto ciuitatis Alexandrinæ, lib. 2. asserit donationem, quod probatur per tacitam cōfessionem vel præsumptionem, esse verum maleficium, per tex. in l. si tutor. C. de interdic. marti. & ea quæ supra diximus numero præcedenti, præsumptionem esse liquidissimam probationem. Et in simili quoque dicit Bald. post Azo. in l. si culpa. ff. de rei ven. titulum tacitum esse præsumptum esse verum titulum.) Ex quibus conficitur, quod supra diximus, donationem veram esse, quæ ex præsumptione iuris procedit: sicut in simili possessio vera, quæ ex actu ficto prouenit, per not. per Bart. in l. si is qui pro emptore, in si. ff. de vtu. cap. cum concord. à me collectis in t. nostro tracta. constit. possessio. in ij. parte, in j. amplia. nu. 2.

164
Præsumptus
actus nō tantū
habet fauoris
ac roboris,
quantū verus
ac certus.

¶ Postremò si verum esset, quòd lex simpliciter loquens non traheretur ad actum præsumptum: tamen id tantum obtineret, quando lex dispoñeret in fauorem ipsius actus, ob id quòd præsumptus non tantum haberet fauoris ac roboris, quantum verus ac certus, vt diximus. Secus si cōtra ipsum actum dispoñeret. Nam lex annullans, infirmans, irritans actum, trahitur etiam ad actum præsumptum, per l. qui ad certum. ff. loca. Et hinc videmus, quòd leges prohibentes donationes inter virum & vxorem, procedunt in donatione præsumpta, vt voluit gl. in l. si donationis. C. de contrah. empt. & ibi Saly. qui eam ad hoc expendit. & Soci. conf. lxxvj. frustra plenitudini, col. j. lib. j. Et leges requirentes insinuationem in donationibus, eas alioqui irritantes, habent etiam locum in donatione præsumpta (& tacita) ex sententia Bart. in l. j. in vlt. oppo. ff. de dona. & in l. vlt. in prin. per illum tex. C. de iure dot. vbi dicit id esse menti tenendum, (& Bald. conf. cccxxxj. præsupposito statuto, lib. j.) & Ang. conf. xcviij. cum lis & quæstio, col. ante pe. vers. hoc igitur articulo, & licet ibi aliud dicat de fida donatione. i. Raph. Fulg. conf. lxxxij. supposita bulla, col. vlt. vers. nec nocet, iuxta præcedentibus. & Pet. Ferr. tit. forma libel. quo agi. pro dona. in verbo, solenniter, col. iij. vers. deinde quia prædicta. & Anton. Cana. qui vnicum Bartol. locum citat in tract. insinuationum. q. xliij. Et statutum prohibens donationem sine præsentia iudicis, locum habet in donatione præsumpta, vt latè consuluit Corne. confil. clxxxv. tria principaliter, colum. iij. vers. his tamen non obstant. lib. ij.

165
Lex annullans
& prohibens
nō tantū tra-
hitur ad actū
præsumptum,
sed etiam ad
fictum.

¶ Nec ad præsumptum quidem tantum trahitur lex annullans siue etiam prohibens, sed ad fictū quoque, vt & de eo quoque hic loquamur: tam ne plus optetur fictio quàm veritas, quòd iam supra diximus, tum quoque, quia quod verè ficti non potest, nec fictè quidè etiam potest: siue ea impossibilitas sit ex natura. l. adoptio. ff. de adop. & l. confessionibus. ff. de interro. actio. & Bart. in l. si is qui pro emptore, col. xij. vers. sequitur eius quod est possibile. ff. de vtu. cap. vbi & alia iura allegat. (& rursus in l. eandem. in prin. col. j. ff. de duob. reis, vbi id declarat Ang. & imo in l. sub conditione. ff. de solut. j.) & Petr. Anch. conf. xxij. subtiliter & copiose, col. ij. cum fin. Siue ex iuris dispositione. l. Gallus. §. si eius. (& ibi Imo.) ff. de lib. & posth. & l. talis scriptura. ff. de leg. j. Bal. conf. 243. quidam nobilis nomine Antonius, col. 2. lib. j. & conf. cccxcix. de principali instrumento, col. 2. lib. v. & Bart. conf. lxxv. viso instrumento, post medium, cum multis concord. adductis à laso. in d. l. si is

d.l. si is qui pro emptore, nu. 290. & seq. Licet contrarium asseruerit Alciat. lib. Paradoxorum iij. c. xvj. & in l. intelligendum. ff. de verb. signifi. de quo nos alibi latius differemus.

- 166 ¶ Porro d.l. si quis argentum. C. de dona. & d.l. vlt. C. de sac. eccle. de quibus locuti sumus in prior op. disponunt ad actum confirmationem adeoq; cum actus verè probatus plerumq; sit magis efficax, quàm qui est præsumptiue tantum probatus, vt diximus, non est mirum si lex noua dans nouum robur actui claro, apparenti, & expresso, non habet locum in tacito & expresso, quæ ratio non procedit in lege è diuerso disponente ad actus infirmatione, quin potius tedit in contrariu.
- 167 ¶ Ceterum qui dicunt d.l. si quis argentum, non habere locum in donatione præsumpta, innituntur ratione, quæ nihil omnino facit, quoniam, inquit, concurreret circa idem duplex speculitas, videlicet quod præsumeretur donatio, contra regulam. l. cum de indebito. C. de prob. cum si. Item quod ex nudo pacto oriretur actio, contra l. legem. C. de pact. cum simul quod fieri nec debet, nec potest, per not. in l. j. C. de dot. promiss. & per Bart. in d.l. si is qui pro emptore. col. pen. ff. de vscap. Et idem quoque dici potest de d.l. vlt. C. de sacrosan. eccl. quod scilicet præsumeretur donatio, & ex dicta donatione transferretur dominium sine traditione, contra regulam d.l. traditionibus. C. de pact.

Lex noua dñs nouum robur actui claror expresso, non habet locum in tacito. Opinio eorū qui dicunt l. si quis argentū, non habere locū in donatio nre præsumpta.

- 168 ¶ Ex quibus clarè patet, non ob stare quod dictum est, dictas l. non procedere in donatione præsumpta si id tamen verum sit. Nam quantum ad d.l. si quis argentum, contrarium asserit gl. in d. l. si tibi, in prin. ff. de pact. & in d. l. hætenus. §. ff. de consti. pecu. quam simpliciter sequuntur Bar. sibi contrariis, & alij præter Pau. Cast. ibi, sequitur etiam Raph. Fulg. in d. l. iuriscientium. §. quoniam, col. 4. & ibi etiam Fortu. Gartic. col. xxxiij. vers. tertiu dictum. & Marti. Laud. in eadem l. d. §. sed cum nulla & Ang. Are. in §. in personā, col. antep. vers. quartò principaliter, Inst. de action. vbi dicit illam posteriorem gloss. esse ad hoc not. & menti tenendam. & clanculum voluerunt Iac. But. & Bar. in l. receptitias. C. de consti. pec. vbi & hoc expresse voluit Guid. Pap. & Fran. Are. in l. 2. col. 2. vers. ad tertium, iunctis præcedentibus. ff. de leg. j.

Confirmatio præcedentiū.

- 169 ¶ Quantum verò ad l. vlt. C. de sacro. eccl. similiter contrarium tenuerunt omnes quos supra pro contraria parte adduximus ex Iafone, qui eos malè citauit, præter Bald. qui verè fuit illius partis in loco ibi citato. Sed & hoc quoq; vltra eos voluit Bart. in l. cum falsa, circa medium. C. de iur. & sac. igno. & Bal. sibi contrariis in l. ad probationem, col. vlt. vers. quarto quid si animo. C. locat. & in l. si constante. §. si vxor. ff. sol. mar. Ang. in l. qui rem, eo. tit. & §. emphyteusim, in fi. in auth. de non ali. aut permut. Pau. Cast. conf. xj. super primo quæsto in quantum, col. 1. lib. 2. Alex. in d. l. si aliquā res, col. x. vers. ex quo inferre Bart. & ibi quoque Fran. Ripa. col. xij. nu. 36. §. ff. de acq. poss.
- 170 ¶ Et hæc quoque postior pars ex eo confirmatur, quod statutum ex quo maritus lucratur certam partem dotis, procedit etiam in dote præsumpta, quamuis sit non modò exorbitans, sed & correctorium iuris communis. Ita enim non obscure sentit Bart. in disputa. incip. mulier habens magnum patrimonium, ferè per totum. & expressiùs voluit Bal. in l. cum citra, per gl. ibi. C. de iure doti. & in l. nulla, col. j. vers. sed pone. C. eo. & latè cons. c. j. mulierem maritus duxit, lib. iij. & Pau. Cast. conf. lx. visis statutis communis Vincentie, in ij. dubio, lib. ij. Rapha. Com. conf. cix. domina Ioanna, in primo dubio, ea ratione morus, quod præsumptio innititur veritate, per ea quæ habentur in l. vlt. ff. quod met. cau. in l. siue possideris. C. de proba. & idem quoq; voluit Pan. col. xlvj. tria mihi ostensa dubia, in secundo dubio, lib. j. & Alex. conf. cxxj. viso processu, col. ij. li. 7. & Soci. conf. lxxx. præfens consultatio, col. vlt. lib. iij. Fran. Curt. iunior, conf. iij. super controuer sia, col. vj. vers. hæc verissima. Et id ego verius esse arbitror, licet contrarium teneat Bal. & hic sibi contrariis, conf. cccxxxij. quia ista dos non fuit vera, lib. iij. & non obscure Ias. conf. 50. pro nobilibus, col. 2. lib. j. Ex quibus potest videri malè consuluisse Soci. in statuto prohibente donationem inter virum & vxorem morte confirmari: de quo diximus in prior sententia. Et facit etiam tex. in c. veniens ad nos, & iterum in c. is qui, text. de sponsa. & mar. ex quibus no. Pan. in prior loco, in pen. no. (in j. no.) quod matrimonium præsumptum tantam vim habet, quantam verum. Nam ibi si vtrumque concurrat, & verum, & præsumptum, præfertur non quidem verum præsumptum, sed quod ex iis est prius tempore. Hincq; dicit inferri, quod dispositum in casu verò, habet locum & in præsumpto: ad quod etiam alleg. no. in l. si possessor. C. de relig. & sump. fun. & certè. ff. de præc. & illum quoq; tex. in d. c. is qui, ad id quod diximus expendit Phil. Dec. consil. delxxxj. viso puncto, col. j. Et hic etiam vide quæ latè scripsimus in nostris legibus cōnubialibus, in glo. v. in verbo, *contracter*, in iij. quæst. quæ est sub nu. lvij.

Statutum ex quo maritus lucratur certam partem dotis, procedit etiam in dote præsumpta.

- 171 ¶ Ostendit quoque, An hæc l. habeat locum in simplici renuntiatione siue remissione alicuius rei aut debiti. Et primum videtur quod non, quia remittere non est propriè dare aut donare, per l. iulianum ait. ff. de condit. & demon. vbi conditio dandi non impletur per remissionem. Quem tex. autem ad hoc dicit Fel. in c. veniens, le j. col. 2. vers. secundò intellige, ext. de testi. Et bene facit tex. in l. si pignus. ff. quæ in fraud. cred. vbi si pignus vir vxori remisit, vel è diuerso, nulla fit donatio. & ideo, inquit glo. ibi, valet huiusmodi remissio, & adducit concord. Et licet constante matrimonio maritus nō possit reddere dotem vxori, nisi in certis casibus, cum id fit instar donationis. l. j. C. si dos constan. mar. potest tamen citra illos casus & indistinctè remittere dotem promissam nondum datam; vt tradit gl. no. in l. si constante, in verbo, firma, & ibi Ray. & Bal. in vtraq; lect.

Hæc lex an habeat locum in simplici renuntiatione siue remissione alicuius rei aut debiti.

posse renunciare appellationi, quia istud, inquit, donare est. Et subdit idem esse de prælatis ecclesiarum. Quæ etiam fuit sententia eiusdem Bal. in l. j. §. si procurator, col. vlt. & in c. ex parte. C. de rescript. & Ang. & Imol. in lab. executore. §. vlt. ff. de app. & latè Alex. consi. cxv. atque in Corne. consi. cclxiiij. in super, col. ij. versic. sed renunciatio, lib. iij. Ex quorum dictis intelliges etiã id pro cedere in procuratore, qui per litis contestationem factus est dominus litis.

*renunciare ap-
pellationi.*

Nec liti.

*Nec exceptio-
nibus domino
cõpetentibus.
Prælatus re-
nunciare non
potest excep-
tionibus eccle-
siasticis.*

171 ¶ Sed nec aliàs potest procurator liti renunciare, vt affirmat Ang. in l. bonorum. ff. rem ratam habere. illa ratione quam diximus, quia donare non potest. Nec exceptionibus domino competentibus, secundum Inno. in c. cum olim. j. paulò ante fi. ext. de offi. deleg. per d. l. contra. §. si filius. & Batt. in d. l. vlti. ff. quæ in fraud. cred. Bal. qui & illa eadem ratione mouetur, in d. l. pactu curatoris. C. de pact. (& in l. nam & nocere, in iij. not. ff. de pact. in vtraque lect.) & in d. c. cum olim, col. ij. versic. quero nunquid. & Pau. Cast. consi. cxvj. super primo quæsito dicendum est, col. j. versic. nec obstat consensus, lib. iij. vbi & hanc eandem rationem addit. Sicut nec prælatus renunciare potest exceptionibus ecclesiasticis competentibus secundum Ioan. And. in c. exposita, ext. de arbit. & in c. grauius, col. ij. super verbo acceptum, in prin. ext. de deposi. & in c. vlt. col. penul. versic. quid si prælatus, extra de solut. Domi. consi. cxcix. primum an prædicti, col. j. vbi postea declarat, & ex hoc illud quoque dicit quod suprà diximus, ex Bald. non posse prælatus renunciare appellationi. Et facit etiam ad hæc omnia tex. in l. non abstulit. C. de nouat. Nec minus puniuntur qui remittunt debitum ecclesiæ, quàm qui donat, secundum Ioan. And. in c. si quorundam, & ibi Ant. col. j. extra de solu. Et tam committit simoniam qui remittit, quàm qui donat, vt probat tex. in d. c. veniens, & ibi gl. j. Panor. in iij. not. & alij, ext. de testib. & eam glo. ad hoc dicit sing. Barb. consi. xlv. illud adferam in medium, col. xvj. versic. item est etiam ponderandum, lib. j. Sed & de hoc est tex. in c. talia, & ibi etiam glo. in verbis, impunitatem. viij. q. iij. & voluit etiam glo. j. in c. ordinationes. j. q. j. & in c. ea quæ, in prin. j. q. iij. in c. pen. & ibi omnes propè doct. ext. de simo. Et nihil refert vtrum quis accipiat, an actione liberetur, vt quid caluinæ causa faciat. l. quin etiam, & ibi glo. ff. de calum. quem tex. dicit non. Bal. in c. pen. circa medium, ext. de elect. trahit; ad id quod diximus de simonia.

176 ¶ Et quicquid suprà diximus ex quorundam sententiâ, certè huiusmodi remissio, siue renunciatio quæ excedit quingentos aureos, requirit insinuationem sicut donatio, vt probat tex. in l. in ædibus, §. j. ff. de don. & voluit gl. in l. j. §. j. & ibi Baltam. in prin. l. quàm in eo. §. vbi dicit no. & ita vidisse consultu & iudicium. ff. quib. mod. pign. vel hypo. sol. & in l. si quis obligatione, & ibi Dyn. Ray. & Phil. Dec. ff. de reg. iur. Bart. in d. l. Modestinus, & ibi etiam Imol. Ro. qui distinguit. Pau. Cast. & alij recentiores. ff. de don. Bal. in l. contra. §. si filius. in iij. not. ff. de pact. & in l. tale pactu, in prin. & ibi etiam Ang. eo. tit. & idem Bald. in l. si tibi decem. §. j. not. ff. de pact. & in l. tale pactu, in prin. & iterum in §. j. quibus mod. pign. vel hypo. sol. vbi ita dicit fuisse iudicium & in l. j. in ij. no. per illum tex. ff. de trans. & in l. pactum, in xvij. q. C. de collat. & in l. si donationis, per illum tex. & ibi etiam Ang. C. de dona. & ipse Bal. in d. l. si inter. C. de sol. vbi ita dicit fuisse consultu per Bart. & Fran. Piff. & idem Bal. Guil. Cu. in d. l. si mulier, & ibi quoque Alb. & Alex. qui addit con eord. & Ias. ff. de cond. ob. cau. idem Bald. in l. si sponsus. §. circa venditionem. ff. de don. inter vir. & vxor. & iterum in l. si quis pro vxore. §. si vxor, eo. tit. & in l. quin etiam. ff. de calum. & consi. 331. præsupposito statuto, lib. j. & iterum consi. cclxj. primò queritur, statuto cauetur, col. ij. in ij. du bio, & rursum in fi. consi. eo. lib. j. & consi. 186. ad euentiam præmittendum, col. ij. lib. j. & consi. 375. certum est quòd filia, col. j. lib. iij. vbi etiam dicit Bart. ita sepius consuluisse, & consi. 352. ita statuimus, col. ij. versic. an pactum, lib. v. vbi & illud item dicit Bart. ita sepius consuluisse, cuius rationem in id consilia non repenit, idem Bal. in tract. de pact. col. xij. versic. item quæto pactum liberato rium, & in sua marg. in verbo, insinuatio, & Ang. in l. pacta quæ cõtra. C. de pac. vbi dicit ita fuisse iudicatu Perusij, & in l. si vnus. §. pactus ne peteret, col. pen. versic. secundò quæto. ff. eo. tit. vbi ad hoc dicit sing. gl. in d. l. si quis obligatione. & idem Ang. in l. Nescenius. §. vlt. & ibi Alex. ff. ad leg. Falc. & idem Ang. in d. l. si constante. C. de don. ante nupt. vbi & ex hoc reprehendit gl. ibi, quam suprà citauimus, sicuti etiã facit Cy. ibi. Sed & idem voluit ipse Ang. consi. lix. quidã paterfa. col. vlt. & consi. 77. plures creditores, in fi. & d. consi. 94. cū lis & quæstio, col. pen. versic. hoc igitur articulo. Imo. tum in l. j. tum in l. Aquilius Regulus, col. ij. versic. extra glo. ff. de don. & in l. si accepto. §. j. ad fi. ff. de acceptil. & in rub. ext. de don. & in c. cum contingat, char. antep. ext. de iureiur. & in c. vlt. col. x. versic. an autè in donatione, ext. de don. lo. Plat. in §. j. Insti. de don. Pau. Cast. in l. j. post mediū. ff. de don. & consi. 385. siue dicamus, col. j. lib. j. Io. Ana. in c. cum tu in col. pen. versic. quæto queritur, ext. de vsur. Ang. Aret. in §. alit, col. vlt. Insti. de don. Alex. qui hanc dicit esse communem opin. & Socii qui idem dicit, & Phil. Dec. in d. l. creditori. C. de pac. idem Alex. in l. si quis accepto. circa medium. ff. de cond. ob. caus. & consi. 137. an causa & lite vertente inter Lancetolum, col. vlt. lib. ij. Calc. d. consi. xxv. Titius nobilis, col. vij. & multis seq. col. lvj. in causa dominæ, col. iij. versic. septimo, quia si talis. Barb. consi. xlv. illud adferam, col. xvj. versic. item est etiam, lib. j. & latè cõsi. xvj. prælatè scriptis, col. xj. versic. quinimo plus videtur, & seq. lib. j. Ant. Cana. in tract. insinuationum q. xlvij. (Soc. consi. xcij. vlt. instrumento, col. vlt. lib. iij.) Felyn. in d. c. veniens, le. j. in iij. not. de testib. Ias. qui super hoc consuluit nuncuparim, consi. cxcix. quætiur an liberato, lib. ij. & consi. cxlix. circa primū, col. ij. versic. nec ob. si diceretur, lib. 4. Marth. Affli. in tract. protomixeos, in glo. j.

*Remissio siue
renunciatio
quæ excedit
quingentos au-
reos, requirit
insinuationem.*

colū. verſi. ſed querro, quid ſi parentes. Phil. Dec. conſi. 402. in cauſa illuſtriſſimi, col. iij. verſic. & hoc etiam confirmatur. & Alciat. in d. l. dediffe. ff. de verb. ſign. & Lance. Galio. in rub. ff. de verb. oblig. col. xxxij. verſi. item donatio. Et hæc eſt, vt diximus, communior ac verior.

177
Liberatio non
magis poteſt
fieri abſenti
quam donatio.

¶ Quinetiam ex multorum ſententia liberatio non magis fieri poteſt abſenti, quàm donatio, cōtra id quod ſuprà diximus ex aliorum ſententia. Ita enim voluit Accuſſius ſibi contrarius in l. idem in duobus, in ſi. & ibi Bart. & Bal. ſibi item contrarij, & Ang. qui id declarat. ff. de pact. idem Bald. in l. ſi tibi decem. ſi. quis, ante fin. eo. tit. & in l. & hæredi. §. nos autem, col. j. verſi. reuoco in dubium, eo. quoque tit. quibus locis id videbis ampliffimè traſarū. Sed tu hic omnino vide Alex. in d. l. in duobus, de pact. & ipſum Fran. Aret. in l. ſed ſi de ſua, col. ij. verſi. & ad text. reſponde. ff. de acquir. hære. & ante hos ipſum quoque Bald. in d. l. is qui hæres, in princ. & ibi quoque Franc. Aret. col. ij. verſi. vtrum autem liberatio, eo. tit. & eundem Bald. in l. Labeo. ff. de iurcur. & in l. reſcriptum §. plerunque, in j. l. et. ff. de pact.

178
Renuntiatio
inofficioſa
quæ reuocatur
ac donatio.

¶ Similitèr: renuntiatio ſi ſit inofficioſa, æquè reuocatur vt donatio, vt conſultui Bal. conſi. 183. reſutatio facta abſque cauſa in prin. lib. 4. Nam & aliàs ſi in fraudem facta ſit, æquè reuocatur ac donatio, l. j. §. vlt. ff. quæ in frau. cre. & lare Pau. Caſt. conſi. 135. dubium facit, lib. j. Eſt enim vtriuſq; & donationis & remiſſionis ſiue renuntiationis eadem ratio, maxime quanti ad cauſam l. noſtra pertinet. Ergo & idem ius ſeruari debet. l. illud. ff. ad leg. Aquil. cum ſi. Praſertim quia licet l. noſtra ſit exorbitans, eſt tamen fauorabilis, vt abundè ſuprà diſſeruimus. Ideo extendenda eſt ex eadem ratione ad aliū cauſam ſecundū Fran. Aret. in l. Titius, in prin. ff. de libe. & poſth. & Soci. conſi. 93. teſtamētum præmiſſum, col. iij. l. ite iij. & lare diximus ſuprà in verbo, libertis. Maxime verò ad eum cauſam qui poteſt comprehendi ſub lara & impropria ſignificatione cauſis (exprefſi, quando & id procedat in odioſis, penalibus, & correſtorijs,) per l. filium. ſiad Maced. iuncta l. iuſta. ff. de verbo. ſign. & in auth. vt hi qui obli. ſe per. hab. res mino. in prin. & ibi gloſam verbo ad curationem, & Ang. & etiam glo. in auth. minoris debitor, in verbo, curatorem. C. qui dat, tuto. poſſ. & j. glo. in c. quia periculolum, in verbo, de episcopis, de ſent. ex com. lib. vj. & in c. j. de temp. ordi. eo. lib. & in c. j. in verbo, beneficia, & ibi Domi. ſuper ea glo. de rer. permura. eo. lib. & in cle. j. in verbo, eligatur. & ibi quoque Paul. Liaz. Lap. Anto. & Imol. de elect. & in cle. j. in verbo, gregibus, de deci. Bal. in l. quodd. verò. ff. de legi. Imo. Raph. Cu. & Pau. Caſt. in l. ſi verò, §. de viro. ff. fol. mar. Idè Imo. in l. j. §. ſi ſuper. ff. de don. cau. mort. & in l. vlti. ff. de hæred. inſti. Anto. in c. vlt. col. xxxix. ſal. l. primo quando verba, de conſue. Anto. Roſel. in ſuperſcrip. conſ. xxv. Calca. Titius nobilis, in ſi. Barb. qui ad hoc multa adducit inter conſi. eiufdem Calca. conſi. xxvj. illud afferam in medium, col. x. Alex. in l. iij. §. ſi procurator, in ſi. ff. quod cuiſquis iur. & in l. cum ex cauſa, quam legit cum l. tempus, in duobus locis. ff. de re iud. ſin l. col. ij. verſi. ite quia lex. ff. de leg. j. & conſi. cxxvj. nec arguēdi, col. pen. verſi. & poſſimè, lib. ij. & conſi. cxij. perſpectis hijs, col. ij. lib. vj. vbi adducit multos conſor. & Soc. in ff. fol. mar. col. j. & in l. j. col. iij. verſi. cōfirmo hoc ratione. ff. de vulg. & pupil. ſubſtit. vbi & ad hoc alia allegat. (& Fran. Balb. in traſt. præſcrip. in iij. q. princ. j. part. prin.)

179
Confirmatio
præcedētium.

¶ Cuius rei eſt optima ratio. Nam cum res ipſa continetur ſub lara ſignificatione verborum, & in ea eſt eadem ratio, quæ mens legis eſt, vt eſt text. melior de iure, in l. ſcite oportet, §. aliud autem, verſi. ſed & ſi maximè. ff. de excu. tut. prout dicit Bal. in l. j. col. pen. ff. fol. mar. cum alijs multis cōcordan. à me citatis in noſtris commentarijs conſuetud. tit. ix. §. xxvij. Sequitur quod ea res venit ex mente legis, adeoq; ex lege ipſa, nō ex extensione, per l. nominis & rei. §. ex legibus. ff. de verb. ſignifi. cum multis concord. etiam à me congeſtis ſuprà in verbo, libertis, verſi. xlv. incip. quorum ſententia, propterea hoc cauſu non agimus de extensione legis exorbitatis, aut correſtiuz (nam & de lege quoq; correſtiua loquuntur ij quos ſuprà citauimus) ſed potius de mente comprehenſiua. ¶ Sed hoc tamen primo loco intelligas, vt videlicet hæc l. procedat in renuntiatione ſiue remiſſione iuris iam quaſiti, prout intelligit Corn. d. conſi. xj. lib. iij. Secus autem in renuntiatione iuris futuri, & nondum quaſiti, per id quod pulchrè voluit Bald. in d. l. illud, col. iij. in iij. q. C. de ſacroſ. ecclēſ. Illud intelligens quod ſuprà diximus remiſſionem ſiue renuntiationem indigere inſinuatione, procedere quando ſit renuntiatio ſiue remiſſio iuris quaſiti, non etiam ſi iuris quærendi: verbi gratia, ſi filia dotata renuntiat patri, iuxta cap. ij. de pact. lib. vj. talis renuntiatio non eſt iuris quaſiti, ſed quærendi, id eſt, vt ipſe dicit, obuiat principio acquisitionis, & non eſt donatio. l. ſi ſponſus. §. ſi maritus. ff. de donat. inter vir. & vxor. l. quia autem, & l. Iulianus. ff. ſi quis omiſ. cau. teſta. Ideo non eget inſinuatione. Hæc ſerè Bald.

180
Hæc lex pro
cedit in renun
tiatione iuris
iam quaſiti, et
non in renun
tiatione iuris
futuri.

181
De eadem re.

¶ Et idem voluit ipſe Bal. conſi. 375. certū eſt, col. j. lib. iij. & nulla ipſius Bal. mentione facta, Pau. Caſt. conſi. 419. viſo puncto & alijs, col. j. lib. ij. At Bal. in priore loco nūcupatim reſere & ſequitur Alex. conſi. xxxij. præclare ſubſtituit, col. iij. verſi. nec inſinuatō, lib. iij. & Calca. qui ipſum Bal. allegat, in quodam conſi. d. conſ. xxv. col. viij. Anto. Cana. in d. traſt. inſinuationū. q. xlix. Barb. d. conſ. xlij. col. xvj. verſi. item eſt ponderandum, quod iſte, & ſeq. lib. j. vbi & alia multa colligit, vt probet non tantam haberi rationem iuris quærendi, quantam quaſiti, ſicut etiam facit l. Felix, in c. quæ in ecclēſiarum, col. xix. verſi. & iſta conſideratio, extra de quaſiti. & l. Iaf. conſi. 237. au rex Romanorū, col. iij. lib. ij. Phil. Dec. in l. ſeruus. C. de pact. & conſi. cclxix. conſultus, col. iij. verſi. & hoc eſt præſertim. Sed ego multò plura congeſi in noſtris comment. conſuetud. p. ſtatuicorum tit. ij. §. vlt. in glo. iij. quibus apertè probatur in nulla propè conſideratione eſſe ius quærendum.

¶ Quibus

183 ¶ Quibus etiam adde quæ diximus in nostris legibus connubialibus in glo. iij. in j. q. num. 28. illud igitur pro constanti, & supra in verbo, bona, versic. viij. incip. sed antequam. Et quod dicit Bald. consi. cccclxxv. certum est, lib. j. quod renunciare hereditariis, non est donare, per d. l. si sponsus. §. rogata. ff. de don. inter vir. & vxor. & quod scribit Paul. Cast. consi. cxxv. dubium facit, in princ. lib. j. quod licet dicatur renuntiationem factam in fraudem creditorum reuocari, id tamen intelligitur in renuntiatione iuris quæsitum, non etiam querendi, per d. l. si sponsus. §. sin autem. ff. de dona. inter vir. & vxor. & l. qui autem, in princ. ff. quæ in frau. cred. & l. j. §. verum autem. ff. si quid in frau. patro. & l. non fraudantur. ff. de reg. iur.}

Renuntiatio facta in fraudem creditorum, reuocatur in renuntiatione iuris quæsitum & non querendi.

Dominus remittens usulam pernam commisionis feudi, an ad hoc requiratur in sinuatio.

184 ¶ Sed & huc spectat quod ab eodem Bald. scriptum est in c. j. post princ. titu. quid iur. si post ali. quod si dominus remittit vasallo penam commisionis feudi, non requiritur insinuatio, quia magis dicitur indulgentia, quam donatio, per l. Modestinus, & l. in ædibus. §. j. ff. de don. & idem voluit ipse Bald. in l. si mulier, in f. ff. de condi. ob caus. & sequuntur Marti. Lau. & Card. Alex. qui id dicunt sing. in d. c. j. etiam post prin. & Ioan. Ana. in c. cum tu, col. penu. vers. quarto queritur, ext. de vsur. & Alex. in addi. Bart. in d. l. Modestinus. ff. de donat. l. as. in l. ij. col. xxvj. vers. xxxv. quarto. C. de iur. emphyt. Et facit quod tradit idem Bald. in addit. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, versic. xxij. Nam etsi etiam feudum esset ipso iure commissum, tamen intelligitur, si dominus voluerit, vt late dicemus inferius, in verbo, reuertatur, num. 10. fuerit tamen. Igitur donec dominus id declarauerit, & sibi incorporauerit, nondum est ius quæsitum.

184 ¶ Et idem in omni tali penæ remissione, vt scilicet in sinuatione non indigeat, dicit Bald. in l. j. col. j. vers. in text. putent. C. si rector prouin. quia non est, inquit, donatio, sed omisio lucrandi, & iterum (in l. si mulier, ad f. ff. de condi. ob caus. vbi querit, an si quis mihi teneatur actione iniuriarum ad mille florenos, & ego illi remisi an requiritur insinuatio: & dicit non requiri, quia non erat in bonis meis. arg. l. cum mancipia. §. cum emancipatus filius. ff. de collatio. bono. & l. Papinianus. ff. de inoffi. testa. & quia litus est potius ad animum non reuocare, quam donare, per not. in §. vlti. Instit. de iniuriis. Et idem (ait) dico in aliis penis maleficiorum, quia remittere in eis non est donare, sed nolle vt lege pœnali, arg. no. in l. peculium. §. si eos. ff. de pecul. & l. diuus. ff. de senatusconsult. Sylla. & l. metum. §. ex hoc, vbi gloss. ff. quod met. cau. & sequitur Alex. ibi. & iterum quod ipse Bald. consi. cclxj. primò queritur statuto cauetur, ante f. lib. j. (Imo in d. l. Aquilius. ff. de donat.) & Rom. in d. l. Modestinus, col. iij. versic. tertium dubium. ff. de dona. & Alex. in l. mulier. ff. de condi. ob caus. de quo tamen vide ipsum Bald. in l. si donationis. C. de donat.

Remittere penas maleficis non est donatio, sed est nolle ut lege pœnali.

185 ¶ Sed vt redeamus, huc proximè accedit quod eleganter consuluit Petr. Anch. consi. cccxxv. cuius exordium est, videtur prima facie, col. iij. quod l. cum auus. ff. de condi. & demonstrat, quam iam sæpius diximus esse huc nostræ l. magna quadam cognatione connexam, non habet locum in iure querendo, quem ita allegat & sequitur Barb. consi. liij. incip. præclare scripsit, col. xij. vers. modo in proposito, lib. ij. Quamquam in hoc vltimo contrarium tenuit Socin. consi. xcij. hoc capite, testamentum præmissum, col. vij. vers. nec ob. responsio, lib. iij. per not. per Bartol. in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. & per doc. in l. pen. C. de impu. & alien. subst.

L. cum auus. ff. de condi. & demonst. non habet locum in iure querendo.

186 ¶ Porro quod ad casum nostræ l. priuatim ac domesticè pertinet, ne frustra in aliis laboremus, In hanc nostram sententiam faciunt verba huius l. quæ non conueniunt bonis querendis. Primum cum dicat bona omnia. Nam ius nondum quæsitum, nondum etià est in bonis nostris, l. substitutio. ff. de acquir. rer. domi. (vbi substitutio, quæ nondum competit, extra bona nostra est, & etiam arg. l. rem in bonis, eo. tit.) & l. scribit, in prin. ff. de aur. & argen. lega. & l. nemo. §. illud queritur. ff. pro socio, & l. pretia rerum. ff. ad leg. Falc. & est tex. omnium meo iudicio optimus, in l. profecticia. §. si pater. ff. de iur. doti. & in l. j. §. verum autem. ff. si quid in fraud. patro.) & expressè voluit Bald. in l. j. col. xij. vers. sexto arguo. C. qui admi. per d. l. pretia, & in l. pupillorum, col. j. C. de repud. hære. & non nihil in c. j. §. iniuncta, col. ij. vers. quarto verum, tit. de pac. iura. fir. & Pau. Cast. consi. clxxvij. donatio, col. j. lib. j. Philip. Dec. consi. xxij. cuius superscriptio incipit, mulier cum propter inopiam, col. ij. vers. ad hoc responderi. Item verbum, reuertatur, quod non nisi de bonis & iuribus antea donanti acquisitis intelligi potest, vt diximus plenè & probauimus supra in verbo, libertis, vers. 112. incip. his autem Corn. & Alex. rationibus. Et ideo cū verba l. nostræ non conueniant istis bonis querendis, ergo nec in iis habet locū dispositio ipsius liij. §. toties, & ibi Bar. ff. de dam. infect. cum similibus supra adductis in d. gl. libertis, in prin. Propterea & Soc. ipse consi. liij. viso instrumento donationis, col. pen. vers. quo fundameto, lib. 4. consuluit expressim l. hanc ipsam non habere locum in renuntiatione donationis nondum acceptæ, & ex qua ideo nullum adhuc ius fuit quæsitum, iuxta no. in l. si ego. ff. de neg. gest. & in c. si tibi absenti, in prin. lib. vj. Et idem in omni iure querendo voluit ipse Soc. in l. j. ad f. & ibi quoque Philip. Dec. col. iij. vers. tertio in d. l. C. de pactis, & l. as. consi. cluij. in causa mota, col. antepen. vers. nonò principaliter, lib. ij. & Anton. Rubens consi. xij. visis & diligenter consideratis, col. iij. vers. secundò principaliter.

Ius nondum quæsitum non est in bonis nostris.

187 ¶ Similiter & in casu Baldi in d. l. illud. C. de sacro. eccles. videlicet cum filia dotata futuræ successionis renuntiat, multi expressè tenuerunt huiusmodi renuntiationem non reuocari ex hac l. susceptis postea filiis, propter rationem, quam iam ex ipso Bald. diximus, quoniam scilicet ius nondum erat quæsitum & ita nuncupationem consuluit Corne. consi. xj. in præsentia consulatione, col. iij. vers. nec etiam videtur, iunctis iis quæ dicit col. pen. vers. nec obstant ea quæ adduxi, lib. iij. &

Filia dotata renuntians future successionis, huiusmodi renuntiatio reuocari non potest.

confi.ccvj.vifo fuprafcripto themate, col.vij.verf.coadiuuantur,iunctis iis quæ antè dixerat, eo. lib.ij. & ipfe Soc.in l.j.col.j.verfi.fecunda cõclufio. C.de pact.&c. confi.xxxix.in quæftione quæ vertitur,col.vlt.lib.ij.vbi ita dicit vidiffè confultũ à Ioan.Bapt.Cacia.& illius confi. fubfcripiffè doct.Perufinus,afferentes & hoc quoq; Bal.confuluiffè.Et idem quoque tenuit idem Soc.d.conf. liij.col.ij.verfi.fecundò refpõdetur,lib.4.vbi dicit & hoc renuntiet plerofque doct. modernos in l. ij.ff.fold.matr.qui & ipfi dicunt,vt idem refert,ita quoque confuluiffè Ang.Perig. & Leonem à Carpellis. Sed & poftea idem Socin.col.v.verfi.& per prædicta,dicit ite de Senis confuluiffè, & fuo confi.fubfcripiffè Bal.à Bart.Philip.Corn.& alios plures folennes doct.& idem Socin.in d.l. j.ad fi.C.de pact.vbi etiam dicit hoc Senis confuluiffè, & effe nouam limitationem ad noftram & ibi quoque Dec.vbi fuprà.& Fran.Curt.iunior col.ij.num.9.& Alcia.in verbo,fultulerat, vbi & in hoc expendunt eum tex. Idem præterea cõfult Alex.dicto confi.xxix.præclare fubtiliter, col.vlt.lib.4.vbi de hoc dicit effe cafum in d.c.ij.de pact.lib.vj.iuncto eo quod voluit glo.vlti.abi. Nam illic dicitur,quòd fi filia,cum datur nuptui,renuntiat fuccelfioni paternæ, non poterit nec ipsa nec filij ipsius poftea fufcepti venire contra huiufmodi renuntiationem,vt voluit d.glo. Et id quoque dicit Alex. effe de mente omnium tenentium filios non poffe venire contra renuntiationem matris factam in contractu dotali,fi veniant ex perfona ipsius,vt per Bal. & alios in l. vlt.C.de pact.Imo in Lqui fupersituis,col.ij.ff.de acquir.hæred.cum aliis prope infinitis concord, quos videbis in noftris confuetudinibus,tit.xvij.§.item xvij. Idem quoque exprefse voluit Phil. Fran.in d.c.ij.in fi.per glo.ij,quam dicit menti tenendã,de pact.lib.vj. (Iafon confi.cliiij.in caufa mora,col.antepen.verfi.nonò principaliter,lib.ij.vbi & id dicit generale in omni iure quarendo.) Phil.Dec.in l.pactum,col.v.verfi.vltimò notandum eft.C.de collat.& confi.clxxxj.fatis nota eft quæftio, in fi.Hercul.in d.l.ij.& ibi quoque Thom.Parpal.in repet.col.vij.verfi. & ifta ampliatio. ff.fol.matr.(Carol.Ruin.conf.clxix.de tribus,col.)num.2.& turtius col.feq.nu.11.lib.) & confi.lx.de re quidem,col.j.num.14.lib.ij.) Anto.Rubeus confi.xcix.vifo cafu mihi propofito.

188

De eadem re.

¶ Et hoc proculdubio verum eft,non ea tantum ratione,quam de iure quærendo diximus, fed & aliis duabus minimè contemnendis. Primùm enim quia cum filia renuntiat in contractu dotali, præfumat cogitaffe de liberis,vt pleniffimè diximus fuprà in præfatione (verfi.lxix.incip. fed hæc intellige,vt videlicet quis in dubio. Et ideo non habet locum hæc l. ex communis noftrorũ fententia,vt etiam latè diximus in eadem præfatione,verfi.lxij.) incip. ex quo fit quòd fi donans. Quam rationem vltra eam quam diximus,expendunt Corn.d.conf.ccvj.col.vij.verfic. ita eft aduertendum,lib.ij.& Soc.d.conf.liij.col.ij.lib.ij.& Phil.Franc.in d.c.ij.de pact.lib.vj. Item quia hæc donatio fit ob caufam dotis.In iftis autem donationibus ob caufam nõ habet locũ hæc l.vt fuprà diximus in hac eadem gl.Et hanc quoq; in hoc cafu rationẽ etiã adferunt Alex.d.cõfi. xxix.lib.3.& Cor.d.conf.ccvj.vbi nuper citauimus & Dec.in l.j.C.de pact.& d.conf.clxxxj.in fi. ¶ Intellige fecundò ea quæ diximus in renuntiatione fiue remiffione libera ac gratuita,de qua & ipfi locuti fumus,quòd fi non gratuita fuerit,ea certè non obinet vim donationis,vt plenè tradunt Bald.& Angel.& alij in l.contra.§.fi filius,per text.ubi, qui ad hoc eft optimus,ff.de pact. & Bart.in l.j.ff.de tranfactio.& etiam intelligunt ceteri omnes quos fuprà citauimus, & omnibus id palam eft. Nam nec donatio non gratuita eft propitiè donatio.l.j.ff.de donatio. & latè fuprà diximus,nec huiufmodi remiffio non gratuita requirit inifinationẽ,vt per Anto.Cana.in tract. inifinationum.q.xlvj. (& Iaf.in d.l.contra.§.fi filiusfamilias,col.ij.num.8.ff.de pact.) & ante eos Bald.quem non citant (in d.l.quin etiam.ff.de calumnia.&c.) in l.fi donationis.C.de donatio.& in l.fi inter.C.deolutio.(& confi.cclx) primò quæritur, in fi lib.j.) Quòd fi partim gratuita fit remiffio,partim non gratuita,ea etiam partim eft donatio,partim non eft,vt exprefse voluit Bald. d.conf.cclxxv.certum eft quòd filia,lib.ij.& Paul.Caft.conf.cclxxxv.fine dicamus,col.j.in ij. locis,lib.j.& Alcia.in l.alienatum.§.donationis.ff.de verb.fign. atque etiam ita intelligit omnes quos fuprà poft princ.huius quæft.citauimus. Et ad hoc quoque optime faciunt quæ fuprà diximus in donatione facta viliori pretio,iterumq; in donatione remuneratoria,in ij.declaratione, rursumq; in donatione ob caufam,in ij.etiam limitatione.

190

Renuntiatio
fimpliciter fa-
cta,an præfu-
mat gratua
ta.

¶ Sed hoc in loco in dubium vocat vtrum fi renuntiatio fimpliciter facta fuerit,præfumat in dubio effe gratuita,an contrà non gratuita. Et allegat Ioan.And.quo loco fuprà citauimus,videlicet in addit.Specul.tiru.de inftru.edi.§.porrò,in addit.vlti.quæ eft in penu.col.voluiſſe onus probandi ei incumbere,qui dicit gratuitam.cum quo conuenire videtur Bart.in l.j.ff.de tranfactio.per d.l.contra.§.j.ff.de pact.& l.ij.§.nunc de effectu,ff.de lib.legat.& quia etiã quis in dubio donare non præfumat,per l.cum de debito,ff.de prob.& optime facit l. donationis.C.de donatio. ¶ Ego verò fi de fimplici renuntiatione conſtar,crederem ei onus probandi incumbere,qui diceret non fuiſſe gratuitam,ficuti cum de donatione etiam fimplici apparet,ea fimplex & libera præfumeretur,nifi probaretur ob caufam facta fuiſſe. Statum enim ei,quod fimpliciter & prima ftatim fronte apparet.l.cum precibus.C.de fide inftru.quæ loquitur nuncupatim de inftrumento donationis. Et alleganti qualiter aut caufam,de qua non conſtat,incumbit onus probationis.l.ij. ff. de probat.cum fimil.Sed tu de hoc omnino vide Anto.Cana.in d.tract.inifinationis,in d.xlvj.q.

192

An hæc l. ha-
beat locum in

¶ Intellige tertio non procedere in renuntiatione (nifi potius donatio dici debeat) iuris etiam quæſiti,quæ fieret ad eius commodũ,à quo antè ad donantem gratis prouenerat,verbi gratia,tu
nulli

mihi donaueras fundum, eamq; donationem acceptaueram. Ideoq; mihi erat ius quaesitum, atq; vt nostri per quandam metaphoram dicunt, radicatum, id est, quod iam radices egerit. Nam & Plin. lib. viiij. c. vii. scribit frumenta multis radicari fibris; vt inde obiter scias, id verbum esse latinum. Sed vt ex semita in viam redeam, Posteaquam tu mihi quidem acceptati fundum donasti, eidem fundo renuntio ad tuū ipsius commodū: Certē non est locus huic l. quantus ac qualiscun que is fundus sit. Nam & si aliū qui perdit lucrū iam quaesitū & incorporatum, vt hoc quoq; verbum cum nostris vsurpem, & eo quidem libentius, q; & Plin. ipse lib. xxiij. c. xxiij. verbo con corporandi eodem sensu vsus est, vnde & incorporatio in rub. & in l. iij. C. de bonis vac. & incor por. lib. j. quo etiā vocabulo vititur Columella, sed in alio sensu, in lib. vj. c. ij. Corporare autem, vt id obiter dicam, aliud significat, nempe interficere & veluti corpus solum sine animo relinquere, vt tradit Nonius Marcellus auctoritate Ennij & Actij. Qui igitur perdit lucrum incorporatum, id est, in cetera bona nostra veluti in vnum corpus redactū, dicitur pati damnum. l. ij. §. merito. ff. de legat. primo, & l. non amplius. §. vlt. & ibi glo. Dyn. Bar. Ang. Imo. Alex. & recentio res. ff. de legat. primo, & l. liberto octoginta. §. vlt. de bonis liber. & l. si is cui, in fi. co. tit. glo. in l. j. §. si quis propter inundationem, in verbo, per in integrum restitutionem. ff. de ita actūq; priua. Bald. in l. cum te sponat, in princ. post Cyn. ibi. C. de donatio. ante nupt. & in l. iubeamus, la. j. in fin. C. de sacrosanct. eccles. & consil. 386. proponitur quod frater, lib. j. cū infinitis propē concord. a me con gressis in commentariis nostrarum consuetudinum tit. ij. §. vlt. in glo. iij. Hoc tamen non proce dit, cum id lucrum ad eum redit à quo antē processerat. Neque enim videtur pati damnum, in commodum, aut penam, ex sententia glo. not. in l. si ita stipulatio facta fuerit, & ibi quoque Bar. & alij, praesertim las. in fin. qui hoc multum commendat. ff. de verbo. obligat.

*donatione ei
facta qui prius
donauerat.*

*Incorporandi
verbum.
Concorporan
di & similia.*

*Lucrum incor
poratum per
dens damnum
patitur.*

*Nisi ad eum
redit à quo
processerat.*

*Confirmatio
praecedendum.*

*Donatio non
reuocatur ob
ingratiuitudinē*

De eadem re.

*Minor non po
test sine solen
nitate iuris a
lienare rem
immobiliem.*

*Obligatio an
tidoralis non
impedit repa
titionem inde
biti soluti.*

*Hactenus pro
cedit in renun
tatione siue
remissione iu
ris aut debiti
sue rei certa
& indubitata.*

*Nam talis re
missio non in
diget insinua
tione.*

⁹⁹ ¶ Et hoc admodum confirmat, quod egregie & eleganter voluit Andr. Pisanus doct. non minus illustri quā antiquis in l. si tibi pecunia, ff. si certum pet. quod si tu mihi donans rem quampiam, quam tibi antē donaueram, hāc posterior donatio, quā tu scilicet mihi fecisti de ea re prius tibi à me donata, non reuocabitur propter ingratiuitudinem, sicut aliae donationes: quoniam tu ob illam priorem donationem etas obligatus naturaliter ad remunerandum, vt est text. in l. sed & si lege. §. consulit. ff. de petit. hāc ed. idco postea eandem rem mihi redonando, videris fecisse causā remunerandi. l. si verō non remunerandi. §. idem Papin. ff. mandat. Ex quo consequens est non reuocari ob ingratiuitudinem, per text. & glo. in l. si pater. ff. de donatio. de quo latē diximus suprà in donatione remuneratoria. Et hanc sententiam sequitur lason omnium recentiorum doct. an tistes, ibi in fin. etiam reclamantibus Guil. Cum. & Alber. in eandem l. Et facit quod suprà dixi mus de donatione mutua, in qua vterque caput, nu. 105. incip. item alio modo.

¹⁰⁴ ¶ Illius quoque opin. & hanc nostram in casu huius l. non mediocriter fulcit, quod sing. consulu it Paul. Cast. licet non omnino constanter, consil. clxxj. cuius caput est, in casu praesenti visis omni bus, col. j. lib. ij. quod in huiusmodi donationibus, eis scilicet factis, qui ante eandem rem donaue rant, non requiritur consensus sanguineorum aliā requisitus à statuto, tanquam hāc donatio nes plus fauoris & priuilegij habeant, quā cetera de aliis rebus facta, arg. d. l. i. verō non remu nerandi. §. idem Papianus, & not. in l. fundum per fidei commissum. in princ. ff. de leg. j. Quanquam hoc nuncupatum reprobat las. in l. cum filiofam. col. xij. versic. item ad de. ff. eod. de leg. j. per tex. in l. iij. C. si aduert. donatio. vbi minor non potest sine solennitate iuris, & ita sine decreto iudicis consentire patri volenti alienare rem immobilem, quā ante à patre habuerat, de quo & nos ali quid diximus in nostris legibus connubialibus in glo. v. num. 54. sed hoc singulariter & seq.

¹⁰⁵ ¶ Sed & hanc partem non modicum fulcit quod licet obligatio antidoralis non impedit repeti tionem indebiti soluti, vt voluit glo. in Lex hoc iure, in verbo, obligationes, ad fin. ff. de iustitia & iure, & diximus suprà in hac eadem glo. nu. 68. incip. sed tamen ne quis erret. Id tamen intelligi tur, cum aliud soluitur. Secus autem si illud idem quod prius datum fuerat, & ex quo nata erat ea obligatio, per text. sing. in l. si testamento. §. j. versic. propterea quod creditor, & ibi Dyn. Bar. qui id declarat, & qui cum text. dicunt singu. ff. de fideiuss. Ang. in Lex hoc iure ad fin. & las. in l. si procuratori falso, col. iij. versic. aduerte tamen. ff. de condi. causa. dat. Ego autem quantū ad casum l. nostrae pertinet arbitror ei non esse locū in huiusmodi specie, de qua tractamus, per ea quae su prā diximus tum de donatione remuneratoria, tum de donatione mutua, in qua vterque caput.

¹⁰⁶ ¶ Intellige quartū vt lex nostra procedat in renuntiatione siue remissione iuris aut debiti, siue rei certae & indubitatae, vt loquitur l. j. ff. de transact. de qua scilicet liquet testibus instrumentis, aut aliis documentis: secus si de ea nulla aut non idonea, siue dubia sit probatio, qua tunc non est donatio. & eam potest facere tutor aut quiuus alius administrator, vt dicit gloss. in d. contra. §. si filius, in glo. vlt. ff. de pact. & in Imperatores, in glo. j. in fi. co. tit. & apertē innuit alia glo. in l. pa ctum curatoris, & ibi Barr. Ang. & Salyc. C. eo. tit. & Bal. in l. j. col. j. C. de bon. mater. & in c. cum contingit, circa medium, extra de transact. Bart. consil. xlvij. nunquid tutor, ante fin. (Angel. in l. pen. col. ij. versic. quinta fuit. ff. de duob. reis. Rom. consil. 50. idem in praefata.) & Petr. Anch. consil. cxxxvj. ex consiliis, post princ. & latē Alciar. in l. dedisse. ff. de verb. sign. & latē Phil. Deci. consil. cxcxvij. non patitur, col. vlt. & apertissimē probat text. in l. praesens. C. de transactio.

¹⁰⁷ ¶ Nam nec talis remissio indiget insinuatione, secundum Bald. Ang. Salyc. subdubium tamen, & Paul. Cast. in d. §. si filius. Ex quibus Ang. dicit glo. ibi esse singul. & Bald. Ang. & Pau. Cast. in l.

tale pactum, in princ. ff. eo. tit. & Bal. in l. in personam, in addit. eodem quoque tit.) conf. cccxxj. præsупposito, lib. j. & Raph. Co. conf. xxij. testator filio, col. iij. Rom. in l. Modestinus. ff. de don. Paul. Cast. in l. j. ff. eo. tit. Alex. qui dicit signanter notandum & Anto. ab Alexan. & Ias. in d. l. pactum curatoris. & idem Alex. in l. Nefennius. s. si debitor, in ff. ad leg. Falcid. & in d. l. si mulier. ff. de condit. ob caus. & Barb. conf. xl. illud afferam in medium, col. xvj. versic. item est ponderandum, lib. j. & Anton. Cana. in tract. insinuationum, in xlvj. quaest. & Alciat. in d. l. dedisse. ff. de verb. signifi. Et bene facit tex. in l. si tutor, in princ. ff. de iurei. Et quod voluit Bald. conf. cv. factum tale est, domina Anerana, col. vlti. versic. respondeo quatenus, lib. iij. (nec talis item remissio simoniam inducit secundum Panor. in c. veniens, l. j. & ibi Philip. Dec. col. ij. versic. secundo limitatur, extrâ de testibus. Angel. Clauas. in summa, in verb. simonia, l. ij. versic. xl.)

Nec talis remissio simonia inducit.

198

Donare qui nō potest, nec ius aut debitum remittere potest.

199

Satis rem sufficiens relinquere, quam ius ipsum gratis remittere.

¶ Verum contrarium, vt videlicet remissio debiti non liquidi habeat vim donationis, nec tutor aut curator aut alius administrator, qui non potest donare, nō etiam possit tale ius aut debitum remittere, tenent Bald. Salyc. sibi contrarij, & Raph. Fulg. in l. j. C. de pact. & idem Fulg. & Ias. in d. s. si filius. Imol. in l. ex duabus, la. ij. col. viij. (& ibi etiam Franc. Aret. col. x. versic. amplius credit.) ff. de duob. re. & Alex. sibi etiam contrarij conf. xxj. viso instrumento syndicatus, col. iij. versic. & dato etiam, & seq. lib. j. & Alciat. sibi contrarij, in d. l. pactum curatoris. C. de pact.

¶ Nam licet, inquit propē omnes, nullæ diutius appareant probationes, tamen in futurum (inopinata quædam) poterunt emergere. admonendi. ff. de iureiur. (& l. Lucius. s. vlt. ff. ad senatus. Trebel.) & l. diui. in princip. ff. de pœn. & l. sub prætextu instrumentorum. C. de transact. & l. sub specie. C. de re iudic. (& omnium optimè in l. argentiarius. s. cum autem. ff. de eden. & in l. quidam. s. j. ff. de furt.) cum simil. Ideo satius est rem suspensam relinquere, quàm ius ipsum gratis remittere, quia prosperior fortuna poterit succedere, quo probationes prima quaque occasione suggeret. Et videmus quòd dubius euentus iuris, de quo non liquet, est alius æstimationis, licet non tantæ. l. Lucius. s. vlt. cū gl. ff. ad Trebel. & l. in lege falcidia, in prin. & l. Titio. & l. in quantitate. s. j. ff. ad leg. Falc. & l. propter. ff. famil. herc. & l. si seruus, in prin. ff. de cond. furt. & auth. nūc & si hæres. C. de litig. & not. in l. ij. C. de resc. vend. cū tractatur an in transactione habeat locum ea l. & videtur facit tex. à speciali in d. l. tutor, in prin. ff. de iureiur. & l. voluit etiam Sig. conf. lxxj. factū sic se habet: dominus episcopus, col. ij. versic. præterea non est dubiū. Et faciunt not. per Imol. Pau. Cast. Alex. Fran. Aret. & Ias. in l. seruū filij. s. si statuliberū. ff. de legat. j. Corn. conf. ccvj. viso superscripto, col. iij. versic. & alia spes, lib. j. & facit etiam tex. in l. si quis vxori. s. vlt. ff. de furt.)

200

Remissio debiti non liquidi non minus indiget insinuatione, quàm ea que fit de liquido.

¶ Ideoq; singul. scribit Bald. in tractatu de pactis, col. xij. versic. item quæto pactum liberatorium, quòd huiusmodi remissio debiti non liquidi, nō minùs indiget insinuatione, quàm ea que fit de liquido, habita ratione pretij, quo vendi potuit. Sed & Signor. in conf. lxxj. factum sic se habet: dictus episcopus, col. ij. versic. sed tu dic, contra tendit, quòd licet prælati vel tutor possit remittere debitum non liquidum, tamen in hoc requiritur decretum, per gl. quam dicit ad hoc no. in l. non solum, in verbo, dedisti. C. de prædi. min. & in l. vlti. glo. vlti. ante fin. C. de transact. & Ioan. And. in c. ij. de transact. & alia quæ ibi allegat. Nam & tantū censetur esse in patrimonio nostro, quàm æstimatur dubius ille euentus iuris non liquidus, per d. l. in lege, & d. l. Titio, & d. l. si seruus. Et hanc opin. in casu l. nostræ sequitur Ripa hic in xvij. quaest. Nam verisimile est remitterem, si cogitasset de liberis futuris, non tã facile remississet, sed expectasse prosperior probationis fortunā.

201

Autoris ea de re sententia.

¶ Ego verò huic sententiæ neque omnino accedo, neque planè dissentio, sed id totū arbitrio iudicis relinquo, qui æstimabit quantitatē debiti, qualisq; is sit qui dicitur debitor litigiosus, nec, an alius, qui faciliè possit aut non possit interuocare futuras probationes, facilitatemq; aut contra difficultatem futuræ probationis, (ex sententia Bald. in l. in minoribus, in ff. de minor. cū loquitur de minore transigente super dubio. faciliè transigendo. & in c. j. in prin. col. iij. versic. quæto an vasallus tit. de prohib. feud. alien. per Feder. cū dicit, nam si res possit faciliè liquidari, &c. Atque etiam) plūne an minùs fuisset donans impensurus ad competendas probationes, & exigèdum debitum, quàm commodi ex exactiōe relaturus, perpenso scilicet laborum, impensarum, iudicialisq; tædij calculo, iuxta l. mediterraneæ, & ibi not. per Bart. & Ang. qui eam l. legit cum l. nemo. & Ioan. Plat. & Alex. in addit. ipsius Bart. C. de anno. & trib. lib. x. & quod voluit Ang. in l. j. ff. de duob. reis. (Rom. qui loquitur in remissione debiti à tutore facti. d. conf. 50. versic. item dicendū.) & Alex. d. conf. xxj. col. ij. versic. & idem videtur, lib. j. Ias. Philip. Deci. & Alciat. in d. l. pactum curatoris. Hæc, inquam, omnia & similia iudex pendens, statuetq; vtrum donans verisimiliter remississet, an non remississet, si de liberis cogitasset, vt suprà latè diximus in verbo, omnia vel partem aliquam, versic. xxvij. incip. in huius autem rei consideratione, & tribus versic. sequent.

202

Remissio debiti non procedit in remissione debiti ususuarij.

¶ Intelligit item & quintò Ripa in d. q. xvij. non procedere in remissione debiti vsuarij, per glo. not. quæ ius facit tutoribus, & curatoribus, & alijs administratoribus remittendi debiti vsuarij, in l. præfens. C. de transact. quem ibi sequuntur & comprobant Bald. col. ij. in ij. quaest. Salyc. Franc. Aret. Ias. & Alciat. in l. pactum curatoris. C. de pact. & Bal. qui illam glo. dicit sing. in l. etiā, ad medium. C. de fideicom. & Ioan. Ana. in c. eū tu, col. vlt. in v. q. extra de vsur. Et ego id quoq; haud grauatim approbo, tum quia huiusmodi remissio fit ex necessitate bonæ fidei, quā quisque tenetur agnoscere, quod Græci *ὁρῶντες* dicunt, etiā administrator rei alienæ. l. quores. s. sicut. ff. de admin. tut. & quod not. gl. in c. bonæ, l. e. ij. in verbo, diffidere, ext. de postu. prælat. cum simil. Tum quia fit

quia fit ad exonerationem animæ, quam verisimiliter remittens præfert suis ipsius liberis, ac cūctis rebus. l. sancimus. C. de sacrosanct. eccl. & c. Marthæus, extra de sponfal. & c. præcipimus. xij. q. j. Et ita quod si id debitor vfurarium iam exegisset, posteaq; debitor relinquere, non haberet locum l. nostra: quia id magis esset restitutio rei malè exactæ, quàm donatio aut liberalitas, vt plenè diximus, ex multorum sententia supra in verbo, libertis, vers. lxxxvij. incip. sed tu tamen hic aduerte, cum præcedenti. Igitur id multò magis procedit in remissione nondum exacti sue soluti, quæ & non exigit insinuationem, etiam si excedat summam quingentorum solidorum, secundum Imol. in c. cum contingat, col. antepen. extra de iureiur. ita limitans quod supra diximus, remissio nem debiti vel iuris requirere insinuationem. Sed & de iure ciuili, quod vfuras permittit, remissio futurarum vfurarum non requirit insinuationem. l. Modestinus. ff. de donat. nec præteritarū quoque, secundum glo. Bart. & alios ibi.

- 103 ¶ Intellige sexto, ex eodem Ripa hic in xij. quæst. non procedere in renuntiatione litis, contra Socin. aliud expressè tenentem consi. xx. in facto præsupponitur, col. vlt. versic. sed etiam alio, lib. iij. Nam aut, inquit Ripa, quis liti simpliciter renuntiat, & præsumitur id facere non animo quidè donandi, sed quia inter agendum animaduertit sibi ius non esse in re controuersa, secundum glo. in l. si maritus. §. si negauerit. ff. de adul. quam ad hoc reputat not. & sequitur Bal. in l. postquam liti, in iij. q. C. de pact. & idem Bal. qui dicit menti tenendum in l. transigere, in xj. oppo. eademq; vlt. C. de transact. & in c. cum in vestris, paulò ante fi. extra de elect. Cui adde etiam tex. in l. si aduerfarius. & ibi Bal. Saly. & alios. C. de fide instr. quem & ipse Bal. ad id dicit sing. in c. cum venerabilis, col. vlt. vers. sed quid si quis, extra de excep. t. & eum quoque in id expendit ipse Bal. in c. j. §. iudices, ad fin. tit. de paci. iur. firm. vbi ex ea dicit quod renuntians appellationi, fatetur se habere malam causam, & tex. in l. rem non nouam. §. vlt. C. de iudi. & in c. per tuas, j. in fi. cum dicitur, non expectata sententia quasi malè conscius cecit, & ibi Ioan. Ana. & Fely. vtrunque in vlt. nor. de simo. & in c. dudum ecclesie, in fi. iunctis præcedentibus, & glo. vlt. extra de elect. & idem etià voluit Bal. si soletur legitur, in d. c. bonæ, l. e. ij. col. ij. vers. ibi diffidere, per illum tex. extra de postul. præla. Raph. Co. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. & Raph. Fulg. & Alex. in d. l. postquam. & idem Alex. in d. l. si pro fundo, ad fi. C. de transact. Fely. in c. colum. ad fi. de rescrit. & ipse Soci. d. cons. xx. col. 2. vers. ex quo ergo renuntiaui, lib. iij. Adde item & hanc rationem, quoniā non est verisimile quempiam ei donare, cum quo litigat, per not. in l. suus. C. de repud. hæred. Aut, vt redeamus ad Ripam, renuntiat aliquo dato, & tunc licet vim habeat donationis, non tamen simplicis, sed ob causam, in qua l. nostra non habet locum, vt & supra diximus.

- 104 ¶ Et ego quidem in posteriore membro Ripæ assentior, quoniā cum renuntiat non est gratuita & libera, ea quidem donationis vim non obtinet, vt diximus supra in hac eadem quæst. vers. 189. incip. intellige secundò. At in priore casu, cum scilicet quis simpliciter renuntiat liti, res est dubia. Neque enim qui renuntiat liti, continuò fatetur ius aduersario esse in re litigiosa, vt probat tex. in l. si te, vbi hoc not. Bal. qui illum tex. dicit sing. C. de ingenu. manu. & voluit etiam Ro. qui illū tex. dicit sing. in sing. 786. incip. dicit l. postquā. Lancelo. Deci. Ias. & Phil. Dec. in d. l. postquā, vbi & Bar. ante ceteros videtur esse in eadē sententia, cum dicit, quod si reus renuntiat liti, actor propterea nullam consequitur ex eo actionem, si nullam autē habebat, per l. iurifigetium. §. quinquimo, & l. si vnus. §. pactus. ff. de pactis. & ita quoq; tenent ipse Bar. & Bal. in d. l. si pro fundo, per illum tex. C. de transact. Bart. Imol. Raph. Com. Alex. Franc. Arct. & recentiores in d. §. nihil commune. Bal. in l. j. col. iij. C. com. de legat. & in cap. pastoralis, in fi. extra de caus. poss. & proprie. Saly. in l. transigere, in ix. oppo. C. de transact. Antro. in cap. cum dilectus. col. iij. de caus. poss. & proprie. & in c. in literis, col. v. de resit. spol. Raph. Com. cons. cxvii. domina Carcina, col. ij. vers. nec obstat quòd vxor. Pan. in c. sollicit, col. iij. vers. contra hunc intellectum, extra de resit. spolia. Cardi. Alex. in summa iij. quæ. col. xv. vers. quid autem si post renuntiationem & laci in l. si cur maior, col. 2. vers. tertio not. (post Bal. ibi in prin.) C. de repu. hære. Quanquam non id probat text. in d. l. si te, quo omnes inniuntur, sed id tantum dicit, eum qui seruitus questionem mouerat, renuntia do causæ, nec nocere quicquam nec prodesse ad ingenuitatis probationem. Nam id verum est, etiam si id agens videtur confiteri illū esse ingenuū. neq; enim illa confessio eum faceret ingenuū, qui non est, vt probat ille text. & alius similis, quæ allegat gl. ibi in l. diui fratres. ff. de lib. caus. Vt omitam quòd si renuntiendo liti videatur fateri eum non esse seruū, non propterea fatetur esse ingenuū, quia potest esse libertinus. Verum illa sententia confirmatur ex tex. in l. alia. C. de his quib. vt indig. vbi non videtur succumbere qui liti renuntiat, sed tātum desistere: quod diuersum est, & ibi hoc not. Bart. Bald. qui dicit not. & Saly. & hoc quoque voluit gl. in l. is qui contra, in glo. j. & ij. ff. de vulg. & pupil. & Bar. in l. post legatum, in prin. col. ij. ff. de his quib. vt indig.

- 105 ¶ Sed hic aduerte, quia videtur esse res diuersa, faten ibi ius non esse, de qua re loquuntur priores: & faten ius esse vel non esse aduersario, de quo magna ex parte loquuntur posteriores. Potest enim res esse neutrius, l. si inter, in fin. ff. de except. rei iudic. Sed & super hæc à nostris discutitur, verum videatur rem habere pro derelicta, qui liti renuntiat, an non habere, vt per Innoc. in c. veniens, de renunt. & Barr. in l. non solum. §. liberationis. ff. de liber. lega. Imo. Raph. Co. Rom. Alex. Franc. Arct. Soci. & recentiores in d. §. nihil commune. Sed quantum ad casum l. nostræ pertinet, an videlicet ea habeat locum in huiusmodi litis renuntiatione, Et id quoque opinor ad notionem

Remissio futurarum usurarum non requirit insinuationem.

Liti qui renuntiat simpliciter, non præsumitur id facere animo donandi.

Renuntiatione cum non est gratuita, non obtinet vim donationis.

Liti qui renuntiat, utrum videatur habere rem pro derelicta.

eius qui de ea re cognosceret, petiit: et qui aestimabit, an qui renuntiavit, id fecit terrore, odio, & ex-
 cratione litrum, (& molestiarum forensium): quia scilicet mauult re carere, quam litigare, iuxta tex.
 not. in licem si res, quae est iij. §. non tamen. & ibi not. per Barr. ff. de ali. iud. mut. caus. fac. & in l.
 apud Celsum. §. si quis ex vicia. ff. de dol. mal. except. & c. constitutionem. §. statutum, & quod
 ibi dicit gl. in verbo, laudabile votum, de verb. signifi. lib. 6. & quod scribit idem Barto. in sua qua-
 stio. siue dispur. incip. iudex per impetritiam, col. pen. & Domi. conf. cxxix. circa istud dubium, col.
 2. vers. praeterea ubi pactum, cum sim. adductis per Alex. in l. iij. §. vlt. ff. de dam. infect. Quod vix
 crediderim in eo qui iam litigare coeperit, arg. d. l. rem non nouam §. vlt. C. de iud. An vero quia
 sibi credit nullum ius esse in re, de qua lis est. An etiam id fecerit fatigatus expensis & laboribus,
 iuxta c. nonnulli, in prin. & rursum in c. quia nonnulli, circa medium, extra de rescript. An deni-
 que quia cum seiret sibi ius esse, tamen illi in fauorem colligatoris forsitan amici renuntiavit: sed
 & vtrum verisimiliter omnibus perpensis renuntiasset, si de liberis cogitasset. { nam si verisimile
 esset id fecisse fauore colligatoris, id vtiq; haberetur pro donatione, arg. eius quod de libero re-
 nuntiante liti dicitur in l. j. §. vtrum, vers. quod si in lre. ff. si quid in fraud. patro. }

106

Nemo suas
 fortunas spōn-
 te ciuit.

¶ In dubio autem, si nihil aliud appareat, praesumerem renuntiationem potius factam ob despera-
 tionem iuris, & bonae fidei agnitionem, quam ob liberalitatem, secundum ea quae primo loco ad-
 ducta sunt: quia cum nemo ita resipiscens sit, vt facili rem suam iactet & effundat, vt dicit l. cum
 de indebito. ff. de proba. Cui concinens Aristoteles lib. iij. Ethicorum, c. j. simpliciter, inquit, nemo
 suas fortunas sponte ciuit, & facit c. super eo, de renunt. & c. quia verisimile, de praesumptio. Ideoq;
 in dubio non praesumatur donatio & liberalitas, secundum gl. & Barr. in l. quae dotis. ff. solut. mar.
 & in l. cum quid. ff. si cert. petat. Ita, vt potius rem à lege prohibitam quam donationem praesuma-
 mus, vt declarat Bal. in l. vlt. C. de dot. pro. & latè Soci. consi. lxxij. circa primum, col. pen. lib. j. vbi
 id dicit probari in l. si tibi. in prin. cum ibi not. ff. de pact. Rursusq; vt potius praesumatur error
 iuris & facti in proprio facto, quam donatio, per l. sed si me putè, in prin. cum gl. ff. de condit. in-
 deb. iuncta l. j. co. tit. & l. cuius per errorem. ff. de reg. iur. & voluit gl. in l. generaliter, in verbo, cau-
 sa, & ibi Ang. col. 2. qui ita dicit se consuluisset. C. de non numer. pecu. Raph. Co. consi. xxxvij. qui
 dam legauit, in fi. Imo in l. à Titio, col. 2. ff. de verb. oblig. cum simi. traditis ab Alex. consi. xij. ex
 his quae in themate, col. 2. lib. j. & consi. xix. in his quae in themate, col. 3. li. 4. & Ias. in l. iun. §. gentiū.
 §. si cum nulla. col. v. vers. circa primum. ff. de pact. & in nostris commentariis consuetudinum, tit.
 xij. §. 3. { Et vt etiam potius praesumatur stultitia, secundum Bal. in d. l. generaliter, col. ij. in iij. oppo.
 C. de non nume. pecun. & Ias. in l. si à substituto. §. j. in fi. ff. de leg. j. & vide Bal. consi. clxxxix. cre-
 ditor, in fi. lib. 2. } Ac denique, vt non praesumatur etiam ex possessione decennali, iuxta l. cum
 de in rem verbor. ff. de vsur. vt non voluit Bal. in l. vlt. C. ne de stat. defun.

207

De eadem re.

¶ Vnde si possit capi praesumptio aut occasio siue coniectura alterius rei quam donationis, aut rei
 habitae pro derelicta, ea capi debet, per l. si cum aurum, & ibi Barr. ff. de solut. & l. campanus. ff. de
 oper. liber. & l. eleanor. §. qui reprobos. ff. de pign. actio. & voluit Cyn. in (l. 2. C. de rei vendic. &
 in l. vlt. in fi. C. de petit. hered. & in l. si à patre, in ij. q. C. de condit. indeb. & Signor. consi. xlix. in
 quaestione, col. j. { Bal. in l. nam & nocere, in ij. lect. ad fi. ff. de pactis, & in l. si tibi decem, in prin. co.
 tit. & in l. j. in fi. noue lect. ff. de condit. indeb. } Ang. consi. xcij. cum lis & quaestio, col. antep. ver.
 quoniam dubitatur. Petr. Anch. consi. 7. in quaestione agitata, col. pe. & consi. xxxij. subtiliter & co-
 piosè super praedicto dubio, col. 2. vers. tertio proba. { & consi. cvj. dubitatur, col. j. & consi. clxxx. vi-
 sa diligenter, col. 2. in fi. & consi. seq. in praedicto, post princ. } & Pau. Cast. consi. cccclxxvij. ad primū
 videtur dicendum dispositionem, col. ij. lib. ij. & Fran. Arer. expressè loquens de re habitae pro de-
 relicta { nam ceteri de donatione simpliciter loquuntur } in d. §. nihil commune, col. v. vers. vnde in
 hoc est instandum. & Soci. qui loquitur de remissione debiti in l. si creditoris, col. ij. vers. secundū
 quia vbi. C. de pact. & doct. vbiq; tam in lect. quam in consi.

208

¶ Etiam si leuis sit illa alia occasio aut coniectura, secundum Bal. in l. vlt. col. iij. vers. ibi fortunam.
 C. de dot. pro. & in l. j. C. ad Trebel. per l. dispensatorem. ff. de solut. & Ias. in l. si fundum pro fi-
 deicommissum. col. v. vers. item pro ista solut. & in l. domos. §. sumptus, post princ. ff.
 eod. tit. & consi. xcij. concurrent, col. 2. vers. primum quia non solum, lib. ij. & consi. clxix. circa pri-
 mum, col. 2. vers. nec obstit. diceretur, lib. iij. & consi. lx. visis & diligenter consideratis, col. ij. vers.
 & cum hic, eo. lib. iij. Sed & etiam si capiendi aliam coniecturā actus redditur inualidis & inef-
 ficax, per l. si non fortem. §. si quis falso, iunctis not. per Barto. ibi. ff. de condi. indeb. quam ad hoc
 expendit Franc. Arer. in d. l. à Titio, col. pen. in fi. ff. de verb. oblig. { & Ias. in l. vlt. col. vlt. ff. ad Sena-
 tusc. Treb. & in l. si procuratori falso, col. 3. vers. ego dico plus. ff. de condi. caus. da. } Quibus adde
 quae diximus supra in praefatione, nu. 128. adde & quod, & seq. Consequens est, vt etiam qui liti
 renuntiat, non videatur in dubio fecisse animo donandi, & rei habendae pro derelicta. Ideo nec
 habebit locum lex nostra, nisi aliud appareat. Quamquam non me lateat Suetonium Tranquillum
 vtrum proprietatis verborum obseruantissimum, in Caio Caligula fuisse vsum verbo donandi,
 cum quis liti gratis renuntiat: & componendi, cum non gratis, sed aliquo accepto: haec enim sunt
 verba illius, Pro litibus atque iudiciis vbiq; quae conceptis, quadragesima summa de qua litigare
 tur: nec sine poena, si quis composuisset, vel donasse negotium conuinceretur.

Liti qui renū-
 tiat, nō viden-
 tur id facere
 animo donan-
 di & habendi
 pro derelicto.

109

¶ Intelligi septimò procedere in renuntiatione siue remissione hypothecae: neque enim ea pro
 dona

donatione est. l. si pignus. ff. quæ in fraud. cred. & l. j. §. j. & l. Lucius. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solut. & l. quamuis. in prin. ff. ad senat. cons. Velleianum. & Letianum. & Liubemus. in prin. C. eo. tit. Quibus intelliges eum qui donare prohibetur, non prohiberi remittere pignus vel hypothecā, & vbique gl. & doct. verum si res ita habet, vt huiusmodi remissio idem præiudicium afferret vt principalis debiti, verbi gratia, si quis totas suas facultates habeat in magno quopiam nomine siue debito, cuius debitor est minimè soluendo, vt qui sua bona omnia in alios alienauit, sed ea tamen huic debito hypothecata: Et hic huiusmodi hypothecam remittit his tertius, quos vocant, rerum scilicet dominis & possessoribus: per quæ est, ac si debitum ipsum remitteret, cum inefficax sit actio personalis, quam habet in principalem debitorem. At si debitum remitteret, locus esset huic legi vt diximus suprā in prin. huius viij. quæstio. eur igitur non erit locus in hac remissione pignoris, cum eadem omnino sit ratio:

Qui donare prohibetur nō prohibetur remittere pignus vel hypothecam.

¶ Intellige octauo, vt non procedat in remissione quartæ. hæc enim non tam donatio est, quàm plenior atque integrior fides & restitutio, atque plenius officium. l. patrem. ff. quæ in fraud. credit. & l. si sponsus. §. si quis rogatus. ff. de donat. inter vir. & vxor. Ideoq; in huiusmodi remissione nō requiritur insinuatio, vt in donatione requiritur, vt ex facto consiluit respondit Bal. cons. cxij. quædam domina Biolia, in si. lib. j. vbi & id dicit etiam fortè procedere in quarta debita iure nature, per tex. nor. in l. si quando. §. vlt. C. de inoff. test. quem negat alibi repetiri.

In remissione quartæ nō requiritur insinuatio.

¶ Intelligere potes & nono vt etiā non procedat in remissione vsusfructus, argumento eius quod scribit Azo in summa. C. de bon. quæ lib. col. j. vers. aduentitium, quod pater potest filis donare inter viuos & irrevocabiler vsusfructum quem ipse habet in bonis eius aduentitijs, per tex. in l. cum oportet. §. non autem. vers. sin autem res. C. eo. tit. quo in loco Bald. eol. j. vers. in textu ibi apud filium, eum quoque tex. in id dicit esse optimū, & non esse alibi redditū; huius rei rationē, quia hæc remissio magis valet vt refutatio, quàm vt donatio. Et simile dicit haberi in c. j. de alien. feud. pater. Sed & ibi id voluerunt Bart. Saly. Pau. Castr. qui id dicit perpetuò menti tenendum. & ante hos Guil. Cu. qui illam Bal. rationem prius adduxerat. Et idem quoque voluit Bald. in l. 2. eol. ij. in iij. opposit. C. de inoff. donat.

Remissio vsusfructus magis valet ut refutatio quàm ut donatio.

¶ Scio tamen nonnullos contrarium ex diametro tenuisse, vt scilicet hæc remissio vsusfructus facta à patre filio non valeat, sed tantum morte confirmari, vt ceteras donationes, & in his gl. in d. §. sin autem res, in verbo, lucretur, & ibi quoque Albe. & altam gl. in d. l. 2. in glo. j. C. de inoff. testa. quæ in hanc opin. trahit Azo. licet sit alterius. Alios quoque eam rem in medio reliquisse tanquam dubios, vt Cy. in d. §. sin autem res. Alios deniq; distinxisse, an pater statim ab initio vsusfructum repudiet, antequam scilicet eum agnouerit, & tunc procedat prior illa op. an pater agnouit vsusfructum, & tunc locus sit posteriori opi. per Corn. in d. §. sin autem. Hanc autem rem latissimè omnium dissent Ang. ibi quem tu omnino videas.)

Remissio vsusfructus facta à patre filio an valeat.

¶ Nono quæro, quia nuper locuti sumus de re habita pro derelicto, Vtrum in ea re postea ab alio occupata, ac tacita illius effecta, per l. j. & ferme per totum. ff. pro derelicto. locum habeat l. nostra, vt scilicet eam rem possimus, susceptis postea liberis, ab eo qui occupauit, condicere: quod videtur ex eo quod diximus in præcedenti vers. Et ego quidem in ea sum sententia, vt si ea res talis sit, quam dominus verisimiliter non habiturus fuisset pro derelicto, si liberos habuisset, aut de futuris cogitasset, est locus huic l. cum istud sit species quædam donationis, vt dicit gloss. in l. vlt. ff. de cuius. & Petr. Iac. in tit. de causis ex quib. feud. amit. col. ix. vers. sed quid si dominus. & est optimus text. quem ea glo. allegat, in l. quod seruus, & ibi Bart. ff. de stipul. seruo. & idem Bartol. in l. j. post princ. ff. si ex noxa. caus. agat. & vtrouque dicit Bart. & post eum Rom. in posteriori loco, quod gabella æquè debetur ex ea re, ac si aliter esset donata. & sequitur Bertr. in tract. gabellarū in vij. parte in xij. q. De cuius rei veritate vide Ang. Imol. & Raph. Cur. in priori loco. Alex. Soci. & Ias. in posteriori. & eundē Bertr. in d. tract. gabel. parte iij. octauæ partis principalis in ix. quæst.

Hæc lex utrū locum habeat in re pro derelicto habita & postea ab alio occupata

¶ Et ita quidem res hæc tenet vicem donationis, vt prohibuit aliquid donare, aut aliter alienare, non possit habere pro derelicto: vt asserit Iacob. Butt. in l. j. §. j. ff. si ex noxa. caus. agat. & Bart. in d. l. quod seruus. & Cepol. in tit. de vsucap. pro derelicto. eol. v. in prin. vers. ego verò dico, & iterum eol. pen. vers. quinq; principaliter. & Iason qui id dicit not. in l. filius. §. diui. eol. x. vers. iij. no. amplia. ff. de lega. j. in ij. lectū. & in l. si ita quis. §. ea lege. eol. vlt. vers. item ad materiā. ff. de verb. oblig. & facit tex. in l. sed & si rem. ff. quæ in fraud. cred. & quod scribit Bald. in rub. C. eod. tit. colum. 2. vers. secundū quæro. & Rom. cons. cxij. pro decisione casus, in f. c.)

De eadem re.

¶ Verū contra supraddicta facit quod scribit Guil. Cu. in l. j. post princ. & ibi quoque Alberic. ff. de rerum diuisio. quod quando occupatur res habita pro derelicto, non est opus insinuatione, que alijs requiritur in donatione, quia iura indistincta & sine aliqua solemnitate permittunt quælibet occupare rem derelictam, vt ff. pro derelicto. per totum. & idem voluit Bal. in l. mater, eol. vlt. vers. item quæritur. C. de rei vendicatio. & in l. si mihi. C. de solutio. & conf. ecc. tex. in cap. j. eol. j. lib. 2. Nam non est inquit, propriè donatio, cum in donatione requiritur consensus vtiusque, donantis, & donatarij, non item cum quid habetur pro derelicto. Et idem Bald. in l. si inter. C. de solut. & in l. j. eol. 2. vers. quæro circa hæc. C. de confess. vbi etiam dicit quod non esse propriè donatio. & Ang. in l. id quod. §. id quod. ff. pro derelicto. & idem Ang. & Imo. in d. l. quod seruus. ff. de stip. seruo. & Alex. & Socin. in d. l. j. in prin. ff. si ex noxa. caus. ag. vbi ita in hoc distinguunt post Guil.

Quando res occupatur pro derelicto non est opus insinuatione.

Guil. Cuma. vbi supra, vt si quis in fraudem habeat pro derelicto, vt alius rem occupet, id quod præsuntur ex cōnecitate habendi pro derelicto, & confestum occupandi, arg. l. si ventri. §. vlt. ff. de priuileg. credit. & c. officij, extra de elect. vel si coniunctus occupasset, arg. l. data. C. de donat. & tunc habetur pro donatione, aliis secus. Quæ & ipsa prope fuit sententia Ang. & Imo. in d. l. quod seruus. & Rom. in l. Modestinus. ff. de donat. & Cepolin. d. tit. de vlt. cap. pro derelicto. col. v. in par- uis, vers. sed nunquid tales. Itæ & Franc. Aret. in l. possessionem, col. 2. ff. de acquir. posses. l.

216
Hæc lex an
habet locum
in pactis don-
talibus.

¶ Decimo quarto, an hæc l. habeat locum in pactis dotalibus, videlicet quæ sunt in contractu do- tali vel matrimoniali, vt si vxor moriatur supersit marito, ipse maritus lucretur dotem aut partē illius, vt sæpe fit apud Italos. Et certè Alex. conf. clxij. visis his quæ copiosè, col. ij. vers. nec ob- stat quod non debet reuocari, lib. vj. consuluir huiusmodi pactum non reuocari ex hac l. per libe- ros postea susceptos, duabus rationibus alibi supra à nobis tactis. Prior est, quia per huiusmodi pactum verisimiliter non infertur magnum præiudicium ipsis libris. Nam aut pater non transiit ad secundas nuptias, & iuris præsumptione huiusmodi dos filiis obueniet, successuris patri, quem lex præsumit filius relicturum. l. scripto. ff. vnde liber. Aut transiit, & cogitur referuare eam dotem liberis primi matrimonij, §. præterea, in auth. neque vir.

217
Hæc lex non
habet locum
in donatione
onerofa.

¶ Posterior ratio hæc est, quoniam hæc l. non habet locum in donatione onerosa, vt supra satis dictum est. sed hoc pactum non est gratuitum, sed potius onerosum, videlicet in compensationē onerum matrimonij, per tex. in l. j. §. si verò, iuncta glo. in verbo, ad lucrum, & ibi Bal. qui hoc not. & Ioan. Plat. col. iij. vers. in quarto dicto. C. de impo. lucra. descript. lib. x. & voluit gl. nuncupatim de hoc pacto loquens in l. si donaturus, in verbo, duntaxat, & ibi Bal. Rom. ipse Alex. & alij rece- tiores. ff. de conditio. ob causam. Dyn. in l. si cum dotem. §. transgrediamur, & ibi recentiores, ff. sol. matr. Cyn. & Bal. in l. 2. C. famil. heriscun. Bal. post Federic. Scal. in l. tria cum testamento. §. qui inuita, ante fi. ff. de lega. 2. Idem Bal. in l. cum multa, vers. inter donationes ob causam. C. de dona. ante nupt. & in l. non sine, post princ. C. de bon. quæ liber. & in l. hac edictali in prin. col. 3. vers. pone quòd appositum pactum. C. de secund. nupt. & in auth. præterea, col. pen. vers. restat videre, & ibi etiam Franc. Aret. col. vlt. C. vnde vir & vxor. & idem Bal. in l. quod nomine, col. j. vers. sed quid si repetens. ff. de conditio. indeb. & in repet. l. 2. col. xxv. vers. si verò quantur. ff. de iurciu. dū eam gl. allegar. & conf. clxxix. casus talis est. Zeno. ante fi. lib. j. nam & ibi col. 2. dicit id lucrū dotis esse accessorium ad dotem ipsam, & conf. ex. consuetudo vallata, ad fin. lib. 2. & conf. cccxxxix. Laurentius fuit confessus, in ij. dubio, in fi. eod. lib. 2. & conf. lxxij. duo sunt, in fi. lib. ij. Ang. in §. quia verò hæstenus, ante medium, in auth. de nupt. & Petr. Ancha. conf. q. ex prædicto themate, col. 2. vbi dicit sing. gl. in d. l. si donaturus. Alex. in l. vlt. §. si à facere. ff. quæ in fraud. credi. & in l. iuris ignorantia. C. qui admi. vbi dicit quòd de tali lucro idem debet iudicari, quòd de damno vi- tando. & conf. clxij. visis his quæ copiosè, col. ij. vers. item respondeo, col. vj. Mathesil. no. lxxij. no- ta vnam doctrinam, in fi. (Fran. Aret. in l. j. per tex. ibi iuncta gl. C. de inoffi. dotib. Socii. in l. de diui- sione. ff. solut. marri.) Ias. in §. ite. si quis in fraudem. col. iij. vers. an autem dos, Instit. de actio. & in l. Nefennius, in ij. not. ff. de re iudic. vbi dicit ad hoc valde sing. & bene signandam d. glo. & in l. ab hostibus. §. j. in fi. solut. matrim. vbi & illam quoque glo. dicit sing. & conf. clxxj. vlt. instru- mento dotis, col. iij. vers. quod autem ita, & iterum col. vj. vers. ex istis omnibus, lib. iij. Philip. Dec. conf. cccliij. in casu proposito, col. 2. & iterum conf. cccij. in causa illustrissimi, col. iij. vers. his tamen & similibus.

Lucrum dotis
est accessorium
ad ipsā dotē.

218
Lucrū quan-
do trahit ori-
ginem à dāno
de eo idē iudi-
catur quod
de damno, &
econtrario.

¶ Et hæc ratio confirmatur ex eo quod voluit glo. sing. in l. si duo, in verbo, scire potuit. ff. de acq. hæred. quòd quando lucrum trahit originem à damno, de eo idem iudicamus, quòd de damno, licet nunc sit lucrum: & econtrario iudicamus de damno, quòd à lucro trahit originem, vt de lu- cro: & ad hoc illam gl. not. & sequuntur Imo. (qui eam dicit sing. Roma. & alij recentiores ibi, & Franc. Aret. in l. tria, col. iij. ff. de verb. oblig. vbi illam gl. dicit not. & in conf. cvj. elegantissimè, col. j. vers. præterea quando damnum, vbi eam gl. dicit sing.) & Alex. in d. l. iuris ignorantia. & ibi quoque Ias. qui eandem dicit not. C. qui admi. & Soci. conf. v. supradictus insignis doctor, col. 3. vers. pro his adduco, lib. iij. & Ias. l. inter stipulantem. §. si rem quam, circa medium. ff. de verbo. oblig. & in l. vlt. col. iij. vers. item nota ex eo. C. de codicil. vbi eam dicit solennem. Sed sic est, quòd dos à qua hoc pactum sumpsit originem, est titulus onerosus quantum ad virum. l. ex pro- missione. ff. de actio. & oblig. & l. pro oneribus, & ibi Bart. C. de iure dor. & Lapud Celsum. §. sed & si mulier. ff. de except. dor. cum similib. Ergo & tale pactum debet etiam dici onerosum, & ita etiam colligit Ias. in l. licet inter priuatos. C. de pactis, & in d. l. si donaturus. §. j. col. iij. ff. de conditio. ob caus. vbi illam glo. dicit sing. Et bene facit tex. in l. si quis. §. si vxor. ff. de donat. inter vir. & vxor. vbi sicut dos est titulus onerosus quantum ad virum, ita & vxore dotis.

219
Statuta defe-
rentia lucrum
dotis introdu-
cia sunt præ-
pter onera
matrimonii.

¶ Ex quo etiam ortum videri potest, quod plerique existimant, statuta hoc lucrum dotis deferen- tia, cuiusmodi sunt multa in Italia, id facere propter onera matrimonij: quod inter cæteros voluit Bart. in tract. de duob. stramb. in v. quæstio. & Bal. in non sine, & ibi etiam Fulg. in fin. C. de bon. quæ liber. & ipse Baldus in l. 2. C. famil. herisc. & in l. si cum dotem. §. si pater, ante fi. ff. sol. mar. & in c. super literis, col. v. vers. sed quid dices, extra de rescrip. & conf. lxxix. casus est talis, Zeno, col. vlt. lib. j. & conf. cccxxvj. factum sic proponitur, lib. iij. & conf. liij. quædam domina Richa- bella. lib. v. & in sua margarita, in verbo, dos, col. ij. vers. dos data filiz. & Ang. conf. l. 80. præmuro ad euiden-

ad euidenciam, col. 2. Saly. in l. cum te. C. de donario. ante nupt. & Pan. consil. lxxix. stante statuto quo cauetur, col. ij. lib. 2. Rom. consil. cccclxxij. lucrum autem ex dote. & Raph. Com. consil. xlvij. statutum Florentie, col. ij. vers. preterea cum per rationem. Pau. Cast. consil. lix. pro pleniori responsione, col. j. vers. secundum videndum, lib. j. Cepola causarum civilium consil. 7. punctus questionis, col. 2. vers. tertio pr. mittit. & Franc. Aret. qui hanc dicit esse communem opin. in l. si ante nuptias, col. vlt. ff. solut. matrim. Franc. Cre. sing. cluij. statuto cauetur. Card. Alex. in c. significauit, in fi. extra qui fil. sunt legit. Socin. in l. de diuisione, col. j. vers. circa primum. ff. solut. matr. & consil. cxliij. visio testamenti domini, col. 2. vers. his tamen non obstantibus, lib. j. & Corn. consil. j. circa primum, col. antepen. vers. cum. nec multum confert, lib. iij. Philip. Dec. qui adducit concord. consil. lxxvj. circa propositum & d. consil. cccij. col. iij. vbi supra. Ideo consuluit Bald. consil. clxxxiiij. hoc exordio, si qua inquit mulier. lib. iij. quod si vir non sustinuerit onera matrimonij, non debet lucrari dote ex d. statuto. quod & idem tenuit idem Bal. consil. liij. quædam domina Richabella, ante medium lib. v. & rursus consil. cclxxiiij. proponitur in facto, eod. lib. v. Id quod etiam tenuit in auth. data, paulo ante medium. C. de dona. ante nupt. quem sequitur Iason, qui postremum tantum locum allegat, consil. cxxxv statuto ciuitatis, col. vlt. lib. j.

Confirmatio
precedentium.

- 110 ¶ Aduerte tamen quod contra hanc secundam Alex. rationem, & quæ pro confirmatione illius diximus, facit tex. in l. si ab hostibus. §. vlt. in verbo, lucrificere. ff. solut. matr. & in l. quoniam. §. ad hæc, in verbo, lucra. C. de secund. nupt. & in l. sed si alia lege, in prin. ibi, dorem mariti lucro cedere. ff. de bon. damn. & in l. cum vir, ibi, si tota dos lucro mariti cessit. ff. de v. succap. & in l. in euni, ibi, dorem lucratur, & iterum in l. Neratius. §. si maritus, cum dicitur, si maritus lucratur dorem, rursus; in l. si pro rata. §. vlt. ibi, id enim lucrari videtur, iterum; in l. si mulier, in illis verbis, licet luci dorem faciat. ff. de relig. & sumpt. funer. & l. Titia, ibi, contentus in retentionem luci doris extensis rebus. ff. de iure dot. & in l. fundum, ibi, & dos lucro mariti cessit. ff. de fund. dora. & in l. cum quis vxori, ibi, dorem fuerit lucratus. ff. de dote prælegat. & Lex morte, in prin. ibi, lucrari, iunctis præcedentibus. C. de pactis conuen. & in l. j. §. illo proculdubio. C. de rei vxor. ad. & in l. vlt. §. simili, in tribus locis. C. de iure dot. & in l. pen. §. vlt. in fi. ff. quod sal. tuto. aut. & in l. j. vers. si verò. C. de impo. lucra. descript. lib. x. & in §. j. vers. prospeximus, in auth. non elig. secund. nub. & in §. j. vers. duo igitur. & §. sed etiam, vers. si verò incertum. & §. mitiores, vers. si igitur, in fin. & §. has itaque. & §. deinceps. & §. soluto. & §. si verò sit soboles. & alibi sæpe in co. tr. in auth. de nupt. & in §. quia verò plurimas, in auth. vt lic. matr. & aux. & in §. quia verò quædam, eod. tit. & in §. j. in auth. de æqual. dot. & in cap. vlt. extra de donatio. inter virū & vxor. qui quidē rexd. lucrū appellant. & quod sentit Ang. in §. ascripto, in fi. in auth. de nupt. quod illud quod lucratur maritus ex dote, dicitur habere titulo lucratiuo, quia fructus habet propter onera matrimonij, quod & voluit Io. à monte Sperello in auth. ex testamento. C. de collat. & Soci. consil. 223. circa præsentē, in fi. lib. ij. & Ias. consil. lvij. ad idem pro Ioanne, vers. nec prædictis, lib. j. & consil. cccxv. in questione quæ vertitur, col. 2. vers. nō obstat aliud fundamentum, eo. li. j. & Io. Montefes. in repe. l. frater à fratre, col. 24. in fi. 18. quest. ff. de cond. iud. deb. & ante hos omnes Bal. sibi contrarius consil. cclxxxvj. verba statutorum, col. j. lib. 3. Ideoq; plerique voluerunt huiusmodi pactum de lucranda dote requirere in fignationem, sicuti aliam meram ac simplicem donationem, in quibus sunt Azo sors iuris dictis, Cyn. & Bal. in l. vlt. C. de iure dot. & Ant. Cana. in tract. in fignationum. q. xxxix. & seq.
- 111 ¶ Quæ sententia & ex eo confirmatur, quod maritus hoc lucrum percipit ex statuto, etiā, si nulla onera sustinuerit, videlicet quod matrimonij momēto tantum durauit, secundum Bal. in l. non tantum, & ibi etiā Ang. in l. est. Flor. & Corn. C. de lega. & eundē Ang. d. consil. 180. præmittit ad euidenciam, col. vlt. Pau. Cast. in d. l. si donaturus. §. j. & ibi Ias. in fi. qui hoc reputat sing. ff. de condit. ob. caus. Fran. Aret. in l. 2. col. j. ff. solut. matr. & iterū in d. l. si ante nuptias, col. vlt. eod. tit. vbi hoc pro eleganti allegat. Soci. consil. cccxiij. circa præsentem, col. 2. vers. quibus præsuppositis, & alibi sæpe in eo. consil. lib. 2. Laurent. Calca. consil. xxxj. Ant. Parolarius, col. vlt. vers. sed his non obstantibus. Ias. in d. l. si donaturus. §. j. col. vlt. ff. de condit. ob. caus. vbi hoc dicit sing. & in l. inter stipulantes. §. factam, col. viij. vers. tertio matrimonium. ff. de verb. oblig. vbi hoc reputat valde not. & d. consil. cxxxv. statuto ciuitatis, in fi. lib. j. vbi & hoc dicit sing. Phil. Dec. in c. de causis, col. iij. vers. & prædicta conclusio, extra de offi. deleg. & consil. dxxij. in casu, col. j. Carel. qui hoc reputat singul. in memor. incip. momentum, & iterum in memor. incip. statuto Mediola. cauetur.

Maritus percipit lucrum dotis ex statu-
tuto, etiam si
nulla onera
matrimonij
sustinuerit.

Et etiam si
necesse uxor
tradidit fuen-
rit ad domum
uiri.

- 112 ¶ Idq; etiam obtinet, si necesse vxor fuit tradita ad domum viri, per glo. ibi. ff. rerum amor. Cyn. Bal. & Fulg. Pau. Cast. & Corn. in d. l. non sine. C. de bonis quæ liber. Bald. & Ang. in l. solet §. quæ virum. ff. de iis qui nōt. infam. Bal. in l. Deo nobis, col. 2. vers. sed iuxta hoc pone, & ibi Raph. Fulg. qui ita se dicit cum multis aliis ex facto consuluisse, & ibi item Pau. Cast. in fi. C. de episcop. & cleri. & idem Bal. in l. sancimus. C. de nupt. & d. consil. ex consuetudo vallara, lib. 2. & consil. cccx. quod vir non lucretur, lib. j. & consil. cccxxvij. ad euidenciam est præmittendum, paulo ante fi. lib. 3. dum allegat Bar. in d. l. nihil, & seipsum in d. l. Deo nobis, & expressius consil. cclxxvj. factum dignoscitur esse tale, quædam domina. lib. iij. Raph. Co. in l. si cum dote. §. transgrediamur. ff. sol. matr. Anto. in c. j. de sponsali. Pau. Cast. in l. si donaturus. §. j. & ibi Iason col. vlt. ff. de conditio. ob. caus. vbi dicit ita vidisse se consultum per omnes. & idem Paul. in l. sed hoc ita. §. j. ff. de re iudic. & in d. l. si ante, quam

quam legit cum l. de diuisione, col. vlt. ff. solut. matr. & in l. si marito. §. j. ff. eo. tit. & in l. cum fuerit. ff. de condit. & demonst. & ibi quoq; Soci. & idem Pau. Cast. conf. cluij. super primo quesito licet dominus, col. j. lib. j. & conf. ccccxxij. visis omnibus scripturis, in ij. dubio, eod. lib. j. i. Roma. in l. j. C. vnde vir & vxor. j. Mathesil. not. lxxv. nota quod disponens, Bal. Nouellus in tractatu dotalium, in vj. parte principalis, in xxxvij. specialis, in fi. Corne. conf. cxlix. licet meo iudicio per totum lib. j. Ang. Arct. in §. nuptiz autem, Inst. de patr. potest. & (larissimè omnium) in §. fuerat, col. xvij. vers. quarto de questione quotidiana. Inst. de actio. Socin. d. conf. ccccxxij. lib. ij. & conf. viij. visio eleganti consilio, col. j. lib. iij. (Carol. Ruin. conf. lvij. visis, col. 2. nume. 4. lib. iij.) Philip. Dec. conf. cclx. queritur breuiter, col. iij. & Ioan. Campe. in tract. dor. in v. parte, col. vij. vers. statutu de dote lucrada. & Franc. Purpu. in l. j. col. xix. num. 123. C. de summa trinit. & latè Anton. Rubeus consil. xix. stāte statuto quod vxore. i. & Franc. Ripa in rubr. sol. matr. num. 67. & multis seq.)

223
Et etiam si
uxor nedum
a viro sit co-
gnita.

¶ Sed & denique obtinet, etiam si nedum vxor a viro sit cognita. Nam in hoc sufficit matrimoniu per verba de presenti fuisse contractum, vt expresse voluit Bal. in d. l. Deo nobis, vbi supra citauimus. & ibi etiam Raph. Fulg. qui se dicit ita consuluisse cum aliis multis doct. & Paul. Castr. C. de episcop. & cleric. & ipse Bal. in d. l. non sine, col. j. & ibi quoque Raph. Fulg. Pau. & Philip. Corne. & idem Bal. subobscure, in cap. capellanus, in fi. extra de feri. dum (vtrubiq; Bald. ipse) aliud dicit, cum statutum loquitur de matrimonio copulato. & in d. conf. cccxvij. lib. j. dum etiam distinguit inter matrimonium simpliciter, & matrimonium copulatum. & Saly. in l. eum te, in fi. (vers. vnum tamen non omitto.) C. de donat. ante nupt. Domin. in c. presenti. §. vlt. de prab. lib. vj. Paul. Castr. in d. l. si donatus. §. j. vers. item quid si matrimonium. & in d. l. si ante nuptias, ad fi. ff. sol. matr. i. & in l. de diuisione, col. vlt. ff. eo. tit. vbi tamen id declarat. & in d. l. cum fuerit. ff. de conditio. & demonstratio, vbi dicit quod ita communiter tenetur. & conf. cluij. super primo quesito, licet dominus, lib. j. i. & conf. ccccxxij. visis omnibus scripturis, col. ij. in ij. dubio, in fin. eodem lib. j. i. & Panor. conf. lxxix. stante statuto, lib. ij. (Mathesil. d. num. 75.) Corn. d. conf. cxlix. lib. j. Alex. conf. cxxix. super primo dubio, col. ij. lib. vj. Dec. conf. ccccxl. queritur in effectu, col. vlt. lib. iij. & Stephau. Bertr. conf. cccxix. Saly. quem audio, lib. ij. & Fely. qui id reputat sing. in c. tertio loco, col. j. vers. & retenta hac parte, extra de prapsumpt. & Campe. vbi supra & Hippo. Marfil. conf. lxxvj. in nomine & c. attento, col. 2. vers. & facit, lib. j. vbi hoc dicit sing. laf. d. conf. lvij. lib. j. vbi hoc miro modo intelligit, modo maritus non esset impotens ad coitum. & iterum d. conf. cxv. in questione quæ vertitur, col. j. & ij. eo. lib. j. vbi & hoc intelligit modo coniuges sint apti ad coitum. & latissimè conf. cccxxv. statuto ciuitatis, eo. lib. j. i. & Marth. Afflid. decif. Neapol. lxxj. fuit lata quædam sententia, vers. tertio dubitatur, & Ripa. in d. rub. ff. sol. matr. vbi supra, etiam limitans, nisi statutum loqueretur de copulato matrimonio.)

224
Matrimoniu
copulatu vtrius
concupitu den-
signet.

¶ Quamquam nec ei quod Bal. dicit de matrimonio copulato, faciens vim in hoc postremo verbo, quasi concubitu designet, assentio, propter tex. in c. vlt. extra de frig. & malefic. & c. j. & c. 2. extra de matr. contr. contra interd. eccle. & cap. per tuas, qui fil. sunt legit. quibus apertissimè probatur, dici matrimonium copulatum sine coitu. i. & in iure ciuili in l. si extraneos, ibi, matrimonio copulato. ff. de condit. ob caus. vbi satis constat ea verba significare matrimonium contractum, quem & in id expendit post alios Corn. in d. l. non sine, ad fi. C. de bonis quæ liber. Nam & copula est nomen generale, quod vinculum siue nexum significat. Plautus in Epidico: Quæritant me, in manibus gestant copulas secum, subirem. Ouidius,

Copula detrahitur cantibus.

à copulando dictum, quod & ipsum generale est: & veluti iungere, colligare, vincire significat. Hinc dicitur copulare amicitiā, societatem, matrimonium, concordiam, dextras, apud Plautum in Aulularia. Et Acton in Horatij carminum lib. j. Ode xij. enarrans illud ipsius Horatij,

Quos irrupta tenet copula.

Copula defini-
tione.
Coire mat-
rimoniu etiam
circa coitum
dicimus.

Copula (ait) proprie dicitur cuiuslibet rei duplex numerus, vnde tractum est, vt matrimonium copula diceretur. Et si quando intelligimus copulam de coitu, ferè illi addimus, carnalem, vt in c. de illis, de desponsat. impub. & c. in super, qui matr. accus. poss. & alibi sæpe, nam & coire in matrimonium, etiam dicimus, pro contahere matrimonium, etiā circa coitum. l. in testamento ita erat scriptum. ff. de condit. & demonst. vt coire in fœdera apud Virgil. lib. 2. Aeneid.

Corrupt in fœdera dextra.

Et coire societatem dicimus: Tullius in oratione pro Roscio Amerino, Ne diutius vos teneam iudices, coitur societas. Et in Phil. 2. vinam Cnei Pompeij cum Cæsare societatem nunquam coisset. Et Iureconsultus in l. j. & l. ij. §. de illo, & l. iij. & l. v. vj. & vij. & sæpe in cod. tit. ff. pro socio. Sed tu interim vide Bal. conf. cxcij. incipiam, col. ij. vers. fuit in super, & Corn. in d. l. non sine, ad fi. C. de bonis quæ lib. i. Quod obiter dicere volumus, licet non huc admodum pertineat, quoniam à nullo quem legerim, animaduersum vidimus, sed omnes passim Bal. referunt, & sequuntur.

225
Lucrum quod
maritus per-
cipit ex dote,
nō est semper
propter onem

¶ Ex is autem quæ diximus manifestè liquet quod huiusmodi lucrum dotis, quod ipse maritus facit, non est propter onera matrimonij. Nam si ob ea esset, certè maritus non lucrificeret deficientibus oneribus, videlicet cum matrimonium momento tantum durat, aut cum nondum traducta fuit vxor in domum mariti, quia deficiente causa deficit effectus. l. generaliter. ff. de episco. & cleric. & c. cum cessante, de appellat. lib. vj. cum sim. Vnde & ea ratione, quam de matrimonio momen-

momentaneo diximus, Soci. vir inter recentiores autoritatis maximæ, & post eū Hercu. in l. 2. ff. solu. mar. asserunt constanter hoc pactum de dote lucranda, quam non onerosum, sed merè gratuitum, reuocari fuisse per liberos, per hanc l. nostram.

- 116 ¶ Verum quantum ad tex. in d. l. si ab hostibus. §. vlt. ff. solu. mar. cui maximè innituntur, qui lucrū esse dicunt quod ex eo pacto quaeritur, utpote qui id lucrum etiam appellat, cum vitur verbo lucrificare, vt diximus: illi respondet Rom. in d. l. si donarius, quod ibi improprie lucrū dicitur: sicuti etiā, vt hoc illi addas, fructus dotis alicubi dicuntur cedere lucro mariti, in l. pro oneribus. C. de iure dotium. & in l. j. §. cumque ex stipulatu, versicu. fœtus. C. de rei vxorie actione. Et tamen haud dubie eos habet propter onera matrimonij, vt inibi etiam sentitur; & suprà diximus. Vel etiam dici potest, vt dicit Iason ibi, quod dicitur lucrum habito respectu ad tēpus præsens, quo delatum est morte vxoris, & sic cessantibus nūc oneribus, cū defertur. Sed si respiciamus ad onera præterita, nō lucrū est. Ego vtrāque responsionē ita cōiungo. Nam quodāmodo maritus lucratur, qui ex pacto & statuto illud obinet, quod de iure cōmuni nō obtinuisse. Est igitur lucrū eo respectu, quod præteritis cōmune cedit lucro ipsius. Verūtamē statutu aut pactu id lucrū deferens videtur respicere ad onera matrimonij vix tolerabilia, vt latè dicemus in nostris cōsuetudinibus tit. xxxviii. §. iiii. in gl. ij. in prin. & quibus ferendis ac cōpensandis plerūque nō sufficiūt simplices fructus dotis à iure cōmuni marito in id concessi. Igitur in eius rei veluti augmentum siue supplementum ac additamentu pacto nobis prouidemus, aut statuto: quod quidem dotis additamentū eius naturæ ac vitium esse cēsetur, vt dos ipsa: & idem de vtroque iudicandū est, per tex. in l. etiā. C. de iure dot. (& l. si cōstante. C. de dona. ante nupt. vbi augmentū dotis gaudet eodē priuilegio, ac dos ipsa, & ibi no. Bal. & Saly. &) in auth. æqualitas, ibi augmentū quoque. C. de pact. conuenien. & in linter socerū. §. cū inter. ff. de pact. dotalibus, cū dicitur, nec separabitur portio dotis, quæ est data additamenti causa, & §. j. & §. aliud. & §. dedimus, in auth. de æqual. dotis. Ex quo no. Ang. ibi quod omne priuilegium datum principali, porrigitur ad eius augmentū. & voluerunt Bar. Alex. Iaso. Aque. & Thom. Parpa. in repet. rub. ff. solu. mar. Idē Bar. consil. cxxiii. punctus questionis. C. 1. Bal. in l. si marito. §. vlt. ff. solu. mar. & consil. cccclxix. in primo puncto, in fi. lib. 4. Albe. in secunda parte statutorum, q. clvj. item quæro continuando, circa mediū.) Pau. Cast. in l. cum pater filix. ff. de leg. ij. Alex. in d. l. diuor. §. ob donationes. col. j. ff. solu. mar. (Fran. Aret. in l. rei iudicatæ. §. hæredi, col. vlt. eo. tit. & iterum in l. si in testamento. ff. de vulg. & pupil.) & Thomas Parpa. in l. ij. col. 6. in fi. eo. tit. vbi erranter citat l. quoties, pro d. l. etiā. C. de iure dot. nam d. l. quoties, nihil huc pertinet, & Iason in l. quod in rerum. §. si quis post. ff. de leg. j. & consil. cxlvj. præfens consultiō, col. 2. versu. item sicut valet, lib. 2. & consil. cxxij. videretur, col. 8. lib. 4. & consil. clxxj. viso instrumento dotis, col. v. versu. quare item sicut valet, lib. 4. & Anto. Rubicus consil. xxv. præsupponitur in facto, col. 2. versu. si ante ista conclusionē. & bene facit text. in l. si ex toto, in prin. & ibi no. ff. de leg. j. (Et sic vt concludamus, id quod ex eo pacto vel statuto de dote obinemus, est & lucrū & onus diuersis respectibus. quod & hinc probatur, quod id simplex donatio nō est, quia aliās superfluo post tit. de inoff. dona. poneretur titulus de inofficio. dotib. qui intelligitur huiusmodi pacto lucranda dotem, vt dicit glo. in l. j. eiusdem tit. Sed alio respectu non dicitur titulus simpliciter onerosus, quia tunc nulla querela competeret, vt plenè per Bar. in l. nō vsque adeo. ff. si à parenti. quis manu. fuc. id quod scientissimè annotauit Fran. Aret. in d. l. j. C. de inoff. dotib.) Et idem dici potest de d. l. quoniam. §. ad hæc. C. de secun. nupt. & aliis iuribus in id suprà allegatis.

- 117 ¶ Illud autem Ang. dictum in d. §. adscripto. in authen. de nuptiis, si viri est, non obstat, quia dicit, quod cessante pacto aut statuto vir nō debet lucrari dote, sed eam reddere hæredibus vxoris soluto matri. Et ideo statutum id deferens est cōtra ius commune, & stricte ob id interpretandū. Nec ob. inquit, l. pen. in fi. si. quod falso tutor. auctor. quia concedo quod vir retinet fructus dotis in compensationem onerum, sed non lucratur dotem: quia istud est lucrum, nō compensatio onerum. Vides igitur quod Ang. loquitur de iure communi, cessante pacto aut statuto. At si pactum sit, videtur, vt iam diximus, factum ad augendam illam compensationem onerum matrimonij. Et cū id lucrum, si lucrū dici debeat, sumptis originem à dote, quæ res est onerosa, certè & pro onere accipi debet, iuxta id quod suprà diximus.

- 118 ¶ Quod verò de insinuatione huiusmodi pacti lucranda dotis dictum in priori op. alij quidam non leuis autoritatis non id admittunt, sed prorsus reiciunt, negantes debere insinuari: in quibus sunt Hug. & Petr. à bel. Pert. in d. l. vlt. C. de iure dot. & ipse Bal. ibi, vt ferè aliās semper, contrarius, in auth. eo decursum. C. de donat. ante nupt. (Franci. Aret. in l. is potest, col. 3. ff. de acquit. hæc.) Quamquam in hoc non magnam vim pono, quando dependet ex aliis, an videlicet tale pactum sit gratuitum, necne.

- 119 ¶ Sed & quod de matrimonio momentaneo diximus, scilicet maritū lucrari dotem ex pacto vel statuto, etiam si matrimonium momento durauerit, id falsum esse multis probauit Iason, ibi etiā contrarius, in d. l. non tantum. C. de lega. & voluit etiam Thomas Parpa. in d. l. 2. col. 9. versu. de eo autem. ff. solu. mar. nisi saltem, inquit, vir fecerit expēsas in nuptiis, vestimentis, & iocalibus, quæ fuit etiam sententia Fely. in c. tertio loco, col. 3. versu. & retenta hac parte, extra de præsumpt. & Ioan. Campe. in d. tracta. dotium, in v. parte, vbi suprà citauimus.

*Defectio cau-
sa deficit esse
aus.
Fructus dotis
alicubi dicuntur
cedere lucro
mariti.*

*Statutu defen-
rens lucrum
dotis ad man-
ritum videtur
respicere ad
onera matrimo-
nii nix tolerabilia.*

*Cessante pacto
aut statuto
vir nō debet
lucrari
dotem.*

*Opinio alia
quæ de insinuatione
huiusmodi pacti
lucranda dotis
est.*

*Et de matrimonio
momentaneo.*

330 ¶ Similiterque contra illud de ductione ad domum, tenet Bald. sibi item in hac parte contrarius, consi. cccx. quod vir non lucretur, factum autem incipit, istæ allegationes, lib. 1. vbi tamen subdubitar: & affectuantiis consi. clxxxiij. si qua inquit, mulier, lib. 3. & iterum consi. ccc. in causa ista, ad fi. eo. lib. 3. Saly. hanc rē fuisse tractans in d. l. cum te. C. de dona. ante nup. vbi dicit ita de Florentie cum aliis multis consuluisse, prout fecit consi. incip. circa examinationem, vt à nonnullis citatur, neque enim eius consi. vidi, & latè Panor. cōsi. omniū primo, facti contingencia, per totū, lib. 1. & in d. cetero loco, col. 3. & seq. de præsumpt. dū fe citat ex eo cōsi. & ibi etiam Fely. & Petr. Ferr. in tr. forma libel. quo agit vxor ad dotē, in verbo, vxor quōdam domini Thadei, col. 2. versū. vnde pro eius declaratione, vbi hoc dicit cōsuetudine obseruari. Socii in l. cum fuerit. ff. sol. matr. & Phil. Dec. sibi contrarius d. consi. lxxvij. col. vlti. versū. non obstat quod no. vbi hanc dicit esse cōmum nem opi. Et hi quoq; magna ex parte tenuerunt contrarius eius quod suprà dictū est de vxore nondum cognita à viro: sicuti etiam facit Saly. in d. l. Deo nobis, col. 1. versū. ex qua collige argumentum. C. de epis. & cler. & in l. mulierem. ff. de ritu nupt. & Panor. in c. ex publico, col. 1. versū. & facit iste tex. extrā de cōiug. coniug. & Corn. consi. 248. in præfenti consultatione, col. 3. versū. his tamen minimè refragantibus, lib. 2. & Hippo. Marfil. sing. c. vii. qui de proximo, col. 1.

¶ Et dicit generaliter Bal. in auth. dos data, col. 2. per illum tex. in lect. noua. C. de dona. ante nupt. quod cum maritus non sustinet onera matrimonij, non debet contineri lucrum sibi ex pacto vel statuto delatum. & idem voluit consi. 184. si qua inquit mulier, lib. 3. & cōsi. 53. quædam domina Richabella, ante medium, lib. 5. & consi. 274. proponitur in factō, eo. lib. 5. & eum ex primo loco refert & sequitur Io. Ana. in c. salubriter, col. pen. extra de vfur. & Alex. qui id commendat consi. 122. cuius initium est, viso processu, col. 4. versū. cōfirmari possent, lib. 7. & cōsi. sequen. quod est eiusdem initij, col. 1. & Iason cōsi. 135. statuto ciuitatis, col. vlti. lib. 1. qui quidem omnes primum illum locum Bal. tantū allegant, & Hippolit. Marfil. sing. cxvij. vigente communiter statuto. & idem voluit Pau. Cast. sibi contrarius, cuius Alex. & Iason non meminit, & in l. si ab hostibus, §. si vir vxorem, col. 2. versū. & nota ex ista gl. & ibi quoque Fran. Aret. col. 1. versū. secundū per istam gl. ff. sol. matr. vbi ipse Pau. ita dicit se consuluisse, vt & ipse fecit & cōsi. 333. visis omnibus scripturis, in ij. dubio, lib. 1. & Ioan. Campez. in tracta. de dote in v. eademque vlti. parte, q. xij. col. 1. vbi id dicit seruari in practica, & nouissimè Pau. Paris. cuius consi. nuper edua sunt anno 1543. consi. lxxij. pro vera resolutione, propè per totum, lib. 4.

331 ¶ At contestum occurrit Phil. Dec. tenens aliam partem, scilicet id lucrum esse gratuitum, in l. in eo quod vel si. ff. de regu. iur. Nam causam inquit, proxima & immediata huius lucri est vir ipse, & matrimonium, vt no. Bal. in auth. ex testamento, col. pen. versū. xij. capitulum, in duobus locis, C. de colla. pro quo tex. est in l. cum quis. §. j. ff. de dot. rele. vbi dicitur quod matrimonij causa id lucretur est. & ita per illum tex. voluit Bald. nouellus in tracta. de dotum, in vj. parte. in xxxvj. privilegio, col. 3. & Soci. consi. cccxxij. circa præsentem, col. pen. versū. confirmari etiam quia talia, lib. iij. Nam & (vt hoc illis addam) dictio, causam in dubio demonstrat causam immediatā & proximā. l. socium qui in eo, cum l. seq. ff. pro soc. & l. in lege censura. ff. de verbo. signi. vt per illa iura dicit Fran. Aret. de hoc casu loquens in d. l. si ante, col. vlti. ff. sol. matr. Quæ quidem causa proxima attenditur, vt dicit Bal. de hoc casu loquens cum tamen aliud ageret, in l. si fami. heredes, per iura quæ allegat. & rursus in d. auth. ex testamento, vbi suprà, per l. sed & si plures, §. in arrogato. ff. de vulg. & pup. Cui adde concord. quos multos tibi congesti in tractatu quem mox tibi edemus eo. tit. cessante causa cessat effectus, in xviij. limitatione.

332 ¶ Et hac sanè ratione, quod causa immediata attenditur, tale lucrū dotis dicitur aduentitium, vt no. Bar. & Raphael. Co. in d. l. cū dotē. §. transgrediamur, in fi. & ibi quoq; Pau. Cast. col. 2. versū. circa vltimū, & Alex. col. vlti. ff. sol. matr. per tex. in l. j. vbi ipse Bar. Bal. in fi. & Ang. C. de bonis quæ libe. & idem Bal. in d. l. si donaturus, §. j. in prin. ff. de condi. ob. caus. & in d. l. ij. & ibi etiā Saly. C. fami. herci. & Fran. Aret. in d. l. j. C. de inoff. dotib. & ipse Phil. Dec. cōsi. lxxvj. de duobus quæritur, in prin. & cōsi. cccclx. notissimā, per totū, vbi tamen id declarat. Pro quo etiam allegatur l. dotem. & ibi Bar. & ff. de cast. pecu. quam ad hoc dicit no. Fran. Aret. in d. l. cum ante, & videtur etiam voluisse gl. in l. quod scitis in verbo dotem. C. de bon. quæ libe.

333 ¶ Cum ergo onera matrimonij non sint causa proxima illius lucri, sed matrimonium ipsum: consequens est, vt non ex titulo oneroso, sed gratuito manare videatur: ideoque cum donatio inter virum & vxorem tunc demum prohibeatur, cum donans sit pauperior, non cum lucrum remittit, per l. sed & si vir. §. quod legaturus, & l. cum hic status, §. si maritus, l. ij. versū. similes, & l. si sponsus, §. si maritus, ff. de donat. inter virum & vxor. Certè potest maritus id lucrum vxori remittere veluti existens merum lucrum, vt voluit Alex. in l. si focer. §. Lucius. ff. solu. matr. & consuluit Barb. consi. lix. illud in mediū referam, col. 9. lib. 2. & Soci. consi. cxiiij. viso testamento domine, column. 3. versū. ad secundam rationem, lib. 1. Hæc fere Decius & in d. l. in eo quod vel si, de regu. iur. & qui eadem prope repetit in l. j. col. 6. versū. & ex his inferitur. C. de fecun. nupt. & consi. lxxvij. circa propositum, & in d. consi. cclx. quæritur breuiter, col. 2. versū. sed tamen prædictis, & col. seq. versū. non obstat quod illud lucrum, & consi. cccclxxvij. viso copioso, column. 2. versū. non obstat. Et in eadem fuit sententia ipse Dec. in l. reprehendenda, in vj. no. C. de insti. & substitui.

*Non tamen
excluduntur
onera matrimo-
nii.*

*Dos datur
propter onera
matrimonii.*

*Disiunctio, causa,
potest capi nō
pro causa om-
nino immedia-
ta, sed pro cau-
sa nōnihil im-
mediata, non
tamen multū
remota.*

*Hæc l. an ha-
beat locum in
parte lucran-
de dotis.*

*Remissio que
nascit inter vi-
rum & uxore-
m, nō potest
dici mera do-
natio.*

*Donatio que
fit ab extrane-
o ad dotan-
dam puellam,
an reuocetur
susceptus libe-
rit.*

³⁵⁵ ¶ Sed aduerte hic lector optime, quia licet matrimonium sit causa proxima & immediata huius lucri prouenientis ex pacto vel statuto, non tamen ex eo confestim sequitur, quod onera matrimonij non sint etiam eius rei causa æque proxima. Nam vnum aliud non excludit, quin potius vnum in alio inest, ex eoque sequitur, vt etiā dicit ipse dicit Dec. secum hic pugnat, d. consil. 67. col. vlt. vers. nō obstat tex. Nā si onera matrimonij sint causa huius lucri, certe matrimonium etiā causa est, vt in dote videmus, quæ datur propter matrimonium, nec sine eo potest consistere. l. iij. ff. de iure dot. & l. vlt. post prin. C. de dona. ante nup. cum simil. & ob matrimonium etiā tantum fauoris sibi conciliatur. l. j. ff. solu. mar. tanquam scilicet matrimonium sit causa proxima dotis, vt verè est. Et tamen haud dubiè datur ipsa dos propter onera ipsius matrimonij, & est titulus onerosus. Igitur & idem dicere debemus de accessione & augmento dotis.

³⁵⁶ ¶ Quamquam & Fran. Aret. in d. l. si ante, col. vlt. aliter refellit arg. quod sit ex ea l. cum quis. Nam ibi, inquit, dictio causa, potest capi nō pro causa omnino immediata, sed pro causa nonnihil mediata, non tamen multū remota, quæ accipitur tanquam causa immediata. l. vxori quis. ff. de auro & argen. leg. quā ad hoc expendit Bar. ibi, & in l. ambrosia, circa med. ff. de decre. ab ordi. fac. Cui adde. l. cum de lanionis. §. asina. ff. de fund. instr. & d. l. in lege censoria. ff. de verb. signi. & eundem Franc. Aret. cōf. 6. viſo instrumento, col. 3. vers. nā ista regula. & iterum cōf. 29. diligenter & mature, col. 6. Præsertim autē id procedit, vt & hoc quoque adiciā, quando huiusmodi causa mediata siue remota talis est, quod sine ea immediata & propinqua nullo modo esset producenda, vt in hoc casu. Nā tunc haud dubiè ea habetur pro immediata, vt dicit Bar. in d. l. sed si plures. §. in argo. rō. ff. de vulg. & pup. & Bal. in c. cum omnes, col. 6. vers. item quia quādo, extra de consi. per tex. in l. vtrum. §. cum quidam. ff. de rebus dub. & idem Bal. in c. literis, in iij. no. per illum tex. extra de elect. & dicemus plenius in nostro tractatu, cessante causa. & c. in xvij. l. m.

³⁵⁷ ¶ Sed vt cunque sit de istis, nihil hic omnino est curandum, quantum scilicet ad casum l. nostræ pertinet: quandoquidē subsit & alia ratio, quam suprà ex Alex. adduximus, propter quam hæc l. non habet locū in hoc pacto: nempe modicū liberorum prauiciū, de quo lare diximus suprà in verbo libertis, in vlt. q. quæ est de donatione inter virum & vxor. vbi videbis. Cui & aliā quoque non leuiorē adiciēs, quia cum vxor id pactū in contractu dotali, sibi matrimoniali fecerit, nō potest esse locus huic l. cum præsumatur id agens cogitasse de liberis, vt diximus etiā suprà in præfatio. vers. 69. inci. sed hæc intellige, vt videlicet quis in dubio, & suprà in hac gl. vers. 188. incip. & hoc proculdubio verum est. Et hauc quoque tertiam rationē, quia id lucrum siue pactum de dote lucranda censetur esse factum ob causam, videlicet propter matrimonium. Nam forte vir non contraxisset, nisi eo pacto appposito. At in donatione ob causam non est locus huic l. vt suprà affirmā diximus.

³⁵⁸ ¶ Idēque & præter Alex. quem vnū in princ. huius q. citauimus, multi sunt in eadem sententia, hanc scilicet l. non obtinere in huiusmodi pacto lucranda dotis: & inter cæteros Pau. Cast. quem Alex. ipse nō memorat, in l. ij. ff. sol. mar. per l. j. C. si dos cōstan. mar. qui & ipse dicit hoc esse notandum, & cū sequuntur ibi idem Alex. las. & Thomas Parpal. ex quibus Alex. cōstanter asserit casum hunc nō esse dubium, & aliis quoque iuribus probari, videlicet in l. iij. cum gl. ff. de pact. dotalib. cum simil. Et idem quoque voluit Soci. sibi contrarius, qui Alex. in quodā cons. nō designato tamen illius numero, allegauit, consil. diij. viſo instrumento donationis, col. 4. vers. ad hoc motuū, lib. 4. ¶ & Carol. Rui. cōf. cxxxj. in themate, col. 2. ver. & hinc est etiam, & rursus col. 8. vers. præterea per superuenientiam, lib. 3. ¶ & Fran. Ripa. cuius illa tertia ratio est, hic in xxij. q.

³⁵⁹ ¶ Vndecimo quarto quid si maritus ē diuerso id lucrum dotis quod facit ex pacto vel statuto, remittit vxori, an natis ei postea liberis ea remissio reuocetur ex hac l. Dic breuiter non reuocari, tum quia hæc remissio nō potest dici mera donatio, cū valeat inter virum & vxorē, vt diximus ex sententia Alex. Barb. Soci. & Deci. num. ab hinc 8. inci. at cōfestim, & præterea voluit Imo. in l. ij. col. item ij. ff. de donat. Tum quia id lucrum nondum est quæsitum & radicatum, sed tantum quærendum post mortem vxoris, si ei maritus sit superstes. Ideoque nec in eo locus est nostræ l. ex iam dictis suprà in viij. q. vers. 180. inci. sed hoc tamen. Quod si iam esset quæsitū, vxore scilicet mortua, & maritus eo iure hæredibus cederet, nō video quia tūc locum habeat nostra lex dictis in d. viij. q. Nec tamen prætermittendū, eius quod diximus, valere hanc remissionē inter virū & vxorem, contrariū voluisse glan. l. si liberis, per tex. ibi, ff. de pact. dor. quā sequi videtur Bal. ibi. & apertius Pau. Cast. consil. lix. pro pleniori, col. j. vers. secundo videndum, lib. j. Sed vt dicam quod sentio, is tex. nihil mihi huc perentere videtur, cum de huiusmodi pacto nuncupatum nō loquatur, nec si loqueretur, concluderet id pactum generaliter non valere, sed ita demum tantum, cum dolo mulieris esset extortum, vt patet ex verbis, per dissimulationem, &c.

³⁶⁰ ¶ Duodecimo ista dote mentio me submonet, vt quæramus verum donatio quæ fit ab extraneo ad dotandam puellā, vel fauore matrimonij, reuocetur susceptis liberis ex hac leg. Et certè Alex. in hoc priuatim ac peculiare conf. edidit, scilicet cōf. 71. consideratis his, lib. 4. vbi expresse tenet quod reuocatur, quia hæc dotis dario facta ab extraneo dicitur esse mera liberalitas, donatio, & titulus lucrativus, quantū ad ipsam puellam pertinet, per l. si fraudator, quæ est vlt. §. si à totero, & ibi Bar. ff. quæ in frau. cred. & l. j. §. accedit. C. de rei vxor. actio. & l. ex morte, in fi. C. de pact. cōuen. & l. Marzia. §. iuncta gl. vlt. & ibi doct. ff. sol. mar. & l. vlt. in prin. & ibi Bar. Bal. & Saly. C. de iure

dor. Cui adde & tex. in l. cum plures. §. pe. & ibi gl. ff. de adm. tut. & Bar. & Io. Plar. in l. j. C. de im-
po. lucra. deferi. lib. x. & Bar. & Pau. Cast. in l. j. vterq; in fi. C. de inof. dotib. & Old. cōf. 151. si quis
verba donationis, & cōf. 245. quidam paterfa. col. 2. verfi. fecūda ratio. Bal. in fua margā. in verbo,
dos, col. 2. verfi. dos data filix, vbi dicit ſing. ad hoc d. §. ſi à ſocero. & in rub. extra de procu. col. 2.
vbi ex hoc dicit quod procurator ſine ſpeciali mandato non poteſt dare dotē filix domini, cum
donare nō poſſit. Ioā. de cane mortuo, inter cōf. i. ipſius Bal. cōf. 371. viſo tenore, circa med. lib. 4.
& ipſum Bal. in l. vlt. C. de dot. promiſ. ¶ & Corn. cōf. 50. eol. 5. verfi. ideo quatenus, lib. 1. & Steph.
Bertr. qui alios citat, cōf. 138. thema conſultationis, col. 5. verfi. fateor autem, lib. 4. ¶

241 ¶ Cui inquam, adde & alia duo. Primum, quia huiusmodi dotis datio ab extraneo facta, ſi exce-
dit quingentos aureos, atque requirit inſinuationem, ac alia quævis donatio ſimplex ac gratuita,
vt voluit gl. j. in d. l. vlt. C. de iur. dot. quam ſic intelligit & ſequitur Ioā. Ant. in c. cum tu, col. pe.
verfi. quarto quæritur, ext. de vſur. Sed tu ſuper hoc vide tex. Bart. Bal. & alios in ea ipſa l. vlti. &
Ambro. à vna, in quodam conſil. incip. pridem contractum fuit. & Phil. Dec. conſil. ccccxiij. viſo
elegantī conſilio, in ij. dubio.

242 ¶ Secundum, quoniam ſicut quis ex donatione mera & ſimplici non poteſt conueniri, niſi in-
quantum facere poteſt. Inter eos. §. is quoque, & l. cū ex cauſa, & l. nē ſennius. §. vlt. ff. de re iudi.
& §. item præterea, verfi. ſed & ſi quis, in l. i. de actio. ita nec ex huiusmodi donatione, quam facit
extraneus, quod dōtē. l. ſi extraneus, & l. pen. ff. de iur. dot. iūdo d. §. itē præterea, verſi. ſi de dote.
Quod ideo fit, vt dicunt Io. Fab. & Iaſ. in d. verfi. ſed & ſi quis, quoniam ea donatio mera eſt & li-
beralis, cum cauſa illius nihil omnino reſpiciat fauorem aut vtilitatem donantis, ſed tantum eius
qui donatur, iuxta ea quæ late diximus ſuprà in hac eadem glo. verſi. c. 45. incip. ſed hæc primum
intelligi procedere.

243 ¶ Hanc autem Alex. ſententiam, vt ad eum tandem redeamus, reſert & ſequitur Thomas Parpa.
in rep. d. l. ij. in prin. col. 11. verfi. in eadem gl. ibi, item fallit ſi extraneus. ff. fol. mar. Quamuis, vt ipſe
dicit, multa inconuenientia inde veniat, videlicet quòd dos repetitur cōſtante matrimonio, con-
tra ius commune. Item quòd matrimonium erit ſine dote. Poſtremò quòd fit reuocatio cōtra fa-
uorem publici. Adde & tu ad Parpa. in præiudiciū mariti, reſpectu cuius dos ipſa eſt titulus one-
roſus, vt patet ex iis quæ diximus in præcedēt gl. & qui ideo verſimiliter illā vxorē ſine ea dote
non duxiſſet. Et præterea poſſet dici, quòd hec reuocetur huiusmodi datio dotis in præiudiciū
ipſius muliers, cuius reſpectu dos ipſa eſt mera, vt diximus, donatio, & titulus lucratius: nō ta-
men in præiudiciū mariti, cuius reſpectu dos cōtra onus eſt, niſi dicas imputandum eſſe viro,
qui debuit cogitare dotē hanc eſſe reuocabilem natiuitate liberorū donantis. Sed in alia donatio-
ne, quā extraneus facit ſpōſo fauore matrimonij, eſſe locū huic l. expreſſe cōſuluit Alex. ſecutus
Iaſ. conſil. 171. viſo inſtrumento dotis, col. 2. verſi. nec prædictis, & iterum col. 5. verſi. hinc eſt quòd
quando extraneus, lib. 4. Steph. Bertr. nulla tamen Alex. mentione facta, cōf. 76. viſo inſtrumen-
to, ad ſil. ij. iterumque cōf. 257. ſiue donatio, col. lib. 2. & rurfus cōf. 383. viſo caſu, eod. lib. 2. De
quo & nos diximus ſuprà in præfatione, nu. 72. ſecundò intellige.

244 ¶ Nec abs re ſuprà locuti ſumus in prin. huius quæſt. de huiusmodi donatione facta ab extraneo:
nam ſi fieret à patre cauſa dotis, certè talis donatio non reuocaretur per natiuitatē ſequentiū li-
berorum, tum quia nō eſt mera aut ſimplex donatio, ſed ob cauſam, vt probatur in l. cū multa.
C. de dona. ante nup. & ibi gl. in verbo antiqui iuns, & Bald. col. 2. Et hinc patet quòd non valet
ſimplex donatio inter patrem & filiam. l. donationes. C. de don. inter vir. & vxor. cū ſi valet ta-
men cauſa dotis. l. Pomponius Philadelphus. ff. fami. herciſ. Et quòd habemus diuerſos titulos, de
inof. doti. Ex quo & diuerſitas vtriusque in potētia & effectu ſatis apparet, per l. ſi idē, & ibi Bart.
& Bal. C. de codic. Nec valet ſimplex donatio ſine inſinuatione. l. ſancimus. C. de don. valet tamē
cauſa dotis. l. vlti. in prin. & ibi Bart. Bal. & alij. C. de iure dot. & l. vlt. C. de dona. ante nup. Ex qui-
bus & aliis quibuſdam rationibus Iaſo. d. conſil. 171. nuper allegato aſſeruerant reſpondit huius-
modi donationem factā à patre filix cauſa dotis, non reuocari ex hac l. & ante eum Soci. cuius &
ipſe meminit, cōf. 147. viſa facti contingētia, col. vlt. lib. 1. Et idem de cauſatione propter nup-
tias facta à patre filioſa aut emancipato, tenuit Imo. in c. vlt. col. 3. verſi. tertio caſu, ext. de dona.
Sed & idem in ea donatione propter nuptias facta ab extraneo, appertē ſentit Steph. Bertr. d. cōf. 383.
lib. 1. ¶ Sed huic contradicunt quæ diximus de dote data ab extraneo, neque enim hæc dona-
tio ob nuptias plus habet fauoris quàm dos. }

245 ¶ XII Verum etiā donatio cauſa mortis reuocabitur per ſuſceptionem liberorū: Videtur quòd
non. nam cum iſta l. ſit exorbitans, vt ſuprà late docuimus in verbo, libertis, poſt prin. eſt ſtri-
ctè & propriè intelligenda. l. ſi verò. §. de viro. ff. fol. mar. cum ſi. Ea autē de donatione ſimpliciter lo-
quitur. Ideo de ea tantum intelligenda eſt, quæ proptē donatio eſt, vt diximus etiā ſuprà in prin.
huius gl. Sed donatio cauſa mortis nō eſt propria ac vera donatio. l. j. ff. de dona. & l. ſenatus. §. ſed
mortis. ff. de don. cau. mor. Ideo nec aliàs cōprehenditur ſub permiſſione, quæ fit alicui, vt poſſit
donare. l. filius. verſi. fed enim, & ibi no. Ang. ff. de dona. Ex quo etiā Bar. ibi, & ante eū Iaſ. Arret.
negat cōprehendi ſub ſtatuto loquente ſimpliciter de donat. quod & voluit ipſe Bar. in d. l. j. in fi.
eo. tit. & Bal. in authen. eo decurſum, ante ſi. C. de dona. ante nup. & cōf. 168. incip. iſta conſtitutio,
lib. 4. ¶ vbi dicit quòd ſtatutum requirens quandam ſolennitatē in donatione minoris, nō habet
locum

locum in donatione causa mortis, & Corn. consi. cvij. videtur in hac cōsultatione, lib. 4. & Iaso. & Phil. Dec. in l. si tibi pecuniam, vtrq; in ij. no. ff. si cer. per. cum si. quæ tibi collegimus in tract. de legib. connubia. in gl. iij. in iij. q. i. Ex quo item Bal. in c. quia. G. ad fi. extra de iudi. dicit, quod si statuto prohibeatur donari forensi, potenter tamen ei donari causa mortis, quod dicit bene notandum, quia sæpe ex facto cōtingit, & id dicit sing. licet dubitet Iason in l. ij. col. pen. versu. noua. ff. de leg. j. & expressim hanc l. non habere locum in huiusmodi donatione causa mortis, respondit Caro. Riin. consi. lxxij. ex duobus, col. vlt. no. 12. lib. ij.

146 ¶ Verum Pau. Cast. consi. cccxxxij. respondeo per ordinem, in v. dubio, lib. j. expressim cōsultat hanc l. in donatione causa mortis obtinere. Nam cū loquatur, inquit, simpliciter de donatione, ne, & sine dubio habeat locū in donatione simplici, & inter viuos, multo magis & in donatione causa mortis, quæ minori nititur firmitate. Et hoc dicit voluisse Bar. in l. filio præterito, col. 4. versu. præterea certū est quod donatio, ff. de iustu. testa. vbi nihil dicit de donatione causa mortis, sed de legatis, de quibus postea dicemus in sequen. quæst. Sed hoc idē in hac donatione causa mortis voluit & cōsultat Corn. nulla tamen Pau. mentione facta, cōsi. cclij. videtur in hac cōsultatione, col. j. versu. vt in simili videmus, lib. 4. motus quidem præter illam rationē, aliis duabus. Primum enim, quia est eadem vtriusque ratio, & loquitur lex nostra generaliter. ff. de lega. præst. & l. si pluribus. ff. de leg. ij. & c. quia circa, de priuileg. lib. 6. Item quia valet argumentum de contrariis ad vltimas voluntates. Iserum filij. §. qui chirographum. ff. de lega. j. & l. si ex legati causa. ff. de verb. oblig. & l. vlt. C. de lega.

Hec lex ex Pau. Cast. sententia habet locū in donatione causa mortis.

147 ¶ Tu autem ad Pau. & Corn. potes addere tex. optimū in l. alienatum. §. donationis. ff. de verbo. signi. vbi ita ad verbum scribitur, donationis verbum simpliciter loquendo omnem donationē comprehendisse videtur, siue mortis causa, siue nō mortis causa fuerit, quem tex. dicit nō. Signo. consi. cclxxj. cuius exordium est, Ser Antonius quondam, col. j. versu. item quod fortius. Id quod est quod voluit Bal. post Iaco. Ardi. in c. j. in prin. col. 4. versu. quæro si vassallo, sic de prohib. feud. ali. per Fed. quod statutum prohibens mulieres donare, comprehendit etiam donationem causa mortis. Nam licet cōcessa simpliciter donatione, non cōfessetur concessa donatio causa mortis, per d. l. filiusa. ideoque vassallus cui permissum est donare, non id possit facere causa mortis, tamen prohibita cōtrario donatione, includitur causa mortis donatio: quia à quo remouetur genus, & quælibet eius species remota esse intelligitur, per d. l. filiusa. §. pari autem ratione. quod dicit esse notandum, & sequitur Car. Alex. ibi, & Franc. Aret. in l. qui in potestate, post prin. c. ff. de testa. & de Barb. consi. 23. clemētissimū, col. j. lib. 4. vbi id dicit sing. & Bertha. qui id dicit sin. in tract. Gabe. in iij. parte viij. partis prin. in xij. q. i. & Fran. Ripa in l. ij. col. 4. num. 10. in ff. de leg. j. Ex quo etiam sequitur, quod l. nostra loquens simpliciter de donatione, habeat locum in donatione causa mortis, cum tendat ad ipsius donationis non permissionem, sed potius destructionem.

Donationis verbum simpliciter loquendo omnem donationem comprehendit.

A quo remouetur genus, & quælibet eius species remota esse intelligitur.

148 ¶ Confirmatur item ex eo, quod licet l. si quis argētum. C. de dona. disponens, vt ex nudo pacto donationis oriatur actio, & ita exorbitans à iure communi, vt asserunt Ray. Bald. & Ang. in l. iur. gentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. & Bar. in l. si tibi decem millia, in prin. ff. de iur. et. & supra alibi diximus ver. 172. incip. sicut etiam videmus. Et ea tantum loquatur de donatione simpliciter, sicut hæc l. nostra. Tamē trahitur ad donationē causa mortis, vt voluit gl. in l. cum parer. §. Mæuius, tum in verbo donabat, rum quoque in verbo, reuocaretur, & ibi etiam Bar. Bal. & alij. ff. de leg. ij. quā Balipsc & multi ex iis quos statim citabimus, dixeret vnicā & sing. Sed est alia in l. iij. magna glossa in illis verbis, & sic inualida iure veteri. (& ibi Bal.) C. de iur. dot. Et alia quoque, si soletter expendatur, in §. in glo. j. Insti. de dona. prout etiam annot. ibi Io. Plat. in ij. no. qui id sequitur & Ang. Aret. col. j. Et alia itē in l. vt hæreditibus, & ibi etiam Bal. ff. de leg. ij. & voluerunt etiam Dy. qui illam primam dicit sing. & Ang. in l. qui in potestate. ff. de testa. & Cy. in l. j. col. j. & ibi quoque Bal. post prin. & iterum versu. item hæc l. C. de dona. cau. mort. & idem Cy. in l. vlt. ante fi. C. eo. Bar. & alij. in l. j. ff. eod. Bald. in l. cum huius prin. i. in vtraque lect. j. col. ij. ff. de trans. & in l. ij. & ibi etiam Ang. qui illam dicit sing. Imo. Alex. col. ij. Franc. Aret. col. j. ff. de leg. j. ff. de leg. j. & idem Bal. in l. ij. in iij. lect. col. j. ff. de leg. ij. & idem Bal. j. in l. si quidem, in fi. C. de actio. oblig. & in l. si donatione. C. de contrahen. empr. j. & in authen. ex testamēto, col. j. C. de colla. & in l. semū, circa medium. C. qui test. fac. post. & in l. j. §. fin. autē aliquid sub conditione, (& ibi quoque Sal. vterque) in fi. C. de cadu. tol. vbi & illam primam glipse Bal. dicit sing. & in l. exccutorē, col. j. versu. modo vidi dubitari. C. de exccu. rei iudi. & in l. cum virum, col. j. versu. ex hoc. C. de fideicom. vbi etiam dicit illam gl. sing. & in l. si mortis. Cad leg. Falc. & in §. alia, & ibi etiam Io. B. Insti. de don. & in c. j. ad fi. extra de confirm. vti. vel in iuri. vbi negat illam j. priorē j. gl. esse alibi, & in c. ex parte decani, col. ij. versu. & nō quod mandatum, extr. de rescrip. vbi & eam dicit vnicam cum suo tex. & in c. cum venisset, col. j. de testi. vbi item illam dicit sing. & in c. cum contingat, col. 6. versu. nunc sequitur, de iur. iur. & in tracta. de pact. col. xij. versu. item quæro cum gl. dicat, & in sua marg. in verbo, donatio, col. j. & iterum vlti. & consi. 294. quæritur vtrū vstratus, post prin. lib. ij. & Aluissus Peru. inter cōsi. ipsius Bal. cōsi. 248. an exccus possit, col. j. lib. v. Collect. in c. pastoralis, col. ij. versu. & pro euidētia, extr. de dona. Io. Fab. Ang. & Saly. in d. l. si quis argētū. §. vlti. & idē Ang. in l. licet inter priuatos, col. ij. & ibi quoque Fulg. Alex. j. Fran. Aret. j. & Alciat. in prin. C. de pact. & idem Ang. in repe. l. si certis annis, col. ij. eo. tit. & in l. cum ex causa, & ibi etiam Alex. qui eam l.

Confirmatio præcedentiū.

legit cum l. tempus. ff. de re iudi. vbi Ange. dicit eam gl. sing. & idem Ang. in Lin. adibus. §. j. & ibi quoque Imo. ff. de dona. & ipse Ange. in dispart. incip. Aitenfis miles. & consil. clxxxiiij. ex themate prædicto. col. iij. vers. item non valet. quod quidem consil. iterum ingestū est in consil. Petr. Anch. consil. c. iij. quo etiā dicit dictam gl. sing. & ipse item Ang. consil. cccclxxxij. non oportet. col. j. vbi etiam asserit illam gl. esse vnicam. (Petr. Anc. consil. lxxvj. per modum. col. iij. vers. sed ad hoc dubium.) Fulg. consil. clj. viso exemplo. col. vlt. vers. tertiam autem. (& consil. cccxvj. viso exemplo. col. vlt.) Panor. consil. xl. factum in effectu sic proponitur. col. iij. lib. ij. Pau. Call. consil. lxxv. notandum est quoddam præfatum statutum. ad fil. lib. ij. Rom. sing. ccccxxv. sed quæro tu scis. Aegid. Belmer. cōs. lxxxix. factum est tale. dominus Humbertus. col. 4. vers. nec mirum. (Petr. Ferr. in tit. for. libel. quo agi. pro dona. in gl. j. col. 3. vers. amplius queritur.) Alex. in l. iurisdictione. §. quinto. col. pen. & ibi latè & docte Fortu. Gartia. chart. vlti. ff. de pact. & ipse Alex. in l. qui Romæ. §. Flavius. col. vlti. ff. de verb. obl. & consil. cxij. perspectus. col. 2. lib. 6. (Ang. Arret. in §. in personam. col. 4. vers. & prædicta procedunt.) & ibi etiā las. col. 10. vers. an autem. Instit. de actio.) & idem las. in l. si quis cum debitore. in fi. ff. de iureiur. (Corn. in l. ij. col. 2. vers. item in donatione. ff. de leg. j. vbi hanc dicit communiorē opi.) Corn. consil. xcij. in hac causa. ad fil. lib. j. & consil. cxxix. videtur prima facie. col. j. lib. ij. & consil. cvij. videtur in hac consulatione. post prin. (& iterū col. 3. vers. nec etiam ibi dictus.) lib. iij. vbi & illam gl. dicit sing. & cōs. cccxxvij. viso themate. col. 1. col. lib. iij. (Barb. qui hoc latè disputat in rub. extr. de dona. col. 2. vers. secundò quarto.) Soci. cōs. cxij. multum abunde. col. 4. vers. succedit nunc tertia. lib. j. quod repetitum est consil. clxxxij. lib. ij. & idem Soci. consil. cccxxv. visa contingencia. col. 3. vers. nec primo obstat. lib. ij. & consil. cccxv. non insistendo. col. 2. lib. iij. Phil. Dec. in rub. C. de pact. ad fi. (& in l. semper qui non prohibet. col. l. ff. de reg. iur. & ibi Steph. Bertran. consil. clvj. ex themate. au. 11. lib. iij.) & lib. j.) & Anto. Rubens consil. xcij. viso themate. paulò ante fin.

249

De eadem re.

¶ Quibus accedo. etiam si diuersum censuerunt Signo. cōs. clxxj. Ser. Anto. col. 6. & Imo. sibi contrarius. qui tamen Signo. nullam mentionem facit in d. l. cum ex causa. & Rom. sibi item contrarius. in l. j. & in l. si mortis. ff. de don. cau. mor. & subobscure lo. Ana. in ca. qua in omnibus. col. 13. vers. tertio querit. extr. de vsur. & Ang. Are. sibi quoque contrarius in d. §. j. Instit. de don. & Soc. sibi etiam contrarius. in d. l. j. (versic. ex qua conclusione.) col. 2. ff. de leg. j. & clanculum ante hos gl. in l. j. in verbo. actio. ad fi. C. de dona. cau. mor.

250

L. cū auus. ff. de cōd. & deu. mō. habet locū in donatione causa mortis. quamvis sit exorbitans.

¶ Denique huc spectat. quod l. cum auus. ff. de cōdi. & demon. & similes. ex quarum intimis præcordiis eruta est hæc l. nostra. suprà in præfatione. vt diximus. habent locum in donatione causa mortis. ex sententia gl. Cy. Bal. & aliorum in l. j. C. de don. inter vir. & vxor. Imo. qui illam gl. dicit sing. in l. si cuius ff. de don. cau. mor. & recentiorum in l. cum acutissimi. C. de fideic. & in l. generali. ter. §. cum autem. C. de instit. & subtit. & Soc. in repe. d. l. cum auus. col. 57. in fin. viij. q. vbi & hoc probat & lege. & ratione. vt ibi videre poteris. Et tamen satis constat eas leges esse exorbitantes. vt hanc nostram l. ex sententia Imo. & ipsius Soc. in d. cum auus. & latè diximus in verbo. libertis. iij. 26. incip. ex his planè.

251

Hæc l. etiam si sit exorbitans. non impedit tamen quin trahatur ad donationis causa mortis.

¶ Ex quibus satis. vt opinor. euidenter apparet non obstat quod in princ. huius quæst. pro contraria parte adductum est. hæc l. esse exorbitantem. quia hoc nō impedit. quin trahatur ad donationem causa mortis. sicut & d. l. si quis argentum. præfatum cum sit eadem vtriusque ratio. vt dicit Corn. Imò maior est in donatione causa mortis. quod alitru Pau. Sitq; hæc l. fauorabilis. vt sæpius suprà diximus. veniatq; donatio causa mortis appellatione donationis simpliciter. saltem sublara & impropria significatione. quod nemo negat. Ideo hæc l. ad eam trahenda est. per tex. in authen. vt hi qui obli. se hab. peth. res. mino. in prin. & ibi gl. & Ang. cum multis concord. à me adductis suprà in eadem gl. vtrius. clxxvij. incip. similiterque renuntiatio.

252

Donatio causa mortis non habet effectū viuo testatore.

¶ Sed vt vides. in hoc vteritur cardo huius quæstionis. an sit eadem in vtroque ratio. si non maior sit in donatione causa mortis. Nam mihi prima statim fronte nō eadem esse videtur. sed multò maior in donatione simplici. nec item verba huius l. videntur posse aptari & cōuenire donationi causa mortis. Nam quātum ad verba pertinet. (nihil enim refert vtrum istorum prius examinemus) nō est incerta opinionis. donationem causa mortis nō habere effectum viuo testatore. sed eo tantum mortuo. sit enim cum donās habere se maui. quā cum cui donat. magisque cum cui donat. quā hæredem suum. d. l. j. ff. de donat. cau. mor. Ligitur cum donatio ista nō sortiatur effectum. nisi post mortem donantis. quomodo potest res donata ad eum reuerti. quam nōdum habere desiit vt suprà in alio casu diximus in gl. in verbo. libertis. in vlt. q. versic. 12. incip. his autem Corne. & Alex. & iterum in hac eadem gl. vers. 186. incip. porro quod ad casum.

253

Minor adultus potest donare causa mortis sine curatore. vide tamen infra nu. 258.

¶ Ratio autem in casu nostræ l. multum est diuersa. Nam donatio simplex suapte natura est irrevocabilis. l. perfecta. C. de dona. cum simi. à me suprà adductis. Ideoque magnū infertur præiudicium donati. & ipsius liberis. nisi hoc l. nostræ remedio subueniantur. natis ipsi liberis. At donatio causa mortis liberè potest reuocari. & quidem sola donātis pœnitentia. l. non omnis. in princ. ff. si cer. pet. & l. mortis causa donatio etiam. & l. qui mortis. & l. senatus. §. mortis causa. ff. de don. cau. mor. & l. Scia. ff. de dot. praeleg. Ex quo fit. quòd licet adultus habēs curatorem nō possit donare aut cōtrahere sine auctoritate curatoris. l. si curatorem habens. C. de integ. resti. mino. cum simil. potest tamen liberè donare causa mortis in cōsul. in scioque ipso curatore. vt voluit Bal. & post

cum

eum Alex. in d. l. si curatorem, & idem Bald. in l. j. in prin. circa med. ff. de tutel. & ratio. dist. & consil. c. viij. domina Ioanna, col. p. vers. sexto est videndum, lib. iij. & Ios. Ana. in c. quia in omnibus, col. 15. in iij. q. extr. de v. fur. (l. i. in l. j. col. 3. vers. licet omnis. ff. de leg. i.) & And. Alcia. (in l. j. in prin. nu. ii. ff. de verb. obli. &) in lib. iij. de verbo. sign. in v. principali axioma. Anto. Rub. consil. xxvij. difficultas casus, in fi. (Et facit tex. in l. j. in prin. ff. de tutel. & ratio. dist. ubi dicit, quod sicut testamenti factio non est pupillis concessa, ita nec mortis quidem donatio, quasi dicat hæc à pari procedere, & nis permittit donare causa mortis, quibus & testari, & educto.)

154 ¶ Nam & idem liberè testari potest. lib. Aurelio. §. Caus. & ibi gl. in verbo, intra legitimā. (& ibi Bar. in prin.) ff. de libe. lega. & l. si frater. C. qui testam. face. pos. & volunt etiam gl. Bar. Ang. Imo. Raph. Co. Alex. & alij. in l. j. fuit questum, ff. ad T. reb. & Bal. in l. ea lege, col. 4. in iij. q. C. de cōdi. ob caus. (& consil. lxxxiij. an prohibita alienatione, ad fi. lib. i. & Barb. consil. xxij. clementis simi, col. 3. lib. iij. vbi in hoc dicit sing. tex. in d. §. Caus.) Idque siue habeat curatorem, siue nō habeat, secundū (gl. & Bar. in d. §. Caus. &) Bal. in c. in præsentia, col. 5. vers. nota quod adultus. extr. de proba. per d. gl. (in d. §. Caus.) quam ad hoc dicit sing. & eundem Bal. consil. cccxxij. verba ita trahit, circa med. lib. iij. vbi dicit illam gl. ad hoc no. Sed & id etiā sine autoritate ipsius curatoris, vt (illi satis inuunt, & aperit asserunt Dy. & Albe. in l. cum pater. §. curatoris. ff. de leg. ij. & idē Bal. in l. j. tam in lectu. col. 4. vers. deinde quæro quid de prodigo, quā in repe. col. 8. vers. duodecimō quæro. C. de sacrosan. eccle. & in l. iij. C. quando decre. opus nō est, vbi ex hoc dicit quod adul rus in testamentis habet iura maioris,) in d. l. j. ff. de tutel. & rati. dist. & in c. ecclesia sanctæ Mar- rize, de consit. & vtroque per tex. in d. §. Caus. quem dicit sing. & Pau. Cast. consil. cccxlj. con- siderandū est, col. 3. vers. nec obli. lib. i. (Et l. i. in d. l. j. col. 3. ff. de leg. j.) Imò vero etiā si curator ipse contradicat. d. l. cum pater. §. curatoris. ff. de leg. ij. & voluerit Bar. & alij in d. l. si frater. (l. i. in l. que de legato, col. vlt. ff. de leg. j.) Atque etiā circa alienationem rerum immobilium citra de- cretum iudicis, secundū Bal. in l. j. in prin. ff. de reb. cor. & in d. l. j. C. quando decre. op. non est, & in l. ea lege, col. 4. vers. secundū quæro, & ibi Saly. col. pen. vers. quæro quidam donatur. C. de cōdi. ob cau. & idem Bald. in c. j. col. j. vers. quid vbi, tr. per quos fiat inuestit. & consil. cccclj. in bonis feudalis, col. 2. vers. ad euidentiā, lib. j. (& d. cōsi. cvij. domina Ioanna, vbi suprā, lib. iij. & cōsi. cccx. ad euidentiā, in prin. co. lib. iij.) & Alex. cōsi. cccv. ponderatis narratis in themate, col. i. lib. 6. & in d. §. fuit questum, col. 4. vers. sed iuxta prædicta, & ibi quoq; Iason in fi. qui hoc multum commendat, & dicit mirabile, sicut etiam dicit in d. l. si frater, in fi. & Phil. Dec. in l. vlt. col. 2. vers. & ista conclusio, C. de pact. (& in c. in præsentia, col. 2. in xij. no. extra de probatio.) & Hippo. Marli. sing. cccclxv. aliqua sunt, & ex recent. Alcia. in l. verba contraxerunt. ff. de verb. signi. & D. Benedic. in repe. c. Raynutus. in verbo, Adiectæ impuberi, nu. 90. ext. de testa. (Nec solum alie- nare potest in testamento res immobiles, fed etiam iubere, vt alienentur, Bal. in l. prædium, quam legit cum l. illud. C. quando decre. op. non est, & l. i. in l. que de legato, vbi suprā.)

155 ¶ Ad quæ omnia facit & tex. in l. fundum, quæ est ij. §. minor. xxv. annor. ff. de fund. inltru. & tex. omnium optimus, quem nullus illorū citat, in §. cum ergo, Inlstr. quib. ex cau. manu non licet, qui loquens de maiore xij. annis, sed minore xxv. hæc verba adscribit, qui totorum suorū bonorum in testamento disposicio rata est. Nempe cum nulla hinc latio oriri potest, quia potest quando- cunque, cum voluerit, & ita alio remedio ordinario reuocare. Nam & hanc rationem assignant Ang. Imo. Raph. Co. & Alex. in d. §. fuit questum. Ex eoq; negant ei competere restitutionem in integrum aduersus huiusmodi testamentum, cum via ordinaria sibi consulere possit, scilicet reuocando. (quod & repetit Phil. Dec. cōsi. cclxxix. placet mihi, col. i. & iterum ij. & ante eos vo- luit Bar. in l. verba contraxerunt. ff. de verb. signifi.)

156 ¶ Quæ ratio magis obtinet in donatione causa mortis, quæ liberius faciliusq; reuocari potest, quā testamentum. Nam ea sola penitentia reuocatur, vt diximus: non etiam testamentum, nisi fiat aliud testamentum quæ solenniter per tex. optimum in §. ex eo solo, Inlstr. ex quib. caus. testa. inlstr. & voluit Fede. Senen. aut alius quisquis est, inter consiliius consil. clxv. glossæ referuntur in dubium. & Bar. in l. de iure. ff. de leg. iij. Igitur cum sit etiam in libero arbitrio donantis causa mor- tis, post natos liberos donationem reuocare, & id quidem iure communi & ordinario: certè vi- detur non competere hoc remedium extraordinarium & exorbitans ab ipso iure communi. l. j. §. ut prætor. ff. de dol. mal. cum iis quæ latè diximus suprā in verbo, libertis, in vlti. q. vers. ii. q. inci. superioribus quoque rationibus.

157 ¶ Et id quidem eò magis, quod si pater susceptis liberis non reuocat hæc donationem causa mor- tis, quod liberè potest facere etiā non susceptis: nō obscure ostēdit eo se semper animo fuisse, vel ab initio donationis, vt donaturus fuisset, etiam si de liberis cogitasset, argum. tex. no. in l. j. C. de inoffi. testa. Nā & aliās sæpe ex sequentibus colligitur, qualis animus in prædictibus fuerit, sed Iulianus, §. proinde, (ibi intelligēdumq; ab initio sic accepisse,) ff. ad Maced. & l. post contractū, & ibi Bar. & ceteri. ff. de dona. & l. si seruis plurium. §. vlti. (& ibi Floria. & l. i. ff. de leg. j.) & l. si vxor. §. vlt. & ibi no. ff. de leg. iij. & l. sed si manens. §. vlt. ff. qui & à quib. & l. que dā. ff. de reb. dub. & l. si concubinam. §. si res amotas. ff. rer. amor. & l. cum quis, circa fi. C. de natu. lib. & l. ventet, in fi. ff. de priuileg. credi. (& §. pauonum, ibi, reuertendi autem, Inlstr. de rer. diuifi. &) c. officij, de clec. & cap. peruenit, & ibi gloss. xvij. dist. & c. cum per bellicam. xxxij. q. ij. cum fi. & hoc argumento

Rinor liberè testari potest.

Etiā si ha- beat curato- rem.

Et sine auton- ritate illius.

Etiā si cura- tor contra di- cat.

Etiā circa alienationem immobilium & sine decreto.

Potestq; etiā in- herere, in tes- tamento ut alienentur.

Ad idem.

Nec in id com- petit restitu- tio in integrū.

Donatio cau- sa mortis sola penitentia re- uocatur.

Donatio cau- sa mortis re- uocari potest etiā non susce- ptis liberis.

vsus est l. Bar. in l. cetera. §. vlt. ff. de leg. j. Rapha. Co. consi. v. naita quidam, col. vlt. Petr. Anc. cōsi. 231. ex his quæ superius, col. l. j. Pau. Castren. l. consi. 331. in causa Syluestri, col. 2. versic. sed ex eo quoddā dicitur, lib. 1. & rursus consi. 343. quia ex allegationibus, in fi. co. lib. 1. & j. in d. consi. 434. col. 1. versic. præterea dico, lib. 1. l. vbi loquitur nō quidem de isto casu, sed de alio ad hanc l. nostram pertinente, & consi. 73. in causa mora per dominam Dorothæam, in fi. lib. 2. & cōsi. 256. videtur manifestē, col. 1. versic. & quia post, eo. lib. 2. & cōsi. 398. in causa vertente in curia, col. vlt. eo. lib. 2. j. Sufficit autem si ab initio donationis animus fuerit donandi, etiā cogitanti de liberis, vt cesset l. nostra, quicquid postea contingat, vt nō. Bar. in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de lega. j. & alibi diximus, & dicemus postea abundantius. Quin si non præsumas ex eo in præteritū, quod non est necessesse, tamen nunc satis constat videtur donantē nolle reuocari donationem, cum non reuocet: quod etiam sufficit, vt nō sit locus huic l. qui potest & expressē & tacitē renuntiare siue de rogare, vt satis ostendimus in prin. & facit quod latē dicemus infra in gl. suscepit liberos, versic. 211. in ep. secundo intelliges procedere, & aliis multis sequen.

- 138 Cogita tamē, & vide quid dicā in seq. q. & quid etiam dixerim suprà in verbo, libertis, in vlt. q. in qua tractauimus an donatio inter virum & vxorem reuocetur ex hac l. & Archi. in c. quicun- que, xvij. q. iij. qui videtur innuere eum tex. huic similem habere locū in donatione inter viros tantum, quod & expressē tenuit in casu nostræ l. l. Bal. in repe. l. j. col. quæ antepe. præcedit, in iij. q. C. de sacro. eccl. & Caro. Ruin. consi. 123. quia agitur, col. 3. nu. 7. lib. 1. & cōsi. 62. ex duobus, col. vlt. nu. 12. lib. 2. & j. Steph. Bertr. cōsi. 86. Christi & c. vltis tribus, col. ij. versic. sed vbi teneremus, lib. 2. ea tantum ratione motus, quod legata non reuocantur per natiuitatem liberorum, cum alia sit ratio donationis de qua loquitur hæc l. quā legatī nā donatio plus affert præiudici, vt quæ sit irrevocabilis: legatū verò possit & expressē & tacitē reuocari: adeoq; lex voluit providere in donatione, quia vbi maius periculum, &c. Et idem eadem ratione dicendum colligit in donatione causa mortis, quæ regulariter æquiparatur vltimæ voluntati & legatis, &c. Sed & de hac re differit Anto. Rub. consi. 113. vltio instrumento, per totū, sed ita confusē & obscurē, vt vix intelligas quid hic sibi velit. Cæterū super eo quod suprà diximus, quod minor potest libere donare causa mortis, vide quæ diximus in tracta. de legib. connubia, in gl. iij. in ij. q. j. Sed & super eo quod in prin. huius quæst. tractatum est, an appellatione donationis simpliciter veniat donatio causa mortis, vide plenissimē omnium Barb. in repet. rub. extra de donat. col. 2. versic. & pondera. j.

Legata ante
uocantur per
natiuitatē li-
berorum.

Minor potest
libere donare
causa mortis.

Hæc lex an
habeat locum
in legatis.

- 259 X I I I. vtrum hæc lex habeat locū in legatis, verbi gratia, Si filius fuerit in testamēto præteri- tus, irritum est testamētū, legata tamen rata manēt, per auct. ex causa C. de libe. præte. Quid igitur si post testamētū natus est filius testatori nihil tale cogitanti, aut etiam tempore testamēti habebat filiū, sed sibi ignorū, quia fortē nesciebat vxorem absente peperisse, aut credebat filium mortuū. Parui enim refert, non habeas filium, an habere te ignores: vt latē diximus supra in verbo, filios nō habens, versic. incip. sed & illud in questione vocatur. Nunquid igitur tunc cōser- uabuntur legata, per d. auct. ex causa, an verò irrita manebunt ex hac l. nostra? In quam rē multa possent adduci, quæ diximus in præced. q. quæ tu videbis, ne repetam. Sed & tu præterea videbis omnes hanc rem latissime tractantes, tū in d. auct. ex causa, in l. filio præterito. ff. de iustro test. ex quibus faciliē intelliges rem hāc esse admodum obscuram, siue sequē multos qui asserunt reuocari, multos qui cōtra negant, multos item qui (vt fieri alioet in diuersis sententiis) distinctionibus, & alij quidem aliis temperare, & veluti opinionum cōtrouersias cōponere nituntur, & omnes multis magnisq; rationibus subnixos, quas huc adferbere super sedimus, ne quod in vno ac altero loco abundē ac penē superflue tractatū ab aliis cōperimus, huc veluti transplantatū inferere videamur. Erimus igitur nunc contenti solam doct. nomenclaturam subscripsisse.

- 260 Sunt enim qui simpliciter negant d. auct. ex causa, habere locum in posthumis, quin asserunt eorum natiuitate reuocari legata. In quibus est Accur. in l. ij. C. de posthu. hære. instit. Azo præceptor illius, & Iac. Bur. prout illos retulerunt doct. in d. auct. ex causa, & in d. l. filio præterito. Et hanc quoque sententiam secutus est Rayn. Forl. vt retulit Bar. & alij plerique in d. auct. ex causa, eandem quoq; sequitur Oldr. consi. 149. super prima questione, in ij. dubio. Cy. & Ray. in l. j. ff. de testat. vt retulit Bal. ibi, sequitur etiam Alb. in l. generaliter. §. ex testamēto. ff. de fideicō. liber. & latissimē Signo. consi. 24. si quærat nūquid. & rursus consi. 113. quæstio est an rupto testamēto, vbi in fi. dicit quod legens Bononiæ de hoc cōsultus in quadam questione. Neapolitana idem cōsultu cum multis aliis doct. & consi. item 220. factum sic præsupponatur quidam cuius, col. 2. vbi & illud idem refert de dicta questione Neapolitana. Bart. in l. in confirmando, in fi. ff. de confirm. tur. & in l. qui filiabus, in fi. prin. ff. de leg. j. & consi. xij. ex facto proposito, col. j. versic. de tertio autem principali dubio, vbi & hoc dicit tenere Dy. Odof. Mar. Sil. lac. Bur. Oldr. & alios, l. & Bal. in l. & post litem, in addi. col. pe. versic. super questione quæ quæritur. ff. de transact. & Card. Flor. consi. xx. cum in testamentis, in primo dubio.

Legata reuo-
cantur natui-
tate filiorū.

- 161 Idque etiam affirmant nonnulli nō leuis quidē autoritatis procedere, si in testamento fuerit ap- posita clausula codicillaris, nihil enim fecius reuocari legata natiuitate posthumorū. Cuius sen- tentiæ sunt Alb. Gallo. in sua Margarita, tit. de testa. versic. pone questionē de facto. & Spec. vt illū nonnulli allegant, tit. de instrum. ediri. §. compendiosē, versic. pone quidam facit testamentum, & ibi quoque Ioan. And. in addi. ipsius, & Car. Flo. d. consi. 20. in ij. dubio, & Soc. consi. 93. testamentum præmissum,

præmissum, col. 3. vers. sed tamen his non obstantibus, lib. 4.

161. ¶ Contrarium simpliciter, videlicet legata non irritari per natiuitatem posthumorum, sed cōseruari ex d. auct. ex causa, tenuit Accursius sibi cōtrarius in d.l. generaliter. §. ex testamento, in verbo, constat. ff. de fideic. liber. & in l. si pater, in verbo, aut fideicommissa, eo. tit. & in l. bona. §. ult. in verbo, testamentum. ff. de capti. & postli. reuer. & in d.l. ff. de testa. tur. & in l. iure nostro. §. ult. & in l. si pater, eo. tit. & in l. si quis testamento facto. ff. de leg. ij. & in l. j. & ibi etiam Pau. Cast. C. de codi. & in l. j. C. de bon. poss. contra tab. Pet. lac. Arret. lac. Ray. Cy. sibi etiā contrarius, Fran. Rampo. & Bal. in d. auct. ex causa. Nico. Mar. Bal. & Saly. in d.l. j. C. de posthu. her. in sit. Pet. lac. in sua practica, tit. de codi. ex leg. omnimodo pro legitima portione debita filix, col. 17. versitem posthumum præterito. Bar. secum quoque præter morē pugnans, cōsi. 52. in nomine domini Salumben. Ioannelli. Bal. in l. Titia. ff. de inoffi. testa. vbi tamen dicit quod prima op. continet æquitatem, & consi. 215. testamentum, circa medium, lib. 4. vbi dicit de hoc esse tex. sing. no. à lac. Arret. in d.l. generaliter. §. ex testamento. & Ange. consi. 211. ex facto proposito, col. 2. in iij. dubi. Imol. in d.l. filio præterito. Raph. Fulg. consi. 69. punctus talis est, Marianus, in fi. Corn. i. consi. 158. pro decisione, col. 5. vers. præteritæ lex, lib. 2. & consi. 234. placent mihi, col. 2. vers. circa secundam, lib. 2. & cōsi. 225. vers. etiam aggrediar, col. 2. lib. 3. vbi dicit se sæpe ita respondisse & tenuisse consulendo & legendo. & hanc op. la. in d. auct. ex causa, col. 4. dicit esse communem.

Qd contra-
rium tenuit.

161. ¶ Sed hæc opi. à multis scinditur, vt eam cum priori concedent, vt videlicet posthumus non reuocet legata, secundum posteriorem op. si is fuerit scienter præteritus, quia testator de eo cogitabat, & nihilominus illum præterit. Secus si posthumus ipse, aut etiā iam natus (vt nūc vtunque cōiungamus) ignoratè fuerit præteritus, quia testator nō cogitabat de posthumo, aut iā natum filiū ignorabat, vel cum mortuū putabat. Nam tunc, inquit, nō locus est d. auct. sed hæc nostra l. ita voluerūt Bar. huius distinctionis veluti antesignanus, & post eū Aug. Paul. Ca. Guid. Pap. & Ioan. à Monteferrato in d. auct. ex causa. Bart. Bald. & Ange. in d.l. filio præterito, Bar. in l. cum mater. ff. de inoff. test. & in l. j. in vj. q. ff. de iure codi. & in l. in cōfirmādo, in fi. ff. de cōfir. tut. & in l. tale pactū. §. ult. in fi. i. per illum tex. & ibi Ang. & Pau. Cast. ff. de pact. & idem Bar. in repe. l. j. in ij. q. v. q. prin. C. de sacros. eccle. vbi & hoc quoque dicit procedere in relictis ad pascuas, & consi. 146. viso prædicto puncto, & consi. 204. Cecus condidit testamentum, & consi. 220. omne illud, & consi. 235. Lapis fecit testamentū Benedi. Plūbi. in d.l. generaliter. §. ex testamento. ff. de fideicom. liber. Bal. & Ange. in l. Titius, in prin. i. & ibi Frā. Arret. ff. de lib. & posth. & ipse Bal. in d.l. ff. de testa. tur. i. & in l. i. totas. C. de inoffi. don. & in l. ij. §. si quid ex test. ff. de codi. inde. i. & consi. 239. quia vltimus passus, col. 1. lib. 3. & consi. 424. præsupposito quod dictus testator, lib. 4. Ang. hic, & in d.l. j. C. de bon. pos. cont. tab. & in l. militis codicillis. §. in supremis. i. & iterum in l. qui iure. §. ff. de milit. test. & in §. siue igitur, col. 4. vers. dici potest, in auct. vt cū de app. cog. & cōsi. 76. posita pro cōstanti, col. vlt. vers. secundū de secundo, & consi. 108. ista quæstio, in ij. dub. Petr. Anch. & legēdo & cōsulendo, vt retulit Imo. in d.l. filio præterito. Nam & ita eum cōperi tenuisse in c. si pater, in vij. no. de testa. lib. 6. Card. Flo. consi. 20. cum testamentis, col. j. vers. quō ad primum, & Rom. consi. 122. circa id quod effectualiter, col. 2. vers. quo ad secundum, Ioā. Ana. consi. 28. visis & ponderatis, col. 2. & ibi etiam Bol. in addi. col. 4. vers. de prima prætentione. Alex. consi. 41. viso tenore, col. pen. lib. 1. & cōsi. 47. abunde per celeberrimos, col. 2. vers. quo ad quintū, lib. 2. vbi dicit quod d. periculum esset tenere contrariū. Barb. in rep. l. eum acutissimi, col. 3. vers. nihilominus credo. C. de fideic. i. & in repe. rub. C. qui admit. col. 21. vers. xvij. adduco, i. & in repe. c. Raynaldus, col. 6. vers. non obstat cum dominus, ext. de testa. i. & consi. 60. illud asseram, col. 2. vers. & ex istis, lib. 2. i. Fran. Arret. cōsi. 24. quatuor dubia, col. 1. vers. pro ista cōclusionē, i. & cōsi. omniū vlt. vbi & ita dicit cōsuluisse Bap. Sanfauet. & hanc esse communem opi. & Steph. Bert. consi. x. viso testamento, per totū, lib. 4. i. Soc. d. consi. 93. quo loco supra citauimus, lib. 4. i. Caro. Rui. qui & hanc dicit æquiorē, consi. ij. q. col. 1. lib. 3. vbi hanc rem latè tractat, & consi. 6. quod est eo. initio etiam col. i. col. 3. i. & Alcia. lib. 1. de verb. signi. char. vlt. & D. Guid. Benedi. in rep. c. Raynuius, in verbo, in eodem testamento relinquens, nu. 232. extra de testam. Et ita quoq. videtur voluisse Sign. in illis cons. supra in prima parte allegatis, si soletter legantur. Et hanc opi. dicit esse seruandam in practica Corn. in d. auct. ex causa, col. x. Et pro ea facit text. in l. idem est, quæ est iij. ff. de condi. inde.

Posthumus an
reuoct lega-
ta.

164. ¶ Et hanc quoque sententiā probat vetus opinio. Nam apud Plautū antiquum Poetā Comicum in Pœnulo, cum Iachon Pœnus falso filio existimans, sed nō iniustus rationibus adductus, filiū suum vniciū, cui in ea fabula Agorastocli nomen est, naufragio aut aliter periisse, patrueli suo bona sua reliquisset, compertumque postea fuisse filium illum testatoris viuere, Milphio tanquam arbiter quidam honorarius hanc cōfessionem sententiam illi patrueli apertè pronuntiauit:

Paterna oportet reddi filio bona,

Æquum est habere hunc, bona, quæ possedit pater.

Cui patruelis assentiens atque acquiescens, ita protinus respondit,

Haud postulo aliter, restituentur omnia.

Suam rem sibi saluam sistam.

I. A quo nec latum quidem vnguem disidet quod scribit Valerius Maximus, lib. 7. capit. item vij. cuius

Confirmatio
præceditum.

vij. cuius tit. est de testamentis, quæ rescissa sunt. Militantis aut, cuiusdam pater cum de morte filij falsum de castris nuntiū accepisset, aliis hæredibus scriptis decessit: peractis deinde stipendiis adulescens domum petit, errore patris, impudentia amicorum domum sibi clausam reperit. Itaq; depositis armis coactus est in foro rogatus ingredi militiam, cum improbitis hæredibus de paternis bonis apud centumuiros contendit, omnibusque non solum consiliis, sed etiam sententiis superior discessit.

¶ Idque dicitur multi ita procedere, vt si ignorāter fuerit iam natus aut posthumus præteritus, irrita sunt legata, etiam si fuerit apposita clausula codicillaris, ita enim voluit Bar. & huius quoque op. princeps in d. a.uth. ex causa, col. vlt. & ibi lac. col. pen. & Pau. Piehus, & idē Bart. in d. l. j. in vj. q. & ibi etiam Ang. ff. de iure codi. & idē Bar. in l. pen. eo. tit. & in omnibus consil. supra allega. præterquam in primo, vbi nihil de huiusmodi clausula dicit. Bald. & Angel. in d. l. si Titius. ff. de lib. & posth. & in d. l. filio præterito. ff. de iniust. test. Bal. sub obscurē in l. qui filiabus, in prin. ff. de leg. j. & apertius in d. l. i. totas. C. de inoffi. don. vbi ita dicit se consuluisset, sicuti verē consuluisset, in illis duobus consil. supra proximē citatis, & præterea consil. clvj. clausula codicillaris, col. i. lib. 2. & consil. 469. proponitur quod dominus Antonius, ad fi. lib. 5. Ang. in t. d. l. qui iure. j. ff. de testa. muli. & in l. j. ff. de iure codi. & in l. j. per glo. ibi relata ad tex. C. de codic. vbi id dicit sing. & menti figendum, & ita determinatur fuisse per collegium Perusinum, & d. consil. lxxvj. col. vlt. versū, de iure veritatis est. & etiam consil. 51. ex facto proposito, col. 3. & consil. cxxxvj. in questione vertente, col. vlt. & d. consil. cxx. col. 2. in iij. dubio, & consil. cccxliij. vbi facti narratione, col. 3. Card. Flor. d. consil. xx. col. i. versū, quod ad secundum, Pau. Cast. in l. sicut certi, post prin. C. de testa. mul. & consil. cc. clarum est testamentum, in ij. dubio, lib. i. vbi hoc dicit æquissimum, Alex. d. consil. xlj. col. vlt. lib. i. Corn. consil. cccxliij. videtur in hac consultatione, ad fi. lib. iij. Fran. Aret. d. consil. xxij. vbi hæc dicit esse communem. & rursus latē consil. omnium nouissimo, in primo dubio, Socy. d. consil. xcij. lib. 4. & Barba. qui etiam asserit esse communem, consil. lx. illud asseram, col. 3. & seq. lib. 2. & laf. in d. l. col. vlti. C. de bono. poss. contra tab. & Steph. Bertr. consil. clxx. proponitur in facto, nu. 5. & seq. lib. i. & consil. cxcv. ponitur in facto, nu. 4. eo. lib. i. & D. Guil. Bened. in repet. cap. Raynuto, in glo. in eodem testamento relinquens, le. nu. 2. 47. & nouissimē Anro. Rub. consil. cxij. vbi testamētū mihi exhibito, & iterum consil. cxxvj. præfens casus, col. i. & ij. Et hanc op. dicit æquam, licet non sequatur, Bal. in l. vlti. C. de codicil.

¶ Et hanc op. confirmat quod scribit Bal. in consil. cccxix. quidā Nicolaus, col. vlt. lib. 5. quod clausula codicillaris cessat cum cessat voluntas testatoris. De quo & per Phil. Decan. l. precibus, col. x. versū, vltius tamē. C. de impub. & ali. subit. & consil. cxx. in causa istorū nobilium, in fi. & consil. 248. vbi petitione, col. vlti. t. & consil. 187. in ciuitate Placentiæ, col. 3. j. & consil. 291. vbi & diligenter consideratis, col. 2. & alibi sæpe. Nam & ea clausula non tenet nisi ad conservandam voluntatem testatoris, vt dicit Bal. in l. vlti. col. 4. versū, nunc aliqua. C. de codicil.

¶ Sunt & qui contrarium tam in primo quā in secundo asserunt videlicet (vt primum primo loco expediāmus) consuetari legata, etiam si posthumus aut iam natus fuerit ignorāter præteritus, videlicet glo. in l. si vxorem prægnantem, iuncto tex. in verbo, ignoranter. ff. de manu. testa. & Fran. Rampo. in d. a.uth. ex causa, & in repe. d. filio præterito, prout ibi illum retulit Imo. qui idē tenet. & Bal. sibi contrarius, in l. si cum vel in vtero. C. de test. mil. & idē Bal. qui hoc dicit præsertim procedere in legatis modicis, & relictis pro anima vel pro cōiunctis, in d. a.uth. ex causa, & ibi etiā Saly. Fulg. & Cor. qui dicit hanc esse venorē de rigore iuris, sicuti etiam dicit & latē eam cōprobat consil. cxcv. in hac consultatione, per totum, lib. i. & consil. 168. pro decisione, col. 9. lib. 2. & consil. 244. videtur prima facie dicendum, col. 4. versū, nec ob aliud, & seq. eo. lib. 2. & consil. cl. prima facie, col. 2. versū, sed hoc non habet obstat, lib. 3. & consil. cxcij. videtur in præfenti, col. 3. versū, & licet magnum, eo. lib. 3. & d. consil. cccxxv. antequam aggrediar, col. 4. versū, & quia præteritio, cum multis sequen. eo. lib. 3. in quibus locis tamen dicit quod non auderet firmare, propter auctoritatem Bar. & sequacium. & rursus ipse Bal. in repe. d. l. j. col. antepen. versū, aduertatis. C. de sacros. ecel. & Steph. Bertr. consil. cccxxv. ponitur in facto, col. 2. versū, sed quæquid sit, lib. 2. & 102. Igne, in d. a.uth. ex causa, char. xix. versū, tertio inuenio. Et pro hac sententia bene facit tex. in l. cum mater. ff. de inoffi. testa. quæ ex diametro contraria est d. l. idem est. ff. de condi. inde. quod à paucis expensum est: nec video quo pacto ea antinomia tolli possit, nam vtroque patet falsò putabat filium, quem præterito, obuisse: & ita re tantum, & non consilio, vt nostri dicunt, præteribat. Et tamen in vna lege præstari non debent legata, in altera debent. Soluat igitur Apollo.

¶ Et hanc partem obseruasse Hetruscos illos Itolorū antiquissimos, iurisque & diuini & humani peritissimos, planē constat ex eo quod scribit Lilius lib. i. ab vrbe condi. Lucumo, inquit, Demarathi Corinthi filius erat, qui ob seditiones domo profugus, cū Tarquinis forē cōfedisset, vxore ibi ducta, duos filios genuit. nomina his Lucumo atq; Aruns fuerūt. Lucumo superfluit patri bonorum omniū hæres. Aruns priusquam pater moritur, vxore grauida relicta, nec diu manet superflus filio pater: cuius ignorans nurū ventrem ferre, immemor in testādo nepotis decessisset, puero post aui mortem in nullam sortem bonorū nato, ob inopiam Egeno inditum nomen. Hæc Lilius. In quibus vides Lucumonē, cū ignoraret nurū prægnantem esse ex filio Arunte, alteri filio omnia reliquisse, idq; ratum firmumq; mansisse, nec aliquid nepoti ex filio ignorantiā aui

165
Posthumus si
infecter fuerit
præteritus,
irrita
sunt legata.

166
Codicillaris
clausula cessat
cum cessat
voluntas testatoris.

167
Qui contrarium
tenet.

168
Lucumonis
Demarathi
Corinthi filii
historia.

aut profuisse. Eademque ferme tradit Dionysius Alicarnasensis lib. origi. Romanorum tertio.

- 169 ¶ Qui item contrarius dicunt de clausula codicillari, videlicet quod ob eam confirmatur legata, etiam si ignoranter fuerit posthumus præteritus, ij sunt Dyn. Iac. Arret. & omnes penè scriptores. ante Bar. vt ipse refert, in d. l. j. in v. q. ff. de iure codi. Oldr. d. consil. cxlix. in ij. q. & iterum consil. 161. Rheima tale est, Titius filium, in vlt. dubio, Ray. & Bal. sibi contrarius, in l. ex ca. 5. vlti. ff. de testam. Spec. titu. de instru. ed. 5. compendiosè, versu. item vide Bar. subobscure consil. vj. viso testamento, col. 2. Bal. Raph. Co. & Alex. in addi. Bar. in d. l. j. ff. de iure codi. Bal. in l. pen. eo. tit. & in d. athen. ex causa, col. 4. & ibi etiam Saly. & Fulg. qui & hanc op. dicit æquam. Alex. i sibi contrarius, qui eam dicit esse cõmunem,) & Ioan. à monte Sperello. ibi. Idem Bal. in l. vlt. col. pen. versu. sed quæro nunquid ista clausula, & ibi quoque Saly. C. de codic. & ipse Bald. in l. si ita fuerit. ff. de leg. ij. i & in l. generaliter. 5. ex testamento. ff. de fideicom. liber. & in d. l. & post litem, in addit. col. pen. versu. super secunda questione. ff. de transact. i & consil. cccxj. factum tale est, quidam nomine Colla. in fi. eo. lib. 3. Saly. in d. l. j. ad fi. & ibi etiam Pau. Cast. sibi item contrarius, C. de posth. hare. instit. Ang. sibi etiam contrarius. d. consil. cvij. col. vlt. Imo. in d. l. filio præterito, col. 9. & in l. qui filiabus, in prin. vbi & hoc dicit sensisse Bar. ibi. ff. de leg. j. Pau. Cast. consil. xv. incipiendo à secundo, col. 2. lib. 2. & consil. cclxxj. quamquam multa scripta fuerint, col. vlt. cod. lib. 2. Rapha. Co. in l. si quis cõm nullum, in prin. ff. de iur. codic. Ro. d. cõsi. cxxij. Alex. i consil. xxvj. circa primũ dubium, col. 3. versu. vel potest responderi, lib. 1. & i consil. xxxvij. in causa mota per Ang. col. 2. versu. & constat de iure, lib. 1. vbi hanc dicit esse cõmunem opi. & cõsi. cxij. discussis hæsitacionibus, col. pen. versu. vel etiam dato, col. lib. 1. vbi dicit hanc esse veram & cõmunẽ op. & consil. clij. circa primã dubitationem, col. 4. versu. tertio potest responderi, lib. 2. quod errore impressorum iterum repetitum est consil. clij. lib. 3. & iterum consil. 50. lib. 6. vbi dicit hanc esse cõmunem sententiam, idem Alex. consil. xxx. ponderatis his, col. 1. & ij. lib. 3. & cõsi. seq. eiusdem ptin. col. 1. & Corn. sibi contrarius consil. cxv. in hac consultatione, col. pen. versu. & idcirco, & seq. lib. 1. & consil. cxvij. videtur primo aspectu, col. pen. versu. & licet Bar. lib. 2. vbi & hoc dicit tenuisse Panor. in duobus cõsi. quæ repetire non potui, nec credo fuisse impressa, nisi sint ex iis quæ ex Paul. Cast. supra citauimus, vt potest quorum similia sunt iniqua, quod magis credo. & idem Corne. d. consil. clvij. col. antepen. versu. & idcirco. col. lib. 2. & d. consil. cclij. col. 5. & seq. eo. quoque lib. 2. & consil. cxxxij. in hac consultatione, col. 3. versu. ideo institutio, lib. 3. & Bened. Capra, consil. cvj. punctus cum prout in facto, ante fi. & iterum cõsi. cxv. Iesu Christi nomine repetito cū prout, col. 2. Ang. Arret. qui ita dicit sæpius consuluisset, in 5. j. post medium, Instit. de codic. Barba. sibi etiam contrarius, i consil. vj. vbi Christus non est, in ij. dubio, per totum, lib. 2. & Iason sibi etiam contrarius, in d. l. qui filiabus, col. vlti. ff. de leg. j. Ludo. Bolo. consil. lxxij. Antonius Pergamensis, col. vlt. i Caro. Ruin. consil. xix. circa præsentem, col. 3. versu. sed præmissis, cod. lib. 3. Phil. Dec. latè consil. cccxc. visis & circumspèctis, col. 1. & seq. i & Steph. Bertr. sibi item cõtrarius, consil. cxxx. Christi & c. viso casu, nu. 1. lib. 1. & Fran. Ripa hic in xxj. questio.

- 170 ¶ Sed circa hanc postremam op. debes intelligere, multos ex iis quos proximè citauimus, dixisse simpliciter clausulam codicillarem operari, vt debeantur legata etiam si posthumi fuerint ignoranter præteriti: sed & multos ex iis nõ ita simpliciter locutos fuisse, sed nuncupatim intelligentes in clausula codicillari, quæ ad futurũ quoque tempus refertur, necdum ad præsens, his scilicet verbis, si non valer, aut valebit &c. Nam ita, inquit, testator videtur cogitasse de futura ruptura testamenti, & voluisse sibi aduersus causas rumpentes aut rupturas prouidere. Et ideo saltem implicite & in genere cogitauit de posthumis, quod satis est, argui. l. placet, & l. ideoque. ff. de libe. & posthu. & Lqui iure. ff. de testa. mili.

- 171 ¶ Nec desunt qui iterum distinguunt, an legata sunt modica, quæ etiam verisimiliter legasset testator, si cogitasset de posthumis: & ea non reuocatur, sed conseruatur ex d. auth. ex causa, alioqui reuocatur, & ita videtur voluisse Bal. in d. l. Titius, in prin. ff. de libe. & posth. Ang. in d. 5. siue igitur col. 4. versu. finaliter dici potest, in auth. vt cum de appel. cog. Fran. Arret. in d. l. Titius, col. vlti. & consil. xcj. viso legato facto, col. 4. versu. modo cum præterito, & d. consil. vlti. in primo dubio, Barba. in repe. l. cum acutissimè, col. xlv. versu. pone, testator. C. de fideicom. Soci. d. consil. xcij. testamentum præmissum, col. 8. versu. ex quibus omnibus, lib. 4. cum aliis cõcord. supra in verbo omnia vel partem aliquam bonorum, versu. vj. inci. sed illud in dubium, & iterum versu. xxv. incip. & in simili. i Et cum his conuenit quod tradit Ang. generaliter, consil. 51. Simon notarius, col. 3. versu. solum igitur, quod per huiusmodi clausulam conseruantur legata, præterito item ignoranter posthumus, aut iam nato, quem testator putabat mortuum, si verisimiliter testator legasset, si de posthumo cogitasset, aut siuisset filium viuere, per l. pen. ff. de iure codic. }

- 172 ¶ Sunt & qui distinguunt inter legata & fideicommissa particularia, & vniuersalia, vt scilicet in legatis & fideicommissis particularibus clausula codicillaris operetur conseruationẽ legatorum, non etiam in fideicommissis vniuersalibus. Et ita voluit Iac. Bel. in sua disputatione. cuius principiu est, queritur, pater vel mater condidit testamentũ. Quam quidem disputationem posuit post l. iij. C. de lib. præte. Priorẽ tamen casum intelligit procedere, quando testator sciuit posthumum natum, & potuit mutare testamentum. Alijs enim etiam clausula codicillaris nihil operaretur etiam circa legata & fideicommissa particularia, & cum simpliciter refert & sequitur Alex. d. consil. cclij. col. 2. & seq.

Qui tenent ob clausulam codicillarem cõfirmari legata.

De eadem re.

Legata modica an reuocentur, si testator cogitasset de posthumis.

Distinctio inter legata & fideicommissa particularia & vniuersalia.

& seq. lib. 2. quem & tu in hoc vide d. consi. cxlij. circa primam dubitationem, col. 3. versic. & hoc primo, lib. 2. Quin Balpse in d. l. si cum vel in vtero, paulo ante fi. C. de testa. mili. simpliciter dicit legata particularia debent etiam filio ignorater praterito, nō fideicommissa vniuersalia, nulla clausula cōdicillaris mentione facta.

273
Qui teneant
legata reuo-
cari ex prae-
teritione sci-
enter facta.

¶ Quid ? quod nonnulli à ceteris omnibus penē ex diametro distantes tenent reuocari legata ex prateritione scienter facta, nō etiam cum sit ignoranter tāquam illic sit maior iniuria, maior impietas, maior dementia in testatore. In quam sententiā dicitur cōsuluisse Signo, & concilium Mediolanense, vt retulerūt Bal. & Imo. in d. l. filio praterito, & idem quoque voluisse Iac. Arret. & Oldr. retulit Corn. d. consi. clvij. col. 9. lib. 2. Et in hanc quoque sententiam pedibus vadunt, qui assunt huiusmodi clausulam cōdicillarem nihil operari in prateritione iam nati, sed tātum in prateritione posthumi. Cuiusmodi op. fuit Oldr. in d. l. Titia, vt illum retulit Bal. ibi. ff. de inof. testam. & idem Oldr. & Iac. Arret. in d. l. generaliter. §. ex testamento. ff. de fideicom. liber. prout illos citat Soci. dicto consi. xcij. col. 2. lib. 4. Et qui item scribunt hanc clausulam nihil etiam operari, cum testamentum deficit vitio aut culpa testatoris, vt quia prateriuit vel ex hereditate. Secus si alio quopiam vitio extrinseco, videlicet ob defectū solemnitatis. In qua sententiā fuit gl. & omnes penē antiquiores doct. in dicta auth. ex causa, & Guil. Cui in l. vl. C. de codic. Cy. in l. ex ea. §. ex his. ff. de testa. & Bal. consi. cccclxxxvj. factum super quo, lib. 1. & dicto consi. cccxcj. in vltimo dubio, lib. 3. vbi hanc dicit esse communem opi. & consi. cccxcxxj. inci. gl. in auth. eo. lib. 3. & in d. l. j. ff. de iure codi. vbi ita dicit antiquos doct. communiter tenere, & in d. l. ex ea. §. ex his. ff. de testa. vbi dicit saepe hāc partem cōsulendo tenuisse. Ad eō Bal. fuit leui maleq. constante ingenio, iudicioque, vt ex tot ac diuersis contrariisq. opinionibus nulla ferē sit, quam nō alicubi sequatur. Quod vix excusari potest, cum non hic tantum, sed aliās saepe sit varius, ac contrarius. Nam id aliquando cōgisse, vt nonnulli quam Accur. & Bart. excusari quodammodo potest: cum Papinianus verē iuris asyllum, ac legalis doctrinæ Thesaurus ab Aelio Spartiano in Severo Imperatore appellatus, aliquando etiam in eadem in contrarias declinauit sententiās, si credimus Iustiniano in l. vl. versic. sed cum in secundam. C. de furt. ¶ Et cum Bal. vbique tam varius fuerit, ausus est tamen cōstanter profiteri non esse sui moris variare, in consi. cxix. factum proponitur, col. 2. vers. sed si vnū, lib. 3. Ad eō in suis quib. vitii cœcuit. ¶ Sed vt redeamus, tu super illa postrema sententia vide doct. hāc rem late tractantes in d. auth. ex causa, super gl. vl. ¶ Et praterea super hac tota questione, Bal. in l. Domitius. §. ex his. ff. de testa. & in l. cum mater. ff. de inof. testa.

274
Fillius adopti-
uus succedit
patri adopti-
uo cum filius
legitimus pos-
tea susceptus.

¶ Quæro xv. vtrum adoptio reuocetur, si adoptanti post adoptionem nascantur liberi naturales & legitimi? In qua re non est opus frustra tempus in longas disputationes trahere. Nam ea dubitationem non recipit: quandoquidem habemus tex. apertissimum in l. si te parens. C. de suis & legit. quod filius adoptiuus succedit patri adoptiuo cum filiis naturalib. & legitimis postea susceptis. Ex quo nemo nō potest intelligere non reuocari adoptionem natiuitate filiorum naturalium, etiam quantum ad vim succedendi.

275
Legitimatio
filii naturalis
an reuocetur
per natiuita-
tem legitimorū
liberorū.

¶ Quæro xvj. vtrum reuocetur legitimatio filij naturalis, quam qui prius loquuntur, naturalium restitutionem vocant, iuris post eam legitimatio liberis legitimis & naturalibus. Quæ res in legitimatio, quæ facit matrimonium subsequens, minime dubia est, vt dicit Bal. in l. cum quis. C. de natura. liberis. Nam ibi tex. est expressus, quod filij ita legitimati succedunt cum postea natis, sicuti etiam cauetur in l. diu. eo. tit. Et hoc quoque pro indubitato asserit Bar. & post eū plerique omnes in l. ex facto, in princ. ff. de vulg. & pup. per tex. in d. l. cum quis. & in §. j. in authen. quib. mod. natura. efficiantur. legit.

276
Baldi ea de
re opinio.

¶ Quamquam Bal. ipse in l. eam quam, col. 8. vers. de nouo dubitatur. C. de fideicom. dicit interesse, vtrum postea nati sint ex eadem matre, ex qua & legitimati antē fuerant suscepti, an ex alia: vt priori casu legitimatio rata maneat, altero irrita. Quam distinctionem tamen reiecit Raph. Fulg. consil. lxx. cuius caput est, Titius coniugem non habens, & Anto. Rosel. in tractatu legitimatio- nis, in fi. j. lib. & ferē omnes indistincte de hac re loquentes. Licet Franc. Arret. in d. l. ex facto, dicat illam esse multum expremam, quia leges multum fauent ei qui matrimonium cōtrahit cum ea, quam tam illicite compresserat.

277
De eadem re.

¶ Cæterum quantum ad alias legitimaciones pertinet, res est admodum difficilis, & quæ illustriū doct. ingenia varie torserit. Nam & dubiā & obscurā eam dicit Bal. cui nihil aliās propē dubium est, in d. l. cum quis. C. de natu. libe. & Raph. in d. l. ex facto. ff. de vulg. & pup. vbi ob rei difficultatem non ausus est suum iudicium interponere. & similiter Barba. qui & ipse sibi omnia aperta, clara, & dilucida facit aut fingit, primū quidem consi. ix. ex qrdio, illud in medium referat, col. 4. vers. vnde est inter docētes, lib. 4. & iterum consi. xlux. incip. clementissimum Deum, col. 4. vers. facit etiam ad hoc, eo. lib. 4. Quin & eam veluti in medio relinquit Soci. consi. ccxij. prima consul- tatione, col. 4. vers. omitto illam, lib. 2.

278
Substitutio
exemplaris
expirat susce-
ptis postea li-
beris.

¶ Verūm Dy. in d. l. ex facto, tenet simpliciter reuocari, cum per illū tex. in quo substitutio exem- plaris expirat liberis postea susceptis, tū per tex. in hac l. nostra. Nam vt hoc illi addas, legitima- tio dicitur donatio siue donum patris & principis, in auth. item sine legitimis. C. de natu. libe. & in §. si verō is qui solummodo, in authen. quibus mod. natur. efficitur. sui. & voluit Bald. in l. 2. ad fin. C. si quid in fraud. patro. & in l. primā colum. j. C. de iure aur. annul. & in l. seruis, post medium.

C. de

C.de lega. (& in l.nam ita diuus.col.i. ff.de adopti.) & consil.lvj.an pater, post princip.lib.ij. & iterum consil.cxxix. factum proponitur, colum.ij. versic. circa tertium, co.lib.ij. & consil.lvj. incipio a secundo, colum.ij. lib.ij. & consil.cij. est considerandum, colum.ij. versic. item legitimario, eod. lib. iij. Ideoque sicut donatio reuocatur ob ingratitudinem. l. vitum. C. eod. titu. & ita legitimatio, vt dicit Bald. in c. j. filij, et rursi de feud. fuer. contr. inter do. & agn. & dicam plenius paulo post, versic. celxxvij. incip. quinta ratio.

279 ¶ Idem autem cum Dyn. in d. l. ex facto, voluerunt Guil. Cu. Alber. & Pau. Cast. in l. tale pactum. §. vlti. fide pactis, per text. ibi, de quo supra in præfatione diximus, dicuntque ita ipsum Dyn. consiluisse. idem quoque voluit ipse Guil. in l. j. C. de natu. liber. & Oldtra. consil. cxxlvij. factum tale est, in primo dubio, vbi præter hanc l. allegat etiam l. cum Papinianus. C. de fideicom. & l. generaliter. §. vlt. C. de insti. & substit. & similia quædam iura, de quibus etiam diximus in priu. nostræ l. & præterea quoque cap. dilecti. & c. suggestum, de deci. vbi noua causa superueniens tollit priuilegium. & (Guid. Suza. in l. humilem. C. de incest. nupt.) Bald. in d. l. iij. ad fin. C. si in fraud. patrum simpliciter erat Dyn. vbi supra, & in c. innotuit, col. ij. versic. sed nunquid legitimatio, extra de elect. dum vtrobique se remittit ad Dyn. in d. l. ex facto. Sed & idem aperte tenet Angel. in l. Gallus. §. & quid sit tantum. ff. de liber. & posthu. Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. iij. versic. facit quod pulchre. C. de fideicom. vbi ita dicit consiluisse Florentie. & D. Guil. Benet. in repe. c. Raynucius, in verbo, & vxorem nomine Adelpham, num. 188. extra de testam.

De eadem re.

280 ¶ Et his subterfere videntur, qui simpliciter negant legitimatos succedere, si post legitimatioem nascantur liberi naturales & legitimi. In quibus est Guid. Suza. in d. l. j. C. de natu. liber. per hanc l. nostram, vt reuult Ioan. And. qui & in eam sententiam non obscure videtur inclinare, in addic. Spec. tit. de success. ab intest. §. j. versic. sed ex facto. Et idem quoque palam voluerunt Pau. Cast. & Philip. Corne. in d. l. si te parens. C. de suis & legi. & rursus idem Pau. Cast. consil. xxij. cuius principium est, visis omnibus que narrantur, colum. ij. lib. ij.

Qui negant legitimatos succedere, si postea nascantur liberi legitimi.

281 ¶ Sunt tamen maiori numero qui contrā negant reuocari legitimatioem natiuitate liberorum, ideoque legitimatos ipsos succedere cum filiis legitimis postea natis asserunt: cuius sententia fuerunt Rayn. Cy. & Saly. hic. Rayn. Bal. sibi vbiq. contrarius, Ang. item sibi diuersus, Imol. Alex. & Iasque hanc dicere esse communem & veriore, & in puncto iuris, & in practica, in d. l. ex facto, Spec. d. tit. de success. ab intest. vbi supra, & seq. quoque versic. vbi & ipse Ioan. And. qui alterius factionis est, dicit ita tenuisse Goffr. & Alber. Gal. in sua marg. tit. de natis ex damnato coitu. And. l. iter in c. naturales, & ibi quoque Iaco. Alua. & Card. Alex. col. ij. tit. si de feu. fuer. contr. inter domi. & agn. (Alber. in rub. C. de nat. liber. col. ij. versic. quod autem nati, & in l. licet, versic. item quæritur, co. tit.) Bald. & Ang. qui dicit ita vidisse se sæpius obseruari, & Raph. in d. l. si te parens. C. de suis & legitimi. Idem Bald. in d. l. eam quam, col. viij. versic. denuo dubitatur. C. de fideicom. & consil. cccvj. casus quæstionis, (scilicet medium,) versic. secundum motum. lib. ij.) & in sua marg. in verbo, legitimatio, col. ij. versic. legitimatio iam facta. Collect. in c. vlti. col. pen. versic. quid si quis legitimauit, extra de donatio. Ang. in d. l. cum quis. C. de natu. liber. Anto. in d. c. per venerabilem, col. xxxij. & ibi etiam Panor. col. antepen. versic. sed alia quæstio, & Card. Alex. ibi, in d. §. quod autem, char. xxvij. versic. quæro. xiiij. principaliter, & iterum char. seq. versic. quæro. xvj. Petr. Anch. in d. c. suggestum, de deci. & ibi quoque Panor. col. ij. versic. vltimo scias, qui licet ponat calum in legitimo per matrimonium, tamen videtur intelligere in omni legitimo, tum per rationem quam mouetur quæ omni legitimo conuenit, tum per doctores quos citat, qui etiam generaliter loquuntur. Idem Petr. Anch. in c. ij. de concessi. præb. lib. vj. Anto. Rosel. in suo tractatu legitimatio nis, in vlt. §. lib. ij. vbi hanc dicit esse humaniorem partem. Raph. Fulg. in d. consil. lxxv. in primo dubio. Rom. d. consil. cxcij. in vlti. dubio, vbi dicit sing. hoc procedere, etiam si in priuilegio legitimandi concessio Comiti Palatino essent illa verba, siue legitima prole, quia ea debet intelligi de prole existente tempore legitimatio nis, non de ea quæ postea nascitur. Bened. Capr. consil. clvj. fuit dispensatum, col. pen. versic. nec obstat quod & tertio. Alex. consil. cxxxvij. oportune consideratis, col. j. versic. quinimo dato, lib. j. & consil. clxxxvij. videretur prima consideratione, col. v. versic. item respondeo quod legitimatio, lib. v. Fran. Are. in l. humanitas, col. ij. C. de impub. & ali. subst. Fran. Curt. senior consil. cvj. clarus vir, col. x. versic. quarto comprobantur omnia, & consil. lxxij. super memorata, col. xv. versic. corroborantur præmissa. Phil. Dec. qui & hanc dicit communem esse opinionem, consil. clviij. in casu domini Franc. col. vlt. & consil. xxxvij. viso puncto, col. pen. versic. quarto non obstant, & consil. dlxxxv. pro resolutione, col. ij. versic. & primo clarum est. Et in hanc quoque inclinare videtur Barb. consil. xlxx. elementissimū Deum, col. iij. versic. facit etiam ad hoc lib. iij. (Et his fasset lex illa & scholis declamatorū deprompta. Nothus ante legitimū natus, legitimus filius sit: post legitimū natus, tantum cuius cuius meminit Quintilianus lib. iij. Institutio Orat. cap. viij.)

282 ¶ Horum rationes multæ sunt, sed quas ego in octo concludam, easque pro virili confirmabo. Prima. Nam cum legitimatio perfecta fuerit, non debet irritari. l. si vt proponis. C. de confir. tut. & l. sancimus. C. de admitt. tut. Nam & quæ viriliter constituta sunt, durant, licet postea conuergerit casus, quo initium capere non potuerunt. l. pluribus. §. & si placeat, & ibi Barr. & alij, ff. de verb. oblig. & l. in ambiguis. §. non est nouum. ff. de reg. iur. & cap. factum legitime, co. tit. lib. vj. & ibi concord. & hoc maxime in priuilegiis, cuiusmodi est legitimatio. c. deet. co. tit. lib. vj. & ibi etiam concord.

Qui asserant legitimatos succedere cum filiis legitimis.

Legitimatio cum perfecta fuerit non debet irritari.

Legitimatio autem cum primum facta est, statim sortitur effectum, quia facit naturalem legitimum, tanquam si ab initio esset natus legitimus. §. reliqui, in authent. quibus mod. natu. effici. sui. Ergo ex superuenienti casu reuocari non debet, vt etiam optimè probat text. in §. tribus, eod. tit. & in §. sanctum, in authent. quib. mod. natur. effici. legi. vbi licet per matrimonium sequas filij naturales legitimantur ob filios in ipso matrimonio procreatos: tamen si filij in eo geniti, postea moriantur, non tamen reuocatur legitimatio, quæ iam sortita est effectum. Et ex hoc, inquit, tollitur fundamentum, quod ex d.l. ex facto. ff. de vulg. & pupil. substi. depromunt aduersarij, quia ibi exemplaris substitutio fit in fauorem filij furiosi, cui alter substitutus fuerat. Quoniam ad eam l. potest aliter responderi, videlicet quod illa substitutio fit in fauorem filij, cui substitutum est. Ideo ne in eius damnum vertatur, suscepti filios reuocatur. Legitimatio autem fit omnino in fauorem legitimati, & in damnum legitimorum. Ideo casus est longè diuersus.

¶ Secunda ratio hæc est. Nam legitimatio iam quæ sita filijs, non debet tolli facto patris matrimonij postea contrahentis, ac alios filios procreantis, nullo legitimatorum accedente consensu aut facto, per l. Stichum. §. vlti. ff. de noua. & l. id quod nostrum est. ff. de reg. iur. & ibi concord. Nec etiam debet gratia illa, vt vocant nostri, natiuitatis, superueniens in personam liberorum postea natorum ex sequenti matrimonio, tollere vel impedire ius legitimacionis ante quæsitum. cap. quauis, & cap. si propter, de testat. lib. vj.

¶ Tertia ratio. Si legitimatio reuocaretur per susceptionem liberorum, sequeretur quod quis pro parte temporis haberetur pro legitimo, videlicet ante natos liberos legitimos: & pro reliquo tempore, id est, post natos liberos haberetur pro illegitimo, contra l. si tibi. ff. de adopt. vbi moribus nostris non conuenit filium temporalem habere. & l. idcoque. ff. de manu. test. vbi non potest dari libertas ad tempus. Nec potest quis esse partim legitimus, partim illegitimus. cap. per venerabilem, versic. præterea etiam ext. qui fil. sunt legi. Et dicit glo. in c. cum inhibito, in verbo, si ambo parentes, ext. de claud. despon. id quidem monstrum esset, sicuti vt quis partim sit liber, partim seruus, per l. si duobus. ff. de statutib. Ita enim erranter allegat, sed est in l. duobus. ff. de liber. caus. qui concinit & l. si pariter, in fi. co. tit. & l. vlti. C. de com. manu. & l. iudicare, in princ. & ibi glo. ff. de excepte rei iudi. & l. l. vlti. & ibi quoque glo. C. de commu. seru. manu.) Et eam glo. sequitur Pau. Castr. consi. cc. vifa suprascripta. col. ij. versic. præterea notandum est, lib. ij. vbi ex ea dicit quod legitimatio non potest fieri nisi generaliter, & quod ad omnia. Et hoc generaliter dicimus, quod quid non potest diuerso iure censi, l. cum qui x des. ff. de vfuca. & l. j. versic. nec ratio patitur. ff. de re. permur. & l. pater. §. si seruus. ff. de castr. pecul. & l. Titia. ff. de condit. & demonst. & c. cognoscimus, in fi. xij. q. ij. & c. cum in tua, ext. de deci. & c. quia circa, in fin. extra de priuileg. & cler. ij. de elect. cum si. nec multò magis duplici iure contrario, l. ius nostrum. ff. de reg. iur. & l. j. §. C. de lat. liber. tol. Cuius ar. dicit Bal. in l. senium, in pen. q. & ibi etiam Paul. Castr. & Rom. C. qui testa. fac. poss. quod pater non potest emancipare filium, quantum ad vium aqum tantu. & sequitur Imo. in l. si is qui pro emptore, col. xj. in ij. q. pnn. Bart. & ibi etiam Rom. col. vij. ff. de vfuca. Idem Imo. in l. tam his. §. ff. de don. caus. mor. & in l. j. in filij, & ibi Raph. Co. Pau. Castr. Alex. & las. in vtraque lect. licet Bart. ibi dubitet. ff. ad Trebel. Pau. Castr. in l. qui in potestate. ff. de test. Ang. Arct. in §. præterea, col. vlti. Instit. quib. mod. ius patri. pot. solu. Alex. consi. vlti. perlectis verbis, lib. v. Philip. Franc. in rub. de testa. lib. vj. col. xxiii. versic. quarto quaeritur. Barb. consi. omnium primo incip. ex sacris, col. xxxj. versic. faciat simile, lib. j. & consi. ij. sapienter, col. pen. versic. & adduco simile, lib. ij. & in tracta. de præstan. Card. in j. q. j. q. prime. col. pen. versic. & licet ista doctrina. & D. Bened. in repe. cap. Raynuius, in verbo, matrem insuper Cleram, num. 27. extra de testa. & Cepola. consi. causam ciuiliu. l. xvj. Titius procreauit, col. x. versic. præterea etiam hoc probatur, vbi & ex hoc dicit quod quis non potest pro parte esse legitimatus, pro parte autem non.

¶ Quarta ratio, nõ reuocatur adoptio ob filios postea susceptos, vt diximus in præced. q. ideo nec legitimatio, cum filius adoptiuus & legitimatus comparentur, per not. in l. cum in adoptiuis. §. fed ne articulum, in glo. in verbo, tantum modo, & ibi Bal. & alij. C. de adop. & per glo. in l. j. ad fi. in verbo, parentum, ff. ad municip. & in l. filios, in glo. j. in fi. & ibi Bart. etiam in fi. C. de munici. & origi. lib. x. & per Bart. in l. Gallus. §. nunc de lege, in pen. q. ff. de lib. & posth. Signo. consi. xxix. quæ ritur nunquid, col. ij. versic. his ita positis, & iterum consi. cxxvij. quidam dictus Ioannellus, col. vlti. Bal. in l. j. col. ij. C. de iure aur. annul. per l. iubemus. C. de natu. liber. & idem Bal. in c. ceterum, col. pen. versic. item legitimatis, ext. de iud. & in c. cum dilectus, in fin. ext. de ordi. cogni. & in addi. Spec. tit. de success. ab intest. §. j. versic. quid de legitimatis. & in sua marg. in verbo, legitimatio, versic. ij. & cij. considerandum ad fin. lib. iij. & Salyc. inter consi. ipsius consi. xvij. super legitimacione, col. ij. versic. sexto induco, & versic. seq. lib. iij. & Rom. consi. exciij. in proposita conclusione, in iij. dubio, & Franc. Curt. senior consi. xij. statuto Ianuæ. & las. in l. cum filiosam. col. antepen. versic. tertio quaerit. ff. de leg. j. & Philip. Dec. consi. cl. dubitatur principaliter, col. ij. versic. fed tamen prædictis.

¶ Imò verò plus habet virum legitimatio, quam adoptio, vt est text. in §. tribus, versic. nostri enim patris, in authent. quibus mod. natu. effici. sui. Quod & hinc probatur, quod in legitimacione concurrunt verumque ius ac vinculum, naturæ scilicet, & legis, vt est text. in §. si quis igitur, ante fin. in authent. quib. mod. nat. effici. sui. & no. Io. And. in addi. Spec. tit. de success. ab intest. ad fi. In adoptione autem alteru tantum ius inest, videlicet legis, non etiã naturæ. Ex quo planu fit, fortiorem esse legitimacionem

183
Legitimatio
iam quæ sita
filijs, nõ debet
tolli facto pa-
tris matrimo-
nij contrahen-
tis. 184
Legitimatio
non reuocatur
per susceptio-
nem liberorum,
ne quis videat-
ur haberi pro
parte tempor-
is legitimus.

185
Adoptio non
reuocatur ob
filios postea
susceptos.

186
Plus virum
habet legiti-
matio quam
adoptio.

mationem quàm adoptionem, arg. authen. cessante, & auth. post fratres autem. C. de leg. hæred. & authen. itaque. C. commu. de succes. & specialius in d. l. cum in adoptiuis, in princ. vbi fit mentio de eo in quem concurrunt naturalia & ciuilia iura. Ex quo not. Bald. concursus rationis ciuilis & naturalis plurimū operari, ideoq; duo vincula vno esse fortiora. Quod & intelligens idem Bal. in l. neque absens. ff. de adopt. fauorabiliorem dicit esse legitimatorem, quàm adoptionem: cum hæc fit agnatio datiuā, illa autem in hæreat naturali agnationi. Et idem Bald. in l. si te parens. C. de suis & legi. quod plus est legitimatum esse, quàm adoptiuum, quia legitimatus habet naturalia primordia. Et idem voluit Petr. Anch. consi. cccxv. videtur prima facie dicendum, col. ij. & iterum consi. cccx. in successione, col. vlt. t. & Anto. in c. per venerabilem, col. xv. verific. secundū quia filius, extrā qui fil. sunt legi. & Raph. Fulgo. consi. lxxv. Titius coniugem, col. ij. verific. ad secundum. & Panor. consi. lxxxvj. in questione quæ vertitur, col. j. verific. & facit ad materiam, lib. j. Alex. consi. ij. visis codicillis, col. viij. verific. non obstat. ij. arg. lib. j. vbi & hoc allegat l. legem. C. de nat. libe. Barb. consi. lxxvij. omnipotentem immensum, col. vlt. lib. iij. Socin. consi. cccxv. questio præsentis consultationis, col. iij. verific. præterea filius, lib. ij. vbi etiam de hoc dicit esse text. in d. §. adoptionis, in authen. quib. mod. natu. effi. sui. Iason in d. l. Gallus. §. nunc de lege, col. vlt. & in l. si is qui pro emptore, col. liij. verific. tertio principaliter. ff. de vfuca. vbi etiam ad hoc allegat text. in d. §. tribus, in authen. quibus mod. natu. effi. sui. & idem Iason in l. adoptiuum, quam legit cum §. vlt. l. ij. ff. de ius vocan. & in rubr. ff. de liber. & posthu. col. ij. verific. confirmo. & consi. xl. absolui aliās, col. iij. verific. non obstat etiam dum, lib. iij. & Ludo. Bolo. in addi. Mathesi. in traçta. de success. ab inte. char. vij. col. iij. in addit. incip. hæc conclusio, & in addi. consi. Jo. Ana. consi. xxvij. longa professio. Philip. Dec. consi. cccxv. pro declaratione, col. iij. verific. non obstat quod supra. Et hoc confirmatur, quia filius adoptiuus non excludit filias ex statuto repellente feminas existentibus masculis, vt voluit Ioan. Ana. consi. xxvij. viso casu mihi proposito, cum concord. quos videbis in glo. susceperit liberos, verific. xj. incip. nec etiam statutum. Et tamen filius legitimatus eas excludit, vt plenè dicemus in eadem glo. susceperit liberos, num. 80. incip. hinc quoque fit. de quo tamen vide quas dicam in illa eadem glo. num. 88. & quantū multi.

187 ¶ Quinta ratio, Libertas semel collata liberto, amplius aufertur aut reuocari non potest. l. Papinianus. §. vlti. cum l. seq. ff. de inoff. testa. & l. scitur. C. de liber. caus. & §. causas, Instit. quib. mod. manu. lice. cum similibus. Ergo nec legitimatio, quoniam libertus & legitimatus æquiparantur. §. j. in auth. vt liber. de exte. & §. si quis ergo non habens, iuncto §. liceat, in authen. quib. mod. natu. effi. legi. Legitimatio enim est veluti quedam species libertatis, vt dicit Bald. in l. post mortem. §. neque adoptare. ff. de adop. in ij. l. est. Propterea etiam idem Bald. in c. si filij nati, in fit. si de feud. fuer. cont. intre. do. & agn. dicit quod quemadmodum propter ingratitudinem potest libertus reduci in pristinam seruitutem in l. ij. C. de libert. & eorum liber. ita filius legitimatus in pristina naturalitate sequitur & commendat Rom. sing. cccxiiij. vltimò quartur. & id aureum dicit Fran. Cremon. no. xix. tu scis quod ex omnibus causis. & sing. Iason in d. l. ex facto, col. v. verific. tertio pro opinione. & in l. ex hoc iure, in secundo effectu obligationis antidotalis. ff. de iust. & iure. & in l. dedi. §. idem erit, col. vlti. ff. de cond. ob. caus. & Philip. Dec. in l. vlt. col. vj. verific. ext. glo. C. de pactis. & Carcl. in memor. incip. ingratitudo filij, & in alio incip. legitimatio reuocari potest. & Ferdin. Loaz. in repe. §. diui. l. filiusfam. char. xx. col. ij. verific. istam communem opin. ff. de leg. j. D. Guil. Bene. in repe. c. Raynuius, in verbo, in eodem testamento relinquens, le ij. post princ. ext. de test. Quibus adde quod pulchrè consuluit Raph. Co. aut quisquis alius est, inter consi. illius, consi. lxxxvij. stante dicto statuto, col. j. circa medium, & iterum col. ij. post princ. quod ita libertas & legitimatio æquiparantur, quod si ex statuto non requiritur insinuatio instrumenti manumissionis, ita nec legitimatorem, quia vtraque sunt paria, paribusq; initis orta ac producta, vt ipse eleganter declarat.

188 ¶ Sexta ratio, Legitimatio hoc casu non potest reuocari, nisi ex presumpta voluntate patris, quæ est huius l. nostre ratio & fundamentum, vt latè supra diximus: voluntas autem & affectio considerantur inspecto iure naturali, & non ciuili. l. hos accusare. §. in omnibus. ff. de accusa. Ergo ad omnes filios par præsumitur affectio, quia natura non facit differentiam inter legitimis & naturales. d. §. si quis verò non habens, in authen. quibus mod. natu. effi. legi. & §. si quis ergo filios, in auth. quibus mod. natu. effi. sui. & bene etiam facit l. adoptiuus. §. seruiles, verific. vnde nec vulgò. ff. de ritu nupt. per quam dicit Petr. Ancha. consi. cccxv. videtur prima facie, col. pen. quod pro his naturalis habetur pro legitimis quò ad naturale fœdus. & Bald. in cap. quæ in ecclesiis, col. vltim. extra de constit. dicit, quod filius illegitimus communis est amor & natura, per d. §. in omnibus. & idem Bald. in l. j. col. v. verific. expedita est. C. vnde viasserit, quod quis sicut potest se defendere, ita & filium siue legitimum siue illegitimum, quia natura communis est, per d. §. in omnibus, nec potest inquiri, consuetudine naturam immutare. nec coartare naturales stimulos. l. amicus. §. Lucius, ff. de excusat. tutor. & facit l. ij. & iij. ff. de liber. causa, hæc Bald. Et idem conuerso, vt scilicet filius possit defendere patrem naturalem vt se ipsum, tenet idem Bald. in l. cum acutissimi, col. ij. verific. quæro quid si per statutum. C. de fideicom. per d. §. in omnibus. Dicitq; eadem ratione eum qui occidit patrem aut filium naturalem, puniri vt participam: quod & ipsum asserit ipse Bald. Bart. & recentiores in l. parentes. ff. de ius vocan. vbi & ipse Bald. dicit singul. text. in d. §. in omnibus, & rursus idem Bald. in l. ius ciuile, column. ij. verific. & illa faciunt. ff. de

Libertas semel collata liberto, amplius reuocari non potest.

Voluntas & affectio considerantur inspecto iure naturali & non ciuili.

iussit.& iure.& in l.cum acutissimi,colum.ij.versicu. quæro quid si per statutum.C.de fideicommissar.& in l.quisquis,colum.ij.versicu.præterea de spurio.C.ad legem Iulia.maieft.& in c.naturales,col.vltim.versicu.quæro vtrum pater,titu.si de feud.fuer.controuers. { & consil.cccclvj. ad euentiam,col.ij.versicu.præterea sicut patri,lib.v.vbi & eadem ratione dicit non licere alimenta denegare filiis naturalibus. } & Imol.in l.ex facto.§.si quis rogatus,& ibi recent.f.f.ad senatuscon. Trebel.& in l.Lucius.§.vlti. ff. de legat.ij.

189

*Yllius natura
lis non potest
uocare patrē
in ius sine ne
cid.*

¶ Et bene facit { text.in l.vxorem.§.codicillis.in fi. ff. de legat.ij.vbi pietas quæ propriè est paren tum & filiorum,dicitur quoque de illis naturalibus tantum & text.in d.l.parentes.vbi nec filius quidem naturalis potest vocare patrem in ius sine venia,quia,vbi dicitur,vna omnibus seruanda reuerentia. Ex hocque dicunt Guil.Cu.Bald.& Angel. & propè omnes nihil interesse inter filium mere naturalem & legitimum in his quæ meram naturam tangunt, (cuiusmodi est reuerentia & affectus naturalis.) Et quod denique voluit idem Bald.in l.j.colum.xiiij. versicul. pone filius.C.de confess.quòd sicut pater legitimus & naturalis potest reuocare confessionem criminis à filio factam,& probare contrarium,per multa iura quæ illic allegat,ita & pater mere naturalis,cum natura sit communis,per d.§.in omnibus. Et facit etiam quod scribit idem Bald.conf. cclxvij.ad euentiam præmitto,col.ij.versi.præterea sicut patri,lib.ij.Ne interim prætermittam sæpe accidisse vt naturales filios & illegitimos parentes impensius ament quàm legitimos,vt scribit Plutarch.in Paralell.cap.xlij.& seq.

190

*Legitimus
per rescriptū
nihil differt à
legitimato
per matrimo
nium.*

¶ Septima ratio. Si filij non reuocant legitimatorem factam per matrimonium,quod nemo negat,vt diximus,non debent etiam alias legitimatorem reuocare,cum legitimatus per rescriptum, nihil differt à legitimato per matrimonium,vt dicit Bart.in d.l.ex facto,per text.in §.illud. in fi. in authen.quibus mod.natu. effici.legi. Et quod plus est,nihil differunt legitimati,siue per rescriptum,siue per oblationem curiæ,à legitimis,per text.in §.sit igitur licentia,in auth. quibus mod. natu. effici.legi.& §.quoniam.in authen.quib.mod.natu. effi. sui.

191

*Legitimatio
non reuocatur
nisi ex tacita
conditione in
tellecta in le
gitimatione.*

¶ Octaua eademque postrema ratio hæc est. Nam si legitimatio reuocaretur ex hac Lob natiuitatis legatorum,id fieret ex tacita conditione intellecta in ipsa legitimatone, videlicet,si pater post eam non susciperet liberos,vt latissimè,& multorum illustrium doct. autoritate diximus supra in præf. nostræ l.versicu.vj.incipien.hinc dicunt plerique omnes. Legitimatio autem cum sit actus legitimus,non potest recipere conditionem. l. actus legitimus. ff. de reg.aur. & cap. actus, cod.titu.lib.vj.& vtrouque concord.

192

*Donatio per
fecta reuoca
tur per nati
uitatem libe
ratorum.*

¶ Sed aduerte lector optime,quoniam hæ rationes nõ tanti sunt ponderis nec tam vrgent,quàm prima fronte videntur,si paulò acutiùs ac penitiùs inspiciantur.Nam quantum ad primam pertinet,videmus donationem omnibus numeris perfectam & absolutam, nihilominus natiuitate liberorum donantis reuocari,vt hic dicitur,& in l.rale pactum.§.vlti. ff. de pact. vt hinc possis facile ac manifestè intelligere,perfectiorem actus nihil obesse, quò minus nostra l. locum habeat, nec iura è diuerso in illa prima ratione allegata obtinere in hoc casu. Nam etiam est admodum dissimilis ratio:primùm enim hic fit reuocatio ex præsumpta voluntate eius qui actum facit:nec in illis iuribus dicitur contrarium, sed illud tantum,quòd non fit reuocatio actus perfecti ex inhabilitate & impotentia superueniente præter voluntatem disponentis: vt qui vult ea iura cum l.nostra concordare,ita possit dicere,actum perfectum non reuocari ex superuenienti casu præter voluntatem disponentis, per illa iura, sed bene ex præsumpta illius voluntate, per hanc l. Quam differentiam,siue distinctionem malis appellare,subtiliter vt aliàs semper expendit & declarat Franci.Aretin.in d.l.ex facto,colum.v.& in d.l.humanitatis.C.de impub.& ali.substitu. & Socin.confil.cccxvj. quæstio præfentis consultationis,colum.penul.versu. sed ista responsio,lib.ij. Licet sibi adscribere videatur Iason,qui eam posuit veluti à se compertam,vt qui nullam Aretin. mentionem faciat,in d.l.ex facto.

193

*Legitimatio
facta sub con
ditione, reuoca
tur per libe
ros legitime
susceptos.*

¶ Item factum legitimè non reuocatur eo casu, quo censetur factum: sed legitimatio quæ censetur facta sub conditione, si pater non susciperet legitimus filios, non censetur facta quòd ad effectum succedendi eo casu, quo nascerentur filij legitimi: sicut fideicommissum datum simpliciter à filio vel nepote, non videtur datum, si filius vel nepos habeant liberos. l. cum acutissimi. C. de fideicom. cum si. Igitur cum hoc casu censetur facta, non tractatur de reuocatione actus perfecti, ex quo deficit conditio.

194

*Si ex hac l. ex
cludantur ex
tranei, in quo
excludantur
filij natura
les.*

¶ Quòd si dicatur,quòd in hac l. & in d.l. cum acutissimi,excluduntur extranei,quod non est in hoc casu,in quo excluderentur filij, licet naturales, vt responderet Imol. & alij quidam recentiores, in d.l.ex facto. Id certè est contra tex.in d.l. cum auus. ff. de cond. & demon. vbi excluditur etiam filius testatoris substitutus per subauditam conditionem, si alter filius dedecet sine liberis, vt expendit Raph. Co. ibi & Bal. qui dicit no. in d.l. cum acutissimi,col.ij. versu. quæro si pater,& ibi quoque Saly. & Pau. Cast. (& Barb.) in repe.col.xxvj. versu. nihilominus subtilissimus, & seq. vbi illum tex. dicit ad hoc sing. & etiam Ang.in l.ex facto.§. si quis rogatus, & ibi Alex.col.v. versu. in eandè glo. ibi, ex descendens. ff. ad Trebel. Imo. & Rom. in l. si cui. ff. de don. caus. mor. & idem Ro. consil. cccclxx. in proposita consultatione, col. j. Pau. Cast. in l. filius fa. §. cum quis. ff. de leg. in l. eod. Bononienli. & in l. cum quidam, col. ij. versu. vltimòd quæritur. C. de impub. & ali. substitu. & consil. xiiij. si cõtingat dictam dominam Lisam, col. j. lib. j. & consil. cxcviiij. super primo quæsito, col. j. lib. ij. & consil.

eccix. casus iste frequenter contingit, col. ij. versic. nec ob l. cum auus, col. lib. ij. & Alexand. in l. generaliter. §. cum autem, & ibi etiam Ioan. de monte Sperel. & Corne. col. j. & Iason colitem j. versic. ultra tres extentiones. C. de insti. & subli. & idem Alex. consi. v. circa primum dubium, col. ij. versic. & illud esset verum, lib. ij. & consil. xxxvij. perpeñtis his quæ in themate, col. vlti. lib. vj. & Fran. Aret. consi. clvj. diligenter visis, colum. v. versic. ex his inferitur. & Corne. (consil. lxxxij. videtur in hac consultatione, col. ij. lib. j. vbi in hoc dicit sing. d. l. cum auus, & consil. cclxxvj. viso fu præscripto themate, col. v. versic. & iuvantur præmissis, lib. ij. i. & consil. xlij. videtur prima facie, col. j. lib. iij.) & Barb. qui illum text. ad hoc dicit valde sing. in repe. cap. Raynaldus, col. xxij. versic. præterea adduxi ratio nem, extra de testa. & consil. lxj. scribitur sapientia septimo, col. iij. versic. nec videtur illud, lib. j. & consil. xij. præclare scribitur, lib. ij. vbi illum text. ad hoc dicit sing. & consil. lxxxv. quod est eiusdem initij, col. penul. versic. capio primum, lib. iij. & Franc. Curt. senior consil. xlv. statuto seu consuetudine, col. vij. versic. quia dispositio. & iterum consil. xlij. antiquissima, col. xij. versic. non ob secunda obiectio. & latè Socin. in d. l. cum auus, col. xvij. versic. primum correlatum. ff. de condit. & demonst. & consil. clxxxij. licet filia, col. ij. versic. confirmatur & secundò, lib. ij. & consil. vj. in præfenti consultatione, col. j. versic. secundo, lib. iij. vbi hanc dicit esse communem opinionem, & Iason consil. cxlj. Christophorus, col. ij. versic. ad idem & foris, & iterum versic. quarto in favorem, lib. ij. & consil. seq. venerabilis, col. vij. versic. nonò in favorem, col. lib. ij. (Philip. Dec. consil. cccclxvij. domina Dara, col. vlt. versic. non obli. quòd neptis. Carol. Ruin. consil. cxxxj. in themate, col. ij. num. 4. lib. iij.) & Steph. Bertran. consil. xij. viso consultationis themate, ad fin. lib. ij. & Bart. Chasse. consil. liij. ex facto, col. ij. versic. primo sic, & iterum col. v. versic. duodecim videtur. & consil. lxxvj. nobilis & potens, col. v. versic. & primò ad primum. (et Lud. Gozad. consil. liij. prima facie, col. iij. num. 15.) Et ad hoc allegant Imol. & Rom. in d. l. si cui, & alij nonnulli gloss. quato dicunt singulim l. j. C. de donat. caus. mort. quæ nihil de hac re loquitur.

¶ Sed tu tamen interim vide quæ dixi suprà in verbo, libetis, nume. 176. incip. & sicut hæc l. vbi videbis alios duosum tenentes. Sed hæc opin. verior est, & text. claro comprobatur, vt diximus. Sed & illud quod supra diximus in prin. præced. versic. est contra iura, quæ magis fauent extraneis, quam filis naturalibus quantum ad succedendum patribus naturalibus, quia extraneus adoptari potest in filium, & ita succedit, vt toto tit. de adopt. filius autem naturalis adoptari non potest, vt succedat. l. legem. C. de nat. liber. & §. & nos non latuit, in auth. quib. mod. natur. effi. leg. & §. generaliter, in auth. quib. mod. natu. effi. sui. Itaque si subintelligitur conditio ad excludendum extraneum, debet magis subintelligi ad excludendum naturalem.

¶ Nec videntur valere responsiones, quæ in loco dantur ad d. lex factio, quia quantum ad primam, licet ante mortem filij furiosi, cui substitutio facta est, & cuius ideo ipsa substitutio censetur, & testamentum, non dum fuisset sortita effectum ante mortem ipsius: tamen potestas reuocandi non erat penes ipsum, sed penes patrem substituentem. Igitur post mortem patris fuit quæritum ius irrevocabile substituto, licet conditionale, si furiosus præmoreretur in furore. Nam & in l. nec fratris. C. de don. dicitur quòd quòdo filius donat causa mortis consentire patre rem ipsius patris, attenditur quòd ad confirmationem donationis mors patris, & non filij, quia ipse est qui reuo care potest. Simulter ergo hic videtur ius quæritum filio legitimo in vita patris: habet enim in hereditate paterna ius in spe, per text. in l. nec ei. §. vlti. ff. de adop. & not. per Bart. in l. ius potest. ff. de acquir. heret. Igitur sicut superuenientia, vt ita cum nostris loquar, liberorum excludit vnum casum, ita & alterum. In resellenda autem secunda responsione diutius non immorabor, quando & iis qui eam partem sequuntur, pro qua est adducta, non placeat, Alex. dico in d. lex factio. & Franc. Aret. in d. humanitas.

¶ Non obstat etiam secunda ratio, qua dictum est legitimationem iam perfectam & consummatam non esse reuocandam ob factum ipsius patris naturalis postea matrimonium contrahentis, & ex eo liberos procreantis. Nam si ea ratio esset alicuius momenti, idem dici posset de donatione etiam perfecta, scilicet eam non posse reuocari facto donantis postea filios procreantis: quod ex diametro est contra casum l. nostræ. Idque fit ob conditionem tacitam & subintellectam, qua deficientes deficiunt & ceteri adus.

¶ Tertia quoque ratio non magis virget, quoniā ab initio quis legitimari potest quòd ad quædam tantum, §. filium, & §. seq. in auth. quib. mod. nat. effi. legi. vbi etiam dicitur quòd legitimatus per oblationem curæ, quòd ad quædam habetur pro illegitimo, sicuti ibi not. Ang. & c. innotuit, extra de elect. & per Hostien. Auro. & alios, in c. per venerabilem, extra qui fil. sunt legi. Bart. in l. quæsitum. ff. de acquir. heret. in l. et anti. Rom. in l. qui superstitius, eod. tit. & in l. pactum. C. de collat. Franc. Cre. not. xvij. incip. pater potest, cum aliis multis concord. congestis ab Alex. Ias. & Philip. Deci. in d. l. pactum & eod. Alex. consil. xxv. circa primum dubium, col. ij. versic. accedit ad prædictorum confirmationem, lib. j. & consil. xxx. iuxta ea quæ aliis, lib. ij. & Fran. Curt. (seniore consil. xvj. clarus vir, colum. iij. & iterum consil. lxxij. super memorata, col. vij. & ipso Ias. in l. j. col. xij. versic. pro hac eadem parte. C. de iur. emphy. Apud quos etiam reperies legitimationem ita fieri posse, vt legitimatus vel non, succedat omnino, vel succedat in certa re tantum: quod huc maxime pertinet, sed de hoc postea etiam dicemus versic. cccix. incip. Ideoque.

¶ Sicuti etiam emancipatio, de qua & in ea ij. ratione locuti sumus, potest fieri quòd ad quædam

Iura magis fauunt extraneis quam filijs naturalibus quoad successionem.

Filius legitimus quomodo habeatur in hereditate paterna.

Conditione tacita deficiente, deficiunt & ceteri adus.

Legitimari potest quis quòd ad quædam tantum.

Emancipatio
potest fieri
quo ad quædam
tantum.

tantum, ex sententia Oldra. consi. xxvj. cuius caput est, pater consensit filiiæ, & Ioan. And. illius di-
scipuli, qui ne latum quidem digitum ab eo serme discedit, & quanvis rarissimè cum memoraret, ita
addi. Specul. tit. de instru. edit. §. porro, versic. quid si filiafamilias & Franc. Aret. qui multum com-
mendat dubitans tamen, in l. placet. ff. de acquir. hæred. & in l. qui in potestate, col. vlti. ff. de testi.
Cep. caut. cxij. incip. filius filias, versic. dixi in præfenti & iterum caut. cxlvij. hoc exordio, est magna
quæstio, versic. de iure communi. & Georg. Nat. in repe. c. ij. colum. ij. versic. quartò facit, de pactis,
lib. vj. Et dicit Imol. qui contrarium sententiam sequitur, in l. j. in filij, ff. ad Treb. vidisse se con-
tra illa excellentium doct. ita tenentiù, & est optimus text. in l. si ab eo, vbi no. Ang. C. de legi. hære.
Et hæc sententia haud dubiè obtinet, cum id sit ex legis dispositione, quæ potest facere, vt quis sit
in patris potestate, vel sit legitimus quantum ad aliquod tantum, vt aperte probatur ex iuribus
in præcedenti versic. allegatis, & voluit etiam Barb. qui alterius est sententiæ, ita tamen vt tranque
concordans, in tract. de præst. Card. in j. q. j. quæst. princ. colum. penul. vbi & alia iura allegat. Hoc
autem de quo tractamus, vt scilicet quis sit pro parte temporis tantum legitimus, faceret l. nostra
legitimationem reuocans.

300

Adoptio non
reuoctur per
natiuitatē li-
berorum natu-
ralium.

¶ Quarta ratio de adoptione ex eo facile refellitur, quod diximus supra in responsione primæ ra-
tionis, quia magis fauemus extraneo adoptato, quantum ad successionem patris adoptiui, quàm
naturalibus ipsius liberis, qui adoptati non possunt vt succedant, vt ibi diximus, & probauimus.
Propterea nihil est quod mirari debeamus, si adoptio non reuocetur per natiuitatem liberorum
naturalium & legitimorum, legitimatio autem reuocetur.

301

Libertas au-
ferri non po-
test sine iusta
causa.

¶ Quinta item ratio non concluditur, tum quia quod dictum est, libertatem auferri non posse,
intelligitur sine iusta causa, vt cautur in multis ex illis ipsis iuribus ibi allegatis. Hæc autem causa
reuocandi legitimatorem, admodum iusta est, & legitima, per hanc l. & similia iura. Tum quo-
que quia libertas est multo fauorabilior, quàm legitimatio. Illa enim inter pias causas, quibus ni-
hil fauorabilius est, annumeratur. l. j. §. vlt. ibi, ad hanc rationem pietatis, & ibi Bald. C. de commu.
seruo. manu. & in l. contra voluntatem, ibi iura pietatis. C. de testa. manu. & voluit Bart. in l. si cui
annuum, post prin. ff. de annu. legat. cum aliis multis concor. à me latè congestis in nostris com-
mentariis consuetudinum, tit. xvj. §. j. in glo. vlt. paulò ante fin. Imò & cæterarum omnium pia-
rum causarum fauorabilissima, vt plenè dicemus infra in xvij. quæstio, quæ hanc sequitur. Legiti-
matio autem non pia causa est. Item libertas non impeditur propter existentiam liberorum legiti-
morum & naturalium, vt videre licet in d. l. Papinianus. §. vlti. & l. seq. ff. de inoffi. testa. Legiti-
matio autem impeditur, §. illud, in authen. quib. mod. natur. effi. sui. Ex quibus aperte conficietur, non
semper, nec in omnibus pares esse libertatem & legitimatorem, nec rectè ab illa ad hanc argu-
mentum duci. An autem reuocetur libertas ob natiuitatem liberorum ex hac l. dicam in d. seq. q.
vbi & alia quædam huc pertinentia dicemus.

302

Matrimonium
frenum libidi-
nibus passim
& sine dele-
ctu sagittibus
apposuit.

¶ Sexta ratio, quæ alitèr eundem parentum affectum & amorem in naturales, qui est in legitimis,
posset habere locum, si natura ipsa mansisset in illa sua prima libertate varæ libidinis, nec fuisset
quibuscumque vinculis, (limitibus, cancellis) coercita ab ipsam naturam progredientibus, id est ma-
trimonio, quod frenum libidinis passim ac sine delectu vagantibus apposuit, (et iniecit.) Nam
postea quàm ius gentium ac ciuile disposuit, ne succederet filius ancillæ cum filio vxoris, Gene.
xxj. cap. & ad Galatas iij. & repetitur in c. dicat aliquis. xxxij. q. iij. vt interim omittam quæ Ro-
manorum legibus in eam rem constituta sunt. C. de natur. liber. per totum. certè affectio paterna
censetur iis iuribus velle se conformare, vt etiam anteponat legitimis simul & naturales merè
naturalibus, per nor. per Bart. in l. hæredes mei. §. cum ita, col. j. versic. & aduerte quod requiritur. ff.
ad Trebel. cum concord. ibi adductis per Alex. & recentiores, & quos multos tibi colligemus in
verbo, susceperit liberos, versic. c. j. incip. sed illud hic quero.

303

Cogitare quis
que id præsu-
mitur, quod
lex disponit.

¶ Ex quibus vnum hoc adscripserim huic loco accommodatissimum, quod dicit Bald. in l. preci-
bus. col. antepenult. versic. procedo vltèriùs. C. de impub. & ali. substit. quòd quis præsumitur cogi-
tare id quod lex disponit, arg. l. si duo. ff. de acquir. hære. Et hinc videmus in casu nostre l. cuius
ratio est illa præsumpta voluntas donantis, qui si cogitasset de liberis, non donasset, ideo cen-
setur donasse, si liberos postea non susceperet, quòd ea non procedit in filiis naturalibus postea na-
tis, vt dicemus in d. glo. susceperit liberos, versic. l. vj. incip. sed & quod naturales: tanquam scilicet
non censetur illos voluisse reuocare, etiam si de illis cogitasset, quod nõ ob aliud est, quàm quòd
lex eos hic non considerat, propterea nec pater considerasse, nec eorum rationem habuisse cen-
sendus est: nec enim etiam aliàs in dubio quis intellexisse videtur de filiis naturalibus. l. vlti. ff. de
iure dot. quia nec lex quoque de illis in dubio intelligitur. l. generaliter. §. cum autem, in fin. C. de
infir. & substit. quæ loquitur in casu non admodum nostre l. dissimili.

304

Legitimatio
que fit per
matrimonium
est cæteris
multo fauora-
bilior & effi-
caciore.

¶ Septima ratio non valet, quia multò maior est ratio, cur legitimatio quæ fit ex matrimonio, nõ
reuoctur per filios postea susceptos, quàm quæ fit aliis modis, quoniam præsumitur quòd propter
affectionem filiorum naturalium natorum ante matrimonium pater ducat matrem ipsorum, vt
dicit tex. in glo. & l. cum quis, & in l. nuper. C. de nar. libe. & in §. vlt. in auth. quib. mod. nat. effi. le-
gi. & in c. tibus, in auth. quib. mod. nat. effi. sui. Et huiusmodi legitimatio per matrimonium est
multò cæteris fauorabilior, & efficacior: plusq. roboris habet & ponderis, vt patet ex multis, quæ
latè congestimus in nostro tractatu de iure primigeniorum. q. xxxij. Et si res ita habeat, vt in
quibusd.

quibusdam nihil differant ceteri legitimati à legitimo per matrimonium, imò nec à legitimo quidem, vt dictum est in ea septima ratione: hoc certè tantisper obtinet, dum durat legitimatio, vel eo tantum casu quo censetur fuisse facta. At hic aut resoluitur ipsa legitimatio, aut in huc casum non censetur fuisse facta, per l. nostram.

- 109 Denique octaua eademque postrema ratio nihil facit, quoniam legitimatiōem posse fieri sub conditione, præsertim ea conditione, quæ hic subintelligitur, videlicet si pater legitimus & filios naturales non suscepit, non incertæ est opinionis: nam id expressè consuluit & eleganter probauit Raph. Co. conf. xviij. supposito tenore, cui subscripsit Pau. Castr. ibi multaq; vterq; in eam sententiam allegant, vt cuique videre licet, & idè Pau. in rubr. C. de iure aur. annull. ante fi. & Phil. Dec. in l. si super, in ij. not. C. de transactio. Quibus & illud adducere potes, actus legitimus, conditiones intrinsecas & legales, cuiusmodi ista est, recipere, vt dicit Bal. in l. si quis à certo, vers. opponitur quòd acceptionis. ff. de cond. ob. caus. & in l. iij. ff. de leg. iij. & in l. cum iudex. C. de senten. & Rom. conf. cccij. vt declarationem, col. ij. cum concord. allegatis ab Alex. in l. à duo Pio. §. in venditione, col. v. vers. quarta solutio. ff. de re iudicata.

*Legitimatio
quæ fit sub cō
ditione nō est
incertæ opi
nionis.*

- 106 Hæc sunt quæ pro vtraque parte aut iam adducta sunt, aut adduci possunt. Verum antequam vterius progrediamur, nostrumq; iudicium interponamus, illud sciedum est, eos quos supra pro posteriori opini. citauimus, diuersimodè locutos fuisse. Nōnullos enim simpliciter dixisse legitimatos succedere patri, etiam si ei nati fuerint filij legitimi post legitimatiōem. Alios item simpliciter legitimatiōem non reuocari, nulla distinctione facta, fuerint legitimatio facta per matrimonium, an per rescriptum, an per oblationem curiæ. Alios verò discrimen fecisse inter eam quæ fit per rescriptum, & eam quæ fit per oblationem (de alia quæ fit per matrimonium, taceo, quia iam supra de ea diximus in prin. huius quæstionis.) Illam enim quæ ex rescripto est, negant reuocari, sicuti nec eam quæ est ex matrimonio, cum parem vim habeant, per d. §. illud, in fi. in auth. quibus mod. nat. eff. sui. & in §. si quis ergo, in auth. quibus mod. nat. eff. legi. Istam autem quæ fit oblatione curiæ, reuocari voluit Bar. qui tamen dubitanter loquitur, in d. l. ex facto, & ibi quoque Ang. quod & videtur voluisse Roma. d. conf. cxliij. & Dec. d. conf. cccvij. quosideo hic auctores laudauimus, quia vix alios reperias.

*Legitimatio
ex rescripto
non reuocatur.*

- 107 At solus omnium, nisi nos fallar memoria, Pau. Cast. in d. l. ex facto, contrà omnino asserit legitimatiōem per rescriptum reuocari, illa enim fieri non potest extrantibus filiis legitimis & naturalibus, si id principi dissimuletur. d. §. si quis verò non habens, in auth. quibus mod. nat. eff. legi. & d. §. illud, nuper alleg. & supra alibi diximus, & paulo post quoq; dicemus. Per oblationem autem fieri potest, §. si quis igitur fuerit, & §. seq. eo. tit. Ex quo patet legitimatiōem hanc plus habere roboris, præsertim respectu filiorum legitimarum. Et ideo sicut nati illam impediunt, ne fiat: ita factam facilius reuocant. Huic autem nihil obstat, & ita etiam non reuocant. Sed ad hanc rationem quidam respondent facilius impediri faciendum, quàm factum reuocari. l. patre furioso. ff. de iis qui sunt sui vel alien. iur. Nam & ex Ouidij sententia lib. v. de tristibus, (teleg. vij.)

*Legitimatio
ex rescripto,
ex Baldi sen
tentia, fieri
non potest ex
tantibus libe
ris legitimis.*

Turpius eiicitur, quàm non admittitur hospes.

- Quæ nuncupatim auctoris nomine suppresso citatur in cap. quemadmodum, extra de iure iur. 108 Quocunque me vtro lector candidissime, est cælum vndique, & vndique pontus, nec satis video in tanto tamq; turbulento fluctu opinionum, ne ventorum dicam, dextrorsumne, an sinistrorsum nauis duenda sit, quò in portum satis tutum conferre nos possumus. Si tamen iis dubiis sententia libera cuique est, ego in hac re ita dicendum puto. Quòd si pater & princeps legitimas cogitarint de filiis ipsius patris legitimis, non reuocatur legitimatio per liberorum susceptionem, succedente legitimatus cum postea natis. Et hoc membrum, vt appellamus, minimè dubium est, per ea quæ supra in princip. huius l. diximus, in versic. 63. incipiente, ex quo fit quòd si donans cogitaret, & multis seq.

*Auctoris ea
de re opinio.*

- 109 Si verò non cogitauerint, id quod verisimilius est, nisi pater ita rem ipsam narrauerit, vt possit constare, ipsum posse ducere vxorem, & procreare liberos: tunc certè non succedunt ita legitimati cum legitimis natis ante vel post donationem, per iura & rationes supra post princ. huius quæstio. allegatas, atque etiam per tex. in §. si quis ergo, circa medium, in auth. quibus mod. nat. eff. legi. & in §. illud, ibi, quid enim si ad sacerdotium, in auth. quibus mod. nat. eff. sui. Quibus satis videtur, quòd tum decum possunt legitimari naturales per rescriptum, quando ille qui petit eorum legitimatiōem, est destitutus omni spe procreandorum liberorum. Si ergo Imperator legitimans hæc ignorauerit, redditur rescriptum subreptitium, quia si fuisset expressum, verisimiliter principes non concessisset, cum id expressè prohibeatur de iure communi, præsertim in aliorum præiudicium, arg. l. 2. §. si quis à principe. ff. ne quid in loc. pub.

*Naturales
quando per
rescriptū pos
sint legitimari.*

- 110 Sed fac ita non esse à iure constitutum, sed illud tantum, quòd nuper diximus, non valere legitimatiōem factam per rescriptum principis ignorantis liberos legitimos iam extare, vt præter Pau. Castr. in d. l. ex facto, supra à nobis citatum, voluit Ioan. And. in addit. Specul. tit. de success. ab intest. §. ij. vers. item scias. Iacob. Bel. in §. & quoniam, in auth. quibus mod. nat. eff. legi. sui. Saly. in auth. item si quis, C. de nat. liber. Petr. Anch. conf. cxl. ex tenore priuilegij, col. j. Ant. in cap. per venerabilem, col. xij. vers. credo tamen quòd non valeret, & ibi etiam Iacob. Zochi. col. x. &

*Legitimatio
facta per ven
scriptū princi
pis ignorantis
extare legiti
mos liberos,
an valeat.*

Panorm.col.vj.verf.his præmissis,ibi,per hoc etiam dico,extra qui filij sunt legi.& idem Auton.conf.ij.repetito.conf.lxix.visis literis,post princ.& Raph.Co.conf.cxyj.Innocentius,col.2.Rom.conf.cxciiij.in proposita conclusione,in ij.dubio.Mart.Laud.in sua disputatione,incip.Augustinus Scio,in qua posuit tractatum legitimationis.Pau.Cast.in l.Gallus.§.et quid si tantum,col.penult.verf.fed aduerte,& ibi etiam Franc.Aret.col.antepe.verf.fed queritur pro pleniori.ff.de liber.& posth.& idem Pau.conf.clxxx.super eo quod primo loco queritur,quis succedat,col.2.& 3.lib.j.& conf.xxij.visis omnibus que narrantur,in prin.lib.2.& conf.xxxiij.super primo dubio videtur,col.2.verf.seculo principaliter,col.lib.2.& conf.cccxxix.præsupposito,col.2.co.lib.2.& Alex.conf.xxv.circa primum dubium,col.3.verf.fortificantur,lib.j.& conf.lxvi.consideratis,his col.pe.verfad idem adduco,col.lib.j.& conf.lx.visa legitimatione,col.pe.verf.tertia ratio,li.ij.)& Franc.Aret.conf.clxv.codemque pen.magnifici & excelſi domini,col.vlt.& Barb.conf.ix. illud in medium referam.col.ij.verf.vnde est inter docentes , lib.iiij.& conf. xlix. clementissimum Deum,col.j.& seq.co.lib.ij.)& Nico.Peru.in tract.succes.ab inte. char.vij.col.j. verf.fed nunquid requiratur.Corn.conf.cxxiiij.in hac quidem,col.j.verf.& quod legitimatione,lib.j.)& late conf.cxcij.primo aspectu.col.3.verf.primo & principaliter,& multis seq.lib.2.) Fran.Cur.senior.conf.lxxx. viso privilegio,in 3.dubio.vbi adducit alios concord.& iterum conf.xxxv.staturo,seu in capitulis,col. ix.verf.& ideo exprimere,& seq.Cui adde Cepolam consi.causarum ciuiliu, lxxj. eodemq; vlt.tunc procreauit,col.pen.verf.circa septimum.& Card.Alex.qui etiam adfert consor.in d.c.per ve nerabilem.§.quod autem,col.xv.verf.& licet non requiratur. & Phil.Deci.conf.lij. viso eleganti consilio,in fi.& conf.lxxxv.cuius superscriptio incipit,de gradibus,col.pen.verf. tertio queritur.& conf.cclxxviij.queritur in effectu,col.2.verf.seculo non obstat,& conf.cccvij. viso pũcto,col.2.verf.vnde non obstat.& col.ij.verf.seculo casus.& conf.cccxcij. queritur an filia legitima,col.ij.verf.fed tamen his non obstantibus.& conf.seq.consului,col.ij.verf.& hoc confirmatur.& Sreph.Bertr.conf.cxxij.visis quibusdam,col.ij.nu.28.lib.2.

³¹¹
*Legitimatio
que fit con
sentiente patre
est valida.*

³¹²
De eadem re.

¶ Nec aliquid reperi qui diuersum sentiat,præter Fed.Senen.conf.lvj. videtur mihi quòd in pri uilegio.Bal.conf.lvj.an pater qui dicit,lib.2.& Ias.conf.cx.contra legitimationem,col.ij.verf.mo ueor in primis.lib.ijj.Guido Pap.conf.clxxvj.pro distinctione,col.2.verf.plus dico,vbi dicit quòd cum patre viuente & consentiente fit legitimatione,non est necesse fieri mentionem liberorum.& allegat Bart.in d.§.et quid si tantum,col.vlt.Sed is admodum fallitur.nam Bart.non id dicit , ad quod cum allegat,fed illud tantum,quod cum fit legitimatio patre viuente & consentiente,non opus est citari liberos legitimatos,quod longè diuersum est.

¶ Igitur vt reassumam,si id verum est,vt non valeat legitimatio facta rescripto principis ignorãtis liberos legitimos extare,vt cerè verum est,ad probandum quod asserimus,tũ quia si ab initio non valet legitimatio,ob existentiam,vt vocamus liberorum,de quibus non est facta mentio:consequens est eam reuocari,si postea suscipiantur liberi , de quibus non fuit cogi tatum,argumen.l.in tempus.ff.de hæred.instr.& Leum qui.ff.de iurisdic. omnium iud.cum simi lib.aggregatis in { nostro tractatu constituti possessorij,in ij.parte numero 3. & sequent.) quibus plenè probatur nihil referre aliquid fieri tempore prohibito, aut idipsum cadere in tempus pro hibitum. Tum quod est multò efficacius , specialiusque ad casum nostrum pertinet , quia paria sunt ad præsumendum deesse voluntatem excludendorum liberorum,disponentem ignorare li beros extare,& liberos post dispositionem nasci,vt clarè probatur in l.qui iure militari,& l. qui iure mili tari,& in l. si cum vel in vtero.C.de testa.mili.& late diximus suprà in verbo,filios non habens, in versu.13.fed & illud.Igitur quemadmodum existentia liberorum ignorata impedit,ne taliter legi timati succedant,ita & sequens nauitas debet impedire.Quòd si quis dicat eam l.qui iure mili tario,& similia iura loqui,quando dispositio non est perfecta, quia adhuc vivebat testator : huic contestum responderi potest quod suprà diximus in responsione primæ rationis , perfectionem actus in hoc casu non considerari per hanc l.

³¹³
*Principis res
scriptum ita
debet inter
pretari,ut nō
ledat ius com
mune.*

³¹⁴
*Cessante cau
sa privilegi
cessat privile
gium.*

³¹⁵
De eadem re.

¶ Ad hæc gratiosum rescriptum principis ita debet interpretari , vt minùs lædat ius commune, quàm fieri potest,modò possit aliquid operari,vt probatur in d.l.ex facto,& in cap. pastoralis,in princip.extra de appellationib.cum similib.Satis est ergo quòd princeps qui concedit gratiam illi de quo spes est quòd possit procreare liberos,videatur eam concessisse contra ius , quod prohi bet isto casu rescriptum concedi,vt suprà diximus. Sed vt minùs lædatur ius commune , ita de bet intelligi rescriptum , vt videatur facta concessio in casu minùs præiudiciali, scilicet cùm filij non nascentur.

¶ Præterea præsumpta causa huius privilegij,scilicet legitimatio,est defectus , siue carentia , vt nostri loquuntur,liberorum legitimorum & naturalium,vt satis constat ex iis que diximus. Ergo illorum superuentus illam reuocat : nam cessante causa privilegij , cessat privilegium. l. cura. §. deficientium.ff.de iure immunit.& l. Titia Scio. §. vltimas,& ibi gloss.& Bartol.ff.de legar.seculo,cum aliis multis similibus,à me late collectis in eo tractatu,cui titulum fecimus,cessante causa cessat effectus.

¶ Denique ne tu lector optime existimes hanc quam diximus distinctionem , nunc primum me excogitasse,ne somniasse dicam, ita expresse secundum eam consulit Bald. à nullo eorum qui eam

eam rem tractarunt, quos viderim, memoratus conf. cccvj. cuius est exordium, casus huius questionis talis est, A. coniugatus, col. 2. in 2. dubio, lib. item ij. vbi tamen nihil allegat, sola sua ipsius autoritate contentus, vt saepe aliàs. Et idem tamen voluerunt Pau. Cast. & Franc. Aret. in d. l. ex facto, ante fi. & rursum idem Pau. & Corn. in d. l. si te parens. C. de suis & legitimis.

- ¹¹⁶ ¶ Sed hoc ita intellige, vt tunc reuocetur legitimatio, cum non fuit cognitum de liberis, ad eum tantum finem, vt non succedat legitimatus cum liberis, vt etiam diximus. Neque enim reuocatur quantum ad statum persone, quæ admittitur ad honores & magistratus, & alia naturalibus interdicta, cum hoc non tendat in præiudicium legitimorum, & ideo cessant omnes rationes quas supra adduximus, quæ tantum respiciunt commodum & incommodum liberorum. Et ita expressè voluit Pau. Cast. in d. l. ex facto. & iterum cons. xxij. hoc capite, visis omnibus, col. 2. lib. 2. & Iason in l. tale pactum. §. vlt. col. 2. vers. item per istum tex. ff. de pactis. (t. & Bened. in reper. c. Raynutus, in verbo. & uxorem nomine Adelasiam, num. 189. de testa. Nam & in simili, si quis filius naturalis fuerit legitimatus, nulla facta mentione aliorum filiorum legitimorum, tametsi dicitur huiusmodi legitimatio non valere, vt latè diximus supra, num. 370. tamen & id intelligitur, vt faciat præiudicium filiis legitimis. nam in cæteris valet legitimatio, vt expressè dicit Cardina. Florent. c. per venerabilem, col. xij. vers. ego dico, & ibi quoque Cardin. Alexand. in §. quod autem, colum. xij. vers. reuocatur nunc, extra qui filij sunt legit. & Carol. Ruin. consil. lxxxvij. quia Martheus, col. iij. vers. quia igitur, lib. iij.) Et ita quoque sensisse videntur ij qui simpliciter negant huiusmodi legitimatos succedere cum legitimis postea natis, nulla facta mentione de reuocatione ipsius legitimacionis.

*Legitimatio
nō reuocatur
quantum ad
statum pera
sonæ.*

- ¹¹⁷ ¶ Nec id quidem absurdum videri debet, cum effectus succedendi sit separatus atque distinctus ab ista legitimacione persone. Quod hinc videre licet, quod licet tollatur effectus succedendi, remanet tamen legitimatio integra & perfecta, vt consiluit Soci. cons. cccxlvj. eleganter & subtiliter, col. iij. vers. secundò prima legitimatio, lib. 2. quod & repetitur inter cons. Francisc. Curt. senioris, cons. xvij. eiusdem initij: & ipse etiam Curt. cons. lxxiij. super memorata, col. xvij. vers. secundò respondemus, & Philip. Dec. in l. solet, col. ij. vers. & vlt. ius. ff. de iurisd. omni. iudi. & in l. pactum, col. v. vers. & vlt. ius. considerandum est. C. de collat. & consil. cclvij. in casu domini Francisci, colum. vlt. vers. non obstat quod successio, & cons. 264. reuocantur in dubium, col. iij. vers. secundo alia ratione, & consilio cccxvj. pro declaratione. col. ij. vers. quartò concludunt. Nam & ius ipsum succedendi à filiatione discretum est, & separatum, vt not. Bart. in l. si potest. col. 2. vers. est & aliud, & ibi post eum Pau. Cast. Franc. Aret. in Iason & alij. ff. de acquir. hered. & idem Paul. Cast. cons. ccciiij. primum dubium de quo queritur, col. iij. paulò ante fi. ij. dubij. lib. j. Alex. cons. iij. ponderatis, col. vlt. lib. j. & Franc. Curt. senior cons. lxxiij. super memorata, col. ij. & Carol. Rui. cons. lxxxvj. attentata, col. 2. num. v. lib. 3. & cons. seq. col. iij. num. 6. eo. lib. iij.

*Effectus succe
dendi licet tol
latur, rema
net tamen le
gitimatio in
tegra & pera
fecta.*

- ¹¹⁸ ¶ Quod & hinc patet, quod filius potest renuntiare successioni patris viuents. c. quanuis, de pactis. lib. vj. & tamen non desinit esse filius. Ex quo etià dicit Bald. in auth. in successione, circa medium, in vers. vltimò queritur. C. de suis & legi. quod renuntiatione agnatio non tollitur à radice, licet tollatur à successione, per Lius agnationis. ff. de pactis. Sicuti etiam ius cognationis ab ipsa cognatione est seiuñctum, vt ex eo patet, quod ius ipsum cognationis tolli potest, vt not. gloss. in §. quod autem, Inst. de cap. dimin. (Bald. in Lius naturale, in priori lectio. col. vlt. ff. de iustit. & iure.) & Ro. cons. lxxxij. quò ad id de quo queritur, non autem ipsa cognatio. l. iura sanguinis. ff. de reg. iur. & l. abdicatio, cum gl. C. de patr. po. & no. in d. l. ius agnationis. ff. de pactis.

*Agnatio per
renuntiationē
non tollitur à
radice, licet
tollatur à suc
cessionē.*

- ¹¹⁹ ¶ Ideoque legitimatio ea lege nuncupatim fieri potest, vt legitimatus non succedat simpliciter, vel non succedat æqualiter cum cæteris filiis legitimis, vt voluit Ioan. And. in addit. Specul. tit. de successio. ab intesta. §. j. vers. sed ex facto queritur, & Angel. t. & Paul. Cast. qui hanc appellat di. spensationem. in l. si ab eo, per illum tex. C. de legi. hered. Ant. in c. per venerabilem, col. iij. & iterum xxx. vers. sed est dubium an pater, & ibi Iaco. Zochi. col. iij. extr. qui filij sunt legit. Pau. Cast. qui ita dicit se & Raynu. Fort. consiluius, in d. l. pactum, col. 2. vers. & eadem ratione queritur, & ibi etiam Alex. col. item 2. vers. facit etiam, & Corn. col. penul. vers. sexto limita, & Philip. Dec. C. de collat. & idem Raynu. & Paul. Castren. in l. solet. ff. de iurisd. omni. iudic. Roma. & Franc. Aret. in l. qui superstitis. ff. de acquir. hered. Cepola consil. causarum ciuiliu lxx. orta iam diu, colum. vlt. Alex. in l. j. in filij. ff. ad Trebel. & cons. xxv. circa primum dubium, lib. j. & cons. xxx. iuxta ea que aliàs, lib. iij. & consil. omnium postremo, lib. v. & Soci. d. cons. cccxlvj. in princ. & Fran. Curt. senior. d. consil. lxxiij. colum. vij. vers. circa quem passum, & Franc. Crem. no. xv. incip. pater potest legitimari, (t. & Iason consil. clxij. in causa contradictionis, colum. j. lib. j. & Philip. Dec. cons. cccvij. queritur an legitimatus, in princ. & Stephan. Bertrand. consil. clxix. existimo, numero 7. lib. 2. & Geor. Nar. in repetitio. c. quanuis, col. 2. vers. fallit secundò, de pactis, lib. vj.)

*Legitimatio
ea lege fieri
potest, ut legi
timatus non
succedat sim
pliciter.*

- ¹²⁰ ¶ Nec illud præterendum putauimus, quod præterea sing. dicit Paul. Castren. d. consil. xxij. lib. 2. quod si legitimus post legitimacionem natus postea moriatur viuente patre, legitimatio reassumit effectum succedendi ac si talis filius natus non fuisset, arg. l. posthumus, in princ. ff. de inoffi. testament. Si enim tunc reuocalesse testamentum, quod eius nativitate fuerat omnino ruptum, vt ibi dicitur: fortius legitimatio, quæ non rupta est, sed tantum perdidit effectum succedendi

*Legitimatio
quando reass
sumit effectū
succedendi.*

cum

cum legitimo, ne illi fieret præiudicium, illum effectum recuperare debet cessante ea causa. Imò fortius dicit ipse Pau. quòd si is filius legitimus moriatur post mortem patris, antequam succederet, aut transfunderet ad alium, etiam tum recuperat legitimus huiusmodi effectum succedendi, arg. l. 2. §. sed si sint. ff. ad Tertul. Licet secus sit in testamento, per l. si filius in potestate. ff. de libe. & posth. Hæc Pau. (Et facit quod idem ipse tradit, consi. xxxiii.) Super primo dubio videtur dicendum quòd legitimatio, col. 2. vers. secundò principaliter, lib. 2.) Sed tu vide hic quæ dicam infra, in glo. in verbo, suscepit liberos, num. 225.) incip. tertio intelliges quod diximus.

321
Quæ procedunt in legitimo per rescriptam, eadem procedunt in legitimatione per oblationem curiæ.

¶ Hæc quæ diximus de legitimatione per rescriptum, arbitror & in legitimatione per oblationem curiæ procedere, siue quis seipsum obtulerit, siue à patre oblatum fuerit. Nam primo casu non potest quis seipsum offerre ut legitimer, existentibus legitimis. §. si quis igitur fuerit, & §. sequent. in authen. quibus modis naturales efficiantur legitimi. Et ideo locum habent omnes rationes quas suprà attulimus in legitimatione per rescriptum. Legitimatione autem quæ fit per oblationem patris, licet in hoc ceteras vincat, quòd potest fieri existentibus legitimis, vt cauetur iisdem iuribus: tamen non hinc propterea sequitur, quòd ea non reuocetur ob liberos postea susceptos, quatenus cedit in eorum præiudicium. nam videmus in casu l. nostræ, quod licet pater habens liberos donare possit: tamen si quis non habens donet, reuocatur donatio susceptis postea liberis ob præsumptionem & verisimilem mentem donantis. Ita quoque cum hic verisimile sit patrem eandem liberos legitimis hanc oblationem fecisse, quæ legitimaret filium naturalem, quoniam legitimis careret, vt suprà diximus in legitimatione per rescriptum: certè quæ ratione aliq. reuocantur quòd ad successiorem per superuentum legitimorum, eadem & hæc quoque. Et ita nuncupatio tenet Franc. Aret. in d. l. ex facto, col. vj. versic. circa tertium. ff. de vulg. & pupil. morus hac ratione, quòd licet pater habens filios legitimos, possit tamen per oblationem curiæ legitimare filios naturales: tamen si ignoret se legitimos habere, non videtur illis voluisse præiudicium iri, sicut diximus in exheredatione, in l. Tit. in princ. & quod ibi not. Bart. ff. de liber. & posth. Et si similiter in prouisione quam facit testator filiis, in l. si quis ita. §. pen. ff. de test. tutel. & quod not. Bart. in l. qui filii. ff. de leg. 1. Ergo nec nascituris quoque censetur velle præiudicium fieri, per d. l. qui iure militari. ff. de test. mil.

322
Declaratio procedentiū.

¶ Attende lector, vis vt is totius rei summam breuiter contrahā, quæ scilicet suprà tam longis verbis ambagibus comprehendimus, quò & tu facilius omnia intelligas: Hæc sane summa omnium est. Legitimatione quæ fit per sequens matrimonium, nullo modo reuocatur per liberos postea natos, siue quantum ad effectum succedendi, siue quantum ad alios. Sed nec aliæ legitimaciones, quæ videlicet fiunt aut per rescriptum, aut per oblationem curiæ, reuocantur natiuitate liberorum legitimorum, quantum ad statutum personæ, quin ita legitimati admittantur ad honores & cetera naturalib. interdictionibus: verum reuocantur quantum ad effectum succedendi, nisi princeps & pater cogitarint de liberis nascituris. Tamen si filij postea nati moriantur viuente adhuc patre, aut etiam eo mortuo antequam successissent, aut ad alios transfuderint, legitimati hunc effectum veluti postliminio quodam recuperant.

323
Libertas data seruis utrum reuocetur ob natiuitatem liberorum.

¶ Quæro xvj. vtrum reuocetur libertas seruus data ob natiuitatem liberorum ex hac l. Et primum quidem videtur reuocari, cum non minus serui nostri dicantur esse in bonis nostris, quam ceteræ facultates nostræ, vt probatur in l. rem in bonis. ff. de acquir. rer. doman. & in l. possessionum. C. com. vtrius iudic. & quod voluit Bal. in l. liberi liberta. q. col. vlt. vers. quæro an vassalli. C. de oper. liber. Cuius auctoritate Iason cons. ccvij. verba instrumenti, col. iij. vers. tertio bene facit, lib. 2. dicit liberos esse in bonis nostris. Nam & appellatione rerum nostrarum serui continentur. l. omnia. §. cum ita. (& ibi Bal. Imol. & Pau. Cast.) ff. de leg. 2. & l. vlt. in fi. C. de verb. significat. vbi etiam probatur seruus esse in patrimonio nostro: quod bonorum, nisi bonorum latius pateat, per tex. in l. vlt. ff. de usufruct. legat. (& ne dubites, est tex. expressus id probans quod diximus appellatione bonorum nostrorum seruus quoque contineri, in l. Paulus. §. vlt. ff. de pigno. quem in id expendit Hippol. Marti. in l. j. §. si serui, in j. not. & iterum in §. in causa etiam, in j. not. ff. de quaestio.) Nec tantum serui, sed & eorum libertates, posteaquam manumissi sunt, censentur esse ex bonis & rebus nostris, l. verbis legis. ff. de verbor. signific. Quia non solum serui ipsi veniunt appellatione rerum nostrarum, sed & ceteri homines nostri, quos vocamus, scilicet nobis aliqua ratione subditi, veluti vassalli, & alij id genus, vt assent. Barb. consi. xxvj. sapien. scripsit, col. iij. vers. sed si quis opponat, lib. 2. per not. per And. Bar. & Bart. (adde & Ioan. Plat.) in l. senatorum. C. de dignit. lib. xij. & voluerunt etiam nuncupatim Guil. Cu. Cyn. & Bald. in vtraque lectu. quos ille non citat, in l. j. ff. de stat. homi. & ipse Bald. in d. l. omnia. §. cum ita, per illum tex.) ff. de legat. 2. & Alciat. in l. rei, quæ est v. in glo.) & iterum in l. sequenti in verbo, rei. ff. de verb. signific. & bene facit tex. in l. talem. §. vlt. & ibi Bart. Bal. & alij. ff. de hered. instit. & in e. auctoritate, ibi, aut suorum hominum liberorum de priuileg. lib. vj.

Serui appellatione quinam comprehendantur.

324

¶ Quamquam (tex. est qui videtur probare appellatione rei non venire personam, in l. serui electione. §. j. ubi cum res aut persona legatur, & ibi Ias. colum. 2. vers. secundo pondera. ff. de legat. j. & glo. in l. in hoc, in verbo, non valere. ff. famil. heredi. dicit liberos non esse de bonis. &) Bald. ipse in

ipse in c.j.col.j. versic. pone arbitet, extra de arbit. asserit libertates diuidi non posse, quia non sunt in bonis nostris patrimonialibus, per l. quædam mulier. ff. famil. hercif. Et dicit idem Bal. in l. qui filios. C. quæ res pign. obligar. poss. filios nostros ceterosque homines liberos non esse in bonis nostris. (quod bene probat tex. in l.j. ff. de rei vendi. & in l.j. & ibi Fran. Ripa. in vj. nor. ff. de interd. & in l.j. & ij. C. de patr. qui fili. distrah.) Sed quicquid sit de libertis, & aliis liberis, constat ex supradictis seruis contineri appellatione rerum ac bonorum nostrorum. De bonis autem loquitur lex nostra. Igitur obinet in rebus huiusmodi.

*Libertates
quare diuidi
non possint.*

155 ¶ Verum Sali. hic ad h. aperte sentit non reuocari, hac ratione motus, quia libertas concernit personas, & non res, sicuti legitimatio, quæ non reuocatur, vt etiam diximus plenissime in præced. quæst. Quam rationem & ru ita confirmat. Nam libertas est fauorabilior, quam ipsa legitimatio, etiam in his quæ respiciunt liberos legitimos: quoniam filij legitimi impediunt legitimatorem. §. illud, in auth. quibus modis natur. eff. sui. Non etiam libertatem, l. Papinianus. §. vlt. & l. seq. ff. de inoff. test. & plenius diximus supra in eadem glo. versic. 301. incip. quinta item ratio. Si ergo non reuocatur legitimatio, multò minus libertas fauorabilior filiatione, quæ est nostra l. vnicum fundamentum, vt supra sæpius diximus. Id quod etiam ex multis manifestum sit. Nam primum tempus certæ ætatis semper & sine defectu facit diem fauore libertatis. l. si ita scriptum. ff. de manu. testa. At fauore filiationis non facit, nisi duo inueniant. l. si cui legetur. §. hoc autem. ff. de legat. j. & l. Scius Saturninus. ff. ad Trebel. In qua quidem illud etiam tempus videtur appositum fauore filij, per l. in fideicommissi. §. cum Pollidius. ff. de vsur. & l. si ita legatum. §. Pegasus. ff. de legat. ij.

*Libertas con-
cernit perso-
nas, & non
res.
Filij legitimi
impediunt le-
gitimationem.*

156 ¶ Deinde magis fauetur piæ causæ quàm filiationi, excepta legitima, per auth. si qua mulier, vbi not. Bald. Saly. & preciores. C. de sacrosan. eccles. cum aliis multis concord. collectis supra in verbo, libertis, versic. lxxxiij. incip. & hæc posterior sententia: & hæc est communis opinio, licet aliqui negent. Quam & super ea quæ inibi diximus, ita probamus. Nam testamentum nutu factū ad piæ causæ valet, vt voluit glo. ord. in c. cum tibi, & ibi omnes doct. extra de testa. Bald. in l. j. col. ij. in leñ. & iterum in repetit. col. antep. super quinto, & ibi etiam Fran. Aret. col. vlt. C. de sacrosan. eccles. cum multis concord. à nobis latè congestis in tractatu priuileg. piæ causæ, in viij. priuileg. Et tamen non valet huiusmodi testamentum inter liberos factum, secundum Bald. Ang. Fulg. Paul. Cast. & alios recentiores in liubemus. C. de testam. cum aliis concord. eo. in loco à nobis adductis.

157 ¶ Item licet pactum de futura successione non valeat fauore filiorum. l. vl. C. de pactis. valet tamē fauore piæ causæ, secundum Bald. ibi. col. pen. versic. venio ad secundam quæstio. & Alex. & Ant. ab Alexand. in l. pactum quod dotali. C. de collat. & eundem Alex. in l. pactum, col. ij. versic. tertio fallit. C. de pactis. & consil. clij. in causa & lite, colum. 3. versicu. subdo etiam, cum aliis quoque multis concord. à me adductis vbi supra in xcviij. priuilegio piæ causæ. vbi tamen videbis quid de hac re sit dicendum.

*Piæ causæ
magis fauetur
quàm filiationi.*

*Pactum de fu-
tura successio-
ne valet fauore
piæ causæ.*

158 ¶ Præterea videmus dominium transferri in piam causam ex solo titulo sine traditione. l. vlt. & ibi omnes doct. latè. C. de sacrosan. eccles. & l. j. & ibi glo. & doct. C. de donat. quæ sub modo. Tamen non transit in filium. l. ij. C. si quis alteri vel sibi. & l. siue emancipati. C. de don. Ex quibus planè conficitur, quod superius assumpsimus, piam scilicet causam esse fauorabiliorem filiatione.

*Dominium
transfertur
in piam cau-
sam ex solo
titulo sine tra-
ditione.*

159 ¶ Libertas autem est pia causa. l. j. §. vlt. ibi. ad hanc rationem pieratis, & ibi Bal. C. de com. ser. manu. cum aliis si. à me latè congregatis in ea ipsa glo. vlt. ante fin. Nec solum quidem pia causa, sed etiam fauorabilior alia quauis causa pia. Quod hinc etiam aperte videmus quod legata ad piæ causæ non minuunt legitimam filiorum. d. auth. si qua mulier, ibi, legitima nulli diminuta, & ibi quoque docto. & id nuncupatim respondit Alex. consil. xvij. non minuitur legitima, in princip. lib. iij. Et tamen legata libertatem non solum minuunt, sed & prorsus tollunt & extinguunt legitimam ipsam. l. Papinianus. §. quarta autem, & ibi Raph. Fulgo. in iij. nota. & Pau. Cast. qui dicit illum textum in hoc mirandum. ff. de inoff. testa. & ita etiam illum tex. expendit ipse Paulus consil. cccxviij. ista do. mina sancta, col. ij. lib. j. & consil. ccccl. visa dicta facti narratione, in h. li. ij. vbi ex eo dicit non per omnia par esse testamentum inter liberos, & testamentum ad piam causam. Iaf. in locis quæ statim subiiciam, & præterea in Liquidam existimauerunt, col. iij. ff. si cert. pet. & in l. si vnus, col. ij. versic. tu considera fortius. C. de testa. & Ioan. Neuiza. inter consil. feudalia Alber. Bruni. consil. xij. partes comedunt, col. antep. versic. tertio quia agit. & ante omnes glo. in §. j. versic. non licebit, in verbo, relinquat, in auth. de trien. & semel.

*Libertas est
fauorabilior
alia quauis
piæ causæ.*

160 ¶ Verum est tamen, ne id omitam, quod gl. & communiter docto. in d. §. quarta, dicunt, quod hodie legata libertatem non minuunt legitimam, per text. in §. prohibemus, in d. auth. de trien. & semel. quauis ille §. non loquatur de libertate, & gloss. ibi etiam aliter tenet. Et si de ea loqueretur, non minus tamen probaretur per d. §. quarta, libertatem esse fauorabiliorem quauis alia pia causa, licet in eo casu esset correctæ per d. §. prohibemus. Neque enim correctæ lege censetur correctæ ratio legis, quin ex ea argumentum possit assumi ex gloss. ord. in c. nouit, in verbo, quicumque, extr. de iudic. cum simil. Sed & illud quod diximus, satis probat tex. in l. primo gradu. ff. quæ in frau. cred. vbi legatum hæreditatis valet, si non sit factum in fraudem, etiam si hæreditas non sit soluendo, quauis aliud sit in legato alimentorum, vt ibi dicitur, licet haud dubie sit pium, per tex. in l. Me- la. ff. de alim. & cib. leg. & glo. in l. si cui annuum. ff. de annu. leg. cum multis simil. à me collectis in nostris

*Legata liber-
tatem nō mi-
nuunt legiti-
mam.*

nostris commentariis (consuetudinum) Pictauiensium, ita. xvi. §. j. in gloss. ult. ante fin. Et ita illum tex. in d. l. primo gradu, ad hoc annotauit Bened. Pluim, in l. Antonius, ad f. ff. de fideicom. libe. & Barb. qui ex hoc nuncupariim inferre quod diximus, libertatem esse ceteris legatis fauorabilior. rem. in l. si ita stipulatus essem abs te, col. antece. ff. de verb. oblig. vbi & ad hoc citat Ang. in reper. l. eam quam, col. v. vers. addit. & quantum. C. de fideicom. vbi videtur asserere libertatem magis esse piam causam, quam quasvis alias. (Quod & hinc patet, quod libertas concedi potest absenti, etiam sine nuntio, vel epistola. l. j. §. sed & si quis, & ibi not. Bal. C. de Latina lib. toll. & Fran. Arret. in l. vltim. col. 2. ff. de verb. oblig. Et tamen absenti donatio piae causae fieri non potest, secundum gl. in l. illud, in verbo, alia causa, in fi. & ibi Guil. Cu. Bart. Bal. & Pau. Cast. C. de sacros. eccl. & Ioan. And. in addit. Spec. tit. de instru. editio. nunc aliqua, vers. sed an pauperes, cum aliis concord. a me collectis in d. tractatu privilegiorum piae causae, in xciii. priu. legio. Vide tamen Carol. Rum. conf. ii. de plunibus, col. pen. num. 22. lib. ij. vbi tenet piam causam esse fauorabiliorem libertate.)

331
Confirmatio
praecedentium.

¶ Igitur vt concludamus, si pia causa est fauorabilior filiatione, & alia quauis pia causa, consequens est libertatem esse fauorabiliorem filiatione. Id quod scitur (ne auctoritate etiam carcamus) licet obsecr. Bart. in d. l. si cui legatur, §. quod autem, & ibi aperte la. in fi. ff. de legat. 1. & rursus idem la. in l. si fundum. §. Stichum, col. j. in fi. eo. tit. & Philip. Dec. in l. quoribus dubia, ff. de reg. iuris. Vt non immerito dicatur antiquos legumatores multa etiam contra communes regulas fauore libertatis stituisse, §. vlt. Instit. de dona. & l. generaliter, §. si quis seruo, ff. de fideicom. libe. libertasque omnibus rebus est fauorabilior. l. libertas omnibus, ff. de reg. iuris, & ita quidem omnibus rebus; vt etiam vitae anteponat, vt probatur ex l. vlt. C. de patria potestate, vbi patribus quibus olim ius erat vitae ac necis in liberos, libertatem tamen eis eripere non licebat, tantum inquit ea libertati a maioribus impensum est. Nam & Diogenes Cynicus aliquando interrogatus quid omnium rerum esset in vita optimum, i. παρρησια inquit, id est, libertas, vt vertit Ambrosius interpres Laetius, & Erasmus in Apophthegmatis. Quod tamen non placet Francisco Robertello, quod παρρησια non simpliciter libertatem significet, sed libertatem loquendi. Sed ei respondet, docetque optime versum fuisse Nannius Alcmarianus Miscellaneorum lib. viij. Caterum Buris & Sparts Lacedaemonij apud Plutarchum in Apophthegmatis, tam ingens esse bonum libertatis dicebat, vt nemo sanae mentis cum regno Perfarum commutaret. Tullius autem Philippica ij. Seruus, ait, postremum malorum omnium, non modò bello, sed morte etiam repellendum. Idemque sepius censet mortem seruitute potiorē, vt Philippica 3. x. & xj. Et Sallustius in Catilinam, ex sententia C. Manlij, libertatem, inquit, nemo bonus, nisi cum anima simul amittit. Ex quo Vlpianus in l. intercidit, in fi. ff. de condit. & demonst. seruitus, inquit, morti assimilatur. quod & repetit in l. seruitutem, ff. de reg. iur. Iustinianus autem in §. si vero decretum, in auth. de nupt. scribit seruitutem non procul a morte differre. Valens quoque Imperator in codice Theodosiano, l. j. C. de parentib. qui filios suos distrahe. Cui, inquit, non ingenuo mori facius est, quam iugum seruale perferre. At Apollonius Thyaneus apud Philostratum lib. 7. Pro libertate, inquit, mori leges iubent. Id quod etiam bruta animalia intelligunt. Nam Aelianus lib. v. animalium, tradit de Onocentauro, quod si capiat, non ferens seruitutem, libertatis desiderio ab omni cibo abhorret, & sane sibi mortem conficiat, quod & a Pythagora narratum esse Crates testatus est. Vnde & iurid. consulti dicunt infinitam esse libertatis aestimationem. l. non est singulis, §. in finita, ff. de reg. iur. & alibi libertatem rem esse inestimabilem. l. libertas, eo. tit. cum concord. ibi adductis, & alibi scribitur libertatis aestimationem ad infinitum extendi. l. procurator, §. vlt. ff. rem ratam habere. Caterum Pindarus lithimiorum Ode viij. pronuntiat beatos homines, qui libertatem fruuntur. Ex quibus omnibus illud relinquitur, quod filiatio superueniens non tollit libertatem iam concessam. (ad quod facit tex. optimus, in l. alieno, §. j. ff. de fideicom. lib. iunctis iis quae diximus supra in verbo, filios non habens, num. 5. & seq. Et faciunt quoque quae diximus in praeced. q. in quinta ratione, & in responsione illius. Et quod alibi dicemus, libertatem difficillime reuocari, infra in verbo, reuocatur, vers. 265. incip. parum absuit. & quod supra tractauimus in verbo, libertas, vtrum haec lex habeat locum in rebus donatis piae causae.)

Parentibus olim erat ius vite necisq; in liberos.

Mors seruitutis potior.

Filiatio superueniens non tollit libertatem concessam.

312
Haec lex utrius habeat locum in publicatione bonorum facta à patre nondum susceptis liberis.

¶ Quæro xvij. vtrum hæc l. habeat locum in publicatione bonorum facta à patre nondum susceptis liberis, si postea suscipiat? De qua nuncupariim loquens Bart. in l. j. ff. de bonis damnatorum, constanter asserit eam reuocari per hanc l. nostram, quem expressim secutus est Francisc. Curt. senior conf. omnium primo, prima fronte videtur, col. ij. etiam per hanc legem. Quod vt intelligas, scire debes liberos delinquentium impedire integram bonorum publicationem, d. l. j. & iterum l. vlt. ff. de bonis damnatorum. & l. vlt. C. eod. tit. quod primus sanxit Hadrianus Imperator, vt reuocet Aelius Spartianus in vita illius. Si ergo quispiam non habens liberos delinquat, ob idque omnia bona sua publicet, natis postea liberis reuocatur publicatio, eatenus quidem, quatenus impediissent, si tempore publicationis extitissent. Sed non video quid ea res ad hanc l. pertineat, quæ in præsumptam voluntate donantis omnino fundatur, nisi etiam dicas hunc qui delinquit, verisimiliter non id perpetraturum fuisse, si cogitasset de liberis futuris: quæ res an considerata sit, videant ceteri.

333
Filiis quare

¶ Quanquam illud scio, inter pleraque causas, quæ reddi solent, cur nonnquam filij puniantur ex delictis parentum, illam quoque adscribi, vt parentes qui filios magis quam sibi ipsis sepius metuent,

*nonnunquam
puniantur ex
delictis paren-
tum.*

metuunt,iuxta l.isti quidem.§.vlti. ff. quod metus causa, deterreantur à sceleribus, quorum poenam in suos ipsorum liberos irrogari non ignorant. Nam & hanc rationem huic rei inter ceteras assignant Zenzæ in extrauag. Ioan. 22. incip. dicunt, in verbo, quomodo libet, & subobscurè Pan. in c. vergentis in vlti. not. extra de hered. Id quod longo ante intervallo elegantissimè, vt cetera omnia, scripsit Tullius in quadam ad Brutum epistola. Nec verò, ait, me fugit, quàm sit acerbum, parentum scelera, filiorum poenis luit. Sed hoc præclarè legibus comparatum est, vt charitas liberorum amiores parentes reipublicæ redderet. De quo & nos latè diximus in nostris commentariis consuetudinum Picte. tit. xij. §. ij. Sed quod ad casum l. nostra pertinet, Bal. in d. l. vlt. C. de bon. proscrit. tradit ex eo text. in verbo, relictū, quod concepti post condemnationem non potuitur privilegio illius l. id est, non impediunt integram bonorum publicationem, sed ij tantum qui iam nati sunt, aut certè concepti: quod omnino illius Bart. ac Curt. sententia aduersatur.

*Hec lex an
obteneat locū
in iis quæ quis
ludo amittit.*

114 ¶ Quæro xix. Vtrum etiā l. nostra obtineat in iis quæ quis ludo amittit, tanta quidem æstimatione, vt verisimiliter tanti non fuisset, si liberos habuisset, aut se habiturum cogitasset. Tanquam scilicet id quæsitum esse ex causa lucratiua censeatur. Nam si ex causa onerosa, haud dubiè locus non esset l. nostre, vt plenè diximus suprà in vers. cxxxix. incip. quòd etiam sequitur. Igitur super hoc, verum videlicet censeatur causa lucratiua, an onerosa, vide Bal. in l. j. ad fin. vers. extra de turp. caus. in ij. q. quæ quidè rubr. vulgò legitur eodem tenore & sine intervallo cum l. vlti. tit. præced. & eundem quoque Bal. in auth. ex testamento, col. iij. in x. cap. ibi, quid dices de vsuris. C. de collatio. lmo. in l. i. qui cum sciret. ff. de vsu. pro empt. l. Rom. in l. quòd seruus. ff. de acquir. posses. Ang. Aret. in tract. malefic. in verbo, Metidore, de mali. dadi. col. v. versicu. quæto an vincens. Barbar. consil. lxxv. illud in medium referam, col. j. lib. iij. Paris. Putem in tractatu de ludo, col. xvj. versic. an quæsitum per ludum. Sebast. Constant. in tractatu eiusdem tit. char. vj. l. as. in l. si arrogator. col. ix. versic. secundo principaliter not. ff. de adopt. §. et in §. item si quis, num. 28. & seq. Instit. de actio. Philip. Dec. in l. in eo quod vel is, col. ij. vers. similiter acquisitum. ff. de regu. iur. Paul. à monte Pico, in repet. l. post contractum, col. j. & iterum col. ix. ff. de don. & Ioan. Montese. in repet. l. frater à fratre, in xxxij. q. ff. de condit. indeb. Fabia. Gioch. in repet. auth. nouissima, in xxij. q. princ. col. ij. versic. sed nunquid perditum. C. de inoff. testa. & Franc. Rupam in c. spe, col. xvj. versic. nonò dubitatur, extra de restitu. spol. Et in multis ex dictis locis etiam compenies, an amissa à patre in lusu, reuocetur à filio ob suam legitimam, quæ res huc proxime accedit. Sed & tu vide quæ diximus supra vers. cxxvij. incip. ceterū superiorem confirmant. Illud autem certum est, ludentem, ea quæ ludo amittit, censi alienasse, vt pulchrè tradit gl. in l. ij. §. miles qui in bello. ff. de re milit. quam pro not. sequitur Bald. in sua Margar. in verbo, ludus, versic. iij. diciturque eam facere ad ea quæ not. in l. quoties. C. de fideicommiss.

*Hec lex an
obteneat locū
in concessione
feudi.*

115 ¶ Quæro xx. Vtrum & hæc l. procedat in concessione feudi? Quod quidem videtur, cum feudum sit quædam donatio, nempe quod dicitur beneficium, vt patet in c. j. §. j. tit. de feud. cogn. & in c. j. in princ. & per totum tit. non semel, in tit. quib. mod. feud. amitt. & in alis locis infinitis feudorum. Ideo & Bald. in rubr. C. de condit. ex lege, col. vlti. dicit, quòd feudum magis accedit beneficio, quàm contractui. Et alibi idem Bal. in c. vlt. extra de aucto. & vsu pal. dicit quòd feudum retinet nomen beneficii, etiam si pretio concedatur, licet propriè non sit feudum, id quod pecunia redimitur, quia honore & amore debet concedi. c. j. tit. de feud. dat. in vicem leg. com. Sed & dicitur beneuola actio, in c. j. §. in primis. tit. in quibus caus. feud. amitt. ad differentiam scilicet exterorum contractuum onerosorum, & datorum, respectuorum, vt nostri appellant, quæ scilicet sunt respectu & contemplatione cuiuspiam rei. de quibus in l. cum te. C. de pact. inter empt. & vendi. Nam hanc huius appellationis rationem ponit Card. Alex. post antiquiores, in præludiis feudorū, col. v. versic. item dicitur beneuola. Quia licet, inquit, feudum videatur datū respectuè propter seruitia quæ debet vasallus, tamen quia beneficium præstat seruitio, dicitur beneuola concessio, per l. Titius puerum. ff. de obseq. lib. & alia quæ inibi allegat. Propterea & Bald. etiam in proemio feudorum, col. iij. vers. pro intellectu, & post eum Iaco. Aluar. & alij dicunt quòd feudum potest appellari gratia, vt quod plurimum habeat gratiæ, de quo etiam per Mart. Laud. in c. j. col. j. versic. circa primā partem, tit. qui feud. dar. poss. Franc. Aret. in l. continuus. §. si ab eo, col. vlti. ff. de verb. oblig. & Alex. in l. si mihi & Titio, col. ij. vers. adde quod idem. ff. cod. & consil. vij. attentis & ponderatis, col. j. lib. vij. Socin. consil. clxvij. non inutilis, col. j. lib. ij. & consil. iij. super questione, col. iij. lib. ij. consil. lxxvj. visa donatione. col. ij. & alibi sæpe in eo, consil. eo. lib. iij. & aliquid etiā consil. lxxxvij. visus inuestitura, col. vij. versic. quartò, vt dictum est, eo. lib. iij. & consil. xxij. visa prædicta facti contingentia, col. ij. versic. confirmo etiam, lib. iij. & Franc. Curt. seniore, consil. xlix. memorie recole dux, col. xvj. versic. quia concessio feudis, & consil. 50. eiusdem initij, col. xxix. versic. quartò corroborantur, in fi. & iterum col. xxxij. vers. coadiuuantur præmissa, & rursum col. xxxvj. vers. sed contrarium, & col. xlij. versic. quartò respondemus, & l. as. in repet. l. re conuñti, char. penul. versicu. tertia limitatio, ibi, sed ad hoc potes dicere. ff. de leg. iij.

*Feudum reuo-
catur ob in-
gratitudinem.*

116 ¶ Ideoq; scribitur in c. j. §. prædictis modis, tit. quæ sunt pri. causa benef. amitt. quòd ex quibus causis ingratitudinis donationes reuocantur, etiam feudum reuocatur: quod quidem intelligitur de meris & liberis, cum ceteræ quæ ob causam fiunt, non reuocentur ex illis causis ingratitudinis, vt voluit glo. in c. vlt. & ibi doct. C. de reuoc. dona. cum simul à me suprà adductis, cum de donatio-

ne ob causam locuti sumus. Quinimo sunt, qui censent facilius ac leuiore de causa feudum reuocari, quàm simplices donationes: nam in hac est sententia Franc. Ripa in interpret. l. vi. C. hoc tit. de reuoc. donat. in vj. ix. & xi. quæst. (& ante eum Ioan. Fab. quem tamen is non allegat, in §. sciendum est, post medium, Instit. de donat.) Ex quo etiam Inno. in c. j. extra de feud. scribit feudum concedi de gratia, ideoque ea facile reuocari.

337
Feudum an sit
donatio.

¶ Sed contrarium quoque videtur: nam feudum non est donatio, (vt scitissimè annotant Mart. & Card. Alex. in c. j. in fit. de fra. de no. bene. inuelti. nam id, inquit, patet ex diuersitate verborum, quæ denotat diuersitatem rerum. l. si idem. C. de codicil. atque etiam ex diffinitione vtriusque quæ admodum est diuersa, vt not. in proœmio feudorum. Hincque dicunt l. j. si imperia. liber. fo. c. lib. x. quæ loquitur de donatione non esse trahendam ad feudum. Et hoc quoque aperte probatur ex eo quod in donatione re euicta non est locus euictioni, nisi ea inceptis à promissione. l. Aristo. §. vlt. & ibi glo. Bart. & alij. ff. de donat. cum similib. Secus autem in feudo. nam eo euicto semper tenetur dominus, siue sciens, siue ignorans rem esse alienam, eam in feudum concessit, nisi vassallus sciens fuerit, cap. j. tit. de inuestitu. de re al. facta.

338
Concessio facta à principe videtur potius facta titulo donationis quàm feudum.

¶ Igitur vt repetamus, feudum non est donatio, sed datio ob causam, vt etiam dicit Oldr. consil. elix. ex præfenti themate, col. j. versu. in contrarium, per l. j. ff. de don. vbi & illud dicit, quod in du bio concessio facta à principe, videtur potius facta titulo donationis quàm feudum, vt maior sit liberalitas propter qualitatem concedentis: vt hinc etiam possis intelligere aliud esse donationem, aliud concessionem feudi. Et illud dictum sequitur Alb. in rub. C. de non. versum. quæro de quæstione ardua. & Phil. Dec. tin. auth. ex testamento, col. ij. versu. fed certè. C. de collat. & consil. xxxij. cuius superscriptio incipit, an femina dicatur, col. ij. & consil. cclxix. consultus, col. j. & consil. ccviij. ad clariorem demonstrationem, col. ij. versu. postremò aduertendum est, & consil. 289. non est parui ponderis, col. iij. versu. ix. & consil. 468. superiori anno, col. iij. & consil. 498. vlt. casu proposito, col. ij. versu. & ex his patet. (& Caro. Ruin. consil. 38. quoniam, col. ij. vum. 4. lib. j. & consil. seq. visis, col. j. & col. v. versu. sola igitur, col. lib. j.) Cum igitur feudum non sit donatio, sed datio ob causam, vt diximus: ideo pro seruitio feudali competit conditio ob causam, vt asserit Bald. in c. j. §. porro, col. ij. versu. quæro quò iure, & ibi etiam Card. Alex. in §. item qui domino, col. ij. versu. extra glo. titu. quæ fuit pri. cau. bene. amit. & idem Bald. in c. si cautio, col. ij. versu. item fallit in feudo, extra de fide instru. & est text. licet non alleget, in c. j. tit. de feud. sine culp. non amitt.

339
Vassallus an eximatur à capitulis iuramenti fidelitatis in feudis liberis.

¶ Et dicit Ioan. And. in addit. Spec. in rub. de præscrip. col. vlt. quod in feudis quantuncunque franchis, vt ipse appellat, siue liberis nunquàm eximitur vassallus illis capitulis iuramenti fidelitatis. Imò nec valeret, inquit, in feudatio ita facta, vt vassallus liber esset ab omni seruitio & onere: nec si quid tale fieret, diceretur infædatio, sed quædam libera donatio, & sequitur Pau. Cast. consil. cccxj. circa id quod primò quæritur, col. j. lib. j. (& Alex. consil. xxx. quoniam omne datum, col. vlt. lib. j.) & Card. Alex. in prælud. feud. col. xj. in iij. diuisione feudorū, & idem propè respondit ipse Pau. Cast. consil. cxxiij. in præfenti causa, col. vlt. versu. nec obstat quod in feudis, & sequi lib. ij. & ante hos omnes Oldr. consil. cccxxiij. factum est tale, quidam miles, col. j. versu. huius autem verbi, à quo haud dubiè hoc assumptum Ioan. And. eius discipulus, licet subieuerit, vt propè semper aliàs (& cum nuncupatum citat & sequitur Bal. in c. j. in princ. col. vlt. versu. alia quæstio, tit. de cap. qui cur vendidit. & Ias. qui nec Ioan. And. nec aliorum præterquam Bal. meminit, consil. lvij. in causa mota per spe. stabiles, col. iij. in ij. fundamētō, lib. j. vide tamen Bal. in l. iij. xvj. q. ff. de rer. diuisio. vbi dicit quod si dominus liberat vassallum ab omni seruitio, feudum non videtur extinctum, quia vassallus promouisse, non demeruisse præsumitur. l. si conuenerit. ff. de pact. & l. quoties. ff. de vusufructu. Igitur inquit remanet feudum, quod ad alia, & redit ad dominum, mortuo vassallo sine hærede.)

340
Auctoris ea de re opinio.

¶ Et ego sanè huic posteriori sententiæ accedo, vt scilicet hæc nostra lex non habeat locū in concessione feudali, cum non sit mera & libera & simplex donatio, in qua tantum lex nostra habeat locum, vt diximus, in prin. Et videmus in aliis iuris articulis multum interesse inter feudū & donationem. Nam in feudis feminae non succedunt. c. j. §. hoc autem notandum. titu. qui feud. dare pos. cum simil. At in donatione, quæ etiam habet speciem quandam concessionis feudalis, succedunt, vt per Bal. qui hanc differentiationem nuncupatim adscribit consil. cccj. in bonis feudalibus, lib. j. & Ang. consil. cccxij. super puncto primo, in fi. Alex. consil. xxij. ponderatis his, col. iij. versu. nec datur quod feminae, & Philip. Dec. dicto consil. xxxij. (& consil. lxxx. cuius superscriptio incipit, de gradibus, col. ij. versu. præterea non videtur, & consil. excij. cuius superscriptio incipit, in successione, col. j.) & dicto consil. ccviij. & rursum consil. cccxc. quoniam ex facto, col. iij. versu. tertio in eadem, & latè consil. cccxxiij. consuluit accuratè, sermè per totū. Et in concessione feudali, quantuncunque fuerit libera, non requiritur insinuatio, quæ in donatione requiritur, secundum Bal. in c. peruenit, le. ij. quod est tertium totius tit. in fi. extrà de iureiur. Sed & quod aliàs multum interest inter simplicem donationem & concessionem feudali, latè differit Socinus dicto consil. lxxvj. lib. iij. Caterum quod dictum est feudum reuocari ex iisdem causis ingratitudinis, nihil huc pertinet. Nam non propterea sequitur quod ex iisdem aliis causis quàm ingratitudinis reuocetur. Quod autem dicit Ripa facilius feudum reuocari, intelligitur etiam de causis ingratitudinis, vt ipse loquitur: innititurque in ea re iureiurando vassalli, quo obligatur domino ad tutandum illius honorem, c. j. tit. de no. for. fidei. Quæ res nihil ad hanc l. nostram eiusque rationes facit.

In concessione feudis, quantuncunque fuerit libera, non requiritur insinuatio.

¶ Verum si res ita concessa tantæ esset æstimationis respectu oneris siue seruitij, vt verissimiliter dominus

dominus non ita concessisset, si habuisset liberos, aut se habiturum cogitasset, posset dici esse locum huic l. in eo quod excederet iustam & consuetam onerum compensationem, ut in omni donatione ob causam consuliit Corn. consi. iij. dubia satis, col. iij. in fili. iij. Nam in eo excessu causae reputatur donatio simplex ac mera, secundum eundem Corn. qui in id multa allegat, consi. xlv. licet in hoc dubio, col. ij. & vlti. lib. iij. & latius diximus supra in eadem glossa, cum de donatione ob causam differuimus. Cum autem conceditur feudum pro mercede aut pensione annua, id non proprie feudum est, secundum Bal. in l. si quam, circa medium. C. de op. lib. & in l. liberti liberti xq. col. vlti. vers. item not. quod si instrumentum. C. eo. tit. & in c. j. in verbo, libellatum, in fin. tit. de pace Constan. Id quod reputat singu. las. consi. xlv. factum sic se habet, serenissimus, col. ij. vers. secunda ratio, lib. j. & sequitur idem las. consi. lvij. in causa mora, col. ij. vers. tertio principaliter, lib. j. & consi. lxij. vidi moria, col. ij. vers. secundo respondeo, eod. lib. j. & consi. lxxviii. circa primum, col. iij. vers. tertio quod ista, eo. lib. j. & idem voluit (Rom. consi. lxx. visus themate & questione, col. ij. vers. rectius autem puto.) Iacob. Aluar. in c. in princ. col. vlti. titu. quid sit inuectiu. Cepol. causarum civilium consi. xxij. consultus pridie, col. ij. De quo tamen eundem vide consil. eiusdem operis xxxvj. quidam habens, col. iij. vers. item quod dicit.

*In excessu
cause, reputa-
tur donatio
simplex &
mera.*

*Indebitum qui
consulto soluit
donare dicitur.*

*Inter donare
& donationi
consentire dif-
ferentia.*

*Statutum pro
hibens vende-
re, an habeat
locum in con-
sentiente ven-
ditori.*

142 Quæro xxj. Si quis sciens indebitum soluerit, cessat repetitio ex conditione indebiti. l. j. ff. de cond. indeb. & ibi concord. in glo. Vtrum verò id reuocetur ex hac l. natis postea liberis ei qui illud indebitum soluit, cum non haberet liberos: Quod vtrique videtur. Nihil enim omnino interest donans, an solus indebitum sciens, præter verborum differentiæ: autem nulla est. Nam qui indebitum consulto soluit, donat. l. j. ff. de cond. indeb. & l. cuius per errorem. ff. de reg. iur. & l. si fundum. §. seruus. ff. de vsuc. pro empt. & l. qui se debere. ff. de cond. causa data. & voluit Bal. in l. cum patet. §. Marzio, col. j. ff. de leg. ij. & Signo. consi. cxlv. in questione veniente inter Iulianum, col. ij. vers. ca. aut igitur dicemus, & omnes vbiq. Ex quo & huiusmodi solutio in sinuationem requirit, ut alia simplex donatio, secundum Bart. Ang. & Paul. Cast. in l. j. ff. de donat. & Philip. Dec. in d. l. cuius per errorem. Id intelligentes, cum etiam recipiens scit esse indebitum, si cuncti soluens: nam si ignoret, non est donatio, cum non consentiat, quod in donatione requiritur, quod & voluit Bal. in l. falsus, col. antepen. vers. quarto queritur, & ibi Ang. in repet. col. iij. vers. sed contra istam. C. de furtis, & idem Ang. in l. dispensatorem, circa medium. ff. de solutio. & in l. si tibi. ff. si certum petatur. Paul. Cast. Alex. col. vj. las. in j. not. in l. si ego, per illum text. ff. si cert. pet. & idem Paul. Alex. & las. in d. l. j. ff. de cond. indeb. Christo. Castel. & ceteri recentiores in l. si procuratori falso. ff. de conditione causa data, & Alex. in l. si aliquam rem, col. iij. ff. de acquir. poss. & ante omnes glo. in dicto §. seruus, in fin. glossa vlti. ff. de vsucap. pro empt. & quæ diximus supra in verbo, libertis, vers. lxvij. incip. nec vltius procedit, & quod in simili scribit Calc. consi. xxv. Titius nobilis, col. vj. vers. octauo pro ista parte, de quo tamen vide Philip. Dec. in d. l. si ego. Quantum autem ad casum l. nostre pertinet, nemo non videt & ipsius rationem in hoc casu habere locum, ut in quavis alia donatione.

143 Quæro xxij. Quid si quis consentiat alteri donanti rem suam, an habeat locum l. nostra: Quod non videtur: nam lex nostra loquitur de donante. Aliud autem est donare, aliud donationi consentire. l. si patet. §. vlt. ff. de manu. vind. per quem respondit Signo. consi. cxlv. in questione veniente, col. ij. quod si ex statuto mulier non possit vendere sine aliqua solennitate, poterit tamen circa eam solennitatem vendenti consentire. Quod & idem penè voluit Bal. in rubr. C. de pact. in fi. quem sequitur Picus ibi, & Laur. Calca. consi. j. viso consilio, col. xxiij. & iterum consi. lxxxiij. quod dictis filiabus, col. ix. in princ. Sed per eundem text. dicit idem Bald. in l. vlt. ad fin. C. de suis & legitimis, quod consensus præstitus alienationi, non dicitur alienatio. Et idem Bald. in l. ij. col. antepen. vers. xix. quarto, C. de rescind. vend. quod non dicitur proprie venditor, qui consentit venditioni, nec illi competit remedium ex illa l. & sequitur Anto. Burg. in c. pen. vers. decimonono dico, extra de emptio. & vend. uterque per rex. quem ipse Burg. dicit not. in d. l. si patet. §. vlti. Cui & tu adde alium text. in l. aliud. ff. de reg. iur. vbi ita scribitur, aliud est vendere, aliud vendenti consentire, & in l. vlt. C. de pact. & in l. habemus. §. œconomus. C. de sacrosan. eccles. vbi fit discrimen inter contrahentem & consentientem contractui. & in l. si minor, la. j. ff. de manu. vindic. Ex qua not. glo. ibi, quod potest quis alij consentire in eo quod per se facere non poterat. Ex eoque no. Bened. Plum. quod qui non potest manumittere, potest tamen manumitteri consentire.

144 Propereca & Philip. Dec. consi. cxxiij. placet mihi, col. iij. vers. quinto statutum, interrogatus an statutum prohibens vendere, haberet locum in consentiente venditioni, respondit non habere. Sed & ante eum And. Iser. in c. j. in prin. & ibi etiam Mart. Laud. col. ij. vers. sed quid si dedit, & Card. Alex. col. v. vers. eiusdem initij. ut de prohib. feud. alien. per Feder. tradunt quod si princeps interdicit legato suo, id est, ut loquimur, locum tenenti, alienatione, non ex hoc prohibetur consentire alienatori, per d. aliud. Et hoc etiam sequitur Iacob. à sancto Georg. in tractatu feudorum, in verbo, vicariusq. perpetuus, col. ij. vers. sed pone dux vel rex. Et optime facit quod voluit glo. in l. cum patet. §. libertis, in verbo, alioquin. ff. de leg. ij. quod licet consiliberis relicti sunt prædium ea lege, ne id alienarent, atque in familia libertorum tenerent, quo casu si quis non alienauit, ceterorum alienantium partes potest petere, non etiam is qui alienauit, ut ibi scribitur: si quis tamen eorum alterius alienationi consensit, eam quidē partem cui consensit, petere non potest:

aliàs autem quibus non consensit, potest: quauis nullas potuisset, si suam ipse alienasset: tanquam aliud sit alienare, aliud consentire alienationi. Et illam sequuntur Bart. & Bald. qui eam commentantur, & monet notandam, & pro ea allegat Bald. d.l. si pater. §. vlti. ff. de manu. vñ dic.

345
Inter legare
& legatū con
sentire qua
differētia.

¶ Et facit quod scribit Ang. in l. j. ad fin. C. commu. de legat. quod cum legatum transeat in legatarium ipso iure, modò res legata sit testatoris, non item si sit aliena, etiam hæredis, glo. in l. si hæredis seruum. ff. de legat. j. & ibi concord. per Bartol. & Ias. Ideo vt subdit Angel. si quis legat rem alienam cum consensu domini, non transfertur dominium in legatarium, cum speciale sit in legante domino, non etiam in consentiente: nam & aliud est legare, aliud leganti consentire, per d. l. aliud, & hoc singul. dicit Ias. in l. j. colum. antepen. versicu. tertio requiritur. ff. de legat. j. & not. in l. si fundum per fideicommissum, col. vlti. versic. aduerte etiam, eo. tit. l. d. que etiam si alienaret rem hæredis cum consensu ipsius hæredis, vt voluit Barto. in l. cum quis decedeas, in princ. per illum text. ff. de legat. iij. Bald. in d. l. j. col. iij. versic. quarto testator, in v. not. C. commu. de legat. & Ias. in d. l. j. vbi suprā, de leg. j. & in l. huiusmodi. §. qui seruum, col. ij. versic. tertius casus, eod. titu. & in l. si hæredis, col. ij. versic. amplia istam regulam. ff. de legat. j.)

346
Donare cui
non concedi
tur, nec donā
ti consentire
permittitur.

¶ Verum in ea sum sententia, vt æquè reuocetur huiusmodi donatio ex hac l. quantum ad ipsum consentientem, ac si ipse donauisset, per text. in l. cum quis. ff. de reg. iur. vbi cui donare non conceditur, nec donanti quoque consentire permittitur, & ibi concord. in glo. quibus adde & text. in l. ij. C. si aduers. don. Ex quo not. Fran. Are. nihil interesse, donec, an donanti consentias. Hincq; not. Bald. lib. quod non potest ex statuto vendere sine aliqua solennitate, nec vendenti quoque consentire poterit. Et sequitur Salyc. ibi, & Firmia. in tract. de episcop. in ij. parte, lib. iij. col. xxxv. versic. sed nunquid prohibitus. & Barb. in c. si quis presbyteriorum, per illum tex. iuncto c. præcedenti, extra de reb. eccl. non alien. & iterum in c. peruenit de empt. & vend. & consil. l. j. scribit sapienter fons, col. xv. versic. & facit quod voluit, lib. j. & consil. xij. Deum inuocent adiutorem. col. antepen. versic. secundò ostendo, lib. ij. & Fran. Are. in d. l. vlt. col. j. & seq. & ibi quoque Phil. Deci. col. iij. C. de pactis, & idem Dec. in d. l. aliud. ff. de regu. iur. & Socin. consil. cccxxv. viso testamento, col. ij. versic. postremò non omitto, lib. ij. & Fabia. à monte sancti Sabini, in tract. de empt. & vendi. in 25. q. ij. quæst. prin. & Alciat. in d. rub. C. de pact. & Alber. Brunus in repertorio statutorum, in verbo, insinuatio, col. ij. in fin. versic. statutum dicit quòd donatio, vbi ex hoc dicit, quòd non satis est insinuare donationem tanquam factam à donante, sed oportet insinuari tanquam factam à consentiente.

347
Prohibitio nō
fit à statuto
propter uen
ditionem, sed
propter iuris
effectum.

¶ Reprehenduntq; multi ex his Jacob. Buttr. qui contrarium tenebat, ob id tantum, quòd licet ius commune prohibens venditionem posset trahi ad casum similem, videlicet ad consensum venditionis, per l. non posset. ff. de legib. non tamen ius municipale contrariū iuri communi trahendum est ad similia. Ex quo etiam satis liquet, quòd ex sententia ipsius Jacob. Buttr. id quod diximus, procederet in l. communi, vt est l. nostra, atque etiam in iure municipali non correctorio iuris communis: quoniam & alij omnes trahunt ad quodcunque statutum. Nam vt dicit Barb. vbi suprā, prohibitio non est facta à statuto propter ipsam venditionem, quæ in facto consistit: sed propter iuris effectum, quæ inde oritur, videlicet alienationem quæ ex ea procedit, quæ ratio habet locum & in consentiente.

348
Alteri qui cō
sentit, sua iu
ra perdit.

¶ Nam vt hoc illi addas, qui alij consentit, sua iura perdit, vt dicit Lcūm quædam. C. de administ. tuto. & bene facit l. nihil. §. j. ff. de lega. j. & not. per Bart. Bald. & alios in l. si fundum per fideicommissum. ff. de leg. j. & tex. in c. pastoralis, extra de donatio. & in c. j. præterea, & ibi glo. in verbo, regressum, tit. quib. mod. feud. amit. vbi etiam Bald. alia ad id iura allegat, & inter cetera l. sicut. §. venditionis. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluit. quam dicit sing. in eo, vt id quoq; procedat, cum quis consentit, vt de re sua testetur, quam etiam ad hoc dicit sing. idem Bal. in l. venditioni, post prin. C. de vsuca. pro empt. & in l. quoties ab omnibus, col. ij. versic. quarto quid si quis consensent. C. de fideicō. & in l. si tibi. §. de pign. tcol. ij. versic. quid si testator. ff. de pact. & in c. j. §. donare, col. ij. versic. sed hoc dictum non videtur, tit. quali. olim feud. ali. pot. & consil. lxxxix. dominus Thomas, col. ij. versic. ad euidentiam, lib. j. & Ias. consil. xij. casus talis est spectabilis, col. j. lib. j. & consil. lviij. in causa mora per spectabiles, col. ij. versic. quarto & vltimò, eo. lib. j. & consil. lxxxix. aggredior, col. iij. versic. aggredior nunc sextum, eo. lib. j.) Et eam quoque ad id citat ipse Bal. in l. vlt. col. pen. versic. est quintus casus. C. vnde legit. (& in l. j. col. iij. versic. sed hic quarto nunquid. C. de sacrosanct. eccl. desti. & in l. cum alienam. col. ij. versic. sed pone quòd testator, & ibi quoque Salyc. col. ij. versic. primum dubium, & Ias. col. etiam ij. C. de leg. & in l. senium, col. j. C. qui testam. face. pos. Steph. Bert. consil. cccxxx. ponitur, num. 4. lib. j. & consil. clxxij. quia difficulas, col. vj. nu. 15. lib. iij. & ante omnes Ias. in l. si quando, §. & generaliter, col. ij. C. de inoffic. testa. & in l. cum proponas, l. j. num. 7. C. de pact. & in d. l. quoties. C. de fideic. & ante hos omnes Bart. in l. cum quis decedens, in princ. post medium. ff. de leg. iij.) Sed & alius est similis text. in d. c. j. in princ. vbi & ipse Bald. col. pen. ad id expendit, tit. de prohib. feud. alien. per Feder. Et id quoque voluit, licet eum text. non allegat, Rom. in l. quæ doris. ff. solu. matr. De quo & tu multa videbis per Ias. post alios antiquiores in l. si fundum per fideicommissum, colum. penult. & vlti. ff. de legat. j.)

349
Qui consentit
a. j. donati rē

¶ Et qui consentit alij donanti rem ipsius consentientis, donare ipse videtur. l. si liqueat, & ibi Bald. in ij. not. C. de inoffic. donat. (vbi ex hoc dicit quòd debet fieri insinuatio talis donationis, tanquam

tanquam facte, non quidem a donante, sed a consentiente domino, & sequitur Fran. Aret. consil. cxxvij. eximie, col. ij. versic. secundum hoc patet. Et) voluit etiam Bart. per multa iura in l. quæ do- tis, col. ij. versic. ij. pone, & ibi omnes post eum. ff. sol. matr. & in d. l. si fundum per fideicommissum, in princ. & ibi quoque Rom. & ceteri. ff. de leg. j. & Paul. Castr. consil. cccxix. visis & examina- tis, col. vlt. lib. ij. per l. in quibus. §. filiusfamilias. ff. de don. vbi est text. optimus. (& Marthæ. Afflict. in tract. Proximicos, col. xvij. versic. xix.) Et semper alijs qui alienam consentiunt, ipse aliena re videtur, vt dicit Bald. in c. j. §. illud, versic. quarto ergo, tit. de prohib. feud. alien. per Fedæ & Ang. in lect. Flor. Fulgo. Corn. & lasan. l. quores. C. de fideicom.

ipsum consen-
tientis, dona-
re ipse nide-
bit.

Qui non po-
test actum per
se facere, nec
potest facien-
ti consentire.

Eadem ratio
donantis, &
consentientis.

Hec l. an ha-
beat locum in
consensione sa-
cra sine causa
in iudicio, &
ita efficiat.

Hec l. an ha-
beat locum in
donatione iu-
ris patrona-
tus facta con-
sentiente epi-
scopo.

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

de

Si

an

ni

in princip. eod. lib. iij. & consil. lxxix. si effemus, colum. ij. versicu. secunda principalis, eod. lib. iij. Ial on consil. lxxx. visa facti narratione, colum. j. lib. ij.

354
De eadem re.
¶ Nec obstat, vt subdit Deci. vt ad eum redeamus, quòd hæc l. videtur facta in fauorem filiorum principaliter, quo casu ex communi conclusione leges & iura ciuilia videntur esse approbata de iure canonico, vt latè per Panor. post alios in c. ecclesia, col. iij. versu. tertius casus, extra de consue. vbi dicit quòd quando lex ciuilis est generalis & rationabilis, nec contradicere canonibus, si est fauorabilis, est seruanda etià quòd ad clericos, & idem Pano. in c. j. in iij. not. ext. de ope. no. nunti. vbi dicit quòd causa ecclesiæ debet decidi per ius ciuile, si canones deficiant, per illu. tex. & facit etiam text. in c. adiutorium. x. dist. & quod dicitur, leges per ora principum diuinitus promulgatas. c. vlti. vj. q. iij. & sanctam ecclesiam legum secularium non respicere famulatum, quæ æquitatis & iustitiæ vestigia imitantur. cap. super specula, de priuileg. Quia ad hæc responderi potest, quòd habent locum in rebus temporalibus & prophanis, in quibus iura ciuilia habent potestatem statuerendi. secus videtur in iure patronatus, quod reputatur spirituale, nec potest æstimari. d. c. de iure, & not. Panor. in c. quæstionibus, de iure patro. vbi & ipse col. ij. ex hoc assent quòd patronus qui nihil habet in bonis præter ius patronatus, non potest cedere id ius creditoribus, quia non recipit æstimationem, vt dictum est: & sic verba l. non conueniunt, vt not. Bart. in l. iij. §. prætor ait, in fi. ff. de dam. infect. vbi tradit quòd statutum loquens de re æstimabili, non habet locum in re inæstimabili. & idem Bart. in lita autem, in princ. ff. de administr. tuto. cum multis similibus me latè congestis supra in verbo, libertus, nu. 2. Ideoq; cum l. nostra loquatur de bonis quæ æstimari possunt, non debet habere locum in hoc iure inæstimabili. (Adde & quòd id ius simpliciter non est in bonis nostris, secundum Bal. in leam quam, ad fi. C. de fideic. & consil. 335. quædam mulier, col. j. lib. j.)

355
Donatio an re nocetur etiam de iure canonico quemadmodum de iure ciuili.
¶ Sed de hoc admodum dubito, quia non solum de iure ciuili, sed & canonico quoque reuocatur donatio per natiuitatem liberorum, vt patet ex c. quicumque. xviij. q. iij. vbi etiam cauetur id procedere in foro conscientie: de quo latè dicam infra in glo. reuertatur, nu. 291. secundum discrimen. & seq. ¶ Quin & si id ius esset tantum de iure ciuili, tamen quantum pertinet ad personas laicorum, sunt ipsi etiam in re ecclesiastica subditi legibus & statutis laicorum, vt de iure patronatus nuncupatim tradit Pau. Cast. d. consil. xcviij. in fi. lib. j. Et id generale est in cæteris huiusmodi rebus vt latè diximus in tract. retractuum, tit. j. §. j. in glo. xiiij. in verbo, hæc est, num. 8. incip. sed vnum non omittimus. ¶ Nec verum est, quòd id ius non sit in bonis nostris, cū pro eo habeamus & actionem, & exceptionem, ideoq; in bonis esse dicitur. l. rem in bonis. ff. de acqui. rer. domin. & not. Bart. in l. rem aliquam, col. ij. ff. de pign. act. & in l. cum res. C. si res alien. pign. dat. sit. Ideoq; si quis vendat omnia bona sua, certum est & id ius sub ea vniuersitate bonorum comprehendere. cap. ex literis, & c. cum seculum, extra de iure patro. & not. in l. in modicis. ff. de contrahen. empt. cum similibus. In eoq; vt in reliqua hereditate succedimus. d. cum seculum, & per omnes in c. ex insinuatione, eo. tit. de iure patro. Ex quo præter id quod supra diximus, potest intelligi id esse in bonis, quando hereditas in bonis esse dicatur. l. licet, & ibi Bart. & Bald. C. de pact. ¶ Et quòd ius patronatus veniat appellatione bonorum, expressè voluit Pan. in d. c. ex literis, col. vlt. versu. quid autem si dicat, de iure patro. & ante eum non obscurè Bal. consil. xxxij. quidam nobilis, col. j. lib. j.

356
Hæc l. solummodo respicit ad verisimilem & præsumptam donantis voluntatem, non iustitiam.
¶ Nec requiritur l. nostra quòd res de qua agitur, recipiat æstimationem, sed tantum respicit ad verisimilem & præsumptam donantis voluntatem, an scilicet donaturus fuisset, necne, si cogitasset de liberis, siue res sit æstimabilis, siue non æstimabilis quantum ad pretium. nam quæcumque res quantum ad affectionem, & voluntatem æstimari potest, vt omnibus perspicuum est. Id autem statui debet à iudice perspectis & cōsideratis personis, cæterisq; rebus ad rem pertinentibus, iuxta ea quæ latè diximus supra in verbo, omnia vel partem aliquam, & alibi sæpe. (Et huc pertinet quod scribit Bart. in l. iij. §. toties, quem legit cum §. prætor ait, ff. de dam. infect. quòd stante statu. vt de quolibet contractu soluatut gabella vj. denariorum pro libra, id statutum non habet locum in contractu facto super re inæstimabili, nisi tamen contineret aliquod interesse æstimabile. Et sequitur Rom. consil. cccxxxiiij. in quo queritur an dicti tres. Quasi scilicet nihil referat sitne res æstimabilis, an cuius aliquo modo interit. Hic autem mukum interest & donatoris & filiorum eius, ne ius ipsum amittant. Ergo non considerandum est quod sit inæstimabile.

357
Hæc l. an habeat locum in donatione rei alienæ.
¶ Quæro xxij. Vtrum hæc l. habeat locum in donatione rei alienæ, quod non videretur propria donatio, vt dicit glo. in l. adibus. §. vlt. & ibi Rom. ff. de donat. per tex. ibi & glo. in §. sic itaque. In l. it. de actio. Ex quo etiam videtur, quòd in huiusmodi donatione non requiritur insinuatio, quæ tantum necessaria est in propriis donationibus, secundum not. per Bart. & alios in l. ff. de donat. Et quia etiam res aliena statim potest euinci, & de iure est quid momentaneum. Ideoq; non potest excedere summam legitimam, nam nō videtur adesse quòd statim aberit. l. magis puto. §. vlt. ff. de reb. eor. cum similibus. à me adductis infra in verbo, suscepit liberis, nu. 171. facit & quod, & multis seq.

358
Donans an teneatur de ciuili.
¶ Tamen Bal. in l. post mortem, col. vlt. C. de fideicom. distinguit vtrum donans teneatur de euictione, an non: primo enim casu indiget ea donatio insinuatio, quia dari nō est in obligatione. Secundo casu debet æstimari nuda possessio, & secundum eam requireretur vel non requireretur insinuatio. l. si mulier. ff. quod met. cau. C. conditio autem vsucapiendi nō æstimatur, quia procedit cū iniuria alterius. l. denique. ff. ex quib. cau. maio. Nec obstat inquit, glo. in d. §. vlt. quæ dicit hæc non esse propriam donationem, imo est quo ad titulum, licet non quo ad dominium. ff. de don. per totum.

Hæc

Hæc ille quem sequitur Rom. in d.l. in ædibus. §. vlt. & in l. Modestinus, col. iij. versic. sexto quid in donatione. eod. tit. Et hanc quoque distinctionem seruandam esse cenſeo in casu l. nostra, eadem ratione. Et quod hæc donatio non indigeat insinuatione, tenet Alex. in addit. Bart. in d.l. in ædibus. §. vlt. per eam glo. quam dicit sing.

- ¶ Quæro xxv. An & hæc l. habeat locum in donatione ita facta, quia scilicet quis vendit domum certo aliquo pretio, donatq; quod ea pluris valet. In qua specie consilium Socii. respondit consil. ccxv. vlt. prædicta, col. ij. lib. j. repetito cons. xxi. lib. iij. locum esse huic l. superuenientibus liberis, per multa quæ illic allegat, & sequitur Alcia. in l. ij. in princ. num. 16. ff. de verb. signific. Quod intellige si id quod pluris valet quam pretium, sit eius valoris, vt locum faciat huic l. secundum ea quæ plenè tractaui supra in glo. in verbo, omnia vel partem aliquam, num. 24. incip. si eam opin. & seq. Nam & tunc huiusmodi venditio omnino similis est ei quæ facta est viliori pretio, in qua habet locum hæc l. secundum ea quæ diximus supra in princ. huius gloss. num. 2. & seq. Nihilq; interest inter illam & hanc, nisi quod in illa tacite censetur donatum quod pluris est: in hac expresse. Tu tamen interim vide quæ de huiusmodi venditionibus ita factis, vt donet venditor quod pluris est, scripsimus in tractatu Retractuum, tit. j. §. j. glo. xvij. in verbo, le pris que la chose aura coulé, num. 11. sed in hac, cum multis sequent.

Hæc l. an habeat locum cum quis vendit domum alio quo certo pretio, donatq; quod ea pluris valet.

- ¶ Postremo illud hic scias, non tantum in illis casibus quos supra adscripsimus, sed aliis semper, vbi quis donando aut renuntiando facit quod solitum est fieri, cessat hæc l. nostra, vt expresse voluit Socin. cons. liij. viso instrumento, col. ij. vers. secundo responderet. In idque refert quod alibi diximus, filiam quæ dum datur, aut matrimonio collocatur, renuntiat successioni in fauorem fratrum, vt solet fieri, non reuocari hanc renuntiationem ob filios postea natos, cum non fecerit, nisi quod alijs fieri assolet in rebus huiusmodi. Et facit etiam quod scribit Paul. Cast. cons. xv. incipiendo, col. iij. vers. facit etiam multum, lib. ij.

Hæc l. in quibus non habeat locum.

ET POSTEA.

- ¶ **H**ÆC dictio, postea, posset videri non necessarium habere interuallum, sed dici etiam de re quæ sit simul ac eodem momento & impetu, ex text. l. quories. §. si quis ita. ff. de hered. insti. Ex quo not. Bart. dictionem hanc non impedire diem hereditatis & libertatis simul cedere. Sed & ex eo not. Bal. & recentiores ibi, quod si testes deponant Seium infultrasse Caium, postea vulnerasse, intelligitur non ex interuallo, sed incontinenti, vt sic infultratus confundatur cum vulnere, & de solo vulnere puniatur, iuxta glo. vlt. in l. qui de crimine. C. de accusa. & est text. in l. illud. §. vlt. ff. ad leg. Aquil. Nam & cum id dictum testis sit ambiguum, interpretatur in maiorem partem, per cap. in præsentia, & ibi glo. extr. de prob. Et idem tenent ipse Bal. & recentiores in l. diuortio, in princ. ff. sol. matr. Raph. Co. & Ias. in l. fructus. ff. eod. Alex. cons. cxvj. in causa inquisitionis, lib. iij. & Barb. in l. j. §. qui præsens, col. iij. ff. de verbo. oblig. & in de. literas, col. viij. in paruis, vers. tertio faciat, de rescrip. Sed & ipse Bal. post Dyn. in d. §. si quis ita, & ibi etiam Imo. & penè omnes scribunt, quod si testes deponant quod testator instituit Seium, postea Sempronium, intelligendum est incontinenti, ita vt sint ambo hæredes. Id quod etiam tenent Raynut. Dyn. Bald. Bart. Albe. Ang. Paul. Cast. & Raph. Co. in d. l. fructus, Cyn. & Albe. in l. j. ff. si cer. petat. Alex. in l. diuortio, in princ. col. iij. ff. sol. matr. Barb. in d. cle. literas, col. viij. vers. sic secundo accedat, de rescript.

Dictionis, postea significatio.

- ¶ Quamquam multi ex illis etiam loquantur in dictione mox, ita videlicet, Seius infultrauit, mox vulnerauit. Siue ita, testator instituit Seium, mox Sempronium. Sed nihil refert dicas in illis exemplis, mox aut postea, quando hæc dictiones in huiusmodi locutionibus idem omnino significant, vt probat text. in l. de ætate. §. ex causa. ff. de interrog. a. & vbi in eod. casu quod per mox prius dixerat, statim per postea dicit. & in l. & si sine. §. sed quod Papinianus. ff. de mino. vbi ita dicitur, si autem minor prius adiit hereditatem, mox absentus est. & text. in l. quod si seruus. §. sed & si creauit. ff. de in rem. vers. vbi est similis text. & in l. ad peremptorium. ff. de iud. cum dicitur, vt primo quis petat post absentiam aduersarij primum edictum, mox alterum. nam aperte in illis locis mox significari postea. Et in l. ij. in prin. ff. ad Velleia. & l. si ita fuerit. §. j. ff. de noua. vbi ante & mox iunguntur. & in l. æquissimum. in princ. ff. de bo. poss. secun. tab. cum simil. & voluit expressim Paul. Cast. in l. j. col. ij. vers. vltimo not. ff. si cer. pet. & Fulg. in l. si arrogator. ff. de adop. & ibi Ias. col. 3. Nam & dictio deinde, quæ idem significat quod postea, vt dicemus infra nu. 9. & ista dictio mox, idem quoque significant, vt aperte probatur in l. si quis filio. §. his autem: ad si. ff. de in iust. testam. Quamquam Rom. in d. l. fructus, & post eum Franc. Aret. aliter dicunt de dictione mox, quoniam scilicet ex sua propria vi & natura omne interuallum refugiat. Quod fateor, cum pro incontinenti vel statim ponitur, de quo dicemus infra in verbo, reuertatur, in xxvij. fal. (quæ est in num. 109.) At cum ordinem significat, vt postea & deinde, de qua etiam dictione postea dicemus, vtunque & cum interuallo & sine interuallo significat, quod videre licet in iuribus supra citatis.

Dictionis mox, variæ interpretationis.

- ¶ Sed vt redeamus, certe si text. in d. §. si quis ita, supra in princ. aduocatus soletur expendatur, diuersum eius quod inibi ex eo diximus, ex diametro probat, cum dicit, detracto verbo medio; postea, hæc enim sunt verba illius. Quasi scilicet necesse foret eam dictionem detrahi, vt demonstraret actus simulcaneus, vt ita loquar, & non separatus aut interuallatus, vt si quoque loquar

...io, poß:

& Bart.col.j.(Alber.col. quoque j.) ff. ex quib. cau. maio. (& idem Albe. in l. hæc adiectio, post prin. ff. de verb. signif. & Franc. Arret. in l. cum quidam. §. suum, col. 2. ff. de acq. hæred.) quod & probare videtur text. in l. si fuerit. §. vlt. ff. de reb. dub. qui in vno gemellorum partu vitur hac dictione postea, inter natiuitatem vtriusque, cum dicitur: nam si postea edita est, cum tamen ibi adeo modicū esset interuallum, vt ambigeretur vter prior esset editus. & text. in l. quidam, post prin. C. de necess. her. hæred. instit. qui similis est, in l. si quis, in prin. ff. de leg. j. vbi ita scribitur, postea eodem testamento vel codicillis. Et in Imperatores. ff. de manu. testa. quæ non tantum de re eodem testamento facta, sed de eadē ratione vno in testamento apposita, hoc verbo vitur. & in l. si quæ. C. de lib. causa, in illis verbis, sed si postea quam cognouisti, de sententia iudicis appellasti. Nam illa dictio postea, debet intelligi illico, per text. in l. ligitur in bus. C. de appel. aut ad summum intra eundem aut alterum diem, per textum in Leos. §. si autem, eod. tit. facit & text. in c. ij. de præscript. lib. vj. cum dicitur, postea quandocunque, quasi scilicet non fuisset intellectum de longo interuallo, si dictum simpliciter fuisset postea, sine illa adiectione, quandocunque. Et glo. in c. scriptum est, in prin. extra de elect. quæ exponit illum text. qui dicit postea reuocari, scilicet siue interuallo, quā sequitur & sing. dicit in suo casu Panor. ibi, col. iij. vers. in glo. j.

- 6 Alij autem contra asserunt longum interuallum hoc vocabulo designari, & in iis Barba. in l. si à fure, col. iij. vers. sed ego pondero. ff. de verb. oblig. & in c. cum M. Ferra. col. xxv. extra de constit. & in repet. rub. de reb. eccl. non alien. char. xxv. & in c. j. extra quod met. caus. & in d. c. in præsentia, extra de probatio. & in c. pen. col. ij. de for. compet. & in c. vlt. extra de rapro. & Ludo. Bol. cōf. xxxvij. nobilis quidam, col. vj. vers. facit pro hoc. & Hiero. Cagno. in d. l. 2. §. postea ne diutius, col. 2. vers. pondera in primis, per illum text. ff. de orig. iur. Pro quibus faciunt multi alij text. supra in 2. & ij. ab hinc vers. allegati. & facit etiam text. in §. j. Instit. de S. C. Tertul. vbi scribitur Claudium quidem primū, matris ad solatium liberorum amissionem legitimam eorum hereditatem detulisse, & confestum subdit, postea autem S. C. Tertul. quod diu Adrianus temporibus factum est, ple nissimè, &c. Nam constat inter Claudium & Adrianum nouem alios imperatores fuisse. Et text. in l. j. in prin. ff. de mil. test. vbi scribitur Iulium Cæsarem liberam testamenti factionem primū concessisse, postea vero Titum amplissimam indulgentiam in eos contulisse. At inter Iulium Cæsarem & Titum fuerunt nouem imperatores. Et text. in l. quo enim. §. Iulianus. ff. rem ratam hab. & in l. j. iuncta glo. in verbo, postea. C. si rector prouin. & in l. sancimus. C. de iud. iuncta interpretatione, quam ci dant quos statim citabimus. Nam in ea l. dicitur, quod si contumax postea apparuerit, non alter auditur, quā prius refusus expensis. Quod videtur intellexisse gl. in l. & si post tres. ff. si quis cautio. & ibi apertius Jacob. Buttr. & etiam Iason in ea ipsa l. sancimus, col. iij. in j. limitat, quando non intra modicum tempus comparat. Quod si verum est, necessariū intelligitur illa dictio postea posita in d. l. sancimus longo post interuallo, sed huius diuersum voluit Bald. in d. l. & si post tres, tum in priore lect. col. vij. vers. quāto opponitur, tum in repet. col. pen. vers. in ea glo. in fi. & Ar. col. 2. vers. sequitur in gl. ibi, & Pau. Cast. in d. l. sancimus, in prin. & Barb. in cle. literas, col. viij. in patuis, de rescrip. Ex quorum sententia, si yeta est, quod nunc non diffinitio, hæc dictio postea, intelligitur in d. l. sancimus, siue statim, siue ex interuallo.

- 7 Ego autem dico ordinem quandam & sequelam vel loci, vel temporis, vel cuiusvis rei ad aliam hoc verbo suapte natura intelligi, vt etiam Priscianus tradit lib. xiiij. & è nostris Alex. cōf. cxlj. viso testamento, col. ij. vers. confirmo ex illa, lib. 2. Et nunc quidem incontinētē, & sine interuallo, nunc ex interuallo aut longo aut modico, ex subiectæ rei argumento. Neque enim simpliciter certum aliquod tempus demonstrat, sed prorsus dubium & ambiguum, secundum Dyn. Rayn. Barr. Alber. Raph. Co. Rom. & Ias. in d. l. fructus. ff. solut. matr. Cyn. in d. l. j. col. vlt. in vj. oppo. ff. si cert. pet. Bal. Imol. & alios in d. l. quoties. §. si quis ita. ff. de hæred. instit. (Bal. cōf. l. xiiij. quidam promissit, lib. j.) Alber. in l. rem quandam, in fi. ff. de dol. mal. dum dicit ex co. text. hanc dictionem non semper denotare interuallum. Alex. cōf. cccxxij. viso processu, ad fi. lib. 2. & cōf. l. cxvj. in causa inquisitionis formatæ, col. 2. vers. in dubio, lib. iij. Card. Alex. in c. commissum, col. j. in 2. locis, extra de sponsal. & Mar. Philip. Dec. in d. l. bonæ fidei, col. iij. vers. quartò nor. C. de pactis. & Marthæ. Afflict. in constit. Sicilicet incip. quæstiones iurisperitorum, in v. not. Et probat text. in d. cap. 2. in illis verbis, postea quandocunque, de præscript. lib. vj. Ob idque Rom. Franc. Arret. & Ias. in d. l. fructus non approbat quod supra diximus (in prin. huius glo.) de testibus deponentibus testatorem instituisse hæredē Scium, postea Sempronium. Nam cum inquirunt, incertū sit ob eam dictionē postea, verum intelligatur incontinētē, & sine interuallo, an cū interuallo, nec valeat quantū ad secundū, si sit ex interuallo: certè ea probatio tanquā ambigua non concludit, per d. c. in præsentia, de proba. & l. matrem. ff. eo. tit. (& l. non hoc. C. vnde legitur, cum similib.) Dicit tamen Ias. quod durum esset recedere ab opi. Bart. & communiori. At quantum ad priorem illum casum pertinet de insultu & vulnere, nullus hæcenus tenuit contrarium, quia etiam cum dubium sit ex eo testimonio, an incontinētē aut ex interuallo vulnus sit illatum, in dubio quod mitius est sequimur, vt iam diximus, & probat text. in l. præf. & in l. interpretatione. ff. de feri. Igitur hæc dictio, postea, vt repetamus, dubium & ambiguum tempus dicit.

- 8 Sicuti & dictio antea, quæ illi opposita est, vt planè liquet ex l. commissum. C. de adulter. atque ex illo

ea, an parvū,
aut longum
interuallum
significet.

Qui asserant
hac dictione,
postea, longū
interuallum
designari.

Autoritas
de re opinio.

Dictio antea,

*ditioni postea
cas, opposita.*

*Deinde dictio
quid significa
cet.*

ex illo ipsius Suetonij loco in Domitiano, paulò post princ. In primisque poetice tam inusitum antea sibi, quàm postea spretum & abiectum. Ideoq; & ea denotat intervalum incertum, ob idq; arbitrio iudicis ex subiecta materia æstimandum, vt etiam voluit Barr. in l. j. §. diuus Seuerus, in pe. q. & ibi Alex. in addit. ff. de quæst. & Imol. in l. qui aliena. §. vlt. ff. de acq. hæred. t. Vt & de dictione, ante, dicemus postea, num. 19. incipiente, de dictione post.)

¶ Similiterq; dictio deinde, quæ idem significat quod post, siue postea, vt probat tex. in l. 2. §. prius, vbi id no. Franc. Arret. col. j. ff. de vulg. & pupil. substit. & in l.igni. §. si quis cum iudici. ff. ad exh. & in l. si filius. in princ. ff. de relig. & sumpt. fune. & in l. si seruum Strehum. §. nunc videamus. ff. de verb. oblig. & in l. edicto. §. cum ante. ff. de iure fisci. & in l. si seruum. §. vlt. ff. de acq. hæred. & in l. quibus. §. quidam. ff. de condit. & demonst. & in l. vlt. C. ad leg. Corn. de falsi. dum dicitur, primum ei qui scripturam obtulerit, deinde ei. &c. & in §. vlt. Instit. de lege falcid. cum similib. & glo. in clem. dudum, vers. ac deinde, in ipso verbo deinde, de sepult. Et illud Ciceronis in Pisonem, Qui sis ausus primùm facere, deinde Torquato grauissimo & sanctissimo viro premente confiteri, &c. Et in Philip. xiiij. Nollem primùm reip. causa, deinde etiam dignitatis tuæ. Ideo & Signor. confi. cxv. in quaestione Petri, col. j. dicit hanc dictionem esse ordinis designatiuum, & allegat l. 2. §. deinde eum census, & iterum. §. post aliquot deinde annos, & iterum §. deinde Cornelius, vers. post deinde. ff. de origine iur. Et idem dicit Bal. confi. cexcv. primo deam, post medium, lib. 2. Ex quo etiam post deinde nonnunquam coniunguntur. l. 2. §. post deinde. ff. de orig. iur. vbi Zafius vir nunquam satis laudatus, id intelligens dicit, deinde, abudare, sed ornatus causa posuit esse. Et est similis tex. in l. vlt. ff. commu. prædico. & in l. Seia. ff. de cuiusio. & in §. his igitur, statim post prin. Instit. de iusti. & iur. & in §. si quis agens. Instit. de actio. & apud Terentium in Andria: Nunc primum fac istæ vt lauer, post deinde quod iussi ei date bibere. Sed & nonnunquã deinde & postea copulatur. vt in l. non quocunque. §. j. ff. de lega. j. & l. i. iure, & l. i. tibi. ff. de leg. ij. & in l. filium. §. si quis contra. ff. de leg. præstan. & in l. j. sciendũ. ff. de suis & legit. hæred. & in l. i. & seruorum. ff. de sta. homin. & in l. si plures. §. quamuis. ff. de administ. tuto. & in l. si quis ita. §. si Titio. ff. de adm. lega. & in l. illud. §. si idem. ff. ad leg. Aquil. & in l. si cur. §. superuacuum. ff. quib. mod. pign. vel hypotheca sol. & in l. quoties. §. vlt. ff. de noxa. actio. & in l. vlt. ff. de castr. pecu. & in l. filius famil. §. j. ff. de milit. test. & in l. vlt. ff. iudicia. sol. & in l. si indebitum. §. j. ff. rem rat. hab. & in l. illud. ff. de peti. & commo. rei vend. & in l. i. alius. §. est & alia. ff. quod vi aut clam, & in l. i. cum testamẽto. §. si fundum. ff. de excep. rei iudic. & in l. quamdiu institutus. ff. de acq. hæred. & in §. j. Instit. de replica.

10

¶ Ex quibus satis constat hanc dictionem deinde, quod supra diximus, idem significare quod post vel postea. Ideoque & illa etiam intelligitur incontinenti, & sine intervallo, vel etiam cum intervallo. sicut & post & postea. Id enim voluit glo. in d. l. 2. §. prius, in verbo deinde, & ibi clarus Franc. Arret. col. j. ff. de vulg. & pupil. substitutio. & Phil. Dec. in l. pacta nouissima, col. ij. vers. secunda solutio, & ibi quoque Alci. in glo. vlt. col. pen. vers. tertius casus. C. de pact. Ideo Tullius in vltima in Verrem actione, vt amoueret dubium, an statim, vel cum intervallo intelligeretur hæc dictio deinde, ei coniunxit eam dictionem statim, cum ita scribit, Statim deinde iussu Prætoris in crucem esse sublatum. (Glo. autem in l. illud. §. si idem. ff. ad leg. Aquilam, exponit, deinde, ex intervallo, & ibi Flor. not. hanc dictionem denotare intervalum.)

¶ Igitur vt ad casum l. nostre priuatim veniamus, eam censeto procedere quocunque post donationem nati fuerint donanti liberi, siue incontinenti post, si de illis non cogitabar, quia fortè diutius ab vxore prægnante abfuisset: siue ex intervallo quacunque, aut longo, aut modico, id est, sine villo temporis post donationem discrimine, nempe ex subiecto l. nostre argumento, eum semper & omni tempore post donationem obtineat ipsius l. ratio. Et ita quidem expressim per pauca quædam ex iis quæ diximus, voluit Franc. Ripa hic in xxxix. q. Et id certè non absimili ratione videtur licet in casu l. j. ff. de capt. & postlim. reuer. vbi ita cauetur, Quod seruus eius, qui ab hostibus captus, postea stipulatus est, hoc habebunt hæredes. Nemo enim, vt opinor, dubitabit illud obtinere, siue confestim post domini captiuitatem, siue longo post tempore seruus stipulatus fuerit, cum nihil sit inter vtrunque discriminis. Et idem in l. i. ita fuerit. ff. de leg. 3. vbi fit mentio de eo qui postea natus erit, in ve familiam venerit, quivẽ postea cognatus fuerit. Et multa alia exempla in nostris legibus comperies, ex quibus manifestè deprehendes hanc dictionem, postea, omne sequens tempus comprehendere, & propinquum, & remotum.

12

*Dictio
post, et postea
differentia.*

¶ Nec me tamen lateat, in multis locis, videlicet in l. si quis ita promiserit. §. Seia. col. iij. in sexto not. ff. de verb. oblig. & in dicta l. non erit. §. si neque. ff. de iur. iur. & in l. si fructus. ff. solu. mari. & in l. post dotem, col. j. eo. tit. & in d. l. iur. gentiũ. §. quinimo. ff. de pactis, sibi scisse finxisseque diffentiam nouam quidem illam, sed admodum vanam, inter hanc dictionem postea, & dictio nem post: quæ si verã esset, subuerteret omnia quæ diximus. Ea autem est dictionem postea, suapte natura denotare intervallum: post autem, minime, sed pro confestim intelligi. Idq; probat ex dicto §. quinimo, vers. idem responsum, in illis verbis, post emptionem ex intervallo. Nam frustra, inquit, adiectum fuisset ex intervallo, si id intellectum fuisset. (Quod & idem voluit Ioan. Crotus, nulla Iaso, mentione facta, in repe. capit. j. in j. nota. de constitut. lib. vj. per d. §. quinimo. Quibus addet & alium tex. in l. mulier. §. si hæres, ibi, post multum temporis. Et ad Senarum conf. Trebel. E diuerse autem, vt & hoc illi addas, iuriconsultus cum postea addit confestim, in l. peregre, in princ.

ff. de

ff. de acquir. poss. quasi sine ea adiectione intellectum fuisset ex intervallo, ex ipsius Iaso. sententia. Et simile est quod dicitur, postea sine mora, in l. scire debemus. §. si à iure. ff. de verb. obligatio. Et quod Terentius in Eunuchio iungit continuo cum postea. Hæc enim sunt verba illius, Hos prius introducam, & quæ volo, simul imperabo, postea continuo exeo. Sed & Iasonis sententiâ confirmat, quod voluerunt glossæ & Innocentius in c. congregaro, uterque in verbo, postmodum. extra de elect. interpretantes eam dictionem postmodum, antequam diuertant ad alium actum, ac ducant eodem contextu electionis, & quod scribit Domini in cap. frequens, in prin. de restit. spoliat. lib. 6. quod si testes dicunt aliquem possedisse post talem, intelligitur immediate & sine intervallo.

Autoris ea de
re sententia.

- 13 Verum ego (pace Iaso. & Croui dixerim) nihil omnino video interesse inter eas dictiones, post, & postea, non magis quidem, quam inter ante, & antea, quantum ad intervalum, de quo tractamus, pertinet. Ideoq; & dictionem post, sicut postea, ambiguum etiam intervallo significare; fecutus Bart. & alios id nuncupatim de dictione post asserentes in d. l. fructus, & Franc. Aretin. in l. Gallus. in princ. col. v. vers. in glo. vltima. & ibi etiam Lancello. Galli in repetitio. col. vij. versic. it. verbum. ff. de liber. & posthu. & eundem Aretin. in d. l. si quis ita promiserit. §. Seia, in secundo notab. ff. de verb. oblig. & in l. in duobus, in prin. ff. de duobus reis, & Philip. Franc. in cap. j. in primo notab. de constit. lib. vj. & ante hos glo. quæ id aperte sentit, in dicta clem. literas, in verbo, post datam, quam ibi expendit Barb. col. vij. & seq. de rescript. & ex externis scriptoribus Aelium Donatum, virum quidem vnum qui vocum verborumq; naturas ac proprietates optime calluit, hoc quoque nuncupatim confirmantem in Eunuchio Terentij. Idemq; de dictione antea, quæ responderet dictioni post, scribit Bald. consil. clixix. ad evidentiæ est præmittendum, lib. 2. vbi dicit quod significat incertum intervallo: quod & dicit Franc. Aret. in dicta l. ij. §. prius, col. j. ff. de vulga. & pupill. substit. Nam quod breue aliquando significet, ut hoc illi addam, aperte probat text. in l. si ita fuero. §. cum pecuniam. ff. de nouatio. Et quod etiam aliquando longum, probat item text. in l. j. ff. de vi bon. raptu. cum similib.

De eadem re.

- 14 Nam & quamuis hæc dictiones ante & post sese mutuò veluti respiciant, itaque relatiua, siue reciproca, ut patet ex l. si bona. ff. de bonis liber. ibi, post venditionem, & ante venditionem, & l. ij. §. in auro, ibi, ante conceptionem, & post conceptionem. ff. de decurio. & alibi sæpe. & planissimè apud Tullium, si is est, lib. iij. artis Rhetoricæ ad Herennium, quo loco de demonstratione disserit. Id fieri, inquit, poterit, si quæ ante, & post, & in ipsa re facta erunt, comprehendamus. Hæc ibi. (Et lib. Acad. quaestio. iij. Et cum in hoc mundo ornatus hic sit tam mirabilis, innumerabilis: supra, infra, dextra, sinistra: ante, post: alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse.) Sicuti & antea, & postea, se quouque vicissim respiciunt, ut supra diximus, & probat etiam text. in l. seruitutes. §. si antea. ff. de ieru. vrbano. prædior. & in l. 2. §. qui ad munera. ff. de vaca. muner. & in l. quoniam. §. si vsus, in f. ff. de vsu fructu. ear. rer. quæ vsu consu. & in l. 2. §. sed cum perspeximus, versiculo admonuimus. C. de veter. iure enucleat. & in l. 2. C. de offi. questio. & in §. igitur, vers. in quibus, in præmio Instit. & in cap. nulli, de electio. lib. vj. & illud Tullij itatum post principium Oratoris ad Brutum, Multi oratores magni & clari fuerunt, & antea fuerant, nec postea defecerunt. (Et ad Lentulum lib. j. epistola. Appius in sermonibus antea dixitabat, postea dixit etiam in senatu palam. Atque illud; Macrobij lib. j. Satur. cap. vj. Delon neque antea, neque postea hoc incommodo vexant. Tamen sepius vnum aliud mutatur, cum eoq; coniungitur, tanquam nihil inter ea interfit. Videmus enim ante & postea copulari, & è diuerso antea & post: ut in eodem §. in auro, & in eadem l. 2. §. in filiis, & in l. libertus. §. filium. ff. ad municipa. vbi ita scribitur, cum ante militasset, vel postea, & in l. lex factio. §. si quis autem. ff. ad senatusconsultum Trebellia. vbi dicitur, quis ante, & quis postea decesserit. & in l. epistolam. §. j. ff. eodem tit. cuius hæc verba sunt, utrumne post mortem suam, an antea, & in l. sancimus. §. cum autem. C. eo. quoque tit. vbi ita scribitur, vel post litem contestatâ, vel antea & in cap. tanta, in princ. extra qui filium legit. & in cap. post translationem, paulo ante fi. de renuntiatio. & in cap. duo pueri, paulo ante fi. de desponsa. impube. & in cap. si beneficia de præbend. lib. vj. & in sexcentis aliis locis, & apud Plinium lib. xxvij. capit. x. foueri, inquit, frigida & ante postea iubent. & ipsum Tullium in iij. in Verrem actione, Si habuisset iste edictum, quod ante istum, & postea omnes habuerunt. (& Terentium in Andria, Nam is postquam excessit ex ephebis, Sofia, libertus viuendi fuit potestas, nam antea Qui scire posses, &c.)

- 15 Imò & ex multis legibus manifestè apparet has dictiones post & postea esse eiusdem significationis & nature, videlicet in l. forma. §. quæ post censum. ff. de censibus. vbi quod primo loco per dictionem post dicit, idem statim per postea pronuntiat. Quæ post, inquit, censum editu nata, aut postea quæ sita sunt, &c. & in l. j. in princip. ff. quando de pecul. actio. anna. est. vbi etiam post & postea in eadem significatione ponuntur. & in l. j. re. dissimil. ff. de vi & vi armata, vbi etiam quod per postea primo dixerat, secundo loco dicit per post, & in l. legem. C. de natur. liber. vbi primum dicit postea, quod paulo post dicit post eandem legem. & in l. j. in princ. ff. de milit. testa. vbi iurisconsultus nunc vna vititur, nunc alia in re eadem aut simili: adeoq; utranque confundit, ut clarè cognoscas, nihil illum curasse vtra vteretur. & in §. si ab hostibus, vers. dictum est. Instit. quib. modis ius patris potestatis soluitur, vbi primum scribitur postliminium dici à post & limine, deinde id exponens vititur dictione postea, pro illo post. hæc enim sunt verba illius loci. Dictum est autè postlimi

Qui affirmet
dictiones post
& postea esse
eiusdem signi-
ficationis.

postliminium à limine, & post, vade cum qui ab hostibus captus est, & in fines nostros postea peruenit, postliminio reuerſum rectè dicimus. Sed & vt ex eodem loco aliter intelligas nihil intereſſe inter has dictiones post & postea, ſcias cum locum eſſe exceptum ex Scauola illius antiqui iuriſconſulti ſententia, quam Tullius lib. Topicorum ita adſcripſit, Scauola autè P. filius postliminium iunctum putat eſſe verbum, vt ſit in eo & post, & limen: vt quæ à nobis alienata ſunt, cum ad hoſtem peruenerint, & ex ſuo tanquam limine exierint, hinc cum redierint post ad idem limen, postliminio videantur rediſſe. Vides enim, vt per illis verbis Scauolæ, aut Ciceronis, cum redierint post ad idem limen, Iuſtinianus illa ſubſtituit, & in fines nostros postea peruenit. vt iam non dubites ex horum locorum coniunctione nihil referre, ſiue post ſiue postea dixeris. Sed eſt & bonus tex. in §. quibus, Inſtit. de hered. quæ ab interſtat. defer. vbi quod primum per post dixerat, conſeſtim per postea dicit. & in aliis inſtitutis. Nam & nihil omnino diſcriminis eſt inter eas dictiones, niſi quod post præpoſitio eſt, quæ cū accuſatio ſæpius coniungitur, interdum cum ablatiuo, cum dicitur, longo post tempore. Postea autem, quod ex post conſicitur, aduerbiū eſt, quod nullum caſum requirit: tamen & ipſa dictio post, interdum quoque aduerbialiter ponitur pro poſtea, vt in l. ſue libertus. in princip. ff. de iure patr. & alibi ſæpe, & apud Virgilium lib. j. Aeneidos:

Post mihi non ſimili pœna commiſſa luctus.

Et lib. iiii. Georg.

Atque aliis poſt commemoranda relinquit.

Et Terentium quoque in Adelphis,

Post faciet tamen.

Sicut & antè, quæ præpoſitio eſt, interdum etiam aduerbialiter ponitur pro antea, apud eundem Virgilium in Bucol.

Antè leues erę, paſcentur in æthere cœni.

Et de vtroque in illo Tullij loco ſuprà in ij. ab hinc verſi. citato. Et probatur etiam apud nostros in l. ſi libertus, §. vlt. ff. eo. de iure patronatus, & in l. j. §. emancipatus. ff. de collat. bono. & in l. j. post prin. ff. de bonis liber. & de vtroque eſt tex. in l. ſi te parens. C. de ſuis & legit. & in locis inſinitis. & hæc quidem annotata quoque ſunt à Prisciano l. 14. non vno in loco. Et ſimiliter antea nõnunquam ponitur pro antè, vt apud Ciceronem in oratione pro Sexto Roſcio Amerino, Cuius antea prædia poſſedeſti, quàm ipſum agnoſci. Vides enim ibi antea quàm dici pro antequam. Idcirco & antiquiores Romani iſdem notis vtunque, ſcilicet antè, & antea, ſignificabant, nempe his ANT. vt ſcribit Valerius Probus. vt ex hoc facile cognoſcas, etiam ſi nihil aliud ſit, veteres illos proprietatis verborum obſeruantiſſimos, nullum omnino diſcrimen inter vtunque poſuiſſe, ſed paſſim vtroque ſine delectu ac promiſcuae, & prout legentibus libuiſſet, vſos fuiſſe.

¶ Nec huic noſtræ ſententia, quicquam obſtet tex. in d. l. iuriſgentium. §. quimmo. Nam non ob aliud ibi adiectum ſuit, poſt venditionē ex interuallo, niſi quia dictio poſt, ſicut & dictio poſtea, vtunque poterat ſignificare, & poſt venditionem conſeſtim & ſine interuallo, & poſt venditionem ex interuallo. Ideo ne ſine interuallo intelligeretur, ſubiungit ex interuallo. In quare vt vnū tibi aut alterum exemplum ex multis proponamus, in l. poſt contractum. ff. de donat. in qua ita ſcribitur, poſt contractum capitale crimen donationes factæ valent, non magis intelligitur de donationibus factis conſeſtim poſt crimen admiſſum, quàm de factis ex interuallo. Imò verò quæ conſeſtim crimen ſequuntur, magis obnoxie ſunt reuocationi, aut nullitati, quàm quæ longo poſt tempore ſunt conſectæ, vt ibi no. per Bart. col. 3. verſ. quinto præſumitur. (& Alber. poſt Oldr. col. 2. verſ. Oldr. in hoc,) & alios, ibi, & Bal. in l. ſi quis in ij. locis. C. de bo. proſcrip. (& Pau. Caſt. cõſi. 337. primò quæritur poſito quodd de vero, col. iij. verſ. ſexto præſumitur, lib. j.) Sicuti & cum è diuerſo maleficium conſeſtim ſequitur alienationem, vt per Bal. in auth. ſed iam neceſſe, col. j. & ibi etiam Ang. in ſi. C. de donat. ante nupt. (& eundem Ang. in l. vlt. col. 2. verſi. item ſi donauit ante maleficium. C. de bon. proſcript. cum aliis multis concord. adductis à Philip. Dec. conſ. ccxxxv. in cauſa magnifici, col. ij. verſ. quinto præſumitur.) Similiter in l. j. C. ex delic. defun. vbi ſcribitur, Reo criminis defuncto poſt litis conteſtationē ſucceſſores eius teneri, num intelligitur reo conſeſtim defuncto lite cõteſtata tantū, an verò etiā longo poſt tẽpore! Et certè nemini dubiū nihil intereſſe.

¶ Quid quodd tex. habemus in l. Paulus. §. Caus. ff. de libera. cauſa, & in l. perſecta. C. de donatio, quæ ſub modo. (& in l. latus, in prin. ff. de lega. 2.) & in l. qui quadraginta, §. qui ducenta. ff. ad legem Falcid. his verbis vtentes, poſt aliquantulum temporis, & poſt aliquantum temporis, quæ idem ſignificant, quod ſtatim poſt. Ex quo retorquendo argumentum laſon. in eum ipſum, poſſes aſſumere, id verbum poſt, ſimpliciter prolatum intelligi de longo interuallo. Nam aliàs fruſtra adiectum fuiſſet aliquantulum temporis, ſi intelledum fuiſſet. Quod ſi quis neget ea verba, poſt aliquantulum temporis, ſignificare ſtatim aut conſeſtim poſt, & ita ſine interuallo, legat text. his verbis poſt ſtatim vtentem, in l. petens. C. de pactis. Seu, inquit, antecedeſſit pactum, ſeu poſt ſtatim interpoſitum ſit. & in l. ſi quis. §. Anſto. ff. quod vi aut clam. vbi dicitur, ſtatim poſt venditionē cõtractam. & in l. j. iudicatum ſolui, ibi, poſt rem iudicatā ſtatim dies cedat. & in l. j. §. dies, ibi, poſt ſententiam dictam ſtatim & c. ff. quando appel. ſit. & in §. an ſeruo, Inſtit. de legat. vbi in duobus locis dicitur, ſtatim poſt factum teſtamentum. & in l. 2. §. conſtat, ibi, ſtatimq; poſt ſententiam. ff. de pœnis. (& in l. libero. §. vlt. in ſi. ff. de annuis legatis, cum dicit, conſeſtim poſt mortem patris, & ſimilis tex.) in l. iſdeoque. ff. de Carbonia. edicto, ibi. Nam ſi conſeſtim poſt patris mortem, & c. Et paulo poſt ſubiungitur, Si verò interpoſito tempore, & cætera. vt facilius hinc agnoſcas vim horū verbo

16
Poſt contra-
ctum crimen
capitale dona-
tiones factæ
valent.

17
Dictio poſt,
ſimpliciter
prolata, intel-
ligi poteſt de
longi tempo-
ris interuallo.

verborum. & in l. filium, quæ est penult. ibi, confestim post aditam hæreditatem. ff. de optione legata. 1. & in l. j. exactio autem. C. de rei vxo. actio. in ex stipulatu actione transmissa, cum dicitur, statim post dissolutum matrimonium. & Suetonium in Augusto, De reddenda publica bis cogitavit, primò post oppressum statim Antonium. Sed & habes tex. in c. causam, extra de electione, ubi scribitur, continuò vnus post alium. & apud Plautum in Menechmis, Paucis diebus post Tarenti emortuus est. & Cæsar lib. cõmentariorum de bello Gallico iij. Paucis post diebus sese daturos dixerunt. Et iterum lib. vj. paucis post diebus ciuitatē recepit. Et paulopost, interim paucis post diebus fit ab Vbiis certior. & Tullium Philippicā j. liberatus cædis periculo paucis post diebus. & iterum Philippicā 10. Cæsius lapsus paucis post diebus, & Salustium in Catil. Post paucos dies Lucius senator in senatu literas recitauit. & Cornelium Tacitum lib. xv. Paucos post dies vni ex illo cõtaminatorum grege denupsit. vt omittamus illam loquedi formulam, qua & nostri & alij probatissimi scriptores vtuntur, cum scilicet dicitur paulopost, vt in §. vlt. in fi. Insti. de ex hære. libe. & alibi sæpe. & Plautus in Pseudolo, Paulopost magis ille homo meus est. & Tullius in epist. ad Octauium, post etiã paulo tẽporibus ita postulatibus cedã vrbe. Et rursum, paulo post fugatũ illũ hostẽ &c. Sicuti & de dictione ante, quæ eandẽ vim (vt diximus) habet, est illud ipsius Cæsaris lib. j. Reperiebat etiã Cæsar inquirendo præliũ equesstre aduersum paucis ante diebus factũ. Et sæpius dixerunt paulo ante optimi scriptores, & omnium princeps Tullius sapissime, sed in nullo loco apertius declarauit propriã vim & significationẽ huius locutionis, quàm in vj. in Verre actioe, cum scribit, Nuper homines nobiles eiusmodi iudices, quid dico nuper? Imò vero modò, ac planè paulo ante vidimus, &c. Ex quibus planè cõficies per arg. l. as. in cũ detortũ, dictioe post, suapte natura non statim intelligi, siue cõtinuũ, aut intra modicũ tempus. Nã ad quid ex dictioe adiceretur, si ex illius dictiois post, vi ac proprietate intelligeretur? sicuti & è diuerso in dictioe postea habemus tex. in l. ait lex. ff. ad leg. Aq. cuius hæc verba sunt, & postea post longũ interuallũ mortuus sit. Nã si ar. l. as. est efficax, haud dubiè dictio illa postea suapte natura nullum aut modicum interuallum significasset siue illa adiectione post longum interuallum, quod ipse l. as. non admittit.

Dictiones post
& postea cum
trique & sine
interuallo
& ex inter-
uallo signifi-
cant.

De eadem re.

- 18 ¶ Sed quid in tot ambagibus & inuoluens immoramur, cum habeamus alios tex. clarus omni luce probantes id quod asserimus, videlicet dictiones postea & post vtutque significare, & sine interuallo, & ex interuallo? De priori quidem in d. l. in duobus, in prin. ff. de duob. reis. vbi postea verba, licet ante prior respiceret, postea posterior, continuò subiungit & hæc verba, si ex interuallo concipiatur. Quasi respiciat illud quod dixerat, postea posterior, posset intelligi & ex interuallo, & sine interuallo, nisi adieceret, si ex interuallo concipiatur. Id quod annotauit Fran. Are. in prin. ex hoc inferes ad id quod supra diximus de teste deponente per dictioem post, & ita etiam apertè innuens nihil has dictiones differre, vt cum trahat illum tex. de vna loquentem, ad alteram.
- 19 ¶ De dictioe post, habes & tex. in l. vt iuris iuradi. §. iurare, l. j. ff. de pen. liber. vbi hæc verba scribuntur. Iurare autẽ debet post manumissionem, vt obligetur: & siue statim, siue post tempus iurauerit, obligatur. Vides enim primũ lector amatissime, vt quod primo loco simpliciter dixerat post manumissionẽ, mox interpretatur, siue statim, siue post interuallũ. deinde vides quòd statim & post tempus ponuntur vt diuersa, sicuti etiam fit in l. vlt. §. vlti. ff. quod vi aut clam. & in l. si quis ita. ff. de manu. testa. vbi & glo. interpretans tex. qui ita (vt diximus) loquitur, scilicet siue statim, siue post tempus, hæc scribit, id est siue in testamento, siue postea ex interuallo. Ex quibus etiam illud intelliges, eam gl. eas dictiones post & postea cõfundere & miscere, quantum ad significationem interualli. Sed & in l. iij. §. Stichus. ff. de statulib. illico & post tempus ponuntur quoque vt diuersa. & in l. generaliter. §. si cui legatum. ff. de fideicom. liber. vbi etiam cõfistim & post tempus vt diuersa ponuntur. & in l. si patroni. §. qui fideicommissariam. ff. ad senatus. Trebel. vbi est simi lis tex. & sicuti etiã est in l. vlt. §. vlt. ff. quod vi aut clam. Et in l. obligari. §. tutor. ff. de aucto. tut. vbi in ipso negotio, & post tempus, vt varia quoque adscribuntur. Et est similis tex. in §. tutor. Insti. eo. tit. vbi gl. expressim intelligit illud post tempus, scilicet nõ modicum. Nam aliàs nõ conueniret tex. vt ibi ostenditur. & in l. si seruus. ff. de seru. vrb. præd. cum dicitur, siue quod in præfenti, siue quod post tẽpus, &c. Et apud alios quoque probatissimos scriptores post tempus significat cõfecta re, & imtempus, siue nõ suo tempore, vt Plautus in Capriuijs, Sed post tempus venis. & Tullius in oratione pro P. Quintio, Ego pro te nunc hoc cõsulo post tẽpus, in aliena re, quod tu in tua re, cum tempus erat, cõsulare oblitus es. Et apud nos in §. fidei iussiores, Insti. de fideic. ita scribitur. Plus enim est statim aliquid dare, minus est post tempus dare: sicuti è diuerso ante tempus significat etiã nondum tempestiuo tempore. Tullius in v. in Verrem actioe, In vt in alienam prouinciam mittat literas ante tempus. Et in epist. ad Octauium, Deceuit in foro statuum, locũ in Senatu, summum honorem ante tempus. & Salustius in Iugur. Ante tempus domo digressos conturbare tem. Et in l. pecuniam, in fi. ff. si cer. pet. vbi ita dicitur, ante tempus petere videor. Et in eadem significatione dicitur ante diem, vt apud Quidium lib. 1. Metæ.

Filium ante diem patrios inquiri in annos,

Et pecuniam ante diem partus edebat acerbos.

Ante diem lachrymas offa bibere meas.

Sic tener ante diem vulnus gressuque superbo

Vicerat aequalis.

Et lib. iij. Faistorum:

1 & in epistola Sapphus ad Phaonem:

Et Sæsius lib. ij. Syllurum,

¶ Et ante hos Virg. lib. iij. Acneid.

Sed cadit ante diem.

Sed misera ante diem.

Et alibi eodem libro:

Sed vt redeamus, sunt & alij quoque tex. probantes eam dictionem post, interuallum significare. vt in l. j. in prin. & iterum §. j. rursumque in l. cum post mortem. ff. quan. de pecul. actio anna. est. In quibus manifestè apparet eam dictionem significare tempus annale. Et in d. l. post dotem. ff. sol. mat. vbi post dotem datam non potest pater stipulari eam sibi restitui facto diuortio sine voluntate filii. Quod haud dubiè intelligendum est ex interuallo, vt etià gl. & doct. ibi intelligunt, quia incontinenti pater id sibi inuita filia posset stipulari. l. quotiens. co. tit. Id quidem quoque tex. in l. ij. §. deinde Cornelius. ff. de ori. iur. vbi diuus Augustus xvj. pretores constituit, post deinde Claudius duos pretores adiecit. Cui tamen inter Augustū & Claudiū fuerint duo imperatores, Tiberius scilicet & Caligula, qui diutius regnarunt. Et tex. in §. vnū, in authen. de resti. & ea quæ par. cū dicitur, post priores nuptias antequā annus expleatur. Quibus verbis apertissimè ostenditur omne tēpus quoddam intra annū est, cōprehēdi. Et in c. ab exordio. xxxv. dist. scribitur quod post diluuiū lex data fuit per Moysen. Et tamē satis constat Moysen secutū fuisse diluuiū multis non dicam annorū, sed seculorum curriculum. Ex quo & Domi. ibi not. in iij. not. eam dictionem post, dici etiā de longo interuallo. Et tex. in c. cū de appellationibus, in fi. de appell. lib. vj. cū dicitur, saluus iis quæ super appellationibus post sententiā interpositis sunt statuta. Nā & ea dictio post, illic comprehendit appellationē decima post die interpositā, ex aliis iuribus, sicuti & scitè annotauit ipse Domi. in eod. c. §. si vero, col. 2. ex hoc inferens id quod suprà diximus, hanc dictionē post significare actū, qui fit ex interuallo. Et rursum tex. in c. non solū, eo. tit. & lib. tū in prin. c. ibi, in nouata post appellationē. cum in §. illa verò, in illis verbis, quæ post appellationē interpositam ante diffinitiuā sententiā innouantur. In quibus locis idem Domi. not. videlicet in priori ad prin. illud idē quod in d. §. si verò. Nēpe quod hæc dictio denotat actū qui fit ex interuallo. Et in posteriori etiam in prin. no. has dictiones ante & post, significare actū & mediatum & immediatū. Quod & idem dicit ipse Domi. in d. c. frequens, in prin. post mediū, & ibi quoque Phil. Franc. in iij. not. de resti. spol. lib. vj. per d. c. non solum. Et idem Domi. in c. j. in prin. de consti. co. lib. & in c. ij. in prin. & ibi ante cum Pet. Anch. de cōfess. eod. quoque lib. & idem Domi. in c. post ordinem, & ibi quoque Card. Alex. vterque in iij. no. v. dist. & Imo. in l. cum quidam. §. suum, & ibi etiam Fran. Aret. col. 2. vers. in gl. super verbo, post certum. ff. de acquir. hæc. & idem Franc. Aret. in d. l. Gallus, in prin. col. 5. vers. in gl. vlti. ff. de libe. & posth. vbi illud nuncupatim dicit hanc dictionem vtrūque significare, & ex interuallo, & incontinenti. Et rursum in d. l. ij. §. prius, col. j. ff. de vulg. & pup. vbi idem dicit de vtraque dictione ante & post. & Card. Alex. in c. si quis post in j. not. l. j. dist. & Claud. Aquef. in l. non solum. §. morte, in j. q. Bart. super materia protestationis, & ibi quoque Anto. Rub. in repe. ff. de ope. no. nun. & Phil. Dec. qui ex hoc consuluit in pulchro casu consti. 431. cuius superscriptio incipit, verba directā. col. 2. vers. cū. sed tamen prædictis. & ante hos Bal. cuius nullus illorum meminit, in c. cum tua. ad fi. vlti. no. ext. de resti. dicit quod actus momentaneus nō recipit has dictiones ante & post. & idem consti. clxxix. ad euidētiā, lib. 2. asserit has dictiones ante & post, posse intelligi & cū interuallo, & sine interuallo. Ideoque sicut statim & postea ponitur vt diuersa, vt suprà dictum est in prin. ita & statim & post, vt in l. si voluntas. C. de rescin. vend. vbi hinc etiam intelligas nihil omnino interesse inter post & postea. Et tradit Barba. in l. j. §. qui præfens, col. 4. ff. de verb. obli. hæc dictionem post ex propria natura denotare interuallum, & allegat quædam loca loquētia de dictione postea, tanquā scilicet sentiat nihil esse discriminis inter vtraque. Sed bene facit tex. in ea l. qua fason innuitur, scilicet in l. iungentium. §. siue autē. ff. de pact. vbi ab initio, & post pactum, ponuntur vt diuersa.

Ante & post
dictiones, si-
gnificat actū
& mediatum
& immediatū.

120
De eadem re.

¶ Quæ cum ita sint, adeo cō multi dixerūt testes deponentes Titium possedisse post Caium, nō concludere hunc post illum illico, & vt nostri loquuntur, immediatè possedisse, cōtra quā suprà ex Domi. diximus. Ita enim voluit & ipse Domi. sibi palam contrarius, & post eum Phil. Franc. in d. c. j. de cōst. lib. vj. & idem Domi. in c. vlt. & ibi quoque Card. Alex. vterque post prin. xxij. dist. rursusque vterque in c. qui semel, in ij. not. 50. dist. & Barb. in quibus est §. hæc sane, col. j. & Anto. Burg. in c. si veditori, in prin. ext. de empr. & vendi. pro quibus est tex. suprà à nobis citatus, in c. causam, ext. de elect. ibi, vnus cōtinuū post alii. Et idē si testis loquatur per dictionē ante, ita scilicet, Caiū possedisse ante Titium vt nō probet immediatā vtriusque possessionē, affirmat Domi. in §. c. Romana. §. cū autē, in ij. no. de appell. lib. vj. vbi nūcupatim dicit posse referri ad actus mediatos, & immediatos, & trahit ad id quod diximus de teste: & rursum in c. j. licet in ij. not. de procurator. §. c. habeatur. xvij. dist. & ipse item Domi. & Card. Alex. in c. si quis etiam, in fi. xxxij. dist. & idem Card. in c. ante sententiā, in prin. ij. q. vj. & Barb. in l. qui ante calendas, col. 2. ff. de verb. obli. Et vtrunque voluit ipse Domi. & Card. in c. j. post prin. xxvj. dist. & Fely. in c. licet causam, col. 6. vers. itē de testib. extr. de proba. Et est optimus tex. etiā probans dictionem ante, significare actū & mediatum & immediatū, in c. capellanus, vbi Pan. not. in ij. no. ext. de feri. Et facit etiam tex. in c. ex tua, ibi, qui in proximo ante eos ecclesias tenuerunt, extr. de fili. presbyt. & similis text. in ca. Michael, eo. tit. & tex. in c. cum p. ibi, vnus post alterum instanti vicissitudine, extr. de accu. Igitur cū hæc dictiones possint vtrunque significare, consequens fit probationem quæ de immediata possessione

possessione debet fieri, hic non concludere tanquam ambiguum, ut supra diximus in simili, per c. in presentia, de probat.

- 11 ¶ His adde quod cum præpositio à pletunque idē significat quod post, ut in l.ij. §. quod ad magistratū. ff. de origine iuris, cum dicitur, & veluti secundum locū à regibus obtineat, id est, post reges, ut scienter exponit Zasius, qui & ad hoc citat illud Plinii lib. 28. Equarum virus à coitu in lychnis ascensum, id est post coitū. Cui adde & eundem Plinium lib. 6. c. vj. Stenuisse à coitu, abortitium est. (& lib. 25. c. v. Hoc contingere, si à conceptu succus proinus bibatur in passo, paulo post, quarto die à balneo coire eas.) & Plautū in Curculione, Quid anteponis Veneri à iectaculo. & illud Suetonij in Tiberio, A commeatu castra repetentes, id est, post ientaculum, & commeatum. Certe etiā eadem dictio potest significare & statim post, & ex intervallo, ut probat illud eiusdem Suetonij in Cæsare: plebs statim à funere ad domū Bruti & Cæsij cū facibus retendit. Nam si ea locutio à funere simpliciter significasset cōtinuo post funus, frustra Suetonius statim addidisset, ut diximus in simili de dictione post. Quanquā idem Zasius in eadem l.ij. versū. initium, in verbo, à cade, arbitratu est eā dictionē habere vim immediatū temporis, motus auctoritate illius loci Suetonij, qui diuersim probare videtur: sicut & illud eiusdem in Tiberio: Sed nō statim post à funere ad negotiorū consuetudinem rediit. Neque tamen inficiet eam dictionem cū tempus aut locum diuidit, significare immediatū tempus aut locum, ut si dicatur, à die, à fundo Titij, & similia, ut in l. pater. §. sexaginta. ff. de adult. quam & ipse Zasius citat, cum simil. Ideoque Fran. Aret. consil. lxxj. diligenter & maturē, col. vlti. scribit quod ea verba, à prima hora mortis, significant immediatē finitā primā horā.)

A dictio, interdu post significat.

Vel cum in intervallo uel sine intervallo.

- 12 ¶ Quod autem supra dictū est ex gl. & Inn. in d. c. congregato, de elect. nihil nostræ sententiæ contradicit, quando nō negamus has dictiones, post, postea, postmodum, etiā posse intelligi cōsistentim post, & sine intervallo, secundum subiectam materiam. Nam & illic ita intelligi debere suadebat tex. in c. cum post petitam, extr. eod. quem allegant gl. & Inn. Sed id tantū dicimus nō necessariū nec ex natura dictionis esse. Quin etiam habemus tex. probantes dictionē postmodum, quā utitur d. c. congregato, significare etiam interuallum, in l.ij. C. de cust. reor. prout illum intelligit Iaco. Bu. & Ang. ibi, & Bar. in l.ij. §. diuus Seuerus, in pen. & vlti. questio. ff. de questio. & Barb. qui hoc nūcupatim adscribit huic dictioni, in d. l. si à fure, col. 3. ff. de verb. obli. 1. & in c. potuit, col. 7. versic. & pondera istum, extra de locat. 1. & consil. liij. illud adferam, col. pen. lib. 3. & consil. xxv. scribitur scriptis, colum. antepenu. l. eo. lib. 3. & consil. ix. præclare scribitur, colum. iij. lib. 1. & consil. lxxj. eodemque vlti. sapienter magnus ait, col. x. versic. secundum pondera, eo d. lib. ij. vbi & ad hoc allegat tex. in c. in presentia, ext. de probat. quem dicit meliorem rotius iuris, & consil. xxv. scribitur sapienter septimo, col. 3. lib. ij. & est bonus tex. in c. ad si. iuncta gl. in verbo, postmodum, circa medium, ext. quod met. caus. & in c. ex parte B. ext. de corp. vitæ. & in c. j. de iur. cal. lib. vj. cū dicitur, postmodū in qualibet parte lris. Et ipse Bart. in eo. cōs. ix. lib. ij. ex eo infert etiā dictionem, post, significare interuallum, & id quidē longum, tanquā scilicet postmodum & post sint eiusdē significationis. Sed & de dictione postmodū habemus & alios optimos tex. in d. c. nō solum, ibi, postmodum infra decennium de appel. lib. vj. & in c. lites, ibi, postmodum anni spatio reuoluto, extra de concess. præben. Ex quo Fran. Ripa. in c. cū M. Ferrar. in xvj. nō dicit etiam hanc dictionem postmodum, denotare interuallum magnum vel modicum secundū subiectā materiam. Et tex. optimū in c. accusatus, §. licet verō, de hæret. lib. vj. ibi, & postmodum voluit corrigere dictum suū. Et ibi gl. in verbo, postmodum, interpretatur ex intervallo: quam sequitur Ioā. Mo. Archi. Io. And. Domi. & Phil. Fran. & tex. in c. commissā, versic. ceterum, iuncta gl. ibi, quæ interpretatur postmodū, elapso anno. de elect. lib. vj. Nec omittamus tex. in l. neque. C. de decur. lib. x. ibi, vel postmodū quoquo tempore, & in c. potuit. extra de loca. cum scribitur, nisi celesti satisfactione postmodum sibi consulere studuisset. Nā si ea dictio suapte natura modicum tempus significasset, frustra hæc verba, celesti satisfactione adiecisset. Porro Teretius in Hecyra utitur hac dictione postmodum, ne quis putet eam barbaram. Neque abs te immeritū esse accusatam postmodū reseat. Cy. autem in d. l. in vj. oppo. ff. si cer. pet. pares facit has dictiones post & postea, asseritque vtranque significare tempus dubium.

Postmodum dictio significat intervallo.

Etiā magnū & modicum.

- 23 ¶ Denique ut hoc caput finiam, si plura scire cupis de natura & significatione harum dictionum postea, post, ante, vide tex. & nō in l. cum qui ita, §. qui ita stipulatur. & in d. l. qui ante calēdas, vbi plenē Rapha. Co. Rom. & Fran. Aret. ff. de verb. obli. & in l. anniculus. §. ante diē, & ibi docto. præsertim vero Alciat. qui eum locum doctē ac scienter interpretatur. ff. de verb. signi. & gl. j. in c. anteriorum. ij. q. vj. Oldr. consil. xlix. consuevit, col. vlt. versic. quod quandoque ante. Alber. in proemio ff. in §. illud autem, & ibi etiam Hiero. Cagno. & eundem Alberic. in suo vbertimo lexico, in verbo, postea, latē Bar. & alios post glo. in l. ij. §. creditum. ff. si cer. peta. Bar. Saly. Imol. Franc. Aret. Alex. & alios recentiores in l. si cui legatur. §. hoc autem. ff. de lega. j. & ibi etiam ipsum Francisc. Aret. in prin. l. 1. Bar. in tracta. de insula, in verbo, quod si vno, col. j. versū. videndum est de ante. 1. & Bar. & Bal. in l. insulam. §. fructus. ff. solu. matr. 1. Signo, in repet. postquam, col. 2. versic. venio ad oppo. C. de pactis. 1. Bal. in lex his verbis, circa medium. C. quando dies legati cedat, & in l. ij. C. ne de statu defuncto. 1. vbi per eum tex. dicit hanc dictionem tempus præteritum perfectum significare) & in d. c. cum tu, in vlti. not. de testi. & d. consil. clxxxix. ad euidentiam, lib. ij. 1. Saly. in

De eadem re.

Lfi pacto, col. 5. versu. ad l. nuda. C. de pactis. } Ang. consil. cclxxv. thema super quo consiliū petitur, col. vlt. versu. nunc venio ad depositionem. & Raph. Co. consil. xcix. quendam possessio, in vlt. dubio. Pau. Cast. consil. cxvii. super primo dubio si quæritur. col. 2. lib. j. Card. Flo. consil. cv. consilium redditur, col. 2. versu. durat ergo tandiu, & iterum col. pen. versu. ad quintam. Domi. consil. cxxj. attempta forma, col. j. Alex. in l. si quis eum. §. j. col. j. & ibi etiam Fran. Arct. in j. no. ff. de vulg. & pup. & in linter stipulantem. §. si Stichum. ff. de verb. obli. & consil. cxlj. visio testamenti, col. 2. versu. confirmo ex illa dictione postea, lib. & Fran. Arct. in l. si ita quis, in ij. not. ff. de vulg. & pup. Barb. in c. vlt. col. 8. de rescri. & in c. post celsionem, col. j. de proba. Soci. in l. sed in illo. §. sed circa, col. 2. ff. de reb. dub. & Anto. Corse. in suis singu. in verbo, postea. } Phil. Dec. consil. cccxxxj. cuius superscriptio incipit, verba directæ, circa medium. & consil. cccxcxij. visio puncto, col. 2. versu. prædictis tamen non obstant. }

SVSCEPERIT LIBEROS.

Suscipere liberos.

Leganter dicit, suscepit liberos, pro genuerit. Tullius Philippica iij. Ipse ex libertini filia suscepit liberos. Et in oratione ad pontifices pro domo sua, Habet vxorem, suscepit etiam liberos. Et in v. in Verrem actione, Susceperas enim liberos non solum tibi, sed etiam patrie. Et Virgilius lib. 4. Aeneid.

Salem si qua mihi de te precepta fuisset

Anto. f. 2. q. 1. soloeis.

Imperator sepe grosso modo & improprie loquitur. Et iuriconsulti nonnunquam. Verba quedam proba à iuriconsultis usurpata. Certiorare. Meliorare. Certificare. Iuriconsultorum summus labor circa verborum proprietatem.

} Corne. Tacit. lib. ij. Ducere vxorem, suscipere liberos, ne clarissima familia extingueretur. Et vndecimo, velut suscipiendorum liberorum causa conuenisse. Et apud nostros iuriscōsultos sepius, ut in lex facta. §. quæ autem. ff. ad Trebel. } Nam & Constantij & Constantis tempore, quorum hæc l. est, nondum omnino exciderat nitor atque ornatus Romani sermonis, sed paulo post non elegantia solum, verum & puritas quoque linguæ Latinæ prorsus est amissa, passimque putida barbaries recepta, ut videre licet ex multorum recentiorum imperatorum legibus: quæ ansem præbuerunt Bald. ut diceret in c. j. §. & quia vidimus, col. 6. versu. & interdum, tit. qui feud. dare pos. quod imperator quandoque grosso modo & improprie loquitur, quod & post eum vsurpauit Barb. in repe. rub. C. qui admit. col. 9. Quod & iuriscōsulti quoque nonnunquam faciunt, si credimus Accursio in l. si stipulans suero, si Titius, in prin. in verbo, dena. ff. de verb. obli. Quin sunt & qui contentiunt verba non admodum proba, nec satis recepta, ut inquirunt, à probatis scriptoribus, ut certiorare, meliorare, certificare, certificare, & alia id genus, à iuriscōsultis (quorum tamē summus circa verborum proprietatē labor est, ut scribit Fabius lib. 5. ad fi.) fuisse vsurpata: ut in l. ij. §. si hæres. ff. de minor. & in l. ita veniunt. §. petitam. ff. de pet. hæred. & in l. iusiurandum ad pecunias, in prin. ff. de iureiur. & in l. si ut certo. §. idem denique. ff. commod. & in l. iij. §. planē. ff. de fideicō. libe. & in l. si pecuniam. §. si seruum, in prin. ff. de condi. caus. dat. & in l. j. §. eleganter. ff. de positi. & in l. voluit, in prin. ff. de inter. act. & in l. j. §. vlti. in h. ff. de eo qui pro tut. & in l. si fideiussor, in prin. & iterum in §. hoc idem, in duobus locis. ff. mādā. & in l. sed & reprobari, in prin. de excu. tuto. quam illud postremum, ut reor, sit magis interpretis cuiuspiam, quàm iuriscōsulti. Nā lex (ni fallor) Græca erat, & in l. cum tabernā. §. idem quæsit. ff. de pigno. } nisi & is locus sit interpretis, non iuriscōsulti. } & in l. j. §. vlt. & l. quarto, in ij. locis. ff. de actio. empt. & in l. j. §. quid ergo si seruus. ff. si quis omiff. caus. test. & in l. vlt. in prin. } in duobus locis. & iterum in §. quati. } ff. si quis ord. in bon. poss. ser. } quæ lex est Marcelli, ne putes Vlpianū solum hoc vocabulo vsum fuisse. } & in l. hæres. §. in testamentis. ff. de testa. & in l. æquisimum. §. inde quæsitū. ff. de vfu. in quo loco meliorare scribitur. & in l. j. §. sed ego quarto. ff. quod iussu. & in l. j. §. vlti. ff. de eo qui pro tut. nego. gessit. } Et verbo quoque meliorandi vsus est imperator in l. sicut. C. de cunctis. & in l. si quis autoritate. quæ est pen. C. de omni agro deser. lib. xj. & in l. nemo, quæ est vlt. C. de fund. rei priu. eo. lib. xj. } Sed & mediætatē vocabulū vsurpauit Paulus in l. antiqui. ff. si pars hære. petā. Quæuis Tullius ea voce uti ausus nō sit, ut ipse asserit in libello de mūdo. Ideoque excusari possunt ipsorum iuriscōsultorum interpretes, ut scribit Carellianus Cotta, vir tamē minime barbarus, & Gou. melius qui illud nō memoratis, §. sic itaq, col. 8. Insti. de act. si & ipsi barbarē ac grosso modo loquuntur, quia permiffum est eis ita loqui, ut lex vel imperator loquitur, siue proprie, siue improprie, ut dicit Bal. in l. j. C. de bon. pos. vnde liber. Quādo & Tullius ipse parens linguæ Latinæ Plinio dictus, in j. lib. de legibus sese excusat, quod quoniā in populari ratione omnis sua versaretur oratio, populariter sinterdū loqui sibi necesse erat. Idemque nonnunquā non tā propriis nominibus, quàm notioribus vitur, ut tradit Boetius in cōmentariis Topicorū eiusdē Tulij. } Et Solō Atheniensium legislator traditur in suis legibus pingui Minerva fuisse locutus. Ex quo nonnulli Solæisimū dictū putāt. Plato quoque scripturus de legibus, ita loquitur lib. j. Neque de his, ait, dispartamus, elegantiā vel ruditatē verborū obseruaturi, quali scilicet in cōscribēdis legibus nō admodū elegantiam curaret. Galenus autem omnium medicorum eloquentissimus simul & doctissimus, lib. Therapeutice. j. scribit nō admodum referre, nihilquē ad rei scientiā incōmodū assertū, si quis solocismum committens nominet, modō de quā re nomen pronuntiet, clarē explicet. Cui concinit

trium illud proverbum à Gellio libr. xij. ca. v. memoratum, *ἀπαλίσσας τοὺς καὶ ἀσπίδας*, id est, rudius siue indoctius loquere, & apertius siue clarius. de quo multa Erasmus Chiliadis j. centuria. lxx. xxxix. (Proculus autem noster in linsula, in fi. ff. de acquir. rer. domi. dicit se verbis abut, vt facilius intelligitur. Et facie l. nec seruus. ff. de peculi.) Id quod cum semper alias obseruandum sit, cum præferat eum res sacras, cuiusmodi sunt leges. l. leges sacras. ff. de legib. tractamus. Nam & res sacre omittuntur: profus elegantiam ornamque aspernantur & abiciunt, vt videre licet apud Lactantium lib. iij. diuinarum institutionum c. j. & Iulianum libr. v. c. j. & Eusebium multis in locis præparationis Euangelicæ.

¶ Sed vt ad l. nostram ex hoc veluti diuturno redeamus, intellige hæc verba, suscepit liberos, scilicet legitimos, simul & veros, simul & naturales. Neque enim vel legitimi solum, ad eam, adoptiuus, vel spirituales, vel alii ficti, vel etiam naturales tantum reuocantur. Vt de primis, id est, adoptiuus, voluit expressè Pau. Cast. in l. i. in fi. C. si in fraud. patron. & consi. cccxxxij. respondendo per ordinem, col. j. versus præterea si aliud diceremus, lib. j. & nulla illius mentione facta, Alex. consi. xl. super primo dubio, col. vlt. versus. nec puro etiam, lib. iij. & Soci. consi. cccxxxv. quæstio præsentis cōsultationis, col. 4. lib. i. Calea. consi. xx. ista quæstio habet tria dubia, col. 3. versus. vltimo addunt. Iason in l. generaliter. s. cum autem, col. 3. versus. octauo limita, & ibi Phil. Dec. col. 6. versus. septimo ista lex. C. de insti. & subtit. & idem Dec. in e. præsentia, col. 15. versus. quoniam non habet locum, extr. de probat. & consi. cccxl. v. pro declaratione, col. 3. versus. non obstat quod supra. & consi. cccxcj. conclusionem, col. 3. & Fran. Ripa. hic in xxij. q. qui vnum Alex. citat. & Fran. Curt. iunior, qui & illum tantum citat, in l. j. col. 3. nu. 9. C. de pact. & Pau. Panfien. consi. lxxij. videtur dicendum, col. 4. nu. 32. lib. j. & consi. lxxij. donatio ita, col. 4. nu. 29. eo. lib. j. Rochus Curt. in tracta. de iure patro. in verbo, ipse vel is à quo, in xxxij. q. col. 2. versus. sexto facit. Cæsar Lambertinus in tractatu eiusdem tit. in ix. arti. j. q. prius. j. partis lib. j. col. 2. versus. sexto adducit.

Adoptiuus filii
an reuocent
ex hac l.

¶ Et id sane verum est. Nam alias semper esset donanti parata via, quodcumque vellet, infringendi reuocandi que donationem à se factam: quod fieri non debet, vt in simili dicitur in l. nec ci. s. j. l. de adopt. ibi. nec esset in potestate tutorum (adoptado scilicet, nã de hoc loquitur) & finire tutelam, & substitutionem à parente factam extinguere. Hæc ibi. Et ita quoque in potestate donantis esset ius alteri quæstum auferendi per adoptionem, in qua fraud facile confingi potest, vt ex se patet, & crederetur Tullius in ea oratione, quã pro domo sua ad pœfices habuit, & lo. And. in addi. Spec. tit. de success. s. j. col. pe. vers. nec obstat, per tex. in l. cum in adoptiuus. C. de adopt. & in l. vlt. s. ex bonis. ff. de bon. dam. Ideoq. etiã cauetur in l. fideicommissum. ff. de cod. & dem. fideicommissum à filiis ita relictis si quis ex his sine liberis diem suum obient, adoptionis cõmento non excludi. Et alibi scribitur, quod is cui in tempus liberorum aliquid relictum est, non potest adoptando illud consequi. l. si ita quis. s. is est in tempus. ff. de leg. ij. de quibus vide quid scribant glo. Bar. Bal. Ang. Imo. Raph. Co. Pau. Cast. Alex. Fran. Arret. & Ias. in l. posthumus, in prin. ff. de lib. & posth.

De eadem re.

Adopt. liberi
nō præsumunt
ad conse. fideic.
in tempus lib.
relictum.
Nec ad conse.
quenda primi-
legia, quæ dā-
tur ob libe-
ros.

¶ Nec aliàs profumt adoptiuus filij ad consequenda priuilegia, quæ dantur ob liberos. l. j. s. adoptiuus. ff. de vaca. mun. & s. j. versus. sed adoptiuus. Insti. de excu. tur. & gl. in l. j. s. j. in verbo, legitimos, ff. eo. tit. Id quod iuris antiqui fuisse planum est ex ea oratione, quã P. Scipio Censor habuit ad populum de moribus. In qua inter ea que reprehendebat, quod cõtra maiorum instituta fierent, id etiã culpauit, quod filius adoptiuus patri adoptari inter præmia patrũ prodesse, vt retulit Gellius lib. 5. c. xix. vbi & verba ipsius Scipionis adscribit. Nec tamen potuit Scipio verus illud ius adeo reuocare, quin & postea, & vsq. ad tẽpora Neronis Imperatoris obseruaretur, vt filij adoptiuus prodesse ad cõsequenda munera, vt planè liquet ex verbis Cornelij Taciti lib. xv. Percrebruerat, inquit, ea tempestate prauissimus mos, (aut vt alij legunt grauissimus) cū propinquos comitis aut forte propinclarum pleriq. orbi fictis adoptionibus adficerent filios, praturasque & prouincias inter patres sortiri statim emittere manu, quos adoptauerant. Qui magna cum inuidia senatum aduenit, ibi naturæ munus, labores educandi aduersus fraudem & artes & breuitatem adoptionis enumerant. Et paulo post, factum ex eo senatusconsultum, Ne simulata adoptio in villa parte muneris publici iuuaret. Hæc Tacitus. Quibus adde quæ dicemus infra in eadem gl. vers. 87. incip. similiter.

Factum S. C.
Ne simulata
adoptio in ul-
la parte mu-
neris publici
iuuaret.

¶ Sed vt vltimis progrediamur, & ad nostros redeamus, dicie gl. in s. j. in verbo, quale, in auth. de hære. & Falc. & in s. j. in verbo, hoc obseruando, in omnibus in gl. de tnen. & semiss. quod constat quæ auxi legimus filiorum, non comprehendit filij adoptiuum. & sequitur Ange. ibi. & Iac. Bui. Bar. & alij in l. si arrogator. ff. de adopt. vbi Bal. etiam dicit in col. 3. iura statuenda filium grauatum restituere, posse duas quartas detrachere, vt in c. Raynurius, & c. Raynaldus, de test. non habere locum in filio adoptiuo, per l. Papinianus. s. pen. in fi. ff. de inof. testa. quod dictũ reputat singulare Campe. in tractatu statutorum repellentium fœminas à successioneibus, q. xl. incip. quid in filio. Sed & illud de augmento legitime voluit Bened. Capra consi. lxxx. punctus quidam Raynaldus, in ij. dubio & iterum consi. cxv. cum prout in facto præsupponitur, col. vlt. & Nicol. Vbal. in tractatu de success. ab intesta. char. iij. in v. specie filiorum. Quibus accedo, licet totis viribus eorum sententiam impugnet Barb. in repe. d. c. Raynaldus, col. 36. versus. sed vnum pōdera, & duabus col. 36. & ante cum Petr. Cyn. & Alberic. quos non allegat, in d. l. si arrogator. & idem Petr. & Cy. in l. j. C. de adopt. de quo etiam Salyc. ibi, & in authen. nouissima, l. col. 2. versus. quarto

Constitutio
quæ auxi le-
gitimam filio-
rum, non com-
prehendit fi-
lij adoptiuũ.

secundò an quarta, & ibi etiam Fabi. Gioch. in repe. } in vj. q. iij. q. prin. C. de inof. testa. & lafon
confi. cxl. v. l. a longa & seriosa, col. antepen. & seq. lib. iij.

De eadem re.
Nomen filij
simpliciter
prolatum non
conuenit filio
adoptiuo.

6 ¶ Præterea Ang. in d. l. cum in adoptiuis, col. 2. C. de adop. scribit, quòd si ex statuto debeatur gabella ex qualibet acquisitione, filius adoptiuus tenetur soluere gabellam ex eo quod sibi relictum est à patre adoptiuo, licet filius naturalis non teneatur, vt supra latè diximus in præfat. l. nostræ, vers. xix. inci. & sanè in hæc omnia. & reddit rationē Ang. quia nomen filij simpliciter prolatum, & sine adiectione adoptiuus, non cōuenit filio adoptiuo } & ita dicit se ex facto cōsultuisse. } Et hanc deci. sequitur Bertha. in tracta. gabel. in v. part. viij. partis princ. in xij. q. & Soci. in l. cum auus, col. 23. vers. adducit etiam pro communi. ff. de cond. & dem. & Geor. Nat. in repe. c. quamuis, col. pe. vers. cogitabam, de pact. lib. vj. & Barb. in repe. d. c. Raynaldus, col. 29. vers. præterea si dicatur, { & iterum col. 36. vbi supra } de testa. & confi. xlix. illud asseram, col. 2. lib. i. quamuis ipse contrarium teneat in d. c. Raynaldus, vbi supra in præcedenti vers.

Statutum lo-
quens de filiis
nunquā intel-
ligitur de ado-
ptiuis.

7 ¶ Sed & Bal. quoque cōfi. xxiii. statuto ciuitatis cauetur, lib. i. dicit quòd statutum loquens de filiis, nunquam intelligitur de adoptiuis. Sunt enim, inquit, filij fidei, quod & idem dicit in d. l. fidei commissum. ff. de condi. & demon. { & cōfi. cxlvj. titulus principis, col. i. vers. respondeo ad dubia, col. lib. j. } Quibus adde tex. in l. filio quem, in princ. ibi { vt veri patris adoptiuus filius nunquam intelligatur, & ibi } ne imagine naturæ { veritas obumbratur. } ff. de libe. & posthu. ex quo probatur filium adoptiuum non esse verum ac proprium filium, sed veluti imaginariū. Et ad id etiam expendit eū tex. Alex. in l. adoptiuum, in prin. post medium. ff. de in ius vocan. & ibi quoque Soci. qui præterea dicit & probat ex multis, in nulla dispositione venire filium adoptiuū appellacione filij, contra quam ibi tradit Paul. Castren. Sed & hoc quoque probat tex. in d. l. cum in adoptiuis. §. sed ne articulū. C. de adop. in illis verbis, quasi imaginaria quadā. & in l. adoptiones, in verbis, perinde quasi ex vero filio, & iterum in verbo, videatur. ff. de adop. & ibi mulierem, in verbo, perinde. C. eo. quæ quidē verba improprietatē & fictionem denotat, vt de dictione perinde, est tex. in l. qui à patre, & ibi Bar. ff. de confi. tur. & voluerunt glo. & Bar. in l. sacre legij. §. j. ff. ad legem Iul. pecu. Bar. in l. j. in prin. ff. de recept. & in l. si is qui pro emptore, col. 5. & ibi lafon nō semel. ff. de vsu. vbi etiam de dictione quasi. Rom. & Alex. in l. si quis vi in prin. per illum tex. ff. de acqui. poss. cum similibus. De verbo autem videtur, est etiā tex. in l. si pater filio, & ibi gl. ff. de his quæ in fraudem credi. & in l. si duo, & ibi etiam gl. in ff. de acqui. her. & voluit item gl. in l. naturaliter, in prin. ff. de acqui. poss. & Bar. in d. l. si is qui pro emptore, cum similibus. Quibus adde Caiū iuriscōsultum, si is est, lib. i. Institurionum, tit. iij. hos adoptiuos filios ad filios appellasse, tanquam legitimatos dixeris, respectu legitimorum: quod euidenter ostēdit esse discrimen inter eos, & veros filios, vt inter legitimatos & legitimis. Adde etiam Bal. in c. cum in cunctis, in fi. extr. de elect. vbi appellat filios adoptiuos filios abusuos. Nā de illis loquēs allegat. l. quidā cū filiū. §. sed videamus. ff. de verb. obl. qui tex. loquitur de filio adoptiuo. Ex quo sequitur, nec in eis hāc l. posse intelligi, per ea quæ dicemus infra nu. 24. sed attēde lector, ad fi. & iterū xliij. & tu quidē confirma. { Sed & idē Bal. in l. ciues. C. de appel. illud dicit, appellacione filiorū nō venire adoptiuos, & Per. Anc. in c. si verò, de sen. ex com. dicit, eū tex. loquentē in filiis, non habere locū in adoptiuis. }

Idem in qua-
vis alia dispo-
sitione.

Adoptiuū filiū
ad filium ap-
pellantur.
Et filij abu-
sui.

8 ¶ Ideoq; nec etiam filius adoptiuus propriè est suus parti hæres, vt dicit & probat Fran. Aret. & lafon in d. l. Gallus. §. si eius, verq; col. 3. ff. de lib. & posth. & idem Aret. in l. Cornelia, col. 2. ff. de testam. per tex. in §. j. Insti. quib. mod. testam. inf. cū dicitur, quasi agnatione sui hæredis. Nam per illam dictionem quasi, significatur quòd nō est propriè natiuitas quæ producat iusticiam. Nec etiā præteritus rumpit testamētum, cū ab extraneo est adoptatus. d. l. cum in adoptiuis, vers. sed ne articulum, & ibi Bal. & alij. C. de adop. & §. item non aliter, vers. & si decedēs, iuncta gl. in verbo, exheredauero, & ibi etiam doct. Insti. co. & §. sed & ea omnia, Insti. de hered. quæ ab inte. dese. & gl. in l. j. in prin. in verbo, adoptiuus. ff. de bon. poss. con. tab. Nicol. Vbal. vbi supra. { Immo in l. qui- dam cū filiū, & ibi Franc. Aret. col. 5. vers. contra quam conclusionem. } & Bened. Capra. d. confi. 80. in j. dubio. { De quo tamen vide Bened. Capra. cōfi. iij. cū prout in facto, col. j. } Nec item tenetur pater huiusmodi adoptiuū filium alere vt naturalem, ex sententia gl. in d. §. sed & ea omnia, in verbo, tantummodo, & ibi etiā Io. Fabr. & Ang. Aret. Insti. de hære. quæ ab inte. dese. & Do. Guil. Bened. in repe. ca. Raynurius, in verbo, & vxorē nomine Adelpham, nu. 738. & seq. licet contrarium teneant Spec. & Ioan. And. in addi. illius, in tit. qui filij sunt legitimi. §. j. vers. quid de adoptiuo. & Bal. in d. l. cum in adoptiuis, in prin. col. 2. vers. ibi tantummodo. C. de adop. & in athen. nisi rogati, col. 4. vers. sed tunc ego quæro. C. ad Treb. & Barb. in d. c. Raynaldus, vbi supra & ante eos Plac. vt retulit glo. in d. §. sed & ea omnia, atque etiam Azo, vt etiam asseruit Io. Fab. ibi. Nec ei debetur legitimus, Bal. in d. l. cum in adoptiuis, in prin. col. 3. vers. istam ergo comparationem. { Fran. Aret. in lex facto, in prin. col. 9. ff. de vulg. & pup. }

Adoptiuus fili-
us nō est pro-
prio suo hæ-
res patri.
Præteritus
ab extraneo
adoptatus nō
rumpit testa-
mentum.

Nec etiam cū
tenetur pater
alere ut natu-
ralem.

9 ¶ Porro Bal. ipse in l. ea lege, col. pen. vers. quintò quæritur. C. de condi. ob caus. limitat. pulchrè quidem & nō gl. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verb. obl. quæ & ipsa nō. voluit prohibitum alienare in potentiorē, posse tamen alienare in filiū potentiorē, de quo latè diximus supra in prin. huius legis, vers. i8. inci. sed vtrunque habeat. vt scilicet ea gl. procedat in filio naturali, nō etiam in adoptiuo, & hoc Bal. dictum sequitur Bertha. Firmia. in suo tracta. de episcopo, in iij. parte lib. 4. in xlv. q. vers. an autem prohibitus.

Prohibitus a-
lienare in po-
tentiorē, &c.

¶ Sed

10 ¶ Sed quod propius huc accedit, certe l. cum acutissimi. C. de fideic. & alia similia iura huic nostræ l. ad finia, non habent locum in filiis adoptiuis, vt scripserunt Pet. Cy. Ray. Albe. Ang. in l. c. Flo. Guido. Pap. & Iason in l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substi. Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus, col. 6. versu. an autem habeat locum. ff. ad Treb. & Soci. in repe. l. cum auus, col. 21. versu. ex quibus videtur inferri. ff. de condi. & demon. Do. Guil. Bened. in repe. c. Raynucius, in verbo, duas habens filias, nu. 149. & iterum in verbo, & vxorem nomine Adelsiam, nu. 740. in fi. rursusque in verbo, si abque liberis moreretur, l. j. nu. 10. in princ. de testa. Phil. Dec. in d. c. in presentia, col. 15. versu. quarto non habet locum, extr. de proba. & in l. precibus, col. 6. versu. & pro ista differentia. C. de impub. & ali. substi. in d. c. consi. cccxcix. Quamuis contrarium & male voluerit Fulg. in d. §. cum autem. & Raph. Com. in d. l. cum auus. ff. de condi. & demon. & Barba. in d. l. cum acutissimi, char. pen. versu. & limitat istam l. & in d. c. Raynaldus vbi supra.

Similia quedā iura huic l. nō habent quopq; locum in filiis adoptiuis.

¶ Nec etiam statutorum præterea masculos feminis in successioneibus, obtinet in masculis adoptiuis, vt latè consuluit (Bald. consi. xxiiij. & latius.) Io. Ana. consi. xxvij. viso casu mihi proposito, & sequitur Lud. Bol. in addi. illius con. & iterum in consi. lvij. domus Antonius, col. x. versu. ad prædictorum confirmationem. & Iason in d. §. cum autem, & in l. cum filiosam. col. ante pen. versu. tertio quærit. ff. de leg. j. & in l. adoptiuum, quam legit cū §. prætor ait, qui est vlt. li. ff. de in ius voc. Phil. Dec. in d. c. in presentia, vbi supra & in d. l. generaliter, vbi supra. C. de insti. & substi. & consi. l. j. vso eleganti cōsilio, col. j. & d. cōs. 399. & in d. c. in presentia, vbi supra. & Io. Cāp. in d. tra. d. statutorū repellentiū feminas. d. q. xl. Geor. Nata. in repe. c. quāuis, in iij. q. iij. quæzitionis prin. que est in xlv. col. de pactis, lib. vj. Dom. Bened. in repe. d. c. Raynucius, vbi supra, in primo loco. Fran. Rip. lib. j. respon. c. iij. in c. filia dotata, col. j. & Cor. qui vt à retentionibus nō memoratur, ita nec superiorū meminit, cōs. 85. plura dubia, col. j. lib. iij. & ante eos Bal. cuius nullus etiam eorum meminit, cōs. 24. statuto ciuitatis cauetur, lib. j. vbi & huiusmodi filium fictum appellat, & iterū consi. c. ij. est con. sidentandum, ante fil. iij. dum dicit in casu huius statuti non præteri legitimum feminæ, quia æquiparatur adoptiuo. Et id quoque videtur voluisse Ro. in d. l. si qui pro emptore, col. 8. ff. de vfu. & notissime Albar. Bru. in tractatu etiam statutorum repellentium feminas, in j. q. xij. artic. Et bene facit quod dicunt in seq. versu. { Et text. in simili in l. partem. ff. de Senatusc. Silla. vbi ita scribitur, patrem adoptiuum matri non obesse plerique probant. }

Statutū præterea masculos feminis in successioneibus, non obtinet in masculis adoptiuis.

12 ¶ Nec denique concessio feudi & emphyteusis facta pro se & suis filiis, comprehendit filios adoptiuos, vt de feudo est rex. apertus in c. adoptiuus, & ibi Bal. & omnes tit. si de feud. fuer. cont. int. dom. & agn. vaf. vbi & ex hoc not. Card. Alex. quod statutum vel consuetudo de simplici non extenditur ad fictū, tanquā scilicet filius adoptiuus non sit simpliciter filius, sed filius fictus: quod & supra & alii diximus. Et cum id limitetur procedere, nisi adoptio ita fuerit facta à principe, vt adoptatus succedat in feudum, secundū Bal. ibi. per §. naturales, eo. tit. tamen hæc limitatio ita etiam debet intelligi, vt si sint filii, quæ ex pacto possunt succedere in feudo, nec iste quidem ita adoptatus excludat, quin potius ab eis excluditur, vt sentit Andr. Iser. in d. c. adoptiuus, & ibi expressè Cardin. Alex. Quamquam etiam cū filia succedit in feudo, hoc intelligitur deficientibus masculis, nō aliis, per c. j. §. filia, tit. de succes. seu. id quod multum facit ad id quod supra diximus in præced. versu. Ex illo autem tex. in d. c. adoptiuus, ne illud omittam, dicit generaliter Alex. in d. l. adoptiuus, post prin. filios adoptiuos non comprehendit in priuilegiis.

Concessio quoque feudi & emphyteusis facta pro se & suis filiis, non comprehendit filios adoptiuos.

13 ¶ De emphyteusi autem, quod scilicet illius concessio pro se & filiis, non comprehendat adoptiuos, voluit Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, versu. lxxvij. Rayn. & Imo. in d. l. si ita quis. §. si cui. ff. de leg. ij. Bal. in d. l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. { Pau. Cast. consi. cccclxj. visis & diligenter examinatis priuilegiis, col. pen. versu. primò an sub illis. } & Alex. qui id dicit no. & Soci. in d. l. adoptiuus. ff. de in ius voc. & Barba. in d. c. Raynaldus, vbi supra, & Iason in d. l. ij. col. 67. versu. quarto quærit hic C. de iure emphy. Phil. Dec. in d. l. generaliter, col. 6. versu. septimò. C. de insti. & substi. Geor. Nat. in repe. d. c. quamuis, vbi supra.

Comprobatio de emphyteusi.

14 ¶ Et huc quoque pertinent no. ab Ang. in l. j. C. de his qui ante apert. tab. quod dispositio eius l. nō habet locum in filio adoptiuo. & Barb. in repe. rub. C. qui admi. char. xvj. versu. sed vnū est quod circa hūc passum annotat, patrem scilicet adoptiuū non posse dare hæreditatem delatam filio adoptiuo, ipso filio existente in extremis, vt facere potest in filio naturali, vt ipse paulò ante tennuerat post alios multos. Similiter idem Ang. in l. iubemus. C. ad senatusc. Tre. tradit eam l. non habere locum in adoptiuis filiis, & sequitur Phil. Dec. consi. cccccx. viso themate, col. iij. }

De eadem re.

¶ Nec tamen prætermiserim quod liberorum appellatio, qua l. nostra hic vtitur, non pertinet ad adoptiuos filios. Neq; enim temere repetes, nec apud nostros iuriscōsultos, nec apud alios recepti auctoritatis scriptores, adoptiuos liberos, sed filios, non posse adoptare liberos, sed filii siue filios, scilicet autē procreare, gignere, suscipere liberos, quæ verba naturæ sunt, nō iuris. Tāquam etiā hæc liberorum enuntiatio ius sanguinis tantum demonstrat, filiorum autem & sanguinis & iuris. Quā rem, vt verū fatear, nondū à quopiam obseruatam cōperimus, sed si quis soleriter eos legat, quos diximus, id facile deprehendet. Quin ex Aulo Gellio lib. 5. c. xix. intelliges extraneos adoptatos in liberorum locum sumi, tanquam ipsi non sint liberi, sed in locū liberorum assumpti, ac sufficere: ac eosdem filios fieri, veluti ipsi sint filij, quamuis non liberi. Nam statim in prin. illius capitis ita scribit, Cum in alienam familiam, inq; liberorum locum extranei sumuntur, &c. Et quibudam

Liberorū appellatio non pertinet ad adoptiuos filios.

interiectis verba rogationis populi adscribit, quæ sunt huiusmodi, Vultis, iubeatis, vt L. Valerius L. Titio tam lege iureque filius sibi fiat, quàm si ex eo patre matreque familiæ eius natus esset. hæc ille. Nā aliud est talem fieri, & aliud pro tali vel loco talis haberi, vt no. per Bal. in proœnio ff. in princ. col. vlti. Et ad id fortè quod diximus, respicit tex. in d. l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. & in d. l. si ita quis. §. si cui. ff. de leg. ij. Cuius quidè posterioris auctoritate Alb. (in l. quod filij nepotes, paulò ante fin. ff. de testat. tut. &) in suo omnium vberissimo lexico tradit simpliciter liberorum appellatione non contineri adoptiuos.

16 *De eadem re.* ¶ **1** Quamquam alibi reperies liberos adoptiuos, vt in l. ij. §. liberi. ff. ad Senatufc. Treb. sed is locus citari potest, vt qui confusum & promiscuè loquatur de liberis naturalibus & adoptiuis, vt etiam libero §. ff. de Sena. & l. iij. ff. vñ de libe. & l. j. §. liberos. ff. si tab. testa. & Sallustius in bello lugurth. in oratione Micipse ad filios; Ne ego meliores liberos sumpsisse videar quàm genuisse. Nam & ibi promiscuè de Iugurtha filio adoptiuo & aliis filiis naturalibus, vt tamen ad adoptiuū filium referatur verbum sumpsisse: ad naturales genuisse. Et cum parentes dicantur respectu liberorū: patres, filiorū:ideo sæpius reperies patres adoptiuos, vt in l. si dominiū. ff. de fur. & alibi vbi que: parentes verò vix reperies. Imò in ea linuētiē parētem vocatū naturalē, patrem verò adoptiuū, scilicet in l. si te parēs. C. de suis & legiti. Et quod hanc nostrā opi. adnuat, Phil. Dec. in c. in præsentia, col. 18. versū. si tamen volumus, de probat. tradit quòd si quis stipuletur emphiteusim pro se & liberis, cōprehenduntur etiā filij naturales per l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. At si quis stipuletur pro se & filiis, nō cōprehenduntur: & ita dicit intelligi quod scribit Ang. in l. generaliter. §. cum autem. C. de inst. & subst. Tanquam scilicet nomen liberorum magis ad naturam pertineat quàm filiorum. Ceterū vix reperies suscipere liberos, vel etiam filios de adoptiuis, nisi etiam promiscuè de naturalibus & adoptiuis loquamur, vt in l. Senatoris filium. ff. de Senat. ¶

17 *In dubio verba naturaliter potius quàm civiliter accipienda sunt.* ¶ **1** Quin si ex liberorum appellatio adoptiuos quoque cōprehenderet, nedum naturales tamen de his tantum in dubio intelligeretur, non itē de illis. Nam verba quæ & naturaliter & civiliter possunt intelligi, debent naturaliter potius quàm civiliter in dubio accipi. vlt. & ibi Bal. Salyc. Paul. Cast. & alij. C. de his qui veni. x. t. imp. & l. ex ea parte. §. in insulam, & ibi Bar. & alij. ff. de verbo. oblig. & l. Statius Florus. §. Cornelio Felici. ff. de iure fici. & ca. susceperit, & ibi gl. in verbo, non morte, Domi. in iij. no. & Phil. Franc. de rescri. lib. vj. & no. glo. in c. placuit, le ij. in verbo, mortuus, xvj. q. j. Bal. in c. licet, in f. extra de offi. lega. Pet. Anch. in repe. c. vlt. in vlti. q. prin. versū. consuluit etiam, de consti. & Alex. consil. iij. ponderatis verbis testamenti, col. j. lib. iij. cum aliis concord. à me collectis in nostro tractatu de iure primogenituræ, in j. q. (nu. 10. sed nec illud, & seq.) & vide de quæ dicam infra in versū. 4. 4. incip. & tu quidem, & seq.

18 *Vtrum adoptiuū filius, quos pater habet tempore donationis, reuocet ex hac lege.* ¶ **1** Aduerte tamen ad vñm casum, quem nondum à quopiam tractum comperimus. Nam semper suprā locuti sumus de adoptione facta post donationē: & in ea quidem tantū obtinet locum maior ac potior pars rationū, quas suprā adduximus, vtpote quia semper posset donas adoptando donationē perfectam & aliquoquin irrenocabilem reuocare. Quid igitur si tempore donationis pater habebat filios adoptiuos, sed quos mortuos esse falso rumore putabat, id quod nostri doct. idem esse cēsent, ac si nō haberet, quantū ad l. nostrā pertinet, vt latè diximus suprā in verbo, filios non habens, versū. xvi. inci. sed & illud in quæstionē vocatur, & seq. postea autē competū est eos viuere, vtrū reuocetur donatio? Certū est enim adoptiuos parentibus succedere. l. si parēs. C. de suis & legiti. & l. pen. §. si quidem. C. de adop. ¶ Etiam de iure auth. vt per Cy. in auth. in successione. C. de suis & legiti. quam tamen legit sub tit. ad S. C. Tertul.

19 *Etiam in iure patronatus.* ¶ **1** Nec id tantum in cæteris rebus, sed & in iure patronatus ecclesiar, vt nouissimè voluit Casar Lambertinus in tra. de iure pat. in xxij. art. ij. q. prin. ij. partis lib. j. De quo tamen vide eundē latius in ix. art. eiusdem q. j. partis, & lib. post Rochum Cur. in tra. de eiusdem titu. in verbo, ipse vel is à quo, in xxxij. q. Et) in regno quoque, etiā cum aliis liberis naturalibus & legitimis, vt in Iugurtha comprobatur est, qui ex adoptione Micipse Numidari regis successit in regno cō Adherbale & Hiempsali filiis naturalibus ac legitimis ipsius Micipse, tam ex eiusdem patris, quàm S. P. Q. R. iudicio, vt videre licet apud Salsutiū in bello Iugurthino. Sic & Tiberius Augustus; Nero Claudio, Traianus Neruæ, Antoninus Pius Adriano, & ipsi Pio Antonius Philosophus, & Iustiniano maior noster Iustinianus, & alij alij per adoptionem in imperio successerunt, vt testes sunt Cornelius Tacitus, Suetonius, Dion, Aurelius Victor, Aelius Lampridius, & cæteri imperatorum scriptores. ¶ Qui autem nescit Ioannam reginam Siciliæ adoptasse in filium Alphonsum regem Arragonum, qui ei ob id in regnum successit: cum & id è nostris scripserit Bal. in l. mulierem. C. de adop. prout illum citat Casar Lambert. in d. tra. de iure pat. in ij. art. vij. q. prin. j. partis lib. 1. col. 2. nu. 18. quantumvis id non sit scriptum in meo codice Bal. Porro Galba adoptaturus Pisonem, eleganti oratione probat hunc morem probatissimum more priscorum principum apud Tacitum. ¶ Nam & ipsi adoptiuū dicuntur filij regis aut imperatoris, sicuti & senatoris, & decurionis. l. senatoris filium, & l. seq. ff. de senat. & l. cum adoptiuum, quæ est C. de decur. lib. x. vbi & id probatur, filios adoptiuos potiri priuilegiis filiorum.

20 *Ad id ut trāsmittant hæreditatem.* ¶ **1** Et ita quidem adoptiuū succedūt, vt transmittant hæreditatem etiam non aditam ad suos hæredes, sicuti & alij filij naturales & legitimi, secundum gloss. not. in l. seruus alienus, quæ est ij. §. vlt. in glo. mag. in fin. ff. de hære. insti. quam ad hoc dicit sing. Bal. in sua marg. in verbo, adoptiuo, versū. ij.

verfi.ij. Et vt etiam excludant naturales tantum filios, vt pulchrè voluit Ang. in §. vltima siquidem, post prin. in auth. qui. mo. nat. effi. sui. per illum tex. simpliciter loquentē de legitimis. Excludant, inquit, ascendentes & vxorem, vt scribit Matth. in tract. de suce. ab int. col. 6. verfi. item dubitatur, & Ang. Aret. in §. sed ea omnia, col. 2. verfi. quæro an talis, Instit. de hære. quæ ab inte. def. vbi id dicitur obtinere de rigore iuris. & Guil. Bened. in repe. c. Raynutius, in verbo, & vxorē nomine Adelaſi, nu. 748. extr. de testa. & est bonus tex. in l. ij. §. liberi. ff. ad Senar. Tertul. & in l. acquisitum, in prin. eo. tit. Sed & idem perinde ac naturales & legitimi impediunt bonorum publicationem, si non fraudis causa adoptio facta sit, nempe in reatu, aut in desperatione rerum, vt dicit tex. in l. vlt. §. ex bonis. ff. de bonis dam. Reuocantq; sicuti naturales & legitimi alienata in fraudē. l. vlt. ff. si quid in fraud. patr. & voluit Bal. in l. ij. col. j. verfi. quæro an filius. C. eo. titu. & Bar. in l. non vsque. ff. si à par. quis manu. sue. (Raph. Fulg. consi. cxxxvij. Antonius de morando, col. 2.) Eisq; debetur legitima. l. si arrogator. ff. de adopt. & §. cum autem, Insti. eo. (Et quarta, l. j. §. si un puberi. ff. de collat. bono. & d. l. vltim. ff. si quid in fraud. patron.) Atque alimenta ex quorundam op. vt suprà diximus. Veniuntq; ipsi contra testamentum patris, si fuerint præteriti aut exheredati. l. j. in prin. & l. non putauit. §. si quis emancipatum. ff. de bono. poss. contr. tab. l. filius à patre. §. j. ff. de lib. & posth. (& l. j. §. liberis. ff. si tabu. testam. nullæ extrab.) & §. adoptiui, Insti. de exher. libe. & §. j. Insti. quibus modis testa. infir. & voluit gl. in filio quem pater. ff. de lib. & posth. Cyn. in Limpuberem, in fi. & ibi Saly. & Raph. Fulgo. C. de adopt. idem Salye. in repet. l. si arrogator, in xij. q. & ibi quoque Iason char. vlt. ff. cod. & idem Iason consi. cxlj. vifa longa, col. ante pen. lib. iij. De quo tamen, & qualiter intelligatur, vide quæ suprà diximus, & tex. & glo. in l. certum. ff. de iniust. testam. & Host. in summa de testam. §. qualiter infirmetur, verfi. secundo. In eisq; habet locum Senatusconsult. Syllanian. l. j. §. domini appellatione etiam filius famil. ff. de Senatusconsult. Syllanian. Mittiturq; venter in possessionem bonorum aui adoptiui. l. j. §. si filius ff. de ventre in posses. mit.

reditatem non aditā ad suos heredes.

Et impediunt bonorū publicationem.

Et veniūt contra testamentum patris aſi sint præteriti.

Adoptiui sunt ſui heredes.

- 11 ¶ Suntq; & ipsi sui hæredes, quicquid suprà diximus ex alius, per l. arrogata. §. vlti. ff. de adoptio. & l. cum in adoptiuis in prin. ibi, sui iuris habere iura. vbi Bal. not. C. eo. titu. & in d. l. certum in prin. ff. de iniust. testa. & in l. j. §. suos hæredes. ff. de suis & legit. & in §. i. interitorū. Insti. de hære. quæ ab inte. defe. & voluit gl. in l. ij. §. vlti. in verbo, non mutat, in fi. ff. de hære. insti. & Bal. in l. eam quam, col. j. C. de fideicom. (Rom. qui eam gl. dicit ad hoc ſing. in l. venter. ff. de acqui. hære. & ibi etiam Fran. Aret. col. 15. verfi. vltimò adde vbi etiam id dicit esse & proprie & verè respondere ad iura, quæ videntur probare contrarium.) & Iason in consi. cxlj. col. 4. verfi. secundo principaliter. lib. 4. (Eisq; defertur tutela legitima, secundum Iac. Raph. Alber. & Bal. contra gl. in l. j. in prin. ff. de legi. tur. Nec ij sine venia possunt patres adoptiuos in ius vocare, vt voluerūt omnes in §. sed ea omnia contra gl. ibi, Instit. de hære. ab intest. & Bened. in repet. c. Raynutius, in d. verbo, & vxorem nomine Adelaſi, nu. 742. extr. de testa. In eisq; habet locum l. hæc consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. qua valet testamentum patris inter liberos cum duobus testibus aut alijs imperfectum ratione solennitatis, vt voluit Ioā. Fab. ibi, in verbo, à parentibus. Postestq; eis substitui pupillariter. l. si arrogatus. ff. de adopt. & l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pupil. Aret. consi. cxxvijn. hac hæsitatione, col. j. lib. iij.) Sæpèq; alijs veniunt appellatione filiorum etiam in odiosis. l. lege Iulia. §. hoc capite. ff. de rit. iur. (Vti etiam pater adoptiuus venit appellatione patris, etiam in odiosis. l. nec in ea, in princ. ff. de adul. Denique Albe. in l. senatoris filium, verfi. item colligo. ff. de senator. quod si statuto quis possit subrogare filium, in consilio ciuitatis potest quis subrogare filium adoptiuū, per gl. ibi, quæ dicit huiusmodi filium sortiri dignitatē patris, & in id facere gl. in l. adoptiuum, in prin. ff. de in ius voc. & ita dicit fuisse determinatum.)

- 22 ¶ Nec hic quidem in ea specie superiùs proposita subest fraus aliqua aut commentum, de quibus loquitur d. l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. & dicitur §. ex bonis, nuper citatus. Nec simulatio aliqua, de qua etiam loquitur Senatusconsultum, quod suprà ex Tacito aduocauimus, Ideoque fortè & in eo adoptiuo quem pater, cū donat putat esse mortuum, putare & ipse locū esse nostræ legi. Nā & Raynutius, in l. Gallus. §. & quid si tantū. ff. de libe. & posth. in ea est op. vt filij iam ante testamentum à filio adoptari faciant deficere eam substitutionem, si filius ipse sine liberis decesserit, licet non faciat postea adoptatus, per d. l. fideicommissum. & sequitur And. Alci. raræ vir eruditionis, lib. iij. de verb. signi. Et hæc est loco primæ limitationis ad id quod diximus, hanc legem non habere locum in filijs adoptiuis: quæ tamen nō procederet in hoc nostro regno Franciæ, in quo filij adoptiui nullo modo succedunt, vt tradit Mafuer. consuetudinum Franciæ peritissimus in tit. de probat. verfi. item & si defunctus. & Domi. Guil. Benedi. quo loco nuper citauimus, nu. 758.

Autoris ſententia de adoptiuo, quem pater, cū donat, putat esse mortuum.

- 23 ¶ Secundò limita nota. vt procedat quod dictum est filios post donationem adoptatos non eam reuocare ex hac lege, nisi ea adoptio fieret instinctu siue rogatu, & vt nostri loquuntur, ad instantiam donatarij, vt nūcupatim tradit Socius in l. si cognatis, col. x. verfi. tenedō tamen sol. ff. de rebus dubijs, quem sequitur, idque dicit no. Hipp. Marſi. ſing. eccl. damnum quod quis. Mouetur autem Socin. ad id dicendum ex solutione quam Bar. in d. l. si cognatis, tradit ad contrarium quod ipse ei l. oppofuerat, de d. l. fideicommissum, de condit. & demonst. & d. l. si ita quis. §. is cui in tempus. ff. de lega. ij. suprà à nobis citatis: quibus traditur fideicommissum à filijs ita relictum, si quis ex his sine

Veram adoptio facta post donationem: instinctu donatarij reuocari ex hac lege.

his sine liberis decesserit, non excludi adoptione filij. Similiterque si relicti sit alicui in tempus libetorum, non illud consequitur adoptando. Nam hæc volumus repetere, ut facilius intelligeretur quod hic dicimus. At in d. l. si cognatis, nuncupatum scribitur, quod si cognatis quicquam legatum sit, id etiam consequitur adoptivus filius. Quæ cum ex diametro contraria videretur, Bartho. in postremo loco, col. 2. ita id dissolvit, ut ea lex procedat, si aliquis efficitur cognatus factio ipsiusmet testatoris, ut quia ipse quempiam arrogat in filium vel nepotem. Leges autem contrarie procedat, cum quis efficitur cognatus factio tertij. neque enim tunc admittitur, ne sit in ipsius potestate faciendi alium admitti. Et hanc quoque sol. sequitur Imo. in d. l. fideicommissum. & Barb. in d. c. Raynaldus, quo loco supra citavimus. & Geor. Nat. in d. c. quamvis, in iij. q. prin. versic. in contrarium tamen facit. Et pro hac etiam facit text. quem Rapha. Co. in d. l. si cognatis allegat, videlicet in l. si quis posthumus, in prin. i. u. t. iij. l. e. gl. ff. de lib. & posth. vbi institutio posthumi trahitur ad eos quos postea ipse testator arrogavit, vbi & ipse Com. pro simili allegat d. l. si cognatis, & Bart. ibi. Ex eaque solutione id elicit Soci. in d. l. si cognatis, quod supra diximus ad diximus ad casum l. i. nostræ, ut scilicet filius à donante adoptatus instante donatio, revoceat donationem.

24
Solutio con-
trariorum.

Appellatione
cognatorum ve-
niunt tam civi-
les quam natu-
rales.

¶ Attend de lektor. Nam d. l. si quis posthumus (ut hoc primo loco expediã) intelligitur, quando nulli alij erant posthumi, ne aliis rumpatur testamentum, ut nuncupatum dicit glo. ibi, quam omnes approbant, & reputant not. ac sing. quæ res nihil huc pertinet. Quantum autem ad reliquas leges illa sol. Bartol. qua cum illis concordat dicta l. si cognatis, non videtur concludere, nec quadrare. Nam in d. l. si cognatis, non de liberis fit mentio, sed de cognatis. Appellatione autem cognatorum veniunt tam civiles quam naturales. l. i. cognationem. ff. vnde cogn. vbi ita ad verbum scribitur, vbiunque de cognatis agitur, ibi sic accipimus, ut etiam adoptione cognati facti contineantur, & ut scribitur in l. non facile. §. cognationis. ff. de grad. affi. quædã cognationes iure civilis, quædam naturali cõnectuntur. & paulò post, civilis autem per se sine naturali cognatio, consistit per adoptionem. Propterea non mirum est, si in d. l. si cognatis, legatum relictum cognatis comprehendatur etiam adoptivis. Liberos autem appellatione, de quibus loquitur leges contrariæ, nunquã ad civiles pertinet, ut supra diximus. Et quavis filiorum enuntiatio civiles interdum contineat, id tamen abusivè fit. Nã propriè ad naturales & legitimos refertur, ut probatur in l. filium dissimilis. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & in l. tutelares, in prin. & ibi Bar. ff. de cap. dimi. & supra diximus. Ideo non mirum si in dictis legibus contrariis non comprehenduntur filij civiles tantum, præsertim cum illic filij ipsi non in dispositione ponantur, sed in cõditione, quæ propriè ac verè, non sicut intelligenda est. l. Meus, & l. qui hæredi. ff. de condi. & demon. ad quod faciunt no. in simili per Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad test. Quod hic maxime debet obstruere, vbi præterea quod filij ponuntur in cõditione hac, scilicet si nati fuerint, ut supra sæpius diximus, etiam sumus in materia stricta contrarium, in quibus verba propriè debent intelligi. l. quicquid astringendæ. ff. de verb. obli. & dicemus infra vers. 44. & tu quidem confirma.

25
De eadem re.

¶ Verum Soc. ipse qui hæc penitissimè introspexerat, in d. l. si cognatis, non audeat discedere à sententia Bar. quam dicit esse communem, singu. & bene signandam, & quæ in practica prævaleret, quamvis, inquit, habeat difficultatem. Sed & eam sing. quoque & solennem dicit Fran. Aret. in d. l. si quis posthumus, in prin. col. 2. ff. de libe. & posth. Licet etiam appertet ea intelligat, quæ contra eam supra diximus. Et eam etiã, quod iam diximus, nuncupatum sequitur Imol. & Barb. & Geor. Nat. Et ex hoc quoque inferit Soci. id quod supra diximus, scilicet filios adoptivos non admitti ad feudũ & emphyteusim cõcessam pro se & filijs, intelligi, nisi adoptati fuerint instante domino. Et similiter licet dubium sit, verũ legitimatus excludat substitutum, idque multas distinctiones & limitationes recipiat, haud dubie tamen excludit, quãdo gravatus legitimaret filium consentiente testatore, secundum illam doctrinã Bar. Nam & videmus (quod eam non modicè fulcit) quod legitimatus à testatore præteritus rumpit testamentum, ut no. in d. l. filio quem pater, in fin. ff. de lib. & posth. cum concor. à me latè congestis infra eo. vers. 79. incip. ex hocque inferunt. Idem autem quod Soci. supra dicit de filio adoptato instante siue cõsentiente domino feudũ, voluisse videtur Ioan. Fab. quem non allegat, in s. sui, insti. de hæ. que ab intest. defer. Ut scilicet adoptio filij facta à vasallo consentiente domino, præiudicet ipsi domino in successione feudũ, licet non agnatis.

26
An filij spiri-
tuales dona-
tionem renou-
ent ex hac
lege.

¶ Nec item spirituales ac mystici filij, quos scilicet ex sanctifico fonte levamus, atque ita ad alteram generaturam, siue regenerationem, quæ πάλιν γένεσις in dicitur, perducimus. Hi inquam donationem non revoceat ex hac l. v. qui nobis nullo modo succedunt, sicuti prodidit Ant. in c. rãmissa, extr. qui fil. sunt legit. & Panor. in c. rãta, col. 3. eo. tit. i. Marti. Laud. in tracta de legitimat. col. 9. vers. quinta specie, i. & Card. Alex. in c. per venerabilem. §. quod autem, char. xi. in fi. v. q. prin. eo. tit. & Guil. Bened. in repe. c. Raynuitus, in verbo, & uxorem nonnunc à Adelsiam, i. num. 761. de testa. Bened. Capra, cons. cxlviii. cum ut præsupponitur, col. 2. versic. sunt & secundo. & Nicol. Perusi. in tract. de succ. ab inte. char. ij. vers. septima & ult. species, & iterum char. xj. col. 2. versic. de filiis spiritualibus. & Lud. Bol. in addi. Marhesal. in tract. de succ. ab intest. char. viij. in addi. incip. vltimus gradus, ver. quid autem in filijs. Quibus in locis Nicol. & Lud. addunt rationem, quæ ad hunc casum maxime pertinet, quia inter eos est quædam gratuita, sancta, ac spiritualis necessitudo, quæ nihil habet cõmune cum bonis istis externis, profanis, & temporalibus. Nec etiam excludit substitutum, ut asserit Bal. in authen. nisi rogati, col. penul. versic. sed tunc quæro. C. ad Trebel. quem sequuntur

sequantur Barb. in c. Raynaldus, col. 36. de testa. & Fran. Cur. senior in tract. de testib. in 30. conclusionem, ad fin. Phil. Fran. in c. j. in prin. col. ij. de cognat. spir. lib. vj. } Phil. Dec. consi. cccxcix. conclusionem, col. j. & Ioan. Campe. in tract. statutorum repellentium sceminas, in x. l. vbi hoc dicit sing. & Georg. Nat. in c. quamuvis, in ij. q. xliij. q. prin. de pact. lib. vj. & Carel. Corta qui id quocque dicit sing. in memor. incip. filius spiritualis, vbi hoc dicit obseruari in practi. & Do. Guil. Bened. in repe. d. c. Raynurius, in verbo, & vxorem nomine Adelsiam, nu. 761. & iterum in verbo, si absq. liberis moretur, nu. 10. ad fi. ext. de testa. } & Fran. Ripa, in l. ex facto. §. si quis rogatus, col. 12. nu. 43. ff. ad Trebel. } Quibus ego magis accedo, quam Barb. sibi contrario, & alijs semper nouarum opi. admodum cupido, qui scilicet in repe. l. cū acutissimi, col. 125. versu. faciat elegans & sing. C. de fideic. audenter asserit filij spiritualem excludere subditos. Et huc faciunt multa quæ diximus in præced. capit. de filio adoptiuo, videlicet fraudis facilitas, & liberorum appellatio, & quæ tradit Alex. consi. cxxv. visō themate præmissio, col. 2. versu. & dato quoddam statutum, lib. iij.

- 27 ¶ Et ego sanè in hac sum sententia, vt hæc l. nō procedat in filio spirituali: quāquā multa sunt quæ diuerſimodè videntur, veluti præferentia aut certè æquantia hanc cōiunctionem spiritualem carnali. Nam scribitur in c. j. in prin. xxx. q. ij. Ita diligere debet homo eum qui ipsum de sacro fonte suscepit, sicut patrem. Et gl. in c. seq. incipien. pyætacium, in verbo, multo magis, asserit arg. illius tex. patrem spiritualem esse magis diligendū, quā carnalem. Nec huic rei asserit præiudicium quod in d. c. j. scribitur, æquè esse diligendum. Non enim propterea remouet, quin plus sit diligendus. Subditque ea gl. paulò post, plus esse deferendū patri spirituali in exhibitione reuerentia, quā carnali. Et illam gl. dicit sing. Barb. in l. ij. col. 7. ff. de verb. obl. & in repe. d. l. cū acutissimi, col. 114. Licet huic sit affinis & alia gl. in c. qui dormierit, xxvij. q. ij. tradens affinitatē spiritualem maiorem esse quā carnalem. Propterea etiam dicit & alibi glof. in c. aut facta, in verbo, parentem, de pœni. dist. j. per tex. in d. c. pyætacium, non min⁹ puniendum esse qui interimit patrem spiritualem, quā qui carnalem. quem sequitur Alex. in addi. Bart. in d. l. diuus, & ibi etiam Hippo. Marſi. in fi. ff. de partic. Et sicut cognatio carnalis impedit matrimonium, ita & spiritualis, per totum tit. ext. de cog. spi. Imò plus impedit, si credimus Pan. qui in col. 4. ext. de purg. cano. tradit magis abstinendū esse à cognatione spirituali, quā à carnali, cū illa sit hac nobilior & dignior per d. c. j. & d. ca. pyætacium. Vnde, inquit, ecclesia Romana nunquam dispensasse legitur circa cognationem spiritualem, quamuis quotidie dispēset circa carnalem. } Id quod refert & dicit singul. Fely. in cap. ar. si clerici, ad fin. prin. de iudic. & Philip. Dec. consi. cccclxij. visā legitimatōne, col. j.

Autoris hac
de re opinio.

Non minus
puniendus est
qui interimit
patrem spiri-
tualem, quā
qui carnalem.

- 28 ¶ Ex his fit, quoddā quemadmodum filius non potest in ius vocare parentes naturales sine venia, ita nec patres siue matres spirituales, id est, susceptores ipsos, qui scilicet eos leuāt ex sacro fonte, vt suprà diximus. Quæ fuit sententia Guil. Cu. Bal. } Ang. Rom. Paul. Cast. Alex. & Ias. in l. generaliter, ff. de in ius voc. ipsius Ang. & Ful. in l. adoptiuū, per illū tex. ff. eo. } Phil. Fran. in c. postremo, col. pe. de app. & in d. c. j. de cognat. spir. lib. vj. Mart. Laud. in d. tractatu. de legitimatōne, vbi suprà, Ange. Aret. in §. pœnales, col. 4. versu. ex quo inferitur, & ibi etiam Ias. col. x. versu. nunquid ergo, & Ludo. Gomeſ. col. xj. versu. & omnia prædicta: } & Zazi. col. 2. } Insti. de actio. & D. Guil. Bene. in repe. c. Raynurius, vbi suprà in j. gl. nu. 765. & Alex. in l. j. in prin. C. de in ius voc. & Baptiztæ à S. Blasio, in tract. de acti. in c. j. actione. } Pari. à puteo in tracta. syndica, in verbo suspicio, col. vlti. } A quibus stat quod suprà diximus de exhibitione reuerentia, & quod item tradit Bald. in c. j. §. vlt. col. 4. versu. dubitatur tandem, rit. de prohib. feud. al. per Fed. quod cū reuerentiæ actiōnem furti excludat, non possit propterea quis patrem spiritualem actiōne furti conuenire, arg. l. non debet. ff. de dol. mal.

Filius non ud
cat spiritua-
les patres in
ius sine venia.
uide tamē nu.
36.

- 29 ¶ Et his conuenit quod voluerūt multi maximè authoritatis, posse recusari iudicem patrem aut filium spiritualem aduersarij. Nā in hac sententia est Spec. tit. de appel. §. nunc dicamus, versu. circa hoc autem, in ij. parte, & subobscurè in titu. de relat. §. qualiter, in ij. forma inci. sanctissimo & c. nouerit sanctitas vestra, &c. & Ioan. And. in c. Romana §. quod si obiciatur, & ibi Domi. col. pen. de appel. lib. vj. & in c. cū speciali, super iij. gl. & ibi etiā Imo. col. 8. & Panor. col. 2. versu. & pone exemplum, & Phil. Dec. col. 2. extr. eod. idem Imol. in ca. prudentiā, de offi. dele. Phil. in c. postremo, col. vlt. de appel. Firmia in tract. de epis. in iij. parte, lib. iij. col. 8. versu. secūda est, si cit cōpater. & in suo indice, in verbo compater, versu. xij. & Ias. in l. cū apertissimi, col. 3. C. de iudi.

Pater aut fi-
lius spiritua-
lis iudex re-
cusari potest.
uide tamē nu.
37.

- 30 ¶ Quin fuit & multi non minoris authoritatis, qui negant eos esse testes idoneos, & inter hos Bal. in d. l. generaliter, ff. de in ius voc. Fulg. in l. iij. §. prator ait, eo. tit. Saly. in l. testis idoneus, ff. de testib. per tex. in l. si quis alumnam, in fi. & ibi no. } C. de nupt. Alex. consi. cxliij. quoniā abunde, col. 2. versu. quidam etiam ex illis testibus, lib. 2. } vbi tamen negat, } & consi. xxxij. visō processu, colum. pen. versu. ad hoc etiam accederet, libr. iij. vbi etiam negat se in hoc facere magnum fundamentum. Phil. Fran. qui hoc dicit sing. in d. c. j. in prin. col. 2. de cog. spi. lib. vj. Mathæ. Affi. in consi. Siciliæ, inci. mores dissolutè viucentium, versu. xxx. } Steph. Bertr. consi. clxxvij. visō processu, nu. 13. lib. 2. }

Nec sunt tes-
tes idonei. ui
de nu. 38.

- 31 ¶ Sed & Ioan. Fab. in l. j. C. de alen. liber. asserit hos filios spirituales esse alendos. Quod & voluit Bald. subdubius tamen, in authen. nisi rogati, colum. vlti. versu. sed tunc ego quæro. C. ad Trebel. & sequitur Philip. Franc. qui id dicit nota. in d. capit. j. de cognat. spir. lib. vj. & Nicol. Perus. & ipse subdubius,

Hi filij etiam
alendi sunt.
uide nu. 40.

subdubius, in d. tracta. success. ab intest. vbi supra, { Barb. in repe. ca. Raynaldus, col. 37. de test. } & Cotel. Cor. qui id sing. dicit in memor. incip. commater. Fran. Cut. in tract. de test. cōclū. xxx. ante fi. & Budæus vir nunquam satis laudatus, in lib. 1. de philologia, vbi scribit proditū esse quandam actionem honorariā ad eorum nutritionem, si egeant. { & Franc. Ripa in d. lex factō. §. si quis rogatus, col. 12. dñi. 43. ff. ad senatuf. Trebel. & Ludo. Goz. consi. xij. in hac causa, col. 2. nu. 18. }

- 32 ¶ Nec etiam prætereundum quod ab eodem Io. Fab. proditum est in §. sunt præterea, vers. sed & si quis, col. 1. Instit. de actio. quōd huiusmodi personæ nō possunt conveniri, nisi inquantū facere possint, quemadmodum nec parentes & filij naturales, de quibus ibi, & hoc nuncupatum sequuntur Ioan. Plat. & Ang. Aret. ibi, col. etiam uterque prima.

33 *Mulier commater potest accusare occisorem sui commatris.* ¶ Nec illud item quod scribit Bal. in l. j. col. 12. vers. sed an commater, C. qui accu. non pos. quōd mulier commater potest accusare occisorem sui commatris, tanquam in l. facies censetur prosequi suorum iniuriam, quamvis id nulla lege aut decretali, ut ipse subdit, cautum reperiatur. & hoc sequitur { Rom. loquens de filia spirituali, in l. quamvis, col. vlt. ff. de in ius voc. } Io. Ana. in c. cum dilectus, col. vlt. ext. de accu. { Alex. d. cōsi. 34. vbi supra, lib. iij. Bernar. Laud. in add. Alber. Gand. in tit. qui accu. possunt, col. j. } & Ias. qui dicit sing. in d. lapertissimi, col. 2. vers. sexta causa. C. de iudi. & in d. l. generaliter, col. j. ff. de in ius vocan. licet utrobique mendoſe citet Bal. in tit. C. vnde vi. & Cotel. Corta, qui & hoc dicit sing. & memoria dignum, in d. memor. incip. commater. { & Steph. Bertr. d. consi. clxxviii. lib. ij. } Compatriſ autem vitur vocabulo in hoc significatur, ut illud obiter dixerim, Laurent. Valla, vocabulorum obseruator religiosissimus in Barptolomæum Facium. }

34 *Cōiunctio spiritualis non minus habet virum, quam carnalis.* ¶ Quid quōd pulchrè Pau. Cast. consi. ccxv. viso supraſcripto puncto, & contentis in eo, col. 4. vers. & confirmantur prædicta, lib. j. respondit, quōd sicut qui promittit alium defendere aduersus omnes, non intelligitur promittere aduersus se & suos, per not. in c. petio, extra de iureiur. cum similita nec contra compatrem, cum non minor sit hæc coniunctio, nec minus habeat virum, quam carnalis. Et sicut paritur ei qui recepat bannitum cognatum, l. ij. ff. de recepta. ita & qui compatrem, eadem ratione. Que sing. sunt notanda vix omnia alibi ea reperies.

35 *Quomodo cōiunctus pro cōiunctio admittatur sine mātā dato.* ¶ Sed hæc certè minime obſunt priori ſententiæ, etiam si omnia vera eſſent. Nam non cōcludunt ad casum legis nostræ, sicuti nec ad alios, in quibus est diuerſa ratio. Nam & videmus quōd licet cōiunctus pro cōiunctio admittatur sine mandato, non tamen huiusmodi personæ quibus cū est nobis cōiunctio ſpiritualis aut aliā ciuiliſ tantū admittuntur sine mandato, ſecundum Archi. in c. ſtatutum. §. cum autem, de reſcrip. lib. 6. Hoſt. in ſumma eiusdem titu. §. que poſſunt, col. 26. vers. nunquid canonicus. Io. And. & Pan. in c. vlti. de procu. Ioan. And. & Domi. in c. nonnulli, & ibi latè Fely. in §. sunt & alij, col. 17. vers. limita tertio, extra de reſcript. Ant. in c. ex parte decani, co. tie. Imo. in clem. religioſus, col. j. per illum rex. de procu. idem Imo. & Anto. in c. cum M. Ferra. { & ibi quoque Panor. } col. 3. nota ſemper hoc dictum, & ibi latè etiam Fely. col. 7. vers. in ea gl. ibi habebat, extra de conſtit. vbi ipſe Fely. etiam intelligit de hac cōiunctioe ſpirituali, de qua nunc loquimur, dum dicit quōd licet quantum ad ius reuerentiali non minus conſideretur cōiunctio ſpiritualis quā carnalis, per dictum cap. pyctatum, tamen quō ad alios effectus nō conſideratur, quod multum facit ad casum de quo priuatim hic loquimur, adducitque Fely. & alios concord. quos ibi videre poteris. Cui addes Iaso. idem tenentem in l. { exigendi, } col. 3. vers. xij. C. de procur.

- 36 ¶ Nec tamen omnino indubitatum est, quod ſuprà dictum est, ſilium ſpiritualē non poſſe vocare patrem & ipſum ſpiritualē in ius ſine venia: quando eius rei cōtrarius teneat Io. Fab. cuius maxima est authoritas, in d. §. pœnales, vers. & in cum, in prin. vbi id negat iure cauere,ideo non neceſſe eſſe veniam petere, licet curialiſ, ait, ſit, ut petatur. { Roma. ſibi contrarius in l. ſed eſti hac. §. prætor. ff. de in ius voc. }

37 *Verum reuſatio iudicis cōpatris tui admittatur.* ¶ Nec mirum eſt quod de reſolutione iudicis ex hac cōiunctioe diximus, quando legis cauſa faciat reiici iudicem, ut nō in c. inſinuāte, & in c. cum R. canonicus, ext. de offi. deleg. { & cū ſi. } Quam & hoc quoque dubium eſſe aſſerit Io. And. quem ſuprà pro contraria ſententiā adduximus in d. c. ſi Romana. §. quod ſi obicitur, de appel. lib. 6. Bened. autē in repeti. c. Raynultius, in verbo, in eodem teſtamēto relinquens, le. ij. nu. 20. ext. de teſta. dicit iudicem compatrem tuum demum reſuſari poſſe, ſi ex more patriæ tanta ex ea re conſurgat amicitia ſicuti ex cōſanguinitate inter propinquos, quod ſcilicet ſcilicet amicitia magis in ea re conſpicitur, quā ſimplex compatritas. Illud autem ſcio, hæc reſolutionem non admitti in ſenatu Pariſienſi. }

38 *An filius ſpiritualis ſit idoneus teſtis in cauſa cōmatris.* ¶ Sed quod dictum eſt de teſtibus, nō eſt verum, ſi credimus Bar. conſi. xcij. in quaſtione vertente inter dominum Simonem, col. 3. vers. nec ob, quōd ipſe eſt, & idem voluit Bal. ſibi contrarius in l. parentes, col. 2. vers. quarto igitur vtrum, & ibi etiam Sal. ſibi item cōtrarius, C. de teſti. { idē Saly. & } Flor. in d. l. teſtis idoneus. ff. eo. Rom. Alex. { ſibi itē cōtrarius, Soci. } & Iaſin. d. l. generaliter, ff. de in ius vocan. { Io. Plat. in §. teſtes, Inſtit. de teſta. } Io. Ana. in c. cum dilectus, ad fi. ext. de accuſa. Albe. non ille quidem Roſar. ut vulgus putat, ſed alius cognomēto Maleta, ut videre licet ex Phil. Dec. cōſi. xliij. cuius ſuperſcriptio incipit, an reus, col. vlti. Is, inquam, Alb. in tract. de teſtib. in j. parte. j. partis. col. 8. in parui, vers. ſed quid erit de patre ſpirituali. Alex. in addit. Bart. in ſin legibus, ff. de teſtib. & conſi. xlij. in cauſa & lite vertente, col. vlti. vers. ſic, nec obſt. quōd vnus, lib. ij. & conſi.

& consi. cxxv. vifo themate, col. ij. lib. iij. & clxxxvj. vifo processu causæ vertentis, col. ij. versu. non obstat etiam si diceretur lib. vij. Fran. Aret. in c. cum oporteat, col. iij. de accusa. Cora. consi. lxj. vifa copia, col. iij. versu. oftenso itaque lib. iij. Cepol. causiulium consi. v. in questione vertente inter Ser Nicolaum, col. iij. versu. nec etiam ex eo. Fel. in c. cum nuntius, col. j. versu. & inquantum, extr. de testi. las. in d. l. apertissimi. C. de iud. & in d. §. p. nales, vbi suprâ. (Caro. Rui. consi. lxxxj. vifo processu, col. vij. nu. 19. lib. ij.) D. Guil. Bene. in repe. d. c. Raynutus, in verbo, & vxorē nomine Adela- siam, versu. 767. de testam. Lanfran. Ori. in repe. c. quoniam contra falsam, in materia testium, char. xij. quo loco disputat de testimonio parentum in causis filiorū, extr. de proba. & D. Aufertius in tract. de probationibus testiu, in litera P. versu. pater spiritualis. (S. Viglius Phrysius in v. pater, in glo. j. in fi. Instit. de testa. Steph. Bertr. sibi contrarius, consi. ccc. nobilis, paulo ante finem, lib. ij.)

De eadem re.

32 ¶ In hac doct. vanitate sequendum esse arbitror quod tradit Firmus in suo repet. in verbo, compa- ter, versu. xiiij. non omnes esse repellendos, fed eorū fidem minui quod & ante illum voluit Ful- ge, consi. xj. emphyteuta interquisito domino, circa med. & idem quoq; voluit Alex. consi. 237. per se- ctis his, col. vlt. versu. & posito, lib. vj. Quibus accedens Phil. Dec. illos tamen non memorans, in c. cum specialis, col. ij. versu. tertio ab. concludit, extr. de appel. post vtrāq; illam op. relata concludit hoc esse relinquendum arbitrio iudicis. Et huius sententia esse videtur Alciat. dum simpliciter scribit in l. j. in prin. C. de in ius voc. hos non esse testes omni exceptione maiores, in qua etiā sen- tentia videtur fuisse Fran. Cur. in d. tract. de testib. conclu. xxx. vbi tamen tam obscurus est, vt vix intelligas quam in partem inclinet. (S. nouissimē Fran. Rip. in Ladmonendi, nu. 181. ff. de iurci.)

40 ¶ Quod autem postea dictū est de alimentis huiusmodi filius spiritualibus præstandis maior pars eorū quos in id citauimus, subdubitanter, vt iam diximus, loquuntur, prout etiam expendit D. Guil. Bened. qui & contrarium sentire videtur, in repe. d. cap. Raynutus, in verbo, & vxorem no- mine Adela siam, num. 767. de test. vbi & ipse negat in eis habere locum authen. res quæ. C. com- mun. de leg. Negat item eos habere legitimam in bonis patrum spiritualium. Ac ne dotandam quidem filiam spirituale, & in vniuersum omnia iura parentum & liberorum in eis locum non habere, præterquam reuerentia, constanter affirmat.

An alimenta filijs spiritua- libus sunt præ- stando.

41 ¶ Vnum autem non omiserim in hac tractatione coniunctionis spiritualis minimē contemnen- dum, licet nihil ad casum nostrum pertineat, sed quoniam est in vsu quotidiano, hanc scilicet con- iunctionem non posse contrahi per procuratorem, ex sententia Archid. Io. And. & Phil. Franc. in c. j. de cog. spir. lib. vj. & eundem Archid. in c. ad limina. xxx. q. j. & in c. non plures, de conse. dist. iij. Io. And. in c. potest quis, de reg. iur. lib. vj. in Merc. Fed. Senen. consi. xv. questio talis est, syndicus Bart. Ang. Imol. Pau. Cast. Alex. Franc. Aret. & recentio. in l. Gallus. §. forsitā. ff. de libe. & posthu. Alb. in rub. C. de procur. & in suo repet. tum in verbo, compatentitas, tum in verbo, impedimen- tum, Bal. in l. si quis alumnam. C. de nup. Anto. subobscurē, dū se remittit ad Io. And. in c. veniēs, extr. de cog. spir. (S. in c. per venerabilem, col. xvj. versu. & per hoc inferitur, qui filij sunt leg.) Ro. sing. huj. quæro an filiatio. (S. Io. Corseri. in decisi. tholo. & ibi Aufert. in addit. illius quest. clvj. an cōpaternitas, Fel. in c. ex parte decani, col. v. versu. amplia secundo, de rescrip.) Car. Cotta in me- moria. incip. statuta quod bannitus. Quamquam contrarium tenuit Bald. sibi, vt aliis semper con- trarius in leg. j. §. ne autem. col. vlti. versu. quæro solet. C. de cad. tol. vbi dicit id de consuetudine obseruari, & Card. Flor. qui & id dicit. & Panor. post Martin. Sil. præceptorem Ioan. And. in cap. j. de cog. spir. & ibi quoque Card. Alex. qui & hoc dicit consuetudine obseruari, sicut etiam dicit Raph. in d. §. forsitā. & Angel. Aret. in §. illud, col. ij. versu. quæro hic de questione, Instit. de nup. An autem procurator ipse efficiatur compater, & an id fieri possit per nuntium, vide per recen- tiores in d. §. forsitā, & per omnes in d. c. veniens.

Spiritualis cō- iunctio an pos- sit contrahi per procuratorem.

42 ¶ Similiter nec aliās fisci filij reuocant donationem: verbi gratia, monasterium, quod is qui dona- uit, ingreditur, vicem liberorum obtinet, vt plerisque videmus placere, per tex. in §. sed & hoc præ- senti, in auth. de sanctis. epif. vnde deprompta est authen. nisi rogati. C. ad Trebel. & in d. c. in præ- sentia, de proba. Et id quidem vsque adeo, vt Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua, versu. clivj. scripse- rit, quod si quis adiecit feudum pro se & filiis suis, & postea ingreditur monasterium, feudum transit in monasterium, de quo tamen tu vide Imo. Pano. & recentiores in d. c. in præsentia. (Bal. & Aluarot. in c. j. tit. de milite vasa. qui ar. bellica depo.) Imo plus voluit glo. in l. si ita quis pro- miserit. §. ea lege, in verbo, interest. ff. de verb. oblig. quod prohibuit alienare emphyteusim, potest tamen alienare in monasterium, ipsum in ea re instituendo, tanquam in suum hæredem, cum sis loco suorum, per d. §. sed & hoc præsentia. Et ita vult ea glo. quod etiam in certa re monasterium habeatur loco filij, quam ad hoc dicit sing. Bal. in c. cum in magistrū, extr. de elect. & in c. pen. col. i. ext. de præscrip. & eam quoque sequitur ipse Bal. consi. cclij. casus talis est, col. ij. lib. iij. & consi. cccxxvj. super puncto præmissi, col. ij. versu. in contrarium facit, lib. iij. sequitur item & cōmeu- dat Petr. Anch. consi. clxv. questio talis est, col. j. & consi. cccxx. quidam Ser Antonius, col. iij. versu. hoc præmissi, (S. Imo in c. in præsentia, col. pen. extra de proba.) Sed & est monasterium tanquam posthumus, vt dicit ipse Bald. in l. filius a patre, §. j. & ibi etiam Imol. ff. de hæredib. in- stituen. Ideoq; reuocat testamentum prius factum, vt probat tex. in authen. si qua mulier, & ibi glo. Petr. Cyn. Paul. Cast. & alij recentiores. C. de sacrosanct. eccle. Bald. consi. ix. mulier fecit testa- mentum, lib. v. Fed. Senen. consi. clxv. glo. referunt in dubium. Imo in l. j. col. vj. ff. de testa. & in d.

Si filij liberi nō reuocant ex hac lege. An monaste- rium.

Monasterium est tanquam posthumus.

c.in praesentia,& ibi recentiores,qui concor.adferunt.& Rom.confli.ccxxyj.oppositionem hanc, per totum.Bened.Capra.confli.cxlviij.in nomine domini,vt cum praesupponitur,cum si,quod tamen non simpliciter procedit, sed cum distinctionibus per eos in d.lois adscriptis.

43
Monasterium
nō reuocat do-
nationem fa-
ctam ante in-
greſſum ex
hac l.

¶ Tamen indistinctum & sine vlla distinctione monasterium in casu l.nostrae nō reuocat donationem factam ante ingressum, vt expressē voluit solus antiquiorum, quorum nunc meminerim, Alb.Rosa.in hac ipsa l.col.vlt.versu. nē quaro si aliquis, vbi tamē ad hoc nihil aliud allegat, quā quod hae l.habet locum in veris filiis, non in fictis, & ex recentioribus idem firmat Fran.Are.in l.j.col.vij. ff. de testa. per tex. in d. illud, iuncta gl.in auth. de monach. las. in auth. si qua mulier, col. vij. versu. si enim testator. C. de sacro. eccl. etiam per tex. in d. illud. & nouissime Sebast. Sap. qui neutrum illorum allegat, in addi. Panor. in c. vlt. col. ij. ext. de prob. & Fran. Rip. hic in xxxiij. allegans tantum Albe. & Fel. in d.c. in praesentia, vbi tamen Fel. de hac re nihil dicit. Fran. Cur. iunior in l.j.col. iij. nu. 9. C. de pact. qui & vnum Fely. vbi supra citat. Et idem videatur voluisse Bal. post Mar. Sil. in auth. nisi rogati, col. vlt. versu. denuo pone donauit. C. ad senatuscon. Trebel.

44
Eiusdem com-
probatio.
Fictio non ha-
bet locum in
contractibus.

¶ Et tu quidem hoc confirmas, vltra ea quae diximus in praecedentibus casibus. Nam fictio non habet locum in contractibus, in quibus ibi stricta & propria interpretatio, vt dicit Bal. in l. filium, col. j. versu. ita not. quod monasterium. ff. de his qui sunt sui vel alic. iur. & in addi. Spec. vbi supra, in d. versu. clij. per hoc reprehendens quod supra ex ipso Spe. diximus, t & Fed. Senen. confli. clxxij. ego putarem, vbi ex hoc dicit, quod in statutis monasterium non venit appellatio filij, nec hæredis. Imo. & Alex. in l. j. lex Falcidia. ff. ad leg. Falcid. Igitur cum ex hac l. reuocetur donatio per naturam liberorum, propterea quod censetur hic tacita appositā à donante conditio reuocandi, si ipse liberis postea suscipiatur, vt supra latē diximus in praefatio. l. nostrae, versu. vj. incip. hinc dicunt plerique omnes. certe ea debet intelligi de veris & naturalibus filiis, non de fictis, ne magis operetur tacita conditio quā expressa, contra leg. qui ad certu. ff. locati. & l. filio, de libe. & posth. eum simil. Et id quidem bene facit ad id quod supra diximus de adprouis & spiritalibus filiis.

45
Substitutio ja-
cta in tempus
filiorum intel-
ligitur de ve-
ris filiis non
fictis.

¶ Sed & facit quod scribit Pau. Cast. confli. xxx. super puncto isto, in prin. lib. j. quod substitutio ita facta, si institutus decesserit sine filiis, intelligitur de veris filiis, nō de fictis, ar. d. l. vlt. C. de his qui veni. ar. a. impe. & l. fancimus. C. de nup. quod & supra latē diximus. Subditq. illos dici veros, qui nascuntur secundū naturam, fictos verō qui suscipiuntur secundum iuris fictionem: vt hinc plenē intelligas monasterium esse fictum & impropiū filium, vt etiam expressē tenet Bal. in l. cum acutissimi, col. j. versu. quero quid si pater. C. de fideic. & in l. fideicommissum. ff. de condi. & demon. & confli. cxxyj. quidam Ser. Petrus in ij. dubio, lib. v. & Cep. causarū ciuiliu confli. xxxvj. quidam habens feudum, col. ij. in fi. & las. in d. l. si ita quis promiserit. col. iij. versu. tertio habes. ff. de verbo. oblig. & aperte intelligunt omnes qui dicunt monasteriū haberi loco filij, quae verba improprietatem & fictionē denotent. Iuris ciuilis. ff. de condi. & demon. & not. Bart. in l. si is qui pro emptore, col. v. & iterum col. xv. ff. de vsu. & in l. si maritus, s. j. ff. de adult. Bal. in prima consilij. ff. in fin. prin. & confli. cccxxij. cuius initium est, verba Dyn. col. ij. lib. j. cum si. Et si aliter intelligerent aut dicerent, videlicet monasterium esse verum filium, nemo, opinor, tam sanæ mentis est, qui illis crederet.

46
Quomodo mo-
nasterium ha-
beat loco
filij.

¶ Imō verō quod habeatur loco filij, procedit in vltimis tantū voluntatibus, in quibus loquuntur iura ad id allegata, non etiam in contractibus, secundum Specu. sibi contrarium in eodem tit. de loca. s. nunc aliqua, versu. cxx. quem refert & sequitur Bal. in d. l. filium definimus. ff. de his qui sunt sui vel alic. iur. Salyc. in d. authen. nisi rogati, vbi & hoc dicit tenuisse Ricar. & Anto. in d. c. in praesentia, col. vij. de proba. las. in l. pactum inter heredem, col. j. versu. quarto quia in vltimis. ff. de pact. & in l. quae de legato, col. ij. versu. nonō in contrarium facit. ff. de leg. j. Non item in sententiis, quod eleganter respondit Angel. confli. cccxxv. ex quo dictus Albertus. Sed nec semper in vltimis voluntatibus, verū in casibus tantū expressis, & ad hunc finem & effectum, vt excludatur qui substitutus est sub conditione, si decesserit institutus sine liberis: in quo tantum casu loquuntur text. supra allegati, vt voluit Bald. in d. l. filium definimus, quo loco supra citauimus. & in d. authen. si qua mulier, in lij. not. C. de sacrosanct. ecclesi. & in d. authen. nisi rogati, col. ij. & vj. & Fulgo. qui id eleganter probat, consilij. quoniam superius. & Panor. in d. c. in praesentia, col. v. versu. not. secundū principaliter, & ibi quoque recentiores.

47
Qui teneant
monasterium
nullo casu ha-
beri pro filio.

¶ Sed & sunt qui constanter negant monasterium vllō casu haberi pro filio, & in iis Bartol. in d. auth. si qua mulier, in duobus locis. & in d. auth. nisi rogati, post Ricar. Mal. ibi, & vtrōq. ferē omnes doct. post eum & rursus idem Bart. in l. si ita quis. s. is cui. ff. de leg. j. & Anto. in d. c. in praesentia, col. xij. Ro. in l. stipulatio hoc modo excepta. ff. de verb. oblig. & Calc. consilij. vij. quia à me questum est, col. xij. versu. imō secundum veram op. vbi & alios allegat. & iterum consilij. xxj. ista questio habet tria dubia, col. iij. versu. modō non q̄bit, atque etiā consilij. lxxvj. magister Toninus, col. ij. & Barb. qui id latē probat, consilij. xij. clementissimi, col. vij. versu. praeterea facit ad praedicta, lib. j. Nec id, inquit, aliquo iure probatur. Nam quod scribitur in d. c. in praesentia, non dictum est à Papa statuente, sed à parte allegante, vt ibi etiam omnes penē recentiores annotant, & ante eos Ang. consilij. lxxx. hae questio subtilis est, col. ij. versu. confirmatur hoc. Ideoq. ius nō facit, vt voluit Io. And. in c. dilectio, col. ij. in verbo, iuramento, & iterum in verbo, quem certū numerum, & ibi quoque ceteri scriptores, ext. de praeben. Et quod plus est, non ibi dicitur, quod sit loco filij, sed

sed hæredis, quod est multum diversum. Id quod etiam expendit Bartol. in d. authen. nisi rogati. Cæterum d. s. sed hoc præfenti, non id probat, ad quod alij allegant: sed magis contrarium, dum dicitur, quod conditio liberorum habetur pro non scripta, si quis ingredietur monasterium. Si enim monasterium haberetur loco liberorum, conditio haberetur pro impleta. Id quod etiam annotat Bart. consi. omnium primo, Parmensis, versu. quartò. & Salyc. in authen. si qua mulier, col. j. versu. redeo ad questionem. C. de sacrosan. eccle.)

- 48 ¶ Tamen hic illud postremo notato, quod licet monasteriū non totum reuocet vi huius l. tamen ex alio capite reuocabit vsque ad legitimā, vt expresse & not. consuluat Bald. non semel, primum scilicet consi. xviii. notissimum est quod ratione, in iij. dubio, lib. j. & iterum consi. cxxv. cuius caput est punctus quidam donauit, in si. lib. v. quem videas cum usque diximus supra in verbo libetis, in ea questione qua tractauimus de donatione facta ecclesie. Sed hoc tamen non admittit Franc. Rip. hic. quest. xxxv. vbi citat Bald. in priori illo loco tantum, eiusque rationibus respondet. Nam Bald. dicit monasterium tanquam filium reuocare debuit bonorum subsidium, & allegat d. authen. si qua mulier. Nam non verum est, inquit Ripa, quod monasterium sit loco filij. Nec d. authen. procedit in donatione inter viuos facta ante ingressum, per d. s. illud, in authen. de monast. Sed tu de hoc vide per Salyc. & recentiores in d. authen. si qua mulier. & Deci. quem ipse Ripa citat, consi. xxxj. cuius superscriptio incipit, quando valeat renuntiatio, col. ij.

Virum monasterium ex alio capite donationem reuocet usque ad legitimam.

- 49 ¶ E X his item quæ diximus, satis constat alumnos, quos scilicet nutrices propriis vberibus aut alij educant, post donationem alteri factam non facere locum huic legi. Nam licet nutrix sit veluti altera mater, vt aperte patet ex illis Plauti versibus in prologo Menechmi,

*Ad eo forma simili pueri, vt mater sua
Non internosse posset, quæ mammam dabat:
Neque adeo mater ipsa, quæ eam pepererat.*

Cui concinit & illud

Virgilij lib. viij. Aeneidos, de lupa loquentis, quæ Remi & Romuli nutrix fuit,

*Illic penus omne future
Stirpis ab Ascanio, putatque in ordine bella
Fecerat, & viridi satam Mauortia in antro
Procubuisse lupam, geminosque hinc vbera circum
Ludere pendentes pueros, & lambere matrem*

{ Impandis.

Quo tamē in loco Seruius matrem, inquit, quasi me matrem, cuius affectum pueris exhibebat. Et apud Homerum illum nature peritissimum, Eutimone nutrix Penelopes, ipsam Penelopem filiam appellabat, lib. xvij. Odyssæ,

Alumna filia dicitur.

Ναι δὲ τὰς γὰρ τὴν αἰσὶν τῶν ὀφθάλμων ὡς πατρὸς.

Et lib. seq. Euryclæa Vlyssē, quem & ipsa suis vberibus enutrierat, filium quoque vocat,

{ Ἡ μάχ' ὀφθαλμοῦ ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς. Et paulò post,)

τῶν ὀφθάλμων ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς.

{ Et iterum lib. xxij. eiusdem operis,

Ναι δὲ τὰς γὰρ τὴν αἰσὶν τῶν ὀφθάλμων ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς.

Iterumque:

τῶν ὀφθάλμων ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς.

Sicuti & Telemachus Vlyssis ipsius filium lib. ij. eiusdem operis,

τῶν ὀφθάλμων ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς.

Et iterum lib. ix. eiusdem operis,

Ναι δὲ τὰς γὰρ τὴν αἰσὶν τῶν ὀφθάλμων ὡς πατρὸς ὡς πατρὸς.

Quin & lib. xxij,

statim circa initium eandem Penelopem quoque filiam nuncupat, utpote uxorem sui alumni,

Ἐγὼ πενελόπειαν ὡς πατρὸς τῶν ὀφθάλμων.

{ Et alibi sepe in eodem lib. Et his concinens diuus Paul. ad Thessal. 2. Tanquam si nutrix foueat filios suos. Nam & lib. iij. Esdræ, cap. 1. Nonne ego vos rogavi vt pater filios, & vt mater filias, & vt nutrix paruulos suos vt essetis mihi in populum, deo, & cap. seq. Paruuli illi vocantur filij ipsius nutricis cum dicitur, nutrix bona nutri filios tuos.)

Mater pro nutrice.

- 10 ¶ Ve non immerito Nonius Marcellus vir significationis verborum scientissimus, matrem pro nutrice plectrique accipi tradat, (strictus auctoritate Plauri, vbi supra.) Ex quo & Alciatus in l. vi. in verbo, matris C. de in ius voc. existimat, & alij nonnulli, patrem ac matrem à Græcis *πατέρα* & *μητέρα* dici à *πά* & *μα*, quæ sunt voces infantium, & verbo *τρέφω*, id est, scruo, quasi pueros ipsos seruantes, quod est commune & nutricum & alumnorum, vt non abs re patres quoque & matres appellari possint & debeant. Hincq; negat ipse Alciatus alumnium posse vocare in ius nutriticem aut etiam alium educatorem sine venia. In idque etiā trahit tex. in l. ff. de obseq. à liber. & liber. p. vbi hæc verba adscribuntur in §. vlt. Indignus militia iudicandus est, qui patrem & matrem, à quibus se educatum dixit, maleficos appellauerit. Nam nomine patris, inquit Alciatus, & matris, etiam educatorem ibi intelligendum esse arbitror, ne illa verba, à quibus se educatum dixerit, superfluant. Qui tex. quantum ad id faciat, ceteri diiudicent.

Alumnus an possit in ius vocare educatorem sine venia.

- 11 ¶ Ego verò scio horum aliorum altricumque amorem & affectum non nunquam æquare arque etiam vincere naturalium parentum amorem. Quam rem & Papinius lib. ij. Sylvarum in Epicædio in Glauciam Melioris, multis versibus prosecutus est, quos non grauabor hic annexere,

Altorum & altricū amor in alumnos.

*Fas mihi sanctorum venia dixisse parentum,
Tuq; oro natura sinas, cui prima per orbem
Iura animis sociare datum: non omnia sanguis
Proximus, aut serie generis demissa propago
Alligat, interius nova saepe accitq; serpunt
Pignora connexis: natos genuisse necesse est.
Hac legisse iuvat, tenero sic blandus Achilli
Semifer Hæmonium vincebat Pelea Chiron.
Nec senior Peleus natum comitatus in arma
Troica, sed caro Phoenix hærebat alumno.
Oprabat longè reditus Pallantis ouantis
Euander, fidus pugnas spectabat Acetes.
Cumq; procul nitidu genitor cessaret ab astru,
Fluctuq; volucrum comibat Persea Dyctiu.
Quid referam altricum victos pietate parentes?
Quid te post cineres, deceptaq; funera matris
Tutius Inoo reptantem pectore Bacche?
Iam secura parens Tuscu regnabat in undis
Ilia, portantem lassabat Romulus Æcam.*

Et subiungit docens non id tantum obtinere in animantibus:

Vidi ego transectos alieno in robore ramos

Altrius ire sui.

¹² ¶ E diverso quoque alumnus pro filio à probatissimis scriptoribus vsurpatur, vt tradit Nonius Marcellus in id referens illud Virgilianum lib. vj. Aeneidos,

Necnon & Tityon terra omnipotentis alumnum.

{Sunt qui legunt, vt illud obiter dicam, omniparentis.} Quo etiam in loco Scruuius interpres scribit Tityon ipsum secundum aliquos filium terræ fuisse, secundum alios à terra nutritum, ideoq; Virgilius elegisse verbum alumni, quo vtrunque significaret. {Homerus autem à quo Virgilius eum verbum accepit, filium esse dicit lib. Odyssæ vij.

ἄγον, ἱποπόλεος τισὺν γαῖνός ῥόν.

Et iterum lib. xj. eiusdem operis:

ὃν τισὺν ἱδὸν γαῖνός ῥιπιδότος ῥόν.

¹³ ¶ Sed & socii in nostris legibus multa specialia fauore nutricum & alumnorum esse statuta. Nam primum minor viginti annis, qui aliàs manumittere seruum non potest, potest tamen nutricem, educatorem, & alumnum, sicuti & patrem, & matrem, filium, filiamve, fratrem, sororemve. Si minor, cum iij. seq. ff. de manu. vind. & §. eadem lege, versu. iuste autem. Insti. qui manu. non lic. vbi ex hoc not. Ang. Are. quoddam nutrix & alumnum æquiparantur aliis coniunctis sanguine. Subdiq; alumnum esse de familia, per tex. quem dicit sing. in l. sancimus. C. de nup. In quo memoria lapsus est. nam quauis in eo. tit. sint duæ lleius initij, neutra tamen earum hoc dicit, credoq; illum voluisse allegare. Si quis alumnam, illo eodè tit. de qua statum aliquid dicemus. Sed vt redeamus ad alia, nō omnes mulieres possunt suspectos tutores postulare, sed ex solæ quæ pietatē necessitudinis ductæ ad hoc procedunt, vt puta mater, nutrix, & avia, tex. est in l. j. sequens. ff. de f. suspect. tuto. Et alibi lex facit similem matri alumnum, qui pupillum instituit; q; in tutore dando prospicere voluit. l. Nefennius. §. similis est matri. ff. de excus. tut. Et educatores possunt petere tutores dari. l. si minores, quæ est ij. (in prin.) ff. qui pet. tut. Et alumni capiunt legata ex testamento imperfecto, & minis solenni. l. in testamento. ff. de fideicō. liber. qui tex. nuncupatim loquitur de alumno, licet glo. & alij trahat ad alios amicos: de quo plenè diximus supra in verbo, libertis, nu. 103. sed illud. Et pater non potest reniti quin filia nubat filio eius qui eam educavit. l. patrem. C. de nupt. Et non potest alumnum cum à quo educatus est accusare. l. iniquum est. C. de iis qui accusa. non poss. Et in generali obligatione non veniunt alumni, vt quos non est credibile pignori specialiter datos fuisse. l. j. C. quæ res pign. oblig. poss. t. & l. denique. C. de pign. Et qui alumnum suum retinet, non minis tenetur quam qui & suum filium retinet. l. iij. §. si eum, in princ. iuncto versu. proinde. ff. de libe. homi. ex lib. Et facit text. in l. alumna. ff. de ad. leg. vbi quispiam in suo testamento alumnam suam admodum commendat. t. & in l. alio. & l. à filio, in princ. & in l. Strichus, in princip. ff. de al. legat. & in l. à filia. §. j. ff. ad S. C. Trebel. & in l. quedam cum filium. ff. de verb. obligat. t. & l. Lucius. §. Titius testamento. §. Lucius. ff. de leg. ij. & in l. vxorem. §. Scium. ff. de leg. iij. vbi testatrix quedam anteponit alumnum suum filio tratis, t. & in l. quæritum. §. prædia, & in l. qui habebat. §. peto, eod. titu. & in l. his verbis. §. alumno, eod. quoque titu. & in l. qui vxori. §. idem testator. ff. de aur. & arg. leg. & in l. pen. §. vlti. ff. de proba. & in l. codicillis. §. Stricho. ff. de annu. leg. & in l. liberto. §. Largius. ff. eod. titu. t. & l. Titio centum, in princip. ff. de condit. & demonstr. & l. Seix. & l. prædia, in principi. ff. de fund. instru. t. & l. codicillis. §. j. ff. de vfu, & vusu. & legat. & l. legem. C. de pact. & l. j. C. de pact. conuen. Nimirum ob hunc tantum amorem & affectum nutricum & alumnorum (hæc & alia quoque rationes adferantur) decreta sumorum pontificum interdictum est, ne Christianæ mulieres sint nutrices infantum iudeorum

Decretis sum-
morum pon-
tificum intra

iudeor

Iudæorum, cap. Iudæ, le. ij. & cap. ad hæc, & cap. etsi Iudæos, extrâ de Iudæ. Nec id quidem tantum in domibus ipsorum Iudæorū, quod omnes asserunt, sed nec alibi quoque ex sententia Io. Ana. Maria. Socin. & Fely. in d. e. ad hæc. Nam tex. in d. e. & si Iudæos, loquitur generaliter, & de testatur Iudæorum familiaritatem, quæ quidem maxima est inter nutrices & alumnos & eorum parentes. Licet in hoc dicto vltimo contrarium tenuerint glo. Ioan. And. Card. Flor. & Panor. in d. e. ad hæc. Ex lege autem Mosæica non licebat coire cū nutricibus, si credimus Iosepho lib. antiquitat. Iudaica. ij. nec id tamen in sacris Bibliorum libris cōperi. Et ex his multa quæ in priori editione anni 1535. vsurpauit Franc. Balduinus vir vtrique doctissimus in suis Instit. comment. tit. quibus ex cau. manu. non licet, in verbo, nutricem & educatorem, quod ob id tantum dicere volui, ne quis ea me ab illo suffragatū fuisse existimet. faciant & multa quæ diximus de amore nutricum & alumnorum, in tract. nobil. {cap. xx. nu. 8.} incip. Plutarchus quoque, & seq.}

54 ¶ Verum quia isti nutrices & nutrices non patres sunt, aut matres propriæ, ac merè naturales, sed tantum vicem patrum matrumque obtinent: quod & Seruius enarrans illud Vigilianum suprà citatum, apertè ostendit, cum scribit, matrem, quasi matrem, cuius affectum puens exhibebat, & est optimus tex. in l. si quis alumnam. C. de nupt. vbi de alumna loquens, his verbis vtitur, Nec enim homo sic impius inuenitur, vt quam ab initio loco filix habuit, &c. quæ verba impropriatatem denotant, & fictionem, non veritatem, vt per Bald. in proœmio. ff. in prin. col. vlti. cum simi. vnde & nutrices sunt testes idoneæ in causis alumnorum, vt apertè sentit Bart. in l. si tutelâ, post prin. C. de in integ. restit. & Bald. in l. parentes, col. ij. vers. quæro igitur vtrum, & ibi etiam Saly. statim post prin. C. de testib. dum dicunt, quod educator quandiu educat quempiam in domo sua, non est testis idoneus in causa illius, præsertim graui: & sequitur {Alex. in addit. Bar. in l. in legibus. ff. de testib.} Lanfran. in repetit. cap. quoniam contra, in materia testium, char. xij. vbi tractat de testimonio parentum in causa filiorum, extra de probat. & Alber. Maleta. in tract. testium, in prima part. j. partis, col. viij. in paruis, vers. vltierius dubitatur. {& nouissimè Vigilius Phrysius in §. pater, in glo. j. in fin. Instit. de testam. ordinan. Sed plus voluit Saly. in l. testis idoneus. ff. de testib. nunquam istos esse admittendos, vel finita nutritione, quia semper durat affectio, & amicitia intrinseca, & cordialis, vt ipse loquitur.} Nec habet in alumno locum S. C. Syllanianum. l. j. domini appellatione filiusfam. ff. de S. C. Syllan. ideo Bart. & Bald. ibi tradunt quod licet libra siue catastrum patris pro sit liberis etiam emancipatis, non tamen alumnus.

55 ¶ Et quoniam etiam isti nihil pertinent ad bonorum successionem, neque enim sibi inuicem succedūt. Inuictoribus. C. com. de success. & ibi Bart. & Bald. & idem Bart. in l. Quintus, aliàs incipit, quo tutelam. ff. de reg. iur. & Bald. in l. cum in eo, in fin. ff. de pactis, & in l. si quis filio. §. eius qui ad. ff. de in iust. test. Quos in loco tamen Accursius refert pueros Bononienses hos suos nutrices patres vocare solitos. Et est etiam bonus tex. in ætransmissa, extra qui filij sunt legit: ex quo nuncupatim not. Panor. ibi in j. not. quod non tenetur nutritor cum quem in domo sua aluit, insinuare vt filium. Nec de diuerso tenetur educatus legitimam educatori relinquere, per text. in l. sanctimus, ibi, omnia quæ habuerint. C. de infant. expo. vbi & hoc nuncupatim not. Bald. Nihil est igitur cur dicendum sit istos reuocare donationem ante nutritionem factam.

56 ¶ Sed & quod naturales tantum filij non reuocent donationem ex hac l. cōsultui expresse Oldr. consi. cclxxv. iij. licet quantum ad claustrales, in tertio dubio, per Lqui libertinus. §. pen. ibi, ex lege autem nati liberi profunt. ff. de oper. liber. & in l. generaliter. §. cum autem. ibi, nisi ipsi liberi sine iusta sobole decesserint, & ibi not. C. de insti. & subit. quo in loco Pet. Dy. Cyn. Ray. Forl. Alex. & Corn. & plerique omnes negant esse regulariter locum illi l. & l. cum acutissimi. C. de fideicom. & similibus, cum filius institutus hæres relinquit filios naturales tantum, quod & idem tenet Rayn. Forl. Nicol. Neapo. & Bart. in l. ex facto. §. si quis rogatus, & ibi Ang. ad fi. & Raph. Co. ff. ad Treb. & idem Bal. in d. l. cum acutissimi, col. ij. vers. quarto nunquid naturales, & ibi quoque Pau. Cast. post princ. & idem Bal. consi. cclxij. recole me consuluisset, col. ij. vers. & si dicatur quod tacitè, lib. j. tq. uod iterū repetitur consi. 456. lib. v. {& idem Bal. consi. cxi.} punctus talis est, quidam reliquit, col. ij. eo. lib. v.} & consi. cccclxj. punctus talis est, quidam reliquit, post medium, eo. lib. v. dum allegat d. l. generaliter. & in sua Margar. in verbo, filius, col. ij. vers. filius legitimus. & Salye. inter consi. ipsius Bal. consi. xvij. super legitimatione, col. ij. lib. iij. {Pet. Ancha. consi. cccv.} prima facie videri posset, col. ij. & consi. cccxx. primum dubium, col. vlti.} Paul. Cast. in l. cum auus, non semel. ff. de condit. & demonst. & Ioan. Ana. consi. xlvj. circa primum quæstum, in ij. dubio. Barb. consi. xxvij. scripsit doctissimus, col. xix. vers. præterea facit, lib. j. & Fran. Aret. in l. moribus, in prin. col. pen. ff. de vulga. & pupil. vbi ad hoc singu. dicit text. in d. l. generaliter. §. cum autem. {& consi. clv. periculosum est, col. v. vers. nec dicat aliquis.} Soc. in repe. l. cum auus, char. xiij. in vij. q. ff. de condit. & demonst. Quinetiam Pau. Cast. & Iaf. in d. §. cum autè, hoc idem asserunt procedere, vbi cumque aliàs illa conditio liberorum exprimitur à lege, licet secus si à testatore, vt etiam voluerunt Rayn. Forl. Nicol. Neap. Ang. Imol. & Raph. in d. §. si quis rogatus. Bald. & Paul. Cast. in d. l. cum acutissimi. cum aliis concordant. adductis per Corne. in d. §. cum autem. & consil. j. circa primum, consi. pen. vers. & in substitutione, lib. iij. & per recentiores in d. §. si quis rogatus. & Phil. Deci. in l. precibus, col. v. vers. & pro ista differentia. C. de impu. & aliis subit. & consi. ccccxij. viso elegantius, col. ij. Et similiter donatio inofficiosa non reuocatur à naturalib. liberis tantū, vt est tex.

dictum est, ne Christiane mulieres sint nutrices infantium Iudæorum.

De eadem re.

Nutrices sunt testes idoneæ in causis alumnorum.

Nutrices & alumni sibi inuicem non succedunt.

Filij tantum naturales non reuocant donationem ex hac l.

17
Nec inofficio
sa donatio reuocatur à na-
turalibus libe-
ris tantum.
Illegitimus nō
agnoscitur pa-
tri.

18
Illegitimus nō
est in potesta-
te patris.

Filius natura-
lis non potest
reuocare adie-
ctam in fraudem.

19
Filius natura-
lis non exclu-
dit filiam ex
statuto repe-
lente feminas
ob masculos.

in l. si totas, ibi, ex quocunque legitimo matrimonio, vbi hoc not. Salyc. & Ang. C. de inoff. don. Sed vt redeamus ad casum nostrum, idem quod Oldra. eius tamen nomine suppressio, tenet Bald. in c. innotuit, col. iij. versic. quæritur nunquid iste, extr. de elect. motus, quia iste illegitimus non agnoscitur patri, vt dicit singul. not. in l. j. §. j. ff. de bon. poss. contr. tabu. & in d. §. cum autem. Idem quoque tenere videtur ipse Bald. consi. cxxix. factum proponitur in terminis, col. vlt. versic. item est aduertendum, lib. iij. dum dicit quod liberi ex legitima vxore procreati reuocant donationem ex hac l. & appetit Paul. Cast. qui neutrius meminit, consi. ccccxxxv. super hoc puncto, post princ. lib. iij. Alex. qui nullum horum memorat, consi. xl. super primo dubio, col. pen. versic. circa quartum, lib. iij. vbi tamen non firmat in simplicibus naturalibus, sed audenter asseruat in spuris, & Guid. Pap. singu. ccccclxxj. incip. iuxta l. si vnquam. Franc. Rip. qui vnum Alex. citat, hic in xxv. q. vbi loquitur in spurio tantum. Et hanc sententiam sequitur lex Longobardorum in eam rem nuncupationem lata, in titu. de succes. l. si quis desperauerit. vbi expresse cauetur quod non nisi legitimi post donationem procreati eam reuocant.

¶ Et id quidem hac ratione non modicum confirmatur, quoniam illegitimus non est in potestate patris. §. vlt. Instit. de nupt. (& in §. j. ibi iustus nuptus, Instit. de patr. potesta. & ibi Ang. Arct. in ij. not. & item in potestate, & l. nam & ciuium. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. & voluit Bald. in l. Gallus. §. quidam recte, col. iij. versic. item facit ad aliud. ff. de lib. & posthu. Ideo nec ei pater datur tutorem. l. naturali. ff. de consir. tutor. nec ipse prateritus rumpit testamentum, cum nec ei debeat legitima, vt no. glo. in d. l. j. in prin. in verbo, naturales, & ibi Bar. ff. de bon. posses. contra ta. & quam facit singularem Bald. in l. sciendum est, in fine prior. lectu. ff. de inoff. testam. sed est alia §. glo. in d. §. tam autem, in eodem verbo, Instit. de inoffic. testa. Bart. in l. Gallus. §. etiam si à parente, col. j. versic. pro declaratione. ff. de liber. & posthu. Nicol. Neapo. in l. j. ff. de concub. Bal. in l. j. C. quorum bono, vbi ad hoc dicit singularem priorem glo. & ipse Bald. in l. humanitatis, col. vlt. versic. sexto principaliter. C. de impub. & ali. subit. & in l. vlt. col. vlt. C. vnde legit. & in l. generaliter. §. cum autem, post princ. ff. de instir. & subit. & in l. defuncto, colum. j. versic. quero an filius. C. si in fraud. patro. vbi per eam glo. dicit quod filius naturalis non potest reuocare alienam in fraudem: & idem Bald. in l. res iudicatæ, col. vlti. C. de re iud. & in l. vlti. C. de natura liber. per tex. ibi, & in d. l. Gallus. §. quidam recte, col. iij. vbi supra. ff. de liber. & posthu. vbi eam glo. dicit not. & in l. fratres, vbi eam dicit sing. & in d. c. innotuit, col. iij. de elect. & in c. j. col. pen. versic. item valeret statutum, de constit. vbi & illam glo. dicit elegantem: & in cap. in præsentia, col. v. versic. scias autem, extr. de probat. vbi & illam quoque dicit singu. & in addit. Specul. tit. de successio. ab inest. col. vlti. versic. an filius bastardus, & versic. seq. & consi. xix. factum sic proponitur, colum. j. lib. iij. & consi. ccccclxxix. quando pater, in fin. cod. lib. iij. vbi etiam illam glo. dicit singul. sed eam erranter allegat in l. j. ff. ad Trebel. Verum satis constat ex princip. illius, quod eam voluit allegare. (& consil. cccvj. proponitur quod quidam Antoniolus, col. j. lib. v. Ioan. Fab. in l. si qua illustris. C. ad senatuscon. Orphi.) & Angel. in §. vltima siquidem, colum. ij. versic. & prædicta locum habent, in authent. quibus modis natura effici. sui. Imol. in Lex facto, in prin. col. vij. & ibi Franc. Arct. qui eam glo. dicit sing. col. ix. §. ff. de vulga. & pupil. Rom. consi. xxxij. licet naturales, vbi de hoc dicit esse tex. qui verè est ad hoc optimus, in l. humanitatis, ibi, si hic scilicet naturalis pater voluerit. C. de natu. liber. Paul. Cast. in l. si qua illustris. C. de senatusconsult. Orphi. (Ang. Arct. in §. j. col. iij. versic. addo etiam. Instit. de inoffic. testam. Corn. consi. xcij. primo aspectu, col. penul. versic. prout in simili, lib. iij.) Alex. qui & eam gl. priorem asserit sing. in l. in pupillari, col. vlt. co. tit. & iterum consi. 74. viso processu, ad fin. lib. ij. Fran. Curt. senior consi. xij. statuto Ianuæ, col. iij. versic. spurius, & consi. xxxv. statuto, seu in capitulis, col. j. Guid. Pap. decisio. ccccxxvj. ait lex filio, paulo an fin. & iterum decisio. dcccxxij. eademq. vlti. si donatio. Barb. consi. lvij. sapienter dicit Psalmista, col. ij. in secundo dubio, lib. ij. & consi. xlix. clementissimum Deum, col. vlt. lib. iij. Socin. in l. cum auus, col. vj. & ix. & xxij. & alibi sæpe in ea l. ff. de condi. & demonst. la. in authent. si qua mulier, col. antepen. versic. secunda. q. C. de sacrosanct. eccles. vbi & illam glo. dicit sing. & in l. j. col. iij. & ibi Phil. Deci. col. iij. C. de bon. poss. contr. tab. idem Ias. consi. ccij. magnificus baro, col. vj. versic. si videmus, lib. ij. vbi & illam dicit reputari sing. Dec. consi. cclxiiij. reuocatur in dubium, col. ij. D. Guil. Bened. in repet. cap. Raynutius, in verbo, Raynutius de clera. num. 37. (& iterum in verbo, si absque liberis, tit. ij. num. 114.) de testam. vbi & eam glo. dicit singu. & Fabia. Giocchi in repet. authent. nouissima, in iij. q. iij. item iij. princ. C. de inoffic. testam. Et est etiam bonus text. in l. vlti. C. de natura. liber. quæ ad hoc expendit Bal. ibi, & Ang. vbi supra, & Alex. in d. l. in pupillari: ibi enim dicit no. & præterea consi. cxxxiiij. æterni & animaduersis, col. iij. versic. vnde dicit, lib. vj. Ex quo illud consentaneum est, vt nec etiam naturalis filius reuocet donationem, quæ plus habet virum, difficiliusq. reuocatur, quàm testamentum, vt voluerunt Bart. Ang. & Paul. Cast. in authent. causa. C. de lib. præteri. & plene diximus supra in verbo, libertis, versic. lxvj. incip. hæc sunt quæ pro posteriori.

¶ Sed nec filius naturalis excludit filiam ex statuto repellente feminas ob masculos, vt voluit Bal. in d. l. cum acutissimi, col. ij. versic. quæro nunquid naturales, & ibi etiam Barb. in repeti. col. xcviij. versic. quærit hic Bald. an filij naturales. C. de fideicommiss. & idem Bald. consi. xxij. statuto ciuitatis, lib. j. & Socin. in l. hæres mei. §. cum ita, col. penul. C. ad senatuscon. Trebel. & multis etiam rationibus confirmat Georg. Nat. in repeti. cap. quamuis, in j. quæst. ij. quæstio. princ. de pactis, lib. vj. &

vj. & Alber. Bru. in tra&. statutorum excludentium feminas, in iij. quæstio. xij. artic.

60 ¶ Nec in huiusmodi filio habet locum §. ex imperfecto. l. hac consultiſima. C. de testam. secundū quem valet testamentum factum inter liberos coram duobus tantum testibus, aut aliis imperfectum ratione solennitatis, vt voluerunt Bald. Ang. & Iasabj, ex quibus ipse Ang. dicit id respondisse Lrqui. Tygri, & alios doct. Perusinos, eum quæstio ex facto inuadisset & rursum idem Bal. & Imol. in l. qui testamento. §. mulier. ff. eod. ipse Bal. Saly. & Paul. Cast. in l. vlt. C. famelicis. unde idē Bal. in d. l. humanitatis. C. de nat. libe. & in l. parentes, post mediū, versū. sed quid dicemus. ff. de in ius vocan. & in l. si qua illustris, circa medium, versū. quæro habeo filium. C. ad senatufc. Orphut. Ang. in l. filio praterito, col. ij. versū. secundū, quod illi, & ibi etiam Imol. char. antep. ff. de in ius vocan. sta. & idem Imo. in l. ex facto. §. si quis rogatus, char. vlt. ff. ad S. C. Trebellia. t. Phil. Dec. conf. d. ex vifo themate, col. ij. versū. circa primum, & Franc. Curt. senior, conf. lxxiij. super memorata, nume. clv. De quotamen latē per Alexan. ibi, & Franc. Aret. in d. l. qui testamento. §. j. Nam alij tenuerunt contrarium, vt per Rom. conf. clxxix. amplissime doctor, col. v. versū. secundū respondeo d. etum eorum, & recentiores doc. post Ioan. Fab. in d. §. ex imperfecto. & D. Guil. Bened. in d. c. Raynutius, in verbo, testamentum, le. j. num. 93.

An §. ex imperfecto. l. hac consultiſima. habrat locum in filio naturali.

235

Filius naturalis non prodest patri ad consequenda privilegia ac munerata, quæ dantur ob liberos.

61 ¶ Nec prodest filius (id quod haud dubie verum est) naturalis patri ad consequenda privilegia ac munerata, quæ dantur ob liberos. l. 2. §. j. & ibi glo. & Bald. ff. de excusa. tuto. Nec etiam tenetur pater dotare filiam naturalem. l. vxorem. §. pater naturalis, & ibi Bart. ff. de legat. iij. & voluit idem Bart. in l. si quis a libens. §. vtrum. ff. de libe. agno. & in l. j. col. iij. & ibi etiam Imo. & Rom. qui illū §. dicunt sing. Alex. cum col. iij. versū. pater enim, cum col. vj. versū. & subdit hic, & Fran. Aret. col. v. versū. super secundo, & alij recentiores ff. fol. mar. Bald. in l. vlt. col. 2. versū. sed nunquid pater. C. de dot. promiss. & in auth. res quæ, col. j. C. commo. de lega. & in l. qui liberos, de ritu nupt. & in l. neque mater. C. de iure doti. vbi tamen intelligit, nisi filia esset admodum inops, & in c. super literis, col. 2. versū. item pone exemplum, extr. de reſcrip. & conf. clxxvj. ad euidenā præmitto quod concubinarius, col. 2. versū. item surgit, lib. j. quod repetitum est in conf. cccxlvj. lib. v. Ang. conf. cccix. pro decissione, in princ. Ang. Aret. in §. fuerat, col. xvj. versū. vltierus quæro, Instat. de adti. Fran. Cur. iunior conf. x. vifa ac diligenter considerata, col. pen.

62 ¶ Eidem putō verum esse in casu l. noſtra, vt scilicet filius naturalis non reuocet donationem ex ea, quando & de legitimo maximum sit dubium, vt mox subiiciemus, licet Franc. Ripa, hic in 289. q. nixus sit contrariam sententiam tueri in simplicibus naturalibus, quibus autem rationibus, aliorum sit iudicium: nec quæpiam tamen maiorum in suam, neque in aliam sententiam citauit. Sed hæc notitia tamen temperanda multis forte videbitur, vt scilicet procedat in filiis naturalibus respectu patris, non etiam matris, cui etiam cum legitimis succedunt, secundum distinctionem d. l. si qua illustris. Idq. etiam de iure canonico, vt satis innuit glo. in c. nisi cum pridem, in verbo, mazeret, ext. de renun. & expressus Host. in c. clator, ext. qui fil. sunt legi. & Pan. in c. tanta, col. 3. versū. quidam sunt filij spurij, eo. tit. & in c. cum haberet, ante fide eo qui dux. in mat. quā pol. per adult. de quo tamen per Foitu. Gar. in tra&. de vltimo fine iuris, char. vj. col. j. versū. octauo principaliter. Nec tantum mari, fed etiam patre, & alius coniunctis per lineam maternam. l. Modestinus, & l. hac parte. & l. spurij. ff. vnd. cog. & voluit Io. Fab. post Dyn. in d. l. si qua illustris, post princ. & Alber. ml. parentes, ad fi. ff. de in ius vocan. & latē per Bened. Cap. conſ. cvij. cum vt præsupponitur, col. 2. versū. sunt & quinto. (Et de diuerso quoque mater his succedit. l. hac parte, & l. i. spurij. ff. vnde cognata. & Saly. in auth. defuncto. paulo ante fi. C. ad Senatufc. Tertul.) Possuntque de inofficioso ipsius matris testamento dicere. l. si suspecta. §. de inofficioso. ff. de inofficioso testa. & voluit glo. in §. tam autem, in verbo, naturales, & ibi Ang. Aret. Instat. eod. in d. l. si qua illustris, in verbo cum legitimis, in princ. & ibi Ioan. Fab. & Saly. qui id dicunt tenendum condi. & Bald. in additio. Spec. tit. de successio. ab intest. col. vlt. versū. sed an bastardus.

Autoris opinio de filio naturali in casu huius l.

Naturalis matris, aut matris, & alius coniunctis per lineam maternam, succedit cum legittimis. Ad hoc non possit de inofficioso ipsius matris testamento dici.

63 ¶ In eisq. habet locum dictus §. ex imperfecto, in testamento matris, secundum Raph. ibi, & Alex. col. pen. versū. & hoc videtur procedere. Corn. col. j. in fi. versū. forte tamen opinio, & Ias. col. j. versū. secundū limita. in eo ipso §. Bald. in d. l. si qua illustris, col. 2. versū. quæro habeo filium. C. ad senatufc. Orphi. & in d. l. vlt. C. famelicis. & Bened. in d. c. Raynutius, vbi supra in fin. cum princip. seq. numeri. & ante hos Spec. tit. de instru. ed. §. compendiosè, versū. quid si mulier, & ibi quoque Bald. in additio. Teneturque mater & auus maternus eos alere & de diuerso, etiam de iure civili. l. si quis a libentis. §. idem in libentis. ff. de libe. agnosce. Geritq. mater eorum tutelam, vt legitimum. l. vlt. C. quando mulier tut. offi. & si nolit, tenetur illis petere tutores. l. vlt. C. qui p. tuto. Et illis potest substituere exēpliter. D. Bened. in repetitio. c. Raynutius, in verbo, si absque liberis, lib. 2. nu. 12. Habentq. & in eis locum leges aliās odiose respectu matris. l. lege Iulia, §. hoc capite. ff. de ritu nupt. cum dicitur, tamen iustum patrem intelligendum Octauenus ait: matrem etiam si vulgo conceperit. (Et si mulier acceperit emphyteusim pro se & suis filiis, admittitur filius eius naturalis, nisi ea esset illustris, secundum d. l. si qua illustris, ita voluit Imol. in c. in præſentia, col. ij. versū. quid etiam si aliquis, extra de probat.) Tu autem ex materia dicitur. l. si qua illustris, faciliè intelliges, quid & hic dicendum sit. Quod autem Ripa. in xxvj. quæstio. huius legis tractat de alimentis spurio præſtandis, nihil ad hanc legem pertinet, & nos de hoc abunde diximus in commentariis noſtrarum consuetudinum, tit. xix. §. item xix. in gl. iij.

Mater tenetur alere filios naturales, & de ea uersio.

Et admittuntur in emphyteusim, si mulier acceperit pro se, & suis filiis.

64
Vtrū si filius
natalibus res
sitatur, ex
hoc reuocetur
donatio ante
legitimationē
facta.

Filiū non ha
bet locum cū
alterius iactu
ra. & praiu
dicio.

Pater disponē
do de reb suis
potest praiu
dicare agna
tū.

66
Donationem
rescripti au
thoritate re
scindi non au
portere.

67
Eiusdem com
probatio.

68
De eadem re.

69
Legitimatione
non facit de
nuo nasci.

Quomodo
quis dicatur
renatus.

¶ Sed in dubium vocatur, nec id quidem intempestiuē, vtrum si filius naturalis natus ante vel post donationem, natalibus restituitur, id est, vt nostri loquuntur, legitimetur, ex hoc reuocetur donatio ante legitimatorem facta: Videtur quod non, quia legitimatio non potest fieri in praiudicium eorum, quibus est ius ante quæsitum, vt plenissimē not. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. & optimē probatur in cap. quamuis, de rescri. lib. vj. vbi restitutio, cuiusmodi legitimatorem esse dicunt, non ei obest, cuius est iam quæsitum. Ex quo fit, vt & ipsa non retrotrahatur in alterius praiudicium, per tex. apertum in §. liceat, ibi, & suos de cætero. & iterum ibi, & hoc facto exinde filios, & ibi Ang. not. in auth. quibus modis natu. effi. legi. cum multis sim. quæ late congestimus in nostro tractatu primogenituræ, in xxxiiij. q. In qua plenē docui naturalem filium legitimatum non præteri in iure primogenituræ naturali & legitimato nato quidem post illum, sed ante legitimatorem. Et id quidem optimo iure. Nam fictio non habet locum cum alterius iactura & praiudicio, vt hinc videre licet, quod licet actio de dote, quæ non competit constante matrimonio, facta autem diuortio competit, rediintegrato matrimonio non competit. L. si mulier diuerterit. ff. solu. matr. nempe quia fingitur non diuertere. l. pleniusque. ff. de ritu nupt. Tamen hoc tantum procedit, quando dos debetur, vel restituenda est soli mulieri, vel ei simul & patri, non etiam si extraneo. l. stipulatio de dote, ff. de iure doti. & l. insulam. §. vlt. ff. solu. matr. Quoniam videlicet in illius praiudicium non procedit illa fictio. Et hinc quoque consequens fit, vt legitimatus pro legitimo habeatur quantum ad ipsum & legitimantē, non etiā quantum ad tertium. §. filiū verō, in auth. quib. modis nat. effi. sui. Nec enim potest quis legitimari per voluntariam iurisdictionem, nisi citatis iis quorum interest. l. vlt. cum ibi non. per Lac. Aret. ff. de nat. restitru.

¶ Quod si quispiam dicat, quod cum sit legitimatio viuente & consentiente patre, non requiritur citatio agnatorum & consanguineorum, vt voluerunt Ioan. And. Ant. Cald. Card. Panorm. & alij in c. per venerabilem, ext. qui fil. sunt leg. Bart. quem communiter sequuntur omnes, in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. Bal. in l. nā ita diuus. ff. de adopt. & consil. lvi. an pater qui fecit, l. ij. & inter ipsius cōs. Sal. cōs. 17. super legitimatōne Michaelis, l. 4. & Io. Lig. & Io. Rampo. consil. seq. col. iij. vers. surgit tertius punctus. Fed. Senen. consil. lvi. videtur mihi quod in priuilegio. & idem Bal. consil. cccxj. verba Bartholij in prin. lib. v. cum multis concord. quos videre poteris in nostris consuetudinibus, tit. ix. §. xx. in gl. j. in ij. limita. Huic responderi potest, quod ratio quæ innituntur quæ hoc asserunt, videtur concludere contrariū in hoc casu. Ea enim ipsorum ratio est, quia pater disponendo de rebus suis, potest praiudicare agnatis. Ideo non mirū si illis non citatis filios possit legitimare. At hic non potest qui donauit, praiudicare donatario. Quam declarationem in specie ad illam Io. And. Bart. & sequacium sententiam ponunt Imo. & Domi. in c. grādi, de sup. neg. præl. lib. vj. Idem Imol. prout à quibusdam allegatur, licet non comperi in eius lect. quæ circumscribuntur, in c. nisi cum pridem, §. personæ, ext. de renun. Petr. Ancha. consil. ccccxvij. circa primum quæsitum. Alex. in d. §. & quid si tantum, col. pen. vers. nec obstat quæ hic not. Barto. ff. de liber. & posth. & consil. lxxvj. consideratis his, col. 4. vers. inuatur ista conclusio, lib. j. & Dec. consil. lxxxv. cuius superscriptio incipit, de gradibus succedendi, in fi. 3. dubij. Et optimē quod voluit Bald. in d. l. nam ita diuus. ff. de adop. & in l. vlt. C. quib. res iudic. non noc. & Angel. consil. xvij. comes Brandisij, cum similibus.

¶ Sed vt ad alias quoque rationes transeamus, donationē rescripti authoritate rescindi non oportet. L. si donationem. C. hoc cod. tit. Neque enim valent rescripta, quæ ius alterius auferunt. l. quoties. C. de preci. imper. offe. & l. inciuile. C. de rei vendica. cum infinitis similibus. Ideoque priuilegia debent semper alias intelligi sine praiudicio iuris alteri quæ sit. l. 2. §. merito, & §. si quis à principio. ff. ne quid in loc. publi. & l. nec auus. C. de emancip. libe.

¶ Præterea quod iam perfectum est, absolutūmq; ac consummatum, id certe non debet ex superuenienti quopiam casu reuocari. l. si Gaudentius. C. de contrah. empt. & l. si vt proponis. C. de cōfirma. tuto. & l. pluribus. §. & si placeat, & ibi Bart. & alij. ff. de verb. oblig. & latius diximus supra in gl. donatione largitus, vers. 282. incip. horum rationes multe sunt.

¶ Ad hæc si aliter diceremus, esset in facultate donantis reuocare huiusmodi donationem, quæ suapte natura irrevocabilis est, faciendo scilicet legitimari filium naturalem: quod esse non debet, per id quod in simili dicitur de adoptione, in l. fideicommissum. ff. de condit. & demonstr. & supra late diximus in hac eadem glo. vers. lvi. incipien. & id sanē verum est.

¶ Denique, aut hic filius erat natus ante donationem, aut postea natus est. Si primum, non potest esse locus huic l. quantum ad illum pertinet, per ea quæ diximus supra in glo. filios non habens. Nec legitimatio sequens illum denuo nasci facit. nam qui natus est, recitari (vt vtar verbo Cn. Marij apud Gellium lib. xvi. c. xxv.) id est, iterum nasci non potest, nisi fortē quadam iuris fictione renasci diceretur, qui priore bae originis illegitimus detecta, veluti naturalibus legitimis restituitur. sicuti & apud Cyprianum in secunda ad Donarum epistola, dicitur etiam renasci, qui veluti in nouam vitam lauacro vnde salutatis animatus, quod prius fuerat exponens, licet manente corporis compage, hominem animo ac mente mutat. Nam & Ioan. iij. scribitur, Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu, &c. Et de huiusmodi renatis loquitur text. in c. Deus, ad fin. extra de penitent. & remis. & maiores, & cap. debitum, extra de Baptis. Et iterum natus sibi videtur, qui ex utrisque maximis ætumnis ac doloribus, maxima sibi gaudia adsciscit. cuiusmodi Egio Plautinus in capiti

caprius, Dij, inquit, immortales, iterum natus videor, si vera autumas. Et à mythis cōstitum est Bacchum bis natum fuisse, ex quo illud Ouidij lib. v. tristium ad ipsum Bacchum eleg. iij.

Scilicet hanc legem nentes fatale Patra

Stamina, bis genito bis occidere tibi.

Tandem bis geniti sunt incunabula Bacchi

Qualia bis genito Thebes trieterna Bacchi.

(Et lib. iij. Metamorphos.

& Aufonij in grypho ternarij numeri.

Quo quidem significabant futurum sacerdotem statim initiatum oportere renasci. Nam Platonicus Bacchum ipsum summum sacerdotem fuisse existimant, in idque referunt illud Platonis in Phædone,

Πολλοί τοι νεοθύοι φέροι, παύροι δὲ τε βάρυοι.

Id est,

Multi narthecophori, pauci autem Bacchi. (Quamquam Diodorus Siculus lib. iij. aut vt alij numerant, iij. illam binam Bacchi natiuitatem alio refert.) Et idem propè de legitimo nuncupatum scribit Bald. in l. manumissiones, in ij. oppo. ff. de iust. & iure, cum dicit spiritum legitimum esse legitimum, non quidem factum, sed natum, id est, non de nouo factum, sed decretum, remota scilicet spurietas, vt ipse appellat, nubecula. (& idem Bald. conf. ccc. lxxij. verba, col. ij. lib. i. vbi dicit legitimos quodammodo censeri renatos.) Sed non satis esset ita nasci aut renasci ciuilitate, quantum ad hanc legem pertinet, quæ intelligitur de nato nature beneficio, non opera legis vel hominis, argu. l. filio. ff. de liber. & posth. Nam & alijs verba naturaliter sunt intelligenda, non ciuilitate. l. ult. & ibi Bald. & Pau. Castr. C. de his qui veni. x. a. impe. & latè diximus supra in hac eadem gl. vers. xvij. incip. quin si ea appellatio. Si autem post donationem natus est, vt alterum membrum fumamus, certè ea natiuitas nō legitima non reuocat, vt diximus supra eo. vers. lvj. incip. sed & quod naturales, & seq. Nec sequēs legitimatio auferret ius iā alteri quæsitū, vt nuper diximus.

71 Et ita videlicet donationem non reuocari per legitimatorem naturalium, expressim tenuit Saly. hic, & Bald. in l. j. col. pen. vers. vltius queritur. C. de inofficio. donat. & in l. j. ante fi. vers. quid de filio legitimo, & ibi quoque Paul. Castr. in fi. C. si in fraudem patron. & idem Bald. in cap. innotuit, col. iij. vers. queritur nunquid iste, extrà de electio. & consil. xix. factum sic proponitur, duo fratres, col. iij. vers. sed in contrarium est veritas, lib. iij. Saly. in l. si totas, versiculo iuxta quod quero, & ibi etiam Ang. C. de inofficio. donat. Pau. Castr. conf. ccc. lxxij. respondeo per ordinem, in secundo dubio, lib. j. Franc. Arret. qui hoc reputat sing. in lex factio. in princip. col. vij. vers. & adde ad materiam. ff. de vulga. & pupil. Alex. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. vlt. vers. circa tertium articulum. ff. de liber. & posth. Barthol. Cepo. in l. irritam, quæ est vlt. col. ij. vers. item adde ad glo. C. de vscap. pro don. Fran. Curt. senior. consil. lxxij. super memorata, col. xxvj. vers. & consequenter. Card. Alex. in cap. per venerabilem. §. quod autem, char. xxvj. in fin. xij. quæst. princ. extra qui filius legit. Socin. & las. in rubr. ff. de liber. & posth. ille col. ij. vers. secunda quæstio est, hic col. j. vers. secundum & fortius, & subobscurè idem Socin. in d. §. & quid si tantum. col. pen. vers. tertium correlatum, & ibi clarius ipse las. in vtraque lect. in priore quidem, char. pen. vers. adde etiam ad istam, in posteriore autem, col. ante pe. vers. vltimò adde ad prædictam, & ibi quoque Io. Montefr. char. x. vers. priusquam aggrediar. & idem Soci. consil. edj. quoniam in præsentia, col. xj. vers. præterea probatur, lib. ij. & ipse quoque las. in rub. C. de posth. hæred. inst. & in l. cum acutissimi, col. 3. vers. pro ista opin. C. de hieicommiss. & in repet. l. si is qui pro emptore, col. vj. vers. quintò donatio. ff. de vscap. & consil. cxcij. extorta est, col. v. vers. ad idem bene facit, lib. 2. & Philip. Dec. d. consil. lxxxij. in fi. iij. dubij, dum allegat Bald. in d. l. j. C. de inofficio. donat. & nouissimè D. Ioannes Cinctus nunc senator Patisienfis in suo tracta. primogenituræ. q. xij. col. vj. vers. item de iure. & Ant. Kubeus consil. cxj. viso instrumento. & Franc. Curt. iunior in l. j. col. 3. num. 9. C. de pact. (& Carol. Ruin. consil. lxxix. primo videndum est. col. iij. num. 12. lib. iij. & consil. cvj. in quæstione, col. iij. nu. 7. eod. lib. ij. Marr. Laud. Innoc. in sua disput. incip. Augustinus, char. 16. in parvis, vers. nunquid autem.)

72 Si hanc opinionem teneas, temperabis procedere in alijs legitimatis quàm per matrimonium. Nam ij quos matrimonium ipsum legitimat, reuocant ex hac l. donationem præcedentem, vt asserit Bald. in d. c. innotuit, quo loco supra citauimus, per c. tanta, extrà qui filij sunt legit. & sequitur las. in d. rub. ff. de liber. & posth. vbi dicit inquam alibi hanc decisionem reperiri, & etiam in d. §. & quid si tantum, in priore lect. quo loco nuper signauimus, vbi & hoc dicit singu. negatq; se alibi legisse, verum & hoc quoque voluerunt Saly. & Ange. in d. l. si totas. C. de inofficio. donat. & nouissimè Fran. Rip. hic in xxxij. q. allegans Bal. & eum quidem solum, in d. l. j. C. de inofficio. donat. vbi tamen hoc non dicit. Et id quidem fulcie quod ab eodem Bal. traditum est in l. j. col. pen. vers. item quero vtrum filius legitimatus. C. de iure fisci, lib. x. quod legitimatus ex matrimonio habet quædam inofficiose donationis, non etiam ex scripto. Næ id mirum videri debet, quādo alias huiusmodi legitimatio, quæ fit vt sequentis matrimonij, plus habet roboris, virium, fauoris, quàm alia, vt asserim docuimus in nostro tractatu primigeniorum, quæst. xxxij.

73 Verum Alex. ille omnium iudicio in hac nostra iuris prudentia summus, videtur tenere contrarium in d. §. & quid si tantum, quo loco supra citauimus, hac ratione motus, quod huiusmodi legitimatio, non trahitur retro in præiudicium legitime nati, ex sententia Ioan. And. in c. sine culpa, de reg. iur. lib. vj. & Anton. in c. tanta, extrà qui filij sunt legit. cum alijs multis concord. à me abundè

*Verba natura
liter sunt in
telligenda, nō
ciuilitate.*

*Qui teneant
donationem
non reuocari
per legitimatorem
naturalium.*

*Quomodo in
telligenda sit
præcedens
opinio.*

*Legitimatio
quæ fit vt
sequens matri
monij, plus
habet roboris
virium, & fa
uoris, quàm
alia.*

Solutio con-
trarii.

abundè congestis in d. nostro tractatu primigeniorum. d. q. xxxiij. in quibus est rex. id probans, scilicet legitimatorem per matrimonium non trahi retro, in d. c. tanta, in princ. cum dicitur tanta est vis matrimonij, vt qui antea sunt geniti, post contractum matrimonium legitimi habeantur. nam ea verba, post contractum matrimonium, id aperitè denotant, quod diximus, sicuti etiam ex eo textu annotauit And. Alei. in lib. iij. paradoxorum. c. xij. in fin. Sed hæc ratio nihil videtur ob- stare communi sententiæ, quando non sit necesse legitimatorem hic retrorah ad reuocandam donationem, quia filius qui post donationem nascitur, eam reuocat, nec fingitur tamen ante na- tus: quin si ante natus esset, non reuocaret, vt diximus suprâ in verbo, filios non habens. Super quo & tu vide quæ dicam infra in versu. 85. at substituto, in fi.

73
Vtrum habes
filios natura-
les, si in arti-
culo mortis
matrimonium
contrahat cū
matre eorum,
ex eo legiti-
mentur filii.

¶ Veruntamen opinio Alex. posset sustineri, si quis habens filios naturales in articulo mortis ma- trimonium contraheret cum matre eorum. Primùm enim filij sunt qui hoc casu addubitant an va- leat huiusmodi matrimonium, & an ex eo legitimetur filij naturales, alius vtunq; affirmatibus, aliis contrâ negantibus. De quo tu omnino vide Ioan. And. in c. tanta, & ibi Collect. col. vlt. Hæri. Bol. col. 2. vers. tertium verò. Card. Flor. col. 2. vers. pone quòd in extremis. Petr. Ancha. col. j. in ij. not. Ant. col. 3. vers. quæro an solo contractu, & Card. Alex. col. ij. vers. ex quo inferitur, extrâ in fi. filij sunt legit. & eundem Ioan. And. in c. sine culpa, de regul. iur. lib. vj. in Mercur. & ibi quoque Philip. Franc. & præterea Richard. Mal. in sua disp. incip. in quibusdam prouincijs. Cyn. Alber. Bal. & Ang. in l. nuper. C. de nat. liber. Bal. in l. eam quam, col. vj. vers. confuevit quæri. C. de fidei- com. & in l. j. col. 2. vers. sed hic quæro. C. de priuileg. dot. & in l. sed est quæsitum in vtraque lect. & ibi quoque Ang. Christo. Cast. Raph. Co. Franc. Arer. & las. ff. de liber. & posthu. & eundem Bal. in c. j. §. naturales, col. 2. vers. quæro quid de rod. tit. si de feud. fuer. controu. inter domin. & agna. & in c. innotuit, col. pen. vers. ex prædictis apparet, extrâ de electio. & in c. quemadmodum, ante fin. de iureiur. & in sua margarita, in verbo, matrimonium, & conf. cccxix. matrimonium, in princ. lib. 4. Ioan. Fab. in l. cum quis. C. de natu. liber. Ang. in §. j. in auth. quib. mod. natu. eff. sui. Imol. in l. j. quis posthumus, in princ. & ibi latè Alex. ff. de hbe. & posthu. & eundem Imol. in l. Gallus, in prin. ff. eo. tit. & in l. cum tale. §. Meuiæ. ff. de condit. & demonstr. Flor. in l. j. col. ij. ff. de proba. Pan. in c. commissum, in j. not. de sponsa. & in c. 2. in ij. not. de coniug. lepro. Pau. Cast. conf. 435. primum articulo, col. j. lib. 2. Lud. Sard. in tract. legitimat. in v. char. vers. primò queritur. Fely. in c. 3. in præsentia, col. xv. vers. & per istam glo. & ibi quoque Phil. Dec. col. 26. vers. quid autem si quis. ex- trà de probat. ibi. & ipsum Dec. conf. clxxv. in causa falsitatis, col. vj. vers. quare non obstat. & conf. cccxcix. conclusionem, in fi. & Carol. Rui. conf. lxxvij. viso ac per totum, lib. iij.

74
Auctoris sen-
tentia de ma-
trimonio con-
tracto in mor-
tis articulo,
an obstit dona-
tario.

¶ Et si teneamus valere huiusmodi matrimonium, & ex eo legitimari liberos, quòd ad honores na- turalibus interdictos, & cetera id genus, atque etiam vt admittantur ad successiorem patris, quæ est communior sententiæ, adhuc manet illud dubium, an ea legitimatio reuocet donationem perfe- ctam & consummatam, peraq; ac si hi liberi ita legitimati nati essent post eam, nec eis obstit quòd matrimonium contractum sit in illo mortis articulo. Et certè vt breuiter dicam quod sen- tentiæ, vix crederem id matrimonium obesse donatario, per ea quæ tradunt Ang. in d. l. sed est quæ- situm, & in d. l. nuper. Ioan. Ana. in e. audimus, col. ij. vers. adde etiam quòd haberetur, de collu. dete. Barb. in addit. Bal. in c. j. §. porro, tit. qual. olim seu. alien. pot. & conf. lxx. illud in medium afferam, col. xj. vers. & adduco quod sapienter, lib. ij. & conf. lxxvij. elementissimi Dei patris, col. vlt. vers. præterea adduco, to. lib. 2. & Carol. Ruin. conf. cexj. prima videtur, col. iij. vers. secundò principa- liter, lib. j. & conf. xlvj. quamuis aliàs, col. iij. vers. & confirmatur. l. iij. & conf. clxij. casus talis est. Sempronius, col. ij. vers. licet igitur & in casu nostro, lib. iij. Atque etiâ per text. in l. filiz. & ibi Bald. Imol. & Alex. ff. sol. matrimo. & in c. ij. & ibi doct. de renunt. lib. vj. Quòd; in non longè dissumili casu voluerunt Specu. tit. de stat. monach. §. j. eodemq; v. nico, ad fin. Bald. in auth. nisi rogati, col. vlt. C. ad Trebel. & in d. c. in præsentia, col. antepen. vers. quid si quis ingreditur, de prob. Petr. Anch. in c. sicut nobis, in j. not. de regula. & conf. cccclxxxvij. in casu præmisso, col. j. & D. Rot. de- cis. cccclxj. notâ præsumitur, in antiquis. Hucq; nonnihil pertinet quod à Valerio Maximo scriptus est, lib. vij. c. item vij. Septiciam matrem Trachalorum Ariminensium filijs iratam in contume- liam eorum cum iam parere non posset, Publio seni admodum nupsisse, testamento etiâ vtroq; præterito. A quibus aditus Augustus, & nuptias mulieris, & testamentum improbauit. Nam hæ- reditatem maternam filios habere iussit: dotem, quia non creandorum liberorum causa coniugii intercesserat, virum retinere vetuit. Quod eo velim dicere, quòd plerique omnes illud matrimo- nium in articulo mortis contractum improbant, quòd tunc nulla spes creandorum liberorum.

Augulli de-
cretum super
matrimonio
inter effectos
propter seu
contracto.

85
Qui teneant
legitimum
reuocare præ-
cedentem do-
nationem.

¶ At sunt, vt redeamus, qui simpliciter generalitèr; tenere legitimatum reuocare præcedentem donationem, ex hac l. in quibus est Dyn. vt illum allegat Bal. d. conf. 19. col. 3. lib. 4. vbi tamen Bal. ipse, vt diximus, tenet contrarium. Sed alibi hanc partem sequitur ipse Bal. nulla in parte non se- cum pugnans, videlicet conf. ccvj. videamus quem sensum, col. j. vers. præterea & fortius, & iteru vers. ex quibus euidenter, iunctis iis quæ ante dixerat, lib. ij. Pau. Cast. ibi quoque cōtrarius, cōf. 435. super hoc puncto plura videtur. col. j. & ij. lib. ij. quo in loco licet loquatur de legitimo per matrimonium, ita tamen de ea re loquitur, vt non obscure intelligat procedere in omni legiti- mato. & Soci. sibi contrarius conf. cccxvj. quæstio præsentis consultationis, per totum lib. 2. vbi solam Dyn. auctoritatem ad hanc partem aduocat, quamuis eam rem longe latèque præterisset. Et idem

Et idem quoque videtur voluisse Philip. Dec. in add. l. posthumo, col. eiusdē addit. j. C. de bono. pos. cōtra tab. vbi ita dicit se consuluiffe, vt etiam fecit conf. 365. vifo conf. col. iij. verf. postremō & col. seq. verf. non obstat quōd legitimatio, & expressiūs ac latius conf. seq. pro declaratione, (& Carol. Ruin. sibi contrariis conf. clxxij. queritur primō, col. ij. num. 6. & seq. vſque ad ii. lib. j.)

- 76 ¶ Et in hanc quoque sententiam elanculum ac veluti tacitis pedibus vadit Saly. inter conf. Bal. d. confil. xvij. super legitimatione, lib. iij. vbi in hac specie consuluit: Quispiam donauerat sub illa expressa conditione, quam hic tacetē propemodum intelligimus, videlicet si moreretur sine liberis legitimis & naturalibus. Postea decessit relicto tantum spurio, qui legitimus est patre ipso mortuo, & ita iure profus exſcīto ipsi donatario. Concludit igitur Saly. quōd is legitimatus non facit deficere eam conditionem, cū fuerit legitimatus patre iam mortuo, non vocatis iis quorū intererat: quasi videlicet sentiat, quōd si viuentē & consentiente patre fuisset legitimatus, secus esset. Et hoc idem apertius voluisse videntur Ioan. Lig. & Ioan. Ramo. in conf. seq. in questione propoſita, col. iij. verf. surgit tertius punctus, Consulentes in eodē facto. Nam aut aliquis, inquit, legitimatus patre viuentē & volente, & nemo necessariō citatur, quia ipsius tantum patris principaliter interest. I. cum adoptio. Idem si pater testamento id statuerit, auth. si quis. C. de natur. liber. Aut pater nihil de ea re statuit, & nihilominus filius post mortem ipsius se legitimari facit, & eo casu non nocet legitimatio, non vocatis qui ex ea excluduntur, & quorum consensus requiritur vt illis noceat. l. pen. ff. de nata. restit. Ex quibus aperte constat horum sententiam esse, quōd si legitimatio facta fuisset a patre, nocuisset donatario. nec aliorum requiri cōsensum, quā patris, cuius principaliter interest, non aliorum qui laedi possunt. Igitur si hoc obinet, quādo donatio facta est sub expressa conditione & voluntate, si decesserit donator sine liberis: multo magis, aut certē non minori ratione idem dicendum est in tacita aut in simili conditione, quia tacita voluntas non tantum habet roboris, quā expressa, ex tex. not. in l. vlt. in prin. ff. de legat. ij.

Decadem re.

Tacita non tantum habet roboris, quā expressa conditio.

Confirmatio superioris sententiae.

- 77 ¶ Hęc posterior sententia huius etiam rationibus adiuuatur. Nam legitimatus dicitur verū legitimus, non fidei, secundum Bart. in d. l. si is qui pro emptore, col. xiiij. in ij. q. princ. verf. item queritur circa praedicta, & rursum verf. si tu opponis mihi. ff. de vſucap. & in l. si maritus, la. ij. §. legis. ff. de adult. & Bal. in l. cum acutissimi, col. ij. verf. quāro nunquid naturales. C. de fideicom. & in l. nuper, in fi. C. de natur. liber. Bened. Plumb. in sua disputa. incip. cum statuto penulo caueatur, in primo dubio. Raph. Co. confil. clxxvij. reuerendus pater, col. pen. verf. non obstat. quod dicebatur. Paul. Cast. in d. l. vlt. col. vlt. C. de his qui veni. xta. impe. vbi dicit omnes in hoc conuenire, & in l. si ita quis. §. is cui. ff. de legat. ij. & in rubr. C. de iur. aut. an. & conf. clxxx. super eo quod primo loco queritur, col. vlt. verf. nunc videndum est, li. j. & conf. xxxij. super primo dubio, col. iij. in prin. lib. iij. & conf. clxij. quæstio ista, col. 2. verf. constat autem. lib. 2. & Alex. conf. ij. visis codicillis, col. v. verf. comprobatur quia legitimatus, lib. j. quod repetitum est in conf. clxxxvij. lib. 2. Socin. in l. sed si hac. §. patronum, col. iij. verf. quædam & secundō. ff. de in ius vocan. & las. in auth. si qua mulier, col. antepe. verf. breuiter teneo. C. de sacros. eccle. & in l. j. col. iij. verf. & pro eo facit. C. de bon. poss. contra tab. & in l. hac consultiſſima. §. ex imperfecto, col. j. verf. secundō extendit. C. de testa. & in l. moribus, quæ est ij. col. 4. verf. tu autem aduerte. ff. de vulg. & pupil. subſtit. & conf. xxxix. Ioannes Vayrolus, col. vj. verf. quintō facit, lib. iij. & Philip. Dec. conf. clxvij. in casu domini Franc. col. 2. verf. & ad hoc facit. & conf. cccxvj. in casu propoſito, col. vlt. verf. non obstat. primō, & conf. cccclxv. vifo consilio, col. ij. verf. in contrarium autem, & col. pen. verf. solum superest. & cōf. ccccxix. conclusionem, col. ij. verf. pariter conuenit.

- 78 ¶ Dicitur & legitimatus suus patri hæres, vt aſſertit Bart. in l. ij. in prin. verf. item quæro quid si aliquis filius. ff. de vulg. & pupil. & Bal. in l. eam quam, col. ij. C. de fideicom. Raph. Com. d. conf. 168. vbi supra. Ioan. Franc. a capinibus Listz, inter confil. ipsius Rapha. conf. xcvij. stante dicto statuto, col. ij. Socin. confil. lxij. vifo testamento, col. xj. verf. postremō ad minus, lib. iij. las. in d. auth. si qua mulier, col. antepe. verf. iij. mouer, vbi id dicit sing. & in d. §. ex imperfecto, & in d. l. moribus, col. v. verf. hinc videmus. ff. de vulg. & pup. subſtit. & in l. qui se patris, col. iij. verf. adde etiam quōd dicit. C. vnde libe. vbi negat alibi legiſſe, quā apud Bal. in d. l. eam quā, & conf. clxij. in causa mota, col. antepe. verf. item filius, lib. ij. & conf. clxxxij. circa legitimatōnem, col. pen. verf. confirmatur, eodē lib. 2. & conf. clxij. magnificus Baro, colum. vj. verf. item filij legitimati, eod. lib. 2. Et hoc quidem probat tex. in §. j. ibi, suorum iura nanciscuntur, Inst. de hæred. quæ ab intest. defe. & in §. si quis verō nō habēs, ibi ipsos quidem suos facere voluerit. & iterum in §. liceat igitur, in illis verbis, & suos de cætero & sub potestate habere, in auth. quib. mod. nat. est legi. & in rubr. quib. mod. natu. eff. sui. nā ponderandū est verbi sui. & in l. diui. in 2. locis. C. de natur. liber.
- 79 ¶ Ideoque et i debetur legitima, vt dicit Bene. Plum. in disputa. incip. statuto Pisano, in ij. & iij. dub. & Bal. in addit. Spec. tit. de donat. ad fi. & in c. de causis, col. vlt. verf. & ideo spurio, extra de offic. delega. vbi etiam dicit, quōd potest institui coram duobus testibus, sicuti & alij legitimi filij. quod quidem primum sequitur las. conf. clxij. col. antepe. lib. ij. & d. conf. clxxxij. vbi supra, eo. lib. iij. & d. conf. ccij. eod. lib. 2. Et postremum quoque sequitur is idem las. in d. §. ex imperfecto, vbi supra, & in d. auth. si qua mulier, col. antepe. verf. secundō mouer, vbi & id dicit sing. & in d. l. si is qui pro emptore, nu. 237. ff. de vſucap. & in d. l. moribus, vbi supra. ff. de vulg. & pupil. subſtit. vbi id negat alibi se legiſſe. & Philip. Dec. d. conf. clxvij. col. iij. & conf. clxxxij. reuocatur in dubiū, col. j.

Legitimus dicitur suus hæres patri.

Et ei debetur legitima. Et potest institui coram duobus testibus sicut alij legitimi.

col. j. & Cael. Cot. in memor. incip. spurius legitimatus. & D. Guil. Bene. in repet. c. Raynuius, in verbo, & vxorē nomine Adelaſiā, nu. 207. & iterū in verbo, testamentū, le. j. nu. 83. extrā de testa. ¶ Dicitur postremū per legitimatiōem natus post donationem, sicuti & legitimus post testamentum dicitur natus post testamentum, tanquam posthumus, id est, vt clarus dicam, legitimus obtinet vicem posthumi, vt concludit Barr. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. vlt. ff. de liber. & posth. & Bal. in l. filius à patre. §. filiusfamil. iqui est j. per illum tex. eo. ut. & in l. si quis posthumus, in princ. & ibi quoque Pau. Cast. & Alex. eodē quoq. tit. & idem Bal. in l. certum, in prin. & ibi Ang. & Imol. etiam per illum tex. ff. de iniust. test. & idem Bal. d. conf. xxvj. vbi suprā, lib. 2. & conf. cij. est considerandum, col. j. lib. ij. & conf. cxix. quidam vxoratus, col. ij. vers. ego credo, lib. v. & conf. ccij. incip. punctus quidam substituit, eod. lib. v.

80
Et obtinet uicē posthumi.

81
Testamentum
rumpitur legi-
timatione
filii naturalis.

¶ Ex hocq. inferunt Bal. Ang. Imo. in d. l. certum, quod testamentum rumpitur legitimatiōe filij naturalis, ac si ipse post testamentum legitimus natus fuisset. Id quod etiam affirmat Iaco. Bel. in §. quoniam, in auth. quib. mod. nat. eff. iur. & in disput. quam illic ponit, incip. pater habens filiū, in ij. & 3. dubio. Bartol. in d. l. si qui pro emptore. ff. de vfuac. (Rayn. Forl. &.) Bald. in d. l. filius à patre. §. j. & ibi rectorios. ff. de liber. & posth. & idem Bal. in l. cum in adoptiuis, col. 2. vers. caue tibi. C. de adop. & in l. 2. paulo ante si. C. si in fraud. patr. & in addi. Spec. ut. de successio. ab intesta. §. j. ante si. & conf. ccvj. proponitur quod quidam, col. v. lib. v. Signo. conf. cxvij. dominus Guillemus, in princ. & conf. ccxix. factū sic se habet, anno Domini, col. 3. vers. itē dicta Cassandra. Alb. in rubr. C. de natur. liber. col. vlt. vers. in secundo articulo. & in auth. ex causa, col. v. nu. 14. C. de liber. præter. Ioan. Lig. & Franc. Rampo. in d. conf. xvij. inter Bald. conf. lib. iij. Saly. in auth. item si quis, la. j. C. de nat. lib. Ang. conf. lxxvj. posita pro constanti legitimantium potestate, post princip. Ant. in c. per venerabilem, char. vlt. vers. alius est effectus, & ibi etiā Card. Alex. in §. quod autem, char. xxv. in xij. quæst. princ. extrā qui filij sunt legit. Petr. Anch. conf. ccxxv. incip. videtur prima facie, col. iij. vers. ad cuius confirmationem & conf. ccxc. in success. ab intestato. Rapha. Fulg. conf. lxxij. supposita bulla, in primo dubio. Ant. Rosel. in tract. legitim. lib. 2. col. antepen. vers. quero an filius legitimatus. Pau. Cast. conf. xxx. super puncto isto plura subtiliter, col. j. lib. j. & conf. clxxx. super eo quod primo loco, eo. lib. j. Rom. conf. xxxij. licet naturalis. Pan. conf. lxxxvj. in questio. ne quæ veretur, col. j. lib. j. Mart. Laud. in sua disput. incip. Augerius, col. ij. Alex. conf. cxxxix. elegerat fuit consultum, col. j. lib. j. & conf. clxxxix. perlectis verbis, col. vlt. lib. v. Barb. in addit. Bal. in d. l. posthumo, col. ij. eiusdem addit. C. de bonor. posses. contra tab. & conf. lvij. sapienter dicit Psalmista, col. 2. in 2. dubio lib. 2. & conf. xlix. clementissimum Deum, col. vlt. lib. iij. & conf. lvij. omnipotentem, col. pen. vers. quidō faciat, eod. lib. iij. Socin. in l. si cognatis, col. x. vers. 3. infero. ff. de reb. dub. Fran. Curt. senior conf. xij. statuto Ianuæ, col. iij. vers. legitimario debetur, & conf. 36. vt veritas eluceſcat, in princ. & l. as. conf. ccij. magnificus Baro, col. vj. vers. & etiam istos sequitur, li. 2. & Phil. Dec. in l. j. col. 4. vers. tertio intelligitur, C. de bon. posses. contra tab. & conf. llij. viso eleganti, col. 1. & conf. 58 cuius superscriptio incipit, legitimatio infantis, col. vlt. & conf. i. clvj. quantur an legitimatus, col. 1. vers. prædictis tamen. & conf. 338 in casu proposito, col. vlt. & conf. 344. viso consilio, col. pen. vers. nec obstat si dicatur, cum alius concord. adductis ab Alex. & Iasone in rubr. ff. de liber. & posthum. & eodem Ias. C. in rubr. de posth. hære. instit. Fab. Giocchi in repet. auth. no. uissima, in 3. q. iij. quæstio. princ. C. de inoff. testa. Ex quibus etiam aut eorum multis intelliges legitimatos habere ius contrabulandi de iure prætorio, atque etiam querelā inofficiosi testamēti.

Legitimati
habent ius cō-
trabulandi,
& etiā quere-
lam inoffi-
ciosi.

82
Et statuto
quo masculi
excluduntur
matr. ex-
cluduntur, ut
legitimi.

¶ Hinc quoque fit, quod ex statuto quo masculi excluduntur feminas, legitimati eas excludunt, vt legitimi, ex sententia Bald. in d. l. eam quam, col. 6. vers. item fuit quæsitum. C. de fideicom. & in l. cum acutissimi, col. 2. vers. idem puto de legitimatis, & ibi etiam Iason, qui dicit ita bis consuluisse, & fuisse iudicatum, eo. tit. Aug. subobscure, cum dicit aliter esse dicendum, si statutum loqueretur de filio legitimo & naturali, & ex iustis nuptiis procreato. d. conf. lxxvj. col. 2. Pau. Cast. dum allegat Bal. in posteriore loco, in rubr. C. de iur. aur. annul. vbi hoc dicit procedere in omni statuto loquente de legitimo, vt scilicet comprehendat legitimatum & iterum in l. sed si hac. §. paronum, ante si. & ibi quoque Alex. Soci. & Iason in v. not. ff. de in ius voca. & rursus idem Paul. in l. si ita quis. §. 5. cui. ff. de legat. ij. & conf. xxvij. dicendum est dictam hereditatem pertinere, in primo & iterum in fin. lib. 2. & d. conf. xxxij. super primo dubio videtur dicendum, col. 2. in fin. & iterum colum. sequen. ante fin. eod. lib. 2. & conf. cij. videndum est primō de ipso Alarico, in fin. eod. lib. ij. Alexand. conf. 2. visis codicillis, colum. v. vers. & fortificantur prædicta, lib. 1. quod & repetitur consil. lxxxvj. lib. 2. & idem Alexand. consil. lx. visa legitimatiōe, colum. 2. vers. iustu. istud idem, eod. lib. 2. Corne. & Franc. Arretin. in l. Gallus. §. si eius, C. de collat. idem Arretin. in l. Gallus. §. si eius, ad fin. ff. de liber. & posthum. Barbat. d. consil. lxxvj. colum. 4. vers. capio nunc aliam, lib. 4. Socin. in l. cum auus, col. xxij. vers. inferitur etiam ex præmissis. ff. de condit. & demonstrationib. & d. consil. lxxij. col. antepen. lib. 3. & consil. lxxv. super proposita quæstione, colum. 3. eod. lib. 3. Ias. in l. adoptiuum, quam legit. cum §. vlt. l. 2. ff. de in ius voc. & in l. cum filiofamil. col. vlt. ff. de legat. 1. & in l. generaliter. §. cum autem, col. vlt. C. de instit. & subst. & in l. 1. col. 3. vers. hinc est quod itante. C. de bon. poss. contra tab. vbi tamen non confirmat. & consil. lxxvij. viso themate, col. ix. vers. præterea posito, lib. 3. & Phil. Dec. conf. ccclxv. viso consilio, col. 3. vers. secundū hoc in simili. & consil. seq. incip. pro declaratione, col. 2. & Alb. Brun. in tract. statutorum excludentium feminas, in 4. q. xij. arg.

xij. arg. & D. Ioan. Citerius Senator regius in tract. primogenituræ, in xij. q. col. iij. versic. item legitima. (& Carol. Molin. in commen. consuet. Parisien. quos scripsit longo tempore post primam nostrâ huius legis editionem, in qua hos omnes citaueram, tit. j. §. viij. glo. j. nu. 45. & Lud. Gozad. consi. vj. prima facie, col. v. versic. quintò istud priuilegium.)

Familia atque agnatio æque conseruatur per legitimatos

83 ¶ Et ex hoc postremo dicto facile potes intelligere, per legitimatos æque conseruari familiam atque agnationem, ac per legitimos, cum ratio & veluti fundamentu illius statuti præteritis masculis foeminis, sit conseruatio agnationis & familie, secundum Cyn. & alios in l. j. C. de adul. cum aliis infinitis à me nuncupatis citatis in commentariis nostrarum consuetu. tit. xx. §. xviij. in gl. j. versic. iij. incip. cuiusmodi statutorum. Et hoc quidem, scilicet familiam & agnationem conseruari per legitimatos expressim asserit Alex. qui tamen nihil allegat. d. consi. iij. col. v. versic. ad prædicta benefacit, lib. j. & Barb. d. consi. lxxvij. col. iij. versic. tertio facit, & col. seq. versic. item est masculus, lib. iij. vbi id dicit voluisse Dy. in tit. de success. ab intest. (& Socin. d. consi. lxxij. vbi supra, lib. iij.) & Philip. Dec. consi. ccv. vj. viso puncto, col. vlt. & consi. cccxvj. in casu proposito, col. pen. versic. sed prædictis. & d. consi. cccxvj. viso consilio, col. iij. versic. secundo hoc confirmatur, & consi. cccxxxij. visa copia, col. vlt. (& ante hos Angel. quem nullus horum memorat, consi. xvij. comes Brandianus, col. pen. versic. præterea concludendo & Salyc. in auth. item sine legitimis, col. j. versic. quarto an legitimatus. C. de nat. lib. & in l. imperialis. §. sic itaque. C. de nup.) De quo tamē vide eundem Dec. consi. cclxxvij. in causa quæ Lucæ agitur, col. iij. versic. ij. & col. seq. versic. sed tamen.

84 ¶ Similiter autem in casu d. l. cum acutissimi, quæ huic nostræ l. (quod iam sæpius diximus) admodum affinis est, & alijs quoque in substitutione ita facta, si institutus moratur sine legitimis hæredibus, legitimatus excludit substitutionem, vt plenè not. per Alber. & alios in d. l. generaliter. §. cum autem. C. de instir. & substit. tinter quos Alex. ibi dicit hanc esse commun. opin. & Iaco. Arret. cuius disputationem in eam rem refert, & sequitur Ioan. And. in addi. Spec. tit. de success. ab intest. §. j. ad Ang. in sua dispu. incip. quidam nobis genere. Anto. in d. c. per venerabilem, circa medium, versic. alius est effectus, extra qui filij sunt legitimi, & est communis nostrorum calculus, secundum Imol. in Lex factio. §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. vbi & recentiores adducunt concor. Qui-bus adde (Petr. Anchâr. consi. cccxv. prima facie, in primo dubio.) Paul. Castr. d. consi. xxx. col. j. lib. j. & Ludo. Bolo. qui etiam alios addert in addi. consi. Ioan. Ana. consi. xlv. dubia quæ tacta fuerit, in iij. dubio. ¶ Nam & L. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. habet locum in legitimis vt dicit Franc. Curt. iunior ibi.

Legitimatus excludit substitutionem, si sub legitimis hæredibus.

85 ¶ Horum omnium est optima ratio, quoniam legitimari nihil differunt à legitimis, vt est text. ita loquens per illam dictionē vniuersalem, nihil, in §. sit igitur licentia, ibi, nihil à legitimis filiis differentes, in auth. quib. modis naturales efficiuntur legitimi, & in §. & quoniam variè, ibi, nihil dissimilis legitimis, in auth. quib. mod. natu. efficitur. & rursus in §. si quis ergo filios legitimus nō habet, in illis quoque verbis, nihil à legitimis filiis differentes, in eadem authent. Ponderanda est enim ea dictio, nihil, quæ est vniuersalis negatiua, & quæ debet vniuersaliter operari. l. vlt. ff. de liberis & posthumis. & l. si is qui ducenta. §. vtrum. ff. de rebus dub. & caput. Deus omnipotens. ij. q. j. & not. glo. in §. j. in verbo, parum, in auth. de hæred. & Falcid. & doct. sæpe. Et ne existens ea loca authent. fuisse perperam versa in illis negatiuis vniuersalibus, illud te scire velim, Græcum Iustiniani Codicem vti is dictionibus, *οὐδὲν ἢ μηδὲν*, quæ & ipsæ eandem vim & significationem habent. Nam in titulo, *οὐδὲν ἢ μηδὲν*, id est de spuris sue naturalibus, vt vocamus, qui quidem titulus is est, qui in nostris Codicibus ita inscribitur, quibus modis naturales efficiuntur sui, in eo inquam titulo, in primo loco supra à nobis citato, ita scriptum est *οὐδὲν ἢ μηδὲν ἢ γυναικῶν* id est, nihil à legitimis filiis differentes, & vt vertit Gregorius Haloander, in nullo à legitimis differentes liberi. Quæ verba denotant nullam esse prorsus differentiam: quod & astruit text. in l. eum qui in provincia. §. diuus. ff. de rit. nupt. vbi legitimati perinde habentur, ac si legitimi essent concepti. Ex quo consequitur, quòd omnia iura loquentia de filiis legitimis, habetæ regulariter locum in filiis legitimatis, ex regula quæ de æquiparatis traditur per Bart. & alios in l. j. per illum text. ff. de leg. j. Præsertim cum legitimatus dicatur verè legitimus, vt supra diximus. Ideoq; haud dubiè disposita de vno, habent locum & in alio, ex not. per Bart. Imo, & Alex. in l. j. §. lex falcidia. ff. ad leg. falcid.

Vtrum legitimati differant à legitimis. Nihil, dictio, est vniuersalis negatiua, & debet vniuersaliter operari.

Idem & notum.

86 ¶ Nec videtur obitare rationes allegatæ pro priori parte, quarum illa prima est & potissima, quòd in præiudicio donatarij non citati nihil operatur legitimatio. Quæ ita faciliè refelli potest, quòd quando pater consentit legitimatoni filij eo tempore, quo potest præiudicare, & de suis bonis disponere, non est necesse cum vocari cui ius est quaesitum, per id quod voluit Bart. quem omnes sequuntur in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. Sed & si pater disponat vt filius possit post suam mortem petere legitimatorem, licet ipso patre mortuo ius agnato sit quaesitum in hæreditate ipsius, potest tamen filius eo non citato petere legitimatorem. Id quod etiam voluit Bat. consi. cccxj. verba Bart. in princ. lib. v. Ioan. Lig. & Ioan. Ramp. in consi. supra à nobis citato. Et ita etiam ex istorum sententia potest ab agnato hæreditatem sibi reuocare, vt pote cum huiusmodi legitimatio procedat ex voluntate & consensu patris, quo tempore poterat agnato præiudicare. At in casu nostro talis reuocatio videtur etiā procedere à tacita mente patris à lege præsumpta eo tempore quo donauit, videlicet quòd si hunc casum cogitasset, nō donauisset. Quod hunc

Solutio contrariorum.

& Socin. in d. l. si cognatis, col. ix. vers. secundò ex dictis. ff. de reb. dub. (Et de fraude etiam emancipationis loquitur text. in l. j. §. is quoque. ff. de colla. bon.) Praterè filius adoptivus non habet iura naturæ, sed tantum civilia. legitimatio autem utraq. Ideo fortior est legitimatio adoptione, ut diximus suprà in verbo, donatione largitus. (nu. 226. imò verò plus.) Et ita quoque responderi potest ad d. l. filio. ff. de lib. & posth. quæ similiter loquitur de filio adoptivo, qui nō rumpit testamentū, quāvis legitimatus rumpat, sicut diximus, nempe in quo natura simul & lex locū habeat.

*Legitimatio
habet iura na-
turæ, & civilia:
adoptione ci-
vilia tantum.*

91 ¶ Nec postremò obstat, quod dictum est, filii spurium natum tempore donationis, non posse reuocare, cūm de eo satis pariter cogitasse videatur, nec ex hac l. reuocetur donatio, nisi ob liberos postea susceptos: quia ante legitimacionem, & sic tempore donationis nondum poterat filius appellari, cum filius sit & dicatur quem nuptiæ demonstrant, & sic qui ex viro & vxore natus est. l. filium. ff. de his qui sui vel alien. iur. sunt. nec talis poterat succedere. Ideo nulla est interim illius habenda ratio quantum ad casum l. nostræ pertinet, sed habendus est, tanquam si nō esset natus. l. si post mortem. §. liberi. ff. de bon. poss. contra tabu. De quo tamen vide quid dicam in sequen. q. Remota autem ea labe originis, censetur de nouo natus, ac veluti posthumus, ut suprà diximus: id est, ut hæc omnia breuius dicam, pater tempore donationis non cogitabat de huiusmodi filio tanquam sibi successuro, & qui posset donationem reuocare.

*Spurius ante
legitimacionē
non potest ap-
pellari filius.*

92 ¶ Et verba, inquit, ut etiam dictum est in illa postrema ratione, naturaliter sunt intelligenda, non civiliter. Illud quidem minimè inficior, sed id etiam assero, legitimatum censeri vtroque modo filium, & cum quidem legitimū, scilicet naturaliter & civiliter, ut qui habeat vtraque iura, & naturalia & civilia, ut suprà etiam diximus: ut interim illud omittat ex iure pendere, non ex natura, quis sit legitimus, ut tradit Bart. in l. si is pro emptore, col. xiiij. vers. item quæritur circa prædicta. ff. de vfu. & Ang. in l. iij. ff. de instro. Et ut scribit Pet. Anc. consil. cxxv. videtur prima facie, col. ij. vers. non obstat, quòd iste dicatur, verbum legitimū semper sonare in civilem intellectum. Et hoc probatur ex l. legitima. ff. de pact. & l. testamenti. & l. si quæramus. ff. de test. & §. liceat autē patri, in auth. quib. mo. nat. eff. legit. quæ iura in id citat laf. in d. l. si is qui pro emptore, nu. 229. Et ideo cum lex hunc facit legitimum, nihil est quod non sit etiam legitimus ad exclusionem donatarij. At in l. vlt. C. de his qui veni. æt. impe. non potest lex facere de minore maiorem. Ideo ibi mera natura, à qua & ipsa res dependet, inspicitur necesse est. & ita ad illum tex. respondet Ant. in c. cum vintoniensis, col. ij. in ij. oppo. ext. de elect. & Alex. consil. ij. visis codicillis, col. ix. vers. non obstat l. fin. lib. j. quod repetitur consil. 87. lib. ij. & Phil. Dec. consil. clv. cuius superscriptio incipit, an natus ex muliere, col. vlt. & iterū consil. clviij. in casu domini Fran. col. iij. vers. non obstat suprà allegata. & est ex mente Pet. An. vbi suprà, dū respondendo ad d. l. vlt. id dicit quod suprà ex eo retulimus.

*Ex iure pen-
det, non ex na-
tura. quis sit
legitimus.*

*Vtrū lex pos-
sit de minore
facere maiorem.*

93 ¶ Et id generale est, ut lex fingendū aut vtendo verbis fictionis in actu qui pendet à potestate legis, verè id faciat, non si fidet, ut not. per Bart. in d. l. si is qui pro emptore, in iij. q. prin. quæ est de fictione induciendæ ad fin. ff. de vfu. & consil. lxij. punctus talis est, quidā effectus cuius, ipsum Ant. consil. xx. nulla mulier, circa medium. Idque est quod alij dicunt, ea quæ iuris sunt, verè induci à iure, licet loquatur per verba sonantia in fictionem, quia quæ possunt verè induci, non in ducuntur per fictionem. In rebus, in fi. & ibi Bal. C. de iure dot. Bart. in d. l. si is qui pro emptore, Corn. consil. cclxiiij. memini, col. ij. vers. ad idem litis, lib. iij. Non mirum igitur si in hoc casu, qui ex legis dispositione pendet legitimatus tanquam legitimus est suus patri hæres, si rumpit testamentum, si excludit substitutos ex condicione si sine liberis institutus moreretur, & filias cōmunis patris, ex statuto eas repellente existentibus filiis masculis, non secus quā si ab initio legitimus natus fuisset, ut suprà diximus. Ergo etiā multò maiore ratione debet reuocare donationē ab extraneo.

*Ea quæ iuris
sunt, verè in-
ducuntur à iure,
licet loquatur
per verba
sonantia in fi-
ctionem.*

94 ¶ Si hæc posteriorē partem sequaris, cam ita primo loco intelliges, ut procedat in filio naturali legitimato viuentē patre. Nam si post mortem ipsius legitimaretur non vocato donatario, certe donatio non reuocatur, ex sententia Salyc. Ioan. Lig. & Franc. Ramo. d. consil. xvij. & seq. inter consil. Bald. lib. iij. quorum verba suprà adscripsimus, atque etiam Philip. Deci. consil. ccdxvj. pro declaratione, col. iij. vers. secundò præmittendum, & expressius, col. seq. vers. vltimò non obstat. Nisi forte fuisset legitimatus post mortem patris ex dispositione testamenti ipsius. Nam perinde tunc valet, ac si viuentē & consentiente patre id actum fuisset, per authen. si quis. C. de nar. liber. & voluerunt ipsi Lig. & Ramo. vbi suprà.

*Autoris iudi-
cium in hac po-
steriori parte.*

95 ¶ Secundo intelliges, quòd licet aliàs cum dubitatur an pater donans cogitauerit de liberis, in dubio præsumitur non cogitasse, & ita etiam in dubio habet locum hæc l. vt dicit Bar. in d. l. Titia. §. imperator. ff. de legat. ij. cum multis concord. suprà collectis in præfati. versic. lxvj. incip. sed hic in quæstionem vertitur, & seq. tamen illud tantū procedit in filiis legitimis & naturalibus, non etiā in merè naturalibus postea legitimatis, ut videlicet propter legitimacionem in dubio non reuocetur donatio, sed tum demum, si ex probabilibus coniecturis appareat donatorem motum fuisse ad donandum ob defectum liberorum, quos habere desiderabat, nec tamen legitimè habere poterat, quia habebat vxorem sterilem, cū qua diutius mansit sine liberis, & interim ex vxore alterius spurium suscepit: postea vero mortua vxore sua, & marito illius mulieris, eam ducit vxorem, ob idque spurius ille legitimatur. Ideoq. verisimile est quòd si hunc casum cogitasset, nō donauisset: aut certe donauisset sub ea condicione reuocandā, si filium legitimum, aut ita ut diximus, legitimatum postea habere cōtingeret. Cessantibus autem iis, aut aliis similibus coniecturis, in dubio non

*Quomodo in
dubio pater
donis nō præ-
sumatur cogi-
tasse de libe-
ris.*

reuocaret legitimatus donationem sicut legitimus, vt sic in hoc tantum differant legitimati à legitimis, quantum ad l. nostram pertinet, videlicet in casu dubio, non autem in certo. Ita expressim & singul. voluit & consuluit Paul. Castr. d. consil. ccccxxv. col. j. & ij. lib. ij.

96
A quibus reuocatur hæc secunda opinio, & circa quæ.

¶ Attende tamen lector, quia rationes quibus potissimum innititur posterior opinio non omnino sunt concessæ. Nam prima, quæ est veluti cæterarum fundamentum, quia scilicet dictum est legitimatum esse verum legitimum, multos habet aduersarios, multasq; rationes quæ eam subuertere videntur, vt videtur licet apud Iacob. Bel. in s. tribus, in authent. quibus modis natur. efficitur legitimus. Iacobum Buttigar. in proemio C. Bald. in l. eam quam, colum. penult. versicu. quæro verum legitimatum. C. de fideicommissis. & in l. quoties, colum. ij. versicu. & hæc faciunt. C. de rei vendicatio. & in l. vlti. C. de his qui veniant ætat. impetra. & in l. si ea quis. s. is cui. ff. de legat. ij. & in addit. Spec. titu. de successio. ab intestato. s. j. ad fin. & Bened. Plumb. in dicta sua disputat. incip. statuto Romano cautetur, in primo dubio. Signor. consil. cccxviii. quidam dominus Ioannellus, col. penult. versu. præterea legitimatus. & Ant. Rosel. in tract. legitimatum, lib. ij. in causa finali, in prin. & Rom. d. l. si is qui pro emptore, & ibi latissimè l. as. in repet. colum. ij. versu. nota diligenter & perpetuo, cum multis sequent. ff. de vfu. cap. Alex. d. consil. ij. col. viij. & seq. lib. j. Barb. in repet. l. cum acutissimis, char. antepenult. & sequen. C. de fideicommissis & consil. xxvij. scriptis doctissimus, colum. xij. versicu. capio aliam dubitationem, & multis seq. lib. j. & Socin. consil. cclxlvj. eleganter, col. vlt. versu. tertio ista conclusio, lib. ij. quod etiam ponitur inter consil. Fran. Curt. senioris, consil. xvij. & ipsum Francisc. Curt. seniore consil. xiiij. statuto lanuæ, per totum. & consil. lxxxiij. super memorata facti narratione, in tertio dubio. & Phil. Dec. iii. liberos. C. de collat. & consil. cclxxv. in causa quæ Lucæ agitur, colum. v. versicu. fed tamen supradictis, & seq. cum simil. & consil. cclxxxiiij. viso puncto, colum. penult. & vlti. & consil. d. ex viso themate, col. ij. & seq. vsque ad fin. vbi & ex hoc negat dispositionem d. s. ex imperfecto, in l. hac consultißima. C. de testa. habere locum in legitimatis. itaque etiam consil. ccccxcx. viso themate, colum. xij. & seq. & Ludo. Bolo. consil. lvij. dominus Antonius, per totum, cum simil. Innitunturq; hi omnes, vt diximus, multis magnisq; rationibus, & testimoniis, sed nullum mihi efficacius videtur, quam text. quem nullus tamen eorum (si me non fallit memoria) citat, in l. j. C. ad legem Viscl. vbi qui ius auctorum annulorum à principe impetrarunt, imaginem tantum, non etiam statum ingenuitatis obtinent. Imò verò sunt qui negant filium legitimatum propriè dici filium, ac comprehendi sub statuto loquente simpliciter de filio. Cuius seueritæ fuit Bald. consil. cij. est considerandum, paulò ante fin. lib. iij.

Qui ius auctorum impetrarunt, imaginem tantum, non etiam statum ingenuitatis obtinent.

97
Vtrum sicut legitimatus rumpit testamentum, ita possit reuocare donationem.

98
Qui teneant legitimatum ex rescripto, non repellere feminas ex statuto eas repellente existentibus masculis.

¶ Quod autem postea sequitur legitimatum rumpere testamentum, si verum sit, quod tamen non est vsquequaque indubitatum, ac expeditum, vt videre est apud Socin. & l. as. in rubr. ff. de liberis & posthu. & Stephan. Bertran. consil. clx. visa copia, col. ij. lib. iij. Tamen nihil ad hoc nostrum negotium pertinet, in quo agitur de præiudicio tertij nihil ad patrem legitimam rem pertinentis, cum illic ipsius tantum patris præiudicium vertatur, cuius ob id testamentum rumpitur, estque illi liberum confestim, si velit, aliud testamentum facere.

¶ Et quamvis multi constanter tenuerint legitimatum, etiam ex rescripto, sicuti & legitimum repellere feminas ex statuto eas repellente existentibus masculis: plurimi tamè ex ipsis in aliis locis, & alij quoque multo plures ac frequentiores contrarium asseuerant voluerunt, qui vt numero vincunt, ita & ratione. Hi autem sunt Bald. in c. per tuas, extrà de maior. & obed. per text. in s. & quoniam varie, in authent. quib. mod. natu. efficitur sui. & idem Bald. consil. cccxiiij. casus est talis, quidam habet uxorem, ante med. lib. ij. & consil. cij. considerandum, ante fi. lib. iij. Angel. consil. lxxvj. posita pro constanti, col. ij. versicu. venio ad tertium. Bened. Plumb. in sua disputat. incip. statuto Pisano cautetur, in iij. dubio. Ant. in c. tanta, post princ. extr. qui fil. sunt legit. & in c. per venerabilem, char. pen. versu. sed potest esse dubium, & ibi etiam latè laco. Zochus in repet. & Card. Alex. ibi in s. quod autem, char. xxvj. versu. quæro. xv. principaliter, col. ij. & alibi sæpe in ea lect. Alter Ant. Rosel. in tractatu legitimatum, in primo libello, sub rubr. causa finali legitimatio, consil. j. versu. hic quæro an stante statuto. & iterum in secundo libello de causa finali vel effectiva [col. xvj. versu. vltimus facit.] Imol. & Raph. Co. in l. si ita quis. s. vlti. ff. de leg. ij. Raph. Fulg. in l. vlt. ff. de iusti. & iur. & consil. lxij. stante statuto, Rom. in l. necessarius, & ibi etiam Alexan. col. pen. ff. de acquir. hære. vbi ipse Ro. dicit de hoc esse text. aureum in d. s. & quoniam varie, quem dicit se didicisse à Catalano quodam singulari & mirabili viro sibi incognito, dum fortè cum eo peregrè proficisceretur. & idem Rom. in l. si is qui pro emptore, colum. x. versu. circa eandem fictionem, & ibi etiam lason colum. lvj. versiculo iuxta prædicta. ff. de vfu. vbi Roma. ipse ita dicit se consuluisse in ciuitate Lucana, priusq; consil. fuisse approbatum à multis celeberrimis doct. Senen. & id quoque procedere in legitumato per matrimonium, contra omnium opin. Paul. Castr. sibi contrarius, in l. vlt. C. de his qui veni. ætat. impe. & in l. cum acutissimis, col. j. ff. de fideicom. in l. ex facto. s. si quis rogatus, & ibi etiam Alexand. col. vlti. ff. ad Trebel. & consil. clxxx. super eo quod primo loco queritur, colum. vltim. lib. j. & consil. cclj. quæstio ista determinatur, lib. ij. & consil. cccxliij. circa primum articulum, ante fin. cod. lib. ij. Alex. consil. lx. visa legitimatio, col. ij. versu. sed præmissis non obstantibus, lib. ij. Franc. Aretin. in l. Gallus. s. si eius, in fin. ff. de lib. & posthu. Socin. in eadem l. s. & quid si tantum, col. pen. & consil. cclxvj. eleganter & subtiliter, colum. pen. versu. præterea dicta clausula, lib. ij. quod consil. repetitur inter consil. Franc. Curt. senioris,

senioris,

senioris, consil. xvij. & ipse Curt. consil. xiiij. statuto Ianuæ, post prin. & consil. xvj. clarus vir, col. iij. & consil. xxxv. statuto seu in capitulis, col. iij. vers. venio modo. & consil. lxxiiij. super memorata, in ij. dubio, vbi & dicit se ita abas consuluisse cum Socin. & Vinc. Paul. & ita fuisse iudicatum. & ita sanè competimus ipsum Pale. consuluisse inter consil. eiusdem Curt. consil. xvj. viso puncto, col. iij. Georg. Nat. in rep. cap. quamvis, col. xliij. vers. secundo quæro an filius naturalis, de pact. lib. vj. l. i. col. xj. vers. item attende. C. quando non pe. par. Philip. Dec. in l. liberos, in fi. C. de colla. & in l. j. col. iij. vers. tertio intelligitur. C. de bon. poss. contra tabu. & consil. iij. viso eleganti consilio, vbi in eam rem in specie consuluit. & iterum consil. clv. cuius superscriptio incipit, an nat. ros, col. iij. & consil. cclxxv. in causa quæ Lucæ agitur, col. pen. & col. seq. vers. iij. non obs. & in addit. illius consil. col. pc. vers. superest tertium, vbi hanc dicit esse cõmunem op. & consil. cccxvj. in casu proposito, col. pen. & consil. cccclxxxij. viso puncto, col. j. & consil. cccxcij. quæritur an filia, col. ij. vers. non obstant allegata. Lud. Bol. d. consil. lvij. col. vj. vers. his sic præmissis, & col. pe. vers. non obs. etiam doctrina. & in addit. consil. Ioan. Ana. consil. xxvj. longa professio, de quo & nos etiam diximus in nostro tractatu primogenituræ, quæst. lxxxiij. nu. 5. sed redeundo.

29 ¶ Et idem quoque de eo quod dictum est, legitimatum excludere substitutum. Sunt enim & mul-
ti vendæ auctoritates, quæ contrariæ sunt opinionis, & in his Bald. in l. Lucius, la. ff. de hæred. institu. & in l. si ita quis. §. is cuius. ff. de lega. ij. Ioan. Cald. consil. j. tit. qui fil. sunt legit. Salyc. in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & substit. Imolin. in l. ex facto, in princ. ff. de vulga. & pupil. & in l. ex facto. §. si quis rogatus, in fi. princ. ff. ad Trebel. Paul. Cast. in l. cum accusamus, col. j. vers. secundo quæritur. C. de fideicom. Ex quibus constat rem hanc esse admodum dubiam.

100 ¶ Illud autem, quod ad hoc caput pertinet, non prætermiserim, non tantum esse dubitationis in filio naturali qui post donationem & nascitur, & legitimatur, quàm in eo qui natus erat ante donationem, & postea legitimatur, duabus quidem rationibus, quæ in hoc obrinent, noa in illo. Nam postquam hic iam natus erat, videtur non posse reuocare ex huiusmodi Leq. loquitur de libens postea natis, & quoniam de eo verisimiliter cogitabat, atque etiam de futura illius legitimatione, tum vt sibi succederet, quod est cõmune paritum votum, & naturalis in filios charitas. l. nam & si parentibus. ff. de inoffi. testam. quod & ad naturales porrigitur, cum par sit in eos affectio. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusa. cum simil. à me adductis suprà in verbo donatione largitus, nu. 218. sexta ratio. Tum quia etiam non tanta fraus præsumitur in parte quantum ad eum filium qui natus est post donationem, quod ipse pater diuinare non poterat, quantum ratione illius qui iam natus erat. Ideo Bal. quem suprà nu. 70. citauimus in d. l. j. C. de inoffi. donat. in eo tantum loquitur, qui natus erat ante donationem, vt scilicet is non reuocet, si fuerit postea legitimatus, quasi sentiat aliud, si postea natus esset. Et idem quoque sentire videtur Pau. Cast. d. consil. 434. in secundo dubio, lib. j. nam de legitimatione, inquit, potuit donans tempore donationis quo iam natus erat filius naturalis, cogitare, cum penderet ex suo ipsius arbitrio, & ex causa de præsent. l. si quis domum. §. hic subbingi. ff. de loca. & l. si vxor. §. diuus, & quod ibi not. Bart. ff. de adulteris. & l. quod Seruius. ff. de conditione ob causam, perinde ergo habendum est, ac si cogitasset. d. §. hic subiungi. sed & idem voluisse videtur Socin. d. consil. cccxvj. lib. ij. Et hanc differentiam expressim fecit Philip. Dec. in addit. l. posthumo, col. eiusdem addit. ij. C. de bono. poss. contra tab. & dicto consil. cccxvj. col. iij. vers. secundo responderi. & col. seq. vers. vlti. non obs. cum dicit quod hæc l. nostra habet locum in filiis post donationem susceptis & legitimatis, licet forte secus esset in natis ante donationem. t. Carol. Ruin. d. consil. clxxij. quæritur primo, col. ij. num. 7. lib. j. & Francis. Ripa, hic in fin. xxx. quæst. t. de quo tu vide Paul. Parisien. consil. lxxij. videtur dicendum, colum. in. num. 24. lib. j.

101 ¶ Sed illud hic quæro, quid si nascitur filius aut filia, quæ non succedit patri, vtbi gratia, Florentiæ statutum est, ne filia succedat patri existente patruo. Quispiam igitur fratrem habens, liberos vero non habens, dotat, postea suscepit filiam, ea ex eo statuto non succedit patri, sed ipsius patris, vtum per naturam huius filie reuocetur donatio? Et primum videtur quod non, quia cum censetur facta donatio sub conditione reuocandi, si donas suscepit liberos, per l. cõ. auus. ff. de cond. & demon. & suprà sæpius diximus, sique statutum repellens formam, censetur donas se voluisse conformare ad statutu, vt scilicet liberos intellexisse videtur ex statuto, successibiles, non reliquos, ex iis quæ post Dyn. voluerit Bart. Ang. Imo. Raph. Cu. Pau. Castin. l. c. Pad. Ro. Alex. & alij receptiores in l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. dum dicitur quod stante statuto repellente formam exstantibus masculis, si quis suo testamento instituit hæredes suos liberos, non intelligitur instituit filias, sed tantum filios, & idem voluit Signo. consil. clxxxj. factum sic se habet, nobis vir in ij. dubio. Anto. consil. ix. viso puncto & quæstis, col. j. & ij. Pet. Anch. in l. res fratres, & ibi Iaf. qui dicit sing. in vj. limitatione. ff. de pact. & idem Pet. Anch. in l. c. si hac §. libris. ff. de in v. voc. & in rep. c. j. in xliij. q. prin. vers. sed occurrit iuxta prædicta, extr. de consit. vbi & hoc dicit procedere, etiã si pater instituerit filios suos hæredes in eo quod eos tangit de iure, tanquam censetur nihilominus intellexisse de iure municipali. & idem Pet. Anch. consil. cccxxv. viuis & fuminatis, col. pen. vers. secundo vtriusque principaliter moueor. Raph. Fulgo. consil. xxiiij. domina Catharina, col. ij. vers. porro quod me magis mouet. Alex. in l. Gallus. §. j. in fi. ff. de lib. & posthu. & consil. cccxvj. viso testamento, post prin. lib. j. quod repetitur consil. xv. lib. iij. Cora. consil. lv. pro decisione

Vtrum legitimatus excludat substitutum.

Cur in filio naturali qui natus erat ante donationem, & postea legitimatur, hæc lex non ita locum habet sicut in eo qui post donationem nascitur, & legitimatur.

Vtrum per naturam filie reuocetur donatio, stante statuto ne filia succedat patri.

præfentis consultationis, col. pen. lib. j. & consi. cccxv. videtur in hac cōsultatione, col. ij. versū. persuadetur, col. lib. j. & consi. xxij. in hac consultatione, col. v. versū. & testator censetur, lib. ij. & consi. cxx. eleganter & diffusè, col. pen. col. lib. ij. & consi. cxxij. ardua primo aspectu, col. v. versū. ad idem no. col. lib. ij. Bal. à Bart. inter consi. eiusdem Corn. consi. cxx. quod filia vel nepotes, col. lib. ij. Barb. in rep. c. Raynaldus, col. ij. versū. ego sèpenumero, & col. xxxij. versū. nota ibi prolem, vbi hoc dicit sing. & iterum col. lxxxvj. versū. sed vnum circa doctrinam, ext. de testa. & in rep. c. Raynutius, char. ij. & iterum & latius char. xlvj. eod. tit. & in c. in præsentia, col. lxxvj. de prob. & in rub. C. qui amittit, col. xcviij. & consi. xliij. præclare scribitur, col. iij. versū. item concurrat, & iterum col. xv. versū. & moueor ad sic dicendum, lib. j. & consi. iij. propè inquit Psalmista, col. iij. lib. ij. & consi. lxij. præclare scribitur, col. iij. col. lib. ij. Maria. consi. xxxvj. rectè ac maturè, col. pen. versū. quintò probatur, Soci. ipsius Mar. filius, consi. pen. abundè & subtiliter, col. j. & ij. lib. j. consi. ciiij. supràscripti insignis, col. ij. versū. ex qua responfione, lib. ij. & consi. cccxvij. præfens consultatio, col. ix. versū. sextò & vltimò, & iterum versū. sed multipliciter, col. lib. ij. & consi. cclxxx. considerata contingentia, ad f. eo. lib. ij. & consi. jo. viso testamento Pauli, col. ij. lib. ij. & consi. lxij. visis testamento nobilis, col. viij. versū. confirmatur qua sit testamento, col. lib. ij. & consi. lxx. viso testamento Ioannis, col. vj. versū. præterea in substitutione, col. lib. ij. & consi. 33. viso testamento domini, col. ij. versū. succedebat & tertio, lib. 4. & consi. xliij. subtiliter & abundè, col. iij. versū. sed ad hoc videtur, col. lib. 4. & latissimè consi. lj. visis facti narratione, ferme per totū, col. lib. 4. & consi. 73. capiendo primū, col. ij. versū. sextò & vltimò, col. lib. 4. Fran. Cur. senior consi. xlv. statuto seu consuetudine, col. iij. & consi. lij. super testamentis, col. iij. versū. comprobantur prædicta. Card. Ale. in arbore consanguinitatis quā posuit super c. vlt. ext. de consang. & affini. nu. 36. Ias. in Lomnes populi, col. vij. ff. de iustitia & iure, & in l. si quis id quod, col. iij. versū. octauò sing. limit. ff. de iurisd. & omnium iudic. vbi id dicit sing. & in l. qui filius, in prin. col. ij. versū. quintò per istum text. ff. de legat. j. & consi. lxxxij. puto quod quemadmodum, col. j. lib. j. Phil. Dec. consi. cclvj. quaritur, col. ij. versū. & hoc idem & consi. cclxx. dominus Raynaldus, col. ij. versū. circa primam. & consi. cccxvj. in casu proposito, col. pen. & consi. cccxviij. viso puncto, col. ij. in fin. Alciat. in lib. j. de verbor. signific. char. iij. & in l. j. & iterum in l. hac stipulatio. ff. eod. Anto. Rub. consi. lxij. circa testamentum.

102

*filia que non
succedit patri
ex statuto, an
tollat substitui-
tionem in tem-
pus liberorum
factam.*

¶ Qua etiam ratione Paul. Castr. d. consi. ccccix. lib. ij. consuluit in casu d. l. cum aius, quæ proximè ad nostrā Laccedit filiam quæ non succedit patri extante patruo ex statuto, non tollere substitutionem quæ ita fit, si hæres decesserit sine liberis. & idem tenuit ipse Paul. in d. l. cum aius, circa medium. & Ioan. à monte Sperello in l. cum acutissimi, C. de fideicommiss. & Ioan. Bapt. in l. generaliter. §. cum autem in xxij. quæst. C. de insti. & substi. Bal. à Bart. inter consi. Corn. d. consi. cxx. lib. ij. & clanculum Corn. in subscriptione illius consi. colum. penul. versū. concurrente etiam. & expressius consi. cxlv. ad euidentiā, in fin. lib. j. & consi. cxcvj. circa primum, col. iij. eod. lib. j. & consi. xx. in hac consultatione, col. v. versū. & idem aliās, lib. ij. & d. consi. cxxij. ardua primo, col. v. versū. ad idem no. col. lib. ij. & consi. primò circa primum, colum. antepen. versū. nam ex quo, & multis seq. lib. iij. & Socin. in l. centurio, col. vij. versū. ex qua conclusione. ff. de vulg. & pupil. substit. vbi hoc dicit no. & consi. lv. visis consiliis, col. ij. versū. sed consulentes, lib. ij. & nouissimè Alber. Brun. in tract. statutorum feminas repellentium, argu. v. q. xij. col. j. & sequen. vbi dicit ita se consultum sèpius respondisse.

103

*Comprobatio
eiusdem.*

¶ Ad quod facit optimus tex. in l. vlti. in fi. C. de insti. & substi. vbi requiritur, quòd mater sit hæres filij posthumi, vt possit excludere substitutū ex tacita pupillari comprehensa in vulgari. & ibi Fulg. & Pau. Cast. atque etiam Bart. in d. l. Centurio, col. j. & ibi quoque Ang. (col. ij. Alex. subdubius tamen, col. xv. versū. sed adhuc contra, & Socin. col. vij. versū. ex qua conclusione. ff. de vulg. & pul. & idem Bart. in l. ij. in prin. col. vlt. versū. item quòd si mater. eo. tit. cum concord. adductis per Alex. in d. l. Centurio, col. xvj. versū. ex hoc infert, & ibi quoque Socin. col. vij. versū. ex quibus infertur. Porro illius l. vlti. auctoritate, Oldr. in d. l. generaliter, & ibi quoque Alber. col. j. ij. & seq. videntur sequi hanc sententiā, vt videlicet in casu d. l. quæ eadem est cum d. l. cum aius, requiratur vt filius succedat: id quod etiam voluit Bal. in d. l. cum acutissimi, col. vlt. C. de fideicom. Raph. Corn. in l. cum aius, & ibi quoque Socin. col. xxx. versū. ex quibus infertur, & iterum col. lij. versū. septimò queritur. ff. de condit. & demon. & idem Co. in l. filiusfam. §. cum quis. ff. de leg. j. (Licet Paul. Cast. teneat contrariū in d. l. cum aius, circa med. Cæterum illud) generale est, quòd quando persona quæ ex verisimili mente excludit substitutum, non est successura ab intestato, quia eam alius excludit, non excludit illum substitutum, secundum Bald. post Nicol. Marth. in l. cum quidam, col. vlt. & ibi quoque Raph. Fulg. col. item vlti. Paul. Cast. col. j. versū. sed quæro hic, Ale. col. ij. versū. dicit tamen signanter. Corn. col. j. C. de imp. & alij. substi. Bart. & Imo in d. l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad senatusc. Trebel. & Corn. consi. cclxxxvj. quamquam præfens consultatio, col. j. versū. vbi autem, lib. ij. vbi & idem dicit se alio anno Alisij cum Bald. à Bart. consuluisse. Alexan. consi. xcij. super eo de quo queritur, col. penul. versū. nec etiam obstat, lib. iij. (Carol. Ruin. consi. ciiij. postquam, col. vlt. nu. 14. lib. ij. & iterum consi. cvj. viso, col. v. num. 8. eod. lib. ij.)

104

*Aliud argu-
mentum à ra-
tione huius l.*

¶ Præterea vt ad alias quoque rationes veniamus hanc partem astruentes, ratio huius l. nostræ ex omnium sententiā ea est, quoniam censetur quilibet donare sub illa conditione reuocandi, si donans postea suscepit liberos, ne videatur anteposere extraneos suæ posteritati, vt suprà latè & præc

& sepe diximus & probauimus. Quæ ratio non potest habere locum nisi in eo filio, qui potest succedere: & succedere id quod alteri à patre donatū est, accipere. Ex quo hoc consensum consequitur, nec l. quoque nostram habere locum. l. adigere. §. quamvis. ff. de iure patr. cum simil.

- 105 ¶ Item si huiusmodi filia reuocaret donationem, nihil quidem sibi prodesse, nec patri ipsius quantum ad affectionem paternam pertinet, quæ huius nostræ l. radix est & fundamentū, vt supra in præfat. diximus. Lex autem nihil frustra, nihil otiosum, nihil superuacuum facit. l. qui bis idem. ff. de verb. oblig. & l. non cogendum. §. vlt. & ibi glo. vlt. ff. de procu. cum aliis simil. à melatē congestis (i. in nostro tracta. cui titulus est, nihil frustra.) Ex quo fit, vt præteritus non rumpat testamentum, nisi sibi locum faciat, arg. l. nam & si sub conditione. §. rumpendo. & §. sed si à primo. ff. de iniust. test. & l. si post mortem. §. liberi. ff. de bono. poss. contra tabul. Hic autem sibi locum facere non potest, cum non succedat, ergo nec reuocare potest.

Præteritus non rumpit testamentum, nisi si sibi locum faciat.

- 106 ¶ Nam & aliàs cum quis ex legis vel statuti dispositione priuatur lucro quopiam alterius contemplatione, id lucrum cedit huic alteri. l. post legatum. §. admittere. ff. de his quib. vt indig. & l. ij. §. si duo emancipati, & ibi Bart. ff. de colla. bono. & l. si legatarius, quæ est pen. & ibi omnes. C. de lega. & l. si defunctus. C. de suis & legit. & not. Bart. in l. vxorem. §. hæres, per cum tex. ff. de lega. 3. & in l. 2. §. videndum. ff. ad Senatuf. conf. Tertul. & in l. liberorum, col. pen. vers. pone exemplum. ff. de verb. signifi. & in l. seruo legato. §. si testator, & ibi latissime Iason quem omnino vide in 2. no. ff. de leg. j. Bal. in l. maximam virum, col. j. C. de lib. præterit. Franc. Rampo. inter cons. illius, conf. lxxxvij. circa secundum, ante fi. lib. iij. Ro. in l. j. col. ante. vers. secundo quid quando, & iterum col. vlt. vers. sed regula est. C. quan. non peten. par. & cons. xxxij. vifa municipal. col. 2. vers. item si qua persona. Maria. Soci. conf. v. præsens consulario, col. 2. vers. respondeo ad quæstionem, & multis seq. Carol. Ruin. cons. cvij. ex omni, col. vij. num. x. lib. iij. Philip. Dec. conf. cccclxxxij. vifa prohibitione, col. j. Ant. Rub. conf. cxxij. præsupponitur, col. 2. Licet aliud sit in dispositione hominis, siue testatoris. l. vxorem. §. hæres, & ibi Barto. ff. de legat. iij. cum concord. adductis à Carol. Molin. in consuet. Paris. tit. j. §. j. gl. j. nu. 27. Si igitur id lucrum donationis ex hac l. reuocaretur, cederet lucro ipsius filix quæ non succedit. Consequens est vt nec ipsa reuocet.

Et cum quis ex legis vel statuti dispositione priuatur lucro alterius contemplatione, id lucrum cedit huic alteri.

- 107 ¶ Denique paria sunt non succedere, & non esse in rerum natura. l. pater filium. ff. de inoffic. testa. & l. ij. §. sed si sint sui, & ibi Barto. ff. ad Tertul. & l. j. §. sed & si patruus, ibi, pro mortuo habetur. ff. de coniung. cum emancip. liber. cum aliis multis simili. quæ & nos collegimus in nostro tractatu primogenituræ, in liij. quæstio. nu. 16. quarta ratio. Ideoq; etiam in simili dicemus statutum, ex quo masculi repellunt feminas à successione, intelligi, si ipsi masculi, quorum fauore fit ea exclusio, succedunt non aliàs, vt nuncupatim dicit Bart. in d. l. 2. §. sed si sint sui, ff. ad Tertul. & in l. j. §. quidam filium, in iij. & v. quæst. ff. de bono. poss. contra tabul. cum infinitis propè concordant. à me etiam in vnum coactis in nostris consuetudinibus, tit. xvj. §. item xvj. & dicemus etiam postea. Similiter licet non valeat legitimario tacitis filius legitimus, vt plenè diximus supra in verbo, donatione largitus, nu. 30. incip. sed fax ita esse. hoc tamen non procedit si filij illi taciti non succederent ex statuto, vel aliàs: vt videtur voluisse Paul. Castr. conf. xxvij. dicendum est dictam hereditatem pertinere, lib. ij. & expressim Iason cons. lxxvij. vifo themate, col. vij. vers. sexto princip. lter, & seq. & col. pen. vers. quod notabiliter, lib. iij. Sed & Ro. cons. xliij. ad primum quæsitum, in iij. dubio sing. respondet quod auct. licet. C. de natur. libe. quæ statuit patrem posse totam suam substantiam filius naturalibus relinquere, cum non habet legitimam sobolem, procedit etiam cum habet filias quæ renuntiauerunt ipsius successioni secundum c. quanuis, de pactis lib. 6. quod quidem, vt subdit, licet sit nouum, est tamen verissimum, & sequitur Iason d. cons. lxxvij. col. ix. vers. confirmo per illud. Denique ex co fit quod not. tradit. Ang. in §. optime per illud tex. in verbo, in gratitudinis, iuncta glo. in auct. de nupt. quod id quod ibi dicitur, quod pater non potest relinquere vxori suæ secundè magis quam vni filiorum primi matrimonij, non habet locum in filia ipsius primi matrimonij à statuto exclusa. Id quod sing. dicit ipse Ang. atque etiam pro singu. refert & sequitur Iason vbi supra, ad fin.

Paria sunt non succedere, & non esse in rerum natura.

Statutum repellens feminas ex masculis, quomodo intelligitur.

Vtrum autem, licet, de nat. procedat etiam cum habet filias quæ renuntiauerunt ipsius successioni.

- 108 ¶ Contrarium tamen videtur multis item rationibus: quarum hæc prima est. Nam filius naturalis non magis est cognitus de iure ciuili, quam filia ex statuto exclusa extraneæ patris: imò verò minus est cognitus, quod statim probauimus. Filius autem naturalis facit deficere hanc conditione, si sine liberis quis decedat, vt item probauimus. Igitur & ea filia exclusa idem facit. Primum autem ex tribus aut quatuor medijs, vt nostri loquuntur, aperuissimè liquet. Primo enim filius naturalis nihil capit contra patris voluntatem, vt voluit glo. in l. 1. §. 1. & ibi Bal. in l. 1. C. quorū bono. & est bonus tex. pro ea in l. vlt. in verbo, necessitas, & in verbo, voluntate, & ibi etiam not. Bal. C. de nat. lib. quem tex. & ad hoc expendit Ang. in §. vlt. in auct. qui. mo. nat. effi. sui. cum si quæ videtur supra in hac cadem glo. num. 58. incip. & id quidem. Filia autem capit, velut nolit pater, per l. vlt. C. de dot. promiss.

Vtrum filius naturalis sit magis cognitus de iure ciuili, quam filia ex statuto exclusæ.

- 109 ¶ Secundo, quia filius naturalis ab intestato non succedit auct. suo. l. vltim. C. de nat. lib. ac ne patri quidem suo naturali, extraneis filius legitimis, aut etiā non extraneis, nisi in duabus vncius. athen. licet. C. eod. tit. Filia autem si à successione repellantur debent dotari, ex sententia Bart. in l. si marito. §. si voluntate. ff. solu. mat. & Laur. à Palatis in tract. statutorum repellentium feminas, chap. pen. col. iij. vers. quid autem si dicat statutum, cum sim. Neque id simpliciter, sed congruè, se-

Filia cum à successione repellitur, congruè debet dotari.

*Et arbitrio
boni viri.*

*Et ad minimū
usque ad lega-
ritimam.*

110

*Qui teneant
filium exclus-
um debere de-
dari adque
legitimam.*

cundum Bald. in d.l.vlt.col.ij.vers.fed pone quòd ista filia. C.de dot. promiss. & in auth. res quæ vers. quæro statuto. C.de com.de legat. (Imo in l.stipulatio hoc modo concepta. ff.de verb.oblig. Corne.conf.cccix.circa primum quæsitum.col.ij.vers.ex quibus omnibus lib.ij.) cum si arbitrio scilicet boni viri, vt dicit ipse Bald. in d.l.vlt. & præterea in l.quæro. & ibi quoque Bart. ff.de iure doti. & ipse Bal.conf.lxvij. quia statutum tria habet, vers. capitulum de patruo, lib.ij. & Ang. in §.j. in auth. de restit. & ea quæ parit, cum si. Et id quidem ad minimum vsque ad legitimam ex crebriori nostrorum calculo, quos statim aduocabimus. Quæ quidem legitima ascendit ad quatuor vncias, cum sola sit in nostro casu, per auth. nouissima. C.de inoffi.testa. Vnde planum sit semper huiusmodi filiam ampliore portionem consequi, nempe quatuor vncias, quàm filium naturalem, qui vel nihil prorsus consequitur, vel tantum duas vncias.

¶ Quòd autem filia exclusa debeat dotari adusque legitimam, asserunt And. Iscr. in constitutione regni. incip. in aliquibus. col.vij. Saly. Fulg. & Ias. in d.auth. res quæ, per illum tex. idem Saly. in l.fancimus. col.vlt. C.de nupt. & in l.2.col.pen. C.de noxa. & in sua disput. incip. statuto cauetur. & Bal.conf.lxvij. quia statutum habet tria capita, lib.ij. & conf.lxix. cum statutum ciuitatis, col.1. eo. lib.1. & conf.cccxxij. materia ista diuiditur in duas partes, lib.ij. & conf.cccv. punctus talis est, Antonius plures filios, col.lij. quod quidem confidem est cum illo. lxxvij. lib.1. nisi quod in hoc casus conf. in prin. ponitur. & Ang. conf.cclvij. dominus Gregorius, in 4. dubio. Raph. Co.conf. txxlv. stante statuto, vers. in contrarium, & conf. seq. i. parer filius, col.vlt. ad fi. Corne.conf. cxcvij. circa primum, col.3. vers. quod maxime dicendum videtur, & seq. lib.ij. & conf. lxxvij. de plunibus, col.v. vers. circa secundū, lib.2. & conf. lxxvij. licet multum vtgeant, col.1. cod. lib.2. & conf. xci. quoniam clare, col.1. & 2. eo. lib.2. & conf. cvij. in hac cōsultatione, col. pe. vers. tamē videtur quod dos, eo. li.2. & conf. cxj. videtur in hac, col.ij. vers. & si quæris, eo. li.2. & conf. clxij. primo aspectu, col.ij. vers. & si quæris, eo. lib.2. vbi dicit ita vidisse se sæpius consuluisse cum Bened. Cap. Bald. à Bart. & Io. à monte Sperello, & idem Corn.conf. ccij. circa præsentem, col.ij. vers. legitime autem dotata. eo. li.2. & conf. iij. in præsentī cōsultatione, col.ij. li.ij. & conf. iij. dubia satis, col.4. vers. cum igitur in nostro casu, eo. lib.ij. & conf. xl. circa hanc, col. pe. vers. id eo puto, eo. lib.ij. & cōsi. 100. non caret, col.ij. vers. tamen his non obstat. eo. lib.3. & conf. cxv. in hac cōsultatione, col.1. vers. & statuta, & iterum col.ij. vers. non ergo ob. eo. lib.ij. & conf. cexc. ardua plunium, col.4. vers. circa secundum, eo. lib.ij. & conf. cclvij. quanquam, col. pen. vers. tamen licet, lib.ij. & ipse Bened. Cap.conf. lxxxix. punctus quidam Agnolletus, col. pen. vers. sed dubium cadit. Calc. conf. xj. quòd non præsumatur, col. x. vers. tertio pro ista sententia, & iterum col.14. vers. & statuta. Alex. conf. lxxxix. super primo dubio, col.1. lib.1. & conf. vij. visis & diligenter animaduersis, col.2. vers. præterea hoc in terminis, lib.2. & conf. lxxxij. viso statuto, post prin. lib.4. & conf. lxxxvij. visis & diligenter animaduersis, col.ij. vers. præterea hoc in terminis, & iterum col. vlt. vers. non obstat quòd dos, lib.1. & conf. cxxj. consideratis verbis, col.1. eo. lib.6. Bald. nouellus in tract. dot. char. xxxj. Soc.conf. clxxxij. licet filia. col.1. lib.2. & conf. cvij. in causa dominæ Annæ, col.1. eo. lib.2. & conf. lvij. in causa restitutionis, col.7. vers. sed ad hoc respondeo, lib.4. vbi dicit ita fuisse consultū per doc. Perusinos & antiquiores & recentiores magnæ authoritatis. & inter conf. Carol. Ruin. in subscript. conf. 26. videtur, col.1. eiusdem subscript. lib.3. Iason in l. voluntatis. C.de fideicom. vbi hoc dicit notandum perpetuū. & in auth. nouissima, in fi. C.de inoffi.testa. vbi hoc dicit esse diligenter corde tenendum. & in rub. ff. sol. mar. col.6. vers. secundò quia doc. in priori lec. & Fran. Cur. senior conf. xxvij. magnificus vir, col.14. vers. venio ad quartum, & iterū col.18. vers. quod procedit. & conf. 38. viso statuto, col.1. & latius conf. seq. visis & eleganter animaduersis, col.2. & seq. & conf. lxxxij. super memorata, char. antepe. vers. ostendit principaliter, vbi ita dicit se frequenter consuluisse cum Bartho. Soci. Iason. conf. lxxx. quaritur an domina, in fi. lib.1. & conf. clxij. venerabilis, col.6. vers. tertio moueor, & seq. lib.2. & Philip. Dec. conf. xxvj. cuius superscriptio incipit, an filia dotata, col.1. post princ. & col.2. vers. nec obstat quòd dos congrua. vbi eleganter declarat, quomodo id sit intelligendum. & conf. lxxxix. viso puncto, col. vlt. & conf. cvj. cuius superscriptio incipit, si pater, col.3. vers. nonò bene facit. & conf. clxxx. visa renuntiatione, col.2. vers. sed tamen prædictis, & conf. seq. satis nota, col.2. vers. sed in casu. & conf. 276. proponitur quòd dominus, col.1. & iterum 2. vers. secundò competentia. & conf. 379. requisitus, col. pen. vers. & videtur procedere. & Franc. Cur. iunior conf. x. visa ac diligenter, col.1. & Carel. Co. qui hoc commendat in memor. incip. dos data, in fin.

111

De eadem re.

¶ De quo tamen quia non indistinctè id plerisque procedere videtur, vide ipsum Socin. consil. cclxxxvij. col. vj. vers. circa secundam quæstionem, cum multis seq. lib.2. & Bened. Cap. conf. cxlv. cum vt in facto præsupponitur, quidam Saulus, per totum. & Carol. Ruin. consil. xxvj. super puncto, propè per totum, lib.3. & conf. l. casus iste, eo. lib.3. & conf. lvi. in præsentī secundò dubio, eo. lib.ij. & conf. lx. de re quidem, in primo dubio, eo. lib.3.1

112

*Dos quomo-
do succedat lo-
co legitime.*

¶ Et illud quidem optima ratione, nam dos succedit loco legitime, præsertim cum repellitur filia à successione, vt voluerunt Guil. Cu. & Bal. in l. fi. de iusti. & iur. Ricar. Mal. Cy. & Bal. in l. sancimus. C.de nup. Bar. post Ricar. Mal. in l. Titio centum. §. Titio centum. col. pen. & alij. ff. de cond. & demon. Ioan. And. etiam post eundem Ricar. in addi. Spec. in rub. de stat. mona. col. ij. Bal. in l. non sine, vers. sed punquid. C. de bon. quæ lib. & in l. huiusmodi. §. si Titio & Mequo, & ibi etiam Imol.

Imo. & Petr. Besut. ff. de leg. j. & consi. lxj. super puncto, post med. lib. j. & consi. cccxcviii. factum super quo col. vlt. lib. j. & consi. xxxvj. proponitur quod dominus Antonius. col. j. lib. iij. & consi. lux. tres personæ, col. iij. cod. lib. 3. & consi. cclxxvij. quidam Alexander, in fi. cod. lib. iij. & consi. 99. super primo quasiro, in prin. lib. 4. & consi. ccccx. primò videndum in fi. co. li. 4. & consi. 498. factum super quo, col. vlt. lib. v. Salin. l. quoniam nouella, per illum tex. in ij. not. C. eo. & in d. auth. res quæ, in princ. & in lob. xs. C. de prædi. min. Ang. consi. ccc. punctus talis est, statuto ciuitatis, in prin. & iterum col. 2. vers. præterea dos. & iterum consi. cccxlx. consultatio hæc, col. 2. Imo. Domi. Phil. Fran. & Georg. Nat. in cap. ij. de pact. lib. 6. Card. Flor. consi. liij. ad primum dico, col. 2. vers. in eborran. & consi. ch. quod hoc casu, col. 2. vers. ad aliud. Pan. consi. xcij. illud indubitati iuris, col. 2. vers. præterea statutum, lib. 2. Pau. Castr. consi. lxxij. repetito consi. cclxv. licet ista domina Lisa, col. vlt. lib. j. & consi. xliij. substitutio, col. vlt. lib. 2. & Bened. Cap. d. consi. cclxv. col. iij. Fran. Aret. in l. qui superstitis, col. 2. ff. de acq. hæred. & consi. xvij. consideratis, col. antepen. vers. secundò hoc demonstro. Calca. d. consi. xj. col. x. vers. in contrarium facit, & Maria. consi. xxv. dominus Franciscus, col. 7. vers. quartò probatur. & eius filius Socin. d. consi. ccvij. in causa dominæ Annæ, col. j. lib. 2. Alex. consi. lxx. transmissum, col. j. vers. quæ quidem dos, li. j. & consi. 7. visis & diligenter, col. 2. vers. quantò ergo magis, lib. 2. Ias. in l. filiusfa. §. diui, col. ij. & consi. 8. vers. secundò facit, in j. lect. & iterum in j. lect. col. 3. vers. si dicatur, ff. de leg. j. De qua re etiam per Raph. Cum. consi. cxxiiij. dominus Antonius, per totum. & Pau. Castr. consi. xvj. viso dicto puncto & dubijs, i. dubio, li. 2.

*Dos & legiti-
ma utraq; di-
citur quasi de
bita.*

*Et utraq;
censetur esse
alienum res-
pectu patris.*

*'Et in utraque
requiritur spe-
cialis renun-
tatio.*

*Et sicut fru-
ctus legitima
augent legiti-
mam, ita & dos sub-
stituta loco le-
gitime.*

*Et sicut legiti-
ma esse de-
bet sine onere
ita & dos sub-
stituta loco le-
gitime.*

- 115 ¶ Ex quo utraq; & dos & legitima dicitur quasi debita, vt de dote est glo. no. in l. mulier. §. cum proponeretur, in glo. vlt. ff. ad Treb. De legitima est tex. in l. & quia, ibi, quasi debita. ff. pro soc. & in l. vlt. §. sin autem perpetui, ibi, quasi debita. C. de cur. furio. & in l. j. ibi, tanquam debita. C. de his qui ante apert. & voluit glo. in l. j. C. de iur. & fact. ign. cū aliis concord. adductis per Alex. in l. lex Cornelia, col. j. ff. de vulg. & pup. subst. & in l. is potest, col. iij. & iij. ff. de acq. hæred. & per Franc. Cur. seniore conf. lxxxiiij. eodemque vlt. super quotidiano, col. 1. & abunde per Ias. in d. l. 3.
- 114 ¶ Et utraq; etiam censetur esse æs alienum respectu patris, vt de dote voluit Bart. in l. filia, in princ. ff. ad Treb. & Bald. in l. vlt. col. vlt. vers. sed pone quòd vnus. C. de iur. doti. per text. quem ad hoc dicit sing. secundum vnam lect. in l. pater filiz. ff. de euid. & consi. lux. tres personæ, col. 2. lib. iij. & consi. cclxxxij. pater, post princ. co. lib. iij. cum concord. adductis & Socin. in consi. quod positum est post titulum. ff. de exceptio. Et de legitima est tex. in l. Papinianus. §. si quis impubes, & ibi Aug. ff. de inofficio. testam. & voluit Bald. in l. 2. ad fin. C. de liber. præteri. & in l. quanquam. C. ad legem falci. & d. consi. cccxj. lib. 4. & Alex. in l. si debitor. ff. eodem. & Barb. consi. 50. illud asseram, col. 7. lib. 4. Ias. in d. l. filiusfam. §. diui, col. iij. vers. quinto no. in j. lect. & etiam in j. lect. col. 3. vers. hinc ex hoc tex. ff. de lega. j. & plenissimè Ias. consi. clxxxj. statuto excelsæ ciuitatis, per totum, lib. ij. vbi videbis quomodo id intelligatur, cum simi.
- 115 ¶ Et in utraque requiritur specialis renuntiatio, vt de legitima scribitur in l. si quando. §. & generaliter, vbi omnes doc. C. de inoffi. testa. cum sim. Et de dote voluit Imo. in c. ij. & ibi etiam Domi. col. pen. & expressis Philip. Fran. col. 4. vers. quid autem si filia. & Geor. Nat. in repe. col. vij. vers. tu adde ad hoc, de pact. lib. 6. & Pau. Castr. d. consi. lxxij. repetito. consi. cclxv. licet ista domina Lisa, col. vlt. lib. j. & Alex. consi. ccix. ponderatis his quæ in themate, col. vlt. vers. etiam esset, lib. vj. & Ias. in l. j. col. iij. vers. tertio not. ff. sol. mar. & consi. cxlij. in causa contradictionis, col. iij. vers. similiter in generali, lib. 2. & consi. 4. dominus Baptista, col. 4. vers. confirmatur, arguendo, lib. iij. & consi. xc. dubitatur an spe. & abilis, col. vlt. co. lib. 3. & Carol. Ruin. consi. lxx. ex themate, col. 2. nu. 3. in fi. lib. iij. & Philip. Dec. consi. xxvj. cuius superscriptio incipit, an filia dotata, col. vlt. & iterum consi. cvj. cuius superscriptio incipit, si pater, col. pen. vers. decimò. & consi. cccj. in causa quæ Ferrariz, col. j. & Ioan. Lup. in repet. rub. de dona. inter vir. & vxor. §. xvj. col. vlt. vers. ampliabis. & Carol. Ruin. in l. Gallus. §. & quid si tantum, col. 50. ff. de lib. & posth.
- 116 ¶ Et sicut fructus legitime augent legitimam, vt not. in l. Scius. §. repletionem. & in auth. nouissimam. C. de inoff. test. cum si. Ita & fructus dotis, vt respondit Alex. d. consi. lxxix. col. 2. vers. & cū dos, lib. j. & consi. 7. visis, & diligenter animaduersis, col. iij. vers. ex prædictis, lib. 2. & Socin. consi. lvij. in causa restitutionis. col. ix. vers. præterea etiam dico, lib. iij. & ante eos Bald. consi. cccxxvij. Titius in testamento, in fi. lib. j. & Bart. in rub. ff. sol. mar. col. vlt. & ibi recentiores, præferunt Rom. & Soci. Et est tex. in l. videamus, la. 2. ante matrimonium. & vlt. ff. de vfur. & in l. dotis fructus. §. j. & ibi Bald. in leg. si seruo. ff. de iure doti. & in l. si ante nuptias. & ibi Franc. Aret. in ij. no. & Soc. in prin. & l. si marito. §. vlt. ff. sol. mar.
- 117 ¶ Similiter sicut legitima sine onere esse debet, l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa. ita & dos substituta loco legitime, secundum Bal. & Saly. ibi, vtrumque in ij. q. & Cyn. in l. j. videamus, in fi. C. de rei vxor. acti. Ioan. And. in add. spec. tit. de instru. ed. §. vt autem, in add. incip. sed incidit alia q. Bart. in l. vlt. §. filia, per illum tex. ff. de lega. 2. & in l. Lucius. §. maritus. ff. ad Trebellia. & consi. cclxxxij. factum dicitur esse tale, domina Catharina, col. 2. lib. j. (Bald. in l. cum viro, col. 2. vers. sed nunquid filia. C. de fideicom. & in l. quoniam nouella, col. vlt. vers. ad secundum punctū. C. de inoffi. testa. vbi ita dicit se consuluisset) Imo. in l. Titio centum. §. Titio genero. ff. de condit. & demon. Alex. consi. lv. viso titulo, colum. 3. vers. tamen istis non obstantibus, & multis seq. lib. 2. & Franc. Aret. consi. xliij. placet mihi conclusio, col. 2. & Philip. Dec. d. consi. cvj. col. iij. vers. nonò bene facit.

facit. (Iason conf. xliij. ad dubia, in primo dubio, lib. j.)

118
Filia exclusa
preferitur fi-
lio naturali,
si concurrant
in successione
ab intestato
fatio.

¶ Tertio, quod filia exclusa fit magis cognita, quam filius naturalis, hinc etiam probatur quia si filius naturalis & huiusmodi filia exclusa concurrerent in successione ab intestato, preferretur filia filio naturali, ut voluit Bal. in l. cum acutissimi, col. 2. vers. quæro nunquid naturales. C. de fideicom. & conf. xxij. statuto civitatis, l. j. cum aliis concord. supra à me adductis in eadem hac glos. vers. 59. incip. sed filius naturalis.

¶ Quarto, quia pater non cogitur dotare filiam naturalem, l. vxorem. §. pater naturalis, & ibi Bar. ff. de leg. iij. & voluit ipse Bart. in l. si quis à liberis. §. verum. ff. de liber. agno. & in l. j. ibi quoque Imo. Ro. Alex. & alij recentiores in l. j. ff. fol. mar. cum concord. à me supra adductis in hac eadem glo. vers. 61. incip. neque prodest filius. At legitimam & naturalem, quæ ex statuto repellitur, tenetur dotare, ut nuper diximus. Ex quo fit quod supra in principio assumpsimus, & nuper repetivimus, scilicet filium naturalem esse minus cognitum, quam filiam exclusam à statuto.

120
Quomodo fi-
lius naturalis
excludat sub-
stitutum.

¶ Sed ita res habet, quod substitutum, quem filius naturalis, aliàs non exclusisset, tamen excludit propter conditionem tacite intellectam, ex d. l. cum ausus, secundum magis communem opin. per tex. in l. lex factio. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. Nam licet ille tex. loquatur in conditione expressa à testatore, nihil tamè refert, testator expresserit, an tacite intelligatur, ex dispositione d. l. cum ausus. Nam ibi præsumitur siue subintelligitur tanquam à testatore expressa, ut patet ex verbis d. l. cum ausus. in fi. cum dicitur, quod minus scripti, quam dicti fuerat, inveniretur. Ergo idem iudicandum est, ac si ipse testator expressisset. l. quoties. §. j. & ibi not. ff. de hered. insti. secundum Bart. in d. l. cum ausus. & in l. cum generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substi. post Cy. ibi. & est frequenter doct. sententia, ut referunt Ang. Imo. Pau. Cast. & Alex. in d. §. si quis rogatus. Ex quibus Ang. ipse dicit non esse ab hac opi. recedendum. Imò verò videtur esse maior ratio, ut is filius naturalis faciat cessare tacitam hanc conditionem, quam expressam, quæ plus habet virium, l. ult. in prin. ff. de legat. 2. aut ad minimum non minus habet virium, per l. cum quid, & ibi not. ff. si cert. pet. & l. triticum, & ibi etiam no. ff. de verb. oblig. Igitur ut tandem concludamus primam hanc principalem rationem, si filius naturalis facit deficere hanc conditionem, multò magis & filia legitima à statuto exclusa, quæ magis cognoscitur à iure, quam ipse filius naturalis.

Expressa con-
ditio plus ha-
bet virium,
quàm tacita.
Aut ad mini-
mum non mi-
nus.

121
Conditio, si si-
ne liberis in-
telligitur, quã-
do pater sub-
stituit inter
filios.

¶ Secunda præcipua ratio hæc est. Quando pater substituit inter filios, intelligitur conditio, si sine liberis institutus decesserit, ut diximus, & id quidem peræque habendum est, ac si eam conditione nuncupavim & expressim testator adscripsisset, ut etiam diximus in præcedenti vers. Nam id cõfetur tanquam si testator dixerit, & notarius omiserit, secundum Raph. Com. in d. l. cum ausus, quæ sequuntur recentiores in d. §. cum autem. Sed si conditio expressa fuisset, filia quantuncumque exclusa à statuto faceret eam deficere, ut scribitur in l. filiusfamil. §. cum quis erat rogatus, cum gl. ff. de leg. j. vbi & Bart. & alij & glo. in l. j. in prin. & ibi etiam Pet. Jacob. Arret. Bald. Rapha. Paul. Cast. Corne. & communiter omnes. C. de condi. insti. & Raph. Co. conf. cxxj. Geraldus, & Ioan. Ana. conf. xxij. ad approbandum, circa medium, cum simi.

122
Et an illi qui
excluduntur
ex dispositio-
ne legis, fa-
ciat deficere
huiusmodi cõ-
ditionem. 123
Filia exclusa
ex statuto, nõ
dicitur omni-
nò incapax.

¶ Et licet Bart. in eo ipso §. cum quis erat rogatus, (t & Bal. in l. cum acutissimi, col. ult. vers. sed nunquid frater minor. C. de fideicom. Alex. conf. xij. cap. primum dubium, col. iij. vers. & istam opi.) dicat quod illi qui excluduntur ex dispositione legis, ut deportati, fratres minores, & similes non faciant deficere huiusmodi conditionem: hoc tamen intelligitur de usque omnino sunt incapaces hæreditatũ, tam ex testamento, quam ab intestato, ut declarant Raph. Co. & Paul. Cast. in d. §. cum quis erat rogatus, & est ex mente Ang. Imo. & Paul. Cast. in l. Lucius. ff. de hered. insti.

¶ Filia autem non dicitur omnino incapax, licet ex statuto exclusa, ut quæ primum potest capere ex testamento, ut voluit And. Iser. in constit. Sicilia, incip. in aliquibus, & ibi etiam Matth. Afflic. col. v. vers. quinto quæro. Ang. & Imol. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. Pet. Anc. in l. res fratres. ff. de pact. Raph. Co. conf. xlviij. statutum Florentiæ, ante fi. Alex. conf. i37. transmissum est ad me, ante fi. lib. l. Bened. Cap. conf. xix. & si viso & considerato, col. 3. Soci. conf. 182. licet filia, col. 2. lib. 2. & conf. cvj. in causa filiorum, col. v. lib. iij. & diximus latius in nostris cõmentariis consuetudinum, tit. xvij. §. xvij. vbi plurimos concord. adduximus. Et hoc clarè ex eo probatur, licet id non dicant, quod licet emancipatus de iure civili ff. non admittetur ab intestato. §. emancipati, Insti. de hered. quæ ab intesta. de se. & §. emancipatos, Insti. de ex hered. liber. T. amò ex testamento admittetur, ut dicit Bar. in l. illud. §. ult. ff. de bon. poss. cont. tab. & l. in pro herede, col. iij. ff. de acq. hered. per tex. in l. si ex duobus, in prin. ff. de acq. & ceteri, Insti. de hære. quali. & disse. Similiter nepos exclusus ab intestato non filium, si instituitur, dicitur esse suus. l. qui in aliena, §. interdu. ff. de acq. hære. Et idè in adoptione filios, qui nõ succedunt contra testamentũ, sed si institutus sit, succedit ut suus. l. nõ putavit. §. in adoptione. ff. de bon. poss. cont. tab. & l. cū in adoptionis, in prin. vers. sed ne articulũ, ibi, sui hæredis ius, & ibi Bal. qui id dicit mirabile. C. de adop. & §. sed hodie, Insti. eod. Idem denique in filio naturali qui ex testamento quandoque admittitur, l. marce, & l. humanitatis, & auct. licet. C. de natu. lib. Contra testamentũ autem non admittitur, ut est glo. nu. in l. j. in prin. & ibi Bart. ff. de bon. poss. contr. tab. & latè diximus supra hac eadè gl. nu. 158. incip. & id quidem.

Et nepote ex-
cluso ab inte-
stato ob filiũ.
Et in adopti-
vo.
Idem denique
in filio natu-
rali.

Ex quo planè liquet exclusionem ab intestato non facere exclusionem ex testamento. ¶ Et ita quidem caput ex testamento filia sic exclusa à statuto, quod si testamentum in quo instituitur, sit imperfectum, illud certè nihilò secus valebit, tanquam factum inter liberos, ac si masculos

124
vtrũ impetu

los aut feminas non exclusas à statuto instituisse vt expressè voluit & consuluit Ro.conf.clxxix. cuius caput est amplissime doctor.col.iiij.verf. nō refragatur secūda ratio.& Raph.Fulg.in l.hac consultiſſima. §. per nuncupationem. C. de testa. Alex. & laſ. in eadem l. §. ex imperfecto, ille quidē col. vlt. hic pe. Quintian. ibi dicit Io. Petrucius, quōd æquē valet testamentum coram duobus reſtibus tantum, in quo est instituta filia à statuto exclusa, ac factum inter liberos ab intestato ſuccedentes. Quod ſequitur Soci.conf.el. Domine labia, & c. & nos introducere, & c. col. 2. verf. reſponderetur quōd prætereundo, lib. j.

*ſecūda teſtame-
tum, in quo fi-
lia inſtituitur
à ſtatuto ex-
cluſa, nalcet.*

121 ¶ Nec ſolūm poteſt filia exclusa ex ſtatuto capere ex teſtamento, ſed etiam ab inteſtato, non ex- tantibus, aut repudiantibus filiis maſculis, ob quos repellitur, per text. in l. ij. §. & ſi ſint ſui, & ibi Bart. ff. ad Tertul. & in leg. j. §. quidam filium, & ibi etiam Bart. in j. quaſt. & iterum in v. ff. de bon. poſt. cont. tabu. & voluit Bal. in l. ſi matre, in poſtremis verbis. C. de ſuis & legi. vbi loquitur quādo filius ſit frater minor. & in l. maximum vitium, col. v. verf. item quæro utrū ſtatutum. C. de libe. præter. & conſ. iij. incip. viſo ſtatuto ciuitatis, lib. iij. vbi in vniuerſum loquitur quādo filius non eſt ſuccesſibilis, cum aliis multis concord. tex. & doc. à me latiſſimè collectis in noſtris conſuetu- dinibus. d. tit. xvi. §. etiam xvij.

*Quādo filia
excluſa à ſta-
tuto, ſuccedat
ab inteſtato.*

122 ¶ Imò ſunt qui contra Bart. in d. §. cūm quis erat rogatus, conſtanter aſſerunt deportatos, fratres minores, & alios prout incapaces facere, ne ſit locus huic conditioni, ſi quis deceſſerit ſine libe- ris, quoniam in conditionibus merum factum attenditur. L. qui hæredi, in princ. & L. meius. ff. de conditioni. & demon. cum ſimi. Ita enim voluerunt Bal. in cap. in præſentia Bal. in cap. penult. verf. dicit Bart. extra de probatio. & Ang. in addit. Bart. in l. vlt. C. quādo & qui. quar. pars. Salyc. & Rapha. Fulg. in d. l. j. C. de condiſio. infer. & Petr. Anchar. conſ. cccxvj. in vnum caſum reſoluitur dicta donatio. vbi expreſſe conſuluit, quōd frater minor facit deficere eam conditionem in donatione appoſitam, ſi donans deceſſerit ſine liberis.

*Incapaces ſa-
ciunt deficere
conditionē, ſi
ſine liberis.*

123 ¶ Igitur vt & hanc ſecundam rationem ſiniamus, ſi filia exclusa facit deficere conditionem hanc expreſſam, vel in teſtamento, vel in donatione appoſitam, conſequens eſt, vt & tacitam, videlicet intellectionem in noſtra l. & in d. l. cūm auus, cum ſi. ſicuti etiam expreſſe in caſu d. l. eūm auus, vo- luit Raph. Co. in d. §. cūm quis erat rogatus, vbi hac inter cæteras ratione mouetur, quia inſpicitur tempus mortis, quo poſſibile eſt quōd exclusi liberi ſint hæredes, puta repudiantibus iis qui tales excludunt, vt ſuprà diximus. Igitur faciunt deficere conditionem licet non ſuccedant.

*Concluditur
ſecūda ratio.*

124 ¶ Poſtrema ratio, filia exclusa ex ſtatuto, intelligitur exclusa ab inteſtato, non etiam ex teſtame- to, vt ſuprà diximus in præcedenti ratione. Ideo ſi pater teſtetur inſtituta filia hærede, non iam locus eſt conditioni hic intellectione in donatione, ſi donans non reliquerit liberos, cum relinquat filiam hæredem. Nam ſi ob id quōd ea ex ſtatuto excluditur ab inteſtato, donans quoque, vt cō- formeret ſe ſtatuto, non intelligitur eam excepiſſe, aut comprehendiſſe ſub ea conditione, ſi ſine li- beris decedeſet, vt diximus ſuprà in prin. huius quaſtione. non abſimili ratione, ſi donans fecerit teſtamentum, & filiam inſtituerit, quo caſu ius commune vult illam ſuccedere, nec refragatur ſta- tutum: cenſetur ipſe donans, qui teſtamentum fecit, idem quoque voluiſſe. Igitur fuit in faculta- te donantis inſtituendo filia reuocare donationē, ſicuti in ſimili traditur in auth. cōtra. C. ad Tre- bella. Quia igitur ratione pater inſtituendo voluit donationem ceſſare, quia ceſſat prohibitio ſta- tuti: eadem quādo relinquit legitimam, cenſetur reſpectu ipſius legitimæ noluiſſe donationem ſortiri effectū. l. que de tota. ff. de rei vendica. Et ita ſaltem videtur reuocanda donatio, quantum ad computationē legitimæ pertinet, quæ filiarum quantuncunq; exclusæ debetur, vt ſuprà diximus.

*Filia exclusa
ex ſtatuto,
quomodo in-
telligitur.*

125 ¶ Ex his patet reſponſio ad ea quæ pro contraria parte ſunt adducta. Sed vt leſtiores rem ipſam apertius explanatiuſq; intelligant, ita poteſt dici, id quod primo loco dictum eſt ex Bart. & aliis in d. l. hæredes mei. §. cūm ita. ff. ad Trebel. cum ſi. procedere cum quantur, utrūm perſona nō poſita in conditione, excludat alterum ex præſumpta mente diſponentis. Nam ſi ea perſona ſuccedat, excludit: aliā nō, ſicuti declarant Ricard. Mal. Nicol. Mat. Bal. Fulg. Pau. Caſt. & alij recentiores in d. l. cūm quidam. C. de impub. & alij. ſubſt. Ar. ſi quantur utrūm perſona poſita in conditione ex- cludat: Certe ſiue iſ hæres ſit, ſiue non ſit, excludit, per d. l. filiſuſa. §. cum quis. ff. de leg. j. Et ita na- ruralis excludit, ex crebriore Bart. & aliorum ſententia, vt diximus. Et iſte quidē eſt caſus noſter: quoniam conditio hic intellecta ea eſt, ſi donans non ſuſciperet liberos aut filios: nec enim dubiū eſt, quin exclusa filia ſit tamen ex filiis aut liberis, vt dicit text. in d. §. cum quis erat rogatus.

*Utrum perſo-
na non poſita
in conditione
excludat alte-
rum ex præ-
ſumpta mente
diſponentis.
Et quid ſi po-
ſita ſit in con-
ditione.*

126 ¶ Porro ſæpe aliā videmus eos qui non admittuntur, cæteros tamen excludere, per ea quæ tra- duntur per glo. & docto. in auth. licet. C. de natu. libe. & eſt bonus text. in l. 2. §. ſi ſit agnatus. ff. ad Trebel. & in l. æquiſſimum, co. tit. & glo. in §. ſed & ſi fuerit & ſoror, Inſtit. de ſenaruſcon. Tertul. & quod tradit Hoſti. in c. lator. col. 2. in verbo, iure ſucceſſorio. in prin. extr. qui ſi ſilint leg. j. Bart. in l. j. §. ſi pater le ij. col. j. & iterum ij. verf. ex hoc concludo ad aham. ff. de coniug. cum eman. liber. & Bal. poſt alios in auth. cui relictum, col. 2. verf. extra quaeritur. C. de indie. vidu. Quōd q; in pulchro caſu reſpondit Paul. Caſtr. conſil. cccvj. circa primum, verf. reſiduum, & ſeq. hb. j. & in alio Corne. conſ. xi. petraſſemus, per totum, ſed maxime col. vij. verf. nec obſt. tertia ratio, cum ſeq. lb. 3. & iterum) conſ. lxxxv. plura dubia, in ſecundo dubio d. lib. iij. vt non mirum ſit, ſi filia, etiā ſi ad nihil omnino admitteretur, quod tamen negamus, excluderet donantem.

*An qui non
admittuntur
cæteros ex-
cludant.*

127 ¶ Quod autem dictum eſt pro priori parte, ceſſare huius l. rationem, cūm filia, fauore cuius hæc conditio

Solutio con-
trarii.

132

Filia exclusa
tollit substitui-
tionem factā
sub conditio-
ne, si sine li-
beris.

conditio censeretur appositā, non caperet rem donatam, non successura parti id planē constat esse falsum ex us quæ suprà diximus, videlicet hanc posse capere ex testamento, atque etiam ab intestato patruo repudiante, aut existente incapace. Ex quo & aliz rationes omnino tolluntur.

¶ Ideo Soci. excellentissimus legum interpres (ita enim eum appellat Corn. conf. lxxxiij. placet mihi, in princ. lib. 3.) Soci. inquam, secum in hac re pugnans, d. conf. 182. licet filia femina, l. ij. nō veritus est tenere contra Pau. Cast. Ioan. à mote Sperello, & Ioan. Bap. suū preceptorē, quos suprà pro cōtraria parte citauimus, videlicet in casu d. l. cum acutissimi, & simili, filiā quæ ex forma statuti excluditur extante patruo, nihil osecius tollere substitutionem, quæ illic intelligitur esse facta, si institutus non relinquit liberos, quæ etiam cōditio in nostra intelligitur. Cuius conf. meminit idē Soci. in l. hæredes mei. §. cum ita, col. pen. ff. ad Senatufcon. Trebel. vbi & id sequitur. Et idem, licet nō alleget, tenuerunt Pet. à bel. Pert. in d. l. generaliter. C. de instit. & substit. per d. l. Mquius. ff. de condit. & demon. & l. quidam cum filium. ff. de verb. oblig. & Cyn. in lex factō. §. vlt. per illū tex. ff. ad Trebel. & Oldra. sibi etiam contrarius, in d. l. j. C. de condi. infer. quos omnes reuoluit Albe. in d. l. generaliter. Sed & idem quoque tenuit Pau. Cast. sibi item contrarius, in d. l. cum auus. ff. de cōdit. & demon. & conf. xxiij. si contingat dictam dominiā, col. j. vers. quantum ad secundum, lib j. & Barb. conf. lxxvij. illud in medium afferam, col. iij. vers. & si quispiam opponat, lib. iij.

133

Statuto loquē
si simpliciter
de liberis, ni-
hil est adden-
dum.

¶ Quorum sententiam confirmat quod pulchrē consuluit Bal. conf. cccxiij. premisiss duobus statutis, in j. dubio, lib. j. quod stante statuto, quod vir lucratur dorem si vxor premiorum sine liberis, certē vir non lucrabitur si vxor relinquit filiam, quæ non illi succedit, quia fortē repudiat hæreditatem. Nihil enim, inquit, debemus addere statuto loquēti de liberis simpliciter, sine illa adiectione, hæredibus. Nam & si de hæredibus loqui voluisset, hoc dixisset, vt not. in d. lex factō. §. vlt. ff. ad Trebel. Additq; huius rei videti casum in d. l. filius fa. §. cum quis. ff. de leg. j. & idem consuluit ipse Socin. qui Bal. non allegat, conf. xxxv. vbi narratione puncti in secundo dubio lib. iij. Quod multum est notandum ad hunc casum nostrum, quia eadem illius statuti ratio esse videtur, quæ l. nostræ, ne videlicet anteponatur maritus liberis. Et facit quod suprà diximus in verbo libertis, num. 78. incip. sed vnum non omiserim.

134

Vtrum per fi-
lias exclusas,
excludatur
substitutus.

¶ Sed hoc lectores quæso animum aduertite. Nam Socin. ipse, qui id bis tam constanter tenuit, primum in conf. deinde & in l. ead. tandem tamen non immemor illius suæ sententiæ veluti palinodiam canens, diuersum censuit. Nam in repeti. d. l. cum auus, char. xxiij. vers. septimū queritur. ff. de condi. & demon. posteaquam illam sententiam & rationes illius recensuit, ita prope eam rem concludit. Sed impræsentiarum, inquit, considerandum puto, quod aliquando & primò quidem sumus in casu in quo lex præsumit aliquid fuisse dictum, licet non reperitur scriptum, & sic legis præsumptione probatur dictum à testatore: verbi gratia, quando nepotes erant nati, vel etiam aliter appareret quod de illis testator ipse cogitauit. Et tunc videtur quod procedat illa op. quod etiā per filias exclusas excludatur substitutus, per d. l. filius fa. §. cum quis, cum ibi not. ff. de legat. j. Nisi quis diceret huc respondendo, quod aliud est quando conditio repetitur scripta & expressa à testatore, & tunc procedat tex. in d. §. cum quis, & ibi not. quia in incertis non certis locus est coniecturis. l. continuus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. Et aliud est quando nō reperitur scripta, quia tūc fortē non habet locum præsumptio illius l. cum auus, quia ob id à testatore censetur exprimi, vt præferat ab intestato liberos substitutos, vt in l. Lucius. ff. de hered. institu. Nec præsumit lex quod ad exclusionem substitui apposuerit liberos in condicione, qui non sunt successuri ab intestato, quia frustra hoc præsumeretur, arg. l. j. §. dixerit aliquis. ff. de publ. & vectig. Nec id quoq; fingit lex, quia æquitas non subest. l. j. §. si vir vxori. ff. de acq. pos. Quod si dicatur, quod quando exprimitur conditio, etiam frustra illi qui nō sunt successuri, includitur, & tamē includitur, per d. §. cū quis. Hic, inquit, puto subtiliter aduertendum. nam quādo nullo modo sunt successuri, vt deportati & mendicantes, tunc non excluditur substitutus. Sed si possunt succedere, & est substituta persona quæ liberos nō excludit ab intestato: ipsi quidem includuntur, licet postea non succedat: quia testator sensit de his qui poterunt succedere, per d. l. Lucius, in fi. cū gl. Ideoq; licet contingat quod non succedunt, vt diximus: tamē excluditur substitutus ex natura conditionis, ex quo simul fuerunt inclusi. Et ita est casus ibi, qui etiam excluderetur libris succedentibus. Quod si substituta esset persona, quæ liberos excluderet ab intestato, verbi gratia, si staret statuto, quod agnati excludant filias, parer instituit filios, & eos iniuncti substituit, & vnus eorum moritur relicta filia: certē hoc casu non potuit cogitare testator, quod filia exclusæ à substituto succederent ab intestato. Igitur lex non videtur præsumere quod expressa fuerit conditio, si sine liberis, inclusiua femininarum, sed tantum sine liberis qui possunt succedere. Et sic cessant multa quæ in contrarium iuerunt allegata.

135

De eadem re.

Lex nihil fin-
git, aut subin-
telligit sine ef-
fectu aliquod
operandi.

¶ Aliquando & secundū constat, quod non cogitauit testator de liberis, vel sumus in dubio an cogitauerit, quo casu lex præsumit non cogitasse, per d. l. generaliter. §. cum autem. Et tunc fortius substitutus non debet excludi à filiabus non succedentibus, quoniam non est censendum, quod lex subintelligat vel fingat conditionē ad exclusionē substituti ex testamento, cum liberi non sint successuri ab intestato, sed substitutus, & sic sine effectu aliquod operādi, arg. d. §. si vir vxori, quod maxime procedit, tenendo quod in terminis d. §. cum autem, necesse est vt liberi succedat ad excludendum substitutū, vt suprà diximus, licet secus sit quādo appareret cōditio expressa à testatore,

vt in casu d. §. cum quis. Præterea non admitteret lex ad exclusionem aliorum, liberos, qui ipsi non essent aliquid habituri. l. si post mortem. §. liberi. ff. de bon. poss. cont. tab. Et præsumitur voluntas testatoris conformis iuri communi. l. si duo, & ibi Bal. ff. de acqui. hære. & Balan l. precibus. C. de impub. & ali. substit.

- 136 ¶ Rursus idem Soci. in ea ipsa l. cum aues, char. viij. col. 2. vers. ex quibus inferunt vna alia cōclusio, postquam retulit Alber. qui distingueret inter conditionem expressam & tacitam siue præsumptam, vt scilicet primo casu non sit necesse vt positus in conditione succedat, in secundo secus: tandem dicit putare se ita concludendum, quod aut talis conditio, licet non sit scripta, fingatur vel subintelligatur à lege ex coniectura, pietate ac mente testatoris, quasi si cogitasset, apposuisset: & tunc necesse est vt sine hæredes, vt substitutus excludatur, alijs non militaret ratio pietatis siue coniecturæ, vel alia, de qua in d. l. generaliter. §. cum autem, per quam lex debeat hanc præsumptionem inducere: nec æquitas, per quam debeat fingere. d. l. j. §. si vir, & ibi no. Aut præsumitur à lege quod fuerit dicta, sed omissa à rebellione seu alio scribente, prout dicit Bart. in d. §. si quis rogatus, & tunc quia habetur ac si fuisset scripta, vt supra dictum est. nec ideo differt ab expressa, succedit dispositio di. §. cum quis, scilicet quod etiam non hæredes excludunt.

- 137 ¶ Sed & idem Soci. in repe. d. l. centurio, col. 7. vers. posset tamen dubitari. ff. de vulg. & pup. ita etiā de hac re loquitur. Si defertur alicui successio sub conditione tacita vel expressa, si alia persona non extiterit: & is excluditur ob id solum, quod superest illa persona posita in conditione, & non ob id, quod ea persona habeat potentius ius in successione, & tunc sola superexistencia excludit, licet persona quæ potest succedere, non succedat. Et ita procedit text. in d. l. filius fa §. cum quis. Aliquando & secundò quis excluditur per existentiam personæ etiam positæ in conditione, quia illa persona habet potentius ius in succedendo: & tunc excluditur, si illa persona superest & succedat. & ita potest intelligi text. in l. pen. cum ibi no. per Nicol. Mat. Bal. & alios. C. de impub. & ali. substit. Ad quod trahit quod supra diximus ex Bar. in d. l. j. §. pen. ff. de bon. poss. cont. tab. quod stante statuto quod extantibus masculis filia non succedat, quia masculi positi sunt in conditione ad exclusionem feminarum, tanquam habentes ius potentius in successione: ideo si non succedant, non excluduntur femina. Ex quibus, inquit Soci. videtur inferri, quod cū in terminis d. l. cum acutissimè intelligatur conditio si sine liberis, quasi ex coniectura mente filij habeant ius potentius. Ita demum superexistencia filiorum videtur facere fidicommissum deficere, si liberi succedunt: alijs non. quod dicit signandum & notandum.

- 138 ¶ Ex quibus planè cognoscis Soci. virum ingeniosissimum in hoc casu admodum natusse, vt qui nunc vnam sententiam, nunc contrariam securus si tunc item quadam distinctione, nunc alia rem ipsam componere conatus sit: Mihi verò, vt rem breuiter definiam, potior semper visa fuit prior sententia in casu legis nostræ, vt scilicet filia quæ nõ succedit, nõ reuocet donationē præcedentem, secundum ea quæ statim dicam. Nam ratio huius legis est illa verisimilis & præsumpta donantis voluntas, qui si cogitasset de liberis, verisimiliter nõ donasset, aut ea lege donasset, si liberis nõ suscipere, quæ ratio hic cessat. Nā si cogitasset de filia sibi nõ succedente, proindeq; nihil habitura: ex ea re quā donat, nõ à donatione abstinuisset. ¶ Præterim cum nudū nomen filij noceat donatario, vt in simili dicitur in l. j. §. sed si sine. ff. ad senatuscon. Tert. ¶ Nisi diceris imò filiā aliquid fuisse habiturā, vtore cūm dos illius quam debet habere nõ obstante exclusionē statuti, fuisset auctior atque locupletior sine ea donatione. Idcirco & ego arbitror nõ integrum quidem donationem hoc casu teuocari, sed quatenus tantum dos filie ob huiusmodi donationē minuta est: vt quod iuris est de toto ad totum, idem sit de parte ad partem. d. l. quæ de tota. ff. de rei vend. cum simil. Nā & in simili Albertus Brunus in tractat. statutorum excludentium feminas à successione, in vj. q. ix. ar. assentit huiusmodi feminas posse dicere donationem patris in officiosam in eo quod ad dotem quæ eis debetur, pertinet: nihil tamen ad id allegans, quā quod in ea est creditrix. Cæterum si cōtingat hanc filiā succedere nõ obstante statuto, videlicet masculis repudiantib; aut alijs, tunc facit locum huic l. Nam si pater cogitasset de filia sibi ita succedente, verisimiliter illi non anteposuisse donatarium. Et ideo manemus in ratione nostrā l.

- 139 ¶ Quæro item quid si postquam mulier donauerit, ea cūm moretetur, exciso vētre filium edidit, nunquid is reuocabit donationem? Id quod multis fortè videbitur absurdum quætere, tãquam minimè ambiguum, ob tex. in l. j. §. (sed & si maris.) ff. ad senatuscon. Tertul. vbi si maris exciso ventre filius editus sit, is ad legitimam hæreditatem admittitur. ¶ & in l. j. §. si qua prægnans. ff. vn. de cog. vbi ipse parens in ea conditione est, vt matris suæ bonorum possessionē accipere possit, ¶ & in l. quod dicitur. ff. de lib. & posth. vbi ita scribitur, quod dicitur filium natū rumpere testamentum, natum accipe, & si exciso ventre editus sit. ¶ & ibi id no. Imo, qui cam l. legit cum l. commodissimè, & l. posthumus, post prin. ff. de inof. testa. vbi qui exciso ventre extractus quærit potest, cum si. Et quia etiam alijs non refert, quis nascatur, an exciso ventre extrahatur. l. si ego. §. ex omnibus. ff. de public. in rem actio.

- 140 ¶ Sed id tamen ambiguum facit tex. in l. anniculus amittitur. §. vlti. ff. de verb. sign. cuius hæc verba sunt: Falsum est eam peperisse, cui mortuæ filius excisus est. quem valde annotauerunt ¶ glo. in l. etiam ea mulier. ff. eo. tit. & Ang. Pau. Cast. Alex. Fran. Aret. & Ias. in d. l. quod dicitur. ff. de lib. & posth. Ex eoque dicunt propè omnes legatum factum mulieri, si pepererit liberos, nõ obtinere

De eadē qua-
sitione, & de
conditione ea
cū & ex
pressa quid o-
pereur.

Idē disputat,
& persequitur.

Autoris sen-
tētia de filia,
utrum reuo-
cet donationē
precedentem.

Quo pacto
filia reuocet
donationem,
& quatenus.

Filia in dote
est creditrix.

Utrum filius
exciso ventre
editus, reuo-
cabit dona-
tionem quam
mater fecit.

*Legatum mul-
lieri in tēpus
liberorum re-
lictū, non ob-
tinet scēto ma-
tris vtero.
Nec propriē
dicitur posthu-
mus.*

scēto matris vtero. Idemque generaliter & in omni conditione si pepererit aut ediderit liberos, voluit Bal.in l.Arethusa,in fi. ff. de stat.homi. & Ang. consilij. Simon notarius, col. 3. & nouissimē Carolus Ruinus in repetit. l. Gallus. §. & quid si tantum, colum. 2. 4. versic. octauō & vltimō quē- ro. ff. de liber. & posthu. Ideo & glo. in l. posthumus, in verb. posse quēri, & ibi post eam Ange. ff. de inoffic. testamen. negant eum propriē dici posthumum, qui ita editur. Ex quo etiam D. Guild. Benedixit in repetitio. capit. Raynutius, in verbo, & soboles quam gestabat in vtero. num. 18. extra de testamen. negat hunc comprehendi in statuto loquente de posthumo. Quin & text. est negans eum esse natum, qui ita editus est, in l. si ego. §. partus, versiculo ex omnibus. ff. de public. in rem actio.

*141
Auctor hac
de re opinio.
Concessio em-
phyteusis sū-
da pro se, &
liberis, com-
prehēdit ex-
scēto vterū
editos.*

¶ Ego tamen in diuersa sum sentētia. nam haud dubiē is natus esse dicitur, qui ita exscēto matris vtero editus est, vt est tex. apertissimus in d. l. quod dicitur, vbi etiam (quod iam diximus) & quē ob id tumpit testamentū, ac aliter natus. quod vltimum etiam probat tex. in d. l. posthumus, nu- per allegata: & ita quidem natus dicitur, vt nihil ab aliter nato differat, vt dicit Bal. cōsil. cxxvij. ad intelligētiam, paulō ante fi. lib. 1. Ideoq; si quis acquireret emphyteusim pro se, & liberis ex se nascituris, veniūt liberi exscēto ventre editi, ex sentētia Iac. Ardu. in sua summa, quem sequitur Bal. qui ita dicit cōsultuisse in ciuitate Lucana, in l. vlt. col. pe. versic. vidi dubitari. C. de suis & legi. per d. l. quod dicitur. vbi & hoc sequitur Paul. Cast. Alex. & Ias. Ex quibus Pau. dicit hoc proce- dere in omni materia quantūlibet odiosa & restringibili, quia propriē is natus dicitur per illū tex. quod dicit notandū. Similiter { Albe. in l. j. in fi. C. de posth. hāre. insti. dicit, eū dici posthumū, qui exscēto ventre natus est, per eū tex. & ap. d. l. quod dicitur, & l. posthumus. §. similiq; modo. ff. de inoffic. testa. & dicit { Ang. dicto consilij. vbi supra, { id procedere in omni dīpositione loquente in posthumō nator, vt scilicet habeat { locū in posthumō exscēto ventre edito, per d. l. quod dicitur. Plus dicit no. Soci. consil. cxxvij. circa p̄missam consultationem, col. l. lib. ij. quod cōditio na- tiuitatis verificatur in eo qui ita editus est, per d. l. quod admodum notandum est, quia conditio debet adimpleri in forma scētica. per l. Meuius, & l. si heredi. ff. de condi. & demon. Sed & illud dictum Bal. sequitur Fely. in c. sicut ex literarum, in fi. extrā de homici.

*142
Comprobatio
sentētie aucto-
ris.
An peperisse
dicatur, quē
in puerperio
decessit.*

¶ Quē etiam sentētia nostra ex eo nō parum fulcitur, quod consuluit ipse Bal. consil. cxxij. ver- ba testamenti sic dicit, lib. 1. quod si quis instituerit vterem vxoris si filium masculum peperc- rit, si ea mortua filius ventre exciso detractus sit, habet locū institutio, cūm peperisse dicatur, quē in puerperio decessit, per dictam l. Arethusa, & l. seq. ff. de statu hominum, & quia par est testato- ris affectio: & aliis rationibus, quas veluti nihil ad hunc locū pertinentes omitto. Respondetq; ad editū §. saluum est, quod si procedit in extraneo, non in filio, puta si quis reliquerit mulieri cuiuspiam extraneæ si masculum pepererit. secus si pater loquatur de filio: cūm sit par affectus, quo- cunque modo is edatur. Et dicit ipse Bal. idē se antē cōsultuisse in illo ipso casu, sicut re vera fecit in dicto cōsil. 128. in fi. eo. lib. 1. Et alterutrum consil. meminit, nisi de vtroq; intelligeret idem Bal. in d. l. vlt. col. pen. C. de suis & legi. vbi & hoc dicit, quicquid sit quod ad vocis significatiōē, tamen quod ad rei seu realitatem, vt ipse dicit, effectū cōprehenditur ita extractus ex vtero matris mortuę. Meminerunt item huius consil. Saly. Cora. & Alex. qui tamen illud non designant, in l. vlt. C. de posthu. hāred. insti. vbi & hanc rationem adiiciunt, quam satis sentit Bal. in dicto consil. 128. & quē huc bene facit, quod pater per ea verba, si masculum pepererit, nō videtur p̄scripsisse mo- dum, quo filius in lucem prodiret, sed quomodocūque natus sit, illi cōsultuisse. vnde habito ef- fectu non curamus de modo. l. mater. C. de insti. & subst. & quia mētem magis spectamus, quā verba. cūm virum. C. de fideicommissi. Et ad d. §. saluum est, alio quoque modo respondet, vt vi- delicet procedat, vbi mens disponētis non repugnat aliās secus. Sed & hoc simpliciter sequitur Alex. in l. eomodissimē, ad fi. ff. de libe. & posth. & in d. l. quod dicitur, vbi & Ias. refert & dubi- tat, assente tamen durum esse in practica ab hac opi. recedere, cūm non habeat contradicentem. Et pro ea etiam adducit, & huiusmodi rationem, quia si testator fuisset interrogatus de isto casu, aut de eo cogitasset, idem verisimiliter statuisset. ergo habetur pro disposito. l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & posth. & gl. in l. tale pactum. §. vlt. ff. de pact. cū infinitis propē concord. à me collectis supra in prin. l. versic. 56. incipit inter tam multa. Sequitur item illud Bal. dictum Soci. in l. j. col. 14. in viij. limitatione. ff. de vulg. & pup. substi. { Fely. in d. c. sicut ex literarū, in fi. de homici. & D. Benedixit in repet. c. Raynutius, in verbo, si absq; liberis, le. ij. nu. 31. de testa. } Phil. Decin. l. si quis p̄gnantē, ff. de reg. iur. & in additio. l. posthumus, col. eiusdem addit. ij. C. de bon. poss. contra tab. & Alcia. in d. §. saluum est. & iterum in lib. ij. de verb. sig. in 4. axiomate. Et idem in substitutione facta vtero, si masculum pepererit, vt videlicet substitutio habeat locum, si venter fuerit extractus, voluit Bal. d. consil. 128. ad fi. lib. 1. & Lascello. Polius in tract. substitutionum, in materia vulgaris, in vij. q. prin- cipali. Et facit deniq; tex. in l. negat. ff. de mort. infe. & in l. j. §. si qua p̄gnans. ff. ad Tertu. in quib. locis partus appellatur, qui p̄gnanti mortuę excisus est. & in l. etiam. ff. de verbo. signi. vbi ita scribitur. Etiam mulier cum moreretur, creditur filium habere, quē exciso vtero edere possit.

*Habito effe-
ctus non cura-
mus de modo.
Et mens ma-
gis spectatur,
quā verba.*

143

¶ Et sane in casu legis nostrę nuncupatim respondit, aliud tamen agens, ideoque nihil ad hoc allegans, Steph. Bertr. consil. 86. Christi, &c. visis tribus, col. 2. versic. si verō teneremus, ibi, propter natiuitatem filix quam postea peperit, seu quē ab vtero illius exciso extracta est, lib. 1. Quid autem dici possit ad tex. in d. l. si ego. §. partus. ff. de public. in rem actio. allegato pro contraria parte, non

satis

fatis video, vt euites antinomiam. d. quod dicitur. Nam in vno loco, hic exfecto ventre editus, natus esse dicitur, in altero non natus: nisi eadem dicas quæ de partu diximus. Constat autem & hos Cæsares haud dubie parentibus aliisque consanguineis succedere, sicuti & cæteros naturaliter natos, vt clarissimè patet ex legibus suprà in prin. allegatis: & fatentur omnes qui de ea re loquuntur. Quare autem hos appellem Cæsares, videbis late in nostro tractatu primigeniorum, q. xvij. vbi & alia multa de his videbis.

Cæsares suis parentibus, & aliis consanguineis succedunt ut natus valuerit nati.

- 144 ¶ Sed & illud queri potest, an continuò quàm vxor donantis, vel quæ ipsamte donauit, gerit infantem in vtero, sit reuocata donatio, vt proinde sint restituendi fructus ex eo tempore, saltem facta declaratione, secundum ea quæ postea dicemus in verbo, reuertatur, nu. 273. inci. sed vt reuertatur. An verò sit expectanda natiuitas: Videtur satis esse mulierè ferre vterem: quia qui in vtero est, perinde est ac si in rebus humanis esset. I. qui in vtero, la premiere, atque etiam la seconde. ff. de statu. homi. & ibi concord. in gl. cui adde & tex. in l. intelligendus. ff. de verbo. signi. vbi intelligendus est mortis tempore fuisse, qui in vtero relictus est. & in l. illud. §. vlt. & ibi glo. & Bar. ff. de bon. poss. cõta tab. vbi infans qui in vtero est, aperit edictum scripto hæredi ad cõtrahendum, quod etiam voluit ipse Bar. in l. venter, col. j. ff. de acqui. hære. & Bal. qui hoc dicit no. dignum, in l. si pater, in ix. oppo. C. de instit. & substit. l. Iason in l. emancipata, in ij. l. ead. col. 3. C. qui admittit. vbi & idem dicit valde notab. l. sique interim obstat sequentibus. l. inter. §. quandoq. ff. vnde legit. & in l. j. §. si quis proximior. ff. vnde cognat. & l. cum quidam. §. j. ff. de acqui. hære. Et facit partem iis qui pari gradu sunt. l. intestato. §. vtrique. ff. de suis & leg. hære. l. Nam & is hæres institui potest. l. placet. ff. de lib. & posth. l. vlt. C. de insti. & substiti. cum similibus. Et quæ legari potest. l. si qui quartam. §. si quis. & l. qui filius, in prin. & §. si quis ita. ff. de leg. j. l. & l. j. §. ad eos, versic. sed & si seruo. ff. ad leg. Falc. l. cum simi. Et donari quoque, vt per Guid. Pap. consil. lx. ad dubia elicitur, in iij. dubio. & consil. cxxxvj. pro definitione, in iij. dubio. Et ei stipulari, vt latè etiam diximus in nostro tractatu primigeniæ, q. vj. nu. 31. at ille. Et ventri quoque cõpetit in integrum restitutio. l. etiam ei. ff. de minor. quem ad hoc expendit, & negat esse alibi Bal. in rub. extr. de in integr. restit. paulò ante fi. l. & Fran. Aret. in l. Antonius, col. 6. vers. vnde omnibus. ff. de acqui. hære. l. sique mittitur in possessionem, l. cõmuni. §. sed & si. cõmuni diui. & per totum tit. ff. de vent. in posses. mittent. Et cum eo sit collatio. l. vlt. ff. de colla. bon. Teneturque mater prægnans petere curatorem vterii: & si non fecerit, æquè punicurac si non petisset tutorem filio iam nato. l. ij. §. si mater, & §. quod si cum prægnans. ff. ad senatuscon. Tertul. & voluit Bart. consil. xxij. honio Accursuli, col. vlt. versic. restat modo, & consil. xxx. in nomine domini amen. Vanurius, vers. his ergo duobus, & Bal. cõsi. 288. quidam decesit, lib. 2. & iterum consil. 432. iste casus, tanisimè, eo. lib. ij. rursumque consil. 297. visis, col. 2. vers. venio ad tertium, lib. iij. l. sique legitur per matrimonium. l. nupt. C. de natu. libe. Bal. in l. vlti. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur.)

Qui in utero est, habetur pro nato.

Facit etiã partem iis qui pari gradu sunt.

Mater prægnans tenetur petere curatorem venterii. Usque legitur per matrimonium.

Venter ante natiuitatē non rumpit testamentum.

- 145 ¶ Ego verò arbitror non prius reuocari donationem, quàm si infans in lucem sit editus. Nam & aliàs venter ante natiuitatem non rumpit testamentum, vt satis constat ex l. ij. & ij. C. de posth. hære. insti. & l. posthumo, cum dicitur posthumo nato, vbi id not. Iason & Phil. Dec. vterque col. 2. in j. no. C. de bon. poss. cõta tab. & est tex. omnium clarissimus in l. ij. in prin. vers. ex his appar. & de in iust. testa. cum dicitur hoc interesse inter filios iam natos & posthumos, quòd illi iniustum testamentum dicunt, hi rumpunt: illi semper, hi si nascantur, nec inueniant fe exheredatos. & hoc quoque voluit Bal. in d. l. i. pater, vbi suprà, & in auth. ex causa, col. 2. vers. quartò præmittit. C. de lib. præte. l. & in l. i. §. si suo, col. 2. in ij. locis, circa medium. ff. de vulg. & pup. & cõsi. cxv. laudare, col. 2. vers. sed quicquid sit, lib. ij. l. & Pet. Iac. in tit. de condi. e. l. omnimodo. char. iust. col. j. vers. si vero per lineã. Pau. Cast. in l. cum posthumus. ff. de libe. & posth. l. Fran. Aret. in l. venter, col. 3. vers. nec est inconueniens. ff. de acqui. hære. l. & Iason in l. ij. §. purè. in fi. ff. de lib. & posth. & in l. quod dicitur, in prin. eo. tit. & Steph. Bertr. consil. 367. viso consulationis themate, nu. 5. & 12. libr. i. Ex quo consequens fit, nec hos reuocare donationem, cum testamentum facilius reuocetur ac rumpatur quàm donatio, secundum Bar. qui hoc vtitur argumento in casu l. nostræ, in authen. ex causa, col. 3. & ibi etiam Ange. & Pau. Cast. C. de libe. præte. cum multis concord. à me congestis, suprà in verbo, liberis, vers. 66. hæc sunt quæ pro posteriori.

Nec reuocatur donatio.

- 146 ¶ Ad hæc vterus ad partē hereditatis non admittitur, donec in lucem prodierit. l. antiqui. ff. si pars hære. petat. & apertius in l. vtrum, in prin. ff. de reb. dub. l. & in l. si duobus. §. vlt. ff. de leg. j. l. vt qui hæres nondum sit. l. si hæres. ff. fam. herci. quã ad hoc expendit Cy. & Bal. in l. si nemo, la ij. §. vlt. ff. de testa. rite, l. & facit tex. in d. l. inter. §. quãdiu. C. vnde legit. l. Nec hæres esse possit, donec nascatur, vt dicit Bal. in l. quidã, col. j. post prin. C. de insti. & substiti. & in d. auth. ex causa, vbi suprà. C. de libe. præte. vbi etiã dicit quòd dominus esse nõ potest. Nec potest dici esse in potestate patris. l. vlt. ff. de colla. & l. vlt. ff. de assigna. libe. l. & in §. cum autè, qui est vlti. Insti. de tute. vbi ita scribitur, si modò in ea causa sint, vt si viuis patribus nascetur, sui hæredes, & in eorū potestate heret; Bal. qui id dicit no. in l. si filius. §. j. in fi. ff. de lib. & posth. l. Vnde etiã necdũ suus est, vt satis probat tex. in d. §. cum autè. & l. j. §. toties, ibi, inter suos hæredes futuri erit. & iterũ §. sed & si interũ, ibi, suus futurus sit. ff. de vterè in poss. mit. l. & in l. Gallus. §. nũc de lege, ibi, qui cū nascetur, sui hæredes futuri essent, & rursum ibi, suus futurus tũc cū nascetur, & iterũ §. vlt. ibi, qui cū nascetur, sui erit. ff. de lib. & posth. & in l. cum quidã. §. j. ibi, prægnans quæ eũ paritura est,

Nec admittitur ad partem hereditatis.

Nec hæres esse potest. Nec est in potestate patris.

Nec suus est.

qui suus hæres futurus est. ff. de acq. har. } & in l. posthum. ibi, qui sui futuri essent, si viuo patre nati essent. & ibi Iason, & Phil. Dec. C. de colla. & in d. l. iij. C. de posthum. here. insti. cū dicitur, qui si ad lucem fuerit redactus, suus hæres potest existere. & in d. §. cū autē, Insti. de tute. & voluit etiā Bal. in d. l. si pater, vbi supra. & in l. cū posthumus. ff. de lib. & posth. & Iason & Phil. in d. l. posthumus, vterq; in j. not. C. de bon. poss. cōtra tab. { In quo aperte erat Alex. qui contrariū tenuit, scilicet vterū suum esse, in l. si filius, in prin. col. 6. vers. fallit in posthumus. ff. de vulg. & pup. } Et secundum hæc intelligi debet tex. qui posset videri contrarius, in §. posthumi, Insti. de here. quæ ab intest. deser. { Nec huic debetur legitima. Bal. in d. l. si pater, & consi. xxxix. testator, col. 2. lib. 1. per tex. in l. vlt. de assigna. libe. Et quæ scribuntur à Fran. Aret. in l. is potest, col. §. vers. nec obstat secundum eum. ff. de acq. har. Et facit tex. in l. si ventri, in prin. ff. de priuileg. credit. vbi priuilegium datū pupillis & ceteris huiusmodi vt prætereantur ceteris creditoribus in bonis tutoris vel curatoris, non habet locum, cū vtrī datus est curator, nisi in lucem edatur. vide omnino Iason, in l. cū filius familiæ. §. in hac stipulatione, col. 2. vers. sed aduerte. ff. de verb. oblig. }

Nec huic debetur legitima.

147

Vterus nō est pupillus. Ei mora non fit. Nec ei datur tutor. Nec is homo est. Clarigatio.

¶ Quin etiam is infans nondum pupillus dici potest, dum in vtero est. l. non est pupillus. ff. de verb. sign. Ideoque non ei fit mora: vt cum tex. dicit Bal. in l. si voluntare, in fi. C. de fideicom. liber. nec illi tutor datur, d. l. j. §. si auus quasi. ff. de eo qui pro tutor. & d. l. si nemo, la. ij. §. vlti. ff. de testam. tutel. vbi ex hoc dicit Bal. post Cyn. quod is cui id munus est traditum, non potest facere pacem cum interfecto patris huius posthumus, cum nondum sit tutor, & sequitur Iason in l. pactum curatoris, ante fi. C. de pact. Sed nec is quidem vterus homo est, sed tantum homo fieri speratur. l. cū inter. C. de fideicom. libe. vbi & id no. Bal. infertque ex eo non comprehendi vterum in repræsalis (quas vocant) concessis aduersus hominem alieuius nationis, gentis aut ciuitatis, id est (vt id transente dicam) in eo iure prehensionis, quod veteres clarigationem vocabant, si credimus Alciato id asserenti, tum in epistola liminar. C. ad lectores, tū in l. prouincialis. ff. de verb. signi. post Hermolaum quidem Barbarum. Quanquam aliud fuisse videtur clarigatio, ex Tiro Lilio, libro octauo, ab vrbe cond. quo loco de pena Veliternorum qui toties rebellassent, differt. & Plinio libr. xxij. ca. ij. in fi. vbi ipse Hermolaus id etiam asserit quod diximus: quem videas, & præterea { Seruium interpretantem illud Virgil. lib. ix. Aeneid. Principium pugnae. Illudque x. eiusdem operis post prin.

Tum res rapuisse licebit.

Alexandrum ab Alexandro, lib. Genialium dierum v. cap. iij. & Petrum Crinitum lib. de honesta disciplina, vij. c. iij. { Et beatum Rhena. in anno. in Tertu. & Valentinianos, & Beroaldum in Vespasiano Suetonii, c. 7. } & Budæum vnicum nostræ gentis atque ætatis miraculum, in annotationibus posterioribus Pandectarū, in laur. facta. §. cuentus. ff. de pœnis, quo loco etiam id genus prehensionis dici apud Græcos Androlepsia, vel etiam Androlepsium neutro genere tradit authoritate Demosthenis aduersus Aristocratem, & Pollucis: nec ei interim displicet, vt latine pignerationem vocetur, vt vocauit Gregorius Decimus in c. j. de iniuriis, libr. 6. vbi ita scribitur in principio, & si pignerationes quas vulgaris elocutio repræsalis nominat, & cetera quæ sequuntur. { Et ita quoque vocat statutum Sabaudia, cuius simile est initium in libro secundo statutorum eius gentis, } quam vulgarem locutionem nostri iuris interpretes sequi malunt, vsq; adeo barbaras ad stomachum rusticitatis facit, vt dicit Budæus vbi supra. Quanquam in d. c. j. vbiq; legitur pignorationes, sed nihil omnino refert inter vtrumque, quoniam dicimus Latine pignero & pignoro, licet antiquiores frequentius pignero dicebāt. Sed & huiusmodi oppignerationum in ea significatione fit mentio in iure ciuili, scilicet in authen. vt non fiant pigno. tam in rubro, quam in nigro. & in §. quoniam verò contingit, in auth. vt nulli iudic. Quibus in locis Græcæ illæ Iustiniani constitutiones id genus prehensionis *ἐν τῷ ἐσθρατῷ* vocant.

Androlepsia. Pignatio.

Pignero. Pignoro.

Interpignatio.

148

De eadem re.

Vterus non cōprehenditur sub statuto de occidente hominū.

Partus nondum editus, homo non est.

¶ Sed vt reuertamur, id quod diximus, vterum nondum esse hominem, voluit etiam { Alber. in prima parte statutorum, q. cxxxiij. in multis locis, col. 2. vers. & hoc iudicant, & Signo. consi. j. statuto ciuitatis, col. 2. nu. 9. & iterum col. seq. nu. 12. vbi etiam probat autoritate sacrarū literarum, cū in illis dicitur, conceptus est de Spiritu facto, natus ex Maria virgine, & homo factus est, quasi scilicet nōdum homo fuerit antequā natus esset. Et idem quoque voluit } Bal. in d. l. si pater, vbi supra. } & in l. quod dicitur. ff. de lib. & posth. vnde, ait, non comprehenditur sub statuto loquente de occidente hominem. } & in l. iij. in prin. C. de posthum. here. insti. Nam licet, inquit, habeat animam rationalem infusam, tamen sola anima non facit hominem sine corporis perfectione & organizatione, { & idem Bal. consi. cccxc. tam profunde, ante fi. lib. ij. & Ioan. Ana. in d. c. } sicut ex literarum, col. 2. extra de homici. vbi & illud dicit de repræsalis. { & Barba. in repeti. l. cū acutissimi, col. 53. vers. quid si testator dixit, si filius meus decesserit sine homine, & iterum vers. & inquantum superius. C. de fideic. & in repe. c. Raynaldus, col. 49. vers. secundò limita, de testam. vbi dicit ad hoc esse valde sing. tex. in d. l. cū inter. Sed de hac re est tex. omniū optimus & expressissimus in l. ne lege Falcidia placuit. ff. ad leg. nō omittam Phil. Dec. qui & id quoque voluit consi. ccccccxxv. requisitus, col. j. nu. 2. Quibus præter loca suprā adducta succinit illud Domini nostri Iesu Christi apud Ioan. c. vj. Mulier cū partu, cristitiā habet: cū autem peperit, non meminit presura: propter gaudiū: quia natus est homo in mundo. quem locum ad hoc quoque expendit

expēdit Alber. in iij. parte statutorum, q. lix. si statuto caueatur, col. 2. 3.

- 449 ¶ Quid? quod vterus non solum non homo est, sed nec animal quoque, vt dicit gl. in d. l. qui in vtero, la. j. ff. de stat. hom. per tex. in l. j. §. si quis proximior. ff. vnde cog. quem tamen pro contraria sententia allegat Pet. Iac. tit. de cōdi. ex lege omnimodo, col. 4. ¶ Quāquam scio Galenū scripsisse librum hoc titulo, vtrum conceptus in vtero sit animal: in quo idiplūm esse probat tum auctoritate Hippocratis, tū duobus legum capitibus: primo, quo ei qui abortus causa fuerit, poena infligitur, altero quo adire hereditatē nondū natis permittitur. Deorum enim inuentū & donum leges esse. nam omnia certis legibus inter deos omnium ille pater disposuit. Et alicubi in colib. dicit id iam potētia esse animal, at tum animal actū fore, cū in lucem proditum erit. Verū sententiā gl. simpliciter subscribit Empedocles, Diogenes, Herophilus, & Stoici omnes apud Plurarchum libr. 5. de placitis philosophorum. Sed nec infans in vtero aliud quippiā reputatur, id est, vt breuiter dicam, nihil est, aut certē pro nihilo habetur nisi nascatur, inlita cogitationis animi, quæ & ipsa nulla est, id est nullus apud homines momenti, nisi ea in lucem proferatur. Ita enim dicit hanc similitudinē faciens Bal. per d. l. iij. tum in tractatu schismatis, col. x. versū. amplius sciendum. tum in l. j. col. 9. versū. circa secundum. C. qui admit. & post cum Iason in l. quod quis. ff. de condi. indeb. & in l. j. col. 2. versū. glos. magna. ff. de conditio. causa data, & in l. si ita legatum. §. illi si vult. ff. de legat. j. de quo & diximus suprà in verbo, libertis, versū. 22. vnum tantum dixerim. Nam nec hi infantes qui in vtero sunt, censentur esse in rerum natura, siue in rebus humanis, vt probatur in l. quod in rerum. ff. de lega. j. & in l. vbiunque, in princip. ff. de ventr. in possess. mīr. & in l. interdum. ff. de verb. obligatio. & in l. sed & si plures. §. j. ff. de vulga. & pupil. substitut. & in l. si pater. ff. de solut. j. & in l. sciendum, ibi, vel in rebus humanis, vel latent concepti fuerant, ff. de suis & legiti. & in l. Titius, in fin. cō. tit. ¶ Nisi tamen improprie: vt probat tex. in l. vel viuo, tū dicitur, quodammodo in rerum natura esse existimatur. cōd. titu. ¶ & in d. l. qui in vtero, & j. & ij. ff. de stat. homi.

Vterus nō est animal.

Et nihil est nisi nascatur.

Nec censetur esse in rerum natura.

Nisi improprie.

- 450 ¶ Ex quibus fit, vt qui vterum vel animatum exanimat, non punitur ex statuto puniente homicidam siue hominis occisorem, de quo latē per Albe. post antiquiores in d. l. qui in vtero, la. j. & in iij. parte statutorum, q. lix. si statuto caueatur. ¶ Signo. etiam latē dicto consi. j. ¶ Iac. But. Ang. & Saly. in l. si quis necandi, quæ est pen. C. ad leg. Corn. de sicar. Bal. Pau. Castr. & Alex. in l. quod dicitur. ff. de libe. & posthu. Panor. Joā. Ana. & Fely. in d. c. sicut ex literarum, extra de homi. Idem Ana. in c. si aliquis, col. j. versū. & ideo facit cō. titu. ¶ Ang. Arret. in tractatu malefactorum, in verbo, & ex interuallo, & c. n. uo. quid si quis faciat. ¶ Alciat. in d. l. non est intelligendus, & iterum in d. l. non est pupillus.

Qui vterum exanimat, nō punitur ex statuto puniente homicidam.

- 451 ¶ Hinc quoque fit, vt si ex statuto imponatur veltigal pro quolibet animali, nihil sit ex eo quod in vtero est, soluendum, vt per Bal. in l. vlti. paulō ante fi. C. de libe. cau. Ange. Alex. & recentiores in d. l. in lege Falcidia placuit. ff. ad leg. Falcid. ¶ Albe. in prima parte statutorum, q. cxxxij. in multis locis, & latissime Firmia. in tract. de gab. in v. q. viij. partis principalis. Ioan. Plate. in §. cū, autem, quem legic cum §. permittum est, col. j. Inst. de tutel. ¶ & Barb. in d. l. cū acutissimi, vbi suprà, ¶ & ipsum Alciat. in d. l. non est pupillus.

Vterus nihil soluit ex statuto imponente veltigal pro quolibet animali.

- 452 ¶ Nec si decretum sit certum præmium pro quolibet lupo qui capietur, debetur id præmium pro fœtibus qui existunt in vtero lupæ, ex sententia ¶ Guil. Cug. Alber. ¶ Bald. & aliorum in d. l. qui in vtero. ff. de stat. homi. Bal. in l. vlt. C. de libe. caus. ¶ Albe. in d. q. cxxxij. j. partis statutorum. Signo. d. consi. j. col. 3. versū. sextō probat. Imo. & Alex. in d. l. in lege Falcidia placuit, Ioan. Ana. in d. c. sicut, col. 2. & ibi quoque Feli. de homi. & Ange. Arret. in d. §. cū, autem. Inst. de tutel. & Alciat. in l. quod dicitur. ff. de verb. signifi.

Nec debetur præmium pro fœtibus qui sunt in vtero.

- 453 ¶ Denique nec baptizari debet nec potest qui in vtero est, vt nō obscurē sentit concilium Neocaesariense c. vj. & caput liij. capitulorum Græcarum synodorum à Martino Braccarēsi episcopo collectorum, & apertē scribitur in c. qui in maternis, & ibi Archi. de consecr. dist. iij. & voluit gl. in c. si ad matris, eadem dist. Laud. Archi. & Domi. in ca. baptizari. v. dist. ¶ & Card. Flor. in clem. j. §. ad hæc, post prin. de hæc. & & theologis magister ille sententiarius Petrus Lombardus lib. iij. dist. vj. & ibi diuus Bonauentura, arg. j. q. j. primæ partis. & Richar. arg. ij. q. j. & ceteri ipsius magistri interpretes, & Alexander Ales ille Theologorum scholasticorum princeps in iij. parte summar. q. xvij. membro ij. & Ang. Claua. in verbo, baptizatus, in prin. & omnes propē, quos statim in iij. abhinc versū. citabimus. Nam renasci, inquit, ex D. Augustino, quispiam nō potest, anrequam natus sit. Nec prius quod spirituale est, sed quod animale, & deinde quod spirituale est, vt scribit diuus Paulus prioris ad Corin. 15. Nec denique conferuntur sacramenta à ministris ecclesiæ militantis, nisi iis qui super terram sunt, vt potest tum primū ipsi ecclesiæ cognitis, & in foro ipsius constitutis. Nam scriptum est: Quodcunque ligaueris super terram, & c. & quodcunque solueris super terram, & c. Matthæ. xvj. & iterū xvij. ca. & repetitur in c. solite, ad fi. extra de maior. & obed. Hi autem infantes qui in vtero sunt, nondū cēsentur esse super terram, vt dicit Henr. Bon. in c. maiores, extra de baptis. per d. l. quod in rerum. ff. de leg. j. & in d. l. interdum. ff. de verb. obli.

Vterus non potest baptizari.

Vterus nondum est super terram.

Cadere in terrā dicitur qui nascuntur.

- 454 ¶ Cui adde tex. optimum in d. l. iij. C. de posth. hæc. inst. probantem eos tum primū cadere in terram, qui nascuntur. Hæc enim sunt verba illius, licet illico postquā in terram cecidit, decesserit. Ibi enim in terram cadere, pro nasci ponitur, sicuti ¶ & Sapientiz vij. ego natus accepit cōmunem

aerem & in similiter factam decidi terram. } & apud Papinium lib.1. Sylluarum, in epichalamio
Stellæ & Violentillæ:

Cadere in ter-
ram pro neu-
sci.

Tellure cadentem

Excipi, fouique sinu.

Iterumque lib.5. eiusdem operis, in Epicedio in filium:

Tellure cadentem

Excipi, & vinctum genitili carmine foui.

Et Lucanum lib.9.

Fiducia tanta est

Sanguinis in terram paruum cum decedit infans.

† Et huc quoque alludere videtur Claudianus lib.1. in Rufinum:

Quem prima meo de matre cadentem

Suscepi gremio.

Veterum mos
in natiuitate
infantium.

Quod tractum potest videri ex more veterum, qui vbi infans natus esset, nudum confestim in terra sternebant, Opemque deam, quæ & ipsa terra est, autore { Varro lib.1. de lingua latina. Festo Pompeio } & Macrobio lib.1. Saturna. c. x. { & Seruio in x. Aeneidos, } huius officio priuatim destinata inuocabant, vt nascenti esset auxilio. Cuius rei meminit diuus Aug. lib. iij. de ciui. Dei. c. xj. cum dicit, Ipse opem ferat nascētibz, excipiens eos sinu terræ, & vocetur Ops. Et paulo post, Ipse leuet de terra, & vocetur dea Leuana. Et Varro in lib. ij. de vita populi Romani cuius hæc verba sunt apud Noniū Marcellū, Natus si erat vitalis, ac sublatz ab obstetrice, staretur in terra, vt auspicaretur rectus esse: ac diis coniugalibus Pulumno ac Picūno in ædibus lectus sternebatur. Cuius etiam meminit Polita. Miscellaneorum c. lxxxix. vbi tamen Martianus corruptè loco Marcelli citatur. Ad huc quoque morem respicit Seneca, si is est, in libello de moribus. Omneis infantes terra nudos excipit. & Plinius i lib. ij. c. lxxv. Terra nos, nascentes excipit. Et iterum statim ab initio lib. vii. hominem tantum nudum, & in nuda humo natali die abicit ad vagitus &c. Et ipse Papius lib. ij. Sylluarum, in Genethliaco Lucani,

Natum protinus, atque humum per ipsam

Primo murmure sua vacientem

Blando Calliope sinu recepit.

Et Suetonius in Augusto cap. v. se esse possessorem ac velut ædituum soli quod primum D. Augustus nascenti attigisset. Et in Nerone c. vj. Natus est exoriente sole penè vt radius prius quā terra contingeretur. { Et Tertullianus lib. aduersus Marcionem iij. Non decem mensium cruciatu deliberatus, non subita dolorum concussione cum tanti temporis corno per corporis cloacam effusus ad terram, nec statim, lucem lachrymis auspicatus. }

Et Macro. qui eo. lib. Saturnaliorum cap. xij. tradit ex Cornelij Labeonis sententia, Maiam deam terram esse, & Mercuriū illi adiungi in sacris, quia vox nascenti homini terræ cōtactu datur, eandemque etiam Opem vacari, quod ipsius auxilio vita constet. & Fatuam i fando, quod infantes partu æditi non prius vocem adunt, quā attigerint terram. & de nostris Alciatus antiquitatis diligentissimus indagator, simul & solertissimus inuētor, in l. hominis. ff. de verb. sign. vbi tamen non videtur intellexisse quæ de Ope eademq; terra dicta sunt. { Ambrosius autem in epistola, ad Syagrium, quæ est omnium lxij. tradit obstetrices ita dictas, quod obfistat, ne scetus laxatus vteri genitalibus in terram desinat. Nec interim prætermittimus Homerum lib. lliad. xix. verbo græco cadendi pro nascendi vsura fuisse, quod pauci animaduertunt, ita enim scribit,

*ἢ μὲν τ' ἀνθρώποις ποδὶν ἰσότητος ἀναστῆναι,
ὅς κεν ἢ ἡματι τῷ δ' ἐπὶ τοῖσιν μέ' α' ποσσὶ γυναικός.*

Certe quidem hunc omnibus circumuicinis dominatum iri,

Qui in die hoc cadet in preliis mulieris.

Id est, ad verbum,

Loquitur autem ibi de Euristeo & Hercule. }

Maiā dea ter-
ræ.

Opē quæ
terra.

Fatua cur ita
dicta.

Obstetrices
unde dicantur.

Cadere pro
nasci græcis
similiter.

155
Fauor paren-
tum donatiū,
non etiam fi-
liorum postea
susceptorum
cōsideratur in
hoc l.

† Et quod diximus vterum non cōsiderari, procedit haud dubie in casu l. nostræ, quæ lata est ad fauorem parentum donantiū, non etiam filiorum postea susceptorum, nisi forte in quandā consequentiam, vt patet ex iis quæ latè diximus in præfatio. num. 92. incip. sed hic parum attende. & dicemus etiam postea in verbo, in eiusdem donatoris arbitrio. nu. 1. 2. & 3. Constat autē eū qui est in vtero, tum demū pro nato censerī, cum de ipsius iure aut fauore quæritur. Aliis autē non prodesse antequā nascatur. d. l. quod diximus. ff. de verb. signi. i & d. l. qui in vtero. ff. de statu homi. i cum simi. Ac ne ipsi quidem parenti, vt est tex. expressus in l. ij. §. remittit, vers. qui autem in ventre est, & ibi no. Bal. ff. de excu. tut. i & in l. libertinus. §. posthumus. ff. de ope. liber. & in l. is cui. ff. quando dies lega. ced. & Fran. Arret. in l. qui filiabus, in princ. col. 2. ff. de leg. j. vbi dicit primū tex. quem solum allegat ad hoc esse no. i quāuis certum sit non posse prodesse patri, quin sibi etiam in consequentiam prosit, ex iis quæ latissimè diximus suprā in illa præfatione.

156
Verū infans
natus, nō qui-
dē totus reuo-
cet donationē
ex hac lege.

† Verū maius dubium est, si infans natus est non quidem totus, sed fortè caput, & in his loco- rum muliebriū angustis extinguitur. Nam & hic videtur rumpere testamentum, per text. in d. l. quod dicitur. ff. de libe. & posthu. qui postquam dixit eum qui exfecto ventre editus est, rumpere testamentū, hæc verba subdit: Quid tamen si nō integrum animal editum sit, cū spiritu tamen, an adhuc rumpat testamentū? & hic tamen rumpit. Quin ex nostrorum ac Theologorū sententia potest si qui caput tantum exierit vterum, baptizari, quasi iam natus esse cōsecratur, qui caput omnium

omnium sensuum atque virum animi habitaculum natus est. Ita enim voluerūt Host. in summa titu. de baptis. §. quæ sit eius forma, versic. licet autem totus, & seq. & iterum versic. quid sit mulier, Mathe. Pau. Lazar. & Barba. in clemen. j. versic. ad hoc, de summa trini. Archi. Domi. & Card. Alex. in d.c. baptizari, dist. v. Henri. Bo. in d.c. maiores, de baptis. Lucas Pen. in l. cum autem, post prin. C. de agrico. & censu. lib. vj. Albe. & Arret. in l. iij. in prin. 1. & ibi Fran. Arc. 1. colante pen. ff. de acquir. hære. Alex. in iij. parte summæ. q. xij. membro iij. art. j. & iterum q. xvij. membro iij. Diuus Thomas in iij. sen. dist. vj. art. j. Ricar. in eo. lib. dist. iij. art. iij. q. iij. Scotus in eodem libr. dist. iij. mēbro j. q. iij. Pet. Aur. & Pet. Reginaldetus ex Franciscanis nostri oppidi Fontenaij theologus præstantissimus. quæst. v. Astef. in summa libr. iij. titu. de baptizandis. Pelbartus Thesmarus lib. i. Rosarij. q. j. in verbo, baptisimus. §. xxxij. & alij plerique eius notæ Theologi (necdum enim eos puer piget quæ citare, præsertim cum meliorum deest auctoritas) quos in id tibi congesti in nostris cōmentariis consuetudinum, tit. iij. §. ix. in gl. iij. vbi assatum capitis dignitatem excellentiamque declaramus, tam ex nostris legibus, quàm aliis scriptoribus, ex quibus hic multa poteris assumere.

157 ¶ Quinimo sunt & qui tenent satis esse vnum aliud membrum quod exierit extra vterum, baptizati: cum anima sit tota in toto, & tota in qualibet parte, ex Aristotele de anima & sensu. Et in his est 1. gl. in c. vulgaris, in verbo, totum, quæ est j. de penit. dist. j. & in c. propriæ, in verbo, triū milium, quæ est pen. de consecra. dist. iij. 1. Bart. in d. l. iij. C. de posthu. hered. institu. Ricar. Sco. & Clauz. quibus locis nuper citauimus, & alij quos citat Henr. Bo. in d. capitu. maiores. 1. & præterea Ioan. Corser. in decisio. Tholo. post eum Anfre. in additio. quæstio. clvj. item fuit quæsitum quidam P. 1.

158 ¶ Verum ego in hac sum sententia, vt is qui non totus nascitur, non reuocet donationē ex hac l. Neque enim & hic rumpit testamentum secundum doct. præsertim Barto. Corne. qui id reputat no. & Franc. Arret. in d. l. iij. C. de posthu. hered. institu. Bar. & Ange. in d. l. quod dicitur. ff. de liber. & posthu. Ange. Arret. in §. posthumus, ad fin. Insti. de exhære. liber. & Alcia. in l. qui mortui. ff. de verb. signi. vbi & hunc tanquam non natum neque procreatum ex eo tex. censet. Et innumerat omnes d. l. iij. quæ ad hoc est optima, tum in illis verbis, si viuus perfectè natus est. Nā id demū perfectū esse dicitur, quod omnibus partibus est cōsummatum, nec ei omnino aliquid deest. l. j. ff. de orig. iur. & ibi concord. in gl. & quæ dicemus infra in glo. proxima, nu. 9. eodemque vlti. Tu item in illis verbis, si viuus ad orbem totus processerit. Nam qui totum dicit, nihil omnino excludit. l. Iulianus, in prin. ff. de leg. j. Ex hocque dicit Cor. in d. l. iij. post magistrum suum, quod is qui non totus exit viuus, non succedit ab intestato: quia ius rumpendi testamentū descendit ex iure succedendi ab intestato. l. maximum virum, cum ibi no. ff. de libe. præter.

159 ¶ Quod autem de domino dictum est, nihil huc pertinet: quādo lex Dei non his claudatur cancellis legis humanæ, nullisque includatur limitibus, nullis terminis cōprehendatur, vt etiam attestatur pontifex in cap. j. in prin. de reliq. & veneratio. sanctorum, lib. vj. Suntque tamen qui huius quod dictum est, contrarium opinantur, & in his Guil. Laud. & Card. Flor. in dista cle. j. §. ad hæc, de summa trini. & fide cathol. Quin sunt qui è diuerso addubitant, possintne infans in vtero matris baptismo fluminis initiari, Nempè Gerson Parisiensis Theologus & Cancellarius in sermone de natiuitate virginis Mariæ: cuius verba hic subiecimus. Constat, inquit, Deum misericordiam saluationis suæ non ita legibus cōmunibus traditionis Christianæ, non ita sacramentis ipsis alligasse, quin absq. præiudicio legis eiusdē possit pueros nondum natos extra vterū, intus sanctificare gratiæ suæ baptismo, vel virtute Spiritus sancti. Debēt igitur mulieres prægnantes, similiter & vin sui, per se & alios diligentius preces fundere Deo, & ad sanctos angelos custodes hominum & puerorū in vtero: debent & ad cæteros sanctos sanctasque omnes cōfugere, quatenus infans nondum natus, si fortè moriturus est priusquā ad baptisni fluminis gratiā peruenire valeat, dignetur ipsum dominus Iesus summus pontifex baptismo Spiritus sancti præueniēdo misericorditer cōsecrare. Quis enim scit si fortè exaudiet Deus: imò quis nō deuotus sperare valeat, quod orationē humilium & in se sperantium nequaquā despiciat? Proficit hæc consideratio ad excitationem deuotionis in parētibus, proficit ad leuandū eorum angustiam, dum sine baptismo moritur puer: quia nō omnis inde spes salutis ablata est. Sed neq. absq. reuelatione datur (fateor) certitudo. Hæc tamen Gerson. Nec longè ab eo dissentit Astef. vbi supra, in fi. Porro secundū hæc Laud. & Cardin. qui alterius sunt, vt diximus, sententiæ, consulunt, vt quicquid apparet ex puero extra vterū, imminente periculo mortis baptizetur, propter penetrabilem & occultā operationem spiritus sancti: de qua in c. multi, circa medium. j. q. j. Nam & de Hieremia scriptum est, Antequam de vulua exires, sanctificauit te, Hier. j. & de Ioanne, Et Spiritus sanctus replebitur adhuc ex vtero matris suæ. Lucæ j. Quia in re subit illud diui Pauli, O altitudo diuinitatis sapientiæ & sciētiæ Dei, quàm incōprehensibilia sunt iudicia ipsius, & inuestigabiles viæ eius! quis enim cognouit sensum dominī aut quis cōsiliarius eius fuit? Quæ hoc in loco nolui prætermittere, tū vt ostendā, quod iam diximus, Dei O. M. leges nō his nostris alligari. Tū vt obiter eos post Gersonem consolent, atq. ad orandū excitent, quibus hi partus infelices atq. inauspicari cōtingūt: sed ita tamē, vt interim caueāt ne delabātur in errorem Pelagij, qui celsèbant infantes, etiam si nō baptizentur, habere vitam æternam. Cuius sententiā planè refellit Augustinus epistola xxviij. incipi. Deum nostrū. & iterū epist. cvj. domino, & c. tandē aliquādo. & lib. de anima & eius origine, primo, c. ix. & seq. & in lib.

Etiam si unū aliud membrū quæ caput, exierit extra vterum.

Autoris hæc de re opinio.

Solutio contrarii.

Virum infans possit in utero matris baptizari.

Infantes nondum nati baptizandi.

Pelagii error.

de natura & gratia. ca. viij. & seq. & lib. de Genesi ad literam. x. c. xv. & seq. & Ambrosius in lib. de vocatione omnium gentium, primo. c. vii. & iterum lib. ij. ca. viij. Nam quod de Ioan. & Hieremia supra dictum est, & quod item de virgine Maria iam pridem sancta ecclesia Catholica asserit, id ex speciali privilegio fuit, non de lege communi.

160 ¶ Nec item obstat dicta. quod dicitur. Nam ea non intelligitur de animali quod partim natum est, partim non natum, sed de eo quod non integrum est omnibus membris, ut quia forte illi deest manus aut pes, aut aliud, quod tamen in monstrum non tendit. & ita totum quicquid est nascitur, sed non integrum est. Ita enim cum tex. intelligunt Bal. Ang. Pau. Cast. Alex. & Iason, ut etiam dicemus postea in seq. q. nu. 209. incip. sed ut redeamus. Et si aliter intelligeretur, pugnaret è diametro cum d. liij. C. de posth. h. re. inst. Et ex hoc quoque fit, quod si infans viuus natus est, aut extractus inciso aliquo membro, quod forte impediebat partum nasci, rumpit testamentum, etiam si statim moriatur, ut tradit Phil. Corn. in d. liij. Nam is, inquit, infans perfectus esse dicitur, sicut homo perfectus est pede vel manu amputata, cum sit animal rationale, & habeat corpus & animam, ex quorum coniunctione homo componitur, ut dicit text. in c. in quadam, extr. de celebr. miss. Ideoque totus in orbem viuus prodit, qui parte abscissa prodit, cum ea pars non iam sit pars hominis, quia tota anima remanet in reliquo corpore, separaturque ab ea parte abscissa, secundu no. per Bar. in l. stipulationes non diuiduntur, in prin. in ij. opposit. ff. de verb. obl. & in l. si cui. ff. de seruit. Et ita residet Corn. cum quo conuenit Alcia. in d. l. qui mortui. ff. de verb. obl. Et idem dicas eadem ratione in casu l. nostrae, ut scilicet is infans qui nascitur mutilatus aliquo membro, non tamen monstruosus, reuocet donationem.

Extractus inciso aliquo membro, rumpit testamentum. Et perfectus dicitur.

Idem reuocat donationem.

161 *Virum filius qui moritur ante patrem, reuocet donationem, & si reuocet an reuiscat ex morte ipsius.*

Difficilis retractatur donatio, quam testamentum.

162 *Eiusdem comprobatio in dote, que reuocatur.*
Et tutela.

Ex liberis mortuis totum ad matrem reuertitur.

163 *Vxor usufructuaria extantibus liberis.*

¶ Sed hoc rursum in dubium vocatur, verum filius qui integer totusque nascitur, sed postea ante patrem moritur, reuocet donationem, necne; aut si reuocet, an saltem donatio vires recuperet ex morte ipsius. Et videtur quod sic, ex tex. in l. posthumus prateritus, in princ. ff. de inius. testa. vbi si posthumus prateritus viuo testatore decessit, licet iuris scrupulositate, nimiaque subtilitate testamentum ruptum videatur, tamen poterit haeres scriptus bonorum possessionem secundum tabulas accipere, hereditatemque obtinere, quem tex. dicunt sing. Alex. & Ias. in l. posthumus, ille in 4. uo. hic in ij. C. de bon. poss. secun. tab. & idem Iaso. in l. posthumus, ff. de libe. & posth. & in l. si quis eura. s. j. col. vlti. ff. de vulg. & pup. subtit. Quod & procedit non solum in primo gradu, sed & in secundo, & ita quoque in substituto, secundum gl. no. in l. si a primo, & ibi Ang. & Imo qui illam reputat sing. ff. de libe. & posth. Ex quo & hic dici potest, quod licet natiuitas filij qui viuo patre mortuus est, donatio cessatur, reuocata quadam iuris subtilitate, vires tamen mortuillius reassumit, remque ipsam donatarius obtineat, praesertim cum plus viri & roboris habeat donatio, quam testamentum. l. ij. ff. de pact. & l. si mihi & tibi. s. in legatis, ff. de leg. j. cum simil. Ideoque etiam difficilis retractetur, secundum Bar. Ang. & Pau. Cast. in authen. ex causa. C. de libe. prater. cum aliis supra late collectis in verbo, libertis, versi. 66. incip. hanc sunt quae post mortem aut si retractata fuerit, facilius reconstituatur, quam testamentum, cum actus viuorum magis suspendi possit, quam morientium. l. vlt. ff. com. praed. cum simil. Et quia etiam cum decesserit is filius, perinde habendus est, ac si nunquam natus fuisset. l. j. in j. respon. & s. vlt. & l. ij. & l. ij. ff. de assignan. liber.

¶ Et in simili videmus quod dos per diuortium reuocata, redintegratur redintegrato matrimonio. l. post diuortium. ff. de iur. dot. Et tutela vires resumit cessante causa depositionis. l. non solum. s. vlti. ff. de excu. tut. & l. si quis sub conditione. s. si tutor. ff. de testa. tutel. & cum mulier perdat proprietatem rerum ei a marito relinquantur, si nupserit viuente filio ex illo marito, tamen si is filius postea moritur sine filiis, eandem recuperat, ut no. in §. quoniam infirmas, in authen. de nupt. & in §. j. in authen. de non elig. & voluit etiam Bal. consi. cliij. quidam testator, col. j. lib. v. t. & Ang. consi. lxxxij. subtiliter & eleganter, col. vlt. Cui & simile est quod scribitur in l. femina. s. illud. C. de secun. nup. quod mulier quae iterum nupsit, & successit vni ex filiis prioris matrimonij, tenetur ceteris liberis ex eodem matrimonio relinquere. At si ipsi moriantur, id pleno iure obtinebit, poteritque de eo ut libitum fuerit, disponere, & ad hoc eum tex. annotat Bal. ibi, qui & idem voluit in authen. ex testamento, col. 2. versi. modò circa ista. C. eo. tit. Ang. in §. j. col. 3. versi. restat nunc videre, in authen. de non eligen. Salyc. in authen. vxore mortua. C. de secun. nup. Pet. Anc. consi. cclxxvij. praemittam casus indubitatos, col. j. Nicol. Vbal. in suo tract. success. ab inte. in ij. parte princ. col. 5. versic. item limita nisi omnes, & Steph. Bertr. consi. cxcj. Christi, & c. viso casu, nu. 10. lib. 1. & consi. cxcj. ponitur in facto, in ij. dubio, lib. ij. { Et quod etiam in simili dicitur in l. si quo. C. ad Senatufc. Tertu. quod mulier habens liberos, nubens intra tempora luctus, infamis est, nec ei remittitur infamia, nisi ipsis suis liberis dimidiatam partem omnium bonorum suorum pure donauerit: sed liberis mortuis, totum ad matrem ex integro reuertitur. }

¶ A quibus non longè abest quod pulchrè voluit Bart. in l. sicut in annos, quia legit primam totius tit. ff. quemad. v. usufr. amit. quod cum maritus relinquit vxorem dominam & usufructuaria, extantibus liberis, non videtur relicta proprietates, neque etiam usufructus, sed tantum alimentaria, secundum gl. & alios in authen. quod locum. C. si secun. nup. mul. cum aliis multis concord. à me collectis in nostris legibus connubial. { in l. x. nu. 3. ceterum apud Graecos. } Certè si postea moriantur liberi, huiusmodi relictum alimentorum conuertitur in proprietatem, aut certè usufructum, ac si ab initio nulli extitissent liberi. Quod dictum pro sing. refert & sequitur Barthol. Cep. in tract. serui. lib. 1.

lib. i. c. iij. vers. col. j. item quid si maritus. Sed & idem voluit ipse Bar. in l. si ita scriptum fuerit. ff. de manum. testa. & in l. Titia. §. vlt. ff. de leg. ij. prout illum allegat & sequitur Pet. Anch. in c. si pater, in iij. not. de testa. lib. 6. & consi. clxxv. questio videtur magis dubia, in prin. & rursum ipse Bar. consi. lvj. Bar. fecit testamentum, col. 2. in ij. dubio, & inter consi. Bal. consi. cxx. Nicolaus, lib. iij. & ipse Bald. consi. ccccxxvj. conclusiue veritas est, & consi. seq. mortuo dicto impubere, lib. ij. Ang. consi. xcviij. Viuanus, col. vlti. & consi. cix. in dicto testamento, col. 2. Alex. consi. xliij. viso processu, in l. lib. ij. & Phil. Dec. consi. ccccxxv. casus de quo queritur, col. 4. vers. secundo respondetur, quod consi. iterum repetitur, consi. ccccxxvj. nisi quod prius est amplius.

- 164 ¶ Quod multum huc facit. Nam si in hoc casu Bar. relictum sibi vires sumit proprietatis aut usufructus, quas ab initio non habuit, ob mortem liberorum: certe multo maiori ratione in casu nostro donario iam à principio omnibus viribus ac partibus integra, omnibusque modis ac numeris absoluta & perfecta, debet ob mortem liberorum vires quas ipsa ab initio habuit, recuperare, per l. qui ex liberis. §. testamentum. { & ibi Bar. } ff. de bon. poss. secun. tab. quam ad hoc not. gl. in l. si testamentum. { & ibi quoque Bar. & Fran. Aret. ff. de testa. & idem Bar. in l. j. §. si filius. ff. de lega. iij. & Ang. consi. cvij. ista questio, col. 2. Atque etiam per l. si vnus. §. quod & in } specie. ff. de pact. quā ad hoc quoque citat Albe. quo loco eum statim aduocauimus. atque itē ex no. per glo. in l. vlt. §. Lucius, in verbo, perfectum. ff. de dona. per tex. ibi, iuncta l. cū hic status. §. si maritus ea quæ. ff. de dona. inter vir. & vxor. & l. si maritus tuus. C. eo. tit. quæ & ex hoc fieri dicit, quod præterito filio iam nato, ipso intē nō valet ab initio testamentum: ideoque & si is filius postea decedat viuo patre, non confirmatur. { §. j. Iusti. de exhæ. libe. } Verū præterito posthumo testamento nihilominus valet ab initio: & licet natiuitate posthumi rumpatur, tamen si is posthumus viuo patre decedat, reuocalescit per d. l. posthumus. ff. de iniusto testa. Et illā gl. sequuntur & commendat Bar. & alij ibi. & est similis gl. in d. l. posthumus. { & ibi etiam Bal. & alia item } in l. ij. & ibi Cy. Bar. & Albē. C. de posth. hære. insti. & in l. si hæreditas. §. qui filium, in verbo, confirmatum. ff. de testa. tut. & in l. omnia quæ ex testamento. ff. de reg. iur. & in d. §. j. in verbo, non constituit, Insti. de exhæ. libe. & voluit etiam Bal. in l. filio præterito, col. pen. vers. secundo quæro, & ibi Ang. in ff. de iniusto test. { & idem Bal. si à primo. ff. de libe. & posthu. & consi. ccij. super his, post prin. lib. iij. } & latē Raph. Co. in repe. l. si filius, in j. oppo. ij. no. ff. de libe. & posth. & Nellus inter consi. Pau. Cast. cōf. cccij. si dicta domina, lib. 1. & facit quod scribit Soc. in l. j. §. si vir vxori, col. pen. vers. secunda conclusio. ff. de acqui. poss. Ex quo etiam Io. And. in addi. Spec. titu. de testa. §. in primis, in addit. inci. huic questioni, vers. occurrit, dicit plus nullitatis habere id quod à principio non subsistit, quā quod ex postfacto deficit, per d. l. posthumus. ff. de iniusto testa. iuncta l. si filius. ff. de libe. & posthu. Et ea quidem ratio multum congruit donationi quæ ab initio valet, sed postea natiuitate liberorum reuocatur, vt morte eorum debeat confirmari.

- ¶ ¶ Super eo tamen quod diximus de vxore relicta domina & usufructuaria, quoniam à multis in hoc distinguitur, vide omnino Bar. Bal. Imo. Raph. Co. & Flor. in d. l. Titia. §. vlt. ff. de lega. iij. & eundem Bar. d. consi. lvj. vbi suprā, & consi. clxxj. Nicolaus, & consi. cccxliij. fuit quidam de Astisio, col. vlt. Bened. Plumb. in l. j. ff. de manu. testa. Bald. in l. ij. §. quid ergo. ff. de usu & habit. & in l. & si contra tabulas, & ibi Imo. Alex. Franc. Aret. & Iaf. ff. de vulg. & pup. subf. ipsum Bal. in l. vlti. col. vlt. C. de indic. vidu. rol. Ang. in d. athen. quod locum, & d. consi. xcviij. & consi. cix. quidā patronus, col. vlti. & consi. cccj. factum tale legitur, in iij. dubi. Pan. consi. lxxvij. questionis punctus in his terminis, col. vlt. in ij. dubio, lib. ij. Rom. consi. ccccxxvj. in casu propositæ consultationis, in quo primò queritur, in j. dubio. Alex. consi. xl. viso themate, & consultatione, in j. dubio, lib. j. Maria Soc. consi. lxxvij. Ioannes, col. vlt. Fran. Cur. senio. consi. xliij. nobilis testator, per totum, & Iaso. in l. si fundum sub conditione. §. si paterfamilias, in j. not. ff. de leg. j.

- 166 ¶ Et hanc quoque sententiam confirmat quod in non longē dissimili casu dicimus, cessante sci- licet causa reuocationis donationis inofficiose, cessat & ipsa reuocatio, vt dicit Bald. in l. j. col. 2. vers. tertio sic. C. de inoffi. dona. arg. l. j. §. si quis in fraudem. C. si quid in fraud. patro. Nam & aliās generaliter cessante causa cessat effectus eiusdem: vt scribit Aristoteles lib. ij. Physicorū, & nuncupatim repetit Romanus pontifex in capi. & si Christus, extr. de iureiur. & alibi sæpe, & nostris quoque legibus probatur. l. generaliter. C. de episc. & cler. cum multis concord. à me congestis in nostro tractatu, cui titulus est, cessante causa cessat effectus.

- 167 ¶ Hæc autem maxime debent procedere, si filius post donationem natus, statim moriatur, quoniam natus nō videtur, qui confestim mortuus est, per tex. quem ita summant, vt cum nostris loquar, Ioan. And. & Panor. in c. nam & ego, extr. de verb. sign. vbi & glex eo no. non videri fuisse, qui parum durauit: & allegat concord. Et hoc planē astruit illud lob capit. x. Fuissem quasi non essem, de vtero transatus ad tumulū. Ideoque etiā gl. in c. j. §. quinetiam, in verbo, non admittatur, ritu. episc. vel abba. afferit, q. in feudo dato alicui, & suis liberis masculis & fœminis, & in quo propterea nō succedet femina, si masculi aliqui extiterint, per tex. ibi, si masculus post mortē patris illico mortuus est, non prohibetur femina succedere, tanquā ille nō videtur extitisse. & hoc sequuntur Iaco. Bel. Rayn. Nico. Neap. Bal. Aluar. Marti. Laud. qui cam dicit sing. & Car. Alex. ibi. Sed & alia est illi similis in c. j. §. vlt. in verbo, omnino extantibus, tit. de success. seu, quam etiam sequuntur Bald. & Aluar. ibi, Qui in priori loco, & post eos Cardi. Illud præterea dicunt, eum dici illico

Quam optima ratione donatio ob mortem liberorum vires recuperare debeat.

Posthumus præteritus si viuo patre decedat, reuocalescit testamentum.

Qui cōsulentis super præcedenti dubio.

Cessante causa reuocationis donationis inofficiose, cessat ipsa reuocatio.

Natus non videtur, qui confestim mortuus est. Nec videtur fuisse, qui parum durauit.

- Tempus octo dier. indendo nominis statuebatur in uere re testamento.*
 163 *Veteres Rom. marib. 9. die, feminis 8. nomina imponebant.*
Dies lustrici, siue lustrati.
 169 *Qui teneant feminas in feudo concessio masculis sue succedere, si masculus illi esset mortuus.*
 170 *Mortuus non censetur, qui statum de morte ad uitam reuocatur.*
Lazarus an debuisset bona sua recuperare.
Et an uxorem suam.
Resuscitatus an recuperet beneficium.
 171 *Translatio domini que momento durat, non consideratur.*
 172 *De eadem re.*
Donatio fieri
- illico, decessisse, qui mortuus est antequam nomen sit illi in Baptismo inditū, cui rei tempus, irrequiunt, octo dierum statuebatur in veteri testamento. & allegant Inn. qui tamen hoc nō dicit, in d.c. nam & ego. Sed huc proximē accedit quod scribitur Gen. 17. & iterum Leuit. xij. præcepisse Dominum, infantem octauo die à natiuitate circumcidi, quo etiam die circumcisi est Christus noster. Luc. ij. Cuius legis rationem reddit August. in questionibus ex veteri testamento. c. xxiij. ¶ Nec hinc longē abhorret quod scribunt Plutarchus in Problematis Romanorum, c. a. x. & Aurelius Macrobius conuiuiorum Saturnalium lib. i. c. xvj. 1. & Festus Pompeius in verbo, lustrici, veteres Romanos maribus nono die, feminis octauo nomina imponere solitos, 4. eorū dies dicit ipse Pompeius ad id fuisse vocatos lustricos siue lustratos. 1. addit autem Plutarchus huius rei rationem, quā breuitati studentes prætermisimus. Aristoteles autem lib. de natura animalū vij. c. postremo, scribit nato infanti ante diem à natiuitate septimum, nomen non imponi. Sunt & qui scribunt Athenis decima die id fieri solum, qua quidē congregatis consanguineis & amicis peracta re diuina 1. splendorum 1. parabatur conuiuium, quod & vocabant *ἡμέραν ἑορταίαν*.
 ¶ Sed vt ex isto diuerticulo redeamus in viam, illam gl. in d. 5. quinetiam, sequitur etiam Bal. in l. j. §. in nouissimis, col. 2. vers. quaro nunquid infans. C. de cad. tol. & Pau. Cast. consi. ex. j. visis & diligenter examinatis, col. 2. lib. ij. & Iaco. à sancto Georg. in tracta. feud. in verbo, & feminis, col. 2. 1. Fran. Curt. iunior in j. parte iij. pat. prin. col. pen. vers. 27. 1. & Steph. Bertr. qui & hoc dicit communiter obseruari, consi. 276. c. Christi, & c. viso casu, col. j. lib. i. & Cep. causatum quiliū consi. 50. in causa que vertitur inter dominam, col. pen. vers. circa secundum. 1. & Zazius in epitome Feudorum, in viij. parte in ij. parte conclusionē ij. 1.
 ¶ Et sicut natus non videtur, qui statim mortuus est, ita nec eorū mortuus esse censetur, qui statim ex morte ad vitam reuocatur, id quod planē Christi domini nostri au. ditorate probatur, qui lo. x. cap. assensit Lazari infirmatē nou esse ad mortē, quamuis ex ea mortuus sit, quoniā scilicet haud multo post ab ea esset suscitandus. De qua re Accursius differens in l. ex his. ff. de legib. tra. dit ipsum Lazarū debuisse bona sua recuperare, quia nō videbatur mortuus fuisse, qui tā citō resurrexit, per l. iij. ff. de duor. vbi non videtur vxor à marito diuersisse, quæ breui ad eū rediit. & illā gl. sequuntur Bar. Albe. Bal. & alij ibi. Rom. & Flor. in l. seruicutes. §. si sublatū fidei serui. v. b. præd. Ang. in l. debitor. C. de sen. pas. 1. idem Ang. 1. Imol. & Alex. qui addunt coneor. in l. si maritus. ff. sol. mar. Cui adde gl. ibi similem in l. seruus effectus. ff. de act. & obli. & Barthol. Brox. in suis questionibus dominicalibus, q. liij. esto quod aliquis sit resuscitatus 1. lo. And. in c. fraternitatis, col. 2. in verbo, miraculum, & ibi latē Card. Alex. de frig. & malefic. Alber. id latē disputante post alios ibi per eum allegatos, in l. inter stipulantem. §. sacram, col. 2. vers. expedis oppositionibus. ff. de verb. obl. & in l. quod dicitur, post Dy. ibi col. vlt. vers. vltimo colligit ff. de impen. in re. do. ta. fact. 1. & Bal. in l. intercidit, & ibi etiam Pau. Cast. ff. de condi. & dem. & eundem Bal. 1. in repe. l. j. col. vlt. versic. item incidit. C. de sacrosanct. eccles. & in c. j. col. 2. vers. in gl. no. ergo, de elect. 1. & Bar. à Scarampis inter consi. Albe. Bru. consil. cxij. casus super quo, col. vlt. & consi. i. q. venerabilis domine, post prin. In quibus etiam omnibus propē locis comperies, an debuit vxorem suā recuperare, de quo & per glo. & Arch. in c. licet. xxij. q. viij. 1. Freder. Senen. consi. xxvj. casus talis est, quidam est ingressus, col. 2. Ro. in rub. ff. sol. mar. col. 4. vers. an resuscitatus, 1. in l. c. & iterum in ij. col. 7. vers. sed quid de resuscitato. 1. & Firmia. in tracta. de episcopo, in iij. parte viij. partē prin. cipalis, lib. iij. fn. iij. q. De quibus etiam vide Guil. Laud. in extra. suscepto, in verbo, vacantium, 1. vbi tractat, an resuscitatus recuperet beneficium. Bald. consi. cxxlij. qui dam nobilis, col. j. lib. j. & Alber. in l. adeo. ff. de acquir. rer. domi. 1. Panor. in d. c. fraternitatis. Rom. in rub. ff. sol. mar. in vtra. que lectura. Iac. Zochi in rub. extr. de sponsal. Franc. Pani. in tract. de offic. & pote. capi. sed. vac. in vltima parte præludij, col. 2.
 ¶ Facit & quod in simili dicimus, non considerari translationē domini, quā momento durat. l. vlt. §. vlt. in fi. C. de bonis quæ libe. & no. Bar. in l. vlt. ff. de condi. insti. & Ang. in l. voluntas, ad fi. C. de fideicom. vbi ex hoc dicit, quod prohibitus alienare extra familiā, poterit tamen alienare ea lege, vt in continēti debeat restituere familiā; quia non dicitur tunc alienatio fieri extra familiā, quæ momento est penes illū duratura, ar. d. l. vlti. §. si. quā ad hoc dicit no. Id quod sequitur Iason 1. in l. vlt. col. antepen. vers. & vltra allegata. C. de iure emphy. vbi id dicit sing. & 1. in l. siluisa. §. diu. in ij. lect. col. 10. vers. quaro limita, vbi & ad hoc allegat tex. quem dicit no. in l. cogi. §. si quis soli. dum. ff. ad Treb. sequitur etiā, ac cōmendat Barb. in liij. §. Caro, col. 2. vers. & adduco. ff. de verb. obl. vbi & idē dicit de vassallo ita alienante feudum, vt confectum ad eum reuertatur, ita per hoc limitans tex. in c. i. c. i. cuius iuris sit si post ali. feud. vass. id recupere, vbi de hoc latissimē per Card. Alex. qui alios eiusdem sententiæ citat. Et de emphyteuta voluere Rom. in l. sequitur. §. item Labeo. ff. de vsucap. & Anto. in c. potuit, col. j. ext. de locat. & Iason in liij. col. 45. C. de iur. emphy. & Hippo. Marfi. consi. cxxxvj. consului proximis diebus, col. 3. vers. confirmantur.
 ¶ Sed tu præter supradictos qui negant considerari momentaneam translationē, adde ipsum Ange. consi. xxxij. Constantinus, col. j. vbi adfert multa similia. & Paul. Caltrenian. l. frater à fratre, col. 7. & ibi Iason col. 2. ff. de condi. indeb. & Barba. in rub. de reb. eccles. non alien. & consi. xij. scribitur apud Prophetam, col. 14. versic. modō testator, lib. i. & Soc. consi. clxvij. supra scripti, col. 3. vers. secundo respondetur, lib. ij. Ideo licet non valeat donatio inter partem & filium suū, & inter

& inter virum & vxorem. l. ij. C. de inof. don. & ff. & C. de dona. inter vir. & vxor. per totum, valet tamen si ita fiat, vt apud donatarium non maneat, sed illico ad alium transferatur. l. si confentiente. C. de dona. ante nupt. & l. profectitia. §. pen. ff. de iure dot. & l. si vxor marito, & l. Sulpitius. ff. de donat. inter vir. & vxor. & voluit Bar. post Iaco. Aret. in l. ij. §. si vero pater, col. ij. ff. de dona. & Rom. in l. si donatione. C. de collat.

prohibetur, si ita fiat ut illico ad alium transferatur.

- 173 ¶ Ad quod etiam bene facit & quod dicitur à nostris quòd si legetur quicquam alicui, cui etiam dispositione legis quippiam debetur, censetur id legatum factum animo còpensandi. l. si cum dotem. §. si pater. ff. solu. mar. cum multis concord. à me latè congestis in nostris còsuetudinibus tit. xxvj. §. viij. in prin. id tamen procedit cùm legatum debet manere apud legatarium: secus si alteri sit restituendum. rectè enim non habet locum compensatio secundum Dy. Bar. Bal. Ang. & Alex. in d. §. si pater. lo. Pect. Fran. Aret. Corn. Iaso. Phil. Dec. & Fran. Pep. in auth. prætorea. C. vnde vir & vxor. Bened. Cap. consi. cxliij. cùm de pluribus. col. 2. Ad quā sententiam allegat rex. in d. logi. §. hi qui solidi. ff. ad Treb. & in l. fed. & si mortis. §. itē si quis. ff. de leg. prastan. & in d. l. vlr. §. vlr. C. de bon. quæ libe. & in d. l. Sulpitius. ff. de dona. inter vir. & vxor. & in l. vxorem. §. pater naturalis. ff. de leg. iij. Id quod intelligunt omnes doc. in d. authen. prætorea, quando restitutio sit incontinenti, ita vt is cui fuit legatum, nullum ex eo sit habiturus còmodum: secus si ex intervallo. Nam còmodum illius modici temporis imputaretur siue còpensaretur, ar. l. in lege falcidia nō habetur. ff. ad leg. falc. & in l. in quantitate. §. magna dubitatio, vers. in diem, eo. tit. & in l. mulier. §. si heres, vers. alia causa est. ff. ad Treb. & no. in l. in fideicommissio, eo. titu. & facit tex. à contrario sensu in d. l. fed. & si mortis. §. item si quis, dum ibi dicitur, quòd emolumentum ad eum pertinet. & in d. l. Sulpitius. Sed nullus ad id est melior apertiorque tex. quàm in l. generaliter. §. cui legatum. ff. de fideicom. libe. vbi si mihi legatum sit relictum, & id rogatus sim Titio confestim restituere, & prætorea libertatem seruo meo prastare, non esse cogendum me ad libertatis prastationem, quia nihil pretij nomine videor accepisse, cùm id confestum alteri cogar restituere. Quod si fuerim rogatus post tempus restituere legatum mihi relictum, cogendum me seruum manumittere propter modici temporis fructum.

- 174 ¶ Facit idem quod tradit Bal. in l. quoniam nouella. C. de inof. testa. quòd licet cùm pater instituit filiā iam dotatam in legitima, debeat intelligi dote computata, per text. ibi, & in l. omnino. §. imputari, eo. tit. hoc tamē procedit, nisi dos ipsa prius data non sit permañsura apud filiā, quia pater stipulatus est cū sibi reddi, vt heredibus, & sequitur Bened. Cap. vbi supra, quod & similiter intelliges, vt in precedenti diximus. Facit quoque text. in l. eum dote maritus. ff. ad leg. falc. vbi si dotem maritus alicui legat vt vxori restituat, nō habet locū lex falcidia. Et ex hoc no. Pau. Castr. ibi quòd falcidia nō detrahatur ab eo cui ita legatum est, vt pater causā restituit, quod etiam voluit Bal. in Lauia. §. Titio, per illum tex. ff. de cond. & demon. cum multis concord. à me collectis in nostris commentariis priuilegiorum pater causā. in xxvj. speciali. Facit denique quod scribit Bal. in l. hac edictali, in princ. col. 2. vers. nunc statim succedit. C. de secund. nupt. quòd licet vir aut mulier contrahens secundas nuptias non possit donare secundæ vxori plus quàm vni ex filiis primi matrimonij, per text. ibi, potest tamen ei donare aut relinquere vltra eum modum, si ei grauet de restituendo alteri, per d. l. eum dotem. ff. ad leg. falc. & d. l. Sulpitius. ff. de dona. inter vir. & vxor. Et est etiam bonus tex. à contrario in d. l. hac edictali, in fi. prin. cùm dicitur, omni circumfcriptione, si qua per interpositam personam fuerit excogitata, cessante. i & facit itē tex. in l. si fidei. ff. de leg. iij. vbi scribitur, si fidei meæ committatur, vt quod mihi relictum erat, suprā quàm capere possum, alij restituere, posse me id capere constare.

Dos non computatur instituta filia in legitima, quòd non est permañsura apud eam.

Quomodo uir aut mulier possit donare secundæ uxori plus quàm uni ex filiis primi matrimonij.

An pretium quod momento durat, consideretur.

Non uidetur uersum, quod uersum nō durat.

- 175 ¶ Nec etiam consideratur, vt ad alia transeamus, pretium, quod etiam momento durat temporis. l. pretia. §. vlt. ff. ad leg. falc. vbi & hoc not. Bar. & idem quoq. Bar. in l. si seruus, la. ij. in princ. ff. de condi. furt. & in l. j. col. pen. vers. item aduerte ad vnum. C. de sen. quæ pro eo quod inter. Nec solutio rei debet quæ momento durat. l. qui sic soluit. ff. de solu. vbi non dicitur soluere, qui postquam soluit, incòtinenti recuperat. Ita enim cum tex. intelligunt doct. Nec videtur uersum, quod uersum non durat. l. si pro parte. §. uersum autem. ff. de in rem verso. vbi gl. allegat multa similia, quæ uidere poteris cum multis similib. & concord. latè congestis ab Hippo. Marf. in repe. l. vlr. nu. 155. & multis seq. ff. de iurisd. omi. iud. i & in l. ij. in fi. ff. quibus ex causis possit eorum vbi ita scribitur. Hæc verba, neque defenderetur, & ita scripta sunt, vt neque sufficiat vnquā defendisse, si non duret defensio. & tex. in l. j. §. quod ait prætor nisi. ff. quor. legat. vbi satisfactum accipere debemus, si perseueret satisfactum.

- 176 ¶ Quibus adde tex. in c. extra de iudi. ex quo not. Pet. Anch. consi. lxxv. visio diligenter, col. vlti. quòd non uidetur uenisse, qui statim abit, nā vt & ipse subdit, fingitur non fuisse in loco, qui manet breui tēpore. l. ex facto. ff. de hære. insti. & l. seruis vrbani. ff. de leg. iij. Quod approbat Fabius Quintilianus, si est, declamatio. xvj. Cuius sententia hæc est, eū penē non uenisse, qui statim reuersurus est. i Quod & voluit Bal. noster, consi. cccix. proponitur, in prin. lib. ij. per leg. Caesar. ff. de publi. Scuti. i & è diuerso nō uidetur abesse, qui statim rediturus est, i vt dicit ipse Pet. Anch. consi. xc. considero etiā in fi. per d. l. ex facto. Et facit etiam i l. cū antiquitas, ibi, ex breui tēpore intervallo, C. quemadmod. testa. ordi. vbi & hoc not. Ange. qui etiam ad hoc allegat l. si longius. §. filius. ff. de iudic. & l. penul. in fi. ff. de vaca. muner. Ex hocque effici tradit quod scribit Inno. in c. pruden

Venisse non uidetur i qui statim abit. Nec fuisse in loco, qui manet breui tēpore.

Nec abesse, qui statim reuertitur est.

prudentiā, extra de offi. dele. quod si causa pluribus delegatur cū clausula, si nō omnes, &c. & vau corū breui est reuerfus, non possunt alij sine eo procedere, tanquam ipse non censetur abesse.

177

Quomodo intelligatur magistratus mandare iurisdictionem cum abesse cepit Delegatio nō extinguitur si ex absentia redeat, statim tamen reuerfus.

¶ Sed & ex hoc fit, vt Saly. in l. i. col. antepen. C. de ped. iudic. intelligat tex. in l. j. ff. de offi. eius cui mand. est iurisdic. et qui magistratus concedit alteri suam iurisdictionem, mandare, si is abesse coeperit, procedere in diutina absentia, non etiam in breui: tanquam abesse non videatur, qui breui redire debet, per d. l. si longius. & eum sequitur Phil. Decan. d. l. j. col. 17. versic. vltimō notandum. Quin si magistratus absit, ut mandauerit, & postea ex absentia reuertitur, statim ramē reuerfus, non extinguitur delegatio, vt voluit Cy. in d. l. j. in vj. vij. & ix. q. & ibi quoque Albe. nullam illius mentionem faciens, col. 7. & Alex. col. 19. versic. in gl. in verbo, proficiatur. & Dec. dicta col. 17. in versic. eiusdem initij. & Fran. Purp. char. xxj. nu. 603. Et simile est quod scribit gl. in c. i. postquam, in verbo mente, de electio. lib. vj. quod in casu illius cap. non videtur recessisse, qui statim reuerfus est, quam sequitur Arch. lo. And. Per. Anch. Domi. & Phil. Franc. Ex quibus Archi. Domi. & Franc. id nō ad præcepta quæ sunt ad iudicibus, ne quis recedat ex vrbe vel palatio. i. & idem quoque voluit Io. Mo. in c. vbi pernotum. col. j. in verbo, pono, de elect. lib. vj. & in c. cupientes. col. 12. versic. fed quid si electus eo. titu. &c. Et facit quod pulchre respondent Rom. consil. cclxij. viso puncto ceterisq. contentis, excusandum a falso testem, qui deposuerat se cōtinuē stetit in ciuitate Lucana, cum aliquot mensibus fuisset extra eam ciuitatem ob pestem; quæ in ea erat, sed ea cessante confestim rediit.

178

Momentum temporis non curatur.

Vocatus ut ueniat sub poena, si uenit cō statim abijt, nō curat poenā.

179

Sic iussus exire domum si exijt, sed post ea iterum ingressus est, incidit in poenam.

¶ Et in hoc allegantur præter iura præcedentia, l. si quis ita legauerit. ff. de condi. & demonstr. ff. l. præsens. ff. de procu. & c. sint tibi, de conse. dist. v. Nam & per d. l. si quis ita legauerit, dicit Bal. in l. i. pater. §. vlti. C. de instit. & substit. quod momentum temporis non curatur. Et quod Host. & Io. And. scripserunt in c. ex parte, extr. de elect. non resid. intelligentes eum tex. quo est cautū, prælatum non residentem, qui vocatus venire noluerit, priuandum esse, & alium eligendum, vt scilicet non sufficiat ad euitandam eam poenā, venire, & statim abire, quia perinde est ac si nō uenisset, per multa ex dictis iuribus. Et ex hoc quoque consuli in pulchro casu idem Ange. consil. cclxx. statuto ciuitatis, vt ibi omnibus videre est in promptu.

¶ Quibus concinit quod scribit Bar. in l. siue. §. superuacuū, col. 3. versic. redeo ad ordinem. ff. quib. mod. pign. vel hypot. soluit. quod si iudex alicui præceperit, vt domum exiret sub certa poena, & is exiuerit, sed postea iterum ingressus est, incidit in poenam: tanquam non videatur exiisse, qui statim rediit. Et quod tradit Bal. in l. j. col. 5. versic. quid de errore. C. de seru. fugi. quod qui fugit & carcere, & post statim reuerfus est, non punitur ex statuto imponente poenam fugientibus, quæ sequitur Steph. Bertr. consil. lxj. non puto, in fi. lib. ij. & Hipp. Marfi. in Lis qui cum telo, nu. 54. C. de fcar. & in reper. rub. ff. de fideicom. nu. 373. & consil. cxxij. clementissimi, & c. in præsentij causa, col. j. versic. & ideo dicimus, lib. ij. Et hoc satis confirmat quod scribit Bar. in l. quid sit fugitiuus, §. i. ff. de edil. edic. de eo qui prium fugit, tamen citatus comparuit, quem sequitur Rom. in l. admodum nendi, col. 24. & ibi quoque Fran. Cur. senior. col. 46. versic. secūdo limitatur. ff. de iureiur. Et quod ab eodem Bar. scriptum est in l. j. col. 3. versic. sed quid custos. C. de edil. act. de eo qui exijt & carcere causa voti cuiuspiam implendi, statim reuerfus, vt aufugisse non dicatur, quamuis custos qui id permisit, teneatur nisi ex consuetudine excusetur. Et quod idem tradit in c. j. in prin. col. j. versic. sed pone quod vasallus, tit. quib. mod. feud. amit. quod vasallus qui dominū reliquit in bello per momentum, & statim rediit, non punitur feudi amissione, secundum illum tex.

180

In dubio non censetur curatus a primo morbo, qui statim recidit. Nec medicus qui promissit curare, mercedem habere debet.

¶ Et quod a nostris traditum est, quod si medicus certa mercede promissit curare ægrorū, qui curatus, vt videbatur, in eandem ægritudinem recidit: certe in dubio si statim recidit, non censetur fuisse curatus a primo morbo, arg. d. l. iij. ff. de diuor. & simil. Ideo nec eam mercedem habere debet: secus si longo post intervallo, ita enim voluit Pileus in xij. q. & Barthol. Brixi. q. lxxij. medicus quidam, & Dy. Ricar. Mal. Cy. Marti. Sylli. Ray. Bar. Bal. in vtraq. lect. Alber. Saly. & Pau. Cast. in l. Martius. ff. de loca. Spec. tit. de salar. §. vlt. post prin. Io. And. in c. contractus, in ij. q. de regu. iur. lib. vj. in mercu. i. Alber. in l. contractus, nu. 7. ff. eo. tit. Bar. consil. cclv. quidam fœnerator, col. 2. lib. iij. i. Imo. Fran. Arer. & Barb. in l. si ita stipulatus essem abs te. ff. de verb. obli. Per. Anch. Pan. Barb. & Fely. in c. presbyterum, ext. de homi. Hippo. Marfi. consil. vij. summi cæli, col. 2. versic. cum ergo in casu, lib. j. Et quod item tradit Bal. in l. licet. C. de excep. quod incontenti recuperant possessionem, fingitur nunquam fuisse expulsus.

181

Ciuitas condemnata ad subuersionem murorum, quomodo sententia satisfaciatur.

¶ Huc quoque vergit quod scripsum reliquerunt Dy. Cy. Bar. Bal. & Saly. in l. seruus, pro illū tex. C. de poenis, quod si ciuitas fuerit condemnata ad subuersionem murorum, si illis dirutis iterum eos ædificet, non est satisfactum sententiae, debent enim manere destructi. quod & idem voluit Bar. post Dy. in l. si quis adulterium. §. j. & ibi quoque Ang. per illum tex. ff. de adul. item Ang. in l. in munerationibus. ff. de sol. & in l. si fideiussor. §. meminisse, & ibi etiam Imo. ff. de leg. j. & idem quoque Ang. consil. xxxiiiij. Cōstantinus, vbi & alia multa similia congerit. Per. Anch. in c. ex literis, ext. de cōst. & ibi quoq. Fel. col. 8. versic. secūda conclusio, & Phil. Dec. col. 4. versic. tertia conclusio. & idem Per. Anch. in c. commissaria, in v. not. de elect. lib. vj. & in c. j. in vj. no. de vñu. eo. lib. vj. & in c. felicitis, in vj. no. & ibi etiam Phil. Fran. in prin. col. 2. versic. vltimō no. ibi reparetur, de poenis, eo. lib. vj. Corn. consil. vij. rudis & incompōsita, col. vlt. lib. j. & Barb. consil. xxij. Deum inuocant, col. 6. lib. iij. Steph. Bertr. consil. cccxxij. addendo eleganter, ad fin. lib. iij. Quamquam Dom. in d. c. felicitis, voluit

voluit contrarium. Sed quis illi crederet aduersus tot talesq; vtriusque iuris interpretes?

11. Adde & quod tradit Bald. post Iaco. Arct. & Oldra. in l. Titio centum, in prin. per illum tex. ff. de cond. & demon. quod si arbiter iusserit mihi fundum restitui sub pœna, & aduersarius restituerit, sed postea iterum occupat, cadit in pœnam compromissi. Cui germanum est quod scribunt Iac. Butr. Guil. Cu. Barr. Bald. & Salyc. & Fulg. in l. sed & si possessori, vers. proinde. ff. de iurciur. quod si quis condemnatus ex sententia ad rem restituendâ, eam semel restituerit, si postea res ad eum redeat, poterit contra eum peti executio sententiæ, tanquam ab ea non sit liberatus, qui iterum rem recuperauit. & idem voluerunt Cyn. & Bald. subobscurè in l. si quis hæredem. C. de insti. & subtit. & clarè ipse Bald. in l. qui licitam, in prin. per illum tex. C. vt lit. peti. & in l. debitori, col. ij. vers. sed videamus. C. de pactis. & in c. cum in cunctis, col. ij. vers. sed quid si habuit, ext. de elect. & in c. significasti. post princ. extr. de offic. deleg. & in c. quærenti, post medium, eo. tit. & in §. si facta, col. ij. vers. extra quæz, ritu. si de feud. fut. contr. inter dot. & agn. Angel. in l. permisceri, quæ est penul. §. species. ff. de acquir. poss. Nicol. Neap. & Imol. in d. l. si fideiussor. §. meminisse. ff. de legat. j. & Petr. Anch. in cle. ne Romani, de elect. Nellus inter consi. Paul. Cast. consi. c. iij. præsupposito, col. ij. vers. tertio domina, lib. j. & ipse Pau. consi. seq. ego Pau. & Steph. Bertr. d. cōf. cccxxij. addendo eleganter, num. 14. v. s. que ad fin. consi. lib. ij. & Soc. consi. cccxxij. pro facto, col. ij. vers. tertio & vltimo, lib. j. quod & repetitur in consi. clxxij. lib. ij. Hippol. Marfi. vbi supra Fab. a monte sancti Sauii (in tract. de emptio. & venditio.) in xxxvj. q. iij. quæst. prin. vbi pro hoc dicit esse clarum tex. in l. si quasi recepturus. ff. de pigno. actio. & in l. inter Castellianum. ff. de arbit. & in l. ij. §. dominorum. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur.
12. Et licet multi teneant contrarium, vt paulò post dicemus: tamè illud haud dubiè verum est, cum restitutione facta, res incontinenti reuertitur ad condemnatū, vt voluerunt Imo. Paul. Cast. Rom. Alex. & alij recentiores in d. §. species. Pau. Rom. Alex. & Ias. in d. l. sed & possessori. quā Ias. legit cum §. si petitor. in d. l. nam postea. Pau. in d. l. Titio centum, in princ. ff. de condit. & demon. & Franc. Aretin. in d. l. si fideiussor. §. meminisse, col. vlti. ff. de legat. j. Corn. consi. lix. placet in hac consultatione, col. j. lib. ij. & Barb. in d. cle. ne Romani, col. c. ij. in paruis, vers. nota quod constitutio, vbi ad hoc allegat glo. in c. quoniam, ext. de offic. delegat. & in c. commissi, de elect. lib. vj.
13. Nec in ordinario tantum iudice id obtinet, sed & in delegato quoque, qui licet postquam tulit sententiam, functus sit officio, præsertim si eam semel fuerit executus. l. iudex. ff. de re iudi. & in c. in litem, extra de offic. delegat. tamen statim executione facta si victus tem iterum occupat, potest ipse iudex delegatus iterum cognoscere, & suam exequi sententiam, vt voluit gl. in d. c. quæret, in verbo, ad integrū annum, ext. de offi. deleg. qui non videtur, inquit, possessionē adeptus, qui eā statim amisit. l. nō videtur. ff. de acq. pos. & ar. l. ij. §. peruenisse, & §. illud. ff. de hæc. vel act. vend. Et illam gl. sequuntur Io. And. & Pano. ibi. nam non videtur, vt ipsi dicunt, iudex fuisse executus, ex quo incontinenti executio fuit perturbata. ar. c. diuortium, de pœnit. dist. ij. & d. c. j. de iudic.
14. Neque interim silentio prætermittenda est alia glo. huc etiam pertinens, in d. c. commissi. §. annus autem. in verbo, pacificam, de elect. lib. vj. quod non videtur adeptus fuisse pacificam sacerdotij, aut vt nostri vocant, beneficij possessionem, qui statim ex ea fuit deturbatus. Ideoq; non ei currere tempus anni præstituti ad ordinem presbyteratus, per d. c. nam & ego, de verb. signifi. & d. c. diuortium, & d. §. verum autem, & alia quæ allegat. & cum glo. ibi omnes communiter approbant.
15. Denique hanc sententiam in casu nostræ l. adiuuat legis ipsius ratio, quæ est præsumpta mens donantis, qui scilicet si cogitasset de futuris liberis, verisimiliter non donauisset, nec extraneos liberos anteposuisset, vt abunde diximus supra in præfatione l. nostræ. Quæ quidè ratio, siue ea pte sumptio in hac specie, de qua loquimur, locum non habet. Nam si cogitasset de liberis statim viuo ipso donante morituro, non propterea donatione abstinuisset. Ergo nec isti liberi reuocant.
16. In diuersam tamen sententiam virget tex. in l. hæredibus, in prin. ff. ad Trebel. vbi fideicommissum ira factū, si grauatus viuos liberos non educauerit, deficit procreatis duobus liberis, licet moriantur ante patrem. Et tex. in l. cum vxori. C. quando dies legat. ced. vbi cum vxori vssus fructus fundi legatur, & eius proprietates, cum liberis habuerit, nato filio, statim proprietates legati dies cedit: nec quicquā obest, si is decedat. Ideo illum tex. ita summant, vt nostri loquuntur, Bal. & Corn. sufficere quod conditio in momento temporis sit impleta. Et tex. in l. si quis hæredem. C. de insti. & subtit. vbi si quis hæres institutus fuerit sub ea conditione, si filia eius nupta fuerit, aut similis, satis est filiam nupsisse, etiam si matrimonium nō durauerit, quia fortè filia à marito diuerit. Et ideo omnes propè doc. ibi not. satis esse conditionem casualem vel mixtam semel fuisse impletā, licet non durauerit. Glossa autem ibi generalius not. sufficere factū fuisse, licet nō duret factum. Ex quo Cy. Alber. & Bal. ibi colligunt, quod si ex pacto mulier debet lucrari dotem, si liberos suscepere, satis est liberos eam suscepisse, quanuis ij statim sint demortui. Id quod etiā voluit idem Alber. in ij. parte statutorum. q. cvij. statuto cauetur quod mortuo marito. Sed & ex eo. tex. not. Bald. in l. precibus, col. ij. in ij. oppo. C. de impub. & alijs subtit. quod in conditionibus accipimus principium primæ existentie, & non curamus successum eius.
17. Facit tex. in l. ex facto. §. si quis autem suscepit. ff. ad Trebel. vbi ea conditio, si decesserit sine liberis, deficit relicto liberis, etiam si momento superstites fuerint patri. & ita dicit per illum text. Bald. in d. c. j. quoniam, vers. quæzo quid si masculus, & ibi etiam Alber. col. vlt. tit. epi. vel abb.

Condemnatus si rem restituerit, & postea ad eū redeat, an poterit peti executio sententiæ contrariae.

De eadem re.

Delegatus seu iudex, postquam tulit sententiam, potest iterum cognoscere re si victus iterum occupat.

Non videtur adeptus possessionem beneficij, qui statim ex ea deesturbatur. Huius legis quæ sit ratio.

Contrarium eius quod sum prædisputat.

Conditio casualis in mixta, quomodo impletur.

Conditio, si sine liberis, quæ nō do deficit.

quod reputat sing. l. as. in d. l. si quis hæredem, col. ij. vers. ad idem secundò. C. de inst. & subst. & in l. inter supulante. §. factam, col. viij. vers. ex aduerso. ff. de verb. oblig. & consil. ij. Aluifius, col. vlt. lib. ij. vbi id dicit sing. & consil. lxxvj. nobilis miles, col. vj. vers. moueor in primis, eo. lib. ij. Sed & idem voluit ipse Bal. quæ l. as. non allegat, in auri. sed & si quis, col. ij. vers. præterea natura cōditionum. C. de secun. nupt. & in l. cum acutissimi, col. ij. vers. ibi, qui sine filius. C. de fideic. vbi & ex eo dicit, quòd in casu d. l. cum acutissimi, ex qua & similibus deprompta est l. nostra, vt diximus supra in prin. præf. satis est filium grauarum reliquisse liberos, etiam si postea moriantur, vt faciant cessare substitutionem illius l. Et idem Bald. consil. lviij. item instituo, col. j. lib. ij. & Alex. consil. 139. circa primum dubium, col. ij. vers. sed præmissis, lib. vj. & Phil. Dec. consil. cxxxix. viso puncto in quo, col. vlt. & Cepola causarum ciuiliu consil. 50. in causa quæ vertitur inter dominam, col. pe. vers. circa secundum, vbi & auctoritate illius tex. respondet sing. infantem extraxit ex vtero matris mortuæ, & qui illico decedit, ita succedere ipsi matri suæ, vt hæreditatem ad patrem suum transmittat, exclusis consanguineis matris. Adde & tex. in l. quidam in testamento, in prin. & iterum in l. rogo. ff. de fideicom. liber. vbi libertas data sub condicione, si hæres seruū alienauerit, competit consecutum quàm alienatus fuerit, etiam si hæres non redemerit, cum semel, vt dicit vtraque l. conditio extiterit. & tex. in l. marcus. ff. de locat. vbi sufficit domū quam adificandam quis promissit, semel esse edificatam, licet postea cadat. Et quod not. Bald. in l. si paterfam. col. ij. vers. cu. ex prædictis, ff. de hæred. instut. per eum text. iuncta l. placet. ff. de acquir. hæred. quòd sufficit quem esse momento hæredem, ad exclusionem substituti vulgaris.

*Infans extra
ut ex utero
matris mor-
tue transmut-
tit hereditate
eius, etiam si
illico decedat.*

189

*Vtrum reli-
ctum sub con-
dicione, si uxo-
r dua erit, de-
beat, etiam
si in uiduitate
non perijit.*

¶ Adde inquam pulchrum tex. in l. vlt. C. de indic. vidui. vbi relictum factū mulieri sub ea condicione, si vidua erit, vel viro, si ad calibratū peruenierit, debetur cum vir erit viduus, aut mulier, etiā si in viduitate non persistierit. Et ita illum tex. intelligit Bald. ibi, in ij. not. & Pau. Cast. qui illum dicit sing. refertq; quòd cum aliquando super ea re esset quæstio Venetiis, decreuissentq; iudices diffinire contrarium, moti ex intentione testatoris, quam debebant huic rei aduersam viduæ, viso eo. tex. quem Paul. ipse illis allegauit, in admirationem versi, à proposito destiterunt. Sed & idem per illum tex. voluit Bal. in l. Titius, in prin. ff. de excus. tuto. vbi aliud dicit fore si ita relictū esset, donec vel quousque vidua fuerit, & consil. xliij. præmittendū est ad euidenciam conditionis, lib. v. & Ang. qui latè eā rem distinguit. Imo. Alex. Raph. & recentiores in l. in substitutione. ff. de vulg. & pup. & idem Ang. etiam distinguens, d. consil. xxxiiij. Constantinus, col. ij. & vlt. & Anco. Andarellus inter consil. Pau. Cast. consil. clxxxiiij. ex facto proponitur, lib. ij. & ipse Paul. consil. seq. superscriptus. & tex. in l. iij. §. sed & si stante. ff. de libe. & posthu. ex quo not. Bald. sufficere, vt secundum testamentum momento valeat, ad hoc vt rumpatur primum testamentum.

190

*Conditio, si si-
ne liberis, ex-
pirat natis li-
beris, & iisdē
statim mori-
tuis.*

¶ Et per quædam ex illis iuribus cōsultit Oldr. consil. xxj. thema tale est, testator habebat fratrem, & iterum consil. cxlj. thema tale est, dominus G. quòd substitutio facta sub cōdicione, si institutus non habuerit liberos, expirat natis liberis, & iisdem statim mortuis, & idem voluit eadē penè verba adscribens, licet nomē illius taceret, Io. And. ipsius discipulus, in addi. Spec. tit. de testa. §. in pri mis, ad fi. Cy. in d. auri. sed & si quis, in fi. C. de secun. nupt. Bal. in l. vlt. col. viij. vers. xxv. quæritur. C. de hære. insti. & consil. lv. jan. pater qui fecit legitimari, col. ij. vers. viso quodam capitulo, lib. ij. & Rap. Fulg. consil. xlvj. Andreas de Luca, vers. nec rursum prædictis officit. Et Pau. Cast. in d. l. ex facto. §. si quis aurē, col. vlt. ff. ad Treb. in l. et. Paduana. & in d. l. in substitutione. ff. de vulg. & pup. & consil. 324. super secundo puncto pro declaratione, col. ij. vers. idem dicendū est, & multo magis, lib. j. & consil. xcviij. ne improprie vtamur vocabulis, col. ij. vers. prima fuit facta, lib. ij. & Pano. consil. xl. venio ad primum dubium, in ij. dubio, lib. j. Alex. qui nullum horū memorat, consil. xxxj. ponderatis iis quæ in themate narrantur, col. j. vers. & quanuis post mortē, lib. ij. l. as. in d. l. si quis hæredem, col. ij. vers. itē facit regula. C. de insti. & subst. & d. consil. j. Aluifius, col. pen. vers. aggredior secundum, lib. ij. & d. consil. lxxvj. col. vj. vers. moueor in primis, eo. lib. ij. & consil. lxxvij. viso themate, col. viij. vers. secundò responderetur, eo. lib. ij. (& Caro. Ruin. consil. cxxxj. in themate, col. iij. nu. 4. lib. ij. & Phil. Dec. consil. xiiij. substitutio facta, col. ij. vers. & licet liberi, & consil. ccv. in causa istorum mobilium, col. pen. vers. non ob. quòd in sequentibus & consil. 218. in casu ad me trāsmisso, col. ij. vers. vltiū, & seq. & consil. cclxix. consultus, col. pen. vers. venio igitur ad secundū, & consil. seq. Dominus Raynaldus, col. j. vers. & vltiū, & consil. 287. in ciuitate, col. j. & ij. & consil. ccxj. visis, col. iij. vers. venio igitur. & consil. 323. cum sit quòd nobilis vir, col. ij. vers. venio ad secundū, & consil. 377. visis & diligenter consideratis, col. j. & consil. 384. in casu proposito, col. vlt. & consil. 414. viso eleganti consil. col. ij. & consil. 427. licet in casu, in prin. & col. ij. vers. & respondendo. & Steph. Berr. consil. cvij. Christi, & c. viso casu, lib. j. & consil. 217. Christi, & c. cognito casu, in prin. eo. lib. j. & consil. cccxij. ex propositis, etiā in prin. eo. lib. ij. & consil. 367. Christi, & c. viso cōsultationis themate, col. ij. vers. & licet testamentū lib. j. & consil. ccc. supposito, nu. 1. lib. ij. De qua re latissime per l. as. in d. l. si quis hæredem. C. de insti. & subst. Et idem in omni alia conuentione aucto facto in casu non existentium liberorum. Nam si tempore mortis existant liberi, licet postea moriantur, deficit conditio, quia sufficit eos semel extitisse, vt scribit Angel. in §. quoniam infirmas, per glos. ibi in authent. de nupt.

191

Obligatus ad

¶ Hanc quoque partem confirmat quod in multis locis asserit Accursius, obligatum ex contractu vel sententia ad rem tradendam, si eam semel tradiderit, esse liberatum, nec requirere obligationem,

gationem, etiam si ea ad illum denuo reuertatur. Ita enim scribit glo. in lab. emptione, in glo. magna, & ibi Bart. col. ij. ff. de pact. & in l. si cum fundum venderes, in verbo, tradat. ff. de contr. empt. & in l. iij. §. vnde vi, in verbo vendicare, ff. de vi & vi armat. & in l. Claudius, in glo. j. post mediū, & ibi Bart. ff. qui pot. in pign. hab. & in l. Pomponius, §. sed & si is, in verbo, de rato, in ff. de pro. cur. & athen. sacramenta, in glo. pen. C. si aduer. vend. Quod & idem voluerunt Iaco. Arret. Bart. Imol. Paul. Cast. Ro. & ceteri recentiores in d. l. permisceri, quæ est pen. §. species. ff. de acqui. poss. Bart. Bald. Ang. Paul. Cast. Raph. & Alex. in d. l. si fideiussor, §. meminisse. ff. de leg. j. Per lac. tit. de cond. ex leg. quæ pro re dona. comp. col. ij. vers. item recte dicitur. Ang. in l. qui restituere. ff. de rei vend. & in l. sed & si possessor, in princ. ff. de iur. iur. & d. consil. xxxviij. Constantinus, col. ij. Petr. Acta. in cle. ne Romani, §. porro, de elect. Pau. Cast. in d. l. qui pendente, per illum tex. ff. de acti. empt. Barb. consil. xxij. Deum inuocent, col. v. iunctis seq. lib. iij. Corn. in l. si quis hæredem, col. ij. C. de instic. & sublt. & Lanfran. in tra. de arbitris, in xij. q. vlti. partis principalis. (t. & las. in §. adio. num. 148. Instic. de actio.) Et facit tex. in l. a diuo Pio. §. si post additum. ff. de re iudic. & in l. Nefenius, §. fundum, iunctis nota. per doct. maxime las. in j. not. eod. titu. Nam & generale est actionem aut obligationem semel extinctam non reuocari, etiam si res redierit ad priorem statū, d. linter stipulante. §. factam, ad princ. ff. de verb. obligat. l. qui res, §. aream. ff. de sol. l. Meuius, §. duobus. ff. de legat. ij. c. queris, de consec. dist. iij. cum simil. vide Bart. in l. in numerationibus, ad fin. ff. de solutio. & consil. cclxxxj. precepit arbiter.)

194 ¶ Nec minus ad hanc partem facit, quod si causa semel suum effectū produxerit, ea postea cessante, non tamen cessat effectus. l. vlt. in princ. ff. de solu. cum multis simil. ad me late cumulatis (in nostro tractatu, cessante causa,) in viij. limitatione. Ex quibus vnum tantum repetam, huic loco, quo de liberis natis & postea mortuis disputamus, accommodatisimū. Id autem est, quod excusatio tutelæ ob liberos, non irritatur si liberi postea moriantur, vt late voluit Io. And. in c. decet, de reg. iur. lib. vj. in Mercur. per multa iura & rationes. & ita dicit fuisse decisum in publica disputatio. & consultum ad præstantissimis doc. & id sequitur Bal. in quibusdā addi. quas ibi fecit ad ipsum Ioā. And. & Alber. etiam ibi. nam & is regulas iuris canonici commētat est, quo in loco illam Ioan. And. disputationem ad verbum retulit. & rursus idem Albe. in l. ij. in princ. ff. de excus. tuto. vbi dicit ita se ex facto obrinuisse, & ibi quoque Bal. scilicet in §. non solum, eusdem lib. ij. (Imol. consil. lxxviij. visis ac ponderatis.) & Mart. Laud. in tra. de fisco. concl. excv. iij. habens priuilegium, vbi etiam dicit ita se obrinuisse. Fulg. consil. liij. quidam Antonius. col. ij. ante fi. Pau. Cast. in l. i. cum do. tem. §. si maritus, ff. solu. matr. Io. Ana. consil. cv. eodemq. vltimo, circa dubium oblatum. & las. qui ad hoc multa allegat cōtra Alex. qui ibi solus omniū tenet contrarium, in l. sciendum, §. vl. ff. qui satisd. cog. Phil. Dec. in auth. præterea, ad fi. C. vnde vir & vxor. & in l. vlt. in fi. princ. ff. de cert. pet. & in l. omnibus, ff. de reg. iur. & in c. cum cessante, de app. vbi hoc reputat not. & consil. xxiiij. mulier cui propter inopiam, col. j. vers. quintò accedat. & Hippol. Marfi. in l. etiam, col. j. ff. de questio. Et Alcibi. qui est in hac specie alienus sentētiæ, vt diximus, tamē dicit in d. li. j. nō solum, in addi. Nicol. Neap. quod hæc & iudicando & cōsulendo sequeretur, sicuti etiā dicit Soc. in d. l. sciendū, §. vl. ff. qui satisd. cog. Et pro ea etiā videtur esse tex. apertus & expressus in ca. p̄sa li. j. oportet, in illis verbis, neq. rursus nocet, qui postea monuit. quē Alb. hic allegat ad casum nostre questionis.

191 ¶ Sed & hæc spectat quod ad Bald. proditum est in l. si quis posthumos, §. j. col. vlti. in princ. & ibi etiam Franc. Arret. col. pen. ff. de liber. & posthu. quod si ex statuto masculus expellat feminam à successione, sufficit masculum fuisse momento temporis, vt scēmina perpetuo maneat exclusa. & idem voluit ipse Bald. in l. in quibus, col. ij. vers. sed hic occurrit alia questio. C. de secōn. nupt. & Anto. consil. xx. nulla mulier. Franc. Arret. in l. si is qui, col. ij. ff. de vulg. & pupilla. & consil. 50. copiosè & eleganter, col. ij. vers. vnde videmus. Socin. consil. cxiiij. præfens consultatio, col. ij. lib. iij. Phil. Dec. consil. cccx. viſo puncto, col. ij. vers. sed tamen dictis Iason qui hoc dicit sing. in d. §. facram, col. viij. vers. secundo facit. & in l. antepen. col. ij. in princ. C. de instic. & sublt. Georg. Nat. in repe. c. quanuis, in xxvj. eademq. postrema quest. ij. q. princ. de pactis, lib. vj. Steph. Aufre. in deci. Tholosa. q. cccclix. item fuit questum in filia dotata. & Carel. Cor. qui hoc dicit sing. in memor. incip. momentunt. & iterum memor. statutum quod extantibus masculis.

194 ¶ A quo non longè absunt qui simpliciter dicunt scēminam ob masculos semel exclusam, manere perpetuò exclusam, etiam si masculi moriantur, nisi statutū his verbis vteretur, donec, quousque, quandiu masculi vixerint. Ita enim voluit Bart. in l. vlti. ff. ad Tertul. & Bald. in auct. sed & si quis, col. ij. vers. & per hoc infertur. C. de secu. nupt. & in l. si Pontionilla, & ibi etiā Corn. C. quādo dies legat. ced. & in l. Gallus, §. & quid si tantum, & ibi etiam Ang. & Fran. Arret. omnes ad fi. ff. de liber. & posthu. & in l. si auus, & ibi quoque Saly. Pau. Cast. & Alex. C. de liber. præter. & idē Bal. in l. videamus, in fi. in j. l. et. ff. quod met. caus. & in d. c. j. §. quinetiam, ad fin. tit. epi vel ab. & in c. j. tit. de fili. nat. ex mar. ad morg. contr. & consil. cxj. ad conseruationem, lib. ij. & consil. cccxj. cum superfit, eo. lib. ij. & consil. ccxv. verba legis municipalis, in j. dubio, lib. iij. & consil. cclxviij. proponitur quod Manfredinus, col. vlt. lib. v. Ang. consil. clxxxiiij. ex forma, col. vl. & omnes pene doct. in d. l. si quis posthumos, §. j. ff. de liber. & posthu. Anto. in c. Raynaldus, per text. ibi, ext. de test. Petr. Anch. consil. cccxx. hæc questio iam vulgaris, in j. dubio. Imol. consil. xxviij. viſo quodam petitionibus, post medium. j. Raph. Fulg. consil. xcviij. viſis petitionibus, col. vl. Pau. Cast. consil. clxx. punctus

rem tradendū
est liberatus,
si semel traditū
derit.

An excusatio
tutelæ ob li-
beros irritetur,
si liberi
postea moriā-
tur.

Vtrum mascu-
lum momento
fuisse sufficiat
ut scēmina per-
petuò exclu-
datur ex sta-
tuto.

De eadem re.

istius questionis, col. vl. lib. ij. & d. conf. cxvj. visis & diligenter examinatis, col. ij. & iterum iij. vers. & idem esset, eo. lib. ij. & conf. cxcx. visa superscripta, col. j. eo. lib. ij. & conf. ccc. viso quodā processu, col. ij. eo. lib. ij. A lex. conf. xx. viso processu, col. iij. vers. nono & ultimo, & iterū col. seq. j. vers. non ob. sextum argumentū, lib. j. & conf. xxix. quoniam abunde, ante fi. eo. lib. j. & conf. xliij. consideratis his, col. ij. vers. & idem tenet, lib. 3. quod repetitur, conf. liij. lib. vj. Bene. Cap. conf. 39. extant duo instrumenta, & conf. lxxj. punctus, decessit quidam. Cor. conf. 404. rem arduā continet, col. x. vers. accedat ad hanc, lib. ij. & conf. clx. licet in hac cōsultatione, col. ij. & ij. lib. 4. Fran. Are. conf. cxliij. visa cōsultatione, per totū. & conf. clx. viso puncto, col. pen. vers. circa secundum. Maria. in cle. vt hi qui, super verbo, donec, de eta. & quali. & conf. v. præsens cōsultatio, col. j. vers. secūdo loco præmitto. & Soc. illius filius conf. lxiij. in causa vertente, col. ij. & ij. lib. j. & conf. xcij. circa primum, col. x. vers. circa quartam dubitationē, eo. lib. j. & conf. x. consideratis & bene pensatis, in prin. lib. 3. & conf. 33. circa præsentem cōsultationē, col. ij. eo. lib. 3. & conf. 50. viso testamento, col. j. & iterum vl. eo. lib. 3. Viral. Camb. in tract. clausularum, in rubr. quando filia repellitur à successu. in prin. Phil. Dec. conf. 87. pro replicatione casus, in prin. & conf. 231. quod est eiusdem prin. etiam in prin. & conf. 414. viso eleganti consi. col. ij. Laur. à Palatiis in tract. statutorum excludentium fœminas, col. iij. vers. sed queritur stante hoc statuto. Ias. conf. cccx. testator fecit, col. vj. com probatur ista, lib. ij. & conf. lxxvj. nobilis miles, col. viij. versu. confirmo & secundò, lib. ij. & Carol. Ruin. conf. clxvij. prima videtur, col. v. num. 11. lib. iij.

191

Fœdum ita concessum ut fœmine non succedant ex tantibus masculis, quomodo accipiatur.

¶ Et in fœdis id quoque obseruatur, vt cūm fœminæ non succedant extantibus masculis, satis est masculos semel extitisse, etiam si postea moriantur, vt fœminæ maneat perpetuò exclusæ, vt not. And. Iser. Bald. Aluar. & Card. Alex. in d. c. j. §. quintemiam, per illum tex. titu. episc. vel abb. vbi ipse And. dicit etiam procedere, si masculus momēto fuerit. (contra id quod suprā diximus.) & Calder. conf. iij. tit. de feud. Raph. Cu. consi. xcix. quædam possessio, in ij. dubio. Raph. Fulg. consi. viij. dominus Petrus, post princ. & iterum consi. xij. ad id de quo queritur, in prin. Paul. Castr. consi. xxix. visa supradicta facti narratione cum dubiis, in prin. lib. ij. & d. conf. cxvj. col. iij. eo. lib. ij. Iac. Aluar. inter consi. feudalia. Alber. Brun. consi. lxx. super casu feudali. Alexand. consi. xxix. quoniam abunde, in fi. lib. j. Phil. Dec. consi. cxcx. quoniam ex facto, col. ij. & lib. Curt. iunior in tractat. feud. in xxvij. quæst. iij. partis. Anto. Rub. conf. lvij. præsupponitur, post medium. (Zazius in epitome feudorum, parte viij.) in ij. particula, paulò ante fi.) Sed hæc duo qualiter procedant, vide Pau. Castr. consi. cxvj. visis & diligenter examinatis, col. ij. vers. ex his videtur, lib. ij. ¶ His autem duobus conuenit, quod tradit Bald. in l. videamus, in j. l. est. in fin. per illum text. ff. quod met. causa, sufficere filiam fuisse semel dotatam, vt perpetuò excludatur, i.

196

Legatum semel reuocatum aliquando reuiviscat.

¶ Ad hæc si testamentum aut etiam legata fuerint tacite reuocata, vel quia testator se dedit in arrogationem, vel quia legata rem ipsam alienatam redemerit: tamen testamentum manet irritum, & legata reuocata, nisi noua testatoris voluntas accesserit. l. qui ex liberis. §. testamento. ff. de bonor. poss. secund. tab. & l. cum seruus. ff. de adi. legat. quam ad hoc citat & dicit not. Bald. in l. qui post testamentum, col. j. versu. quæro quartò. C. de legat.

197

Et quid in re iamento reuiviscat.

¶ Quid pluracūm tex. habeamus, quos vix possemus refellere, rumpi testamentū natiuitate posthumum præteriti, nec restitui si illico decesserit: ita enim scribitur in li. j. & iij. C. de posth. hæc. insti. Idq; etiam procedit si filius viuo testatore decedat. l. si filius qui in potestate. ff. de lib. & posth. & l. qui vxorem. ff. de iniust. testa. & §. j. Insti. de exhæ. lib. & tradit etiam Caius iuriconsultus, si is est, lib. posteiorē Institutionum, eod. tit. de exhæ. liber. qui iij. est eius lib. post prin. Ex quibus planum fit, nec hic quoq; restitui donationem morte liberorum, quorum natiuitate reuocata fuerat.

198

Solutio contrarij.

Contrarius, et alia quælibet dispositio semel exiuncta, non reuiviscit.

¶ Nec huic rei facit aliquod præiudiciū. l. posthumus præteritus. ff. de iniust. testam. quam suprā in prin. huius quæstio. attulimus. Nam ibi testamentum confirmatur æquitate quadam prætoria, quæ quidem æquitas hic scripta non reperitur. Ideo standum est regulæ communi, quæ dicit contractum & aliam quamlibet dispositionem semel extinctam non reuiuiscere, sublata etiam extinctionis causa, præsertim cūm fauorabilis sit testamentum, quā aq̃us inter viuos. l. in testamento. ff. de reg. iur. & cap. cūm dilecti, extr. de donat. Ideoq; & minùs debet trahi æquitas in casu testamenti scripta, contra regulas iuris communis ad actum inter viuos, per plenē not. in l. si verò. §. de viro. ff. solut. matr. Et id quidem maximè, cūm in d. l. posthumus, non simpliciter reuiviscit testamentum, sed vt ex eo tantūm possit peti bonorum possessio secundum tabulas, vt ibi nuncupatum scribitur, & not. docto. & latè Bald. consi. cccxv. testamentum, post princ. lib. iij. iij. & consi. cccxxv. proponitur quoddā dictus Antonius, post medium, versu. item quod posthumus, lib. v. & Angel. consi. l. j. Simon notarius, col. ij. versu. sed quia dicta. & Socin. consi. lxxvij. visis testamento spectabilis, col. ij. versu. & si dicatur posthumus, lib. iij. Quæ quidem bonorum possessio non potest conuenire donationi, de qua tractamus.

199

De eadem re.

¶ Item æquitas illius l. procedit, cūm venientes ab intestato sunt instituti, vt ibi not. Bart. & ex ea colligitur, cūm dicitur, si bonorum possessio data fuerit ei qui rem ab intestato auferre possit. & voluerunt etiā Bart. Ang. & Pau. Cast. in l. vxoris. C. de posth. hæc. insti. & Raph. Fulg. consi. lxxix. punctus talis est, Marianus, ante fi. & Alex. in l. si pater, col. pen. C. de insti. & substit. & Phil. Dec. in addit. l. posthumus, col. eiusdem addit. vlt. C. de bonor. poss. contra tab. Imò verò tantūm, cūm

filius

filius testatoris est institutus, secundum Bal. consi. cxxvij. ad intelligentiam, post princ. hb. j. quod repetitur consi. cxij. proponitur quoddam quidam, lib. v. Quæ res hic non obtinet, ut interim omit- tam quæ circa effectum illius l. scribit Alciat. lib. Paradoxorum tertio. cap. viij.

- 100 Quod autem præterea dictum est inter rationes prioris partis de cessatione causæ huius l. ob mortem filij, qui reuocauerat donationem, facis superque diluitur ex multis quæ diximus in rationibus posterioris partis. Nā cum in casu nostræ l. donatio reuocetur ipso iure, ut plenè postea dicemus in verbo, reuocatur, in princ. & ita omnino & integrè effectus sit consummatus & perfectus, non cessat cessante causa, ut supra latè diximus.

An effectus
cesset, cessante
causa.

- 101 Sed & quod postea dictum est, non sufficere aliquid factum esse, nisi duret factum, non perpetuum est, quin multas magnasque habet & distinctiones, & limitationes, vt per l. Bart. consi. clxxxj. præcepit arbitrio. Bald. consi. xlij. præmittendum est, lib. v. & latè Angel. & Corn. in d. l. si quis hæredem. C. de institu. & substit. & eundem Ang. d. consi. xxxij. incip. Constantinus, & iterum consi. clxi. Corradus, Petr. Anchar. in c. non potest, col. ij. versicu. iuxta prædicta, de præb. lib. vj. & Corn. consi. vij. rudis & in composita, col. penult. versu. non obstat quod dicebatur, lib. j. & Barb. d. consi. xxij. lib. iij. & hoc quoque satis liquet ex multis quæ supra adduximus in hac posteriori parte. Ex quibus facile potest intelligere, nihil illud hic obstat.

Factum esse
non sufficere,
nisi duret san-
ctum, quomodo
intelligatur.

- 102 Denique text. hic nostræ l. non obscurè sentit perpetuò reuocatam esse donationem natiuitate liberorum, quicquid postea contingat de morte ipsorum, cum dicit, in arbitrio & diuine mansurum. Nam primum cum res redierit in ius & arbitrium donatoris, non potest sine aliquo ipsius facto aut culpa eadem res priuari, per l. id quod nostrum. ff. de reg. iur. Deinde id etiam apertè demonstrat verbum illud, mansurum, quod perseverantiam denotat, & stabilitatem, ut evidenti- si- me probat illud Terentij in Hecyra:

Verbum maneo,
perseueran-
tiam, & stabili-
tatem denota-
t.

Manere assinitatem inter nos volo, si illo modo potest.

præter illud Virgilianum lib. j. Aeneidos,

Manet alta mente repositum

Iudicium Paridis.

Et alibi in eod. lib.

Advenit immota tuorum

Fata tibi.

Quo in loco Donatus interpretis sentiens vim huius verbi, fac erat, inquit, ut diceret, manent tibi fata, sed ut fatiaret quod assererat, addidit, immota. Sed & idem in Terentij Eunuchum illud enarrans, Ut maneam solus cum sola, ita interpretatur, remaneam, perseveremque in loco. (Sed nullus omnino locus id apertius ostendit, quàm illud Terentij in Hecyra:

Ego Pamphile esse inter nos, si fieri potest,

Assinitas: in hanc sanè perpetuam volo.

Quam eandem sententiam paulò post repetit iis verbis,

Immediatè dixi, idemque nunc dico, Laches.

Manere assinitatem hanc inter nos volo.

Vides enim id quod primum dixerat perpetuam volo, statim iis verbis repetit, Manere volo, quasi idem omnino sit, perpetuum esse volo, & manere volo. Ut internum prætermittam text. apud nos id etiam comprobantem in Laliud est capere, in princ. ff. de verb. sign. vbi dicitur mansurum, quod ita ad nos peruenit ut non restitui postea debeat, & in l. vlt. in fi. ff. de libe. lega. vbi etiam probatur manere id quod durat, & in l. vlt. C. de Lat. lib. tol. & in c. quia in omnibus, in fi. extr. de vsur. (Et facit text. in l. Cato. §. vlt. ff. de alimen. legat. cum dicitur perpetuò maneat, quanquam in diuersum trahi posset, & in l. in laqueum. ff. de acqu. ter. domi. vbi desinere & manere sunt veluti opposita.) Nam eiusdem signifi. est verbum maneat, quo veteres utebatur pro manet. Ceilius in probatoria apud Non. Marc. de mutatis coniugationib. in vultu eodem in eadem maneat malitia. Igitur non maneret res donata in ditione & arbitrio donantis, si morte liberorum extra ipsius ditionem exiret.

- 103 Et ne post tot tantasque rationes auctoritate etiam careamus, ita expresse in hoc casu, ut videlicet non confirmetur donatio per mortem filij, tenuit Albe. hic in duobus locis (& in l. j. ff. de assignan. liber. dum se ad hunc locum remittit) Bart. post Martin. Fan. in l. Titia Scio. §. imperator, col. vlti. versu. quæro pone filij sunt nati, & ibi etiam Bald. ff. de legat. ij. idem Bartol. consi. ccxxv. Lapus fecit testamentum. Bald. in l. j. col. vlt. C. de inoff. dona. & consi. clxvij. quidam Franciscus tunc carens liberis, col. j. lib. v. Imol. in cap. vlt. col. vj. versu. quærit etiam Bart. extra de dona. Petr. Ferr. in tit. forma libel. quo agi. pro. don. in verbo, iureuocabiliter, col. iij. versu. sed circa hoc quæro. Corne. consi. clxxvj. in præsentī consultatione, col. vlt. lib. ij. (& consi. ccxxxij. placet mihi, in princ. lib. ij. vbi id dicit procedere, etiam si incontinenti moriatur.) & consi. iij. dubia facis, col. ij. versu. per quam rationem, iunctis iis quæ dicit col. vlt. versu. nec obstat quod donatio, lib. iij. Fran. Arer. consi. xcij. viso legato, col. iij. versu. præterea si donatio. Socin. consi. ccxxvj. quæstio præsen- tis consultationis, col. iij. lib. ij. l. as. in d. l. si quis hæredem. col. iij. versu. ad idem facit quintò. C. de institu. & substit. & in d. l. in substitutione, col. ij. versu. ad idem bene facit. ff. de vulga. & pupil. & consi. lxxvj. nobilis miles, col. vj. versu. confirmo & tertio, lib. iij. vbi id quoque dicit procedere, etiam si filius illico moriatur. (Carol. Ruin. consi. lxx. de re quidem, col. vj. num. 7. lib. iij.) Philip. Deci. in addit. l. posthumus, colum. eiusdem addit. ij. C. de bonor. posses. contra tabu. & Steph. Berr. consi.

Qui teneant
donationem non
confirmari per
mortem filij.

lxxxij. Christi, &c. visis tribus, col. ij. lib. ij. & consi. cxxxij. pro faciliore, col. ij. lib. iij. (Pau. Pariscen, consi. lxxij. videtur dicendum, col. vlti. num. 61. lib. i.)

204
Et qui contra
riū asserunt.

¶ Sunt tamen & qui priore illam partem secuti sunt, vt videlicet rata maneat donatio, si filij post eam nati moriantur ante patrem, & in his est Phil. Dec. sibi contrarius, in l. precibus, col. v. versic. & pro ista differentia. C. de impub. & ali. sublt. id dicens voluisse Bal. in d. l. j. C. de inoffic. donat. & Pau. Cast. in l. ij. in fi. C. de posthu. hære. insti. quorum tamen priori contrariū nuncupacim tenuit, vt diximus in præcedenti versu. vterque autem aliud vnum quod postea dicemus nu. 212. sed & hoc expresse quod anam præbuit Decio eos in hac partem trahendi. Sed & hanc quoque partem secutus est Lanc. Gal. in rep. l. Centurio, char. x. col. iij. versu. pro responsione potest dici ff. de vulg. & pup. sublt. vbi nititur respondere ad l. hæredibus. ff. ad Treb. supra à nobis citatam, cui potissimum innititur Bar. alterius partis antesignanus ex Raph. Com. sententia, sicuti illic videre poteris. Neque enim diutius immorari ducimus in re ab omnibus statuta ac iudicata. Ideo explosa hac vni-
us aut alterius sententia, frequentiores sequimur, quæ negat confirmari donationē morte filij.

Autoris hæc
de questione
opinio.

205
Partus vitalis
quis.

¶ Eam tamen multis modis intelliges. Primo, vt procedas, modò scetus natus post donationē sit tempestiuus & vitalis, id est, vt imperitiores intelligant, natus tempore legitime, vt secundum naturam possit viuere, videlicet septimo mense, vt medici asserunt, & iuriscōsulci eorū auctoritate, in l. septimo. ff. de statu hominum, aut nono, quod communi hominum huius temporis sententia est frequentissimum: aut aliis, de quibus mox dicemus. Quod si nascatur ante septimū mensem, vel etiam in octauo, ideoque vitalis esse non possit, & Philosophorum & medicorū testimonio, vt postea dicemus, & è nostris asserit Bal. in l. ea quidem, col. iij. versic. ego verò in ista matena. C. de accusa. & consi. cxxvij. ad intelligentiam, lib. j. & consi. cxij. proponitur quod quidam, in fi. lib. v. Is certè non reuocat donationem, quemadmodum nec rumpit testamentum, per text. in l. quod certatum est, quæ est iij. C. de posthu. hære. insti. in illis verbis, si vius perfectè natus est. Nam perfectè natus non dicitur, qui ita intempestiue atque immaturè natus est, vt viuere non possit, per d. l. septimo, in verbo, perfectum partum. Et ita de testamento voluerunt Pau. Cast. qui se dicit habuisse de facto in d. l. iij. quæ legit cum ij. & Alex. & Iacō. à sancto Georg. jibi, & Raph. Co. Christopho. Cast. Ale. Io. Bapt. à sancto Seuer. Lancel. Dec. & Iafin. l. quod dicitur. ff. de lib. & posthu. & Raph. Fulg. consi. lxxix. punctus talis est, Marianus, col. ij. Cepola causarum civilium consi. 50. in causa quæ vertitur inter dominam, col. pen. vers. circa secundum. Soc. in l. cum auus, col. ante pe. vers. sed queritur quid si grauius. ff. de cond. & demon. vbi etiam loquitur in casu illius legis quæ ad nostram proximè pertinet, & dicit se ita cōsuluisset: sicuti fecit consi. cdxv. in causa fratrum, col. vlti. versu. post absolutum consilium, lib. ij. vbi dicit non esse ab hac opin. recedendum, licet Ang. tenuerit contrarium, in d. l. quod dicitur, sicuti etiam tenuit Bal. consi. cxx. vij. col. ij. lib. j. & d. consi. cxij. lib. v. Corn. in d. l. iij. & Steph. Bertr. consi. cxxvij. Chnstij, &c. cognito casu, num. 5. lib. j. (& Fel. in c. sicut ex tuarum, ante fi. extra de homic.) Sed & priorem sententiā tenet Phil. Dec. (sibi contrarius,) in l. posthumo, col. iij. versu. prædicta autem. C. de bonor. poss. contra tab. Hippo. Marfin. in l. vlt. nu. 160. ff. de iurisd. om. iud. & sing. cvj. qui de proximo, paulò ante fi. & consi. x. casus dubitationis, col. ix. versu. & facit optimè, vbi id reputat sing. & Matth. Assi. & in decis. Neap. q. cxxxvj. Petr. de S. Iuliano, vbi ex hoc dicit quod si mulier à patre dotata decedat relicto filio octimestri, & qui ideo statim post mortur, non censetur decessisse cum liberis, nec tali filio succedit pater in dote materna, sed pater mulieris potest repetere dorem, ac si nulli ei mulieri liberi nati fuissent. Nam ille filius octauo mense natus, pro nō nato habetur. Et ita dicit fuisse decisum in sacro Neap. concilio. Idem quoque Alci. alterum nostri temporis decus, in l. qui mortui. ff. de verb. signifi. (& Bauer. & Viglius Phrysius in §. posthumi, Insti. de exhære. libe. & nouissimè longo tempore post meam priorem editionē Paul. Parif. Card. dignissimus consi. lvj. agitur, col. iij. lib. ij.) Et facit quod dicitur à Paulo iuriscōsulto, si is est, lib. iij. sententiarum, tit. de intestat. successione: Matres tam ingenuæ quàm libertinæ ciues Romanæ, vt ius liberorū consecutæ videantur, ter & quater peperisse sufficiunt, dummodo viuos & pleni temporis pariant, (Quodq; tradit Balin. l. eum proponas, col. vlt. C. de hæred. insti. fieri non posse per rerum naturam vt abortiuus hæres esse possit.)

Octimestris
partus non vi-
talis.

Abortiuus nō
rumpit testam-
entum.

Octauo mense
natus pro non
nato.

¶ Ego sanè cum priori illa teneo, tum per illum text. in d. l. quod certatum est, tum etiam per alium tex. expressum in l. ij. C. de posthu. hæred. insti. vbi ad verbum hæc scribuntur, vxoris abortu non solui testamentū mariti, & est similis tex. in §. posthumi, ibi, abortum fecerit, Insti. de hæred. lib. Quid enim est, si verum dicere volumus, abortiri, id est abortiuum facere, siue abortare (nam & hoc vitur Iulius Firmicus lib. vj. Matheos, (lib. vij. in vj. loco,) & ante cum Varro lib. rei rusticæ ij. c. iij. & iterum xj.) siue etiam abortire, quod Columellæ est, aliud quàm immaturum atque intempestiuum partum, licet viuum, edere, vt ostendunt verba Gellij lib. noctū Atticarum iij. c. xvj. quæ ad hunc locū maximè pertinent. Ea sunt: Memini ego Romæ accuratè hoc arq; solite quæ-
situm, negotio non rei tunc parux postulante, an octauo mense infans ex vtero viuius editus, statim mortuus, ius trium liberorū suppleuisset, cum abortio quibusdam nō partus videretur mensis octauo intempestiuus. Quibus cōcinnens Festus Pompeius, abortū grauidæ mulieris dici asserit in tempestiue ortū. Et is maiorē in modū cōueniūt quæ Sabinus Hippocratē interpretes scribit enar-
rās illud, vt dicit, eiusdē Hippocratē, siue Theffali vel Herophilæ, vt Galenus arbiatur in lib. npi. v. q. q. id est, de nutrimento, q. ij. v. in i. q. utrum pueri, id est, est autē, & nō est octimestris nati

206
Autoris opinio.

Abortiri.
Abortare.
Abortire.
Abortiuus
partus quis di-
catur.

uitas

uitas siue partus, vt traducit Theodorus. Quæ cum pugnantia secū viderentur, ita Sabinus ipse declarauit, ἵνα μὴ φανερὰ αὐτὸς εἶναι μετὰ τῶν κτηνῶν, καὶ ἐν τῷ δὲ αὐτῷ διάκρισι μὴ τῶν αἰνῶν οὐκ ἔστι φανερὰ μὴ παρὰ τὰ ἴδια, ὅτι αὐτὸς εἶναι, id est, apparent quidem veluti animalia post abortum, sed nequaquam sunt, quippe quæ statim vita excedant. Itaq; esse quidem tantisper ima ginantur, sed potentia non sunt. Vides igitur hic primum *ἐκπερισ*, id est, abortum de eo dici, qui intempestiue, videlicet octauo mense (de eo enim loquitur) etiam viuus nascitur. Vides, inquam, eum non esse inter liberos, ac ne inter animalia quidem annumerandum qui ita natus est, vt qui nihil sit, cum mox vita excedat, licet primum aliquid esse videatur, quia viuus nascitur. Ex quo illud Hippocr. veluti enigma quoddam, Est, & non est octimestris partus. Ex nostris autē Raph. Fulg. d. conf. l. ix. aperte declarat eum dici abortiuum, qui intempestiue, nec suo tempore, quāuis viuus, natus sit. (Nam & hinc ficus abortiuū dicuntur, qui nunquam maturescunt, apud Plinium lib. xvj. cap. 26.) Ideo dici verius feminam eum partum eiecisse, quā peperisse, aut edidisse. I. si ser uus, s. si mulier, & l. Quintus Mucius. ff. ad leg. Aquil. (Et apud Valerium lib. iij. cap. vj. quod est de amore coniugali, quo loco de Iulia Cæsaris filia partum, inquit, quem vtero conceptum habebat, subita animi conseruatione, & graui dolore corporis. eiecere coacta est. Et apud Caium Titum Probum in Epitome, de pronome Opiscus, qui in vtero matris geminus conceptus altero abor tu eiecit incolumis editus erat. Quibus adde Plinium facientem huiusmodi discrimen inter cie ctum partum, & editum lib. xj. cap. xxxvj. Cuius eo in loco hæc verba sunt: Vulua. ciecto partu melior, quā edito. Eiectitia vocatur illa, hæc porcina. Et paulo post, Aut post partum, aut quo eiecerint die. Vt iam non dubites quin in primo illo loco legendum sit ciecto partu, non enecto, vt in quibusdam codicibus scribitur. Et ita legit Georgius Merula in inuectiua in Galeotum, & in commentariis in Iuuenalem satyra, ni fallor, vnde cetera: atque etiam Domitius Calder. in Papi manum lib. iij. sylvarum: quibus accedo, quamuis Cornelius Vtellius in eo lib. quem scripsit aduersus Merulam, contendat legendum, enecto, quoniam idem sit ciecto, quod edito: quod om nino falsum esse satis constat ex iis quæ supra diximus.

107 Porro quod eiecere partum in illis locis dicitur pro abortiuū facere, projicere dicunt sacræ liti ræ, Numeri 12. Cicero abigere partum dicit, quod est eiusdem significationis, in Aulo Cluentio Habito. Cuius verba retulit Triphonius noster in l. Cicero. ff. de pœnis. & in eadem quoq; signi ficatione vsurpauit Columella lib. xci. rusti. sexto. cap. 22. & l. Vlpia. in l. si muliere. ff. ad leg. Corne. de sicar. (Marianus in l. diuus. ff. de extraord. crimin.) & Suetonius abigere conceptum, in Domi tianum cap. 22. Columella lib. 6. cap. 27. abigere foetum. Concilium Aneanum cap. 21. excutere ex ceptum. Nisi quod hoc scilicet abigere, vi & medicamentis fit, illud etiā casu. Fitq; vtrumq; Græ corum imitatione, qui *ἐβάλλω* dicunt nunc pro eicio simpliciter, idq; frequentissimè, nunc pro partum abigo vel eicio, vt apud Theophrastū lib. ix. cap. 20. statim post princip. & Galen. lib. 2. de symptomatū causis. Vnde & *ἐβάλλω*, abortus, *ἐβάλλω*, eiecit, eiecitius, abortiuus, apud Ari stotelem lib. tertio de animalibus, cap. 4. post princ. & *ἐβάλλω* medicamēta, quibus partus abigun tur, de quibus sepe Dioscorides. Quæ etiam voce Græca in ea significatione vsus est Plinius lib. xiiij. cap. xvij. cum scribit, Thasiam vnam Aegyptus vocat apud se prædulcem, quæ soluit aluum. Est contrā in Licia, quæ solutam firmat. Aegyptus & ecboliam habet abortus faciētem. De qua re multa Budæus Gallorum decus eximium, tum in suis annotationibus prioribus, tum in com mentariis Græcæ linguæ. (Cæterum Plinius pro eiecere siue abigere dicit egerere, libro septimo, cap. vndecimo. vno abortu duodecim puerperia egesta.) Porro discrimē eieci inter parere, & abor tum facere, satis docet l. j. s. vl. ff. de ventre in poss. mittendo. cum dicit, aut pariat, aut abortum faci at. Nam vt scribit Paulus lib. 4. Sententiarum titulo octauo, Aborsus & abactus venter partum efficere non videtur. Sed vt redeamus, idem quod Fulg. vbi supra, dicit Soci. in d. l. cum auus, quo loco supra designauimus, citans Galenum in Hippocratem libro tertio aphorismorum, c. xiiij. & lib. v. c. xxxvj. & iterum cap. 50. & Iulium Firmicum lib. Astronomiz vj. qui tamen nihil in illis locis tradunt, quod hoc pectineat.

108 Illud tamen admonere te volui lector amantiſſime, antequam vltcrius progrediamur, illā Hip pocratis sententiam à Sabinò declaratam, non iisdem illis verbis scribi apud Hippocratem, sed ipsius hæc verba sunt ex libro supra aduocato, ἵνα ἐκπερισιν σμικρὸν ἔσται, id est, ad excisionem siue elapsum quadraginta & ducenti, non est, & est. Quæ verba tamen eadem habent sententiam, nisi quod ea dilucidius Sabinus adscripsit. Nam quadraginta & ducenti dies faciunt octies trigin ta, id est octo menses, medici enim constituunt mensem ex triginta diebus, vt videre licet apud Galenum lib. de Crisibus i. c. item ij. & iterum lib. Therapeutice x. statim post princ. Et id quoque nostræ leges confirmant. I. si maritus præuenit, s. hæc in maritis, & l. miles. s. sexaginta. ff. de adul ter. & auth. iubemus. C. de iudic. & in s. sed & hoc in auth. vt cum de appellat. cog. cum concord. tex. & docto. à me latè congestis in nostris commentariis consuetudinum Picta. tu. j. s. xij. in gl. 2. nec id quidem abs re, nam tot diebus cum Luna tardissimè à conu solis, quod interlunium dicitur, remoratur, ad suas vias recte, cursumq; conficit. Menses autē à Luna dictos Græci asserunt, apud quos menses *μῆνας*, Luna *μῆνα* dicitur: quod etiam è nostris annotauit Alciatus in l. cum bissexus, in ff. de verb. signifi. & ex externis Epiphanius lib. hærescōn. j. to. j. scēt. xvj.) Quod tamen intelli ge, ne erres, vt scilicet mensis constet triginta diebus, non tamen protius cōplectis. Nam vt scribit

*ἐκπερισ.**Ficus aborti ui.**Eiecere partum.**Discrimen in ter partum eiectum, & editum.**Prolicere par tum. Abigere par tum. Abigere con ceptum. Excutere con ceptum. ἐβάλλω.**ἐβάλλω, abortus. ἐβάλλω, eiecit.**Vna ecbolia ma. Egerere puer perium.**Mensis quot dierum.**Menses à Luna. μῆνας. μῆνα.*

ipse Galeus in commentariis Praefagiorum Hippoc. lib. iij. cap. iij. vnusquisque mensis minor est triginta diebus, maior vero nouem & viginti. Id quod in transcurfu dicere volumus, ne si quis Hippocratē in loco legeret, vt cum Sabini interpretatione cōferrer deciperetur.

109

Abortiuus
partus nō est.

¶ Sed vt redeamus, ex iis quę suprà dicta sunt, potest videri malę consuluiffe Balconũ suprà allegatis, scilicet conf. cxxvii. lib. j. & conf. cxlij. lib. v. videlicet masculum octauo mense natum, & ita non vitalem, vt ipse faretur, facere eam conditionem deficere, si masculum pepererit. Nam partus dici non potest, qui abortiuus est, vt suprà ostendimus, & asserit etiam Laurent. Galen. conf. lxxv. incip. licet abunde consulum sit, in prin. Quamquam pro Balatque etiam pro Angelo, Cōrneo & Bertran. quos vēsi. abhinc quatto supra citauimus, facit text. in d. l. quod dicitur. ff. de liber. & posth. vbi si non integrum animal editum sit, cum spiritu tamen, testamentum rumpit. ea enim sunt verba illius legis. Sed illic intelligitur non integrum animal, omnibus scilicet mēbris, vt quia forte ei deest digitus, aut aliud quippiam, quod tamen in monstrum aut prodigiū non abiit, iuxta rex. in l. non sunt liberi. ff. de statu homin. Non autem intelligitur de imperfecto, aut non integro tempore, aliās pugnaret cum d. l. ij. & d. l. 4. C. de posth. heredi. in si. de quo nos laus diximus suprà num. 169. nec item obstat. (An autem abortiuus partus in postremo illo iudicio generali susciabatur, reperies apud Diuum Augustinum, in Enchiridio ad Laurentium, cap. lxxv.)

210

Tempora ui
talis, aut mi
nimē uitalis
partus secu
dum antiquos
scriptores.

Infantes deci
mestres, &
septimestres.

Octauus mē
sis genitalis.

Septimo, &
non uitalis
nāci.
Semestre tē
pus natales
efficere.
Septimestres,
inuenerunt.

Abiuncta si
gna quot.

Planetas in
fantibus præ
fici.
Luna cur Lu
cina dicta.
Octauus mēsis
cur partui in
fortunatus.
Nonus uerō
fauens.

Septenarius
numerus plu
rimū potest.

¶ Sed hinc non abundum ducimus, quin primū lectōres doceam, quę antiqui naturę scriptores de vitali aut minimē vitali partus tempore opinati sunt, quodue tempus maturum ac tempestiuum partui censuerunt, cum ad huius loci perfectam cognitionem, cum etiam notā a nostris in l. Gallus, in prin. ff. de liber. & posth. Primū igitur adferemus quę Plutarchus & Censorinus de ea re ex antiquioribus scripserunt. Ille etiā lib. v. de dogmatis Philosophorum, Empedocles, inquit, existimabat, cum primū genus hominum de terra enatum esset, tantum longitudine temporis diem fuisse propter solis segnitiam, quanta nunc decem sit mensium dies: Procedente deinde tempore, tantum fuisse, quanta nunc septem mensium: propterea decimestres infantes, ac septimestres, natales. Itaque nimirum natura comparante, vno partum adolefcere die, qua prima poneretur nocte. Timemus non decem menses, sed nouem esse existimat. Verū quoniam & ante conceptus mēstrua sisterentur, propterea decem existimatos: sic quoque septimestres videri, qui septimestres non sunt, quippe cum a conceptu quoque vulua nonnunquam mēstruis affluat. Ignorari enim & post conceptū purgationē numerum. Polybus centū & octoginta duos dies dimidiatūque natales efficere, quod semestre tempus esse, quanto tempore sol ab vno solstitio ad alterum perueniat. Septimestres vero ideo dici, quandoquidem sexti mensis dies in septimo implent. Enimuero Mathematici octo omnis geniturę menses dissociabiles esse aiunt, septem uerō fœderabiles. Dissociata autem disiuncta quę signa sunt, si stellis, quas *ἡνέριστες*, id est domicilij dominas vocant, maleficas natę sunt. Nam si qua harum vitę uicendique institui auspiciū sit, infortunatos non perennatōrsque portendit. Abiuncta autem signa, nullōque mutui conspectus cōmercio vincta, numero sunt octo, veluti Aries ad Scorpionē abiūctus, & Taurus ad Sagittarium, Gemini ad Capricornū, ad Aquariū Cancer, ad Pisces Leo. Denique abiuncta virgo ad Arietē. Quare & septimestres vitales & decimestres esse, contrā octimestres enecari propter mudi dissidentia. Hęc Plutarchus, cui, antequā Censorinū capiamus, illud addā, quod ad Mathematicos pertinet, plurimos ex iis illud quoque addere, Infantibus priusquā edātur in lucem, planetas præfici, & ita quidē, vt Saturnus primum mēsem sibi adsciscat, Iupiter secundū, Mars tertiu, Sol quartū, Venus quintū, Mercurius sextū, Luna septimum: quę quia partibus præesse dicitur, ideoque Lucina dicta, quod partus ipsos in lucem prodat, ideo eo mēse septimo partum integrū facit. Subinde autem peractis septē mētribus Saturnus rursū octauū occupat, qui cum sit malignum mortalibus sydus, meritoque dicatur filiorum deuorator, ideo raro contingit, quin natis eo mēse immincat interitus, præsertim cum & ipsius frigiditas & siccitas multū vitę aduersantur. Nono autē mēse, cum præualeat ipse Iupiter benignus ac fauēs humano generi, scetus omnes absoluti integrique produntur ad vitam. Et si quando decimū mēsem attingūt, rāta est Iouis benignitas, vt rursi partū possit de Maris malignitate. Quā sententiā etiā a nostris adfert Petr. Iacob. tir. de cōdi. ex lege omnimodo pro legitima portione debira filiis, charta 1. & 2. & Domi. Guil. Bened. in repc. cap. Raynurius, in verbo, & soboles quā gestabat in vtero, nu. 2. 4. & seq. extra de testa. Quamquam hęc astrologorum sententia minimē placet Iohanni Pico Mirandulę, qui eam nūcupatim arguit lib. 3. aduersus Astrologos, cap. xvij. Nūc autē accedimus ad Censorinū, apud quē in li. de die natali ad Cereclum, Hippo Metapontinus a septimo ad decimū mēsem nāci partū posse existimauit. Nam septimo partū iam esse maturū, eo quod in omnibus numeris septenarius plurimū possit, siquidē septimus formetur (dētes) mēstris, additisque alteris recti consistere incipiamus, & post septimū mēsem dētes nobis innascuntur, iudēque post septimum cadunt annum, decimo quarto autem

autem pubescere soleamus. Sed hanc à septem mensibus incipientem natiuitatem vsque ad decimum perductam, ideòque quòd in aliis omnibus hæc eadem natura est, vt septem mensibus annisve tres aut mensēs aut anni ad consummationem accedant. Nam dentes septimo mense infanti nasci, & maxime decimo perfici mense: septimo anno primos eorum excidere, decimo vltimos, post decimum quartum annum nonnullos, sed omnes intra septimumdecimum annū pubescere. Huic opinioni in parte aliqui repugnant, alij in parte consentiunt. Nam septimo mense parere mulierem posse plurimi affirmant, vt Theano Pythagorica, Aristoteles Peripateticus, Diocles, Euenus, Straton, Empedocles, Epigenes, multique præterea. Et his ad stipulatur Homerus qui lib. xix. Iliadis scribit Euphtheum illum, qui latè regnauit in Græcia, quique Herculi labores illos iniunxit natum fuisse septimo mense, sed ita vt eum ἀλγόμενοι vocet, id est, abortiuum, & intempestiue natum, Hæc enim sunt verba Homeri:

ἀλγόμενοι.

ἰδ' ἰ: δομ: ἀσκή μās

ἰκ' ἰ: ἀσκή προφός Α' Ε' ἀλγόμενοι ἰσθῶ.

Sed vt redeamus ad Censorinum, Horum omnium consensus Eutiphronem Gnidium non deterret, idipsum intrepidè pernegantem. Contra eum ferme omnes Epicharmum secuti, octauo mense nasci negauerunt. Diocles tamen Caristius, & Aristoteles Stagiritæ aliter sentiunt. Nono autem & decimo mense, cum Chaldaei plurimi, & idem supranominatus Aristoteles edi posse par tum putauerunt. Neque Epigenes Bizantius nono fieri posse contendit, nec Hippocrates Couis decimo. Cæterum vndecimo mense Aristoteles solus recipit, cæteri vniuersi improbarunt. Hæc Censorinus, qui mox subdit rationes Chaldaeorum, cur mense septimo, nono, & decimo tantum posse nasci homines arbitrantur: quas quia sunt longiusculæ, omisit. Deinde verò subiicit Pythagoræ de ea re sententiam, ex Vatone in lib. cui titulus est, Tubero, idq; multis verbis, sed quæ in hoc tendunt, vt ostendat generaliter esse partus omnino duos, alterum minore, quem vocant septimestrem, qui decimo & ducentesimo die post conceptionem exeat ex utero: alterum maiorem, decimestrē, qui edatur die ducentesimo septuagesimo quarto. Cui concinens Paulus noster, si is est, lib. sententiarij. iij. c. viij. Septimo, inquit, mense natus, matri prodest. Ratio enim Pythagorei numeri hoc videtur admittere, vt aut septimo pleno, aut decimo mense partus maturior videatur. A quo non longius aberrans Laetius in vita ipsius Pythagoræ, tradit eum censuisse iuxta rationem Harmoniæ intra septem aut nouem aut decem vt plurimum menses cōsummatum atque perfectum infantem gigni. Ex quibus potes intelligere Pythagoram de septimo mense omnibus numeris perfectō, eum decem & ducenti dies faciant septem menses. Quamuis Polybus, quē suprà ex Plutarcho aduocauimus, intelligat de septimo mense incepto ex duobus tantū diebus, & vno dimidiato. Cui concinit Hippocrates in libro πρὶ ἰσθμῶν, id est, de septimestri partu, in principio. Ita enim eum librum incipit Græcè quidem, sed in hunc sensum: Partus quidem septimestres centū & octoginta duobus diebus eduntur & fiunt, particula diei addita. Ex quo est illud Vlpiani iuriconsulti in l. intestato. §. vlt. ff. de suis & legi. hæred. De eo verò qui 182. die natus est, Hippocrates scripsit, & diuus Pius pontificibus rescriptit, iusto tempore videti natum. Ideoq; & secundum hanc sententiam intelligendum est quod scribit Pau. in l. viij. ff. de statu homi. Septimo mense nasci perfectum partum, iam receptum est propter auctoritatem Hippocratis: & ideo credendum est eum qui ex iustis nuptiis 7. mense natus est, iustum filium esse, vbi tamen Accursius asserit nasci perfectum partum 6. mense & vno die, per dictam l. intestato, quæ tamen id non dicit, sed loquitur de duobus diebus supra 6. mensem. Quamuis etiam Hippocr. particulam alterius diei addit, vt diximus, subiungitque eius rei rationem, vt apud eum videre est. Macrobius autem ab iis dissentiens, sed cum Pythagora consentiens, ita intelligit hac in re mensem 7. vt eum perfectum atque completum velit. Ita enim scribit lib. i. de somnio Scipionis: Humano partui frequentiore vsum 9. mensium certo numerotum modulamine natura constituit, sed ratio sub asciti senarij numeri multiplicationem procedens, etiam 7. menses compulsi vsurpari, quam breuiter absolūtēque duos esse primos omnium numerorum cubos, id est, à pari 8. ab impari 27. & esse imparem marem, parcm feminam superiūs expressimus. Horum vtque si per senarium numerum multiplicetur, efficiunt dictum numerum, qui 7. mensibus explicantur. Coeant enim numeri, mas ille qui memoratur, & femina, octo scilicet & 27. pariunt ex se 5. & 30. Hæc sexies multiplicata creant 10. & duceutos, qui numerus dierum mensem 7. claudit. Ita est ergo natura secundus hic numerus, vt primam humani partus perfectionem, quasi arbitrer quidam maturitatis absoluat. Hæc ille: cuius tamen non tanta est apud me auctoritas, quanta Hippocratis, qui vt ipse Macrobius eod. lib. asserit, tam fallere quàm falli nescit. Porro & alia quædam ex ipso Hippocr. postea dicemus, sed primū adscribere placuit quæ scriptores alij ex antiquioribus prodiderunt. Plinius lib. 7. natur. hist. cap. v. Cæteris, inquit, animantibus statutum & parienti & partus gerendi tempus est. Homo toto anno, & incerto gignitur spacio. Alius 7. mense, alius 8. & vsque ad initia 10. vnde cimiq; ante 7. mensem haud vnquam vitalis est. Septimo non nisi pridie posterbōve plenilunij die aut interlunio concepti nascuntur. Translatitium in Aegypto est, & octauo gigni. Iam quidem & in Italia tales partus esse vitales. Contra priscorum opinionēs variant hæc pluribus modis. Vestilia C. Herdicij, ac postea Pomponij atque Orphiti clarissimorum ciuium coniunx, ex his quatuor partus enixa, Sempronium 7. mense genuit, Suillum Ruffum 11. Corbulo-

Partus duo, maior, & minor.

Septimus mē sis quomodo accipiendus.

Septem, sexū das numerus.

Homo incerto gignitur spatio.

confusionem rationabilis est suspicio. & §. sic itaque, vers. & si mulier ibi, propter feminis cōfusiō-
nem, in auth. de nupt. Ideo id tempus à morte prioris viri ad secundas nuptias statutum est. Hæc
propè Bald. Cui adde tex. in l. liberorum. §. j. ff. de iis qui not. in fa. ibi, prætor enim ad id tempus se
reclutit, quo vir lugeretur, qui solet lugeri propter perturbationem sanguinis. (Sed idem Ovidius,
lib. ij. eiusdem operis:

Luna novum decies implebat cornibus orbem,

Et alibi eod. lib.

Quæ fuerat virgo credita, mater erat.

Luna resumebat decimo nova cornua motu,

Et lib. iij.

Virq; pater subito nuptique mater erat.

Et lib. item v.

Sed quia bis quoniam femina mense parit.

Iamque decem menses & puer ortus erat.)

Nec Plautus in loco tantum à Gellio citato, sed aliàs sæpe decimum mensem vtero portādo præ-
finiuit. Nam & in Amphitryone ita infit:

Alter decimo post mense nascitur puer,

Quam seminat: alter mense septimo.

Tanquam scilicet ille decem mensium terminus absoluti ac perfecti partus sit omnium longis-
simus, hic septem mensium brevisimus. Idemque in ea ipsa fabula:

Amphi. Granidam ego illam hic reliqui: cum abeo. Sosia. Hæc perij miser.

Amphi. Quid tibi est? Sos. Ad aquam prebendam adueni domum,

Decimo post mense, ut rationem te diktare intelligo.

Item in Sticho,

Nam illa in aluo menses gestavit decem.

Et in Aulularia,

Nam tua gnata peperit decimo mense post.

Et in Truculento,

Mater

Ancillas iubet, quoniam iam decimus mensis adueniat,

Aliam aliorum ire præmandare & quæ ere puerum aut

Puellam, qui supponantur mihi.

Et paulo post,

Amicam decimo mense post Athenas Atticas viso,

Quam praxidam reliqui meo compressu.

Ex quibus potest videri Plautus hunc terminum arbitratum fuisse cæteris esse frequentiore, ac
veluti ordinarium, quæ est Aristotelis sententia, ut postea dicemus. Sed & Terentius in Adelphis
(nam hic locus frequens est apud Comicos) ita scribit:

Virgo ex eo

Compresso gravida facta est, mensis hic decimus est.

(Et alibi in Hecyra,

Nam meminì ab hinc menses decem fere.)

Sed & apud Theocritum illum Syracusanum Idyllio 26. Alcmena de qua ex Plauto suprà scriptis-
mus, testatur se Herculem decem mensibus in vtero gestasse. Huius enim in eam rem carmè est:

ἡγήσῃ, δὲς παθὶν, ὅ, παρὰ δίκην ἄνδρες ἱκαμένον.

Sed & idem mos in principio Idyllij xxxj. eundem Herculem decem mensium fuisse dicit, &
Iphiclum vna nocte minorem:

ἡρακλῆα δὲ κάμειν ἔοντα πρὸς ἑμὲ δ' ἰατρῆς

ἄλκμων, ὅ, γὰρ τοῦτον νεώτερον ἱφικλῆα.

Διόναντι σιλόων πατρὸς, ὅς τοι κίτῃ.

Et quæ sequuntur. (Et Euripides in Electra:

Decima luna pueri, ut receptus mos est.

Et Aristophanes in Cerelebus:

Δίκην ἄνδρες αὐτὸν ἔγνων ἄνιστον.

Decem menses ipsam ego gestavi.

Quin & Virgilius in eam sententiam ecloga iij.

Matri longa decem tulerunt fastidia menses.

Et Canace Ovidiana in epistola ad Macareum:

Iam novies erat orta soror pulcherrima Phæbi,

Denique luciferos Luna movebat equos,

Nescia quæ faceret subito mihi causa dolores,

Et rudis ad partus, & noua miles eram.

(Seneca in Thebaide ita facit locastam loquentem:

Per decem mensum graues

Vterilatores, perque pietate inclytas

Precor sorores, &c.

In quo illud notato mensum pro mensum poni causa metri, ut alibi apud Ovidium. Plato autè
libro v. de republ. nullum aliud legitimum pariendi tempus agnoscit, præterquam decimum, &
septimum. Arnobius lib. v. aduersus gentes tradit Agdestum mense decimo natum fuisse. Ante
hos Homerus in hymno Mercurij scribit ipsum Mercurium decimo mense natum:

τῷ δ' ἂν δὲν δίκην, ὅ, μὲν ἔργαν ἔστιν ἡμῖν

ἔστι τὸ φῶς ἀγγαγν.

Nec tamen prætermittam quod scribitur Sapien. vij. post prin. In ventre matris figuratus sum ca-
ro decem mensum tempore, coagulatus sum in sanguine. Nec quod ab Herodoto scriptum est
lib. v. de Aristone Lacedæmoniorum rege, quod cum eius vxor circa legitimum pariendi tempus
modum, exactis decem mensibus ei genuisset filium, cui Demaratus nomen fuit, ei quæ sedenti
in Basilica

in Basilica cum Ephoris quidam famulus nuntiū nati filij attulisset. Is sciens quo tempore vxorem duxisset, deductus in digitos mensibus, negauit illum esse filiū. quæ res postea in causa fuit, vt ipse Demaratus regno priuaretur. Verū postea Herodorus ipse matrem ipsius Demarati loquentem faciens Aristoni per insitiam huiusmodi rerū, id illi excidisse. Nam mulieres etiam nouem mensium, ac septem mensium partum edunt, non omnes decimum mensem explentes. Sed quoniam superius sæpe de Aristotelis sententia ex alijs scriptoribus locuti sumus, operæpretium nobis visum est, vt & quæ ipse scripserit proferamus. Is lib. problematon x.c.xlj. Solus, inquit, homo ex omniū animantiū genere varia generationis tempora obtinet. Nam & septimo & octauo & decimo mense in lucem venire potest. Cæteris tempus vnum perficiendū sine mora statuitur est. Quo in loco Petrus Aponensis illius interpres doctior quidem quàm elegantior, scribit illum omisisse nonum mensem veluti notissimum, & omnium frequentissimum. Sed & inibi rationem naturalem adducit quare octimestris partus non sit vitalis, ex Auicenna xxj. tertij. quæ quia nondū ad scriptum, huc ponere volumus. Nam embryon mēse septimo ex vtero egressum affectat, quia eius membra iam sunt completa, nec illi satis est ex sanguine quia d illum nutriendū per secundam defuit: nec satis quoque aeris: ideo plurimū ad egressum collaturus, atq; ob id fatigatū redditur imbecillius. Igitur si necdū refectis viribus octauo mense nrsuſm eundem conatū petat, oblatum frequentius moritur. Quam & ipsam rationē posuit Albertus Magnus lib. de animalibus x. tract. ij. c. iij. Subdit autem Apam & aliam rationē astronomicam, quā nos suprà retulimus. Sed redeamus ad Aristotelē: qui & in lib. de natura animalium vij. c. iij. Homini, inquit, multiplex parienti tempus datū est. Nam & septimo mense & octauo & nono parere potest, & quod plurimum, decimo: nonnullæ etiam vndecimū tangunt. Fœtus qui maturius quàm septimo mense prodeat, nullo modo vitalis est. Qui septimo, vitalis quidem his primus exit, sed magna ex parte imbecillior: quare cunabulis ex lana est obvoluū, & fasciis alligat. Et paulō pōst, Qui autem mense octauo nascitur, viuere atq; adoleſcere in terra Aegypti possunt, & quibuscūq; alijs locis, vbi mulieres fertiliores sunt, multosq; simul & serunt facillē & pariunt, etiā si monstrōsi sunt: sed locis Græciæ multi intereunt, nec nisi per pauci seruat: unde fit vt si quis seruetur, non octauo mense natus existimetur, sed mulierē sui conceptus initū latuisse. Et paulō inferius, Simili modo & qui diuturniores, quàm vndecimo mense nasci putantur. latet enim mulieres conceptus initū, si cū ante inflatus fuerit vterus, vt sæpe accidit, pōst coierint, atq; conceperint. hoc enim principij esse sui cōceptus existimant, quod simile indicij attulit. Idem præterea lib. de generatione animalium iij. c. item iij. Cæteris, inquit, animalibus vnū est tempus ferendi vteri, homini plura sunt, quippe cū octauo nascitur, & si minus, viuere tamen possunt. Et eadē sermone adſcribit Auicenna illius simia, tum in lib. ix. de animalibus, tum sen xxj. lib. iij. tract. ij. c. j. Sed & illud in priore loco præterea dicit virū probum sibi retulisse atq; affirmasse, quāpiā mulierem post decimumquartū mensem peperisse puerū, illiq; dentes statim enatos fuisse. Cæterum vt ad alios tranſeamus, Alexāder Aphrodisæus & philosophus & medicus præstantissimus, si is est, quod Theodorus Gaza negat, sciscitatur in problematis lib. ij. c. xliij. Cur & septimestres infantes sunt? ὅτι μάλιστα, id est, vitales, & ὅτι μάλιστα, id est, octimestres, nequaquā. Quoniam, inquit, septenarius numerus est perfectus, vt testatur Pythagoras, & Arithmetici & musici: octonarius autē imperfectus. Itaq; quod tunc prodit, non aptum est ad vitā: quia ratione etiā monstra viuere nequeunt, quippe quæ nō sint ex naturæ prouidentia, sed imperfecta, vel per inopiam, vel per redundantia, & temeritatē materię in aliam formā contra legem naturæ cōficta. Nihil enim imperfectū aut tempore, aut informatione, aut ortu à natura procreatur. ideo si quid tale erumpat, nec diuturnū quidem est. Eduntur autem septimestres ob validissimā vim in vulua informaticem, quam is Græcē δυνάμει διαπλαστικῇ dicit, quæ vtilem moderatūq; sanguinē comperiens, fortū celerius explicat. sed si econtrario est, decimestres exeat necesse est. Numerum autem & septenariū & denariū esse perfectū multis probat, quæ mox ipse subiunxit, vt illic videre poteris. Asclepiades medicus tradit (Naxias mulieres, quæ scilicet eam insulam, quæ Naxos, inter Cyclades dicitur, inhabitant,) solas octauo mense parere solitas, scētusq; illos vitales esse, lunonis quidem, quæ puerperis & nascentibus præest, munere: vt quæ sicut Iouis liberis Herculem odio semper est prosecuta, ita Dionysium vnice dilexit. In cuius gratiā mulieribus eius insulæ illi dicatæ hanc pariendi prærogatiuam dedisse eam affirmant. Aut, vt alij contendunt, quoniā Dionysius ipse ita fit in lucem editus. Ideoq; & ipse sempiterno partus sui testimonio idem suis euenire popularibus voluit. (Arnobius lib. v. cōtra hæreses tradit Cererem à Ioue delusam tauri formā, post mensem septimum peperisse Proserpinam, tanquā subobscurē sentiat de mense octauo.) Galenus in definitionibus medicis scribit ideo scētus natos septimo mense viuere, octauo nequaquā: quoniam octo, numerus recens est cōiunctus, nō autem iudicatorius. Septē, numerus superfluous, & non cōiunctus, sed iudicatorius. Soranus Ephesus & medicus & philosophus item celebratissimus, ἡσάγωγæ cap. xvij. Rationem, inquit, & perfectam hominis formā siue figurā hominis infans in vtero accipit quadagesimo die. Hos autem numeros, vt partus edatur, septies multiplicari oportet. Ita ergo quicunque in vtero materno figuram hominis accipit, in tricesimo die septimo in se nascitur. ergo septies duplices sunt dies ducenti & decem, qui faciunt menses septem. Si quis autem die quadagesimo figuram hominis ac-

Octimestris
partus cur nō
vitalis.

Octimestris in
Aegypto.

Δύναμις δια-
πλαστική.

ceperit, nono mense intrante decimo nascitur, hoc est septies quadrageni faciūt dies ducentos & octoginta vnum, qui faciunt menses nouem, & dies decem. Ita ergo septimo aut decimo mense qui nati fuerint, vitales erunt: qui autem non impleuerit numerum, legitimus partus nō est. Tullius lib. x. epistolarum ad Atticum, Tullia, inquit, mea peperit puerum: *ἡ ἑπταμηνίῳ ἡ δέκαμηνίῳ*, id est septimestrem fecit peperit. Et subdit, Quod quidem est narum, perimbicillum est. Nec pratermittendū censuimus quod scripsit Philo ludæus, si is est, de quo est illud Hieronymi pro uerbium, *ἡ ἑπταμηνίῳ ἡ δέκαμηνίῳ*, id est, aut Plato Philonissat, aut Philo Platonissat. Is Philo in libro antiquitatum scribit Deum praecepisse Sarra, vt ea citius restitueret Isaac, quem conceperat, cū redderet ipsi domino mēse septimo. Et propterea, inquit, omnis mulier quae peperit septimo mense, viuūt filius eius. Tullius autem lib. de natura Deorum ii. tradit Dianam quae & ipsa Lueina est, adhiberi ad partus quod ij maturescunt aut septem nonnunquam, aut ple- runque nouem Lunae cursibus, qui quia mensa spatia consiciunt, menses nominantur. Denique Abraham Euenatte Astrologus in lib. natiuitatis ita de hac re scribit ex traductione Petri Apo- stoli, Sunt, inquit, aliqui commorantes vsque ad decimū mensem, quibus Mars dominatur, egre- diunturq; ex ventre, quoniam Mars naturaliter multis mouetur motibus, isti tamen parū viuunt. Natus autem in vndecimo mense, quoniam tunc principatur Sol, magis viuūt. In quo illi conuenit cum Auicenna lib. ix. de animalibus, quantum ad decimestres parum viuentes. Sed & tu praterea vide in hac re Halyabbatem lib. iij. theoricæ, c. xxxiii. & omnino ipsum Petr. Aponen. Concil. dif- fer. xlix. & de nostris Socin. consil. lxxv. super proposita quaestione, col. j. lib. iij. & Alci. lib. Paradoxo- rum iij. c. vij. Ex quibus omnibus facili intelliges quid dicendum est in casu de quo loquimur, & qui ad hanc l. nostram pertinet, quidq; dicendum sit in disputatis a nostris in d. l. Gallus, in prin. (An autem abortiuus faciat cessare priuilegium praelationis statuti, & ventis non natus, vide per glo. in l. si ventri, in prin. & ibi doctor. praeferunt Franc. Ripam. ff. de priuileg. credito.)

Diana cur ad
partus adhibi
beat.

211
Reuocationes
non extendan-
tur ad herede-
s donatorum,
qui in vita ta-
cuerunt.

¶ Secundo intelliges procedere quod dictum est, morte filij, qui sui natiuitate reuocarat donatio- nem, eandem non reuocare nisi post mortem ipsius filij, aut etiam eo non mortuo (nihil enim quantum ad hoc pertinet, referte videtur, nisi quod maior est ratio in priore) pater diutius vixerit, permiseritq; semper donatarium re donata vti, nec signum aliquod ostenderit immutatae suae in ipsum donatarium voluntatis, nec aliquo pacto declarauerit velle donationem reuocari, propter illam sequentem liberorum natiuitatem, cum id facere potuisset. Nam tunc censetur tacite voluisse donationē ratam manere, non obstante tali natiuitate, nec poterūt haeredes ipsius eam reuocare. Ita videtur voluisse Host. in summa. tit. de dona. §. qualiter, vers. h. autē reuocationes. Nam cum primū enumerasset casus in quibus donatio reuocatur, & in his casum legis nostrae, mox in d. vers. subiungit has reuocationes esse personales, nec extēdi ad haeredes donatorum, qui in vita ta- cuerunt, per l. vlt. C. hoc eo. tit. & l. si pater tuus. C. de inoff. testa. & cap. vlt. extra de donatio.

212
De eadem re.

¶ Sed & hoc expressē in casu nostro voluit Bal. in l. j. col. vlt. vers. sed vltius queritur. C. de in- offic. don. Nam cum pater, inquit, non reuocauit, videtur decedere in eadē voluntate, & ideo hae redes ipsius non possunt retractare, arg. l. vlt. hoc tit. & l. cum tacitum. ff. de probat. Subiungitq; ad hoc facere L. nostram, in illis verbis, reuertatur in eiusdem donatoris arbitrio mansurum, quibus ostenditur requiri declarationē voluntatis. arg. eorū quae not. in l. ij. ff. si age. vlt. de qua re postea dicemus in verbo, reuertatur. Ex quibus Bal. rationibus potes intelligere, quod licet loquatur in eo casu, cū filius ante patrē mortuus est, videatur tamen intelligere, etiam si mortuus non fuerit, cum & hic rationes illius obtineant, sicuti & Host. Sed & idem quoq; voluit Saly. in l. si totas, pau- lō ante fi. C. de inoff. dona. Imo, qui hoc dicit esse æquum, in c. vlt. col. vj. vers. querit etiam Bart. extra de donat. Raph. Co. in l. Titia Seio. §. imperator. ff. de leg. ij. Pau. Cast. in l. ij. ad fi. C. de posth. hære. instit. vbi ita intelligit, vt suprà diximus, videlicet si donas post natiuitatem declarare & ali- ter disponere potuit, & nō disposuit. Aliās enim si id facere nō potuit, quia fortē statim factus est furiosus, certē irrita manet donatio. Idem praterea voluit Corn. consil. cccxxxiii. placent mihi, post prin. lib. ij. vbi nuncupatim refert & sequitur Bal. vbi suprà & idem Corn. consil. iij. dubia satis, col. v. vers. cōcurrit etiam, lib. iij. vbi dicit quod pater diu tacendo, & permittendo donatariū post na- tiuitatem filiorū ipsius vti re donata, praestat vtgentem coniecturam tacite voluntatis, quod no- luerit recedi à donatione, per id quod in simili dicit gl. in l. athleta. §. dat remissionē, in verbo, nisi priusquam. ff. de exco. tuto. quod si tutor datus in testamēto postea contrahat inimicitias capita- les aduersus testatorem, ita vt ob id censetur testator huiusmodi tutelā reuocasse, per tex. ibi, ta- men si diu post eas inimicitias stetit, & potuit reuocare testamētū, & nō reuocauit, satis videtur remisisse, & ita in ea datione persistisse, arg. rex. optimi in l. in confirmando. & in l. vlt. iuratem. ff. de confirm. tuto. & in l. res tutores, in fi. ff. de administratio. tuto. Idem etiam voluit Guid. Pap. sing. cccxxxix. incip. dispositio. lib. v. inquam. & Socin. consil. cxxvj. visum fuit, col. v. vers. quod autem etiam fauor, lib. ij. vbi loquitur quādo filius ante patrem mortuus est. & la. in l. si mater, col. j. C. de inoff. testa. & in auth. ex causa, col. vlt. C. de liber. prater. & Stepha. Bertr. consil. lxxxij. Christi, & c. visis tribus, col. ij. lib. ij. & consil. celxxxij. vlt. casu, in fi. eod. lib. ij.

213
Legata quo-
modo confir-

¶ Et hanc sententiam confirmat quod in simili dicitur, quod licet secundum opin. Bartol. si pater in testamento praterit ignoranter posthumum, aut iam natum, non conferuerit legata ex au- then. ex causa. C. de liber. prater. sed reuocentur ex dispositione L. nostrae, vt suprà latē diximus in verbo,

verbo, donatione largitus. in xliij. q. tamen si pater post natiuitatem posthumi, aut posteaquā notitiam habuit iam nati, diutius vixit, habuitq; potestatem mutandi testamenti, nec tamen mutauit, censetur velle in eadem priori voluntate decedere, & ita legata ipsa rata firmaq; manere, vt voluit Iacob. Bel. in sua disputat. incip. quæritur quare pater, quam ponit post l. iij. C. de liber. præter. & Ang. consil. xcix. viso themate prædicto, col. vlt. per text. in l. tractabatur. ff. de testa. milit. & expressius Pau. Cast. (in l. sicut certi, col. vlt. vers. secundò nisi postquam. C. de testa. milit.) in l. j. C. de posthu. hære. instit. vbi ita dicit se consuluisset, sicuti verè fecit, consil. cc. clarum est testamentū, in fi. lib. j. & iterum consil. xv. incip. à secundo quæsito, col. iij. vers. per confirmationem prædictorum, lib. ij. rursumq; consil. cclxxj. quanquam multa, col. vlt. eo. lib. ij. & consil. cccxxij. in casu supra scripto, in fi. eo. lib. ij. & vbiq; allegat id quod voluit glo. in d. §. dat remissionem. & d. l. tractabatur. & præterea l. iij. C. de inof. testa. & etiam quod voluit Bart. in l. lex Cornelia, in fi. ff. de vulg. & pup. vbi loquens in casu illius legis dicit quodd si pupillus viuo testatore mortuus est, & pater nō habuit tempus prouidendi ac mutandi, & non fecit, tunc, inquit, lex præsumit quod testator voluerit quod substitutus pupillariter succederet, per l. quod si filius. ff. de capt. & posth. reuer. Subiungitq; hanc distinctionem haberi in d. l. tractabatur, idq; probari in d. l. iij. C. de inof. testa. Cuius sententiam in ea re secutus est & idem Pau. in d. l. lex Cornelia. Et idem quoque voluit Bart. ipse in l. j. col. vj. vers. vlt. tertius quarto pupillus. ff. eo. de vulg. & pupil. & in d. l. tractabatur, & in l. neque §. vlti. ff. de testa. milit. & Card. Flor. in c. Raynuius, in materia compendiosæ substitutionis, extra de testa. Sed tu de hoc vide omnino recentiores in d. l. j. ff. de vulg. & pupil.

uentur in iurito testamento.

- 214 q Nam quantum ad casum d. athen. ex causa, vt eò redcamus, vnde paulum digressi sumus, id quod supra diximus, voluit etiam Roma. eadem in id allegans, consil. cxxij. circa id quod effectualiter, col. ij. vers. primo quia post conditum. & Alex. consil. cxxij. discussis hesitationibus, col. vlti. versicu. & hanc opin. lib. j. & consil. xxx. ponderatis his, col. j. vers. & subiungit lib. iij. & consil. seq. eiusdem prin. col. ij. vers. & quod dicta clausula, eo. lib. ij. quibus locis allegat etiam quod voluit Bart. in l. j. in prin. in j. quæst. secundū effectus. ff. de vulg. & pupil. Idem quoque voluit ipse Alex. consil. cxlij. circa primam dubitationem, col. j. lib. ij. quod errore impressorum repetitum est consil. cii. lib. ij. & iterum consil. §. o. lib. vj. & Corne. in d. athen. ex causa, col. xj. in vij. limit. & ibi Ias. qui tamen dubitare videtur, in col. pen. & idem Corn. consil. cxix. videtur primo aspectu, ad fin. lib. ij. & consil. cclxiiij. videtur prima facie dicendum, col. vj. eo. lib. ij. & consil. clviij. pro decisione, col. penul. lib. ij. & consil. cxxij. in hac consultatione, col. ij. vers. item concurret, lib. ij. & consil. cl. prima facie, col. j. vers. & maxime cum dictus testator, eod. lib. iij. & consil. cccxxv. antequam aggregari, col. pen. vers. cum itaque in casu nostro, eo. lib. ij. Barb. consil. liij. illud in medium afferat, col. pen. lib. ij. & Ias. in d. l. si mater, col. ij. C. de inof. testa. & D. Guil. Bened. in repetit. c. Raynuius, in glo. super verbo, in eodem testamento relinquens, la j. num. 247. (Philip. Dec. latè consil. cccxc. visis & circumspectis, col. iij. vers. venio ad secundum.)

De eadem re,

- 215 q Ad quod item optimè facit quod voluerūt multi multæ autoritatis viri, id scilicet quod dicitur donationem & feudum reuocari posse ob ingratitudinem aut feloniam, vt nostri appellant, per donantem aut dominum tantum, non etiam per hæredes eorū. Vt de primo est tex. in d. l. vlti. infra eo. & in c. vlt. extr. de dona. Et de feudo voluit glo. in l. omnimodo. C. de inof. testa. & in c. j. §. item si fidelis, in verbo, concubuerit, & ibi Bal. & alij, tit. quib. mod. feud. amit. cum simil. procedere ita deum, si donans sive dominus ipse scuerit, & habuerit spem reuocandi. Nam si non fecerit, id videtur remisisse. Ita voluit Jo. And. in d. c. vlt. col. pe. in glo. vlt. per illum tex. in verbo, placuit, & ibi etiam Io. Cald. in rep. col. iij. & Collect. col. vlt. vers. quid si vassallus, & Imo. col. vij. vers. in ea glo. in fiduciæ & Pet. Anch. & Panor. col. pen. vers. in glo. vlt. & iterum vers. in eadem glo. extra de donatio. (Et idem Io. And. in addit. Spec. tit. de feud. §. vlt. col. ij.) Petr. Iacob. tit. de cau. ex quib. feud. amit. col. vij. vers. item tacite. & Cyn. & Salyc. in l. j. in fin. C. de reuoc. dona. And. Iser. Iac. Bel. Bal. & Iac. Aluar. & Card. Alex. in c. j. §. porro, tit. quæ fuit prima caus. benefici. amit. Iac. Bel. in j. §. item si fidelis, (tibi Aluaror.) ritu. quib. mod. feud. amit. & Salyc. in d. l. omnimodo, in fin. prin. & in l. vlt. (C. de adult. & in l. vlti.) in fi. C. de reuoc. donat. & Panor. consil. iij. nitat in præsentia in ix. q. lib. ij. & Ro. & Alex. qui hoc dicit sing. in l. rei iudicate. ille col. ij. vers. hic, & pro Romano. §. solut. marr. fidem Alex. consil. clxxxix. in causa, col. ij. vers. imo fortius, lib. vj.) Fran. Rer. consil. xiiij. viso & diligenter considerato, col. vlti. (Carol. Ruin. consil. clx. quia intra, col. iij. vers. ad istud, lib. j.) Catel. Cor. qui etiam dicit sing. in memor. incip. donatio perfecta. & iterum in memor. incip. vassallus potest priuari. Franc. Curt. iunior, in tracta. feud. in penul. q. quartæ partis, in fi. (Zazius in epit. feud. part. x. quæ est de feudi amissione, char. ix. vers. è diuerso si dominus, de quo tamen vide Bald. in d. l. rei iudicate. §. j. ff. solu. marr.)

Feudum & donatio à quibus reuocari possunt.

- 216 q Idemq; è diuerso, si dominus non reuocauerit feudum beneficium à cliente, qui ipse ingratum aduersus eum fuit, non poterit ab hærede ipsius reuocari, vt voluit glo. in d. l. vlti. infra hoc eodem rit. quam sequuntur Cyn. Bald. & Ange. ibi, & Rapha. Co. consil. clxiiij. prelatus certæ ecclesie, col. iij. (tibi Mart. Laud. in cap. j. tit. de lege Corradi, & Caro. Ruin. d. consil. clx. vbi supra lib. j.) & consil. clxv. Iesu Christi, col. v. num. 20. eod. lib. j.) cum simil. Ita tamen, si dominus scuerit ingratitudinem illam viuente cliente, & habuerit facultatem reuocandi ab eo alius poterit & ab hærede, ex sententia Ioan. And. in addit. Spec. tit. de feud. §. vlt. col. ij. & Bal. in l. imperator. §. in super,

Ingratitudo aduersus dominum.

col.vlti.versu.considerata tamen,& iterum versu.ex his etiam apparet,ut de prohib.feud.alie. per Feder.col.j.& in d.e.j.col.vlti.versu.secundò quærit glo.tit.quib.mod.feud.amit.& Panor.d.conf. iij.& Petr.Iacob.vbi suprà,versu.item econtra.& Pau.Castr.conf. xlvj. viso & examinato,col.ij.lib. ij.(Zazius,vbi suprà. Sed huic contradicit Carol.Ruin.conf. clx. vbi suprà.)

117
Vtrum in casu
adulterij disti
mulati per ma
ritum, heredes
ipsius conque
ri possint.

¶ Sed & idem propè in casu adulterij dissimulati, siue non vindicati à marito, dum quæritur an hæredes ipsius mariti possunt conqueri, ad lucrandū vxoris adulteræ dorem, vt scilicet non possint si maritus rescuerit, & potuerit conqueri, nec fecerit, aliàs possint, voluit & consuluit Bald. conf. cccij. ista dos debet restitui, lib. iij. & Sign. conf. 50. in questione. & ipsius auctoritate Card. Alex. in c. plerunque, in secunda quæst. extra de donatante virum & vxor. (Saly. in d. l. vlt. col. j. versu. successe. C. de adult.) Rom. Alex. & Franc. Aret. in d. l. rei iudicatæ. §. hæredi. ff. solu. mati. licet alij generaliter tenuerunt non posse hæredem conueni, siue maritus sciuerit, siue ignorauerit, vt per Bal. sibi contrarium, Imo. Pau. Cast. in d. §. hæredi. & Bald. in l. cum mulier, in xv. oppo. & ibi Imo. col. viij. eo. tit. (& eundem Bald. sibi contrarium conf. clxxxij. Petr. lib. iij. & Fran. Rip. in l. ij. col. iij. nu. 10. eo. quoque tit.) de quo & nos latè diximus in nostris consuetudinibus, titu. xxvij. in §. j. in glo. vij. in vlti. q. Et idem contrario, vt scilicet maritus nō possit mouere quæstionem heredibus vxoris de adulterio ipsius, cum non conquectus est in vita ipsius vxoris, si tamen ipse sciuerit, secus si ignorauerit, vt voluit Bald. in l. libertatem, quæ est vlti. C. de adult.

218
Vxori relicto
imperfectum
propter filiū,
quomodo per
ficiatur, si is
vivo testatore
decesserit.

¶ Facit & quod in simili scribit Paul. Castr. conf. cccxviij. quod vxor quondam, col. j. versu. confirmatur autem prædicta, lib. j. quod si testator habens filium, reliquit aliquid vxori, quod fortè nō haberet vim pleni vsusfructus propter filium, sed si filium non habuisset, id ipsum comprehendere, secundum not. in athen. quod locum. C. si secun. nup. muli. Certè si filius viuo testatore decesserit, idque sciuerit ipse testator, & habuerit facultatem mutandi testamenti, nec tamen mutauit, credendum est cum voluisse testari, ac si filium non habuisset, arg. not. in d. §. dat remissionem. & aliorum suprà allegatorum. quod not. ad id quod suprà diximus in hac eadem quæstio. versu. clxij. incip. à quibus non longè abest.

219
Legatum con
ditione defen
da extinctum
quando debeat
cur.

¶ Denique hoc spectat & quod ab eodem Pau. consultum est conf. cccxiiij. cuius est initium, Ego Paul. de Cast. in l. b. j. quod si quis suo testamento quicquam legauit pro maritanda puella, si ea viuente testatore maritetur, extinguatur legatum, secundū Bart. post Dy. in l. Lucius, l. j. ff. de leg. ij. Si tamen postea testator qui sciuit illam nupram, & potuit mutare testamentū, non tamen mutauit, videtur decedere cum eodem testamento, & debebitur legatum ac si ea nondum nupisset, per glo. in d. §. dat remissionem, & not. per Bart. in d. l. lex Cornelia. Et idem se & aliàs quoque consuluisset, vt verè fecit conf. cxlvij. proponitur in factis, in fin. lib. ij. etiam per not. in d. §. dat remissionem. Et ad hæc omnia bene facit text. in d. l. si mater. C. de inoffi. testam.

220
An confirmetur
legata si
testator cum
posset non mu
taret testamen
tum.

¶ Contrarium tamen in casu d. athen. ex causa, vt videlicet non confirmetur legata, etiam si testator diutius vixerit, & potuerit mutare testamentū, nec mutauerit, voluit expressè Bart. conf. ccc. omne illud, versu. & per hoc non obstat, & conf. cccxxv. Lapis fecit testamentum, subdens quod illa coniectura quam suprà pro contraria parte adduximus, tunc assumitur, quando alij filij sunt instituti, secus quando extranei, per d. l. iij. C. de inoffi. testa. Sed & posito, inquit, quod testator hoc voluisset in illo medio tempore, tamen ista voluntas non fuit legitima, nec facta etiam solenni numero testium, & sic est nullius momenti. Idem quoque voluit Ange. in l. idemq. erit. quam legit cum l. qui iure. ff. de milit. testa. vbi ita dicit consuluisset collegium Perusinum. & rursum in l. j. C. de codicil. vbi item dicit. & in l. j. ff. de iur. codicil. & conf. cvij. ista quæstio principaliter, col. vlti. dicens de hoc esse text. si rectè & sanè intelligatur, in d. l. tractabatur. ff. de milit. test. Nisi, inquit in postremo loco, constare possit ex aliis indicis, quàm ex diuturnitate & potestate mutandi, quod testator voluit cum eodem testamento decedere, per text. in d. l. idemq. erit. Et si dicis: Ergo nuda voluntate conficitur testamentū, contra l. hac consuluissima. C. de testa. Respondeo non id mirum esse, quia non conficitur de nouo, sed iam confectum & infirmatum validatur, quod facilius fieri potest. l. qui ex liberis, quæ est pen. §. testamentum. ff. de bon. poss. secund. tab. vbi est optimus text. Idem etiam voluit ipse Angel. conf. cccclxiiij. Pierius fecit suum testamentum, col. iij. per d. l. tractabatur, & Franc. Aret. in l. Titius, in prin. col. vlti. ff. de liber. & posthu. vbi de hoc dicit esse meliorem text. quàm in d. l. tractabatur, videlicet in l. si filius. ff. de testa. milit. vbi quando nato posthumo ignoranter præterito à testatore, ipse testator vult decedere cum eodem testamento, videtur nouum testamentum facere, & ex hoc conualescit tanquam denuo factum, & hoc quidem in milite toleratur, qui potest testari vt vult: sed in pagano, licet ex hoc quod non mutatur, videretur induci noua voluntas, tamen inuititer induceretur, per alium text. quem tamen ipse non allegat, in §. ex eo autem, Instit. quib. mod. testa. infir. Subiungitq. Franc. Aret. vbi suprà, illam quam suprà diximus Ang. exceptionem. Et iterum idem Franc. Aret. conf. xcij. viso legato, col. ij. versu. nec potest releuare, vbi & ad hoc dicit tex. sing. in d. l. si filius, in versu. si verò militante. quem tamen dicit à nemine alio allegatum, sed & ad hoc allegat text. in l. si filio. §. Scia. ff. de adimen. lega. vbi & ex inimicitijs superuenientibus censetur adempta legata: & si testator postea codicillos fecerit, in quibus ea legata expressè non ademerit, tamen remanent adempta. Allegatque etiam ideo præsumi testatorem tacuisse, quia sciebat sibi esse prouisum iuris remedio aduersus prouisionem ante factam, sicut dicimus de creditore qui tacet, quia scit, ius suum

Miles testatur ut vult.

Legata censentur adempta ex inimicitijs.

semper

semper saluum manere. sicut. §. non videbitur. ff. quib. mod. pign. vel hypo. fol. Cui adde & tex. in l. an inutilis. ff. de accept. cum dicitur, fingamus eum qui accepto ferebat sciente prudentemq; nullus esse momenti acceptilationem, quis dubitat non esse pactum, cum sensum paciscendi nō habuerit. Rursum idem Franc. consi. omnium nouissimo, eleganter & subtiliter, col. iij. in secundo dubio, vbi & hoc dicit probari non cauillando, vt ipse dicit, literam, in auth. vt noua sac. constit. vers. & non accuſandos, & vers. seq. vbi dicitur, quod si aliquis fecit testamentum ante ius nouum editum, secundum formam iuris veteris, & postea viuo testatore fiat lex noua, quia statim erit valere testamentum sine noua quapiam forma, valet illud testamentum prius factum sine illa forma noui iuris, nec debet imputari testatori, quod post legem nouā superuixerit, & habuerit tempus mutandi testamenti. Et quod iste sit sensus illius text. attende, inquit, ad rationē quā in eo tex. adducitur. Nam ideo non debet imputari, quia posse facere testamentum, non in nobis est, non enim semper potest aliquis testari, cum aliquando repentina morte impediatur. Ex qua ratione hoc inferitur, quod licet prima fronte non appareat aliquem fuisse impedītū, cum videatur habuisse tempus mutandi testamenti, quia tamen saepe contingit aliquem impediri, ista sola possibilitas excusat. nam etiam potest esse quod testator non mutauit testamentum, quia sperabat se semper diutius viturum. Posteaq; respondet ad d. l. tractabatur, & ad l. iij. C. de inoff. test. vt ibi videre poteris. Idem præterea voluit Barb. consi. lx. illud afferam in medium, col. iij. & seq. lib. ij. & Soc. consi. xcij. testamentum præmissum, ad fin. lib. iij. vbi & illam Ang. exceptionem approbat. Et Iason sibi in eadem l. contrarius, in d. auth. ex causa, col. v. vers. amplia eam procedere, vbi hoc reputat sing. & solum Franc. Aret. allegat. d. consi. xcij. & Steph. Bertr. qui & illum vnum allegat, consi. clxx. ponitur in sacro, col. iij. vers. nec opponat, lib. j. & D. Bene. etiam eodem in loco sibi contrarius, in d. e. Raynucius, in verbo, in eodem testamento relinquens, l. e. nu. 232. extra de testam. & nouissimè Anto. Rubeus consi. cxxv. præfens casus.

¶ Et quia hic omnes loquuntur in casu dicitur athen. ex causa, vt iam diximus: non desunt etiam qui idem asserunt in casu nostræ l. Is est Bal. qui omnia est in omnibus, consi. cxxxix. cuius initium est, quia vltimus passus, col. ij. lib. iij. vbi illud expressim dicit, quod cum reuocata sit donatio natiuitate liberorum ex hac l. idque sciat pater qui donauit, aut certe scire præsumatur, non videtur in ea re perseverare, quæ iam nullius erat momenti, arg. leg. non solum. ff. de actio. & obli. Ad eod. est Bald. ingenio feraci ac secundo, vt nihil non ab eo discipulum sit. Porro Guido Pap. dec. ccxvij. reuocatio, col. ij. vers. cu. an reuocatio, in ea quoque est sententia, vt hæres reuocare possit ex hac l. etiam si donans tacuerit.

¶ Sed & hic paululum attende lector. Nam hic casus, scilicet d. athen. ex causa, & nostræ l. videntur admodum diuersi in ea re de qua loquimur. Nam quantum ad casum d. athen. testamentum non ex sola præsumpta voluntate, sed de iure communi rumpitur natiuitate posthumæ præteriti. Ideo si testator id rescivit, & potuit confirmare, non confirmando potest videri noluisse vt testamentum valeat, aut certe aliquid ei potest imputari, quod sibi non prospexit, si videbat valere. Hic autem donatio rescinditur non de iure communi, sed speciali & exorbitanti, vt latè diximus supra in verbo, libertatis: idque ex verisimili mente donatoris, quæ hic cessare videtur, nō ex eo solum quod nihil dixit, aut declarauit de reuocatione donationis, sed ex eo quoque, quod permittit donatarium vt fruatur re donata post natiuitatem filij: quod verisimiliter non faceret, si esset animo, vt donatio reuocaretur, arg. leg. cum de inderbio. ff. de prob. Quæ res non procedit in testamento, ex quo ij quibus aliquid relictum est, nihil viuo testatore consecuti sunt. Propterea cum ultra duritiam temporis in hoc casu illud interuenit: certe potest dici satis esse ad præsumendum donatoris animum, secundum illam Angel. exceptionem, d. consi. cvij. quam nuncupatum sequuntur & approbant Franc. Aret. & Socin. vt supra diximus.

¶ Item non hic procedit ratio, quam Bartolus, & alij plerique adducunt de voluntate minus solenni, quia donatio sola voluntate, id est solo consensu perficitur, nec alia solennitas requiritur, vt in testamento. Ideo in hoc casu nostro putarem conualescere donationem, si pater post natiuitatem filij diutius vixerit, nec aliquid de reuocatione donationis declarauit, præteritum si filius quæ eam sua natiuitate reuocaret, mortuus est viuo testatore, usque habuit spatium declarandi. Nam si filius adhuc viueret, non tam facile præsumerem patrem velle donationem ratam manere. Et cum multi sint huius sententiæ, quos supra in principio huius limitationis regulum, nemo, quem hæcenus legerim, nisi me fallat memoria, expresse contradicit, præter Bal. d. consi. cxxxix. lib. iij. quem non miraris ceteris contradicere, qui sibi vbique contradicit.

¶ At cessantibus iis quæ diximus, quia scilicet pater non habuit tempus aut facultatem declarandi, siue quia statim obit nato aut mortuo filio, siue quia forte ignorauit natum sibi filium. Certè quauis ipse non declarauit velle donationem reuocari, poterit tamen hæres illius hoc ipsum declarare, acque vti huius l. beneficio, vt satis intelligunt omnes quos etiam pro priori parte allegauimus. Et secundum hoc intelligi etiam debent Albe. & Ang. qui hic in nostra l. dixerunt simpliciter non requiri declarationem patris de reuocatione, quauis alie reuocationes non fiant nisi expresse, & donatore viuente, quasi hoc ius reuocandi ex nostra l. transeat ad hæredes.

¶ Tercio intelliges quod diximus donationem, quæ natiuitate filij est reuocata, non conualescere morte illius, vt procedat in donatione in qua etiam locuti sumus. Secus verò in legitimatione,

Idem dicendum in casu huius legis, quod in casu athen. ex causa.

Solutio contrarij. Causa diuersa.

Donatio an solo consensu perficiatur.

De eadem re.

Legitimatio quatenus re.

nocetur, &
quando uires
cessumat.

Legitimatío
nunquam rui-
pit, sed dimi-
nuta.

126
An unus filius
sufficiat.
Pluralis num-
er plures plures
requirit.

127
An iussus dis-
tribuire inter
pauperes
possit in uni-
tatem distri-
buere.

128
Vtrum statu-
tum loquens
de hominibus
armatis, ba-
beat locum in
vno armato.

129
Protestatio
que debet fieri
in presen-
tia bonorum
uirorum, an res
sic fiat coram
uno. 130
Aliud exem-
plum de nume-
ro plurali.

131
Item aliud.

que licet secundum multos, ut supra diximus in verbo, donatione largitus, in xvj. q. reuocetur saltem quantum ad effectum succedendi per natiuitatem liberorum, ut quilibet alia donatio, ex l. nostratamen si postea legitimi, qui eam sua natiuitate reuocarent, moriantur, reasumit legitimatio hanc succedendi vim, quam amiserat illa legitimorum natiuitate, ita scilicet, ut succedat legitima tus patri, ac si nullus ei post legitimatorem legitimus natus fuisset, ut pulchrè ac sing. consuluit. Pau. Cast. conf. xxij. cuius caput est, visis omnibus que narrantur, col. j. lib. ij. ar. l. posthumus. ff. de in iust. testa. Nam si consualescit, inquit, testamentum, quod posthumum natiuitate omnino ruptum est, multò magis legitimatio, que rupta nò fuit, sed tantum diminuta quantùm ad effectum succedendi extantibus legitimis, ne illis fieret præiudicium, hunc effectum recuperat, cessante ea causa. Subdiq; etiam idem videri, si post mortem patris filius legitimus moriatur, antequam ipsi patri succedat, ar. l. j. sed si sint. ff. ad Tertul. Licet secus sit in testamento. l. filius qui in potestate. ff. de liber. & posthu. De qua re etiam diximus in d. xvj. q. du. 320. incip. nec illud prætereundum.

¶ Sed de his satis. Nunc autem querendum ducimus, quænam verba quæ nunc interpretamur, sunt in plurali numero enuntiata, videlicet suscepit liberos, vtrum necesse sit plures filios suscepisse, an verò vnus tantum etiam reuocabit. Et videtur videri primum aut duos aut plures requiri, per text. in l. vbi numerus. ff. de testibus. & l. qui quartam. §. vlti. & ibi Bart. ff. de legat. j. & l. legato. §. qui plures. ff. de legat. ij. iuncta l. Marcius. §. eum qui, le. ij. & ibi glo. in verbo, eandem rem, eod. tit. & l. iij. in princ. vbi quod si ita, & ibi Bart. ff. de opti. leg. & l. i. ff. de opti. leg. & l. vlti. & ibi Bart. ff. ad Trebel. & l. libertas. §. vlti. & ibi Bart. ff. de manu. testa. & l. inter illam. §. vlti. ff. de verbo. signifi. & cap. i. cui §. j. de præb. lib. vj. & c. pluralis, de reg. iur. eo. lib. & in c. post princ. tit. de nois feud. Quibus planè probatur, pluralem numerum vno minime esse contentum.

¶ Ideo Bart. in d. l. j. ff. de opti. leg. dicit, quòd iussus distribuere inter pauperes, nò potest in vnum tantum distribuere. quod & voluit Bald. in repe. l. j. col. xj. versic. iuxta hoc quæritur an isti. C. de sacro. eccle. & Paul. Cast. conf. xxi. super primo quæsto videtur dicendum quòd testamentum, col. ij. vers. secunda inspectio, lib. j. & Philip. Dec. conf. cccclxxj. iuridicam, col. ij. vers. secundo. De quo tamen quia non omnino est sine dubio, vide Bald. tin repe. leg. j. col. vlti. versic. sed an execu- tor. ff. de leg. ij. & in l. vnum ex familia. §. itaque, & ibi Raph. Co. & ipsum Paul. in §. si duos. ff. eo. tit. & ipsum Bal. conf. clxij. quidam Franciscus, in ij. dubio, lib. v. & eundem Pau. in l. eum quidam, col. ij. vers. nota etiam dum dicit. ff. eod. Rom. sing. cccclj. testator dicit. & Alex. in l. Gallus. §. quid si is. ff. de liber. & posthu. & in d. l. qui quartam. §. j. ff. de legat. j.

¶ Sed illam Bart. sententiam sulcit, quod à Bald. productū est in Liubemus. §. si autem. C. ad Treb. quòd statutum eos certa pena mulcans, qui domum alterius ingrediuntur cum hominibus armatis, non habet locum in eo qui ingreditur cum vno tantum armato, cum statutum pluraliter loquatur de hominibus armatis, & eo grauior maiorq; est iniuria, quòd à pluribus admittitur. l. si plu res serui. ff. de iniur. quam ad hoc dicit not. & sequitur Philip. Dec. d. conf. cccclxxj. vbi supra. Super quo tamen vide text. quem pro alia parte citabimus, in l. ij. §. homines, vers. sed & si vnus. ff. vi. bo. rapt. vbi ita scribitur. Sed si vnus homo coactus sit, adhuc dicemus homines coactos esse. Nisi dicas ibi text. loqui de damno, non de iniuria personæ. Nam damnum non augetur ex multitudi- ne, sicut iniuria, ut quibusdam placuit. Sed huic aduersatur Tullius in oratione pro Cecina. Si tu, inquit, solus, aut quisvis vnus cum scuto, cum gladio impetum in me fecisset, atque ego ita deiectus essem, audestne dicere interdictum esse de armatis hominibus, hic autem homines armatum vnum fuisse non, opinor, tam impudens esses. Nam ut dicit paulò post, in his causis non verba veniunt in iudicium, sed ea res cuius causa verba hæc in interdictum coniecta sunt. Et iterum paucis interiectis, Non maior est iniuria si pluribus armatis, quàm si vno armato sit. Et alia multa in eam sententiam scribit, quæ tu videre poteris.

¶ Et quod idem scribit in c. extrà de appel. non satis esse, protestationem, quæ ex eo c. debet fieri in præsentia bonorum virorum (sunt enim verba illius cap.) fieri coram vno, propter illa verba pluralis numeri. Et cum sequitur Præpo. ibi. & Nico. Eueral. in locis legalibus, in loco à numero, in princ. Sed tu tamen de hoc vide, ut quod etiam dubium est, Panor. Peru. & Philip. Dec. ibi, & Specu. locis à Panor. citatis, & Lapum allegat. xxxix. incip. an valeat appellatio, post medium, & vide quæ dicam infra num. 249. & hinc quoque manat.

¶ Sed redeamus ad Bald. qui consil. cclxij. cuius exordium est, factum tale est, quidam B. habuit gratiam, lib. iij. consuluit mandatum papæ de prouidendo alicui de beneficio spectante ad collationem quoruncunque non habere locum in beneficio spectante ad collationem vnus tantum, per d. l. vbi numerus.

¶ Huc etiam spectat responsum Oldra. consil. cclxij. cuius caput est, factum tale est, testator habens uxorem pregnantem, quòd si testator substituit forem posthumis, si ij. decederent in pupillari ætate, non est locus substitutioni, si vnus tantum posthumus natus sit, & decedat in pupillari ætate, & censetur esse casus omisus. Quod quidem consilad verbum propè transcripsit Ioann. And. illius discipulus sine magistri mentione, quòd illi serè est perpetuum, in addi. Specul. tit. de testam. §. j. colum. penult. versic. quarta quæstio. De quo tamen vide Franc. Areti. qui hoc reputat sing. in l. placet, col. ij. versic. pro ista conclusione. & Andr. Aleat. lib. iij. de verbo. signifi. in ij. quæst. quartæ axiomatis, quartæ regulæ princ.

¶ In

- 312 ¶ In quam etiam sententiam Ang. conf. lvi. quidam non suppositus, tradit quod in statuto Florētie cauente non admitti accusatorem, nisi satisdet per fideiussores idoneos approbatos ab approbatoribus Communis, non sufficit dare vnum fideiussores, nec satis est interuenire vnum approbatorum, licet vterque & fideiussores & approbator sint idonei & soluendo, quantus ita videatur satisfactum menti statuentium, quæ solum voluit satis consultum cautumque esse indemnitati accusati: ideoque videbatur vnum sufficere, per lscire oportet. §. qui autem, vers. sed & si maximè. ff. de exc. tur. Sed tamen non satis est. nam quod, inquit, plures sunt idonei, eò quoque magis cautū est. l. si quis decedens. §. vlt. ff. de lib. leg. Et quia statutum in plurali numero loquitur.
- 313 ¶ Nec hinc longius abest quod idem Ang. alibi consuluit, videlicet conf. cclxxxix. hoc principio, viso facto & statutis, in primo dubio. Quod si ex statuto requiratur citari proximiores agnatos occisi ad accusationem eius qui illum occidit, non sufficit vnum citari, cum statutum de proximioribus in plurali numero dicat.
- 314 ¶ Huc quoque vergit quod censent domini Rot. deci. ccccxxij. incip. nota quod si committatur, in antiq. iursumque; deci. lxxix. committatur causa, in nouis. quod si in rescripto facta fuerit potestas citandi in locis vicinis, non satis erit fieri in vno tantum loco vicino, sed id debet fieri in duobus ad minimum locis, per d. c. pluralis locutio. Cui omnino simile est quod & tradit Card. Flor. in cle. j. in xxxij. qu. de foro comper. quod in castrellus cle. in vers. si verò dicti episcopi, dum faciunt potestatem citandi in ecclesiis, debet fieri ea citatio in duabus. Quamquam illum in diuersum citet Marthæ. Afflic. in constit. Sicilix incip. multe leges, col. pen.
- 315 ¶ Eiusdem monetæ est quod & consultum est à Petr. Ancha. viro vtique laudatissimo, conf. 36. cuius caput est, visa quadam petitione, col. j. quod si statutum requirit aliquid fieri à consanguineis, vt in statuto Forliuij, quo cautum est in rub. de tutoribus dandis pupillis, vt ab aliquibus consanguineis ex parte patris petatur adiunctum dari tutori, allegata aliqua causa suspicionis, vel alia legitima & verisimili causa iudici ostensa: non satis est id ab vno tantum consanguineo peti. & sequitur Deci. in c. prudentiam, col. j. vers. & super isto text. extrà de offi. deleg.
- 316 ¶ Sed & in hanc sententiam remigrat quod legitur apud Pau. Castr. conf. ccxj. hoc initio, ad primum responderetur, quod dictum legatum in ij. dubio, lib. ij. quod si testator mandauerit heredi, vt quamprimum numerum maritatem non exigat, donec maritanerit sorores suas, non satis fecisse videtur vnam tantum maritando, quia pluralis locutio non verificatur in vno.
- 317 ¶ Adde & quod eleganter responsum est à celeberrimo nostræ tempestatis iurij interprete Phil. Decio, conf. cccxij. viso puncto, col. iij. vers. quintò quod tale statutum, dum in statuto Lucan. citatis declarante bona patrimonialia illa esse quæ fuerunt suorum per lineam paternam ascendendum, asserit necessarium fore, vt ea fuerint patris & auj, nec satis esse patris fuisse, vt dicantur patrimonialia cum statutum dicat suorum ascendendum, in numero plurali, per d. l. vbi numerus, ff. de testib. & idem quoque voluit ipse Dec. d. conf. cccclxxj. iuridicam, col. ij.
- 318 ¶ Item quod ab alio non etiam spernendo nostri temporis iuriconsulto, quantus Gallo, Stephan. Bertr. responsum est conf. iij. visis hinc inde propositis, col. viij. in 6. dubio, lib. iij. quod l. tranfactio nem. C. de tranfact. quo cautum est, presentiam amicorum tollere suspensionem metus, habet locum demum, si non vnus tantum amicus, sed ad minimum duo interuenerint, cum text. dicat in plurali, amicis interuenientibus. Et ante eum idem respondit Soci, quem non allegat, conf. cclxij. capio primum consultationis articulum, col. vj. vers. sed adhuc videntur, lib. ij. Sed credo Bertran. non vidisse opera Soci. vt quem nunquam citauit.
- 319 ¶ His finitimum est & quod scribit Pet. Jac. in tit. de actio. ex empto rehditoria, col. iij. quod in quibus casibus crediderit medicis, aut alijs peritis, non vnus sufficit, sed ad minimum duo requiruntur, per tex. loquentem in plurali numero de medicis, in l. semel. C. de re milit. lib. xij. & idem voluit Bal. per illum tex. conf. cxxxvj. proponitur quod Titius, col. j. lib. ij. & Cepol. conf. causa. crim. lxxij. magnifice, col. 2. vers. nec ob. si dicatur, vbi & ad hoc allegat text. in c. significasti, le. ij. de hominibus, in illis verbis, peritorum iudicio medicorum. Sed tu tamen de hoc vide Barto. in j. constit. ff. in fi. princ. & ibi quoque Bal. col. iij. vers. sed an credatur. & eundem Bart. in l. j. in prin. ff. de vete. inspici. & in leg. §. vlt. in ij. col. & ibi alios, & latè l. as. ff. de verb. oblig. & præterea Ange. in l. qui luminibus, in prin. ff. de serui. vrbani. predior. & præterea Ana. in c. significasti, col. v. de homic. cum alijs multis concord. adductis ab Alex. in addi. ipsius Bart. fin. d. j. constit. ff. & rursum consil. xxxv. visa scriptura priuata, col. vlt. vers. circa secundum dubium, li. j. & Fely. in c. proposuisti, col. iij. vers. secunda conclusio, ext. de prob. & præterea Guid. Pap. conf. cclxxxvj. nobilis Petrus, col. ij. vers. & licet dictus & decisi. delphina. cccxcij. de medicis, paulò ante fin.
- 320 ¶ Denique vt multa in vnum colligam, facit quod voluit glo. in §. præiudiciales, in glo. magna, post princ. ibi item quia postea dicit cetera, & ibi etiam Pet. Jac. Dy. Ioan. Fab. & alij recentiores, Instit. de nupt. & glo. in c. statutus. §. insuper, in verbo, paucis de rescript. lib. 6. & in cle. sepe, vers. & quia, in verbo, de partium, de verb. signifi. Oldr. conf. cclxxvj. testator in suo vltimo testamento. Io. An. in addi. Spec. tit. de testa. §. in primis, in fi. in addi. magna. incip. huic questionis, in iij. q. Bart. in d. l. qui quartam. §. vlt. & in l. qui filibus, in prin. ff. de leg. j. & in l. vlt. ff. ad Trebel. & in l. si gemina, ad fi. ff. arb. fur. cæsa. & consil. iij. Angelus Mariz, col. ij. vers. præterea ex verbis, & col. seq. vers. non ob. quod dicit Bald. in l. ij. col. ij. vers. item si statutum loquitur, C. de liber. & eorum libert. & cōf.

Statutum loquens per pluralem numerum, plures requirit, nec vnus sufficit.

De eadem re.

Citare in locis vicinis, quomodo accipitur.

Et statutum requirens à consanguineis.

Et donec maritanerit sorores.

Item statum declarans patrimonialia esse que fuerunt suorum.

Et presentia amicorum.

Et quid quædo crediderit medicis.

Qui teneant numerum pluralem non verificari in uno.

cxxij. reserendissimus, col. iij. vers. nunc venio ad ordinationem, & iterum constituendo concludendo igitur, lib. v.) & Pau. Cast. conf. (clx). viso puncto, col. j. lib. j. & conf. j. clxxxix. videtur dicendum, col. ij. lib. j. & conf. cccix. visis & consideratis que supra narrantur, col. j. eo. lib. j. & conf. cix. visa petitione, col. j. lib. ij.) & Raph. Co. conf. xij. Titius instituit Seium, & conf. xv. Ioannes quondam vitalis, & conf. clxxx. facta fuit quodam transactio, in ij. dubio. Imol. conf. c. in causa causationum, col. j. Pan. in c. ecclesia, le. ij. col. j. vers. nota ibi ad arbitrium bonorum virorum, extra vt sit. pend. & conf. lxx. casus, quidam Raynerius, lib. ij. Cepo. conf. lxxij. magnifice ac generose, col. ij. vers. nec obstat si dicatur. & Corn. conf. lxxxij. visis scripturis, col. j. vers. nam si alter, j. lib. j. & conf. xlvij. visa petitione, col. ij. in litera g. lib. ij. & Alex. conf. xvij. viso processu cause vertentis inter Ant. col. ij. vers. preterea ultra vnum, lib. j. & conf. lxxv. in causa & lite vertente, in prin. lib. vij. j. Corn. conf. cccxvij. visa copia ad fin. lib. j. & Cepol. conf. causam criminalium lxix. contra, col. ij. vers. sic. preterea quod illa.) & Soc. conf. cxxij. Sortes habens vnum nepotem, colum. j. lib. iij. & Philip. Dec. conf. cccxij. viso puncto, col. iij. vers. quod tale, vbi ex hoc in pulchro casu respondit & j. conf. clxxxvij. in ciuitate Placentia, col. vj. vers. sed videndum est. j. & conf. cccclxxj. iuridicam, col. ij. vers. secundum principaliter.) & Matthæ. Affli. & in constitut. Sicilie incip. super incisionibus, col. ij. vers. tertio quæro. vbi ex hoc dicit illam constitutionem imponentem penam incidenti arbores, non habere locum in incidente vnam tantum arborem. & in constit. incipien. blasphematis, in vij. quæst. vbi dicit eam constitutionem punientem blasphemantes sanctos, non procedere in blasphemante vnum tantum sanctum. & ex medicis Galenus, qui interpretans illum Hippocratis aphorismum lx. libro quinto, Si mulieri vtero gerenti purgationes eant, impossibile est secum sanum esse. adnotat Hippocratem dixisse purgationes numero plurali: neque enim vnam tantum ostendere fortum pati. Et ex sacratissimis scriptoribus, Diuus Paulus ad Galatas, cap. ij. Abraham dicitur sunt promissiones, & femini eius, non dicit feminibus, quasi in multis, sed quasi in vno, & femini tuo qui est Christus.)

241

Sufficit vnum
nasci ad effen-
dum huius l.
Liberorum
appellatio de
vno dicitur.

¶ Tu tamen audenter dicito satis esse vnum nasci, vt expressè voluit Steph. Bertr. conf. cccxij. difficultas, post prin. lib. ij. qui tamen nihil allegat. & tacite voluerunt omnes penè qui de hac re in consiliis locuti sunt, cum filij aut filie natiuitate donationem reuocant esse censuerunt ex l. nostræ: cuius optima est ratio, quia appellatione liberorum vnus tantum filius comprehenditur, nec sine liberis est, qui vnum tantum filium habet. l. non est sine liberis. ff. de verb. signifi. & l. pater Seuerinam, §. ita fideicommissio. ff. de condit. & demon. & l. a filia, in prin. ff. ad senatusconf. Trebel. & in l. cui. ff. quando dies leg. ced. & leg. j. & ibi Bal. qui hoc dicit procedere ex naturali æquitate. C. de condit. infer. & d. Lubemus, §. sin. autem. C. ad Trebel. & l. j. & ibi Soc. in v. not. & Phil. Decian. iij. nota. C. de pact. & l. cum vxori. C. quando dies leg. ced. & vbiq. gloss. & doc. & l. hereditas. §. Titius. ff. ad senatusconf. Trebel. & glo. in c. si pater, in verbo, liberis, de testa. lib. vj. Oldra. conf. cxlj. thematale est, domini G. col. j. §. j. Io. An. in c. Raynutius, col. ij. in verbo, absque liberis, ext. de testa. Bal. in auth. sed. & si quis col. ij. vers. preterea indefinita. C. de secund. nup. & conf. lxxij. quædam mulier, lib. v. Ang. conf. cxvij. quia pro nepte, post prin. Ant. in repe. c. vlt. in iij. artic. princ. vers. fallit nonò, extra de consue. Raph. Co. conf. xxv. Franciscus instituit, col. j. & conf. xvj. mulier instituit maritum, col. j. alter Raph. Fulg. conf. iij. ad id de quo queritur, in prin. & conf. lxxvij. Solmuntia fecit testamentum, col. ij. & conf. xlvj. Andreas de luca. & conf. lxxxvij. proponitur, col. ij. & conf. xcij. Antonius, col. ij. & conf. ccij. visis instrumento, vbi & hoc dicit procedere in statuto. Pan. qui ex hoc consuluit in pulchro casu, conf. lxx. casus quidam Raynerius, col. ij. vers. venio ad secundum dubium, lib. ij. Card. Flor. conf. lx. pro examinatione puncti, col. vlt. & conf. 153. in societate, post prin. Ro. conf. cxlvij. visis themate. Pau. Cast. conf. cclxxxvij. casum istum, col. j. li. ij. Alex. conf. cvij. viso themate, post prin. li. 2. & conf. cix. Sempronius testamentum cōdidit, col. i. lib. ij. & conf. jr. ponderatis his, post prin. lib. 3. & conf. 38. perspectis his, col. j. & seq. lib. 6. & conf. 6. attentis verbis, in fi. li. 7. & conf. cxxxij. stantibus his, col. j. eo. lib. 7. Franc. Curt. conf. lxxij. antiquissima, col. vij. vers. tamen adhuc ostenditur. Corn. conf. xcj. visa facti narratione, col. j. lib. j. & conf. j. circa primum, col. antepe. vers. & quando pater, lib. 4. & conf. lxxvij. licet hanc consultationem, col. j. eo. lib. iij. Soci. conf. lv. visis consiliis, post prin. lib. ij. Phil. Dec. conf. 50. quia verba testamenti, ferme per totum. & conf. cclxx. viso testamento, col. j. & conf. ccccxij. visa eleganti consili. col. ij. Ludo. Bolo. conf. xxxij. Berta suum condidit testamentum, col. j. & conf. lxxj. Maranus & Maria, col. 6. in v. dubio. Id quod etiam verum est, cum in conditione fit mentio liberorum, vt si dicatur, si quis decedat sine liberis. nam licet aliàs conditiones sint præfixæ, debeantq. impleri in forma specifica. l. qui heredi. & l. Marcius. ff. de cond. & demon. tamen & hoc casu sufficit decedere cum vno filio, vt voluit gl. in l. ex facto, §. si quis rogatus, & ibi Barr. ff. ad senatusconf. Treb. & gloss. in c. si pater, in verbo, liberis, & ibi doct. de testa. lib. vj. & multi ex iis quos supra citauimus. Sed & id procedit in statutis que aliàs strictè sunt interpretanda, vt patet ex iis quæ scribit Bal. in d. l. j. C. de condit. infer. & multis etiam ex supradictis, & aliis quos postea citabimus.

Statuta stri-
cte interpre-
tanda.

242

Liberorum
appellatio
semper plus

¶ Nec id quidem mirum est, quoniam hæc enuntiatio liberorum semper plurali numero proferatur, sicut & pugillares, & codicilli, vt traditionis consilius in d. l. non est sine liberis. ff. de verbo. signifi. & Probus Grammaticus in Catholicis, & Seruius in lib. x. Aeneidos, enarraans illud, *Natus parce tuis*, & vt scribit Gellius, lib. nocturnum Atticarum ij. cap. xij. antiqui oratores, historiae que aut

carmi

carminum scriptores etiam vnum filium filiãve liberos multitudinis numero appellant. idq; probat authenticitate Sempronij Afellionis, vt illic videre licet. Cui & tu adde Plautum in Aulularia inducentem Euctionem, cui vnica erat filia, hæc loquentem:

*vali numero
profertur.*

Quamobrem ita faceres meq; meosq; perditum ires liberos.

Et in Truculento cum Phronesium vnicum puerum diceretur peperisse, de ea tamen dicit:

Cumq; es aucla

Libris, gratulor.

Et Terentius in Andria, cum de vno loqueretur, vt ex præcedentibus aperte constat:

Domus, vxor, liberi inuenti inuito patre.

Et rursus in Heautontimorumenos:

Ingenio te in liberos leui patre,

Et illum obsequentem.

Qui locus in hanc rem est appetissimus, & eum etiam annotat Donatus interpres. Et rursus in Hecyra, cum de vna tantum filia loqueretur,

Qui illum de curru dignumq; suos ius liberos committeret.

Vbi & hoc expendit Donatus. Et Cicero in iij. in Verrem actione, quem ipse donatus loco nro designato citat in vtroque illo loco. En cui tot liberos committas. cum de vno ageitur Malleoli filio. (& in eadem quoque oratione. Cur hunc dolorem cincti eius atq; osibus inuasisi, vt liberis eius bona paria voluntate patris iure, legibus, tradita eriperet, cum de vnica P. Amij filia loqueretur vt ex præcedentibus patet.) Et idem Cicero in j. in Catilinam oratione: Occisus est cum liberis M. Fuluius consularis. cum is tamen vnicum filiũ haberet, cui facta est optio, vt genus mortis eligeret, vt scribit Appianus lib. j. vide D. Augustinum in præfatio. Parisi. Tomo v. fol. 235.)

¶ Quamuis nonnunquam liberum in singulari numero pro filio reperiamus, sed semel tantum in vniuerso Digestorum opere, videlicet in Lius autem. ff. de pact. vbi Bart. & Ias. id notant. & etiam Socin. in l. ij. col. j. ff. de liber. & posth. & Cate. Cot. in memor. incip. liberum pro filio. Sæpe verò in C. & Instit. vt in l. si quis in suo testamento, in prin. vbi Accursius id expedit. C. de inoff. testa. & in l. si quis prius. §. vlt. vbi & Bal. obseruauit. C. de secund. nupt. & in §. hoc quoq; a nobis. Instit. per quas person. no. acq. Quæ loca & Iason citat in d. Lius autem. (& quædam ex his Corn. cons. xj.) videtur in hoc paulo ante fil. lib. ij.) Ideo & Sipontinus in suis in Martialem commentariis, super ea epistola cuius initium est, spero me securum, assentit quòd liber in ea significatione aliquà do reperitur in singulari numero, nullum tamen locum nuncupatim citat & Laurentius Valla in lib. elegantiarũ. c. vii. (& in lib. ij. aduersus Barptolemæum Faciũ) etiam dicit se liberum pro filio apud Quintilianum, Paulũ Caiumq; iuriconsultos adnotasse, nullum tamen locum designauit, nec etiam verum est quod de Paulo & Caio tradit, quippe cum d. Lius autem, sit Modestini, nec in totis Digestis alius huiusmodi locus reperitur, vt inibi tradunt Barto. & Iason, qui Laurentiũ nuncupatim in hoc arguit. & Catel. Cot. in d. memor. incip. liberũ pro filio. Quanquã sunt qui & Vlpianum quoque ita vsum fuisse scribunt in l. nemo prado. §. locupletior. ff. de reg. iur. vbi ita scribitur: Locupletior nō est factus, qui liberũ acquisierit. vbi Accursius accipit pro filio. & etiã Andr. Alciat. in d. l. non est sine liberis. & Cota vbi suprã. de quibus magis miror, cū illic liberũ non pro filio, sed pro libero homine haud dubie accipitur, quẽ qui acquisiuit de factis, non est factus locupletior, cum liber homo non cadat in commercium hominũ. l. cum hæredes. §. vlt. ff. de acq. poss. l. & l. si in emptione. §. liberum. ff. de contrah. empt. & §. j. Instit. de iust. lib. stipul.) & c. ij. ext. de pigno. & ibi concord. Nec rationi recti sermonis admodũ congruit, vt dicamus acquirere liberos, pro suscipere, vel pignere, vel procreare. (Et vt id concedamus, quia quætere filios legimus in l. si te patrens. C. de suis & legit. Tamen quæ ratio fuit, vt iuriconsultus scriberet, locupletiorẽ eum non esse factum qui liberos genuerit. quis enim vnquam de hoc dubitauit vt interit omittam nonnullos esse qui in ea l. non liberum, sed libertum legant, inter quos est Fortunius Garta. in l. iurif. gentium. §. & ideo, col. ix. vers. secundò not. ff. de pactis.) Quintilianus quoq; locus nullus est, qui sciam, in oratoris institutionibus. Scio autem eundẽ, si is est, quod Valla ipse vbiq; credit, ego nũquam putauit, in ij. declaratione, cui titulus est, Cæcus in lumine, in hac significatione liberi vocabulo vsum fuisse, cum dicit: Liberi ac parẽtis affectus, non alius mihi videtur affectus. Et ita quoq; vsum est Sextus Aurelius victor in Nerua, cum dicit, Hic Traianum in liberi locum, inq; partem imperij adoptauit. Sunt & qui huc trahunt illud Ciceronis, in oratione pro Cluentio Habito, Dæte parenti hunc incredibilem dolorem ex salute, ex victorali liberum.

*Liberum in
singulari pro
filio reperiri.*

*Acquirere
liberos pro
suscipere.*

¶ Sed vt redeamus, non tantum in hac liberorum appellatione, sed aliàs sæpe videmus pluralem numerum poni pro singulari, & quod pluraliter profertur, in vno tantum æquẽ ac in pluribus procedere. l. Gallus. §. quod si is, in illis verbis, illis viuus, & ibi Bal. Alex. & alij recentiores. ff. de liber. & posth. & l. ij. §. exactis. ff. de orig. iur. & l. diuus, in fi. & ibi gl. Bal. & Ang. ff. de petit. hæred. & l. ij. §. negotia, & ibi Bar. ff. de neg. gest. & l. j. in prin. & ibi Bar. & Bal. ff. de procu. & l. ij. §. homines, vers. sed & si vnus, & ibi Bart. & iterum §. vel cuius bona. ff. vi bono. rapt. & l. hæredes mei. §. cum ita. & ibi etiam Bar. ff. ad Trebel. & l. j. §. quanuis. ff. de assig. liber. & l. si ei cuius iij. respon. iur. & gl. in verbo, his igitur casibus. ff. de euctio. l. quod si nolit. §. pen. cum gloss. in verbo, in his. ff. de xdi. edic. l. quia actionum, cum glo. in verbo, actiones. ff. de præscrip. verb. & l. j. §. vt initio, & ibi gloss. in verbo, capitiibus. ff. de postul. & l. qui quartam. §. j. & ibi Alex. & Ias. ff. de legat. j. & in c. vt priuilegia, &

*Pluralis sæpius
sime pro sin-
gulari, & plu-
raliter prola-
tum, in vno
procedit.*

legia, & ibi glo. & Pam. ext. de priuile. & in c. j. & ibi glo. in verbo, originalia, de poeniten. dist. iij. & voluit glo. in l. Suchos. §. idem quæsit, in verbo, post mortem eorum. ff. de vsufru. lega. & in l. falsa §. ult. & ibi etiam Bar. ff. de cond. & demon. & in l. vl. C. de seru. reipub. manu. & in l. j. illo procul dubio, in verbo, passionibus. C. de rei vxor. acti. & in §. j. in verbo, omnes homines, Institui. de iur. perso. & in §. j. in verbo, vtilis, Institui. de vi bon. rapt. & in §. si verò absit, in auth. de hæred. & falc. & in c. ij. ext. de rescrip. & in c. accepta, in verbo, pater, & ibi Pan. extrà de appel. & in cle. j. in verbo, alios, & ibi etiam Pau. Genz. Imol. & Caro. Flo. de renunt. & in c. omnes, & ibi Domi. & Felin. latè. j. distin. & Archid. in c. iij. qu. ult. Spec. tit. de pri. & secund. decret. §. iam de effectu, verific. sed nūquid sufficeret. Guil. à monte Laud. in extrauag. super cathedrâ. §. quod si fortè, in verbo, quæpiâ, de sepul. Luc. Pen. in l. nemo, col. ij. vers. secundò quæritur. C. de cur. pub. lib. xij. cum in fi. si.

245
De eadem re.
¶ Idq; frequens est in sacris literis. Nam quod D. Paulus ad Hebræos c. xj. scribit. Obtulerunt ora Leonum, de vno tantum Daniele intelligitur. Et quod inibi quoq; dicitur, facti sunt, de solo Esaia traditur. Et quod item dicitur, circueiunt in Melois, de solo Helia legitur. Et in Psal. 2. Astiterunt reges terræ, & principes conueniunt in vnum, quorum primum de solo Herode alterum de Pilato intelligitur, vt videre licet ex actis Apostol. c. 4. & quod item Mathæus cap. 27. & Marcus c. xv. latrones fuisse Christo conuictos, cum vnus tantum conuictus sit, quæ alter increpauit, Lucæ testimonio cap. 23. Quo in loco Ambrosius & Beda hæc quæ dicimus, annotarunt. Sed & quod scribitur Psal. 50. Ecce in iniquitatibus concepit sum, de vno tantum peccato originali intelligitur, Et Matthæi 2. Mortui sunt qui quærebant animam pueri, de vno tantum Herode intelligitur, vt patet ex eo quod paulo ante in eodem c. scriptum est. Et Exodi xxxij. fecerunt sibi deos aureos. Et Exodi xxxij. Hi sunt dii tui Israel, qui eduxerunt te de terra Aegypti. cum de vno tantum vitulo intelligitur. Quæ loca etiâ in eam rem expendit Diuus Augustinus in eo libro, cui Enchiridion titulus est, cap. liij. & post eum magister Sententiarum Lombardus, lib. ij. dist. xxxij.

246
De eodem.
¶ Sed & Poetæ frequentes sunt in eo genere loquendi, vt plurali pro singulari vtantur. Ex quibus vnum, qui instat omnium est, Virgilium satis erit aduocasse. Is lib. vj. Aeneid. cum de vno Aenea loqueretur, qui futurus erat gener Latini regis, ita scribit:

Externi veniunt gentes, qui sanguine nostrum

Nomen in astra ferant.

Et iterum postea eodem libro,

Gentes externis affore ab oris.

Quod & Seruius interpres illius expendit in priori loco, (Et rursus eod. lib.

Exulib; sive datur diuenda Lauinia Teucri.

Et paulo post:

Quo thalamum eripiat Teucri.

Cum etiam de vno eodem Aenea loqueretur. Nam & è diuerso li. xj. soceros ille idem vocat, cum de vno Latino intelligeret:

Parceret hospitibus quondam socerūq; vocatis.

247
Comprobatio eiusdem.
¶ Propterea licet tex. in l. apertissimi. C. de iudic. dicat in plurali arbitros esse assumendos, qui iudicent de recusatione iudicis, vt etiam in c. secundò requiris, & c. cum speciali, extrà de appel. & in c. licet, ext. de for. compe. & in c. suspicionis, ext. de offi. de lega. & in c. si contra, & c. ab arbitris, eod. tit. lib. vj. & in l. legitima, de appel. eo. lib. Sufficit tamen vnum eligi, vt voluit glossin d. c. secundò requiris, in verbo, aliquos, dum ita exponit, id est arbitrum vel arbitros, & ibi Pan. col. pen. & alij, & Spec. in tit. de recula. §. effectus, vers. sed nunquid vna pars. & Georg. Nat. in repe. c. quauis, in iij. quæstio. princip. de pactis, lib. vj. Et facit optimè tex. in l. cum speciali, quæ est vlt. ibi, arbitrum vel arbitros eligere. C. de iud.

248
Statutum loquens de pluribus an habeat locum in vno tantum.
¶ Est & doct. sententia, statutum certo modo puniens producentem falsos testes, habere locum in producente vnum tantum. Ita enim voluit Cyn. in l. j. C. vt postulat. Bu. & Bart. in d. l. ij. §. negotia, & ibi Ang. qui cum §. legit cum prin. illius l. ff. de nego. gest. & idem Bart. in d. l. ij. §. si vnus, & ibi etiam Dyn. & Alber. ff. vt bono. rapt. & ipse Bart. in d. l. j. & ibi quoq; Bal. ff. de procurator. idem Bal. in distal. Gallus. §. quid si is paulò ante fi. & ibi etiam recentiores. ff. de liber. & posth. & in d. l. diuus. §. diuus, & ibi Ang. ff. de petitione hæred. & in cap. mandatum, col. ij. extrà de rescript. Albe. fin. l. ij. §. ff. de liber. homin. exhib. & in ij. parte statutorum, quæstio. xxvij. incip. secunda quæstio est. Gandi. in tractatu malefic. in rub. de falsariis, col. ij. vers. item statutum est in ciuitate. (Bonifac. Vitel. in tractatu eiusdem materiz, tit. de fals. nu. 18.) Ang. in l. j. §. j. in prin. ff. de dol. mal. Petr. Anch. & Imol. in c. relatum, l. e. ij. de rest. idem Petr. in c. j. de lit. cont. lib. vj. & in c. cum ab vno, col. ij. in iij. no. de sent. & re iudic. eo. lib. vj. & ipse Imol. in clem. & si principalis, de rescrip. Anto. in repe. c. vlt. col. lxx. vers. fallit nonò, ext. de consue. Domi. in c. duobus, quod est pen. col. viij. de rescrip. lib. vj. & in c. si compromissarius, colum. j. de elect. eod. lib. & in c. j. col. iij. vers. fallit decimò. & ibi etiam Philyp. Franc. de tempo. ordi. eod. lib. Ang. Aretin. in d. §. j. col. ij. vers. quod in delictis, Institui. de iur. perso. & in §. j. Institui. de obligat. quæ ex qua. cont. nasc. & in tract. malefic. in verbo, falsario, col. ij. Alexan. in d. l. qui quartam §. j. ff. de lega. j. Ioan. Bapt. Seuer. in repe. l. omnes populi, in materia interpretationis extensiuæ, quæ est circa finem xliij. fal. ff. de iustit. & iure. Franc. Curt. senior consil. lxxix. dominus Ioannes, colum. iij. vers. credo quod voluerit Barb. in l. v. §. si in acceptio. colum. vlt. ff. de verb. oblig. & in repe. c. Raynaldus, col. xxxj. vers. & pondera vnum, ext. de testa. (Bened. in repe. cap. Raynutius in verbo duas habens filias, num. 147. Carol. Ruin. conf. cxliij. circa primum, col. iij.

Vide suprâ
NAMI. 212

An unus tan-
tum filius, fce
minas ex ita-
nto loquente
de masculis
repellat.

Idem, condi-
tio si sive li-
beris, una tan-
tum filia reli-
cta deficit.

De rademre.

Textus lon-
guens de pari-
bus, quomodo
intelligatur.

*Clausula, si
pro aliis.*

Tex. loquens
in expectanti-
bus.

Tex. loquens
de diebus in-
ternis.

videbitur.

videbitur. Ita enim voluit Ab. antiq. in c. sacro, extrā, eo. & Guil. Laud. Petr. Anch. & Phil. Franc. in d. c. constitutionem, per tex. in l. inter accusatorē. ff. de publiciudic. & in l. si cōuenerit, in fi. ff. de pign. actio. Quāuis Domi. in d. c. constitutionē, dubiat, tutius esse existimas duos dies interponi.

257
Tex. loquens
de appellatio-
ne facta à iu-
dicibus.

¶ Quod item voluit gl. in cle. j. in verbo, simul, in fi. & iterum in verbo, legitimē, de appellat. quod ille tex. qui loquitur de appellatione facta à duobus vel pluribus iudicibus, habet locum, & cum facta est ab vno, qui solus est iudex, quam sequitur Imol. ibi. col. vlt. & Petr. Anch. dum illam allegat in d. c. constitutionem, ad confirmationem eius quod supra ex eo diximus.

258
Subscriptio,
in qua dicitur
Titius & son-
cui.

¶ Sed & hanc partem adiunxit quod à Card. Flor. responsum est cons. cliij. eius initium est, in societate accidenti, paulo post princi. quod non dicitur falsa subscriptio mercatorum in qua dicitur quod Titius & socij, &c. licet ipse Titius vnum tantum focum habere, sicut illud, inquit, sine liberis, in vno tantum verificatur. Quod nuncupatum sequitur Iason in d. l. singularia, col. iij. versic. secundo adde ad istam regulam. ff. si cert. pet. & in auth. si qua mulier, col. m. x. vers. istas decisio- nes. C. de facto. an. ecclē. & d. cons. cxlv. col. pen. vers. similiter quāuis, lib. ij. t. & Caro. Rui. d. cons. xliij. col. iij. num. 6. lib. v. j.

259
Leges loquen-
tes de prece-
dentibus indi-
ciis.

¶ Nec denique prætermittendum quod scribit Barr. in l. si quis alicui, per illum textum, iuncta gl. C. ad legem Iuliam maiest. quod licet omnes leges loquantur in plurali de precedentibus iudiciis, sufficit tamen vnum bonum ad torturam, & sequitur & commendat Iason in d. cons. cxlv. in fine, & idem quoque voluit. (Ang. Aret. in tracta. malefici. in verbo, quod summa publica precedente, nu. 13. quæro an vnum iudicium, & ante eum.) Signo. cons. ccc. quæstio. præsupponitur, col. j. versic. præterea lex licet, ubi tamen hoc dicit procedere in legibus, non autem in statutis, in quibus verba propriè intelligenda sunt contra quā supra diximus, num. 248. Sed & in primo contrarium simpliciter tenet Ioan. And. in addit. Spec. tit. de præsump. §. species, versic. violentia, t. & Imol. in l. vltim. col. penult. ff. de hered. instituc. j. & Corn. cons. lvij. hoc capite, visa inquisitione, col. ij. versic. & est ponderandum lib. ij.

260
Plurale sem-
per verifican-
tur in singu-
lari, cum eadē
est ratio vnius
& multorū.

¶ Sed vt tuncque sit in eo casu, illud planè verum est, semper plurale in singulari verificari, vt nostri loquuntur, cum eadem est vnus & multorum ratio, secundum Archi. Ioan. And. Domi. & Fran. in d. c. j. de rer. permitt. lib. vj. Bal. & Pau. Cast. in d. l. j. C. de condit. infert. Imo. & Cardi. Flor. in cle. j. ille col. vlt. hic iij. in vj. opposi. de renuntiat. Alex. in l. qui quartam, §. j. ff. de legat. j. & in l. si seruus, §. si plura, ff. si quis caurio. Fran. Aret. in l. si quis ante, col. ij. ff. de acquir. hered. Socin. cons. cclxxvij. in quæstione verentē, col. j. vers. confirmantur, lib. ij. & omnes recentiores in d. l. Gallus, §. quid si is Philip. Fran. in d. c. si pater, de testa. lib. vj. Franc. Curt. d. cons. lxxix. q. vbi supra. Iason in d. l. singularia, col. iij. in duobus locis. Philip. Dec. in dicta l. col. ij. in iij. not. C. de pact. & in l. ij. §. mutui dario, in prin. ff. si cert. petat. j. & in c. accepta, col. ij. de appel. & consil. 50. quia verba testa- menti, ante fi. & consil. lxxx. visis duobus consiliis, col. ij. vers. quarto de isto casu, & consil. cccxij. punctus de quo queritur, col. ij. t. & consil. 484. acquitati, col. j. i quod & Tullius astruit in ora- tione pro Cecinna. Hic autem in casu l. nostræ eadem est reuocationis ratio, siue vnus, siue plures filij nascantur donatori, cum eorum tamen temperamento, quæ diximus supra in verbo, omnia, vel partem aliquam, versic. 28. incip. in huius autem rei consideratione.

261
De eadem rei.

¶ Alias autem, vt rñ & quando plurale in singulari resoluitur, & euerfo singulare in plurale & quomodo, vide præter eos quos supra citauimus, glo. in l. huiusmodi, §. j. ff. de verb. oblig. Dyn. in c. pluralis, de reg. iur. lib. vj. Guil. à monte Laud. in extrauag. execrabilis, in prin. in verbo, plures quā duas, de præben. Ioan. And. in addit. Spec. tit. de testa. §. in primis, in fin. in addit. incip. huius quæstioni. Sign. cons. xcij. dominus marchio, col. j. & iterum iij. & consil. clv. in processu facto, col. iij. vers. non obstat si dicatur. Barr. & alios in l. si seruus, §. si plarium, ff. si quis caurio. eundem Bar. in l. pen. C. de impu. & ali. subtit. Fed. Senen. cons. xliij. testator instituit. Ioan. Fab. & Ang. Aret. in d. §. j. Instit. de iure perso. Bald. Imo. Pau. Cast. & Iason in l. si pater, ff. de vulg. & pupil. Bal. in l. cum quidam, col. vlt. vers. modò generalitè quæritur. C. de impub. & ali. subtit. Ang. cons. cclxvj. dictū legatum, in j. dubio. Ant. Imo. & Barb. in cle. & si principalis, de rescrip. Ant. in c. cum venerabilis, de except. Raph. Co. consil. xij. Titius instituit, col. j. & consil. xxxvij. maritus quatuor filius, col. j. vers. ex aduerso, col. cvj. mulier instituit, col. ij. vers. ceterum non obstantibus. Imo. in cle. & si principalis, col. j. super glo. de rescrip. Pau. Cast. cons. cccix. visis & consideratis, col. j. Alex. consil. cxxxvj. viso processu, col. j. lib. v. & d. consil. ccc. col. penult. vers. non obstat dum secundò, lib. vij. & consil. cclxvij. visis & ponderatis, col. pen. vers. non obstat etiam, & vers. sequent. eod. lib. vij. Corne. consil. xcij. licet posset, col. vlt. vers. potest autem, lib. iij. & consil. cclxxvj. viso supra scripto themate, col. iij. vers. & ista ratio, eod. lib. iij. & consil. cccxx. videtur in hac consulatione, eod. lib. iij. & Laur. Calca. consil. omnium primo, viso consil. col. xxij. vers. non obstat quædam responsio, cum duab. seq. col. & omnino Feli. in cap. omnes, col. j. & seq. j. distin. & Soci. cons. xliij. visa prouisione, col. j. vers. quod etiam secundò, & col. ij. vers. non obstat secunda ratio, & ij. seq. lib. j. & Steph. Bertrand. consil. cxlj. Christi, &c. viso casu, in secundo dubio, lib. ij. Phil. Dec. consil. cclxxxvij. in ciuitate, col. 7. vers. sed videndum, & Nicol. Euerl. in locis legalibus, in loco à numero. & ex externis scripto- ribus Fabium lib. oratoriarum instit. octauo, cap. vj. quo loco de tropis differit, & iterum lib. ix. cap. iij. vbi de figuris verborum tractat, quibus locis ostendit Oratores & Poetas plerunque nu- mērum singularem pro plurali, & e contrario vsurpare.

¶ Sed

162 Sed illud tamen speciatim dicendū operæ pretium nobis vifum est, quod à paucis est animadu-
versum, quod cum pluralitas pro forma alicubi requiritur, nunquā pluralis numerus resoluatur
in fingularem. ita voluit solus omnium, quos hactenus legimus, si nō fallit memoria, Bal. cōfil. cxxij.
cuius principium est, reuerendissimus pater, col. 3. versi. concludendo igitur, lib. v. per l. Pædus. §.
in feruum. cum l. seq. & l. ficuti tribus. ff. de arbit. & l. Pomponius. ff. de re iudic.

*Pluralitas
pro forma.*

163 Quod autem dictum est suprà, satis esse vnum nasci filium, vt sit locus huic l. velim intelligas
secundum ea quæ suprà diximus, in verbo, omnia, vel partem aliquam, d. nu. 28. incip. in huius rei
consideratione, vt cum scilicet quaritur, rēne donata tanti sit, vt versimiliter donans nō fuisset,
aut fuisset donaturus, si cogitasset de liberis, inter alia quæ tunc in hoc consideranda sunt, illud
est, an plures postea susceperit liberos, an vnum tantum, vt plenē videbis ex eo loco, ne hic ite-
rum repetam.

*Vide supra
nu. 28.*

164 Denique quia hæc l. loquitur de natiuitate filiorum donantis, illud etiam quero, vtrum natiui-
tate filiorum donatarij reuocetur donatio, quam ipse donans alteri fecerat post mortem illius
prioris donatarij: verbi gratia, vt planius intelligas, Caius donat fundum Titio, cātisper dum ipse
Titius vixerit, & post eius mortem Meuiō, vt sit in l. quoties. C. de donat. quæ sub mod. & in l. j.
C. de dona. cau. mort. Postea autem nascuntur liberi Titio priori donatario, cum nullos antē ha-
beret: vtrum reuocetur donatio, quæ est secundo loco facta Meuiō, ita scilicet, vt mortuo Titio,
cui primo loco donatū est, transeat res donata ad ipsius filiū, nō ad Meuiū secundo donatariū?
Et profecto si Titius prior donatarius sit prorsus extraneus, nemo hactenus de hac re dubitauit,
& expressē tenuit gl. in d. l. j. post prin. & ibi Cy. Bal. & alij. C. de dona. cau. mor. non esse locum.
l. cum auus. ff. de condi. & dem. & alia gl. in l. ex facto. §. si quis rogatus, in verbo, ex voluntate. ff.
ad senatusc. Treb. & ibi Dy. qui eam dicit sing. Alex. & alij, & alia item l. cum acutissimi, in verbo,
deinceps. C. de fideicom. & in l. generaliter. §. cum autem, in verbo, filios. C. de instit. & substi. Bal.
cōfil. cxcj. factum tale est, quidam nomine Colla, lib. iij. mo. in c. in præsentia, col. 4. versiculo in
eadem. ibi, substitutio, extrā de proba. cum simil.

*Vtrum nati-
uitate filiorū
donatarij, reu-
ocetur dona-
tio alteri fa-
cta post mora-
tem illius.*

165 At si prior donatarius filius sit donantis, Bal. in l. cum acutissimi, in fi. C. de fideic. asserit eam l.
quæ huic similis est, non habere locum in contrariis, qui gratia vtriusque celebratur, quod se-
quitur Soci. consil. xcij. testamentum, col. §. lib. iij. Quasi aliud sit in simplici & mera donatione,
quæ sit gratia tantum donatarij, vt ex eo nuncupatim infert Ioan. Bapr. & Phil. Dec. in d. l. gene-
raliter, ille in viij. q. hic col. 4. versiculo, quare quod hic dicitur. C. de instit. & substi. vbi Dec. ipse
ad hoc allegat in ar. hanc l. nostram. Et hoc quoque latē tenet Soci. in repe. dictæ l. cum auus, col.
55. versi. octauo queritur. ff. de condi. & dem. quia cum l. nostra, inquit, sit fauorabilis, est exten-
denda, ex sententia Bar. in l. si constante, in j. q. ff. solu. mar. de qua re latē & nos diximus suprà, in
verbo, libertis, nu. 161. igitur vt repetamus, & sequen. } Et quia etiam sicut donator prætulit fi-
lium primum donatariū illi extraneo secundo donatario, ita etiam versimiliter prætulisset ne-
potes ex ipso filio, si de eis cogitasset. Hucq; etiam trahit tex. in l. generaliter. §. cum autem. C. de
insti. & substi. cum dicitur reliquent, vel dederit. Nam verbum, ait, reliquent, ad vltimas volūta-
tes refertur, vt voluit gl. in l. his verbis. ff. de hæred. instit. & probatur in l. j. §. hoc interdictum. ff. de
tabu. exhib. Cui adde optimum tex. in l. eum hi, in prin. & ibi Bar. & alij. ff. de transact. & in §. j. non
semel, in athen. vt lice. matr. & aua. & gl. in l. iubemus nulli. §. vltimo, in gl. vlti. C. de sacrosanct.
ecclæ. & in §. i. verō nullis, in verbo, reliquis, & ibi Bar. & Ang. in auth. de hæred. & falcid. & in cle.
ij. in verbo, reliquis, de iure patron. & Barto. in l. vnum ex familia, in princ. ff. de legat. j. & Rapha.
Com. } consil. xxi. in questione Ioannis, col. j. & Anto. consil. xv. visis themate, col. j. in fi. Car. Flor.
consil. lx. Guagliotus, col. 2. & Domi. consil. xlvj. super isto dubio, col. 2. Verbum autem dederit, ad
donationem inter viuos pertinet. l. senatus. §. donatio. ff. de dona. Cui adde tex. optimum vtriusque
probantem in l. filia legatorum. C. de legat. Hæc penē Soci. quem sequitur Bartho. Chasse. consil.
liij. ex facto hic antē deducto, col. §. versi. decimotertio facit. & iterum col. ii. versi. decimotertio
pro hac opinio. & col. 17. versi. decimotertio nō obstat. Quibus adde Bal. qui & d. l. generaliter. §.
cum autem, dicit etiam & loqui & obtinere in donationibus, in d. c. in præsentia, col. 4. versic. sed
certē testator, in illis verbis, plus dico quod idem videtur, extrā de proba. vbi & ad hoc allegat §.
sed hoc præsent, in auth. de sanctis episc. Sed contrarium nuncupatim in donatione causa mor-
tis scribit Paul. Cast. in l. si cui mortis. ff. de dona. cau. mort. Id quod dicit not. & perpetuū menti
tenendum. Idque voluisse gl. in d. l. j. C. de dona. cau. mort. quæ tamen potius contrarium videtur
voluisse, si folerter inspicatur.

De eadem re.

*Verbum reli-
quent, ad vlti-
mas volunta-
tes referta-
tur.*

*At verbū den-
derit, ad dona-
tionem inter
viuos perti-
net.*

166 Scio autem Barb. in repe. l. cum acutissimi, col. 9. versi. secundo considero. C. de fideicom. & rur-
sum consil. xxvij. clementissimi Dei, col. 2. versi. nec obstat, quod dicitur, lib. ij. illud in dubium re-
uocasse, vtrum ea l. quæ loquitur in filio & nepote, habeat locum in filio fratris, concluditque ha-
bere locū, cum, per multa alia, tum verō maximē, quod filius fratris etiā nepos dicitur, in quo ea
l. obtrinet. quæ res admodū ridicula est, cum ea nepotis significatio (pro filio fratris) recens sit, &
nunquā iure consulti cognita, sed nec imperatoribus quidē, quorū leges in C. habemus, de quo
latē & nos diximus in nostris consuetudinū cōmentariis, tit. xvij. §. iij. in gl. iij. Et quia etiā si ea l.
non habet locū in fratribus, vt non habet, sicuti statim dicemus, multo minūs in corū filiis, ar. l. si
viua. C. de bon. mater. cū simil. Et etiā Barb. ipsum nūcupatim reprehendit Soci. in d. l. cum auus,

*Nepotis signi-
ficatio pro fi-
lio fratris, rea-
ctus.*

col.1.2. & 3. 1 & Philip. Dec. consi. ccccxxxix. Phil. col. vlti.) & Bartho. Chasse. consi. lxx. ex. f. 20, col. 2. vers. eo etiam maxime & subobscure D. Guil. Bened. in repe. ca. Raynutius, in verbo, si absque liberis moreretur, le j. nu. 3. extra de testa. Et id quidem non iniuria, quādo & communi nostrorum calculo, d. l. & similes non habeant locum in fratre ipso, secundum Iaco. Arret. Cy. Alber. Angel. Rapha. Fulg. Ioan. à monte Sperello. Corn. qui hoc dicit clarissimum, & ceteri recentiores in d. 5. cum autem. Imo. in d. l. cum aus. 1 & in lex facto. 5. si quis rogatus, col. j. ff. ad Treb. Petr. Anch. consi. lxxj. dubia, circa medium.) Pau. Cast. consi. xiiij. si contingat dictam dominā, col. vlt. lib. 1. & Alex. qui adfert concor. cōsi. xxxviiij. visio themate, col. 2. lib. 1. 1 & Cepol. consi. causarum ciuilium, liij. quādam mulier, col. 2. vers. nec obstat. 1 Quorum sententiam optimē fulcit text. in liij. 5. j. ff. de legatis pręstādis. Imō nec in patre matrēve, cui relictum est, ex sententia Bart. Imo. & Socii in d. l. cum aus. eiusdem Imo. & recentiorum, in d. 5. si quis rogatus. Rapha. Fran. Arret. & Iason. in d. 5. cum autem, vel reclamantibus Cy. & Ang. ibi.

¶ Ceterum non illud omiserimus, nihil hic referre vtrum donans suscepit liberos ex vxore quā primū habebat, an ex alia quam postea habuit, vt nuncupatim dicit Bal. hic in casus pōitione. Nam & lex simpliciter dicit, & postea suscepit liberos, nec distinguit ex qua vxore. Ideo nec distinguere debemus. l. de pretio. ff. de publi. in rem actio. & l. j. quod autem. ff. de ale. luf. & al. cū simi. Quinimo potior est ratio liberorum ex alia vxore susceptorum, vt reuocent ex hac l. vt latē diximus suprà in prin. l. num. 100. incip. tertio declarā, & multis sequen. vbi videre poteris. Sed in hac sententia nuncupatim fuit Cardin. Flor. Alex. consi. xx. cum in testamentis, iuncto casu illius consi. in quo loquitur de filio nato ex alia vxore quam postea duxit.

T O T V M.

1
Disiū totum,
quid impor-
tet.

O T V M igitur, id est sine vlla diminutione, vt declarat Bald. aut quisquis est inter cons. illius, consi. iij. factum tale est, quidam nomine Paulutius, col. 2. lib. 5. per tex. in liij. 5. ad filiorum. C. quam. & qui. quarta pars. lib. x. & Pau. Cast. consi. xcij. verba appōita, col. vlt. lib. 1. per l. Maruo. 5. à me. ff. de leg. ij. Nam & qui totum dicit, nihil excludit. l. Iulianus, in prin. & ibi Bar. ff. de leg. ij. & l. hoc articulo. ff. de hered. insti. & l. pediculus. 5. Labeo. ff. de aur. & arg. leg. & c. solita, extra de maio. & obe. & not. gl. in l. a procuratore. C. manda. cum simi. 1 cui consensit D. Paulus ad Hebręos ij. enarrans illud Psa. viij. Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo, inquit quodd dicit omnia, nihil dimisit. 1 Sicut ē diuerso qui totum excludit, nihil non excludit. l. si is qui ducenta. 5. vtrum. ff. de reb. dub. l. vlt. C. de reb. al. non al. & no. Bal. consi. cccxlx. statuto Placentię, col. vlt. lib. 1. Ideo quē Ang. Imo. & Ro. in l. damni, postrema, nam sunt tres in eo. tit. eius initij. 5. cū parietem. ff. de dam. infe. dicunt quōd si maritus promiserit totā dotem restituere solum matrimonio, nō poterit retinere lucrum quod ex statuto ei deferebatur: quamvis secus esset si simpliciter dotē restituere promississet. quod & voluit Ray. Alex. & Iason in l. post dotem. ff. sol. mar. Bal. 1 in l. quod nomine de consi. ob caus. 1 & in l. vlt. C. ad leg. falci. Ang. & Imo. in l. si paronius. ff. de donat. 1 & in l. damni infecti. 5. cum parietem. ff. de dam. infecti. 1 & Alex. qui hāc dicit esse communem opi. consi. v. circa primū dubium, col. vlt. vers. bene facit, lib. ij. & iterum cōsi. cxxxij. super quęstis, col. j. in filib. v. & Phil. Dec. qui & alia quędam similia congerit, cōsi. excv. studendo breuiari, col. 2. in prin. & Fran. Purp. in l. j. col. 21. nu. 130. C. de sum. trin. & Iaso. consi. xc. dubitatur an spectabilis, col. 2. vers. & quia circa, lib. ij. 1 Caro. Rui. consi. lvij. quo ad ea col. 4. nu. 2. lib. 1. & consi. lxxxij. quoniam col. 6. num. 13. lib. 1. & consi. cxlvij. pro decisione, col. 2. nu. 4. lib. ij. & consi. ix. in hac causa, col. pen. nu. 2. 4. eo. lib. iij. 1 Similiter quē si testator iussit totam suam hereditatem ad quēpiam peruenire, impeditur detractio legitima vt Trebelianica, vt voluit Bar. in l. Centurio, col. 7. vers. quid dicemus dubito, & ibi post eū Ang. & Fran. Arret. & ceteri recentiores. ff. de vulg. & pup. subit. cum multis concordant. adductis per Alex. ibi. col. 2. 4. vers. quarta fuit opi. & col. 2. sequen. vers. nota tamen ex verbis. & d. consi. v. col. vlt. vers. circa secundum. vbi & hanc dicit esse cōmunem opi. & respōdet fundamentis & rationibus eorum qui diuersum tenuerūt: de quo tamen vltra eū vide 1 Bal. hoc tenētem consi. cccxcviiij. pręmittendum est. vers. quātō, no. lib. iij. per gl. quā dicit sing. in l. decem. ff. de fideicō. liber. & Ang. cōsi. cxv. hoc est testamentū col. p. vbi & ad hoc dicit sin. tex. in d. l. decē. 1 & Paul. Cast. cōsi. 28. in causa quę vertitur inter Petrū, lib. ij. & cōsi. 77. visa facti narratione, col. 2. lib. ij. Maria. cōsi. 14. sequendo ordinem, col. vlt. vers. quare superest. & Barba. consi. xxij. illud asseram, col. 2. vers. & adduco, lib. 1. & consi. lxxvij. clementissimi Dei, col. 5. vers. pręterea faciat simile, lib. ij. & Ias. consi. 84. omiffa, col. 10. vers. & quidē prima, lib. 1. quę diximus in nostro tracta. de legibus connubial. in gl. 1 j. in verbo *express.* nu. 99. limita quinto & seq. Et tamen vide Rom. contrarium tenentem, consi. 32. visa municipali constitutione, col. vlt. & cōsi. 75. nescio qua ex re per totum, & cōsi. 79. totum fundamentum, etiam per totum, & Franc. Rip. in l. Centurio, nu. 131. ff. de vulg. & pup. 1

2
Vtrum testa-
tore iubente
totam suā he-
reditatem re-
stitui, impedia-
tur detractio.

2
Socius totum
promittens red-
dere.

2

l. serui electione. §. vlt. ff. de leg. j. tamen si testator, legans rem communem ita diceret, totam eam rem lego; tunc non tantum partem suam, sed & alterius legasse censetur, vt per l. si ex toto, in prin. ff. de leg. j. voluerunt Dy. lac. Aret. & Barr. in d. l. serui electione. §. j. & sequitur Phil. Dec. cōsi. lxxix. visis duobus consiliis, col. 2. vers. ad prædicta tamen facit. }

- 3 ¶ Ex quo & illud consequens est, integrum donationem in casu nostræ legis reuocari, cum scilicet donatum est extraneo, id est, alij quàm filio, aut ecclesiæ, vt & nūcupatim voluerit gl. & omnes hic. Alber. Bar. Imo. & Pau. Cast. in l. Titia Scio. §. imperator. ff. de lega. ij. & omnes penè in l. j. & in l. si totas. C. de inoffi. dona. Arch. in c. vlt. xvij. q. iij. Barthol. Brxi. q. lxxvj. quæstio est, quod episcopus fuit. Bald. consi. clxvij. quidam Franciscus tunc carens liberis, col. j. lib. v. & consi. cccxv. punctus, quidam donauit, & in sua margarita, in verbo, donatio, col. 2. lib. v. Signo. cōsi. clxxj. Ser. Antonius, col. pe. Ang. in §. j. col. 3. vers. subsequenter quæro, in authen. de immēsis donationibus in filios factis. Imo. in c. vlt. col. §. versic. iuxta prædicta potest quæri, extrā de dona. & Soci. consi. xcij. testamentū præmissum, col. §. versic. quinto modo respondetur, lib. iij. & quotquot de hac re locuti sunt, nullū enim hæcūsum repeti, qui diuersum scripserit: nec si omnes dicerent, illorū sententia accederet, cum rex hic noster in eā rem sit apertissimus. Ad si filio aut ecclesiæ quis donet, liberi postea suscepti non totum quidem, sed ad debitum vsque bonorum subsidium tantum reuocarent, vt latè diximus supra in verbo, liberis, versic. 7. §. incip. quæro igitur si pater. & versic. 82. verum sunt & multi.

Quomodo reuocetur donatio in casu huius legis.

Et quid si filio aut ecclesiæ donatum sit.

- 4 ¶ Sed & si quis sciens se habere filios, immensam inofficiosamque fecerit donationem, ad legitimam tantum reuocatur, etiam si ea sit inofficiosa re & consilio, vt tradidit Azo, quem secutus est dignus magistro discipulus Accur. in d. l. j. in v. q. & ibi quoque lac. Ra. Ricar. Malum. Guil. Cum. Cyn. Bal. & Pau. Cast. C. de inoffi. dona. per text. in l. si liqueat, eo. ritu. vbi & Accursius ipse idem tenet. & rursum idem Accursius in authen. vnde si parens, & ibi Iaso. in fi. C. de inoffi. testa. Bal. in auth. ex causa, col. 3. versic. item non obstat. C. de liber. præter. vel ex hære. Ange. in dicta authen. de immēsis donationibus in filios factis in prin. col. 1. Pau. Cast. in d. l. Titia Scio. §. imperator. ff. de leg. ij. Franc. Aret. qui hoc latè & subtiliter defendit, consil. xlvij. visis & diligenter ponderatis, col. 2. & seq. Pau. Pic. in repe. l. post contractum, col. 2. ff. de dona.

Inofficiosa donatio si filii, quatenus reuocatur.

- 5 ¶ Verum maior pars nostrorum id minimè recipiunt, sed ita distinguunt, vt si donatio sit inofficiosa re tantum, reuocetur ad legitimam vsque tantum per l. j. & ij. & iij. & l. cum donationibus. C. de inoff. dona. Si re simul, & consilio, eaque sit facta filio, idem, vt scilicet ad legitimam tantum reuocetur, per d. l. j. Quod si extraneo facta sit, totum omnino reuocetur, per l. si libertus. §. pen. ff. de iure patro. Nam si hoc, inquit, obtinet in patrone, vt ibi scribitur, multò quidem magis in extraneo. Hæc fuit sententia Hugo. antiqui glossatoris, quem secuti sunt Dy. Pet. à Bella pertica. Bar. Bal. & Ang. contrarius, Alber. Imo. Com. in d. l. Titia Scio. §. imperator. ff. de lega. ij. Iaco. Bur. Bart. Saly. & Ang. sibi item diuersus, in d. l. j. C. de inoff. dona. Io. And. Colle. Per. Anc. Imo. & Panor. in c. vlti. extra de donat. Iaco. Bel. in dicta authen. vnde si parens. C. de inoffi. testa. Rom. consi. xxvj. pro decisione eorum, in iij. dubio. & consi. xc. vlt. prius donationis instrumentum. Petrus Ferras in titu. forma libel. quo agitur pro donatio. in verbo, irreuocabiler, col. 2. Soc. consi. cxxvj. visum fuit, ante fi. lib. iij. & inter consi. Fran. Curt. scioris, consi. ij. eleganter & subtiliter, in prin. & ipse Curt. in præcedenti omnium suorū primo, col. vlt. vbi hanc dicit esse communem opin. & Ias. consi. cxv. Barthol. col. vlti. lib. i. vbi dicit quod ab hac opin. non auderet consulendo aut iudicando recedere. & consi. cxlj. visa longa, col. pen. versic. concluditur ergo, lib. 4.

Inofficiosa re & consilio, extraneo facta, utrum omnino reuocetur.

- 6 ¶ Si hanc posteriorem sententiam teneas, eam intelliges vt procedat quando fuit donatio facta extraneo nulla re liberis relicta. At si filio facta sit, aut etiam extraneo, aliquo dato liberis, tunc indiscriminatim reuocatur ad legitimā tantum, per tex. quantum ad primum pertinet, in d. l. si liqueat. C. de inoffi. donat. & quantum ad secundum in l. j. & l. vlt. C. eo. tit. & l. omnimodo, & l. sci. mus. C. de inoffi. testa. & ita in vtroque voluit Bar. in d. l. Titia §. imperator, col. j. ff. de leg. ij. Panor. in d. c. vlti. col. 2. extrā de don. Petrus Ferras quo loco nuper citauimus, & in priori etiam casu voluit Bal. in d. auth. vnde si parens, per tex. ibi, & in d. l. si liqueat.

De eadem re.

- 7 ¶ Quod autem aliās totum dicatur, & quando, & quomodo, quia lex nostra huc totum appellat, copiosè & subtiliter, vt semper aliās, differuit Bal. consi. ccxxv. quādā mulier relicta, col. 2. lib. i. Nam aliud est, inquit, totum integrale, vt fundus, & quicquid aliud in sua integritate cōtinetur. I. eum qui xdes. ff. de vfu. & l. possideri. §. j. ff. de acqui. poss. Aliud est totum numerale, vt decem & viginti. l. si idem cum eodem. ff. de iurisd. om. iudi. & l. vlt. C. de positi. Aliud est totum generale, quod prædicatur, id est verificatur secundum naturam suæ definitionis de qualibet specie sub ea contenta, vel ratione signi quod dicitur vniuersale, siue terminus vniuersalis. Sed apud legistas, vt ipse appellat, magis dicitur generale vel generalis, vel commune appellationis, vt iste terminus animal, secundum Dialecticos: & iste terminus homo, secundum legistas. l. si quid carum. §. inter emptum. ff. de lega. ij. & nor. in l. ij. ff. si cer. per. Denique dicitur totum, id est, totaliter, siue omnimodo. l. ij. §. post obligem. ff. de orig. iur. Hæc Bal. qui & eadem propè scribit in l. qui vsum fructum. ff. de verbo. obli. Quo in loco etiam Bar. & Iacius Ias. col. vlt. multa de toto traididerunt. { Vide tamen ipsum Bar. in l. re coniuncti col. 4. versic. quartò dubitau. ff. de lega. ij. atque etiam ipsum Bal. in l. in rem actio. §. si quis rei. ff. de rei vendi. }

Totum integrale.

Totum numerale.

Totum generale.

Totum id est totaliter siue omnimodo.

Differētia inter totum & omne, & totum & infinitum.

8 *¶* Sed & aliās de significatione huius vocabuli, & quid intersit inter totum & omne, & inter totū & vniuersum, vide tex. in l. Lucius Titius, cum gl. in verbo, hæreditati, & ibi Bal. ff. de leg. i. & in l. Titia, & ibi Alex. ff. ad leg. Falc. & in l. recte. ff. de verb. signi. & gl. in l. i. vñs. §. pactus ne peteret, in verbo, ipso iure, & ibi Bar. col. 2. & Iason. col. 4. vers. aduerte etiam. ff. de pact. & gl. in procemio ff. in prin. & ibi etiam Bar. col. j. Alberi. Parpa. & Hiero. Cagnolum, & gl. in l. nihil aliud. ff. de verb. signi. & glo. in §. j. in verbo, totorum, & ibi Ioan. Fab. Instit. pro socio. & Bar. in l. Moschis, in prin. ff. de iure fidei. & in l. j. vñi. & ibi Aqueñ. ff. de verb. obl. Fab. & Ang. Aret. in §. restituta. Instit. de fideicō. liber. i. Lucam Pen. in l. si quis procuratorem, col. j. in verbo, totus. C. de decur. lib. x. Stepha. Phedericus in suo opere, de legum interpretatione, parte prima, char. ij. versiculo sed notandum quod totum i. & Rapha. Co. consi. xxxiii. pater vxori, post prin. Petr. Besu. & Iason. in l. iij. §. filius. ff. de liber. & posthu. & in l. iij. col. j. C. de hæred. instit. i. Franc. Aret. in l. Centurio, & ibi Lancel. Galian. nu. 355. ff. de vulg. & pup. substa. i. & Phil. Dec. in l. omnia, in j. no. ff. si cer. pet. & ex externis scriptoribus Cornelium Nepotem in libello de nominum verborumque differentiis, & Nonium Marcellum in dictionum differentiis, & Seruium in primo lib. Aeneidis enarrantem illud:

Hos tota armenta sequuntur.

Et iterum in 4. super illum locum:

Et contritu calum omne ciebo.

9 *¶* Denique Ioan. Mo. in extrauagan. vnam sanctam, in verbo, sponso, de maio. & obed. tradit ex Philosophi sententia, totum & perfectum idem esse, vel proximum secundum naturam. Nam illud est perfectū, quod totum habet, & nihil ei deficit: & etiā illud totum est, quod omnia habet. Locus autem Aristotelis, ne tu ignores, est in primo lib. de celo & mundo, & iterum lib. i. Metaphy. De aduerbio autem totaliter, quod à barbaris nostris exprimitur ex toto, vide gl. in c. cupien tes. §. ceterum; in verbo, totaliter, & ibi Ioā. Mo. Archi. Ioan. And. Domi. & Phil. Franc. de elec. lib. vj. & Soci. consi. cclxvj. col. 16. vers. secundo etiam eadem conclusio libij.

Q V I C Q V I D.

Dictio quicquid, quid significat.

T hæc dictio quoque est latæ significationis, omnia scilicet comprehendens vel minutissima quæque, vt nihil omnino reliqui faciat, etiam si ea dictio, totum, non fuisset apposita. Hanc enim vim esse huius dictionis, i vt aperte voluit Donatus enarrans illud Terentij in Hecyra:

Quicquid est quod reliquit, profuit.

Ad paruitatem (inquit) refertur, vt illud:

At enim id mihi satis est, quod est de me opinionis, quicquid est.

Dictio quicquid, & quicquid, eandem vim habent.

Et non obscure vult Guil. à monte Laud. in extrauag. suscepti regiminis, in verbo, & si quicquā, tit. ne sede vacan. vbi loquens de dictione quicquam, dicit nihil excipi, quantumque modicum fuerit: & allegat c. quia sepe, de elec. lib. vj. quod loquitur per hanc nostram dictionem quicquid, dum scribitur, quicquid de bonis perceperint. Tanquā scilicet vtraque dictio, & quicquā, & quicquid, eandem vim habeant, omnia scilicet quantumlibet modica cōprehendentes. i de quo & nos diximus supra in verbo, omnia vel partem aliquā, nu. 17. i Nam etiam gl. in d. c. quia sepe, dicit, omnia in casu, d. c. vsque ad i ouum restituenda. i quā sequuntur Archi. Domi. & Phil. Franc. Et huc pertinet tex. in l. Mauio. §. j. ff. de leg. ij. vbi si ita legatum sit, quicquid ad eum dotis nomine peruenerit, tota dos sine ratione deducionis impensarū mulieri debetur, licet aliud esset si simpliciter dos legaretur, per l. j. in prin. & l. iij. etiā in prin. ff. de dot. præleg. Id enim est propter illā dictionem quicquid, vt expressim scribitur in d. l. Mauio. §. j. quē ibi ad hoc expendunt gl. Dy. Bar. & alij. & Alex. qui illum dicit no. consi. cxxxij. super quæstis, col. j. lib. v. & Iason qui & illū quoque citat pro no. in l. post dotem, col. 9. vers. vltimū adde. ff. sol. mar. Sed & ita illum allegat Bal. in l. quod nomine, col. 2. vers. sed quid si ex consuetudine. ff. de condi. indeb. vt ex eo possis intelligere, hæc dictionem esse eius significationis, vt idē denotet ac si dixeris integraliter, vt ipse loquitur. i Allegat item in id tex. Lucas Pen. in l. j. col. j. C. pub. licti. lib. xvj. vt scilicet sit signū vniuersale distributiuum omnia comprehendens. ad quod etiā citat l. iij. §. nonnunquam. ff. de vsur. & l. quicquid, in prin. ff. de verb. obl. vnde vt subdit, est signū effectum, nihil excipiens, an saltem maiorem partem omnium comprehendens. c. quod die, in fl. lxxv. dist. vbi gl. affert. concord. Et eadem propōnit ipse Luc. Pen. in l. j. in omnibus, post medium, C. de cursu publico. lib. xij. vbi & pro priore dicto allegat legem Lucius. §. hæredum, & §. seq. ff. ad Trebel.

Dictio quicquid, est præcise vniuersalis.

1 *¶* Sed & his adde text. in l. cum virū, ibi, quicquid ex hæreditate, & c. C. de fidei. & ibi Bar. & alios, inter quos Bal. col. 2. in ij. opposi. dicit ex eo tex. hanc dictionem, quicquid, esse præcise vniuersalem, quem refert & sequitur Phil. Dec. consi. cxxxix. an detur restitutio, col. 2. vers. secundo nā cum, vbi etiam ad hoc allegat text. in l. in fideicommissio, §. cum Pollidius. ff. de vsur. & in c. cum causa, in fidei. offic. deleg. & in c. vlti. de rerum permu. & idem quoque voluit Ludo. Gozad. consi. viij. in hac causa, col. §. nu. 24. vide Bal. in d. §. nonnunquam, & Franc. Aret. in l. lex Cornelia. ff. de vulg. & pup. & Bar. in l. quæ omnia, §. planē. ff. de procur. Bal. in c. j. col. 9. vers. ceterum Oldra. quærit, titu. de capi. qui curiam vend,

¶ Est

3 ¶ Est autem & alia huius dictionis natura, quam prætermittere nolimus, ut scilicet iuncta verbo futuri temporis faciat conditionem, per tex. in l. qui Romæ. §. Augurius. ff. de verbo. obli. quem ad hoc expendit & dicit no. Iaf. in l. Stichum qui meus erat, col. j. vers. secundo amplia. ff. de leg. j.

Et iuncta verbo futuri temporis, facit conditionem.

REVERTATUR.

1 **I** Pfo iure, dicit Accursius: ex hoc inferens, quod donator poterit rem ipsam donatā, natis liberis, vendicare, tanquam ipso iure dominus effectus, vel possessionem ipsius condicere. Sequuntur Bar. Alex. Io. Fab. Bal. in vtraque lect. Saly. & Ang. hic & idem voluerunt Cy. Bar. Ang. Saly. Raph. & Pau. Cast. in l. si totas, C. de inoff. dona. Barr. in l. j. col. vlti. & ibi quoque Saly. col. pen. vers. quæro sextò, eo. titu. Oldra. consi. cccxxvij. cum mulier donatrix, in princ. Barto. in l. Titia Seio. §. Imperator, colum. 2. vers. quærit glos. & iterum vers. quæro vtrum quærit lex, & ibi quoque Bal. Imo. & Pau. Castr. ff. de lega. ij. Bart. dum hanc lallegat, in l. quisquis, & ibi Ioan. Plat. in fin. C. de om. agr. defer. lib. xj. Bald. consi. clxvij. quidam Franciscus tunc carens liberis, col. j. lib. v. & consi. ccxv. punctus, quidam donauit, eo. lib. v. Imo. in c. vlti. colum. 6. vers. cu. in ead. glo. ij. in fi. & ibi etiam Panor. col. 2. & sequen. extra, de donat. Paul. Cast. consi. 435. super hoc puncto, in princ. lib. ij. Pet. Ferrar. in tit. forma libelli quo agit. pro dona. in verbo, irrevocabiliter, col. 3. vers. sed nunquid est necesse. Nicol. Mil. in suo reperto. in verbo, donatio facta extraneo. Alex. consi. lxxj. consideratis his, paulò post princ. lib. iij. Corne. consi. xv. ex quo dictus Franciscus, colum. 5. lib. 1. & consi. clxxvj. in præsentī consultatione, col. vlti. lib. ij. & consi. iij. dubia satis, col. j. lib. iij. & consi. xj. in præsentī, col. 9. vers. confert ad prædicta, & iterum col. 11. post prin. eod. lib. iij. & consi. xxx. lib. iij. Franci. Aret. in l. Centurio, paulò ante fi. & ibi Iaf. col. penul. ff. de vulga. & pupil. & consi. xcij. viso legato, col. 3. Franci. Curt. senior consi. j. col. vlti. vers. capio secundū passum. Guid. Pap. sing. cccxxxix. in prin. & Dec. cccxij. reuocatio, col. 2. vers. an reuocatio. Soci. consi. xxxix. in questione quæ vertitur, col. pen. vers. postmodò possunt, lib. iij. & consi. xcij. testamentum præmissum, col. 5. vers. quinto modo responderetur, lib. iij. & Iaf. in l. cum acutissimi, col. j. vers. eodem modo si quis. C. de fideicom. & consi. clxxj. viso instrumento, col. j. lib. iij. Fortu. Garcia in libro de vltimo fine iuris, char. xvj. vers. item probatur ex affectio- ne, & aliis sequentibus. & Steph. Bertr. consi. cxcij. viso casu, col. 2. lib. ij.

Donator natis liberis, re donatam ipso iure uedicat, vel possessionem nec condicit.

2 ¶ Ex quo & illud sequitur, quod si in donatione fuerit appositum constitutum, ex quo transfer- tur vera possessio, per l. certè. §. j. ff. de præca. & no. Bar. in l. ab emptione. ff. de pact. cū multis con- cordan. à me nuncupatim citatis in t. meo libello, de constituto, in prima ampliatione. } Tamen natis liberis huiusmodi constitutum ipso iure resoluitur, ac reuocatur, quemadmodū & donatio principalis, reditque confestim possessio in donationē, ut expressè in hoc casu no. consuluit Phil. Deci. consi. cccxlvi. pro declaratione, ad fin. motus, quia aliās constitutū sequitur naturā eius actus in quo apponitur, ex sententia Bal. in l. lex testamento, ad fi. C. de fideic. & in c. ij. titu. de feud. dat. in vic. leg. cōmissum multis aliis concord. quos & ego tibi congesi in dicto tractatu constituti, in septima limitatione. } inter quos cōpries Pau. Cast. consi. xi. vera sunt, col. j. lib. j. vbi dicit, quod sublatō principali contractu, censetur & sublatum constitutum in eo appositum. Nam vt dicit idem Paul. in l. j. §. i. vir. ff. de acquir. poss. huiusmodi possessio à iure transfertur, & à iure pariter potest annullari. Subdit autem Deci. aliud esse in possessione reali, quæ in facto consistit, per d. §. si vir. Et idem in eadem specie consuluit Carol. Ruin. consi. clxxij. quæritur primo, in ij. eodemq; vlt. dubio, lib. j. & Hieronymus Gratus consi. 50. reuerendissime, col. antepen. vers. & vltra supra dicta, lib. 1.

Et quid si in donatione appositum fuerit constitutū.

3 ¶ Et quod dictum est donationem hic reuocari ipso iure, procedit etiam in donatione facta vni ex liberis, quæ non tota quidem reuocatur susceptis postea aliis liberis, sed vsque ad legitimum bonorum subsidium tantum, per l. si totas, C. de inoff. dona. & latè diximus supra in verbo liberis, vers. 75. incip. quæro igitur si pater quispiam, sed ea tamen reuocatio fit intra ipso iure, vt vo- luerunt Bar. & Pau. Cast. in ea ipsa l. si totas. Bal. in l. Titia Seio. §. Imperator. ff. de leg. iij.

Etia si facta sit uni ex li- beris.

4 ¶ At reuocatio donationis, quæ fit per liberis iam tempore donationis natos, & à patre quidem non ignoratos, aut etiam à postea susceptis, sed de quibus pater, cum donauit, cogitabat, & ita nō fit ex hac l. quando illi istis casibus nō sit locus, vt supra alibi abunde diximus, sed fit, quoniam donatio est inofficiosa, certè non fit ipso iure, sed opus est querela, per l. j. & ibi not. C. eo. titu. de inoff. testa. & voluerunt omnes in d. l. si totas.

In quibus ca- sibus donatio nō reuocatur ipso iure.

5 ¶ Sed quod ad priores illos casus pertinet, non omnino in cōfesso est, quod in casu nostræ legis, & d. l. si totas, donatio reuocetur ipso iure. Quin contrarium in vtroque tenuit gl. libi cōtraria, in d. l. si totas, expendens hoc verbū, reuertatur, quod videlicet est futuri tēporis, & ideo feren- dam sententiā non latam demonstrat, vt postea latè dicemus, & Barba. in c. vlt. col. pe. vers. fit, quoniam donatio est inofficiosa, certè non fit ipso iure, sed opus est querela, per l. j. & ibi not. C. eo. titu. de inoff. testa. & voluerunt omnes in d. l. si totas.

Verba futuri tēporis feren- dam sententiā demonstrant, non latam.

Verbum dire- ctum.

penul. ff. de vulg. & pup. substi. & in leam quam, ad fi. C. de fidei. & confi. iij. quod repetitum est confi. clxxxij. Titius condidit testamentum, col. 2. & confi. xij. ex facto proposito, col. 3. vers. restat de secundo, & confi. lvj. Bart. fecit testamentum, col. j. & Bal. in rubr. C. de impub. & aliis substi. & in l. vlt. col. 4. vers. nunc aliqua. C. de sacro. eccle. & in l. ex parte. ff. de acqui. hære. { & in l. si quis ita. ff. de usufruct. } & confi. clxxxj. quidam nomine A. col. 2. vers. si secundo pratermittendum, lib. iij. & confi. cccxvj. factū sic se habet, col. 2. lib. vj. & omnes propē in c. si pater, de testa. libr. vj. cum simi. Ideoque cum verba directa dispositionem directam faciant, obliqua verò fideicommissaria ex omniū sententia: ceterū etiam id quod per fideicommissum competit, nō ipso iure cōpetit. l. si servus, & ibi doc. C. de fidei. liber. & l. quærebat. ff. de milit. testa. ibi, apparet cum non ipso iure valere voluisse, sed per fideicommissum. Indeque huiusmodi fideicommissaria substitutio, quæ scilicet directa non est, precaria dicitur, in dicta l. quærebat. ff. de milita. testamen. { & in l. cū proponas filios. C. de pact. sicut alibi voluntas precaria in causam scilicet fideicommissi, in l. cū proponeretur. ff. de leg. ij. & l. non idcirco. C. de codic. } & verba obliqua dicuntur etiam precaria. l. cohæredi. §. cū filiæ, & ibi Dy. & Bal. ff. de vulg. & pup. substi. & l. ij. & iterum l. iij. C. de codi. & l. a patre, vbi Phil. Dec. notat in prin. C. de collat. & l. ij. in prin. C. cōmu. de leg. vbi id optimē declaratur. } & l. si servus. C. de fidei. com. liber.

Verbum obli-
quum.

Precaria sub-
stitutio.
Precaria vo-
luntas.
Precaria uer-
ba.

Verbum re-
uertatur, com-
mune est.

De eadem re.

De eadem re.

Dictio liberè,
est late sen-
tentia.

¶ Est autem hoc verbum, reuertatur, cōmune, scilicet directum & obliquum, secundum Pet. Iaco. in sua practica, tit. de verbis obliquis, col. j. Bar. in d. l. Centurio, col. vlti. motum ex glo. in l. j. in fin. magnæ gl. ff. de donat. & argu. l. Lucius. §. tres hæredes. ff. ad Treb. & sequitur Franc. Arct. in eal. Centurio, col. vlt. & ibi quoque Iason col. etiam vlti. & Lancel. Gal. in repet. char. pen. in xij. conclusione, & voluit etiam Bal. in d. l. vlti. C. de sacro. eccle. & in tracta. substi. col. vlti. Ange. hic, & in d. l. j. in fi. ff. de donatio. lmo. in c. Raynurius, char. pen. vers. ostendit, extr. de testa. Rapha. Co. cōfi. cxliij. Antonius Benedi. in secundo dubio Pau. Cast. confi. cccxij. mater ista, post prin. lib. 1. Corn. in l. precibus, col. 17. vers. verba autem communia. C. de impub. & ali. substi. & confi. clij. in hac consultatione, col. 4. vers. per verba reuertatur, lib. ij. Ang. Arct. in §. extraneo, col. 2. Instit. de pup. substi. & Stepha. Bertr. confi. ccxj. viso consultationis themate, nu. 7. lib. ij. Guid. Pap. confi. xcvi. casus sub nominibus, in quinto dubio, circa medium.

¶ Quin Io. And. in d. c. si pater, de testa. lib. vj. constanter tenuit semper esse directū, per tex. in no-stra l. & cum sequitur { ibi Arnaldus à Solerio in repe. col. 4. & iterum v. } Domi. ibi in prin. col. vlt. Cuius etiam opi. videntur esse Bar. & Io. Plar. in d. l. quisquis. C. de om. ag. deser. lib. xj. dū sim pliciter dicunt, quod denotat translationē dominij ipso iure, per illum tex. & etiam Ang. qui idē dicit in §. j. per illum tex. in auth. de resti. & ea quæ par. in prin. Bal. qui ob id dicit significare ipso iure, in hac l. in fi. j. l. e. { & in auth. quod mater, nu. 3. C. hoc eo. tit. } & Anro. Corfe. in suis fin. in verbo, reuertatur. Et bene facit tex. si soletter inspiciatur, in c. j. extr. de schisma.

¶ Tamen quodd sit etiam obliquum, & significans quodd per manū alterius res retradatur, est tex. in l. iij. vbi hoc no. Bar. { & Saly. } C. de pact. inter empt. & vendi. fac. & id etiam { afferit Cy. in l. j. eo. tit. & Rapha. } Co. dicto conf. cxliij. per illum tex. & confi. xcvi. sub nominibus, in quinto dubio, vbi nihil allegat. Et Fab. à monte Sancti Sauini, in tracta. de empt. & vendi. in vij. q. prin. col. 5. vers. secundo quæro. Sed & illius tex. autoritate subnixus Signo. confi. cxxxj. factū sic se habet, col. vlt. negat expressum hoc verbū habere vim late sententiæ: Quod etiam voluit Saly. in l. si totas. C. de inoffi. dona. dum scribit verbum reuertitur, quo ea l. vitur, significare ipso iure, quia est præsentis temporis: tanquam fecus esset in futuro tempore. Et in hanc partem est gl. in d. l. j. in verbo, mortis causa donatio, in fi. ff. de dona. cū dicit quodd id verbum non habet eā vim, vbi posuit agi rei vendicationis, sed tantum personali, quasi scilicet res non transeat ipso iure. Ex quo etiam negant Bart. Ang. Roma. & Pau. Cast. ibi, in fi. hoc verbum esse directum, & sequitur Franc. Curt. senior confi. xij. Lucius Titius, col. vlt. & idem voluit Bal. dum eā gl. allegat, in l. traditionibus, col. vlt. C. de pactis. Pau. Cast. post Cy. in l. j. in duobus locis, & iterum in l. eum te, ad fi. C. de pact. inter empt. & vendi. fac. { & idem Pau. post Guil. Cu. in l. ab emptione, col. 3. vers. a de dicit. ff. de pact. } & aperit inuit idem Pau. confi. lxxvij. in casu præsentis puto si dicendum, post prin. lib. ij. dum dicit quodd dictio, reuertus, denotat ipso iure, quia est præterit temporis: tanquā si futuri esset, non eam vim haberet. Et idem quoque expressius voluit Aegid. Bellamera confi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. 5. vers. his præmissis, Barb. confi. xj. illud afferam, col. 9. vers. modo in casu nostro, lib. ij. & Guid. Pap. sing. 657. licet verba. Iason confi. cxxj. inter quo sdam, col. 8. vers. item habet caput, lib. ij. & Phil. Dec. in l. traditionibus, col. 3. vers. secunda conclusio. C. de pact. & Franc. Curt. iunior in l. traditionibus, col. 3. nu. 22. C. de pact. Et hanc quoque partem sultit tex. in c. j. ibi, liberè ad dominum reuertatur, extra de vsur. & similis text. in c. vbi periculum. §. quodd si præmissa, de elect. col. lib. vj. & in c. si beneficia, de præben. col. libr. in cap. felices, vers. si qua verò, de pœnis, col. lib. vj. & in cle. j. vers. à feudis, eo. tit. & in c. imperiali, in §. callidis, tit. de probi. feud. ali. per Fed. nam illa dictio liberè, est late sententiæ, vt postea dicemus: ideo si verbum liberè per se fuisset late sententiæ, frustra addita fuisset illa dictio, liberè.

¶ Porro Corne. dicto conf. xv. col. 3. lib. 1. hanc rem animaduertens dicit, quodd d. l. si totas, quæ loquitur in eadem materia, vitur verbo præsentis temporis, dum dicit reuertitur, quod quidem præsens tempus haud dubie est late sententiæ, vt postea late dicemus. Et licet l. nostra loquatur per

per verbum reuertatur, tamen est aduertendum, inquit, quod potest esse & presentis temporis modi imperatiui, & modi subiunctiui, atque etiā futuri tēporis modi optatiui. Ideo interpretanda est, vt sit presentis temporis, & significet ipso iure, vt scilicet consentiar cum d. l. si totas, quæ, vt diximus, loquitur in eadem materia. Et quamuis aliās in dubio debeat sumi interpretatio, vt fiat priuatio per sententiam, non ipso iure: tamen in ista priuatione, quæ fauorabilis est, secus est, arg. c. odia, de reg. iur. lib. vi. cum similit. de quo & tu vide quæ dicam infra nu. 252. inc. hæc autem quæ diximus. Vel, vt hoc illi addam, illud non procedit, quando per alia iura constaret rem fieri ipso iure, vt dicemus infra versu lxxij. incip. xij. fallit.

*In dubio de-
bet sumi in-
terpretatio,
ut priuatio
fiat per sen-
tentiam, non
ipso iure.*

10 ¶ Fuerunt tamen qui dixerunt donationem hic certē reuocari ipso iure, sed ita demum tantum, si pater id velit, vt retulit Alber. hic. Et in hac quidem sententia videtur fuisse Bal. in l. i. col. vlti. C. de inoff. dona. cūm dicit requiri declarationem voluntatis ipsius patris, vel itne donationē reuocari, an nolit, arg. no. in l. ij. ff. si ager vestrū. vel emphy. Quo in loco Bar. dicit per text. & gl. ibi, emphyteutam propter non solutam pensionem, aut etiā per alienationem factā irrequisito domino, tum demū, cadere emphyteusi, si dominus velit: quod dicit esse multū notandum, & menti tenendū. De qua re est melior atq; expressior tex. quē & ipse Bar. adducat, in l. ij. in verbo, volenti. & ibi gl. & iterum in illis verbis, sed omnimodo eum dominus, si voluerit, repellēdo, & ibi etiam idem Bar. Bal. Ang. Saly. & recentiores. C. de iure emphy. & in §. scire autem, in verbo, volentibus, in authen. de non ali. Et hoc quoque voluit ipse Saly. in l. vlt. col. pe. versu. quæro an ipso iure, eo. tit. Spec. tit. de locat. §. nunc aliqua, versu. (xij. & ibi Bal. & iterū versu.) xlvij. Bar. in l. ij. circa medium. ff. de exceptio. rei iud. idem Bar. & Bal. in authen. qui rem, ille in prin. alter ad fi. C. de sacro- san. eccl. & ipse Bart. consil. lxxxj. Martinus forniconis, col. 2. & ipse Bald. in l. ius consequenter. §. ff. famil. heretic. & in l. Mzuius, §. j. in viij. oppo. post Dyn. ibi. ff. de legat. ij. & in l. cūm seruum, col. 2. C. de ser. fugit. & consil. cclxxxix. factum tale est A. ante fin. lib. v. & consil. seq. ista inuestitura. ¶ Saly. in l. lex vestrū, per illum tex. in fi. ff. de pigno. Ang. in §. si verō, versu. sed pone, in auth. de non ali. Anto. consil. xxij. visis punctis, col. j. verū. puto tamen. Dom. in c. licet canon. §. iis etiam, paulō ante fi. de elec. lib. vj. Panor. consil. lxxvj. in causa quæ vertitur, col. 2. versu. sed his non ob- st. lib. ij. Imo. in repe. c. vlt. col. 2. §. versu. & adde an per illa, de præscri. & in c. ij. col. 7. de feud. & in c. potuit. col. 12. versu. sed contra, de loca. & in c. vlt. col. 7. versu. secundò potest obici, de dona. Card. Flor. consil. cv. super præmisso casu, col. 2. versu. confirmatur & aliter. & iterum col. 7. versu. ad illud de emphyteuta. Rapha. Co. consil. clxiiij. prælati certæ ecclesiæ, colum. 3. Fran. Arret. & Iason in l. si mihi & Tizio in prin. vtque col. vlti. ff. de verbo. oblig. & Alex. consil. ciiij. videtur prima consi- deratione, col. vlti. versu. præterea etiam quando, lib. i. & consil. clxxij. viso themate & scriptis, colum. vlti. lib. ij. quod reperitur in consil. xcj. lib. iij. & idem Alex. (consil. vj. circa processum causæ ver- tentis, col. pen. multis in locis, lib. iij. &) consil. cvj. magnifice prator, col. 4. versu. item in casu po- sito, eo. lib. iij. & consil. cvj. viso themate & instrumentis, col. 2. versu. nec prædictis ob- st. lib. iij. & consil. cxij. viso & diligenter considerato, col. 2. versu. secundò fortificatur, eo. lib. iij. & consil. cxxvij. viso instrumentum, col. vlt. lib. v. & consil. xxvij. viso themate, col. 2. versu. quantum autē ad secundū, lib. vj. & consil. cl. in causa appellationis, col. 4. versu. nec huic habet ob- stare, lib. vj. & Corn. consil. cxv. licet in consultatione, col. j. & ij. lib. i. vbi & hoc respōdit ob- tinere etiam si expresse pa- ctum sit, vt res ipso facto cadat in commissum. (& consil. clxvj. quatuor, col. 3. versu. quia pena amissionis, lib. ij.) Cepola causarum ciuiliū cōs. xxv. ex questione prædicta, col. 2. versu. & ira tenet, & col. seq. versu. nec ob- st. etiam, & iterum sequen. versu. circa tertium. Soci. consil. ccvij. visis actis, col. 3. lib. ij. & Guad. Pap. consil. cxcij. ex facti narratione, in primo dubio, in fin. & Cardi. Alex. in c. j. col. 2. tit. quæ fuit pri. cau. bene amit. (Soc. cōs. lxxxij. in causa, col. 2. versu. & illud quod dicitur, lib. iij.) & Phil. Dec. in auth. qui rem, col. 3. versu. tertio principaliter. C. de sacro. eccl. & in rub. C. de sacro. san. eccl. paulō ante fi. & consil. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. 2. & cōs. cxlvj. cuius superscriptio incipit, dubia de quibus, col. 3. versu. vltimò non ob- st. & versu. secundò quia etiam, & cōs. clxxxv. in causa istorum, col. 5. versu. sed breuiter. & consil. ccvj. quæ- ritur an diuisio, col. vlti. & consil. ccclij. visa instructione, col. vlti. versu. non ob- st. etiam & Iason in l. omnimodo, in fi. C. de inoff. testa. & in l. i. infulam, col. 7. versu. quare vltra Bart. eo. titu. cum aliis concord. adductis per eundem Iason. in d. l. ij. col. 2. C. de iur. emphy. sed hic multos videbis, quos ipse prætermiserat.

*Quomodo re-
uocetur dona-
tio in hac l.
ipso iure.
Et cadat em-
phyteuta ab
emphyteusi.*

11 ¶ Et idem in feudo quoq; voluit ipse Spe. titu. de feud. §. quoniam, versu. xxvij. Bal. in c. quæ in ecclesiariis, col. pen. versu. quæro, de consti. & in c. j. ibi etiam Mart. Laud. Aluar. & Cardi. Alex. tit. de cap. Corra. & in l. vlt. in fi. infra hoc eo. tit. vbi & illud dicit generalius procedere, vbi- cumq; aliquid ipso iure reuertitur ad dominū, vt semper intelligatur, si dominus hoc velit & pe- tat, per no. in d. l. ij. ff. si ager vestrū. & idem Bal. in l. j. in vtraq; lectu. C. de reuoc. donatio. & cōs. 31. proponitur quod Petrus, col. 3. (versu. prædicta in feudis, lib. i. quod reperitur consil. ccj. eo. lib. i.) Imo. in c. vlt. col. 7. versu. secundò potest obici, extra de donatio. & in c. ij. extra de feud. & Alex. consil. lxxix. circa primum, col. vlt. lib. i. & cōs. cij. vbi suprā, eo. lib. i. & dicto consil. clxxij. viso the- mate, col. vlt. versu. & expressius, lib. ij. & cōs. xcj. eo. prin. col. etiam vlt. lib. iij. (& dicto consil. xxvij. vbi suprā, lib. vj.) & consil. xcij. perspectis diligenter, col. 6. in fin. v. dubij. lib. vj. Cardi. Alex. in c. j. col. 4. tit. quo tempo. mil. & Ias. qui hoc dicit no. in d. l. ij. col. 2. & iterum col. 6. versu. vltimò contra

*In feudo quo-
modo intelli-
gatur ipso iure
reverti ad do-
minum.*

Et que volun-
tas domini re-
quiratur.

12

Feudum non
fit nouum: si
dominus re-
mittat comissi-
sum ob felon-
niam.

dictum. C. de iur. emphy. & consi. cvij. in presenti consultatione, col. 3. versu. nec obstat si diceretur, lib. iij. Phil. Dec. t. cōsi. cxliij. quoniam ex facto, col. vlti. versu. praterea etiam si ipso iure. & dicto consi. clxxxv. & dicto consi. cvj. quaritur an diuisio, col. vlt. & cōsi. cccxij. vifo puncto, col. vlt. & in dicta rubr. de secun. nup. in fin. & Guido Pap. consi. cxci. ex facti narratione, col. 2. & D. Guil. Bened. in repe. ca. Raynurius, in verbo, in eodem testamento relinquens, le j. nu. 88. & seq. extr. de testa. Et sufficit, ne illud ignores, hanc voluntatem domini esse tactam, vt videre licet ex iis que tradit Panorm. dicto consi. lxxvij. col. j. & ij. lib. ij. & expressius Anto. in dicto consi. xxij. vbi supra & Alexander dicto consi. cvj. col. 2. versu. nec obstat si dicatur, iunctis præcedentibus, lib. iij. & Phil. Dec. dicto consi. cxlvj. vbi supra, & iterum col. 4. versu. non obstat secundò, Iason in l. posthumo, col. 6. versu. pro ista op. C. de bon. poss. contr. tabu.

¶ Ex iis autem que dicta sunt, illud fit, quòd si dominus nolit feudum paternum vel auitu esse commissum ob feloniam, vt appellant, in se commissam, & ita eam vassallo condonet siue remittat, non per hoc censetur feudum nouum, siue de nouo concessum, quamuis eo iam ipso iure ceciderat: sed manet, vt erat, antiquum, vt voluit gl. in l. quod dicitur necessarias, ad fin. prin. in verbo, creuiss, & ibi Bar. etiam ad fi. & latius Alber. ff. de impen. in reb. dota. fact. & gl. in l. peculiu. §. si ære, & ibi t. Bar. Bal. & Pau. Cast. ff. de pecu. & in c. imperiale. §. in super, in verbo, priuatur, titu. de prohib. feud. ali. per Fed. t. And. l. fter.) Iaco. Bel. Aluar. Card. Alex. & alij in c. tit. de vass. decre. æta. Per. l. ac. tit. de cau. ex quib. feud. amit. col. 6. versu. ex prædictis causis. Bal. in l. ij. xv. q. ff. de rer. diuisi. & in c. j. §. hoc quoq. tit. de succes. feud. & cōsi. cel. ad euidentiã, ante fi. lib. ij. t. & in additio. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, versu. xxij. Imo. in d. c. ij. col. vlt. de feud. Pau. Cast. consi. ccccxv. ponitur in facto, col. 2. versu. secundò videndum est, lib. ij. Io. Plat. in l. sancimus, versum facit ad aliam questionem. C. de consul. lib. xij. Alex. consi. xxx. quoniam omne datum, col. 2. lib. i.) Frã. Aret. in l. filio quem pater, in fi. prin. per illum rex. ff. de libe. & posth. idem Aret. Alex. & Ias. in d. l. si mihi & Titio. Alex. quidem col. 5. alij col. vlti. ff. de verbo. obli. Quoniam, vt ibi dicunt Aret. & Ias. si dominus remittit, non dicitur vassallus iure decidisse, cum non nisi volente domino cadat, quamuis ipso iure cadat: & ideo nõ potest censeri nouu feudum. & t. Card. Alex. in prælud. feud. in vj. diuisio.) Bar. à Scarampis inter consilia Albe. Bru. consi. cxij. casus super quo, col. vlti. & iterum col. seq. venerabilis dominus, post princ. De quo tamen vide Bald. in d. c. imperiale. §. in super, col. vlt. & Card. Alex. in d. vj. diuisione feud. t. & Alex. consi. xxxij. visis & pòderatis, col. 2. versu. hoc comprobatur, lib. v. & remissiue per nos in tracta. retractuum, titu. j. §. xxxij. gl. j. nu. 29. quid autem de fundo.)

13

Vtrum testa-
mentum ratio-
ne præteriti-
onis sit nul-
lum, ita demum
si præteritus
dicat, & pe-
tat.

¶ Simile est autem, quod videmus testamentum ratione præteritionis ita demum tantum esse nul-
lum, si præteritus ipse dicat, & petat. nõ aliàs. l. filio præterito, & ibi gl. & omnes. ff. de iniust. testa. & l. maximu. §. sancimus. C. de liber. præter. & voluit etiã gl. in l. sancimus, in prin. C. de inof. testa. & in l. si pater, in gl. vlt. in fi. C. de insti. & substi. & in Lis qui in potestate, in prin. ff. de lega. præst. & in l. si duo, etiam in prin. co. tit. Spe. vbi supra. Dyn. in l. Gallus, in prin. in magna dist. ff. de libe. & posthu. Bal. in l. ij. C. de hære. institu. & in l. si constar, post prin. C. de compen. & dicto consi. cccv. lib. 2. vbi supra, & consi. xcix. factum tale est Nicolaus, col. 2. lib. ij. consi. cccxcij. ad euidentiã, in princip. co. lib. ij. & consi. cccclxxvj. quidam M. decessit, col. j. lib. v. & Signor. consi. cliij. verum est, col. 2. versu. circa secundum. & consi. clxxj. Ser. Antonius, col. penul. versu. citem esto. & Card. Flo. d. consi. cv. tum primo loco supra alleg. tum eadem col. 2. versu. ad idem Imo. in c. exhibita, col. 8. versu. & per hoc non obstat, extr. de rerum petru. Et id quidem etiam plenè not. in l. posthu. vbi latissimè Iason disputat, an hoc sit verum. C. de bon. poss. contr. tab. & in l. ij. C. de posth. hæred. institu. & Ludo. Bol. consi. lxxij. Antonius Pergamentis, col. vlt. de quo etiam vide Oldra. consi. clxxj. thema tale est, Titius filium, in secundo dubio, & iterum col. 3. versu. quinq. quæritur. & Raph. Co. in repe. l. si filius, in vij. oppo. primi no. ff. de libe. & posthu. & Pau. Cast. post Bal. in l. sicuti certi, col. 2. versu. quæro hic secundum Bal. C. de testam. milit. & consi. cccxxij. super primo puncto, lib. i. & Rom. consi. xxuij. postmodum autem. & Ias. in l. si filius qui in potestate, in primo no. ff. de libe. & posthu. & D. Bened. in repe. d. c. Raynurius, in verbo, in eodem testamento relin-
quens, le j. nu. 84. cum multis seq. extra de testa. Ex quibus compertis nõ id esse omnino certum. Id tamen defendit vetus exemplum testamenti Ebutia L. Menenij Agrippæ vxoris, quo alteram ex filiabus hæredem tantum instituit, alteram præterit. At Aphronia (id præterita nomen fuit) cum sorore contendere noluit, testamentum què matris patientia honorare, quàm iudicio con-
uellere, sanctius esse duxit, atque ita testamentum ratum mansit, quod à Valerio relatum est lib. vj. ca. viij. cui titulus est, de testamentis que rata manserunt.

14

Quomodo in-
telligatur fie-
ri supplemen-
tum legitime
ipso iure.

¶ Idem quoque dicimus de supplemento legitimæ, quod & ipsum licet fiat ipso iure, per d. l. sci-
mus. C. de inoff. testa. intelligitur tamen, si petatur, aliàs verò secus, vt etiam dicit gl. ibi, quam se-
quuntur Bar. & plerique omnes in eo loco. & voluit quoque glo. in d. l. si is qui in potestate. ff. de leg. præstan. Specu. vbi supra. & Bald. in d. l. si constar. C. de compen. & Corn. consi. cclxij. in hac
consultatione, col. j. versu. tamen hi non obstantibus, lib. i. & consi. seq. circa primum, col. j. versu. cum itaque, eo lib. i. Ias. in l. de pupillo. §. qui opus nouum, col. j. in iij. no. ff. de op. no. nunt. vbi id
dicit generale, cum quid sit ipso iure, scilicet si petatur. & in Lex facto, col. 2. versu. secundò pro
op. Bar. ff. de vulg. & pup. substi.

Adducitque

15 ¶ Adducitur vtraque illa gl. videlicet in d.l. scimus, & in d.l. is qui in potestate, & aliud accom-
modatissimum simile de compensatione, quæ quidem fit ipso iure: sed ita tamen, si petatur, per l.
vlt. C. de compen. & §. in bonæ fidei. & ibi quoque gl. Dy. & alij. In sti. de actio. Et idem etiam tenuit
gl. in l. si quid à fideiussore. ff. de compen. Azo in summa, eo. titu. Pet. & Cy. in d.l. vlt. eo. titu.
Spe. vbi supra & Bar. in l. verum, & ibi Bal. ff. de compen. quàm ipse Bar. primam totius tit. legit,
licet prima non sit. & in d.l. i. cõstat, & ibi lazius Bal. & Saly. eo. tit. idem Bar. in l. gert, col. 8. versu.
secundo compensatio, ff. de acquir. hæred. Bal. in l. j. C. de distra. pign. & Corn. d. consil. xv. col. 2.
lib. 1. Sed tu de hoc latissime omnium vnde Tyndarum in tra. de compensatione, char. iij. versu.
& per hoc expediuius.

16 ¶ Quibus & adde alia similia. Nam Falcidia refecat ipso iure. l. linea margaritarum. ff. ad leg. Falc.
Sed ita demum, si hæres velit l. patrem. ff. quæ in fraud. cred. & voluit Bal. in l. j. C. ad leg. Fal. Item
licet actiones ipso iure trãscant in fidei commissarum, vt probat tex. in l. pen. §. j. in fi. C. ad Treb.
Id tamen intelligitur, si velit & petat fidei commissarius. vt patet ex l. j. §. fed & quoties, & l. cogi.
§. Merianus. ff. eo. quos in l. expendi Ias. in d.l. j. §. de illo, col. 2. eo. tit. & ante illum, licet nõ alleget,
Pau. Cast. solus ex antiquioribus, in d. §. Merianus, & Socin. in d. §. fed & quoties, in secundo
no. Adde, inquam, quod voluit Bar. in l. si matre. C. de suis & legi. intelligens illum tex. in verbis,
ipso iure succedat, si petatur. Et quod subtiliter admodum & elegãter differuit vir optimus ac
doctissimus Io. Igne. fenator regius in repet. l. contractus, col. 34. versu. nunc restat articulus, cum
multis seq. ff. de reg. iur. & eo tacto, Ludo. Gomelsius in §. actionu, col. 8. & multis seq. In sti. de act.
dolum tantem causam contraui reddere contractũ ipsum nullum, modo petatur, vt apud Igne.
latè videre licet: quod ante ipsum, licet nõ alleget, voluit Ange. in l. si quis aliam. §. fed & si quis,
ff. de solu. & Paul. Cast. consil. cccxv. si dicta pignora, col. j. lib. ij. Quibus suffragatur quæ diximus
in legibus conubialibus, in gl. vj. (nu. 91. his cõsine est. Et generaliter ea quæ sunt ipso iure, &
ita debere intelligi, si petatur, tenet per quædã ex supradictis Franc. Ripa in l. iij. §. hoc autè iudi-
cium, col. 2. nu. 8. ff. de dam. infe.) Sed his tamen repugnat, quod dicimus infra in xij. differen. ef-
fectum late & ferendæ sententiæ. Sed quãtum ad hunc casum nostrũ pertinet, vide quæ diximus
suprà in verbo, liberos suscepit, versu. 211. incip. secundo intelliges procedere, & multis seq.

17 ¶ Sed illud interim non omitemus, quod cum ex titulo & traditione simul iunctis transferretur
dominium, licet postea titulus annulletur siue resoluatur aut rescindatur, nõ tamen retrãsfertur
dominium ipso sine traditione, per gl. in l. ian. si. magnæ gl. C. de inoffi. dona. vbi Bal. etiam in fi
ad hoc not. & commendat. & idem Bal. in l. j. in vj. q. C. si in fraud. patro. vbi illam dicit subtilem.
& consil. cccclxxij. magnifici viri, col. 2. versu. hic primũ queritur, lib. 1. & Alex. consil. x. videretur
fortasse, col. j. in fi. lib. 1. (& consil. xcij. perspectis, col. j. versu. & nõ ob. si dicatur, lib. j. vbi alios quo-
que citat.) & Card. Alex. in l. imperialis. §. callidis, col. j. tit. de prohib. feud. ali. per Fed. Ias. cõf. ccxj.
inter quosdam, col. pen. versu. item ex alio, col. pen. lib. ij. & cõf. cxxvij. verba permutationis, col.
2. versu. primò quia vbi, lib. iij. & Steph. Bertr. qui eam glo. dicit not. consil. viij. etiam si sententia,
col. j. lib. 1. & consil. cccliij. ad primum respondeo, in fi. eod. lib. 1. & consil. cclxxix. ex instrumento,
ante fi. lib. ij.

18 ¶ Quod procedit etiã si ipso iure ex dispositione legis vel statuti contractus annullaretur, vt vo-
luit Bar. in l. si ita quis. §. ea lege, col. 2. versu. quaro vtrum prohibitio legalis & ibi Ias. col. 11. versu.
istam regulam. ff. de verb. obli. & idem Bar. in l. si hominem. ff. de vfucap. & Bal. in d. l. j. si in fraud.
patro. & in l. j. col. 3. & ibi Alex. & Thomas Parp. col. quoque vterque ij. ff. solu. mar. & iterum in
repet. l. cum mulier, col. x. versu. de secundo dubio, & ibi quoque Alex. col. pen. versu. tamen si Bar.
hic. ff. eo. titu. idem Alex. (consil. x. videretur fortasse, col. j. versu. fed præmissis non ob. lib. 1. &)
cõf. xcij. perspectis his quæ in themate, col. j. lib. ij. Fabia. à monte sancti Sauii, in tra. in innatio-
num, in xxvij. q. in fi. & Phil. Dec. consil. ccc. visa petitione Philippi, col. 2. (Carol. Ruin. cõf. lxxvj.
citea casum, col. 3. nu. 8. lib. 1. Ias. cõf. ccxj. præfens consultatio, col. pen. versu. item ex alio, lib. ij. &
consil. cxxvij. videretur in præfenti, col. 2. versu. primò quia, lib. iij.) De quo & tu vide plenissimè
Alex. in d. l. j. col. 3. versu. ex hac tamen gl. cum multis seq. ff. de sol. mar. vide etiam Bal. in l. omne,
col. j. versu. fed quid in contractibus. C. commu. de lega. & in ca. cum inter, col. 2. versu. item renun-
tiario, extr. de electio. & Aegid. Bellame. consil. iij. circa materiam, col. 8. versu. præterea pro hoc facit,
& iterum col. pen. versu. quia cum dicitur. & consil. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus,
col. 4. Ex quo palam crasse videri potest Ioã. Ana. dum in c. conquestus, col. 3. extra de vfur.
tradit quod per pactum de retrouendendo retrãsfertur dominium in venditorem ipso iure ex
sola oblatione, vt sing. dicit probari in l. si cum venderet. ff. de pign. actio.

19 ¶ Sed hæc omnia velim intelligas, vt non procedant in iis casibus, in quibus dominiũ ipso iure
transferretur sine traditione, de quibus per gl. & doct. in l. traditionibus. C. de pact. Nã tunc in illis
etiam retrãsfertur dominiũ ex statuto annullante contractum, (sine alia traditione,) vt satis
intelligi potest ex d. gl. in l. j. & ibi Bal. in fi. C. de inoffi. don. & Bar. in l. & ideo, per gl. ibi. §. de cõdi.
furt. & nuncupatim voluit Ias. d. consil. ccxj. (lib. ij. & d. consil. cxxvij. col. 2. versu. confirmetur, lib.
iij. vbi id multis probat.) & Parp. in d. l. j. ff. sol. matr. (& Ferdi. Loaz. in repet. l. filiusfam. §. diui,
char. xxij. nu. 452.) & ante eos Pau. Cast. consil. ccxvj. confirmando, col. 2. versu. nec in super, lib.
1. Nam & videmus quod sicut in legato trãsfertur dominiũ sine traditione. l. si tibi homo. §. cum
seruus.

Compensatio
fit ipso iure,
si petatur tan-
tem.

Et Falcidia
refecat, si hæ-
res velit.
Et actiones
trãscant in
fidei commissar-
um, si velit
& petat.
Et dolus dans
causam con-
tractui reddit
ipsum nullũ, si
petatur.

Retransferri
dominiũ ipso
iure sine tra-
ditione nõ po-
test, licet con-
tractus annul-
letur.

De eadem re.

Intellige tan-
tem in casib.
in quibus do-
miniũ non
trãsfertur sine
traditione.

seruus. ff. de leg. j. & copiosissime diximus in nostris commentariis consuet. Picta. tit. xvj. §. iij. in gl. ij. in prin. ita ipso iure retrahitur per actus resolutiuos, per tex. in l. vlt. iuncta gl. in verbo, remeantibus, & ibi Bar. & alij. C. de lega. & in auth. cui relitū, ad fi. in verbo, vendicari. C. de indic. viduit. Et hoc quoque expressim voluit Alex. d. consi. x. cum col. j. versu. & primū, tum col. 3. versu. non obstat d. l. lib. i. & iterum consi. x. videretur fortasse, col. 3. versu. non ob. d. l. fin. eod. lib. i. & Fran. Aret. in l. qui absenti. §. j. col. 2. ff. de acquir. poss.) & Anto. Rub. consi. lviij. series facti, col. 2. & propē omnes quos suprà citauimus. & faciunt not. per Bart. in l. si vt proponis. C. de condit. ob causam. }

20
Quando lex
aut statutum
intelligatur
esse lata sen-
tentia, aut se-
rende.

¶ Ceterum posteaquam huc peruenimus lector amantissime, libet hoc loco affatim abundeque tractare quando lex aut statutum intelligatur esse lata sententia, aut ferenda, in vnumque veluti corpus congerere quæ à notrabus doct. vellicarim diuersisq; locis de ea re scripta sunt, vt hinc facilius possint legum studiosi expromere quod in rem suam futurū esse putabunt: quandoquidem res est non inutilis, neque contemnenda, sed quæ in cōtrouerſiam quotidie adducitur. Igitur in primis Bal. in l. iubemus. §. vlt. C. de sacrosan. eccl. ita in eam rem distinguit: Aut loquimur in pœna obligatoria, & requiritur sententia. l. si qua pœna, in verbo, virtus. ff. de verb. signi. Aut in pœna afflictua, & idem l. quod ad statum. ff. de pœnis. Aut in pœna priuatiua, & idem, nisi sit dictio mox, vel dictio, ipso iure, vel dictio, ipso facto: vt no. in auth. de nupt. in prin. facit l. vlt. C. de loca. & c. ij. de reb. eccl. nō alie. lib. vj. & cle. j. co. tit. Quædam est pœna ab actione exclusiua, & tunc idem l. vlt. C. de iuram. calum, quia requiritur sententia. auth. qui semel. C. quomo. & quand. iud. Quædam est pœna tacite cōfessionis inductiua, & tunc si potest probare contrarium, intelligitur per sententiam, vt d. l. vlt. alius ipso iure. l. quoniam. ff. de his qui not. inf. Quædam est pœna iurisdictionis prohibitiua, vtputa, non reddatur ius. In quo dicit Iac. Aret. in quadam disput. quod intelligitur ipso iure, nec valet iudicium si contrā fiat. facit l. si seruus. C. de his qui ad eccl. cōsu. Adde tamen quod vbi non requiritur sententia dispositiua, si tamen factum reuocatur in dubiū, requiritur sententia declaratoria, per l. eius qui delatorem. ff. de iure fisci, & ca. pro humani, de hom. lib. vj. Facit quod not. gl. in authen. de tabel. §. p. vbi glo. dicit, quod si tabellio per sententiam legis est priuatus officio tabellionatus, hoc tamen non est declaratum per sententiam hominis, sed est occultū, si iste tabellio exerceat officium, quia est in quasi possessione officij, valent instrumēta sua. quod alibi in iure ciuili nō habes. Hactenus Bal. vbi suprà Alexander autem in additio. Bart. in l. imperator. ff. de iure fisci, alia multa in eam rem allegat, vt ostenderet quando quid intelligatur fieri ipso iure, vel per sententiam. multa quoque Barba. in c. si diligenti, col. 37. & multis seq. ad 7. col. extrā de for. compet. Omnium autem plurima Feli. in c. Rodolphus, col. 15. versu. vltimō quia tex. cum multis sequen. extra de rescrip. & ante hos quædam etiam allegat Bar. in authen. de incest. nupt. in prin.

21
Verbum aut
participium
presentis tē-
poris in dubio
est canon lau-
te sententia.

¶ Ego verō rem hanc cæteris dilucidius vberiusque ac ordinatius tantum (nam melius quis posset) hoc loco tractare constitui. Igitur vt ad rem accedamus, Verbum aut participium presentis temporis, vt ordinem Grammaticorū sequamur, in dubio est canon lata sententia, vt planē innuit gl. in l. si quis maior, in verbo, infamia, iuncto tex. in verbo, notatur. C. de transact. quam sequuntur Bar. Bal. Saly. Pau. Cast. & recentiores ibi, & expressius voluit glo. in l. j. afficerentur. C. ne lice. poten. & in l. sicut, in verbo, minime. C. de testa. mili. & in l. si quis in tantum, in gl. magna, versu. quartō quæro, & ibi Bar. & Ang. vterque col. vlt. C. vnde vi. idem Bart. in l. iubemus nulli. §. sanē si hoc, col. vlt. & ibi Alex. C. de sac. eccl. & in authen. qui semel ante fi. C. quomo. & quand. iud. Archi. in c. inolita, col. j. ad fi. xj. q. j. Bal. in l. ij. in addi. in iij. q. & ibi quoque Saly. etiam in iij. q. C. de iure emphy. idē Bal. in c. j. §. si quis miles, in verbo, amittat, tit. de feud. sine culp. nō amit. & in additio. Spe. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q.) & consi. ix. factum tale est, col. 3. versu. sed hoc est aduertendum, lib. i. Saly. in l. cum posteaquam, & ibi Iason in iij. no. C. de pact. & idem Saly. in l. decernimus. C. de sacro. eccl. & in l. si totas. C. de inoffi. dona. & in auth. incestas. C. de incest. nup. & in authen. hoc amplius, & ibi Corn. col. j. & Ias. col. 3. versu. secundo. C. de fideic. Ang. cons. cccxxj. multum considero, in fi. Ant. in c. accedentibus, col. pen. extra de priuileg. lmo. in procemio decret. & in repe. c. vlt. col. 45. in paruis, extr. de præſcri. & in c. si quis, extr. de vita & hone. cler. & in c. si quorundam, col. 3. extr. de solutio. & in c. vlt. ext. de accu. Raph. Com. consi. clxij. prælati certæ eccl. col. 2. Domi. in c. j. in fi. de in iur. lib. vj. Rom. consi. cccxj. quo ad primū, in iij. dubio. & sing. cccvj. fuit à me quæſtum. Panor. in cæterum, col. j. de rescrip. & in c. nonnulli. §. sunt & alij, col. 3. versu. sed dubitatio remanet, eo. tit. & in c. quisquis, de elect. & in c. querelam, col. 2. de iur. reur. & in c. nouit, in fi. de his quæ fiunt à præla. & in rep. §. quia verō, col. 7. versu. secundū discutiendum, & seq. extr. de præben. & in c. ij. col. vlt. de solu. & in dispu. incip. Augerio, col. 14. versu. contrarium credo. Ioan. Plare. in l. quorues, quæ est penul. col. j. versu. sed quæro nunquid. C. de dignita. lib. xij. Fran. Cre. no. vij. tu ſcis quod verbum. Io. Ray. in §. callidis, versu. pœna, in ix. & xj. q. primæ partis prin. titu. de prohi. feud. al. per Fed. & in §. præterea si quis, in xix. q. co. tit. Aegidius Bellame. consi. ix. factum tale est, cum esset lis, col. x. versu. item non obstat quod dicit Barb. in l. stipulatio non valet, in prin. ff. de verb. obl. & in addi. Panor. in c. j. extra de adul. Corn. consi. xv. ex quo dictus Franciscus, col. 5. versu. tamen est aduertendum. lib. i. & consi. cccxj. in hac consultiatione, col. 3. versu. cum non solum, co. lib. i. Fran. Aret. in c. ij. in v. not. ext. de for. comp. Ias. in l. eam quam,

qua, col. 8. vers. teneo communem. C. de fideic. & in l. manifestat, col. vlti. ff. de iureiur. & in l. posthumus, col. 7. vers. pro qua op. C. de bon. poss. contr. tab. & consil. liij. circa primum dubium, col. j. lib. iij. & consil. cxvij. videretur in presenti, col. 3. vers. secundo verbum sit, lib. iij. Phil. Dec. in auct. cassia, col. j. C. de sacros. ecclie, & in l. cum postea quā, col. j. in ij. no. C. de pact. & in l. j. col. io. nu. 67. C. de sum. trini. Fortu. Garc. in lib. de ultimo fine iuris, char. xxij. vers. quartus casus. Fran. Purpu. in l. more, col. ante prap. vers. tertio ampliatur. ff. de iurisd. om. iud. (Ioan. Crot. in rep. c. j. col. 8. vers. contra tamen principalem, de consil. lib. vj. Iaco. à S. Geor. in tract. feud. in verbo, qui quidem in uestiti, & c. col. 2. vers. item dubitatur.) Et hæc quidem est frequentior nostratum sententia.

- 21 ¶ Quam si sequaris, vt sequendam esse arbitramur, temperabis, vel, vt nostrates non omnino male loquantur, limitabis usdem modis, quibus & verbum præteriti temporis, de quo statim postea dicemus, etiam limitabimus. Nam & eiusdem (quantum ad hanc rem pertinet) nature est, atque etiam de vtroque simul in illis limitationibus disceremus, ex quibus assumes quæ huic loco sub seruire cognoueris.

Præcedens sententia limitanda.

- 22 ¶ Sed & tu alio item modo limitabis procedere, nisi alia verba eiusdem cōstitutionis quæ verbo præteriti temporis vtitur, aliud inducerent, videlicet ferendam sententiam, non latam. Nam & tunc id verbum præteriti temporis latam non diceret. Ita expressè voluit Saly. in c. cum posteaquam. C. de pact. Quod confirma ex iis quæ dicemus in simili infra verbo, futuri temporis, vers. 63. in cap. v. de cōmō fallit.

Et quomodo.

- 23 ¶ Quamquam sunt qui ex diametro illi cōmuni sententiæ repugnant, nempe negantes verbum præteriti temporis esse latæ sententiæ. & omnes propè sibi cōtrarij, videlicet gl. in l. j. in verbo, publicatur, & ibi quoque expressiūs Bar. ff. de vi priua. Per. Iac. tit. de cau. ex qu. do. debet amitt. prop. in xij. dist. feud. col. illius ij. vers. itē cum dicitur. Ang. in l. j. C. de pœna iudi. qui male iudici. nisi ibi sit mendum in dictione præteriti. Per. Anch. consil. cij. contra dictam donatorem, vers. secundo & subtilius. Imo. in c. si diligenti, & ibi etiam Franc. Aret. de foro compet. Domi. sibi contrarius, & Card. Alex. in c. si quis, vt que in fi. xxij. di. Pau. Cast. in d. auct. hoc amplius, col. 2. vers. in text. ibi, excluditur Rom. singu. ij. licet verbum præteriti. Et ita etiam sentiunt Barb. & Corfe. quibus locis. 4. col. hinc vers. secundo citabimus & Fran. Luca. in tract. de priuil. ficti. in ij. parte prin. in xj. eademque vlt. q. dum allegat Bart. in d. l. j.

Qui negent verbum præteriti temporis esse latæ sententiæ.

- 24 ¶ A quibus stant multi tex. iungentes verbis præteriti temporis huiusmodi dictiones, coipso, ipso iure, omnino, videlicet in l. is cui lege, ibi ipso iure non valet. ff. de testam. & in l. j. ibi, & pleraque ipso iure non valent. ff. ad senatusc. Velleia. & in c. si graciosè, de rescri. lib. vj. & in c. si postquam, ibi, coipso viribus euacuatur, de elect. eo. lib. & in c. clericis, vers. prælati, de immu. ecclie. eo. lib. vj. & in c. j. vers. omnem personam, de schisma. eo. quoque, lib. vj. Nam si verba præteriti temporis, quib. illi tex. vtuntur, fuissent per se atque suapte natura latæ sententiæ, frustra addit fuissent illæ dictiones, quæ latam sententiam demonstrant, vt postea dicemus, cōtra l. j. sed hoc est studiosum. C. de veter. iur. enu. cum simi. Ideoque additas fuisse, vt latam ipsam sententiam ostenderent.

De eadem re.

- 25 ¶ Sed quod his respondeatur, in promptu est, nempe has dictiones adiectas fuisse, non quòd verbis deesset vis illa latæ sententiæ, sed ad maiorem certioremq; ac dilucidiorē latæ illius sententiæ declarationem, vt pleriq; alijs fit, id attestante gl. in re simili, in c. licet canon, in gl. j. de elect. lib. vj. cum dicit, nec fuit hoc propterea superfluum, cum clariùs exprimat, & ibi hoc quoque not. Domi. & Phil. Fran. & est similis gl. in c. j. in verbo, & filio, de sum. trini. & fide carho. eo. lib. vj. vbi etiam Domi. & Phil. Franc. no. non dici superfluum quod clariùs ac distinctius exprimit id quod per se intelligitur. nam vt etiam dicit Panor. in c. solita, col. 2. vers. in gl. in verbo itaqum, ext. de maio. & obed. quādoque verba ponuntur tollende dubitationis causā, cum tamen tacitè insint, per l. qui mutuam. ff. mand. cum multis concor. à me collectis in nostris commentariis consuetudinum Picta. tit. ij. c. ij. Modò id vnum non omitteremus, quod iuriscōsultus in l. j. sed secūdum. ff. de ad. edic. tradit, ædiles in suo edicto tollēdæ dubitationis gratia bis in *ἡ ἀπορία*, id est, ex geminatione, idē (scilicet morbi vitiiue) dixisse, ne qua dubitatio superesset: nā & alijs videmus nonnūquam binas, atque plures dictiones latæ sententiæ coniungi, vt in c. cum ex eo, in fide elect. lib. vj. vbi dicitur, extunc dictā pœnā ipso iure se nouerint incurfuros. Nam dictiones extūc, & ipso iure, eā vim latæ sententiæ habēt, vt dicemus postea in xliij. & xlvj. fal. futuri tēporis imo & verbum incurfuros, per se eandem vim habet, vt dicemus etiā in xlvij. fallen. eiusdem tēporis. Quin & aliquando videmus quatuor dictiones eiusdem roboris simul iungi, vt in c. ex cōmunicamus. §. credentes, extr. de hære. vbi dicitur, extunc ipso iure sit factus infamis. nā præter illas, extunc, & ipso iure sit, per se est quoque latæ sententiæ, vt dicemus infra in lx. fal. futuri temporis. sed & factus vt participium præteriti temporis, de quo etiam dicemus statim nu. videlicet 32.

Solutio contrarij.

- 26 ¶ Et sæpe alijs videmus has dictiones ipso iure, omnino, & similes latæ sententiæ annexi verbis præteriti tēporis, quæ haud dubie sunt & latæ sententiæ, vt statim dicemus. nā id videre licet (in l. scribit. §. itē scripsit, ibi, ipso iure sit obligatus. ff. de auro & arg. leg. & in l. in suis hæredibus, cum dicitur, statim ipso iure hæredes existūt. ff. de suis & legit. vbi cū verbo futuri temporis ponitur hæc duo, statim, & ipso iure, quæ sunt eiusdē significationis, vt postea dicemus) in c. quisquis, & c. congregato, & c. dudum ecclēsia, extra de electio. & c. cum olim, de maio. & obed. & c. de multa, de præb. & c. statutum. §. vlti. de rescri. lib. vj. & c. j. in fin. de consue. eo. lib. vj. & in c. j. §. vlti. & c. auaritia,

Verba alia quando ponuntur tollende dubitationis gratia, quæ tacitè insunt.

Comprobatio eiusdē, & nu. de nu. 47. inferius.

auaritia, in fin. & c. fundamenta. §. quod si secus, de elec. lib. vj. & in aliis infinitis locis iuris, præsertim canonici. nec enim omnes volumus nec possumus, nec etiam necesse est adducere. alios tamen videbis multos inferunt nu. 47. nec hætenus, & alius multis huius tractationis: nã & talia multa sæpius postea occurrunt, in quibus id tibi præcipuè menti tenendum est, quod in hoc versu. diximus.

- 18 ¶ Quibus addere potes quod scribit Hosti. in c. nimis iniqua, paulò ante fin. extr. de excessibus prelat. satis fuisse dixisse in eo tex. vniuersi, quantum ad mitem, additur tamen & singuli vt occurreretur illorù malitiis qui ad detractandù bonum obedientie, friuolas, licet subtiles occasiones prætextunt, vt patet in c. eam te, extr. de rescrip. ideo si non dixisset, singuli, forsàn aliquis assereret, quòd non cõprehenderetur sub hoc nomine, vniuersi: quia scriptum est aliud esse ius vniuersitatis, aliud singulorum. l. sed si hac lege. §. qui manumittitur. ff. de in ius vocan. Ex quo subinfert quòd in literis, instrumentis & priuilegiis nõ possunt nimis specificari quæ specificanda sunt ad malignorum sophisticam interpretationem tollendam, vt ibi, & in c. ad audientiam, extr. de deci. & in c. in his, extr. de priuilegiis. Et hoc quoque repetit Io. And. in d. c. nimis, etiam ante fi. & Fel. qui alia quædam ad hoc adducit in c. venerabili, in ij. no. de offi. deleg. & in d. c. eam te, col. 13. versu. ex his inferitur. Et facit text. in l. qui mutuum. ff. mand. quòd quæ dubitationis tollendæ causa inferuntur, ius commune non lædunt.)

In literis, instrumentis, & priuilegiis omnia diligenter specificanda.

29 Quomodo in religenda posterior opin.

¶ Si tamen hanc posteriorem partem teneas, quæ negat verbo præsentis temporis vim latæ sententiæ inesse, eam temperabis procedere, nisi ratio subiecti argumèti siue materiæ aliud suaderet. ea enim magis sequenda esset, quàm vis ac natura & proprietates verbi, vt sic esset potius ferenda quàm latæ sententiæ, secundum Imo. in c. si quis, extr. de vit. & hone. cleri. Quod confirmat ex iis quæ latius statim dicemus in verbo præteriti temporis, in ij. fallen.

30 Distinctio nihil, aut frustra ad dicta verbo agit, quid importet.

¶ Limitabis item procedere, nisi verbo, agit, quod est huiusmodi temporis, adiucietur dictio nihil, ita videlicet, nihil agit, quia haud dubie intelligitur ipso iure, per tex. in l. vlt. in verbo, nihil agit. ff. de libe. & posth. Ex quo nor. Bal. quòd sententia lata super libello inepto, est ipso iure nulla, & sequitur Barba. in c. super literis, col. 12. de rescrip. & in c. prudentiam, de offi. deleg. & consil. xliij. scribitur apud Prophetam, c. 2. lib. 1. quibus dicit idem si dicatur, frustra agit, per tex. in l. fideiussor. ff. de neg. gest. & sequitur vtrumque Ant. Corse. in suis singulis in verbo, nihil agit, vbi & pro posteriore dicit facere tex. in l. nisi. ff. de tute. & ratio, distra. vbi Bal. illud idem colligit, quod supra ex eo diximus, videlicet nullam esse ipso iure sententiam latam super inepto libello. Sed & pro priore est bonus tex. in §. iunctis ibi no. per doct. In istis quibus ex cau. manu. licet. Cæterum de posteriore, videlicet de dictione frustra, latius infra dicemus in xxxvij. fallen. Constat autem apud omnes dictionem nihil, esse vniuersalem negatiuam, per l. si is qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dubiis, & diximus supra in verbo, suscepit liberos, versu. 83. horum omnium.

31 Limitationes unde petende.

¶ Poteris & tu hanc posteriorem sententiam, si eam sequi velis, iisdem modis limitare, quibus & inferius limitabimus, quod statim dicemus de verbo futuri temporis. Nam si ea obtinent in futuro, quod citra omnem controuersiam est ferenda sententiæ, vt ibi videbitur, multò magis & in præsentis, quod multorum & quidem numerosorum opinione est latæ sententiæ, obtinebunt. Sed iam ad reliqua pergendum est.

32 In dubio verbum & participium præteriti temporis, est latæ sententiæ.

¶ Verbum & participium præteriti temporis etiam in dubio est latæ sententiæ, vt de verbo est gl. in d. liubemus nulli. §. æconomus, super verbo, priuatur, & ibi Bar. qui dicit illam gl. esse notandam & signandam, & Bal. & alij. C. de sacrosan. eccle. & glo. in l. in criminali, super verbo, habeatur, in fi. & ibi Bald. & Ange. C. de iurisd. om. iudi. & glo. in l. si quis maior, in verbo, priuatus. C. de transact. gl. in d. l. si quis in tantum, quo loco supra allegauimus, & ibi etiam Bar. & Bald. col. pen. & Ang. C. vnde vi. & gl. in c. ij. in hibemus, in verbo, in nodari, & ibi Phil. Fran. de hæret. lib. vj. Bart. in d. athen. qui semel, ad fi. C. quomo. & quan. iud. & in l. extar. col. vlti. versu. sed vtrum creditor. ff. quod met. cau. & in in l. meius. §. duobus, col. vlti. ff. de leg. ij. & in l. si quis maior. C. de transact. Bal. & Saly. in athen. incestas. C. de incest. nupt. in lect. anti. & idem Bald. in athen. in donatione. C. de secun. nupt. in ij. lect. & in c. at si clerici, col. pen. extr. de iudic. & in addit. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q. 1. Saly. in l. decernimus, post prin. C. de sacrosan. eccle. Imo. in c. vlti. de transact. & in c. si diligenti, col. 2. versu. in gl. perdant, extr. de for. compe. & in c. vlti. col. 17. versu. sed certè vbi statutum. extr. de præscrip. & in c. si quorundam, col. 3. de solu. Mart. Laud. in c. j. §. illud tamen, post prin. & ibi etiam Card. Alex. in §. item qui domino, etiam post prin. tit. qui sit pri. cau. bene. amir. Anto. consil. iij. Iesu Christi, & viso testamento, in prin. Ioan. Plat. in d. l. pen. col. j. C. de dignit. libr. xij. Aegid. Bellame. d. consil. ix. & Pan. in c. nouit, in fi. extr. de iis quæ fiunt à prelat. sine consen. cap. Ioan. Ray. in d. §. penult. in viij. q. primæ partis, tit. de prohib. feud. ali. per Fed. Fran. Cre. d. not. vij. Cor. consil. lxxxix. viso supradicto puncto, col. pen. lib. iij. & consil. xl. viso processu, col. 4. versu. ex quibus verbis, lib. iij. & l. confil. xlvj. pro fisco regio, in prin. lib. iij. &

33 De participio pio.

¶ De participio vultur glo. in athen. casta, in prin. C. de sacrosan. eccle. & in d. l. si quis maior, in verbo, priuatus, & ibi Bart. col. vlt. & Saly. col. j. C. de transact. & in l. vlt. in verbo, constituti. C. loca. & in c. cum in cunctis. §. vlt. in verbo, priuatus, extr. de elec. & in ca. quoniam, in verbo, mucrone percussus, extr. de offic. ord. & in c. extirpanda. §. qui verò, in verbo, priuatus, & ibi quoque Inn. Hostien. & alij extr. de præbend. & incita quorundam, in verbo subiectus, extr. de iudic. & in c. grauem,

cap. grauem, in verbo, priuatos, extrà de senten. excom. & in c. ad ministratores, in verbo priuatos, xxij. q. v. & in c. vlt. in verbo, suspensum, de tempo. ordin. lib. vj. & in clem. sepe, ad fin. in verbo, irritus, & ibi Imo. col. vlt. de verb. signifi. Innoc. Host. & Io. And. in c. ad falsarios, omnes in verbo, innotatos, extrà de crim. falsi. Hostien. in c. lect. col. vlt. extrà de voto. Barr. in l. imperato. ff. de iure fisci. Pano. in c. si diligenti, col. viij. super gl. in verbo, perdant, extrà de foro compe. Pau. Cast. consil. lxxvij. in casu presentis puro sic dicendum, lib. ij. Coten. consil. cclxvj. videtur in hac consultatione, post princ. lib. ij. & Card. Alex. in c. in nomine domini, col. iij. versic. nota ex text. ibi, à l. minibus, xxij. dist. & Alcia. in l. postquam, in verbo, irritum, C. de pact.

- 34 ¶ Hæc tamen procedunt, nisi lex quæ prænam imponit, veniat ad interpretationem legis veteris, quæ eandem prænam imponit, sed non ipso iure: nam tunc verbum præsentis (vt vtutem iungamus) & præteriti temporis quo noua hæc lex viuit, ita temperatur à lege veteri, vt canonem ferendæ tantum sententiæ, non etiam latæ inducat, vt voluit Franc. Aretin. qui monet perpetuo menti tenendum, in cap. ij. per illum text. iuncta glo. in verbo, sequestratus, extrà de foro compe.

- 35 ¶ Sed hæc tamen aduertendam si lex noua nihil aliud operaretur ad inducendæ, quàm quod semel statutum est in lege veteri, crederem tunc verbum præsentis aut præteriti temporis positum in noua lege esse intelligendum, vt præter id quod iam statutum est, inducat canonem latæ sententiæ, ne frustra fuisset facta hæc noua lex videatur, sed potius aliquid noui adderet, per no. per Barr. & alios in l. iij. §. ait prætor. ff. de dam. infect. cum multis simil. à me latè congregatis in nostro tractatu Retractuum, tit. j. §. ix. glo. ij. num. 56. incip. contrarium tamen. Nam si id obtinet in verbo futuri temporis, quod suapte natura est ferendæ tantum sententiæ, vt hoc casu latæ efficiatur, vt postea dicemus in iij. fallent. futuri temporis, multò magis in iis verbis præsentis & præteriti temporis, quæ per se sunt latæ sententiæ. At si hæc noua lex aliquid aliud noui adferat, crederem tunc can. sibi mutuari interpretationem ferendæ sententiæ à veteri lege, ex sententia Aretin.

- 36 ¶ Fallit secundo & generalius, vbi per alia iura constaret quòd huiusmodi verba præsentis vel præteriti temporis essent ferendæ sententiæ: tunc enim perdunt vim suam, & accipiunt interpretationem ab illis iuribus, vt afferit (Salycan. l. cum posteaquam. C. de pact. & c.) Panor. in d. c. ij. in fi. de foro compe. ita illi text. & glo. simpliciter intelligens, indeq; subinde inferens huiusmodi verba esse semper intelligenda secundum subiectam materiam, & rursus idem Panor. in c. si diligenti, col. viij. in glo. in verbo, perdant, & ibi etiam Imo. col. ij. versic. in glo. perdant, eod. titu. de foro compe. Philip. Dec. in l. j. col. ij. versic. quintò not. C. de secund. nupt. & Alcia. in d. l. cum posteaquam, vbi supra. C. de pact. Et optimè facit quod in simili dicemus infra in xij. fal. futuri temporis, & iterum in lx. & lxxj. fallent. quod & hac ratione confirmo. Nam hæc verba in dubio sunt eius naturæ, vt sint latæ sententiæ. At si ex aliis iuribus aut ex subiecta materia euidenter appareat latam eo casu esse sententiam, nihil amplius de illo dubio est disputandum, cum in incertis non ceteris locus sit coniecturis. Continuu. §. cum ita stipularus. ff. de verb. oblig.

- 37 ¶ Et aliàs etiam videmus verba impropterea significatione assumere ex subiecta materia. l. si vno, in princ. & ibi glo. & Barr. & Bald. & iterum l. si lege. ff. loca. l. si stipularus. ff. de vsur. l. damni infecti, omnium eius capitis postrema, in princ. & ibi Angel. ff. de dam. infect. & l. sed & si possessori. §. j. versic. sed & si rerum. ff. de iureiur. & cap. constitutus, extrà de relig. domi. & per Barr. in l. j. C. de nego. gest. cum multis simil. congestis à Steph. Phed. in lib. de legum interpretatione, parte iij. char. ij. versic. amplius licet à verborum, & i. Iafone in l. iij. in ij. not. C. de transact. & in l. stipulatio ista habere licere. §. hi qui sunt, colum. j. & sequen. ff. de verbor. obligat. & c.) Cano. præteritum recen. scilicet Felin. & Dec. in c. nam concupiscentiam, extrà de constituto. & in cap. quoniam ab, extrà de offic. deleg. & ipse Dec. in l. quoties idem sermo. ff. de reg. iur. & consil. ccdxxxvij. verba laudi, col. ij. & vlt. & Hippol. Marfil. singu. ccccx. verba in dubio, Nicol. Euerl. l. an. si in locis legalibus, in loco à subiecta materia. & Georg. Nata. in repet. clem. sepe, in prin. col. ij. versic. quartò limitat; cum multis seq. de verb. signifi. & Alcia. qui totum hoc argumentum elegantissimè, vt cetera omnia, tractauit, lib. ij. de verb. signifi. statim post princ. t. vt interim non omitteremus quod scribit Bald. consil. cccxxxij. pactum, col. ij. lib. j. verba esse intelligenda secundum naturam.

- 38 ¶ Idque etiam procedit vbi verba sunt prægnantia, vt nostri appellant: ea enim nihilofecius intelliguntur & restringuntur secundum subiectam materiam ex sententia Alex. consil. xxxv. v. i. f. o. procedit, col. lxxij. versic. citra tertiam particulam, lib. iij. & Dec. in d. l. quoties. Sed & procedit in materia in qua fit stricta interpretatio, vt per quædam ex dictis iuribus respondit Alex. consil. v. puro de iure, col. iij. lib. iij. & Phil. Dec. vbi supra & iterum consil. cclxxxvij. non leuis perplexitas, col. iij. versic. decimò, & in l. j. in addit. col. iij. de addit. j. C. qui admitt. Et id satis probatur ex eo quod supra diximus ex Bald. in d. rub. de receptis. Et hæc etiam faciunt quæ diximus supra in verbo, præsentis temporis, versic. xxix. incipien. si tamen hanc posteriorem, & dicemus infra t. num. 48. 82. 96. 108. 132. 150. 166. 183. 242.

- 39 ¶ Verbum autem & participium futuri temporis est canon ferendæ sententiæ, non latæ, glo. Barr. Bald. & alij in d. innotatos nulli. glo. in l. j. & ibi Franc. Aret. C. nec lice. poten. & in d. l. criminali, & ibi Bal. Barr. Salye. Ang. & Pau. Cast. C. de iur. om. iud. glo. in auth. habitati. in fi. C. ne filij pro pat. & in d. l. si quis in tantam, vbi supra, & ibi quoque Barr. & Ang. C. vn de vi. gl. i. c. quisquis, super verbo, fiat, & iterum in verbo, supendantur, & ibi Panor. col. ij. extrà de electio. & glo. in cap. quia, C. c.

Quando canonem ferendæ sententiæ inducant, & non latæ.

De eadem re.

Interpretatio verborum ab aliis iuribus, & ex subiecta materia, quid operetur

De eadem re.

Verba prægnantia.

Verbum & participium futuri temporis, est ferendæ sententiæ.

propter, in verbo, priuenter, & ibi etiam Panor. extra co. tit. & in c. ij. in verbo, afficiant, ext. de al. iud. mut. cau. fac. & in c. si diligenti, in verbo, causam perdant, & ibi Ant. & Panor. ext. de foro comp. & in c. clericus neque, ext. de vita & honest. cler. & in c. tū tu, in verbo, priuandos, & ibi etiā Host. in prin. ext. de vsur. & in c. vlt. & ibi Io. Ana. col. ij. ext. de hæret. & in c. extirpandz, in verbo, priuatum, ext. de præb. & in c. grauem, in verbo, abscindat, ext. de excess. præla. & in c. eum infirmus, in verbo, arceatur, & ibi Inn. Host. Io. And. & Panor. ext. de pœni. & remis. & in c. cupientes, §. si verò in discordia, in verbo, priuenter, & iterum in §. vel si personas, in eodem verbo, de elec. lib. vj. & in d. c. ij. in verbo, in hibemus, & ibi quoque Phil. Fran. de hære. col. lib. vj. & in c. in pœnis, in glo. mag. ante fi. de regiur. co. lib. vj. & in extrauag. exetcrabilis §. qui verò deinceps, in verbo, ipso iure priuati. Archid. & Card. Alex. in d. c. inolita. xj. q. j. Bar. in d. l. Mæuius, §. duobus, col. vlt. ff. de leg. ij. & in d. auth. qui semel, & in d. l. extat, & in l. imperator. ff. de iure fisci. & in l. j. col. ij. vers. secundo quæro. C. de pœna iudi. qui malè iud. & in auth. vt defun. seu iune. eor. & ibi etiā Ang. vterque in prin. Collect. in c. propterea, col. j. vers. quid si lex, ext. de verb. signi. Bal. in l. j. §. si pecunia. ff. de posit. & in d. l. ij. in addi. in iij. q. C. de iure emphy. in d. auth. in donatione. C. de fecun. nup. in c. i. le. & in c. eum in causa, col. j. ext. de iura. calum. & in c. j. §. denique, tit. quæ fuit pri. cau. benef. amit. & in c. j. §. si quis miles, in verbo, amittat, tit. de feud. sine cul. non amit. & in addi. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q. j. & in d. conf. ix. col. iij. lib. j. Ang. in §. si quis autem, in auth. de hære. & falsid. & in §. j. ante fi. in auth. vt hi qui obli. se hab. perhi. res minor. & in §. si verò expectet, in auth. de nup. & in §. j. in auth. de incest. nupt. & in §. vlt. in fi. auth. de litig. & conf. xxxvj. multum confidero, col. vlt. Pet. Anch. inter conf. Cald. tit. de feud. conf. vj. incip. an ex iniuria, in fi. Saly. in l. eum postea. C. de pact. & in l. vlt. col. pen. C. de iure emphy. & in auth. incestas. C. de incest. nupt. & in d. l. decernimus. C. de sacros. eccl. j. Anto. conf. xxij. visis punctis, col. j. & conf. lvij. constitutione regni, paulò ante fin. Imo. in c. si diligenti, col. ij. vers. in glo. perdant, extra de foro compet. & in d. c. vlt. loco suprà allegato, de præscip. & in d. c. si quorundam, col. iij. ext. de solutio. & Mart. Laud. in d. c. j. §. illud tamē, & ibi quoque Card. Alex. in §. item qui domino, etiam in prin. tit. quæ sit pri. cau. bene. amit. Paul. Cast. conf. viij. quæstio ista vertitur, col. vlt. lib. ij. Rom. d. sing. ij. & conf. cccij. quò ad primum, col. vlt. Aluar. in c. j. col. ij. tit. de feu. sine cul. non amit. Panor. latē in c. clericis, in primo not. & iterum col. vlt. extrà ne cleri. vel monach. & in c. j. & ibi etiam Ioan. Ana. ext. ne prælat. vires suas, & in c. licet de vitanda, col. iij. in vij. not. de electio. & in c. vlt. col. ij. ext. de iura. calum. & in c. in quibusdam, in fin. extra de pœnis, & in c. nonnulli. §. sint & alij, col. iij. extra de rescript. Roma. conf. cccxij. quò ad primum dubium, paulò ante fin. Cepol. conf. causarū ciuiliū lxx. spectabiles domini, colum. pen. Ioan. Ray. in d. §. pœna, in vij. & x. q. primæ partis prin. tit. de prohib. feud. alic. per Fede. & in §. præterea si quis, in xix. q. eod. tit. Ioan. Ana. conf. xxxij. vltra alia dubia, in prin. Franc. Cre. d. no. vij. Mathef. not. cxv. nota quòd vbi Maria. in c. Iudazie ij. extra de Iude. & conf. xxij. omnipotens Deus adit, sequendo ordinem, post prin. Alex. conf. xcij. perspectis diligenter, col. v. vers. nisi quando vasallus, lib. vj. Barb. in repet. c. Raynaldus, col. xciiij. ext. de testam. & conf. xij. scribitur apud prophetam, col. iij. lib. j. Corn. conf. cccxxvij. in hac consultatione, col. ij. vers. & quando, lib. j. & conf. cxix. circa primum, colum. vj. lib. ij. & conf. clxv. circa primum, col. vj. vers. & licet verba, col. lib. ij. & conf. seq. quatuor vertuntur, colum. ij. vers. quāuis verbum, eod. lib. ij. & conf. cxcvj. pro parte inquirentis, in fi. eod. lib. ij. Cepo. conf. xxij. spectabiles domini, colum. iij. vers. sed quando pœna. & Guid. Pap. in statuto Delphinali, incip. si quis per literas, in verbo, multabitur, in prin. Card. Alex. in c. j. §. vasallus, titu. si de feud. fuer. contr. inter domi. & agna. & in c. j. §. callidis, col. ij. tit. de prohib. feud. alien. per Feder. & in c. quoniam, col. iij. dist. i. 100. & in cap. presbyter, col. vlt. j. q. j. & in c. si quis episcopus. vij. q. j. laf. in lrem quæ nobis, colum. penult. ff. de acquir. posses. & in l. j. §. sublara, in priore lect. col. ij. & in ij. lect. col. iij. ff. ad senatuscon. Trebel. & conf. cxlvij. videretur in presenti dubio, col. iij. vers. prædicta fortius, lib. iij. Ex quo Francisc. Curt. iunior in l. traditionibus, col. iij. num. 23. C. de pact. dicit verbum futuri temporis sua natura non esse directum.

De periti-
pio.

¶ De participio quoque voluerunt multi ex iis quos suprà citauimus, & alij præterea, & inter eos glo. in l. improbum. C. ex quibus caus. infra. irrog. & glo. in cap. cum tu, in verbo, priuandus, extra de vsuris. & in d. clem. sepe, in verbo, irritandis, de verborum signific. Hosti. in d. c. licet, col. vlt. extra de electio. Panor. in c. eum ecclesia, col. iij. vers. nota ibi irritandum, extra de caus. poss. & proprietaria. Aleia. in c. j. col. j. titu. quæ fuit pri. cau. benef. amit. & orantes vbique.

Futurum tem-
pus ferendam
sententiam si-
gnificat suape-
te natura.

¶ Vides igitur multos, & eos quidem maximè auctoritatis, & in iis glos. ordin. vtriusque iuris & ciuilis & canonici, in ea esse sententia, vt futurum tempus suape natura ferendam sententiam, non etiam latam significet: & nemo omnium quos hætenus legimus, nisi nos fallat memoria, contradicit, præter Barb. qui vt est leuis arque inconstans ingenij, contrarius, sibi & omnibus contrarius, probare nixus est, in d. c. si diligenti, extra de foro compet. sed leuioribus argumentis & rationibus, quàm vt opus sit eas palam infringere.

Verbum futu-
ri, quando sit
late sententia.

¶ Fallit tamen ea regula multis modis: Primo vbi natura iudicij intendandi repugnat pœnæ infamiz, quæ irrogatur per verbum futuri temporis. tunc enim censeri debet imposita ipso iure, ne alteretur (nam & hoc verbo in hac significatione vti auctoritate Nafonis Fastorum lib. j. nobis permisi

permissus) natura actionis & iudicii. Ita cum ad hoc expendit text. in d. l. improbū. C. ex quib. caus. inf. i. i. i. g. Franc. Aretin. solus omnium, ni fallor, in ea ipsa l. dicitur sing. uoc. Et ad hoc certē optimē facit ille text. iuncta glo. ibi enim dicitur quod improbum fornus exercitibus pœna infamiz irroganda est, & glo. ibi intelligit ipso iure: aliā enim, inquit, non posset infamari, nam cum cōditiōne indebiti, vel sine causa, vel ex l. ista tantum possit conueniri ad repetitionem vsurarium, & ipsa non infamet, per l. cessat. ff. de actio. & obligat. necesse est vt ipso iure sit infamis. & ita illam sequuntur & declarant Cyn. Bald. & Salyc. ibi.

- 43 ¶ Secundō fallit, generalit̃ ex sententia illius glo. à paucis in hoc annotata, in d. l. improbū. vbi lex, vel alia dispositio, quæ vitur verbo futuri temporis, esset illusoria, nec aliā posset habere effectum, quā si intelligatur ipso iure. Et hoc ita quidem confirmatur. Nam verbum cuiuscunq; temporis, si non possit operari in suo tempore, ad aliud trahendum est, in quo poterit operari. l. si debitor. §. verisimile. ff. de contrahen. empr. & in l. qui Roma. §. Augerius, vbi Alex. ff. de verb. obligat. & l. quories in stipulationibus. ff. eod. iuncta l. cum certus. ff. de vino, trit. & oleo legat. & voluerunt Bart. Ang. & Alex. in l. cum stipulamur. ff. de verb. oblig. cum concord. quos videbis in nostro tractatū cui titulus est, nihil frustra.

Lex vel alia dispositio illi serui.

- 44 ¶ Tertiō fallit (& hoc quidē ex eodem fonte manat) si cum esset lex vel alia dispositio vtens verbo futuri temporis, superueniat alia idem per omnia disponens, vtensq; ipsa futuro tempore. Nam tunc, vt ista posterior constitutio aliquid addat ad primam, erit verbum illud futuri temporis quo vitur, lata sententiæ, secundum glo. not. in c. dispensia, in verbo, processus valeat, de rescr. lib. vj. quam ibi omnes sequuntur in eo quod interpretatur illa verba, nec processus valeat, scilicet ipso iure. sed nullus expendit rationē illius. nā aliā, inquit, nihil videretur hæc constitutio addere.

Lex addens ad primam.

- 45 ¶ Hoc autem generale est, vt vltima constitutio, siue quauis alia dispositio idem statuēs quod prima, ita debet interpretari, vt aliquid addat ad primā, ne sit superuacua, vt not. per Bart. & alios in l. iij. §. air. prætor. ff. de damni. infect. & in l. ij. ff. de vsucap. cum infinitis propē concord. à me collectis in idicō tractatū nihil frustra. Quibus addes vnum quod huc proximē accedit, quod licet aliā pactum de nō petēdo non tollat actionē ipso iure. l. i. vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. & §. præterea, Instit. de excep. & Bal. in rubr. ext. de offi. iud. col. iij. vers. quarto nunquid per pactū, cum simil. hoc tamē fallit, cum sit ei qui aliā erat tutus exceptione, puta Macedoniam vel Velleianam, quia tunc tollit ipso iure, ne sit superuacuum. ita voluit gl. in l. legitima, in glo. magna circa med. ff. de pact. & ibi quoq; Odo. Bal. in vtraque lect. qui id dicit not. dignum Ang. Pau. Castr. Alex. & Ias. qui id assignat robori & naturæ duplicis vinculi, & dicit no. & sing. & omnes propē ad fi. & idem quoq; Ias. in d. §. pactus ne peteret, col. ij. vers. vlt. alios. Ex hocq; dicit Anto. Corf. in tractatū de verbis geminatis, col. vij. vers. xlv. quod geminatum pactum de non petendo, tollit actionem ipso iure, licet simplex non id efficiat Et hoc confirmatur ex his quæ dicam in seq. fal.

De eadem re.

Pactum de nō petendo quando tollit actionem ipso iure.

- 46 ¶ Quartō fallit, vbi etiam in eadem constitutione esset duplex siue geminatum verbū futuri temporis. Tunc enim est lata sententiæ. Ita voluit Balloquens in iis verbis, cassentur & irritentur, in rit. de pace Constantin. in vers. hoc quod nos, in verbo, cassentur, quod dictum sequitur & sing. dicit Rom. d. sing. iij. & in repet. l. si verō. §. de viro, in xij. fal. ff. solu. matr. & Corn. consi. lxvij. plenē quidem & egregiē, col. ij. lib. j. & consi. c. vij. circa præsentem consultationē, col. pen. vers. accedat quod not. eo. lib. j. & consi. lix. diu post consilium, col. ij. vers. geminata, lib. ij. vbi hoc dicit no. & consi. lxxxvj. quamuis videatur, col. ij. lib. ij. & consi. xcvi. diu post redditum, col. pen. eo. lib. ij. & consi. clviij. videtur in hac, col. vlt. lib. iij. & Alex. in addi. Bartol. in d. l. imperator. ff. de iure fisci, & consi. cxvj. visis quæ subtiliter, col. vlt. lib. vj. Barth. Cepo. in l. irritam, quæ est vlt. post prin. de vsucap. pro donat. vbi id dicit sing. & iterum consi. causarum ciuiliū lxvj. Titius procreauit, col. xij. vers. quinto modo, Franc. Curt. senior consi. iij. super verbis, post prin. vbi & hoc dicit sing. & consi. iij. cum impræsentiarū, col. iij. vers. quinto ad idem dum allegat Bald. vbi suprā. Soci. consi. c. xlix. materia, col. x. vers. primō in effectu, lib. ij. & Anto. Coehus inter consi. illius, consi. c. j. quia per superscriptos, col. ij. lib. iij. Card. Alex. in d. c. j. §. callidis, col. ij. titu. de prohib. feud. alie. per Fed. vbi hoc reputat not. & in c. quoniam, post prin. xvij. distin. & Vital. Camb. in tract. claufularum, in rit. enuntiatiua verba confessionis extra ius ad liberādum, char. ij. vers. secundo, nisi confessio. Ias. in l. j. in prin. col. ix. in fi. ij. not. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. & in d. l. non dubium, in x. not. C. de leg. & in l. cum posteaquam, in iij. not. C. de pact. vbi & hoc quoque dicit sing. & in l. manifestē, in fi. ff. de iureiur. [vbi id dicit procedere generaliter, vbi lex vitur dictionibus geminatis, licet verba non sint.] & consi. liij. circa primum dubiū, col. j. lib. iij. & Felyn. in c. si cautio, col. xij. versic. & dicit Bald. & iterum in c. Rodolphus, col. xxij. vers. prædicta etiam plenius, extra de rescrip. Philip. Dec. in authen. cassi, col. j. C. de sacrosact. eccl. vbi hoc dicit singul. & in c. vt nostrū, in iij. not. ext. de appell. & consi. c. xxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista ipso facto, post prin. & consi. c. cxxvij. viso casu proposito, col. j. vbi & hoc dicit sing. & iterum col. iij. versic. nec videtur obstar. Corf. in d. tract. geminatorum, versic. lxxvj. qui est omnium vlti. Hippo. Marsil. consi. ij. altissimum refugium, col. v. versic. & quod dicta inquisitio, lib. j. & Nicol. Eual. in locis legalibus, in loco à geminatione locutionis vel actus, col. iij. & Catel. Cort. qui & hoc dicit sing. in memor. incip. geminatio verborum. & iterum in memoriali huius capituli, verbū futuri temporis. Ferdin. Loaz. in repet. l. filiusfam. §. diui, col. iij. versic. hinc etiam dici solet. ff. de leg. j. Ant. Rubens

Duplex siue geminatum verbum futuri temporis.

confi. xlvij. viso instrumento transactionis. col. pen. Francisc. Curr. iunior in l. more. num. 95. ff. de iurisdic. omni. iudic. Et id quidem est, vt omnes asserunt, propter verborum geminationem, quæ debet aliquod operari, per illam vulgaram l. balista. ff. ad Trebel. cum aliis multis similibus & concordant. à me latè cumularis in d. tractatu. nihil frustra.

47

*Qui dissentiat
à precedenti
fallent.*

*Dictio extinc.
late sententiæ.*

¶ Nec hæc tenus reperi qui de hac re dubitaret, præter Felin. & Phil. Dec. sibi in ea re malè cõstantes, solum in c. vlt. col. j. extra de offic. deleg. hunc in d. l. cum posteaquã, post medium. C. de pact. ea ratione motos, quoddã ratio quæ est in primo verbo futuri temporis, eadem est in secundo & al. legant præterea tex. in c. nullus primas. ix. q. iij. vbi dicitur, irritum erit & vacuum. & glo. ibi. interpretatur, irritum, id est irritandum. Et hæc quidem sententia confirmatur ex text. in l. statumus, in fi. C. de epis. aud. cum dicitur, extunc irritas decernimus & inanes. Nam dictio extunc, est late sententiæ, vt postea dicemus (num. 141. quadragesimo tertio.) Ideoq; ea frustra apposita fuisset, si illa duo verba geminata latam quoque sententiam significassent. Et in c. dudum, vers. si vero nulla, de præben. lib. vj. vbi est similis tex. & in c. statutum. §. vlt. de rescript. lib. vj. vbi ita scribitur, sit ipso iure irritum & inane. & similis tex. in c. mulieres, quod est ij. in fin. de iudic. eo. lib. vj. & in c. vlt. §. vlt. in fi. de offic. deleg. eod. lib. & in cle. j. §. propter quod, vers. duro, de hæret. & in cle. pastoralis, in fi. de sent. & re iudi. in illis verbis, declaramus fuisse & esse omnino irritos & inanes. nam & hæc dictio omnino, est etiã late sententiæ, vt dicemus in sal. xvij. etiam ex tex. & in c. accipimus, ibi, omnino frivolas & inanes esse decernas, extra de pact. & in c. fundamenta. §. quoddã si secus, de elec. lib. vj. vbi ita scribitur, irrita prorsus exnunc & vacua nuntiamus. & in c. quorundã, in fi. de electio. lib. vj. cum dicitur, omnino decernimus irritum & inane. & in c. ij. in fi. de iud. eod. lib. & in c. vlt. in fi. de offic. deleg. eo. lib. & in c. vlt. in fi. prin. de offi. lega. eod. itic lib. & in cle. j. in fi. de rescri. & in cle. j. de elect. & in cle. j. ibi, extunc etiã inane decernentes & irritũ de concess. præb.

48

*Solutio con-
trarij.*

*Dictio irritũ,
sine adiectio-
ne alterius, la-
tam declarat.*

¶ Sed si verum esset quod dicunt Felin. & Dec. in prima ratione illius posterioris sententiæ, præterent omnia quæ vbiq; de verborum geminatione scripta sunt. Text. autem & glo. in d. c. nullus primas, non probant contrarium prioris sententiæ. Nam primũ ea glo. dubitat utrũ ille tex. intelligatur ipso iure, an per sententiam, vt ibi videre licet. Et si per sententiam intelligatur, faceret improprie accipi, sed id fieri propter subiectam materiã, & ex aliis iuribus, iuxta ea quæ supra diximus in 36. vers. incip. fallit ij. & generalius. Nam & dictio irritum, simplex & per se, & sine adiectione alterius latam sententiã declarat, vt nuncupamus voluerunt Hosti. & Io. And. in c. tua nuper, in verbo, irrita, de his quæ fiunt à prælar. Bald. in c. constitutus, col. j. in verbo, irritum, extra de rescrip. & in auth. non licet. post prin. C. de liber. præterit. & iterum in auth. ex causã, col. iij. vers. his igitur, & seq. & ibi recentiores, eo. tit. & in c. j. §. si verò, in verbo, ad irritũ reuocabatur, tit. qual. olim. seu. alien. pot. (Salyc. in l. cum posteaquã. C. de pactis.) & Cepola in d. l. irritum, post prin. ff. de vscap. pro donat. & Aegid. Bellam. confi. ij. circa materiã, col. antepen. vers. secundo modo. Panor. in c. quisquis, in j. not. extra de electio. & ante hos glo. in cle. sãpe, ad finem, in verbo, irritus, & ibi Imo. col. vlt. de verborũ significatio. & ante hanc glo. in c. cum dilecta, in verbo, irritum, extra de rescrip. & alia in c. congregato, in verbo, irrita, de electio. & in c. vlt. in gl. vlt. de sup. negli. prælaror. & in c. inter cetera, in verbo, irritũ, de præben. & in c. de iure, in eodem verbo, & ibi quoque Hosti. extra de iure patro. & in c. vlt. in glo. vlt. extra de rescri. spolia. & alia in c. inter dilectos, in verbo, irritum, extra de exec. prælar. Et est bonus tex. in l. cum sententiam. C. de sentent. & interlocut. omni. iudic. quem ita intelligunt Bart. & Ang. ibi in summario. Et satis patet ex his quæ suprà diximus de verbo & participio præteriti temporis, cuiusmodi id est. Et tamen interdum ex subiecta materiã impropriatur, & pro irritandum accipitur ob subiectum argumentum, vt præter glo. in d. c. nullus primas, probat etiam tex. in l. i. iuncta glo. in verbo, irritum, & ibi quoque Salyc. C. de rescind. vendi. & tex. in l. non omnia, & ibi etiam glo. ff. de minor. (et in d. l. cum posteaquã, & ibi Salyc. C. de pactis.) Sed & quod plus est, istud interdum procedit, etiam si huic dictioni irritum, sit additum ipso iure, vt nihilominus ex subiecta materiã intelligi debeat pro irritandum, vt probatur ex cap. auditis, & ibi glo. in verbo, postfacto, & Hosti. in verbo irrita, extra de electio. Sed & à diuerso Io. And. ibi volens etiam seruire subiectæ materiæ, exponit irritandum pro irritam denuntiandam. Quod autem cum eo verbo non solum simpliciter, sed etiam adiuncto cum alio verbo nonnunquam ponuntur & alia dictiones etiam late sententiæ vim habentes, id fit ad maiorem certiorẽq; rei significationem, vt suprà in simili diximus vers. 25. incip. sed quod his.

49

*Geminatio nõ
est efficax, ubi
non est tem-
poris inter-
uallum.*

¶ Tamen pro sententia (Felin. & Decij) potest & illud adduci, quod & Feli. ipse assert in d. cap. vlt. de offic. deleg. scilicet, quod non potest dici geminatio efficax, & vt non dicunt, effectus, id est, quæ habeat vim & effectum geminationis, vbi non est temporis intervallum, vt clarè patet ex eo quod voluit glo. not. in l. si cõuenit. ff. de pign. actio. vbi trina interpellatio nullo intervallum facta habet vim vnius tantum interpellationis, cum aliis multis similibus (adductis à Felin. vbi suprà, & quæ nos latius) congesimus in nostris consuetudinibus, tit. v. §. vj. in glo. j. in prima limitatione. Et hac ratione motus Barb. in d. c. vlt. vers. idem quoque, extra de offi. deleg. reprobat dictum Bald. ibi, col. ij. in prin. scribens quoddã licet papa vel princeps in rescripto dicat, per te cognoscas, nõ per hoc intelligitur electa industria personæ, quin possit alteri subdelegare, quia illud pronome per te ponitur ad demonstrandũ, non ad coarctandũ. Sed si poneretur geminatè, verbi gratia, si diceretur, tu tu cognoscas, vel per te te cognoscas, intelligitur electa industria personæ.

Nam

Nam vt dicit Barb. nihil operatur illa geminatio, vbi nullum est temporis interuallū. & idem voluit Thomas Parp. nullam Barb. mentionem faciens, in repet. l. ij. §. quod si in patris, col. j. ff. solu. matr. vt non immeritū illam quoque Bald. decif. reprehenderint Card. Flor. & Imol. in d. c. vlti. ille in §. idem in ij. not. hic autem. col. j. Et hoc confirmatur ex text. in l. pediculis. §. Labeo. ff. de auro & argento lega. vbi non mutat substantiam rerum non necessaria verborum multiplicatio, & l. balista. ff. ad Trebell. secundum vnam lecturam. & quod auctoritate eorum text. scribit Ro. in l. i. quis cum aliter. ff. de verb. oblig. dum reprehendit Bal. qui tradit in l. ij. C. de rescind. vend. tolli remedium eius legis per ea verba, donat omne id & totum quod pluri valet.

- 50 ¶ Sed huic rei ita respondere poteris, quod actus hominum, ad hoc vt dicantur geminati, vimque habeant geminationis, requirunt interuallum, verbi gratia, confessio, interpellatio, solutio, & huiusmodi similia non habent effectum geminationis, etiam si fuerint sepius repetita, nisi habeant interuallum temporis: & ita procedit glo. in d. l. si conuenient. & alia similia loco predicto allegata. At in geminatione verborum non requiritur interuallum, per text. in d. l. balista. §. secundum communiori lecturam, & in l. ij. §. quod ait, le ij. ff. qui satisdat. cogant. & notat per Bart. in repetit. l. ij. col. iij. C. de sacrosanct. eccles. & Bald. in procmio. ff. in princip. colum. vlti. & in c. eam te, de rescript. cum multis similibus videbis in dictis nostris commentariis, tit. xxij. §. ix. in glo. ij. in vj. q. Et ita huiusmodi obiectionem soluit Ias. in d. l. in prin. col. ix. in si. ij. not. ff. de offic. eius cui manda. est iurisdic. & in l. penult. colum. vlti. C. de pactis.

Actus hominum geminati requirunt interuallum, ut vim habeant geminationis. Secus in geminatione uerborum.

- 51 ¶ Quamquam ipse Decius in d. l. penult. post principi. C. de pactis, scribit huiusmodi distinctionem non habere vigentem rationem diuersitatis: ideo melius ait distinguere posse, quod vbi agitur de declaratione voluntatis, verba geminata magis ostendunt exuberantem voluntatem: sed vbi agitur de praiudicio tertij, videlicet ad conuincendam alterius contumaciam, vel vbi maior deliberatio requiritur, opus est interuallō. & ita procedit glo. in d. l. si conuenient, & similia. Quae etiam distinctio huc spectat ad probandum priorem sententiam, cum agamus de declaratione voluntatis ac sententiae iuriconsulti, qui vsus est verbis geminatis.

De eadem re.

- 52 ¶ Ideoque etiam illam Bald. doctrinam in d. c. vlt. de offic. delega. qua scilicet dicit per haec verba, tu vt, videri electam industriad personae, quam improbat Barb. ibi, vt supra diximus, secutus est tamen Panor. ibi, in si. princ. & ipse Barb. sibi contrarius in aliis multis locis. videlicet in l. j. col. xxij. versic. ii. dicatur. ff. de verb. oblig. vbi & illam Decij. differentiam ponit, quamvis Dec. illius non meminerit. & idem Barb. in l. Stichum aut Pamphilum. §. stipulatio, col. pen. co. tit. & consi. j. ex fatetis, col. xxij. lib. j. & consi. xxvij. scriptis doctissimus, col. xxj. eo. lib. j. & consi. xxxvij. illud adducam in medium, col. vij. eo. lib. j. & consi. ij. scriptis sapientiae fons. col. xij. i. versic. & si quispiam. eod. lib. j. & consi. lix. clementis simi Dei, col. ij. eo. lib. j. & consi. xv. praeclare scribitur, colum. vij. lib. ij. & consi. xxvij. praeclare scriptum est, colum. xij. eod. lib. ij. & consi. xxxij. praeclare optimum, col. vj. eod. lib. ij. & consi. liij. praeclare scribitur, colum. penult. eod. lib. ij. & consi. lxx. praeclare scribitur, col. v. eod. lib. ij. atque etiam Anton. Corse. illius discipulus in tract. de verbis geminatis, col. ij. versicu. ostendit. vbi aliter respondit ad illud quod dictum est requiri interuallum ad vires geminationis, vt ibi videre poteris. & Corne. d. consi. lxvij. col. ij. lib. j. & Ias. in d. l. j. vbi supra. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. vbi id dicit singul. & paucis cognitū. & iterum in d. l. penult. ad fin. C. de pact. & in l. j. §. i. tum in prima lect. ad fin. tum in ij. colum. item ij. versic. sed hoc vltimum, vbi hoc dicit singul. ad fin. ff. de acquir. posses. & Hippol. Marfil. d. consil. ij. altissimum, col. vj. num. 59. lib. j. Nicol. Euerat. in d. locis legalibus, vbi supra, col. iij. & Catel. Cot. qui & id dicit singul. memoriali incipit. geminatio pronominis.

Confirmatio eiusdem.

- 53 ¶ Et facit text. in l. peregre. §. vlti. ff. de acquir. posses. cum dicitur, per nosmetipsos, non per alium. Nam ibi videtur probari per illa verba geminata nosmetipsos, omnino excludi quod per alios nomine nostro fit. Sed id non admodū tutū est, quia etiā sine geminatione huiusmodi loquendi pro nullam repetimus, vt in c. qui accusare, ibi per se nō per aliu. ij. q. ix. Quod autē pertinet ad illam Ro. sententiam in d. l. si quis cum aliter, Fran. Aret. ibi, col. pen. versic. item adde in quantum Bart. reuocat illam Ro. rationem, & aliam eius sententiam comprobant refellit, vt ibi videre poteris.

Distinctio nosmet ipsos, quid im portet.

- 54 ¶ Quinto fallit, quando verbum futuri temporis profertur a testatore, verbi gratia, si haeres meus molestauerit uxorem meam, priuatur hereditate. tunc enim intelligitur ipso iure, nec requiritur sententia. Ita vulgo allegatur voluisse Bald. in l. j. col. vij. in lect. anteq. C. de his qui poenae nomin. Sequitur Franc. Cre. sing. vij. tu seis quod verbum in fin. Alex. in addit. Bart. in d. l. iubemus nulli. §. sanē si hoc, col. pen. C. de sacrosan. eccle. vbi & hoc dicit not. & Ioan. Bapt. Castet. in addi. Rom. in d. sing. ij. & in addit. Alber. in suo repertorio, in versic. verba futuri temporis, & Felin. in c. Rodolphus, col. xvj. versic. priuatur, extra de rescript. & vide quae dicam in seq. fallent.

Verbum futuri temporis prolatum à testatore.

- 55 ¶ Sexto fallit, quando verba futuri temporis ponuntur in legibus sive aliis dispositionibus conditionaliter loquentibus, exempli causa, si quid tale non fiat, actus coronat, quia tunc intelligitur ipso iure. Ita nuncupatim voluit Ang. consi. xxxvj. pro decisione quaesitorum, col. vlti. ea ratione fultus, quoniam propter conditionis defectum, ipso iure deficit dispositio tam inter viuos, quam in vltimis voluntatibus. I. Mauius, & l. qui heredi. §. vlt. ff. de condit. & demonstr. & l. si rem. §. omnis. ff. de pign. actio. & l. Iulianus. §. offerri, & l. qui pendentem vineam. ff. de contrah. empt. Et vide quae dicā inferius in xv. fallent. vbi differemus de forma. Nam & conditio impleri debet in forma

Et positum in legibus, aut aliis dispositionibus conditionaliter loquentibus.

specifica: vt no. in illis primis legibus & secundū hoc potest intelligi quod dicimus in præced. fal.
 16 Et cum pena
 Et cum pena priuationis im-
 ponitur, quæ est tituli resolu-
 tutia ob actū omisum ex-
 tra iudicalem.
 ¶ Septimò fallit, quando pena priuationis imponitur propter omisum actum extraiudicalem ex contractu faciendū, & huiusmodi pena est tituli resolutiua, quia intelligitur ipso iure, quamuis dispositio utatur verbo futuri temporis. Ita voluit Bald. quia omnes legum interpretes acumine ingenij superauit, in d. l. ij. in addit. in ij. quæst. & ibi post eum Salyc. ferme ad verbum, col. iij. versic. & vt hic clarius. C. de iure emphyt. per text. ibi, & alios quos allegat & sequitur Felin. in d. c. Rodolphus, extrā de rescript. Nec abs re dictum est, quod pena sit tituli resolutiua, quia si non esset huiusmodi, tunc non intelligeretur ipso iure, sed per sententiā vt dicunt Bal. & Salyc. in eodem loco, per text. in §. si verò tacerit, in authen. vt hi qui oblig. res. minor. se hab. perhi. Et subdunt, quod in dubio præsumitur tituli resolutiua, quando priuatio est à iure per contractum quæ sita, & ipsi contrahenti profutura, vt ibi, quia tunc habet vim legis commissoriae.

17 De eadem re,
 ¶ Iason tamen in d. l. iij. colum. iij. versic. & ad contraria & iterum in l. vt. col. xxxij. versicu. & tenendo hanc opinionem. C. eod. tit. allegans tantum Salyc. dicit simpliciter id procedere in emissione actus extraiudicialis, nulla distinctione facta, verum pena sit tituli resolutiua, an verò non sit. Id quod etiam simpliciter dicit ipse Salyc. in d. l. vt. colum. pen. versic. non obli. l. & Panormi. quem ipse Iason non allegat, in c. si diligenti, col. vij. versic. in glo. in verbo, perdant, de foro compet. & Card. Alex. in d. §. callidis, col. iij. ad fin. titu. de probub. feud. alie. per Feder. & Ludo. Bolo. qui hoc reputat singul. in addit. consi. Ioan. Ana. consi. xxxij. incip. præstantia domini, in princ.

18 Et relatum ad
 iudicem.
 ¶ Octauò fallit, quādo verbum futuri temporis refertur ad iudicem, quia tunc est late sententia, vt voluit Bart. in d. l. extat, col. vlti. ff. quod met. caus. & nulla illius mentione facta Anto. in c. clericis, per text. & glo. ibi, extrā ne cleric. vel monach. Id quod confirmatur ex eo quod tradit Ricard. Mal. in sua disput. incip. statuto cauetur. quam refert Ioan. And. in addit. Specul. tit. de iudic. delegat. §. restat. versic. quid si statuto. & in tit. de procur. §. nunc breuiter, versic. licet autem. Quod si statutum mandat iudici, vt causam intra certum terminum expediat, dirigendo scilicet verba in iudicem, quicquid post illum terminum expeditur, nullum est, per multa quæ ipsi allegant.

19 De eadem re,
 ¶ Sed illud dictum Anton. in d. c. clericis, etiam sine mentione Bart. vbi supra, reprehendit Panor. in eo ipso cap. nec id quidem iniuria, vt quod sit contra omnia iura, & etiam contrarium voluerunt Bald. & Salyc. in d. l. ij. C. de iure emphyt. in locis allegat. in præced. fallen. Et hanc opinionem corroborat quod voluerunt Iacob. Aretin. Cyn. Bart. Bald. & recentiores in l. properandum, in princ. C. de iudic. quod si tempus instantie statuitur iudici, & non parti, valet quod facit iudex post tempus, licet ipse puniatur, per l. j. in fi. C. vt omis. caus. tam civil. quam crimin. & idem tenet Oldra. in quadam disputat. quam adducit Bartol. vbi supra, & Ioan. Andr. locis supra allegatis, & Panor. in cap. penult. colum. antepen. extrā de iudic. & in cap. de causis, extrā de offi. deleg. Rom. consil. ccccxxv. quo ad primum an syndicus, in ij. dubio. Paul. Castr. consil. clxxxij. videtur dicendum quod dicta declaratio, lib. j. vbi & alia similia adfert.

60 Quando pro-
 cedat ut ver-
 bum futuri re-
 latum ad iudi-
 cem, sit late
 sententia.
 ¶ Potest tamen illa opin. Bart. & Anton. in princ. huius sal. adscripta procedere in vno casu, videlicet cum lex utitur verbo priuatiuo potentie & potestatis ad iudicem directo, verbi gratia si lex aut statutum dicat, iudex tale aliquid facere non poterit. Nam tunc actus in contrarium factus erit ipso iure nullus, vt dicit Bart. in l. j. C. de dilat. & in l. j. ff. de feri. & Franc. Aretin. in cap. in causis, de testib. & Felin. qui hoc egregie disputat in c. pastoralis, col. vlti. versicu. considera quod aliquando, extrā de exceptio. Sed & tu vide quæ late etiam diximus in nostro tractatu de legibus connubialibus, in glo. iij. in verbo, ne peut, in princip. Ex quibus intelliges id semper procedere, etiam si non ad iudicem referatur.

61 Et directū ad
 partem.
 ¶ Nonò fallit (& id quidem ex diametro præcedenti repugnat) quando verba diriguntur parti, non iudici, secundum Rom. in Ladmonendi, col. penult. & ibi quoque Raph. Fulgo. Petr. in repe. Bapt. Cacial. colum. iij. versic. ex quo dicto inferunt & Franc. Curt. seniores, col. ix. versicu. secundò not. & las. in repet. col. v. versic. eandem opin. tenet. ff. de iureiu. Nam vt inquirunt, vbi lex concedit aliquod beneficium, nec exprimit quod debeat iudex adiri, cōpetit parti ipso iure, nec necesse est adiri iudicem, per l. de pupillo. §. si is cui, cum glo. ff. de ope. noui. nunt. & facit l. quæ sub conditione. ff. de cond. insti. & quod scribit Anto. consi. xxij. visis punctis, colum. j.

62 Nec non ubi
 imponitur pe-
 na ex crimine
 commissio cir-
 ca bona, & nō
 in personam.
 ¶ Decimò fallit, vbi imponitur pena ex crimine commissio circa bona, & ex quo nulla pena interrogat in personam delinquentis. Tunc enim ipso iure semper intelligitur imposita. Nam cum ex eo delicto persona non affligitur, non est expectanda sententia, quæ nihil proderet. l. aliquando. ff. ad Velleia. & facit Leum qui, in prin. ff. de his quib. vt indig. Quod si pena extenditur ultra bona, necessaria est sententia. l. j. C. de his qui ex pub. ratio. lib. x. & l. scire. C. de bonis vacant. cod. lib. x. Hec Calca. quem vix (vt ingenuè fatear) intelligo consilij, licet his quæ supra, col. iij. versic. ad tollendum. & iterum consil. lxxvj. visis omnibus & ponderatis, colum. j.

63 Et si appareat
 ex aliis uer-
 bis mentē con-
 stituitis esu-
 se, ut inducat
 canonem late
 sententia.
 ¶ Vndecimò fallit, quando ex aliis verbis ipsius constitutionis vtiens verbo futuri temporis, apparet mentem ipsius constitutionis esse, vt in ducat canonem late sententiz. glo. est in d. c. quisquis, in verbo, fiat. extr. de elect. quæ dicit quod licet verbum quo utitur d. c. sit futuri temporis, tamen intelligitur ipso iure, propter verba sequentia, non absque dispensatione, &c. & ad hoc ponderant illam glo. Pano. & Domi. ibi, & ad hoc etiā allegat ipse Domi. tex. in d. c. dispendia, vbi & hoc dicit ipse Domi. in v. not. de rescript. lib. vj. & idem Domi. in c. vlt. §. pars verò, in princ. de offic. deleg. cod. lib.

- ead. lib. & in c. j. vlt. col. j. vers. quæro an deficiens, eod. lib. (Franc. Aret. in l. j. col. iij. vers. ad reuocatum. ff. de testa.) & Cardi. Alex. in cap. imperialem. §. callidis, col. ij. tit. de pro. feud. al. per Fede. & Fel. in d. c. Rodulphus, col. xix. vers. & subdit. extrà eo. tit. Et bene facit quod in simili dicit glo. in c. in solita. xj. q. j. & Saly. in l. eum posteaquam, & ibi recentiores. C. de pact.
- 64 ¶ Duodecimò fallit etiam quando ex aliis legibus & constitutionibus constat illud verbum futuri temporis esse latè sententiæ, per glo. in l. j. in verbo, amittat. C. de pœna iudic. qui mal. iudic. quæ exponit illud verbum amittat, ipso iure, quantum ad illum qui iudicem corripit, per l. venalem. C. quan. prouo. non est necess. & glo. in d. cap. j. §. j. in verbo, reuertatur, tit. de prohib. feud. alien. per Feder. quæ exponit illud verbum reuertatur, ipso iure, quantum ad illum qui feudum alienauit, per iura quæ allegat, & Bald. & Saly. in d. l. ij. quibus locis suprà citauimus. C. de iure empit. Et hoc quidem generale est & perpetuum in omnibus verbis, & dictionibus, vt contra naturam propriam sint vel latè vel ferendæ sententiæ, propter alia iura quæ id disponunt vel declarant, vt apertè intelligit glo. in c. si quis ex clericis, & ibi lmo. extrà de vita & honest. cleric. & in c. si quis. xxij. dist. & not. Domi. in c. ij. quæst. iij. Panor. in d. e. ij. in fi. de foro compet. & iterum in d. c. si diligenti, col. vij. eo. tit. & quod diximus suprà in §. fal. præteriti temporis.
- 65 ¶ Decimò tertio fallit, vbi quis priuatur ratione status incompatibilis. nam tunc semper ipso iure priuatur, ex sententiâ Bal. in cap. j. §. qui clericus, in princ. per illum tex. quem ad hoc dicit notab. tit. si de feud. hier. controuerf. inter domi. & agna. Quam sequitur & commendat Fely. in d. c. Rodulphus, col. xj. vers. quotiens ratione status, extrà de rescript.
- 66 ¶ Decimo quarto fallit, quando sunt verba declaratoria, quia tunc semper sunt latè sententiæ, vt pulchrè voluit ille Cano. princeps Panor. in d. c. si diligenti, col. vij. de foro compet. per tex. & glo. in c. nouit, extrà de his quæ sunt à prælat. sine consen. capi. Quæ autem sint ea verba declaratoria, facile poteris cognoscere ex iis quæ tradit ipse Panorm. in d. c. si diligenti.
- 67 ¶ Decimo quinto fallit, vbi verbum futuri temporis apponeretur in dispositione, quæ induceret formam suæ solennitatem formalem, quia illius omisio redderet actum ipso iure nullum, per not. glo. in cap. cum dilecti, in verbo, irritum, extrà de rescript. Bar. Bal. & latè recentiores in l. vniuersa. C. de precib. imper. offer. Bart. in litem eorum. §. sed si ita, per illum tex. ff. quod cuiusque vniuers. Bald. Ang. & recentiores in l. j. & ij. ff. de liber. & posth. & in l. cum hi. §. si prator. ff. de transactio. & in l. j. C. qui testa. facere poss. Signo. consil. lxxvij. factum sic præsupponitur, col. ij. vers. item omnis dispositio. Ang. consil. xxxvij. pro decisione quæstionum, col. vlt. Domi. in cap. quia propter, col. vj. vers. venio ad vers. vel saltem, extrà de rescript. Soci. consil. lxxvj. visa facti contingentia, col. i. lib. j. cum his quæ latè dixi in nostris commentariis consuetu. tit. vj. §. v. in gl. v. in ij. ar. modicorū. vers. hoc tamen intellige, & quæ copiosissime etiam cumulauit Hippolyt. Marsil. consil. cxxij. omnipotens, col. ij. & iij. lib. ij. Id quæ etiam si actus esset pius & fauorabilis, per l. qui Romæ. §. Flavius Hermes. ff. de verborum obligat. secundum Bald. in l. vlt. post Oldra. ibi. C. si manci. ita fuer. ali. ne manu. & in l. testamentum, iij. ij. not. C. de testa. (& in l. omnes populi, col. pen. ff. de iustitia & iure. & consil. cxxxij. visa inquisitione, post medium, lib. j.) & laf. in l. j. subblata, in priore lect. col. ij. vers. istam primam. ff. ad senatus consult. Treb. & consil. clix. præfens quæstio, col. iij. vers. item forme, lib. ij. & consil. ij. in causa contradictionis, in fi. eo. lib. ij. §. i. & consil. cxxj. placet mihi, col. iij. eod. lib. ij. & Marth. Afflict. in l. i. in constitutione. si quis in posterum, col. ij. quibus locis Iafon. & alia Baldi loca in id citat, sed mendosè tamen. Cuius rei ratio satis aperta est ex dicto Aristotelis vbi. quæ aduocato. Forma est quæ dat esse rei. ad quod nostrates allegant. l. Iulianus. (§. si quis reus.) ff. ad exhib. atque perfectionem ipsius esse (si ita more Græcorum loqui possumus.) Liurgiscentium, in princ. ff. de pact. per quos tex. ita dicit Bald. in c. vlt. colum. v. vers. quæro vtrum sit differentia, extrà de consuet.
- 68 ¶ Hoc tamen intellige, nisi huiusmodi solennitas quæ omisita est, suppleatur à lege. tunc enim ipsius omisio nunquam reddit actum nullum. aliàs enim ea suppletio esset superuacanea. l. his verbis, cum l. seq. & quod ibi tradit Bald. in j. lect. vers. item not. quod aliquid. ff. de adop. & l. j. in princ. C. de rei vxor. adi. & expressè etiam voluit Franc. Aret. in c. super his, col. iij. vers. pro ista opi. facit, extrà de accusat.
- 69 ¶ Intellige ij. in solennitate formali, vt iam diximus, quæ videlicet debet interuenire in ipso actu: secus in alia solennitate, quæ post actum interuenire potest. Nam tunc illius omisio non vitiat ipso iure, etiam si apponantur ea verba, aliàs non valcat, vt voluit Bart. in d. l. vniuersa, & ibi etiam Bald. & Raph. & recentiores. C. de precib. imper. offer. & Bart. in l. j. col. vlt. in princ. ff. de testa. & in l. si ita quis. §. si lege, col. j. vers. quæro vtrum prohibitio. ff. de verb. obligat. & in l. eum lex, col. iij. vers. sed pone quod lex dicit. ff. de fideiuss. & in l. j. C. de cano. fru. vt. Rom. lib. xj. & Bal. in l. j. §. vbi autem, col. vlt. vers. & prædicta faciunt. C. de caduc. rol. & in l. h. qui ad cuius, col. iij. vers. ex hoc facit. C. de appell. & in l. ij. col. j. vers. & fecas. C. quan. prouo. non est necess. lmo. in c. exhibita, col. 8. vers. tertio quæritur, extrà de rerum permut. & latè Bertha. qui multos concord. adfert in tractat. gabellarum, in iij. parte viij. partis principalis, quæst. xxij. & Cepola causarum ciuiliū consil. 35. celebrissime, col. j. & Fel. in c. quoniam, col. ij. vers. tu verò attende, extrà de lite non contesta. & Philip. Dec. qui & pleròque alios citat, in cap. ij. vers. successuè, extrà de testib. & Fab. à monte sancti Sauini, in tract. Insinu. in xxvij. quæstio.

Et si constet ex aliis legibus, illud verbum futuri esse latè sententiæ.

Et ubi quis priuatur ratione status incompatibilis.

Item quando sunt verba declaratoria.

Item si apponeretur in dispositione, quæ induceret formam, sicut solennitatem formalem.

Et si actus esset pius, & fauorabilis.

De eadem re & quomodo intelligenda.

Solennitas formalis hic accipitur, quæ debet interuenire in ipso actu, secus si post.

70
Item quando
verbo futuri
iungitur parti-
cipium præ-
teriti temporis.

¶ Decimo sexto fallit, quando verbo futuri temporis iungitur participium præteriti temporis. nã tunc est lata sententia, habita scilicet ratione participij præteriti temporis, magis quàm verbi futuri. Ita expressè voluit Barr. in l. j. ff. de vi priua. & in l. j. §. sed & constituto, circa medium. ff. de calum. & in l. Imperator. ff. de iure fisci. & Imolin. c. j. §. vlt. de elect. lib. vj. secutus Io. Mo. Archid. & Io. And. ibi volentes hæc verba, nouerit se suspensum, esse lata sententia.

71
Qui repugnat
proxime dis-
so.

¶ Quamquam Domini ibi, col. prima, vers. quarto an deficiens, tenet expressè contra Imol. per not. in c. in penis, de reg. iur. li. vj. Nam quod in d. c. j. alla verba sunt lata sententia, non est, inquit Dom. ex propria eorum natura, sed ex alijs verbis illius tex. quæ planè demonstrant quòd debent intelligi ipso iure. nam mox subditur, quòd si postea administrat, sit priuatus. Domin. esse notandum ad statuta sequitur & commendat Felin. in d. cap. Rodolphus, col. xxj. vers. nouerit se suspensum. Et in hac parte inclinare videtur Collect. in cap. j. col. ij. vers. alij dicunt, extra de iudic. Et facit in hac partem tex. in cle. cum sit, in fi. de magi. ibi, eo ipso nouerit se suspensum. Nam frustra eo ipso dictum fuisset, si ex propria vi aliorum verborum intellectum fuisset.

72
Comprobatio
prioris senten-
tie.

¶ Sed pro priore sententia est bona glo. quam nullus illorum allegat, in c. cum in cunctis §. vlt. in verbo, priuatos, extra de elect. quæ dicit hæc verba, nouerit se priuatos, intelligi ipso iure, & glo. in c. ij. in gl. vlt. in princ. & ibi Host. Imo. & Pan. qui eam not. extra de solut. & alia in c. extirpanda §. quia verò, in verbo, priuatos, extra de præbend. quæ interpretatur illa verba, sciat se priuatum ipso iure. & alia in c. j. quis, quod est pen. in verbo, suspensos, extra de sumo, quæ posteriores loquuntur de his verbis, nouerit se suspensos, & gloss. Hostien. Ioan. And. & Ioan. Ana. qui loquuntur in his verbis, absolutos se nouerint, in c. absolutos, quod est vlt. extra de heretic. Gloss. & Hostien. loquentes in verbis, sciat se excommunicatum, in c. ij. extra de cleric. excommun. min. & in c. quoniam in verbo, mactone percussum, extra de offi. ordin. quæ dicit illa verba, nouerit se mactone percussum, intelligi ipso iure, & eam sequuntur doct. ibi. Et quæ illi & alia omnino similis in cap. vt inquisitionis, in fin. verbo, percussum, de heret. lib. vj. & ite alia quæ loquitur in illis verbis nouerit se suspensum, in c. vlt. in fi. de temp. ord. lib. vj. & glo. in c. pen. de sentent. excomm.

73
De eadem re.

¶ Et in eadem sententia fuit Spec. licet admodum confusè, tit. de citat. §. iam de citatione, col. vlt. vers. quid si iudex, & planius Oldr. cons. ccxcj. hæc sunt rationes, col. ij. vers. restat ergo videre, vbi voluit quòd hæc verba, nouerit potestatem tibi interdictam, denotent interdictionem ipso iure, & Bald. in l. qui volebat, ff. de heret. instit. vbi loquitur de his verbis, excommunicatum te esse cognoscas, & in Rub. C. com. vel epi. col. ij. vers. modo ego quero, loquitur in his verbis, excommunicatum te esse cognoscas, & in cap. præterea requisisti, in ij. not. & ibi etiam Auto. & Panor. col. pen. vers. vlt. queritur, extra de appel. & Collect. in c. si quem ad, fi. extra de sent. excomm. & Imol. in clem. j. col. j. vers. not. quod per hæc verba, extra de sequi. poss. & fruct. per illum text. qui nihil ad hoc facit, sed potius in contrarium, cum id exprimit per verba, hoc ipso. & Mathes. no. cxv. nota quòd vbi lex vbi & hoc dicit generaliter procedere, quando verbo futuri temporis adiungitur participium præteriti, & Domini ibi contrarius, & Cardi. Alex. in c. Engeltrudam. iij. q. iij. vbi dicunt per hæc verba noscatur intelligas te excommunicatum, proferri sententiam excommunicationis, & idem dicit ipse Domini in c. ij. quæ sit, & Felin. in eodem c. sibi contrarius, videlicet in d. c. Rodolphus, col. xxij. nouerit te anathematice percussum, & rursus in c. j. col. vij. vers. nota quòd ista verba, extra de iudic.

74
De eadem re.

¶ Et est bonus tex. in c. præterea requisisti, & ibi per Panor. post alios, col. penult. extra de appel. & in c. j. de sentent. & re iudic. lib. vj. cum dicitur, ab executione officij per annum nouerit se suspensum. Nam postea subdit, Sciturus quòd si suspensione durante ingesserit, se diuinis, irregularitatis laqueo se inuoluet. Et in c. j. vers. si quis autem, iuncto vers. vlt. de sentent. excomm. lib. vj. Nam priori loco hæc verba ponuntur à diuinis officiis nouerit se suspensum, & in posteriori, quòd si contingat eos sic suspensos diuina officia exequi, in irregularitatem incurrunt. Et faciunt etiam quæ dicam inferius in lx. fallent.

75
Verbum futuri
iunctum alii
verbo quod
est lata sen-
tentia.

¶ Decimo septimo fallit, quando etiam verbo futuri temporis iungitur aliud verbum, quod suapte natura est lata sententia. tunc enim dispositio intelligenda est ipso iure, magis scilicet inspecto illo verbo quod iungitur, quàm verbo futuri cui iungitur: verbi gratia, verbum subiaceo, etiã in futuro, aut in infinitiuo, quod hoc casu sumit naturam futuri verbi, vt postea dicemus, habet vim latæ sententia, vt etiam dicemus in xlvij. fal. Igitur si ita dictum sit, nouerit se excommunicationi subiaccere, intelligitur ipso iure, habita scilicet ratione verbi subiaccere, magis quàm verbi nouerit, vt voluit glo. in c. excommunicationi, & ibi quoque Pan. extra de raptu.

76
Et cum dictio
omnino, adipsi
ciur.

¶ Decimo octauo fallit, quando verbo futuri temporis adicitur dictio, omnino, quia idem est ac si diceret, ipso iure, secundum Balin. l. j. §. si pecunia, per glo. ibi, ff. de pos. sed tu de illa glo. vide quid dicam in seq. fallent, & idem voluit ipse Balin. l. ij. in addi. in iij. q. & ibi etiam Salyc. col. ij. in fin. & Ias. col. v. vers. secundò pro hac parte facit. C. de iure emphy. & idem Bald. in sua margarita, in verbo, priuatio, vbi facit illam gl. sing. & Archid. in §. qui verò res, in verbo, omnino. x. quæ sit, Bart. in auth. vt defun. seu fune, cor. in prin. Angl. in §. vlt. in fi. per glo. ibi in verbo, actione, in auth. de litigio, & in l. Imperator. ff. de iure fisci. Rom. qui illam gl. ad hoc dicit sing. in primo sing. Dom. & Philip. Franc. in c. j. vterque in vlt. no. de his quæ vi metusve caus. fi. idem Philip. in c. vlt. §. vlt. de offi. deleg. lib. vj. Mathes. no. cxij. nota quòd vbi cuncte. Ration. Cre. sing. vij. tu scis, Barb. cons. 64. scribitur

scribitur lib. Hester, col. iiii. lib. j. & in reper. c. Raynaldus, col. xlv. & iterum col. clxj. extra de testa. & in c. qualiter, col. iij. extra de iud. & in c. ex parte, le j. extra de offi. deleg. & ibi etiam Felin. col. j. qui dicit de hoc esse text. in c. si religiosus, de elect. lib. vj. sed hoc ibi exprimitur. & in l. generaliter, col. 6. ff. de verb. oblig. vbi ad hoc allegat multa iura. Marianus in c. luda, le ij. extra de lude. Fran. Aret. in c. si diligenti, col. v. extra de foro compet. vbi ad hoc dicit sing. illum tex. iuncta glo. in d. si pecunia, idem Aret. in c. fraternitatis, col. x. vers. in contrarium arguitur, & col. seq. & ibi etiam Felin. col. iij. vers. sed istis non obstantibus, de testib. & in c. cum venisset, & ibi quoq. Felin. vterq. col. ij. eo. rit. Corn. consil. lix. diu post consilium, col. ij. vers. quod maxime dicendum, lib. ij. & consil. ecij. in hac consultatione, col. ij. cod. lib. ij. Alex. in l. si insulam, col. v. vers. ex hoc infero. ff. de verb. oblig. & consil. vj. circa processum, col. pen. lib. iij. Corn. consil. lix. diu post consilium, col. ij. vers. & licet poena, lib. ij. Card. Alex. in c. prater, col. ij. vers. quare an istud. xxxij. distict. Philip. Franc. in c. quam sit, c. extenim super glo. vlt. de elect. lib. 6. & in c. ij. col. ij. in vj. not. de pact. lib. vj. Jo. Bapt. Cacia. in l. more, in xxj. quaest. ff. de iurisdic. omn. iudi. Felin. in d. c. Rodolphus, extra de rescrip. & in c. gratum, ad fi. extra de offi. deleg. & in c. pastoralis, col. pe. vers. quarto, extra de excep. & in c. de regularibus, in ij. not. extra de simon. vbi illam glo. dicit sing. la. in l. pen. col. ij. vers. sexto pōdera. C. de pact. & consil. clxviii. statuto inelyta, col. vlt. lib. ij. Philip. Dec. in c. ad hxc, le j. col. iij. extra de appellat. Fran. Purpu. in l. more, col. antepe. vers. tertio ampliatur. ff. de iurisdic. omn. iudic. Corfe. in suis sing. in verbo, omnino, vbi & ad hoc allegat glo. in l. ob signatione. C. de solut. relaram ad tex. in d. si pecunia. Hippol. Marsil. in sua practica causarum criminalium, §. aggredior, num. 113. (Stepha. Bertrand. conf. cxlij. ex themate, col. ij. vers. ad secundum, lib. iij.)

- 77 ¶ Et quanquam ea glo. in d. si pecunia, propē sola in id ab omnibus citetur, à multisq. singu. dicitur, est tamen & alia, & ea quidem expressior, in c. vlt. in fi. in verbo, omnino, quam ibi expendunt & commendant Domi. & Philip. Francus, de offi. delegat. lib. vj. quam & ad hoc obseruauit Franc. Arét. in c. j. col. iij. vers. aliquando facultas, extra de accusa. vbi & de hoc dicit esse text. in c. iudex, ad fi. de offi. delegat. lib. vj. Est item alia glo. in c. licet canon. in verbo, carere, de elect. lib. 6. nisi dicas ibi de hoc esse propter verbum carere, quo etiam vult text. ibi, de quo postea dicemus. Alia denique glossa in c. j. in verbo, vacuamus, quod met. caus. lib. vj. nisi dicas & id esse propter verbum vacuamus, quod est presentis temporis. Et est bonus tex. si recte intelligatur, in §. praterca, Infit. de excep. quanquam aliò trahatur à glo. & docto. Sed nullus melior neque apertior tex. est, quàm in l. si non fortem. §. indebitum. ff. de condic. indeb. cum dicitur, non solum si omnino nō debeatur, sed & si per aliam exceptionem peti non poterat.

Comprobatio eiusdem.

- 78 ¶ Et in hac sententiam optimē facit, quòd hac dictio omnino, id operatur, quòd sit parata executio, vt dicit Bart. in l. j. col. vlt. ff. iud. sol. Et quidem executio præcisa, vt asserit Card. Alex. in c. tue fraternitati, col. xij. vers. solutio abbas, extra de sponsal. per not. per glo. in l. Græcè, §. illud. ff. de fideiuss. & in cle. ij. de ara. & qual. & in clem. j. in verbo, omnino, de vita & honesta. cleric. Vt quæ etiam sit dictio præcisa, vt dicunt Bald. & Saly. in d. l. j. C. de iure publici. Bald. in l. vlt. col. j. in iij. oppo. C. de contrah. empt. & in c. si Christus, col. 2. extra de iureiur. Ro. in l. quod te. ff. si cert. pet. Barb. qui ad hoc multa allegat, in l. ij. §. & harum, col. ij. ff. de verb. oblig. & consil. xlv. mandato & iussu, col. iij. vers. item adduco, lib. ij. Franc. Aret. qui item multa adfert in d. c. qualiter & quando, le ij. col. vj. vers. est enim omnino, extra de accus. & Alexan. qui item multa adducit in l. precibus, col. j. C. de impub. & ali. subiturn. & consil. lxxxvij. in causa dominæ Bartholomeæ, in princ. lib. iij. Corne. qui item multos ac multa citat d. consil. lix. col. ij. vers. quod maxime, Franc. Curt. senior consil. xliij. super contingentia, col. iij. vers. pro conclusione, vbi etiam multa ad hoc aduocat. & Socin. consil. cclix. materia, col. x. vers. primò in effectum, lib. ij. & consil. seq. in causa Bononiensis, col. iij. vers. illud est, col. lib. ij. Georg. Nat. in repe. c. quamuis, col. x. num. 51. vers. quintò not. de pact. lib. vj. la. consil. xxij. o. d. dubia, col. ij. lib. iij. Ideo etiam eam vim habet, vt quis præcisè cogatur ad factum, vt voluit Ro. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. oblig. & Felin. in d. c. ex parte, col. j. extra de offi. deleg. & facit quod infra dicemus de dictione, omnimodo, & quod scribit Oledra. consil. cxliij. thema tale est, dominus B. paulò ante medium.

Dictio omnino, operatur, quòd sit parata executio.

Et ut quis præcisè cogatur ad factum.

- 79 ¶ Quod quidem (scilicet præcisè) significat (vt id obiter dicam) vt sine vlla exceptione, & vt vulgò dicimus, sine remedio, & ad vnguem, indistinctè, & sine conditione id fiat. Cicero epistolæ Ad Atticum lib. viij. epistola cui initium est, Dionysius, Ego nemini, cuius causam non reciperem, nunquam reo equiuam tam humili, tam sordido, tam nocenti, tam alieno, tam præcisè negaui, quàm hic mihi planè sine vlla exceptione præcidit. Et ex nostris Bal. in rub. extra de constir. colum. 2. vers. statuta præcisa, & iterum vers. quid est dicere præcisè, dicit id verbum præcisè significare ad vnguem, omnimodo, & in distinctè. Et sequitur Barb. consil. xxxix. clementissimi Dei, col. iij. lib. ij. & consil. lxxvj. illud in medium referam, col. xj. vers. quintò est aduertendum, lib. iij. & consil. 6. illud in medium adducam, col. xij. lib. iij. Et idem propè voluit ipse Bal. in l. j. C. de excep. rei iudi. & consil. clxx. ad euidentiam, lib. ij. de quo & tu vide eundem Bal. in cap. iij. ad fi. & ibi etiam Pan. in vlt. notab. & Card. Flor. de rescrip. & gl. in l. iusiurandum & ad pecunias, in princ. col. iij. lib. iij. in verbo, certiore tur. ff. de iureiur. & in l. sed & si me putem. §. cum iter, in verbo, condicam, post princ. ff. de condic. indeb. & in l. cum is qui, §. vlt. in verbo, qui hominem, post princ. cod. tit. & in l. hæreditatem, in verbo, cogedam. ff. de donat. & in l. j. in verbo, in aliis. C. de sent. quæ pro eo quod interest,

Præcisè quid significet.

interest, quas omnes citat Bald. in sua margaria. in verbo, præcisè, ad interpretationem significationis huius dictionis. Cui adde & glo. in l. Pomponius, in verbo, haberi, post princ. ff. de negot. gest. & bonum rex. in l. j. §. vlt. ff. vt legat. not. caue. & in c. j. extra de plus petit. & in c. contra Christianos, de hæret. lib. vj. & Ang. consilij. in questione proposita, ad fi. Franc. Arc. in l. si stipulatus sim damam. ff. de verb. oblig. cum sim adductus per recentiores in d. c. j. de rescrip. & per las. in l. omnes populi. col. antepen. vers. item dum Bart. cum multis seq. ff. de iust. & iure.

80 *Alia significatio huius dictionis præcisè.*
¶ Tullius autem, ne id omitamus, lib. ij. de natura Deorum, aliter illud præcisè accepit, Vt ut te ipso hestitio die dictum est, autum fatidicam Prouocam fingi, quasi quandam Deam singularem, quæ mundum gubernet & regat, sed id præcisè, vt si quis dicat Atheniensium rem publicam consilio regi, desit illud Areopagiticum cum dicimus prouidentia mundum administrari, deesse arbitror Deorum, plenè autem & perfectè sic dici, existimato prouidentia Deorum mundum administrari. Est ergo ibi præcisè idem quod concisè, ita vt aliquid desit quod intelligitur. vnde & illud Gellij alicubi, obscurè & præcisè dictum. Et Quintiliani lib. x. qui præcisè conclusionibus obscuri, Sa lustium & Thucydidem superant, id est, abruptis & abscis, metaphora inde sumpta, quod quæ præcisè sunt, ea sunt iusto concisiore.

81 *Dictio omnino, excludit omnem gratiam & dispensationem.*
¶ Sed vt redeamus, hæc dictio omnino, de qua loquimur, excludit omnem gratiam & dispensationem, vt dicunt glo. in clem. vt hi qui, de atate & qualitate. Archidia. in cap. j. in verbo, personis omnibus, de religio. domib. lib. vj. Ioan. And. Pan. Ioan. Ana. col. iij. & Franc. Arc. in d. c. qualiter & quando, le. ij. & ibi quoque Felin. col. iij. extra de accusatio. & idem Ioan. And. post Archid. in cap. cum ex eo, & ibi etiam Domi. & Philip. Fran. utque col. j. de electio. lib. vj. & ipse Panor. in cap. cum inquisitionis. in princ. eo. tit. & in cap. non magno, col. ij. vers. quæro nunquid, extra ne cleric. vel monach. Domi. in cap. ij. col. ij. post alios ibi, de pactis lib. vj. Card. Alex. in cap. de accusatione, col. iij. vers. & ideo dicit. ij. q. viij. & in c. si quis cum clerico. xj. quaest. j. Felin. in d. c. de regulis, extra de simo. & in d. cap. ex parte, le. j. col. j. extra de offi. deleg. & in c. si clerici. §. de adul. terijs, col. ij. de iudic. De quo tamen per Philip. Dec. in cap. si clerici. §. de adulterijs, col. j. extra de iudic. & Philip. Franc. & Georg. Nata. in d. c. ij. vtrunque vbi supra, de pactis, lib. vj. Proinde mortis purgationem non admittit, ex sententia Ang. in l. vlt. per tex. & gl. bi. C. de fidei commiss. & Alex. in d. l. si insulam, vbi supra. Et ad superiora facit quod de vi huius dictionis tradit glo. in clement. multorum, in verbo, nullius omnino, & ibi Paul. Li. az. Guillielm. Laus. Genetz. & Imo. de pœnis. & Felin. in cap. vlt. col. xxij. in fi. extra de rescrip.

82 *De eadem.*
¶ Sed hæc omnia intelligas nisi subiecta materia aliud suadeat, vt videre licet ex cap. j. in fin. & ibi glo. & doct. extra de despon. impub. vbi Pan. in fi. illud assignat subiectæ materiæ. Quod confirmare potes ex his quæ diximus supra num. 37. incip. & alias etiam, & alibi sæpe: vt tamen interim non omitas, quod scriptum reliquit Bal. in l. super rebus, col. i. C. de contrah. empr. & vendit. hæc dictionem omnino, esse præcisè significationis, verum tamen recipere congruam interpretationem per d. l. si stipulatus sim damam. ff. de verb. oblig.

83 *Omnino, præcisè significat ionis.*
¶ Decimonondò fallit, cum dictio vniuersalis omnis, ex qua aduerbium illud, omnino, conficitur, adiungitur ei rei, qua quis priuatur, vtrbi gratia, si dicatur omni iure, omni commodò priuatur, omne ius amittat, & id genus cætera. nam tunc ipso iure intelligitur, & ita in his terminis loquitur glo. illa, quam supra in præcedenti fallent. citauimus, in d. l. j. §. si pecunia. ff. de pos. quæ tex. ibi dicentem depositarium omni actione liberari, ita exponit, omni id est, ipso iure. quam tamen omnes passim non ad hoc allegant, sed ad id quod diximus in dicta præcedenti fallent. de dictione omnino, quasi scilicet nullius interesse siue dicatur iure suo omnino priuatur, siue omni iure suo priuatur. Et ita nuncupatim voluit Ang. in §. vlt. in fi. per glo. ibi in verbo, actione, in auth. de licig. & Barb. in clem. j. col. xij. in paruis, vers. not. de clausula, de elect.

84 *Et cum dictio omnis, iuncta est ei rei qua quis priuatur.*
¶ Tamen Mathef. nota. cxij. incip. nota quod vbiunque, constant subiectæ materiæ. Quæ igitur quemadmodum ea glo. apertè sentit, non ob id constitutionem esse latæ sententiæ, quod in ea dicatur, omni iure priuatur, nisi id aliter exprimat, sicuti sanè exprimitur in c. j. de vita & honest. clerici. l. 6. cum dicitur, ipso iure careant omni priuilegio clericali, vbi glo. in verbo, omni, hoc, inquit, dicit, quoniam multiplex est clericorum priuilegium, quasi dicat, quod omnibus priuatur, intelligens scilicet id quod dicit Mathef. quod illa dictio vniuersalis, omni, determinat illud substantiuum, priuilegio. Ideo etiam additur, ipso iure, ad determinationem verbi, quasi non id intelligeretur sub verbis, omni priuilegio, sed fuisse aliter necesse exprimi, secundum dictam glo. in d. c. cupientes. Et in hac etiam senten

84 *Omnis, nõ est lata sententia.*
¶ Tamen Mathef. nota. cxij. incip. nota quod vbiunque, constant subiectæ materiæ. Quæ igitur quemadmodum ea glo. apertè sentit, non ob id constitutionem esse latæ sententiæ, quod in ea dicatur, omni iure priuatur, nisi id aliter exprimat, sicuti sanè exprimitur in c. j. de vita & honest. clerici. l. 6. cum dicitur, ipso iure careant omni priuilegio clericali, vbi glo. in verbo, omni, hoc, inquit, dicit, quoniam multiplex est clericorum priuilegium, quasi dicat, quod omnibus priuatur, intelligens scilicet id quod dicit Mathef. quod illa dictio vniuersalis, omni, determinat illud substantiuum, priuilegio. Ideo etiam additur, ipso iure, ad determinationem verbi, quasi non id intelligeretur sub verbis, omni priuilegio, sed fuisse aliter necesse exprimi, secundum dictam glo. in d. c. cupientes. Et in hac etiam senten

sententiam Cyn. in auth. qui semel. in v. quæst. & ibi quoque Bart. & Bal. col. j. & Angel. & Paul ante fi. C. quo. & quando iudex. intelligitur tex. ibi. cuius hæc verba sunt in fi. ab omni cadat actio- ne. ut scilicet sententia opus sit. nec ipso iure cadat.

85 ¶ Ceterum ad illam rationem Mathef. & hanc addere potes. quod aduerbia in iure nostro tenent locum formæ. & magis sonant quàm nomina. ut tradit Bal. qui hoc expolliit. in c. apostolica. quod est vlt. col. ij. vers. tertio quæritur. extrà de offi. delib. per not. in l. Pomponius. de negotiis gestis. videlicet in glo. in verbo. probauero. ad finem. & ibi Bal. col. pen. versic. venio ad rati habitationem. Sed quantum ad tex. & glo. in dicto. s. si pecunia. qui loquuntur in verbo. liberandi. vide quid di- cam infra in lxxij. fallent. igitur est in nume. 240. ¶ Sed & de verbo. cadat. in quo loquuntur Ma- thef. Cyn. & alij vbi suprà. etiam dicemus in lxxj. fallent.

Aduerbia in iure magis so- nant quam nomina.

86 ¶ Sed tamen antequam hinc abeamus. non omnino perpetuum esse arbitror quod suprà ex Ma- thef. diximus. quid enim si ita dicatur. careat omni robore firmitatis. ut scribitur in c. decret. s. vlt. de immun. ecccl. lib. vj. & in clem. quia contingit. s. ut autem. de religio. domi. vel etiam simpliciter careat omni firmitate. omnibus viribus. omni robore. & externa id genus. quis negauerit intelligi ipso iure. & sine ope exceptionis? Nam aliàs nõ caretet omni firmitate. si quid cõpeteret. ad quod tollendum necessaria esset exceptio. vel sententia. Ideo illud mihi visum est verissimum. quod si hæc vniuersalis dictio iungatur cum re qua quis priuari debet. videlicet omni priuilegio. omni iu- re actiõne. & similibus. non ipso iure. significat secundum Mathef. sententiam. At si adiciatur verbo quod vim & efficaciam. quam vocamus. siue effectum ac robur actus significat. ita hæc tollere. ut ne sententia quidem desideretur. ut vniuersalis illa vniuersaliter operetur.

Autoris opi- nio de præce- denti fallitiã.

87 ¶ Vigesimo. quoniam dictio prorsus. idem quod omnino. de qua diximus in duabus præced. fal- lent. significat. teste Donato cum in Andream Terentij. tum item in Eunuchum. tum postremo in Heautontimorumenõ. deo etiam hæc dictio prorsus. est similiter late sententiæ. vel si iunga- tur futuro tempori. ut voluerunt Hostien. Ioan. And. & Pan. in cap. in quibusdam. col. vlt. extrà de penis. Archidiaconus. in cap. ij. post princ. de præscrip. lib. vj. Ant. in cap. super literis. col. iij. de rescrip. & in dicto cap. si diligenti. extrà de foro compet. & in c. ad aures. (& ibi Feli. col. j.) extrà de præscrip. Domi. in d. c. quàm sit. s. vlt. col. vlt. de elect. lib. vj. Mathef. dicto nor. xij. Corne. consil. cccxij. in hac consultatione. col. iij. vers. quod etiam demonstratur. lib. j. vbi ad hoc dicit facerè text. in l. derogatur. ff. de verb. signifi. & in c. sacris. extrà de his quæ vi metusve causa fiunt. & in d. c. iij. quibusdam. t. & Felin. in c. inquisitionis. in prin. col. j. extrà de accusat. dum allegat dictum capit. in quibusdam. t. & Corse. in suis sing. in verbo. penitus. in fi. Et facit quod de ista dictione scribit Pan. in d. cap. ad aures. in vlt. not. de præscrip. & Philip. Dec. consil. cxij. viso tenore. col. ij. Hippo. Marf. in sua practica causarum criminalium. s. aggredior. num. 123.

Prorsus. idem quod omnino. Prorsus late sententiæ. vel si iungatur futuro.

88 ¶ Vigesimo primo fallit. cum etiam verbis futuri temporis additur dictio omnimodo. siue in nu- mero multitudinis omnibus modis. vel de singulari voluit glo. collata ad text. in auth. qui res. in verbo. sed melius. & in verbo. iroganda. C. de sacro. eccle. & Ant. in cap. si diligenti. extrà de foro compet. Corn. consil. ccij. in hac consultatione. col. ij. lib. ij. & Franc. Aretin. in d. c. j. col. iij. extrà de accusat. & Barb. in d. l. generaliter. col. vj. ff. de verb. oblig. & Alex. in l. si insulam. col. v. vers. ex hoc infero. ff. de verb. oblig. vbi loquens de dictione omnino. allegat tex. vtemen hac dictione omni- modo. tanquam eandem vim in hac re habeat. & iterum consil. xliij. visa facti narratione. col. ij. lib. 3. & Hippol. Marfil. in sua practica. vbi suprà.

Omnimodo canon late sententiæ. Et omnibus modis.

89 ¶ Est enim & hæc dictio precisa. secundum gli. in l. si cum exceptione. s. fed. & si quis. in verbo. omni- modo. & iterum in s. quatenus. in eodem verbo. & ibi Bart. ff. quod met. caus. & in l. vbi autem. s. vlt. ff. de verb. oblig. & ibi quoque est bonus tex. & facit præterea tex. in l. Græcæ. & quod ibi vo- luit glo. & Bart. ff. de fideiuss. & in clem. j. & ibi glo. & Petr. Anch. de vita & honest. clem. cum aliis iuribus in id allegatis ad Philip. Dec. consil. cccvj. in casu domini Mariz. col. j. & quod tradit Bald. consil. cccclxxxix. reperitur quodam. ante fi. lib. v. & in l. si quis argentum. s. finautem. qui est vlt. circa medium. C. de donato. vbi dicit quod hæc dictio facit ut quis præcisè teneatur. (& in l. quoties. in prin. ff. de noxalib. action. vbi ex hoc dicit. quod hæc dictio facit. ut quis præcisè ad factum cogatur.) & quod etiam scribit Saly. in l. vlt. col. ij. in ij. oppo. C. de contrah. emptio. Sed & hæc dictio tacite censetur habere decretum irritans. & tollere facultatem dispensandi. secundum Ant. in clej. super glo. in verbo. iulianus. & ibi quoque Imo. col. iij. vers. ex hoc not. de seq. pos. & fruct. Ang. in repe. l. si insulam. col. vij. vers. non obstat. c. potuit. & ibi Alex. col. vj. vers. pro ista op. ff. de verb. oblig. & Barb. consil. lxxij. scribitur Exodi. col. iij. vers. idem dicimus. lib. iij.

Omnimodo precisa dictio.

Et habet nim decreti irritantis. Et tollit facultatem dispensandi.

90 ¶ Vide tamen glo. quæ voluit huiusmodi dictionem. aut si maius dictiones omnimodo non esse late sententiæ. in auth. ad hæc. in verbo. cadat. in prin. C. de vsur. Nam tex. ibi dicit. ab actione cadat omnimodo. & tamen glo. intelligit. non quidem ipso iure. sed per sententiam. quam adiunxit tex. in l. si à matre. C. de suis & legit. his verbis loquens. omnimodo patri suo matris suæ ipso iure succedant. Nam si ea dictio. omnimodo. per se significasset ipso iure. frustra illa verba ipso iure. fuissent adiecta. & similis tex. in l. Iulianus noster. in fine. ff. de condic. & demon. cum dicitur. omni- modo inutile erat legatum ipso iure.

Repugnatur superioribus.

91 ¶ Sed ego priorem sententiam potius esse arbitror. Neque enim video. quid possit interesse. si- ue dicas omnino priueretur. siue omnimodo. nec quantum ad significationem. nec quantum ad determi-

Autoris hæc de re opinio.

determinationem nam utrumque determinat siue qualificar, vt loquitur Marhef. verbum ipsum, non rem qua quis priuatur. Ideo & eadem est in vitroque ratio. Quantum autem ad tex. in d. l. si à matre, & in d. l. Iulianus, potes dicere quod supra diximus cum de verbo presentis temporis loqueretur in vers. xxv. incip. sed quod his respondeant. t illud autem quod de dictione omnino dicit Bald. à me citatus supra nume. 68. in eadem & ipse dicit de hac dictione omnino modo.

92
Omnibus modis.

¶ De plurali autem omnibus modis, voluit glo. in §. j. in verbo modis omnibus. & ibi etiam Bar. & Ang. in auth. vt defun. seu. fime. & Bald. in d. l. j. §. si pecunia. ff. de positi. Ang. in auth. de litig. in fin. & in l. j. ad fi. C. de pœn. iud. qui male iudic. & in l. j. si quis in tantum, col. vlt. C. vnde vi. Rom. qui illa glo. facit sing. d. sing. j. Marhef. d. not. cxij. Matia in d. c. Iudax, le. ij. de Iudæ. Alex. d. consil. xliij. col. j. lib. iij. Barb. in d. l. generaliter, loco supra allegat. ff. de verb. oblig. Ioan. Raynou. in d. §. callidis, versic. pœna, in xij. q. j. partis prim. tit. de prohib. feud. ali. per Fed. (Barb. in c. vlt. col. pe. ext. de de positi. vbi & illam glo. dicit singulare.) Soci. in l. Marcellus. §. j. col. iij. ff. ad senatuf. Trebel. Iason con. clxviij. statuto in clytæ, col. vlt. lib. ij. Hippo. Marfil. in d. sua practica, vbi suprà. Quibus suffragatur quod tradit Bart. prout cum aliqui allegant, in l. si quis. C. de pos. huiusmodi verba habere executionem paratam, vt rem iudicatam, nec aliam exigi condemnationem. Sed videtur Bart. abi magis innixus fuisse dictioni illico, de qua postea dicemus, quàm huic de qua tractamus.

93
Nullo modo.

Negatiua
plus habet ui
rium quam
affirmatiua.

¶ Vigefimo secundo fallit è cōtrario in illa vniuersali negatiua, nullo modo, quæ etià est canon latæ sententiæ, vt expressè tenet Iason in l. j. §. sublatâ, in ij. l. c. col. iij. ff. ad Trebel. & d. consil. 168. statuto in clytæ, col. vj. versic. item est diligenter, & iterum, col. vlt. lib. ij. & sentit Rom. quem ipse nō allegat, consil. cccxxvj. in presenti consultatione, col. vlt. Et hoc mihi placet. Nam si id obtineat in vniuersali affirmatiua, multò magis & in negatiua, quæ semper plus habet virium & roboris, efficaciusque obligat, ac magis præcisè alstringit, secundum Archi. in c. si peccauerit. ij. quæst. ij. & Pan. in c. nouit, col. xij. versic. secundum quæritur, ext. de iudic. cum multis similib. & concord. à me traditis in nostris consuetudinibus, tit. x. §. v. in prima limitatione & in nostra tractat. primigeniorum, in xxiiij. quæst. num. ii. sed nec privilegio.

94
Nullo modo
tollit dispensa
tionem.

¶ Porro ea dictio tantum habet virium, vt omnem etiam dispensationem impediatur secundum glo. no. in clem. ij. in priu. in verbo, concedatur, & iterum in vers. illi vero, in verbo, nullo modo, de ætate & quali. quam sequuntur Paul. Leaz. Imo. col. vj. versic. in glo. concedatur, & Domin. in viij. not. d. vers. illi vero. & Ioan. An. in c. cum ex eo, de elect. lib. vj. Bart. in l. omnes populi, in ij. quæst. iij. qu. princ. ff. de iustit. & iur. Ang. & Imo. qui illam facit singu. & alij recentiores in l. si quæramus, ff. de testa. Imo. in c. ij. ext. eo. tit. Pan. & Ioan. Anan. & Fely. in c. qualiter. le. ij. ille quidem col. vj. hic ij. de accusat. & Pan. in c. non magno, col. ij. versic. quæro nunquid prælatus, ext. ne cleric. vel monach. vbi dicit illam glo. no. Ro. consil. cccxxv. quod ad primum, col. xv. versic. opponitur ad primum, ext. de testi. & in cap. qualiter, col. pen. ext. de iudic. & in c. cum vicesimum, col. v. ext. de offi. deleg. & cōf. xix. scripsit Propheta clarissimus, col. vij. lib. j. vbi dicit sing. & iterum consil. xxxvj. illud adducit in medium, col. iij. cod. lib. j. Alex. in l. vlt. col. ij. C. de testa. milit. & Franc. Curt. senior qui illam dicit no. consil. xliij. super cōtingentia, col. iij. recentiores, in l. vlt. C. de testa. Feli. in d. c. Rodolphus, col. xix. de rescript. & in d. c. de regularibus, col. ij. ext. de simo, & in cap. ex parte, le. j. col. j. ext. de offi. deleg. & in c. ar. si clerici, §. de adulteris, col. ij. versic. idem si dixerit ibi, & Philip. Dec. col. v. ext. de iudic. & idem Dec. consil. iij. cuius superscriptio incipit, quando iurisdic. col. vlt. versic. sexto & vltimo, vbi eam glo. dicit not. & Ias. in d. §. sublatâ, vbi supra. & in l. de pupillo. §. si quis forte, post medium, ff. de oper. nou. nuntiat. & consil. clxvj. videretur, col. iij. versic. secundum facit, lib. ij. vbi eam quoque dicit not. & consil. seq. motiuis, col. iij. versic. item illa verba, eo. lib. ij. itemque & consil. seq. in isto subtili, col. vlt. & consil. liij. statuto ciuitatis Florentiæ, col. iij. versic. moueor ante primis, li. iij. & consil. elij. quod est eiusdem initij, col. iij. versic. sed præmissis non obstantibus, lib. iij. & consil. clxviij. col. vlt. lib. ij.

95
Nullatenus
vniuersalis
negatiua
omnimodam
nullitatem
significat.

¶ Vigefimo tertio cum dictio nullatenus, eandem habeat significationem, siq; etiam vniuersalis negatiua, vt dicit Archi. in c. solent, in verbo, sed natura, de conse. dist. iij. & Dom. consil. xxxv. attendentes, col. ij. & Rom. consil. cccxxvj. in presenti consultatione, col. vlt. l. tra. vt omnimodam nullitatem significet, vt dicit Fran. Aret. in l. j. col. iij. ff. de testa. Ea etiam habet vim latæ sententiæ, secundum glo. in auth. si qua mulier, vbi etiam est bonus rex. Grad. Vellica, quam glo. sequitur & dicit sing. Card. Flor. in cap. super literis, & ibi quoque Barb. ext. de rescript. & idem Barb. in repe. c. testimonium, col. x. versic. & ex istis elicio, extra, de testibus, & consil. viij. Christi nomine inuocato, col. iij. lib. iij. & Fran. Aret. in cap. licet causam, in v. notat. & iterum col. v. ext. de prob. & in cap. de causis, col. pen. & ibi etiam Feli. col. iij. extr. de testib. & Ias. qui illam gl. facit sing. in l. de pupillo. §. si quis forte, circa medium, ff. de oper. nou. nunt. & iterum col. iij. ff. ad Treb. & consil. vij. adeo expiose, col. j. lib. j. & d. consil. clxviij. statuto in clytæ, col. vlt. lib. ij. & consil. cxxviij. videretur, in presenti, col. iij. versic. quarto dicitur, lib. iij. Feli. in cap. pastoralis, col. x. versic. sexto quo dicit, ext. de excep. j. gloss. pragmat. sanctio. tit. de collat. §. quod li quis ex dictis, in verbo, nullatenus. j. & Corse. in suis sing. in verbo, nullatenus. & Hippo. Marfil. in repe. cap. ar. si clerici, nume. 13. & iterum xxviij. ext. de iudic. & sing. ccccclxxv. anno præterito. Sed & idem voluit glo. in clem. j. in verbo, nullatenus, de seq.

de seq. poss. & fruct. quæ dicit & post eam Genz. Anton. Imol. & Panor. quod non tener actus factus contra dispositionem vtemem hoc verbo, quod & idem voluerit Ioan. An. & Domini in cap. Romana. §. sententias, & ibi Philip. Franc. de appel. lib. vj. & Imol. & Cardin. Floren. post Matheli. in cle. j. ille colum. pen. versic. sed an teneat, hic in xxxij. q. de decif. Quinetiam Genz. Anton. & Imol. in dista cle. j. de seq. poss. & ibi quoque Card. Flor. in §. si quis autem, in vj. quæst. dicunt per huiusmodi dictionem tolli potestatem dispensandi in contrarium: quod etiam voluit Archid. in c. quoniam, in verbo, nullatenus, de immu. eccl. lib. vj. & in c. lvi. dist. 8. & Colle. in cap. j. in princ. extr. de filiis presbyteri, & Imol. in cle. vt ij. qui, col. vj. de atar. & qualtr. & Ioan. Ana. in d. c. qualiter & quando, le ij. col. iij. vers. & quod not. extr. de accus. Ex quibus ipse Ana. & Imol. primo loco asserunt hanc dictionem habere vim decreti. Sed & quod sit lata sententia, tenet Pet. Anchar. consi. d. xx. principaliter, colum. j. & Ioan. Ana. in c. quia frustra, col. ij. ext. de vsur. & in d. cap. qualiter, le ij. & ibi etiam Fel. col. iij. extr. de accusat. & in c. si aduersus, col. ij. ext. de hæret. Barb. in repet. d. c. testimonium, vbi supra, de testi. Ias. in d. l. vltim. vbi supra, de feri. & in l. scriuarios. C. de testa. milit. vbi tamen illum videas, & Philip. Decian. e. eam te, col. pen. vers. expeditis nota. ext. de rescript. Et facit quod scribit glo. in clemen. j. in verbo, nullatenus admittatur, & ibi Cardin. Floren. in xix. q. de sentent. & re iudic.

Tollit potestatem dispensandi.

Habet vim decreti.

Nullatenus, an sit lata sententia.

Autoris sententia, de hac dictione.

Nullius momenti canon lata sententia.

Obligatio inuocarati ipso iure nulla.

Nullius momenti, id est ipso iure.

De eadem re.

96 ¶ Non tamen omnino sine dubio est quod sit lata sententia, quando id aperte negat Domin. in cap. j. col. vlti. de iudic. lib. vj. per text. in d. c. quia frustra, extr. de vsur. vbi etiam Panor. in fin. idem non obsecut sentit, & ibi quoque Ioan. Ana. col. ij. & ante hos glos. in c. super literis, in verbo, nullatenus, extr. de rescript. quæ eam dictionem interpretatur, opposita exceptione, tanquam nõ ipso iure, sed opo exceptionis. A quibus stat text. not. iuncta glo. in c. pueri, j. quæst. j. vbi ita scribitur, Pueri ad sacros ordines nullatenus admittantur. Et tamen, vt dicit glo. ibi, si admisi fuerint, recipiunt characterem, cum ad minores recipi possint. cap. in singulis. 77. dist. Et per illum text. & glo. dicit Franc. Aret. in d. c. in causis, col. vlti. extr. de testib. quod non semper hæc dicitio nullatenus, habet vim late sententia, secundum subiectam materiam. & sequitur Felin. in d. c. pastoralis, colum. pen. vers. considera quod aliquando, de except. Ex quibus illud teneo, hanc dictionem suapte natura eam vim late sententia obtinere, sed interdum ob subiectam materiam vim suam perdere, secundum ea quæ diximus supra in verbo præteriti temporis. in ij. fal. Quod autem sit de dictione aliquatenus, videbis infra num. 224. incip. nisi dicas.

97 ¶ Vigesimo quarto fallit cum dispositio vtiur his verbis, nullius momenti. tunc enim qualicumque tempore loquatur, est lata sententia, ex sententia glo. in c. ij. in fi. de fili. presbyt. lib. vj. & Archid. in c. ordinarij, in fin. de offic. ordin. lib. vj. Bald. in l. si posthumus. §. vlt. ff. de liber. & posthum. & Angel. in l. si mulier. §. si dos. ff. quod met. cas. & in auth. sacramenta pubeum, in fin. C. si aduers. vendit. & Card. Flor. consi. cxxxvij. redemptoris, & ead. primum dicimus, col. j. in fin. vbi ex hoc inferit, quod obligatio inuocarati est ipso iure nulla, per text. vtemem his iisdem verbis, in l. qui in carcerem. ff. quod met. caus. quem text. ita etiam intelligit Panor. in c. ij. col. vlt. vers. expicio duodecim, extr. quod met. caus. Idem quoque nuncupatum de his verbis voluit & Franc. Aret. in l. j. col. vj. ff. de testa. & in l. qui a latronibus, in prin. col. iij. eo. tit. per text. quem dicit ad hoc clarum, in l. non dubiū. C. de legib. Alex. & Ias. in l. posthumus, ille quidem col. vj. vers. tertia fuit opin. hic verò, col. viij. vers. pro qua op. C. de bon. poss. contr. tabul. Barb. in c. Raynaldus, col. xcxiij. de testa. & in l. j. §. si quis ita, col. v. ff. de verb. oblig. & in d. l. generaliter, col. ij. & iterum col. vij. & ibi etiam Ias. in j. not. eo. titu. vbi ipse Barb. dicit de hoc esse text. meliorem totius iuris, in l. an inutilis. ff. de acceptio. Socin. consi. cxv. fundata est intentio, ad prin. lib. iij. Card. Alex. in §. item sacramenta, col. vlt. tit. de pace iur. firm. Ias. in l. seruum. §. Titius hæres, col. iij. versicu. iij. nota. ff. de vulga. & pupil. substi. & in l. ex facto, in fi. eo. tit. & in l. si filius qui in potestate, in primo not. ff. de liber. & posth. & in l. j. §. sublara, in l. et col. j. ff. ad senatusc. Trebel. & in l. filius f. §. diuij, in vtraque l. et. & vtrobique col. j. & ibi quoque Ioan. Montef. & Ferdi. Loaz. in repe. vterque, col. ij. in ij. limit. ff. de leg. j. & idem Ias. in l. iij. §. condemnatum, post princ. & ibi quoque Franc. Rip. col. j. nu. 2. ff. de re iudic. Felin. in d. c. Rodolphus, col. lxxij. vers. nullius momenti.

98 ¶ Sed & ante hos omnes voluit glo. quam nullus, si rectè memini, illorū allegat, in l. Fulcinius. §. si quis bona. ff. quib. ex caus. in pos. eat. quæ interpretatur hæc verba, nullius momenti ipso iure. & licet subijciat, vel impetrata in integrum restitutione, tamen priorem sequuntur Barr. & Ang. qui ad eam nuncupatim expendit ea verba, nullius momenti. Posterior autem, vt inquit, habet locum in aliis casibus illab ea glo. allegatarum. Sed & est alia glo. expressior in l. si quis plures. ff. de iur. pat. quæ exponit, nullius momenti, id est ipso iure, & in c. in nostra, ad fin. de procur. dum verbum irritandum exponit, id est irritum esse ostendimus propter alia verba præcedentia quæ sunt huiusmodi, qua probata iudicium nullum est & nullius momenti, & cap. Imò verò est text. à nemine quoque expensus, in eadem l. post prin. quo aperte probatur hæc verba intelligi ipso iure, nec opus esse reuocatione siue restitutione: & etiā text. in l. j. in prin. ff. de fer. vbi postquam dicit sententiam eo casu latam esse nullius momenti, ex hoc mox inferit non opus esse appellatione.

99 ¶ Et bene facit text. in l. eam hi. §. si prætor, ibi, transactio erit nullius momenti, iunctis illis verbis postea sequentibus, transactionem esse irritam. ff. de transactio. & in l. j. ff. de in iust. testam. & in l. nec mandante. §. si prætor. ff. de tuto. & cur. dat. ab his. & in l. j. §. quod meus seruus. & iterum in l.

quod seruus. ff. de Ripula. fer. (& in l. si quis Sempronius, in fin. ff. de hæredi. institu.) & in l. ex eo. C. de inuti. stipul. & in auri. sacramenta puberū, & quod ibi dicunt Cyn. Bart. in fi. Bal. & Ang. C. si aduer. vend. & in §. est autem, qui est ij. in fin. iuncta glo. Instit. de hæredi. insti. Et facit etiam quod de his verbis in alio casu scribit Fran. Aret. in c. ij. de testi. Id scilicet, quod per eum tex. qui videtur his verbis, sing. probatur, quod dictum testis examinati parte non citata nullū prorsus laicit indicium. Et idem ante eū dicit Panor. ibi, col. vj. vers. sed circa prædicta. quem sequitur Barb. qui & alia multa allegat consi. lxxxij. supremus dicit Deus, col. ij. in ij. dubio, vers. secundo cum est, lib. iij. facit itē quod scribit Raph. Co. in rep. l. si filius, in vij. opp. j. no. vers. quid ergo in hac varietate. ff. de libe. & posth. (Facit denique, quod de hac dictione scribit Ang. consi. cclx. dicta interlocutoria, col. j. in fin. quod id quod est nullius momenti, nullū omnino potest producere effectum.)

100

Hec verba
nullius momenti,
latam sententiam
nō dicere.

¶ Contrarium tamen, videlicet hæc verba latam sententiam non dicere, tradit Iason sibi contrarius, in d. l. de pupillo. §. si quis fortē, in duobus locis. ff. de ope. noui. nunt. per text. in d. cap. ordinarij, in fin. de offic. ord. lib. vj. vbi est text. in hæc verba, nullius penitus est momenti: quasi scilicet ea verba nullius momenti, non induxissent canonem late sententia, nisi fuisset adiecta dictio, penitus, quæ haud dubie est late sententia, vt postea dicemus in xxvj. fd. Et idem videtur voluisse ipse Ias. in l. si iusfam. §. diuini primo not. tam in lect. quā in repe. ff. de leg. j. dum de hac re loquens simpliciter se remittit ad ea quæ dicit in d. §. si quis fortē.

101

Comprobatio
eiusdem.

¶ Tu autem ad Ias. ad alios text. ei quem allegat, similes, in c. vlti. extra de pactis, & in cap. vlti. in fin. de re iudi. lib. vj. & in d. c. ij. in fi. de fil. presbyt. eo. lib. vj. & in c. le. j. de præben. vbi glo. in verbo, nullius, dicit hoc verbum, nullius, esse vniuersale negatiuum, & nihilominus text. illum adiecisse hoc verbum, penitus, & in c. credentes, titu. de statut. & consue. contr. liber. eccl. edi. in feudis, sed est text. melior atque expressior in litem eorum. §. sed si ita. ff. quod diuulgeat vniuer. eūdem dicitur, ipso iure id decretum nullius momenti esse. & alij omnino similes, in l. iij. §. vlti. in illis verbis, ipso iure nullius esse momenti. ff. pro socio. & in l. iij. §. sciendum, vers. si stipulanti. ff. de don. inter vic. & vxor. & in l. oratio. ff. de sponsa. Et facit præterea text. in d. l. qui in carcerem, & quod ibi not. Bald. in ij. lect. §. quod met. caus. quem quidem text. & ad hoc expendit Fulgo. qui & ipse hanc partem sequitur, quanuis Ias. etiam non alleget, consi. cxxij. quidam S. agit, col. j. & ij. facit etiā text. in l. j. §. vlti. C. de com. fer. manu.

102

Autoris sententia.
Nullius, vniuersalis negatiua.

¶ Ego verò priorem partem teneo, cum habeat text. expressiorem ac clariorem, quā vt refelli possit, in d. l. si libertus, post princ. Et quia etiam, vt diximus ex glo. in d. clemen. j. dictio nullius, est vniuersalis negatiua, quæ scilicet vniuersaliter neget, nec esset nullius momenti, quod ipso iure valeret, imo haberet aliquid momenti, & quia etiam prior illa pars multo pluribus ac crebrioribus calculis innititur. Ad illos autem tex. pro alia parte allegatos dici potest quod in simili diximus supra in verbo, præsentis temporis, vers. xxvj. sed quod his respondeatur.

103

Dictio funditus,
late sententia.

¶ Vigesimoquinto fallit, cum apposita fuerit dictio funditus, si credimus, vt par est credere, glo. in l. decernimus, & ibi Saly. C. de sacro. eccl. & Bart. in tract. de tyrannide, col. iij. in vij. q. in prin. (Saly. in l. vlti. col. j. vers. ego etiam. C. de acquir. possessio.) Domi. & Philip. Franc. in c. quā sit. §. vlt. de elect. lib. vj. Franc. C. de d. singu. vij. Corne. d. consi. cccxij. in hac consultatione, col. iij. vers. quod etiam demonstratur, lib. j. Barb. in d. l. generaliter, in prin. ff. de verbo. oblig. Fran. Aret. in d. c. si diligenti, col. iij. de for. comp. Iacob. à sanct. Georg. in l. si quis maior. C. de transactio.

104

Funditus, idē
significat
quod omnino.

¶ Nam & hæc dictio idem significat quod omnino, vel in totū, tanquam si dicas à fundo, veluti ab imo, nullo prorsus relicto, vt radicatus à radice, stirpitus à stirpe. Plautus in Mercatore, Quod te consiliumq; tuum atque mentem perdit funditus. & Terentius in Andria, Quod si fit, perco funditus. & Tullius de amicitia, Quæ enim domus tam stabilis, quæ tam firma ciuitas, quæ non odiis atque dissidiis funditus possit euerri? (& etiam in lege ij. C. de prætor. & hono. præto. cum dicitur, funditus iubemus aboleri. & in c. sacras. xxvij. dist. & in c. nullus episcoporum, xj. q. ij.) Et stirpitus in eadem significatione ponitur in l. in rebus, in fi. C. de iure dori. & in l. ij. in prin. C. de peti. bon. sub. lib. x. Id enim, vt diximus à stirpe significat, quæ verè in eum sensum vsus est, quicquid is fuit, qui apud Sallustium orationem habuit ad Cæsarem de repub. ordinan. Nam quæ sedicio, aut dissensio ciuilis tot tamq; illustres familias à stirpe auertit? Et ipse Sallustius in Catilina, Carthago æmula imperij Romani à stirpe interit. & Lulius lib. iij. belli Macedonici in oratione Portij latronis. Equidem fabulam & fidam rem dicebam esse vitiorum omne genus in aliqua insula coniuratione muliebri à stirpe sublatam esse. Et similiter radicatus, in l. j. C. de formulis, & in cap. ex frequentibus, ext. de instit. vt intelligas eas dictiones & similes eandem vim habere.

Radicatus.

105

Penitus.

¶ Vigesimo sexto idem de dictione penitus, ex glo. in l. si qui aduocatorum, in verbo, arceantur, & ibi Angel. & Raph. Fulg. qui eam dicit sing. C. de postul. & Io. And. in c. j. ad fin. & ibi Domi. col. ij. vers. quæro vltimò, & Philip. Franc. in vlti. notab. de postul. præla. lib. vj. & idem Domini. c. Romana. §. vlti. ad fi. & ibi etiam Philip. Franc. col. ij. de senten. ex com. lib. vj. vbi & hoc sentiunt Host. Ioan. Mo. & Archid. Petr. And. & etiam Panor. in c. in quibusdam, paulò ante fin. extra de penis, per text. in cap. vlti. eo. tit. vbi & ipse Panor. hoc idem not. in vlt. notab. & ibi ante illum Ioann. And. & Saly. in l. vlt. col. j. vers. ego etiam. C. de acquir. posses. Franc. Aret. in l. si colonus, col. j. ff. de acquir. posses. Petus. in cap. ex tenore, & ibi etiam Philip. Deci. colum. v. extra de appellat. per not. in l. ij. C. de constit. pecu. Barbat. in cap. j. extra de iudic. & in cap. si diligenti, de foro compet. & consi.

& confi. xxiii. illud afferam, col. i. vers. & si quispiam, lib. j. vbi & ad hoc quædam iura allegat. & confi. xxxvij. istud adducam, col. ix. vers. tertio pondero, eod. lib. j. & Phil. Corn. d. confi. cccxij. col. iij. lib. j. Math. d. singul. cxij. Alex. in l. qui vsum fructum, col. ij. ff. de verb. oblig. & confi. x. vbi s. dispositio, col. iij. vers. eodem modo, lib. j. Fran. Aret. in l. j. col. v. vers. & pro prima responsione. ff. de testa. & in l. vlt. in v. not. per illum text. C. de pactis, & in l. si colonus, post prin. ff. de acqu. posses. & in cap. veniens, col. vlti. extra de accusationib. quibus locis hoc dicit probati per text. quem priori loco dicit not. & menti tenendum, in l. solutum. §. si in fortem, in fin. ff. de pigno. actio. iuncta l. si non fortem, in princ. ff. de condi. indeb. Ang. Aret. in §. quæ de fullone, in ij. not. In fine de obliq. ex delict. nascuntur. (Felin. in c. infinuatum, col. j. de simo.) Iacob. à sancto Georg. in d. l. si quis maior. Ias. in d. l. de pupillo. §. si quis forte. ff. de oper. not. nunti. Phil. Dec. in auth. casta, col. iij. in ij. not. C. de sacrosanct. eccles. & in c. eadem, col. ij. ext. de rescript. & confi. cccxxvij. vifo casu proposito, col. j. & Hippo. Marfilin sua practica causarum criminalium. §. aggredior, num. 123. & ex Gallis nostris Rebus. vir optimus atque doctissimus in repet. cap. postulasti, num. 149. titu. de cler. excom. min.

104 ¶ Nam & hæc dictio est præcisa, nec recipit limitationem, aut modificationem, vt prodit Angel. confi. xxxj. cuius initium est, vifo laudo, col. vlt. per l. ambiguitatem. C. de vusu fruct. & l. vlt. C. de edict. diui. Adu. tol. & l. vlti. C. de feri. & l. vlt. C. de summa trin. & cap. super eo, de hæret. lib. vj. & idem quoque voluit Alex. in d. l. qui vsum fructum. ff. de verb. oblig. & Phil. Dec. in auth. qui rem, col. vlt. C. de sacro. eccle. & confi. cccxxvij. cuius superscriptio incipit, de absolutione, col. j. & confi. ccccj. licet in causis, col. ij. Et excludit dispensationem Ioan. Ana. in c. qualiter, le. ij. col. iij. vers. & quod not. extr. de accu. vbi præterea dicit quod habet vim decreti. & Barba. confi. xix. scripsit propheta, col. vij. lib. j. Et vide Roma. confi. lxxxij. quo ad id quod queritur in fin.

107 ¶ Et hoc quoque facit quod hæc dictio, si nostris credimus, idem significat quod in totum vel ex toto, quæ est significatio illius dictionis omnino, quæ haud dubie est latæ sententiæ; vt supra diximus. Id enim asserit glo. in cl. j. in verbo, nullus, de præben. & Archid. in c. j. post prin. in verbo, penitus, de supp. negl. præla. lib. vj. { & in cap. j. col. iij. in verbo penitus, de cler. agrot. col. vj. } & in c. ordinarij, ad fi. de offic. ordi. eod. lib. vj. & Ioan. An. in c. j. in verbo, penitus, de postul. præla. lib. vj. in nouella & Lucas Pen. in l. vlt. ad fi. C. de decur. lib. x. Cepo. causarum civilium confi. lxxvj. Titius, num. 27. & Alex. confi. xiiij. visis & consideratis, col. iij. vers. tertio respondeo, lib. ij. & confi. lxxxij. visis & diligenter ponderatis, col. j. lib. ij. quod repetitur confi. lvij. lib. vj. & confi. lxxxij. habita, col. vlt. col. lib. vj. & confi. cxxxij. visis depositionibus, col. iij. vers. non obstant allegata, lib. vj. vbi dicit probari ex text. in leg. j. C. de gladij. penitus tollen. lib. xj. cum dicitur, omnino gladiatores esse prohibemus, iuncta ea. rub. sed in codicibus qui circumscribuntur, in ea rub. tantum scribitur de gladiator. & quod voluit Rom. confi. lxxxj. quod reliqua, ad fin. Maria Socin. post alios confi. xxj. visis & diligenter lectis, col. iij. vers. item ponderandum est. & Soc. ipsius filius consuetiam xxj. abun de & subtiliter, col. vlt. lib. iij. & in l. singularia, col. iij. vers. quarta conclusio. ff. si cert. pet. & in l. qui vsum fructum, col. iij. vers. sed tu aduerte. ff. de verb. obli. Barb. confi. lxxxvj. magnus dicit, col. vij. vers. capio modò secundum articulum, lib. iij. & Cepol. confi. causarum criminalium cxxxij. vbi inquam magnifice, col. vij. vers. septimò. & confi. seq. in qua questione, col. iij. { Ias. in l. j. nu. 171. & tu pondera. C. de iur. emph. lib. vj. } & ex Grammaticis antiquioribus Priscianus in lib. de xij. capitulis. c. ix. vbi dicit, penitus significare prorsus, quæ dictio idem significat quod omnino, vt supra diximus, & etiam satis probatur ex l. quidam, ibi, nullo ei penitus relicto. C. de fideicom. & in l. omnimodo, vers. si verò, ibi, nihil eis penitus reliquerint. C. de inoffic. testam. & in l. j. §. si quid autem, ibi, penitus in nullo peccare. C. de vete. iur. enucle. & in l. j. ibi, nullam penitus habent potestatem. C. de offi. mag. mili. & in l. lege, ad fi. C. de legi. hære. cum dicitur, ceteri gradus remaneant penitus semoti. & in l. j. ad fi. C. de iure emph. vbi in id est text. optimus. & alibi sapissime.

108 ¶ Contrarium tamen, videlicet hæc dictionem penitus, non esse latæ sententiæ, videtur voluisse glo. in c. quisquis, in verbo, suspendantur, ext. de elect. quæ hæc verba illius text. penitus suspendantur, intelligit per sententiam: quod & facit Inno. ibi, in eo verbo, & sequitur Panor. ibi etiam in fi. Et alia glo. in d. c. Romana. §. vlti. de senten. excom. lib. vj. vbi licet text. ita dicat, in vniuersitate vel collegium profecti excommunicationis sententiæ penitus prohibemus, tamen glo. ibi dicit, quod si lata fuerit sententia excommunicationis, tenet. Et ex ea glo. dicit Fran. Aret. in d. c. in causis, col. vlti. extra de testi. quod aliquando hæc dictio non est canon latæ sententiæ secundum materiam subiectam: quod & idem asserit ipse Aret. in l. j. §. sed & si muli. col. iij. ff. de verb. obli. & Ias. confi. 173. circa primū consultationis articulum, col. iij. vers. præterea ad dictam, lib. iij. Ex quo intelligi facile est ex sua natura eam vim habere, sed ex subiecto argumento sua vi decedere, iuxta ea quæ diximus supra in verbo, præteriti temporis, in fin. Et id quidem perpetuum est in omnibus dictionibus & verbis, vt semel id dicam. Nam & idem videmus in dictione omnino, quæ sine controuersia vim habet latæ sententiæ, eam tamen perdit ex subiecta materia, vt patet in cap. j. iuncta glo. extr. de despons. impub. Sed & de nostra dictione penitus, vt hoc addam Aret. habemus text. in cap. si forte, in fi. iuncta glo. in verbo, initium, in vlti. solut. de elect. lib. vj. Et idem diximus supra de dictione nullatenus, in xxij. fal. & dicimus postea de dictione frustra, in xxxvij. fal.

109 ¶ Vigefimo septimò fallit, cum dictio mox, additur verbo futuri temporis. nam est latæ sententiæ,

Penitus, dictio præcisa.

Dispensationē excludit. Et habet nūm decreti.

Penitus, idem significat quod in totū.

Penitus, idem quod prorsus.

Penitus, non est latæ sententiæ.

Solutio contrarij.

Dictio mox, latæ sententiæ.

testimonio glo. in auth. de incest. nup. in prin. in verbo, imminere, & ibi Batt. & Ang. & voluit etiā Cyn. & Salyc. in authen. incestus. C. de incest. nupt. Bart. in l. Māuius. §. duobus, col. vlt. ff. de leg. i. & in Imperator. ff. de iur. fisci, & in d. Liubemus, la ij. §. sanē si hoc, col. vlt. & ibi Bald. C. de sacros. eccle. & idem Bart. in d. l. si quis maior, col. ij. & ibi Bal. col. ij. vers. vlt. rēus no. Alex. col. ij. & Fran. Aret. in vij. not. Ias. in xij. no. & Aquen. col. ij. & Thomas Parpa. in repe. in xxij. not. & iterum in xxvj. not. & etiam Iacob. à sancto Georg. col. v. & Hiero. Cagno. etiā in repe. char. lxj. nu. r. 4. C. de transact. & rursum Bart. m. d. auth. vt defun. seu fune. cor. in prin. & Bal. in d. l. §. si pecunia. ff. de positi. & in l. j. in fi. ff. si cert. pet. (& in auth. in donatione. C. de secun. nupt. in additio.) & in c. quia propter, col. iij. vers. ibi mox, ext. de elect. & in c. bonaz, le. j. col. vlt. vers. & scias, eo. tir. Ang. in lin. criminalis, & ibi etiam Pau. Cast. C. de iurisd. omnium iudic. idem Angel. in l. idemq. §. sicut. ff. qui potio. in pigno. habe. & in l. si quis in tantam, col. vlt. C. vnde vi, & in auth. de nup. §. si verò expectet. & in auth. vt sine prohi. mar. debi. & in auth. de litigio. in fin. & consi. cccxj. multum consi. dero, col. vlti. (Pet. Anch. inter consi. Ioan. Calde. tit. de verbor. signific. consi. x. futurum tempus.) Pau. Cast. in l. j. col. iij. in vlti. no. ff. si cert. pet. Aluar. in c. j. col. ij. tit. de feud. sine culp. non amir. lo. Plar. in Lpenul. col. j. C. de dignit. lib. xj. Rom. in l. j. §. qui præfens col. j. (& ibi Franc. Aret. col. j. in fin. & Barb. col. ij.) ff. de verborum obligatio. Mathesi. d. sing. cxij. Fran. Cre. d. sing. vij. vbi dicit illam glo. singu. Corn. consi. cclxvj. videtur in hac consultatione, col. pen. versic. itaque dictus, eod. lib. iij. & consi. cclxvj. in hac consultatione, colum. iij. versic. si itaque dictus Antonius, eo. lib. iij. & consi. cccix. circa primum quæstionem, col. iij. eo. lib. iij. & consi. xl. viso processu, col. iij. vers. ex quibus verbis, lib. iij. Alex. in l. diuortio, col. iij. ff. solu. matri. (& consi. cccxxx. viso puncto, col. ij. lib. vij. Philip. Franc. in c. in pœnis, de regul. iur. lib. vj.) Ang. Aret. in §. extraneo, col. ij. Instit. de pupil. substit. Franc. Aret. in l. si quis hæres, colum. j. in secundo notab. ff. de acquir. hæred. & in c. si diligenti, col. iij. de foro compet. Anastasius Platus inter consi. Barb. consi. vlti. multos futuros esse, col. iij. vers. in hoc articulo, lib. j. Card. Alex. in §. callidis, col. ij. titu. de prohib. feud. alie. per Feder. Ioan. Ray. in §. pœna, in viij. q. & iterum xv. j. partis princ. eo. tit. Fel. in d. c. Rodolphus, Phil. Fran. in d. c. quā in sit. §. cæterum, de elect. lib. vj. & in c. j. in vlt. no. de vt. & hone. clerici, eo. lib. vj. & in c. in pœnis, de reg. iur. eo. quoq. lib. j. Ias. in l. j. col. iij. vers. secundò pondero. ff. de iureiu. & consi. cxviii. in causa & quæstione, col. vlt. lib. j.) Philip. Dec. consi. cccxxv. in casu magnifici, col. ij. vers. venio igitur ad alia. Steph. Bertr. consi. cclxxv. visis pactis, num. §. Catel. Cot. in memor. incip. mox, in fin. & Hippo. Marfil. in dicta sua practica, vbi suprā, & Pet. Rebus. in repe. diuus, char. xij. vers. nota ibi mox purgasse. ff. ad senatuf. Sylla. Nam & ea dictio habet executionem paratam, vt dicit Ias. in l. j. col. iij. vers. secundò pondero. ff. de iureiu. quod probat text. in l. si quis posthac, in princ. ibi, veluti manu inestis mox vendicit. C. de bonis proscrip. & quod ibi scribit Ang. in princ.

Et habet ex
cutionem pa
ratam.

110

Quis repu
gnat superio
ribus.

Mox habet
spatium tem
poris.

111

Solutio con
trarij.

Mox quando
denotet inter
uallum.

112

Quomodo in
teligenda su
periores sul
tentie.

¶ Nec quempiam hætenus reperi qui neget (hanc dictionem esse latæ sententiæ,) præter Simo. nem quandam Columb. apud Aegidium Bellamer. consi. ix. factum est late, cum esset lis, col. viij. Nam hæc dictio, inquit, habet spatium temporis, quandoque quingue dierum, quandoque vnius anni, quandoque aliorum temporum, per multa iura quæ illic allegat. De quibus & tu vide glōf. optimam in c. xx. q. ij. & in cap. quia propter, in verbo, mox, & ibi Panor. in fin. princ. de elect. & Bald. in l. fructus, in princ. & ibi latissimè Ias. on. colum. j. ff. solu. matri. & Alex. in l. diuortio, col. iij. & seq. eo. tit. & in l. j. col. x. vers. in glo. in verbo, mox, (& ibi quoque Salyc. col. vlti.) ff. si cert. pet. & Maria. in c. in literis, col. ij. extra de mutuis pct. & Ias. in l. Gallus. §. ille casus, post princ. ff. de liber. & posthu. & in l. si arrogator, col. iij. vers. secundò diligenter. ff. de adopt. vbi colligunt multa diuersa tempora, & ex iis quedam admodum longa, de quibus inox dicitur.

¶ Sed tu hic dicito, quod licet mox variis modis sumatur secundum subiectum argumentum, eius tamen propria ac genuina vis & natura est, vt accipiat pro confestum, & sine intervallo, vt aper te sentit glo. in d. c. quia propter, vbi suprā, (& glo. in l. si pater, & ibi Bald. qui eam l. legat cum l. lex Cornelia. ff. de vulga. & pupilla.) & not. Bart. in d. l. j. & ibi etiam Salyc. col. vlti. & recentiores. ff. si cert. pet. & Bal. in l. Gallus. §. ille casus, col. pen. vers. vltimo collige. (ff. de liber. & posthu. vbi & ex hoc casu dicit, quod ex sua propria natura est canon latæ sententiæ,) & Card. Flor. consi. xxix. iudex, col. ij. vers. & de arbitrio. & Imo. & in l. diuortio, in prin. super glo. in verbo statim, & ibi Ale. col. iij. ff. solu. matri. & in l. j. ff. de verbo obligatio. & in d. c. quia propter, col. ij. de elect. Ro. Franc. Aret. non semel, & Ias. in d. l. fructus. ff. solu. matri. & in l. apud Iulianū. §. si Titius, col. ij. vers. quar tō pondera. ff. de leg. j. & in d. l. si arrogator, vbi adducit alios concordant. Et id apertè probatur in l. ratum. ff. de solutio. vbi ita scribitur, ratum autem habere dominus debet mox, cum primū certior factus est, sed hoc ē *ἡ λέξις*, & cum quodā spatio temporis accipi debet. Nam illud ē *ἡ λέξις*, quod in emendaris codicibus deest, significat quod nos dicere solemus largo modo, scilicet nō obseruatis iuris angustis, vt delectat Alciat. in lib. ij. Disputacionum, cap. xj. & iterum in lib. iij. de verb. signifi. Ex quo potes intelligere, quod cum mox denotat intervallum, id fit ex largā & impropria significatione. Et bene facit text. in l. scimus. §. cum autem. C. de inoffic. testam.

¶ Hanc tamen fallentiam, quam vocant, cum cæteris similibus, velim intelligas, nisi hæc dictio & similes quæ sunt latæ sententiæ, iungerentur verbis necessariò requirentibus sententiam siue ministerium hominis, verbi gratia si diceretur, mox vel protinus condemnetur, vt in l. j. C. vt lite penden. Extunc condemnetur, vt in capit. excommunicamus. §. qui autem, extra de hæret. vbi Vincen.

Vincen.no.ca verba esse ferenda sententia,quamvis Hosti.Ioan.And.& Ioan.Ana.aliud sentiāt, sed non per illum text.verū ob alia iura. Idem si dicatur,mox audiatur,vt in l.momentaria. C. vnde iullico reddat,vt in l.i quis. C.depo.Protinus exigatur,vt in l.missi. C.de exa& trib.lib.x. Penitus absoluaris, vt in c.vlt.ext.de offic.Archid. Procinus absoluendus,vt in c.cūm cōtingat, de offic.deleg.Penitus cassanda,vt in c.tuz,extra de praben.Penitus rescindatur,vt in c.cūm es ses,extra de testa. Protinus absoluarur,vt in c.venerabilibus. §.portō,versū.idem est etiam,de sentent.excus.lib.vj. Mox absoluarur,vt in eo.cap. §.sanē.versū.si verō. Penitus excludatis,vt in cap. quoniam,ext.de fili.presbyr.& in c.cūm in ecclesiis,in fin.ext.de maio.& obed. Omnino infir manda,omnibus modis priuetur,expellatur,deponatur,& cetera id genus,quia tunc nō sunt late sententia,nempe repugnante natura verbi,sed accelerant accenduntq; vim executionis,vt per Felin.in d.c.Rodolphus,col.xix.versū.verbum aliās importans,& rursum col.xxij.versū.confide ra quōd aut verbum,ext.de rescript.vbi adducit quādam iura. Nam & iudicium reddunt summa rium,vt not.Bart.in l.res quæ. §.j. ff.de iure fisci.& in d.l.i quis,& ibi quoque Bald.& Ang. C.de posi.Imol.in l.naturaliter. §.nihil commune,& ibi Ias.num.175. ff.de acquir.possess. l.Rom.& Barb. in l.i. §.qui præsens. ff.de verb.oblig.& Fran.Aret.in l.cum res. §.j.col.j.versū.secunda conclusio. ff. de lega.j.& glo.prag.fanctio.ritu.de concubi. §.necon,in verbo,mox. Et bene facit quod not. Bal.Pau.Cast.& Ias.in d.l.iij. C.vt lit.pend.& Fran.Aret.in d.l.i quis maior,col.vlt. C.de transact. Vide tamen quæ dicam de verbis expellatur,& priuetur, infra in l.vj. & seq.fal. de verbo autem excludendū,vide glo.in c.cupientes. §.ceterū,in verbo excludentes,de elect.lib.vj.

113 ¶ Vigefimonōd cum dictio confestim sit eiusdem naturæ & significationis, vt probat text.in l. placet. ff.de acquir.hære.vbi hæc dictio nec momentum quidem aliquod paritur. & in l. amissi. §. fideiussiores. ff.de fideiuss.& in lidem est. §.cum igitur. ff.de vi & vi ar. l. & in l.vlt. §.vlt. ff.quod vi aut clam, & in l. Titius. §.qui fideicommissariam,ibi,si confestim vel post tempus. ff. ad senatusc. Trebel.) & in §.omnis,& ibi glo. Instit. de verb.oblig. Et illud Tullij,Phil.v. Rem administrandā arbitror sine vlla mora,& confestim gerendam censeo. Et paulō post:Bello,inquam,cauendū est, idq; confestim,legatorum tarditas repudianda est. Ideoq; etiam hæc dictio est late sententia, vt tradit Bart.in d.auth.incesta. C.de incest.nup.dum quærit vtrum bona ibi cōstitutæ ipso iure, an per sententiam. Et text.inquit,in corpore auth.vnde sumitur ea auth.dicit ipso iure,quia dicit confestim,& idem Bart.in l.j.col.ij.versū.præterea verbum. ff.iudic.sol. vbi dicit quōd hoc verbum importat,vt non requiratur noua sententia,& Philip.Franc.in d.c.in penis,de regul.iur.lib.vj.& Franc.Aret.in d. §.qui præsens. l. Et tu interim vide text. in l.i. §. confestim autem. ff. ad senatusc. Tertul.& in l.tutor. §.j. ff. de administ.tuto. vbi cūm primū dixisset,debeuit enim confestim suo officio fungi,postea id interpretatus subdit,non quidem præcipi festinatione, sed nec moratoria,& Raph.Co.& Ias.in l.de pupillo. §.i quis fortē. ff.de oper.no.nunt.)

Confestim,non patitur alia quod momentum.

Et importat vt non requiratur noua sententia.

114 ¶ Trigesimū idem quoque in dictione incontinenti, quæ & ipsa idem significat,affirmat ipse Bar. in d.l. Imperator. ff.de iure fisci. Bald.in l.lecta,col.vlti. ff.si cert.pet.) Ang.in d.l.in criminali. C.de iurisd.om.iudi.& in d.l.i quis in tantam,col.vlt. C.vnde vi.& in d.auth. de incest.nup. in prin.& in d.authen. de litigio. quibus locis suprà citauimus.& in d. §. si verō expectet, in auth. de nupt. & rursum in d.l.i. C. de pœna iudic. qui malē iud.& Ang.Aret.in d. §. extraneo,col.ij. Instit. de pupil. subst. Nam vt etiam dicit Bald.in l.lecta,in filij.lect. ff.si cert. pet. cum hæc dictio profertur à lege, trahit secum executionem iuris. Et facit gloss.in cle.) versū.nos igitur,in verbo,incurrant,de vsu. iunctis not.super ea per Paul.Liaz.Guil.Laud.Imo.& Card.Flor.exponentes glo.illam, quæ ad iecerat ad verbum incurrant,scilicet incontinenti,id est,ipso iure. l. Nam licet hoc verbum variis modis sumatur ex subiecta materia,vt per glo.& doct.in c.an sit,ext.de appell.& lacè Ro.& Barb. in l.j.in prin. ff. de verb.oblig.& text.in l.j. item si ita. ff.ad leg. Falcid. tamen ex propria eius natura (quod etiam de dictione mox,diximus) significat sine intervallo,vt etiam probat glo.in cap. quia propter,in verbo,mox,extra de elect.cūm exponit mox,id est,incontinenti nullo actu inter medio.& text.in l.quod air. §.vlt. ff. de adul. interpretatur incontinenti, veluti vno impetu.)

Incontinenti.

Trahit secum executionem iuris,cūm à lege profertur.

Et significat sine intervallo.

115 ¶ Trigesimoprimo idem & in dictione illico, quæ & idem significat,vt patet ex lidemq; §. si cui mandauero. ff. mandati. asserit idem Ang. in d.l.in criminali,& in d.l.i quis in tantam, & in d. §. si verō expectet, in authen. de nupt. & in d. consi. ccelxxj. ad fin. Lucas Pen. in l.vlt.col.ij. C. de spect. lib. xj. t. & Petr. Anch. inter consi. Ioan. Cald. tit. de verb. signifi. consi. x. an futurum tempus.) Ang. Aret. in d. §. extraneo, Instit. de pupil. subst. Crem. d. ling. vij. Fran.Aret. in d. §. qui præsens. Card. Alex. in d. §. callidis, tit. de prohib. feud. ali. per Fed. & Ias. in l. posthumo, col. vij. versū. pro qua op. C. de bono. possess. contra tab. Et facit text. in §. filiusa. versū. sed ex constitutione,iuncta gl. in verbo, illico. Instit. quib. modis ius part. pote. sol. & text. in l.vlt. C. de fideicom. liber. cūm dicitur, censemus illico ad libertatem capi seruū. Nam quod ipso iure intelligatur, patet ex is quæ sequuntur, & illū quidem liberū esse. & in l.vlt. C. de iudi. dum exponit illico, sine vlla dilatione. Et hoc confirmat quod scribit Bart. in l.i quis. C.deposi. hæc dictionem habere executionem paratam vt rem iudicatam,nec requiri aliam condemnationem,quamvis Bald. ibi id neget. Tu autem vide Alex. consi. xlij. viso processu, col. j. versū. nec prædictis obstat. lib. iij. Et text. simul iungen tem, illico modis omnibus, in d.l.i quis. C.deposit.

Illico.

Vtrum dictio illico, habeat executionem paratam.

116 ¶ Trigesimosecundo in dictione statim, quæ eandem significationem habeat. l.j. in fi. ff. de solu.

Statim.

Statim dicitur,
cum non
est interval-
lum.

vbi exponit in re presentia, id est, statim. & in l. si v'sus fructus. §. vlti. ff. quando dies lega. ced. t. & in l. finit. §. non autem statim. ff. de dam. infect. vbi statim dicitur cum non est intervalum, & l. cum quidam. ff. de lega. ij. cum dicitur & statim offerat, sine aliquo scilicet intervallo. & in l. ex more, in fin. C. de pact. conven. Illud quoque obinet, vt designet latam sententiam, secundum glossam in l. commissam verbo, statim. ff. de public. & vestigal. & in l. vlt. in fin. C. de bon. quæ liber. & in §. j. in verbo, statim. Insistit, qui non est per. fac. testa. & in c. cum excommunicato. xij. q. iij. Bart. in d. l. iubemus, la. ij. §. sanè si hoc, col. vlt. C. de sacrosan. eccl. & in d. l. Imperator. ff. de iur. fisci, & in d. l. j. circa medium. ff. iudic. sol. & in d. l. Mæuius. §. duobus, col. vlt. ff. de lega. ij. & in d. a. h. de incest. nupt. & ibi etiam Angel. & ipse Ang. in d. a. h. de litigio. & in d. consi. ccc. lxxj. quibus locis supra citauimus. & in §. si verò expectet, in authen. de nupt. & in d. l. C. de pena iudi. qui mali iudic. & Salyc. in d. a. h. incestas. C. de incest. nupt. Domi. in d. c. quàm sit. §. vlt. col. vlt. & ibi etiam Philip. Fran. super glo. vlt. de elec. lib. vj. Imol. in c. si diligenti, col. ij. versu in glo. per dant, ext. de for. com. pet. & in c. vlt. col. xvij. versic. sed certè vbi statutum, de præscript. (Petr. Auth. inter consil. Ioan. Calder. quo loco citauimus, in præceden. versu.) Aluar. in d. c. j. col. j. tit. de feud. sine culp. non amit. Paul. Cast. consi. lxxviii. in casu præfati puro sic dicendum, post princ. lib. ij. Ioan. Plat. in l. penult. col. j. C. de digni. lib. xij. Philip. Franc. in d. c. j. in vlt. not. de vita & honest. clerici. lib. vj. & in c. si pater, col. xxxij. versic. quod autem sit, de testa. eod. lib. vj. & in c. ij. §. inhiemus, de hæret. eod. lib. vj. Angel. Aret. in d. §. extraneo. & Fran. Aret. in d. §. qui præfens. t. & in l. si quis maior, in vij. not. C. de transact. & in l. qui à larronibus. §. si quis capitali, col. iij. ff. de testa. Alex. consi. cxxxix. viso pun. to, col. ij. lib. vij. Ioan. Rayn. in d. §. pena, in vij. q. & iterum in xv. prima partis principalis, tit. de prohib. seu. ali. per Fed. Ias. in l. diuortio, in prin. col. iij. ff. solu. matr. t. & consi. cxcj. placet mihi, col. j. in fi. lib. ij.) Fran. Purp. in l. j. char. xxj. versu. & ponderata est, sub nu. 602. ff. de offi. eius cui mand. est iuris. & facit quod scribit Ang. in l. si quis posthac, col. j. C. de bon. proscript.

117
De eadem re.

¶ Et est text. de hac re apertissimus, à nemine t. ex tot huius sententiarum assertoribus, aut alio quouis) quem legerim, annotatus, si me memoria non fallat, in cap. literas, extra de concessio. præben. cum dicitur, verum cum aliquis de vna præbenda eligatur ad aliam, statim prior vacare incipiat, an per sententiam debeat ad iudicari. vides enim ibi, statim, & per sententiam, veluti opposita ponitur, vt proinde statim significet sine sententia, & ipso iure.

118
Contrarium
eius quod su-
pra in hac di-
stione statim.
Solutio con-
trarij.

¶ In contrarium tamen facit text. in l. in suis. ff. de suis & legi. hæret. cum ibi dicitur in hæc verba, statim ipso iure heredes existunt. Nam si dictio statim, sola, ac nullo alio adminiculo suffulata, ipso iure significaret, cur in eo text. ea verba, ipso iure, essent addita? Sed dic ob id fuisse adiecta, vt rem clariorem efficerent, secundum ea quæ diximus supra in verbo præfens temporis, versicu. xxv. incip. sed quod his respondeatur. quæ quidem ex eo redduntur certiora, quod hæc dictio statim, de qua nunc tractamus, haud dubie ac sine controversia latam sententiam demonstrat, & tanten ei addita sunt illa verba, ipso iure.

119
Statim dicitur
etiā de re que
fit ex inter-
uallo.

¶ Sed & in diuersum quoque virget, quod hæc dictio statim, dicitur etiam de re quæ fit ex intervallo, vt probatur in d. l. diuortio, in princ. iuncta glo. in verbo, statim. ff. de iur. fisci, vbi dicitur de viginti annis. Et aliàs secundum subiectam materiam dicitur de longiori aut breviori tempore, vt per glo. in c. quicumque, in verbo, statim. lxxvij. distin. & in c. j. extr. de mut. pet. & per Bartol. & alios in l. §. qui præfens, in fin. ff. de verbo. obligat. & Lucam Pen. in l. diui. C. de suscept. præpo. & archar. lib. x. & in l. actuarij. C. de errat. milit. anno. lib. xij.)

120
Spē impro-
prie, ex sub-
iecto argu-
mento.

¶ Sed ad hoc dicendū est quod supra de dictione, mox, quæ est eiusdem significationis, diximus, videlicet hanc dictionem nonnunquam dici de intervallo, sed improprie ex subiecto argumento. Verum ex vi propria nullum habet intervalum, secundum Bald. & Alexan. in d. §. qui præfens. & Imol. in d. l. diuortio, in princ. col. penult. & ibi Iason col. ij. t. & Fran. Aret. in l. cum res. §. j. in iij. no. ff. de lega. j.) & probat text. in l. tutor qui rectorium. §. v. surr. ff. de adm. tut. & alij supra in prin. citati, atque etiam optimus text. in l. si quis in suo, in prin. C. de inoffi. testam. vbi & illud præterea satis probatur, hanc dictionem non postulare iudicium aut sententiam, quamvis à nullo illorum qui id dixerunt, fuerit citatus. Quod si sententia requiratur ex subiecta fortè materia, tunc ostendit summariam cognitionem secundum Bart. & Ang. in l. j. col. j. ff. iudi. solu.

Nec postulat
iudicium, aut
sententiam.

121
Protinus late
sententie.

¶ Trigesimo notendū quod in superioribus dictionibus, idē & in dictione protinus, habet locū, quæ & ipsa est late sententiæ, secundū Host. in c. in quibusdā, ext. de pœnis. & Imo. in d. c. vlt. vbi supra, de præf. Domi. & Phil. Fran. in d. c. quàm sit, vbi supra, de elec. lib. vj. Fran. Aret. in l. in illa stipula. tione, in prin. per illū text. & ibi quoq. Ias. col. ij. versu. sexto pondera. ff. de verb. oblig. t. & in l. iij. §. in amittenda, col. j. in ij. not. ff. de acq. poss. t. Iac. S. Geor. in d. l. si quis maior, col. v. C. de transact.

122
Et excludit
omne inter-
uallū, & quē-
cumque pro-
cessum.

¶ Nam vt dicit Bal. & post eū Pau. Cast. & Ias. in l. iij. C. vt lit. pend. hæc dictio excludit omne interuallū & quemcumq. processum, allegantq. no. in simi. in d. a. h. de incest. nup. vbi glo. & doct. dicunt de dictione mox, id quod supra diximus, scilicet habere eā vim late sententiæ, tanquā & hi sentiant eandē vim & significationē vtrinq. habere. Sed & gl. in §. illud propriū, quæ est pen. Insit. de adop. exponit protinus, id est statim, quod & idē facit gl. in §. j. Insit. de hære. quali. & disse. & in §. idem iuris, qui est ij. versu. nec in pendenti, in verbo, protinus, Insit. de inuti. stipul. & in l. diuortio, in verbo, si non protinus. ff. de nego. gest. t. & in l. eas causas, in princ. ff. de condi. & demonst. & in cap. cum olim, in verbo, protinus, extra de offic. deleg. & Dyn. in d. l. iij. §. in amittenda, & ibi quoque

quoque Alexand. qui sequitur illud dictum Bald. in j. nota. & las. in ij. not. qui item illud sequitur, de acquir. posses. Lucas Pen. in l. Circensium. C. de decur. lib. x. Fran. Aret. in l. j. col. ij. in ij. no. ff. eo. & in l. j. col. ij. in prin. (& ibi quoque Alex. col. ult.) ff. de verb. oblig. vbi Fran. ipse dicit singu. illud dictum Bald. (& Cael. in memorabi. incipiente protinus.) & ex vetustissimis Grammaticis Capet in lib. de orthographia, & latinitate verborum. In huncq; sensum trahunt ipsi Grammatici illud Virgilianum lib. iij. Aeneidos:

Protinus ad regem cursum detorquet Hiarham.

Nec tamen id minus probat illud eiusdem

Protinus Arcalia gelidos inuiser fines.

Vbi Seruius exponit vno eodemq; tempore. Atque etiam lib. x.

Triuicli missa lacerta

Protinus hasta fugit, seuatq; cuncta tenorem.

Et apud nos tex. in l. a quo fundus, & ibi Bal. ff. de dam. infect. & in d. l. in illa stipulatione si calendis. ff. de verb. oblig. vbi quod per statim prius dixerat, mox per protinus idem dicit. & in l. Lucius Titius. §. Caio. ff. ad senatusc. Treb. vbi & conuerso quod primum per protinus quæsiuerat, id per statim respondet. & in l. liberto, §. vlt. ff. de annuis lega. vbi etiam id quod primum per protinus dicit, per confestim repetit. & in l. diuortio. ibi, non enim. ff. de nego. gest. Quin & illud Bald. dictum aperte confirmat tex. in l. non abs re. C. vnde va. cum dicitur protinus, id est nou expectato iudiciorum ordine. Quem quidem tex. non possum non mirari fuisse à glo. Bal. & aliis suprà citatis animaduersum.

¶ Super quo tamen dicto vide Fran. Aret. in d. l. j. §. qui præsens. i. col. ij. vers. secundo inducunt, & tex. illi dicto aduersantem in l. arbitrio, in f. ff. de dolo mal. cum dicitur, protinus condemnari debet in id quod interest actoris. & in d. l. j. C. vt lit. pend. vbi similiter dicitur, protinus cõdemnetur. Nam id non potest intelligi ipso iure sine mora ac sententia, cum repugnet verbum condemnâdi. Sed illud facit subiecta materia, quod iam suprà sæpius diximus, atque etiam vis & natura illius verbi, quod ad se trahit, mutatq; propriam naturam dictionis protinus, ob ea quæ diximus suprà in xxvij. fallen. in fin. Et idem potes dicere ad l. j. C. de superexact. lib. x. quæ iubet protinus restitui quod ultra debitum fuerit elictum à curialib. & ibi Bartol. negat ex hoc tolli tempus quadri. mestræ, quod datur condemnatis. Nam id etiam facit subiecta materia. Et adde ad omnia præcedentia quod scribit Ang. in d. §. in amittenda, hanc dictionem esse præcisam, quod & repetit las. ibi col. ij. vers. tertiam solutionem.

De eadem re.

Subiecta materia mutat propriam naturam dictionum.

¶ Trigesimoquarto idem quoque in dictione continuò, vt scilicet sit lata sententia, vt nuncupatum affirmant Alex. & las. in l. posthumus, ille col. vj. vers. tertio tuit op. hic col. vij. vers. pro qua op. C. de bono. poss. contr. tabu. Pro quibus optimè facit tex. in l. j. in f. cum seq. & ibi not. per doct. ff. pro socio, & in l. apud Aufidium. ibi, continuo eius sit, iunctis illic not. per Bart. & alios. ff. de opt. lega. Nam & ea dictio omnem moram tollit, vt ibi probatur. & in l. qui vxorem. ff. de iniust. refta. & in l. stipulatus sum damam. ff. de verb. oblig. & in l. j. C. de iis qui se defer. lib. x. & in c. ceterum, extra de reft. Et apud Virgilium lib. iij. Georg.

Fraud mora, continuò maris præcepta fuerunt.

Et lib. iij. Aeneidos:

Haud mora continuò perfectu ordine cunctis.

Et iterum lib. v.

Nec mora, continuò vastis cum viribus effert

Orà Daret.

Continuò, est lata sententia.

Et omnem moram tollit.

¶ Trigesimoquinto & ea etiam obtinent in dictione immediatè, voce non admodum proba, sed qua nostri recentiores vtuntur, quæ si alicubi reperitur, & ipsa denotat aliquid fieri ipso iure, ex sententia Bald. in c. bonæ. le. j. col. vlt. vers. & scias, quod aut text. extra de elect. Nam & ea aperte reiciit omne interuallum ex vera ac propria significatione. Nam id immediatum est quod est sine medio. (vt tradit Fran. Aret. consi. lxxj.) diligenter & maturè, & col. iij. vers. super secundo dubio, & patet ex not. per Bart. in l. vxor. ff. de auro & arg. leg. & in l. lambrosia. ff. de decre. ab ordin. faciend.) Atqui si sententia requireretur, esset aliquid medium.

Immediatè, de notat aliquid fieri ipso iure.

¶ Trigesimosexto non solum in illis dictionibus, mox, confestim, incontinenti, & cæteris supradictis id obtinet, de quibus ideo speciale caput adscripsimus, quoniam & de illis speciatim nostri doctores locuti sunt, sed & in aliis omnibus quæ sunt eiusdem significationis locum habet, cuius modi sunt ex, scilicet, Extemplo, Derepente, (qua dictione vtitur Terentius & alij apud Nonium Marcellum,) Repente, Euestigio, quas duas posteriores copulat Tullius in j. in Verrem actione, & posteriore vsus est iuriconsultus in l. diuortio. ff. de nego. gest. vbi Accur. non intellexit significationem huius dictionis, quam declarauit Priscianus lib. xvij. Vfus est & pontifex in cap. j. §. verum, de stat. regu. lib. vj. vbi glo. optimè exposuit, statim, vel continuo. Incunstanter, de qua in l. si rogatus, in prin. ff. de manu. vindic. & in c. ex literis, quod est iij. in f. ext. de fide instru. in cap. referente, extra de præbend. & in cap. vlt. extra de schisma, & in cap. j. extra de his quæ fiunt à ma. par. cap. & in c. quemadmodum, extra de iureiur. & in c. cum quis. (quod est pen.) de sentent. ex. com. lib. vj. (qui quidem tex. loquitur & etiam in casu canonis lata sententiæ) Iudicatè, non admodum latina dictione, sed qua vtitur c. vt inquisitionis, de hære. lib. vj. vbi & Pet. Anch. de ea non nulla huc pertinētia scribit. Cito, Subito, (De subro, nā & hoc verbo, in eadem significatione vsus est Tullius & antiquiores, vt probat Nonius Marcellus. Auctu, de quo Virgilius, lib. 9. Aeneidos:

Extemplo, Derepente, Repente, Euestigio.

Incunstanter.

Indilatè. Cito, Subito, De subito, Auctum.

Tum cetera reddet

Actum pius Aeneas.

Quo in loco Seruius Aetium, inquit, confestim sine dilatione temporis. Et Teretius in Adelpis:

Aperite aliquis actum ostium.

Ex continenti.

Id autem Priscianus dicit deriuatum ab actu id est celeritate. Ex continenti. nam & hæc idem significat quod incontinenti, ut probatur in Liurigentium. §. quoniam, in princ. ff. de pact. & in l. si purè. ff. de fidei. lib. & in l. quoties, in prin. ff. sol. mar. & in l. sed & si ex parte. §. sed an etiā. ff. quod cum eo. & in l. ij. §. cum igitur. ff. de vi & vi ar. & in l. si ita fuero. §. cum pecuniam. ff. de noua. super quo tamen vide tex. in l. vlt. C. de erro. aduo. & si quæ sunt aliz.

127

Eæ omnes
dictiones,
sunt late sen-
tentia.

¶ Nam & ex omnes quæ eius significationis sunt, ut diximus, sunt etiam late sententiæ, ut generaliter tradit Bart. in d. l. imperator. ff. de iure fisc. & in d. auth. de incest. nup. (Bal. in auth. in donatione. C. de secun. nup. in ij. lect. §. & Saly. in d. auth. incestas. C. de incest. nup. & Ang. in d. l. in criminali. C. de iurisd. omni. iud. & in l. j. C. de pena iudi. qui malè iudic. Imo. in d. c. vlt. vbi supra, ext. de præscrip. Rom. & Fran. Aret. in l. j. §. qui præfens. ff. de verb. oblig. Fran. Cremen. d. not. vij. Fran. Aret. in d. l. si quis maior, in vij. notab. C. de transact. (Phil. Dec. in d. cap. in penis, de reg. iur. lib. vj.) & omnes ferè quos supra in illis dictionibus allegauimus. Id quod satis ex eo probatur, quod in nouellis constitutionibus Iustiniani, quas vulgo authenticas vocamus, quæ Græcè primum ab ipso Iustiniano scriptæ sunt, ita scribuntur in titulo *ἡ δὲ ἀποφασὶς*, id est, de seclatis nuptiis, & ut à nostro interprete quisquis is fuit, non malè traductum est, de incestis & nephariis nuptiis, statim post princ. *ἡ δὲ ἀποφασὶς* *ἡ δὲ ἀποφασὶς* *ἡ δὲ ἀποφασὶς*. Quod sic ad verbum vertit noster interpres, mox ei suarum rerum casum imminere. Et ibi glo. in illo verbo, imminere, not. id fieri ipso iure propter dictionem mox, quod nos supra diximus in xxvj. fallen. At Gregorius Haloander, cui debemus illam Græcam nouellarum editionem, & qui eas multò elegantius traduxit, ita cum locum vertit, Illi confestim & bonorum suorum ademptum imminet. Nam dictio *ἀδύς*, quæ Græca litera vtitur, propriè statim significat, sicuti & *ἀδύς* confestim. Quasi scilicet & hæc dictiones & similes confundantur, nec inter eas quicquam interfit, præsertim quantum ad hanc vim late sententiæ, de qua tractamus.

ἡ δὲ ἀποφασὶς,
quid propriè
significet.

128

Quoniam sit
ratio cur hæc
dictiones late
sententia.

¶ Nam & omnium huiusmodi dictionum eadem est huius naturæ ratio. Cum enim lex vult poenam statim siue continuò aut incontinenti vel mox infligi, non obscurè demonstrat aliam à iudice sententiam non esse ferendam, cum ea statim proferri non possit, sed priùs requirat causæ cognitionem. Hanc enim rationem reddit Calder. cons. x. tit. de verb. signific. quem refert & sequitur Card. Alex. in d. §. callidis, col. ij. tit. de prohib. feud. ali. per Fede. & idem in effectu dicit Ang. quem Card. non allegat, in d. l. j. C. de pena iudi. qui malè iud. & d. consiccl. xxj. in fi. Nam sententia, inquit, illico ferri non potest. l. j. C. de iurisd. omni. iud. Et ante hos omnes Cy. in d. auth. incestas. C. de incest. nup. huius etiam reddens rationem. Nam iudicium, inquit, habet multas moras. Letiam, in prin. ff. vt lega. no. caue. Et sententia cum deliberatione datur. hac lege. C. de sent. ex peri. celi. Sed omnium primus Accurs. hanc eandem rationem posuit in d. §. j. in verbo, imminere, & ibi etiam Ang. in auth. de incest. nup. (Illa autem diotiorepente, id significat, vt non requiratur causæ cognitio, Compofel. in c. quod sicut, de eleri. Alber. in l. sententis. C. de errore calculi.) Ex quibus & illud fit, quod si in constitutione apponerentur hæc verba, sine mora, ea esset late sententiæ, secundum Fran. Aret. in l. j. §. qui præfens, col. ij. in fi. ff. de verb. oblig.

Hæc verba,
sine mora,
sunt late sent.

129

Vltterius late
sententia.

¶ Trigésimoseptimò fallit si constitutio vtitur dictione vltterius, verbi gratia, ne quis vltterius id faciat. nam illud censetur esse ipso iure sublatum, secundum Bal. in c. cum accessissent, col. ij. versic. ibi, vltterius esset, & ibi quoque Barb. extr. de constit. & idem Barb. in c. si diligenti, extr. de rei. cõpe. & Corfe. in suis sing. in verbo, careo. in fin. & ipse Bald. post Petr. cuius neuter meminit, in l. vlt. C. quib. ex cau. maior.

130
Dictio frustra
importat ipso
iure.

¶ Trigésimooctauò idem de dictione frustra, verbi gratia si dicatur, frustra id faciet, aut facturus est: quia intelligitur, si factum fuerit, nullum esse ipso iure, vt voluit Bart. in l. pen. §. ad crimen, in fi. & ibi clariss. Imo. ff. de pub. iud. & Saly. in l. quamuis, col. vlt. C. de adult. & in l. maior. C. de pigno. Domi. post Ioan. And. in c. j. col. vlt. in princ. de accusa. lib. vj. Panor. in c. veniens, col. vlt. & ibi Fran. Aret. ext. eod. tit. idem Pan. in c. quia frustra, col. ij. ext. de vsur. dum se remittit ad no. per eum in d. c. veniens. Fulg. consi. cl. quidam ciuis, col. pen. vers. rursum & tertio. Fran. Aret. in l. verbis ciuilibus, post prin. per illum tex. & ibi Ias. in ij. no. ff. de vulg. & pup. & in l. Centurio, col. ix. ff. eo. vbi & illud dicit eam dictionem significare deesse potentiam faciendi, & ibi quoque Ias. col. x. versic. in ea glo. ibi vt modo) Ant. ab Alex. in l. cum ea quæ. & ibi etiam Ias. ad fin. & Ias. à S. Georg. C. de trans. Barb. in c. prudentiam, de offi. deleg. & consi. xliij. scribitur apud Prophetam, col. ij. Ij. Alex. clanculum in l. j. §. si quis ita, col. ij. in princ. & ibi apertius Franc. Curt. senior, in addi. pñs. ff. de verb. oblig. Fel. in d. c. Rodolphus, col. xxj. versic. frustra aliquid fieri, extr. de rescript. Corfe. in suis sing. in verbo, nihil agit. Et bene facit tex. in l. si tutor. C. in quibus cau. in integ. restit. non est necess. & in l. in dubium C. de tutor. vel cura. qui non satisd. & in l. ex consensu. §. cum procurator. ff. de appel. & in l. si causa. C. de transact. Quanquam & hic in contrarium adferri possit.

Et significat
deesse poten-
tiam faciendi.

131

¶ Contrarium enim voluit Ang. in d. §. ad crimen, col. j. versic. sequitur in tex. frustra. & Domin. sibi contrarius, in c. j. vlt. de iud. lib. vj. per tex. in d. c. quia frustra, de vsur. vbi & Io. Ana. col. 6. versic. in ea in fin.

ea. in fi. & sic patet. & etiam Maria. in repe. d. c. veniens. & Alexander sibi etiam quoque contrarius in l. i. tibi decem. §. de pignore. in fi. & ibi etiam Iacob. à S. Geor. sibi item contrarius. in vtraque lectu. ff. de pact. Pro quibus est tex. in l. i. Titius. in prin. ff. de fideiuf. vbi scribitur mulierem frustra pro alio intercedere. & tamen certum est eam mero iure obligari. sed exceptione Velleia. senatufc. actionem summoueri. vt patet ex l. antiqua. §. vlt. C. ad senatufc. Macedo. & no. Bald. in l. ij. ff. eo. Facit etiam tex. in l. j. C. de non nu. pecu. in illis verbis. frustra cautionem emissam. quæ gl. prima ibi ita interpretatur. bene dicit frustra. quia licet ciuilitur obligetur. tamē habet exceptionem l. eum vltra. & in l. exceptionibus. eo. rit. & eam glo. sequitur Bal. in d. l. j. in j. oppo.

¶ Sed ad hoc dicas ex sententia Imo. Panor. Ioan. Ana. & Ias. vbi supra in prin. huius fal. dictione hanc suapte natura habere vim late sententia. sed aliquando secundum subiectam materiam suā naturam relinquere. De quo & nos diximus plenius supra in ij. fal. præteriti temporis. Ex quibus intelliges hoc generale esse & perpetuum in omnibus verbis & dictionibus. Tu autem interim vide de tex. in l. tutelam. §. impuberi. ibi. frustra tutorem dabit. ff. de testa. tutel. iuncta l. j. C. eod. tit. & l. iuris peritos. §. vlt. ff. de excus. tuto. Nam ex d. l. j. videtur illam dictionem. frustra. in d. §. impuberi. significare ipso iure. & sine opo exceptionis. Contrā autem videtur ex d. §. vlt. Vide etiam Domi. in c. si pater. vers. testatore. col. pen. in prin. de testam. lib. 6.

¶ Trigesimono nono fallit in his verbis. auctoritate nostra. siue huius nostre legis auctoritate. nā ea cum à iure proferuntur. denotant latam sententiam. vt si dicatur. talem penā auctoritate nostra subibit. ita tenent Domi. & Card. Alex. in c. j. ij. quæst. 3. per tex. in c. ij. extra de testib. cog. & in c. præterea requisisti. & ibi not. extr. de appel. & in cap. excommunicationi. iuncta glo. ext. de raptio.

¶ Quadragésimo fallit in dictione liberē. vt voluit Bald. in d. c. j. callidis. in prin. & ibi Card. Alex. col. ij. in fit. de prohib. feud. ali. per Fede. & Panor. in c. cum in cunctis. §. cum verō. in vlt. not. de electio. Corn. conf. clxv. circa primum. col. v. vers. respondetur. lib. ij. & Barb. con. l. j. scripsit sapientiz fons. col. xvj. vers. & adduco ad prædicta. lib. j. & conf. x. illud afferam. col. ij. & iterum col. 8. lib. ij. Ioan. Ray. in §. pena. in vij. & xiii. & xv. q. primæ partis prin. tit. de prohib. feud. ali. per Fed. vbi ad hoc multa allegat Philip. Franc. in c. si pater. col. xxxij. vers. quid autem sit. de testam. lib. 6. Cardin. Alex. in c. j. §. prædictis. col. ij. tit. quæ fuit pri. cau. benef. amit. Ludo. Bolo. conf. lxxvij. cōfortium sancti. col. pen. vers. aliquando etiam denotat.

¶ Nam & hæc dictio eius naturæ est. vt non requirat alterius consensum. auctoritatem. factum. vt est tex. in c. de multa. & ibi Panor. col. j. extr. de præben. & in c. pen. & ibi quoque Panor. extr. de pœni. & remis. cum multis concord. à me cumulatē congestis in nostris commentariis consuetudinum Præd. tit. xiiij. §. j. in glo. ij. Quibus ego addiderim id quod voluit Bald. in c. i. in ecclesiasticorum. col. j. vers. ibi. liberam. ext. de consti. id esse liberum. quod ab omni necessitatē obseruantia & solennitate est abstractum. per l. j. ff. de testa. milit. Et idem propē dicit ipse Bart. conf. cclxxxvij. incip. omnis qui rem. circa medium. lib. iij. videlicet huiusmodi dictionem. ab omni necessitate abhorret. per l. fideicommissa. §. quanquam. ff. de lega. iij. Et quod scribit Aristoteles eius operis cui titulus est *πῶς τὰ πόλεις*. lib. ij. & eius auctoritate diuus Thomas Aquinas. ij. q. xix. c. iij. id liberum dici. quod operatur sine aliqua re extrinseca.

¶ Propterea etiam à nostratibus ea dictio reponitur inter eas quæ faciunt substitutionem directā. id est. quæ nullo alterius ministerio indiget. vt per Bart. in l. Centeno. col. vij. vers. item quid si testator. & ibi Ias. col. xix. vers. primò adde. & iterum col. pen. vers. tertio limita. (& Lancelorus Gal. in repet. nu. 347. ff. de vulg. & pupil. Et vt dicit Bart. in l. precibus. col. iij. vers. quæro quid si dicit. C. de impube. & ali. substat. quod verbum liberē. eam vim habet. vt quis capiat propria auctoritate. & ex manu sua. non alterius. & sequitur Raph. Com. conf. iij. testator B. instituit. col. j. Et in hanc quoque sententiam facit quod scribit Oldr. conf. cxxxvj. grauamina. col. iij. vers. præterea verbum. quod hæc dictio omnem moram excludit per quædam iura quæ allegat. ex quo planè col legitur. quod aliam sententiam non exigit. per ea quæ diximus supra in xxxvj. fal.

¶ Tamen Sign. Homod. conf. cxxxj. cuius exordium est. factum se se habet. col. vlt. ita de hac dictione loquitur. vt non obscure sensisse videatur eam non inducere canonem late sententiæ. adeo nulla res in iure nostro sine controuersia reperiri potest. vt aliàs sæpe conqlesi sumus. Sed quantum Homod. mihi inter primos doct. statuēdus esse videatur. & eum solennē dicit appellat Corn. conf. cccxxvj. constat quod de iure communi. ad sine lib. j. tamen verum est quod apud Homerum lib. Odyssæ primo Iupiter grauitè pronuntiauit.

ἰ μὲν γὰρ τὶ δυνάσθῃ τὰ πάντα
ἀδαντόν. ἀντὶ τῆς ἀντιπαύσης οἱ.

Quibus significatur Neptunum solum haud posse aduersus ceteros omnes deos contendere. Nec me tamen latet Barb. in c. ex parte. col. iij. ext. de feud. in hac quoque op. fuisse. licet non alleget Sign. Sed mouetur ex tex. in c. dicit dominus. 32. q. j. vbi dicitur quod propter notoriam fornicationem vxor liberē dimittitur. & tamen requiritur sententia. secundum glo. in c. ex parte. in verbo. manifesta. extra de sponsa. Ex quo. inquit. fit quod hæc dictio liberē. non est late sententiæ. Sed multum fallitur Barb. Ana. & Panor. ext. de adul. vbi etiam Barb. secum pugnans in additio. ipsius Panor. id tenet per tex. in d. cap. dicit dominus. vt item eo verbo. liberē. ad quem dicit nullum aduer-

Solutio contrarii.

Hæc verba. auctoritate nostra. cum à iure proferuntur. latā sententiam denotant. Dicit liberē. est late sententiæ.

De eadem re.

Quid sit. esse liberum.

Liberē. an sit dictio directā.

Dictio liberē omnem morā excludit.

Qui contrariū teneant.

tulle.

tisse, verum Panor. per eundem tex. hoc etiam tenet in d. cap. ex parte, de spon. & in ca. gaudemus, extra de conuer. coniug. & ante omnes Innoc. in cap. inquisitioni, ext. de sent. excom. Et hic vide quæ de hac dictione latius vbi supra citauimus, & iterum tit. xvj. §. iij. in glo. ij. in ij. ampliatione, versu. item videtur testator, & seq.

138
Pleno iure, la
te sententia.
Et sunt uerba
directa.

¶ Quadagesimoprimò fallit, etiam si verbo futuri temporis adiciantur verba, pleno iure, tunc enim erunt late sententia: quod planè demonstrat illorum verborum sensus. neque enim plenum ius dici potest, quod alterius operam, ministerium, sententiam, iudiciu desiderat. l. restituta. ff. ad Treb. quam ad hoc expendit Ang. consi. cxxv. substitutiones dictorum, col. vlt. Ideoque vbiunque in substitutione ea verba apponuntur, denotant substitutionem illam esse directam, & quæ alterius manum non requirit, vt voluit Bart. consi. xv. pater habens filium impuberem, ante fi. & Bald. in auth. hac vsus præstatio. C. de sacro. eccl. per tex. ibi, & in l. Julianus, in fi. ff. de rei vend. vbi & hoc voluerunt ipse Bald. & Ang. & idem Bald. in l. precibus, col. xij. vers. procedo vterius. C. de impub. & alii. substi. Ang. d. consi. cxxv. vbi ad hoc multa iura allegat. & Ant. consi. liij. quidam magister, circa medium. & Pau. Cast. in l. mater, col. j. C. ad senatusc. Tertul. & consi. xxvij. in causa quæ vertitur inter Petrum, col. ij. vers. nunc ergo ad propositum, lib. ij. Franc. Aret. in d. l. Centurio, col. pen. & ibi quoque Ias. col. antepe. & Lancel. Galio. in repe. char. pen. ff. de vulga. & pupil. vbi & ad hoc ipsi Aret. & Ias. multa allegant, & idem Aret. consi. clvj. diligenter visis, col. vij. vers. & hoc clarè. Corn. consi. clij. in hac consultatione, col. ij. vers. & etiam verba, lib. ij. & consi. cxlij. circa primum questum, col. iij. vers. corroborantur, lib. iij. t. Fel. in c. conquestus, col. j. extr. de foro. cōpeten. Iason in l. si ita stipulatus. §. Titus, col. j. vers. item ista verba. ff. de verb. oblig. & Fran. Curt. iunior consi. lxvij. confortu, col. vlt. Et quòd hæc verba significant ipso iure, satis videtur voluisse Aegid. Bellame consi. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. v. vers. si pramissis. & expressim Iason consi. cxxvij. verba permutationis, col. iij. vers. quintò dicitur, lib. iij. vbi & ad hoc probandum multa alia congerit de vi & potentia horum verborum. Quibus adde & quæ dicam infra in glo. vlt. num. 11. & 12.

139
De eadem re.

¶ Et ob hæc magis miror id quod à Bald. scriptum est in l. vlt. col. vlt. C. quib. ex cau. maior. hæc verba, plenissimam firmitatem, plenissimum robur, plenissimam liberationem, & similia esse late sententia: propter illud superlatiuum, per not. per glo. in l. ait prator. §. permittitur. ff. de minor. Et ita illum sequitur Fel. in d. c. Rodolphus, col. xvij. extr. de rescrip. Ponderant igitur Bald. & Fel. superlatiuum, quasi secus sit, si non sit superlatiuum. Imò verò si bene inspicatur Bal. videtur & in ipso superlatiuo voluisse contrarium. Nam quod ad positiuum pertinet, idem Bald. in l. precibus, colum. xiiij. vers. procedo vterius. C. de impub. & alii. substi. non obscurè tenet hæc verba, pleno iure, non facere substitutione directam, quem ita refert & sequitur Bened. Cap. consi. lxxxij. punctus Cyprianus de fulgineo, col. ij. & est tex. hæc verba, pleno iure, iungens cum dictione statim, in l. in pecudum. ff. de vsur. quod frustra fecisset, si pleno iure per se id significasset. Ideo cogita, & interim vide quæ dicam inferius in glo. vlt. vers. x. incip. quid autem & in hoc casu, & seq.

140
Hec uerba,
de iure, late
sententia.

¶ Quadagesimosecundò idem & de verbis, de iure, si credimus Tancre. & Gof. antiq. decret. glo. in c. cæterum, extr. de rescrip. Ille enim dicebat in casu illius capit. rescriptum secundum esse nullum ipso iure propter ea verba, de iure, ibi posita. ita enim in antiqua litera dicebatur, nec secundæ literæ de iure obtinent alicuius roboris firmitatem. Gof. autem asserbat ea verba de iure, postea fuisse sublata, ne denotarent secundum rescriptum esse nullum ipso iure. & ita eos refert Ioan. Andr. ibi.

141
Et tunc, late
sententia.

¶ Quadagesimotertiò fallit, si apposita fuerit illa dictione, extunc. ea enim est late sententia, secundum Franc. Aret. in c. si diligenti, col. ij. vers. in glo. posita super verbo, causam, de for. compet. per tex. in c. cupientes. §. cæterum, ibi, extunc inchoandum volumus fore suspensos, iuncta glo. ibi in verbo, suspensos, de elec. lib. vj. & Corn. consi. ciii. licet in hac communicatione, col. ij. vers. licet ergo non fuerit, lib. j. Vide tamen text. in c. excommunicamus. §. credentes, ibi, extunc ipso iure sit factus infamis, quasi scilicet ex tunc non induxisset latam sententiam, nisi ipso iure additum esset, & similem text. in c. cum ex eo, in fin. de elec. lib. vj. & in extrauag. suscepti regiminis, vers. quam electione. & in extrauag. execrabilis. §. qui verò deinceps. Sed ad hoc dicito, vt supra diximus in verbo præsentis temporis. (nu. 26.) incip. sed quod his respondeatur.

142
Distiones, eo
ipso, latam de
clarant.

¶ Quadagesimoquartò fallit, si adiecta fuerint distiones eo ipso, nam & ea latam sententiam declarant. glo. in d. cap. quàm sit, in verbo, eo ipso, & iterum in verbo euacuetur, & ibi Domini §. vlt. col. etiam vlt. & Philip. Fran. post medium, de elec. lib. vj. & glo. in c. cupientes. §. cæterum, in verbo, suspensos, in prin. (t. & ibi etiam Ioa. Mo. col. x. vers. & sunt paria, eo. tit. & glo.) in c. indemitibus. §. postremo in verbo, subiacere, eo. quoque tit. & lib. & in c. j. in hiemibus, de hæc. col. i. & in c. in pœnis, de reg. iur. col. i. & in c. j. in verbo eo ipso, & ibi Ioa. Mo. col. j. & Card. de vi. & hon. & in c. ij. in eodem verbo, eo. tit. & in d. extrauag. execrabilis, vers. qui verò deinceps, in verb. ipso iure priuari. & in extrauag. quorundam, in verb. eo ipso, de sen. exc. Arch. in c. cum ex eo, in verbo, eo ipso, de elec. lib. vj. & in c. cum qui, de præb. lib. vj. & in c. j. ad fidei sepulch. l. Ioa. An. in c. quia sepe, de elec. eo. lib. in nouel. vbi dicit quòd significant sine hominis adminiculo. Bald. in l. vlt. col. vlt. C. de sacro. eccl. vbi ex hoc dicit quòd ea verba faciunt substitutionem directam, & in c. j. §. qui clericus, in prin. & ibi Card. Alex. tit. fi. de feud. sue. contr. inter do. & agn. Imol. in c. si diligenti,

diligenti.col.ij.verfin gl.perdant.ext.de for.comp.& in c.vlt.col.xvij.verf. fed certè vbi statutum, ext.de præfcr.& in cle.j.in j.no.de feq.pof.& fruct.& in cle.ij.in j.no.de vit. & hon.cler. Cardin. Flo.in cle.j.in v.no.de elec.Imo.in c.vlt.quo loco fuprà fæpius citauimus,ext.de præfcr.Mathef. d.not.cxij.Ro.conf.icecxcxvij.in propofito cafu,col.ij.verf.ijj.Pan.in d.c.fi diligenti,col.vij.de for. comp.Franc.Aret.in l.Centurio,in prin.col.pen.(8& ibi laf.col.etiam pen.verf.limite iftam.) ff.de vulg.& pupil.Alex.conf.xlix.vifo themare,col.j.lib.vj.Corn.conf.clxv.circa primum, colum.vj. verfi.tamen fallit,lib.ij.Barb.in d.c.Raynaldus,col.xlv.& iterum col.clxj.de tefta.Philip.Dec.in c. exterum,col.pen.verfi.v.ext.de iudic.Et idem fi dicatur hoc ipfo,vt voluit glo.in cle.vlt.in verbo,hoc ipfo,de præben.

Idem in uerbo, hoc ipfo.

Ipfio factio, lantæ fententia.

143 ¶ Quadagesimoquinto idem de diñtionibus ipfo facto,vt eñt glo.in cap.ij.verfic. fi quis item harum,iuncto tex.in verbo,ipfo facto,ne cler.vel mona.lib.vj.& in clem. attendentes,in glo.vlt. de ftatu.mo.& voluit Ioan.Mo.in d.ca.cupientes,verf.& funt paria,de elect.lib.vj. Archi. in c.j.in prin.in verbo,ipfo iure,de refcrip.lib.vj.& in cap.vbi periculũ,§.nulli,in verbo,incurrat,de elect. eo.lib.& in c.j.& ibi Domi. in §.facti,per illum tex.de homici.eod.lib.vj.& idem Arch.in c.felicis, in verbo,infamis,de penis,eo. quoque lib.& in cle.attendentes, in fi.de ftatu mo.& Zenzelin extrauag. Ioan.xxij.incipt.dudum,§.illud, in verbo,ipfo facto,de penis.Ioan.Aud.in c.in penis,col. pen.de reg.iur.lib.vj.in Mercur.Batt.in l.j. ff.de his qui no.infa.Bald.in d.liubemus nulli. §. fanè, col.pe.C.de facro.eccl.& in l.palam. §.qui in adulterio. ff.de rit.nup.& in l.ij.C.de fecun.nup.& in l.vlt.C.locat.& in c.bonx,de i.col.vlt.verf.& fcias,de elect.& conf. cccxc. vifa petitione prædita,col.ij.& vlt.li.ijj.Ang.in d.l.in criminali.Imo.in d.cle.j.in ij.nor.de feq.pof.& fruct.& in d.cle. ij.in j.nor.de vit.& hone.cler.Cardi.Flor.in cle.j.in prin. in xiiij.nor.de penis.Rom.d.conf. 427. Pan.in d.c.fi diligenti.Mathef.d.not.cxij. Corne.d.conf.clxv.quo loco fuprà citauimus, lib.ij.& conf. lxxxix. vifo fuprafcripto puncto,col. pen. verfic. potest etiam,lib.ijj.Alex.conf.cxxxix. vifo puncto,col.ij.lib.vij.vbi & alia allegat.Philip.Fran.in d.c.quàm fit,§.ceterum,col.ij.de elect.li.vj. & in c.ij.in ij.nor.de præfcrip.lib.vj.laf.conf.cxxvij.videretur in præfenti,col.ij. verfin primis eit,lib.ijj.Philip.Dec. qui ad hoc quædam alia allegat,confil. cxxvij. cuius fuperscriptio incipit, verba ifta,in princ.& iterum confil. clxxxvij. cuius item fuperscriptio incipit, contra tertium,col. ij. verfi.ftantibus omnibus.& in c.reprehenfibilis.col.ij.ext.de appel.

144 ¶ Quadagesimofexto idem in diñtionibus ipfo iure,de qua re nihil dicerem,vt quæ per fe eñt euidentiſſima,nifi & noſtrates hoc quoque expreſſim annotaſſent. Ita igitur voluit glo.in d.l.in criminali.& ibi etiam Ang.C.de iurfd.om.iud.& in l.fi fundum ſub conditione. §.qui fundũ,in verbo,ipfo iure. ff.de leg.j.& in d.cap.j.in gl.j.& ibi Archid. de refcrip.li.vj.& in c.ftatutũ. §. vlt.in fi. eo.tit.& l.& in d.c.quàm fit,de elect.lib.vj.& in c.vlt.verfi.officium,in verbo,ipfo iure, de offi. deleg. eo.tit.& in d.c.in penis,de reg.iur.eod.lib.& in cle.j.in fi.de refcrip.& in extrauag. fufcepti regiminis,verf. quam electionem, in verbo,ipfo iure,& in extrauag. execrabilis,verf.alioqui,in verbo,ipfo iure.& iterum verfi. qui verò deinceps,in eodem verbo.Doc.in d.c.fi diligenti. (Ioan. Mo.in d.c.cupientes,vbi fuprà,de elect.lib.vj.& in c.quanquam, in verbo,ipfo iure, eo.tit.& lib.) Batt.in d.l.j. ff.de his qui no.infa.& in l.j.in fi. ff.de compen.& in d.l.Maxius. §. duobus, col.vlt. ff.de lega.ij.Bald.in d.cap.bonx,col.vlt.de elect.& in d.conf. 491. lib.ijj. Card. Flor.in cle.j.in prin. in xiiij.nor.de penis.& confil. cxxvij. in quæſtione quæ vertitur, in fi.& Collec. in c. propterea, col.j. verfi. quid ſi lex,ext. de verb. ſigni. Domi.& Philip.Franc.in c.j. de vit. & ho. cle.lib.vj. Pan.in c.j.col.j. ext. de re iud. Corn.conf. ciij. licet in hac conſultatione, col. ij. lib. j. Tyndarus in trac. de compenfatione, col. xiiij. verfi. fed certè eorum ſententia. Ang. Aret. in §. non autem omnes, poſt prin. Inſt. de perpe. & temp. præfcrip. & omnes ferè quotquot de hac materia ſcribere. & hoc aper te probat tex.in c. quanquã,vbi id not. Dom. in pe. no. de elec. li. vj. & in d.c. ij. in prin. de præfcrip. eo. l. & ibi quoq; not. Domi. & Phil. Fran. & bene facit tex. in §. interdum, in fi. Inſt. de hære. quæ ab inte. defe. (Ideoque Bal. in l. quærebatur. ff. de reſta. mil. exponit ipfo iure, id eit, iure directo.)

Ipfio iure, lantæ ſententia.

145 ¶ Quadagesimofeptimo, vt maturè reliñtis huiusmodi diñtionibus & aduerbiis, ad verba ipſa veniamus, fallit in futuro verbi incurro, vt ſi dicatur, incurrat ſue incurret in talem penã. nam intelligitur ipfo iure ſine alia ſententia, vt voluit gl. in c. vlt. verfi. pars verò, in verbo, incurrat, de offi. delega. lib. vj. & glo. in c. eos, de ſenten. excom. dum inter caſus excommunicationis latæ ſententiæ ponit c. j. de relig. domi. eo. lib. & c. j. de iniur. eo. lib. quæ eo verbo vñtur, nec aliquid addunt quod ſignificet latam ſententiam. & in clem. j. in verbo, incurrant, & ibi Paul. Lau. Imol. & Card. Flor. in xxvij. quæſt. de vſur. & rurfum glo. in cle. j. in verbo, excommunicationis, de ſenten. excom. dum etiam inter canones latæ ſententiæ allegat cle. j. de deci. & d. cle. j. de vſur. quæ eo verbo vñtur ſine adiectione diñtionis latæ ſententiæ. & voluit etiam nuncupatim Corne. d. confil. lxxxix. vifo fuprafcripto, col. pen. verfi. potest etiam, lib. j. (& D. Coſ. Guy. in pragmati. ſanctio. §. quòd ſi aliter, in verbo, incurrat, & iterum in verbo, reddantur, tit. de electio.)

Verbum incurro, eñt late ſententia.

146 ¶ Tamen contrarium expreſſè voluit Io. Fran. Pauiniſis in extraua. vas electionis, in verbo, incurſum, de cenſib. Secundum quæ faciunt multi text. adiciẽtes huic verbo has diñtiones, ipfo iure, ipfo facto, eo ipſo, & ſimiles, quæ inducunt canonem latæ ſententiæ, rãquàm id verbum per ſe non eam vim habeat, ij ſunt in auth. agri, in fin. C. quæ res obl. non poſ. & in c. vlt. ext. ne cler. vel mo. & in c. vbi periculum. §. nulli etiam. & rurfum §. quòd ſi præmiſſa, de elec. lib. vj. & in c. ſun damenta.

Qui tenent contrarium.

damenta. §. quod si fecus, eo. tit. & li. & in c. cum ex eo, in fi. eo. quoque tit. & li. & in c. indemnita-
 ribus. §. porro, vers. sed procuratores, eo. item tit. & li. & in c. ij. de iud. eo. li. & in c. vlt. in fi. de reb.
 eccl. non ali. eo. li. & in c. quanquam, ad fi. de censib. eo. lib. & in c. clericis, vers. si nos igitur, de im-
 mu. eccl. eo. lib. & in c. vt periculosa, vers. si quis, ne cler. vel mo. eo. lib. & in c. statuta, de haret. eo.
 lib. & in c. j. vers. facti, de homi. eo. lib. & in c. j. vers. qui verò, de vfur. eo. lib. & in c. felices, §. prz-
 senti. & iterum §. quapropter, de pœnis, eo. li. 6. & in c. quia periculosum, in duobus locis & iterum
 c. quicunq; de sent. excom. eo. li. & in cle. j. vers. quis autè, de seq. pos. & fruc. & in cle. j. de reb. eccl.
 non ali. & in cle. j. vers. nos tā, & iterum vers. prædictis, de relig. domi. & in cle. n. in agro, quæ
 est j. §. si quis autè, & rursum §. quia verò, de stat. mo. & in cle. attendentes, quæ est ij. in fi. eo. tit. &
 in cle. j. vers. nos tā, & iterum vers. prædictis, de relig. domi. & in cle. j. vers. verū, de haret. & in cle. j. in
 prin. & rursum in vers. ceterum, de priuileg. & in cle. cupientes, quæ est vlt. §. vlt. de pœnis, & in ex-
 traug. suscepti regiminis, paulo ante fi. ne sed. vac. & in c. agricultores, tit. de statu. & cōsue. in feu.

147
 Solutio con-
 trarii.

¶ Sed ad hos omnes tex. dici potest, id quod supra diximus vers. xxvj. incip. sed quod his respon-
 deatur, has scilicet dictiones adiciæ hoc verbum ad certiorum demonstrationem significationis.
 Nec tamen omittimus, quod Domini in d. c. vlt. §. pars verò, de offic. deleg. lib. vj. assignat vim latæ
 sententiæ non illi verbo incurrit, sed aliis verbis eiusdem constitutionis. Nam ex eo no. quod ca-
 non loquens per verba futuri temporis, est latæ sententiæ, quando per verba frequentia apparet le-
 gislatores ita velle. Et sic aperte sentit Dom. hoc verbum incurrit, quo is tex. vitur, nō esse suæ
 præ natura latæ sententiæ. Et idem quoque ante eum voluit Ioan. An. in c. clericis, in verbo, incur-
 rant, & ibi quoq; Pan. in j. no. ext. de cler. excommi. Est tamen alia op. communior: & quod Ioan.
 An. dicit in d. c. clericis, id fuit quia aliis iuribus id declarabatur, videlicet in c. illud, in fi. eo. tit. iux-
 ta ea quæ diximus supra vers. lxxij. incip. duodecimo fallit.

148
 Verbum sub-
 iaceo, etiam
 in futuro est
 latæ sententiæ.

¶ Quadragesimooctauo fallit in verbo subiaceo, quod & in futuro tempore est latæ sententiæ, se-
 cundum glo. in c. si quis suadente, in verbo, subiaceat. xvij. q. iij. & in c. clericis, in fi. quam sequuntur
 Io. An. Pan. & omnes recentiores, extr. ne cler. vel mo. & glo. loquens in infinitiuo, {in c. non
 minùs, in gl. vlt. iuncto tex. ext. de immuni. eccl. & in c. excommunicationi, in verbo, subiaceat, &
 ibi Inn. Host. Io. And. Collect. Pan. & Io. Ana. ext. de raptio. & in cap. indemnitaribus. §. postremò,
 in verbo, subiaceat, de cle. lib. vj. & in cap. j. in fi. de iniur. lib. vj. & glo. in c. eos, de sent. excom. li.
 vj. dum inter casus excommunicationis latæ sententiæ allegat c. j. de his quæ vi me. ve. cau. fi. eo.
 lib. & c. ij. in prin. de haret. eo. li. 6. quæ quidè vtuntur eo verbo in infinitiuo subiaccere simpliciter
 & sine adiectione alterius verbi, quod habeat vim latæ sententiæ. & Hosti. in summa tit. de sent.
 excom. §. 3. & Lapis in tract. de censura ecclesiastica, col. xxij. dum vtque etiam inter casus la-
 tæ sententiæ annunciat c. licet, vers. si quis autem, & iterum vers. præterea, ext. de cle. & c. sicut
 ait, ext. de haret. & d. c. non minùs. & c. aduersus, ext. de immu. eccl. & c. j. ext. de schisma. quæ si-
 militer hoc vel in præterito vel in infinitiuo, quod idè est, vtuntur sine alia declaratione latæ sen-
 tentiæ, & voluit expressè idem Hosti. in cap. j. post medium extrà de sagit. & ipse etiam & Ioan.
 And. & Pan. in c. dura, extrà de crim. falsi. Lapis in eodem tracta. supra alleg. col. lxx. vers. septimò
 an hæc verba. & idem quoque vult Collect. in d. c. j. in prin. extra de schismat. & ibi Hosti. Ioan.
 And. Pan. & Io. Ana. dum ita interpretantur eum tex. hoc verbo, vtentem. Idem Pan. in c. nihil.
 col. ij. vers. in glo. in verbo potestatis, extrà de cle. & in d. c. si diligenti, col. vij. de foro competen.
 vbi reddit rationem, quia licet præferatur in futuro, non tamen videtur de sui natura requirere
 alium actum aut ministerium iudicis. & idem Pan. in dicto c. licet de vitanda in vij. not. post an-
 teriores, & ibi quoque Philip. Dec. col. iij. etiam in vij. not. extrà de cle. & idem Pan. in c. cum
 in cūctis. §. vlt. col. vlt. eo. tit. & in c. vlt. col. ij. extrà de iura. cal. & in dicto c. non minùs, in vlt. not.
 extrà de immu. eccl. & in c. quia in omnibus, col. ij. vers. extrà glo. extrà de vfur. (Salyc. in auth. sic
 nulla, col. ij. vers. quæro an bannum. C. de episc. & cler.) Domini in dicto c. j. vers. ne ante, de his quæ
 vi met. ve. caus. fiunt. dum notat in ij. nota casum ex co. tex. vtente hoc verbo, in quo quis incur-
 rit excommunicatione ipso iure. (Philip. Fran. in c. præterea, col. vlt. extrà de appellationib.) Fel.
 in c. j. col. vij. vers. nota quod ista verba extrà de iudic. (D. Cos. Guy. in pragma. sanctio. §. quod si
 aliter, in verbo, incurrit, Matthe. Afflic. deci. Neapolij. extat obseruantiâ. col. ij.)

149
 Qui contra-
 rium tenent.

¶ Contrarium tamen sentire videntur gl. & Inno. in d. c. dura. & idè Inno. cum quo transeunt Ioan.
 And. & cōmuniter alij, in ca. cum & plātare, in fi. extra de priuileg. & aperte voluit Bal. in l. j. col. 2.
 C. de hæred. insti. Quorum sententiam confirmat tex. in cap. licet, ibi, extunc subiaccere, extra de
 voto. & in c. generali, vers. clericos, ibi, eo ipso subiaccere, de cle. lib. vj. & in d. c. indemnitaribus. §.
 postremò, eo. tit. & lib. vbi est similis tex. & in c. ad apostolicæ. §. nos itaq; ibi, ipso facto excom-
 municationis sententiæ subiaccere, de re iudic. eo. li. & in c. quoniam. §. vlt. ibi, ipso facto subiaccere, de im-
 munit. eccl. eo. lib. & in c. vlt. eo. tit. & lib. vbi est similis tex. & in c. j. ibi, extunc subiaccere, de vfur. eo.
 lib. & in cle. j. de consang. & affinitat. & in cle. nolentes, de haret. & in cle. j. de sentent. excom. eo.
 & in cle. cum ex eo, eo. tit. & in cle. j. de sepult. & in extraug. Ioan. xxij. incip. dicitur. §. illud, tit. de
 pœnis, & in c. item nulla, tit. de statut. & consuet. in feudis. Nā si id verbo subiaccere, esset per se latæ
 sententiæ, superuacuo essent additæ illæ dictiones, extunc, eo ipso, ipso facto, quæ etiam sunt latæ
 sententiæ, vt supra diximus.

Contra ijo
 responsio.

¶ Sed quantum ad primum, Panormi. in d. c. clericis, ne cleri. vel mona. solos Inno. & Ioan. An. vbi
 supra allegans, id soluit, vt supra diximus in j. fal. præteriti temporis, videlicet hoc verbum suapte
 natura

natura esse late sententiæ, sed ex subiecta materia vim suam perdere. Quârum verò ad illos tex. pertinet, nihil est quod obstat illi sententiæ, vt satis patet ex iis quæ diximus in simili suprà in verbo præsentis tēporis, vers. 26. sed quod his respondeatur, vt etiam diximus in præcedenti f.d. Et ne de hac re dubites, habes tex. apertè probantes hoc verbum esse late sententiæ. Nam in d. c. si quis suadente, hæc verba scribuntur, anathematis vinculo subiaceat, quæ verba illius canonis esse promulgatæ sententiæ asserit tex. in c. quod translationē, extra de offi. lega. & iterum in c. his quibus, quod est vlt. ext. de offi. iudic. ordi. id quod etiam declaratur in ca. non dubium, & cap. in audientia, & c. quod de his, & c. cum illorum, & c. quamuis, ext. de sen. excom. & c. religiofo, in fi. & c. cum quis, eo. tit. lib. vj. vt iam nullus de hac re dubitandi locus superfit. Scias tamen verbum subdatur, quod non longè distat à significatione verbi subiaceat, non esse late sententiæ, vt si dicatur, subdatur excommunicationi. non enim erit excommunicatus ipso iure, vt non obscure sentiunt Host. & Io. And. in c. præterea, in verbo, subdantur, ext. de iure patro.

Verbum subdatur, nō est late sententiæ.

¶ **151** ¶ Quadragesimo nono fallit in verbo, amittat, quod etiam est late sententiæ, secundum gl. in l. amissionē. §. qui deficiunt, in fin. ff. de cap. minu. & Host. in c. j. in fi. ext. ne prælat. vic. suas & Bal. in l. j. col. j. C. si secun. nup. muli. & Panor. in d. c. cum in cunctis. §. vlt. col. vlt. ext. de elect. & in c. in quibusdam, ante fi. ext. de penis. & Card. Alex. in §. callidis, col. 2. tit. de prohi. feud. ali. per Fede. & D. Cos. Guy. in d. §. quod si aliter, in verbo, incurrat, tit. de elect. & est optimus tex. in auth. licet. C. de episc. & cler. cum primum dicitur, amittant lucrum, & c. mox subditur, & episcopus habet licentiam vendicare. Nam hæc postrema verba, quæ id concedunt vendicare, apertè significant, quòd verbum amittant, ante prolatum simpliciter, denotabat amissionem ipso iure factam, vt suprà late diximus in prin. huius gl.

Verbum amittat, latam sententiam declarat.

¶ **152** ¶ Contrarium voluit gl. quam sequuntur Petr. à Bel. Pert. Bar. & omnes in l. si quis in tantam in verbo, amittat, & iterū in gl. magna, in iij. q. C. vnde vi. & glo. in l. si qua ex fœminis, quæ est iij. in verbo, amittat, & ibi etiam Bal. C. de secun. nup. & glo. in c. si diligenti, in verbo, causam perdant, post prin. ext. de for. compe. & Archi. in c. ij. post prin. de præscr. lib. vj. Host. in c. in quibusdam, in verbo, amittant, & ibi etiam Pan. col. vlt. extra de penis, & in c. de multa, col. j. in verbo, amitteret, ext. de præb. & Bar. in l. Mxuius. §. duobus, col. vlt. ff. de leg. ij. & in l. j. col. 2. & ibi etiam Aug. ad fi. C. de pœna iudi. qui mal. iud. Bal. in d. §. qui deficiunt. & in l. extat, col. 2. in j. l. c. ff. quod met. caus. & in l. vlt. C. de loca. & in c. j. §. j. in verbo, amittat. & tit. de feud. sine culp. nō amit. Cy. in auth. qui semel, in v. q. C. quo. & quan. iudex. Pet. Iac. tit. de cō di. ex lege scripta, col. j. & tit. de cau. ex qui. domi. debet amit. prop. in xij. dist. feud. col. 2. versum cum dicitur, & tit. seq. qui est super cōdit. ex moribus col. j. & Bal. in l. j. §. qui deficiunt, col. 2. vers. in eadē gl. ff. de cap. diminu. & Domi. consi. xxiij. quia diffusē per patres meos, circa med. Panor. & Io. Ana. in c. j. ext. ne præla. vic. suas. Imo in c. si diligenti, col. 2. vers. in gl. perdant, ext. de foro compet. Card. Flor. consi. xcij. in quaestione quæ vertitur, in iij. dubio. vers. item nō est verum. & consi. cxxxviii. in q. quæ vertitur, ad fi. Raph. Co. consi. clxiij. prælati certæ ecclesiæ, col. 2. dum dicit, amittit, esse late sententiæ, quia est præsentis tēporis, quasi fecus foret, si in futuro pronuntiaretur. Roma. consi. ccxij. quo ad primū, in vlt. dubio. Aegid. Bellame. cōs. ix. factū est tale, cum esset lis, col. 9. vers. item non obstat quòd dicit, & cōs. 39. factū est tale, dominus Humbertus, col. 5. vers. his præmissis. Io. Rayn. in §. pœna, in viij. x. & xij. q. primæ partis prin. tit. de prohi. feud. ali. per Fed. & in c. præterea si quis, post prin. & iterum in xix. q. eo. tit. & Card. Alex. sibi cōtrarius in c. j. in prin. col. j. tit. quib. mod. feud. amit. Franc. Rip. in c. fape, col. pen. vers. circa quintam quaestionem, ext. de resti. spol.

Qui sequatur contrarium.

¶ **153** ¶ In quam sententiam facit tex. in l. j. §. hi quibus, ibi, statim amittere ciuitatem, ff. de lega. iij. & in l. vlt. ibi, penitus amittat. C. de seruit. & in §. vlt. ibi, repente amittat, in auth. de resti. & ea quæ par. in vnd. men. & in c. j. ibi, hoc ipso feudū amittat, ritu. quo tempo. mil. & similis tex. in c. j. tit. de mil. vasa. qui contum. est. & in d. c. in quibusdam, ibi prorsus amittant, extra de penis. & in c. eū qui, in fi. cum dicitur, eo ipso amittant, de præben. lib. vj. & in c. eū secundum, in illis verbis, ipso iure amittat, de hæret. lib. vj. & in cle. j. ibi, eo ipso amittant, de vita & honest. clen. Sed ego nō admodū moror hos text. & similes, vt iam suprà sæpius diximus. Nam & nonnunquam reperimus cum verbo præsentis temporis huius verbi, quod ex frequentiori calculo est late sententiæ, vt suprà diximus, etiam alia verba quæ eandem vim habent, fuisse adiuncta, vt in ca. similiter, ritu. de leg. Corra. cum dicitur, eo ipso beneficium amittit, & in c. j. §. qui clericus, tit. si de feud. def. conten. ut inter do. & agn. defun. vbi est similis tex.

De eadem re.

Autoris solutio.

¶ **154** ¶ Tamen sto ab hac posteriori sententia, quæ crebrioribus suffragiis innititur, & quoniam etiam in dubio debemus potius accipere significationem ferendæ, quàm late sententiæ, vt dicemus postea in finitio. & in simili dicit Feli. in d. C. Rudolphus, col. xvij. vers. cadat ab omni iure. Et quoniam etiam habemus tex. hanc posteriorem sententiam non obscure comprobantes, videlicet in c. quia nonnulli, extra de cleric. non resid. iuncto c. de multa, ext. de præben. Nam in primo loco ita scribitur, quod si aliter factum fuerit, qui receperit, quod contra canones accepit, amittat. In secundo autem loco, velut aliquid addens ad illam constitutionem, statuit illum amittere ipso iure, quasi id in prima non intelligeretur: id quod intelligunt omnes penè in d. cap. de multa. & Panor. in d. c. quia nonnulli.

Autoris opinio. In dubio accipienda est potius significatio ferendæ, quàm late sententiæ.

¶ **155** ¶ Quinquagesimo idem dicendum est de verbo perdat, quod est eiussdē omnino significationis.

Verbum per-

*dat. late sen-
tentia.*

Nam & quod sit late sententia, sentit glos. relata ad tex. in c. in soluta. xj. q. j. & Ang. consi. cccclxxj. hoc capite, multum considero verba thematis, col. vlt. dum dicit tex. in c. j. tit. de capit. Corra. vii verbo late sententia, is autem tex. hoc verbo perdat, vitur. Et apertius Petr. Ancha. inter consi. Calder. tit. de feud. consi. vj. incip. an ex iniuria & negligentia, in fin. t. & iterum tit. de verb. sign. consi. x. futurum tempus.) Barb. consi. xj. illud afferam, col. viij. lib. ij.

156
*Qui tenent
contrarium.*

¶ Sed contrarium etiam voluit gl. in d. c. si diligetis, in verbo, causam perdant, in prin. Imo. & Host. in co. verbo. lo. And. col. 4. Imo. col. 2. vbi supra. & Pan. col. 8. post alios sequentes eam gl. & Maria. col. 9. versu. circa quartam prin. questionem, ext. de foro compet. Archid. in d. ca. in soluta. xj. q. j. t. Alber. in l. lex vestigali. ff. de pigno.) Bar. in l. j. sed & constitutio, circa mediu. ff. de calum. Balm l. j. si pecunia. ff. de po. Card. Flor. consi. lxxij. dominus abbas sancti Benedicti, in j. dubio. & d. consi. cxxvij. in fi. Pau. Cast. consi. lxxxij. questio ista vertitur, col. vlt. lib. ij. Rom. consi. ccxij. quo ad primum, in vlt. dubio. Domi. d. consi. xxij. post mediu. Pau. Cast. consi. 84. questio ista vertitur, col. vlt. lib. ij. Aegidius Bellamera, d. consi. ix. vbi supra. lo. Ana. consi. xxxij. ultra alia dubia. & Card. Alex. in d. c. in soluta. col. 2. versu. in gli. b. verius. & facit tex. in d. c. cum secundum, ibi, eo ipso futurum rerum dominium perdant, & haeret. lib. vj. Et mihi hoc placet, vt diximus in precedenti fal.

157
*Reuertatur,
late sententia.*

¶ Quinquagesimo primo fallit, in verbo, reuertatur, quod & ipsum habet vim late sententia, secundum glos. in hac nostra, quae interpretatur hoc verbum reuertatur, scilicet ipso iure. Sed de hoc iam satis superque diximus supra in prin. huius glos. & paulopost in versu. quinto, incip. sed quod ad priores, & seq.

158
*Redeat, eandem
vim habet.*

¶ Quinquagesimo secundo fallit, in verbo, redeat, quod est eiusdem significationis. Nam & quod habeat vim late sententia, non obscure videtur voluisse Ange. d. consi. cccclxxj. multa considero, col. vlti. scribens tex. in Imperiale. s. praeterea si quis in feudatum, tit. de prohib. feud. ali. per Fed. loqui per verbum late sententia, dum vasallum priuat feudo, quia per annum & diem non petuit inuecturam ad domino. Is enim tex. hoc verbo redeat, vitur in hac verba, feudum ad dominum redeat. Ex quo facile liquet Ange. velle hoc verbum esse late sententia.

159
*Et est verbum
directum.*

¶ Et pro eo est tex. probans id verbum esse directum, in l. si duobus. ff. de testa. mili. & ita per eum tex. voluit (Bal. ibi, &) Domi. in c. si pater, in prin. col. 4. versu. glos. in verbo filia, t. & ibi quoque Arnaldus ad Soleno in repe. col. 4.) de testa. lib. vj. Et facit etiam tex. in l. Scio, ibi, proprietates ad eum rediret, iunctis illis verbis sequent. soluta priore donatione. ff. de dona. caus. mort. t. & in l. lex vestigali, ff. de pign. vbi & id Saly. no.) & in c. ex parte, extra de feud. Nam primum is tex. iis verbis vitur, & ad te feudum ipsius redire. quae quidem verba esse directa, & late sententia, declarat alia verba sequentia, quae sunt huiusmodi: In primo ergo casu feudum libere concedas.

160
*Vel potius
commune.*

¶ Verum crebriori nostratum doct. calculo est etiam obliquum, proindeque commune, vt per Bar. in l. Centurio, col. vlt. versu. quartum dubitatur. t. & ibi etiam Franc. Aret. col. vlti. t. ff. de vulg. & pupil. substi. Bal. t. in d. l. si duobus, per illum tex. ff. de testa. mili. & t. in l. vlt. C. de sacros. eccle. & in d. c. si pater, & ibi quoque Phil. Fran. col. 31. versu. septimum, de testa. lib. vj. Et Imo. in c. Raynuitius, char. pen. versu. tractat etiam quintum. & ibi etiam D. Guil. Bened. in repe. in verbo eidem impuberi succederent, extra de testa. & Ang. in l. precibus, col. pen. & ibi etiam Corne. col. 17. versu. verba autem communia, C. de impub. & al. substi. & est optimus tex. in l. vlt. ff. de vlt. r. car. rer. quae vsu consum. & vide Bal. in l. j. C. de donat. quae sub mod. & tex. in c. quod ad te, in fi. extra de cler. non resid. cum dicitur via recta redire.

161
*Verbum cau-
reat, est late
sententia.*

¶ Quinquagesimo tertio fallit in futuro verbi carco, quod est item late sententia, vt prodit gl. in l. prouidendum, in verbo, foro, quam sequuntur Ang. qui dicit sing. & Rapha. Fulg. ibi. C. de postu. & alia glo. in l. j. in verbo, carcebit. ff. ad leg. lul. de vi priua. cum dicit semper, supple. hac lege damnatus, quam & ad hoc reputat sing. Fran. Aret. in d. c. si diligenti, col. 3. extra de foro cope. & gl. in c. nihil, in verbo, potestatem, quam etiam sequuntur Inn. lo. And. & Panor. col. 4. expressim expendens verbum careat, extra de elect. & gl. in c. quisquis, in verbo, fiat, extra, eo. tit. dum allegat c. ne pro defectu, in verbo, careant ca vice, eod. quoque tit. & glos. loquens in infinitiuo carere, quod quantum ad hanc rem pertinet, eadem vim habet vt futurum, vt postea dicemus, in c. nouit, in fi. extra de his quae sunt a prelato. quam ibi sequuntur Gost. & Ioan. Andr. Signo. consi. cxxxij. factu sic se habet, in iij. dubio. Bal. in authen. habita, col. j. versu. sequitur in tex. dignitate careant. C. ne fil. pro par. & in c. j. denique, super verbo, contemnere videtur, tit. quae fuit pri. caus. bene. amit. Ang. & Raph. Co. in lrem quae nobis. ff. de acqui. possi. idem Ang. in l. in criminali, ad fin. C. de iurisd. om. iudi. & in l. si quis in tatum, col. vlt. C. vnde vi. & in l. j. in prin. C. de poena iudi. qui mal. iu. & in §. vlt. in fi. in authen. de litigio. & d. consi. cccclxxj. col. vlti. t. Petr. Ancha. inter consi.) Cald. tici. de verb. signi. consi. x. incip. futurum tempus induit (t. iterum) tit. de feud. consi. vj. t. an ex iniuria.) Panor. in d. c. nihil, col. 3. per illum tex. cum gl. in verbo, potestatis, de elect. & in c. quod super, in iij. not. extra de fide instru. vbi etiam loquitur in infinitiuo. Aegidius Bellamer. d. consi. ix. col. 9. versu. ad prima igitur rationem, & col. seq. versu. item non obstat quod dicit. Alex. in addi. Bar. in Liubemus nulli. §. sane si hoc, col. pen. C. de sacros. eccle. Barb. in c. ex tenore, & al. Fel. col. 9. versu. confideta tertio. & Phil. Deci. de rescrip. idem Barb. in c. si sacerdos, col. 10. extra de offic. ordi. & in d. c. si diligenti, col. 33. extra de foro compet. & in cle. j. col. 13. versu. not. de clausula. de elect. vbi dicit glo. in d. l. prouidendum, sing. & in repe. c. testimonium, col. 3. extra de testib. vbi & illam

illam quoque gl. dicit singu. & consi. xj. illud adferam in medium, col. 8. & iterum xij. post versi. capio aliam dubitationem, lib. ij. vbi ad hoc allegat quædam iura. Corn. consi. cclxvj. videtur in hac, post principium, lib. ij. consi. xl. vfo processu, col. 4. versi. & propterea, lib. iij. Phil. Franc. in c. dispensia, col. vlti. de rescrip. lib. vj. Cardi. Alex. in §. callidis, col. 2. titu. de prohib. feud. ali. per Fed. Feli. in d. c. Rodulphus, col. 2. versi. careat viribus. & Ant. Corfe. in suis sing. in verbo, careo, & iterum in verbo, penitus. { Do. Cof. Gui. in pragma. san. & titu. de electio. §. quod si aliter, in verbo, reddantur. }

- ¹⁶² ¶ Quibus mirum in modum conuenit quod scribunt Paul. Liaz. & Card. Flor. in cle. in plerisque, post prin. de elect. quod verbum carere, inducit priuationem. Et fortius quod asserit Domi. in c. j. versi. & cum Parisiense, ad fin. de cleri. cōiug. lib. vj. quod huiusmodi verbum, careat, denotat totalem priuationem, per no. per glin d. cle. in plerisque. nam si totalis sit priuatio, necesse est & priuationem ipso iure inducere: quia qui totum dicit, nihil excludit, vt latè diximus suprà in præcedenti gl. in prin. Et facit etiam tex. in d. c. quisquis, extrà de elect. ibi, electionis commodo careat, iunctis iis quæ postea scribuntur in versi. qui verò, in prin. atque etiam tex. in d. c. ne pro defectu, eo. tit. cum dicitur, eligendi potestate careant ea vice. & continuo sequitur, ac ipsa eligendi potestas ad eū qui proximo præfesse dignoscitur, deuoluatur. quibus verbis posterioribus apertè declaratur priora illa verba, eligendi potestate careant, esse latè sententia.

*Confirmatio
præcedenti.*

- ¹⁶³ ¶ Sunt tamen qui negant hoc verbo latam sententiam significari, & in his Host. in d. c. nouit. dum tenet contra gl. ibi, & ibi etiam in fin. Panor. sibi contrarius, dum eam gl. sequitur, nõ quidem ob verbum carere, sed ob verbum decernimus, quod est præsentis temporis, & idem Host. in c. vlti. & ibi quoque Bal. sibi contrarius, col. 2. de rescrip. exponentes tex. ibi, careant omnimodo, scilicet per sententiam. idem Bal. in c. quantò, in prin. extr. de transla. epi. vbi loquitur de infirmitate carere, & in c. j. §. denique, col. 2. versi. sed an ipso iure, cit. quæ fuit pri. caus. ben. amit. vbi loquitur in participio cariturus. & consi. ix. factum est tale, col. 3. versi. sed hoc est aduertendum, lib. i. Domi. in d. c. dispensia, in prin. in iij. & iij. no. de elect. lib. vj. per illum tex. qui ad verbum careat, addit, nec processu valeat. Aluarot. qui & ipse loquitur in illo participio, in d. c. j. col. j. tit. quæ fuit pri. caus. bene. amit. Rom. qui & ipse de eodem participio loquitur, consi. cxxij. quod ad primum ad si. Ioan. Ray. in §. præterea si quis in xix. q. titu. de prohib. feu. ali. per Fede. Matthesa d. nor. cxxij. Card. Alex. sibi contrarius, in c. si quis episcopus. vij. q. j. & Ias. in d. l. rem quæ nobis, col. pen. ff. de acq. posses. Hiero. Cagno. in repe. l. si quis maior, char. lxij. nu. 147. C. de transla. { Iacob. à sancto Georg. in tracta. feud. in verbo, qui quidem inuestiti, col. 2. versi. ad idem adducitur. }

*Qui tenen-
runt contra-
rium.*

- ¹⁶⁴ ¶ Et pro hac op. facit tex. in l. & si legibus, ibi, careat penitus impetrans. C. si cont. ius vel utilitatē pub. & in c. sedes, extr. de rescri. vbi est similis tex. & in c. super litens, ibi prorsus careat omni com. modo. & iterū ibi, carere debeat penitus, eo. tit. & in c. ex ratione, quod est ij. in fi. de æta. & qual. ibi, omnino viribus carere. & in c. proposuit, extr. de fil. presby. vbi est similis tex. & in c. ad dissol. uendum, in fi. extr. de despon. impu. & in c. pen. ad fi. de rescri. lib. vj. & in c. j. de postul. prælat. eo. lib. vj. ibi, viribus omnino carere. & similis tex. in c. vbi periculum, versi. & ius de elec. eo. lib. & in c. licet canon, versi. decernentes, & rursus in c. vlt. eo. tit. & lib. & in c. ij. in fi. de reuoc. eo. lib. & in c. ij. versi. contractus, de reb. eccl. non ali. eo. lib. & in c. iij. iuncta glo. de vit. & honesta. cleri. cum dicitur, ipso iure careat. eo. lib. vj. Nam in illis iuribus frustra dictiones penitus, prorsus, omnino, ipso iure, adiectæ fuissent, si id verbum per se habuisset vim latæ sententiæ.

De eadem re.

- ¹⁶⁵ ¶ Sed iam satis suprà diximus hos & similes tex. parum virgere. Sed & ad tex. in d. c. pen. de rescri. lib. vj. illud præterea dici potest, quod dictio omnino, illic non fuit adiecta, vt latam sententiam significaret, sed vt intelligeretur impetranter careat impetrans omnino, id est, vt interpretatur glo. ibi, vt nec præbenda illa, nec sequens, nec etiā canonicatus ei debeat vi illius impetrationis, ideo nihil huc pertinet.

*Solutio con-
trarii.*

- ¹⁶⁶ ¶ Proinde videri potest sequendam esse priorem sententiam, quæ frequentioribus & munitiori- bus calculis adiuuatur. Quamquam illud verum est, quod secundum subiectam materiam huius- modi verbum potest esse ferendæ sententiæ, secundum ea quæ latè diximus supra in ij. fal. præ- teriti temporis. & alibi sæpe, & expressè in hoc verbo voluit Felictum in d. c. ex tenore, de rescri. tum in d. c. Rodulphus, eo. tit. Verum pro posteriore sententia videtur esse tex. in c. vlt. extr. eod. tit. cum dicitur, literarum commodo careant, iuncto c. dispensia. eo. titu. lib. vj. quod in hoc vide- tur ampliare d. c. vlti. ibi memoratum, vt ipso iure impetrans careat commodo literarum, proinde- que non valeat sententia, vel processu super his factus, vt apertè declaratur in d. c. dispensia, & ibi per glo. in verbo, ampliantes, & iterum in verbo, processus, & omnes do. quasi scilicet per illud c. vlt. non induceretur nullitas ipso iure sine ea ampliatione.

*Quenam sen-
tentia sit se-
quenda.*

- ¹⁶⁷ ¶ Quinquagesimo quarto fallit, in verbo, spoliatur, quod quia sonat in merum factū, & iuris exe- cutionem, vt videre est, significat ac declarat latam iam esse sententiam, secundum Host. in c. ex- tuz. col. 4. in verbo, spoliatur, & ibi quoque Io. And. col. j. in eodem verbo, & Panor. in vj. not. extrà de cleri. nõ resid. Ant. qui id dicit ex facto respōdisse, & Imo. in c. vlt. extr. de postul. eundem Ant. in c. quod in dubiis, in ij. no. iuncto tex. in verbo, spoliandi, extr. de reuoc. & in c. cū bonæ, in v. no. iunctis vltimis verbis illius c. quæ hæc sunt, beneficii nõ differat spoliare, extr. de æta. & qual. & ibi apertius Collect. in fin. cum dicit ipso iure sunt priuati. Ideo non requiritur sententia, sed

*Verbum spo-
liatur, latam
sententiæ de-
clarat.*

spoliatio. & idem Ant. consi. xxij. visis punctis & quaesitis, col. j. Panor. post Cald. in c. cum clerici, col. j. ext. de pact. & in c. ex parte, de i. in iij. not. ext. de clerici, non resi. Card. Flor. in c. perpendimus, col. 47. versi. ego dico melius, extra de sen. ex com. Barb. in c. ij. & ibi Feli. col. j. ij. ext. de rescr. id. Barb. in c. cum olim, col. vlt. extra de rer. permut. vbi respondet ad text. eius c. qui videbatur aduerfari huic sententia: & consi. xj. illud assera, col. 9. lib. 2. & ipse Fely. in ca. insinuatum, post prin. ext. de simo. Phil. Dec. in c. j. in i. leet. col. 5. versi. & nota dum, ext. de iudi. & nouissimè Rebus. no. ster in repe. c. postulatistis, nu. 250. ext. de eta. & qual. & ante omnes videtur voluisse glo. in c. de multa, in verbo, contenderit, iuncto tex. in verbo, spoliatur, ext. de prab. & ante hanc gl. in l. quoties, quæ est pen. in verbo, spoliatur. C. de dignit. lib. xij. nisi dicas eam non inniti hoc verbo, sed sequentibus aliis.

168

De eadem re.

¶ Quam sententiam adiuuat quod scribit Oldr. ille qui suo tempore pater legum est appellatus, teste Pau. Castr. in l. is potest. ff. de acquir. hære. Old. inquam consi. cxv. articuli domini Arnoldi, col. 2. versi. ad primum respondetur, scilicet in d. c. ex tua, de cleric. non resid. nō esse necessariam citationem, nec alium ordinem iuris, propter verbum spoliare illic positum, & sequitur Panor. in repe. §. quia verò. c. extirpanda, col. 9. versi. & licet hoc dictum, extra de prab. & Feli. in d. c. ij. col. 2. de rescr. ¶ Et facit etiam tex. in l. ij. ff. de bonis damnatorum. cuius hæc verba sunt, non vt quis in carcerem ductus est spoliareum oportet, sed post condemnationem.

169

Quibus contrarium plan-
cuerit.

¶ Quamquam Inn. quem & ipsum patrem Canonum, Ioan. Fab. in §. fideiussores, col. 2. Instit. de fideius. Inno. igitur in d. c. de multa, in eo verbo, contenderit. & ibi quoque Host. sibi contrarius, in verbo, alio, dicunt expressim hoc verbum spoliatur intelligi per sententiam. In qua etiam op. fuit Zenzelo. quens in casu d. c. de multa, in extrauag. execrabilis. §. qui verò deinceps, in verbo, ipso iure priuari. Pet. fac. rit. de caus. ex quibus do. amit. prop. in xij. dist. feud. post prin. illius di. & Ioā. And. in c. clerici, in verbo, incurant, ext. de cleric. ex com. mini. dum allegat. c. fraternitati, eo. tit. quod vitur eo verbo. & idem Ioan. And. in c. illud, in verbo, insligendam, eo. tit. dum allegat illud idem c. ad probandum, in eo casu requiri sententiam & Mar. Laud. & Cardi. & Alex. in c. j. ille quidem in §. illud tamen, hic in §. item qui domino, vterque post prin. titu. quæ sit pri. caus. benef. amit. & idem Card. Alex. in c. presbyter, col. vlt. j. q. j.

170

Comprobatio
eiusdem.

¶ Et pro hac posteriore op. Felin. in d. c. ij. col. 2. ext. de rescript. multa allegat, scilicet c. postulasti, in verbo, spoliatur, ext. de cler. ex com. mini. iuncto d. c. clerici, eo. tit. ibi, non perdit ipso iure. & c. vter gentis, in verbo, spoliari, de here. lib. vj. iuncto c. cum secundum, eo. titu. vbi etiam requiritur sententia: & d. c. quod in dubiis, de renun. iuncto dicto Inno. ibi exponentis, spoliandi, per sententiā. quod & facit Host. ibi. verum vnum locum omittit Feli. qui clarius quàm nullus alius id probat, videlicet in c. cum olim, in fi. extra de rerum permut. cum scribitur, & illum archidiaconatu curamus spoliare. super hoc verbum diffinitionem contra eum sententiam proferentes. Tandem autem concludit ipse Feli. vbi supra, vt ad eum redeamus, hoc verbū suapte natura habere vim latæ sententia: sed interdum ob subiectum argumentum vim illam perdere, & quod & idem nuncupatim facit in d. c. insinuatum, col. j. de simon. ¶ vt etiam in simili diximus in præcedenti fal. & alibi sæpe in hac eadem gl.

171

Verba amou-
eatis, & re-
moueat, sunt
late sententia.

¶ Quinquagesimoquintò fallit in verbis, amoueat, & remoueat: quæ etiā sunt latæ sententia: vt de primo voluit Barb. in d. c. ij. de rescr. & d. consi. xj. col. 9. lib. ij. De secundo idem Barb. consi. lxx. vbi Christus, col. 18. versi. & est accuratè, lib. iij. in id vbiq. allegas quod voluit Ant. de verbo spoliare, vt diximus in præcedenti fal. tanquam hæc verba amoueat, siue remoueat, & spoliatis, sint eiusdem significationis & naturæ. Quod & hinc confirmatur, quòd dicit Oldr. d. consi. cxv. hoc verbū amouendi esse eius naturæ, vt ordo quoque iuris non requiratur, sicut & verbū spoliandi, per no. in d. c. ex tua, de cleric. nō resid. Et hoc quidem probatur autoritate c. propter sterilitatē. versi. verū. extra de loca. quod quidē vitur eo verbo amouēdi, vt scilicet colonus amoueri possit si nō soluat, vel si peruersè conuersetur, & alius quibuscum casibus, de quibus etiā in l. xde. C. eo. tit. Et illum quidē tex. ita intelligunt Inn. & Io. And. vterq. in verbo, nō soluisse, & ibi etiā Collect. col. 2. versi. sed nūquid malè. vt scilicet dominus cū possit propria autoritate amouere, quod & scribit Bar. in l. creditores, col. pen. versi. quintò quod colonum. C. de pign. & Alex. consi. cvj. magnifice prator, col. 2. versi. circa primum, & iterum col. 6. versi. præterea magis communis, lib. iij. & Phil. Dec. in auth. qui rem, col. 3. versi. circa secundam conclusionem. C. de sacros. eccles. Ex hoc planè significantes hoc verbum amouendi, non requirere sententiam.

172

De eadem re.

¶ Sed tu tamen de hoc, an scilicet hæc verba amouendi & remouendi: eam vim habeant, vide & solentius expendi tex. in ca. Titius, ibi, omnimodo remouebitur, tit. si de feud. controuers. sit inter domin. & agnat. & in c. cum in cunctis, versi. inferiora, ibi, ab isto remoueat, officio, iunctis no. per Inn. in dicto verbo, remoueat, & aliis, extra de electio. ex quibus faciliè intelligi potest illud verbum illic non esse latæ sententia: quod & optimè probatur ex cap. licet canon, eo. titu. lib. vj. quod quidem cap. mentionem facit de d. cap. cum in cunctis. & eadem quæ supra diximus, ex eo refumit, & deinde ad ea iuris executione supplenda, vt subdit, collationem, de qua ibi, esse nullā ipso iure statuit. Et quo patet quòd per primum nō inducebatur canon latæ sententia: Et ita cum tex. intelligit gl. & doct. Vide in quā tex. in c. per inquisitionē, in fi. ibi, penitus amouentes, eo. tit.

vbi

vbi primum notanda est dictio penitus, & deinde quod ibi scribit Innoc. in si. dum ad illud verbum addit, illo tamen citato, &c. Et tex. in c. vlt. in si. cum dicit penitus amouendum, in si. extra de acta. & quali. & in c. singulis. vers. ordinetur, ext. de stat. mon. vbi est similis tex. & in c. praesentiu, in fin. ibi, studeas penitus amouere, ext. de fil. presb. & in c. vlt. extra eo. cum dicitur, prius amotis. Super quo verbo Inno. Hosti. & Io. And. addunt, etiam sine ordine iudicatio, si sit notorium, &c. & tex. in c. cum l. & A. ibi, per sententiam remouerunt, extra de re iudi. & in ca. ad petitione, in illis verbis, per sententiam amouentes, extra de accu. & in capi. qualiter & quando debeat, ibi, amouetur omnino, extra eo. tit. & in c. ea quae, quod est vlt. ibi, amouentur absq. iudicioru strepitu, extra de stat. mon. & in ca. j. de capel. mona. lib. vj. cum dicitur, ab eisdem nequeunt nisi per episcopos, & ex causa rationabili amoueri. Vide praeterea Hosti. & Io. And. de verbo remouendi, loquentes in d. c. ex tuz, in verbo, spoliari, extra de cleric. non resid. & Panor. in c. querelam, col. 3. & ibi Barb. in addit. extra de iureiur. & latissime Felin. & Phil. Dec. in d. c. ij. col. j. & ij. i. ext. de rescrip. & eundem Fel. in c. sciscitatus, col. 2. vers. secundo inducit, eo. tit. i.

- 173 ¶ Illud autem certum est, verbum deponatur, cuius eadem propè est significatio, esse scèrè sententia, testibus Hosti. & Io. And. in verbo, percussus, extra de baptis. Ad quod facit tex. in c. ij. extra, de confes. cum dicitur, ipsum per sententiam diffinitiuum duximus ab omni beneficio deponendum. Quamuis & in contrariam sententiam is text. adduci posset, quasi per illud verbum deponendum, non intellectum fuisset per sententiam, nisi id expressum fuisset.

Verbum deponatur, est ferende sententiae.

- 174 ¶ Quinquagesimosextò fallit in verbo expellatur, quod etiam denotat latam sententiam. sonar enim in factum, non in ius, & sic innuit quòd nò est necessaria sententia priuationis, sed sufficit expulsiò facti. Ita enim respondet Panor. consi. lxxvij. in causa quae vertitur, col. 2. in prin. lib. ij. vbi ex hoc asserit emphyteutam ob cessationem solutionis in casu c. potuit, extra de locat. cadere emphyteusi ipso iure, propter id verbum ibi positum. Quod & probatur ex eo quod diximus suprà in vers. abhinc iij. vbi locuti sumus de casibus l. ade. c. eo. tit. nam & ea l. vitur hoc verbo expellendi, & vt diximus, intelligitur propria autoritate. Quin & Bart. in d. l. creditores. C. de pign. ad id dicendum mouetur autoritate d. l. ade, sentiens euidenter hoc verbum quo ea vitur, nò requirere sententiã. Quid quòd gl. in d. c. potuit, quod vt diximus, vitur hoc verbo, super eo ipso verbo, in prin. etiam asserit dominum propria autoritate id posse facere per tex. ibi, & in l. ij. C. de iure emphyt. quae & ipsa per verbum repellendi, quod idem est, loquitur: quo etiam in loco Accursius in verbo, repellere, in eadem est sententia, vt dominus id possit per se, eius l. auctoritate, & eas gl. sequuntur cõmuniter doc. in vtroque loco, adseruq. recetiores in posteriore loco concord. vt inibi videre poteris. Quibus adde {Corn. consi. cccxxvij. in hac consultatione, col. 2. vers. propter canonem, lib. i. } Cepol. consi. causarum civilium xxv. ex quaestione praedicta, col. 2. vbi etiam huic verbo innititur.

Expellatur, latam sententiam denotat.

- 175 ¶ Verum Feli. in d. c. Rodolphus, col. 23. vers. considera, extra de rescri. dicit quòd id verbum expellendi adeo significat & requirit exercitium & ministerium hominis, vt si etiam ei iugatur dictio omnino, aut penitus, aut aliae similes quae sunt latae sententiae, tamen in hoc vim suam amittunt propter huiusmodi verbum expellendi, sed tantum accendunt & accelerant viam executionis: de quo diximus suprà in xxvij. fal. vbi de dictione mox tractauimus. Sed & quòd verbum repellendi, quod idem est, vt diximus, sit ferenda sententia in futuro, voluit Bartholo. à Scar. inter consi. Alber. Bruni. consi. cxij. eodemq. vlt. venerabilis domine, circa medium, & ante illu Zenz. in extrauag. execrabilis. §. qui verò deinceps, in verbo, ipso iure, de praeben. Idemq. de verbo, arceatur, quod non admodum distat à significatione illius, voluit gl. in c. cum infirmitas, in verbo, arceatur, & ibi Inn. Hosti. Io. And. & Panor. extra de poenit. & remis. Hosti. & Io. And. in c. omnis, in eodem verbo, eo. titu. Et de verbo excludatur, quod & propemodum idem significat, probat tex. in c. apostolicar, extra de donatio. cum dicitur, nisi praescriptione vel alia exceptione legitima actio huiusmodi excludatur.

Repellendi verbum est ferenda sententiae. Et verbum, arceatur.

Et excludatur, similiter.

- 176 ¶ Quinquagesimosèptimò fallit etiam in verbo, priuetur, quod item significat latam sententiam, cum ex sua ipsius natura sit priuationum, secundum Gofr. Hosti. Io. And. & Panor. in c. j. extra, ne praelat. vic. suas. Hosti. in c. licet, in verbo, priueris, extra de voto. Collect. in c. propterea, col. j. vers. quid si lex, extra de verb. signi. Barb. in d. c. j. de rescri. vbi ad hoc allegat tex. Bar. & Bal. in l. si quis maior. C. de transact. sed is longè fallitur: ille enim text. loquitur in praeterito tempore priuatis: iteòq. ipse Bar. & Bal. post gl. ibi ob id dicunt esse latae sententiae, quasi sentiant secus fuisse si in futuro loqueretur. Quin Feli. in d. c. Rodolphus, vbi suprà in praeced. fal. idè dicit de hoc verbo, quod & ibi ex eo diximus de dicto verbo, expellatur.

An verbum priuetur, sit lata sententia.

- 177 ¶ Et quòd id verbum, priuetur, in futuro sit ferenda sententia tantum, voluit gl. & alij in liubeum nulli. §. economus, in verbo, priuetur. C. de sacros. eccl. & gl. in c. cum tu, in verbo, priuadps, extra de vsur. & gl. & Inn. in ca. quia propter, in verbo, priuetur, & ibi quoq. Panor. extra de elect. gl. Inn. & Hosti. c. praeterea quia in tantu, extra de iure patro. gl. in c. cupientes. §. si verò in discordia, in verbo, priuentur, & iterum in c. vel si personas, in eodem verbo. & Domi. in vtroque loco, de elect. lib. vj. Hosti. & Io. And. in d. c. ex tuz, in verbo, spoliari, de cleri. non resid. idem Hosti. in d. c. de multa, col. j. in verbo, priuaretur, extra de praeben. Per. Iacob. in titu. de actio. in rem pro re feud. contra empt. col. 4. & in titu. de conditio. ex lege non scripta, col. j. & tit. de caus. ex qui. deb.

Verbum priuetur, ferenda sententia tantum.

amir. prop. in xiiij. dist. feud. post princ. illius dist. Panorm. in ca. quia omnibus, col. 2. versicu. extrâ glof. extrâ, de vsur. & in d. cap. ex parte, le ij. in ij. not. extrâ de clericis, non resid. & in cap. clericis, in j. not. extra ne cleric. vel monach. { Ioan. Rayn. in §. pœna, & iterum in §. insuper, col. 5. in paruis, versicu. quæro hic habes, cit. de prohib. seu. ali. per Fede. & Ioan. Ana. post Cardin. Flor. } in c. inquisitionis, col. j. versic. vtrum autem homicida, { & ibi quoque Fely. col. item j. } ext. de accus. & ipse Fely. in d. c. ij. col. 2. in fi. ext. de referi. Et facit tex. in auth. sancimus. C. de epis. & cler. cum dicitur, extunc priuetur. & in §. j. ibi, omnino priuari, in auth. de non eligen. secun. nub. Nam hæc dictiones extunc, & omnino, sunt latæ sententiæ, vt supra diximus, quæ frustra adicerentur, si verbum priuetur, esset etiam latæ sententiæ: quanquam hæc ratio non admodum vrget, vt supra sæpius diximus. Sed vide bonum tex. in c. quanquam, de elect. lib. vj.

178
Verbū, adi-
citur, latam
sententiā et fa-
cti executionem
respicit.

¶ Quinquagesimo octauo fallit in verbo abiiciatur, quod etiam latam sententiā & facti executionem respicit, secundum Ant. in c. ad audientiam, le ij. extrâ de rescrip. & Cald. consi. vj. in rub. de verb. signi. Panor. in c. cum in cunctis. §. clericis, col. 4. extrâ, de elect. & Cardi. Alex. in c. in nomine domini, col. 4. versic. not. ex tex. ibi, à liminibus. xxij. dist. Sed tu tamen de hoc potes dicere, quod de verbo expellatur diximus, nihil enim video interesse inter ea, quantum ad id de quo tractamus, pertinet.

179
Quenā dicitur
ur uerba exe-
cutiua.

¶ Quinquagesimonono fallit generalius in quibuscūque verbis executiuis, vt nostri appellant, id est denotantibus executionem actus, & quæ sua natura habent vim priuatiam, siue annexam secum priuationem, quæ prolata etiam in futuro tempore sunt latæ sententiæ, vt dicit Ang. in §. vlt. in fi. in auth. de litigio. & consi. eccl. xxj. multum confidero, col. vlt. Card. de verb. sign. consi. x. futurum tempus inducit. & inter ipsius consi. Pet. Anc. tit. de feud. consi. vj. an ex incuria & negli gentia, ad fi. & Bal. in c. quæ in ecclesiarum, col. 7. versic. secundo verò casu, ext. de consi. Ant. in d. c. ad audientiam, le ij. col. j. extrâ, de refer. & in c. vlt. col. 2. versic. quarto ad declarationem, extrâ, de postul. & consi. xxij. visis punctis, col. j. Raph. in l. prouidendū. C. de postul. Panor. in c. clericis, ad fi. extrâ, ne cleri. vel mona. Maria. qui loquitur de vulgari vocabulo Italonū extrahitur. consi. xxij. Omnipotens, &c. sequendo ordinē, col. 3. versic. quarto hoc probatur, vbi in id multa allegat. Barb. Fely. & Franc. Ripa. in c. ij. extrâ, de rescrip. idem Barb. in c. si sacerdos, col. 10. extrâ, de offi. ordi. & consi. xj. illud afferam, col. 8. lib. ij. Card. Alexan. in §. callidis, col. 2. tit. de prohib. feud. ali. per Fede. Iason, qui Calde. tantum allegat, & hanc illius doctrinam dicit no. in litem quæ nobis, col. pen. ff. de acqui. possi. quem tamen vide. Quid autem de verbo auferatur, videbis ex glo. in §. si quis autem, in verbo, auferri, & ibi Ang. qui contradicit gl. in auth. de hæred. & falcid.

180
Verbum, sit,
est canon la-
te sententiæ.

¶ Sexagesimo fallit in verbo, sit, quod etiam est canon latæ sententiæ. vt si dicatur, sit infamis, anathema sit, vt voluit gl. in l. amissione. §. qui deficiunt, in verbo, relegati, in fi. ff. de capi. minu. & in c. si quis ex clericis, & ibi etiam Inu. & expressius Imo. ext. de vit. & hone. cleri. & gl. in c. licet canon, in verbo, priuatus, de elect. lib. vj. & in c. ij. in verbo, innodetur, in fi. de hæret. eod. lib. vj. & in c. si quis xxij. dist. Bal. in l. j. col. j. ibi, infamis, & ibi quoq; Phil. Dec. col. 3. in §. no. C. de secun. nup. & idem Bal. in l. si qua mulier, per illum tex. in verbo, sit infamis. C. ad Tertu. Card. Flo. in cle. j. in prin. colum. vlt. in ij. q. de excef. præla. Panor. in c. quisquis, colum. 2. ext. de elect. & in c. clericis, ad fi. extr. ne cleri. vel mona. & in c. ij. ante fi. ext. de for. comp. & in c. si diligenti, col. 6. versic. super gl. in verbo, perdat, & ibi Barb. in addit. illius, eo. tit. & idē Barb. consi. lxij. scribitur Exodi, col. 3. modò ita est, lib. iij. { & Fran. Aret. in l. si is qui, col. 2. versic. tu autem aduerte. ff. de vulg. & pup. subf. tit. } Corn. consi. ciij. licet in hac consultatione, col. 2. versic. licet ergo, lib. j. & Hippo. Marsi. consi. xcij. aperiat, col. 2. versic. & facit etiam, lib. ij. & Iason consi. cxvij. videretur in præfenti, col. 3. versic. secundò verbum sit, lib. iij.

181
Et directum.

¶ Nam & id verbum est directum, vt dicit Bal. in l. j. ff. de hære. insti. & consi. cxv. super eo quod quæritur, col. 2. versic. præterea hic testator, lib. iij. & inter eius consi. Petrus Aft. consi. iij. factum tale est, quidam nomine Paulutius, col. 2. lib. v. Sed & ipse Bal. consi. ccccxcj. visa petitione, col. j. lib. iij. dicit id verbū esse substantiale, atq; essenziale, & veritatem inducere. Et huc pertinet, quod cum in vulgata editione Gene. j. c. scribatur, fiat lux, & facta est lux, quæ locum nostri in id trahunt, vt verbum fiat, sit etiā directū, & latæ sententiæ, vt postea dicemus, nu. 208. certè nonnulli ita eum locū traducunt, Sit lux: & fuit lux. & inter cæteros Augustinus Iustinianus, vir literarum Hebræarum peritissimus, ad calcem scholiorum, quæ in Pfalterium edidit. Ex quo etiam potes intelligere, id verbum, sit, esse veluti subitaneum, ita vt nullam moram recipiat. }

182
Qui contra-
riū tenerint.

¶ Sed contrarium tenet, qui vbiq; sibi est contrarius, Bal. in c. si clerici, col. antepen. versic. vtrum hæc oratio, extrâ, de iudi. cum scribit, his verbis, anathema sit, non declarari latam sententiā, & allegat Archi. in c. sollicitudo. liij. dist. & in c. quicumque. j. q. j. qui tamen nihil dicit in priori loco sed in posteriori scribit dictionem anathema, qua vitur tex. in eo loco simpliciter, & sine verbo sit, non esse latæ sententiæ, ideo nihil etiam huc pertinet, nisi diceres verbum sit, esse illic intelligendum. Sed & idē quod Bal. tenet Ant. Flor. nō minus theologia quàm iuris canonici perita clarus, in j. parte suæ summæ, tit. xiiij. q. 100. §. vj. col. j. cū etiam dicit per illa verba, anathema sit, latā nō esse sententiā, sed quādam esse comminationem. Sed & quod id verbū non sit latæ sententiæ, non obscurè sentiūt Imo. & Domi. in c. j. §. vlt. de elect. lib. vj. dum scribūt verba illius tex. priuatus sit, intelligi, ipso iure, quia secundū Imo. verbū priuatus, quod est præteriti tēporis, facit, vt verbum, sit, assumat

fit, assumat eandem vim. Et secundum Domi. nō id sit ex propria eorum verborum natura, sed quia ex aliis verbis constitutionis constat ea intelligi ipso iure. (Et facit in hāc partem tex. in l. ij. §. deinde ait prator. ff. ne quid in loco public. dum exponit hęc verba sit, fiat.)

- 18) ¶ In qua re Imo. Panor. & Fely. qui Balthanrūm citat, illi quidem in d. c. ij. de foro compe. hic in d. c. Rudolphus, col. 2. vers. sit excommunicatus, de rescrip. tradunt hoc verbum esse latę sentētie ex propria vi ac natura, nisi ex subiecta materia aut ex aliis iuribus appareat esse ferendę, non etiam latę quod generale est & perpetuum in ceteris omnibus, vt sępius suprà diximus, pręteritū verō in ij. fal. pręteritū temporis, & in xvij. fal. huius futuri temporis, & alibi sapē.

De eadem re.

- 184) ¶ Porro illud hic annotandum, quod si verbum, sit, iungatur participio pręteriti temporis, vt sit excommunicatus, sit priuatus, haud dubie est canon latę sentētie, vt pręter Imo. vbi suprà voluit gl. in d. l. in criminali, & ibi Bar. Bal. Ang. Pau. Cast. & alij. C. de iuris. om. iud. Zenzel. in extra. execrabilis. §. qui verō deinceps, in verbo, ipso iure, de pręben. Pau. Cast. in authen. hoc amplius, col. 2. vers. in tex. ibi excluditur. C. de fideicom. & Cardi. Flor. consi. cxxvij. in quęstione, in fi. & expressissimē omnīū Matthes. no. cxv. hoc capite, nota quod vbi lex imponit pęnā. & ita loquuntur multi ex iis quos suprà in priori parte adduximus, & faciunt quę diximus suprà in xvj. fal.

Verbum sit, si iungatur participio pręteriti temporis, est canon latę sentētie.

- 185) ¶ Huius autem rei, ne id omitamus, est apertissima ratio, quoniam illud verbum sit, etiam in tempore futuro prolatum, si sit iunctū participio pręteriti temporis, assumit naturam illius pręteriti, vt videre licet ex sentētia P. Nigidij vt antiquissimā celeberrimā Grāmatici, quę est huiusmodi in lib. 24. cōmentariorum Grammaticorum, vt retulit Gellius lib. xvij. c. vij. Verbum esse, atq; erit, quando per se ponitur, habet atque retinet tempus suū: cū verō pręterito iungitur, vim tēporis sui amittit, & in pręteritū cōtendunt, &c. Quę Nigidij sentētia planē cōfirmatur ex eo quod scribit Iun. cōsultus in l. verbum erit. ff. de verb. sign. Ex quibus patet, in d. c. §. vlt. de elect. lib. vj. cū dicitur, ipso iure sit priuatus, & in cle. j. in fi. de rescr. cū dicitur, sit irritus ipso iure, & in cle. ne in agro. §. ceterum, de stat. mona. cū dicitur: eo ipso sint priuari, & in aliis propē infinitis iuris canonici locis, frustra additum esse ipso iure, & eo ipso, cū satis intelligeretur. Nam irritus, habet significationem pręteriti, vt ratus, & vt patet ex eo Terentij loco in Phormione:

Verbum sit, quando accipiat naturam pręteriti temporis.

Quod dictum, includitum est: quod modo erat ratum, irritum est.)

Et similiter priuatus, nisi dicas id ad maiorem certioreque expressionem factum fuisse, vt suprà sępius diximus. Nam & Imo. in d. clem. j. de rescr. in ij. col. not. ex eo text. posse sumi ar. pro & contra, an verba, sit irritus, inducant nullitatem ipso iure, necne. Sed de hoc verbo irritus, plura diximus suprà num. 41. (Et ad illud quod dictum est ex Nigidij sentētia, vide tex. in l. is qui. §. quod ait. ff. quod vi aut clam.)

- 186) ¶ Sexagesimo primō fallit in verbo, cadat, quod est etiam latę sentētie, ex sentētia gl. in l. vlt. in verbo, cadat, & ibi Saly. col. pen. C. de iure emphy. & Bal. in l. ij. in addit. in iij. q. & ibi quoque Sal. in eadem q. eo. rit. per tex. in l. vlti. vbi & ipse Saly. not. C. loca. & gl. in auth. nullum creden. agri ad fi. in verbo, cadent, & ibi lac. Bel. & Bar. etiam in fi. Host. post Hugo. in c. si diligenti, in verbo, perdant, ext. de for. cōpe. And. l. ser. in c. statumus, rit. de stat. & consi. lo. Fab. in auth. statumus. C. de epis. & cle. §. Pet. Anc. in consi. lo. §. Cald. consi. x. inci. futurum tempus, tit. de verb. fig. & ite. rorum consi. vj. an ex incuria, in fi. tit. de feu. Ant. consi. xxij. visis pūctis & quęstis, col. j. Pan. in c. si diligenti, col. 7. ext. de for. cōpe. §. Alex. consi. vj. circa processum, col. pen. vers. hoc etiā latē, lib. iij. §. Barb. consi. xij. illud asserat, col. 8. lib. ij. Guid. Pap. consi. clxxij. honesta mulier, col. 2. lason in l. rem quę nobis, col. penul. ff. de acqui. poss. Cepol. Causarum ciuiliū consi. xliiij. in quęstione, col. 2. vers. item illud statum. §. D. Cof. Guy. in prag. san. tit. de electio. §. quod si aliter in verbo, reuertantur.)

Verbum, cadat, est latę sentētie.

- 187) ¶ Contrarium tenet gl. in auth. habita. in verbo, cadat, & ibi Saly. sibi cōtrarius, col. pen. vers. quęrit sequens gl. C. ne fili. pro par. & gl. in auth. ad hęc, in verbo, cadat, in prin. C. de vsur. & in l. ij. §. quod si actor, in verbo, cadat, & ibi Bar. & Bal. sibi etiam contrarius. Pau. Cast. & Fran. Cur. senior. C. de iura. cal. & gl. in c. vlt. & ibi etiā Inn. Host. lo. And. Coll. & Pan. sibi item cōtrarius, col. 2. vers. quāto hic dicitur, ext. eo. tit. Spec. tit. de loca. §. nūc aliqua, vers. 47. Cy. in auth. qui semel, in v. q. & ibi Bar. ante fi. Bal. col. pe. §. & Saly. etiā, col. pen. vers. quāto ab extrā. §. Ang. C. quo. & quan. iud. Signo. consi. cxxxj. factum sic se habet, anno domini, col. vlt. vers. venio ad quartam. §. Ioā. Fab. in auth. ad hęc. C. de vsur. §. Bar. in §. j. in auth. vt defunct. seu func. eor. in prin. Bal. in auth. qui res, in fi. C. de sacr. ecclē. Ang. in §. vlt. in fin. auth. de litigio. §. Saly. in auth. minores, in xij. q. qui daretur. pos. §. Imo, in repe. c. vlt. col. 17. vers. sed certē vbi statum, ext. de pręscri. vbi reddit rationem specialem, quare in d. l. vlti. C. de iure emphy. est latę sentētie contra naturam propriam. Petr. Anc. sibi etiam contrarius, consi. lxxij. motiua iudicis, circa mediū. Domi. consi. xxij. quia diffusē per partes meos, post medium. Rom. consi. cxxij. quō ad primum. col. vlt. vers. quō ad tertium, in duobus locis. Matthes. d. no. cxij. Aluar. in d. §. statumus, rit. de stat. & consue. Aegid. Bellam. consi. ix. factum est tale, cū esset lis, col. 9. vers. item non ob. quod dicit. Fra. Cre. no. vj. tu scis quod verbum, & Fran. Rip. in c. sępe, col. pen. ext. de restit. spol. §. Corn. consi. clxvj. quatuor, col. 3. vers. quāuis verbum cadat, lib. ij.

Qui contrarium tenent.

- 188) ¶ Quam sententiam confirmat text. in d. l. vltim. C. loca. in illis verbis, sine aliquo facto vel aliqua sententia cadant. Nam si id verbum per se fuisset latę sentētie, ad quid addita fuissent ea

De eadem re.

verba, sine aliquo facto, vel aliqua sententia: Et tex. in d. authen. ad hanc. C. de vfur. ibi, ab actione cadat omnimodo. & in §. vlt. in auth. de restit. & ea quæ par. in vñdec. men. ibi, mox cadat. & in §. quia verò Leonis. §. si quis emere, in authen. de non ali. vbi est similis tex. & rursum ibi, in rest. si quis autem, ibi, omnino cadat. & in §. i. ibi, omnino eos fideicommissio cadere, in auth. de velt. fideic. & in §. si verò solū, ibi, statim relicto vsu cadere, in auth. de nupt. & in §. sed & si quis, vers. si verò cūm sit, ibi, omnimodo eo cadet, in eo ipso auth. & in §. j. vers. nos autem, ibi, cadent omnino, in auth. de tabel. & in c. quod olim, in verbo, ipso iure incidat, ext. de iud. & in c. eos, in prin. de sen. excom. lib. vj. ibi, in eadem sententiā recidere ipso iure, & in c. clericis. §. prelati, de immu. eccl. lib. vj. cūm dicitur, in sententiā excommunicationis incidunt ipso facto. & in c. eos qui, ibi, recidere ipso iure, de sen. excom. lib. vj. & in c. j. ibi, hoc ipso cecidisse, de sequest. possess. & fru. & in c. vlt. ibi, profus cecidisse, de stat. mon. & in c. j. §. à feudis, ibi, cadat hoc ipso iure, & iterū in §. vltimo ibi, in eandem excommunicationis sententiā recidat ipso facto, de penis, & in l. inter. dum. in fin. ff. de oper. liber. cūm dicitur, ipso iure hæ intercedunt. Nam hæ dictiones, omnimodo, mox, ipso iure, hoc ipso, ipso facto, sunt latæ sententiæ, vt supra diximus. Sed huiusmodi tex. non admodū confido, propter ea quæ supra tam sæpe diximus. Tamen in dubio sequeretur posterio. rem sententiā, ob ea quæ diximus supra in simili, in xlix. fal.

Dictiones, om. nimodo, mox etc. sunt latæ sententiæ.

189

Verbum, capi. piat, est latæ sententiæ.

¶ Sexagesimo secundo fallit in verbo, capiat, siue recipiat, percipiat, quod est latæ sententiæ, vt pote quod sit directum secundum Bar. in l. Centurio, col. 3. & iterum v. i. & ibi Imo. col. pen. Fran. Ar. col. antepen. vers. circa secundam questionem. & i Soci. in v. no. & alij recentiores, per illum tex. ff. de vulg. & pup. subtit. i. Nam ibi primū Bar. dicit directū substituti, & paulo mox, iure cōmuni capiet, quod intelligitur directū secundū verba præcedentia, & eundē Bar. cōf. 56. Bar. fecit testamentū, col. j. Bal. in repe. Io. Lig. in c. si patet, & ibi etiā Perus. vers. xvij. & Domi. in vers. testatore, col. pen. vers. quædā sunt verba. & Phil. Fran. col. 30. vers. xij. & seq. de testa. lib. vj. & eundem Bar. conf. cxx. in facto proponitur quod Thomas, col. lib. ij. & conf. 381. questio subtilis est, col. vlt. lib. iij. Ang. conf. xcviij. Viuianus, col. 2. i. & conf. cxxv. hoc est testamentum, col. pen. vers. nec obstat quod verba. i. Imo. post Flor. in c. Raynuitus, char. pen. vers. adde quod verbum accipiat, ext. de testa. Alex. conf. xlv. habita super his, col. 3. vers. præterea dictis filiis, lib. 1. & iterum conf. i. xij. attentis verbis testamenti, col. 2. & seq. in multis locis, lib. iij. & conf. i. §. i. in casu præsentis, col. §. in fi. lib. viij. Corn. in l. precibus, col. 6. C. de impub. & aliis subtit. i. conf. clij. in hac consultatio, col. antepen. lib. ij. & i conf. cccxij. ardua plurimū col. 4. vers. & hoc in terminis, & iterum col. 3. vers. nec etiam obstat, quod dicit, lib. iij. Soci. conf. cxvj. Spiritus sanctus &c. non potest negari, col. 2. vers. hic tamen non ob. lib. 1. & conf. lxxx. in questione quæ vertitur, col. 2. lib. iij. Et in hanc sententiā est tex. prout à quibusdā citatur, in l. Titia cūm testamen. to. §. j. ff. de leg. ij.

190

Verbum acci. piat, quomodo intelligatur.

¶ Verū ille tex. nihil ad hoc facit, quia illud ita ibi intelligitur, quoniam testator expressè cauit, vt legatarius à seipso caperet. Nō potius videretur probare contrarium tanquam scilicet à seipso non potuisset capere, nisi ita cauisset, alioqui enim verbum à seipso, redundaret. Et Bar. ibi ita de ea re loquitur, vt videri velit hoc verbum accipiat, esse commune. i. Et est propè similis text. in l. qui statuliberi. §. j. ff. de statuliberis, cūm dicitur, à semetipso libertatem accipere, & iterum non à semetipso accepisse libertatem creditur. i. Sed & quod idem verbum, aut etiam verbum capiat, non intelligatur vt propria auctoritate possit capere, sed de manu alterius, tenet expressè Lucas Pen. in l. domini, in prin. C. de agri. & censu. lib. xj. i. & iterum in l. canauorum. C. de erog. milit. ann. libr. xij. i. per quædam iura, quæ tamen id mihi non probant. i. nisi fortè c. licet. xxij. dist. cui addere potes illud Plauti, in Curcul.

Ibi sunt, qui dant quique accipiunt seruire.

Et illud Plinij in Panegir. Ipsum quidem qui mediocriter diligit, cui leges amandi non det, sed accipiat. i. Ideo Phil. Dec. de hac re dubitare videtur, in l. nō videtur quisquam. ff. de reg. iur. atque etiam Fran. Cur. iunior in l. naturalis, col. 3. nu. 11. ff. de præscrip. verb. Et vide tex. in l. si quis post. hac. in prin. C. de bonis profcri. cūm scribitur, veluti manu iniecta mox vēdicet, aut certe quoquo modo occupatus statim recipiat. Nam si id verbum recipiat, per se fuisset directum, cur cū eo illa verba, manu iniecta, mox, & statim fuissent addita? Nisi diceres quod alibi sæpe supra diximus in re simili. Et idem quoque dici potest de tex. in §. hoc autem, vers. si minūs, ibi, mox quidē percipiet, in authen. de reb. eccl. & in auth. de incest. nup. §. j. vers. si verò cōtingerit, ibi, mox illi accipiant. Nā & ea dictio mox, est latæ sententiæ, vt supra dictum est. Sed quod supra diximus, nō magnam vim in hoc repono, quādo & similes dictiones nonnūquam cum hoc verbo præsentis temporis, quod haud dubiè alterius operā nō exigit, coniungitur, vt in l. sed & si in cōditione. §. vlt. ff. de hære. instit. vbi ita scribitur, à semetipso libertatem accipit. Porro tex. est probās verbum percipiat, quod est eiusdem naturæ & originis, proindeque & roboris, nisi maioris sit, propter ea quæ dicemus in seq. fal. esse obliquum, & ita desiderans alterius manum atque ministerium, in l. libertus, in prin. ff. de ali. & cib. legat. quæ ad hoc expendit & dicit not. Fran. Ar. in d. l. Centurio, char. antep. Commune autem id verbum, accipiat, esse tradit Rapha. Com. conf. cxxx. magister Ioānes, col. j. in ij. locis i. Sunt & alij tex. qui vtūtur hoc verbo accipiendi in relicto fideicōmissario, vt in l. ergo, quæ est iij. §. hi qui fideicommissariam, & iterū §. hi qui ad libertatem, rursumque §. seq.

Mox dictio, est latæ sententiæ.

§. seq. ff. de fideicom. liber. Sicuti etiam sunt qui in directo vtuntur, vt in l. si filius, in prin. eo. titu. sed & l. Antonius. ff. eo. titu. in vtroque vtitur, primum enim dicit, vtrumque directo accepissent, deinde etiam dicit, hereditatem per fideicommissum acceperant. } Ideo cogita propter auctoritatem eorum qui priorem sententiam sequuntur.

991 ¶ Vnus omnium, nisi me fallit memoria, And. Alcia. vir nunquam satis laudatus, in l. aliud est capere. ff. de verbo. signi. facit discrimen inter capere, & accipere, vt illud propria auctoritate, hoc de manu alterius intelligatur, vt præpositionem ad, pro iuxta, interpretetur. Idque tradit voluisse Moder. in d. l. non videtur quisquam, intelligens de Decio, qui solus ex recentioribus eum locum commentariis ornavit. Qui tamen id non dicit, sed id solum, hoc interesse inter hæc verba, vt capere, cum effectu intelligatur, ita scilicet vt quis habeat & retineat ad suam ipsius vtilitatem. Accipere etiam, si quis non sic accipit, vt habeat, per tex. qui hoc nuncupatum tradit, in d. l. aliud est capere. & alia quædam similia. Vtrum verò verbum capere, sit directum, an obliquum, nihil omnino dicit: de verbo autem accipere, tam obscurè loquitur, vt nescias velime esse directum, an obliquum, vt supra diximus. Sed ad sententiam Alcia. facit quod tradit Imo. post Stepha. in cle. j. col. 2. de hæret. quod capi quid dicitur, cum manibus tenetur. per c. vt famæ, & ca. si clericus, de sen. excommun. lib. vj.

Inter capere
& accipere
quænam disse-
rentia.

992 ¶ Sexagesimo tertio fallit in verbo sumat, quod est eiusdem significationis, quod illud verbum accipiat, nisi quod illud vt iam diximus intelligitur, vt quis accipiat, de manu alterius, hoc, & seipso, vt auctoritate nescio cuius Papia tradit Lucas Pen. in locis supra nu. ab hinc 2. citatis, videlicet in l. domini, in prin. C. de agric. & censit. lib. xj. & in l. canaticorum. C. de erog. milit. anno. lib. xij. Et allegat quædam iura quæ non admodum huc faciunt. Et illi refragatur illud Plautinum in Amphitryone:

Saltem, tute, si pudoris egeas, sumas mutuum.

& in Afinaria:

Nam si mutui non potero, certum est sumam fauore.

Tu mihi hercle argentum dabis, abs te quidem sumam.

Illudque Terentianum in Adelphis:

Positum à me argentum quanti est sumito.

993 ¶ Sexagesimo quarto fallit in verbo veniat, deueniat, adueniat, proueniat, perueniat, quæ etiam sunt directæ, ex sententia Inno. Host. & Io. And. in c. Raynaldus, in verbo, deuenirent, extra de testa. & Bar. in l. precipibus, col. 3. versic. quarto quid si dicit. C. de impub. & ali. substi. & Bal. in rub. C. de impub. & aliis substi. col. j. & cõs. clxvij. thema proponitur, col. 2. lib. ij. } Arnaldus à Soleno in repe. c. si pater, col. 4. de testa. lib. vj. } Pro quibus est tex. in l. j. §. peruenisse. ff. de hered. & actio. vendi. & in l. hæredes mei, in prin. ff. ad Treb. } & in l. si ad patrem. ff. de suis & legit. hered. } & omnes leges quæ loquuntur de substitutione in hunc modum facta, quicquid ad eum peruenierit, vt l. cum virum. C. de fideicom. & l. balista, cum seq. ff. ad Treb.

Verba ueniat,
deueniat, adue-
niat, &c. sunt
directa.

994 ¶ Illud autem maxime debet obtinere in verbo, perueniat, quod est maioris pòderis, virumque, ac roboris, quàm cetera, quia dictio per, ex qua componitur, perfectionem quandam acquisitionis significat, per l. qui concubinam. §. cum ita legatum. ff. de leg. iij. Nam & aliàs illa dictio per, & in compositione & simpliciter rem integram & omnibus numeris absolutam ostendit. l. ij. in prin. ff. de adul. & l. urbana. §. pernoctare. ff. de verb. signi. & in l. qui procuratorem, in prin. ff. de procu. & gl. in c. veniens ad nos, in verbo, pernoctauerit, extra de sponfal. & in c. si constitutis, in eo verbo, & ibi Panor. col. vlt. } extra de accus. & in clem. causam, in prin. in verbo, vel perlecto, & ibi Card. Flo. in iij. no. de elec. & Arch. in c. j. de vita & honest. cler. lib. vj. & Io. And. in c. si diligenti, extra de foro compe. & Bar. in l. Celsus, ad fi. de vsu. Bal. in l. sed & milites. §. planè. ff. de excus. tuto. Ang. in l. pen. §. ad crimen, col. j. ff. de publ. iud. & Imo. consi. c. j. in causa accusationum, col. j. Anto. & alij in c. licet causam, de probat. & Cepola consi. xlvij. quanquam per supra scriptos, col. 2. versic. fide ista distinctio. } Et aperte probat illud Senecæ tragediographi in Thieste:

Leue tibi miseriam ferre, perferre graue.

Negare iustis, pernegare non iusti.

Illudque Martialis lib. 4. epigram. 37.

Dictio per, in
compositione
& simpliciter
rem integram
& omnibus
modis absolu-
tem ostendit.

995 ¶ Et nuncupatum de verbo peruenire, vt scilicet perfectionem significet, respondit Signor. consi. clxxj. Ser Antonius, col. 3. versic. præterea. d. §. per tex. in l. j. §. peruenisse. ff. de her. & actio. vendi. & rursus consi. clxxvij. pater decessit, col. 2. versic. præterea dicta hereditas. vbi & ad hoc aduocat l. vtrum. ff. de petit. hære. itemque consi. ccxxvj. in themate, col. 2. versic. item verbum peruenissent, vbi & alia multa iura allegat. Et de eodem verbo etiam Bar. & alij in l. si cui legetur, in prin. ff. de lega. j. & Bal. in l. non putabam, per illum tex. ff. de condi. & demon. } & in l. Centurio. col. 2. ff. de vulg. & pupil. } & ex externis scriptoribus Papinius lib. iij. Sylvarum ad calcem eius libri,

Venies charissima coniunx,

Perueniesque etiam.

Verbum per-
uenire perfec-
tionem signi-
ficat.

Et hoc in vniuersum asserit Priscianus libr. xliij. & multorum auctoritate confirmat Laurentius Valla lib. v. cap. xxx. Quibus addas locum eam in rem apertissimum ex Plauto in Capt. Eg. Quid tu ais? tenax ne pater est eius? Ph. Imò ædipol pettinax. } Et quod hoc verbum perueniat sit directum, facit tex. in l. j. §. j. & ibi Bal. ex eo no. ff. si quis omni. cau. testa. }

996 ¶ Sed & quod hæc verba sint obliqua, & ita requirant alterius operâ & manum, videtur esse. tex. in l.

Verba ueniat,

deueniat, ad-
ueniat, &c. an
sint obliqua.

in l. fideicommissa. §. hęc verba. ff. de legat. iij. & in d. l. hæredes mei, in princip. iuncto §. cum ita, & ibi Alexan. & in l. hæredibus. §. vlti. & in l. epistolam. §. mulier, & in l. Lucius. §. tres hæredes. ff. ad Trebel. & in l. penul. ff. de solu. & in l. ij. §. peruenisse. ff. de hæred. & actio. vendi. §. & in l. liber-
tis. ff. de condi. & demon. & in l. fideicommissaria. §. etiam fideicommissaria. ff. de fideicom. liber.
vbi verbum perueniat, dicitur de fideicommissaria libertate. } & in l. hæreditatis, & ibi Barto. sibi
contrarius. C. de here. insti. & in §. manifestum, in prin. in authen. de testi. fideicom. & voluit etiam
Pet. Iaco. ritu. de verbis obliquis, col. j. Signo. consi. lxxvj. factum tale est, reperitur, col. j. in ij. dubio.
& consi. cvij. quidam nomine Maragonus, col. 9. versic. indubitanter. & iterum consi. cxj. in quæ-
stione seu questioneibus, col. j. in prin. & consi. clxxxix. quæstio præsupponitur, col. j. versic. redeo
ad primum. & consi. ccxxv. in questioneibus præsentibus, vbi & hoc dicit tenere Rayn. & Guid.
Pap. sing. declvj. licet verba. & consi. xcvi. casus sub nominibus, circa medium v. dubij.

197
An sint com-
munia.

¶ Ideo ipse Barto. in d. l. Centurio, col. penul. ff. de vulga. & pup. dicit ea verba esse communia, &
sequitur Bal. ibi, col. 2. versic. idem etiam dico, & Franc. Aret. col. penult. & alij recentiores. & idem
dicit ipse Bart. in l. Lucius, col. ij. in ij. quæstio. principi. & ibi etiam Bald. Imol. & alij. ff. de vulga. &
pupil. idem Bart. in l. cogi, in princ. ad fi. vers. & per hoc semel, ad Trebel. & consi. xxij. homo. col.
2. vbi dicit hæc verba esse obliqua, aut certe negari non posse, quin sint communia. & iterum
consi. xxxvj. quidam Cola, column. atque } iterum consi. cclxj. pater filio impuberi, col. ij. Bald.
in l. iam hoc iure. §. sed si alter. ff. de vulga. & pupil. & in l. precibus, col. vlt. versic. item quæritur,
& ibi etiam Ang. colum. penul. & Alexand. colum. vj. versic. in ea ibi rogo, & Corne. colum. xvij.
versic. verba autem communia, & Franc. Curt. iunior col. xj. nume. 39. C. de impuber. & ali. substi.
idem Bald. in l. vlt. C. de sacrosanct. eccles. & in repet. cap. si pater, colum. xv. & ibi etiam Philip.
Fran. col. xxxj. versic. ij. & ij. de testam. lib. vj. idem Bald. consi. cccclxiiij. à primo puncto, colum. j.
Angel. in dicta l. hæredes mei, ibi Imol. & Alex. in §. cum ita. ff. ad Trebellia. idem Angel. in l. ij.
per illum tex. C. de bon. quæ liber. & consi. xij. pro decisione, circa medium. Imol. in dicto capit.
Raynutius, in materia compendiose substitutionis, in char. penul. versic. vltimate. Raphael Com.
consi. cxxxij. Bartholomæus instituit, post princip. Cardi. Floren. consi. lx. Quaglotus de bononis,
col. iij. versic. de substitutione. Paul. Castr. consi. clxxij. dubium facit contra dictum Ioannem, post
princip. lib. j. & consi. cccxj. mater ista, post prin. eod. lib. j. Aegidius bellame. consi. xxvj. in omnibus
autem col. ij. & iterum colum. iij. versic. Bartholomæus, & consi. xxxix. factum est tale, dominus
Humbertus, col. v. versic. non obstant illa verba. Ioa. Ana. consi. xlvj. circa primum quæsitum, col. j.
& ibi Ludo. Bolo. in addit. ad princ. Ang. Aret. in §. extraneo, col. j. Institut. de pupil. substi. Alex.
consi. lvij. perspectis testamento codicillis, col. ij. lib. ij. & consi. clxj. circa primum, col. iij. versic. quod
autem substitutio, eodem lib. ij. & consi. clxxj. viso processu, col. j. eodem lib. vbi dicit esse com-
munem conclusionem, & consi. xxxvj. viso themate, col. j. lib. iij. & consi. xlix. eodem principi. col. j.
lib. vij. Franc. Aret. in l. j. col. iij. ff. de lega. j. Barb. in repet. dicti cap. Raynaldus, col. xxxij. versic. no-
ta ibi deuenient, extra de testam. Bened. Capra, consi. 50. punctus quidam Martinus, colum. vlt.
Corne. consi. liij. duo in puncto quærentur, col. j. lib. ij. & iterum consi. cccvj. videtur prima facie
dicendum, col. iij. eo. lib. iij. Guid. Pap. consi. clxxxvj. credo sententiam, & consi. ccxxvj. falcon.
col. vlt. Socin. in l. j. col. vj. versic. aliquando & tertio. ff. de vulga. & pupilla. & consi. cclix. materia
præsentis consultationis, col. x. versic. tertia responsio, lib. ij. Franc. Curt. senior consi. xlvj. sæpe re-
uoluta, col. iij. versic. fortius. Fran. Curt. iunior consi. xv. circa præmissam, col. j. Philip. Dec. in l. qui
se patris, col. iij. versic. quinto not. C. vnde lib. & in l. cum quidam, col. j. & ibi quoque Iason etiam
col. j. C. de impub. & ali. substit. & ipse Ias. consi. iij. Nicolaus, col. 4. versic. tertio principaliter, lib. i.
& D. Guil. Bene. in repet. cap. Raynutius, in verbo, eidem impuberi succederent, nume. 14. de test.
Stepha. Bertran. consi. cxxxv. Christi, &c. viso casu, uu. 4. libr. i. & consi. ccxxvij. ponitur in facto,
nume. 2. eod. libr. i. & consi. xxij. viso instrumento, col. 2. nume. 6. libr. iij. Alci. in l. peruenisse, de
verb. signi. quanquam non omnes quos citauimus loquuntur de omnibus his verbis, sed alij de
vno, alij de aliis.

198
Confirmatio
precedentiũ.

¶ Et hanc sententiam credo esse veriorē ex tex. suprà allegat. vt interim omittam tex. in l. cum
hæres, in prin. ff. de statulib. cum dicitur, statim ad libertatem peruenit. Nam si verbum peruenit,
simpliciter prolatum eam vim habuisset, vt intelligeretur ipso iure libertatem cōpetere, ad quid
addidisset lex illa dictionē statim, quæ & idem prorsus significat, vt suprà diximus. Sed & sunt in
co. tit. alij multi tex. similes, vt in l. iij. §. si quis hæredi, & §. si ita sit, & §. idem Iulianus, & in l. mor
tuo, in princ. Et est etiam bonus text. in l. j. C. per quas perso. nobis acquiri. b. pignus ipso iure &
sine aliqua cessione ad dominium contractus peruenire, &c. & in l. vlt. ibi, omnimodo perueniat.
C. de condit. inferi. Nam vt etiam suprà diximus, hæc dictio omnimodo, ipso iure significat. Sed
est tex. omnium optimus, probans verbum peruenire esse & directum, & obliquum, quanquam à
nullo comperi fuisse perpensum, in l. si quis seruo. ff. de manu. testa. Hęc autem omnia verba in
re de qua loquimur, sunt paria: quamuis sit aliquid quod videatur augere significationem verbo-
rum deueniat & perueniat, vt de hoc suprà diximus, & de vtroque Bald. in d. l. Centurio.

199
Verbum per-
tinet, an sit
directum.

¶ Sexagesimoquinto in verbo, pertinet, quod etiam est directum, si credimus Guid. Pap. consi.
xxxj. cuius initium est, viso ad plenum, colum. iij. motus auctoritate licet. C. de pactis. vbi & hoc
dicit voluisse Bart. qui tamen non id voluit, sed illud tantum, scilicet videri directum, per illum
text. de

tex. de quo remittit ad ea quæ dicit in d.l. Centurio. ff. de vulg. & pup. substi. declarans non aliud sibi videri, quàm quod dicit in d.l. Centurio. Et idem omnino dicit ac facit ipse Bar. in l. Scia, in prin. ad ff. de donat. caus. mor. Sed aperte id quod Guid. dicit, affirmat Bal. in d. licet, & in c. cum Ioannes, col. j. vers. ibi remanerent, extrâ de fide instrum.

¶ Verùm communis opinio est, hoc verbū non esse simpliciter directum, sed etiam obliquum. Nam id voluit Bar. in d.l. Centurio, col. vlt. & ibi Bal. & omnes post eum. { & idem Bar. in l. j. ad ff. de dona. & } in l. Lucius, §. filium ex affe, per illum tex. & ibi quoque Bal. ff. de lega. ij. & ipse Bar. in l. fideicommissa, §. si filio, per illum textum, ff. de lega. ij. Cy. & ibi Bar. Bal. Saly. Ang. & Pau. Cast. in l. j. C. de pact. inter empt. & vendi. Petr. Iaco. in titu. de verbo. obli. col. j. Bal. in Liam hoc iure, §. sed si alter, ff. de vulg. & pupil. & in repe. d. c. si pater, & ibi etiam Io. Lig. & Phil. Fran. col. 31. vers. v. de testa. lib. vj. Saly. Ang. Paul. Castren. Franc. Arret. in j. not. Phil. Dec. in vij. not. & Iason in vlti. no. Fran. Curt. iunior col. j. nu. 3. & ceteri recentiores in d. licet. C. de pact. vbi idem omnes penè dicunt de verbo, porantur. Imo, in d. c. Raynutius, tum nume. 125. tum vbi suprà citauimus, & ibi etiam D. Bened. in verbo, eidem imperatori succederent, nu. 15. Aegid. Bellame. consi. xxxix. factū est tale, dominus Humbertus, col. §. vers. his præmissis. Corn. in l. precibus, col. 18. vers. verba autem communia. C. de impub. & ali. substi. Ange. Arret. in d. §. extraneo, col. 2. vers. octauo verbum pertineat, Insti. de pupil. substi. { Fran. Arret. in l. lex Cornelia, per illum tex. ff. de vulg. & pup. Soci. consi. lxxx. in questione quæ vertitur, col. 2. vers. præterea & secūdū, lib. iij. vbi idem dicit de verbo, spectare. Bened. Cap. consi. lxxv. punctus Iacobus, col. 4. } Guid. Pap. sibi contrarius, consi. c. iij. sequuntur vndecim quæstia, in j. dubio. Alcia. in l. verbum illud pertinere, in ff. de verb. sign. { & est bonus text. probans id verbū esse obliquum, & ad fideicommissum & legatum pertinere, in l. alumna, §. vlt. ibi, ex causa fideicommissi pertinere & iterum in l. filio, quæ confestim illam sequitur, in prin. rursumque in §. j. qui tex. etiam in legato, & fideicommissio, eo verbo vtuntur. }

An vero obliquum.

¶ Ideoque nec id verbum suapte natura significat ipso iure, secundum Paul. Cast. in l. j. in fin. ff. de donat. & Card. Alex. in c. imperialem, §. callidis, col. 2. tit. de probi. feud. ali. per Fede. & in c. j. domino, col. 2. tit. de feu. defun. conten. sit inter dom. & agna. vafal. Nisi & illud ipso iure ei verbo addatur, vt in l. si vñsfructus, ff. ad leg. Falc. vbi dicitur, ipso iure ad singulas partes pertineant. & in l. j. §. in duobus locis, ff. de iure fisci, vbi est similis tex. Nā & frustra ipso iure fuisset adiectū, si in verbo pertinēdi fuisset intellectū. Nisi hic diceret quæ sæpe suprà in simili diximus. { Nam & cum huiusmodi verbo præsentis tēporis, quod vt diximus, est lata sententiæ, interdū cōpetitur dictionē statim, quæ & ipsa est lata sententiæ, fuisset adiectā, vt in l. eius rei, ff. de rei vend. vbi ita scribitur, dominiū statim ad possessorem pertinet. } Quamquam Bal. in d. §. domino, aliud videatur voluisse cum exponit pertinere, per sententiā, propter rationē quandā specialem, quam ibi ponit.

De eadem re.

¶ Sexagesimo sexto hoc quoque fallit in verbo, cōpetat, quod est eiusdem significationis. Nam & id etiam esse directum probat tex. in l. cum duobus. C. de inoffi. testa. vbi ita scribitur, quamuis libertates & directæ competant, & fideicommissariæ præstari debeant. Vides enim ibi id verbum peculiariter esse attributum libertati directæ, aliud autem verbum separatim fideicommissariæ assignatum, tanquām ei non conueniret hoc verbum. Et similis tex. { in l. ergo, quæ est iij. §. si quis exemplum, ff. de fideic. liber. cum dicitur directæ libertates non competent, & paulo post, nec fideicommissariæ præstabitur. Et rursum } in l. generaliter, §. ex testamento, ff. de fideic. libe. cū dicitur, neque directas libertates competere, neque fideicommissarias deberi, vt iam ex duobus illis locis positis intelligere, non id casu contigisse, vt id verbum ad directas priuatim ac propriè referretur, sed studiosè & de industria ita scriptum fuisse. { Et in eam sententiā, vt scilicet sit verbū directum, videtur inclinare Fran. Arret. qui tamen nihil allegat, in l. Centurio, ad ff. de vulg. & pup. }

Cōpetat uerbum sine directum, an obliquum, an commune.

¶ Verū & ipsum quoque commune esse asseruit Ange. in l. precibus, col. §. & ibi quoque Philip. Corn. col. 18. versic. verba autem communia. C. de impub. & ali. substi. per tex. in §. manifestum, in auth. de restit. fideic. vbi & hoc no. ipse Ang. col. 3. versic. vbi competere. { Et idem voluit Franc. Arret. in l. idem est, col. j. ff. de vulg. & pup. } Et facit etiam tex. huic verbo annexens hæc verba, ipso iure, quasi ea non intelligerentur in eo, in l. j. ff. fami. ercisc. { & in l. si ambo, in prin. ff. ad senatus. Velleia. & in l. j. C. de repud. & in §. nō autem omnes, Insti. de perpe. & tempo. act. & } in §. si quis autem, in auth. vt liber. de ceter. vbi cum hoc verbo iungitur dictio, mox, & in l. vlt. C. de condit. inser. vbi & cum eo adiicitur dictio, omnimodo. { & alius tex. qui ei verbo etiā in præsentī addit dictionem confestim, & in d. l. iij. §. additis, ff. de fideic. liber. & alius, qui ipso iure addit, & in l. generaliter, ff. de noxa. act. & item alius, in l. Caius, ibi directū non competat, ff. sol. mar. }

De eadem re.

¶ Quin sunt & alij tex. qui id verbum ad fideicommissum referūt, vt in ea ipsa l. iij. §. item si minor, ff. de fideic. liber. Idque etiam in præsentī tempore, vt in l. si quis de pluribus, ff. de reb. dub. Sed & in l. Lucius, ff. de fideic. liber. aperte ostenditur per id verbum non intelligi ipso iure, cū primum dicit, libertas competit, postea autem subdit, petenti Eroti libertatem. nam vt scribitur in l. sed & si non, quæ est pen. eo. tit. fideicommissaria libertas petitur, directo autem, quia ipso iure competit, non petitur.

De eadem re.

¶ Sexagesimo septimò in verbo, maneat, vel remaneat, vt nuncupatum voluit de primo Panor. in c. quia in omnibus, col. 2. vers. extra gl. extrâ de vsuris. de secundo Bal. in d. c. cum Ioannes, col. j. vers. ibi remanerent, extra de fide instrum. vbi interpretatur illud verbum ipso iure, & subdit, & sic

Verbum maneat, an sit directum, obliquum aut commune.

& sic est verbum directum, per l.ij. ff. de pactis dota. & l. si cum ante. C. de donat. ante nupt. Quo in loco Bal. ipse sibi contrarius, tenet hoc verbum remaneat, esse commune, sicuti etiam facit in l. j. in fi. C. de pact. inter emp. & vendit. & in l. vlt. col. vlt. C. de sacrosan. eccle. & in tract. substit. col. vlt. & similiter Bar. in l. Centurio. col. vlti. versu. quarto dubitatur, & ibi Fran. Areti. & las. uterque col. vlti. ff. de impub. & aliis substit. } & idem Bar. in l. tale pactum. §. vlti. post prin. per illum text. ff. de pact. } Pet. Iaco. in d. tit. de verbis obliquis, col. j. } Imo, in c. Raynuitus, in materia compen-
diosa substitutionis, & ibi quoque Benedi. in verbo, eisdem impuberi succederet. nu. 14. de testa. }
& Corne. in l. precibus, vbi supra. C. de impub. & ali. substi. Alex. consil. clxviii. poderatis narratis,
col. 2. lib. v. } Benedi. Capra, consil. lxxv. punctus Iacobus & Barto. colum. 4. Carol. Ruin. consil.
cxxxiii. viso, col. 2. nu. §. libr. ij. } Francisc. Curt. iunior consil. xv. circa premissam, col. j. Ipse autem
Bart. & Angel. in d. l. cum ante, dicunt quod si reftatur ad possidentem, vt proprie reftatur, esse
directu: si ad non possidentem, & ita improprie, est obliquu: quod etiam dicit ipse Bar. in l. prator,
in fi. ff. de collat. bon. & idem ipse in l. tale pactum. §. vlt. in prin. ff. de pact. Et tu interim vide Aegid.
Bellame. consil. xxxix. factum est tale, dominus Humbertus, col. §. versu. his premissis. & tex. in l. i.
scribit. §. vlt. ibi, ipso iure non remanebunt. ff. de auro & arg. leg. & in l. j. §. si quis ex mortis, ibi, ipso
iure remanet. ff. quoru leg. } in l. bene a Zenone, versu. quia igitur. C. de quadr. præfer. dū dicitur,
maneat illico. & in §. aliud verò, versu. si autē omnis, ibi, modis omnibus manere, in auth. de non
elig. secun. nubet. & in §. & quia parū, versu. si vero permixta, ibi, omnino manere, in auth. de nupt.
¶ Sexagesimo octauo in verbo accrescat, quod est directum, secundum Bart. in d. l. Centurio, col.
vlt. versu. octauo quarto. & ibi quoque Lancel. Gal. in repe. col. antep. & Bal. in l. vlti. col. pen. C. de
sacrosan. eccle. per tex. in l. qui patri. ff. de acqui. har. & in rub. & iterum in l. j. C. quando peten.
part. & in l. j. his ita. C. de caduc. rollen. & eundem Bal. in tractatu substit. col. vlt. Imo, in ca. Raynu-
tius, char. pen. versu. vltimate Bar. & ibi etiam Bened. in gleidemque impuberi succederent, nu. 10.
extra de testa. Ang. Aret. in d. §. extraneo, col. 2. Phil. Fra. in d. c. si pater, col. xxx. versu. octauo post
Bal. ibi, de testa. lib. vj. Corn. in l. precibus, col. 16. C. de impub. & ali. substit.

206

Accrescat ver-
bum an sit di-
rectum.

207

De eadem re.

¶ Et in hoc non reperio qui huic sententia aduersetur, præterquam quod Barto. in l. codicillis, in
prin. per illum text. not. hoc verbum inducere fideicommissum. Sed hæc confessum subiungit,
de hoc dic, vt in d. l. Centurio. ff. de vulg. & pup. In qua contrarium tenet, vt diximus. Tamen quod
non sit directum, nec ideo ipso iure intelligatur, videtur probare tex. in l. aquisissimum. §. si duo. ff.
de bon. poss. secun. tab. cum dicitur, ipso iure ei accrescat. & in l. j. §. his ita definitis. C. de cad. tollē.
vbi etiam dicitur, ipso iure accrescat. Nam ad quid illud ipso iure adiectum fuisset, si sine expre-
ssione intellectū esset, cum nihil in iure nostro superuacuum sit: quod iam supra sæpius diximus.
Sed dici potest id factum esse ad clariorem apertioemque rei demonstrationem, vt etiam supra
sæpius diximus. } Tu autem de hoc vide omnino Franc. Ripam, in d. l. Centurio, col. pen. versu.
verbum autem accrescat. }

208

Fiat verbum
est late sen-
tentia.
Et significat
futurum.

¶ Sexagesimo nono fallit in verbo, fiat, quod similiter ex sua ipsius natura non requirit factū iudicis,
sed est late sententia, vt voluerunt Bal. & Saly. in l. ij. uterque in iij. q. C. de iure emphy. Quod &
idem videtur voluisse idem Bal. in l. vlt. in fi. C. de com. fer. manu. cum hæc scribit: Nota quod ver-
bum fiat, significat futurum, & est arg. quod licet Papa scribat, fiat, non est perfecta gratia, ante-
quam in modum redigatur, & bulletur. Contrarium est verū, quia nihil est quod causam suspen-
dat, vt not. in proemio lib. vj. in nouella. Hæc Bal. qui & idem in effectu, vt nostri loquuntur, vo-
lunt in l. si qua per calumniam, col. 2. versu. deinde vos videtis. C. de episc. & cleri. Calde. & Domi.
in c. quisquis, de elect. vbi Calde. ipse adfert illud Gene. j. Fiat lux, & facta est lux. & illud Lucæ ij.
Fiat mihi secundum verbum tuū. & Feli. in rubr. de consti. col. pen. versu. & ista verificant. & in d. c.
Rodulphus, col. 19. de rescrip. & Mat. Afflict. decisio. Neapo. cclij. duo regij consiliarij, col. 3. versu.
adducitur. & nouissimè Fran. Rip. lib. ij. responsum. c. xj. inci. de iure sufficit. } & Ludo. Gomel
in commentariis regulæ, de non iudicando iuxta formam supplicationis, sed literarū expedita-
rum, in xvj. q. col. j. versu. est in primis. Quanquam, ne hoc omittam, sunt qui contendunt in illo
priori loco, scilicet Gene. primo, non vertendum esse fiat lux, sed sit lux, & Castellio vertit eum
locum, iussit Deus vt existeret lux, non verò dicit vt fieret.

209

De eadem re.

¶ Et hoc spectat } quod scribit Bal. in d. c. quisquis, paulo ante fin. extra de electio. quod verbū fiat,
licet videatur esse futuri temporis, est tamen futuri immediati, quia subauditur aduerbium tunc,
quod extremitatem temporis significat. Cui consimile est quod tradit Collect. in c. ex parte, col.
2. versu. quid si vir rogat, extra de sponsa. quod si quis rogat mulierem vt se sibi in vxorem det,
& ea respondet, fiat, contrahitur per id verbum matrimonium de præsentī, licet sit futuri tem-
poris. Et adfert etiam illud diuæ virginis, Fiat mihi secundum verbum tuum.

210

Qui contra-
rium tenent.

¶ Contrarium tamen, vt videlicet hoc verbū fiat, non denotet rem ipso iure fieri, voluit expressè
gl. in d. c. quisquis, & ibi etiam Panor. col. 2. de elect. & non obscure sentit gl. in c. si quis, extra de
vita & honest. cler. dū exponit tex. ibi, ne sit late sententia, in hūc modū Sit, id est, fiat. neq. enim
est excommunicatus ipso iure, quam gl. ad hoc expendit Barb. in addit. Panor. in c. si diligetis, col.
7. de foro compet. & est similis glos. quam ipse non citat, in c. si quis, xxij. dist. } & in ca. generali.
xxv. q. j. & in c. si quis eadem causa. q. ij. } Et similem etiam interpretationem facit Cardi. Flor. in
clemen. j. in prin. col. vlt. in iij. quæst. de excess. prælat. & Ant. Flor. iuris minimè imperitus, c. xiiij.
cap. iij.

cap.iii. §. vj. colum. j. vbi dicit in casu de quo loquitur, fit, id est fiat, quia non est, inquit, lata sententia, sed tantum comminatio.

211 ¶ Et ego huic sententiae accedo. nihil enim video in significatione huius verbi, quod latam sententiam significet, nisi subiectum argumentum aliud suaderet. Et facit text. in l. cum hic status, in princ. ff. de donat. inter vir. & vxor. vbi ita scribitur, ipso iure res fiant eius, &c. & in l. dotis fructus, §. vlti. non semel. & l. seq. ff. de iure dot. vbi saepius haec verba adscribuntur, eius statim fiant. & in §. scire autem, ibi, fiant omnino extranei, in auth. de non ali. & in c. monasteria, ibi, penitus fiant alieni, extra de vita & hon. cleri. & in c. clerici, in fi. de excels. praela. vbi est similis tex. tanquam scilicet frustra et verbo fuissent adiecta illa verba, ipso iure, statim, omnino, & penitus, quae eandem vim habent vt supra diximus, si in eo id intellectum fuisset. Quamquam id dici posset factum fuisse ad clariorem expressionem: quod & iam supra saepius diximus in aliis verbis. sed & in d. c. dotis. & seq. ea dictio statim, appositae est ad declarationem temporis, & differentiam conditionis, de qua ibi. Et in hanc quoque partem facit quod scribit ipse Collect. in cap. j. col. ij. vers. praeterea Papa, extra de regul. iur. vbi tenet contrarium eius quod supra ex aliis diximus, videlicet non esse perfectam gratiam Papae per id verbum. Facit etiam text. in l. ij. §. deinde ait praeior. ff. ne quid in loco publico exponit ea verba, fit, fiat. Et interim vide quid de hoc verbo fiat, appositum in responsione Papae scripsit Anto. consil. ij. repetito consil. xlix. Visus literis, & domi. consil. lxxv. discutiam, col. vlt. Felin. in c. nonnulli, col. viij. versic. addatis, de rescriptis.

Autoris ea de re opinio.

212 ¶ Septuagesimo fallit in verbo, non audiat, ut puta si dicatur, non audiat bannitus aut excommunicatus, ita intelligatur, vt non opus sit exceptione, quin si audiat, erit iudicium nullum ipso iure, vt disputatum tenuit Iaco. Are. in ea disput. incip. questio est, si lata est sententia, quem refert & sequitur Io. And. in addi. Spec. tit. de sent. prola. §. iuxta, versic. item est nulla ratione litigatorum.

Verba haec, non audiat bannitus, quomodo sint intelligenda.

213 ¶ Sed tu ramen de hoc vide plenius per Bart. in l. cum lex, col. vlt. versic. tertio dixi. ff. de fideiuss. & in d. l. j. §. sub lata, & ibi etiam Angel. Imol. Raph. Com. Paul. Castr. Alexan. & Ias. in vtraque lecta. ff. ad Trebel. Bal. in l. non dubium, in vlti. q. C. de legib. & in l. plane. ff. de peti. hære. & in d. l. j. col. vlti. versic. quoniam queritur. C. de har. instit. & in l. j. in fin. C. de par. pot. & in repet. l. edita, colum. penult. versic. item quando libellus. C. de eden. & in l. scire, §. consequens, per illum text. ff. de excusator. & in l. cum lege, & ibi etiam Angel. & Fran. Aret. ff. de testa. & in l. quos prohibet, versic. item iste text. ff. de posthu. & in repet. l. j. col. xvij. versic. sed iuxta hoc venit. ff. de iureiuran. & in tit. de pace Constan. in princ. in verbo, non admittimus. & in sua disput. incip. statuto ciuitatis cauetur quod fenerator, colum. j. versic. sed dubitatur. Alber. in l. j. C. de iur. & fact. ignor. & in l. vlti. ad fin. C. de ordin. cog. & in vlti. parte statutorum, questio. lx. incip. pendet etiam ex superioribus. Ang. in l. venditioni. C. de vsucap. pro empto. Petr. Anch. in c. ea quae sunt, colum. vj. & seq. ff. de regul. iur. lib. vj. Imol. in cap. vlt. col. xvj. versic. item etiam attende, extra de praescript. & in l. cum prolatis. ff. de re iudic. Nullum in tractatu statutorum, in ij. parte secundi temporis, in ij. q. Rom. consil. xv. plura sunt, in ij. dub. Pano. & Ioan. Ana. in cap. quia frustra, illum in fi. hunc col. ij. extra de vsur. & eundem Ana. in c. ad abolendam, colum. x. extra de hære. Maria. in c. j. col. xiiij. in xxj. except. extra de lit. contestata. & in rept. c. qualiter & quando, le. ij. in ij. quest. arg. viij. extra de accusat. Franc. Aret. in c. j. col. iij. versic. sed supposita communi op. eo. tit. & consil. lxxxv. considerata diligenter. Alexan. latet consil. lxxxj. ponderatis his de quibus, per totum, lib. j. Felyn. in c. pastoralis, col. pen. extra de except.

214 ¶ Quid autem si alicui denegetur actio, (vel petitio,) verum intelligatur ipso iure, an vero ope exceptionis, vide vltra praedictos doct. quorum plurimi etiam de hoc nuncupatim loquuntur, Archidia. in c. hoc ius, versic. qui verò, in verbo, denegandas. x. q. ij. Bart. in l. j. in princ. ff. ad Velleia. & in l. j. etiam, in princ. ff. ad Macedon. & eundem Bart. in l. j. §. in operis, & ibi Alexan. col. ij. ff. de noui oper. nunt. Panor. in c. j. col. j. extra eod. titu. Franc. Aret. in l. generaliter, colum. j. & ij. & ibi etiam Barb. col. vij. versic. o. taud adduco, & iterum versic. decimo. ff. de verb. oblig. & Calca. consil. lxxxij. quod dictis filiabus, col. j. & ij. cum aliis concord. adductis ab Alexan. in d. §. in operis. & praeterea Ias. consil. vij. adde copiose, col. j. lib. j. & latissime consil. clxviij. statuto in clytax, per totum, lib. ij. (& Carol. Ruin. consil. vj. quia in praesentiarum, col. j. num. 2. lib. iij.)

Actio si alicui denegetur, utrum id intelligatur ipso iure, an ope exceptionis.

215 ¶ Quid item si dicatur, non reddatur ius, siue non detur actio: an quod actum fuerit, erit nullum? erit sine ope exceptionis. vide etiam praeter eos quos supra adduximus, qui & de hoc maxima ex parte locuti sunt, Bald. in l. iubemus, §. sane, col. ij. versic. quaedam est poena iurisdictionis. C. de sacrosanct. eccles. Ang. in d. l. nam & postea, in princ. ff. de iureiur. & in d. l. j. in princ. ff. ad Maced. & in d. l. j. ff. ad Velleia. Alb. in ij. parte statutorum, quest. cxxxij. incip. quid si statuto cauetur. Card. Flor. in clem. constitutionem, §. vlti. versic. quare circa proximè dicta, de elect. & Franc. Aret. in l. necessarius, in ij. not. ff. de acquir. hered. (Quid denique si dicatur, non admittatur, vide latissime Ias. consil. clxvj. vertitur questio, per totum, lib. ij. & duobus seq. consil.)

Quid si dicatur non reddatur ius, an quod actum fuerit erit nullum.

216 ¶ Septuagesimo primo fallit in verbo, habeatur: vt si lex vel statutum dicat, habeatur pro confesso, conuictio, prout est enim lata sententia, vt voluit Archid. & post eum Ioan. An. Petr. Anch. & Domi. in c. ij. de confes. lib. vj. vbi Pet. And. & Domi. addunt hanc rationem, quoniam ista verba ab eo prolata, cui ius est & facultas inducendi qualiter, & quipollent istis verbis, talem esse, vt dicit probari in c. ex parte, extra de sponsa. & in c. tanta, extra qui fil. sunt legit. Ergo idem, in.

Habeatur utrum an sit lata sententia.

quit, est dicere haberi pro confesso, & esse confessum. Sed & quòd hæc verba, habeatur pro confesso, sint latæ sententiæ, voluit Panor. in c. vlt. col. iij. extra de iur. cal.

217 ¶ Verum glo. in d. c. ij. in verbo, pro confesso, de confes. lib. vj. post Io. Monach. tenet contrarium. atque etiam glo. in c. si diligenti, in verbo, causam perdant, post princ. & ibi etiam Panor. col. ij. in penult. not. & Maria. in secundo not. extra de foro compet. vbi dicunt quòd per hæc verba, pro condemnato habeatur, & hæc quoque, à communione habeantur alieni, non fertur sententia, sed ferri mandatur. & glo. quæ loquitur in infinitiuo, in d. c. vlt. & ibi etiam Bald. post princ. de iuram. cal. & Bart. in l. j. sed & confituitur, post medium. ff. de cal. & in l. eius qui delatorem, post prin. ff. de iure fisci. Jacob. Aret. lac. Butr. Bart. Paul. Castr. & Franc. Curt. senior in l. j. §. quod si actor, per illum text. ibi, liceat iudici proferre sententiam. C. de iuramen. calum. Bal. in c. vlt. post prin. & iterum versic. in text. ibi debeat, extra de iuram. calum. & in c. j. col. vlt. versic. contra differt, extra de lit. contest. & in l. j. col. j. C. de pœna iudi. qui male iud. & in l. vnica, colum. antep. versic. sed nunquid contumax. C. de confes. & in c. vassallus, l. ij. col. j. versic. nota ergo quòd ille tex. tit. si de feud. fuer. contum. Ang. in l. in criminali, in vlt. not. per text. ibi iuncta glo. C. de iurisd. omni. iudi. Mach. not. cxv. nota quòd vbi lex. Alex. in l. j. col. antep. ff. de leg. ij. & in additio. Bart. in l. imperator. ff. de iure fisci. Et hinc fit, vt cum pœna quæ inponitur ipso iure, transeat in hæredes, non etiã ea quæ requirit sententiam, vt dicemus infra versic. cccxcvj. incip. quantum quod ipso iure. Certè pœna quæ his verbis inponitur, habeatur pro confesso vel conuicto, non transeat in hæredes ante sententiam, secundum Bart. in d. l. eius qui delatorem ante fi. versic. tertio & vltimo, per text. ibi. ff. de iur. fisci. & in d. l. j. §. quòd si actor, in fi. C. de iuram. calum. & Bald. in l. ij. col. vlt. C. de eden. & Panor. in d. c. vlti. col. iij. versic. item dicit quòd si iste, extra de iur. calum.

Pœna quæ inponitur ipso iure transit in hæredes.

218
De eadem re.

¶ Sed tu circa id de quo tractamus, principaliter vide Bald. qui in hac re distinguit, in l. transigere, col. vlt. versic. demum nota. C. de transact. & in l. j. col. iij. versic. scias autem quandocunque. C. ex delict. defun. Vide præterea Felyn. qui super hoc dubitat, & multa in vtrunque partem adducit, in d. c. Rodolphus, cum col. xx. versic. habeatur pro priuato, tum col. xxij. versic. fed declaratoria, extra de rescript. Neque enim hic omnia scribere statuimus. Vide denique Hippol. Marfi. in practica causatum criminalium, in §. aggredior, nu. 10. §. & multis seq. & in rub. ff. ad leg. Corn. de fals. num. 2. & multis seq. & conf. x. calus dubitationis, col. v. versic. ad hoc enim, & multis seq. lib. j.

219
Habeatur verbum in actina significatione non est directum.

¶ Illud autem adiecerim, huiusmodi verbum in actina significatione, vt si dicatur, habeat, non esse directum, sed vel obliquum, vel certè commune. Nam quòd sit obliquum, probat tex. in l. qui conuincit, §. j. vbi not. Bart. ff. de leg. ij. & in l. fideicommissa, §. si filio, eo. tit. Commune autem esse affirmat Bart. in l. Centurio, col. vlti. versic. tertio dubitatur, & ibi Iason & Lancel. Galin. repet. ff. de vulg. & pupil. & Bald. in d. l. vlt. C. de sacro. eccle. & in tract. substit. col. penult. versic. quid de verbo habet. Imol. in c. Raynuitus, char. penult. versic. idem de verbo habeat, extra de testam. Phil. Corn. in l. precibus, col. xvij. versic. verba autem communia. C. de impub. & ali. substiti. Alex. cons. clxvij. ponderatis narratis, col. j. versic. & dicendo, lib. v. Ang. Aret. in d. §. extraneo, colum. ij. versic. decimo, Instit. de pupil. substiti. Benedict. Cap. conf. lxxv. punctus Iacobus & Bartol. colum. iij. Franc. Aret. in l. planè, quam legit cum l. si pluribus, §. si ita Titio. ff. de leg. j. De quo tamen vide ipsum Franc. Aret. in d. l. Centurio, col. vlti. Non video autem, quid possit interesse inter actiuum & passiuum, quantum ad rem de qua loquimur, pertinet.

220
Verbum habeatur, coniunctum cum verbo sit, quomodo intelligatur.

¶ Sed illud tamen minimè est subticendū, quòd subdit Bal. in d. c. j. col. vlt. vbi suprà, & ibi etiam Barb. extra de lit. conte. quòd si cum hoc verbo habeatur, iungeretur verbum sit, verbi gratia, habeatur & sit pro confesso, tunc intelligeretur, ipso iure, quòd & idem voluit per tex. in d. c. j. quem ad hoc dicit sing. ipse Barb. conf. l. ij. præclare scripsit, col. pen. lib. ij. & conf. seq. clementissimi Dei, col. vlt. eo. lib. ij. & conf. l. ix. illud in medium afferam, col. ix. eo. lib. ij. & Anton. Corser. in tractatu geminationis, col. iij. versic. xxij. Id quòd certè neutiquam mihi dubium est, tum quia verbum, sit, etiam solum est latæ sententiæ, ex communi doct. sententia, vt diximus suprà in l. x. fallent. Tum quia etiam si eam vim non haberet, vt quibusdam placuit, tamen propter geminationem verborum, quæ etiam per se essent tantum ferendæ, fierent latæ, vt suprà diximus in iij. fal.

221
Differentia inter esse ciuem & haberi pro ciue.

¶ Et hoc postremum confirmo ex eo quòd scribit idem Bald. in prima constit. ff. in fi. princ. quòd licet aliud sit esse ciuem, aliud haberi pro ciue: quia illud veritatem dicit, hoc fictionem, vt no. gl. in l. mercis appellatione, & ibi expressius Bart. ff. de verb. signifi. Tamen si ita dicatur, sit & habeatur pro ciue, significabunt illa verba simul iuncta veritatē, si possunt, per text. in l. j. §. vlti. ff. quod quisque iur. vbi & hoc sequitur Alex. & etiam Barb. in repet. rubr. C. qui admit. ad bon. posses. col. xix. versic. præterea adduco pro suo consilio, vbi ita dicit sæpius de consuluisc. & in repetit. rubr. extr. de fide instit. col. vij. versic. ergo autè, vbi hoc dicit fin. & in repe. l. cum acutissimi, col. x. versic. tu considera, & iterum col. xvij. versic. secundò faciat. C. de fideic. & in l. iij. col. xij. versic. ego dico. ff. de verb. obli. & in d. c. j. ad fin. extra de lit. contest. & conf. xij. Clementissimi Dei, col. vlti. lib. j. vbi id dicit solenne & conf. l. j. scripsit sapientia fons, col. xij. versic. & si quispiam opponit, vbi id dicit sing. eo. lib. j. & conf. 38. præclare scripsit, col. v. versic. & ista sunt. vbi hoc dicit sing. & iterum col. xij. versic. & pondero, lib. ij. & d. conf. l. iij. præclare scripsit, col. ante. eo. lib. ij. & conf. l. iij. clementissimi Dei, col. vlt. eo. lib. ij. & d. conf. l. ix. col. ix. eo. lib. ij. & conf. l. v. clementissimi Dei, col. j. lib. iij. & conf. l. x. illud in mediū referam, col. x. versic. modò istud imponit, lib. 3. & conf. 87. illud referā, col. j. eo. lib.

- eo.lib.iii.& consi.vj.illud in medium adducam,col.vij.versu. subdit postea,lib.iii. & alibi sepe. & Franc. Curt. senior consi. xlix. memoria recolenda,col.xj.versu. & pondero. Iam h. patris & filij, in pmo nor. ff. de vulg. & pupil. subtit. & in l.j.col. ix. ff. de officio eius cui mand. est iurisd. vbi & hoc dicit sing. & in l. eum qui, in primo nor. ff. de iureiur. vbi id quoque dicit sing. & in l. prator ait. s. j. col. j. ff. de oper. novi nunt. vbi item dicit sing. & consi. xxxv. factum sit se habet de anno, colum. vlti. lib. j. t& consi. cxlv. beatissimus Papa, col. v. versu. quartò quòd iste, lib. ij. vbi id dicit sing. Philip. Dec. consi. xlv. in causa istorum, col. ij. versu. & ad hoc specialiter. & Anton. Corser. in tractat. de geminatis, col. ij. versu. decimò adduco. & Hippo. Marsil. consil. ij. altissimum refugium, col. v. versu. & quod dicta inquisitio, lib. j. & Nicol. Eural. in locis legalibus, in loco à geminatio- ne locutionis vel actus, col. ij. & Carel. Cor. qui hoc item dicit sing. memo. incip. quem esse. & alio sing. incip. habeatur. Sed & idem voluit ipse Bald. consi. xxix. ordinamentum, lib. v. & ante eum Bart. in l. si in qui pro emptore, in iij. q. princ. ad fin. ff. de vscap.
- ¹²² ¶ Licet in hoc postremo dicto Bal. more suo sibi contrarius contrarij tenuerit, in elicit de vitan- da, col. j. versu. ibi, habeatur supple & sit, extra de elect. arg. l. filio quem pater. ff. de liber. & posthu. In quo tamen aduerte quod in multis codicibus Bal. est mendum in duobus locis, in verbo sit, in cuius locum librarij substituerunt, & sic. Bald. autem ibi securus videtur fuisse Ias. sibi quoq; con- trarius in d. l. j. s. vlt. ff. quod quisque iur. & apertissimè sequitur Fran. Curt. senior etiam secum pu- gnans, consi. xxxv. statuto seu in capitulis, col. xij. versu. nec in privilegio dicitur. Sed utrumcunq; sit in hoc vltimo dicto, certè in eo de quo nunc tractamus, nò dubito, ob ea quæ suprà diximus. Quàquam & in illo sequi malo priorem sententiam: quando & verbum sit, solum ac per se sit præcisè significatiuū substantiæ ventris, vt dicit nuncupatim Bal. consi. cclxxiiij. verba, col. ij. versu. præterea isti sunt, lib. j. t& ante eum Bart. in l. si maritus, s. j. ff. de adul. & ex recentioribus Corne. cons. ciuij. licet in hac, col. ij. versu. licet ergo, lib. j. & ante omnes gl. in l. siue possidetis. C. de probat. j.
- ¹²³ ¶ Sed vocatur in dubium, quid si id verbum negatiuè proferatur, puta si dicatur, locum non ha- beat. Et certè glo. vlt. in c. præsentis, in fi. & ibi etiam Ioan. Mo. Archid. Domi. & Phil. Fran. de sent. excom. lib. vj. asserunt hæc verba, declaramus locum aliquatenus nò habere, quibus is tex. vitur, esse latæ sententiæ, quæ quidem verba in infinitiuo prolata habet vim futuri temporis, quantum ad eam rem pertinet, de qua tractamus, vt postea dicemus, cum differemus de infinitiuo. Ex quo potes intelligere illud verbum negatiuè pronuntiatum habere vim latæ sententiæ.
- ¹²⁴ ¶ Nisi dicas illud ibi procedere propter dictionem aliquatenus. quæ & ibi illis verbis adicitur, ita videlicet, aliquatenus locum non habere. id quod videtur sentire Felin. in c. Rodolphus, col. xvij. versu. aliquatenus, de rescript. Quod & confirmare poteris ex iis quæ latè suprà diximus in ver- bo, omnia vel partem aliquam, versu. xiiij. incip. mouentur maxima ex parte. & versu. seq. & ite- rum versu. xl. incip. adde præterea. Nempe dictionem aliquis, aliqua, aliquid, ex qua aliquatenus aduerbium conficitur, rem vel minimam comprehendere. Ideo hæc verba, aliquatenus locū non habere, ita debent intelligi, vt aliquo modo non habeat locum, nec ipso quidem iure, alioqui ali- quatenus locum haberet. Nam & Archid. in c. quamuis, col. ij. in fin. verbo, aliquatenus, de offic. ordin. lib. vj. interpretatur hæc verba, ne aliquatenus, id est nullo modo. Et id verbum præsum- ptum est, vt dicit Ripa in c. j. num. 78. extra de iudic. per text. in c. accepimus, de pact. j.
- ¹²⁵ ¶ Et in simili scribit Phil. Dec. in c. ceterum, col. ij. extra de rescript. quòd illa verba, non obtineat alicuius roboris firmitatem, important ipso iure, propter illam dictionem, alicuius. Et idem propè dicit Cor. consi. cccij. in hac consultatione, col. ij. lib. ij. vbi si dicatur, aliquo modo non valeat, in- telligitur ipso iure. Nam si ipso iure valeret, aliquo modo valeret. Vnde & illud sit, quod Sign. in con. cxv. in questione Petri, col. j. dicit, quòd si statutū prohibet aliquo modo procedi, omnis pro- cessus contrā factus, erit nullus momenti, de quo nuncupatim diximus in d. versu. adde præterea. Sed & quòd hæc dictio, aliquatenus, sit latæ sententiæ, tradit è recentioribus Rebus. doct. quidem Gallus ille, sed non Italis postponendus, in repe. c. postulatistis, nu. 250. ext. de cler. excom. mn.
- ¹²⁶ ¶ Aut etiam dici potest illud quidem quod diximus de dicto cap. præsentis, obtinere propter ver- bum declaramus, ibi quoque adscriptum, videlicet declaramus aliquatenus locum non habere. Nam illud est latæ sententiæ duabus rationibus. Primum, quia est præsentis temporis, vt latè di- ximus suprà in principio huius tractationis, & in simili tradit Panor. loquens scilicet de verbo de- cernimus, in cap. noui, extra de his quæ fiunt à prælat. Deinde quia est declaratorum, secundum ea quæ diximus suprà in xiiij. fal. Nam & illum text. & glo. in id expressum expendit Panor. in c. si diligenti, col. vij. extra de forò compet. vt diximus in d. fal. xiiij.
- ¹²⁷ ¶ Et certè Bart. noster, quem omnes vbiq; magnis mirisq; laudibus effertur, in l. extar, col. vlt. ff. de eo quod met. caus. constanter assentit ea verba, ius crediti non habet, quibus ea vitur, non esse latæ, sed serenæ sententiæ. nec id quidem negant glos. & ceteri doctores in d. c. præsentis, cum non simpliciter innitatur naturæ huius verbi negatiuè prolata, vt apud eos videre licet. Et facit tex. in l. sed & si, s. item si iustitioria, ff. de insti. act. cum dicitur, ipso iure loci non habet. Quàquam id nò admodum vrget, propter ea quæ adeo sæpe suprà diximus, præsertim cum is text. loqua- tur in præsentis tempore, quod per se est latæ sententiæ, & tamen ei additur, ipso iure. Ideo cogi- ta & vide quæ dicam in tribus seq. fal.
- ¹²⁸ ¶ Sed hoc tamen intelligo, nisi cum huic verbo iungeretur negatiua vniuersalis, vt si diceretur,

Baldi locus
emendatus.

Sit verbū, per
se est significa-
tium substan-
tiæ veritatis.

Habet verbū
negatiuè pro-
latum, an sit
latæ sententiæ.

De eadem re.

De eadem re.

De eadem re.

De eadem re.

De eadem re:

nullam actionem, nullam iurisdictionem, nullas vires habeat, tunc enim haud dubie esset lata sententia, per text. in l. ij. C. quan. prouo. non est necess. cum dicitur, nullas habere vires palam est. Et subdit subinfratens: & ideo nec prouocationis auxilium necessarium est. quem text. dicit ad hoc esse meliorem totius iuris Barb. in clemen. j. colum. xij. in paruis, versicu. nota de clausula eo ipso, de elec. & cum quoque ad id allegat. & alia multa idem Barb. in l. generaliter, col. vij. versic. secundum mouet. ff. de verb. obligat. & hoc quoque voluit Franc. Arcti. in l. j. col. iij. versicu. sed hanc rationem. & paulo post versicu. ego alijs. ff. de testa.

129 *Ad veritatem
universalis ne
gatiue requi-
runtur omnia
esse vera. 130
Dictio primi
us est lata
sententie.*

¶ Cuius rei est aperta ratio: nam ad veritatem vniuersalis negatiue requiruntur omnia esse vera, vt dicit glo. in cap. nemo potest, l. j. in verbo, obligari. in princ. de regu. iur. lib. vj. & Bart. in l. nullam. C. ex quib. causis infamia irrog. & Rom. in d. l. generaliter, de verb. oblig. & faciunt quæ diximus supra in xxij. fallent. & alijs duabus sequent.

¶ Quamquam in contrarium vrget tex. in l. eos. §. si quis autem aliquid. C. de vsur. vbi ita scribitur, nullam penitus habet actionem. nam si verba, nullam habeat actionem, intelligitur ipso iure, frustra addita fuisset dictio penitus, quæ & ipsa est latæ sententiæ, vt diximus in xxvj. fal. Sed ad hoc potes dicere, quod diximus supra in verbo, presentis temporis, versicu. xxvj. incip. sed quod his respondeatur. & alibi sæpe, & vide quæ dicam in sequen. fallent.

131 *Verba teneat,
obtimeat, an
sint late sen-
tentie negati-
ue pronuntia-
ta.*

¶ Septuagesimo secundo fallit in verbo, teneat, siue obtineat, etiam negatiue pronuntiato, vt si dicatur, contra dictus sic factus non teneat, siue non obtineat vires, quia intelligitur ipso iure, ex sententia glo. loquentis in infinitiuo non tenere, in c. ad audientiam, in fi. & ibi Panor. in vlt. not. extra de appell. & alterius glo. in c. statumimus, in verbo, non teneat, de sent. ex com. lib. vj. Ioan. Fab. in auth. statuimus. C. de episc. & cleri. Bald. in c. si duobus, col. j. versu. ibi non tenet, extra de appell. & Angel. consil. xxvj. cuius exordium est, pro decisione quæstorum, col. vlt. Barb. in c. ceterum, & ibi Felin. col. vj. versu. non est nullum, extra de rescript. & Philip. Dec. in c. constitutus, in ij. no. ext. eo. titu. & probatur in l. cetta. C. quando prouoc. non est necessa. cum dicitur, dubium non est firmitate non tenere. vbi glo. exponit ipso iure: nam & in text. subiungitur, & sine appellatione posse rescindi. Ideo Bart. ita illa l. summat, vt nostri loquuntur, impositio multæ ultra quam iudex pos sit ex sua iurisdictione, est ipso iure nulla. & in c. si motu proprio, de præben. lib. vj. vbi vires nolumus obtinere. Ex quo not. Domi. in pen. not. quod impetratio in casu illius c. est ipso iure nulla.

132 *De eadem re.*

¶ Tamen Panor. cuius autoritas est maxima apud Cano. vt pote quem summum pontificis censuræ præsumit vocet Barb. in repet. rub. C. qui admit. ad bon. poss. col. iij. Panorm. inquam, in d. c. ceterum, col. ij. versu. capio primam questionem, non obscure sentit contrarium, cum dicit hæc verba, non obtinent, esse latæ sententiæ, quia sunt presentis temporis, quasi dicat, aliud esse, si in futuro tempore pronuntiaretur. Et idem etiam sentiunt Tancre. & Gof. ibi, prout illos retuli supra in xlij. fal. Idem quoque Inno. & Hostien. Compofit. Colle. & Philip. Petr. Ab. anti. & Bald. ibi, dum dicunt ea verba, nec obtinent alicuius roboris firmitatem, intelligi non quidem ipso iure, sed ope exceptionis. Nam si id verum in presenti tempore, quid in futuro? Et quod magis mirum est, ea verba alicuius roboris, qualescunque robur videbantur amouisse, & ita latam sententiam in duxisse, per ea quæ diximus supra in præcedenti fal. Ideo vel verior est op. eorum qui dicunt ibi ipso iure intelligi, vel si altera verior est, vt scilicet ope exceptionis intelligatur, id quidem est non propter verba ibi appofita, sed propter alia iura, quæ id ita fieri interpretantur, prout ibi omnes declarant. Nam & alijs semper id procedit, vt verba cuiuscunque temporis vim suam perdant, assumantq; alienam, alterius scilicet temporis, propter alia iura id declarantia, vt diximus supra in ij. fallent. præteriti temporis, & iterum in xij. & lx. fallent. futuri temporis.

133 *Autoris ea de
re opinio.*

¶ Ego autem vt dicam quod sentio, in his verbis, de quibus loquimur, nihil propemodum video interesse inter hæc verba, non habeat, non teneat, siue non obtineat. Nec contrarium probat tex. in d. l. cetta, imò potius contrarium. nam si verba, non tenere, ibi posita, idem induxissent, quod ipso iure, non erat opus subiungere illa verba, & sine appellatione posse rescindi. Quin in c. qualiter, in fi. de elec. & in c. dilecti, in fi. de appell. ita scribitur, penitus non tenere, quasi illa verba, quæ quantum ad hoc de quo agimus, habent vim futuri, vt postea dicemus cum de infinitiuo loque mur, non habeant vim latæ sententiæ, nisi & additum fuisset penitus. Nisi ad hoc diceres quod supra sæpius in simili diximus: quando & alibi cum hoc verbo, negatiue concepto etiam in præ senti tempore, quod haud dubie per se est latæ sententiæ, interdum iunguntur & alia dictiones etiam latæ sententiæ, vt in auth. ad hoc. C. de liti. libe. tol. cum dicitur, ipso iure matrimonium non tenet. Et vide quæ etiam dicam in seq. fallen. in qua tractamus de verbo huius simili.

¶ Sed quod in primo diximus, scilicet in verbo habeat, in præcedenti fal. idem & tu in istis intelli gito, vt videlicet tū demum sint latæ sententiæ, cum illis iungitur vniuersalis negatiue, videlicet nullas vires obtineat: nullo pacto teneat, per tex. in l. si tutor. C. in quibus causis in integ. restit. non est neces. qui loquitur his verbis nullam, siue nec vllam firmitatem obtineant, id est, ipso iure, vt exponit glo. Nam & in eo tex. confestim subnectitur per modum consequentis. Frustra igitur in integrum restitutionis auxiliū desideras, quando ea ipso iure irrita sunt. & est idem tex. in l. in du bium. C. de tut. vel cur. qui non satis. nam & eadem lest in illis duobus locis repetita, nisi quod in priori loco desit initium. Et in hac sententia sunt Imo. Domi. Barb. & Fel. in c. ceterum. Anto. in c. ad aures, extra de rescript. & Felyn. in d. c. Rodolphus, col. xxj. versu. nullas vires obtineat, eo. tit.

134 *Verba teneat,
obtimeat, tunc
demum sunt la-
tæ sententiæ,
cum illis iun-
gitur vniuersa
salientegatiue.*

¶ Septua

235 ¶ Septuagesimotertio fallit in verbo valeat, etiā negatiuē posito, quia intelligitur ipso iure, secundum glo.loquentem in infinitiuo non valere, in cap. si cui, in verbo, non valere, quam sequuntur Io. And. Domi. & Phil. Fran. ibi, de elect. lib. vj. Inno. Compo. Io. And. Domi. Pano. & prope omnes in c. quia propter, extrā de elect. Ioan. And. in c. ecclesia vestra, le ij. in verbo, non valeat, extrā eo. Bal. in c. col. ij. vers. quæro dicitur hic, tit. de ali. feu. Bal. & Domi. in c. nonnulli, col. j. ext. de rescri. Ang. d. consi. xxxv. col. vlt. Domi. in c. dispendia, in prin. in ij. & iij. not. de rescri. lib. vj. Fran. Are. qui in infinitiuo loquitur, in l. moribus. §. prius, col. j. ff. de vulg. & pup. Io. Ray. in c. j. §. callidis, ver. pena, in viij. q. j. partis prin. tit. de prohib. feud. ali. per Fed. Corn. consi. ccij. in hac consultatione, col. ij. vers. his tamen non obstat lib. ij. Phil. Dec. in c. ij. col. ij. ext. de testi. per tex. in d. c. quia propter, & in cle. j. in integ. restit. & Io. Croc. in repe. c. j. col. ij. vers. secundo no. de rescrip. lib. vj. j.

Verbum valeat, & negatiuē possum quomodo intelligatur.

236 ¶ Sed contrarium voluerunt glo. Bart. Bald. sibi contrarius, & alij in l. vniuersa. C. de precib. imper. offer. & glo. quæ loquitur in infinitiuo, non valere, in l. nostram. C. de testa. & alia glo. si restit. & & solerter expendatur, in d. c. dispendia, in verbo, processus, de rescript. lib. vj. de qua diximus supra in ij. fal. & ibi expresse Philip. Franc. Bart. consi. lxxix. viso statuto. Host. in d. c. quia propter, in verbo, non valeat, Bald. in l. hi qui ad ciuila, col. ij. vers. ex hoc facit. C. de appel. & in c. cum ordinem, tum col. ij. vers. habentes autem, tum col. iij. vers. item ex prædictis habes, extra de rescript. Panor. sibi quoque contrarius, in d. c. nonnulli. §. sunt & alij, eo. tit. Philip. Fran. in c. j. in ij. not. per illum tex. eod. tit. lib. vj. Barb. consi. xij. scribitur apud prophetam, col. ij. vers. & si quispiam, & iterum col. vj. vers. modo ita est, lib. j. & (Philip. Fran. in d. c. j. in ij. not. per illum tex. de rescrip. lib. vj. j.) Ias. in d. l. moribus. §. prius, colum. j. ff. de vulg. & pup. & idem videtur voluisse Ang. consi. cccclxxj. multum considero, ad fin. dum dicit quod verbum futuri temporis est late sententia, quando lex vltra procedit id declarando, & allegat dictum c. j. de rescrip. lib. vj. quod quidem videtur eo verbo, non valeat, sed adiicit ipso iure. sentit ergo Ang. quod illud verbum non valeat, sine alia expresseione non induxisset canonem late sententia. Ideo autem Pet. An. & Phil. Fran. in d. c. j. ex eo id not. quod diximus, quia frustra additum fuisset, ipso iure, si intellectū fuisset ex vi & natura verbi.

Verbum futuri temporis est late sententia.

237 ¶ Sed & sunt alij text. similes, videlicet in l. si libertus, in princ. ibi, ipso iure non valebit. ff. de iure patro. & in l. labeo. ff. de oper. lib. quæ loquitur per infinitiuum, ita videlicet, ipso iure non valere. & in l. iij. §. sciendum, ibi, ipso iure nil valeat. ff. de donat. inter vir. & vxor. & in c. ex parte, in fin. cum dicitur, penitus non valere, extra de arbit. nam vt supra diximus, penitus, est late sententia. & in c. quanquam, in fi. de vsur. lib. vj. cum dicitur, testamenta aliter facta non valeant, sed sunt irrita ipso iure. & in cle. j. §. propter quod, de hæreti. vbi post illa verba, non valebit, continud subdit, & si secus præsumptum fuerit, nullum sit, & irritum ipso iure. Sed quod iam sepe diximus, præsertim verò in præsentī tempore, versic. xxvj. incip. sed quod his respondeatur, non magnum est in his text. & similibus fundamētum, quod & hinc maximè probatur, quia cum præsens tempus non dubie sit late sententia, vt supra late diximus: sepe tamen comperimus hæc verba, ipso iure, addita fuisse ad præsens tempus huius verbi negatiuē prolata, vt in l. Papinianus. §. si ex cau. §. ff. de inoffic. testam. vbi ipso iure non valere, & similis text. in l. j. ff. ad senatus. Velleia. & in l. is cui lege. ff. de testa. & in l. si quis posthumus, in prin. ff. de liber. & posthu. & in l. siue generalis, in princ. ff. de iure dot. vbi ita scribitur, ipso iure promissio non valet, cum simil.

Verbum præsentis temporis est late sententia.

238 ¶ Cæterum vt redeamus ad illam nostrorum doct. controuersiam, eam sedare nixus est Felin. in d. c. nonnulli. §. sunt & alij, col. xij. versic. possunt opiniones considerari extrā, secundum doctrinam Bart. & Ioan. Plar. in l. ij. C. de cano. fru. vt Ro. lib. xj. videlicet quod si lex simpliciter dicit, non valeat actus, intelligitur ipso iure, vt ibi, & in l. non dubium. C. de legib. At si lex ita loquitur, non valeat, si aliquid factum fuerit, aut ommissum, intelligitur pro opo exceptionis. Et se præterea remittit Bart. ad seipsum in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verb. oblig. vbi & hoc idem quoque posuit. Sed & idem voluit ipse Bart. in d. l. vniuersa, & ibi Ias. in iij. not. C. de precib. imper. offer. & idem Bart. in l. cum lex, colum. pen. vers. sed pone quod lex dicit. ff. de fideiuss. & in l. j. col. vlt. in prin. & ibi Fran. Are. col. iij. in fin. ff. de testamen. & sequitur Petr. Anch. in d. c. j. in iij. not. de rescrip. lib. vj. dum citat Bart. in d. l. non lex, & Fran. Are. in c. ij. & ibi etiam Feli. col. ij. qui adducit concordant. extra de testi. & Anto. Corsi. in sing. in verbo, valeat negatiua præcedente. & vide quæ dixi supra in eadem glo. (versic. lxxix. incip. intellige secundo in solennitate.) Sed hic tamen aduerte quod Bart. in d. locis, præsertim in d. l. vniuersa & in d. l. j. ff. de testa. non illud dicit quod diximus, ita simpliciter, sed ita quidem, vt si lex dicit aliquid non valere propter aliquod ommissum, quod debet fieri post ipsum actum, illud non vitiat ipso iure, sed si diceret non valere, si quid sit commissum, quod in ipso actu fieri debet, vitiat ipso iure. Et ita prope omnes videntur intelligere.

Lex si simpliciter dicat, non valeat actus, intelligitur ipso iure.

239 ¶ Sed & illud hoc loco notandū, quod si huic verbo addatur dictio aliter, ita videlicet, aliter non valeat, aperte ostenditur, illud esse specialiter pro forma, & sententia Bartol. in l. de his, circa medium. ff. de transact. Iason qui id dicit notandum, in l. de pupillo, in prin. col. j. versic. tertio pondera. ff. de oper. noui nuntiat. vbi & ad hoc dicit facere text. in l. comparationes, in iij. locis. C. de fide instrum. vnde sequitur, quod si res alter fieret, nulla esset ipso iure, cum defectus forme vitiet ipso iure, glo. in cap. cum dilecti, in verbo, irritum, extrā de rescript. cum multis concordant. à me collectis supra hac eadem glo. num. 67. decimoquinto fallit. Sed tu hæc tamen intelligas secundum ea quæ ibi diximus, & seq. versicu. nam l. vniuersa. C. de precib. impera. offeren. his verbis videtur, non

Defectus forme vitiat ipso iure.

aliter valeant & tamen non ipso iure intelligitur.)

240
Verbum liberetur, simpliciter prolatum ipso iure.

¶ Septuagesimoquarto fallit in verbo liberetur, siue liberabitur, siue etiā liberati, quod simpliciter prolatum intelligitur ipso iure, per tex. in l. cum quis. §. ff. de solut. cum dicitur, debitorem non liberari, sed exceptione cum aduersus maritum tuendum esse, quem ad hoc expendit Iaf. in l. si insulam, col. ij. vers. quāto pondera. ff. de verbo. oblig. Et ante eum Raph. Com. cons. xxij. testator filio, col. vlti. Et est similis tex. quem neuter citat, in l. si acceptolatum, in princ. ff. de accepto. Et hoc aperte voluerunt Bart. & Ang. in l. & si post tres, ille col. vlti. vers. oppos. extra glo. dicitur, hic, col. j. vers. in tex. ibi, defendi. ff. si quis cautio. cum intelligunt tex. in d. l. si insulā, qui dicit simpliciter, liberari, vt denotet, ipso iure. Et idem dicunt Bald. & Angel. in l. pen. C. de fideiuss. eodem modo interpretantes tex. ibi, vtentem etiam simpliciter verbo liberandi, sine alia adiectione.

241
De eadem re.

¶ Licet in contrariam sententiam vtgere videatur tex. in l. si cum te, in princ. ibi, ipso iure liberabitur. ff. de pactis, tanquam scilicet superuacuo addita fuissent verba ipso iure, si in verbo, liberari, intellecta fuissent. & similis tex. in l. sed & si lege. §. si minori. ff. de petit. hared. & l. si quid possessor. in princ. ibi, ipso iure non liberauerit. & iterum in §. vlt. eiusdem l. ibi, liberati ipso iure debitorum. ff. eo. & in l. si noxale, in princ. & iterum in §. ex iis. cum vtrobique dicitur ipso iure liberari. ff. de noxa. & in l. si seruus. §. vlti. ff. de furt. vbi est similis tex. & in l. Papinianus. ff. manda. & in l. vlt. ibi, ipso iure liberata sint. ff. de seruus expor. & in l. j. §. cui certum, ibi, ipso iure liberatur. ff. de auro & arg. lega. & in l. minor xxv. annis. addito, ibi, liberati ipso iure. ff. de minor. & in l. Lucius. §. tutela, & iterum §. vlti. ff. de administ. tuto. & in l. conuenio, ibi, ipso iure liberatur. ff. de tutel. & ratio. distrahen. & in l. Gracē. §. & post litem, ibi, ipso iure non liberatur. ff. de fideiuss. & in l. si feruunt. §. cum mihi, ibi, ipso iure non liberabuntur. ff. de verbo. obligat. & in l. si res. §. vlt. ibi, ipso iure liberatus non sit. ff. de iure dot. & in l. vlti. vers. tales igitur, ibi, penitus liberari, & rursus vers. si autem nescius, ibi, omnimodo liberari, in duobus locis. C. de furt. & in §. quā de fullone, Instit. de obligat. quæ ex delictis nascunt. vbi est similis tex. & in l. Iulianus. §. j. ibi, proinus rerum liberari. ff. de verbo. oblig. & in l. stipularus sum damam, ibi, continuo eum liberari. nam vt supra diximus, dictiones penitus, & proinus, & continuo, idem significant quod ipso iure. Sed hi tex. & similes parum faciunt, vt diximus in precedenti sal. & sape aliās, cum & hic videamus hæc dictiones additas ad id verbum præteriti & præsentis temporis. Porro Sal. Socin. Iaf. & Phil. Dec. & Alcia. in l. cum posteaquam. C. de pact. nuncupatum scripserunt id verbum non esse latæ sententiæ. Sed tu interim vide Iaf. in l. cum qui ita, §. qui ita stipulatur, l. j. col. ij. vers. limita regulam. ff. de verbo. obli.

242
Verbum futuri temporis an sit latæ sententiæ.

¶ Septuagesimoquinto & vltimo, fallit generaliter, vbi subiecta materia declararet verbum futuri temporis esse latæ sententiæ. tunc enim porius sequēda est natura subiecti argumēti, quā ipsius verbi futuri temporis, vt abunde patet ex iis quæ supra diximus, tum in verbo præsentis temporis, vers. xxx. incip. si tamen hæc posterioiem, tum quoque in verbo præteriti temporis, vers. xxx. incip. fallit secundo. tum postremo in hoc verbo futuri temporis, in 36. 37. 38. 42. 82. 90. 108. 132. 150. 166. 183. fallent. Ideoque & Panor. in c. super specula. col. j. vers. ex prædictis infero, extra nec clerici monach. scriba verba quæ aliās sunt ferendæ tantum sententiæ, fieri tamen latæ ex materia subiecta, & idem voluit Franc. Aret. in l. j. col. iij. vers. & ita responsio. ff. de testa. vbi dicit de hoc esse casum no. & expressum in l. iurifigentium. §. si pacific. ff. de pact.

243
Dicitio nullus, cōiuncta cum uerbo cuiuscunque temporis, denotat nullitatem.

¶ Septuagesimo sexto fallit, cum dispositio vtatur hac dictione nullus. nam cum verbo cuiuscunque temporis denotat nullitatem ipso iure, glo. est in c. innotuit, in verbo, nullam esse. extra de elect. Nam & si verbum esse, quod est infinitiuum temporis, omnia tempora comprehendat, & in dubio sit ferendæ tantum sententiæ, vt paulo post dicemus: dicit tamen ea glea verba, nullam esse, intelligi ipso iure. & sequitur Iaf. cons. cxxvij. verba permutationis, col. ij. vers. tertio dicitur, lib. iij. Et facit quod supra diximus de dictionibus, nullatenus, nullo modo, nullius momenti, quia id non ob aliud fit, quā quod dicitio, nullus, sicuti & illæ aliæ sunt vniuersales negatiuæ, quæ vniuersaliter & sine vlla exceptione operantur, gl. in l. nemo potest. l. j. in verbo, obligari, in princ. de reg. iur. lib. vj. & Ro. cons. cxcix. præsens statuti particula, col. j. vbi ex hoc dicit quod comprehendit omnem casum possibilem cōprehendi. Et faciunt quæ supra diximus nu. 228. incip. sed hoc tamen, & seq. & 234. incip. sed quod in primo. & tex. in l. si quis Sempronium, in verbis, nullum esse dum habent, iunctis verbis quæ statim sequuntur, momentū aliquod habebūt. Et glo. in l. iij. in princ. in verbis, nulla iurisdictio. ff. de iud. & alia glo. quæ loquitur de his verbis, nullius firmitatis, in de. vlt. in glo. vlt. de electio. Et tex. in c. j. vers. propter de iura. cal. lib. vj. vbi dicitur, nō est nullus, nec etiam annullandus. Et quod scribit Franc. Aret. in l. j. col. j. vers. præterea potest dici, & seq. ff. de testam. Et quod de dictione, nihil, tradit Saly. in l. vlt. col. j. vers. ego tamen. C. de acq. possel.

244
Infinitiuum est aptum comprehendere omnia tempora.

¶ Infinitiuum autem (de hoc enim restat dicere) licet sit aptum comprehendere omnia tempora, secundum Grammaticos, & ex nostris voluerunt glof. Bart. & alij. in l. v. §. stipulatio, in verbo, daturum. ff. de verb. oblig. Ioan. And. in proemio lib. vj. & Saly. in l. si vt proponis, paulo ante fi. C. de condit. ob caus. & Alex. cons. xxvij. vltis & accuratè ponderatis, col. ij. vers. & est ratio, lib. j. quod repetitur cons. xxxj. lib. ij. & idem Alex. cons. lxxxij. vltio themate, col. ij. vers. præterea si non apparet, lib. iij. (& Corne. cons. cxcvij. in consiliis, col. ij. lib. iij. Et) id quidem probatur in c. eos, in fi. j. q. j. tamen in dubio est ferendæ sententiæ, non latæ, vt sic potius habeat naturam futuri quā præsentis aut præteriti, glo. in §. j. in verbo, imminere, in auth. de incest. nupt. & in c. j. in verbo,

verbo, sustinere. ij. q. iij. & Cardin. Alex. in cap. j. in princ. tit. quib. mod. feud. amit. & in c. domino, col. ij. tit. si de feud. defunct. conten. sit inter dom. & agna. val.

141 **¶** Et id quidem iure optimo duobus non contemnendis rationibus, nam primum verba legis vel statuti, quæ scilicet habent significationem præteriti & futuri, cuiusmodi est futurum subiunctiui in dubio pro futuro accipiuntur, vt voluit Bart. in Lomnes populi, char. pe. vers. iusta præmissa. ff. de iust. & iure, Bal. in l. leges. col. ij. vers. an verba statuti. C. de legib. Pan. in c. vlt. col. j. vers. not. iij. extra de constit. Rom. qui alios allegat, consi. cccxxij. quod ad primum, in princ. Ferdin. Loaz. in repet. l. filiusfamilias. §. diuus, char. ix. num. 187. ex quo singulariter ff. de leg. j. cum aliis multis concord. collectis à Sebast. Sappi. in addit. ipsius Panor. in d. c. vlt. de constit.

142 **¶** Deinde quia in penis benignior fit interpretatio, c. in penis, de reg. iur. lib. vj. cum concor. adductis per glo. ibi, quæ & ibi dicit quod in dubio debemus iudicare canonem ferendam sententiæ, magis quam latæ. quam sequitur & dicit sing. Phil. Fran. ibi. Sed est illi similis in c. cupientes. §. si verò, in verbo, priuenter de elect. lib. vj. & in c. ij. in ihibemus, in verbo, innodetur, de hæret. cod. lib. vj. & idem voluerunt Petr. Cyn. & Bal. qui hoc dicit no. in l. quæ ex relationibus, in fi. C. de leg. i. idem Petr. in repet. l. si quis in tantam, col. pe. C. vnde vi. Cy. in l. in criminali. C. de iurisd. omni. iud. & in auth. qui semel, col. ij. vers. quinto quæritur, & ibi Bal. col. j. vers. quæro ad euidentiā. C. quo. & quan. iud. Ioan. And. in c. ij. de hæret. lib. vj. Petr. Iac. in tit. de actione in rem pro feuda. cōr. emp. col. iij. vers. si autem ex aliis. & tit. de condi. ex l. non scripta, col. ij. vers. item si dubium sit. & tit. de cau. ex quib. dom. deb. amit. propr. in xij. dist. feud. col. eiusdem ij. vers. item amittere. & iterum in filiis tit. & tit. seq. qui est, super condi. ex moribus, col. j. Bart. in l. Meius §. duobus, col. vlt. ff. de leg. ij. Bal. in l. ij. in ij. oppo. & ibi etiam Iac. à sancto Georg. in ij. not. C. ne lic. poten. idem Bal. in l. vlt. C. de cap. dimi. & in l. si quis in tantam, col. pe. vers. super quarto. C. vnde vi. & in l. si qua. C. de secund. nupt. & in l. trāfigere, col. vlt. C. de trāf. ad. j. & cōf. cccj. proponitur quod Petrus, col. i. lib. i. Saly. in auth. habita, col. ante pe. vers. quærit sequens glo. C. ne fil. pro par. Ant. Imo. Pan. & Fran. Are. in c. si diligenti, de foro compe. vbi illud expressim dicunt, quod quando verba legis habent significationem præteriti & futuri, debemus sequi mitiorem partē, vt videlicet in dubio sint futuri, & ita ferendæ sententiæ, non latæ. Petr. Anch. in c. j. vers. & vnum circa hoc scias, de rescrip. lib. vj. & in c. 2. in fi. de hæret. cod. lib. 6. Imo. in c. 1. col. 2. de locat. & in c. vlt. col. 17. vers. sed certè vbi statutum, extrā de præscrip. Domi. in c. j. §. vlt. col. 1. vers. quæro an deficiens, de electio. lib. 6. & consil. xxij. quia diffusè per patres meos, colum. 2. Panorm. in c. querelam. colum. 3. extra de iureiur. & subobscure consi. xl. venio ad primum dubium, col. vlt. lib. i. Aegid. Bellame. consi. ix. factum est tale, cum esset lis, col. 8. vers. item ad istam partem, & iterum col. x. vers. bellè non obstat quod dicit Ioan. Ana. in c. 1. col. 4. extra de sagit. & in c. dura, in princ. extra de crim. fal. Alex. consi. c. iij. videtur prima consideratione, col. pen. vers. item posito, lib. j. & consil. cxxij. omisis superfluis, col. j. & iterum ad fi. eo, lib. j. Card. Alex. in d. c. domino, & in c. saloniata, col. j. l. xij. distin. Iason in l. rem quæ nobis, col. pen. ff. de acquir. posses. Philip. Dec. consil. xvj. ego Philippus, col. 2. & in l. eum posteaquam, circa medium. C. de pactis, & in l. nemo ex his, col. vj. vers. non obstat quod dicitur. ff. de regu. iur. & D. Ioan. Selua senator Parisiensis in tract. de iureiurand. col. totius operis pen. & nouissimè vir optimus & mei amantissimus Petr. Rebuffus in repet. l. diuus, char. xij. vers. quæro an non vindicans. ff. de senatusc. Sylla.

147 **¶** Quod cum semper aliàs locum habeat, cum verò maximè procedit, cum poena à lege, statuto, aut alia constitutione imponitur delictis non perfectis aut consummatis. tunc enim nunquam in dubio videtur esse canon latæ sententiæ, vt nuncupatim asserit Ioan. Andr. in c. j. de homic. lib. vj. quod dictum pro not. citat & sequitur Franc. Arret. in d. c. si diligenti, col. iij. extra de foro compe. At quod optimè faciunt quæ latè dicemus inferius in xvij. effectu, siue differentia canonis latæ & ferendæ sententiæ.

148 **¶** Quin etiam nunquam incurritur poena priuationis ipso iure, nisi sit iure expressa, vt voluit Inn. in c. bonæ, le. ij. col. vlt. ext. de electio. Imo. Pan. & Fely. in c. querelam, extra de iureiur. idem Pan. in c. vlt. paulò ante fi. extra de clen. non resid. Domi. in cap. quo iure, col. vlt. viij. distin. Rom. consil. cccxxv. hoc exordio, quod ad primum, col. 1. vers. secundò quia poenam. Barb. Fely. & Phil. Dec. in c. ij. ext. de rescrip. idem Fely. in c. inquisitionis, col. 2. extra de accus. j. Card. Alex. in d. c. 1. col. 1. tit. quib. mod. feud. amit. & iterum in §. item si fidelis, col. pe. eo. tit. Col. Guy. in tit. de collat. §. taliter, in verbo, residetiz. Thomas Parp. in repet. l. si quis maior, in ij. q. xvij. not. & ibi quoque Hiero. Cagno. etiam in reper. num. 121. C. de transact.

149 **¶** Sed nec poena priuationis simpliciter imponenda est, nisi à iure exprimat, vt est glo. omnibus nota in c. vlt. & ibi Pan. qui eam dicit sing. extra de iure patro. & similis tamen glo. in c. cum vos, in glo. ij. in fi. ext. de offi. ordina. & alia item in cle. 2. in verbo, suspensus, de vita & honesta. cleri. & voluit etiam Ioa. Mo. in extrauag. iniunctæ, in gl. vlt. de elect. Pan. in d. c. bonæ, le. ij. col. ij. vers. super glo. j. extra de elect. vbi & illam primam glo. citat & commendat, & in cap. cum venerabilis, col. viij. vers. circa primum puto, extra de excep. & in ca. vlt. in fi. ext. de præsump. & Alex. cōf. c. ij. col. pen. vers. pro hac facti. lib. ij. & consil. cccij. ponderatis his, lib. 6. & Barb. in tract. de præstan. Cardin. in 1. quæstio. 1. partis, col. xix. vbi illam glo. dicit sing. & consil. ix. præclare scribitur, col. vij. vers. præterea facit, lib. ij. & Ias. in l. j. col. pe. ad fi. C. de trans. Philip. Dec. in rub. ext. de iud. col. 1. in

*Verba legis
vel statuti. quæ
habent signifi-
cationem præ-
teriti vel fun-
turi, pro fun-
turo accipiun-
tur.*

*In penis ben-
gnior fit
interpretatio.*

De eadem re.

*Pœna priua-
tionis nunquā
incurritur ip-
so iure nisi sit
iure expressa.*

*Pœna priua-
tionis non sim-
pliciter impo-
nenda est.
Nisi à iure
exprimat.*

priore lect. & in d.c.ij.col.ij. & ibi quoque Fel.col. item ij. ext. de rescip. & ipse Fel. in c. ar si clerici, in prin.col.ij. ext. de iud.

250
De eadem re. ¶ De qua re est tex. optimus in §. cum igitur, in auth. de non elig. secun. nub. ibi, nec est lex aliquid tale dicens. Cuius auctoritate Bald. in auth. ex testamento, col. pen. vers. modo quæritur. C. de secund. nupt. dicit id quod lege non est cautum, non inducere ptiuationem. & ad hoc quoque not. illum tex. Ioan. Ana. in c.ij.col.ij. extr. de maled. & Alex. in l. etiam. §. ij. col. iij. vers. confirmo. ff. solu. matri. vbi illum dicit no. & d. conf. c. iij. col. pen. vers. pro hoc facit, lib. j. & dicto conf. ex xiiij. in fin. eod. lib. j. & conf. xxiij. perspetct diligenter, col. iij. vers. condescendo ad quintam, lib. vj. vbi dicit illum tex. esse ad hoc nor. Barb. in c. j. col. vj. extr. de offi. deleg. & in repet. c. Raynaldus, char. 44. extra de testa. Iason latè in l. j. col. vlt. & ibi quoque Aque. col. item vlt. C. de transact. & ipse Ias. in l. si quis maior, col. 2. & ibi Thomas Parp. in repet. in xvij. notab. in iij. quæstio. eo. tit. & idè Ias. in l. illam, col. iij. vers. addo ad regulam. C. de collat. vbi dicit illum tex. esse ad hoc singul. & in lex factio, col. ix. vers. contra Bar. ff. de vulg. & pup. substit. & in l. quod te, col. antep. vers. breuiter ego teneo. ff. si cert. pet. & in l. diuortio. §. si fundum, col. ij. vers. ego puto quòd ista. ff. sol. marn. & Fely. in c. translatio, col. pen. vers. item vbi imponitur. & in d. c. 2. col. j. extra de rescip. & Fran. Rip. in d. rub. de iudic. col. iij. & Thomas Parp. in repè. l. 2. col. 7. vers. praterea de adulterio. ff. sol. matrim. & Nicol. Eueral. in locis legalibus, in loco à simili, col. vlt. vbi dicit illum text. non solere ad hoc allegari. Sed & ex illo tex. dicit Bal. in l. si pater, col. iij. vers. aduertere quantum. C. de insti. & substi. quod caret lege, non curat legis minister.

251
De eadem re. ¶ Est & tex. quoque optimus in cap. is, qui, in prin. de senten. ex com. lib. 6. per quem dicit Domin. conf. cv. super dicto dubio, col. ij. vers. secundò arguitur, quòd pœnæ non sunt imponendæ ex magistrorum opinionibus, sed in casibus tantum expressis. ad quod etiam allegat c. si habens. xxiiij. q. iij. & ca. Romana, de supplen. neg. prela. lib. vj. & gl. in c. porro, in vers. separari, de duor. Cui ad de & tu tex. in l. at si quis. §. diuus. ff. de relig. & sumpt. fune. cum dicitur cum hæredem qui prohibet funerari ab eo quem testator eligit, non rectè facere, pœnam tamen in eum non esse statuat quem tex. ad hoc quoque not. Barb. conf. xj. scripsit bellissime, col. ij. vers. modò si dicatur, lib. i. & conf. xvj. clementissimi Dei, col. i. eo. lib. i. & conf. xxiiij. illud afferam, col. j. eo. li. j. & conf. xlvj. preclare scribitur, col. 2. eo. li. i. & conf. l. j. scripsit sapientie fons, col. xvij. vers. capio nunc alium, eo. lib. i. & conf. l. xj. scribitur Sapientie septimo, col. pen. eo. li. j. & conf. x. preclare scribitur, col. vij. vers. praterea facit, lib. 2. & Iason in d. diuortio. §. si fundum, vbi suprà. ff. sol. matri. & in d. illud, col. iij. vers. addo ad regulam. C. de collat. & Philip. Dec. in d. rub. de iud. & in auth. qui rem, col. 2. C. de sacro. eccl. & conf. penult. cuius suprascripcio incipit, si statutum, col. 2. vers. sed tamen vltimus. & conf. l. xij. non fuisse propositi, col. 2. vers. & hoc confirmatur. & ante eos Bal. qui cum dicit no. in l. nemo martyres, post prin. C. de sacro. eccl. Adde item tex. in §. quia verò Leonis, in auth. de non alienan. per quem dicit Bal. in l. super chirographis, in 3. no. C. si cert. pet. quòd pœna nunquā imponitur nisi in casibus à lexpressis, & tex. in l. si seruus. §. prator ait, vers. non dixit prator. ff. de acq. har. & in c. j. §. illud, & §. porro, tit. quæ fuit prin. cau. amit. benefi. quas & in id expedit. Cur. conf. 64. antiquissima, col. 13. vers. quintò etiam respondendo. Adde & glo. in c. 8. dist. & in summa xv. q. 8. quæ dicunt nullum crimen inducere depositionem, nisi specialiter à canone sit expressum. & quod scribit Bal. in l. improbum. C. ex quib. cau. infir. iur. quòd vsurarius nulla pœna criminaliter afficiendus est, cum nulla lex hoc dicat, & sequitur Saly. ibi, & latè Phil. Dec. conf. clxx. vñso themate, col. 2. vers. secundò principaliter.

252
Verbum dubium potius cõsetur ferre de quâ late sententia. ¶ Hæc autem quæ diximus, & probauimus, verbum dubiū censeri potius esse ferendæ quàm latæ sententiæ, velim intelligas cum agitur de pœna imponenda, vel aliàs sumus in materia odiosa, in quibus etiam terminis locuti sumus. nam & huc conueniunt omnia quæ in eam sententiam diximus. Quòd si in alia materia loqueremur, in qua fauorabilius intelligeretur, ita potius esset intelligendum quàm in sensu obliquo, vt expressè voluit Corn. loquēs in casu nostræ legis, vt scilicet quia est fauorabilis, debeat interpretari in dubio ipso iure, cõsi. xv. ex quo dictus Franciscus, col. §. li. i. Et hac tantū ratione motus, quòd odia restringi, fauores ampliari dect. c. odia, de reg. iur. li. 6. §. li. i. Et hac tantū ratione motus, quòd odia restringi, fauores ampliari dect. c. odia, de reg. iur. li. 6. §. li. i.

253
substitutio, in materia substitutionis, in dubio intelligi debet potius directa quàm obliqua. ¶ Sed & hoc ex eo apertè probatur, quòd in materia substitutionum in dubio debet intelligi substitutio potius directa quàm obliqua, vt non obscure innuit tex. no. in l. vlt. vbi hoc not. Saly. Fulg. Alex. C. de hæred. insti. & est tex. apertissimus in cap. si pater, & ibi Ioan. And. in nouella. Per. An. col. v. in xix. not. Domi. in vers. præmissæ, in j. not. & Philip. Fran. in r. 4. not. de testa. lib. 6. & voluit glo. in l. verbis ciuilibus, in fi. & ibi Bal. qui eam dicit sing. de iure ciuili, & Ang. qui etiā dicit sing. Pau. Cast. & Alex. ff. de vulg. & pup. substit. & Bart. t. cõsi. 13. ex facto proposito, col. 3. vers. restat de secundo. & cõsi. xvi. in nomine, & c. pater habens filium, col. 2. vers. ad secundum, & t. cõsi. cxxliij. sunt quidam de Absisio, col. iij. & Fran. Tigr. inter consil. illius consil. l. j. & ego Franciscus. Bal. in l. Centurio, col. 2. vers. item & ratio, & ibi Ang. col. 3. vers. sed huic decisioni. ff. de vulg. & pupil. substit. & idem Bal. in l. precibus, col. 13. vers. vnum etiā aduerte. C. de impube. & aliis substi. & in l. vlt. paulò ante fi. C. de sacro. eccl. & in l. si quis ita, per illum tex. ff. de vsufruct. & in l. vlt. col. j. C. de hæred. insti. & in cap. i. col. vlt. in 2. lect. extra de iudiciis, & cõsi. xxv. pater filio, circa medium, lib. 2. & cõsi. ccccxxij. verba testamenti, lib. i. & cõsi. xxxv. pater, in princ. lib. i. & cõsi.

conf. xxxvij. decreto, in fi. lib. iij. & conf. ccccxxij. statum, circa med. eo. lib. 3. & conf. ccxcvj. premitteundum est, circa medium, lib. iij. & conf. clxxv. pramissis verbis, col. i. lib. v.) Ang. conf. ccxv. hoc est testamentum. col. ij. vers. hinc descendit. Raph. Co. conf. ij. proponitur quod dicit Blancus, col. iij. Petr. Anch. conf. 8. difficultas questionis, col. i. (Pau. Cast. in l. i. col. 2. C. de pact. inter empt. & vend. Rom. conf. ccccij. diligenter inspectis, col. ij. vers. secundò probatur. Fran. Are. conf. clv. penultimum est, col. ij. vers. quod autem ista pars. Alex. conf. xij. attentis verbis interdictis, col. 4. vers. rursus posito, lib. iij. & Phil. Corn. in l. precibus, col. xvj. vers. dicit tamen Ang. C. de impub. & aliis subist. (t. conf. xlvij. videtur prima facie, col. 2. lib. 1. & conf. ccxcv. videtur in hac, col. ij. eo. lib. j. & conf. cxij. quamquam videatur, col. iij. vers. nam pramittenda est, lib. 2. & conf. ccxxxvij. circa primum, col. 2. vers. aliud autem, eo. lib. ij. & conf. ccxcvj. videtur, col. 2. li. 3. & conf. cxxxvij. nulli dubium, col. ij. vers. pro quo facti, lib. iij. & quisquis est inter conf. Alex. conf. cxij. addit, col. 5. vers. non enim filij lib. 4.) Soci. in l. i. col. 7. vers. confirmo istam. ff. eo. tit. (t. & Ias. in l. Marcellus quæ est iij. in prin. col. 6. vers. ad tertiam inductionem. ff. ad S. C. Treb.) & Philip. Dec. conf. i. xcv. cuius super scriptio incipit, sub futuro facta, col. ij. & conf. cclxxj. in causa magnifici militis, col. 2. vers. & hoc etiam confirmatur, & iterum col. vlt. vers. non quod potius, vbi declarat quomodo id intelligatur. Nam in his fauorabilius est directum, quàm obliquum, vt colligitur ex l. vlt. C. de his qui à non domi. vbi id not. Bald. Et vide quæ diximus supra nu. 9. incip. porro Corn.

14 ¶ Postremò scias huiusmodi verba, sub pœna excommunicationis, centum librarum, aut alterius rei, vel etiam hæc, sub interminatione anathematis, vel simpliciter sub excommunicatione, non esse latæ sententiæ, vt non obcurè probat tex. si modò paulò penitus introspeciamus, in d. c. re-latum, de iure patr. nam ibi primum dicit, sub anathematis interminatione prohibere cùctis. Subdit autem postea, si quis autem prohibitionis vestræ contempnor extiterit, eum excommunicationi subdatis, quibus postremis verbis satis ostendit illum iudicium fuisse excommunicatum ex illa interminatione anathematis. & hoc etiam no. glo. vlt. Hosti. Ioan. And. Colleß. & Pan. ibi.

*Verba sub in-
terminatione
anathematis
non sunt lata
sententiæ.*

15 ¶ Et hoc quoque voluit glo. in c. cum effes, in gl. vlt. & ibi Tancr. Inno. Host. & Io. And. ext. de testa. & in c. cum ecclesia, in verbo, anathematis, & ibi Host. & Io. And. extra de immu. eccl. & in c. dolentes, in verbo, sub pœna, & ibi etiam Vincen. Hosti. in eodem verbo, & Io. And. col. vlt. ext. de celeb. miss. & glin c. j. & ibi etiam Pan. & Io. Ana. & alij. ext. de sagit. & in c. sicut tuis, & ibi Colleß. in prin. Pan. Ioan. Ana. & Fel. extra de simo. & in c. ij. ext. de mat. cont. inter eccl. & in c. j. & in c. j. & ibi etiam Inno. ext. de eo, qui fur. ordi. fuisse. & in cap. salomitanæ. lxij. dist. & in c. non solu-m, in verbo, sub pœna, de reg. lib. 6. & in cap. j. in fi. & ibi Dom. de biga. eo. lib. 6. & in cle. j. in prin. in verbo, terminationem, de excels. prel. Zenze. in ext. Ioan. xxij. incip. quorundam vers. ideoque omnes, in verbo, sub excommunicationis pœna. Hosti. in summa tit. de sagi. vers. sed nunquid, & seq. & iterum tit. de sent. ex. §. iij. in xxij. casu canonis latæ sententiæ. Bal. in c. P. & G. col. ij. vers. nota quod licet, ext. de offi. deleg.) Petr. Anch. conf. cclj. ex his quæ superius, col. 2.) Imol. qui hanc dicit esse communem op. in cap. j. col. 2. vers. & aduerte, & ibi etiam Pan. ext. de loc. idem Pan. in c. du-ra, in j. not. extra de crimi. fal. domi. d. conf. xxij. quia diffuse per patres meos, col. 2. Paul. Cast. & Ias. in l. ad diem, in j. no. ff. de verb. obli. (idem Pau. Cast. conf. xcix. quia per supra scriptos, in prin. lib. 1.) (Cepo. latè conf. criminalium conf. xij. stante quodam decreto, col. iij. vers. & secundu istam op.) (Alex. conf. ciiij. videtur prima consideratione. col. pen. vers. item posito, lib. j. & Barb. in c. Ray-naldus, col. c. j. vers. o. staud adduco, de testa. vbi aliter declarat quàm alij.) Steph. Bertr. conf. xxvij. existentes, nu. 5. lib. j. Phil. Dec. in l. non videtur, §. in penalibus, in prin. ff. de reg. iur. Et facit quod scribit Inno. in c. cum in tua. ext. qui mar. accus. poss.

De eadem re.

16 ¶ Sed hoc tamè primo loco limitabis procedere, vbi lex aut iudex illis verbis vtitur, secus si pa-ciscentes aut contrahentes, verbi gratia, si quis promittat sub pœna ceterum. Hæc enim verba eam vim habent, vt nisi id fiat, quod actum est aut promissum, ea pœna ipso iure debeatur, ad idq. agi possit, per tex. in d. l. ad diem. ff. de verb. obli. quem ad hoc not. Pau. Cast. & Ias. ibi, & ad hoc quo que facit tex. in l. rescriptum. §. si pacto. ff. de pact. vbi glo. in verbo, vtraque, facit hanc differentiã inter pœnam legalem & conuentionalem. Ex quibus potes intelligere non verum esse quod scri-bit Fel. in d. cap. sicut tuis, in ij. limitatione, extra de simo.

*Pœna legis
& conuentio-nalis differen-tia.*

17 ¶ Limita secundò procedere, nisi posteaquam is, cui sub pœna excommunicationis aliquid iussum fuerat, non id fecit, iudex declaret voluisse se excommunicare re non impleta, secundum Hosti. in d. c. j. ext. de sagit. & Guil. à monte Laud. in d. cle. j. & ibi Imol. col. ij. de excels. prel. Non nocebit tamè talis declaratio impetrationi beneficij, & aliis actibus interim factis ante ipsam declarationem, cum agitur de graui aliquo præiudicio, vt asserit Pan. ibi, quia declaratio producit effectum ex eo tempore tantum quo fit, nec retrahitur secundum Io. Ana. ibi, quem sequitur Fel. in d. c. sicut tuis, ext. de simo. qui & ad hoc dicit facere glo. sing. in c. apostolica, de clerici. exc. quæ dicit valere impetrationem beneficij ab eo factam, qui probabiliter ignorabat se esse excommunicatum.

*Declaratio
producit effe-
ctum ex eo tẽ
pore tantum
quo fit.*

18 ¶ Quin Card. Alex. in d. c. salomitanæ. lxij. dist. in nullo casu admittit illud dictum Hostiensis, quia non creditur, inquit, verbo iudicis in præiudicium partis, per glo. in c. sicut, ext. de sentent. excom. Subditque facere quæ habentur in c. cum à nobis, ext. de test. cum sumi. Et huic sententiæ accedo, cum huiusmodi iudicis declaratio siue interpretatio sit contra vim ac naturam verborum per ea quæ latè diximus supra in verbo, libertis, nume. 1. Nam & ipse Hosti. in summa d. tit. de sagi. vbi

*Iudicis verbo
non creditur
in præiudicium
partis.*

suprà

suprà citauimus, tradit hæc verba non esse late sententiam, nisi proferens aliud infederet, sub dicti; rum demum constare de intentione, si id ipse proferens expresserit, aliàs, inquit, non esset à verbis recedendum. At Ioan. And. in d. c. j. de sagit. simpliciter dicit credendum esse iudicij, sed antequam declarauerit, excusatur non seruans sententiam. Quamquam Guil. & Imo. in d. cle. j. de exceff. prælat, fuerunt in hac sententia, vt facta declaratione effectus poenæ retrorahatur.

259
Excommuni-
cationis sen-
tentia quādo
fit late sen-
tentia.

¶ Limita tertio, nisi lex aut iudex ita dixerit, sub excommunicatione, quam statim contrahenti dō incurras. Aut sic, sub poena excommunicationis, quam ipso facto incurras. Aut etiam sic, sub poena excommunicationis, quam ex tunc prout extunc, vel simpliciter ex nunc (ita enim nostri loquuntur) proferimus, vt de primo voluerunt omnes in d. c. vñico, de sagit. De secundo Pan. post alios in c. præterea requisisti, col. pe. ext. de app. De tertio Pau. Cast. & Ias. in d. lad. diem. ff. de verb. oblig. De postremo Pan. in c. secundo, de mat. contr. conf. inter. eed. Ex quibus potes facili intelligere, idē esse in similibus verbis. Nā & Host. in d. c. sicut tuis, col. 2. vers. sed nūquid hæc verba, dicit quod si iudex simpliciter dicat, sub poena excommunicationis, quā cōtraueniens incurrat, habent vim sententiæ. Idemq; si dicat, sub sententia excommunicationis. Nā illud verbū sententia, declarat esse late sententiam, vt voluerit Host. & Io. An. in c. innotuit, in verbo sententia, ext. de eo qui ord. fur. suf. Sed & idē si dicatur, sub interpositione excommunicationis, vel sub interminatione, vt & citat gl. in d. c. relatum, de iure patro. Sed quantum ad secundum ea glo. est contra tex. ibi, vt ibi etiā no. Host. & Inn. And. ibi. Idem si post ea verba, sub poena excommunicationis, hæc & similia subiiciantur, quod si quis contrā fecerit, sciat se excommunicatum, secundum eundem Host. in c. non minus, in verbo, sub anathematis distinctione, & ibi quoq; Io. An. in illo verbo, distinctione, ext. de immu. ec. per tex. ibi, cui adde similem tex. in c. clericis, ext. ne cle. vel mo. & ibi quoque Host. & Io. And.

260
De eadem re.

¶ Idem denique si dicatur simpliciter sub poena, vel sub banno, secundum Host. qui hanc facit dist. sententiam inter hæc, sub poena excommunicationis vel banni, & sub interminatione excommunicationis vel banni. illud enim esse late sententiam, hoc minime. Ita enim voluit in d. c. ij. de mat. contrac. conf. inter. eccles. sed huic omnes aduersantur. Et contra Hostien. facit text. in cle. j. vers. nos tam, de relig. dom. quæ ad illa verba, sub poena excommunicationis, mox hæc addit, quam in contrarium facientes incurtere volumus ipso facto.

261
De eadem re.

¶ Limita quarto procedere, nisi iudex ipse qui hæc verba protulit, præmiserit causæ cognitionem, vel etiam ea sollempniter protulit, scilicet accensis exstinctisq; candelis: videtur enim tunc proferri excommunicatio ipso facto, quia à lege non potuit talis sollempnitas aut cerimonia proferri, vt voluit Ant. & post eum Panor. in d. c. j. extrā de sagit. & Card. Alex. in d. c. salontana: lxij. dist.

262
De eadem re.

¶ Limita quinto, nisi ex aliis verbis constitutionis, que his verbis vtitur, appareret hæc verba esse late sententia, vt probatur ex glo. in d. c. j. in verbo, sub excommunicatione, ext. de loca. que dicit ea verba esse illic late sententia, quam sequuntur Tan. Vin. & Philip. ibi, & Hostien. & Lapsus, qui casum illius c. ponunt inter ceteros casus excommunicationis late sententia, ille quidem in summa tit. de sentent. excom. §. iij. in prin. hic in tract. de censura ecclesiastica, col. xxij. Dicitq; Pan. in d. c. j. quod ea glo. respiciebat ad alia verba eius constitutionis, de qua ille tex. loquitur. Nam aliàs, inquit, non essent illa verba late sententia. Et generale est, vt verba suā vim mutant propter alia verba eiusdem constitutionis id declarantia, vt diximus suprà in xj. fol. futuri temporis.

263
De eadem re.

¶ Limita sexto nisi prius esset lata sententia excommunicationis à iure vel statuto, & postea iudex hac interminatione vtitur. Nam tunc infert & aliam excommunicationem, & ita est erit duplici sententia ligatus, ita voluit Guilla. à monte Laud. & Imo. in d. cle. j. de exceff. prælat. per c. à nobis, l. j. extrā de sent. excom. Sed vt scribit Card. Flor. in d. cle. col. vlt. quæst. iij. d. c. ad non probat, nec verum est, in qua etiam sententia est Collec. in d. c. relatum, de iure patro.

264
Hæc verba,
sub poena, non
sunt late sen-
tentia.

¶ Limita septimo, nisi aliquid fuerit iussum aut prohibitum sub poena perituri, nam cum ea poena ipso iure incurritur, si contrā fuerit factum. c. cum quidam de iureiu. consequens est eum qui non parerit, ipso iure eam poenam incurrisse l. iij. §. si ad diem. ff. de re milit. Ita voluit Fran. Are. in c. trasmissa, extrā de foro compet. & sequitur Fely. in c. ij. col. pen. vers. quando autem exprimitur, extrā de sponsal. Qui & ipse respondet ad ea quæ suprà diximus, hæc verba, sub poena, non esse late sententia, quia ea procedunt, vbi cōminatio potest habere alium effectum, quàm late sententiæ. Hic autem propter præcedens iuramentum contrahentio statim operatur peritium. quod dicitur, quia non est alibi adeo bene declaratum. Quauis sint alij, vt & idem dicit, qui tenent contrarium, vt ibi videbis per eum.

265

¶ Parum absuit quin omiserim rem ad hunc locum pertinentem. Id scilicet est, quod cum regulariter opus est sententia ad aliquid reuocandum: tamen in casu aliàs irrevocabili si valeret mero iure, nullum est ipso iure. verbi gratia, si quid in fraudem creditorum alienatum fuerit, regulariter valet mero iure, sed retrahatur actione reuocatoria, vt per totum tit. de his quæ in fraud. credit. & l. si sciens, in ff. de contrah. empt. Tamen quia libertas semel data non reuocatur, vt in l. & si sine. §. sed quod Papinianus. ff. de minor. Ideo ea data in fraudem creditorum, ipso iure nulla est §. j. Instit. quib. ex caus. manu. non licet. vbi Ioan. Plar. Ang. Arret. & alij recentiores huus rationē esse dicunt, quoniam quod difficulter reuocatur, etiam difficulter conceditur, vt not. gloss. in l. si noxale, in prin. in verbo, ipse iure durat. ff. de noxa. actio. Et huc spectat quod tradit Bald. in l. j. col. 2. C. de necess. seru. hæred. instituend.

Quod difficul-
ter reuocatur
difficiliter et-
iam concedi-
tur.

- 166 ¶ Penē huius tractationis me cepit fastidium, quod ex eo pedem referre monet. Sed illud pius dixerim, nō modicum interesse, vtrū aliquid fiat ipso iure, an verō per sententiā. Sunt enim multi huius rei huius rei effectus, & discrimina. Ex quibus aliquot, & eos quidem memorabiliores & insigniores, prætermisissis cæteris, operæpretium visum est subscribere. Quorū etiā multi ad legem nostrā pertinent. Ex quibus plane intelliges nō recte scripsisse And. lser. in c. j. §. callidis, tit. de prohi. seu. al. per Fed. inuestigationem illam, de qua inibi tractatur, vtrū vasallus cadat ipso iure, an per sententiā esse inutilem: pro quo tamen est rex. in l. nihil. ff. de regu. iur. vbi ita scribitur, nihil interest, ipso iure quæ actionem non habeat, an per exceptionē infirmetur. (& in simili tex. in l. Fulcinius. §. si in diem, & seq. ff. quib. ex caus. in posse. eat. & facit rex. in l. si cum exceptione, in prin. ff. quod met. causa.) Quod vtiq; verum est in eo primo casu quantum ad effectum, vt dicit glo. in d. §. callidis. & Pet. lac. in tit. de causis ex quib. domi. debet amit. {prop. in fi. & Pet. Anch. conf. 62. duplici respectu, in fi. Et quantum ad d. l. cum exceptione, videbis etiam Bal. ibi, in priore lect.}
- 167 ¶ Sed & in aliis casibus plurimum interest, vt ex his quæ subiiciemus, liquido apparebit. Ex quo etiam ait Bal. in l. j. col. xj. vers. ad principium quæstionis reuertor. C. de confess. quod plenius ius est tutum esse ipso iure, quā op. restitutionis in integrū. {quod & ipsum asserit & probat Fran. Arct. in l. Pannonius, col. iij. vers. secunda ratio istorum. ff. de acq. hered. Sed & ipse Bal.} in l. metum. §. sed quod prætor. ad fi. ff. quod met. causa. tradit per glo. ibi, quod {interest alicui magis nō teneri ipso iure, quā habere exceptionem. Sed & Ang. ibi tradit quod} is qui obligatus reperitur ipso iure, licet se exceptione tueri possit, dicitur damnum pati. quod pro not. reasumit Phil. Dec. in l. non videtur, col. ij. vers. & ex supradictis. ff. de reg. iur. {Sed & hinc fit, vt ea lex nō sit superflua, quæ ipso iure tollit quod exceptione submoueri poterat, secundum glo. in l. si stipuler vt id fiat, in prin. in verbo, si sororem, & ibi Fran. Arct. ff. de verb. oblig. super quo etiam vide quæ scribit idem Arct. in l. qui bis, in prin. & in l. si dari, prop. per totum. ff. de verb. oblig.}

Vtrum aliquid fiat ipso iure, an verō per sententiā.

De eadem re.

- 168 ¶ Primum igitur discrimen hoc erit, quod cum quid sit ipso iure, statim ex eo tempore debent fructus restitui, non expectata petitione, aut litis contestatione, quæ fuit sententia gl. in §. j. in verbo, imminere, in fi. quam ibi sequuntur lac. Bel. Bart. & Ang. in auth. de incest. nupt. per rex. in l. eum qui. ff. de his qui. vt indig. sequuntur etiam Cy. & Bal. in auth. incestus. ad fi. C. eo. tit. de incest. nupt. & Ioan. And. in c. felices. §. nullus, & ibi etiam Petr. Anch. col. pen. vers. quæro post Ioan. And. & ibi quoque Domi. & Philip. Franc. vterque in prin. col. ij. de pœnis, lib. vj. & idem Petr. Anch. in c. ij. in ij. nor. de præscrip. lib. vj. {And. lser. in cap. j. §. si autem dixerit, col. iij. vers. perditur dominium, tit. quo tempor. miles. & in c. j. §. item si fidelis, tit. quib. mod. feud. amittat.} Petr. lacer. super cōdi. ex moribus, col. j. Petr. Ferra. in tit. for. libel. in caus. spo. pos. in verbo, ipso facto, ad fi. Ioan. Ray. in d. §. callidis, vers. pœna, in xvj. quæst. j. partis prin. & ibi etiam Card. Alex. in d. §. callidis, col. ij. titu. de prohi. feud. al. per Feder. Ang. Arct. in tracta. malef. in verbo, & eius bona publicamus, col. xij. {vers. & bene aduertas, vbi & eam glo. dicit sing. & ibi August. Ari. in additio. illius. j. Alex. in l. j. col. j. C. de his qui. vt indig. Alberic. Brunus conf. xlj. viso instrumento inuestituræ, col. vii. Matth. Alsic. in constit. Siciliæ, incip. pærenorum, col. 4. vers. sed quæro an ista publicatio.} & in constit. incipientes, si dubitatio. col. vj. vers. prima quod vbi agitur. j. Petr. Belluga, qui eam glo. dicit auct., in speculo principum, tit. de amortiz. §. nunc videamus, col. iij. Pau. à monte Pico in reper. l. post contractum, col. pen. ff. de donat. cum aliis concord. adductis per l'ely. in c. Rodolphus, char. pen. vers. l'imita tertio respectu fructuum, ext. de resc. & in c. de quarta, col. xj. vers. faciunt postremō prædicta, ext. de præscri. Petr. Rebus. in arbor. feudo. in fin.

Cum aliquid sit ipso iure, an statim fructus debeant restitui.

- 169 ¶ Ex quo videtur quod in casu huius l. debent restitui fructus rei donatæ statim à nato filio. De qua re nuncupatim tractauit Lancel. Gal. in reper. l. Centurio, char. pen. in xij. conclusionē. ff. de vulg. & pup. substit. vbi primum dicit videri fructus non deberi nisi à tempore quo res est petita, cum donans nec rem quidem ipsam teneat restituere, nisi fuerit petita, secundum ea quæ suprà læd diximus in hac eadem glo. vers. ro. incip. fuerunt tamen qui dixerunt, & seq. Postea verō subdit ipse Lancel. hoc esse dubium propter glo. in d. §. j. in auth. de incest. nupt. Tandem concludit, quod si donatarius ignoraret filius donanti fuisse susceptos, non tenetur, nisi tanquam bonæ fidei possessor. vbi verō sciret, casus adhuc, inquit, dubius est, quia iura & doct. qui dicunt fructus statim deberi, cum quid sit ipso iure, loquuntur quādo quis priuat ex facto ipsius proprio, vel vbi nūquam habuit dominium in re ipsa. Subiungit tamen postea dicendum esse, quod ex quo ipso iure est resolutus titulus donationis quam habebat donatarius, teneatur ad restitutionem fructuum.

Fructus rei donatæ an debeat restitui statim à nato filio.

- 170 ¶ Nā etiā aliis licet supplementū legitimæ nō fiat nisi petiti, vt voluerit gl. Bar. & alij in l. scimus, in prin. C. de inoff. testa. & suprà copiose diximus in hac gl. vers. i. incip. idē quoq; dicimus. Tamen fructus debet restitui à tēpore mortis patris, vt nō. cōsultat Card. Flor. conf. 8. præsupposito statuto quod filij, in fi. & voluerit etiā alij pleriq; quos Lācel. nō citat, videlicet gl. ordi. in l. in fideicommissaria, in gl. j. in fi. & ibi Fran. Ripa col. 7. nu. 46. j. ff. ad Treb. & Bal. qui & hoc dicit procedere, etiā si ipsi fructus sint bona fide cōsumpti, in l. nō est. C. fami. herci. & cōf. 22. quædā domina Nicolina, col. vlt. li. 2. Ang. conf. c. j. considerandū est quod substitutio, vers. sequitur videre de Margarita, vbi dicit procedere, cum legitima consistit in rebus corporalibus, & sic in specie certa, Nam si in quātitate, nō nisi à tēpore mortis. ipse Ang. conf. 349. cōsultatio, col. ij. Alex. cōf. l. ix, super primo dubio. col. ij. vers. super secūdo dubio, li. j. per l. Papinianus. §. vnde si quis. ff. de inoff. testa.

Legitime supplementum nō fit nisi petiti.

aliquid restitui, nisi & fructus restituantur. l. videamus generaliter. §. in Fauiana. ff. de vsur. & l. quod si minor. §. restitutio. ff. de minor. & l. & ex diuerso. §. j. & ibi gloss. in verbo, restitui. ff. de rei vendic. & l. in condemnatione. §. j. ff. de reg. iur. & l. plus est, & l. restituere. ff. verbor. signific.

- 276 ¶ Ex quo dicit Bald. in rub. C. de fruct. & lit. expen. quod si index in sententia dicat simpliciter condemnationem re re restituitur, intelligitur etiam condemnare ad restitutionem fructuum, propter illud verbum restituitur, quod habet plenum significatum. Idem commendat Iason, & dicit perpetuo ac diligenter not. in §. omnium. in fi. Insist. de actio. (sed & idem dicit multum not. ipse Iason in l. iusiurandum. §. procurator, col. vj. versu. no. tamen ex iij. parte. ff. de iureiur.) & idem voluit ipse Bald. cuius Iason non meminit, consi. cccc. iij. arbit. & arbitrator. col. ij. versu. modo queritur, lib. v. & quod id verbum habeat plenam (significationem,) tenet etiam Archid. referens Goffre. in c. si existens, in verbo, integerrimo. iij. q. ij. & in c. quia sepe, & ibi Ioan. And. col. ij. in verbo plenè, in nouella. & Dom. etiam col. ij. versu. quæro an si non fuisset, de elect. lib. vj. cum simil.

Verbum, restituitur, habet plenum significatum.

- 277 ¶ Deinde quia huiusmodi donatio censetur fuisse facta sub conditione, si donans non suscepit liberos, ut supra diximus post princ. nostræ l. & alibi sepe. Ideo deficiente conditione, susceptis scilicet liberis, perinde est ac si nunquam fuisset donatum. l. si quis fundum. ff. de contr. emptio. & l. necessarij, in princ. ff. de petic. & commo. rei vendit. & l. pecuniam, & ibi Paul. Castr. & Alexand. in vlt. not. ff. si cert. petat. & l. j. ff. de regu. Caro. cum concordant. adductis à Bald. consi. cccc. xvj. quidam Franciscus, col. j. lib. j. nec nisi existente conditione dominium transferri potuit. l. ei qui ita hereditatem. ff. de condit. instit. & l. qui heredi. §. vltim. & sermo per totum. ff. de condit. & demonstrat. & l. qui absenti. §. j. & ibi Bartol. & alij. ff. de acquir. posses. & cap. super eo, extr. de condi. appo. & ibi concordant. in glo. cum similib. Propterea dicit Signo. consi. cxxvj. in quaestione nullitatis, col. pen. versu. præterea euentus, quod defectus conditionis semper habet oculos retro, videlicet ad tempus dispositionis, per multa iura quæ allegat. Ideoq; deficiente conditione res restituenda est cum fructib. d. l. necessarij. §. quod si pendente. ff. de peti. & commo. rei vendit. & l. omnia. §. j. ff. de legat. ij. & not. Rom. sing. cccc. xl. fructus percepti, vbi hoc limitat in sing. casu & Soci. consi. clxx. in præfenti consultatione, col. v. versu. tertium, lib. ij. & bene facit tex. in l. vbi autem. ff. de in diem addic. ¶ Nam nec fructus percepti ex re legata pendente conditione, legatario debentur. l. filium, quæ est pen. ff. de opti. leg. & ibi concord. in glo. j.

Donatio conditionalis quæ do nullius sit momenti.

- 278 ¶ Postremò, quia cum titulus est reuocabilis, cuiusmodi est donatio causa mortis, legatum, venditio cum pacto additionis & in diem, & legis commissoria, & similes: reuocatur res cum fructibus. l. cum qui emit, in princ. & l. item quod dictum est, & l. imperator. ff. de in diem addi. & l. is qui. §. si fundus. ff. quod vi aut clam. & l. vlti. ff. de iure fisci. & l. j. §. j. & l. quod si nolit, in fi. iuncta l. cum autem §. cum reddi debet. ff. de edil. edict. & l. lege. ff. de lege commissio. & l. cum quis. & ibi Angel. & Alexan. ff. de condit. ob causam & l. videamus. §. item & indebitum & duobus. seq. ff. de vsur. & dicta l. j. & ibi Angel. Paul. Castr. & Alexan. C. de his quib. vt indig. & voluit glo. in l. si mortis causa donatus, & ibi expressius Bart. ff. de donat. caus. mort. Bald. in l. vltim. C. de vsur. & fruct. legat. & consi. ccc. xij. donatio causa mortis, in princ. lib. ij. Panor. in cap. illo vos, col. ij. extr. de pign. Angel. Aret. in §. j. col. vlti. versu. quæro quando reuocatur, Insist. qui est permixt. fac. test. & Franc. Cre. singul. xv. si legatum soluitur. Anto. Burg. in d. c. ad nostram, vbi supra, de empti. & vendit. Quibus adde quod scribit Rom. consi. ccc. liij. in re præfenti, col. vlti. in ij. dubio, quod cum titulus ad irritum recidit, res restituenda est cum fructibus, per text. quem dicit singul. in l. filio. §. contra tabulas. ff. de inoffic. testa. quem sequitur Fely. in c. cum causa, colum. pen. versu. respectu autem fructuum, extra de re iudic.

Titulus quando est reuocabilis, reuocatur cum res cum fructib.

- 279 ¶ Veruntamen quod fructus percepti ante liberorum donatoris natiuitatem in casu nostræ l. restitui non debeant, non obsecrè sentit Archid. non infimæ vir autoritatis, in cap. vlti. xvij. quæst. iij. & apertissime Franc. Rip. qui Archid. non memorat, hic in xl. quæst. motus duabus rationibus, quia hæc lex non simpliciter dicit totum reuerti, sed totum quicquid donator largitus fuerat. At non largitus est fructus, vt qui tempore donationis nondum essent in rerum natura. Et licet donatarius postea perceperit fructus ex re donata, non tamen vt donatos, sed vt proprios, ac ex re propria collectos. Nam quod fructus non dicantur donati, probat l. fancimus. C. de donat. vbi non computantur fructus in æstimatione rei donatæ. Cui adde in hac ratione text. optimum in l. si ædibus. §. ex rebus. ff. eod. titu. de donat. vbi ita scribitur, ex rebus donatis fructus recepti in ratione donatoris non computantur. quem text. ad hoc eleganter dicit Bald. in l. vlt. col. ij. versu. item dat. C. de vsu cap. pro donat. & alium tex. in l. cum de donatione. ff. eod. tit. de donat. vbi ita quoque scribit, cum de donatione queritur, neque fructus nomine, neque fructuum, neque pensionum, neque mercedis vlla donatio videtur esse facta. Et bene facit tex. in l. quod quis, in princ. ff. de legat. ij. Adde inquam huic rationi Ripæ, quod in non longè dissimili casu respondit Angelus, consi. ccc. xxi. pro consultationis, col. ij. versu. inter has autem.

Fructus percepti ante natiuitatem liberorum an debeant restitui.

- 280 ¶ Secunda autem ratio Ripæ est, quia lex nostra dicit, reuertatur in arbitrio. ergo loquitur de his rebus quæ aliquando fuerunt in arbitrio siue dominio donatoris. argu. l. verbum reddendi. ff. de verborum significatio. & not. per gloss. & alios in rubri. ff. solut. matrimonio. de quo postremo & nos multa diximus supra in verbo, libertis, versu. cxij. incipien. his autem Corne. Fructus autem, vt ad Ripam reuertantur, nunquam fuerunt in dominio donatoris. Nec obstat, inquit, quod

Hæc verba, reuertatur in arbitrio, quomodo intelligenda.

donatio censetur facta sub conditione resoluitiva, quia verum est, vt ex nunc, non extunc, vt probat id verbum reuertatur.

181
Donatio inter
vivos cum reuocatur alio
quo ex causa,
fructus tamen
non reuocantur.

¶ His Ripa rationibus adde quod voluit glo. no. in l. generaliter dicimus. §. planè si minus, in verbo, ex causa. ff. de fideicommiss. libert. quod cum reuocatur donatio inter vivos ex aliqua causa, fructus non reuocantur. quam glo. ad hoc not. Bald. in sua margar. in verbo, fructus, in princ. vbi ex ea dicit post Rayn. quod reuocata donatione per ingratitudinem, fructus non restituuntur. quod not. quia Fran. Ripa tenuit contrarium in repet. l. vlt. in lxxj. quæstio. hoc eodem titu. (vbi suprâ diximus, nume. 272.) Sed & illam gloss. ad id quod primùm diximus, expendit & Ioan. Berber. in Viatorio iuris, titu. de reuocat. donat. col. ij. versicul. autem in casibus & Iason, qui eam dicit singu. in d. l. cum quis, quam legit cum l. si hæres, in princ. ff. de condit. ob. caus. assentit; ex ea esse intelligendum quod ibi no. Ang. & Alex. per illum tex. titulum reuocabilem non præstare acquisitionem fructuum, vt scilicet procedat in titulo siue in donatione causa mortis, non etiam inter vivos, sed & illam glo. sequitur & dicit singu. Carel. Cot. in memor. incip. legatum factum à testatore. Et id quidem adeo procedit, vt etiam non reuocentur fructus bona fide percepti ex donatione facta inter virum & vxorem, tamen si errauerit in iure qui percepit. l. fructus, & ibi glo. ff. de vsur. & glo. in l. nec vllam, §. omnibus, in verbo, vxor. ff. de petit. hære. quam ad hoc dicit singu. & trahit ad omnes donationes quæ non valent, sed valere creduntur. Bald. in sua margar. in verbo, donatio, in fi. & alia glo. in l. de fructibus, ff. de donat. inter vir. & vxor. ita intelligens tex. ibi.

182
Contrarium
tenentes.

¶ Sed huic sententiae obstant text. in d. l. quod dictum est, & in d. l. imperator. ff. de in diem addic. & in dicta l. vltim. ff. de iure hñc. quæ loquuntur de venditione facta cum pacto additionis in diem, & in d. l. si quod nolit, in fin. & in l. cum autem §. cum redhiberetur. ff. de ædil. edic. quæ loquuntur in venditione, quæ redhibitoria actione reuocatur. & ita omnes hæ leges in contrariis inter vivos, & tamen fit restitutio fructuum, vt illis cauetur.

183
Venditio con
ditionalis non
est pura ven
ditio.

¶ Verum quantum ad priores leges pertinet, quæ loquuntur de venditione facta cum illo pacto additionis in diem, certè multum interest quibus verbis res agatur. Nam si ita actum est, vt perficiatur venditio, nisi melior conditio afferatur, nõ est pura venditio, sed conditionalis. Ideo nec vscupit emptor, nec ad eum fructus pertinent. sed si ita actum est, vt meliore oblata conditione, ab ea discedatur, erit pura venditio, quæ sub conditione resoluitur. quo casu emptor & vscupit, & fructus & accessiones lucratur. text. est ita distinguens in l. 2. 3. & 4. ff. de in diem addic. (& l. ij. §. Sabinus, & §. si in diem. ff. pro emptor. Hic) autem est pura donatio ac perfecta, sed quæ reuocatur siue resoluitur, si donans postea susceperit liberos. Neque enim facta esse censetur sub conditione suspensiva, ita scilicet, si donans non susceperit liberos, quo casu suspenderetur effectus donationis, donec conditio purificaretur, vt nostri loquuntur. sed conditio quæ hic intelligitur, est huiusmodi, vt scilicet reuocetur donatio, si donans postea susceperit liberos, vt expressim diximus suprâ in præfatione, vers. vj. incip. hinc dicunt plerique omnes, quæ quidem conditio non est suspensiva, id est, non suspendit actum, nec cum facit conditionalem, sed in euentum ipsius res soluit, vt optimè declarant dicta iura cum glo. in d. l. ij. & Card. Flor. cons. xxix. iudex, col. j. vers. quarto verba. & Imol. in cap. llo vos, in ij. nota. per illum textum, extrâ de pigno. cum sim. l. Ideo & optima ratione fructus percepti ante eam resolutionem, sunt donatarij. Sicut etiam in simili dicimus de venditione pura, sed ex pacto de retrouendendo resoluta siue reuocata. nam & emptor interim facit fructus suos, vt probat tex. in l. ij. & ibi Bald. & Pau. Cast. C. de pactis inter emptor. & venditor. & plenè diximus in nostro tractatu Retractuum, titu. ij. §. v. in glo. j. num. 1. & seq. Nam cum interim fuerit dominus, vt etiam in casu l. nostræ, cõsequens est & cum fructus sequi. l. fructus, & l. in fundo, & l. ex diuerso. ff. de rei vendic. & l. fructus. ff. de vsur. cum sim.

184

¶ Et aliàs etiam videmus fructus perceptos ex re fideicommissaria, aut aliàs subiecta restitutioni sub aliqua conditione, vel aliàs, esse interim illius qui grauatus est restituere, ante scilicet conditionis euentum, l. mulier. §. j. & l. in fideicommissaria. ff. ad Trebel. & l. domos, & ibi no. per omnes. ff. de lega. j. & l. quod his verbis in princ. ff. de legat. ij. & l. filiu, quæ est pen. & ibi Bart. ff. de opti. lega. & l. Herennius, la. j. ff. de vsur. & auth. idem est. C. de hæret. & in §. si quis de prædictis, le. ij. vers. si verò posthac, & ibi Angel. in auth. vt cum de appel. cogn. & not. Bald. Martin. Laud. & Alex. in cap. j. tit. de feud. dar. mini. valua. Ang. cons. cccxxxj. pro consultationis, in princ. Raph. Fulgos. cons. xxviij. humanissime, & Pau. Cast. cons. xcviij. clarum est in iure, col. ij. vers. quantum verò ad fructus interim perceptos, lib. ij. Socin. dicto cons. clxx. col. v. vers. aliquando & secundo, lib. ij. cum sim. Euentus enim conditionis non trahitur retro, quò ad dominium & commodum fructuum, secundò Bart. & alios in l. vlti. §. sed quia, cum sequent. C. commun. de legat. per l. j. §. (serui appellationis, quem pro j. citauit.) ff. de senatus consult. Syllan.

Euentus con
ditionis non
trahitur reu
tro.

185

Conditiones
extrinsecæ nõ
faciunt actus
conditionales.

¶ Præterea & si illa conditio vt suspensua intelligeretur, videlicet hoc modo, dono, si non habue ro liberos, non tamen faceret donationem censeri conditionalem, sed puram, cum non expressa fuerit, sed tacite tantum intelligitur. Nam huiusmodi conditiones extrinsecæ, quæ scilicet tacite insunt & subintelliguntur, non faciunt actus conditionales, nec eos suspendunt, per textum qui ita nuncupatim exponit conditiones extrinsecas, in l. conditiones extrinsecæ. ff. de condit. & demonst. & in l. aliquando, cod. tit. & in l. cum illud. §. j. in fin. ff. quemadmod. dies leg. ced. & vbiq. concord. in glo. & præterea in c. significasti, & ibi glo. & doct. extrâ de electio. & cap. ij. vbi Panor. & Card.

& Card. Alex. not. vterque in j. not. extra de spotal. & voluerunt etiam glo. & doct. in cap. ad ad-
dientiam, le j. ext. de rescript. & in cap. ij. de elect. lib. vj. Bal. consi. lxx. pramittendum est, in fi. lib.
iij. cum similib. Idq; etiam si exprimantur. l. muto. §. j. ff. de tutel. Atque etiam si ea tacita conditio
subrogetur à lege in locum expressæ ab homine. l. quæ sub conditione. §. vlti. & ibi glo. & Bart. ff.
de condit. insti. quem ad hoc admodum commendat Franc. Aretin. l. iij. ff. de legat. j.

- 126 ¶ Quod autem dictum est in posterioribus legibus de venditione quæ per redhibitoriam reuo-
catur, nõ videtur huc pertinere, cum res ibi redhibeatur ex causa de praterito, quæ scilicet inerat
iam à tempore venditionis. neque enim competit redhibitoria ex morbo aut vicio quod omni-
no post venditionem cõtingit, nulla scilicet præcedente causa, vt patet per totum titu. ff. de ædil.
edict. & C. de ædil. actio. etiam per totum, præsertim in l. si apud. Hic verò fit reuocatio ex causa
quæ non suberat tempore donationis, sed quæ eam secuta est. Ideo non mirum, si nec fructus
ante causam ipsam percepti restituantur.

Redhibitoria
non competit
ex vicio quod
post venditionem
cõtingit.

- 127 ¶ Nec huic obstat quod hic dicitur, totum reuerti, etiam si simpliciter id diceretur, nec fuissent ad-
iecta ea verba, quod donatum fuerit, vt illud quoque addam Ripæ. Nam huiusmodi verborum
similiumq; enuntiatio fructus antè perceptos non comprehendit, per tex. apertum in l. quodum
verbis. ff. de leg. iij. vbi ita scribitur, quod his verbis relictum est, quicquid ex hæreditate bonisve
meis ad te peruenierit, cum moriens, restitutas: fructus quos is viuus percepit, non venire. Et tex. in
l. hæres mei, in princ. ff. ad Trebel. vbi & ita quoque scribitur, hæres mei quicquid ad eos ex
hæreditate bonisve meis peruenierit, id omne post mortem meâ restituatur, nihil de fructibus pen-
dente conditione perceptis petium videri potest. quos text. expendit Rom. sing. xxxvj. quod li-
cet legatarius. & ex posteriori Bart. in l. meoio. §. j. in fi. ff. de legat. ij. tradit per hanc dictione quic-
quid, non contineri fructus, vt etiam hinc intelligas eam dictionem hic nihil ad id obesse. Et fa-
cit etiam text. si penitus introspeciat, in l. in fideicommissi. §. cum Pollidius. ff. de vsur. vbi cum
testator quispiam rogasset hæredem, alteri, cum certam ætatem compleisset, quicquid ex bonis ad
eum peruenisset, restituere, respondit iuriconsultus, fructus restituendos propter alia quædam ver-
ba fideicommissio adiecta, tanquã ex illis verbis quæ diximus, non essent restituendi. Quanquam
in illis iuribus contrarium potuisset videri propter verbum restituere, per iura suprã allegata in
vers. cxxiij. incip. ceterum & hic de quo vide doct. in d. l. plus est. ff. de verbor. signific. & Alcia.
in l. hæc verba in stipulatione, in princ. ff. de verbor. signific.

- 128 ¶ Sed hic quæro, cum hic donatarius possit deducere aut repetere melioramenta quæ vocamus,
Græci *ἐμπυθεύσεις* vocant, veluti laboramenta, de quibus non semel fit mentio in nouellis Iu-
stiniani Græcis cõstitutionibus, in titulo *περὶ ἐκποιήσεως καὶ ἐμψυθεύσεως ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
μάτων*, id est de alienatione & emphyteusi rerum ecclesiasticarum, quo in loco Haloander ver-
te emponemata, meliorationes, non veritus hoc verbo vt post Vlpianum iuriconsultum in l.
æquisimum. §. inde quæsitum. ff. de vsufruct. & Iustinianum in l. ij. C. de iure emphyt. quæ etiam
lex emponemata mentionem facit. sed nonnulli eum locum emendare volentes, aliud ver-
bum substituerunt, scire vt reor, autoritate Antonij Bartholini in suis legum annotationibus. ca.
xlvj. quos palam erroris arguunt Græcæ illæ Iustiniani cõstitutiones, vt hinc intelligas, non
adeo temere mutanda esse antiqua volumina, etiam si quid occurrat quod fortè non intelligas,
sed tantum admonendos lectores, si quid tibi magis ardeat. Sed vt ex hoc tandem diuerticulo
redeamus, cum donatarius possit deducere vel repetere huiusmodi meliorationes, & alias impen-
sas necessarias à se factas ad perpetuam rei vilitatem, per dictam l. domos, cum iij. legibus seq. ff.
de leg. j. An hic saltem hæc ipsa compensabitur cum fructibus, vt scilicet ea tantum deducat vel re-
petat, quæ fructus ipsos excederent? Id quod videtur, per text. in l. sumptus. ff. de rei vendic. &
gloss. in l. in fundo. in verbo, deducto, quæ est vlti. post medium, eod. tit. & Bald. consi. cccix. quæ-
ritur verum aduicta, in fin. lib. ij. & consil. cccxviij. ad primum dico, in vij. dubio, lib. iij. cum simil.
quibus satis probatur, eos qui ad fructuum restitutionem non tenentur cum sumptibus, tamen
eos compensare debere.

ἐμπυθεύσεις
quenam di-
cantur.

Ad fructuum
restitutionem
qui non tenen-
tur cum sum-
ptibus, eos tan-
ten compensa-
re debent.

- 129 ¶ Tu tamen in hoc casu tene contrarium, vt in cæteris omnibus, in quibus is qui fructus percep-
pit, erat interim dominus, nam is non tenetur compensare huiusmodi melioramenta, & impen-
sas cum fructibus. Et etiam si res erat subiecta restitutioni, vt voluit gloss. not. in d. l. emptor, in
princ. in verbo, superfluum, ad fin. ff. de rei vendic. quam sequuntur Bart. qui eam dicit notandam,
Bald. & Angel. qui eam dicunt singu. & alij recentiores ibi. & idem Bald. Imol. Raphæ. Com.
Paul. Castr. qui & eam negat esse alibi. Alexan. & Iason qui eam quoque dicunt singu. in d. l. do-
mos, Bald. Angel. Imol. Alexand. qui & ipsi dicunt singu. in l. in insulam. §. fructus. ff. solut. mari.
Bald. qui illam item dicit singul. in cap. grauis, colum. j. versu. si autem ædificassent, extra de res-
titu. spol. & consil. cccij. ad euidentiam præmittendum est quod creditor, post medium, lib. j. &
in sua margarita, in verbo, fructus, colum. j. versu. fructus percepti ex re. & in cap. j. circa medium,
{ & ibi etiam Cardin. Alex. } titu. de feudo dar. ministr. valua. vbi Bald. dicit elegantem { Salyc. in
l. dote. C. de rei vendic. } Alexand. consi. cxxij. discussis hæzitationibus, ad fin. lib. j. vbi etiam illam
dicit singul. { & consil. cliij. consideratis his post medium, lib. vj. & consil. clxj. vñs narratis, col. ij.
versu. nec etiam potest dici, lib. vij. quibus item locis dicit illam singu. } Franc. Crem. singul. cv.
si feci impensas, vbi & illam quoque dicit singul. { Fely. in cap. cum causam, colum. vlti. extra de

Contrarium
tenentes.

re iudic. Iafon qui eam quoque dicit fingi. in l.ij. colum. viij. in vij. not. verficul. item adde prædictis. Stephan. Bertran. confil. cclxxxij. Christi, &c. vifo cafu mihi exhibitio, colum. ij. verficul. ad tertium, lib. j. & confil. cccxxij. cuius est fimile initium, in fin. eod. lib. j. & confil. cccxxxix. eodemq; vlti. Christi, &c. vifo confultationis themate, colum. iij. verficul. venio ad quartum, eod. lib. j. & confil. cccclxj. dudum fuit, num. 2. lib. iij. Matth. Affliet. Deci. Neapol. lxxvij. magnum est dubium, col. ij. verficul. item ex quo, (vbi dicit not. & Ioan. Lup. in repetit. rubr. de donat. inter vir. & vxor. §. lxxij. col. vij. verficul. ex istis etiam folet.)

290

Sumptus qui ad fructuū collectionem spectant, semper compensantur cum fructibus.

¶ Nec abs re diximus supra sumptus ad perpetuam rei vtilitatem pertinentes. Nam alij qui ad fructuum collectionem spectant, semper compensantur cum fructibus, vt declarat Bald. i. confil. clxxvij. Titius lib. j. & rufus i. dicto confil. cccvij. & id quidem nemo negat. i. & probatur in l. fructus, & l. diuortio. §. impendia, qui vltimus est. ff. solu. mari. & ibi concord. in glo. & latissimè diximus in nostro tractatu Retractuum, titu. j. §. xv. glo. j. num. 1. & multis sequent. Igitur vt hoc caput finiam, donatarius lucratur integros fructus, & tamen ex re donata deducit aut repetit integros illos sumptus, qui perpetuam rei vtilitatem respiciunt, nec in eos imputare fructus tenetur, sed in eos tantum, qui ad eorum collectionem pertinent.

291

Cum quid sit ipso iure id te neatur in foro conscientie.

¶ Secundum discrimen, quia cum quid sit ipso iure, statim ad id tenetur in foro quod conscientie appellatur, etiam si poena sit, quæ quidem aliis ex sententia glos. in c. fraternitatis. xij. q. ij. cum similib. non debetur in eo foro. Ita voluit Panor. in ca. j. colum. iij. & ibi Fely. qui hoc admodum confirmat, col. xij. verficul. incipit tamen illa glo. extra de constit. & idem Panor. in c. extirpandæ. §. quia verò, in repetit. col. vij. verficul. ex his dico, & iterum colum. sequent. verficul. & ex prædictis, extrà de præben. & in c. dilecti, col. iij. verficul. in glo. fin. ext. de arbit. Barb. in repet. cap. Raynaldus, col. xlv. & iterum col. clxj. ext. de testa. vbi ex hoc conatur probare, hæredem qui non conficit inventarium, teneri in foro conscientie vltra vires hæreditarias. Card. Alex. in d. c. fraternitatis, col. penult. verficul. nota ex glo. Fely. in c. Rodolphus, char. pen. verficul. limita tertio, ext. de rescrip. & in cap. cum nobis, col. vlti. eo. tit. Thomas Parp. in repet. l. si quis maior, in ix. q. ext. glo. C. de transact. i. Carol. Ruin. confil. iij. proponitur in themate, col. iij. num. 11. lib. v. Corfet. in suis singu. in verbo, poena, incip. vbiunque poena, & iterum in eodem verbo, poena, in foro conscientie, iij. fin. Matth. Affliet. in confil. Sicilie, incip. violentias, col. iij. in ij. q. vbi reprehendit And. Her. qui ibi tenet contrarium, quoniā vt ipse And. dicit, Theologi non considerant istas subtilitates. Verum ex Theologorum ipsorum sententia, si quis semel fuerit condemnatus ad penam, ea debetur in foro conscientie, vt per duum Thomam ij. q. lxxij. arg. iij. & voluit etiam Bal. in l. id quod pauperibus, in ix. q. verficul. sed pone testator. C. de episc. & cleri. & Pet. Anch. in c. possessor male fidei, col. xxv. verficul. tertio quatuor, de reg. iur. lib. vj. & Fely. in d. c. col. xiiij. verficul. limitatur secundo, ext. de constit.

292

De eadem re.

¶ Et hæc communiter tenentur, licet Philip. Deci. dubitet in d. c. j. col. vij. verficul. prædicta conclusio, extra de constit. arque etiam i. Fely. in hac re sibi male constans in capit. audiuimus, col. ij. verficul. sed aduerte, de simoni. tribus rationibus, quas ibi videre poteris & i. Stepha. Costa in tractat. de ludo, colum. xij. verficul. & limitando prædicta & aperte negat Hiero. Cagno. in repetit. l. si quis maior, chart. pen. num. 160. C. de transactiomb. Et pro hac parte facit quod scribit Bald. post Nicol. Mathefi. in l. j. C. de vestig. & commiss. quòd cum res cecidit in commissum, si is cuius erat moriatur, etiam ante quinque annos, non tenetur in foro conscientie, per notam in dicto cap. fraternitatis. Et tamen constat in eo casu rem esse commissam ipso iure, vt patet in eo tex. a contrario sensu, in verbo, vendicari non potest, & not. etiam in l. commissi. ff. de publica. & vestig. i. Sed priori opinione suffragatur, quòd si quis ipso iure priuatus sit beneficio, non potest illud amplius licitè tenere. Secus si priuandus sit per sententiam, vt patet ex not. per Iuno. in c. cum nostris, de præben. Panor. in cap. rem cum quis, col. iij. verficul. hoc vltimum dictum, de restit. spol. & Fely. in cap. inquisitionis, in prin. col. ij. de accusa.)

293

Donatarius in foro conscientie, an teneatur ad res reuocatum.

¶ Sed sequendo communiori sententiam, videtur in casu nostræ legis, donatarius in eo foro conscientie teneri ad rei restitutionem, de quo videtur text. expressus in c. quicunque. xvij. q. iij. vbi & hoc voluit Archid. & glo. in c. vlt. & ibi Io. And. col. ij. & Collect. col. penult. sed nunquid ille. i. Ioan. Cald. in repe. col. j. verficul. quinto propter nouam. i. lmo. col. ij. & iterum col. iij. verficul. quinto fallit & Panor. col. ij. super glo. j. extr. de donat. i. & glo. in c. ex transmissa, in glo. vlt. de reuocatum. dum allegat, d. c. quicunque. i. Hostien. in summa eod. titu. §. qualiter reuocetur, verficul. item propter priuentioniam. Oldr. confil. cclxxvij. licet quantum ad claustrales, col. ij. verficul. ad tertiam quæstionem. Rapha. Fulgos. in l. j. C. de inoffic. dona. Corn. confil. xv. ex quo dictus, colum. ij. lib. j. & confil. xj. in præfenti consultatione, col. iij. verficul. tertio dicta donatio, lib. iij. & confil. xxx. in hac consultatione, col. ij. ante fin. lib. iij.

294

Donatio facta ecclesie non reuocatur per natiuitatem liberorū.

¶ Quod etiam procedit in eo casu, quo donatio non reuocatur nisi ad legitimum bonorum subsidium, vt scilicet nihilominus teneatur donatarius totum restituere in foro conscientie. Nam text. in dicto cap. quicunque, loquitur in eo casu, videlicet in donatione facta ecclesie, quæ quidem non reuocatur per natiuitatem liberorum, nisi vsque ad legitimam, vt diximus latè supra in verbo, liberris, verficul. lxxxij. incipien. verum sunt & multi. & intelligit glos. ibi, & omnes. & nouissimè Fort. Garcia. in tractatu de vltimo fine iuris, chart. xvj. colum. iij. verficul. his itaque præsuppositis, & sequent.

¶ Tercium;

291 ¶ Tercium, quod non longè à superiori distat, licet aliàs ecclesia non iudicet de occultis, capit. si cut tuis, in fin. extr. de simo. & ibi conor. Tamen pœna ipso iure imposita afficit delinquentem quantumlibet occultum, vt voluit glo. in clem. j. §. verum quia, in verbo, eo ipso, & ibi Card. tum in xij. not. tum in vij. quæst. de hæret. quam sequitur & dicit. not. Panor. in c. vlti. in ij. not. & ibi etiam Ioan. Anan. & Fely. extr. cod. titu. & idem Panor. in c. ad falsarium, colum. ij. & ibi quoque Ioan. Ana. col. v. extr. de crim. falsi. & voluit ipse Panor. in repe. d. §. quia verò, quibus locis supra in ij. discrimine allegauimus. Tu tamen hic omnino vide Domi. in cap. perpetuæ, col. ij. versic. super dubio gloss. de elect. lib. vj.

Pœna ipso iure imposita afficit delinquentem quantumlibet occultum.

296 ¶ Quartum, quod ipso iure fit, transit aduersus hæredes, etiam si aliàs non transeat, verbi gratia, pœna non transit in hæredes delinquentis. l. j. ff. de priua. delict. & l. j. C. ne ex delict. defunct. Tamen ipso iure statuitur, transit. Ita enim voluit eas leges limitas glo. in l. si quis iniquum. §. quod autem ait, & ibi Bart. Bald. Ang. Paul. Castr. Alex. (Socin. qui id dicit sing.) & fere omnes per illum tex. ff. quod quisque iuris. & Bart. in d. l. j. colum. j. ff. de priua. delict. & in l. ex iudiciorum, circa medium. ff. de accusa. & in l. j. §. fed hæc constitutio, circa medium. ff. de calum. Bald. Ang. & alij in d. l. j. C. ne ex delict. defunct. Bald. in l. quæ sub conditione. §. vltim. in fin. ff. de condit. instut. vbi dicit illam glo. singul. (& si l. qui à latronibus. §. j. circa medium. ff. de testa.) & in rub. C. de priua. delict. colum. pen. vbi & dicit illam glo. singul. & in l. vlt. col. ij. versic. item op. videtur. & ibi etiam Ioan. Plat. col. quoque ij. C. de iure fisci. lib. x. & idem Bald. in l. imperiale. §. in super, col. vlti. & ibi etiam Jacob. Aluar. & Card. Alex. col. ij. titu. de prohi. feud. ali. per Feder. Salyc. in l. j. C. si reus vel accusa. mort. fuer. Petr. Anch. in c. j. in j. not. de rescript. lib. vj. & in c. cum secundum, post princ. de hæret. eod. lib. vj. t. & consil. cclvj. pro clarior, per l. commissi. ff. de public. & dicto c. cum secundum. iuncta l. j. & ibi Bart. ff. de priua. delict. Paul. Cast. in auth. hoc amplius, col. ij. versic. in tex. ibi excluditur. C. de fideicom. Panor. in c. dilecti, col. iij. extr. de arbit. & in c. vlt. col. iij. versic. item si donatio, & rursum col. seq. versic. sed quo ad argu. glo. extr. de dona. & consil. iij. nitar in præsentia causa in ix. dubio, lib. ij. (Raph. Fulgo. consil. xxiiij. humanissima, in fin.) Ioan. Anan. in c. vergentis, col. ij. extr. de hæret. & in c. in literis, col. j. ad fin. extr. de rapro. Phil. Fran. in c. felicitis. §. nullus, de pœnis lib. vj. Cepola consil. xxij. spectabiles domini, col. iij. versic. nec prædictis obstat, Alex. in l. qui tale, col. ij. ff. solut. matr. Ang. Aret. in §. interdum, col. j. ad fin. Instit. de hæred. quæ ab intest. defer. per tex. in l. Caius. ff. de senatufc. Sylla. & idem Aret. in §. non omnes, col. ij. versic. iij. oppo. & versic. secundo casu. Instit. de perpet. & tempo. actio. Fran. Aret. consil. xiiij. viso & diligenter considerato ad fin. Socin. consil. lxxvj. visa donazione, col. pen. versic. quoniam confirmatur, lib. iij. Anastasius Platus inter consil. Barb. consil. vlti. multos futuros esse, col. v. versic. ad quintum, lib. j. Cepola causarum civilium consil. fix. spectabiles domini, col. iij. t. & criminalium consil. xxij. spectabiles, col. ij. versic. nec prædictis obstat, Socin. consil. lxxvj. visa donazione, col. pen. lib. iij. Mathæ. Afflic. in decil. Neapo. deci. cclv. habens feudum, ad fin. Philip. Dec. in l. pupillum. §. j. in hæredes, in ij. fal. ff. de reg. iur. Iaco. à sandro Georg. in l. si quis maior, col. pen. & ibi etiam Thomas Parp. in repe. in v. q. versic. secundus casus, & Aquen. col. ij. & Hiero. Cagno. in repe. char. lxj. nu. 145. C. de translat. Et est optimus & expressissimus tex. in l. commissi. ff. de publ. & vectig. quem ad hoc expendit Romab. & Bart. in d. lex iudiciorum & Panor. locis supra allegatis. Et ex eo colligitur ratio huius sententia, cum ita scribitur ad verbum: Nam quod commissum est, statim desinit eius esse, qui crimen commisit.

Quod ipso iure fit, transit aduersus hæredes.

297 ¶ Quamquam Iason solus omnium, vt videri vult, tenuit contrarium in d. §. quod autem, vbi videbis quibus rationibus moueatur. Sed ante cum in ea sententia fuerat Bald. secum pugnans, cuius non meminit, in l. vlt. col. j. versic. glo. arguit. C. eo. tit. de reuoc. donat. & ibi eum sequitur Fran. Rip. in repe. q. vlti. col. etiam vlt. & Franc. Curt. junior in tract. feud. in pen. q. quarta partis principalis. Sed & in hac ratiõ, dum aliud agit, inclinare videtur Petr. Ancha. sibi quoque contrarius in cap. ij. col. vlti. de confes. lib. vj.

Contrarium tenentes.

298 ¶ Priorem autem sententiam confirmat eorum op. qui negant id quod dicitur, crimen extinguí morte delinquentis, procedere, cum bonorum pœna ipso iure imponitur. Nam tunc quantum ad ipsa bona non extinguitur. Ita voluit Cy. post Iac. Ray. & Petr. in l. ij. col. ij. in j. q. C. qui testa. fac. post. per tex. optimu in l. Caius. ff. de senatufc. Sylla. & Bal. in l. qui à latronibus. §. si quis, circa medium, & ibi etiam Ang. in fi. & Imo. ff. de testa. & Bal. in rub. C. si pend. appel. mors interue. vbi dicit, quod quando confiscatio fit ipso iure, mors non extinguit pronuntiatum, nec impedit pronuntiatu, per d. l. Caius. Platus d. consil. vlt. vbi supra. t. & Ias. consil. xlvj. pro fisco regio, in prin. lib. iij.

Confiscatio cum fit ipso iure, mors non extinguit pronuntiatum.

299 ¶ Ex quibus potes intelligere, quod licet donatarius mortuus fuerit, antequam donans declarauerit velle se donationem reuocare ob naturam filij, poterit tamen ab hæredibus ipsius reuocare: præsertim cum hæc reuocatio non fit ob delictu donatarij. ideo nihil est quod prohibeat competere aduersus hæredem, quado regulariter actio transeat & aduersus hæredem, etiam si agatur de reuocatione contractus, per l. ij. ibi, hæres emitteret. C. de pactis inter empr. & vendit. comp. atque etiam de rescussione ex auxilio extraordinario, per text. in l. qui solidum, §. j. & ibi Bald. ff. de legatis ij. Quid & si ex delicto esset, tamen cum res apud hæredes reperiatur, aduersus eos competit actio. l. j. C. ne ex delict. defun. Quod tamen intelligitur secundu ea quæ latè diximus supra in verbo, suscepit liberos, num. 211. secundo intelliges, cum multis seq. vsque ad nu. 225. An autem possit reuocari à tertio possessore, videbis infra num. 325. sed quæstionis est.

Nihil est quod prohibeat competere aduersus hæredem, quando actio transeat & aduersus hæredem.

300
Pœna quæ transit ad hæreses
 ¶ Quintum, quemadmodum transit aduersus hæreses pœsiuè (ita enim magnâ ex parte loquuntur quos suprà citauimus) ita quoq; & ad hæreses actiue, vt etiam expresse voluit Bal. in d. c. imperialem. §. in super, col. vlt. verlicu. ex his etiam apparet, tit. de prohi. feud. al. per Feder. Panor. in d. cap. vlti. vbi suprà in priori loco. & ibi etiam Cardin. Flpr. de donat. & idem Panor. dicto. confi. iij. lib. ij. Paul. Castr. in l. omnimodo, col. ij. verfic. item glo. quæ incipit. C. de inoffic. testa. Card. Alex. in c. j. §. porro, col. ij. titu. quæ sit pri. caus. benef. amitt. & Hippol. Marfil. in l. j. num. 64. C. de rapt. virgin.

301
Confirmatio præceditum.
 ¶ Quod & confirmat quòd licet protestatio extinguatur morte protestantis, nec ad eius hæreses transeat, non solum §. morte, & ibi Bart. & alij. ff. de ope. no. nunt. de quo. & per Bartol. Angel. & alios in l. si intra. C. de non num. pec. & per Cardin. Alexand. in c. sollicitudinem, col. xxij. verfic. x. quarto, extr. de appellat. fallit tamen in protestatione, quæ secum trahit executionem, ex sententia Bald. in c. Cumana, col. pen. extr. de elect. Quem sequitur Anto. Rub. in repe. d. §. morte, chart. xvij. col. ij. verficu. subsequenter quatit, vt dicit de hoc videri casum in l. Nellenius. ff. de negot. gestis.

302
Qui contrarium teneant.
 ¶ Quamuis Imol. in d. c. vlt. col. vij. verfic. secundò potest obici, de donat. teneat contrarium eius quod diximus, pœnam ad hæreses transire, cum ipso iure imponitur. Nam licet, inquit, va fallus priuatur feudo ipso iure ob feloniam, intelligitur tamen, si dominus voluerit, per not. in l. j. C. de iure emphy. & in l. j. §. vlt. cum l. seq. ff. si ager vctig. & suprà alibi latè diximus. Ideo si dominus non declarauerit voluntatem suam, videtur quòd hæres ipsius non possit auferre. & hoc videtur sequi Ias. in d. l. omnimodo, in fi. C. de inoffic. testa. & Curt. iunior vbi suprà. Quibus adde quòd hæres non potest declarare voluntatem defuncti, vt voluit glo. in l. idem Pomponius. §. vlti. & ibi Bart. Bal. in vtraque lect. & Ang. ff. de rei vend. & gl. in l. inter stipulantem. §. j. in verb. astori, & ibi etiam Bart. Ang. & Alex. qui adfert concord. & etiam Ias. col. iij. ff. de verb. oblig. Iano. in c. cum dilectus, extr. de suc. ab inte. Spec. tit. de acti. & peti. §. sequitur, verficu. quòd si nolit. & tit. de libel. concep. §. vlt. verfi. sed quando. Bart. Bald. & Ang. in l. si quis intentione. ff. de iudic. & in l. si quis à filio. §. si plures. ff. de leg. j. Bart. in l. edita. col. ij. verfi. & intelligo. j. C. de eden. & in l. naturaliter. §. j. col. vj. verfic. quid si ex coniecturis. ff. de acqui. possel. Bald. in c. j. col. pen. verfic. & nota quòd hæres, extr. de confi. l. Ang. conf. c. cxiij. punctus est Ser Stephanus & Petr. Anch. in c. ij. in v. not. de rescrip. lib. vj. vbi not. dicit illam priorem glo. & Ias. in l. cum stipulatus sim mihi à Proculo, col. ij. verfi. quarto not. ff. de verb. oblig. & confi. cxlvij. nobilis & generosus, col. pen. verfi. secundò principalis, lib. ij. Et facit tex. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. ff. de verb. oblig. vbi & hoc not. Ias. in ij. not. Quod qualiter intelligatur, vide omnino Ias. in l. post dotem, col. ix. verfic. secundò vltra scribentes. ff. solu. matt. Quæ res admodum facit ad casum nostræ legis in iis quæ diximus suprà in verbo, fuscipere liberos, verfi. c. xj. incip. secundò intelliges procedere, & seq.

303
Constitutio, cum sit alienum rei priuatio ipso iure, non extenditur.
 ¶ Sextum, constitutio quæ alias extendi posset, tamen non extenditur cum fit alicuius rei priuatio ipso iure. Quod vt perspicue intelligas, constitutio pœnalis sæpe extenditur ex eadem ratione, vt per glo. in cle. j. in verbo, præfidenti, de rescrip. & latè per Imol. & alios in l. si vider. §. de viro. ff. solu. matt. & Domi. & Phil. Franc. in cap. j. de tempo. ordin. lib. vj. & Ioan. Bapt. Sever. in repet. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. cum simil. & probatur ex duobus cap. simul iunctis, scilicet c. cupientes. §. hac generali, de elec. lib. vj. & cap. si postquam. §. cum autem. & §. si verò, & ibi not. eo. tit. secundum Bal. confi. cccclxxxvj. statum prouider, col. vlt. lib. ij. & est text. in c. j. §. porro, ad fin. tit. quæ sunt pri. caus. bene. amitt. quem meliorem totius iuris dicit Bal. ibi in vlt. not. Tamen cum pœna ipso iure imponitur, nunquam fit extensio ex eadem ratione, vt pulchrè voluit Ioan. And. in c. odia, col. ij. verfi. in contrarium, & iterum col. iij. in responsione primi contrarij. (& ibi post eum Alber.) de reg. iur. lib. vj. per §. pœna, de poenit. dist. j. & l. pen. ff. de poenis. & alia quædam iura, & Bald. in l. de quibus, col. xij. verfi. restat videre de prorogatione. ff. de legib. & Pano. in c. vlt. extr. de iure patro. & in cap. non magnopere, col. ij. verfic. & per hoc, & istum text. ext. ne cle. vel mona. & Philip. Deci. citat. in c. translatio, in j. lect. col. vlt. verfic. septimò in pœnis, extrâ de constitu.

304
Constitutio pœnalis in equiparatis licet extendatur iure antiquo, non extenditur ratione sentent.
 ¶ Similiter licet in exæquatis siue æquiparatis à iure antiquo extendatur constitutio pœnalis, vt aperte probat glo. in c. postquâ, in verbo, prouisione, de elect. lib. vj. & confirmat glo. in c. de multa, in verbo, in eadem ecclesia, quam Panor. ibi commendat, extr. de præben. cum similitud tamen non procedit in constitutione latæ sententiæ, ex sententia glo. in c. licet canon, in verbo, parochialis, de elec. lib. vj. quam ad hoc expendit & dicit singu. Fran. Arct. in l. ij. ad fin. ff. de legatis i. vbi etiam dicit ad hoc facere text. in c. j. & quod ibi not. ext. ne cler. vel monach. eo. lib. vj. Quod multum notandum ad ea quæ latè diximus suprà in verbo, libertis, in j. q. cum differuimus an ista lex debeat & possit extendi ex eadem aut simili ratione.

305
Confirmatio præceditum.
 ¶ Et hæc quidem confirmat Imol. sententia in c. vlt. col. x. extrâ de constitu. quæ est huiusmodi, quòd licet constitutio iuris antiqui declaratoria addens nouam pœnam non extendatur respectu pœnæ ad præterita, per tex. in c. quoniam, & ibi Anto. Panor. & Ioan. Ana. extr. de simo. & in cap. primo, & ibi etiam ipsi Panor. & Ana. post antiqu. extr. ne præla. vic. suas. & vt voluit Petr. Liaz. in proœmio. Cle. & Ant. in d. c. vlt. de constit. per glo. in clem. j. in verbo, de extero, de vlt. Hoc tamen procedit, inquit Imo. in d. c. vltim. quando pœna imponitur ipso iure. Secus fortè, ait, si esset impon

imponenda per iudicem, per id quod not. Io. Lig. in c. j. extra de constitutionib. Et hæc etiam sunt sententia Goffre. in d. c. j. ne prelat. vices suas. Sed ea non placuit Panor. & Anan. ibi & ipsi Anan. in d. c. quoniam, quos vide.

904 ¶ Septimum cum poenā imponitur ipso iure, sed ante aliquid nominatim debet fieri, tunc necesse est fieri expressis nominibus propriis, aut aliis ita manifestis aut indubitat, vt vicem proportionū nominum obtineant. Quod si ipso iure poena non imponitur, satis est fieri per quasdam circumstantias, vt appellant, siue demonstrationes non adeo strictas. Ita voluit Panor. in c. in Lateranensi, ante fi. ext. de præben. per glo. in cle. j. in verbo, nominatim, de vit. & honest. cleri. & in c. cōstitutionem, in eodem verbo, de sententia excommunic. libro vj. & quod voluit Innoc. in d. ca. in Lateranensi. Sed tu tamen interim vide Franc. Arret. in l. j. col. ij. versic. ad secundam questionem. ff. de liber. & posthumis.

*Pœna cum im
ponitur ipso
iure, debet fie
ri expressis
nominibus
propriis.*

907 ¶ Octauum, vbi quid sit ipso iure, non est locus poenitentiae, vt voluit glo. in cle. ne in agro. §. quia verò, in verbo, ipso facto, de stat. monac. quam in eam rem expendit & dicit sing. Bal. in auth. habitata, col. vlt. C. ne. fili. pro patr. & eam quoque sequitur Panor. in c. non magno, col. ij. versic. tertio quarto, ext. ne cleri. vel monac. & Rom. consil. ccccxxvij. in proposito casu, col. j. versic. nec est dicendum. Alex. in l. i. infulam, col. xij. in xj. fallentia. ff. de verb. oblig. & in addit. Bart. in l. j. ff. de his qui not. infamia. & in l. qui ea mente, in ff. de furt. & consil. xiiij. vlt. & considerato, col. ij. versic. sed sic est, lib. ij. & Philip. Franc. in c. ij. col. ij. super glo. in verbo, mandauent, in princ. de homici. lib. vj. Barb. in c. si quorundam, col. ij. versic. vtrum autem, ext. de solut. vbi hoc dicit mirabile ad intellectum illius decretalis. (Franc. Arret. in l. ij. col. ij. C. de in ius vocand. Phil. Deci. consil. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. j.) & Hippo. Marfil. sing. cccxxvj. poenitentia in delictis, in fin. Et idem quoque voluit ea glo. non allegata, Bal. in l. j. §. belitias, post prin. ff. de postul. & in l. non solum. §. vlt. ff. de aliena. mutan. iudic. cau. fac. & consil. xxxiij. statuto seu capitulo, col. ij. versic. præterea istud delictum, lib. v. vbi ad hoc multa iura allegat, quæ tu ipse videre poteris. & Salyc. in l. vltim. C. de emphyt.)

*Pœnitentia
non est locus,
vbi quid sit
ipso iure.*

908 ¶ Nonum, quod cum præcedenti admodum conuenit, quòd cum electio alicuius rei ad aliquem spectat, non licet, variare, quando electio habet vim executionis ipso iure, quia scilicet secū trahit executionem, per tex. in l. i. si cui, & ibi Bart. ff. de legat. ij. & in l. apud Auidium, & ibi Bart. ff. de leg. j. & glo. in l. statuliberum. §. Stichum. ff. de legat. ij. & glo. in l. si quis stipulatus sit Stichum, & ibi Bart. col. j. versic. ex prædictis, & Franc. Arret. col. j. ff. de verb. oblig. Dynus in l. si seruum. §. sequitur. ff. eo. Bart. in leum qui ceterum. §. vlt. col. j. & ibi Aug. etiam post pruc. & iterum in fin. ff. eo. tit. & idem Bart. in l. serui electione. ff. de leg. j. & ibi etiam Fran. Arret. & Jaf. qui hoc confirmat ex eo quod diximus in præcedenti versic. Bal. in l. j. col. j. in ff. de leg. j. (Franc. Arret. in l. si quis ex pluribus, post medium. ff. de verb. oblig.) & Jaf. in l. non vbique, in princ. col. ij. in ij. no. ff. de eo quod certo loco.

*Electio quædo
habet vim
executionis,
trahit secum
executionem.*

909 ¶ Et in simili licet iudex possit reuocare sententiam interlocutoriam, l. quod iussit. ff. de re iudic. tamen id non procedit in sententia quæ secum trahit executionem, secundum gloss. not. in l. j. §. vlt. in verbo, vel adde, & ibi Rayn. qui dicit sing. & Bart. qui dicit multum not. & Bal. qui item dicit sing. ff. de prætor. stipul. Rayn. & Imol. in l. pen. eo. tit. Roma. qui & illam dicit sing. consil. 226. vltra prædicta allegat, in princ. Panor. in c. cum cessante, col. vlt. per gloss. ibi, & ibi quoque Philip. Peru. col. viij. ext. de appel. Paul. Cast. in d. l. quod iussit, & ibi Alex. in ix. fal. & Iason primū quidem col. j. versic. istam regulam, deinde & latius col. viij. versic. secundū, inquantum. idem Iason in l. cum procurator. §. si dominus, col. vlt. & iterum in l. i. opus col. j. ff. de ope. noui. nunt. vbi & illā glo. dicit solennem & Fely. in c. si clerici. §. de adulteris, col. ij. versic. fallit primū, ext. de iudic. (& Fran. Arret. in l. si quis ex pluribus. ff. de verb. oblig.)

*Iudex potest
reuocare in
terlocutoria,
quando senten
tia secum tra
hit executionem.*

910 ¶ Decimum, quod & à superioribus non longè abest, Cum quid ipso iure sit, non admittitur more purgatio. l. si is cui, & ibi Bart. ff. de legat. ij. & Lqui ob rem non defensam, & ibi item Barto. (Bald. Salyc.) & recentiores. ff. de condit. indeb. & voluit glo. in c. vlt. quam ita intelligit & sequitur Bal. ibi, col. ij. versic. Ber. tractat. hic, ext. de elect. & glo. in c. licet, in gloss. vlt. & ibi Anto. col. j. versic. not. quòd collatio, & iterum col. ij. versic. oppo. quòd hic mora, ext. de sup. neg. prælat. & glo. in c. vlt. in gl. quoque vlt. & ibi tē Ant. in ij. no. ext. eo. tit. & glo. in c. cupientes. §. quod si per xx. in verbo, expectati, & ibi etiam Ioan. Mo. Archid. Ioan. And. Pau. Petr. Anch. Imo. Domin. & Philip. Franc. de elect. lib. vj. & glo. in c. licet canon. §. is etiam, in verbo, priuatus, in prin. & ibi. (Ioan. Mo. col. ij. in eodem verbo.) Domin. paulò ante fi. & Petr. Anch. tum col. j. versic. item not. in text. tum col. vlti. versic. quartò quero, & Philip. Franc. col. vlt. eod. tit. & lib. & Dyn. in l. si seruum. §. sequitur. ff. de verb. oblig. Bart. in d. l. i. infulam, in ij. & iij. quæst. & ibi quoque Bald. paulò ante fi. Ang. col. viij. versic. secundò fallit. Imol. col. xv. Alex. col. xj. versic. vnde decimò fallit, vbi hoc multis modis limitat (Iason qui & ipse duobus modis limitat, char. vlt. versic. in iij. quæstione, i) & penè omnes. ff. de verb. oblig. idem Bar. in l. si quis. §. si plures, in ff. si iudic. solui. & in l. si quis maior, col. ij. & ibi Bal. col. vlt. & Salyc. col. j. Ang. Pau. Cast. Alex. non semel. Franc. Arret. & Iason col. pen. Alcia. in verbo, mox, & penè omnes. C. de transact. (Bart. in l. iam tamen, in prin. quam legit cum l. si quis apud, in ff. si iudic. sol.) & idem Bald. in l. & si post tres, col. antepenul. versic. sed venio ad secundum, in lect. & iterum in repe. col. vj. versic. ex prædictis colligo & ibi etiam Ang. qui tamen distinguit, vt videre

*Mores purgatio
nō admittitur,
cū quid
sit ipso iure.*

poteris, col. vij. versic. secundo concludit. ff. si quis cautio. & idem Bald. in l. si pacto, quo prenam. col. pen. versic. ista sunt vera, & ibi quoque Saly. & Alciar. in verbo, vt fiat, in quarto casu. C. de pactis, idem Bald. in l. super. C. de transactio. & in l. magnam, col. vj. versic. secundo fallit. C. de contr. & committenda stipul. & in l. si plures, col. vlt. C. de condi. infert. & in c. capitulum, col. vlt. extr. de rescrip. & in c. j. col. j. circa, & ibi Jacob. Bel. Marti. Laud. tit. quid iur. sit si post al. vafal. feud. recup. & idem Bald. in c. j. col. j. & ibi etiam Marti. Laud. Card. Alex. col. ij. tit. quo temp. mil. vbi & de hoc est bonus tex. idem Bald. in c. j. in prin. col. ij. versic. quæro quid si vasallus, tit. de prohi. feud. ali. per Feder. & consi. ccccij, quia dictus consilior, col. vlt. versic. & confirmatur, lib. iij. & consi. lxxij. hic plura occurrunt, col. j. lib. iij. j. Saly. in tracta. de mora, quem posuit l. semel mora. ff. solu. mati. col. v. in ij. & ij. conclus. negar. & iterum col. xv. in iij. conclus. iudicaria, itemque eolum. xxx. in v. quæst. princ. & in auth. habita, col. ix. versic. quæro an locus sit penitentia. C. ne fili. pro patr. & in l. 2. col. ij. versic. testat nunc respondere. C. de iure emphy. Ang. in l. quando, la. iij. col. j. & ibi Fran. Are. col. antepen. versic. etiam glo. nor. ff. de acquir. hær. idem Ang. in l. si ex duobus, ff. iudic. sol. & consi. lxxij, quoniam nihil est, col. j. & consi. cccxxvj. ex themate, col. ij. versic. secundo probatur. & Ant. in c. vltimo, in ij. not. ext. de suppl. negli. prelatorum. eod. titul. & consi. lxxxiij, casus emphyteuta vendens. Imol. post alios in c. potuit, col. xj. versic. sed aduente quia contra, ext. de loca. Petr. Anchar. in c. quàm sit, in v. no. de elect. lib. vj. & consi. cccclxxxvij. in themate quedam narratur. Roma. de consi. ccccxvij. col. ij. versic. tertio quia vbi est executio. Pau. Cast. consi. xcix. quia per supra scriptos, lib. j. & consi. lxxvij. videtur dicendum præfatum, col. j. lib. ij. & consi. cccxxvij. queritur primò, col. ij. versic. secundo quia vbicunque, eod. lib. ij. j. Raph. Com. dum allegat not. in d. c. cupientes, & in d. c. licet canon, consi. v. nauta quidam, eolum. vlt. j. Cepola causatur ciuiliu consi. xxv. ex questione prædicta, col. vij. versic. secundo probatur. Aegidius Bellamer. consi. ix. factum est tale, cum esset is, col. j. & alibi sepe in eod. consi. Domi. consi. xxij. quia diffusus per patres meos, col. ij. Alex. consi. xuij. viso & considerato, col. j. lib. ij. & consi. lvij. per pæctis testamento codicillis, col. 4. versic. ex omnibus igitur, eod. lib. 2. j. & consi. vj. circa processum col. pen. versic. & respondit, lib. iij. j. & consi. xl. viso themate, col. j. lib. vj. Barb. in c. si quorundam, col. 2. ext. de solu. vbi id dicit singul. & consi. lxxxvj. illud referam. col. ix. versic. tertio faciat, lib. iij. & consi. xlv. illud in medium, col. vj. versic. septimò est ponderandum, lib. iij. j. Corn. consi. lxxxj. quanquam videatur, col. iij. in litera, t. & seq. lib. j. & consi. cclxxvj. quoniam post consilium, col. iij. versic. quod maxime procedit, eod. lib. j. & consi. xxv. in hac consultatione, col. vlt. versic. tertio vbi est tacita, lib. ij. & consi. lccxlvj. videtur in hac, col. j. versic. & quia ipso iure, lib. iij. & consi. xl. viso processu, col. v. versic. & vbi pæna, lib. iij. j. Fran. Aret. in l. si ferui, s. vlt. col. quoque vlt. ff. de verb. oblig. & in d. l. si quis ex pluribus, eo. tit. in c. at si clerici. s. de adulteris, & ibi etiam Fely. col. ij. ext. de iudi. & idem Aretin. consi. xciiij. respondeo breuiter, eolum. pen. j. versic. tertio quoque post lapsum, j. vbi dicit ad hoc sing. glo. in dicto s. quod si per xx. & Franc. Curt. senior. consi. lxxij. antiquissima, col. vlt. Guido Pap. consi. xxxj. viso ad plenum, in vj. dubio. & consi. xcij. ex facti narratione, col. 1. Card. Alexan. in c. 1. col. 2. tit. quæ fuit prim. caus. bene. amit. & in c. propter ecclesiasticas, col. ij. versic. ex prædictis. & iterum in c. quoniam, col. vlt. versic. hoc etiam ego. xvij. distin. & Iason in l. 2. col. ij. C. de iure emphyt. & in dicta l. huiculi. modi. s. Stichum. col. pen. ff. de legat. j. & in l. prator ait. s. j. col. vlt. ff. de nou. oper. nuntiatio. j. & Philip. Dec. in auth. qui rem, eolum. iij. versic. ij. principaliter. C. de sacrosanctis ecclesiis, & consi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. 1. & 2. & consi. cclvj. cuius superscriptio incipit, dubia de quibus, col. iij. versic. vltimo non obstat. & consi. clx. in causa monasterij, in fi. j. & Stepha Bertr. consi. cldxxv. visis pactis, num. s. lib. 1. Hippo. Marsil. in repet. ff. de fideiussor. num. 344. Martheus Afflic. decis. Neapol. clxxij. quidam restituit, col. secunda. Nam & aliàs cum dispositio est consummata, non potest mora purgari. Bal. in l. 1. col. v. versic. generaliter not. C. de his quæ poenæ no. per l. Thais. s. intra. ff. de fideic. liber. Et vt idem dicit in ea ipsa legē, col. pen. terminus qui perimit gratiam, facit vt mora purgari non possit, per dictum s. intra. & l. qui fundum. ff. de contra. empt. & cle. ci. quem, de concess. præb.

31
Dicitio mox,
non impedit
more purga-
tionem.

31
¶ Quia in retamen subit in mentem dicti Bald. in d. rubr. quid iuris sit, afferentis id procedere, nisi incontinētī purgetur, per l. diuus. ff. de in te. resti. Quod si verū est, frustra queritur, vtrum quid fiat ipso iure, an per sententiam, quantum ad eam rem pertinet: quia etiam vbi aliàs mora purgan potest, intelligitur, modò id statim fiat, per c. potuit, ext. de loca. & d. l. & j. si post tres. ff. si quis cau. & no. in d. l. infulam. Subit item illud eiusdem Bald. in l. cum anallis, col. ij. versic. ibi patefecit. C. de incest. nup. scilicet dictionē mox, non impedire moræ purgationē intra paucos dies. & sequitur Alex. in l. si infulam, col. 7. versic. secundo limita. ff. de verb. oblig. & tamen ea inducit canonem laic sententia, vt diximus supra in xxvij. fallen. Sed non propterea discesserim à sententia tot illustriū virorum, præsertim cum textuum auctoritate muniatur. Sed ut interrim vide Alex. in d. l. si infulam, col. xj. & in xj. fal. & Philip. Dec. consi. cxxxvij. cuius superscriptio incipit, verba ista, col. vlt. & Cardin. Alex. in d. c. 1. tit. quid iur. sit. Illud tandem dixerim, esse qui intelligant quod dictum est non purgari moram cum quid ipso iure sit, procedere cum simpliciter poenam imponitur, secus si ita tum demum, si is ad cuius commodum poena est, voluerit. Ita enim voluit Domi. in d. c. licet canon, versic. is etiam, paulò ante fi. de electio. lib. vj.

312
¶ Undecimum, cum poena ipso iure imponitur, non mitius vt aliàs agitur cum cōfesso quàm cum conuicto,

conuictio, nec è diuerso augetur poena per inficiationem, per tex. in Lid quod seruo. §. i. vbi & Bart. no. & Alex. in addit. ipsius, quid reputat sing. ff. de pecu. leg. & idem Barto. in lqui ob causam. ff. de condi. indebi. & in l. palam. §. vlt. vers. si deprehensa. ff. de rit. nupt. & voluit etiam Bald. in l. ea quæ, in ij. quæst. C. de condi. indebi. vbi hoc dicit not. (& in l. peculium. §. fed & si. ff. de pecun. & Petr. Anch. in c. perpetuæ, circa medium, de elec. lib. vj. vbi dicit esse menti tenendum. & in c. i. col. vlt. de homi. lib. vj. Floren. in l. lege aquilia, quæ est ij. circa medium. ff. ad legem aquil. Alex. in l. eum qui, in prin. col. pen. vers. vnum etiam tene. ff. de iureiur. vbi id dicit sing. & menti tenendū. Ang. Arret. in tract. malefici. in verbo, comparent inquisiti, & partem negant, & partem confitentur, col. iij. vbi hoc dicit sing. not. Card. Alex. in c. vassallus, col. j. tit. si de feud. sue. cont. int. do. & ag. Fely. in c. de hoc, col. 2. vers. sed limita, ext. de simo. vbi de hoc dicit esse glo. valde no. in c. in primis, in verbo, sponte. ij. q. j. quæ tamen hoc non dicit. & Hippol. Marfil. in l. j. nu. 66. C. de rape. virgi. & in l. de vnoquoque, nume. 88. ff. de re iudica. & in repet. rub. ff. de fideiuf. nume. 142.

Pœna non augetur per inficiationem.

¶ Verum Augusti. An in add. Ang. Arret. vbi supra, hoc subobscure reprehendit. Neque enim id, inquit, probatur in d. lid quod seruo. §. j. sicut etiam declarat Bald. in d. l. ea quæ. Sed nec text. in d. l. palam. §. vltim. si bene ponderatur. Nam ibi materia est odiosa, hic autem casus est fauorabilis, cum videlicet poena minuitur propter confessionem, per ea quæ dicit Bald. in c. j. portò, tit. quæ fuit pri. cau. bene. amittit. Et hanc etiam partem sequitur Philip. Dec. in c. at si clerici, in 6. no. in fi. ext. de iud. vbi nullam Augusti. facit mentionem.

De eadem re.

¶ Sed ego priorem sententiam venotem esse puto. Nam cum poena ipso iure imponitur, non videtur quod propter sequentem confessionem minui possit aut debeat, quod iam questum est. Alioquin etiam eadem omnino ratione esset locus purgationi mortis: quod nemo admittit. Sed illud tamen te monitum volui, maiorem eorum doctr. partem, quos iam citauimus, id quidem de quo tractamus, ita scripsisse, videlicet poenam quæ ipso iure committitur, per inficiationem non crescere. quod non longe abest ab eo quod diximus in hoc casu non mitius agi cum confesso, quam cum conuicto.

Autoris ea de re opinio.

¶ Duodecimum, licet cum ciuilitate tantum agitur, mitius sit agendum cum reo ad imponendam poenam, quam cum agitur criminaliter, per l. pen. C. ad legem Corn. de fal. & ar. cap. super literis, ext. de referi. & c. super his, ext. de accu. & eorum quæ not. per Inno. in c. per inquisitionem, ext. de crim. falsi. & voluit aperte glo. in d. c. ad falsificationem, in verbo, deprehensi. ext. de crim. falsi. nam vt dicunt Panor. & Io. Ana. ibi, forte diligentius defendisset causam suam, si actum fuisset criminaliter: id tamen non procedit in pœnis ipso iure illatis. Nam tunc qualitercunque sit actum, siue criminaliter, siue ciuilitate, ea sunt haud dubie imponenda, secundum eodē Panor. & Ioan. Ana. vbi supra, per gloss. in clemen. j. §. verum quia, in verbo, eo ipso, de hæret. de qua diximus supra in ij. discrimine.

An mitior poena imponatur reo cum agitur ciuilitate, quam cum agitur criminaliter.

¶ Decimum tertium, si quid mero iure valet, sed aliquo remedio possit impugnari aut infringi, valet illius auxilij iure remedi j. renuntiatio, vt actus quoque valeat. l. vlt. §. vlt. ff. ad Velleia. & voluit Bal. in l. conuenire. ff. de pact. dota. & in c. j. col. ij. vers. sed an possit renuntiari, tit. qui succed. tene. Quod si ipso iure non valet quod actum est, nihil operaretur renuntiatio, vt possit vim ac robur accipere. d. l. conuenire, & ibi etiam Bald. post Ricar. & Cyn. & l. iuris gentium. §. si paciscar. ff. de pact. & voluit etiam glo. in c. statutum, in prin. in verbo, committatur, de referi. lib. vj. Cy. Iac. Bu. & Bald. in auth. si qua. C. ad Velleia. idem Cyn. in l. generaliter, quæ est vlt. in iij. q. & ibi quoque Bart. post prin. eo. tit. Bald. in Lantiquæ. §. vlt. eod. quoque tit. & in l. si quis in conscribendo. C. de epis. & cler. & in l. pe. col. ij. C. de pact. & in l. j. C. qui bonis cedere possunt. (& in l. j. prædium, col. vlt. vers. sed nunquid adilitis. C. de adili. act. j.) & in d. c. j. tit. qui succed. tene. & in c. ex transmissa, in fi. ext. de renunti. & in c. constitutus, ext. de transact. Panor. in c. si diligenti, col. iij. vers. secundo transit, ext. de for. comp. Alex. conf. cxvj. visus quæ subtiliter, col. vlt. lib. vj. Iaf. in l. nemo potest, col. v. vers. tu adde bene facere. ff. de leg. j.

Mero iure si quid valeat, valet illius auxilij renuntiatio.

¶ Verum Barb. conf. xij. & scribitur apud prophetam, col. iij. vers. & si quispiam allegaret, lib. j. respondit contrariū, per l. j. in prin. de fer. vbi licet lex vtatur verbo nullius momenti, quod ostendit actum nullum ipso iure, vt supra latè diximus, dicit tamen partes posse eo casu renuntiare, vt etiam dicit tex. in l. si feriat, eo. tit. Ex quo inaniter admodum & gloriose iactat fe Barb. deiceisse in profundum illam quam supra diximus doctrinam. Et idē dicit ipse Barb. conf. xlij. illud in medium afferam, col. pen. vers. nec ob, quod no. eo. lib. j. & in l. j. §. si quis ita, col. v. ff. de verb. oblig.

Qui contrariū tenuerint.

¶ Sed non animaduertit Barb. in illis locis, aut certe dissimulauit in casu illius l. j. & l. si feriat, actū non esse nullum, nisi cum sit citra voluntatem partis. Nam si pars ipsa consensit, valet. Et sic procedit tex. vlt. ius id declarat. Nihil ergo obstat ei quod diximus, vt in simili dicit ipse Barb. conf. xlij. præclare scribitur, col. xj. vers. & si quispiam allegaret, lib. j. & conf. xxxvii. præclare scripsit, ante fi. lib. ij. vbi secundum illius inductionem in casu simili illi text. probant illam quam primo loco dedimus doctrinam. Nam primū ventant causas decidi diebus feriat, & deinde subiungunt, nisi id partes consenserint. Quasi partes non potuissent illi prohibitioni derogare, si nō vlt. rē processissent, sed in meris finibus prohibitionis remāssissent, vt dicit idē Barb. postremo loco.

Actus non est nullus nisi citra voluntatem partis.

¶ Ideoque ipse Barb. secum palam pugnant in d. conf. xlij. vbi supra, lib. j. nuncupatum tenet priorem illam sententiam, sicut etiam facit conf. xxj. & quidam viro puncto, ad fin. eo. lib. j. & conf.

Barbatie sententia.

xxxvij. illud adducam, col. ix. vers. & si quispiam dixerit, eo. lib. j. & consil. li. luculenter, col. v. vers. & sic pondero, lib. ij. dum allegat Bald. in d. cap. i. tit. qui successe tene. & consil. lxx. illud in medium referam, col. v. vers. tertio faciat, & multis seq. lib. iij. & consil. lxxij. scribitur Exodi, col. iij. in fi. & iterum col. seq. lib. iij. vbi illud dictum Bald. dicit multum sing. & in cle. & si principalis, char. penult. vers. ad de etiam dubium, de rescrip. Fuit Barb. magno vir ingenio, sed inconstanti & humano, qui nunquam sinebat consules ad se tristes abire.

320
Donas an pos
sit huic l. re
nuntiare.

¶ Quod si quis id dicat, priorem illam sententiam, si vera est, subuertere ea, quæ tam anxie ac ope rose supra differimus in prin. l. nostre, nu. 87. incip. ex his quæ dicta sunt, & multis sequen. posse scilicet donantem huic legi renuntiare. Nam cum sit reuocatio ipso iure ex hac l. vt supra diximus in princ. huius glo. consequens est, vt non ei possit donans renuntiare secundum illam doctrinam, sciat hic donationem non esse ipso iure nullam à principio, sed tantum postea reuocari ipso iure. Cui reuocationi ne fiat, statim occurrit interdictq. partis renuntiatio, quod multò facilius est, quàm si ab initio nulla ipso iure fuisset, per l. qui ex liberis, §. testamenti. ff. de bon. posses. secun. tab. & l. si vnus. §. quod in specie. ff. de pact. cum his quæ latè diximus in verbo, suscepit liberos, vtrf. 164. à quibus non longè abest.

321
Actus si an
nulletur ex
clausula de
creti irritan
tis, nihil pro
dest consensus
aut renuncia
tio partium.

¶ Illud autem omnino indubitatum est apud omnes, quòd si actus annullatur ex clausula decreti irritantis, nihil omnino prodest consensus aut renuntiatio partium. c. dilecto, ad fi. vers. nisi fontè, & ibi glo. Inno. Hof. Ioan. And. Panor. & alij, ext. de praben. i. glo. in c. statutum, in verbo committatur, de rescrip. lib. vj. & ibi quoque omnes propè doct. Ioan. And. in c. quia frustra, col. ij. extr. de vfur. cum multis aliis concord. adductis ab ipso Barb. in d. cle. & si principalis, & in repe. rubr. de fid. instru. col. xxj. vers. quintò vbicunque lex, vbi ad hoc allegat quosdam tex. & consil. xj. Deum inuocent, col. antep. vers. iij. faciat, lib. iij. & consil. vj. illud in medium, col. vlt. lib. iij. Socin. consil. lxxxvij. visis inuestitura feudi, col. v. vers. confirmatur præmissa, lib. iij. Fel. in c. cum accessissent, col. iij. vers. tertia declaratio de constit. & in c. si diligenti, col. ij. vers. quartum correlarium, de for. compe. j. la. in l. non dubium, col. v. C. de legi. & in linter cetera, circa fi. ff. de libe. & posthu. & in d. l. pen. C. de pact. & consil. lxxxv. quando habemus, col. ij. lib. 3. Aut. Cor. in suis singul. in verbo, clausula vbicunque lex Hippo. Marfi. consil. cxxxij. illumina quæro, col. ij. vers. quinimo dico, li. 2. & Lancel. Gal. in repe. l. i. in princ. col. ij. vers. hinc est quòd vbicunque. ff. de verb. oblig.

322
Barb. es de re
sententia.

¶ Quamquam & huic quòd diximus de consensu, & contradicit ipse Barb. vbiq. sui similis, in d. consil. xlij. col. pen. lib. i. per tex. in d. l. i. de fer. cui iam satis respondimus. Inu. ab hinc 4. & est ratio priorem sententiam non leuiter confirmans, quòd vbi apponitur ea clausula decreti irritantis, illud censetur inductum pro forma, ex sententia Baldi, Angeli, & recentiorum in l. j. ff. de libe. & posthu. Petr. Anch. in repet. cap. i. vers. quæro si statuto cauetur quòd notarij, extr. de constit. lafon. qui illius sententia rationem adducit, in l. l. publicum, in fi. ff. de pact.

323
Quod sub de
creto iussu
uel prohibitu
est, est in fau
re utriusque
partis.

¶ Vt tamen intelligas illud quòd diximus procedere, nisi duobus concurrentibus, videlicet quòd id quòd sub eo decreto iussu est vel prohibitum, sit merè in fauorem vtriusque partis, non mixto fauore alterius. Et quòd vtriusque partis consensus accedat, tunc enim valet consensus, non obstante eo decreto, vt voluit Imol. in cap. statutum. §. cum verò, & ibi etiam Domi. col. v. versic. nor. tamen ex glo. de rescrip. lib. 6. de quo tamen vide omnino Fel. in c. dilecta, col. xij. vers. sed quicquid dicatur, extra eod. tit.)

324
Que hominū
sententiam re
quirunt, alie
nari possunt,
dummodo nō
sit lata sen
tia.

¶ Decimum quartum, quæ ipso iure sunt rescissa, reuocata, amissa, confiscata, iam non possunt alie nari nulla expectata sententia. Quæ autem hominis sententiam requirunt, interim alienari possunt, dum nondum lata est sententia, vt voluerunt Cyn. & Bal. in auth. incestas. C. de incest. nupt. Archi. Zenze. Ioan. And. Pet. Anch. Domi. & Philip. Franc. in c. cum secundum, post princ. de hæret. lib. 6. Bart. in l. post contractum, col. 4. vers. secundum tempus est post delictum, & ibi Paul. à monte Pico. in repe. colum. xvij. vers. circa secundum tempus, & iterum colum. xx. versic. tertio principaliter. ff. de donationibus. Ang. in l. si quis posthac, col. 2. vers. secundo limita. C. de bon. proscrip. Collect. in c. in quibusdam, col. i. vers. hodie tamen, extra de pœnis. Petr. Anch. in c. 2. in 6. notab. de prescrip. lib. 6. & in c. felicitis, col. pen. versic. quæro post Ioan. & ibi etiam Philip. Franc. in §. nullus, de pœnis, eo. lib. Petr. Ferr. in tit. forma libel. in causa spol. pos. in verbo, ipso facto. Ioan. Ray. in cap. imperialem. §. callidis, vers. pœna, in xvj. quaest. iij. par. prin. tit. de prohib. feud. ali. per Fede. vbi ad hoc quædam iura allegat Franc. Aret. in l. si quis post accusationem, col. ij. ff. de testa. Anastasius Platus inter consil. Barb. consil. vlt. multos futuros, col. ij. lib. i. Felyn. in c. Rodolphus, char. pen. extr. de rescrip. Philip. Dec. consil. cxxxv. in casu magnifici, col. ij. vers. venio igitur ad alia. Marth. Alf. in c. constit. Sicilie incip. de Paeternorum, col. 4. vers. sed quæro an ista. Ex quo potes intelligere in casu nostræ legis non posse donatarium post natiuitatem liberorum donantis rem donatam alienare.

325

¶ Sed questionis est, quid si donatarius ante natiuitatem liberorum donantis in alium tertium rem donatam transfulerit. An ab isto tertio possessore poterit donans ex hac l. rem ipsam vendicare. Quod non videtur, per id quòd in simili dicitur in l. his solis, supra eo. tit. vbi si donatarius ante ingratitudinem atque adeo postea ante litem motam rem donatam alienauerit, non poterit à tertio res ipsa reuocari. Et in l. dolus. C. de rescin. vend. vbi si res dolo emptoris vendita fuit, & emptor postea in alium dominium transfulerit, non competit rei vindicatio venditori contra illum

illud tertium. Et glo. ibi in verbo, rei vendicatio, dicit id procedere etiam si dolus dedit causam primæ venditionis, idcoque nulla fuerit.

¶ Cuius l. ar. respondit Alex. cons. xcij. perspectis his, col. 2. vers. secundò respondeo, lib. 2. quòd remedium l. si quis maior. C. de transact. ex qua is qui contractum iureiurando confirmavit, cadit re de qua contractum est, si aduersus contractum quicquam faciat, non habet locum contra tertium, cui contrahens ipse rem vendiderat, & ad hoc quoque alia quædam huic sententiæ concinentia adducit. & cum sequitur Thomas Parp. in repe. d. l. si quis maior, in iij. quæst.

De eadem re.

¶ Sed aduerte quia in d. l. his solis, donatio non reuocatur ipso iure, nec competit rei vendicatio, sed tantum actio personalis, vt declarat glo. ibi. Sed nec cum contractus est nullus ex dolo competit rei vendicatio, sed tantum actio personalis ex eo contractu, vt dicitur in d. l. dolus, & ibi glo. vlt. & etiam glo. in l. in contractibus. ff. quib. ex cau. maio. Ideoque non mirum si huiusmodi actiones non sequuntur rem, sed personam tantum, per l. vlt. §. 1. ff. de contrah. empt. & l. 1. §. si hæres perceptor fundo. ff. ad Trebel. & l. eum cui. C. de actio. & oblig. l. cum precibus. C. de rerum permutati. cum simi. Hic autem in casu legis nostræ, & ipso iure reuocatur donatio, & competit rei vendicatio, vt diximus in princ. huius legis quæ rem ipsam quocunque vadat, pedetentim sequitur, & competit aduersus quemcunque possessorē. l. mater tua, & l. aduersus. C. de rei vend. cum si.

Donatio an reuocetur ipso iure.

¶ Quin & cum tantum actio personalis competit, ea tamen si rem afficit, & rem quoque sequitur & possessorē. l. si ipsa, & l. metum. §. vlt. ff. quod met. cau. & c. cum contra, extra de pigno. & voluit Bald. in l. iij. in j. q. C. de rescind. vendi. Constat autem rem donatam esse huic reuocationi affectam ex dispositione huius legis. Ex quibus etiam videmus quòd dominus vendicac feudū quod tendit in commissum, etiam à tertio possessore, vt per Bald. in cap. 1. §. porro, col. ij. versic. quarto quo iure, & ibi etiam Card. Alex. in §. j. item quidem domino. col. ij. versic. si autem ageretur, titu. quæ fuit pri. cau. bene. amit. & ante hos per glo. fac. Bel. Bald. & ceteros in c. tit. de contro. inter do. & empt. vbi est optimus tex. & etiam glo. in c. j. callidis, in verbo, reuertatur, & ibi quoque Pe. Cer. Bald. fac. Aluar. & Card. Alex. tit. de prohi. feud. alie. per Fed. vbi tamen hoc dicunt interesse, quòd si res est apud vasallum, is ipso iure amittit, secus si apud tertium possessorem. Nam quantum ad eum opus est sententia, vt ipse tertius possit agere de euictione, per iura per eos allegata. Non poterit igitur dominus, inquit, sua autoritate apprehendere possessionem apud aliū bonæ fidei constitutam: tantquam sentiant aliud esse, si adhuc sit in manibus vasalli. Et idem quoque voluit Pau. Cast. cons. lxxvij. in casu præfenti, paulò ante finem, lib. ij. Sed in hoc vide quæ dicam in xviij. discrimine. & quæ scribit Iason cons. cxxxvij. visò diligenter. lib. j.

De eadem re.

¶ Attende lector quia si iste secundus habuit à primo eodem titulo donationis, quo ille primus habuit, non tantum est dubij. Nam in casu d. l. ij. de rescind. vendi. plerique omnes tenent, quòd si secundus rem habuit titulo gratuito, vel etiam non gratuito, sed inuito pretio, & eodem vitio lationis laborante, quo primus, tunc haud dubie competit auxilium d. l. etiam aduersus hunc secundum & singularem successorem. Ita enim voluerunt Bald. & Saly. ibi, in xij. q. & nullus (si bene memini) refragatur. Quòd si iusto venditionis titulo ad alio oneroso iste donatarius in alium transfulerit, maius est dubium: cum & in casu illius l. ij. hoc casu non competit remedium illius aduersus tertium ex sententia omniū. Tamen & in hoc quoque casu legis nostræ potest vendicari ab hoc tertio possessore, ea quam diximus ratione, quòd rei vendicatio quæ hic competit, sequitur quemlibet possessorem, vt in simili, videlicet in casu l. j. C. de dona. quæ sub modo, tenuit Fran. Ripa in interpretatione l. vlt. in xl. q. hoc eo. tit. Sed hic possessor, à quo res ipsa vendicatur, recuperabit à donatario pretium aut aliud quidvis, quod pro ea re tradidit, etiam si non aliter teneatur de euictione, arg. l. emptorem. §. vlt. ff. de actio. empr. Nam id ipsum pretium non potest recuperare à donante, qui vendicac rem ipsam, vt in simili voluerunt omnes in d. c. cum secundū, de hæret. lib. vj. & probatur in l. inuicilem. C. de furt. nec enim habuit venditor ius vendendi. l. in causæ. §. vlt. ff. de minorib. & l. si quis sub hoc pacto. ff. de contrah. empr.

Vendicatio rei que hic competit, sequitur quemlibet possessorē.

¶ Sed quid si donatarius non eam rem transfudit, sed pignoraui an ea ad donantem reuertatur libera ab eo onere pignoris? Quod vtique verum est, quia resolutio iure datoris ex necessitate, & sine voluntate illius ad hoc destinata, resouitur ius emptoris. l. in diem, & ibi Bart. ff. de aqua plu. arc. l. si ex duobus. §. idem Marcellus, & ibi glo. Bart. Bald. & Ang. ff. de in diem addic. & l. lex vtrigali, & ibi etiam doct. ff. de pigno. Et ita in casu d. l. 2. de rescind. venditione. voluerunt Bald. & Angel. ibi, ille in xij. q. versic. iuxta hoc quæritur, hic in xv. quæstio. Et in casu emphyteusis aut feudi commissi, & ad dominum reuerfi, voluerunt Petr. Jacob. in tit. de actio. quæ in rem pro re emphyt. quæ cecid. in commif. col. x. versic. item est notandum, & iterum col. xix. versic. & est notandum. And. Iser. Alu. & Card. Alex. in c. j. quid ergo, tit. de inue. de re. al. fac. Bal. Alua. & Card. Alex. in c. rursus, tit. quib. mod. feud. amit. Guid. Pap. deci. cccxxvij. quidam Antonius, ad ff. deci. cccclxxv. emphyteura. Ioan. Rayn. in c. imperialium, §. habito, char. iij. titu. de prohi. feud. al. per Fed. & Jacob. à sancto Greg. in tracta. feud. in verbo, ita etiam quòd ipsi vasalli, colum. iij. versicu. vltius est quærendum. Et idem quoque in re donata & ob ingratitudinem amissa. voluit Alber. in l. solis, supra eod. tit. cum aliis multis concord. à me latè congestis in commentariis nostrarum consuetudinum, tit. v. §. ij. in glo. j. & in nostro tract. retractuum, tit. 2. §. 3. glo. j. num. 9. incip. hic autem opportune, & multis seq.

Datoris iure resolutio ex necessitate, re soluitur et ius emptoris.

331 *Quæ ipso iure resunt confiscata, non potest quis testari.*
 ¶ Decimum quintum, quod non admodum distat à superiori: quoniam de his quæ ipso iure sunt confiscata, non potest aliquis testari: de aliis autem quæ sententiam requirunt, testari potest, vt voluit Bald. qui hoc dicit notandum in d. auth. incestus nuptias, C. de incest. nup. & consil. cccxviij. quidam Lucanus, col. ij. vers. sed tamen huic rationi, lib. j. Collect. in c. vlt. col. j. extra de pœnis. Alex. in addi. Bart. in l. si queramus, in fi. ff. de testam. Platus in d. consil. vlt. vbi supra, & alibi sepe in eo. consil. Matthæ. Afflict. in d. constit. Sicilia, incip. de Pa&erenorum, vbi supra, nume. 267. Ex quo etiam intelligis hic non posse donatarium de re donata testari, natis donanti liberis.

332 *Infamia quæ ex iure inferitur, etiam ex lata culpa incurritur.*
 ¶ Decimum sextum, Infamia quæ per sententiam inferitur, ex dolo tantum, non etiam ex lata culpa inferitur, per §. suspectus autem remotus, Instit. de suspect. tut. Quæ verò ipso iure inferitur, etiam ex lata culpa incurritur, per tex. glo. Bart. & Bald. qui hoc dicit esse multum not. & Angel. & Paul. Cast. qui hoc quoque monet menti teneudum, & in l. liberorum, §. notantur, ff. de his qui not. infam. glo. in d. §. suspectus, in verbo, non teneudum, in fi. & ibi quoque Ioan. Fab. & Ang. Arct. col. ij. & Bart. in l. quod Nerua, col. vij. vers. fol. glo. ff. de po. & Iaf. qui trahit & ad alias pœnas, in l. in actionibus, col. vj. vers. adde etiam veram esse, ff. de in lit. iuran. & in l. si quis maior, col. j. vers. ego puto, & ibi Hiero. Cagno. in repe. char. penul. col. ij. vers. mouetur primò, quia vbi. C. i. de transactio. & idem Iaf. consil. cxv. in causa & quæst. col. vlt. lib. j.

333 *Non tam facile inferitur pœna late sententiæ quàm ferendæ.*
 ¶ Quod mirum est, cum non tam facile, nec tam leuiter incurramus in pœnam late sententiæ, quàm ferendæ, vt patet ex iis quæ dicemus in seq. discrimine, & diximus supra in vj. & vij. discrimine: & alibi sepe. Et de hoc vtique miratur Fulg. in d. l. in actionibus, cui nulla huius rei ratio esse videtur. Sed Iafon ibi post Bart. in d. l. Nerua, vbi supra, & Ang. Arct. in d. §. suspectus, dicit, quòd cum quis ipso iure efficitur infamis, lex adeo rem detestatur, quòd factum magis notat quàm consilium, ita vt non consideret vtrum dolus an lata culpa interueniat. l. palam, §. vlt. ff. de rit. nupt. Secus in sententia iudicis, sed hæc mihi ratio non satisfacit. Ideo & horum contrarium videtur sentire glo. in l. vlt. ff. quod quisque iur. prout eam allegat Franc. Arct. qui illius in hoc veriore sententiam putat, in l. cum quidam §. quod dicitur, col. pe. vers. & aduerte. ff. de acquir. hæred.}

334 *In atrocioribus delictis licet puniatur conatus proximus delicto id tamen non procedit in pœnis quæ in ipso imponuntur.*
 ¶ Decimum septimum, licet in atrocioribus delictis puniatur conatus proximus delicto, tanquam si delictum esset consummatum, per tex. in l. si quis non dicam, & ibi gloss. & doct. C. de epis. & cler. & l. si qui cum telo, C. de sica. cum simil. tamen id non procedit in pœnis quæ ipso iure imponuntur, vt probatur in cap. cum in cunctis, §. clerici sanè, ext. de elect. iuncto c. perpetua, eo. tit. lib. vj. & id not. Panor. & Philip. Dec. in priori loco, ille in ij. not. vbi dicit id semper esse menti tenendum, hic in ij. & Ioan. Ana. in posteriori loco in nouella, vbi dicit esse bene no. & ibi etiam Petr. Anch. post princ. vbi id dicit sing. & Domi. col. 2. vbi dicit valde not. & Philip. Franc. in prin. & idem Ioan. And. in c. in pœnis, de reg. iur. lib. vj. in Mercu. Ioan. Ligna. in tract. de censura ecclesiastica, col. xvj. vers. consequenter quidem de vibrante, & Bald. in d. l. si quis non dicam, col. j. vers. iuxta hoc quæro, (vbi tamen hoc limitat.) & in l. qui autem operas, per illum text. ff. de his qui not. infam. vbi hoc dicit sing. & menti tenendum, & in l. j. hæc autem, ff. quod quisque iur. in j. lect. & ibi quoque Alex. col. ij. & Philip. Dec. col. vlt. & idem Bald. in l. alias, colum. vlt. ff. de iure iur. & in rub. fol. mat. col. vlt. & in l. eius qui. quæ est ij. col. ij. vers. quæro nunquid si statutum, ibi, tertio quia, C. si pendente appel. mors interuen. & in l. si quis seruo, in fi. C. de furt. & in l. data, col. xij. vers. item vbi factum. C. qui accu. non poss. & in l. sed & partus, §. Iulianus, post Cyn. ibi. ff. quod met. cau. & in auth. nouo iure. C. de pœna iud. qui maluid. & in c. cum in cunctis, col. vlt. & ibi Cardina. Flor. & Pan. in §. clericis, in ij. not. extr. de elect. & consil. excv. laudare vos, col. 6. vers. item pœna, lib. ij. & idem Pan. in c. vlt. in iij. not. per illum text. & ibi etiam Cardin. Alex. col. ij. vers. quòd ad reliqua, ext. de sponsa. & in c. j. col. iij. vers. & ex prædictis, ext. de eo qui mit. in possess. vbi hoc reputat no. & sing. & Collect. in c. nuper, in fi. ext. de biga Rom. consil. 427. in proposito casu. circa medium. Petr. Anch. in repe. c. j. char. 76. vers. quæro ergo econtra extra de constit. & qui hoc reputat sing. in c. j. col. vlt. & ibi quoque Philip. Franc. col. vlt. de hom. lib. vj. (vbi ipse Anch. id dicit sing.) Domin. in c. ij. §. j. de iudi. lib. vj. vbi & hoc dicit notabilissimum. & in c. j. vers. ne autem, & ibi etiam Philip. Franc. vterque per glo. ibi, in verbo, extorserint, de his quæ vi metiue causa fi. lib. vj. Cardin. Flor. in cle. j. §. si quis, in ij. quæstio. in fin. de reb. eccles. non ali. & Ioan. Ana. in c. j. in iij. not. ext. de adul. Alex. in addi. Bart. in l. qui ea mente, ff. de fur. Franc. Arct. in l. qui se pupillum, in fi. ff. de acq. hæredit. & in l. cum stipulatus sim mihi à Proculo, col. j. ff. de verb. oblig. & in l. si fugitiu, paulò ante fi. C. de seruis fugitiuis. vbi hoc dicit sing. Barb. qui hoc dicit singul. in cap. si quorundam, col. iij. vers. vtrum autem, ext. de solu. Philip. Franc. in c. j. col. 4. vers. secundò limita, de homi. lib. vj. Fel. qui vnum tantum locum Bald. citat in c. j. col. 2. vers. fallit quare, ext. de presump. & in tractatu quib. mod. conat. puniat. in iij. fal. Iaf. in l. vlt. colum. ij. ff. de cond. sine caus. Alcia. in l. sepe §. vlt. ff. de verb. signi. Hippo. Marfi. in d. l. si quis cum telo, nu. 26. Nicol. Euerl. in locis legalibus, in loco ab ratione legis, in iij. casu principali: col. pe. (Matthæ Afflict. in constit. Sicilia incip. asperitatem, col. ij. vers. octauò fallit, & deci. Neap. 276. serenissimus, col. j.)

335 *Beneficio cum quis priuatur ipso iure, statim id bene-*
 ¶ Decimum octauum, cum quis priuatur beneficio ipso iure, statim id beneficium conferri potest nulla expectata sententia, nec citato quidem possessore, licet non aliàs, per text. m. c. cum in cunctis, in prin. in illis verbis, de illis disponendi liberat habeat facultatem, iunctis not. per Bald. ibi, in illis verbis, vbi dicit honestius tamen esse eum vocari, ext. de elect. & similis tex. in c. de multa, ibi, libe

ibi, liberè conferat, & ibi omnes, ext. de præb. & in c. ij. & ibi Pan. in iij. no. ext. de feud. & in c. fundamēta, vers. quod si secus, & ibi gl. in verbo, liberam. & ibi Domi. de elec. lib. vj. & in c. licet, de præb. lib. vj. & in c. ordinarij, vers. quod si forte, & ibi doct. de offi. ordi. co. lib. vj. & In c. ne captan dæ, in fi. de concess. præben. co. lib. vj. & c. j. vers. sacri, & ibi glo. in verbo, liberi, quæ est glo. vlti. } Io. Ana. & Domi. de homi. lib. vj. & in c. felices, in prin. vers. si qua vero, & ibi gl. in verbo, disponant, de pen. lib. vj. facit tex. in c. extirpandæ. §. quia vero, ext. de præb. Et hoc voluit etiam gl. in c. commissæ, in verbo, te nolente, & iterum in verbo, iusto, & ibi Domi. de elec. co. lib. vj. & in c. is cui, in fin. de præb. co. item lib. Inn. Io. And. & Pan. in c. accepta, de resti. spol. Domi. Rot. deci. cccj. nunguid patronus, in antiq. Hal. tin c. ij. in verbo, amittat, in fi. tit. de feu. sine culpa non amit. & } consi. cxxxij. quæstionis istius determinatio, ad fi. lib. iij. Card. Flor. in de. j. in prin. in xv. not. de pen. Imo in c. de multo, col. 2. vers. not. quod vbi per ius, ext. de præb. & in c. exhibita, col. 8. vers. tertio quæritur, ext. de rer. permu. per no. in c. auditis, & in c. inter dilectos, de exce. præla. Rom. consi. cxxij. quod ad primum, in i. dubio, & consi. cccclxxij. dubitatur primo, col. 3. vers. tertio hoc demonstratur. Pan. in c. ij. in iij. no. per illum tex. de feud. & } consi. lxxvj. in causa quæ vertitur, col. 2. lib. ij. } Mart. Laud. loquens de feudo, in c. si quis miles, post med. tit. de feud. sine culp. non amit. } Ludo. Bolo. in ad. d. consi. Io. Ana. cōsi. præstantia domini, col. 2. vers. plus dico. Fran. Rip. in c. sape, col. pen. vers. sed dubitatur, ext. de rest. spo. Et simile est quod hoc casu, cum scilicet quis est priuatus ipso iure, potest eligi alius absque alia sententia priuationis, per tex. in c. fundamēta. §. quod si secus, & ibi Domi. qui hoc no. in ij. no. de elec. lib. vj.

116 ¶ Ex quo videri potest malè contrarium vtriusque respondisse Lapum Flor. videlicet posterioris de electione, alleg. lxxvij. in Dei nomine vacauit ecclesia, in iij. q. prioris autem de collatione, cum alleg. xvj. an valet collatio, tum item alleg. } c. Anastasius, in vj. q. tum quoque & copiosius alleg. cxij. sape mihi ardua fuit, vbi in id & alios antiquiores citauit. Et cum ita sequitur Barba. in ca. ij. col. 4. } vers. nota quod vasallo. } extr. de feud. & consi. ij. scriptis sapientie fons, col. 16. vers. præterea adduco ad prædicta, lib. 1. & Fran. Curt. iunior in tracl. feud. char. antepen. versicu. post enumeratas. Tu autem interim vide Inno. in c. cum nostris, in verbo, irritum, & ibi quoque alios, ext. de concess. præb.

De eadem re

117 ¶ Non poterit tamen possessor inauditus sua possessione deturbari aut deici per d. licet episcopos, & ibi gl. omnes, de præb. lib. vj. & c. cum secundum, & ibi quoque Phil. Franc. in vlt. no. prin. de hæret. co. lib. vj. Inn. in d. de multa, in verbo, cōferat, & ibi etiam Host. in eodem verbo, Ioan. And. in verbo, libere. Collect. col. 2. vers. quid si post adeptionem, & Pan. in iij. not. de præb. & voluit Io. An. post Inn. in ad. d. consi. in c. quia cūctis, in gl. dicit hic Host. vers. quid si executor, de cōces. præb. lib. vj. & in c. sollicitæ, col. 2. ext. de resti. spol. And. lter. in cōsti. Neap. inci. si vasallus à domino, col. 3. Bal. in l. si maritus quondam. C. de don. inter vir. & vxor. & in d. c. cum in cunctis, vbi supra. } & consi. cxlij. thema huiusmodi subiicitur, col. 2. lib. ij. & cōsi. cxxxij. quæstionis istius, in fi. lib. iij. } Lapis alleg. lxxxix. in Dei nomine factum super quo, col. 19. in paruis, & Imo in d. c. de multa, vbi supra, & Card. Flo. cōsi. 63. dominus noster, col. 2. vers. ite si in forma, & cōsi. 74. dominus abbas, col. 2. vers. pro hoc est ratio. Pan. d. cōsi. 67. lib. ij. Domi. cōsi. 117. in quæstione veterē, col. vlt. vers. ite ex alio. Io. Ana. in c. ij. col. j. extr. de simo. Alex. cōsi. 103. inci. videtur prima cōsideratione, col. vlt. vers. vnde dicit, lib. 1. Barb. consi. 13. à loue principij, col. 5. vers. præterea faciat, lib. iij. Math. Afflic. in c. j. tit. quo rēp. miles. & in c. j. tit. de feu. sine culp. nō amit. & deci. Neapo. xcviij. vtrū dominus } & in consi. Siciliz inci. constitutionem diuz memoriz, col. 9. vers. quartò no. }

Possessor inauditus non potest sua possessione deici.

118 ¶ Et huius est optima ratio, nam licet ipso iure dominium sit amissum aut publicatum, nō tamen possessio, vt } voluit Bal. in l. si quis in tantum, col. pen. C. vnde vi, & in addi. Spe. tit. de loca. §. nūc aliqui, in xlvj. q. & cōsi. xxxv. quæritur vtrū pactum, col. 2. lib. iij. & consi. cccvj. præmittēda, post prin. lib. iij. Et hoc satis videtur probari ex eo quod dominij doris solum matrimonium ipso iure reuertitur, sed nō possessio. l. doris, & ibi Bal. & alij. C. sol. matr. Et quod legatorij dominij quoque; rectā trāsit in legatariū. l. si tibi homo. §. cūm seruus. ff. de leg. j. l. eūm pater. §. furdo. ff. de leg. ij. vbi etiā dicit quod acquiritur legatario ignorāti, & l. legatum ita. ff. eo. ritu. cum si possessio autem minimè. ff. & C. quot. leg. per totū. Et in casu l. vlt. C. de sacros. eccl. vbi dominij in ecclesiam ipso iure transit ex contractu, non tamen possessio, vt ibi omnes no. & } dicemus quoque postea in xlvij. effectū. Quæquam huius postremi dicti } quo dictum est possessorem inauditum non posse sua possessione deici, } contrarium voluit gl. in c. felices, vers. si qua verò feuda, in verbo, disponant, quam ibi simpliciter sequitur Domi. de penis, lib. vj. luno. Host. sibi contrarij, in c. accepta, ext. de resti. spol. ipse Domi. in c. vbi periculum. §. præterea, in penul. not. & ibi quoque Phil. Franc. in iij. no. de elec. lib. vj. At prior sententia vt crebrius est, ita verior.

Dominium licet sit ipso iure amissum, nō tamen possessio est amissa.

119 ¶ Quam tamen intelliges, nisi esset notorium quem priuatum esse beneficio, aut nisi possessor vocatus fuisset in sententia declarata vel priuata, aut etiam in collatione ipsius beneficii, nam his tribus casibus ei potest auferri possessio aliter non vocato, & sine alia causæ cognitione. Primum & secundum voluit Pan. in d. accepta, per tex. quem dicit optimum, in cap. quouiam, extra. de fil. presbyt. Sed & secundum voluit Ioan. And. d. ca. ordinarij, de offic. ordin. lib. vj. & Card. Flor. consi. xxxij. T. archipresbyter, col. vlti. vers. ad secundum respondeo. Tertium quoque voluit Ioan. Mo. in d. d. c. d. c. ier, & ibi quoque Ioan. And. Lapis, Domi. & Fran. qui & alios antiquiores

Trib. de canonis auferri alicui possessionem sine causæ cognitione.

allegat. & ipse Ioan. And. in d.c. quia cunctis.

340

¶ Quartum adde, quando quis esset priuatus solo temporis cursu, verbi gratia, quispiam cōcessit alteri fundum beneficium, vel vt vulgō loquimur, feudū ad viginti annos. certē finito eo tempore, priuatur cliens beneficio ipso iure. l. quarto. §. inter locatorem. ff. locati. l. ij. C. de iure emphy. & c. potuit, ext. de loca. potestque dominus ipsum alteri & conferre, & eius possessionem tradere illo non citato, cum possit vti sua facultate. l. reo criminis. ff. de solu. & c. cum M. Ferra. extra. de consitu. h. c. Bald. qui & alia ad hoc allegat in c. quæ in ecclesiis, col. 6. vers. an in priuatione feudi, ext. cod. vbi hoc tamen intelligit, nisi his penderet, ibi illum omnino vide. & illum sequitur Alex. consil. cxxij. omisit, col. j. lib. i. & j. Barba. in d. c. ex parte, de feud. & Fran. Cur. iunior, vbi suprā. Et illud quoque quod dictū est, priuationem quæ fit per lapsum tēporis, fieri ipso iure, voluit idem Bal. in c. bonæ, le j. col. vlt. vers. & scias quod aut lex, de elect. quia permiffum, inquit, ad tempus, post tempus est prohibitum. l. statuliberum. §. si Suchum. ff. de leg. ij. Et idem Bald. consil. ccxj. proponitur quod Petrus, col. j. & ij. lib. i.

Priuatione quæ fit lapsu temporis fit ipso iure.

341

Renuntiare illi videtur qui non parer terminis statuti.

¶ Et facit quod tradit ipse Bal. l. cōsi. cxxvij. quidam nobiles, circa medium, lib. i. & j. cōsi. clxxvij. ad euidentiā, in ij. dubio, l. co. lib. i. & cōsi. cccclxvj. Andreas, col. 2. in ij. q. co. lib. i. vbi dicit quod is qui tempore excluditur, ipso iure excluditur saltem per exceptionem: quia renuntiare videtur ille qui non parer terminis statuti, per iura ibi allegata. Et subdit id se verum putare, siue sit priuatus, siue priuandus, vt ei obstat exceptio. Et quod item voluit ipse Bal. j. in l. ea lege, col. j. vers. ego do aliam cautelam. C. de condi. ob caus. & Bart. in l. seruientes. ff. de seruit. & Ang. qui de hoc multa colligit, consil. ccxj. in themate prædicto, in ij. dubio, l. Rom. in l. qui absentis. §. j. ff. de acq. poss. j. & Steph. Bertr. consil. omnium j. viso processu, col. 8. nu. 4. lib. i. & Iaso. in l. nemo potest, in priore lect. col. pen. ff. de leg. j.

342

Fulgosius & aliorum ea de re opinio.

¶ Quamuis de hoc dubitet, & cogitandum relinquat Raph. Fulg. in l. traditionibus. C. de pact. l. Et aperte diffiniat contrarium, nisi tamen in vtili dominio, Fran. Aret. in ij. q. co. lib. i. §. j. col. 2. de acqui. poss. vbi eū omnino vide. Sed pro prior sententia facit quod dicit gl. in c. placuit, in verbo, reuocari. xxj. q. ij. remotum ad tempus ab executione sui officij, finito eo tempore, reuocari ipso iure: sicuti & cum cui ad tempus est interdictum postulare. l. imperatores. ff. de postul. Et quod etiam tradit Bal. in c. j. tit. de controuer. inter domi. & vas. de locatione ad tempus facta. Et idem Bal. in proem. ff. §. hæc autem tria, col. j. vers. sed queritur, adeo præcisam esse naturam temporis limitati, vt relegatur ad certum tempus, finito eo tempore possit liberè & sine iudicis aut alterius licentia, vt ipse loquitur, redire. Et idem quoque scribit ipse Bal. in l. actione. §. Labeo, quem legit cum §. diximus, in fin. ff. pro focio, & consil. xxxiij. casus talis est, Guido, circa medium, lib. i. & Ang. in l. i. vnus. §. si cum reo, in lect. antiqua. ff. de pact. & Philip. Dec. consil. lxxj. cuius superscriptio incipit, an vasallus, ad fi. & cōsi. cxlv. queritur in effectu, col. 2. vbi & alia multa in id allegat. Cui addere potes & alia plurima à nobis congesta in tract. retrahendum, tit. ij. §. j. in gl. ij. in verbo, à tel tempus, nu. 4. q. præterea emptor, & multis seq. & præterea Caro. Mol. amicum nostrum incitum in doctis illis commentariis in consue. Paris. titu. j. §. xxx. nu. 172. & ij. sequen.

343

De eadem re.

¶ Ex quibus omnibus potes intelligere, an donans statim natis liberis possit ignorante ac non vocato donatario rem alteri cedere, quod mihi non admodum dubium videtur, tum per ea quæ diximus in prin. huius artum per ea quæ in re emphyteuticaria quæ cecidit in cōmissum, respondit Rom. consil. ccxij. quò ad primum, per multa quæ ad hoc allegat, quem sequitur Soc. cōsi. 167. non inuicilis, col. pen. vers. circa sextam questionem, lib. 2. Sed & illud ex suprædictis potes colligere, an etiam donatarius natis liberis possit propria autoritate manum inicere in rem donatā. Quod mihi vtrique non videtur, per ea quæ diximus, iunctis his quæ dicemus inferius in 30. discriminis, videlicet requiri sententiam declaratoriam, &c. Ideoque gl. in hac l. in hoc verbo, reueratur, & doc. post eam, non dicunt quòd donans poterit rem donatam propria autoritate occupare, sed vel eam vindicare: vel eius possessionem condicere, vt latè diximus, in prin. huius gl. & vide quæ dicam in seq. articulo.

344

Alienatio an valeat si quid fiat contra pactum.

¶ Decimum nonum, quod aduersarij videtur huic quod in præcedenti discrimine diximus in illo ultimo dicto, quòd in casibus quibus non valet alienatio ipso iure, si quid fiat contra pactum, is qui pactum apposuit, poterit rem propria autoritate occupare, secundum gl. in §. j. vers. sed si quid tale fiat, in verbo, licentiam damus, in authen. vt de ceter. commut. eccl. rerum. prout eam allegat Franc. Aret. qui eam dicit singu. in l. si ita quis. §. ea lege, col. j. vers. & aduerte quia in casibus. ff. de verb. oblig. De cuius tamen intellectu & veritate vide lac. Bel. Barr. & Ang. in d. auth. & Bal. in c. j. §. hoc quoque, col. 4. vers. & queramus, tit. de success. feud. & in c. ceterum, col. 2. vers. pone etiam vasallus, ext. de iudi. Ang. Imo. Rapha. Co. & ipsum Aret. in d. §. ea lege. Ang. in l. nemo pacifendo, quod est pen. ff. de pact. Ro. in l. qui absentis, & ibi Alex. col. vlt. ff. de acqui. poss. Sed quicquid sit in hoc casu, tamen aliud est in casu legis nostre, vbi donatio ab initio valet, nec quid sit contra pactum donationis, ex quo ea donatio ipso iure non valet, sed tantum ipso iure reuocatur, natis donatori liberis.

345

Adio cum ipso iure tollitur.

¶ Vigessimum, cum ipso iure tollitur actio, iudex ex officio potest & debet repellere agentem, & absolueret reū eo non petente: non etiam si ope exceptionis tantum, & non ipso iure est sublatā, gl. in Lybi pactū. C. de transact. quam dicit sing. Fel. in c. exceptionem, col. 2. in prin. ext. de excep.

Sed est

iudex potest
reperire agē
tem & rem
absolvere.

sed & alia in qua. q. i. a. & ibi Bal. & Imo. n. de verbo. oblig. & alia quoque in l. i. v. n. s. pactus, in verbo, in pactis factum, & ibi etiam Barto. latē col. antepenult. versic. tertio not. quod ille. ff. de pact. & idem i. Barto. in l. l. e. & in l. l. a. stipulatus, col. vlt. ff. de verbo. oblig. } Bal. in repe. l. & si post tres, col. antepe. versic. consequenter vt scias. ff. si quis cau. } & in l. si cum s. qui iniuniarum, paulo ante ff. cod. titu. } & in l. si non fortem s. j. circa medium. ff. de condit. indeb. & i. in l. sub condicione, col. vlt. eod. titu. & consil. l. xix. statutum civitatis, col. 2. lib. i. vbi per priorē illam gl. dicit generaliter, quod cum quid sit ipso iure, iudex potest supplere, & consil. l. xij. alia vice, col. j. lib. ij. } & consil. ccc. xix. de principali instrumentu, in fin. libr. v. Ioan. Fab. & expressius Ioan. Plac. Ang. Arē. & Ias. in §. in bonæ fidei, Insti. de actio. i. Petr. Ancha. consil. ccc. xxxij. primum inquirendum, in prin. & consil. ccc. xiiij. ex prædictis, circa medium } Card. Flor. consil. ciiij. calus super quo, col. vlt. versic. per hoc etiam Imo. in c. inter dilectos, col. 3. de dona. dum allegat gl. & Bar. in d. l. vbi pactum, Raph. Fulg. consil. cl. quidam ciues, col. 3. versic. postremū } Pau. Cast. in l. nostra, col. j. C. de test. & in lei qui c. & ibi etiam Fran. Arē. & Ias. ff. de acqui. hære. } idem Fran. Arē. in l. si filius, col. 2. ff. de vulg. & pup. } Ang. Arē. in §. omnis, col. 2. versic. & est multum vtile, Insti. de verbo. obliga. & Ias. consil. vij. adeo copiosē, colum. j. in fin. hb. i. } Dec. in l. j. col. j. & ibi quoque } Fran. Cur. iunior in l. j. col. 2. in ij. not. C. de pact. & not. etiam in l. Marcellus ff. de re iudi. & in c. quia frustra. extr. de vfur. Illud autem non omiserim, Bald. in cap. dilecti, col. 2. versic. sed hic opinoritur, extr. de appel. etiam facere singul. illam gl. in d. l. vbi pactum, sed eam aliter intelligere, ac supra diximus.

De eadem re.

146 ¶ Sed quicquid sit de ea gl. videmus tamen omnes vbiq. id tenere quod supra ex ea diximus, & ego quoque ita tenendum censeo. Sed quod tamen intelligendum est, modò constet iudici ex actis causæ actionem ipso iure non competere actori. Alias enim iudex id supplere nec debet nec potest: vt non obscure sentit. Bart. in l. si ita sit adscriptum, & ibi clariùs Franc. Arē. in fin. ff. de leg. j.

Tacitus consensus partis non firmat actionem nullam ipso iure.

147 ¶ Vigessimū primum, quod proximè accedit ad præcedens, atque etiam ad decimum tertium. Non tantum iudex potest id supplere, sed & si ipse non supplet, certe tacitus processus illius procedentis ad vltiora, atque etiam tacitus consensus partis id ipsum non opponentis, non firmat actum nullum ipso iure. glo. est ordi in c. j. in gl. j. Lap. ibi & Ant. Petr. Auch. in j. no. Domi. col. 7. versic. & no. istam gl. } & Ioan. Crot. in repe. super gl. j. de rescri. lib. vj. & iterum gl. in c. dispēdia, in verbo, processus, co. tit. rursumque in c. statutum, in prin. in verbo, committatur, & ibi Archi. & Domi. & Phil. Fran. iterumque in §. vlt. i. eiusdem c. } in gl. vlt. eo. quoque tit. & lib. & in c. vlt. in fi. de offi. deleg. eo. lib. & in c. j. in gl. vlt. eo. quoque tit. & Barb. consil. l. xiiij. scribitur Exodi, col. 4. lib. iij. lo. Bapr. Cacia. in l. more, in xxj. q. ff. de iurisd. om. iud. Socy. in l. j. §. sublati, col. 3. ff. ad senatus. Treb. Sed hoc videtur intelligere gl. in d. c. statutum, in primo loco, quando id statutū est non ob fauorem partiū tantum, sed & statuentis. id quod sequuntur & dicunt bene. no. Domi. & Phil. Fran. ibi, de quo & tu vide, Imo. in eo ipso c. s. cum verbo, & ibi quoque eundem Philippum Fran. col. 2. in gl. super verbo, non committatur. } Sed tu quoque hic vide Franc. Arē. post alios in l. si Titius, col. 4. versic. adde inquantum, & seq. vsque ad fil. ff. de verb. obli. }

Iure ipso qui compensat, si soluit, potest repetere tantquam indebitum.

148 ¶ Vigessimū secundum, qui ipso iure compensat, si soluit, potest repetere tantquam indebitum. l. quod dicitur, la. j. §. pen. ff. de impen. in rebus dot. fact. Secus si ope exceptionis. Nam solum nō repetit. l. qui iniuncti. ff. de condi. indeb. vbi glo. Bar. & Ias. expressē hanc differentiam ponunt, si iuri etiam faciunt Nico. Fab. Ang. Arē. & Ias. in d. §. in bonæ fidei, Insti. de actio.

Cū quid ipso iure est indebitū, si solutū fuerit, regulariter repetitur.

149 ¶ Vigessimū tertium, quod præcedēti est adfinc. Cū quid ipso iure est indebitum, si solum fuerit, regulariter repetitur, si verò non ipso iure, sed tantum ope exceptionis est indebitum, tunc cōtrā regulariter non repetitur, vt patet ex amplissimè tractatis in eam rem a Bar. in l. j. per totū, præsertim col. pen. & vlt. ff. de condi. indeb. & ibi quoque Bal. in lectu. antiqua, & ceteri. }

150 ¶ Vigessimū quartum, cū poena ipso iure imponitur in aliqua lege, aut alia constitutione prohibitoria aut præceptoraria, vt nostri loquuntur, quamuis ea a subditis nondum fuerit subscripta siue accepta (vtroque enim vtitur Tullius libr. ij. de legibus) id est approbata, & vt vulgò dicimus, acceptata, quo etiam verbo vtitur Plautus in Pseudolo, & Tullius in Topicis, ne quis vulgus male loqui existimet. Siue item, vt redeamus, ea lex in dissiuetudinē abiit, ipsi tamen in eam incidunt, arg. c. vestra, extr. de locat. & in c. j. de consil. lib. vj. & c. catholica, xj. diff. Secus si nō ipso iure imponitur. c. in istis iij. diff. Ita voluit Matth. in proœmio cle. in §. vniuersitati. De quo tamen vide Card. Flor. ibi, & Io. And. & Ant. in c. j. ext. de treug. & pac. Pet. Anch. in repe. c. j. in vij. q. prin. versic. sed hic quæro repetitur, i qui est in char. xvij. in paruis, } extr. de consil. & Cep. consil. xij. stante statuto, col. 3. versic. & licet dictus.

Quid requiratur ut sit locus iuri accrescendi.

151 ¶ Vigessimū quintum, vt sit locus iuri accrescendi, requiritur quod deficiat ipso iure, secus si nō ipso iure, sed ope tām exceptionis. Ita voluerunt gl. Bar. qui id reputat mirabile. Albe. qui alios antiquiores citat, Bal. Fulg. qui dicit notatu dignum, Ro. & Ias. qui dicit sing. in l. si duo patroni, in prin. i. per cum tex. } ff. de iureiur. Bal. in l. j. vbi autem, col. vlt. versic. quæro nunquid in caduco. C. de cad. tot. } Saly. in l. j. in fi. C. qui admir. } Fulg. in l. hac cōsultissima §. ex imperfecto, & ibi quoque Ias. col. 4. versic. tertio & vltimo. C. de testam. Pau. Cast. in l. penult. ff. de acqui. hære. } & cōs. cclxxxvj. quoniam fundamentū. Corn. consil. ccc. xix. multum latē, col. 3. versic. & quoniam

portio, lib. 1. Iason. in l. huiusmodi. §. vlt. col. ij. ff. de leg. ij. vbi & illam dicit censeri singu. Etia l. si duobus, in prin. co. citu. vbi illam dicit no. Socy. qui illam quoque dicit singu. consi. xvi. anno domini, col. 3. vers. accedat quia ad hoc, lib. 4. & consi. xliij. vñs testamento. col. pen. co. lib. iij. vbi & eam dicit sing. 1. Anto. Rub. consi. cly. circa primum dubium, col. j. Sed tu tamen hic vide Iason. qui de hoc dubitat in repetitio. l. re coniuñcti, char. antepen. versum. septimus casus, ff. de leg. iij. Quamquam idem in eadem l. chart. sequen. in v. q. Bar. hoc discrimen simpliciter & pro indubitato adfert.

352
Per equipollentem actum inducitur id effectus ipso iure.
¶ Vigessimus sextum, vbi per actum æquipollentem inducitur idem effectus ipso iure: ea quæ aliàs impleri nõ possunt per æquipollens, videlicet iuramentum, de quo per Ioan. And. Bal. & ceteros, in c. ad nostram, de iureiur. & Ias. consi. xli. in duabus, col. 2. vers. præterea dominus Ioannes, lib. iij. Et solennitas, vt probat tex. in l. singulos, & ibi Fran. Arct. in ij. not. ff. de testa. Et forma, vt per gl. in cle. j. in verbo quineriam, ad fin. de concess. præb. Bal. in l. si institutorem, ad ff. si cer. pet. idem Bal. Ang. Imo. & recentiores in l. j. ff. de lib. & posth. cum si adductus ab Alex. ibi. & Fely. in c. eum dilecti, l. col. 17. vers. amplia. xj. i. extra. de rescr. & Hippo. Marfi. consi. xxix. folamen. col. 2. & ij. lib. 1. Et conditio in certis casibus, vt per Bal. in c. vlt. vers. secundò quæro, extr. de præsum. Et alia id genus possunt hoc casu impleri per æquipollens, quod scilicet inducit eundem effectum ipso iure. De quo tu omnino vide Fran. Arct. consi. 89. longitudo, col. 2. vers. itertio etiam dici potest.

353
Pœna quãdo imponitur ipso iure, magis inspicitur opinio delinquentis quàm veritas.
¶ Vigessimus septimùs, licet in delictis inspicitur veritas rei, non opinio delinquentis, cum datur opera rei illicite secundum Bar. in l. diuus. ff. de sic. per l. qui nocentem. §. pen. de iniur. & est bonus tex. in l. vulgaris. §. si quis æs. ff. de fur. Pallit tamen vbi pœna imponitur ipso iure, quia tunc magis inspicitur opinio delinquentis, vt non ea pœna plectatur, quàm veritas, vt voluit solus omnium quos hæcenus legimus, nisi nos fallit memoria, Franci. Arcti. qui etiam dicit hoc esse nouum dictum in l. qui se pupillum, in fin. ff. de acqui. hære. hæc tantum ratione, motus, quod lex puniens ipso iure strictius est interpretanda, per ea quæ diximus suprâ in xvij. discrimine.

354
Cum quis non ipso iure priuatur, sed ex pœnâ sententia, nõ imponitur priuatio nisi iure.
¶ Vigessimus octauum, cum quis non ipso iure priuatur, sed expectatur sententia, non impeditur interium agere, & prosequi ius suum. Secus si ipso iure priuatur, verbi gratia si hæres vt in indignus priuatur hæreditate ipso iure, non potest agere familiar. hereditate aduersus coheredes, quin ei obstat exceptio exclusiua iuris ipsius agentis. Quod si ipso iure nõ sit priuatus, potest interim dum per sententiam priuatur, nec repellitur à coheredibus. Ita distinguit glo. not. in l. his consequenter. §. j. in verbo, non pertinere, per tex. ibi, & alios quos allegat, & ibi quoque Bar. qui monet id esse multum not. Bal. & Flor. qui id reputat. sing. ff. famil. heredit. Bal. in l. j. in fin. C. in quib. cau. in integ. resti. non est necess. i. & in c. quæ in ecclesiariis, col. 6. vers. ext. nota, extra de constit. vbi & eam dicit sing. & consi. xxvj. punctus, in ij. dubio, dum illam gl. allegat, lib. iij. i. & Signo. consi. x. in quæstione virgente inter Vegetum, col. 2. vers. non obstat quintum. & benefacit tex. in c. celsi. celsi. post prin. ibi, nullus ei respondere in iudicio teneatur, de pœnis, lib. vj.

355
Et hoc etiam in causa beneficii.
¶ Et hoc etiam procedit in causa beneficii, vt si quis agat petitorio pro beneficio quod semel habuit, admittitur exceptio, quod inducit priuationem ipso iure, non etiam eius quod ipso facto non inducit, fed tantum per sententiam, vt voluit Inno. in c. inter dilectos, post prin. & ibi etiam Panor. col. vlti. qui hoc dicit perpetuò menti tenendum, extra de iudic. prelat. & idem Innoc. in c. eum nostris, ext. de concess. præb. 1. Archid. in c. quo iure, vj. dist. & Comp. post in c. quod sicut, de cle. & ipse etiam Pan. in c. item cum quis, col. 3. vers. oppo. & videtur, de resti. spol. & in c. j. querelam, col. 2. vers. sed ego quæro, ext. de iureiur. & in c. si constitutis, col. 2. vers. itertio retentis, & iterum vers. quarto modo, & seq. ext. de actu. vbi hoc no. limitat. & Pet. Anch. in c. j. col. vlt. vers. item no. priuationem, de cle. lib. vj. Sed hic vide quæ dicam in ij. seq. effectibus.

356
Et id procedit ubi sententia desideratur ad priuationem iuris agentis.
¶ Vigessimus nonum, quod ex præcedenti procedit, de iure tertij opponi non potest, vbi sententia desideratur ad priuationem siue exclusionem iuris agentis. Secus si lex priuet ipso iure. Ita voluit Bal. in d. l. his consequenter. §. j. & in l. eum seruum, col. 2. i. & ibi Cy. & Ias. Franc. Arct. C. de ser. fugi. idem Bal. in l. eum mulier, col. 10. vers. de tertio dubio. ff. solu. matri. & in l. j. post prin. C. quib. res iud. non noce. vbi id dicit plenè no. in l. indebiti. §. vlt. ff. de condi. inde. & in addi. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua, in xlvj. q. & ipse Spe. in eodem §. in xlvj. q. & iterum in lxxvj. q. Composit. lib. in c. mandatum, de rescr. Ros. de Roscl. inter consi. Bal. consi. ccccxlv. super prædictis, col. vlti. lib. ij. per gl. in d. l. his consequenter, quam ad hoc dicit no. j. Bart. in l. ij. col. j. ff. de excep. rei iudi. Angan. l. loci corpus. §. competit. ff. si ser. vend. Petr. Anch. in c. j. col. j. de rescrip. lib. vj. & in c. possessor, col. 17. vers. vlt. itertio quæritur, de regul. iur. lib. vj. i. & consi. lxxij. motiua iudicis. circa medium. & consi. cccx xij. subtilissimè, col. vlt. vers. ad hoc respondeo, & consi. j. cccxv. efficacibus, col. 2. vers. de iure autem domini, vbi tamen postea in col. 4. id negat procedere in causa beneficii, contra id quod suprâ in præcedenti capite diximus. & Paul. Castr. consi. 367. super eo quod quæritur, paulò ante medium, lib. j. & consi. 369. vñs & examinato, col. 2. lib. ij. Panor. in c. cōquere, in v. no. ext. de cle. non resid. i. Alex. consi. 137. in causa & lire veniente inter Lancelotum, col. pen. vers. præterea prohibito, lib. ij. Corn. consi. 65. licet præfens, col. pen. in fin. lib. 1. & consi. c. ij. visis in causa magnifici, col. 7. vers. non enim potest, lib. ij. i. & Barb. consi. lij. vñs celebris, col. 5. vers. nõ obstat nunc si dicatur, lib. iij. Soc. in l. j. no. ff. de excep. rei iud. i. & in l. qui Romæ, §. Flauius, in ff. de verb. oblig. & consi. 82. in causa, col. 2. lib. iij. & consi. 78. visis actis, post prin. lib. iij. i.

lib. iij. } & Cepo. causarum ciuiliu consil. xliij. in questione. col. 2. ad fin.

- 357 ¶ Et id admodum cōfirmat quod ab ipso Bal. scriptum est in l. si aliena. ff. sol. mar. id scilicet. cum demum de dominio sine iure tertij excipi possit. cum probatio dominij sine exceptionis allegatione agentem excluderet. per l. vlti. C. de rei vend. aliis minimè. nisi excipiens haberet causam à domino. per l. ij. ff. si ager vendi. & d. l. his consequenter. §. j. ff. famil. hereditum. & l. loci corpus. ff. si serui. vend. }

De eadem re.

- 358 ¶ Sed hæc duo capita debes primò intelligere. cum quis priuatur ipso iure præcisè. & cum effectu. Secus si effectus priuationis consistit in voluntate tertij. vt in casu d. l. ij. & ibi a. no. ff. si ag. vendi. cū alijs simi. à me adductis suprà in eadem gl. versil. x. incip. fuerunt tamen. Ita enim voluit Barto. Bal. Ang. & Fran. Aret. in illis locis suprà allegatis. & ipse Bar. consil. 81. Martinus Forniconis. col. 2. & ipse quoque Bald. in auth. qui rem. col. 2. versil. subsequenter quarto. C. de sacro. eccl. & in addit. Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua. in xlvj. q. 3. & Pet. Anch. in c. cum secundum. col. j. de hæret. lib. vj. dum de hæc re loquens allegat no. in d. l. ij. ¶ Corn. consil. cxv. licet in hac. col. j. & seq. lib. 1. & Soc. in d. l. ij. col. 2. in ij. conclusionem. ff. de excep. rei iud. vbi ad hoc multa allegat. & in l. j. §. sed & quoties. col. 2. versil. ex quibus tertio. ff. ad S. C. ¶ Treb. & d. consil. 78. col. 2. versil. seq. quando obicitur. lib. iij. & ante hos omnes Spec. tit. de loca. §. nunc aliqua. in xlvij. q. in fin.

De eadem re.

- 359 ¶ Quod tamen intellige. ledor amantissime. ne tu forte decipias. vt procedat. & antequam ille tertius suam declarauerit voluntatē. nam facta declaratione poterit & ille submoueri ob ius istius tertij. vt voluit Ang. in §. si verò. versil. sed tunc pone. in auth. de non alienan. & Cepo. cōsil. xxv. ex questione prædicta. col. 3. versil. circa tertium dubium. De quo & tu eundem vide consil. ciuiliū opus xlv. & si in alijs. col. j. versil. tertio dicitur.

De eadem re.

- 360 ¶ Intellige secundò procedere { duos illos præcedentes effectus. } si sententia declaratoria interuenierit. Nam ante eam non potest repelli prosequens ius suum. nec submoueri ex iure tertij. Ita voluit Pet. Anch. in d. c. cum secundum. Sed ipsemet de hoc dubitat in c. ij. in ij. not. de præscri. lib. vj. propter no. per Cy. & Balin. d. l. cum seruum. C. de seruis fugit. Sed ita tamen. vt in contrariā sententiam inclinare videatur. Sed & de hoc quoque dubitat idem Pet. Anch. in c. felcis. in viij. notab. de pœnis. & ita quidem. vt priorem sententiam potiorē sibi videt. vclit. Adeo sibi in hac re malè constat. Sed hoc ex iis dependet quæ dicemus postea in §. o. effectū.

De eadem re.

- 361 ¶ Idem autem Anch. consil. cxvij. subtiliter. col. j. versil. non obstat si dicatur. exceptionem exclusionem ipso iure iuri agentis posse opponi. cum ille qui possidet. agit contra alium. nam cum tunc constet iudici rem ad alium pertinere. consequenter nec agenti actionem competere. l. pōponius. §. si is qui. ff. de procu. Sed cum possessor agit pro iuribus eius rei quā possidet. non videtur posse excludi tali exceptione ante sententiam declaratoriam. per ea. cum secundum. de hære. lib. vj. & quod not. Io. And. in c. ij. de præscri. lib. vj. Et id erit pro iij. declaratione.

Exceptio ex
clausa ipso
iure. iuri age
tis an possit
opponi.

- 362 ¶ Intellige igitur quartò. vt scilicet ius tertij ipso iure exclusiuū iuris agentis opponi possit in iudicijs ordinarijs. non etiam in iudicijs summarijs. vt nuncupatum voluit Pau. Cast. in l. ille à quo. §. si de testamento. per cum tex. ff. ad Trebel. & Alex. in l. vlt. col. 9. versil. addit etiam vnum. C. de edict. diui Adr. col. vbi reprehendit ipsum Pau. Cast. qui ibi tenet contrarium sibi interim cōtrarius. & Carol. Rui. consil. cxxx. super puncto. col. vlt. nu. 9. lib. ij. Nec obstat. vt subdit Alex. in d. l. vlt. quod not. gl. in l. ij. ff. de excep. rei iud. quia loquitur quando reus opponebat de iure proprio ipsius opponentis. ita excipiendo. dolo facis. petens quod mihi restitutus es. Secus si diceret. dolo facis petens quod alteri restitutus es. l. si focer. §. Lucius. ff. sol. mar.

De eadem re.

- 363 ¶ Intellige quintò vt id ius opponi non possit à spoliante contra agentē aduersus ipsum spoliam rem interdito recuperandæ possessionis. vt nuncupatum & in hac specie ex facto interrogatus respondit Pet. Anch. consil. ccv. cuius exordium est. in questione vertente. col. vlt. versil. superest modò videre. per tex. in c. j. extra de restit. spol. & no. per Bar. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. posses.

De eadem re.

- 364 ¶ Intellige & tu sextò & postremò. vt id ius tertij ipso iure exclusiuū iuris agentis possit opponi à reo. non etiam ab actore etiā replicando. quia vis ipsius deduci debet ex iure residente in persona ipsius. per l. in speciali. ff. de rei vend. & l. indebiti. §. fed & si nummi. & ibi Alex. col. vlt. ff. de condi. indeb. Bal. in l. cum mulier. col. x. versil. de tertio dubio. ff. sol. mar. Carol. Rui. qui & ipsum tradit consil. lxxxvij. circa legitimacionem. post prin. lib. iij. }

De eadem re.

- 365 ¶ Trigesimum. quod est finitum superioribus. Si quis commisit crimē ob quod priuandus est bonis per sententiā. nec ipso iure est priuatus. possunt & debet debitorē ei interim soluere. & liberantur. l. auferretur. §. in reatu. ff. de iure fisci. & l. reo. ff. de solu. Secus si ipso iure sunt priuati. quia tunc sicut soluendum est. qui vicem hæreditis obtinet. l. iij. Cad leg. lul. de vi publ. & in d. c. felcis. post princ. ibi. nullus ei debita reddere. Quod etiam vtrum procedit ante sententiam declaratoriam. videbis ibi per Pet. Anch. vbi suprà. At vide etiam hic Cardi. Flor. in clem. pastoralis. §. rursus. ad fi. de sent. & re iud.

Si quis com
misit crimē ob
quod priuan
dus est bonis.
&c.

- 366 ¶ Trigesimumprimum. quod non multū abest ab iis quæ tribus præcedentibus dicta sunt. Qui crimen commiserit. quod priuationē dignitatis non inducit ipso iure. fed tantum per sententiam. non possunt subditi ante sententiam ab eius obedientia se subducere. nec illius iura denegare. ætēntque gesta interim ab eo. cap. nonne. viij. q. iij. & c. sepe. extra de appel. Secus si ipso iure esset

Qui commisit
crimen quod
priuationem
dignitatis non

*Inducit ipso
iure, &c.*

priuatus. c. tanta, de excof. p. xlat. & c. veritatis, de dol. & contuma. Et ita nuncupatim voluit Petr. Anch. in ad apostolic. in xx. not. per illum tex. de sent. & re iud. lib. vj. vbi hoc dicit se didicisse à domino Lapo p. ceptore suo, dum legeret d. c. sape, qui ad hoc, vt dicit allegabat Bar. in tract. de tyranno in vij. q. prin. Et optimè faciunt not. per ipsum Barto. in l. post contractum, tum col. j. vers. & si aduertamus, tum col. 3. vers. secundum tempus. ff. de dona. quòd qui crimen còmissit, ob quod est priuandus bonis, sed tamen non est ipso iure priuatus, non amittit interim administrationem rerum suarum, per d. lausertur. §. in reatu. ff. de iure fisci, & ibi sequuntur recentiores.

367
De eadem re.

¶ Ex quibus omnibus satis intelligis, vt rñm donatarius possit agere contra tertium detinentem rem donatam post natos donanti liberos, vel pro iunibus rei donatæ debitis, & an submoueat exceptione reuocationis ex hac l. & an liberentur qui ei iura soluerint, sed hic in casu nostræ legis requiritur declaratio donantis. vt latè diximus in prin. huius glo. Ideoque ante eam non videtur quòd possit donatarius impediri.

368
Pœna ut incurrat, requiritur monitio præcedens.

¶ Trigesimum secundum, cum ex sententia Innoc. in c. extirpandæ. §. qui verò, extra de p. x. b. vbi pœna statuitur omissioni vel negligentia sine die vel tempore: ceterè vt pœna incurrat, requiritur monitio præcedens, quæ sequuntur omnes penè ibi, & Bal. in precibus, col. 6. vers. non obstat, quod no. C. de impub. & al. substi. & in l. j. col. 2. C. de his quib. vt indig. & Card. Flor. qui id dicit sing. consil. v. d. reuerend. & Petr. Anc. in c. licet canon, col. j. in fi. & ibi quoque Domi. & Phil. Fran. in vers. is etiã, de elect. lib. vj. & idè Petr. Anch. in c. j. col. 2. vers. septimò no. de vita & hon. cleric. co. lib. vj. & consil. lxxj. pro clariani cum aliis multis conxor. adductis per Alex. in l. si mora, col. 5. vers. subdit hic. ff. sol. mar. & in Lita stipulatus, col. 4. ff. de verb. obl. & còf. x. art. ius verbis restamèti, circa mediũ, lib. vj. & Fely. in c. j. col. j. vers. extra gl. de magist. & Marth. Affl. in decis. Neapo. ccc. lxx. tria dubia, col. 3. vers. secundò dubitatur. Id sanè rēperat ipse Inn. in d. c. extirpandæ, & post eum Host. in verbo, priuatũ, & Io. And. col. vlt. Panor. in repe. d. §. quia verò, col. 8. vt scilicet procedat cum pœna ipso iure imponitur, non aliàs, & idem quoque Panor. in c. excommunicationis, circa medium, extra de rapt. & Domi. in d. c. licet canon. §. is autem, de elect. lib. vj.

369
*Contraria ea
de re opinio.*

¶ Quamquam ne id quidem, Petr. Anch. in consil. lxxv. in causa quæ vertitur, in vlt. dubio, in ea est sententia, vt cum pœna ipso iure imponitur, minus requiratur monitio. Quod & ipsum nõ obsecrè sentit Card. Floren. in clemen. j. in ix. not. de vita & honest. cleric. & Fely. post Calde. & alios recentiores, in c. ij. in ij. no. extra de sponsal. & vide Domi. in c. j. in j. not. de vita & honest. cleric. lib. vj.

370
*Post sententiã
non potest episcopus
aut alius iudex
dispensare.*

¶ Trigesimum tertium, licet cum canon imponit pœnam, non permittens expressè, nec etiam negans posse ab episcopo dispensari, possit ipse episcopus dispensare secundum gl. in c. postulatist, in verbo: postulatium, extra de cler. exco. m. Inn. in c. dilectus, de tempo. ord. & Ioan. Ligna. & Ioã. Cald. in cat. si clerici. §. de adulteriis, extra de iudi. c.ũ simil. Hoc tamen non procedit, vbi esset canon latæ sententiæ, secundum Ant. in d. §. de adulteriis, post Archi. in c. sicut. xv. dist. Nè aliàs generaliter vbi permittitur episcopo dispensare, procedit in canone latæ sententiæ, secundum ipsum Arch. in c. licet canon, de elect. lib. vj. Et est optima ratio, quia post sententiã non potest episcopus aut alius iudex dispensare. l. duvi fratres. ff. de pœnis, & cap. deo. ij. q. vij. Sed tu de his vide Pan. in d. §. de adulteriis, col. 2. vers. & hoc intelligo, & ibi quoque Fran. Arct. & Fely. col. 2. vers. fallit primò, & Phil. Dec. col. 4. vers. prædicta conclusio.

371
*Lex siue statutu
licet possit
transferre
dominiũ, bono
tamen id
facere nõ potest.*

¶ Trigesimum quartum, licet lex vel statutum possit transferre dominium & possessionem ipso iure, per l. raptores, & ibi Bar. C. de episc. & cler. & l. vlt. C. de sacro. ccc. cum simil. Tamen homo id facere non potest, per no. per Cy. & Bal. in Lea lege. C. de condi. ob caus. Bal. in l. traditionibus, in fi. C. de pact. & in l. j. col. 3. C. si plures vna sent. Ange. & Imo. in l. qui vniuersas. §. j. ff. de acqui. poss. Idem Ang. in l. j. ff. de distr. pigno. & in l. licet. C. de acq. poss. & apertissimè omnium Alex. consil. j. ponderatis his, col. 2. versicu. & ideo licet & iterum coll. i. versicu. præterea facta fuit, lib. v. & Carol. Run. consil. 50. super eo, nu. 2. lib. iij. Ex quo præter alia multa quæ suprà diximus, planè intelligis difficilius quid fieri ipso iure, quàm aliàs. Et hoc etiam spectat, quod dicit Bald. in l. si quis. §. Iulianus. ff. de procu. quòd lex facit ipso iure, prætor facit tantum per sententiam.

372
*Pœna quando
est iure ipso
imposita, an
admittatur
procurator.*

¶ Trigesimum quintum, licet in crimine publici iudicii non admittatur procurator. l. accusatore. §. ad crimen. ff. de publ. iud. fallit tantè vbi pœna esset ipso iure imposita, vt voluit Alex. in addi. Bar. ibi, in prima add. allegans Bal. in l. reos. C. de acq. & Petr. Anch. in l. seruũ. §. publicè interest. ff. de procu. Sed aduerte quia Bal. vbi suprà, col. pen. versu. pone quòd statutum, tenet nuncupatim contrarium, quia in hac causa disputatur de crimine, & super crimine oportet declarari. Vnde licet nõ feratur alia sententia, scilicet condemnatoria, tamen fertur æquipollens, scilicet declaratoria. c. pro humani, de homic. lib. vj. Hæc ille, quem sequitur Petr. Anch. etiam vbi suprà, ad fi. Et ita etiã illos refert & sequitur Hippo. Marfi. in sua practi. causarum criminalium. §. sequitur, nu. 43.

373
*Aus quando
est nullus ipso
iure, iuramen
to non confir
matur.*

¶ Trigesimum sextum, vbi actus est nullus ipso iure, iuramento non confirmatur: scès si nõ ipso iure, sed via exceptionis aut restitutionis. Ita videtur voluisse Bal. in l. non dubium, in xvij. oppo. C. de legib. per tex. ibi, & in l. antiquæ. §. vlt. Cad. senatus consil. Velleia. Ang. consil. dx. domina Catharina, col. j. versu. contrarium dico, vbi hac ratione mouetur. Nam cum actus est ipso iure nullus, nihil est omnino confirmabile. & Rom. in l. Modestinus. ff. de donat. & còf. xij. viso facto, col. 2. versu. secundò, quia ex tali contractu, & Fran. Arct. còf. ij. intellecta diligenter, col. 3. versu. tertiam

tertiam rationem. } & est bona glin auth. si qua mulier. in prin. C. ad senatusconf. Velleia. quam sequitur Rom. qui eam dicit sing. in repet. l. j. char. iij. versi. & adde duas no. cautelas. ff. de vfuap. & Paul. Castr. conf. viij. in causa quæ vertitur coram domino vicario. col. j. libr. ij. & Hippo. Marli. conf. cxv. æternæ lucis. col. j. versi. quia respondeo. & diximus in nostris legibus conuubialibus. in gl. iij. in verbo. *ne petit*. nu. 2. s. incip. ex his quoq. Sed hoc qualiter intelligatur & procedat. vide eundem Bal. vbi suprà. & in l. ij. in lect. antiqua. ff. ad senatusf. Velleia. & Imo. larè in c. cum continetur. in ij. membro principali. col. eiusdem vij. versi. circa primum vanat. extra de iureiur.

774 ¶ Trigesimumseptimum. cum non tenet sententia ipso iure. } potest iudex iterum cognoscere & pronuntiare. secus si non ipso iure. sed ope exceptionis vel officio iudicis est emendanda. Ita voluit Immo. in c. in literis. extra de offi. deleg. quod elegans reputat. & ad arbitrium trahit Bald. in l. vlt. col. 4. versi. quarto quæro. C. de contrah. empt. vbi videbis quid de eo sit dicendum. de quo & tu vide eundem Bal. in l. si vt proponis. col. 2. C. quomodo & quando iud. & in c. publicato. in fi. extra de elect. & Bar. in l. si societatem. §. arbitratorum. col. 2. versi. quartæ glo. si inquit. ff. pro socio. ¶ Imo. conf. xviij. in causa quæ vertitur. ante fi. la. in l. serui electione. col. 2. versi. intellige istam. ff. de leg. j. } & omnino Fely. in d. c. in causis. { Et hoc amplius. vt etiam possit iudex ferre sententiam contrariam priori sententiæ quæ ipso iure nulla erat per l. vltimā. C. de sent. quæ sine certa quantitate. licet aliàs facere non possit. per l. j. C. quando prouoc. non est necessaria. vbi Saly. col. 2. in x. oppo. id expendit. & post cum Fely. in c. inter monasteriū. ad fi. de re iud. j. Idem autē de consilatore in causa assumpto. vt si primū consilium sic ipso iure nullum. possit iterum cōsultare. & illud emendare. voluit ipse Bal. in c. cum cessante. col. vlt. versi. vltimū opponitur. extra de appell.

Cum non tenet sententia ipso iure. potest iterum iudex cognoscere.

775 ¶ Trigesimumoctauum. quod est admodum confine. quod electores publicato scrutinio poterūt variare. & iterum eligere. si electio est ipso iure nulla. quia ineligibilem elegerūt. aut aliās. secus si non esset nulla ipso iure. sed annullanda. non possent vanare. Ita voluit Innoc. in d. c. publicato. in prin. & ibi Host. col. 2. in verbo. nequeunt. & Bal. col. pen. versi. quarto dicitur hic. & Panor. col. vlti. versi. vltimū quæro. & alij. extra de elect. Idem. Inn. & plerique omnes in c. considerauimus. col. j. co. tit. & idem Innoc. in c. dilecti. de sup. neg. præla. Agid. Bellameta. conf. x. factum est tale. Ioan. Martini. col. 2. in vj. dubio. ¶ Panor. post Compstet. in c. cum Vintonienfis. col. 4. versi. in glo. in verbo. sed tertia. de elect. } Et vide ipsum Bal. in d. c. considerauimus. in prin. & in rub. de elect. col. j. versi. quarto si non valet.

Electio si sit ipso iure nulla. poterunt electores publicato scrutinio variare.

776 ¶ Et hoc intellige primū nisi eligentes ob primam illam electionem fuerint priuari iure eligendi. vt per glin. c. inter dilectos. in verbo. postfacto. & iterum in verbo. irritādam. & ibi doctor. extra de elect. & glin. c. bonæ. ie. in gl. j. & ibi doctor. eodem titu. & glin. c. cum laici. in verbo. quæ nulla est. extra de iure patrona. Ex quibus intelligis id generale esse. vt electio quæ nulla est ipso iure. non impediat secundam. licet aliās secus.

De eadem re.

777 ¶ Intellige & secundū in habentibus potestatem eligendi iure proprio. nam de his loquuntur omnia iura. & doct. suprà allegati. Secus in his qui eam facultatem non habent suo iure. sed alieno. scilicet ex potestate eis aliunde cōcessa. nam si ij semel elegerint. etiā nulliter. nō possunt amplius variare. secundum Bar. in l. ij. §. j. ff. de optio. lega. Imo. & Alex. qui adserit alios concord. Fran. Aret. & la. in l. serui electione. in prin. ff. de leg. j. Quod tamen intelligit Bal. in l. vlt. in iij. q. C. de contrah. empt. in actibus extrajudicialibus. secus in iudicialibus. per l. si vt proponis. & l. si præses. C. quomodo & quando iud. Quod an procedat. vide per ipsum Aret. in d. l. serui electione. col. vlti. Sed hic omnino vide quæ scripsi in cōmentar. l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. sig. in j. limitat.

De eadem re.

778 ¶ Quinetiam illud quod suprà diximus versic. ab hinc iij. de iudice nulliter iudicante. vt possit iterum iudicare. intelligendum est de iudice ordinario. qui scilicet habet iurisdictionem iure proprio. secus in delegato qui ab alio habet. Iudex postquam. & ibi glo. & doct. ff. de re iudi. De quo tu vide la. in d. l. serui electione. col. 2. versi. intellige istam. ff. de leg. j. & eundem plenissimè in l. qui per salutem. in ij. not. ff. de iurciur.

De eadem re.

779 ¶ Trigesimumnonum. quod dictum est in electione ad magistratum vel sacerdotium. idem quoque & in alia electione. quam opinionem vocamus. ius obtinet. vt scilicet si ipsa optio primū facta. ipso iure nulla fuerit. possit est qui eam facit. iterum facere. aliās autem non possit per l. apud Aufidium. ff. de leg. j. & l. quoties. ff. de opt. leg. Ita enim voluerunt Dy. & Alb. in d. l. serui electione. in prin. ff. de leg. j.

Id quod obtinetur in electione ad magistratum vel sacerdot. idē quoque etc. Eligentes si sint priuari ipso iure in eligendi potestate. non poterunt iterū eligere.

780 ¶ Quadragesimum. quod præcedēti aduersari videtur. Si ex defectu formæ quæ debuit obseruari in electione. eligentes sunt priuari ipso iure eligendi potestate. nō poterunt iterum eligere. Secus si non tantūmodo priuari. quia interim possunt eligere. c. cum terra. in fi. de elect. quod ad hoc dicit not. Rom. conf. cccclxxxij. dubitatur primū. col. j. versic. secundū si quis dixerit. & concludunt doctor. licet illum tex. vt ipse Rom. dicit non allegant. in d. c. publicato. co. tit. Et hæc duo capia confirmata ex eo quod aliàs semper electio inualida non aufert facultatem eligendi de nouo. l. ij. ff. de opt. leg. glo. in d. l. serui electione. in glo. ij. & ibi la. col. 2. versi. in glo. ij. ff. de leg. j. vbi & ipse Iason ad hoc quoque allegat c. si compromissarius. iuncto c. vt circa. de elect. lib. vj. Sed hæc ex his pendunt quæ larè tractat Bar. post alios antiquiores. ex d. l. ij. §. j. ff. de opt. leg. j.

781 ¶ Quadragesimumprimū. nudum præceptum de non alienando. nū valet. nec tenetur legatarius.

Rudis præcep

ptum de non
alienando non
uulet.

cui id prohibitum est,cauere de non alienando,cum in legatarium transit legatum ipso iure,per l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. j. & l. pater. §. Iulius Agrippa. ff. de leg. iij. At secus si non transit ipso iure, sed debet præstari per manum hæredis. Nam tunc legatarius non tenetur dare, nisi prius cautum sit de non alienando, per l. iij. §. vl. ff. de condi. insti. & l. Titio centum, in prin. ff. de condi. & demonst. vbi Bar. ita ea iura nuncupatim intelligit, de quo tamen vide ibi Paul. Cast.

382
Vtrum quis
debeat puniri
pœna statuti
domicilii.

¶ Quadagesimum secundum, cum quaeritur, vtrum quispiam debeat puniri pœna statuti domicilij, an loci delicti, solet distinguere, vtrum pœna ipso facto imponitur, trahitque secum executionem, necne, vt per Paul. Leaz. & Io. Ligna. in clem. ij. & ibi quoque Imo. col. 7. versic. quæro quid sit pro delicto, & Card. Flor. in ij. q. de re iud. & eundem Cardin. in prin. cl. vl. & ibi etiam Maria. Soci. col. 14. in octauo effectu, de foro compet. & Ang. in l. vl. col. 2. versic. secunda quaestio. ff. de iurisd. om. iud.

383
Quod ipso iure
nullum est,
non facit iudicium.

¶ Quadagesimum tertium, quod ipso iure nullum est, non facit iudicium, vt si testis cuius testimonium ipso iure nullum est, fuerit interrogatus, nec vllum quidem iudicium facit l. diuus. §. ex quibus causis. ff. de quaestio. Secus si ipso iure non repellitur, sed officio iudicis. tunc enim arbitrio iudicis facit iudicium, per no. in c. præsentium, l. c. extra de testi. vbi Bal. col. 2. versic. quarto nunc quid testes, hoc dicitur: men nuncupatim adscripsit.

384
Infamis ob
grauem crimine,
an relictus
possit.

¶ Quadagesimum quartum, cum infamis ob graue crimen testari non possit secundum multorum sententiam, in qua fuit Spec. tit. de instru. edi. §. cõpendiosè, versic. decimotertio. & expressiõs versic. quid de exoculatis, & Bar. & Imo. in l. qui manus. ff. qui testa. face. poss. quamuis alij teneant contrarium: de quo nunc non disputo. Sed illud tantum dixerim, quod si illa sententia vera est, intelligitur vt sit infamis ipso iure statim à commissio delicto, testari non potest, nulla super delicto expectata sententia. Sin minus, ante sententiam testari potest. Ita respondit Anastasius Platus inter consilia Barba. consil. omnium vltim. multos futuros, col. 3. versic. septimò probatur, lib. 1. & sequitur Alciat. in linter stuprum. ff. de verb. signi.

385
Infamia iuris
an aliquè res
pellat à testimo
nio.

¶ Quadagesimum quintum, cum infamia iuris repellat à testimonio per plenissimè not. in l. ij. ff. de Senat. Certè si ea infamia ipso iure contracta est, repellit statim, non expectata sententia. Quod si non nisi lata sententia contrahitur, potest interim dum condemnatur, testimonium dicere. Ita enim voluit Iaco. Butr. in l. ij. §. ignominie. ff. de his qui not. infam. Ang. in l. athletes. §. ait prætor, in prin. ff. eo. & ipse Platus d. consil. vlt. inter consil. Barb. col. 4. versic. præterea nulla requiritur. lib. 1.

386
Vbi quod se
cundum est,
reuocat pri
mum ipso iure.

¶ Quadagesimum sextum, vbi quod secundum est, reuocat primum ipso iure: si illud secundum cassetur, primum non reuocatur, vt voluit Pet. Anch. & post eum Phil. Fran. in c. pen. de præb. lib. vj. per l. planè, in prin. de leg. j. & l. & si transferat. ff. de ali. lega. Secus si non ipso iure. l. qui liberis. §. non sic. ff. de bono. poss. secun. tab. & quæ no. Archi. & Ioan. And. in d. c. pen.

387

¶ Quadagesimum septimum, si pœna ab homine fuerit statuta, si quid factum non fuerit intra aliquod tempus, cõmittitur cum primum certum est eum id facere non posse intra statutum tempus, licet sit secus in pœna legali. l. cum stipulatus sim mihi à proculo. ff. de verb. obli. Tamen differtur executio illius pœnæ, donec illud tempus sit transactum. l. in illa stipulatione, si calendis, & l. stipulationes non diuiduntur. §. si quis ita, & l. insulam, eo. tit. & voluit gl. & post eam doct. in illa priori l. Hoc tamen fallit in pœna quæ ipso iure secum trahit executionem, vt in excommunicacione, infamia, & aliis huiusmodi, tunc non expectatur terminus. Ita voluit Bar. in d. l. cum stipulatus, col. vlti. versic. responde prædicta vera, argu. l. quod ad statum, in verbo, confestim. & l. qui vltimo in verbo, statim. ff. de pœn. Cui licet contradicant Ang. & Rapha. Com. tamen assentiantur ibi Alex. col. 3. versic. in gl. in verbo, cõmissa, & l. col. 5. versic. prædictam decicionem. Quæ tu no. ad ea quæ disputata sunt à gl. & aliis in c. cõmissa, in verbo, elapsus, de elect. lib. vj. & glo. in clicet canon. in verbo, priuatus, post prin. & ibi Domi. in versic. etiam, col. 2. versic. deinde quaerit. eo. titu. & lib. Et inretim vide Bal. in l. eius qui, versic. quæro nunquid. C. si pen. appell. mors inter.

In pœna quæ
secum trahit
executionem,
non expectatur
terminus.

¶ Quadagesimum octauum, licet aliàs dominium non transeat in alium sine possessione. l. traditionibus, C. de pact. & l. si agr. ff. de rei vendi. cum similib. Tamen id fallit cum quid sit ipso iure, vt probatur in l. commissi, & ibi gl. Bar. & Roma. ff. de publi. l. & vctig. 1. & idem Bar. post Dyn. in Imperator. ff. de iure fisci. Ille Ioan. Imo. discipulus Pet. Belluga in eo tracta. cui titulum nuncupauit, speculum principum, titu. de amortiza. §. nunc videamus, col. 3. per not. in l. j. C. de capt. & per Ioan. Monach. in c. cum secundum, de hæret. lib. vj.

388
Dominium an
transcat in al
ium sine pos
sessione.

¶ Possessio tamen, vt ipse Belluga subdit, nec tunc quidem transit, nisi ea fuerit apprehensa, per gl. in l. cum duobus, §. idem respondet, socius si cessante, in verbo, dominium. ff. pro soc. & in l. vlti. C. de sacro. eccle. id quod etiam voluit Bart. in d. l. commissi, allegans glo. ibi, quæ tamen mihi id dicere non videtur, & id dicit esse no. & ibi quoque Ange. & Roma. & Bal. in l. si quis in tantum, col. penul. versic. nota quoddam delictum. C. vnde vi. & in l. in suis, ad si. ff. de libe. & posthu. 1. Ioan. Fab. in d. l. vlti. C. de sacro. eccle. & Pet. Anch. in d. c. cum secundum, in prin. de hære. lib. vj. vbi quid hoc dicit glo. in d. l. vl. esse no. & idem Pet. in l. sine possessione, col. 2. versic. tertium siue quantum, de regul. iur. cod. lib. Vital. Camba. in tract. clausularum, in rubri. nil nouare appel. pendente. char. pen. & Berthia. in tracta. gabel. in ix. parte principalij. iij. q. versic. quod autem supra dixi. & l. ason consil. cxlvij. viso processu, col. 2. versic. ite etiam principes, lib. iij. Et ad hæc faciunt quæ diximus supra in xvij. effectu. Nota tamen quoddam idem Bar. in l. si ita quis promiserit, §. ea lege, col. 2. versic. prædicta

prædicta vera nisi statutum. ff. de verb. obli. est in ea sententia, ut licet quid fiat ipso iure, non tamen trāseat dominium ipso iure, sed opus est actione. Super eo autem quod dominum de possessione, vide Bal. in l. j. col. 3. vers. sed alij dicunt. C. si plures vna sententia. & in cap. quanto, vers. adde & dic. extra de transla. episc.

¶ Sed tu in hoc aduerte quod Pet. Anch. in d. c. cum secundum, in prin. de hæret. lib. vj. ex eo quod diximus ex eodem & aliis, insert quod qui ipso iure dominium amittunt, nihilominus possunt postea præscribere, per c. ij. idemque vlti. de præscrip. eo. lib. vj. quod non possent, si cum domino translata esset & possessio, per c. sine possessione, de reg. iur. eo. lib. vj. Ex quo & ego in casu legis nostræ censeo donatarum posse rem præscribere post natiuitatem liberorū donantis. Nec est quod ei mala fides possit imputari. nam etsi dubium est, an actio præscribatur sciente eo qui ea teneat, aliis negantibus præscribi ob malam fidem, aliis contra affirmantibus, de quo per omnes in ca. vlt. extra de præscrip. Tamen quando is qui possidet aut debet, non tenetur auferte, nec adire eorum creditoris, nec aliquid facere, nisi petatur ab eo cui ea actio cōpetit, tunc etiam de iure canonico illo non petere præscribitur, quia nihil est quod ei imputari possit, siue quod cōstituat in mala fide, ita enim voluit Panor. in ecclesia sanctæ Mariæ, col. 15. vers. sed pro concordantia, extra de confit. & in c. quod clericis, col. pen. vers. ideo dicit, extra de foro compe. & in d. c. vlti. col. 4. vers. ego. in c. extra, de præscrip. 1. & Rapha. Com. consil. lxxvij. statuto ciuitatis Vincentiæ. & consil. x. visa copia, col. 2. & consil. cxlvij. domina Contesia, quibus locis intelligit, nisi debitor sciet creditorem ignorare. 1. & Cor. consil. clxxvj. ad euidentiam præmittendum est, col. 3. vers. ad idem quod no. lib. 1. 1. & consil. ccvj. circa thema, col. 3. vers. ad idem, lib. ij. 1. & consil. lv. visis & diligenter consideratis, col. 6. vers. facit secundum, lib. ij. & Soci. consil. ccij. capiendum primum consultationis articulum, col. 2. vers. 1. secundo probatur, lib. ij. Phil. Dec. consil. ccccclij. quod supra accuratè, de quo tamen vide Fely. in d. c. vlti. col. 2. vers. secunda declaratio.

Qui ipso iure amittunt dominium, possunt nihilominus postea præscribere.

¶ Et id quidem ex eo fulcitur, quod tradit Pet. Anch. in d. c. sine possessione, in xj. eademque vlt. oppo. quod est in col. 8. vers. item intelligas, de reg. iur. lib. vj. quod si per acceptationē alicui competat actio, potest interim contra eum præscribi, dum nondum acceptauerit, vt in legatorio quātitatis vel speciei: nam antequam is agnouerit legatum, hæres non potest dici male fidei possessor, ideo præscribitur & hoc dicit consuluisset Bal. & sequitur Soc. consil. lxij. in causa vertente inter domnam Catharinam, col. 4. vers. præterea hanc partem, lib. 1. 1. & consil. ij. in causa testamentaria, in fin. lib. ij. & Dec. d. consil. ccccclij. & Ioan. Franc. Balb. in tracta. præscriptionum, in ij. prin. quaestione v. partis, v. quoque partis prin. & Anto. Rub. consil. ij. dicitur, in fi. 1. Id quod admodum huic pertinet, vt intelligas non impediri præscriptionem, licet dominium transeat ipso iure in casu legis nostræ, vt supra diximus in prin. huius gl. Nam & legatum in quo loquuntur Pet. Anch. & Soci. etiam ipso iure transiit in legatarium. l. à Titio. ff. de furr. & l. si tibi homo. §. si seruus. ff. de leg. j. & planè diximus in cōmentariis nostrarum consuetudinum. tit. xvj. §. iij. in gl. ij. in prin. Et tamen hæres, vt illi dicunt, id præscribit etiam de iure canonico. 1. Illud autem Bal. consil. ni fallor est cccxij. quod vidua, in fi. lib. ij. vbi consuluisset præscribi iuri petendi legatum & fideicommissum xxx. an. & iterum consil. clxvij. proponitur quod quidam, col. j. eo. lib. 5. Verum contra illud dictum Pet. Anch. nuncupatum tenet Phil. Dec. sibi contrarius in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 12. vers. & circa istum tex. de constit. rationibus illis ab eo adductis, quas si liber videre poteris. 1.

Hæres quādo dicitur non male fidei possessor.

¶ Cæterum quod primum diximus confirmat quod licet supplementum legitimæ ipso iure debeat 1. scimus. C. de inof. testa. ita tamen demum, si petatur, secundum glo. & omnes ibi, & late diximus supra in hac eadem gl. nu. 14. incip. idem quoque diximus. Tamē & ipsum præscribitur, si non petatur, ex sententia omnium in l. si quis filium. C. de inof. test. Bal. & Saly. & aliorum in l. omnimodo, co. ritu. & quos infra citabimus. 1. consil. cccxcv. & seq. & quos item tibi congesti in tract. Retractum, tit. j. §. xxxj. glo. ij. nu. 37. 1. Sicuti & iuri quoque adeundi præscribitur xxx. annis secundum Bal. Ang. & alios præter Saly. in l. licet. C. de iure delib. 1. Bar. consil. cccix. quidam habuit. Bald. in l. diuortio. in ij. lect. col. j. ff. de neg. gest. & consil. xij. quidam dominus Marthæus, col. 2. vers. vltimò sciendum, 1. lib. i. vbi & id dicit procedere de iure canonico, & consil. cccxc. primò videndum est, lib. iij. & consil. cccc. super primo puncto, in prin. eo. lib. iij. & consil. clxvij. proponitur quod quidam, col. j. lib. v. & consil. 386. quidam M. decessit. eo. lib. v. Imo. in liij. ff. de acqui. hæred. & consil. lxxij. in casu proposito, licet dicatur in prin. Roman. consil. lxxj. visis dubijs, col. 2. Paul. Castr. in l. si quis suus. ff. de iure delib. & consil. celxxix. super primo quæsito, in prin. ij. dubij. lib. 1. & consil. ccccx. viso facto, col. 2. vers. quantum ad tertium, eo. lib. 1. & consil. xxij. visis omnibus, col. vlt. lib. ij. 1. & consil. cxx. notandum est ad euidentiam, col. j. eo. lib. ij. 3. Cepola consil. causa facie, col. 2. vers. quod & dicendū, lib. ij. vbi hanc dicit esse cōmunem opi. & consil. cccv. circa primum, col. pe. vers. vltimò & alia, eo. lib. ij. & consil. xvij. circa præsentem, col. 6. vers. circa sextum, lib. iij. & consil. lxx. duo veniūt, col. 4. vers. circa secundum, eo. lib. iij. 3. Socii quoniam concord. adducit d. consil. lxxij. col. 3. vers. fed his & aliis, lib. 1. & iterum consil. lxxxj. in præfenti consultatione, in fi. eo. lib. 1. & Fely. qui dicit hanc esse communem, in c. de quarta, col. 3. & scias, de præscrip. 1. & Iaso. consil. xix. præfentis consultationis, post prin. lib. 1. Et iuri item immiscēdi. (quod prope idem est) ex sententia glo. iuncto tex. in d. l. licet, & ibi Bal. & Ange. 1. Rapha. Fulgo. & recentiores 1. C. de iure

Impetrādis supplementum legitimæ ipso iure præscribitur.

Iuri adeundi præscribitur.

Etiam de iure canonico.

Et iuri immiscēdi.

iure delib. Bar. in d. l. filio praterito, vbi supra. { Bal. d. cōfi. xij. col. 2. vers. sed iste passus. l. j. } Ang. in d. l. j. in lect. Flo. C. quan. non pet. par. { Raph. Com. consi. xxix. quidam Gionterinus, vbi & id dicit procedere in harte de extraneo, ex communiori opin. Paul. Castr. in d. l. si quis suus, de iure delib. Corn. d. consi. lxx. vbi supra. lib. iij. } Iaf. d. consi. xix. col. 2. vers. manus dubium, lib. iij. quāvis ipse in lectu. vt ipse dicit, tenuerit contrarium post quosdam alios. { Nam & in hac postēiori sententia est gl. in d. l. C. quan. non peten. par.

393
Et iuri dicen
di cōtractum
nullum.

¶ Et iuri dicendi cōtractum nullum, { secundum Bal. & Ang. in l. sicut. C. de præscrip. xxx. anno. } & eundem Bal. d. consi. ccccx. lib. iij. & consi. clxxxix. punctus quaeritur, lib. v. } & Soc. cōfi. cvj. libenti animo, col. 2. vers. tertia defensio. lib. iij. nam etiam cōtractus tunc demum est nullus; si voluerit is cuius fauore dici potest nullus, vt voluit gl. in l. eleganter, in prin. & vbi Bar. ff. de dol. mal. & gl. in l. iurifigentum, §. prator ait, in verbo, dolo malo, & ibi etiam Bal. Ang. & recentiores. ff. de pact. & diximus supra in eadem glo. nu. 16. incip. quibus & adde & latius in nostris legibus connubialibus, in gl. viij. in verbo, *de son mary*, in x. q. Et per quādam ex iis Ripa etiam hic in xlij. q. tener licet titubante; præscribi reuocationi, quæ fit ob ingratitudinem ex ea lege.

394
De eadem re.

¶ Sed vide interim, ne superflua sit hæc quaestio præscriptionis in casu l. nostræ propter ea quæ diximus supra, in verbo, *superscepit* liberos, nu. 211. secundo intelligit. & multis seq. videlicet quod si donator post natos sibi liberos sciens prudensque diutius permiserit donatarium frui re donata, nec declarauerit velle donationem reuocari, nec huius signum aliquod ostenderit, cum habuisset facultatem tempusque id faciendū videretur velle donationem ratam manere. Ideo frustra hoc casu disputamus de præscriptione donatarij, cū ex voluntate donatoris rem ipsam habeat. Nisi diceretur præscriptionem posse procedere, cum donator declarauerit velle donationem reuocari, sed id absente ignoranteque donatario, qui interim possidet & præscribit, cum nulla ei mala fides imputari possit.

395
De eadem re.

¶ Sed quaestio est, quanto tempore præscribatur huic reuocationi. Posset videri quinquēnio, instar querelæ inofficiosi testamenti vel donationis. l. si quis libertatem. ff. de petit. hære. & l. adolefcentia. C. de inoffic. testa. quæ iura loquuntur de inoffic. testam. Sed idem iudicatur de tempore inoffic. donationis per l. vlti. C. de inoffic. donat. Nam & hæc reuocatio, quæ fit ex huiusmodi l. Titia, §. imperator. ff. de leg. iij. & in l. j. C. de inoffic. dona. Et in simili dicit Bar. d. l. si quis filium. & rursus consil. xij. an nus agendi, quod tunc agendi ad supplementum legitimæ præscribatur quinquēnio, sicuti & querelæ inofficio. testamenti vel donationis. & sequi videtur Bald. in d. l. adolefcentia, & Rom. in l. certi conditio, col. 5. ff. si certum pet. { & Guid. Pap. consi. clxx. quo ad quaestione, col. vlti. }

396
Auctoris ea
de re senten
tia.

¶ Verū in ea fuit sententia, vt non nisi triginta annis præscribatur, per regulam generalem. l. ij. C. de i. constit. pec. vt & aliis multis iuribus à me sigillatim memoratis in tra& Retractum. tit. j. §. xxxvj. gl. ij. in verbo, *notifier au gresse*, nu. 36. decimotertio quarto. & §. seq. } Nam & quod dicit Bart. vbi supra, de præscriptione iuris agendi ad supplementum per quinquēnium; reprobat ab omnibus qui & id tempus xxx. annorum requirunt, videlicet Bald. sibi contrano, Saly. Ange. Pau. Cast. Flor. Iaf. & alii in d. l. si quis filiū. Bal. in auth. presbyteros, C. de epis. & cleri. & in repe. l. pater filium, col. 5. vers. visis ergo oppositionibus. ff. de inoff. testa. { & in l. nā & is. §. huius autē, ff. eo. tit. & in l. posthumus, col. 2. in addit. eo. quoque tit. & cōfi. xxij. §. pecunia, in fil. lib. iij. & cōfi. cccxxj. actioni in ij. dubio, eo. lib. iij. vbi id declarat, & consi. 50. viso testamento, col. j. vers. modo quaeritur. lib. v. & cōfi. 334. quidam nobilis, col. j. eo. lib. v. vbi tamen id clarē nō diffinit. } Ang. in l. Papinianus, §. si conditioni, col. 2. vers. ex prædictis apparet. ff. de inoff. testa. { & in l. omnimodo, in prin. C. eo. tit. & in l. certi conditio, in prin. ff. si cert. pet. vbi ita dicit se pluries consuluisse, & in l. si eum. §. qui iniuriarū. ff. si quis cautio. & in l. si à domino, in prin. ff. de petit. hære. } & in §. j. in fin. auth. de tri. & semil. Pau. Cast. { qui hæc dicit esse communē opi. } consi. cix. dubia in quibus quaeritur, in j. dubio. lib. ij. } Petr. Ancha. consi. ccccxl. in quaestione. col. 7. vers. ex qua subrogatione. Raph. Fulg. consi. 84. Bonacursius, col. 2. vers. in secūdo. } Imo in l. placet. §. si duobus. ff. de leg. j. & in l. qui soluendo. ff. de hære. inst. Alex. { consi. cvij. viso themate, & diligēter consideratis verbis, col. j. lib. i. & } late consi. 128. consideratis verbis instrumētū, col. 5. vers. nec prædictæ conclusioni, & multis seq. lib. i. { vbi etiā dicit hanc esse cōmunem. } & consi. viij. visis subtilissimis, col. 6. vers. vltima dubitatio. & seq. lib. iij. & Corn. { cōfi. xc. videtur prima facie, col. vlti. lib. i. & } consi. 264. in hac consultatione, col. pe. vers. nec obstat quodd querela. cod. lib. i. vbi inter alias rationes ponderat quodd supplementū legitimæ sit ipso iure, querela autem inoffici. nō habet executionem ipso iure. l. i. & cōfi. 265. in hac, col. 2. lib. iij. & cōfi. 302. licet in propositione, col. vlt. vers. nec obstat quodd ius, eo. lib. iij. Bened. Capr. cōfi. xl. circa, quæ, col. j. & cōfi. 76. punctus quidā Antoniū, col. vlti. Ang. Aret. qui & hanc dicit esse cōmunem, in §. j. col. 2. Insti. de inoff. testa. Guid. Pap. sibi contratio decil. Delphi. lxxxij. doctores. Carol. Ruin. consi. xxvj. vt detur, col. 2. nu. 6. lib. iij. } & larc Bernard. Lan. in addit. Barto. in d. consi. xliij. & Philip. Deci. consi. cccij. in casu occurrenti, col. j. & ij. vers. vltimus, & Ant. Rube. consi. cxv. præsupponitur in facto, circa mediū. { & iterum consi. clvj. circa primum, in prin. Sepha. Bertran. consi. xcviij. dum fuit, nu. 3. lib. i. & consi. cccxlvj. viso

viso easu, col. j. lib. ij. & consi. xcvi. quæsitum est, in si. lib. ij. & consi. xxxj. quamvis in prin. eo. lib. ij. & latè, consi. cxl. ex themate, col. j. lib. ij. Fran. Barb. in tract. præscrip. in xxij. q. iij. partis, iij. etiam partis prin. & Viglio in §. sed hæc. Instit. de inoffi. test. §. Ideoque Fran. Ripa in d. l. vlt. q. lxxix. col. 1. versic. sed hæc op. tenet non præscribi reuocationi ex capite ingratitudinis nisi xxx. annis. Nec obstat quod dictum est de querela inoffi. donationis, cum ea longè differat ab auxilio huius legis, vt planè patet ex iis quæ diximus suprà in præfatione, nu. 1. 92. sed hic parum, & seq. j. & rursum in verbo, torum, nu. 4. & §. iunctis præcedentibus: iterumque in hac ipsa glo. nu. 4. iunctis præcedentibus. Ex quibus intelligis nihil posse necessariò concludi de vno ad aliud.

117 ¶ Quadragesimum noni, quod præcedenti conuenienter annectitur, quod ille in què transfertur dominium ipso iure sine traditione, etsi ex eo non acquirit possessionem vt diximus in præcedenti discriminè, habet tamè plenius ac fortius ius, quàm is in què non transfertur dominium ipso iure, & sine traditione, vt probatur in l. Pöponius. §. quæsitum, iuncta gl. ff. de acq. pos. Quod & hinc videre licet, quod ille in quem transfertur dominium ipso iure, præfertur alij etiam cui prius est tradita possessio, ex sententia gl. in l. siue autem. §. si duobus. ff. de publi. rem act. & in l. vlti. vbi & alij. C. de sacro. eccl. Bal. & aliorum in l. quoties. C. de rei vendi. Io. And. & aliorum in c. continetur, extra de his quæ fiunt à maio. parte cap. & Ias. in d. §. quæsitum, col. 2. versic. tertio not.

118 ¶ Quinquagesimum, cum pena imponitur ipso iure, nõ opus est alia sententia iudicis etiam declaratoria criminis commissi antequam procedatur ad executionem pænæ. vt voluit Domi. c. vbi periculum §. præterea, in pen. no. per illum tex. de elect. lib. vj. & consulti idem Domi. consi. 136. dominus Burgenfis, col. vlt. per tex. si non violetur, vt ipse ait, in c. pro humani, de homic. lib. vj. & ita dicit voluisse Host. prout refert Io. And. ibi & ipsum Io. And. in c. commissi, de elect. eo. lib. Et idem quoque & recentioribus voluit Iason consi. xxj. quatuor principales, col. 3. versic. ad hoc referretur, lib. ij. Et hoc in emphiteuta, qui ipso iure priuatus est, voluerunt Host. Ant. qui hanc dicit esse communem opi. & Imo. in c. potuit. extra de locat. Bal. in addi. Spec. eoritu. col. 7. & in auth. qui rem, col. 4. C. de sacro. eccl. & consi. cccj. proponitur quod Petrus, in primo dubio, lib. i. cum aliis concord. adductis à Barb. consi. l. j. scripsit sapientia fons, col. 6. versic. capio nunc quartum, lib. i. Phil. Dec. consi. cxlvj. cuius superscriptio incipit, dubia de quibus, col. 4. versic. non obstant allegata.

119 ¶ Quibus adde quod voluit gl. in l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capi. dim. quæ dicit quod canon latæ sententiæ habet vim sententiæ hominis, vbi Bal. dicit not. quia raro, inquit, eam inuenies. Et illam quoque commendat Ange. consi. lvij. commune Florentiæ, & quod voluit etiam gl. in cle. mulonum, ad si. de pœnis, & ibi etiam Imo. & Card. Flor. & Bal. in l. adolefcente. C. in quib. caus. in integ. restit. non est necess. quod non est necessarium ministerium iudicis, vbi ex ipso iure producit effectum. & idem dicit in l. j. col. j. versic. ibi infamis. C. de secun. nupt. & Bar. in l. j. col. j. ff. de his qui not. infam. §. Panor. in c. ij. in iij. no. de feud. j. & facit quod scribit gl. in c. quàm fit, in verbo, eo. ipso, de elect. lib. vj. & gl. in cle. ij. in verbo, eo ipso, de vita & honest. cleri. & in cle. attendentes, in gl. vlt. ff. de statu monach. Et quod etiam tradit Bal. consi. cccj. proponitur quod Petrus, col. 2. versic. in contrariū videtur, lib. i. quia quod fit ipso iure, tollit necessitatem aduendū iudicis, per l. quæ sub cõditione. §. vlt. ff. de cõdit. insti. & l. de pupillo. §. habet autem. ff. de noui ope. nunt. Et Pet. Anch. consi. xcvi. in quæstione quæ vertitur, col. j. versic. secundo probatur, vbi dicit factum hominis hic non requiri. j.

120 ¶ Verum sunt alij potiores quidem & numero & autoritate, qui tenent quod licet non requiratur sententia quæ irroget eam pœnam: requiritur tamen quæ declarat adum factum aut commissum, aut etiam omisum, ex quo pena iure lata est, per tex. in l. eius qui delatorem, & ibi Bar. ff. de iure fisci. & in c. cum secundū. §. confiscationis, & ibi Io. And. & alij, de hæret. lib. vj. & voluerunt Archi. Io. And. Pet. Anch. Domi. & Phil. Fran. in c. ij. de præscrip. lib. vj. Arch. Io. And. Pet. Anch. & Philip. Fran. in c. felicitis. §. nullus, de pœnis, lib. vj. omnes propè in c. j. de homi. lib. vj. Paul. Leaz. de Zenge, in cle. j. & ibi etiam Card. Flor. in prin. in xviij. not. de pœnis. §. Alber. in l. lex vestræ gl. ff. de pigno. Bal. consi. cxxij. omisus, col. j. lib. i. & consi. cxxvj. præmittendum est, eod. lib. i. Ange. consi. clvj. Guido, col. j. Pet. Anch. in c. euentes. §. quod si per xx. col. vlt. versic. item collige, de elect. eo. lib. vbi ad hoc dicit singul. text. in d. §. confiscationis. §. & consi. cxxxij. satis inaduerter, col. j. versic. sic ego etiam, & iterum consi. 189. tribus, col. j. versic. secundo mouetur. j. Domi. sibi contra- rius cõsili. xlij. in nomine & quia reuocatur, col. j. cum aliis multis quos magno longoque acutus congesse- runt Alex. in l. si quis maior, col. pen. versic. in ea, ibi ipso iure, & ibi etiam ceteri recentior res. C. de transact. & Fely. primum quidem in c. Rodolphus, col. 24. versic. fed declaratoria senten- tia, extra de rescript. & deinde in c. cum ab homine, col. 4. versic. vtrum autem data, extra de re iudic. & in cap. ij. in prin. de sponfal. & Phil. Dec. in auth. casta, col. 3. versic. quarto not. C. de sacro. eccl. & Hippo. Marfi. consi. x. casus dubitationis, col. 6. & sequen. lib. i. Quibus adde hoc idem præter eos quos citatur, voluisse Oldr. consi. cclxxj. quæstio talis est, aliquis dixit, ad fin. Guil. à monte Laud. in extrauag. suscepti regiminis, in verbo, ipso iure, ne sede vacan. And. Ifern. in c. j. titu. quo. temp. mil. & idè And. in c. j. tit. de feud. sine cul. nõ amit. & in c. j. tit. quæ sint regal. & in cõst. Sici- liz, in c. i. vlt. iurati, & ibi Math. Affli. in x. not. & Bar. in l. vlt. §. quod si actor. C. de iur. cal. Bal. cõsili. cccj. proponitur quod Petrus, post prin. lib. i. Ang. cõsili. 36. pro decisione quæsitum, col. vlt. & Card.

Qui transfertur dominium ipso iure sine traditione, habet plenius ius, quàm is in què nõ transfertur dominium ipso iure.

Cum pena imponitur ipso iure, non opus est sententia iudicis declaratoria criminis commissi.

De eadem re.

De eadem re.

& Card. Flo. in cle. j. in xliij. no. post Pau. & Genz. ibi. de pœnis. & eundem Card. cōfi. xxxv. quidam habens vnū filium. col. vlt. versū. item etiam si esset casus. Panor. cōfi. iij. nitar in præsenti. in viij. q. lib. ij. Mart. Laud. in c. j. col. 2. tit. quo tempore mil. Rom. cōfi. xciiij. visis quæ superius consulti sunt. ad fi. & cōfi. cxj. allegationes doctoris. col. 2. vbi dicit singul. ad hoc tex. in d. c. cum secundum. & cōfi. seq. quo ad proximum. col. vlt. Aegidius Bellame. cōfi. ix. factum est tale. cum esset lis. col. 9. versū. quarta regula. Fran. Aret. { in l. j. circa medium. C. ne lic. potent. & } in c. si diligenti. col. 4. de foro cōpe. Fran. Cur. senior cōfi. xxx. super verbis. in fi. & cōfi. lx. dux Phil. col. 7. versū. confirmamus prædicta Barb. { latē in c. ij. col. 3. versū. not. quod vassallo. extra de feud. & } cōfi. l. j. scripsit sapientia fons. col. 16. versū. capio nunc quartū. lib. 1. & inter cōfi. istius. Anasta. Platum cōfi. vlt. multos futuros. col. 5. eo. lib. 1. Maria. cōfi. xij. quoniam impraesentiarum. col. 2. versū. vltimus. & eius filius Soc. cōfi. clj. consideratis. col. 2. versū. insuper aduertendum. lib. 1. Alex. cōfi. ciij. videtur prima consideratio. col. vlt. lib. 1. & cōfi. cxxiiij. omisiss superfluis. eod. lib. 1. Card. Alex. in c. j. col. 2. tit. de feud. sine culp. non amit. & in c. j. item si fidelis. col. pen. titū. quib. mod. feud. amit. Petr. Ferrar. in titu. forma libel. in casu spol. propr. in verbo. ipso facto. Matth. Afflic. in constit. Siculz. incip. comes. col. pen. versū. quartū no. Phil. Dec. in l. j. col. 3. versū. quinto not. C. de secun. nupt. Alciat. in l. posteaquam. in verbo. irritum. C. de pactis. & in l. si quis maior. in verbo. mox. C. de transact. & Steph. Costa in c. ij. in glo. vlt. de confes. lib. vj. in tract. de ludo. col. 13. versū. sed aliud magis. & latissime Hippol. Marfin. in sua practica causatum criminalium. in §. aggredior. nu. 105. cum multis seq. & in rubr. ff. ad legem Cor. de falsis. nu. 24. & multis seq. & cōfi. x. casus dubitationis. col. 5. & vj. lib. 1. & cōfi. l. j. misericordia domini. col. 5. eo. lib. 1. & Steph. Betr. cōfi. lxxvij. viso processu causæ. nu. 5. lib. 1. & cxxcij. visis copus. in fi. lib. iij. & cōfi. cccxxx. etiā si esset. col. j. lib. iij.

401

De eadem re.

¶ Sed Fely. in d. c. Rodolphus. & in d. c. cum non ab homine. quibus locis supra citauimus. hoc limitat quatuor modis nō procedere. Primū. cum factum est adeo notorium. vt nulla sit opus declaratione. Secundū. cum qualitas ipso iure induta competit & adest licet iam inchoata. Tertio. respectu fructuum. Quartū. cum poena trahit secum executionem. nullamue facti executionem requirit. vt infamia. excommunicatio. & alia huiusmodi. Quas quidem limitationes doctē & abundē exequitur & declarat. vt superfluum fuerit quicquam illi in hoc adiciere. nisi forte vltra eum volens videre. quātum ad postremam limitationem. Phil. Fran. in c. felices. §. nullus. de pœnis. lib. vj. & ibi ante eum Domi. in prin. ca. & Pet. Anch. col. vlt. & Phil. Dec. cōfi. cxlv. quantur in effectu. col. pen. versū. non obst. quod licet ipso iure. & cōfi. cccxxvij. viso casu proposito. col. 3. versū. nec videtur obstat. & in l. j. col. j. in iij. no. & iterum col. seq. in v. no. C. de secun. nupt. in quibus postremis locis. licet in eadem lege videatur sibi ipsi esse contrarius. quantum autem ad poenam infamiz. idem quod supra. tenuit Bal. in l. j. circa medium. versū. possit hic dubitari. ff. de his qui notan. infam.

402

De eadem re.

¶ Sed tamen adde quintam limitationem. vt scilicet requiratur sententia declaratoria in his quæ respiciunt commodum aliquod priuatum aut pecuniarium sicut aut aliorum. prout loquitur e. cum secundum. de hæret. lib. vj. Sed vbi de commodum pecuniario non agitur. vt si ex quopiam delicto videlicet perduellionis quis occidi possit. non est opus sententia declaratoria. quæ scilicet illum declarauit perduellionem. ita expressē voluit Carol. Ruin. cōfi. iij. proponitur in the. mate. in fi. Et ita dicit voluisse Bar. in extrauag. qui sunt rebelles. in verbo. rebellando. circa fin. Et adducit Ruin. rationem differentie. quia hoc vltimo casu nihil prodesset. dictam poenam fuisse ipso iure commissam. & per legem ipso facto impositam. Sed in alio casu cessat hæc ratio. quia licet prius non possit executio fieri. bona tamen quæ sunt ipso iure confiscata. non possunt iterum alienari. vt alibi diximus.

403

De eadem re.

¶ Non omiserim tamen quid tandem scripserit nouiter Domi. à sancto Gemi. d. cōfi. xxxvj. respondens ad c. cum secundum. de hæret. lib. vj. Nam iudex. inquit. qui habet potestatem cognoscendi iudicādi que criminis. ex quo poena irrogatur ipso iure. potest ad executionem procedere sine alia sententia declaratoria. & hunc dicit esse casum d. c. pro humani. At iudex cui ius non est cognoscendi de eo crimine. non potest eam poenam exequi. nisi prius lata à iudice competente declaratoria sententia. & iste est. inquit. text. rectē intellectus in d. c. cum secundum. Sed ego malo adherere cōmuni sententia. { ita tamen vt eam intelligas. quod si executio facta sit sine ea declaratione. valet tamen & tenet. si oppositum nō fuerit. secundū Inn. in c. ex ratione. de appel. quem refert & sequitur Bal. in c. j. tit. de feud. sine culpa non amittit. vbi dicit esse menti tenendum. & Iason. d. cōfi. xxxj. quatuor principales. col. 3. versū. secundū responderetur. lib. iij. }

404

De eadem re.

¶ An autem in hac sententia declaratoria citandus sit is qui crimen cōmisit. latē comesperies discussum & examinatum ab eodem Fely. in illis duobus locis. vbi etiam comesperies vtrius ab ea sententia possit appellari. & alia multa quæ ad hūc locum priuatim pertinent. { vt item videbis per eundem in d. c. ij. col. j. & ij. extra de sponsal. Sed quantum ad primum de citatione. vide Roma. cōfi. cccclxxij. in casu præmisso. in ij. dubio. & Georg. Nat. in repe. cle. sepe. in prin. col. 39. versū. secundū quarto. de verb. sign. & Franc. Rip. in l. iis cui bonis. col. 7. nu. 26. & 27. ff. de verbo. oblig. Quantum ad secundum autem. vide Pet. Anch. cōfi. cxi. per prædicta subtiliter paulo ante fi. Idcirco hinc pedem mature. ne tarde dicam. referre ducimus.

¶ Quin

401 ¶ *Quinquagesimum primum*, si res emphyteutica aut feudalit cadat in commissum ipso iure, ea domino proprietario cedit: si per sententiam, usufructuario dominij directi quaritur. Ita voluit Guido. Pap. doct. quidem Gallus, sed in iuris pericia exercitissimus, decisio. Delphin. cccc. lxxvj. vtrum proprietarius, vers. sed ad quem pertineat, vbi ad hoc quædā iura allegat, quæ in eo loco videre poteris. Et idem longo antè intervallo, licet Guid. tacuere, voluerunt Oldr. cons. cxxl. super eo quod quaritur, & ipsius discipulus, tacito tamen nomine præceptoris, vt prope semper aliās, Io. And. in addit. Spec. tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. xiiij. & Alber. tum in rubr. C. de usufructum in l. usufructu legato. ff. eo. quos refert & sequitur Iason in l. vlt. col. xj. vers. retento eodem themate, qui quidem est sub v. questio. C. de iure emphyt.

Emphyteutici res si cadat in commissum ipso iure, ea domino proprietario cedit.

406 ¶ *Quinquagesimum secundum*, licet aliās cum dubitatur vtrum quis possit venire contra factum suum, sint multæ distinctiones ac limitationes: vt videre licet apud Bar. & Bal. in l. post mortē. ff. de adopt. Tamen cum factum est illud est, ipso iure nullum, haud dubiè non impedit, quin is qui fecit, contrauenire possit, vt apertè innuit gl. in l. j. & ibi expressissimè Bal. C. de libe. caus.

Vtrum quis contra factum suum venire possit.

407 ¶ *Quinquagesimum tertium*, ex eo intelligitur quod scribit ipse Bal. in l. j. col. xj. vers. ad principium questionis reuocor. C. de cons. quod tutum esse ipso iure, est plenus ius quam esse tutum ope restitutionis in integrum: quod & nos ex eo diximus supra vers. cclxvj. incip. penè huius, & seq. sed addit Bal. quod occasione tribuit, vt id repeterem, illud quidem esse remedium ordinariū, hoc extraordinarium, siue subsidiarium. Multum autem interest, si ne aliquid remedium ordinarium, an extraordinarium: vt patet ex iis quæ diximus supra in gl. libertis, vers. cxiiij. inci. superioribus quoque rationibus, & aliis multis.

Tutū esse ipso iure est plenus ius, quam tutū esse ope restitutionis in integrum.

408 ¶ Sed hic velim intelligas, candide lector, aliquid dici ipso iure fieri, cum significamus rem esse latè sententia, ad differentiam eius quod fit per sententiam: & de hoc supra maxima ex parte locuti sumus. Item cum intelligimus aliquid fieri sine ope exceptionis, vt in l. si sine. §. si procurator. ff. rem rat. hab. cum dicitur, domino ipso iure, aut per exceptionē actio inutilis est. §. & in l. si rem. §. si dupl. ff. de iudicio. & l. cōuentio. ff. de tute. & ratio. dist. & l. qui seruum. §. si is cuius. ff. de actio. & obli. & l. scire oportet. §. vlt. ff. de excus. tuto. & l. nec ex contrario. ff. de reg. iur. } & alibi sæpe in nostris legibus. Denique cum etiā significamus aliquid nullum esse ipso iure, nec opus esse restitutione in integrum, vel tutione prætoris, vel etiam appellatione, vel de reuocatoria, (vel cessione, vel traditione, vel excusatione.) Vt de primo videmus in tit. C. de præd. minor. §. & in l. in causa, la. ij. in prin. ff. de minor. & l. si usufructus. §. j. ff. usufructu. quæ admod. caue. De secundo, quod non longè abest, in l. j. idem Pōponius. ff. quod sal. tut. aut. vbi ita scribitur. tunc enim valebit per prætoris tutione, non ipso iure. De tertio, in tit. quando prouo. nō est necesse. De quarto, in tit. si in frau. patro. De quinto, apud Bald. in l. vlt. C. de manu. testa. dum dicit, quod vbi que in lege vel statuto dicitur, quod ex stipulatione alterius quaritur ipso iure sine cessione, de quo per Bar. in l. ij. rem pupil. salu. fore, cum concord. à me collectis in tractatu de iure cōstituti possessorij, in iij. parte, in xxx. limitat. De sexto in l. vlt. C. de sacros. eccle. & l. j. pro socio, cum sim. De septimo in d. l. scire oportet. §. vlt. ff. de excus. tuto. & aliis multis in eo. tit. Ne tamen omitam aliis quoque modis ipso iure dici, qui ad hunc tractatum non pertinent. quos tu, si lubet, videre poteris apud Bal. in l. sub conditione, col. ij. vers. & secundum est. ff. de condi. indeb.

Aliquid ipso iure fieri, quo modo sit intellegendum.

409 ¶ Sed tamen illud scire debes, ea illa omnia, quæ sigillatim supra deduximus, ex eodē propè fonte manare, in eundemque effectum ferè abire. Nam non ob aliud proponitur exceptio, quam vt sententia sequatur: nec item ob aliud restitutio petitur, aut appellatio interponitur, quam vt sententia quoque in id sequatur, quæ rescindat quod actum est. (Et sic quoque de cæteris.) Quod ideo huc adieci, ne mireris quædam nos discrimina posuisse (quæ ad multa quæ supra diximus & dicemus postea priuatiū pertinent.)

De eadem re.

410 ¶ *Quinquagesimum quartum*, si statuto caueatur vt contra instrumentū nulla exceptio sine defensione admittatur, intelligitur de defensionibus, quæ ipso iure nō tollunt actionem. Aliæ enim quæ ipso iure eam perimunt, opponi possunt non obstante eo statuto. Ita voluit Bald. in l. si non forte. §. j. vers. sed quid de exceptione pacti. & seq. vers. & iterum vers. sed quid de exceptione nouationis. ff. de condi. indeb. Et facit quod & ipse Bal. scribit in l. si causam. quæ est ij. col. j. vers. extra quero. C. de execu. rei iudic. & Imo. in l. vlt. col. 8. ff. à qui. ap. non licet.

Vtrum statuto caueri possit ut contra instrumentum nulla exceptio admittatur.
Ius civile licet possit tollere aliquid ipso iure, ius prætorium tamen id non potest.

411 ¶ *Quinquagesimum quintum*, quod licet ius civile possit aliquid tollere ipso iure, ius tamen prætorium non posse, etiam si exprimeret. §. quos autem. Inst. de bono. poss. gl. in l. in substitutione, in verbo, forte, in fi. vbi omnes cam sequuntur. ff. de vulg. & pup. substi. & omniū expressissimè Ias. in l. j. sublatā, in vtraque lect. col. j. ff. ad senatuscon. Trebel. potest tamen inducere quod vbi ipso iure non competit obligatio civilis & naturalis ex lege civili, etiam nullum ius ipso iure competat ex eodē iure prætorio, per tex. in l. generaliter. vbi Franc. Arct. id expendit in j. not. ff. de verb. oblig.

412 ¶ *Quinquagesimum sextum*, licet dubium sit, an cum notarius deliquit in officio siue aliter, vnde contraxit infamiam, possit postea consecrere instrumenta, & eis credendum sit, præsertim ante interdictionem iudicis, de quo per gl. & Bal. in l. ij. §. miles. ff. de his qui not. infam. & gl. in §. penul.

An notarius qui propter delictum in

officio contra-
xit infamia,
possit postea
conferre in-
strumenta.

in verbo, ipsis, in auct. de tabel. Inn. in c. fraternitatis, de hæret. Specu. tit. de instr. edi. §. restat, versi.
quid si tabellio. Bar. in Leadem. §. hac lege. ff. ad leg. lul. repe. & consi. clxxiiij. Ser. Ioannes, & Bald.
in l. cunctos populos, colum. §. versicu. sed in infamia tabellionis. C. de summa trinitate. & P. ul.
Cast. consi. ciiij. ponitur in facto, in j. dubio, lib. 2. cum similib. Tamen illud propè conuenit, v. si t
crimen sit notorium, & tale quidem, ex quo ipso iure sit priuatus officio, nō valeant instrumenta
ab eo confecta etiam ante sententiam: secus si non ipso iure sit priuatus, sed tantum sit priua-
tus, vt per Bald. in l. & militibus. C. de testa. mil. & Paul. Cast. consi. clxxvij. super primo dubio, in
iii. dubio, lib. j. & consi. clxxx. super eo quod primo loco queritur, col. 3. versi. vltimis etiam vide-
tur, eo. lib. 1. Et idem dici potest de cæteris officiis siue muneribus.

413 ¶ Quinquagesimumseptimum, inter alias qualitates exceptionū quæ litis ingressum impediunt,
hæc vna est, quando ipso iure concludit agenti non competere actionem, per l. si pupilli. §. vlt. ff.
de nego. gest. & l. cum quærebatur, versi. proinde. ff. iudi. sol. & voluit Bar. in l. nam & postea. ff. de
iureiur. & Paul. Cast. consi. cxxxi. antequam veniam ad dicta dubia, ad fin. lib. 2.

Quod nullum
est ipso iure,
transitu tempo-
ris non con-
firmatur.

414 ¶ Quinquagesimum octauum, quod nullum est ipso iure, transitu temporis non confirmatur, etiam
amoto impedimento, quod nullum ipsum reddebat. Secus si actus non erat nullus: sed tantum an-
nullandus: verbi gratia, si testis productus erat excommunicatus, sed dum deponit, erat absolutus,
non valet testimonium: cum ipso iure à testimonio repellatur. Sed si testis inimicus productus,
ante autem depositionem redeat in gratiam, valet testimonium, cū non nisi ope exceptionis re-
pelleretur, & superuenire extremum confirmans, arg. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pact. Hæc
Bal. in c. quoniam contra falsam, col. 3. versi. sed obicitur. extra de probationibus. Sed & hoc ante
eum voluit gl. ordinaria in c. non firmatur, de reg. iur. lib. vj. De quo & tu vide latè per Phil. Dec.
in l. quod in initio. ff. eod. tit.

Quod ab ini-
tuo ipso iure,
transitu tempo-
ris non pos-
test.

415 ¶ Quinquagesimum nonum, quod præcedenti ad finem est, quod ab initio nullum est ipso iure, ra-
tificari non potest, licet cæteri regulariter possint, secundum gl. in c. cum nos in gl. vlt. in fi. & ibi
etiam Host. paulo post medium, extra de his quæ sūt à prælat. sine consen. cap. Host. & Io. And.
in c. j. in prin. eo. tit. & Bar. in l. obseruare. ff. de offic. proconf. Pet. Anch. consi. cxxij. ex narratis in
facto, ante fin. Alex. consi. lxxxvij. viso & diligenter ponderato, col. 5. versi. iij. respondeo, lib. 5. &
probat ex c. caudis, & ibi gl. in verbo, post facto, Inn. & alij, extra de elect. & in id quoque cita-
tur c. nonnulli, & c. ex parte decani, de rescrip.

De eadem re.

416 ¶ Quod qualiter intelligatur, vide per Fran. Arct. consi. cxxvij. eximie domine, col. 2. & Philip.
Dec. in l. semper qui non prohibet, col. 3. versi. quartò regula. ff. de reg. iur. & consi. cccxlviij. viso
puncto, col. 2. versic. quia respondetur. vbi alios antiquiores citant. Nempe vt quod nullum est
ipso iure, ratificari non possit, vt retrahatur: sed potest vt à tempore tantum consensus siue
ratificationis habeat effectū. Super quo etiam vide c. cura, extra de iure patro. vbi actus erat ipso
iure nullus, vt statim in seq. versicu. dicemus. & tamen vim obtinere potest ex consensu sequente
episcopi, vt patet ex verbis, aut diocesani episcopi habuerit postea consensum. Ibiq. Panor. dicit
quod in eo casu actus valebit ex nunc, non extunc. Et vide etiam Lucam Pen. in l. ij. col. 2. versi.
sciendum est etiam. C. de iure fisci. lib. 10. vbi & ad hoc alia quædam allegat. Et ante hos omnes
vide Bald. consi. ccccxvij. primum dubium, in illo ipso primo dubio, lib. 2. vbi multis ostendit, id
quod nullum est ipso iure ratificari posse.

Contractus
ipso iure nul-
lus, non præ-
stat titulum
prescribendi.

417 ¶ Sexagesimum, contractus ipso iure nullus non præstat titulum prescribendi, licet aliàs secus,
ex sententia Host. & Io. And. in d. c. j. post princ. extra de his quæ sūt à prælat. sine consen. cap. Tamen
contrarium apertè innuitur in c. cura, de iure patro. Nam illic cōcessio erat ipso iure nulla, vt
patet ex verbis, huiusmodi cōcessiones penitus irritas esse censemus. & tamen illic procedit præ-
scriptio, vt patet ex verbis, ubi legitima fuerit prescriptio munitur. Tu omnino vide doct. ibi.

Confirmas li-
cet nihil ui-
deatur dare,
fallit tamen si
confirmat de
iure ipso iure
nullum.

418 ¶ Sexagesimum primum, licet confirmans nihil dare videatur. l. vnum ex familia. §. j. ff. de leg. ij. cum
simil. fallit tamen si confirmat actum ipso iure nullum. nam is dare videtur, & censetur actus no-
uus. l. adoptio. ff. de adopt. l. legata inutiliter. ff. de lega. j. & l. Tribunus. §. vlt. ff. de mili. testa. Ita post
Guil. voluit Bar. in l. more maiorum, in j. op. & ibi quæque Bal. col. 2. versi. & quia est via, vbi etiam
dicit Cyn. idem voluisse. (ff. de iur. di. om. iudi.) & sequuntur recentiores ibi qui adferunt con-
cor. præsertim Soc. Iaf. & Fran. Purp. Quibus adde l. Rom. consi. xcviij. quod ad id de quo in prin.
& j. Fran. Arct. d. consi. cxxvij. col. 2. versi. secundò hoc probatur.

Ignorantia
iuris.

419 ¶ Sexagesimum secundum, licet ignorantia iuris mulierem plerumque excuset. l. si adulterium. §.
fratres. ff. de adul. cum simil. hoc tamen intelligitur in pœnis, quæ ipso iure non irrogantur, sed
sententiam hominis requirunt. In his autem quæ ipso iure imponuntur, ignorantia iuris eas non
excusat. Bal. in l. librorum. §. notatur. ff. de his qui nō infam. per glo. ibi, quam dicit multum sin-
gularem, quæ tamen hoc non dicit, sed aliud quippiam, de quo diximus suprā in xvj. differentia,
nu. 332. decimo septimo infamia, vbi videre potens.

Allegare tur-
pitudinem suam
an quis pos-
sit.

420 ¶ Sexagesimum tertium, licet quis non possit allegare suam ipsius turpitudinem. l. cum profitea-
ris. C. de reuoc. don. & l. si creditoribus. C. de ser. pign. da. manu. & c. inter dilectos, cum concord.
vbiq. à glo. citatis, id tamen non procedit, cum turpitudinis talis est, vt per eam concludatur ius
actori ipso iure non cōpetere, vt nuncupatim voluit Caro. Ruin. consi. lxxij. primò videtur, col. j.
nu. 2. lib. 5. in id allegans Card. Floren. Imo. & Panor. in d. c. inter dilectos, de donat. qui tamen id
non

non dicunt, sed aliud, vt ibi per eos videre poteris. At idipsum nūcupatim voluit Bal. quem ipse non allegat, in repet. l. ij. col. 2. g. vers. ad solutionem istius quæstionis, ff. de iureiur. per l. quemadmodum. C. de agricol. & censu. lib. xj.

- 441 ¶ Sexagesimumquartum, in eo quod quæritur, an qui restituitur propter impedimentum, restituatur pro rata temporis impedimenti, ad totum tempus, habemus gl. no. in c. si electio, in glo. vlti. de elect. libr. vj. Quod si quis restituatur ipso iure sine ministerio iudicis, ad integrum tempus restituatur, & si vno tantū die fuerit impeditus: vbi tamen illi succurritur per viam restitutionis, & ministerio iudicis, tunc non habet nisi tantū tempus, quantum amisit, per iura quæ ibi allegat, & sequitur, & alios alleg. Fely. in c. ex ratione, col. 2. versic. quintū dum intricatē, de referi. vbi & hoc duobus modis limitat, vt ibi videre poteris.

- 442 ¶ Sexagesimumquintum, licet dubium sit, an admitatur excipiens contra personam electi post confirmationem, idque recipiat multas declarationes & distinctiones, tamen id haud dubie tenetur illum semper admitti, cum opponitur exceptio, per quam (si vera est) esset ipso iure priuatus, vt hæresis, & similia, arg. c. quo iure, viij. dist. & c. accepta, de restitu. spol. licet secus, si non ipso iure in multis casibus, etiam si crimina essent grauiora, vt homicidium, perjurium, adulterium, per l. ad probationem. C. de probat. cum similibus. Ita enim voluit Ioan. And. post Compofit. in c. quod sicut, col. pen. vers. sed si dicitur, extra de elect.

Excipiens contra personam electi an admittatur.

- 443 ¶ Sexagesimumsextum, cum quæritur an citatus a iudice incompetente teneatur comparere, allegaturus illius incompetentiam, inter cæteras distinctiones illa est, quod aut ipso iure deficit iurisdictioni illius, & tunc citatus, si notorium est, comparere non tenetur: nec valebit processus factus contra illum. Aut ope exceptionis potuit se subtrahere ab illius iurisdictione, vt in casu l. j. C. quando inter pupil. & vidu. & in authen. habita. C. ne fil. pro pat. & tunc tenetur comparere & excipere, aliàs valebit processus factus contra eum, per l. ij. §. legatis, & l. si quis ex aliena. ff. de iudi. Ita enim voluit ipse Io. And. in addit. Spec. cit. de cita. §. in prin.

Citatus a incompetente an teneatur comparere.

- 444 ¶ Sexagesimumseptimum, quando ex causa transactionis reus est ipso iure liberatus, tunc poterit pœna peti & actor repelli exceptione transactionis, per text. in l. vbi pactum, secundum communem lecturam C. de transact. At si reus non ipso iure, sed ope exceptionis est liberatus, secus: quia si pœna petitur, contra exceptionem datur replicatio, per l. cum proponas, eo. titu. super quo vide omnino doct. omnes vtroque.

Actor quādo repellatur sine transactione.

- 445 ¶ Sexagesimumoctauum, quando caput siue remedium incompetens est nullum ipso iure, tunc sufficit ignorantia iuris, ad hoc, vt quis non videatur renuntiare remedio competentis: sed quādo actus qui sit, vel approbatur, est validus ipso iure, potest tamen impugnari, tunc fauore testamenti, vt in iustitio & voluntas testatoris seruetur, quantum fieri potest, etiam error iuris præiudicat, vt retractari non possit, text. est vtrunque probans in l. post legatum, in prin. & ibi Bar. col. j. ff. de his quibus vt indig. & quem in id dicit singu. Franc. Aret. in l. Clodius, col. 2. versic. quærit ibi gl. ff. de acquir. hære. Et bene facit l. si patronus, in vlt. membro, ff. si quid in fraud. patro. quam etiam allegant Bar. & Aret. vbi supra.

Iuris ignorantia quādo sufficit.

- 446 ¶ Sexagesimumnonum, quando pœna infertur ipso iure, tunc res iudicata dicitur, confestim quā sententia lata est, non expectatis decem illis diebus, intra quos appellari potest: aliàs secus, vt videre licet ex glo. & Bar. in l. furti, §. ff. de his qui not. infam. & in l. qui vltimo. ff. de pœn. & ipse Bar. in l. j. ff. de re iud. & Fran. Aret. in l. qui a laronibus. §. si quis in capitali, col. 3. vers. sed ille intellectus. ff. de testa. ex quibus planè intelligis, quem effectum hæc differentia habeat.

Pœna quando infertur ipso iure, tunc res iudicata dicitur.

- 447 ¶ Sexagesimum, cum fertur sententia contra absentem, pro eo qui non habet actionem ipso iure, & scit actionē sibi non cōpetere, semper ea sententia nulla est ipso iure, licet sibi cōpetat actio, sed per exceptionem elidi potest, valet sententia: de quo quia longa est controuersia inter nostrates, ne te sit diutius deinceps, vide canonistas in c. si duobus, de appel. Bar. in Labentem, in iij. q. ff. de pœn. Alex. & Fran. Aret. post alios in l. si is ad quem. ff. de acqui. hæred.

Sententia lata a iudice quando ipso iure nulla sit.

- 448 ¶ Septuagesimumprimum assumitur ex l. necessarius. ff. de acquir. hæred. vbi sui hæredes post immixtionem non habent abstinendi beneficium, nisi ea immixtio sit ipso iure nulla. Ita enim eam intelligit Bal. ibi, super quo vide omnes scribentes in eo loco.

- 449 ¶ Septuagesimumsecundum, cum quæritur an cum testator instituit duos hæredes: alterum in eapatem, in eo quod capere potest veltiam in re quapiam: alterum in residuo, an hic totum habebit, necne? Sunt qui distinguunt, an ille ipso iure capere non poterat, an ipso iure, de quo tu vide Cy. & Albert. post Petr. in l. pater, quæ est ij. C. de hæred. insti. Et hinc occasione sumpta, rixantur an spurius sit ipso iure incapax, de quo in l. hæreditas. C. de his quib. vt indig. sed & tu de hoc vide Corn. in d. l. ij. & de hoc quoque non nihil per Bal. in l. si is qui. ff. de vulg. & pupil. substat.

Spurius an ipso iure sit incapax.

- 450 ¶ Septuagesimumtertium dubium est, vtrum ante secundam stipulationem pœnalem commissam possit agi ad id quod venit ex prima vestita, in qua re gl. nostræ sunt contrariæ, & habent vtræque suos sectatores. At Bart. in l. ita stipulatus, col. vlti. ita distinguit. Nā aut pœnalis stipulatio sequens nouat primā ope exceptionis, & tunc possit agere, vt saltem valeat sententia, si non oppositum fuerit. l. si fideiusor. ff. manda. nec enim potest post latam sententiā, talem exceptionem opponere, nisi in casibus notatis in l. j. C. de iuris & facti. ignor. Aut nouat ipso iure, & tunc non valet sententia per notum. l. vbi pactum. C. de transactio. & hoc admodum conuenit cum eo quod

An ante secundam stipulationem pœnalem commissam possit agi ad id quod venit ex prima vestita.

diximus in xx. discrimine, & vide etiam quod dicemus in lxxvij. discrimine.

431
Rescriptum
quando ipso
iure nullum
datur.

¶ Septuagesimumquartum, si impetrans rescriptum, per ignorantiam quicquam obrepserit, iudex etiam delegatus cognoscet de principali, non si per malitiam, vt. no. in l. prescriptio. C. si contra ius. Sed hoc intelligit Io. Fab. ibi, quantum ad primum caput, nisi esset talis subreptio qua probata, rescriptum ipso iure nullum redderetur, vt in c. statutum, de rescript. lib. 6. Nam iudex non cognoscet de principali, etiam si per ignorantiam subreptum fuerit.

432

¶ Septuagesimumquintum, in illa qua est tenebrosa, an si dominus condonauerit culpam vassallo, ob quam feudo priuatur, sit tunc feudum censendum nouum, veluti de nouo concessum: an antiquum, vt prius erat: sunt qui distinguunt, an ea erat culpa, quae ipso iure vassallum priuabat, an non ipso iure, de quo te vide Andr. l. sern. lac. Aluar. Marti. Laud. & Card. Alex. in c. tit. de vassal. decrep. et. et plurimos quos tibi longo ordine retuli supra in ead. glos. nu. 12. ex his autem, & in tracta. Reractu, tit. j. §. xxxij. gl. j. nu. 29. quid autem de feudo. Ex quibus multos comperies id quod diximus scribentes: & inter alios, ne te diutius detineamus omnes sigillatim conquirendo, Bal. in c. super, col. 2. versu. quia si vassallus, tit. de prohib. feud. aliena per Feder.

433

Pœna que ipso
iure infligitur,
an possit
commutari.

¶ Septuagesimumsextum, quod voluit idem Bal. in l. quid ergo. §. pœna grauior, col. vltima, versu. culo vltimus circa nostram. ff. de his qui not. infra. in priori lectu. quod nunquam potest per iudicem commutari pœna, quae ipso iure à lege infligitur, in aliam, per l. palam, in si. ff. de rit. nupt. licet nonnunquam vna pœna in aliam commutari possit, vt not. in d. §. pœna grauior.

434

¶ Septuagesimumseptimum, qui ipso iure tutus est, non habet necesse opponere: qui verò ope exceptionis, necesse est illi eam exceptionem opponere, aliquin condemnabitur, & valebit sententia, Bald. in l. si cum exceptione. in princ. ff. quod quisque iur. in j. lect. Et id quidem propemodum ei simile est quod diximus supra in xx. discrimine & iterum in lxxij.

435

An actus inuoluntarius
conferat
meriti possit.

¶ Septuagesimumoctauum, quia à nostris tractatur, an actus inualidus confirmari possit, tū alibi saepe, tum in l. legitima. ff. de pact. Bal. ibi, col. vlti. versu. sed oppo. dicitur, ita distinguit. Aut deficit actus propter inhabilitatem personae, aut propter defectum formae, aut propter defectum causae. Primo casu, aut est talis persona, in qua actio non cadit ipso iure, & tunc confirmari non potest. l. j. §. si filius. ff. de leg. iij. nisi causa confirmans superueniat tempore habili & de nouo. l. si minor. ff. de ser. exort. Aut est persona in qua actus sustentari possit ipso iure, sed ei obstat exceptio, & tunc potest confirmari, non quod per se ipsum confirmetur: sed per causam confirmantem. l. si mulier. C. ad senatus. Velle. Secundo casu cum est defectus formae, & cetera, quae omitto ad hunc locum minimè pertinentia, sed id habet nescio quid confine cum lviij. & lxx. discriminibus, vt ibi videre poteris.

436

An dolo cum
dolo compen
setur.

¶ Septuagesimumnonum, cum tractatur, an dolo cum dolo compensetur, Bald. in l. cum mulier, col. 3. in xij. q. ff. sol. mar. hanc inter ceteras dysfunctiones post Dy. & lac. Are. ponit. nam aut agitur criminaliter, aut ciuilit, si primum, aut loquimur de compensatione pœnae exinctuæ, & non fie. l. ij. §. si publico. ff. de adul. aut de compensatione exclusiua personae, cui dolo obicitur ad eā repellendam, & tunc refert, an compensatio fiat ipso iure, & non sit aut ope exceptionis, & tunc iterū refert, an exceptio opponitur post litem contestatam & cetera, quae ibi videre poteris.

437

Restitutio in
integrum an
possit inciden
ter peti.

¶ Octuagesimum, quia quaesitum est, an restitutio in integrum possit incidenter peti, Bal. in l. nam & postea. §. si minor, col. j. versu. & ideo cum quaeritur. ff. de iureiur. Si minor, inquit, laesus est in iudicio, aut actus ledens perimit ius minoris ipso iure, quia renuntiavit actioni, quae ipso iure tollitur, tunc non potest incidenter restitutionem petere, sed necesse est, vt principaliter petat, quia per modum replicationis non posset, cum actionem non habeat, arg. no. in l. lecta. ff. si cer. pet. & in l. vbi pactum. C. de trans. & in l. cum à te, in gl. ff. de dol. mal. Si autem non perimit ipso iure, & tunc aut simpliciter repat, & non potest, arg. leg. nec non. §. exceptio. ff. ex quib. caus. maior. Aut petit restitutionem, & potest, per d. §. si minor. Quid autem in contractu & praescriptione, ibi videbis. neque enim ad hunc locum pertinet.

438

¶ Octuagesimumprimum, pœnae pecunariae impositae ratione delicti & postea ipso iure sublatae, renasci non possunt, si veniunt ratione contumaciae vel pacti. Si verò non sint ipso iure sublatae, semper possunt instaurari ope replicationis. l. pacta nouissima. C. de pact. & voluit Bald. qui & alia multa iura in id citauit, in l. i. quis accepto. ff. de cond. cau. da.

439

¶ Octuagesimumsecundum, dubitatur à multis an naturaliter obligatus restitui posset aduersus naturalem obligationem, qua in re nonnulli dicunt restituendum, nisi sit tutus ipso iure, de quo in l. Marcellus. ff. de condi. indebi. & in l. iij. §. pupillus. ff. de nego. gest. per Cyn. in l. indebito. C. si adner. solu. & Bal. in l. interdum. ff. de condi. indeb.

440

Iuris ac facti
executio qui
de nulla ha
beat effectum.

¶ Octuagesimumtertium, cum pœna ipso iure infligitur, ea non imponitur delinquenti extra territorium, quia nec iuris nec facti executio ibi celebrari potest. ca. vt animarum, de constit. lib. 6. Si autem non ipso iure, sed per sententiam, & hæc potest infligi subdito delinquenti extra territorium, quia sinitur effectum intra territorium: & de natura sententiae iudicis est, vt possit ligare absentem, vt qui ratione contumaciae pro praesente habetur, athen. quia in prouinc. C. vbi de crimi. agi oport. & faciunt no. in l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de ca. dimi. & in l. ij. C. de eunuch. & in l. mercatores. C. de commer. & mercat. Hæc Bald. in l. j. col. antep. versu. viso an forensis. C. de sum. Trin. sed tu de hoc vide plenius Dom. post alios à se citatos in d. c. vt animarum, col. iij.

Octua

449
Matrimoniu
quod est ipso
iure nullu, nō
impedit iustas
nuptias.

¶ Nonagesimumsecundum, matrimonium quod ipso iure nullum est, non præstat impedimen-
tum iustis nuptiis, maximè si hoc declaratum fuerit, ut no. in l. non præstat, de reg. iur. lib. vi. nam
licet contrahat nuptias, qui priores efficaciter non contraxit. l. hæc cōditio. ff. de cond. & demon.
Quod tamen verum est, nisi Papa in primo matrimonio dispensasset, ea literas, de resit. spo. no.
tunc de non esse transisset ad esse, & ideo aliud postea contrahi non posset. §. affinitatis, Instit. de
nupt. Hæc sunt Bal. consi. xcv. punctus dubij, in j. dubio, lib. 2.

450

¶ Nonagesimumtertium, id quod fit per legem ipso iure, non desiderat scientiam hominis. l. apud
hostes, C. de suis & leg. & lib. homo, §. ult. ff. de stipul. seruo. & Lex militari, §. vlti. & l. seq. ff. de
mil. test. & l. multum interest, ff. de condi. & dem. & l. si pecuniam, §. si seruum, ff. de condi. ob cau.
& Leus qui in provincia, ff. si cer. per. Ita Bal. in consi. cccciij. quia dictus, in prin. lib. 3.

451
Vasallus si ad
miserit culpā
adversus do-
minu, an possi
fit illi eluere.

¶ Nonagesimumquartum, si vasallus culpam admisit adversus dominum, an possit illam elue-
re, & rem reponere in prius statum, sine metu pœnæ, saltem antequam dominus dicat iu-
diciu contra eum. Et ita distinguitur, an pœna ipso iure infligebatur, & non possit sine con-
sensu domini, ut in c. j. tit. quid iur. sit si post aliena. & argu. c. j. §. ex hoc, tit. de feud. soc. nam cum ad
iure facta sit executio, non iam amplius potest suam culpā purgare, per ea quæ diximus de morte
purgatione suprā in x. discrimine. Secus si pœna infligenda esset per sententiam, quia ante eam
potest purgare, ex no. in §. item mixta est actio, Instit. de actio. Et ita determinat Bald. in c. j. in prin.
col. ij. vers. quid si vasallus, tit. de prohib. feud. alie. per Fed. & hue quoque pertinent quæ diximus
in viij. discrimine.

452
Literæ secun-
da impetratæ
an valcant si-
ne mentione
primerum,

¶ Nonagesimumquintum, quia quæstio est an valcant secundæ literæ impetratæ sine mentio-
ne primarum, in quo Pan. ita distinxit in c. ex tenore, col. ij. vers. & in gl. ibi, ego sic distinguerem.
Nam aut tempore secundarum literarum primæ erant nullæ ipso iure, & valent secundæ, unde
cunq; surgat defectus, siue ex defectu impetrantis, siue alterius, per d. reg. nō præstat, de reg. iur.
lib. 6. Aut primæ erant aliquæ, sed ex postfacto corrumpere, & tunc si sunt ad beneficia, non valent.
c. si eo tempore, de rescri. lib. 6. si ad lites, subdistinguit, ut ibi videre licet. Quod si primæ literæ te-
nent, sed possunt annullari per exceptionem, & tunc aut per exceptionem competentem tertio, &
non valent, ut in casu c. mandatum, extr. eo. ritu. aut competentem secundo impetranti, & valent
secundæ, arg. l. si dari stipuler. ff. de verb. obl. & l. non videtur latitare, ff. de iudi.

453
Agnatus cui
est ius reuocæ
di alienationis
factæ in extra-
neu quando id
facere debet.

¶ Nonagesimumsextum, agnatus cui ius est reuocandi alienationem factam in extraneum, id fa-
cere debet intra annum a morte alienantis, per c. Titius, tit. si de feud. sue. controuertitur inter do. &
agn. vti & in alio casu in c. j. §. porro, tit. qual. olim seu alie. pot. Sed hoc intelligitur, quando alie-
natio ipso iure non est nulla, ut in dictis locis, quod si ipso iure nulla est, non currit hoc tempus
nec agnato nec domino, de quo loquitur d. §. porro, ut probatur in c. j. titu. de prohib. seu alie. per
Fed. & voluerunt Marti. Laud. & Card. Alex. in d. c. Titius, uterque col. vlti.

454

¶ Nonagesimumseptimū, quod ex eodem assumitur, si ea alienatio ipso iure non valet, potest sta-
tim agnatus vel dominus non expectata morte alienantis reuocare. l. j. §. sed & res. iur. per quos fiat
inuestit. & c. j. vers. alioquin, titu. de alien. feud. Quod si non sit eiusmodi, agi non potest ante
mortem ipsius alienantis, secundum dist. dicti ca. Titius, ubi ipse Mart. & Card. adnotauerunt.

455

¶ Nonagesimumoctauum, quod ex eodem fonte procedit, cum alienatio est nulla ipso iure, nō est
necesse alienanti agere reuocatoria, quæ datur ad reuocandum. d. §. sed & res. secus si nō sit eius-
modi, c. j. tit. qual. olim feud. alien. pote. & voluerunt idem Mart. & Card. in d. c. Titius, col. vlti.

456
Non dicitur
actus volun-
tarius, qui in-
ducit additio-
nem.

¶ Nonagesimumnonum, si minor gesserit se pro hærede & factus maior debitor hæreditatis
exegerit, non per hoc videtur sibi præiudicare, quin iure minoris abstinere possit, cum id fecerit ex
necessitate præcedentis additionis factæ in minori ætate, per leg. iij. §. scio, ff. de minor. Non potest
necessarium, cum minor potuisset petere se restitui adversus primam illam additionem, unde vi-
detur ei imputandum factu maiori, si non fecerit, sed potius ipse debitor exegerit. Ex quo enim
habebat privilegium, eo non vtendo fecisse videtur voluntariè, non necessarè. l. voluntariè, C. de
excu. tur. & l. ait prætor, §. permittitur, ff. de minor. & quod no. Bal. in auth. presbyteros, C. de epis.
& cler. & in l. libertorum, col. ij. vers. in ea gl. ibi. C. de testi. Sed huic obiectioni ita respondet Fran-
Aret. in l. pro hærede, §. si sepulchri, qui est vlti. ff. de acq. hæc. vt hæc iura procedant, quando allegans
privilegium est tutus ipso iure, secus si esset opus remedio rescindente, ut est restitutio in in-
tegrum, tunc enim non dicitur actus geri voluntariè, per d. §. scio, quem monet semper menti
tenendum.

457
De eodem re.

¶ Ex quo vnum tibi maximè annotandum monemus. quod quotidie tibi in practica continget,
quod in d. §. scio, qui nunquam non allegatur an id quod diximus, additio minoris non fuit nul-
la, & consequenter facta solenniter fuit, alioquin opus non fuisset restitutione in integrum, de qua
is tex. nuncupatum loquitur, quæ tum demum competit, si iuris solennitas interuenit: sed minor
ibi conuentus est, quia fortè hæreditas repetitur onerosa, neque enim id extraordinarium reme-
dum competit, nisi cum ordinariu deficit. In causæ cognitione etiam, in prin. ff. de minor. quæ
loquitur speciatim in hoc casu, & eius sunt hæc verba, in causæ cognitione etiam hoc versatur,
num fortè alia actio possit competere citra in integrum restitutionem: nam si communi auxilio
& merito iure munitus sit, non debet ei tribui extraordinarium auxilium. Igitur si minor sine vlla
solennitate

solennitate hereditatem adiit, ob quod potest dicere aditionem nullam, quod est remedium ordinarium. Certe si is effectus maior debitores exegerit, aut quidpiam aliud simile effecerit, quod non nisi nomine heredis facere potest, videtur nouo consensu & actu adiuiffe hereditatem, ita ut illi iure minoris atque succurrendum non sit. Nisi si quis diceret in Gallia semper opus esse in integrum restitutione, quod verum non est: nam satis est obtinere licetis regias, quibus mandetur actum declarare nullum, & in quantum opus fuerit rescindere &c.

- 419 ¶ Centesimum, ex differentia eius quod nullum est ipso iure, & eius quod per exceptionem tolli potest, fit ut si statutum prohibeat, ne contra instrumentum possit opponi exceptio, si tamen id sit nullum, poterit opponi non obstante huiusmodi statuto, ut voluit Bart. in l. j. §. j. ff. quod vi aut clam, & eius auctoritate Fran. Aret. in l. si dari, quam legit cum l. qui bis idem, col. j. ff. de verb. obli. hinc occasione sumpta quod text. ibi appellat stipulationem quasi nullam obstante exceptione. Nam per ea verba (inquit) datur intelligi, non omnino paria esse, quippiam nullum esse ipso iure, & exceptionem competere.

Ratio quare contra instrumentum non possit poni exceptio.

- 419 ¶ Centesimum primum, pena legalis toties committitur, quoties iteratur idem factum. l. inficiando. §. infans. ff. de furt. fed hoc tamen procedit, ut inibi, quoque probatur, in pena quæ ab homine per sententiam imponitur, secus si pena ipso iure imponatur, quando plura facta sunt continuata, ut not. voluit Io. And. in c. delictum personæ, de reg. iur. lib. 6. in Mercu. Bal. in l. si quis non dicam rapere, col. 3. vers. item. n. aliam differentiam. C. de episc. & cle. & Fran. Aret. in l. si sic stipulatus, col. 3. vers. & ad materiam. ff. de verb. obli.

Pena legalis toties committitur, quoties iteratur idem factum.

- 420 ¶ Centesimum secundum, cum sententia lata est contra privilegium, quod ipso iure tollit iurisdictionem, non valet, quia lata est a non suo iudice. Inn. in c. ex parte in Christo, de verb. sign. At si non ipso iure sed per exceptionem declinatoriam tollit iurisdictionem, valet sententia, ut not. in auth. habita. C. ne filius pro patre, & in c. cum personæ, de priuileg. lib. 6. hæc Bald. in l. qui autem, in additio. ff. si quis cautio.

Sententia lata a non suo iudice, non valet.

- 421 ¶ Centesimum tertium, cum iurisdictionis expirat aut soluitur ipso iure, si id partes scient, & nihilominus sponte litigant, non valet processus, per l. priuatorum. C. de iurisdic. omn. iudic. Si autem non ipso iure, sed ope exceptionis, valet: cum iurisdictionis substantia ipso iure non sit extincta, Paul. Cast. in l. more maiorum, col. j. vers. in tex. ibi solui mandatum. ff. eo. titu. de iurisdic. omnium iudic.

Iurisdictionis expirat ipso iure, an ualeat processus.

- 422 ¶ Centesimum quartum, quia dubitari solet, an possit opponi exceptio, ad impediendum processum ante litem contestationem, de quod late per omnes in l. si queramus. ff. de excu. tuto. & in c. reprehensibilis, in prin. extra de appell. & in c. si quando, de electio. lib. 6. & in c. quia periculofum, de sent. excom. eo. lib. 6. Bart. in l. j. C. de re iudi. Bal. in l. Tria in ij. lect. col. j. ff. de inof. testa. & in l. pater, in ij. lect. col. j. vers. in ea gli. bi habere, eo. tit. & in repe. l. j. col. 16. vers. & ideo cum queritur, & col. seq. vers. sed an exceptio, & rursus col. 2. o. vers. sed quid si reus. ff. de iureiur. & in l. iusiurandum & ad pecunias. §. cum res, eo. tit. & in l. si quis iud. de vulg. & pup. subtit. & in l. j. col. j. vers. quædam sunt pene confiscatiæ. C. ex delict. defunct. & in l. si pater, in prin. C. de hære. insti. & in l. j. C. de re iudi. & consi. cxix. Petrus tenebatur, post medium, lib. 1. & consi. cccxv. in quæstione, col. ij. eo. lib. 1. & consi. cl. casus actualiter, in fi. eo. lib. 2. & consi. cccxcix. ita ad plenum, eo. lib. 2. Fran. Aret. post alios multos ab eo citatos, in l. ex duobus, la. ij. col. pen. in x. q. præsertim vers. ad hoc potest, & vers. & ex utraque solutione. ff. de duobus reis, & omnibus vbique. vix enim finis huiusmodi discriminum reperiri possit.

An possit opponi exceptio ad impediendum processum ante litem contestationem.

IN EIVSDEM DONATORIS ARBITRIO.

IGITUR pater ipse qui donauit, confestim nato filio potest reuocare donationem: nec mors ipsius donantis expectanda est, ut si filius reuocet, ut aperte indicant hæc verba, nec obscure voluit gloss. vlt. & apertius omnes doct. hic, & quibus Bald. in duobus locis j. lectu. itemque in ij. lect. etiam in ij. locis. subinfert non esse necesse patrem hanc reuocare ipsi filio, sed posse de ea, ut libitum fuerit disponere. Sed & donantem ipsum posse reuocare, tenet Collect. in ca. vlti. colum. penul. vers. sed nunquid ille, ext. de donat. tum quidem per text. in ca. quicunque. xvij. q. iij. tum etiam quia, ut supra diximus, hic intelligitur condicio racita. Ideo potest idem ipse reuocare conditione deficiente. c. quemadmodum, & ibi not. extra de iureiuran. Tum denique propter ius de nouo quæsitum. c. cum inter. ext. de renun. cum simil. Idem quoque voluerunt Guil. Cui. in l. j. & ibi etiam Cyn. in ix. q. C. de inoffic. donat. Barto. Bald. Ange. Raph. & Paul. Cast. in l.

Pater qui donauit confestim nato filio reuocare potest.

si totas, eod. titu. per illum text. in fi. & idem Bart. in l. Titia Scio. §. vlti. vbi & hoc quoque voluerunt Imo. & Pau. Castr. ff. de leg. iij. & Petr. Iaco. titu. de condit. quæ pro re donat. compe. colum. vlt. Ang. in §. j. col. 4. vers. item quæro an ista donatio, in authen. de immen. donatio. vbi & hoc dicit, quod pater poterit reuocare etiam inuito filio. Per. Ferra. in tit. for. libel. quo agit. pro donat. in verbo, irreuocabiliter. col. 4. vers. sed an ista reuocatio. Corn. cõs. xv. ex quo dicitur, col. §. vers. quia respondetur, lib. i. & cons. xj. in præsentī consultatione, col. vlt. lib. 3. & And. Alcia. in l. pacta quæ contra. C. de pact. Et hoc minime est dubium propter verba hæc quæ commentamur, quæ scilicet relinquunt rem donatam & arbitrio & ditioni donatoris.

Qui contrarium tentant.

¶ Quamquam contrarium satis inaduertenter, vt sic dicam, post Io. antiquum glosatorem voluerunt Acc. Iac. But. & Io. Fab. in d. l. si totas, per text. in l. hac edictali. C. de secun. nup. & in §. quia verò, in authen. de secun. nup. Et dicit Raph. in ea ipsa l. si totas, hanc opinio. facile in practica posse obtineri propter auctoritatem gl. Sed quamuis ea sanè magna sit, non tanta tamen, quæ possit legem ipsam tam apertam subuertere.

Filius an possit viuo patre reuocare.

¶ Sed vtrum filius etiam ipse poterit viuo patre reuocare? Dic breuiter quod non, vt voluit Cyn. in d. l. j. in ix. q. & ibi etiam Io. Fab. in prin. C. de inof. dona. & Petr. Ferra. vbi supra: quia quis non debet esse sollicitus de hereditate viuentis. l. qui superstitis. ff. de acqui. her. & idem voluit Ang. in d. auth. de immen. dona. quo loco supra citauimus, motus quia viuente patre nihil debet habere de bonis patris. l. lex Cornelia, ibi, nulla bona in ciuitate reliquit. ff. de vulg. & pup.

Donatarius quid tenetur elere filium donantis.

¶ Veruntamē si propter magnam quampiam donationem à patre factam egeret filius, teneretur donatarius eum alere, vt voluit Cy. post Iac. Ra. in d. l. j. in ix. q. C. de inof. dona. & idem Cyn. addit. & post eum Ray. Alber. & Imo. in d. l. Titia §. impetator. ff. de leg. ij. Nam onus alendi trāsit in eum in quem tranſuerunt bona per donationem, arg. l. si quis à liberis. §. vlti. ff. de libe. agno. & faciunt no. per Cy. in l. alimentis. C. de neg. gest.

IN FINE.

Donans habet multos liberos, si promiserit sub pena centum non venire aduersus donationem, an post ea susceptis liberis possit reuocare ex hac lege.

FINEM & ego faciem, nisi & alia quædā occurrerent, quæ suprà in aliis locis prætermissa sunt. Quæro igitur, quid si quis cum multis liberis haberet, sub pœna centū promiserit nō venire aduersus donationē, vtrum si ei postea nascantur liberi, & velit ex hac l. reuocare, debeat cum pœnā? Breuiter dicte, quod nō, quia lex est quæ reuocat, nō homo, vt suprà diximus in verbo, reuertatur, in prin. Et hæc promissio censetur fuisse facta sub eadem cōditione, quæ & in donatione intelligitur, vt in simili dicimus de iuramētō apposito in cōtrāctū. c. quinquallis, extr. de iurciur. cū simi. à me adductis suprà in præfatione vers. clxv. inc. omnes autem. itē quia quælibet promissio & obligatio de nō contrāueniēdo, semper intelligitur rebus sic existētibus. l. quod seruus. ff. de condi. ob cau. cum aliis simi. quæ videbis suprà in d. præfatio. vers. clxvj. incip. præterea iuramentum, & seq. Debet item intelligi, nisi quis ex iusta & legitima causa contrāueniat, lege scilicet permittente. l. quidam cum filium, & ibi Bar. post Dy. ff. de verb. obl. & l. si libertis. ff. de ope. lib. & d. c. quinquallis, & ibi not. ext. de iurciur. & faciunt etiam no. per Bar. in l. si societatem. §. arbitrorū. ff. pro socio. Denique in quacūque dispositione semper videtur excepta causa à principio verisimiliter non cogitata. l. qui cum tutoribus, in fi. & l. mater de decens. ff. de inof. testa. & quod voluit Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. obl.

De eadem re.

¶ Et ita quidem in hanc sententiam, vt scilicet donans non incidat in pœnam reuocando donationem ob susceptos liberos, expressim & in hoc casu, de quo loquimur, voluit Imol. in cap. vlti. col. 7. vers. item aduicte pro intellectu, extr. de don. Et id etiā cum ex facto cōtingisset, consuluit Phil. Cor. qui tamē Imo. non memorat, cons. xj. cuius caput est, in præsentī consultatione, col. 10. vers. ex quibus elicio, lib. 3. & idem quoque voluit Rip. qui vnum. Com. citat, in reperi. huius legis, quæst. iij.

De eadem re.

¶ Et facit optimē quod in simili voluerunt Ant. & Pan. in c. j. ext. qui mar. accus. poss. quod si maritus promiserit morari in domo uxoris sub cœta pœna, poterit tamē ex noua causa aliud migrare morandi causa, sine metu illius pœnæ. Et idem in alio casu consuluit ipse Panor. consil. lxxvij. in questione qua ad præsens venit, in v. dubio lib. 2. Et generaliter pœna in quacūque dispositione appositā sequitur naturam principalis dispositionis, vt si ea non valeat, nec pœnæ quæque promissio. l. non dubium. C. de legib. glof. in l. qui fidem in prin. iuncto text. & ibi Fulgo. & Ias. ff. de transact. glof. optima in c. significantibus, in fi. & ibi do. ext. de offic. deleg. Barto. in f. cum hi, in fi. ff. de transact. & Ias. late consil. cxxxij. præsupponitur, col. pēn. lib. 4. cum multis concord. à me latè congestis in nostro tractatu constituti possessorij, in iij. part. c. huius. v. j. nu. 2. 7. sed & huc & seq.

Donatio quid ratificetur cum omnibus conditionibus

¶ Quid autem si quis nō pro se quiddē, sed pro Titio & eius nomine alicui donauerit, & sub pœna promiserit Titium ipsum ratū habiturum: postea autem Titius liberos suscepit ob id quē nō vult ratam habere eam donationem? An ille ad pœnam tenebitur? Dic etiam quod non, quia intelligitur promittere Titium ratificaturum donationem cum suis omnibus. qualitatibus & cōditionibus: nempe

Neque cum ea promissio referatur ad illam donationem eandemque censetur contineri in termino referente, quod in termino ad quem fit relatio, per tex. in auth. de fil. ant. dota. instr. nar. circa medium, & arg. la. de roto. ff. de hære. inst. & l. si ita scripsero, & ibi Bar. ff. de condi. & demon. cum aliis multis concord. ad me congestis in nostro tract. de legibus connubialibus in gl. v. in vj. genere expressi. Ratificabitur igitur & approbabitur donationem tanquam factam sub conditione, quæ postea deficit, siue tanquam reuocandam sub conditione, si postea liberos susceperit, ut statim dicemus iij. ab hinc versic. & consequenter erit donatio reuocata & irrita, siue ratificauerit, siue non ratificauerit.

¶ Et hoc quidem nuncupatim & in hac specie consuluit Corn. d. consi. xj. col. 10. versic. similiter & promissiones, lib. 3. vbi & ad hoc multa alia allegat, quæ ibi in promptu videre est omnibus. Et idem quoque consuluit Soci. consi. ccxv. lib. 2. repetito errore impressorum, consi. xxij. lib. 4. hoc exordio, visa prædicta facti contingentia, col. vlti. versic. circa secundam questionem, vbi & ita dicit fuisse consultum à solennibus doc. Senensibus, Perusinis, & Bononiensibus.

¶ Et hanc sanè sententiam optimè fulsit quod in simili consuluit Pet. Anch. consi. cccxxx. visa facti narratione, col. 5. versic. descendendo ad obligationem, quod tertius qui promittit adutum quempiam ratum habiturum contractum à se filius nominè factum, posteaquam axtam xxv. annorum compleuerit, non incidit in penam, si ipse minor factus maior contrahentem ob contractus iniquitatem: quia uti potest ex defensione, quæ & ipse minor, arg. l. ij. in fi. cõiuncta l. j. ff. de fideiuss. minor. & l. si minor. ff. de procu. Et quia rescisso principali contractu, promissio ipsius remanet siue casusideo nihil valet. l. ij. §. circa. C. de except. dol. cum si. & per alia multa, quæ illic allegat. Quamquam huius postremi contrarium respondet Rapha. Fulgo. consi. cccxxij. (le j. nam sunt duo consi. eiusdem numeri quod incipit) proponit quod Ludovic. & Rapha. Corn. consi. clxxxix. (eodemque penul. testator, in primo dubio. Sed pro priori sententia facit text. in l. cum minor, in prin. ff. rem rat. hab. vbi si quis promittat minorem ratum habiturum, & minor ipse aduersus illud peccat restitui, pena non committitur, quem tex. dicit (no. Bal. in rub. ext. de procu. col. pen. versic. ecce procurator, &) sing. Rom. sing. cccclij. promittit quis, & eum quoque in id expendit Lancel. Gal. in l. iij. §. Cato. col. 21. versic. scias etiam. ff. de verb. obl.)

¶ At maior scrupulus est in ista specie, cum videlicet is cuius nomine alter donauit, susceptis à se liberis, ratificat donationem. In quo Corn. d. consi. xj. in eam sententiam inclinare videtur, ut etiã per hoc non rata maneat donatio, sed censetur fuisse ratificata, tanquam tunc facta sub conditione, quæ deficit, & propterea ratificatio est inefficax, per l. cum ad præsens. ff. si cer. per. & l. conditio in præteritum, & l. si ita stipulatus fuero hanc summam. ff. de verbo. obl. & l. patronus. §. etiam similiter. ff. de bon. libet.

¶ Sed quid de isto casu? Filii nullo habens liberos, nomine patris, pro quo promittit de rato, donat, postea pater ratum habet, deinde filio nascuntur liberi. vtrum sit locus huic l. vt ea donatio censetur esse reuocata? Soc. consi. xxxix. in questione quæ ventur, col. vlti. versic. postremò possunt se tueri, lib. 3. cõsuluit nõ esse locum huic l. quia ipsi filio qui donauit, & promissit de rato, nihil in re donata competebat, nisi in spe, cum ea res patris esset. Ista autem lex intelligitur in donatione rei iam quæsitæ, ut etiam latè diximus supra in verbo, donatione largitus, l. num. 180. sed hoc tamen.)

¶ Ex quibus vides Soc. hoc consuluisset, dum ad filium tantum respiceret, ut scilicet respectu illius non reuocetur donatio, si ei postea nati sunt liberi. Sed non considerauit respectum patris, nomine cuius facta est donatio, & postea nati sunt ei nepotes ex eo filio qui nomine ipsius donauit. Ideo & posset eo respectu videri reuocata donatio, cum appellatione liberorum, de quibus loquitur nostra lex, cum dicit, & postea suscepit liberos, contineantur nepotes. l. liberorum, in prin. ff. de verb. signifi. Veruntamen nec hoc quidem respectu reuocatur donatio, ut expressim diximus supra, in verbo, filios non habens, versic. xij. incip. his autem non intemptuè, & duobus seq. nisi eo casu quem inibi diximus.

¶ Quid autem & in hoc casu? Statutum est aliquo in loco, ut donatio sic facta valeat pleno iure, aut etiam ita sit in donatione cõuentum. An tunc habeat locum ista lex? videtur enim quòd non, quia id plenum dicitur, cui nil addi potest, ut dicit Bald. in c. licet de vitanda, in prin. ext. de elect. per tex. in l. raptores. C. de epif. & cler. & l. Iulianus, in fi. ff. de rei vend. & idem dicit ipse Bal. cõsi. cccclxxxij. quando super facta certo, post princ. lib. 3. & consi. cccxij. thema integrale, col. 2. lib. 4. vbi ex hoc infert quòd quando conceditur facultas pleno iure, intelligitur sine diminutione, ut in c. bene quidem. xcvj. dist. & l. quæro. ff. de alim. leg. & l. vlt. §. simili quoque modo. C. de bon. quæ lib. (& aliis iuribus ab eo citatis.) Sed & quòd plenum dicitur, cui nihil deest, (asserunt Imo. in de. causam, col. pen. de elect.) Rapha. Co. consi. clxxxvij. dominus Consignor, versic. pro parte affirmatiua, & Paul. Castr. consi. cccxlvij. quia circa donationem, col. 2. in fin. lib. 1. per l. solum. ff. de hered. institu. & c. si omnia. vj. q. j. & d. c. bene quidem. Et id etiam dicit Soc. consi. xliij. viso testamento Ser. Roberti, colum. 3. lib. 4. per no. in de. causam, de elect. & in ea. j. de electio. lib. 6. & in l. procurator. C. de procurat. Et simile est quòd dicit Bald. in l. Iulianus, in ij. lect. ff. de rei vendic. (Guil. à mon. Laud. in de. causam, in verbo, nisi plena, de elect.) Quibus adde quòd voluit Host.

in c. per venerabilem, ext. qui fil. sunt leg. & Arch. in c. licet, de præb. lib. 6. & Barto. consi. xv. pater habens

De eadem re.

De eadem re.

De eadem re.

Vtrum donatio nomine patris facta à filio & ab eodem ratificata reuocetur hac lege.

De eadem re.

Plenum quid dicitur. Pleno iure quid intelligitur.

habens filium, in fi. vbi etiam dicit quoddam pleno iure significat nullo detracto, per l. si cum dico. §. plenum. ff. de arbit. & auth. hoc ius porrectum C. de sacros. eccle. & l. seminare. §. vlti. C. de secun. nupt. Adde & tex. in l. huiusmodi §. ades. ff. de leg. j. ex quo no. Bal. Imo. & recentiores quod non dicitur plenum, cui aliquid iuris deest. Et quod tradit Raph. Fulg. consi. 100. quidam A. veniens ad mortem, col. vlti. non dici pleno iure esse alicuius, si restitutioni subiaceant, per l. vlt. §. sed quia. ff. com. de leg. quod & idem respondit Soc. d. consi. xliij. col. 3. versu. item illud dicitur, lib. 3. per l. hares, & l. generaliter. ff. qui & a qui. Et hoc subobscurè innuit gl. in l. cum incertus, in verbo, liberatum. ff. de leg. j. cum iungendo cum text. ab ea allegato, in l. ab intestato. §. j. eo. ritu. Et id quoque aperte voluit Ang. in l. mater, col. j. C. ad senatus. Tertu. & ibi plenè Cor. in prin. Et faciunt not. per Corn. consi. cxlij. circa primum, col. 4. versu. corroborantur, & seq. lib. 4. 1. & Gurd. papæ, consi. cxxviii. nobilis Iacobus, in fi. j.

*Quis dicatur
habere rem
pleno iure.*

- ¶ Tamen Alex. consi. clxij. visis his quæ copiosè, lib. 6. tenet expressè in hoc casu, ea verba, pleno iure, nihil obesse quin sit locus huic legi. Neque enim eam vim habent, vt valeat donatio irrevocabiliter, etiam superueniente aliquo casu, qui iure communi tenderet ad eam reuocandam siue infringendam, per d. l. Iulianus. §. vlti. iuncta l. seq. & ibi Bald. & Ang. ff. de rei vendi. vbi probatur quoddam quis dicitur habere rem pleno iure, si in ea habet proprietatem cum vsufructu, quamvis ea sit subiecta restitutioni & euicthioni. Et ad hoc quoque illum tex. expedit idem Alex. 4. consi. cxxix. visio summario, col. ij. versu. nec prædictis obstat. lib. 2. & quod repetitur consi. cxl. lib. 7. & Franc. Aret. qui illum ad hoc dicit sing. in d. l. cum incertus, in fi. ff. de leg. j. Vnde etiam dicit Bal. in l. mater, per illum tex. C. ad Tertu. quoddam cum quis habet proprietatem cum vsufructu, dicitur habere rem pleno iure, quamvis eam non habeat iure stabili, vt quia eam sit amisurus, si transeat ad secunda vota, vt ibi dicitur. Sed & tu adde ad Alex. tex. in l. j. hoc eo. tit. de reuoc. don. vbi licet libertus pleno iure (his enim verbis ea l. vtitur) possederit id quod ei patronus donauit, tamen ob superuenientem ingratitudinem tractatur. Ex quo no. Bal. in vtraque lect. id eum pleno iure possideri, quod superuenienti casu potest retrahari. Et text. apertissimus in l. si ancillam. C. de act. empt. & vendi. vbi is qui vendidit: ante traditionem manet dominus rei venditæ pleno iure, quamvis personali actione teneatur ad rei ipsius traditionem. Quod & not. Ang. ibi. Et optimum text. in d. l. generaliter. §. sub conditione. ff. qui & a quibus manu. vbi seruus legatus sub conditione, interim pendente conditione pleno iure hæredis est, quamvis adueniente conditione restituendus sit. Et quod hæc verba pleno iure, non impediunt detrahi falcidiam, siue Trebellianicam, 3. respondit Ro. ex facto consultus, consi. lxxv. nescio qua ex re. & iterum consi. lxxix. totum fundamentum. 1. & in repe. auth. similiter, in fi. C. ad leg. Falc. & Fel. in c. auditis, col. 3. versu. & si testator, de præscr. & ante hos Old. cuius illi non meminerunt, consi. cxxlvij. præsupposita consuetudine in iij. dubio, per multa quæ illic allegat, de quo tamen vide Pau. Cast. consi. xxviii. in causa quæ vertitur inter Petrum, col. 2. versu. nunc autem ad propositum, lib. 2. j.

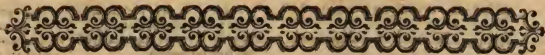
*An hæc lex
habeat locum
inter Iudeos.*

- ¶ Cum finem his imposuissem, quæ sit à me quispiam optimatum literarum vir, verum hæc l. obtineret inter Iudeos, asseruitque controuersiam de hac re magnam ex facto Carpætoracti subortam, cum Iudeus quispiam non habens liberos, pretiosa quædam alteri donauisset, isque postea filios suscepisset: donante se huius legis præsidio muniente ad illius donationis reuocationem: donatario autem negante vllam esse talem apud Hebræos legem, quæ reuocaret donationem ob liberos: eosque cum Hebræi essent, Hebræorum tantum legis teneri. De qua re, quoniam satis multa in nostro tractatu primigeniorum diximus, in lxxvj. q. illine assumes quæ ad hunc locum pertinebunt, vt interim verbis oratorum principis vtar. Et hoc quoque videre potens quæ scripsit Ioan. Corra. lib. Mifeel. v. c. xvj. vbi nos ex hoc loco citat.

F I N I S.

ALIA GENERALIS

TABVLA OMNIUM MATERIA-

RVM EX ORDINE ALPHABETI, CVIVS

prior numerus paginam signat, secundus autem nu-
merum marginis communis.

(63)

Dictio, cum significat post, quam
vim habet. 219

A & C. in titulis legum impera-
torum quid significant. 23

Abderit eos qui patrimonium
consumpserint, sepulchro pa-
tris priuabant. 107.6

Abesse non videtur, qui statim rediturus est. 165.176

Abiciatur, an sit lata sententia. 330.178

Abigere partum, foetum, conceptum, quid sit. 271.

207

Aboriri partus an in extremo & generali iudicio su-
scitabuntur. 212.209

Abortiuus an faciat cessare priuilegium praelationis,
vt venter non natus. ibid. 210. in fi.

Abortus non soluit testamentum. 270.205. & seq.

Abortus quis dicatur. ibid. 206

Aboriri, & abortum facere, & abortare, & abortiri.
ibidem.

Accessorium omnino tollitur, sublato principali, ipso
iure: secus si per exceptionem. 376.443

Accepta verbum, an sit dictum & lata sententia. 363.350

Acceptata item. ibid.

Accidentia non curantur, nisi adfint in toto, vel in ma-
iori parte. 114.12

Accio idem quod Titio, prouerbum. 172.210

Accipiat, verbum, an sit dictum & lata sententia. 332.189. & seq.

Accrescat, an sit lata sententia. 336.206. & seq.

Accrescendi ius habet locum in contradibus vltro
citroque obligantibus. 155.112

Actio cum ipso iure tollitur, iudex ex officio potest
agentem repellere. 362.345

Actio personalis non rem sequitur, sed personam, nisi
rem ipsam afficiat. 401.327

Actiōni praescribitur etiam de iure canonico, quan-
do is qui debet, non tenetur offerre, aut nihil aliud
facere. 413.390. Idem si ea non competit, nisi per
acceptationem. ibid. 391. Si tamen id ex actis causae
appareat. 406.346

Actiōes ipso iure transeunt in fideicommissarium, si
petatur. 332.16

Actus perfectus an reuocatur ex superuenienti casu.
in verbo, donatione largitus, nume. 280.282.284.

292

Actus qui ex duplici capite fieri potest, censetur fa-
ctus ex verisimiliori, etiam si aliud sit expressum.

26.60

Actus quando dicatur geri voluntarie, & non neces-
sario. 378.456

Actus æquipollens si eundem effectum inducit ipso
iure, poterit per ipsum impleri quæ aliis per æqui-
pollens fieri non possunt. 407.352

Actus inualidus an & quando confirmari potest. 362.

345

Actus potius perit quam à verbis recedatur. 79.12

Actus viuorum magis suspēdi potest quam mortuo-

rum.

260.164

Actus vnus idēque censetur, qui cōstitutum vnus post
aliū sit, aut cetē vnus alterius respectu factus.
156.117.118

Actus legitimi non recipiunt conditionem. 196.291.

quod qualiter intelligatur. 186.249

Actus simpliciter factus, iudicatur purus, & sine con-
ditione. 65.19

Actus cuiuslibet appellatio, vt sententia, instrumenti,
testamenti, de valido intelligitur. 94.13

Addicere nummo quid sit. 130.3

Additamentum siue augmentum est eiusdem natura
ac vitium, vt principale. 181.226

Administratores quilibet tenetur bonam fidem agno-
scere. 174.202

Administratores etiam cum libera, non potest remit-
tere. 168.174

Administratores an saltem possint ius non liquidum re-
mittere. ibid. 174. & seq.

Adoptare facilius quam legitimare. 242.89. & seq.

Adoptare quilibet potest apud simplicē magistratum.
ibid.

Adoptari non potest filius naturalis. 197.295

Adoptio an ex hac l. reuocetur. 192.274

Adoptio facili ex fraude fieri potest. 211.1. & seq.

Adoptio non tollit fideicommissum factum sub hac
condi. si quis sine liberis obierit. ibid.

Adoptiuus filius non comprehenditur in constitu-
tione quæ auxit legitimam filiorum. ibid. 5

Adoptiuus filius non detrahatur duas quartas. ibid.

Adoptiuus filius soluit gabellam ex eo quod sibi à pa-
tre adoptiuo relicta est. 222.6

Adoptiuus filius an suus dicatur. ibid. 8 & 225.21

Adoptiuus filius non comprehenditur in l. j. C. de his
qui ante apertas tab. 223.14

Adoptiuus pater non potest adire hereditatem dela-
ram filio, eo existente in extremis. ibid.

Adoptiuus filius non continetur sub lege Iubemus,
C. ad Tertul. ibid.

Adoptiuus & legitimatus in mukis æquiparantur,
non tamen habet adoptio tantum virium quam
legitimatio. 194.285.286

Adoptiuus filius an sit alendus à patre. 222.8

Adoptiuus filius præteritus an rumpat testamentum.
ibid. & 224.20

Adoptiuus filius potest subrogari ex statuto permi-
tente subrogare filium. ibid. 20

Adoptiuus an veniat appellacione filiorum vel paren-
tum. ibid.

Adoptiuus apud Gallos non succedunt. 235.22

Adoptiuus filij non comprehenduntur in priuilegiis.
249.12

Adoptiuus filij succedunt etiam in patronatu ecclesia-
stico, & in regno. 224.23.19

Adoptiuus filij transmittunt hereditatem etiam non
aditam ad hæredes. ibid. 20

Adoptiuus filij excludunt naturales tantum. ibid.

Adoptiuus

- Adoptiui filij excludunt ascendentes & vxorem. ibidem.
- Adoptiui filij impediunt bonorum publicationem, ibidem.
- Adoptiui filij reuocant alienata in fraudem, agunt de inoffic. & iniusto testamento, & eis debetur legitima, alimenta, & quarta. ibid.
- Adoptiui filij an reuocent ex hac lege. 221.2. & seq.
- Adoptiui filij non profunt patribus ad consequenda munera ob filios concessa. ibid.4
- Adoptiui filij sunt ficti, imaginarij, & abusiui filij. 221.7. & 223.12
- Adoptiui filij in nulla dispositione veniunt. 222.7
- Adoptiui filij dieuntur adfiliati. ibid.
- Adoptiui filij non repellunt filias ex statuto. 223.11
- Adoptiui filij non comprehenduntur in concessione feudi aut emphyteusis facta pro se & suis. ibidem. 12.11
- Adoptiuus deseruit tutela legitima. 222.7
- Adueniat, an sit latz sententia. 331.193. & seq.
- Aduerbia tenent locum formar, & magis sonat quàm nomina. 311.85
- Advocatus & patronus quid differant. 98.2
- Androlepsia, id est quod vulgus reprefalias appellat. 256.147
- Adulterium obitici non potest ab hæredibus mariti, nec hæredibus vxoris, si maritus fuerit, & disimulauerit. 180.217
- Adulter curatorem non habens, eo infcio vel inuito donare potest causa mortis. 186.253
- Adulus liberè testari potest de immobilibus sine decreto & autoritate curatoris. 187.254
- Aegreus cum Thefeum filium mortuum falsò putaret, sese in mare præcipitem dedit. 4.8
- Aequipolens actus si ipso iure eundem effectum inducit, ea quæ aliis impleri non possunt, per æquipollens implentur. 364.352
- Affectio maior est in filiis iam natos, quàm in nascituros. 99.2
- Affectio consideratur ex iure naturali, non ciuili. 195.283
- Affectio eadem in naturales & legitimatos, quæ in legitimatos. 245.100
- Affectio legis se confirmat. 198.302
- Affectio naturalis an potius in dubio consideranda fuisse præsumitur, quàm merita. 144.71.73.74. & 146.83
- Agenti petitorio pro beneficio quod semel habuit, obstat exceptio criminis ex quo ipso iure priuatus est, aliàs secus. 364.355
- Agnatio conferuatur per legitimatum. 241.83
- Agnatus aut dominus intra quod tempus potest reuocare alienationem feudi factam à vasallo. 377.453. & 378.454
- Et si non fiat, non valebit tamen processus. 363.347
- Alciatus ex Ludo. Rom. librum integrum elegantius traducit. 133.14
- Alleganti qualitercum incumbit onus probandi. 172.191
- Alexander Seuerus quos pauperes non per luxuriam cognouit, maximis commodis auxit. 106.6
- Alienans partem feudi minimam, toto cadit. 115.14
- Alienare prohibitus, potest tamen alienare in filium. 10.18
- Alienare dicitur, qui ludo amittit. 205.335
- Alienari non possunt confiscata, aut amissa ipso iure, etiam ante sententiam: quod si non ipso iure, alienari possunt vique ad sententiam. 360.334
- Alienari prohibita, alienari possunt ob renuntiationem. 140.46
- Alienatio si ipso iure non valet, quia factum sit contra pactum: an is qui id pactum apposuit, possit propria autoritate rem accipere. 362.344
- Alimentis futuris an seruantiari possit vel simpliciter, vel cum iuramento. 49.147.12.156
- Aliquis, aliqua, aliquid, hæc dictiones quam rem habeant. 111.5.115.14.15.117.16.118.21.125.36.37.38.39.40.41.42.43.44. & iterum in verbo reuertatur.
- Alicuius roboris firmitatem non habeant, an hæc verba sint latz sententia. 339.225
- Aliquo modo non habeat, an sit latz sententia. ibidem.
- Aliquandiu quid significet. 117.17
- Aliquatenus, dictio, an sit latz sententia. 339.224
- Alumni accipiunt legata ex testamento imperfecto, & non solenni. 232.53
- Alumni non veniunt in generali obligatione. ibid.
- Alumnorum cum putricibus concubitus interdictus lege Mosaica. 271.207
- Alumnus retinens, tenetur vt qui filium retinet, ibidem.
- Alumnus non potest accusare educatorem. 232.53
- Alumnus & educator an sint testes idonei. 233.54
- Alumnus an facit locum huic l. 231.49. & seq. vique ad 55
- Alumnus an possit vocare in ius nutricem aut alium educatorem sine venia. 231.50
- Alumnus potest manumitti à minore. 232.53
- Alumnus æquiparatur coniunctis sanguine. ibid.
- Alumnus est de familia. ibid.
- Alumnus est similis matri quæ pupillum instituit, eque in tutore dando prospicit. ibid.
- Alterare verbum latinum. 302.42
- Amietidi inter se obtinent, quod habent consanguinitate ratione affectionis sanguinitatis. 90.102
- Amici ex testamento minùs solenni legata capiunt. ibidem.
- Amicitia consanguinitati anteponenda. 89.96. & seq. sed id qualiter intelligatur. 91.106
- Amicitia facit, vt pro alio possimus stipulari. 100.98. 99. nu. 99
- Amicitia superat parentum affectum. ibid.101
- Amicitia habet vni clausulæ coëdillaris. 91.104
- Amicitia viti & vxoris, an ceteras præferat parentum & liberorum superet. 91.108. & 95.117.118
- Amici plures, non etiam vnus facit cessare suspicionem fraudis, aut metus. 283.238
- Amico si donatum sit, an locus sit huic legi. 88.92
- Amico si relictum fuerit posthumò ignoranter præterito, an conferuatur legata. 89.95
- Amico si legata fuerit res aliena etiam ignoranter, tenetur hæres luere. ibid.
- Amicus nullus parte melior reperitur. 5.9
- Amicus amico vult bona. ibid.
- Amicus pro amico an admittatur sine mandato. ibidem.
- Amittat, verbum, an sit latz sententia. 325.151
- Amor parentum cum ætate filiorum crescit. 99.2
- Amor vxoris ceteros vincit. 7.12. & 91.108. is tamen cedit amor parentum. 7.12
- Amor & affectus parentum in liberos. 2.3
- Amoris paterni ardor inextimabilis. 5.9
- Amoueatis, an sit etiam latz sententia. 328.171. & 2. sequens.
- Anathema, hæc dictio, an sit latz sententia. 330.180. & seq.
- Anima non est ex traduce. 10.17
- Anima patris non est anima filij. ibid.
- Anima cunctis rebus præferenda. 174.202
- Animale prius quàm spirituale. 164.113
- Animi cogitatio in lucem non producta, censetur abortiua. 66.22
- Animus qualis olim fuerit, ex sequentibus deprehenditur

ditur. 187. 257
 Ante, dictio, quod etiā interuallum significat. 215. 13
 Ante & post, mutuo se respiciunt, vt antea & postea: tamen aliquando vnum aliud mutatur. ibidem. 14
 Ante aliquando aduerbialiter ponitur, vt antea. 216. 15
 Ante, dictio, quas vires habet. 219. 23
 Antidotalis obligatio communis omnium animantium. 143. 67
 Non tamen eius causa licent omnia. ibid. 68
 Antidotalis obligatio non impedit repetitionem indebiti. ibid.
 Sed qualiter id intelligatur. 173. 195
 Antidotalis obligationis effectus. 139. 44. & 140. 45
 Antinomia Apolline indigens. 190. 267
 Antoninus repudiavit hereditates eorum qui filios habebant. 3. 4
 Antoninus philosophus Impera. pauperibus sine crimine dignitates concessit. 106. 6
 Appellatione duarum vel trium partium quid significetur. 118. 20
 Appius scriba remuneratus, quod librum surripuisset, populoque tradidisset. 137. 34
 Approbatores si requiruntur, vnus non sufficit. 283. 212
 Arbitri plures qui cognoscunt de suspitione, an sint assumendi, an verò vnus sufficiat. 286. 247
 Arbitrio iudicis cum quid relictum est, non ob id impenditur appellatio. 121. 31
 Arbitrio iudicis relinquitur, quæ sit magna vel modica, vt sit, vel non sit locus nostræ l. 120. 28. 29
 Arbitrio item iudicis relinquitur, verum legata sint magna, aut modica, vt sit vel non sit locus authentici. ex causa, posthumo ignoranter præterito. 121. 30
 Arbitrio iudicis relinquitur, quod paruum incommodum siue damnum dicatur, quodve magnum. ibid. 31
 Arceatur an sit latæ sententiæ. 329. 175
 Argumentum a contrario sensu. 70. 35
 Argumentum quod ad ius commune reducitur, facillè est amplectendum. ibid.
 Armatorum hominum appellatio an de vno dici possit. 282. 128
 Argumentum de contrariis ad vltimas voluntates. 187. 246
 Artaxerxes regno cessit filio. 5. 10
 Articuli non verisimiles non admittendi. 20. 38
 Articulus non verisimilis facit vt testis interrogetur extra articulum de causa facti. ibid. 38
 Assertio in probitis an probet, & quid si iurata. 147. 87. & multis seq.
 Quid si fiat in instrumento gaurentigato. 133. 103. 104. 105
 Assertio meritorū aut alterius rei in probitis licet non probet, facit tamen, vt leuior probatio sufficiat. 151. 100. 101. 102
 Aflnus ad lyram, proverb. 272. 210
 Athenis decima die nomen infantibus imponebatur. 262. 168
 Et ibi reperies quid etiam apud cæteras gentes. Atheniensium institutum de reuocandis libertis in seruitutem. 68. 31
 Aues pullorum amantissimæ. 7. 14
 Auferatur, an sit latæ sententiæ. 330. 179
 Augusti qui dicebantur, & qui Cæsares. 11. 21
 Augusti an dicantur imperatorum filij. ibid. 21
 Authen. ex causa, an habeat locum in posthumis. Et quid si ipsi aut etiam iam nati ignoranter sint præteriti. Et quid si apposita sit clausula codicillaris, & alia circa id multa. 188. 259. & seq.
 Authen. ex causa, habet locum in posthumo ignoran-

ter præterito, si testator habebat filios iam natos. 299. 100. 6
 Authen. ex causa an habeat locū, præteritis filiis iam natis, a patre tamen ignoratis. 102. 116
 Authenticas nostras, quas vocamus, interdum perperam esse traductas. 272. 210
 Authen. ex causa, an habeat locū, si posthumus ignoranter præteritus viuo testatore decesserit. 278. 211. & 280. 220
 Authentica, ex causa, an procedat in ignoranter præterito, cum relictum est legatum ecclesiæ. 85. 81. & 86. 87. 88
 Authentica ex causa. C. de libe. præter. non habet locum si testator alicubi mentionem liberorum fecerit. 30. 73
 Authen. ex causa, habet locum etiā posthumo ignoranter præterito in legatis modicis. 120. 25. & 121. 30

B

Bæchus bis genitus, & pater. 236. 69
 Baldus fuit leui ac malè constante ingenio iudiciòque. 192. 123
 Balenarum amor in foetus proprios. 7. 14
 Beatitude sola virtute constat secundū Stoicos. 103. 1
 Beatus à doctissimis pro diuine usurpatur. ibid.
 Beneficij impetratio sine mutatione possessionis alienius an valeat. 377. 448
 Beneficio ipso priuatus, non potest id amplius licetè tenere: secus si priuatus sit. 353. 232
 Beneficium non est quod sit ex necessitate. 113. 106
 Beneficium quod ipso iure amissum est, si iudicio petitorio petatur, obstat exceptio criminis ob quod priuatus est aliis fecus. 326. 155
 Beneficium causa miserationis concessum, non tollitur nisi per verba specialissima. 44. 124
 Beneficium quod conceditur ad exuberantem fauorem non tollitur nisi per specialem reuocationem. 45. 125
 Bona quare dicuntur facultates. 129. 2
 Bona facile labuntur. ibid.
 Bona patris profunt filio ad consequenda munera. 15. 25
 Bona vnde dicuntur. 103. 1
 Bona beatorum faciunt ac felices. ibid.
 Bona bonis viris bona sunt, malis mala. 104. 4
 Bonam fidem tenetur quilibet agnoscere. 174. 102
 Bonorum cessio, miserabile auxilium. 4. 1
 Bonorum tria genera. ibid.
 Bonorum appellatione actiones & nomina comprehenduntur. 107. 8. 9. & 10
 Bonorum meorum appellatione an ea veniant. 109. 11
 Bonorum existentium in loco, an item ea veniant. ibidem. 13
 Bonorum appellatione an veniat feudum & emphyteusis. ibid. 13. & 15
 Bonorum appellatione generaliter quid veniat. 110. 16
 Brutorum affectus in liberis. 7. 44

C

Cadat verbum, an sit latæ sententiæ. 331. 186
 & seq.
 Cadere in terram dicitur qui nascitur, & vnde id fit. 257. 154
 Cæsares qui dicebantur. 2. 3
 Campus piorum. 156. 21
 Cap. quicunque. 17. q. 4. an sit Augustini. 28. 62
 Capiat verbum an sit directum, proindeque latæ sententiæ. 332. 189. & seq.
 Capitis dignitas. 258. 116
 Capi. j. de rerum perm. lib. 6. loquens in expectantibus, habet locum in vno tantum expectante. 287. 255
 Cap. constitutionem de senten. excomm. lib. 6. loquens de interuallicis diebus in canonica monitione. K k

- an necessario requiratur duorum dierum interval-
lum. *ibid.* 256
- Capit. ext. de appell. statuens protestationem fieri in
presentia bonorum virorum, ita debet intelligi, ut
non satis sit fieri coram vno. 282. 229
- Capit. i. cir. quid sit inue. loquens de paribus, intelligit-
ur si plures sint: non si vnus tantum sit, is sufficit.
287. 252
- Cap. quicumque. 17. quæst. iij. quomodo intelligatur.
71. 42
- Caput si infans ex vtero exierit, an pro nato habea-
tur, ut faciat locum huic l. 258. 256
- Capituli ob delictum an gaudeant priuilegiis datis ob
redemptionem captiuorum. 105. 5
- Cardinales non tenentur iurare papæ. 20. 17
- Careat verbum an sit lata sententia. 326. 161
- Careat denotat totalem priuationem. 327. 162
- Cassatum, dictio latina. 26. 17
- Causa proxima attenditur. 182. 232
- Causa etiam accipitur pro nō immediata, modo non
sit multum remota. 181. 236
- Causa nō multum remota propinqua reputatur. ibi-
dem.
- Causa etiam remota attenditur, cum sine ea propin-
qua non posset produci. *ibid.*
- Causa quæ nocet, quare prodest, vtra potius sit in-
spicienda. 26. 60
- Causa vna ex multis cessante, non cessat dispositio.
35. 91
- Causa expressa si falsa sit, vitatur ipso iure: non etiam
si est tacita. 67. 25
- Causæ appellatio intelligitur in dubio de proxima.
181. 212
- Catamidiari quid signat, & vnde dicitur. 106. 6
- Cedere foro quid sit. 105. 5
- Census patris prodest filio ad consequendos magi-
stratus. 15. 23
- Ceres septimo mense Proserpinam edidit. 272. 210
- Certiorari verbum iuriconsulti. 220. 1
- Certificare & certificatio verbum quoque iuriconsul-
ti. *ibid.*
- Cessante causa reuocationis donationis inofficiosa,
cessat reuocatio. 261. 166
- Cessante causa cessat effectus. *ibid.*
- Cessante causa nō cessat effectus consummatus. 267.
192
- Cessio bonorum habet locum, cum debitor iurat se
soluturum. 50. 146
- Cessionis bonorum beneficium non habent, qui sua
culpa in pauperatatem inciderunt. 105. 5
- Chartasenses etiam possunt generare liberos. 29. 67
- Cicero nonnunquam populariter loquitur. 220. 1
- Et interdum non tam propriis nominibus, quam
notioribus. *ibid.*
- Circuncisio infantium fiebat octauo die. 261. 117
- Circumscriptio ea est propriæ, quæ fit ex proposito.
115. 74
- Citatio si iubeatur fieri in locis vicinis, non satis est
fieri in vno. 283. 234
- Citatus à iudice incompetente an teneatur comparere
ut alleget in competentiam. *ibid.* 232
- Cito dictio eandem vim habet. 319. 126. & seq.
- Ciuitas potest rem vnus alteri concedere ob meritum.
139. 43
- Ciuitas condemnata ad diruentionem murorum non
satisfacit sententiæ: si iterum eos ædificet. 264.
181
- Clarigatio quid sit. 256. 147
- Clausula codicillaris an habeat vim generalis cogita-
tionis vel scientiæ. 32. 81
- Clausula codicillaris an tollat hæc l. 33. 82. 83. & etiam
in verbo liberis. nu. 90. & 92
- Clausula codicillaris an operetur quantum ad liberos
ex alia vxore procreatos. 839. 108
- Clausula codicil. nihil operatur in eo qui desperans
de liberis, postea tamen suscipit. 47. 114
- Clausula si non valer, aut valebit, facit præsumi de
omni euentu cogitatum. 47. 133
- Clausula, rebus sic stantibus, intelligitur in omnibus
dispositionibus. 54. 166. & seq.
- Clausula codicillaris an operetur posthumo ignoran-
ter præterito. 178. 218. 188. 261. 190. 265. 266. 269.
270
- Clausula codicillaris cessat cessante voluntate testa-
toris. 190. 266
- Clausula si pro aliis non scripserimus, verificatur in
vno. 287. 254
- Clausula codicillaris an tollat hanc l. 91. 105. & 107
- Cle. j. de appell. loquens de appellatione facta à iudi-
cibus, an procedat in appellatione facta ab vno
tantum iudice. 288. 257
- Cle. j. de foro compe. loquens de citandis in ecclesiis,
non procedit in vna tantum ecclesia. 283. 234
- Clericus qui priuatur beneficio ob maleficium, an
debeat restituere fructus à tempore maleficij. 343.
272
- Clericus potest donare concubina: ob merita. 135. 23
- Clientes qui dicuntur. 98. 2
- Coacti homines an de vno dicantur. 282. 228
- Cogitatio liberorum in genere, an tollat reuocatio-
nem ex hac l. 31. 74
- Cogitatio in genere, pars vires habet, ac in specie.
32. 80
- Cogitatio liberorum non impedit vim huius legis
quantum ad liberos postea ex alia vxore procrea-
tos. 38. 103
- Cogitatio quæ in lucem non profertur, est abortiua.
74. 221
- Cogitasse de liberis in genere quis censetur. 66. 80
- Cognitionis ius separatim ab ipsa cognitione. 201.
318
- Cognatorum appellatione veniunt etiam ciuiles tan-
tum. 226. 24
- Collecta à patre soluta eximit pœna filium. 13. 23
- Colonus qui vites plantandas accepit ad certam por-
tionem fructum pro domino, debet & de cæte-
ris arboribus eandem portionem domino dare.
21. 55. 56
- Compaternitatis materiam vide nu. 226. 26. & multis
sequen.
- Compensatio legati quæ aliis fit cum eo quod aliis
debetur ex dispositione legis, non fit cum legatum
ita fit creditori, ut alij restituat. 262. 173
- Compensatio fit ipso iure, sed ita demum, si petatur.
297. 15
- Comperat verbum an sit huiusmodi. 335. 202
- Compromissorum verba. 62. 11
- Concessio rei aliis permittitur intelligitur sine solenni-
tate. 13. 34
- Condemnatus aliquid facere, si faciat, & statim con-
traueniat, non videtur satisfecisse. 265. 182
- Condemnatus rem restituere, intelligitur cum fructi-
bus. 349. 276. & seq.
- Conditio an impleatur per aequipollens. 407. 354
- Conditio propriè accipienda est. *ibid.*
- Conditionaliter prolatum non dicitur esse ex facti
contingentia. 70. 36
- Conditionis defectus facit deficere actum ipso iure.
305. 55
- Conditione deficiente actus habetur pro non facto.
349. 277
- Conditionis defectus habet oculos retro. *ibid.*
- Conditione deficiente restituenda est res cum fructi-
bus. *ibid.*
- Conditio tacita an suspendat, & faciat actus condi-
tionales. 310. 285. & seq.
- Conditio

Condictio ob causam competit pro seruitio feudali.
 106.118
 Conditiones huiusmodi, si filios habuerit, si filia nup-
 tuerit, & similes, momento implentur, nihilque re-
 fert si filii illico moriantur, aut matrimonium etiam
 illico dissoluantur. 261.187. & seq.
 Confessio non verisimilis non nocet. 21.40. & seq.
 Confessio extrajudicialis verisimilis cogit ad perfe-
 ctum. Sed & ex multorum sententia plenam
 & iudicem facit etiam in criminalibus. 22.41
 Confessio ficta siue praesumpta non potest reuocari
 praetextu erroris, ubi lata est ipso iure sententia.
 376.441
 Confessio sine causa in iudicio est efficax. 209.351
 Et aequae vim donationis. ibid.
 Nec tamen infirmari debet. ibid.
 Confessio veri de dote data sibi praedictat, licet non
 creditoribus. 350.96.151.98
 Confessio in prohibitis, licet non probet, facit ta-
 men ut leuior probatio sufficiat. 371.100.101.102
 Confessus an minus puniatur quam conuictus, cum
 poena ipso iure imponitur. 356.312
 Confessum dictio quid significet. 317.113
 Confessum est iuxta sententiam. ibid.
 Coniuncti spiritaliter an possunt agere sine manda-
 to. 313.14. 228.36
 Copulandi verbum late patet. 201.224
 Coeundi verbum. ibid.
 Copulatum matrimonium dicitur & sine coitu con-
 tra Bal. 180.223.224
 Consanguineus donans prelato videtur id facere sa-
 nore sanguinis, non ecclesiae, nisi prius ab ecclesia
 acceperit beneficia. 144.74
 Consensiens actui an ipsum facere videtur. 207.143
 Consensiens donationi, an habeatur pro donante.
 ibid. & seq.
 Consensens an possit alienationi qui alienare prohi-
 betur. ibid.
 Consensus in genere idem momenti habet, ac in spe-
 cie. 32.80
 Consensus nullas habet vires contra decretum irri-
 tans. 358.321. & seq.
 Consens & Consensus fratres simul imperauerunt.
 1.1
 Constitutio penalis extenditur ex eadem ratione.
 354.303
 Nisi cum poena ipso iure imponitur. ibid.
 Constitutio penalis extenditur ad equiparata de iu-
 re antiquo. 354.304
 Nisi cum poena imponitur ipso iure. ibid.
 Constitutio declaratoria iuris antiqui addens no-
 uum poenam non extenditur ad praeterita respectu
 poenae quae imponitur ipso iure, secus si per senten-
 tiam. ibid.305
 Constitutum si in donatione fuerit appositum, an
 & ipsum cum donatione resoluitur ex l. nostra.
 293.2
 Constitutum transfert veram possessionem. ibid.
 Constitutum sequitur naturam actus in quo inter-
 ponitur. ibid.
 Continuatio dominij a patre in filium. 11.19. & seq.
 Continuatio dicto latae sententiae. 319.124
 Nam & ea omnem moram tollit. ibid.
 Contrahendum principale propositum inspicendum
 est ad ipsum contractum iudicandum ac nominan-
 dum. 332.4.56
 Contractus si resoluitur etiam ipso iure, tamen domi-
 nium ipso iure non redit. 297.17.18.19
 Contractus quis qualis sit, cum datur fundus &
 pecunia. 331.4.56
 Contractus non nisi propriam & strictam interpre-
 tationem accipiunt. 330.44
 Contractuum verba omnino inspicenda sunt. 19.60.

nu. 6807
 Contrarius sibi fuit aliquando Papinianus. 192.173
 Credibile idem est quod verisimile & econuerso. 26.
 60
 Curatus non dicitur a morbo, in quem statim recidit.
 264.180

D

Dammum patitur, qui perdit lucrum tam quæsi-
 tum. 172.192
 Damnum reputatur id lucrum, quod habet originem
 a damno, & econuerso. 178.118
 David filium Ammon indulgentius amauit. 170
 Debitum non liquidum an remitti potest à quolibet
 administratore. 173.196. & seq. Et an requiratur de-
 cretum. 174.106
 Decima non debetur ex hereditate paterna. 1122
 Declaratio voluntatis non transit ad heredem. 358.
 292
 Declaratio cum permittitur, ita debet fieri, ut verbis
 congruat. 63.13
 Declaratio verborum non dubiorum non censetur
 declaratio, sed noua dispositio. 63.15
 Delegare potest qui minimam habet potestatem. 115.
 14
 Decoctor & decoquere quid sit. 106.6
 Decoctoribus certus locus in scena constituitur. ibi
 dem.
 Decretorum locus. 1821
 Decretum irritans impedit renuntiationem. 358.
 321
 Sed id qualiter intelligatur. ibid.323
 Decretum irritum formam inducit. 358.322
 Decutiones possunt donare res ciuitatis ob merita.
 137.32
 Dedit, verbum, ad donationem inter viuos perti-
 net, sed quandoque de vltima voluntate dicitur.
 289.265
 Delphinum amor in socrus proprias. 7.14
 Delictis non consummatis in debito non imponitur
 poena latae sententiae. 343.247
 Denegetur actio, an intelligatur ipso iure. 397
 Deponatur verbum an sit latae sententiae. 329.173
 Deprecatio oratorum locus. 158.35
 Desperare de liberis non potest, nisi qui de eis cogi-
 tat. 411.121
 Deueniat verbum, utrum sit directum, an obliquum.
 333.193. & seq.
 Doctor potest donare concubinx ob remuneratio-
 nem. 136.14
 Dolo praesumptus aequè facit stari iuramento in li-
 tem, ut verus. 166.163
 Dolo dans causam contractui reddit contractum nul-
 lum, tum demum si petatur. 297.16
 Dolo an cum dolo compensetur. 376.436
 Dolo excludit consensum. 36.97
 Dolo etiam dubius facit ut non valeat renuntiatio
 huius l. ibid.
 Dominium non transfertur nisi impleta conditione.
 349.277
 Dominium transit sine possessione, cum quid sit ipso
 iure, non tamen possessio. 361.138
 Dominium ipso iure transit in ecclesiam, non posses-
 sio. ibid.
 Dominium cum ipso iure alicui acquiritur, is praeter-
 tur alij, cui etiam tradita prius est possessio. 376.
 397
 Dominus potest expellere colonum a domo, si sit filius
 suo necessarius, sicut si sibi ipsi. 37
 Domitianus Imperator non recepit hereditates ab his re-
 lictas qui liberos habebant. 2.4
 Domus parui est domus filij. 12.22
 Donans ob meritum, non habet beneficium, ne conue-
 niat nisi in quantum facere potest. 143.58

Donans ob remuneracionem, tenetur de euictione, etiam si incipiat à traditione. *ibid.* 159
 Donans si cogitat de liberis, an sit locus l. nostræ. 188.
 63
 Donans in dubio an præsumatur cogitare de liberis. 129. 66. & seq.
 Donans qui promissit sub pœna non reuocare, an natis liberis reuocando debeat pœnam. 379. 11. & 1
 Donans aut aliter disponens, censetur se conformare ad statum. 245. 101
 Donare au intelligitur qui lici renuntiat. 175. 203
 Donare prohib. ut an possit remittere pignus vel hypothecam. 76. 209. An & idem possit remittere quartam. 210
 Donare prohibitus non potest habere pro derelicto. 177. 214. & seq.
 Donare potest libere causa mortis adultus curatorem habens. 186. 253
 Donare & consentire donationi an sint diuersa. 207. 11. 344. & seq.
 Donari dicitur quod nullo iure cogente conceditur. 153. 106
 Donat qui indebitum soluit sciens scienti. 206. 342
 Donatarius in casu l. nostræ à quo tempore restituat fructus. 347. 268 & seq.
 Donatarius ingratus an restituat fructus à tempore ingratitudinis. 348. 172. & 281
 Donatio inofficiosa an ipso iure reuertatur. 293. 4
 Donatio rescripti auctoritate rescindi non debet. 136. 66
 Donatio inofficiosa an in totum reuocetur, an vero vsque ad legitimam. 291. 3. 4. 5
 Donatio ob causam an ex hac l. reuocetur. 161. 141
 Donatio ob causam non reuocatur ob ingratitudinem. 339. 42
 Donatio ob causam non est propriè donatio. *ibid.*
 Donatio ob causam est contractus innominatus. *ibid.*
 Donatio ob causam non requirit insinuationem. *ibid.*
 Donatio ob causam non habet privilegium, ne donans conueniatur ultra quam facere possit. *ibid.*
 Donatio nõ dicitur ob causam, cum causa respicit fauorem donatarij. 162. 145. & seq.
 Donatio quæ fit in præmium emancipationis, censetur pura & liberalis, & requirit insinuationem. *ibid.*
 146. 147. 148
 Donatio ob causam censetur pura in excessu, & in eo requirit insinuationem, in eoque excessu habet locum privilegium ne conueniatur ultra quam facere potest. 161. 148. & seq.
 Donatio tacita & præsumpta an reuocetur ex hac l. *ibid.* 111. & seq. vsque ad nu. 170
 Donatio præsumpta an pariat actionem ex nudo pacto. *ibid.* 112. & 167. 166. 167. 168
 Donatio præsumpta an transferat dominium in ecclesiam sine traditione. 181. 153. 186. 166. 167
 Donatio præsumpta an comprehendatur sub statuto prohibente confirmationem donationis inter vir. & vxorem. 183. 154
 Donatio tacita facilius reuocatur quam expressa. 184. 157
 Donatio tacita fieri potest inter absentes, licet expressa non possit. 164. 154
 Donatio etiam præsumpta non valet inter virum & vxorem. 166. 164
 Donatio non præsumitur, potiusque res à lege prohibita & error iuris & facti præsumitur, & alia queris coniectura magis quam donationis capitar, etiam si id faciendū actus redditus inutilis & inefficax. Sed nec ex possessione decennali præsumitur. 176. 206. 207. 208
 Donatio quæ fit ei qui prius donauerat, non reuoca-

tur ex hac l. 172. 192. & seq.
 Eadem donatio nõ reuocatur ob ingratitudinem. *ibid.* 193
 An in ea requiratur cõsensu propinquorum aliis ex statuto requisitus. *ibid.* 194
 An item hæc procedant cum aliud donatur, quam quod prius donatum fuerat. *ibid.* 194. 195
 Donatio censetur habere conditionem reuocandi susceptis à donante liberis. 36
 Donatio inofficiosa reuocatur fauore liberorum, nõ patris 35. 92. & eadem nõ reuocatur nisi post mortem donantis. 93
 Donatio inter virum & vxorem ipso iure est nulla. 92. 112
 Donatio inter virum & vxorem causa mortis vel in testamento valet. 93. 112. 110
 Donatio inter virum & vxorem an habeat vim legati vel fideicommissi, & in quibus, *ibid.* & 121. 122
 Donatio an censetur facta ob merita quæ præcesserunt, si id dictum non sit. 144. 70. & seq.
 Donatio absenti fieri potest ob merita. 143. 65
 Donatio quolibet præsumitur facta ob merita, non tamen censetur esse remuneratoria, nisi de eis appareat. 145. 77. 78
 Donatio remuneratoria in eo quod excedit merita, ex hac l. reuocatur. *ibid.* 79. & seq.
 Donatio remuneratoria in excessu meritorum censetur pura. 144. 69
 In quanto autem debeat excedere, ut dicatur pura. 146. 81. & seq.
 Donatio facta ob merita futura an dicatur remuneratoria, & an non indigeat insinuatione. 15. 109
 Donatio ob causam de futuro est contractus innominatus, nec est causa lucrativa. *ibid.*
 Donatio mutua siue vicissitudinaria in qua uterque capiat, an ex hac l. reuocetur. *ibid.* & seq.
 Donatio hæc non est propriè donatio. *ibid.*
 Eadem valet inter virum & vxorem. *ibid.*
 Eadem quoque valet inter patrem & filium, familiam. *ibid.*
 Eadem non requirit insinuationem. *ibid.*
 Donatio mutua quæ fit diuersis temporibus, an reputanda sit mutua. 156. 174. & seq.
 Donatio hæc in eo quod altera alteram excedit, censetur simplex. 157. 122
 Quod qualiter intelligatur. *ibid.* 123
 Donatio facta patri à filio ob præmium emancipationis, an requirit insinuationem. 156. 116
 Donatio mutua in qua alter tantum capiat, an reuocetur ex hac l. 158. 126. & seq.
 Donatio alicuius rei aut quorū bonorum, non contrinet debita & credita. 111. 4
 Donatio an vnus tantum voluntate constet. 71. 43. 80. 64
 Donatio quæ propriè dicatur. 170. 1
 Donatio censetur venditio modico pretio facta. *ibid.*
 Quod qualiter intelligatur. *ibid.* & multis seq.
 Donatio remuneratoria non est propriè donatio, sed compensatio vel permutatio. 132. 18
 Donatio remuneratoria non reuocatur ex hac l. *ibid.* & seq.
 Donatio remuneratoria non reuocatur ob ingratitudinem. 333. 13
 Donatio remuneratoria non rescinditur prætestu metus. 134. 17
 Donatio remuneratoria valet inter virum & vxorem. *ibid.* 19
 Donatio remuneratoria valet inter patrem & filium. 134. 20. 21
 Donatio potius præsumitur, quam feudi concessio. 206. 337
 Donatio

- Donatio an fieri possit p*re* cause absenti. 203. 330
 Donatio rei alienæ facta consentiente domino debet insinuari tanquam facta à domino ipso. 208.
 349
 Donatio rei alienæ an insinuationem requiratur. 210.
 317. & seq.
 Donatio causa mortis an reuocetur ex hac l. 184. 245.
 & seq.
 Donatio causa mortis non est propriè donatio. ibid.
 An autem ea comprehendatur sub statuto loquen-
 te simpliciter de donatione. ibid. & 188. 258
 Donatio causa mortis an valeat nudo pacto. 185. 248.
 & seq.
 Donatio causa mortis an comprehendatur in l. cum
 auus. 186. 250
 Donatio hæc valet inter virum & vxorem. 158. 126.
 Nec indiget confirmatione mortis vel traditione.
 ibidem.
 Nec item insinuatione. ibid. 127
 Donatio hæc censetur venditio. 160. 130. Et hæc qui-
 dem omnia, nisi sit admodum dispar spes eventus.
 160. 114. & sequen. Vel nisi bona essent vtriusque in-
 æqualia. 161. 137
 Donatio onerosa nec huic l. nosstræ, nec remedio in-
 offic. dona nec l. cum auus, est obnoxia. ibid. 139
 Donatio remuneratoria non indiget insinuatione.
 140. 47
 Donatio ob merita latissime interpretanda. ibid. 48
 Eademque potius realis præsumitur quam per-
 sonalis. ibid.
 Donatio præsumitur ob benemerita præcedentia.
 142. 50
 Donatio potius præsumitur inter viuos, quam causa
 mortis ob benemerita. ibid. 53
 Donatio benemerito ab officia l. vel prelato censetur
 donatio contemplatione personæ, non officij vel
 ecclesiæ. 141. 54
 Donatio inter viuos cum reuocatur, non etiam fru-
 ctus reuocantur. 350. 281
 Donatio si reuocatur vsque ad legitimam tantum, an
 totum in foro conscientie reddi debet. 352. 294
 Donatio plus habet roboris, quam testamentum, &
 difficilius retractatur. 260. 161
 Donatio suspendi potest, non testamentum. ibid.
 Donatio inter patrem & filiumfam. & inter virum &
 vxorem valet, si ita fiat, vt res ad alium perueniat.
 261. 172
 Donationes possunt ob ingratitudinem à donante
 tantum reuocari, non etiam ab hæredibus, si do-
 nans sciuerit, & potuerit reuocare, alias potest &
 ab hæredibus reuocari. 279. 215
 Donationes huiusmodi non veniunt in fideicommis-
 sum vniuersale, nisi sint in testamento nominatæ,
 vel nisi sit expresse. 95. 121
 Donationes ex p*ar*te solam rei obligationem reuocan-
 tur. ibid. 122
 Donationes istæ requirunt traditionem. ibid.
 Non tamen requirunt aditionem hæreditatis. ibi-
 dem.
 Requirit item insinuationem. ibid.
 Nec parium tres illas actiones, quæ ex legatis pro-
 ducuntur. ibid.
 Nec veniunt in confiscationem bonorum. ibid.
 Donationes ex morte confirmatæ trahuntur retro
 ad tempus donationis. ibid.
 Donationes ex non transferunt dominium etiam ex
 traditione. ibid.
 Donationes priores si non sunt inofficiose, non reuo-
 cantur, sed posteriores. 125. 34
 Sed quid educto, si priores donationes erant in-
 officiose, sed postea tot bona quesita sunt, vt eo-
 rum respectu non sint inofficiose. 125. 35. & seq.
 Donationes præsumptæ debent insinuari. 166. 164
 Donationes sup*er*te natura sunt perpetuæ & irreuo-
 cabiles. 65. 19
 Diana cur ad patris adhibetur. 272. 210
 Dictio, si cuius sit naturæ & significationis. 57. 1
 Dictio perinde, denotat fictionem. 212. 7
 Dictio nihil, est vniuersalis negatiua, & debet vniuer-
 saliter operari. 241. 85
 Dictio omnimodo est præcisæ. 311. 89
 Eadem facit, vt quis præcisè teneatur. ibid.
 Eadem habet vim decreti irritantis. ibid.
 Eadem omnem dispensationem reicit. ibid.
 Dictio nullo modo, est latæ sententiæ. 312. 93
 Eadem omnem dispensationem impedit. ibid. 94
 Dictio nullatenus an sit latæ sententiæ, ibidem. 95. &
 sequen.
 Eadem tollit omnem dispensationem. ibid.
 Dictio nullius momenti, an sit latæ sententiæ. 314. 100.
 & seq.
 Dictio funditus quid significet, & vnde dicatur. 314.
 103
 Dictio radicitus vnde dicatur, & quid significet. ibi-
 dem.
 Dictio stirpis habet vim latæ sententiæ. ibid.
 Dictio penitus an sit latæ sententiæ, ibidem. 105. &
 sequen.
 Eadem idem significat quod omnino. ibid.
 Dictio mox an sit latæ sententiæ. 315. 109. & seq.
 Eadem an denotet executionem paratam. ibid.
 Eadem an dicat interuallum, & quantum. 316. 110.
 & sequen.
 Dictiones latæ sententiæ vim suam perdunt, cum iun-
 guntur verbis necessario requiruntibus sententiæ.
 ibid. 112
 Dictio confestim latæ sententiæ. 317. 113
 Dictio incontinenti latæ sententiæ. ibid. 114
 Dictio illico latæ sententiæ. ibid. 115
 Eadem significat executionem paratam. ibid.
 Dictio statim quid significet. 317. 116. & seq.
 Eadem an sit latæ sententiæ. ibid.
 Dictio protinus latæ sententiæ. 318. 121
 Eadem excludit omne interuallum. ibid. 122
 Eadem significat idem quod mox. ibid.
 Eadem est dictio præcisæ. ibid.
 Dictio continuo, latæ sententiæ. ibid. 124
 Eadem omnem moram aufert. ibid.
 Dictio immediate latæ sententiæ. ibid. 125
 Dictio extemplo latæ sententiæ. 319. 126
 Dictio de repente. ibid.
 Dictio repente. ibid.
 Dictio euestigio. ibid.
 Dictio incunctanter. ibid.
 Dictio indilate. ibid.
 Dictio cito. ibid.
 Dictio subito. ibid.
 Dictio desubito. ibid.
 Dictio ex continenti. ibid.
 Dictiones omnes quæ sunt eiusdem significationis,
 sunt & latæ sententiæ. ibid. 172. & seq.
 Cuius rei etiam rationem ibi comperies.
 Dictio vltierus latæ sententiæ. 320. 129
 Dictio frustra an sit latæ sententiæ. ibid. 130. & seq.
 Dictio, auctoritate nostra, latæ sententiæ. ibid. 133
 Dictio libere an sit latæ sententiæ. ibid. 134. & seq.
 Dictio libere non requirit altius consensum. 321.
 135
 Eadem omnem necessitatem tollit. ibid.
 Eadem facit substitutionem directam. ibidem.
 136
 Eadem omnem moram excludit. ibid.
 Dictiones pleno iure, latæ sententiæ. ibidem. 138. &
 sequen.
 Dictiones de iure, latæ sententiæ. 322. 140
 Dictio certe, an sit latæ sententiæ. ibid. 141

- Dicitio eo ipso, latæ sententiæ. *ibid.* 141
 Eadem significat substitutionem directam. *ibid.*
 Dicitio ipso facto, latæ sententiæ. *ibid.* 143
 Dicitio mox an impediat moræ purgationem. 355. 310
 Dicitio anathema, an sit latæ sententiæ. 330. 180. & sequen.
 Dicitio aliquatenus habet vim latæ sententiæ. 339. 224
 Dicitio nullus eiusdem est naturæ. 342. 143
 Dicitio totaliter. 192. 9
 Dicitio, in & intra, sunt eiusdem significationis. 172. 210
 Dicitio quicquid quam vim habet. 192. 1
 Dicitio quicquam quam etiam vim habet. *ibid.*
 Dicitio quippiam, de re minima dicitur. 117. 17
 Dicitio mox idem significat quod postea. 211. 1. & sequen.
 Eadem proprie refugit intervallum. *ibid.*
 Dicitio intervallatus. *ibid.* 3
 Dicitio intercapedinitus. *ibid.*
 Dicitio antea quod intervallum significet. 213. 6. 8
 Dicitio deinde, idem significat quod postea, & utrumque significat, id cum intervallum. 214. 9
 Dicitio post, an dicat intervallum. 214. 12. & multis sequen.
 Dicitio, post, & postea an differant. *ibid.*
 Dicitio postmodum, quid significet. *ibid.* & 219. 22
 Dicitio ante, quod intervallum denotet. 215. 13
 Dicitio, à, cum post significat, quam vim habet. 219. 21
 Dicitio irritum est latæ sententiæ. 304. 43
 Dicitio omnino, est latæ sententiæ. 345. 76. 77
 Dicitio, omnino, id operatur, vt sit parata executio. 109. 78
 Dicitio omnino est præcisa. *ibid.*
 Ideo eam vim habet, vt quis præcise cogatur ad factum. *ibid.*
 Eadem excludit omnem gratiam & dispensationem. *ibid.*
 Eadem & moræ purgationem non admittit. *ibid.*
 Dicitio præcise quid significet. *ibid.* 79
 Dicitio omnis adiecta ei rei qua quis priuatur, an inducat canonem latæ sententiæ. 310. 83. & sequen.
 Dicitio profus est latæ sententiæ. 311. 87
 Dicitio aliqua quam vim habeat. 111. 5. 115. 14. 116. 15. & 118. 21. 125. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46
 Dicitio pars, quid significet. 113. 8. *ibid.* 9. 117. 18. 19. 20
 Dicitio circumscriptio quid significet. 115. 14
 Dicitio quicquam, quantumlibet modicum comprehendit. 117. 17
 Dicitio aliquandiu, quid significet. *ibid.*
 Dicitio quiddam rem certam significat. 117. 44
 Dictiones omnimodo, & omnibus modis, an sint latæ sententiæ. 311. 88. & sequen.
 Dictiones rectè & ritè quid significant. 18. 33. 39. 35
 Dictiones ante & post, vt etiam antea & postea, mutuo se respiciunt, tamen interdum vnum aliud mutantur. 215. 14
 Dictiones ante & post, interdum adverbialiter ponuntur. *ibid.* 15
 Dictiones ordinariæ & extraordinariæ sunt Ciceronianæ. 94. 14
 Dictum doctè debet intelligi secundum II. allegatas. 149. 93
 Differentiæ effectuum canonis latæ & ferendæ sententiæ. 346. 266. & sequen.
 Dignitas an sit membrum. 115. 14
 Directum verbum in obliquum resoluitur, & econtrario, vt mens testatoris feruetur. 75. 52
 Disiunctiva in coniunctivam resoluitur, vt mens feruetur, & è diverso. *ibid.*
 Dispensatio marcionis difficilior conceditur in cognitione spirituali, quam carnali. 217. 27
 Dispositio nulla, quantumlibet generalis, trahitur ad non verisimilia. 26. 59
 Dispositio §. ex imperfecto. I. hac consultißima. C. de testib. an procedat cum liberi sunt inæqualiter instituti, & quid si modica sit inæqualitas. 158. 125. & sequen.
 Dispositio loquens de quota, trahitur ad rem certam, cum est eadem ratio. 111. 4
 Dispositio quælibet dicitur rebus sic stantibus. 54. 166. & sequen.
 Dispositio nulla tam generalis est, quin ab ea excipitur causa à principio verisimiliter non cognita. 379. 1
 Dies antea an hodie præsumatur diues. 129. 2
 Dies non facile intrat in regnum celorum. 104. 3
 Dies aut iniquus, aut iniqui hæres. *ibid.*
 Dies est qui cum paupertate conuenit. *ibid.*
 Diuites pauperibus infeliciores. *ibid.*
 Diuitem non census facit, sed animus. 104. 4
 Diuitiarum laudes. *ibid.*
 Diuitiz instabiles & caducæ. 129. 2
 Diuitiz, donum deorum. 103. 1
 Diuitiz sæpius sunt apud prauos homines, quam bonos. 104. 3
 Diuitiz bonis adiumento sunt, malis impedimento. *ibid.* 4
 Dos an & quando computetur in legitima. 194. 262
 Dos est titulus onerosus quantum ad vitum. 178. 218
 Dos non debet esse minor legitima. 247. 109. & sequen.
 Dos succedit loco legitimæ. 248. 112
 Dos dicitur quasi debita. *ibid.* 113
 Dos censetur esse æt alienum respectu patris. *ibid.* 114
 Dos requirit specialem renuntiationem. 249. 114
 Dos augetur ex fructibus. *ibid.* 116
 Dos debet esse sine onere. *ibid.* 117
 Dos post diuortium reuocata redintegratur redintegrato matrimonio. 260. 162
 Dotis datio quæ fit ab extraneo, donatio est. 183. 240
 Et requirit insinuationem. *ibid.* 241
 Et habet beneficium ne donans conueniatur ultra quam facere possit. *ibid.* 242
 Dotis dominium transit ipso iure soluto matrimonio, non etiam possessione. 361. 338
 Duarum vel trium partium appellatione quid veniat. 118. 20
 Dubia assertio non releuat. 149. 93
 Dubij euentus ratione multa permittuntur aliis prohibita. 160. 131. tantis præcedentibus. 37. 99
 Dubitans, scire non dicitur. *ibid.*
 Ideo nec in mala fide esse dicitur. 174. 199
 Dubius euentus aliquo modo æstimatur. 37. 99
 Dubius & ignorans æquiparantur. 167. 167
 Duplex specialitas non debet concurrere. *E*
*E*κδωκεν quid sit. 271. 207
ἐκδωκεν. *ibid.*
ἐκδωκεν. *ibid.*
ἐκδωκεν. *ibid.*
 Ecclesia an & quando habeatur loco filij. 85. 83. 84
 Ecclesia an & quando liberis anteponenda. *ibid.* 85. 97. 89. & 90
 Ecclesia non iudicat de occultis. 370. 195
 Ecclesiæ id quod honestum est, idem est & necessarium. 84. 79
 Ecclesiæ si donatum fit, an sit locus huic. 145. 79
 Educatores possunt petere tutores dari. 38. 53
 Egerete puerperium. 271. 207
ἐκείναι apud Græcos verisimilia dicuntur. 27. 61
 Electio

Electio cum secum trahit executionem, non potest variari. 355. 108
 Electores publicato scrutinio possunt variare, & iterum eligere, si electio est ipso iure nulla. 367. 375
 Elephantis flumen transeuntes, pullos suos, deserunt. 7. 14
 Emancipatus quamvis non succedat ab intestato, tamen capir ex testamento. 250. 123
 Emancipati an quis possit ad vnum actum. 127. 259
 Emphyteuta tenetur ad restitutionem fructuum ex eo tempore, quo resoluta est emphyteusis. 328. 171
 Emphyteuta cadit emphyteusis propter non solum pensionem, aut aliam, nisi volente domino. 295. 10
 Emphyteuta an ita potest alienare, ut incontinenti recuperet. 261. 17. 1
 Emphyteusis an veniat appellatione bonorum. 109. 13
 Emphyteuta cui dominus ius fecit alienandi, an tamen debeat servare solennitatem. 18. 33. & 34.
 Emphyteuta non excluditur a pensione nisi amiserit omnes fructus, aut maiorem eorum partem. 114. 13
 Eoispo est latz sententia. 312. 142
 Eadem facit substitutionem directam. ibid.
 Euporia quid sit apud Græcos. 128. 1
 Episcopus potest dispensare cum eo id expresse non negatur, nisi in casu latz sententia. 366. 37. 0
 Emponecata quæ dicantur. 351. 288
 Empor qui emit cum pacto de retrovendendo, interrim facit fructus suos. 350. 283
 Enescigido. 319. 126
 Eneit. ibid. 127
 Eneit. ibid.
 Eneitio si non debeat ex conventionem, pretium tamen re cedita restituatur. 115. 111
 Exceptio non verisimilis cum proponitur, exprimentenda est causa, ex qua reddatur verisimilis. 20. 38
 Exceptio non verisimilis non admittenda. ibid.
 Exceptione spoliations non vitur reus criminis, nisi sit spoliatus omnibus bonis, aut maiori parte. 214. 13
 Excipti de iure tertij potest, ubi quis est ipso iure priuatus. 364. 356. & seq.
 Quod qualiter intelligatur. 365. 358. & seq.
 Ex concienti dictio latz sententia. 319. 126. & sequen.
 Excusatio tutelæ ob liberos non irrita fit, si illi postea moriantur. 267. 192
 Elicere partum quid sit. 271. 207
 Eiectia vulva. ibid. 106
 Excusare conceptum quid. ibid. 207
 Excludatur verbum, an sit latz sententia. 329. 175
 Exiuisse non videtur, qui statim reuersus est. 165. 179
 Exemplum nec ius facit, nec restringit regulam. 70. 37
 Sed id qualiter intelligatur. 70. 39
 Exorbitantia quæ sunt, restringenda sunt. 67. 27
 Ex id qualiter intelligatur. ibid. & 72. 44
 Exorbitare, verbum latinum. 61. 19
 Exorbitantia trahuntur ad eum casum, qui ex latz significatione comprehendere potest. 165. 155. 190. 198. & seq.
 Expellatur verbum, an sit latz sententia. 329. 174. & sequen.
 Experimentum verorum sermonum, est conuenire rebus sensatis & verisimilibus. 26. 18
 Expresse voluntas plus habet virium quam tacita. 267. 76
 Expresse non tam facile retractantur quam tacita & præsumpta. 239. 156
 Expressum plus operatur quam tacitum. 41. 115
 Expressum quod non est, non intelligitur. 58. 3
 Expressum potentius tacito & præsumpto. 165. 157
 Extemplo. 319. 126

Extensio de persona ad personam an tam facile fit, quam de casu ad casum. 68. 28. 29. 30. 62
 Extimum patris & filij idem est. 13. 23
 Extraordinarium remedium non competet, cum ordinarium competet. 376. 417
 Extraordinarium remedium an competat, cum ordinarium competet. 94. 114
 Extraordinarium quid sit. ibid.
 Extrunc dictio an sit latz sententia. 322. 141

F

Facilius vires recuperat quod ab initio valuit, & aliquo casu infirmatum est, quam quod ab initio non valuit. 261. 164
 Facultas & facilitas quid differant. 129. 4
 Facultates cur bona appellentur. 128. 1. 129. 2
 Facul, & facuter. ibid.
 Facultates facilitatem omnibus rebus præbent. ibid.
 Facultates facile labuntur. ibid. 2
 Facultates & prouentus an differant. 130. 5
 Facti contingentia non facit ius. 70. 37
 Factum esse non sufficit nisi duret. 269. 201. cum multis præcedent.
 Falcidia resecat ipso iure, sed ita, si petatur. 297. 16
 Falcidia an impediatur per hæc verba, pleno iure. 181. 11
 Falcidia non detrahatur a legato quod sit ut resituta piz causæ, aut alteri a quo non detrahatur. 272. 174
 Falsa causa expressa in testamento, vitia ipso iure: secus si non expressa. 67. 25
 Falsa non est subscriptio mercatorum, in qua scribitur Titius & socij &c. licet ipse Titius vnum tantum socium habeat. 288. 28
 Falsa causa adiecta legato, an vitiet. 33. 86
 Falsitas ex non verisimili probatur, aut certe præsumitur. 23. 45
 Falsitas instrumenti per non verisimile probatur. 23. 48
 Falsitatis imaginem habet, quod verisimile non est. 26. 17
 Familia conseruatur per filios legitimatos. 241. 83
 Fauori alterius renuntiari non potest, etiam si ius a renuntiante habeat. 75. 90
 Feuda feminas non admittunt. 206. 140
 Feudi partem vel minimam alienans toto feudo cadit. 115. 14
 Feudi concessio non requirit insinuationem. 206. 140
 Feudum quod pro mercede aut pensione conceditur, non proprie dicitur feudum. ibid. 341
 Feudum est veluti quædam donatio, & beneficium, & beneuola actio & gratia. 205. 335
 Feudum ex iisdem causis reuocatur, quibus & donatio. ibid. 336
 Feudum facile reuocatur. ibid.
 Feudum est datio ob causam. 206. 338
 Feudum nullum tam liberum est, quod eximat a capitalis iuramenti fidelitatis. ibid. 339
 Feudum non diceretur, si vassallus liber esset ab illis capitulis, sed potius donatio. ibid.
 Feudum & donatio in multis differunt. ibid. 340
 Feudum non censetur nouum, cum dominus remittit feloniam vassallo. 296. 12
 Feudum an veniat appellatione bonorum. 110. 15
 Feudum an transeat in monasterium quod ingressus est qui id acceperat pro se & filiis. 229. 42
 Feudum exemptum ab omni iuratio, feudum tamen dicitur. 206. 119
 Feudum concessum ob merita non reuocatur ob ingratitudinem. 134. 15
 Feudum ob feloniam a domino reuocatur, non etiam hæredibus ipsius, si dominus ipse sciuerit, & habuerit tempus reuocandi, aliis etiam hæredes poterunt reuocare. 279. 215

- Verum etiam à vasallo tantum, non ab hæredibus
 ipsius ob ingratitudinem potest reuocari, ita de-
 mum quoque, si fuerit & potuerit reuocare. *ibid.*
 216
 Fiat, verbum, an sit latæ sententiæ. 336. 208. & seq.
 Fictio non habet locum in contradictibus. 230. 44
 Fictio non habet locum in alterius præiudicium. 236.
 64
 Fictio non plus operatur, quàm veritas. 165. 157
 Fideiussores an per iuramentum perdat beneficium dis-
 cussionis. 47. 137. 52. 152
 Felix non est, cui bona desunt, Peripateticorum sen-
 tentia. 103. 1
 Fideiussores ubi requiruntur, vnus non sufficit. 283.
 232
 Filia femel dotata perpetuò excluditur ex statuto ex-
 cludente dotatas. 268. 195
 Filia facit deficere conditionem stipulationis resti-
 tuendæ doris, si matrimonium solueretur sine li-
 beris. 287. 252
 Filia an prohibetur succedere in feudo quod censem-
 sum est masculis & feminis, si masculus qui eam
 excluderet, illico mortuus est. 261. 167. 169
 Filia præsumitur competenter dotata à patre. 19. 36
 Filia quæ non succedit, an faciat deficere eam condi-
 tionem, si quis sine liberis decesserit. 246. 102
 Filia naturalis an sit necessario dotanda. 235. 61
 Filia à statuto exclusa debet congrue dotari, & qui-
 dem vique ad legitimam. 247. 109
 Filia exclusa à statuto repellit filium naturalem. 250.
 118
 Filia exclusa potest capere ex testamento. 251. 123
 Etiam imperfecto. *ibid.* 124
 Etiam si factum sit coram duobus tantum testi-
 bus. *ibid.*
 Filia spiritualis verum sit dotanda. 229. 40
 Filia exclusa potest capere ab intestato, non existi-
 bus aut repudiantibus masculis. 251. 125
 Filij ad parentum bona vocantur ex eorum & nature
 voto. 24
 Filij hominibus sunt animi. 7. 14
 Filij viscera parentum. 9. 15
 Filij viuo patre censentur domini rerum paternarum.
 11. 19. & 21
 Filij non solunt gabellam ex hereditate patris. 11. 19
 Filij non solunt decimam ex hereditate patris, si tunc
 statuto quod de omni lucro soluantur. *ibid.*
 Filij nati ætate charitate amantur à parentibus quàm
 nascituri. 99. 1 & 100. 3
 Filij an & quando & in quo sunt ecclesiæ postponen-
 di. 85. 83. 87. 89. 90
 Filij naturales debent ali à matribus & auis mater-
 nis. 255. 62
 Filij naturales admittuntur ad emphyteusim acce-
 ptam à matre pro se & suis filiis, nisi ea illustis sit.
ibid.
 Filij cur ob parentum scelera puniantur. 228. 333
 Filij non debent laudimia ex successione patris. *ibi-*
dem.
 Filij imperatorum an dicantur Augusti. 11. 21
 Filij præter spem geniti, possunt repetere bona à pa-
 tre quaerita nomine fratris illius. 41. 112
 Filij adoptiti non profunt patribus ad consequenda mu-
 nera & priuilegia ob liberos concessa. 221. 4
 Filij adoptiti an reuocent ex hac l. *ibid.* 2. & multis
 sequen.
 Filij spirituales non reuocant ex hac lege. 226. 26. &
 sequen.
 Filij spirituales non excludunt substitutum. *ibid.*
 Filij appellatione proprie non venit adoptiuus. 222. 7
 Filij adoptiui in nulla dispositione veniunt. *ibid.*
 Filij adoptiui dicuntur adfiliati. *ibid.*
 Filij naturales matribus succedunt etiam de iure ca-
 nonico. 235. 62
 Arque etiam auis maternæ, & aliis coniunctis per
 matrem. *ibid.*
 Possuntque dicere inofficiosum testamentum ma-
 tris. *ibid.*
 In eisque valet testamentum matris imperfectum.
 235. 63
 Habentque in eis locum leges odiosæ respectu ma-
 tris. *ibid.*
 Filij veri qui sint. 230. 45
 Filij mere naturales an reuocent ex hac l. *ibidem.* 56.
 & seq.
 Idem non faciunt locum conditioni liberorum.
ibidem.
 Nec sunt in potestate patris. 284. 58
 Nec rumpunt testamentum. *ibid.*
 Nec eis debetur legitima. *ibid.*
 Nec reuocant alienata in fraudem. *ibid.*
 Nec excludunt feminas ex statuto. 234. 59
 Nec faciunt vt testamentum imperfectum valeat
 tanquam inter liberos. 235. 60
 Nec profunt patri ad munera & priuilegia. *ibid.* 61
 Filij naturalibus matres tenentur petere tutores. *ibi-*
dem. 62
 Filiis naturalibus potest mater substituere exemplari-
 ter. *ibid.*
 Filiis matres succedunt. *ibid.*
 Filiatio non adeo fauorabilis, vt valeat testamentum
 nuptiarum inter liberos. 203. 326
 Filiatio non tam fauorabilis est, vt in filios transeat
 dominium sine traditione. 203. 328
 Filiatio minus fauorabilis quàm libertas. 203. 325
 Filiationis ius separatum à iure succedendi. 301. 317
 Filiationis fauore non semper tempus ætatis
 facit diem. 203. 325
 Filio adoptiuo debentur alimenta & quarta. 224. 20
 Filio adoptiuo debetur tutela legitima. *ibid.* 21
 Filio adoptiuo potest substitui. *ibid.*
 Filio adoptiuo debetur legitima. *ibid.* 20
 Filio profunt bona patris ad munera adipiscenda.
 225. 23
 Filiorum merita in parentes. 335. 21
 Filiorum naturalium matres tutelam gerunt. 235. 62
 Filiorum appellatione an veniant nepotes. 101. 12
 Filios non habere, aut eos an habeas nescire. *ibid.* 15
 Filios temporales habere non possumus. 194. 284
 Filium adoptiuum non tenetur pater alere. 222. 8
 Filius potest ieiunare pro patre. *ibid.*
 Filius delegari potest à patre, si sit electa industria
 personæ. 9. 16
 Filius vassallus non tenetur iurare patri domino. 10. 17
 Filius post mortem patris non dicitur feudum acqui-
 rere. *ibid.* 20
 Filius vassalli viuente patre dicitur feudatarius. *ibi-*
dem.
 Filius regis rex dicitur. *ibid.* 26
 Filius comitis gaudet priuilegio comitum. *ibid.*
 Filius ex domo patris in ius vocari non debet. 7. 12
 Filius pauper non dicitur, cuius pater diues est. 13.
 23
 Filius post donationem natus non potest eam con-
 firmare viuente patre. 35. 94. & an possit eo mor-
 tuo. 95
 Filius adoptiuus non comprehenditur in constitutio-
 ne quæ auxit legitimam liberorum. 221. 5
 Filius adoptiuus non detrahit duas quartas. *ibid.*
 Filius adoptiuus soluit gabellam ex eo quod sibi reli-
 ctum est à patre, vt extraneus. 222. 6
 Filius an veniat ad successione aut non obstante
 renuntiatione matris. 271. 187
 Filius verus. 166. 165
 Filius spiritualis ita debet diligere & reuereri, in
 magis patrem spirituales, quàm carnalem. 227. 37
 Filia

Filius patrem spirituale interimens punitur vt parricida. *ibid.*
 Filius spiritualis an possit vocare patrem in ius sine venia. *ibid.* 128. 128. 36
 Filius spiritualis an iudex seculari possit. 254. 29. *ibid.* dem. 37
 Filius spiritualis an sit testis idoneus. 227. 30 & 38. & 229. 39
 Filius spiritualis verum sit alendus. 227. 31. & 229. 40
 Filius spiritualis verum possit conueniri ultra quàm facere possit. 228. 34
 Filius spiritualis an comprehendatur in authent. res quæ. 229. 40
 Filius spiritualis verum habeat legitimam in bonis patris. *ibid.*
 Filius adoptiuus venit appellatione filiorum etiam in odiosis. 224. 20
 Filius adoptiuus apud Gallos non succedit. 225. 22
 Filius adoptiuus rogatu donatarij facit locum huius l. 225. 23. & seq.
 Filius naturalis legitimus an excludat feminas ex statuto. 240. 81
 Filius naturalis legitimus post donationem an reuocet ex hac l. 236. 64. & seq.
 Filius adoptiuus an sit suus patri hæres. 222. 8. & 225. 21
 Filius adoptiuus præteritus an rumpat testamentum. *ibid.*
 Filius naturalis nihil capit contra voluntatem patris. 247. 108
 Filius naturalis quid capit ab intestato. *ibid.* 109
 Filius adoptiuus non facit locum l. cum auus. 223. 10
 Filius adoptiuus non repellit feminas ex statuto. *ibid.* 11
 Filius adoptiuus non comprehenditur in concessione feudi vel emphyteusis facta pro se & filiis. *ibid.* 12. & 13
 Filius adoptiuus non comprehenditur in privilegiis. *ibid.* 12
 Filius adoptiuus, quem pater putabat mortuum tempore donationis, an faciat locum huius l. 224. 18. & 4. seq.
 Filius adoptiuus succedit etiam in regno. 224. 19
 Filius adoptiuus transmittit hereditatem etiam non aditam. *ibid.* 10
 Filius adoptiuus excludit naturales tantum filios & ascendentes & uxorem. *ibid.*
 Filius adoptiuus impedit bonorum possessionem. *ibid.*
 Filius adoptiuus reuocat alienata in fraudem. *ibid.*
 Filius adoptiuus potest impugnare testamentum patris. *ibid.*
 Filius adoptiuus non vocat in ius patrem sine venia. *ibid.* 11
 Filius adoptiuus potest institui in testamento non solenni. *ibid.*
 Filius adoptiuus potest subrogari, cum ex statuto filius potest subrogari. *ibid.*
 Filius cuius natiuitate donatio est reuocata, an possit viuo patre reuocare. 293. 1
 Filius viuente patre nihil debet habere de bonis illius. 222. 5
 Filius donantis egens debet ali à donatario. *ibid.*
 Filius coram patre torquendus ad eruendam citius à patre veritatem. 4. 7
 Filius est patri vitæ oculus. 6. 11
 Filius interdum insidiatur vitæ patris, nunquam patri filij. *ibid.*
 Filius vnde dictus. *ibid.*
 Filius portio corporis patris. 2. 15
 Filius absens gaudet privilegio præsentis ob patrem præsentem. *ibid.*
 Filius censetur habere quod pater habet. *ibid.*

Filius spurcius potest à patre institui ob merita. 135. 21
 Filius cum emancipatur, beneficium accipit. 162. 14. 6. & 163. 147
 Ideo plus debet patri, quàm filius qui est in potestate. *ibid.*
 Filius naturalis pro legitimo habetur quātum ad naturalem sordus. 199. 188
 Filius potest defendere patrem naturalem vt seipsum. *ibid.*
 Filius patrem naturalem occidens punitur vt parricida. *ibid.*
 Filius non potest patrem naturalem in ius vocare sine venia. *ibid.* 89
 Filius emancipatus non potest restitui aduersus emancipationem. 162. 14. 6
 Filius naturalis nihil differt à legitimo in his quæ moram naturam respiciunt. 196. 259
 Filius naturalis adoptari non potest, vt succedat. 197. 295
 Filius in hereditate paterna ius habet in spe. *ibid.* dem. 196
 Filius qui exciso ventre editur, an reuocet ex hac l. 253. 119
 Filius qui moritur ante patrem, an etiā reuocet. 160. 161. & multis seq.
 Filius certa probatione ostendi non potest. 166. 161
 Fictio non fit de re impossibili. 166. 165
 Filius fratris an nepos dicatur. 189. 2. 6
 Fœmina quæ abortitur, dicitur magis eicere, proicere, vel abigere partum, siue fœtum aut conceptum, quàm parere aut edere. 270. 206. 207
 Fœmina quor mensibus partum gerat. 272. 210
 Fœmina semel exclusa ob masculos perpetuo manet exclusa etiam illis mortuis. 267. 193. & 21. seq.
 Fœtus intemptiuus & non vitalis pro non nato habetur. 270. 205. & seq.
 Formæ omisio reddit actum nullum, etiam pium & fauorabilem. 307. 67. quod duobus modis limitatur. 307. 68. 69
 Forma est quæ dat esse rei, & perfectionem esse. *ibid.* dem. 67
 Forma non impletur per æquipollens. 364. 352
 Foro cedere apud iuricos consultos quid sit. 105. 5
 Fraternalitatis maximum vinculum & affectio. 88. 92
 Frater marito & liberis aliquando antepositus. *ibid.* dem.
 Fraus facilis fit in adoptione quàm in legitimatione. 242. 89
 Fraus facile confingitur in adoptione. 222. 3
 Fraus præsumitur ex alienatione rei particularis, in qua totum aut maior pars patrimonij consistit, sicuti & omnium bonorum aut maioris partis vel quoræ. 111. 4
 Fraus nõ præsumitur ex alienatione, nisi sit omnium bonorum, vel maioris partis. 114. 12
 Fructus ex eo restituntur quod fit ipso iure, nõ expectata petitione aut senientia. 347. 268
 Quod qualiter intelligatur. 348. 275
 Fructus virum in casu nostræ l. debeantur ex natiuitate filij qui reuocatur, an & ante mortem. 347. 267. & seq.
 Fructus legitime debentur à morte patris. 347. 270
 Quod qualiter intelligatur. 348. 274
 Fructus rei donatæ non dicuntur donati. 349. 279
 Fructus percepti ex venditione cum pacto additionis in diem, an sint restituendi. *ibid.* 278. & 350. 282. 283
 Fructus non reuocantur, cum donatio inter viuos reuocatur. *ibid.* 281
 Fructus bona fide percepti ex donatione inter viros & uxorem, non restituntur. *ibid.*
 Fructus percepti ex venditione facta cum pacto de reuen

restituendo, an sint restituendi. *ibid.* 183
 Fructus percepti de re fideicommissaria, aut aliis sub-
 iectis restitutioni sub conditione, an sint restitu-
 endi. *ibid.* 184
 Fructus sequuntur dominium. *ibid.* 182
 Fructus non computantur in impensas ad perpetuam
 rei utilitatem factas in casu l. nostræ. *ibid.* 182. &
 sequen.
 Fructus non compensantur cum sumptibus, cum is
 qui eos percepit, erat dominus, etiam si res erat
 subiecta restitutioni. 351. 189
 Fructus legitimæ eam augent. 181. 126
 Fructus dotis eam augent. *ibid.*
 Frustra, dictio an sit latæ sententiæ. 300. 30. 320. 330.
 111. 132.
 Fugiens qui statim reuertitur, non habetur pro fu-
 giente. 164. 179
 Funditus, dictio, est latæ sententiæ. 314. 103
 Funditus, quid significet, & vnde dicatur. *ibidem.*
 104

G

Gabella non debetur ex hæreditate obuenta filio. 3119
 Gabella debetur ex remissione sicut ex donatione. 768. 173
 Gabella ob merita remittitur. 339. 41
 Gabella non debetur pro legato male ablatorum. 86. 88
 Galenus nō admodum detestatur solæcium, modo
 res clarè pronuncietur. 220. 3
 Geminatio verborum facit, ut quæ sunt ferendæ tan-
 tum sententiæ, fiant latæ. 303. 46. & seq.
 Geminatio actuum nō operatur nisi sit interuallum.
 304. 49. & seq.
 Sed tantum geminatio verborum. *ibid.*
 Geminatio operatur ubi agitur de declaratione vo-
 luntatis, sed non quando agitur de præiudicio ter-
 tiji. *ibid.* 51
 Generalem liberationem nemo compellitur facere. 41. 116
 Generales renūciationes sæpe apponuntur cum parva
 cognitione & ex sola notariorum consuetudine. 45. 126
 Generales renūciationes esse parui momenti. *ibid.*
 Generalia verba generaliter præiudicant. 42. 117
 Generalis mentis mentio quid operetur. 148. 37.
 & seq.
 Generalis locutio est obscura. 149. 93
 Generalis dispositio quid comprehendit. 151. 99. &
 duobus seq.
 Generalis renūciatio non tollit remedium l. ij. C. de
 rescind. vendi. 45. 117
 Generalis renūciatio semper intelligitur sub sic
 stantibus. *ibid.* 130
 Generalis renūciatio non trahitur ad futuras excep-
 tiones. *ibid.*
 Generalis renūciatio simplex vel iurata, an compre-
 hendat legitimam. 49. 144. 51. 160
 Generalis renūciatio iurata vel simplex an valeat.
 50. 146. & 54. 163
 Generalis subscriptio, ut specialis nocet. 41. 116
 Generalis sermo generaliter intelligitur. 41. 118. etiam
 si maior sit ratio in vno quam in alio. ibi compre-
 henditque etiam personas privilegiatas. *ibid.*
 Generalis dispositio generaliter intelligitur, etiam in
 materia odiosa æque pœnali. *ibid.* 119
 Generalis renūciatio omnis auxilij an tollat benefi-
 cium S. C. Velleia. & cedendarum actionum,
 & discussionis bonorum, & diuisionis, & l. Pleri-
 que de in ius vocan. & l. de his de transactionibus,
 & reuocandi ob insinuationem, & nequis conue-
 niatur, nisi inquantum facere potest, & beneficio
 speciali fauore indulto, & quid si ex statuto com-

petit. 41. 121
 Generalitas cuiuslibet non trahitur ad non verisimi-
 lia. 265. 8
 Generalitas dispositionis quantum præiudicat, quan-
 tumque comprehendat. 41. 116. & seq.
 Genesis locus. 230. 131
 Genu suta propius. 32. 179
 Gordianus senior audita morte filij, mortem sibi con-
 sciuit. 4. 8
 Græceus vnde primum dictus. 272. 219
 Grætz quomodo apud antiquos depingebantur. 147.
 87
 Græcorum legibus ei non licebat publicè cōcionari,
 qui patrimonium turpiter consumperat. 106. 6
 Gratius inter pauperes distribuere, non potest in
 vnum tantum distribuere. 286. 127
 Quarentigia non valet, ubi principale non valet. 153.
 191

H

Habeatur verbum, an sit latæ sententiæ. 337. 216.
 & seq.
 Quid si dicatur, habeat actum. 338. 219
 Quid si negativè, non habeat. 339. 224
 Habeatur & sit, hæc verba quam vim habeant. 338.
 220. & seq.
 Habere pro derelicto, species est donationis. 177. 213.
 & seq.
 Haberi pro rali, aut loco illius, denotat improprieta-
 tem. 219. 39. *ibid.* 45. 123. 14
 Hadrianus imperator senatoribus qui non suo vitio
 deozerant, patrimonium expleuit. 106. 6
 Hadrianus decoctores bonorum suorum publicè de-
 cidendos, exhibuit. *ibid.*
 Hadrianus eum deportauit, qui filium novercæ, adul-
 terum in venatione interemit. 519
 Hebræorum lege, iustantes cui octauo die circunci-
 debantur. 99. 1
 Hæredes donantis an possint reuocare ex hac l. 272.
 212. & in verbo Reuertatur. nu. 300. & seq.
 Hæredes donantis an possint reuocare ob ingratum-
 dinem. 479. 215
 Hæredes domini an possint reuocare feudum ob fe-
 loniam, *ibid.* & in verbo, Reuertatur. nu. 309. & 2.
 sequen.
 Hæredes mariti an possint obicere adulterium, vi-
 duæ. 280. 27
 Hæres momentaneus substitutum excludit. 265. 188.
 in fin.
 Hæres an possit declarare voluntatem defuncti. 352.
 290
 Hæticus imperator uxorem suam quinquagennariam
 prægnantem palam parere voluit. 183. 35
 Herculus Maximus Maxentium filium imperio de-
 turbare nixus est. 5. 10
 Hetruscorum lex verus. 199. 169
 Hippocratis ænigma. 170. 106. 271. 208
 Hippocratis locus animaduersus. *ibid.*
 Homines nostri, vt vasalli, & ceteri ex genere appella-
 tione, rerum nostrarum vepiunt. 202. 123
 Homines plerunque falluntur in coniectura mēte
 tacita. 66. 23
 Homines vt plerunque sunt idonei gignendis liberis.
 29. 66
 Hominum armatorum vel coactorum appellatio an
 de vno dici possit. 282. 128
 Hostium munera, non munera. 88. 94

Iacob luxit filium suum, quem mortuum putabat
 inconsolabiliter. 157. 71
 Iason humanitatis admodum sciens. 69. 33
 Ignorantia non verisimilis non probatur solo iura-
 mento. 22. 39
 Illico dictio quam vim habeat, & an sit latæ sententiæ.
 316.

116. 112. 317. 315
 Illico dicitur decessisse, qui mortuus est antequam
 nomen sit inpositum. 161. 167
 Eadem significat executionem paratam. *ibid.*
 Immediatè dictio latæ sententiæ. 317. 116
 Imperatorum recentiorum tempore nitor, elegantia,
 & puritas linguæ latinæ amissa. 210. 1
 Imperator in suis legibus quandoque grosso modo
 & improprie loquitur. *ibid.*
 Impossibile reputatur, quod à solo principe concedi-
 tur. 14. 1. 89
 Inimunitas an trahatur ad bona futura. 94. 113
 In & intra eiusdem sunt significationis. 272. 110
 Incapaces successionem an faciant deficere cõditio-
 nem, si sine liberis decesserint. 150. 122. & 251. 126
 Incarceratio obligatio ipso iure nulla. 313. 27. 314.
 101
 Incontinenti, quod sequitur, prius actum esse videtur.
 155. 113
 Incontinenti dictio est latæ sententiæ. 317. 114
 Incontinenti quid factum esse censeatur, ut idem actus
 reputetur. 157. 119
 Incorporatum quid dicatur, & an sit latinum. 171.
 192
 Incurret verbum an sit latæ sententiæ. 323. 145. 146
 Indebitum solum cum renuntiatione conditionis
 indubii, potest tamen repeti à muliere minore, &
 ceteris, quorum fragilitas obuiat obligationi. 37.
 100
 Atque etiam ab aliis qui credebant esse debitum.
 30. 111
 Indebitum scienter solum an reuocetur ex hac l.
 207. 342
 Indicia multa an requirantur ad torturam, an vero
 vnum sufficiat. 188. 259
 Indilata dictio latæ sententiæ. 317. 116
 In dubio debemus potius iudicare tanonem seren-
 dæ, quam latæ sententiæ. 343. 246
 Præsertim si poena constituitur delicto non con-
 summato. *ibid.* 147
 Quod procedit in delictis vel rebus aliis odiosis.
 Nam in fauorabilibus contra ipse obligatur, licet
 sit tutus exceptione, dicitur pati damnum. 344.
 141. & seq.
 Infans qui in vitro est, an reuocet ex hac l. antequam
 nascatur. 255. 144. & multis seq.
 Quid si caput tantum exierit, & moriatur. 258. 156
 Quid si membro aliquo exciso nascatur. 260. 160
 Infans qui in vitro est, an & quando pro nato habeat-
 ur. 255. 144. 258. 155
 Infans qui in vitro est, aperit edictum scripto hæredi.
ibid.
 Et interim obstat sequentibus. *ibid.*
 Et si hæres institui potest. *ibid.*
 Etque legari & donari potest. *ibid.*
 Et stipulari. *ibid.*
 Etque competit restit. in integrum. *ibid.*
 Ique mittitur in possessionem bonorum. *ibid.*
 Etque fit collatio à ceteris. *ibid.*
 Et item tenetur mater petere tutorem. *ibid.*
 Is legitimatur per matrimonium. *ibid.*
 Infans antequam sit natus, non rumpit testamentum.
 255. 145
 Infans nondum natus non admittitur ad partem hæ-
 reditatis. *ibid.* 146
 Nec in potestate patris est. *ibid.*
 Et necdum suus est. *ibid.*
 Nec hæres nec dominus esse potest, donec nascat-
 ur. *ibid.*
 Nec facit ut alimentum vsusfructus trāseat in ali-
 menta. *ibid.*
 Nec ei debetur legatima. *ibid.*
 Nec præfertur ceteris creditoribus in bonis tuto-
 ris donec nascatur. *ibid.*
 Nec pupillus quidem dici potest. 186. 147
 Nec ei mora fit. *ibid.*
 Nec illi datur tutor. *ibid.*
 Nec is quidem homo est. *ibid.* & seq.
 Nec animal. 257. 149
 Nec comprehenditur in repressaliis, quas vocant;
 256. 147
 Sed & is pro nihilo reputatur. 257. 149
 Nec censetur esse in rerum natura. *ibid.*
 Nec ponitur pro homicida qui eum interemit. 288.
 150
 Nec pro eo soluitur vœdical. *ibid.* 151
 Nec pro eo datur præsumptum statutum capienti ali-
 quod animal. *ibid.* 152
 Nec baptizari potest. *ibid.* 153
 Nec censetur esse super terram. *ibid.*
 Infans si caput tantum aut aliam partem extra vte-
 rum exierit an baptizari possit. 258. 156. 157. 158
 Infans ex cuius ventre matris mortuus, & qui illico
 post decessit, succedit ipsi matri, & transmittit hæ-
 reditatem in patrem. 265. 188
 Infans octavo die à natiuitate circuncidebatur. 261.
 167
 Ingratitudo futura an remitti possit simpliciter vel
 cum iuramento. 48. 140. & 52. 155
 Infeudatio ita facta ut vassallus sit liber ab omni serui-
 tio, non habet vim infeudationis, sed donationis.
 206. 159
 Infinitium omnia tempora comprehendit. 380. 124
 Infinitium in dubio est ferendæ sententiæ. *ibid.*
 Inimicorum munera suspecta. 88. 94
 Inopinabilia & incredibilia non censentur cogitari.
 40. 118
 Inquisitio non verisimilis non cassata. 26. 60
 Innuatio an requiratur in re habita pro derelicta.
 177. 215
 Innuatio non requiritur cum dominus remittit of-
 fensionem aut poenam. 171. 183
 Innuatio donationis an renuntiari possit simpliciter,
 vel cum iuramento. 49. 143. 53. 158
 Instrumenta duo si fuerint cõfessum vnum post aliud
 inter easdem partes confecta, in vnoque desit dies,
 cum ab altero mutatur. 155. 113
 Instrumento verisimiliori standum est. 22. 43
 Instrumentorum verba inspicienda. 62. 11
 Instrumentum quod non cantat, nec ego cantabo,
ibid.
 Instrumentum garentigiarum an probeat inter prohibi-
 tos. 153. 103
 Instrumentum garentigiarum habet vim sententiæ.
ibid. Sed in his tantum quæ respiciunt executionem.
ibid. 104
 Intentio pro mente & voluntate apud probatos scrip-
 tores. 78. 57
 Interlocutoria sententia trahens suam executionem
 reuocari non potest. 355. 309
 Interpretatio stricta & propria fit in contradietibus.
 226. 24
 Interpretatio ea accipienda est vt actus valeat. 146. 83
 Interpretatio lata fieri debet cum agitur de remunera-
 tione. 147. 85
 Interpretatio fit contra proferentem, nisi verisimili-
 tudo aliud suadeat. 24. 54
 Interpretatio non verisimilis non admittitur. 26. 60
 Interpretatio ita debet fieri, vt verbis congruat. 63.
 13
 Interpretatio debet fieri non perimendo, sed expo-
 nendo. 61. 14
 Interpretatio debet esse verisimilis. *ibid.*
 Interpretatio quæ verbis non congruit, censetur esse
 noua dispositio. *ibid.* 15
 Interpretatio quæ ad ius commune reducit, est faciliè
 accepta.

- amplenda. 70.35
 Inuestituræ tenor inspiciendus. 61.9
 Inuestituræ tenor potentior quàm naturæ. ibid.
 Ionathas à morte ob merita in reipublicam libera-
 tus. 138.38
 Ipso facto est latæ sententiæ. 123.143
 Ipso iure est latæ sententiæ. ibid.144
 Ipso iure cum quid sit, intelligitur, si declaretur, siue
 peratur. 295.10. cum multis sequentibus. Verum
 sufficit id tacite declarari. 295.11
 Ipso iure non transferitur dominium in priorem do-
 minum, cum cōtractus resoluitur ipso iure. 297.17
 Ipso iure commissum, domino quaeritur: per senten-
 tiam autem, vñ fructuario. 373.405
 Ipso iure cum non valet, potest quis venire contra fa-
 ctum suum. ibid.406
 Ipso iure quid fieri plenius est quàm per sententiam.
 ibid.407
 Ipso iure quid dicitur multis modis ac respectibus.
 ibid.408 & seq.
 Ipso iure cum defensione tollit actionem, ea non reiicitur
 ex statuto quod iubet nullam exceptionem ad-
 mitti. 373.410
 Ipso iure priuatus notariatu, non cum potest postea
 exercere. ibid.412
 Ipso iure potest ius prætorium aliquid tollere. ibidem
 411
 Ipso iure exceptio concludens actionem agenti non
 competere, impediri litis ingressum. ibid.413
 Ipso iure quod nullum est, non confirmatur amoto
 impedimento. ibid.414
 Ipso iure quod nullum est, non ratificatur. 373.415. &
 sequen.
 Ipso iure quod nullum est, non præstat titulum præ-
 scribendi. ibid.417
 Ipso iure quod nullum est, confirmans dare videtur.
 ibid.418
 Ipso iure pœna impositas non excusat ignorantia iu-
 ris etiam mulieres. ibid.419
 Ipso iure cum per allegationem suæ turpitudinis con-
 cluditur ius actori competere, ea allegatio non ad-
 mittitur. ibid.420
 Ipso iure restitutus, ad integrum tempus restituitur.
 362.342
 Ipso iure cum pœna imponitur, an requiratur senten-
 tia. 371.358
 Ipso iure cum quid est indebitum, si soluatür repeti
 potest. Si non ipso iure potest. 363.347
 Ipso iure priuato non debent debitores soluere: nec
 si id faciunt, liberantur: secus si non ipso iure. 365.
 nu. 365
 Ipso iure cum quid sit, statim debentur fructus sine
 alia petitione, aut litis contestatione. 347. & se-
 quen.
 Ipso iure cum quid sit, obligat in foro conscientie,
 etiam si pœna sit. 312.291
 Ipso iure cum quid sit, pœna afficit delinquentem
 quantumlibet occultum. 313.295
 Ipso iure quod sit, transit aduersus hæredes: licet alias
 non transiret. ibid.296. & seq.
 Ipso iure quod sit, transit ad hæredes: ad quos alias non
 transiret. 314.300 & seq.
 Ipso iure cum pœna imponitur, constitutio non ex-
 tenditur quæ alias extendere ex eadem ratione.
 ibid. 303
 Ipso iure cum pœna imponitur, non extenditur con-
 stitutio ad exæquata siue æquiparata de iure anti-
 quo. 314.304
 Ipso iure priuatus beneficio non potest illud licite te-
 nere. aliud, si priuandus sit. 312.292
 Ipso iure cum pœna imponitur, constitutio iuris an-
 tiqui declaratoria addens nouam pœnam non ex-
 tenditur respectu pœnæ ad præterita. 351.295
- Ipso iure cum pœna imponitur, id quod nominatim
 fieri debet, necesse est fieri expressis nominibus
 propriis aut alias indubitanis, quamuis alias secus.
 ibid. 296
 Ipso iure cum quid sit, non est locus pœnitentiæ. ibi-
 dem 297
 Ipso iure eum electio habet vim executionis, non licet
 variare, licet alias secus. 351.308
 Ipso iure cum quid sit, non admittitur moræ purga-
 tio ubi alias admitteretur. 359.318
 Ipso iure cum pœna imponitur, non erefeit nec de-
 cret. it negatione vel confessione. 356.312. & seq.
 Ipso iure eū pœna imponitur, non mitius agitur cum
 ciuilitur agitur, quàm cum criminaliter: licet alias
 secus. ibid.315
 Ipso iure cum quid non valet, nec renuntiatio quo-
 que valet, alias secus. 357.316. & seq.
 Ipso iure rescissa, tunc citata, amissa, confiseta, alienari
 non possunt. 358.324
 Nec de his testari possumus. 360.331
 Ipso iure cum infamia infertur, etiam ex lata culpa
 incurritur: secus si per sententiam. 360.332. & seq.
 Ipso iure cum pœna imponitur, non punitur conatus
 vt delictum. ibid.334
 Ipso iure cum quis priuatur beneficio, id potest alteri,
 illo non citato, & sine sententia conferri. ibidem.
 335
 Ipso iure si non valet, alienatio eum quid sit contra
 pactum an poterit res propria autoritate occupari.
 362.344
 Ipso iure cum actio tollitur, iudex ex officio potest
 repellere agentem. ibid.345
 Nec tantum id iudex potest, sed & teneri facere.
 363.347
 Ipso iure qui compensat, si soluit, potest repetere, alias
 secus. ibid.348
 Ipso iure cum pœna imponitur, ea debetur, etiam si
 constitutio non fuerit recepta aut approbata. ibid.
 350
 Ipso iure quod deficiit, accrescit, alias secus. ibidem.
 351
 Ipso iure cum idem effectus inducitur per actū æqui-
 pollentem, possunt per id æquipollēs impleri quæ
 alias non possunt. 364.352
 Ipso iure cum pœna imponitur, inspicitur opinio de-
 linquentis magis quàm veritas, vt pœna euitetur.
 ibid. 313
 Ipso iure priuatus impeditur agere, & potest submo-
 ueri exceptione exclusiua iuris agentis: alias secus.
 364.354. & seq.
 Ipso iure priuato possunt subditi obedientiam subtra-
 here: secus si non ipso iure. 365.366
 Ipso iure cum pœna imponitur omissioni vel negli-
 gentiæ sine die, requiritur monitio: alias secus. 366.
 368. & seq.
 Ipso iure cum pœna imponitur, non potest episcopus
 dispensare. ibid.370
 Ipso iure potest lex dominium & possessionem trans-
 ferre non homo. ibid.371
 Ipso iure cum pœna imponitur, non admittitur pro-
 curator. ibid.372
 Ipso iure actus nullus non confirmatur iuramento.
 ibid.373
 Ipso iure cum sententia non tenet, potest iudex iterum
 cognoscere & pronunciare. 367.374
 Ipso iure cum electio nulla est, publicato etiam serui-
 tinio possunt electores variare, & iterum eligere.
 ibid.375
 Sed hoc intelligendum, nisi electores essent priuari
 ipso iure eligendi. 367.376
 Item nisi ius eligendi competere iure alieno. ibid.
 377
 Ipso iure cum optio nulla est, potest iterum fieri, alijs
 fecus

secus. ibid. 379
 Ipso iure privati iure eligendi ob defectum formæ,
 amplius eligere non possunt, aliis possunt. ibi. 380
 Ipso iure cum legatum transit in legatarium, non te-
 netur cauere de nō alienando, si nudum ei præce-
 ptum de non alienando sit factū aliis secus. ibi. 381
 Ipso iure necne pena imponatur, inspicitur, ut scia-
 mus, penamne statui, an domicilij an denique loci
 delicti debet imponi. 382. 382
 Ipso iure quod nullum est, non facit indicium. 168. 383
 Ipso iure infamis statim testari non potest. ibid. 384. &c.
 sequen.
 Ipso iure infamis an & quando testis esse possit. ibid.
 385
 Ipso iure primum testamentum à secundo reuocari,
 non reuincit secundo cassato: secus si ipso iure sit
 reuocatum. ibid. 386
 Ipso iure cum pœna trahit secum executionem, non
 expectatur terminus intra quem quid fieri debuit,
 si certum sit id fieri non posse intra eum terminum
 aliis secus. ibid. 387
 Ipso iure cum quid sit, dominium transit sine tradi-
 tione, non tamen possessio. ibid. 388
 Ipso iure cum transferatur dominium, præfertur is qui
 id habet, alij cui prius tradita est possessio. 370. 397
 Ipso iure cum quis est priuatus, potest contra eū obici-
 ti post confirmationem electionis. 374. 422
 Ipso iure cum deficit iurisdicctio, citatus non tenetur
 comparere. ibid. 423
 Ipso iure ex causa transactionis liberatus potest pœ-
 nam petere, & actorem repellere exceptione trans-
 actionis, aliis non. ibid. 424
 Ipso iure cum nullum est remedium incompetens,
 sufficit ignorantia iuris, ut quis non videatur re-
 nuntiasse remedio competenti: Secus si non ipso
 iure. 375. 425
 Ipso iure illata sententia facit, ut continuò dicatur res
 iudicata, non expectato tempore ad appellandum
 introducto. ibid. 426
 Ipso iure cum actio non competit, a sententia super
 ea lata nulla est ipso iure. ibid. 427
 Ipso iure nulla immixtio non tollit beneficium ab-
 stinendi. ibid. 428
 Ipso iure incapax institutus cū alio an faciat huic alij
 in totum. ibid. 429
 Ipso iure nouata prima stipulatione per secundā pœ-
 nam, an ex illa prima agi possit. ibid. 430
 Ipso iure nullam rescipitum ob surreptionem impe-
 dit iudicem delegatum cognoscere de principali.
ibid. 431
 Ipso iure cum priuatus est vassallus, & tamen ei domi-
 nus offensam condonat, an dicitur feudum nouum
 an antiquum. ibid. 432
 Ipso iure pœna à lege inflicta nō potest à iudice com-
 mutari. ibid. 433
 Ipso iure tutus non habet necesse opponere, aliis se-
 cus. ibid. 421. 434
 Ipso iure quod nullum est, an confirmari potest. ibid.
 435
 Ipso iure cum fit compensatio doli cum dolo, an do-
 lus possit obici. 376. 436
 Ipso iure cum petitus minoris, an restituito in inte-
 grum possit incidere peti. ibid. 437
 Ipso iure pœna pecuniariz ratione delicti imposita,
 si sublatā et nasci non possunt, aliis secus. ibid. 438
 Ipso iure tutus an restituitur contra naturalem obli-
 gationem. ibid. 439
 Ipso iure pœna à iure illata an imponatur delinquenti
 extra territorium. ibid. 440
 Ipso iure lata sententia à lege non potest confessio
 facta vel præsumpta reuocari prætextu erroris. ibid.
 441
 Ipso iure non est communis res emptæ ex pecunia

communi, ideo interim alienari potest. ibid. 442
 Ipso iure sublato principali, sublaturum est accessorium.
ibid. 443
 Ipso iure vitio principalis, iuramentum id ipsum
 non confirmat. ibid. 444
 Ipso iure cum contractus aut iudicium nullum est,
 valet iuramentum ipsi præstitum. ibid. 445
 Ipso iure cum quid conceditur, non est necesse adire
 iudicem. 377. 446
 Ipso iure vditione nulla, suppletio pretij locum non
 habet. ibid. 447
 Ipso iure cum nullus est titularis possessoris beneficii,
 potest beneficium ab alio impetrari sine mentione
 possessionis illius. ibid. 448
 Ipso iure cum matrimonium nullum est, non præstat
 impedimentum aliis iustis nuptiis. ibid. 449
 Ipso iure factum à lege nō exigit scientiam hominis.
435. 450
 Ipso iure pœna vassallo inflicta, non potest à vassallo
 elui sine consensu domini. ibid. 451
 Ipso iure cum primæ literæ non valent, valet impetra-
 tio secundarum sine illarum mentione. ibid. 452
 Ipso iure cum alienatio feudi nulla est, tempus anni
 non currit agnatio. ibid. 453
 Sed & tunc idem agnatus, aut dominus statim po-
 test reuocare, non expectata morte vassalli. 178. 454
 Ipso iure cum alienatio nulla est, non opus est reuo-
 catione. ibid. 455
 Ipso iure tutus sine remedio rescindente non vendo
 priuilegio, videtur facere voluntarie. ibid. 456
 Ipso iure cum nullum est instrumentum, ea nullitatis
 exceptio opponi potest contra illud, etiam si statu-
 tum prohibeat obici exceptionem. 424. 458
 Ipso iure pœna legalis imposita non toties iteratur,
 quoties idem factum iteratur. ibid. 459
 Ipso iure cum priuilegium iurisdictionem tollit, non
 valet sententia lata contra id priuilegium. ibidem.
 460
 Ipso iure cum iurisdicctio expirat, aut soluitur, non
 valet processus, etiam si partes sponte ligent. ibid.
 461
 Ipso iure cum exceptio concludit actionem nō com-
 petere, an potest opponi ante litis contestationem.
ibid. 462
 Irritum est dictio lata sententiz. 303. 48
 Iudex in arbitrariis potest dolum committere. 135. 31
 Iudex potest donare multam & alia ad fiscum perti-
 nentia ob merita. 121. 33
 Iudex filius aut pater spiritualis an recusari possit.
128. 29
 Iudex an possit pœnam vel minere vel omnino re-
 mittere ob merita. 137. 34
 Iudices ob remunerationem licitè munera accipiunt.
142. 57
 Iudicium multas moras habet. 320. 128
 Iuramentum an vitietur vitio principalis. 376. 444
 Iuramentum non valet quando iudicium est ipso iure
 nullum. ibid. 374
 Iuramentum non impletur per æquipollens. 364. 312
 Iuramentum an tollat beneficium discussionis. 48.
 137. & 152
 Iuramentum an validet pactum de succedendo. 49.
 142. & 151
 Iuramentum in generali renuntiatione appositum an
 tollat legitimam. 50. 144. & 151. 60
 Iuramentum in generali renuntiatione appositum, an
 tollat l. de his. si de transact. 50. 141. & 151. 61
 Iuramentum an firmat generalem renuntiationem.
50. 144. & 151. 63
 Iuramentum non supplet consensum. 50. 148
 Iuramentum in renuntiatione appositum eos tantum
 casus comprehendit, quos ipsa renuntiatio. ibid.
 149

Iuramentum non habet vim specialissimæ renuntiationis. 51.150
Iuramentum non impedit reuocationem ex hac l.60. 54.& seq.
Iuramentum non augeat obligationem, sed addit religionis vinculum. ibid. 163. & sequitur naturam actus in quo interponitur. ibid. Et recipit omnes condiciones ac vires actus principalis. ibid.
Iuramentum intelligitur rebus sit stantibus. 54.166
Iuramentum non trahitur ad incognita. 55.170
Iuramentum non trahitur ad non verisimilia. ibidem.
 171
 & solet poni in contractibus ex stilo notariorum magis quàm quoddam partes iurauerint. ibid. 173
Iuramentum patris non est filij, nec e contrario. 11.
 17
Iuramentum in supplementum probationis non habet locum in non verisimilib. 21.39. & 21.45
Iuramentum non confirmat quod infirmum est ratione alterius. 35.92
Iuramentum non vergit in dispendium alterius. ibidem.
Iuramentum vnus alteri non nocet. ibid. & 54.164
Iuramentum habet vim specialis renuntiationis. 45.
 116
Iuramentum habet vim clausulæ, si non valet aut valet. 47.133
Iuramentum facit vt quis in genere videatur cogitasse. ibid. 135
Iuramentum an habeat vim vt renuntiatio mulieris, aut minoris non certiorati valeat. 47.136. 137.51.
 171
Iuramentum habet vim sententia. 153.104
 Ideoque etiam executionem paratam. ibid.
Iuramentum habet vim quarentigie. ibid.
Iuramentum an probet inter prohibitos. 143.88
Iuramento non creditur in non verisimilib. 21.39
Iuramento damnum pasci vel alterius ex statuto creditur in non verisimilib. 24.50
Iuramento an renuntiare possit alimentis ex statuto debitis & an futuræ hæreditati per idem renuntiare possit. 49.141. 142. & 52.156
Iuri de futuro an renuntiare possit vel simpliciter, vel cum iuramento. 48.138 & 52.153
Iuri prohibitorio vitrum renuntiare possit vel simpliciter vel cum iuramento. 48.139. & 52.154
Iuri alterius nemo potest renuntiare in præiudicium illius etiam si ille ab renuntiante ius habeat. 35.90
Iuri dicendi contra dictum nullum præscribitur. 370.
 393
Iuri ad eundem præscribitur. 369.293
Iurisconsulti nonnunquam improprie loquuntur. 210.1
Iurisconsulti aliquando vsurpant verba non admodum proba aut recepta. ibid.
Iurium interpres debent excusari, si improprie & grosso modo loquuntur. ibid.
Iurium interpretibus permittitur loqui vt lex vel imperator loquatur. ibid.
Ius querendum non tantum habet roboris quàm quæsitum. 170.81
Ius querendum nondum est in bonis nostris. 171.86
Ius non liquidum an remitti possit à quolibet administratore, & quomodo. 173.196
Ius non liquidum est alicuius æstimationis. 174.198
Ius patronatus donari non potest sine consensu episcopi. 210.353
Ius patronatus est inextimabile. ibid.
Ius patronatus iudicio ecclesiastico diffiniri debet. ibidem.
Ius patronatus constitutionibus laicorum non subicitur. ibid.
Ius patronatus an sit in bonis nostris. ibid.

L

Libro libros verisimilium scripsit. 17.61
Laici in iure patronatus, & ceteris rebus ecclesiasticis sunt subditi legibus & statutis laicorum. 364.355
Largè. 114.11
Largitio. ibid.
Largitor. ibid.
Largiter. ibid.
Largiri quid significet. ibid. 11. & 119.22
Largus. 114.11
Lazarus suscitatus an debuit uxorem & bona recuperare. 262.170
Læsus non dicitur, qui potuit lucrum ex conventionne consequi & damnum, etiam si ipse damnumactus est. 159.128
Lænarum natura in conseruandis scribis ex pardo genitis. 7.14
Legata ad pias causas non minuunt legitimam. 201.350
Legata non reuocantur per solam rei legatæ obligationem. 96.112
Legata non requirunt traditionem. ibid.
Legata requirunt aditionem hæreditatis. ibid. & non requirunt insinuationem. ibid. Et veniunt in confirmationem honorum. ibid.
Legata non retrorahuntur ad tempus testamenti. ibidem.
Legatarius, cui veritum esse alienare, an teneatur cauere de non alienando. 167.181
Legatorum dominium transit ipso iure in legatarium, non possessio. 161.138
Legatum vt ipso iure transferatur quantum ad dominium, ita & transferatur per actus resolutiuos. 17. & seq. 197.
Legatum transit ipso iure in legatarium. 354.301
Legatum factum ei cui ex dispositione legis debebatur, an videtur esse factum animo compendandi, præsertim si alteri sit restituendum. 267.173
Legatum pro maritanda puella extinguitur, si ea viuo testatore maritur. 280.219
Legatum alimentorum est pia causa. 201.119
Legatum tum demum ipso iure transit in legatarium, si res sit ipsius testatoris, non si alterius etiam hæreditis ipsius. 208.345
Etiam si dominus consentiat. ibidem. Vide tamen ibid. 348
Lege correctæ non censetur correctæ ratio legis. 203.330
Leges loquentes de iudiciis quæstionem præcedentibus, verificantur in vno tantum bono indicio. 288.259
Legi nostræ an expresse renuntiare possit. 33.87
Legi nostræ an sit locus, si filius postea natus nolit donationem reuocari. 35.94
Legis dispositio definit, vt verba illius deficient. 17.2
Legis nostræ ratio & fundamentum. 23.28. 62.35. 90
Legitima est quasi debita. 278.113
Legitima censetur esse æa alienum respectu patris. 249.114
Legitima requirit specialem renuntiationem. ibid. 115
Legitima augetur ex fructibus. ibid. 116
Legitima debet esse sine onere. ibid. 117
Legitima an tollatur per generalem renuntiationem simplicem vel iurata. 50.144 & 53.160
Legitimari quis an potest quo ad quædam tantum. 194.287. & 197.259
Legitimari quis non potest per voluntariam iurisdictionem, nisi citatis iis quorum interest. 216.64
Legitimari per matrimonium an succedant cum legitimis postea natis. 192.275
Quid de aliis legitimis. ibid. 277. & seq.
Legitimari an præteriti rumpant testamentum. 239.79. & 244.97

Legitimari

- Legitimati an excludant feminas ex statuto. 240.80
 Legitimati æquè conseruant familiam, vt legitimi. ibid.81
 Legitimati nihil differunt à legitimis. 241.83
 Legitimati aliter quàm per matrimonium, an succedant si postea nascuntur legitimi. 192.277. & multis seq.
 Legitimatio per matrimonium est multo fauorabilior & efficacior cæteris. 198.304
 Legitimatio potest fieri sub conditione. ibid.305
 Legitimatio fieri non potest extantibus filiis principi legitimanti dissimulatis. 199.307
 Quid autem si ipsi filij taciti non succedant patri, vide in verbis, Suscepit liberos. nume. 154. 108
 Legitimatio facta tacitis filiis legitimis, licet non valeat ad eorum præiudicium, valet tamen in cæteris. 178.216
 Legitimatio nunquam reuocatur quo ad statum personæ ex natiuitate liberorum legitimorum. 201.316
 Legitimatio integra manet, licet tollatur effectus succedendi. ibid.214.317
 Legitimatio reassumit effectum succedendi, si legitimus moriatur. ibid.320
 Legitimatio per oblationem curiæ in quibusdam est potentior cæteris. 202.321
 Legitimatio plus habet virtutis quàm adoptio. 194.286
 Legitimatio fauorabilior quàm adoptio. ibid.
 Legitimatio ita fieri potest, vt legitimatus vel omnino non succedat, vel succedat in certa re tantum. 197.298. 202.319
 Legitimatio dicitur donatio. 192.278
 Legitimatio ob ingratitudinem reuocatur. ibid.
 Legitimatio perfecta non debet irritari. 193.282
 Legitimatio facta à patre moribundo an valeat, & an censetur facta in fraudem necne. 238.73. & sequen.
 Legitimatio per matrimonium plus habet fauoris & virtutis quàm aliz. 238.75
 Legitimatio debetur legitima. ibid.77. & 239.79
 Legitimatio non potest fieri in præiudicium eorum quibus ius est iam acquisitum. 236.64
 Legitimatio non retrahitur ad præiudicium alterius. ibidem.
 Legitimatio cum sit vincente & consentiente patre, non requiritur citatio agnatorum, nec aliorum quorum interest. ibid.65
 Secus si patre mortuo. 239.76
 Nisi ipse pater ita ante mortem disposuisset. 241.86
 Legitimatus per rescriptum nihil differt à legitimato per matrimonium. 196.190
 Legitimatus an potest institui coram duobus testibus. 244.96
 Legitimatus obtinet vicem posthumi. 309.78
 Legitimatus virum dicatur vere legitimus, an fidei. 239.77
 Legitimatus an sit suus patri hæres. ibid.78
 Legitimatus an sit proprius filius, vt comprehendatur sub statuto. 244.96
 Legitimatus an excludat substitutum. 240.82. 242.90
 Legitimatus per matrimonium habet querelam inofficiosa donationis, non alij. 237.71
 Legitimatus non habetur pro legitimo, nisi quantum ad ipsum & legitimantem, non quantum ad cæteros. 236.64
 Legitimatus fructus debentur à morte patris. 347.270
 Quod qualiter intelligantur. 348.274
 Legitimi vocabulum semper sonat in civilem intellectum. 243.92
 Legitimatus supplementum non petendo præscribitur. 369.392
 Sed quanto tempore. 370.391. & seq.
 Legitimatus esse, iure dependet. 243.92
 Legitimus quis & illegitimus simul esse non potest. 194.284
 Legitimus & adoptivus æquiparantur. ibid.285
 Legum præsumptiones non aptandæ rebus non verisimilibus. 26.59
 Leonum affectus in liberis. 7.14
 Lex nostra an ita intelligatur vt fiat reuocatio ipso iure. 293.1. & multis seq. vñque ad 16
 Lex nostra an ita intelligatur, vt donans natus liberis possit vindicare, vel possessionem condicere. ibidem.
 Lex nostra an ita intelligatur, vt totum reuocetur. 290.2
 L. nostra an obtineat si filius exciso ventre sit editus. 255.139. & seq.
 L. nostra an obtineat ventre nondum edito. 255.144. & seq.
 Quid si caput tantum aut aliud membrum sit natum. 278.156. & seq.
 Lex Dei non clauditur legum humanarum angustiis. 259.159
 L. nostra an habeat locum si filius ante patrem sit mortuus. 261.167. & multis seq.
 Lex nostra an ita locum habet vt pater ipse qui donauit, possit reuocare. 379.1. & 2
 Lex nostra an ita procedat vt pater teneatur rem donatam reservare filio, cuius natiuitate facta est reuocatio. ibid.
 Lex nostra vtrum ita obtinet, vt filius cuius natiuitate donatio est reuocata, possit viuo patre reuocare. 380.3
 Lex nostra habet locum in donatione simplici & mera tantum. 130.1
 L. nostra an procedat in donatione facta modico quopiam pretio. 130.2. & 64.
 L. nostra an habeat locum in donatione remuneratoria, & quomodo. 132.1. & seq.
 L. nostra an obtineat in donatione mutua aut vicissitudinaria, in qua vterque capit. 154.110. & seq.
 Vtrum & in ea, in qua alter tantum capit. 158. 126
 L. nostra non habet locum in donatione onerosa. 161. 139. & seq.
 Lex cum auus, non procedit in dispositionibus onerosis. ibid.140
 Lex nostra an habeat locum in donatione ob causam, & quomodo. ibid.141
 L. nostra an procedat in donatione tacita & præsumpta. 164.151. & seq. vñque ad num. 170
 L. nostra an procedat in concessione feudi. 205.335. & sequen.
 L. nostra an habeat locum in indebito scienter soluto. 207.342
 L. nostra an obtineat in consentiente donationi rei sine. ibid.343
 L. nostra an habeat locum in confessione sine causa facta in iudicio. 209.352
 Lex nostra an habeat locum in donatione iuris patrimonialis. 209.353. & seq.
 L. nostra an procedat, cum id sit, quod heri aliolet. 211.360
 Lex civilis generalis rationabilis & fauorabilis est seruanda in causa ecclesiæ & clericorum. 210. 354
 Lex nostra an procedat cum fuerint factæ multæ donationes, quarum singule non tam magnæ sunt, vt reuocari debeant ex hac l. Vtrum homines reuocari debent, an nullæ. 224.353. 354
 Lex nostra an habeat locum in natiuitate nepotum. 101.12. 13. 102.14
 Lex nostra non habet locum in filiis iam natis. 102. 17
 Lex cum auus, an procedat in filiis iam natis. ibi. 18. 19

- Lex nostra an procedat, cum donatur res certa, non quota pars.** 110.1. & seq.
- Lex cum auus, an procedat in rebus particularib. ibid.**
- Lex nostra an habeat locum in donatione rei modice.** 118.6. & seq.
- Lex ita interpretanda, vt quodlibet verbum operetur.** 113.10
- Lex nostra an habeat locum in donatione facta extraneo, qui scilicet non sit libertus donantis.** 58.1. & multis seq.
- Lex cum auus, est exorbitans.** 67.26
- Lex nostra est exorbitans.** 63.15
- Lex exorbitans an sit extendenda.** 67.27
- Lex nostra an habeat locum, si donans cogitauit in genere de liberis.** 31.78. & seq.
- Lex nostra an habeat locum, si fuit apposta clausula codicillaris, aut si non valet &c.** 32.81. & seq.
- Lex nostra an habeat locum, si donans verisimiliter donasset, etiam cogitans de liberis.** 33.84
- Lex nostra an habeat locum, cum ei quis per dolum inductus renuntiavit.** 36.97
- Lex nostra an habeat locum, cum mulier, minor, rusticus ei renuntiant non certiorati. ibidem.** 98. & sequen.
- Lex nostra an habeat locum, cum ei est renuntiandum, si postea donanti nascantur liberi ex alia vxore.** 38.103. cum multis seq.
- Lex nostra an habeat locum, cum ei renuntians omnino desperat de liberis, & tamen ei postea nascuntur.** 40.111. & seq. multis.
- Lex Longobardorum affinis nostra.** 41.112
- Lex nostra an habeat locum, cum quis simpliciter & generaliter renuntiat omni remedio &c. ibid.** 115. & seq.
- L. 2. C. de rescind. vend. non tollitur generali renuntiatione.** 45.127
- Lex nostra an habeat locum, si generali renuntiationi appositum sit iuramentum.** 47.112. & seq.
- Lex nostra an habeat locum, cum simpliciter in donatione est appositum iuramentum.** 56.173
- L. de his. ff. de transact. an comprehendatur in generali renuntiatione iurata.** 50.145. 53.161. & an ei expresse renuntiari possit simpliciter, vel cum iuramento. ibid.
- Lex nostra an ita intelligatur, vt etiam constitutum appositum in donatione resoluitur vt donatio.** 293.2
- Lex nostra an ita demum procedat, si pater velit, & id ipsum declarauerit.** 295.10
- Lex ita intelligenda est, vt aliquid operetur & addat.** 301.35. 303.44.45
- Lex nostra an faciat restitui fructus statim a nato filio sine petitione aut sententia.** 327.166. & sequen.
- An & etiam fructus a tempore donationis.** 348.275. & seq.
- Lex nostra an procedat in foro conscientie.** 369.391. & seq.
- Lex declaratoria iuris antiqui addens nouam penam, non extenditur ad preterita respectu penae quae imponitur ipso iure: secus si per sententiam.** 354.305
- Lex si quis maior. C. de transact. non habet locum aduersus tertium.** 359.326
- Lex suscepta vel accepta quae dicatur.** 363.350
- L. cum auus, an procedat in huiusmodi filio.** 246.102
- Lex nihil frustra facit.** 247.105
- Lex nostra an procedat si nascatur partus intempestuus & minime vitalis.** 270.205. & seq.
- L. nostra an habeat locum, si donans vnum tantum filium post donationem suscepit.** 282.226. & seq.
- L. transactionem. C. de transact. loquens de praesentia amicorum an habeat locum si vnus tantum adsit.** 283.238
- L. nostra an procedat si post natum filium donans permiserit donatarium diutius vti re donata sine declaratione mutatae suae voluntatis.** 278.211. cum multis seq.
- L. nostra vtrum ita procedat, vt natiuitate filiorum donatarij reuocetur donatio, quam donans alteri fecit post mortem prioris donatarij.** 289.264. & sequen.
- Lex cum auus, an habeat locum in contractibus qui fiunt gratia vtriusque.** 289.265
- An eadem habeat locum in filio fratris, & in fratre, & in ascendentibus.** ibid. 266
- Lex in his quae pendunt a voluntate ipsius, fingendo, siue vtendo verbis fictionis, vere facere censetur.** 243.91
- Lex nostra an habeat locum, cum adoptatur filius post donationem.** 221.2. & seq. vsque ad 26. inclusu.
- L. cum auus, non procedit in filio adoptiuo.** 225.10
- Liberorum appellatio non pertinet ad adoptiuos filios.** 223.15. & 224.6
- Legitima debetur filio adoptiuo.** 224.20
- L. nostra an habeat locum in filiis spiritualibus.** 226.26. & seq.
- L. nostra an habeat locum, si donans ingressus fuerit monasterium.** 229.42. & multis seq.
- L. nostra an habeat locum in alumnis quos nutrices aut alij educant.** 231.49. & seq.
- Lex nostra an procedat in naturalibus tantum filiis.** 233.56. & multis seq.
- L. cum auus, an habeat locum cum institutus relinquat filios naturales tantum.** ibid.
- L. nostra an obtineat si filius naturalis legitimetur post donationem.** 236.64. & multis seq.
- Lex nostra an ita obtineat, vt si donem nomine alterius, quem promitto sub certa poena ratum habiturum, & ille nolit ratum habere propter filios postea natos, vtrum teneat ad eam poenam.** 381.4.5.6
- L. nostra an habeat locum, si is cuius nomine aliter donauerat, natus ex se liberis ratam habuerit donationem.** ibid. 7
- L. nostra an procedat si filius donat nomine patris, pro quo promittit de rato, postea pater ratum habet, deinde ipsi filio nascuntur liberi.** ibid. 8.9
- Lex nostra an obtineat cum donatio valet pleno iure, vel ex statuti, vel ex donantis dispositione. ibidem.** 10.11
- Lex nostra an habeat locum inter Iudaeos.** ibid. 12
- Lex si quis argentum. C. de donatio. an procedat in donatione tacita & praesumpta.** 164.152.167. num. 166.167.168
- Lex vli. C. de sacrosanctis an etiam habeat locum in donatione tacita & praesumpta.** 164.153.167. num. 166. & seq.
- Lex prohibens & annullans siue infirmans trahitur ad actum praesumptum.** 166.164
- Et ad fictum quoque.** 166.164
- L. nostra an habeat locum in simplici renuntiatione siue remissione alicuius iuris.** 167.171. & sequen.
- Et quid in renuntiatione iuris quateredii.** 170. & seq.
- Quid in renuntiatione donationis nondum acceptae.** 171.186
- Quid in renuntiatione successionis futurae.** 171.188
- Quid item in renuntiat. non gratuita.** 172.189
- Quid in renuntiatione facta ei a quo antea res eadem venerat.** 172.192. & 3. seq.
- Quid in renuntiatione iuris non liquidi.** 173.106
- Quid in remissione debiti vsurarij.** 174.202
- Quid in renuntiatione litis.** 175.203
- L. nostra an procedat in donatione quae fit ab extraneo ad dotandam puellam.** 183.240. & 4. seq.
- L. nostra

- Lex nostra an obineat in donatione causa mortis. 184.
141. & seq.
- Lex nostra an habeat locum in donatione causa mortis. 185. 248
- Lex nostra an habeat locum in donatione causa mortis. 186. 250
- Lex nostra an procedat in legatis. 188. 259. & multis sequen.
- Lex nostra an procedat in adoptione. 192. 274
- Lex nostra an procedat in legitimazione, ut scilicet reuocetur natis legitimis. ibid. 275. cum multis seq. vsque ad 312
- Lex nostra an habeat locum in re habita pro derelicto. 195. 111. & seq.
- Lex nostra an obineat in pactis dotalib. ut quod maritus lucretur dotem. ibid.
- Lex nostra an habeat locum in publicatione bonorum. 204. 332. & seq.
- Lex nostra an procedat in his quæ quis ludo amittit. 205. 334
- Lex nostra an procedat in libertate data seruis. 203. 323. & seq.
- Lex nostra an habeat locum etiam cum est filius testatoris. 196. 294
- Lex exorbitans & correctoria extenditur ad casum qui comprehenditur sub lata & improvisa significatione. 170. 178. & seq.
- Lex nostra an habeat locum in iure querendo. 171. 185
- Lex nostra an habeat locum, cum donans cogitat de liberis. 18. 63. & seq.
- Et quid si cogitat in genere. 31. 78
- Lex nostra an habeat locum, cum testator cogitauit de liberis liberorum. 18. 65
- Lex quæ generaliter loquitur, generaliter debet intelligi. 29. 68
- Lex nostra virum habeat locum, cum sit donatio in contractu matrimonij vel dotis. 81. 74. & seq. & in verbo donatione largitus. nu. 187. Et quid si in contractu matrimonij vel dotis alterius. 33. 82. & in verbo donatione largitus. nu. 240
- Lex cum aius, non habet locum cum testator mentionem fecit de liberis. ibid. 73
- Lex an sit extendenda ad aliam personam ex verisimili mente, sicut ad alium casum. 68. 28. 19
- Lex non debet esse manca & mutila. 70. 13
- Lex non debet esse ambigua. ibid.
- Lex si tota. C. de inoffi. dona. quomodo intelligatur. 71. 42. 81. 67
- Lex correctoria non extenditur ex verisimilitudine rationis, sed bene ex identitate. 72. 45
- Lex sequitur voluntatem testatoris, sicut canis leporem. 75. 12
- Lex nostra est fauorabilis. 80. 63
- Lex cum aius est fauorabilis. ibid.
- Lex quæ potissimum innititur æquitate, contra regulas iuris communis non extenditur. 83. 73
- Lex nostra an habeat locum, cum pater unico filio donat, & postea ei nascuntur alij filij. 83. 75. & sequen.
- Quid autem & quantum eo casu reuocetur. ibid.
- Lex cum aius, an etiam habeat locum, cum substitutus est filius testatoris. ibid. 76
- Lex debet intelligi secundum naturam tituli in quo collocatur. ibid. 77
- Lex nostra an habeat locum in donatione facta ecclesie aut alteri pie cause. 84. 79. & seq.
- Lex cum aius, an habeat locum cum est substituta pia causa. ibid. 86. 85. 86
- Lex nostra an habeat locum in donatione facta amico. 88. 92. & seq.
- Lex cum alienam. C. de lega. an habeat locum in amico. 89. 95
- Lex nostra an procedat, si apposta sit clausula codicillaris. 91. 105. & 91. 107
- Lex nostra an habeat locum in amico. ibid.
- Lex nostra an habeat locum in donationibus inter virum & uxorem. 91. 108. & seq.
- Lex nostra procedit in donatione valida tantum. 92. 112. 113
- Lex nostra loquens in viro donante, an habeat locum in femina. 98. 1
- Lex cum aius, loquens in patre, an procedat in matre. ibid.
- Lex nostra an habeat locum, cum donans habet filios. 99. 1. & seq.
- Libertatio an requiratur insinuationem, ut donatio. 163. 172. & 168. 176
- Libertatio potest fieri absenti. 170. 177
- Libertatis generale nemo compellitur facere. 41. 116
- Libertatis dictio non requirit alterius consensum. 321. 135
- Eadem ab omni necessitudine abhorret. ibid.
- Eadem facit substitutionem directam. ibid. 136
- Eadem omnem moram excludit. ibid.
- Libertatis verbum, an sit lata sententia. 332. 240. & sequen.
- Libertatis rationum an pro parte acceptari possint. 24. 53
- Libertatis iam nati impensis diliguntur quam nascituri. 99. 1
- Libertatis capient ex testamento minus solenni. 90. 103
- Libertatis appellatio vnus tantum comprehenditur. 284. 241. idque etiam in conditionibus & statutis. ibid.
- Libertatis enuntiatio an semper in plurali numero proferatur. 284. 242. 243
- Libertatis appellatio veniunt nepotes. 101. 12
- Libertatis vira parentibus æquæ chara ut sua. 3. 7
- Libertatis in singulari pro filio vsurpauit Quintilianus, & quidam Iuriconsulti, & alij scriptores. 285. 243
- Libertatis est quod operatur sine alia re extrinseca. 321. 136
- Libertatis omnibus rebus fauorabilior. 104. 331
- Libertatis vix anteponenda. ibid.
- Libertatis rerum omnium optima. ibid.
- Libertatis regno Persarum anteponenda. ibid.
- Libertatis infinita æstimatio. ibid.
- Libertatis res inæstimabilis. ibid.
- Libertatis beatos homines facit. ibid.
- Libertatis est pia causa, sed fauorabilior quacunque alia. ibid. 329. & 1. seq.
- Libertatis scilicet collata auferri non potest. 195. 287
- Nisi ex causa tamen. 198. 301
- Libertatis ad tempus dati non potest. 194. 284
- Libertatis diuidi non potest. ibid.
- Libertatis fauorabilior est quam legitimatio aut filiationis. 203. 325. & multis seq.
- Libertatis fauorabilior est legitimatio. 198. 301
- Libertatis data in fraudem creditum, ipso iure nulla est, cum cetera mero iure valeant: & quare. 346. 265
- Libertatis fauore semper primum tempus certæ ætatis facit diem. 203. 325
- Libertatis nostrorum libertorum sunt in bonis nostris. ibid. 324
- Libertatis legata minuunt legitimam. 203. 330
- Libertatis legata debentur etiam si hereditas non sit soluendo. ibid.
- Libertatis patris dicuntur liberi filij. 12. 12
- Libertatis facta donatio facilius reuocatur, quam quæ sit extraneo. 69. 31. 33
- Libertatis quorundam ingentes diuitiæ. 80. 65
- Libertatis in dominum, & eius in liberos ac priuignos nexus ac vinculum. 68. 31. & 3. seq.
- Libertatis ingratitudo in dominos qualiter punitur. ibidem.
- Libertatis ingentes diuitiæ & potentia. 80. 65

Libertorum genera. 97.12.124
 Libertus plus debet domino, quàm filius patri. 69.34
 Libertus potest legitimam patrimoniorum tollere donan-
 do benemerentibus. 139.44
 Libertus & legitimus æquiparantur. 195.237
 Libra patris prodest filio. 9.15. & 12.22
 Licinius Stolo sua lege damnatus. 13.22. in fi.
 Lingua cordi cedit, dum non recedatur à verbis. 65.
 20
 Lingua, animi Interpres. 64.18
 Litis renuntiatio an præsumatur fieri causa donatio-
 nis, an desperatione iurium, an execratione litium.
 175.203. & multis seq.
 Liti renuntians an videatur fateri ius aduersario in
 re controversa esse. ibid.
 Locorum lex ne quis patrimonium alienare possit.
 106.6 in fi.
 Loquere & cognoscere te. 64.18
 Lucrum non est quod ex reciprocis & vicissitudina-
 rijs conventionibus, sed tamen dubiis obtinemus.
 158.126
 Lucrum non est hæreditas paterna. 11.19
 Lucrum non reputatur, quod originem ducit à dam-
 no, & conuerso. 178.218
 Lucrum dotis dicitur aduentitium. 182.233
 Ludo quæzita censentur ex causa onerosa, an lucra-
 tiua. 205.334
 Luperum amor in fetus proprios. 7.14
 Lutor qui sua bona frædè consumpsit, non habet pri-
 uilegium cessionis bonorum. 105.5
 Lutor qui perdidit, alienasse dicitur. 205.334

M

 Magistratus qui non diutius absurus est, suam
 iurisdictionem alteri mandare non potest. 264.
 177
 Magistratus apud Romanos censu legebantur. 12.23
 Magistratus non esse continuandos. 14.24
 Maleficio probatum per tacitam vel præsumptam
 confessionem vel præsumptionem, dicitur verè
 probatum. 166.163
 Mandati verba recipiunt interpretationem. 79.19
 Mandati forma quætenus obseruanda. ibid.
 Mandatum Papæ de prouidendo de beneficio spe-
 dante ad collationem quorumcunque, non habet
 locum in beneficio spectante ad collationem vnius.
 482.230
 Mandatum, si pro alijs non scripserimus, irritum est, si
 pro vno tantum sit scriptum. 287.254
 Mandatum ad vnum, an ad aliud extenditur in quo
 est maior ratio. 79.19
 Mandatum ad viuum obseruandum. ibid.
 Mancere verbum, quid significet. 169.202
 Mantare verbum. ibid.
 Manlius Capitolinus quamuis alijs meritis, ob
 affectum regnum è saxo Tarpeio est præcipita-
 tus. 139.41
 Marcus Aquilius multis criminibus conuictus, pœnæ
 exemptus ob merita in rempub. 137.35
 M. Horatius à pericidio sororis absolutus ob merita
 in rempubl. 138.36
 Maritus qui ex statuto lucratur dotem vxore præce-
 dente sine liberis, ab eo lucro excluditur per filiam
 quæ non succedit. 212.233
 Maritus si totam dotem restituere promiserit, an po-
 terit retinere lucrum quod et ex statuto debetur.
 290.1
 Maritus non potest reddere dotem constante mari-
 monio, sed eam nondum traditam potest remitte-
 re. 167.171
 Maritus an lucratur dotè ex pacto vel statuto, si mo-
 mento durauerit matrimonium. 181.229
 Quid si vxor nondum tradita fuit. 182.230
 Quid si necdum cognita. ibid.

Quid generaliter si onera non sustinerit. ibid. 236
 Maritus vendens vxori, & asserens se patrimonium esse
 vxoris an & quomodo ei credatur. 171.162
 Maritus potest id lucrum vxori remittere. 172.234
 Martius Romæ obiurgabat malos præfides suarum
 possessionum, tanquam non firmos ciues. 106.6
 Masculinum an concipiat femininum. 98.1
 Masculus non excludit feminas ex statuto, nisi ipse
 succedat. 247.107
 Mater si non idoneos tutores petiit filijs, non dolo
 malo censetur fecisse. 1.9
 Mater relicta domina & massaria, non plus consequi-
 tur quàm vxor. 9.1108
 Mater pro nutrice interdum accipitur. 231.49. &
 232.50
 Mater quæ non est hæres filij posthumi, non excludit
 substitutum ex tacita pupillati comprehensio in
 vulgari. 246.103
 Matrimonij finis proles est. 29.69
 Matrimonium contrahum in articulo mortis an va-
 leat, & an per ipsam legitimeur filij naturales in
 præiudicium aliorum. 243.93. & seq.
 Matrimonium nullum an præstet impedimentum ius-
 sis nuptijs. 377.449
 Matrimonium est causa proxima lucris dotis, quod ex
 pacto vel statuto defertur. 182.232. & seq.
 Matrimonium præsumptum eadem vires habet, quas
 verum. 167.170
 Matris iudicium ex deligendo tutore sequendum.
 15.25
 Medicus non dicitur curasse ægrotum, qui statim in
 eandem ægitudinem residit. 264.186
 Medicus cum creditur, aut alijs cuiuspiam actis, an
 vnus sufficiat. 285.239
 Medietatis vocabulo vsus iuriconsultus. 220.1
 Meliorare verbum iuriconsulti. ibid.
 Mens rescribens verbis præfertur. 77.55
 Mens non trahitur ad id quod nunquam aut raro fit.
 40.111
 Mens testium verbis præfertur. 78.57
 Mens quoque mandatoris. 79.19
 Mens iudicum potius verbis. 78.58
 Mens præsumpta tempore donationis inspicitur. 92.
 110. Et iterum in verbo, omnia, vel partè aliquam.
 nu. 34. Et iterum in verbo, suscepit liberos. num.
 161. & multis seq.
 Mens in corde reiecta nihil operatur in actibus hu-
 manis. 65.20. & 2.56.
 Mens legis, verbis præfertur. 74.47. & seq.
 Mens contrahentium magis inspicitur quàm verba.
 74.49. 78.58
 Mens testatoris verbis anteponitur. ibidem. & 75.
 51.52
 Mens & verba sunt iungenda. 77.53
 Mens stauentium verbis anteponenda. ibid. 54
 Menses à luna dicti. 271.208
 Mensis qualis apud medicos & iuriconsultos. ibid.
 Mentis nullum maius testimonium, quàm qualitas
 inspecta verborum. 64.18
 Mentis nullum est directum testimonium. 66.23
 Merita faciunt præsumi donationem. 141.50
 Merita faciunt præsumi remissionem iniuriarum. ibi-
 dem. 51
 Merita faciunt præsumi potius donationem inter vi-
 uos, quàm causa mortis. ibid. 51
 Merita in rempub. à pœna liberat. 137.33. & seq. usque
 ad 39
 Nec tantum sua, sed etiam maiorum. 138.40
 Nisi in grauissimis. 139.41
 Merita parentum ad liberos transeunt. 138.40
 Merita faciunt, vt donatum censetur officiali, vel
 prælato contemplatione personæ. 141.54
 Merita faciunt præsumi rescriptum fuisse proprio
 motu

metu concessum. 141.52
 Merita non reputantur, quæ iure sunt debita. 151.106
 Meritorum generalis mentio an probet. 143.87. & multis seq.
 Meritorum specialis mentio an probet in prohibitis. ibi. 39. & multis seq.
 Meritorum iurata assertio an probet in iisdem. ibid. 88. & 91
 Meritorum aut alterius rei assertio in prohibitis, quamvis non probet, minuit tamen onus probationis. 152.101.102.
 Meritorum assertio inter prohibitas personas facta in instrumento garentigato an probet. 153.103
 Meritorum gratia donationes facillimè sunt interpretanda. 140.48
Miser apud Græcos etiam principium significat. 272. 210
 Exquæ potius præsumuntur reales quàm personales. ibid.
 Merus is iustus est, qui est omnium bonorum, vel maioris partis eorum. 114.11
 Merus non solum suiipius, sed & filiorum, viriat matrimonium. 57
 Merus tormentorum filij non minor est quàm suiipius. 1.11
 Miles remunerationis causa potest donare concubinæ. 136.14
Mis, luna dicitur Græcis. 271.108
Mis, mensis dicitur. ibid.
 Minor an pro minimo damno restituatur. 116.15
 Minor se gerens pro hærede, & postea factus maior exigens debitores hæreditarios, an sibi præiudicat, ut non possit abstinere. 178.416
 Minor an possit donare rem immobilem causa mortis. 186.253.188.258
 An & testari de iisdem rebus. 187.254
 Minor non restituitur adversus mutuam fideicommissi remissionem. 159.118
 Minor transgens super liquido vel facili liquidando, videtur deceptus, aliis non. 173.197
 Minor an possit ratione tutelæ remittere tutori etiam mutuo remittenti. 156.115
 Minor an possit sine decreto res immobiles alienare ob merita. 137.29
 Modicus excessus non consideratur. 158.123. & sequen.
 Momentum non consideratur. 261.171
 Momentaneus hæres substituitur excludit. 265.188. in fine.
 Monachi etiam gignunt liberos. 29.66
 Monasterium non excludit substitutum filium testatoris. 87.90
 Monasterium quod donans ingreditur, an reuocet hæc l. 129.42. & seq.
 Monasterium an vicem liberorum obtineat. ibid.
 Monasterium an obtineat suum quod quis accepit pro se & filiis. ibid.
 Monasterium adeo tenet vicem sui hæredis, ut prohibitus alienare emphyteusim possit tamè in ea monasterium instruere. ibid.
 Monasterium an tanquam posthumus. ibid.
 Monasterium reuocat testamentum prius factum. ibidem.
 Monasterium est fidus filius. 230.45
 Monasterium haberi pro filio obtinet tantum in vltimis voluntatibus. ibid. 46
 Et id quidem in casibus tantum expressis. ibid.
 Imò nunquam secundum aliquos. ibid. 47
 Monasterium reuocat usque ad legitimam. 231.48
 Monasterium in statuti non venit appellatione filij vel hæredis. 230.44
 Monito requiritur, ut incurratur poena quæ ipso iure statuitur omissioni sine præiudicatione temporis

secus si non ipso iure. 166.168
 Monitio canonica an requiratur multorum dierum interuallum, an verò vnus sufficiat. 287.256
 Mora non purgatur, cum dispositio est consumpta. 315.310
 Moræ purgatio non admittitur, cum quid sit ipso iure. ibid.
 Moræ purgatio cum admittitur, intelligitur, modò id statim fiat. 316.311
 Mortuus fuisse non censetur, qui statim reuiuiscit. 262.170
 Mortuus suscitatus an recuperet bona. ibid.
 Moses prohibuit patrem & filium vno die decollari. 5.11
 Motus proprius nunquam includit non verisimilia. 25.55
 Mox idem significat quod postea. 281.4
 Mox, an sit lata sententia. 315.109. & 3. seq. ibid.
 Mox an significet executionem paratam. ibid.
 Mox an deat interuallum, & quantum. 316.110. & 111
 Mox dictio, an impediatur moræ purgationem. 316.311
 Mulier quæ piam optione sibi facta, fratrem viro & filiis anteposuit. 88.92
 Mulier potest sibi in dote præiudicare causâ remunerationis. 157.31
 Mulier à statuto prohibita donare sine consensu viri, an id possit ob merita. ibid. 30
 Mulier renuntians huic l. vel cogitans de libris, nihilominus reuocat vi huius l. nisi fuerit certiorata. 36.98. & seq. ibid.
 Mulier renuntians Velleiano, non certiorata, nò sibi præiudicat. ibid.
 Sed quid si iurasterit. 47.195
 Mulier præsumitur ignorare ius suum. 37.99
 Mulier quinquagenaria sterilis. 40.118
 Mulier & minor non certiorati, an propter iuramentum excludantur. 47.135 ibid. 136
 Mulier quæ perdidit proprietatem rerum à marito relictarum, quia nupsit viuente filio, eandem recuperat mortuo ipso filio. 260.162
 Mulier quæ ob id quod iterum nupsit, amisit id quod ex successione vnus ex filiis perceperat, idem recuperat mortuis cæteris filiis. ibid.
 Mulieri non subuenitur, nisi in casibus expressis. 37. 100
 Mulieri semper subuenitur in damno vitando. ibid.
 Munera amicorum facilius reuocatur. 88.93
 Munera hostium, non munera. 88.94
 Mutua pactio ne euicidat, etiam in materia odiosa. 254. 141. & seq. 155.111
 N

Abathei qui opes suas minuisse, publicè mul-
 tabant, quod auxissent, honorabant. 106.6
 Natura non facit differentiam inter legitimos & naturales. 195.288
 Natura homines produxit ad liberorum procreantem. 29.66
 Naturalis proles habetur pro legitima quantum ad naturale secundus. 295.288
 Natus proprie dicitur, qui secundo ventre est editus, nihilque ab alio differt, etiam in materia odiosa. 254. 141. & seq.
 Natus nò videtur qui confestim mortuus est. 261.167
 Natus iterum nasci non potest. 216.69
 Naturaliter obligatus an restitui possit aduersus obligationem naturalem. 375.429
 Naxiz mulieres solæ octauo mense pariunt. 272.110
 Nemo solus satis sapit. 19.316
 Nepos an dicatur filius fratris. 289.266
 Nepotes an reuocent ex hæc l. vi filij. 101.11
 Nepotes veniunt appellatione liberorum. ibid.
 Nepotes an veniunt appellatione filiorum. ibid.
 Nero vituperatur, quod annuum pensionem statueret quib

* quibusdam, qui per luxum habitas opes dissipant.	106.6	sa.	165.116
Nero arguitur, quod diuinarum fructum non alium putabat quam profusionem.	ibid.	Salu. beo & dito.	101.1
Nihil agit, verba sunt late sententia.	300.30	Salu. felix, diues.	ibid.
Nihil dictio vniuersalis.	241.85	Salu. beatitudo, & diuitia.	ibid.
Nobiles solent vberiorum referre gratiam.	147.86	Omnibus modis, habet executionem paratam.	349.
Nobilium propria ac peculiaris est liberalitas.	ibid.	91	
Nomē imponebatur octaua die apud Iudæos, & quid apud alios.	261.167 & seq.	Omnimodo dictio præcisa.	312.89
Non audiatur, an sit late sententia.	316.112 & seq.	Et facit vt quis præcise teneatur.	ibid.
Non reddatur ius, an sit late sententia.	337.215	Et habet vim decreti irritantis.	ibid.
Non detur actio, an etiam sit late sententia.	ibid.	Et tollit omnem dispensationem.	ibid.
Non habeat, an sit late sententia.	339.223 & seq.	Omnimodo, & omnibus modis, sunt late sententia.	ibid. 88. & seq.
Non obtineat alicuius roboris firmitatem, an sit late sententia.	340.231	Omnino dictio, est late sententia.	308.76
Notarius potest apponere renuntiationes solitas.	50.	Omnino operatur executionem paratam.	309.78
126. Item an possit apponere renuntiationem huius ex clausula, quod possit extendere arbitrio sapientis.	17.174	Omnino, dictio est præcisa.	ibid.
Notarius non potest extendere ea quæ non sunt ex natura actus.	ibid.	Omnino eam vim habet, vt quis præcise cogatur ad factum.	ibid.
Noua causa tollit privilegium.	193.279	Omnino excludit omnem gratiam & dispensationem.	ibidem.
Noueris te excommunicatum, noscas te suspensum, & similia, an sint late sententia.	308.70. & seq.	Omnino, moræ putgationem non admittit.	ibid.
Nullam actionem habeat, an sit late sententia.	339.228 & seq.	Omnis dictio adiecta ei rei qua priuatur, an inducat canonem late sententia.	310.83.84
Nullatenus est late sententia.	350.95. & multis seq.	Onera matrimonij vix tolerabilia.	308.126
Et tollit potestatem dispensandi.	ibid.	Onocentaurus mortem præsert seruituti.	204.338
Et habet vim decreti.	ibid.	Opinio delinquentis non tam inspicitur quam veritas, cum datur opera rei illicitæ.	373.163
Nullus momenti, an sit late sententia.	97. cum multis sequen.	Nisi tamen in pœnis ipso iure impositis.	ibid.
Nullum modo, est late sententia.	312.93	Ops dea quæ & terra est, ex veterum opinione nascens infantibus præest.	217.154
Et tollit omnem dispensationem.	ibid. 94	Eadem Maia dicitur & Fatua, & ei aduigetur Mercurius.	ibid.
Nullus, dictio late sententia.	342.243	Orationis, mentis interpres.	64.18
Eadem comprehendit omnem casum possibilem.	ibidem.	Orcini liberti qui dicantur.	97.124
Numerus pluralis pro singulari, & e contrario.	282.226 & seq.	Orphitium senatusconsultum.	21
Nunmo addicere quid sit.	330.3	Orphitorum familia.	12
Nutrices Christianæ ne sint Iudæorum.	212.53	Orphitus Medicus.	12
Nutrices dicuntur matres.	231.49. & seq.	Orphitus ad quem scripta est l. nostra quis fuit.	11
Sed an proprie, an improprie.	335.54	P	
Nutrices & educatrices magno affectu proficiuntur alumni, & de iurisco.	231.51 & 2. seq.	Π Litera Græca nota verisimilitudinis.	27.61
Nutrices in ius vocari non possunt sine venia.	ibidem. 50	Pacificam possessionem nō videtur accepisse, qui ab ea statim est deturbatus.	265.185
Nutrices an succedant.	235.54	Pactum adiectionis in diem facit vditionem puram aut conditionalem secundum verba quibus constituitur.	350.283
Nutrices an teneantur instituere alumnos.	ibid.	Pactum de succedendo an valeat simplex vel cum iuramento.	49.142. 53.158
Nutricibus & alumni an legitima relinqui debeat.	ibidem.	Pactum de non petendo ipso iure nō tollit actionem, nisi cum sit ei qui aliis exceptione est tutus, vel nisi sit geminatum.	303.45
Nutricum vt mairum concubitus interdictus lege Mosaitica.	261.167	Pactum de retrodendo an dominium retrahatur ipso iure oblatio pretio.	297.18
Nutrix potest à minore manumitti.	231.53	Pactum lucrandi dotem virum sit onerosum, an lucratium, & reuocetur ex hac l.	178.116
Nutrix comparatur coniunctis sanguine.	ibid.	Pactum de lucranda dote, an requirit insinuationem.	181.228
Nutrix potest tutorem suspectum postulare.	ibid.	Pactum de futura successione non valet fauore filiorum.	ibid. 227
Nutrix habet ius petendi tutoris, propiciendique de tutore vt mater.	ibid.	Pactum de successione filiorum valet quamuis non liberorum.	5.11
Nutrix & alumnus capiunt legata ex testamento imperfecto, & non solenni.	ibid.	Pantherarum natura cum fœtus habent.	8.14
Nutrix accusari non potest ab alumno.	ibid.	Parentes non sustinent filijs suspectis viuere.	4.8
Nutrix an sit testis idonea.	ibid. 54	Parentes filios in exilium secuti.	ibid.
O		Parentum pietas, amor, affectus in liberos.	2.3. & seq.
○ Obligatio antidotalis an contrahatur inter parentes & filios.	135.21	Parentum amor à natura proficiscitur, brutique communis est.	7.15. & 14
Obligatio omnis intelligitur rebus sic stantibus.	54. 166	Parentibus omnia post Deum debemus.	135.21
Obligationi an sit satisfactum, vt non reuiscat, si res soluta denuo ad obligatum redeat.	266.191	Paria sunt aliquod facere tempore prohibito, aut in id tempus reicere.	200.312
Obligatus ipso iure, licet tutus exceptione, dicitur parum damnus.	347.267	Paria sunt non habere filios, aut ignorare si habeas.	102.15
Obsecra assertio nihil releuat.	149.93	Paria sunt non succedere, & non esse in rerum natura.	247.107
Offensa tacita & sista facilius aboletur quam expref.		Pariendi tempora abundè descripta.	273.210

- Pars vnde dicatur. 118.10
 Partis appellatio quid comprehendat in legibus, statutis, consuetudinibus, testamentis, libellis, confessionibus, testium depositionibus, contradicibus. 113. 8. 117. 18. 19. 20
 Partis appellatio pro principio vsurpatur. 113.9
 Partus interpestius & non vitalis pro nato non habetur. 140. 2. 05. & seq.
 Partus septimestris & octimestris an vitalis. ibid.
 Partus septimestris cur vitalis. ibid.
 Partus octimestris cur non vitalis. ibid.
 Partus decimestris, & vndecimestris an legitimus, testis, & vitalis. ibid.
 Partus xliij. mensium. ibid.
 Ploralis: numerus vno non cōtentus. 182. 126. & multis seq.
 Pater in his quæ concernunt ius publicum, amittit ius suum in liberos. 10. 17
 Pater potest alienare in filium potentiorē. ibid. 18
 An autem in adoptium, videbis in glo. suscepit liberos. 4.9
 Pater fraudem non committens, potest alienare omnia bona. 35. 87
 Pater an possit renuntiare beneficio huius l. ibid.
 Pater non potest renuntiare beneficio inoffic. donat. 35. 94
 Pater non dicitur relaxatus de carcere, qui cogitur relinquere filios obides. 2.3
 Pater non præsimitur velle extraneos filiis antepone. ibid.
 Pater plus diligit filium quàm seipsum. 3.7
 Pater æquè potest transgredi pro sanguine filij ac pro suo. ibid.
 Pater vicaria morte redemit filium. 4.8
 Pater deportatus, quod filium adulterum nouerit iniret. 5. 10
 Pater non dicitur abesse à ciuitate, in qua reliquit liberos. 7. 14
 Pater & filius vna persona, vnum corpus, vna caro. 9. 15
 Pater potest ieiunare per filium. ibid.
 Pater vlcisæ se potest per filium. ibid. 16
 Pater ipse qui donauit, reuocat. 37. 9
 Pater non tenetur referuare filio, cuius natiuitas reuocauit. ibid.
 Pater potest remittere filiosa. vsum fructum, quem habet in eius bonis. 177. 2. 11
 Pater potest instituire filiū spurium ob merita. 135. 22
 Pater reuocare potest confessionem criminis à filio naturali factam, & probare contrarium. 196. 189
 Pater in testamento non solenni tutorem dat filio, etiam suspectum & prodigum. 15. 25
 Pater etiam minor, modo sit adulus, dat tutorem filio. ibidem.
 Pater virum sine decreto possit alienare ses filij minoris. 16. 18. 29. & multis seq.
 Pater tutor non tantum iuris habet, quàm legitimus administrator. ibid. 29
 Pater legitimus administrator potest constituere procuratorem ante litem contest. ibid.
 Pater tutor vel curator filij tenetur reddere rationem: ar legitimus administrator non tenetur. ibid.
 Pater præsimitur competenter dotasse filiam. 19. 36
 Pater potest vni filiorum feudum relinquere ob merita, alijs non. 143. 61
 Pater an censetur filio stipulari ob merita, an verò ob filiationem. 144. 73 74. 146. 83
 Pater donans spurio, præsimitur donare in causam alimentorum. 145. 75
 Pater an possit substituere filiz in dote, ob quam à successione excluditur. 159. 129
 Pater emancipando perdit, filius autem lucratur. 162. 146
 Pater emancipando filium, præmium debet consequi, non dare. ibid.
 Pater sicut se potest defendere, ita & filium naturalē. 195. 183
 Pater naturalis non vocatur in ius sine venia. 196. 189
 Pater non tenetur filium adoptiuum alere. 122. 8
 Pater an possit in filium adoptiuum potētiorem alienare. 122. 9
 Pater spiritualis magis debet diligere, & reuerentia esse, quàm carnalis. 127. 27
 Vtrum autem possit vocari in ius sine venia. 127. 28. 128. 36
 An recitari in iudicem. ibid. 29. 128. 37
 Item vtrum sit testis idoneus. 127. 30. & 128. 38
 Sed & vtrum contemneri possit ultra quàm facere potest. 128. 32
 Pater vnde dicitur. 250. 10
 Pater reniti non potest, quin filia eius nubat filio educatoris. 132. 53
 Pater naturalis non dat tutorem suo filio naturali. 134. 58
 Pater naturalis non tenetur dotare filiam. 235. 61. 150. 119
 Pater non potest relinquere vxori suæ secundæ plus quàm vni ex filiis primi matrimonij, qui succedit patris: sed si excluditur à statuto. 147. 107
 Paterni amoris ardor inestimabilis. 5. 9
 Paternus affectus ceteros vincit. ibid.
 Patre nullus amicus melior. ibid.
 Patria potestas, res inestimabilis. 162. 146
 Patris manus præbet vacationem filio. 15. 23. 24
 Patris extimū dicitur filij. 13. 21
 Patris census prodest filio ad consequendos magistratus. ibid.
 Patris domus, filij dicitur. 11. 22
 Patris liberti dicuntur filij. ibid.
 Patris & filij testamentum vnum idēque esse censetur. ibid.
 Patris & filij nuptiæ pro vnīs habentur. ibid.
 Patris amor abscondi non potest. 5. 11
 Patris habitatio censetur habitatio filij. 9. 15
 Patris libra prodest filio. ibid.
 Patris & filij non vna est anima. 10. 17
 Patris vox, vox filij. 9. 15
 Patris iuramentum non filij est. ibid.
 Patris hæreditas non dicitur lucrum. 11. 19
 Patroni appellatione quid constringitur. 98. 2
 Patronorum amor & affectus in liberos. 80. 65
 Patronus & aduocatus quid inter se differant. 98. 2
 Pauper non est, cuius pater diues est. 15. 23
 Pauperes miseri dicuntur. 103. 8
 Pauperes beati. 104. 3
 Pauperes suo vitio, non habent beneficium ne conueniantur, nisi in quantum facere possunt. 105. 5
 Pauperes suo vitio, non habent beneficium cedendi bonis. ibid.
 Pauperes suo vitio non sunt testes idonei. ibid.
 Paupertas inter mala an numeretur. 103. 2 & 2
 Paupertas apud bonos homines potius quàm prauos esse solet. 104. 3
 Paupertas bonos afficit. ibid.
 Paupertas culpa aut vitio adscita, vituperanda. 105. 5
 Paupertas suo vitio comparata, nullis beneficiis gaudet. ibid.
 Paupertati aræ olim construebantur. ibid.
 Paupertatis aliz laudes. 104. 3
 Pecuniæ nomine omnia continentur. 128. 1
 Pecuniam qui habet, omnia habere videtur. ibidem.
 Eadem est præcisā, nec recipit limitationem aut modificationem, nec etiā dispensationem. 314. 105
 Eadem idem significat quod omnino. 315. 107
 Percipiat, an sit directum, & latæ sententiæ. 332. 189. & sequen.

- Perdat verbum an sit lata sententia. 325.155.156
 Perfectissimus dignitas. ibid.
 Perfectum quid dicatur. 192.9
 Peperisse non dicitur, cui mortuus filius secus est. 213.140
 Quod qualiter intelligatur. ibid.142
 Perinde dictio, denotat fictionem & improprietatem. 222.7
 Permutatio inæqualis beneficiorum an fraudulenta præsumatur. 157.122
 Persona quæ non succedit, non excludit substitutum. 246.102
 Pertinax imperator nullius hereditatem adiuit, qui legitimos hæredes reliquisset. 3.4
 Perueniat, utrum sit directum, an obliquum. 331.193
 Per significat perfectionem. ibid.194
 Perueniat, an sit directum. 335.199. & seq.
 Phocarus amor in fœtas proprios. 7.14
 Pia causa tam fauorabilis est, ut in eam transeat dominium sine traditione. 203.328
 Piz causæ fauore valet testamentum nupti factum. ibid.126
 Piz causæ fauore valet pactum de futura successione. 131.227
 Piz causæ magis fauoret, quàm filiationi, excepta legitima. 203.326. & seq.
 Piz causæ si donatum fuerit, an sit locus huic l. 84. 79. & seq.
 Piz causæ si legatum sit posthumum ignoranter præteritis, an conferentur legata. 85.81. 86.87.88
 Pignorationes quas vulgus repræfalias appellat. 256.147
 Pius causis legata relicta non minuunt legitimam. 203.329
 Pium legatum quod sit pro male ablatis. 86.88
 Pleno iure, id est, sine diminutione, & nullo detractio. 381.10
 Pleno iure dicimur habere res, in qua habemus vsum fructum cum proprietate. ibid.
 Pleno iure an hæc verba impediant Falcidiam siue Trebellianicam. ibid.11
 Pleno iure dictiones latæ sententiæ. 322.138. & ibid.139
 Eadem an faciant substitutionem directam. ibid.
 Plenum ius non dicitur, quod alterius operam desiderat. ibid.138
 Plenum id dicitur, cui nihil addi potest, vel cui nihil deest. 381.10
 Plenum ius dicitur etiam de re reuocabili, & subiecta restitutioni, aut electioni. ibid.10. & seq.
 Plinij iunioris sententia, voluntatem testatoris, & si verba desint, pro iure esse. 75.41. in fi.
 Plinij locus emendatus. 270.205
 Plurale semper in singulari verificatur, vbi est eadem ratio. 288.260
 Plurale quando in singulari resoluitur, & è diuerso. ibid.261
 Pluralitas vbi pro forma requiritur nunquam resoluitur in singularitatem. 289.26
 Pluralis numerus plerumque pro singulari ponitur. 285.244. & seq.
 Pœna quæ imponitur vasallo offendente dominum, censetur imposita offendenti filium domini. 13.22
 Pœna quando imponitur ipso iure, constitutio iuris antiqui declaratoria addens nouam pœnam, non extenditur ad præterita respectu pœnæ, aliàs secus. 354.375
 Pœna in quacunque dispositione apposita sequitur naturam principalis. 380.3
 Pœna ne statuiatur domicili, an vero loci delicti debeat imponi. 368.382
 Pœna priuationis ipso iure non incurritur nisi expri-
 matur. 343.246.247
 Maxime in delictis non consummatis. ibid.247
 Sed nec priuationis simpliciter. 343.249. & 2. seq.
 Pœna quæ ipso iure imponitur, debetur in foro confessionis: licet aliàs secus. 352.291. & seq.
 Pœna ipso iure imposita afficit delinquentem occultum. 353.296
 Pœna quæ ipso iure imponitur, transit ad hæredes, & pasciue, & actiue. ibid. & nullus seq.
 Pœna cum ipso iure imponitur, quod nominatum fieri debet, necesse est fieri nominibus propriis expressis. 355.306
 Pœna cum statuitur omissioni sine præfinitione temporis, requiritur monitio, non aliàs. 366.368
 Pœna quæ imponitur vasallo offendenti dominum, eadem imponitur offendenti filium domini. 12.22
 Pœna quæ secum trahit executionem, non expectat terminum intra quem quid fieri debuit, cum certum est id fieri non posse. 368.387
 Pœna cum ipso iure imponitur, an mitius agitur cum confesso, quàm cum contumace. 356.312. & 2. seq.
 Pœna cum ipso iure imponitur, non mitius agitur cum ciuili ter agitur, quàm cum criminaliter. 357.315
 Pœna cum ipso iure imponitur in aliqua constitutione, quæ non fuerit recepta vel approbata à subditis, ipsi tamen in eam incidunt: secus si non ipso iure. 363.350
 Pœna obligatoria requirit sententiam. 298.20
 Pœna afflictiua requirit sententiam. ibid.
 Pœna priuatiua an etiam requirit sententiam. ibid.
 Pœna actus exclusiua an item requirit. ibid.
 Pœna inductiua tacite confessionis an etiam requiritur. ibid.
 Pœna iurisdictionis prohibitiua an etiam requiritur. ibid.
 Pœna cum ipso iure imponitur, an & quando requiratur sententia declaratoria. 371.398. & seq.
 Et an ad eam citandus sit, qui deliquit. 372.404
 Pœna ipso iure à lege inflicta non potest à iudice commutari. 375.433
 Pœna an imponatur delinquenti extra territorium. 376.440
 Pœna legalis an toties committatur, quoties idem factum iteratur. 378.459
 Pœnalis constitutio extenditur ex eadem ratione. 384.503
 Nisi cum pœna imponitur ipso iure. ibid.
 Pœnalis constitutio extenditur in æquiparatis à iure antiquo. ibid.304
 Nisi cum pœna imponitur ipso iure. ibid.
 Pœnæ pecuniariæ impositæ ratione delicti, & postea sublatæ an renasci possunt. 376.438
 Pœnæ remissio non requirit insinuationem. 171.183
 Pœnitentiæ locus non est, cum quid sit ipso iure. 355.307
 Popilius Lenas sua lege damnatus, quod mille iugerum agrum cum filio possideret. 12.22
 Porcaria vulua quid sit. 270.205
 Postea, dictio, an dicat intervallum. 211.1
 Et quantum. ibid.2.34.4.5
 Post & postea an differant. 214.10
 Post an significet intervallum. ibid.
 Post dictio, interdum aduenialiter ponitur. 215.15
 Post dictio, quas alias vires habeat. 219.23
 Posthumus institutus comprehendit posthumum ex alia vxore. 38105. & seq.
 Exheredatus autem non comprehendit. ibid.
 Posthumus an proprie dicitur qui secundo ventre editur. 214.142. & seq.
 Posthumus præteritus si viuo testatore decesserit, an reconualecat testamentum. 260.161.261.164
 Posthumus ignoranter præteritus non potest approbare

bare testamentum patris eo vivente. 35.23
 Posthumus suus ex alterius vxore non recte institui-
 tur. 38.104
 Posthumus in ventre, nisi nascatur, nihil est. 66.21. &
 in verbo, suscepit liberos. nu. 149
 Postliminium vnde dicitur. 215.15
 Postmodum quid significet. 214.12. & 219.22
 Possessio vera est, quæ ex actu facto transfertur. 166.
 163
 Potitur, an sit directum. 316.209
 Pour un petit, ne plus ne moins. 118.123
 P R A E F. V R B. hæ notæ quid significant. 1.1
 Præfationes præstant euidentiorem intellectum se-
 quentium. 1.2
 Precaria verba quæ dicuntur. 291.5
 Precaria substitutio quæ & quare dicatur. ibid.
 Præcise dictio quid significet. 309.79
 Pretium, quod momento temporis durat non consi-
 deratur. 262.175
 Prælati non possunt renuntiare appellationi. 169.175
 Prælati possunt mutare naturam feudi ob merita. 136.
 28
 Prælati possunt alienare res ecclesiæ ob merita. ibi-
 dem. 27
 Prælati ad residendum vocati, venisse non dici-
 tur, vt penam iuris euitet, cum statim abijt. 262.
 176
 Prælati non possunt remittere ius ecclesiæ. 169.175
 Prælati an & quomodo credatur de cõuersione mu-
 tui in vilitatem ecclesiæ. 152.102
 Præscribitur actiõ etiam de iure canonico, quando
 debitor non tenetur offerre. 369.390
 Vel quando actio non competit nisi per accepta-
 tionem. ibid. 391
 Præscribitur supplemento legitimæ. ibid. 392
 Sed quanto tempore. 370.395. & seq.
 Præscribitur iuri adendi. 369.392
 Præscribitur iuri dicendi contractum nullum. ibid.
 393
 Præscriptio an habeat locum in casu l. nostræ. ibid. &
 sequen.
 Et quantum tempus requiritur. 370.395. & seq.
 Præsumptio iuris est animi applicatio ad verisimile.
 26.60
 Præsumptio nonnunquam fallax. 165.116
 Præsumptio præsumptionem tollit. ibid.
 Præsumptio non vincit veritatem. ibid. 117
 Præsumptio, species probationis. ibid. 118. & seq.
 Præsumptio liquidissima probatio. ibid.
 Præsumptio ex instrumentis, est probatio instrumen-
 talis. 165.119
 Præsumptiones legum non trahendæ ad non verisi-
 milia. 26.19
 Præteritus non rumpit testamentum, nisi sibi locum
 faciat. 247.105. & seq.
 Præuentionis, dictio iuriconsulti. 331.4
 Precaria verba quæ dicuntur. 293.5
 Precaria substitutio quæ, & quare dicatur. ibid.
 Precaria voluntas. ibid.
 Primum a secundo ipso iure reuocatum, secundo cas-
 tato non reuocatur, secus si non ipso iure. 368.386
 Princeps post donationem si se pure factam non pos-
 test ei conditionem apponere. 61.19
 Princeps potest rem vnus alteri dare ob merita. 139.
 43
 Princeps potest ob causam rem alterius auferre. ibid.
 Principium dimidium totius. 113.9
 Priuato ipso iure debitorum non debent solueret nec si
 fecerint, liberantur. 365.365
 Priuato ipso iure subiecti possunt subtrahere obedi-
 tiam. ibid. 366
 Priuatus ipso iure hæreditate non potest agere fami-
 licis, secus si nõ ipso iure, quia potest vsque ad sen-

tentiam, & idem in similibus. 364.354
 Priuatur, verbum an sit latæ sententiæ. 329.176
 Priuilegia concessa ob merita transeunt in contra-
 ctum, & sunt irrevocabilia. 223.14
 Priuilegia debent intelligi sine præiudicio iuris alteri
 quæriti. 136.66
 Priuilegiatorum tenor ac verba sunt inspicienda. 61.8
 Priuilegium concessum alicui & suis filiis ob merita,
 transit ad nepotes. 141.55
 Priuilegium ob nouam causam tollitur. 193.279
 Priuilegium, cessante causa illius, cessat. 200.374
 Probatio in non verisimilibus grauior maiorque ex-
 igitur. 20.38. & seq.
 Probatio rei non verisimilis non admittitur. ibid.
 Probatio admittitur contra præsumptionem ex in-
 strumento venientem, licet ex statuto non admit-
 tatur contra instrumentum. 166.160
 Probatio quæ fit ex præsumptione est vera. ibid.
 Procurator an admittatur in publicis iudiciis, cū pec-
 na imponitur ipso iure. 366.372
 Procurator non potest facere pacem. 168.173
 Nec renuntiare appellationi. ibid. 174. & 175
 Nec exceptionibus domino competentibus. ibid.
 175
 Procurator generalis potest donare ob merita. 136.
 26
 Proicere patrum quid. 271.207
 Promissio de non contrahendo, intelligitur, nisi ex
 iusta causa & legitima. 379.1
 Promissio de non recipiendo bannitos aut rebelles,
 de præsentibus tantum intelligitur, nisi sit mutua
 promissio. 155.111
 Promissio nuda vel iurata sine causa, est inefficax, nisi
 ea sit mutua. ibid. 114
 Propositum in mente retentum an operetur. 67.24
 Prostrus, idem significat quod omnino. 311.87
 Prostrus, dictio est latæ sententiæ. ibid.
 Protestatio an transeat ad hæredes. 364.301
 Protestationi non verisimili an standum sit. 26.60
 Protestationem an satis est fieri coram vno. 282.229
 Protinus, dictio latæ sententiæ. 318.121
 Eadem excludit omne interuallum. ibid. 122
 Eadem idem significat quod mox. ibid.
 Eadem est dictio præcisa. ibid.
 Proueniat, an sit directum. 333.193. & seq.
 Promissio quælibet intelligitur rebus sic stantibus. 54.
 166
 Proximiores agnati defuncti, si debent citari ad ac-
 culationem occisorum defuncti, non sufficit vnus
 citari. 281.233
 Prolemaus primus Aegypti rex, filio regnum cessit,
 dicens pulchrius omni regno, regis esse patrem.
 6.10
 Publicatio bonorum an reuocetur ex hac l. 204.332
 Puella teneræ ætatis vix cogitant de libens. 30.71
 Purgatio moræ non admittitur, cum quid sit ipso iure.
 355.310. & seq.
 Purgatio moræ cum admittitur, intelligitur dum sta-
 tum fiat. 356.311

Q Vando dicantur multi aut pauci. 121.31
 Quæ nudo sermone effusa sunt, solent ad colo-
 rem & quandam honorem dici, magis quàm ad ve-
 ritatem. 151.97
 Quæ incontinenti sunt, inesse videntur. 156.117
 Quæ læso enormis, quæ non. 121.11
 Quæ impensa magna sit, quæ modica. ibid.
 Quæ quantitas. ibid.
 Quæ dos. ibid.
 Quæ causa. ibid.
 Quæ bona. ibid.
 Quæ persona sit miserabilis, quæ non. ibid.
 Quæ persona vilis, quæ honesta. ibid.

- Quæ maior, quæ minor. ibid. hitur, licet in expreffo fit maior ratio. 80.62
 Quæ illuftris quæ non. ibid. Ratio non trahit conftitutionem quæ valde innititur
 Quæ deterioratio magna aut parua. ibid. æquitate contra regulas iuris communis ad alium
 Quæ indicia fufficiant ad quæftionem. ibid. cafum. 85.73
 Quælibet res ab eo denominatur, quod fibi specia-
 lius eft. 119.2 Ratione vna ex pluribus ceffante, non ceffat difpofi-
 tio. 35.91.92
 Quæftum iam nobis non debet factio alterius tolli.
 171.183 Recitari verbum, quid fignificet. 137.69
 Qui non admittitur sæpe tamen alios excludit. 251.
 130 Receffiffe non videtur qui ftatim reuerfurus eft. 166.4.
 177
 Quiæquam, dictio, in quantumlibet modico verifica-
 tur. 117.17 Recipiat, an fit latæ fententiæ, & verbum directum.
 331.189. & feq.
 Quid incontinenti factum effe dicatur. 121.31 Reciprocarum conventiones sæpe valent, quæ fimplices
 non valent, fivæ alter tantum capit fivæ uterque.
 Quid antiquum dicatur. ibid. 154.115. & feq. vſque ad 134
 Quid quàm citius fieri dicatur. ibid. Recipiendi verbum. 92.112
 Quid diuturnum ibid. Et quantum tempus faciat
 præfumi fraudem, cum alienans remanet in poffeffi-
 one rei alienatæ. ibid. Et generaliter cum quarritur
 de temporis & locorum intervallo. ibid. Recufari in iudicem an poffit pater vel filius ſpiri-
 tualis. 127.29. 128.37
 Quid mulum, quid modicum. ibid. Recuperans incontinenti poffeffionem, videtur non
 fuiſſe expulſus. 264.187
 Quidam, dictio rem certam fignificat. 126.40 Redeat verbum, an fit latæ fententiæ. 326.158. & feq.
 Quidam quid differat à dictione aliquid. 127.44 quen. 1
 Quintilianus ſenior inuehit in iuris interpretes à ver-
 bis legum difcedentes, vt menti, vt aiunt, ſerviant.
 71.16
 Quinquagenaria ſi dicatur peperiffe, requiritur cui-
 deniores probationes. 63.38 Redendi verbum. Reddendi, Redhibendi, Repeten-
 di, Reſtituendi, Relabendi, Reuendendi. 92.112
 Quiſſipiam dictio de modico dicitur. 117.17 Relinquit verbum, ad vltimas voluntates pertinet, ſed
 & intereum ad adus inter vitios refertur. 239.169
 Quis diues, quis pauper. 121.31 Remaneat, an fit latæ fententiæ. 335.204
 Quis exceſſus levis aut enormis. ibid. Remedium l.ij. C. de reſcind. vend. an habeat locum
 contra tertium poffefforem. 359.328
 Quis non poteſt d.uerſi iure cenſeri. 171.184 Remedium inoffic. donationis favori liberorum con-
 ceſſum eſt. nec ei poteſt pater renuntiare. 35.92
 Quod ab initio valuit, ſi ex aliquo caſu infirmatur,
 facilis vires peſſimas recuperat, quâ ſi ab initio nõ
 valuiſſet. 161.164. & in verbo reuertatur. nu. 320 Remedium extraordinarium non competit vbi com-
 petit ordinarium. 94.114
 Quod nullum eſt, annullari non poteſt. 94.113 Remedium minus extraordinarium facit ceſſare ma-
 gis ordinarium. ibid. Quæ qualiter intelligatur
 vide ibid.
 Quod ab initio valuit, durat, etiam ſi contingat caſus
 à quo initium ſumere non potuit. 193.182. & in
 verbo ſuſcepit liberos. nu. 67 Remiſſio pacti de lucranda dote, an valeat inter con-
 iuges. 160.134
 Quod debitum fit paruum aut magnum. 121.31 Remiſſio pœnæ non requirit inſinuationem. 171.182
 Quod pretium. ibid. Remiſſio an requirit inſinuationem. 168.172
 Quod negotium commiſſum ſit magnum aut par-
 vum. ibid. Remiſſio iuris non liquidi non inducit ſimoniam.
 168.197
 Quod beneficium. ibid. Remiſſio quartæ an reuocetur ex hac l. 177.210
 Quod tempus magnum, aut modicum. ibid. Remiſſio vſufruct. an ex hac l. reuocetur. 177.211
 Quod crimen graue, quod leue. ibid. Remiſſio vſurarum non habet vim donat. 174.202
 Quod furtum. ibid. Remiſſio iniuriæ an requirit inſinuationem. 171.184
 Quod interuallum. ibid. Remittere an ſit donare. 167.171. & feq.
 Quotæ & certæ rei idem ius eſt, cum eadem eſt ratio.
 111.4 Remuneratio quæ fit à nobilibus debet eſſe exube-
 rantior. 147.84. & feq.
 Quotidiana quæ ſunt plenius tractari debent. 1.1 Remuneracionis cauſa non facit, vt alter pro altero
 ſtipulari poſſit. 143.68
 R
 Radicitus quid, & vnde dicatur. 314.104 Remuneracionis cauſa non impedit repetitionem in-
 debiti. ibid.
 Rudius loquere, & planius. 220.1 Sed quomodo intelligatur. 173.195
 Ratio eadem trahit ſtatutum ad caſum ſub lata & im-
 propria ſignificatione comprehenſum. 170.178 Remuneracionis cauſa fit lata interpretatio. 147.84
 Ratio cum vnica eſt, habetur pro expreſſa. 18.64 Remuneracionis cauſa ſpecialia contra regulas iuris
 communis. 132.11. & multis ſeq.
 Ratio legis correctæ non cenſetur, correctæ lege. 103.
 330
 Ratio magiſtralis non eſt text. leg. ſed quedam opi-
 nio doct. 66.21 Renalci quis non poteſt niſi quadam iuris fictione.
 256.69
 Ratio eadem decidit plures caſus, non per extenſio-
 nem. 71.45 Renuntians liti, & appellacioni an videatur fateri ius
 aduerſarij. 175.203
 Ratio autem ſimilis per extenſionem comprehendit.
 ibidem. Renuntians generaliter cenſetur cogiſſe de omni
 caſu. 41.115
 Ratio facit, vt id tacitè inefſe videatur, in quo ea vi-
 get, etiam in materia penali. ibid. Renuntio iuris non liquidi an ſit donatio & requi-
 rat inſinuationem. 173.196. & feq.
 Ratio cum eadem eſt, non eſt ſimilitudo, ſed eadem
 lex. ibid. Renuntio non gratuita non eſt donatio, nec inſi-
 nuacione indiget. 172.189
 Ratio legis dicitur mens ipſius. ibid. Renuntio nihil operatur in iis quæ ipſo iure non
 valent. 317.316
 Ratio legis eſt ipſa lex. ibid. 46 Renuntio nihil operatur aduerſus decretum irri-
 tans. ibid. 321
 Ratio eſt anima & ſpiritus legis. ibid. Renuntio iuris quærendi non intelligitur facta in
 fraudem creditorum. 171.182
 Ratio legis verbis præſertur. 73.47 Renuntio dolo extorta non nocet. 36.97
 Ratio legis cum obtinet in alio caſu, lex ad eum tra-
 hatur. Renun

Renuntiatio non trahitur ad ignota. 17.99
 Nec ad ea, quæ quis dubitat an sibi competat. ibid.
 Idque etiam, si verisimiliter renuntiaret, si sibi sciret ea competere. ibid.
 Renuntiatio nunquam ius obest, quorum fragilitas obuiat obligationi. 17.100
 Renuntiatio minoris non ei nocet, nisi certiorato. ibid. 101
 Renuntio item rustico non obest, nisi & is certior sit factus. ibid. 102
 Renuntiatio huius l. an optetur etiam respectu liberorum ex alia vxore, quam ex ea quam tunc habet. ibid. 103. & seq.
 Renuntiatio huius l. non obest, cum renuntians omnino desperabat de liberis, & tamen postea suscipit. 40.111. & seq.
 Renuntiatio intelligitur rebus sic stantibus. ibid. 111. 46.130
 Renuntiatio generalis an faciat cessare hanc legem. 41. 115
 Renuntiatio generalis ad omnia trahitur. ibid. 116
 Renuntiatio generalis an trahatur ad non cogitata. 43.110. 44.123
 Renuntiatio generalis omnium beneficiorum facit cessare senatusconsultum. Velleia. & beneficium non in carcerandi, & cedendarum actionum, & excusationis, & diuisionis, & l. perique ff. de in ius voc. & l. de his ff. de testat. & reuocandi ob insinuationem non factam, & non conueniendi ultra quam facere quis possit, & beneficium ratione speciali indultum, etiam ex statuto. 43.121
 Renuntiatio generalis omnium remedium non tollit remedium l. ij. C. de rescind. vend. 45.127
 Renuntiatio non presumitur. ibid. 128
 Renuntiatio nunquam presumitur, ubi alia presumptio vel coniectura capi potest. ibid.
 Renuntiatio generalis non trahitur ad exceptiones futuras. ibid. 130
 Renuntiatio sequitur naturam actus in quo interponitur. 46.111
 Renuntiatio iuris de futuro simpliciter, vel cum iuramento an valeat. 48.138. & 51.153
 Renuntiatio future hereditatis simplex vel cum iuramento an valeat. 49.142. & 52.157
 Renuntiatio inefficax reuocatur, vt donatio. 170. 178
 Renuntiatio in fraudem facta reuocatur, vt donatio. ibidem.
 Renuntiatio iuris futuri non requirit insinuationem. ibid. 180. & seq.
 Renuntiatio litis an fieri presumatur causa donationis, an vero desperatione iuris proprii, an item executione litium. 175.203
 Renuntiatio in debito an presumatur gratia, an non. 173.190. & seq.
 Renuntiatio hypothecæ an ex hac l. reuocetur. 176. 209
 Renuntiatio litis an reuocetur ex hac l. 175.203. & sequen.
 Renuntiatio generalis simplex vel iurata, an comprehendat legitimam. 50.144. & 53.160
 Renuntiatio generalis iurata, an valeat. 50.146. & 54. 163
 Renuntiatio legis de his ff. de transact. an valeat simplex vel iurata. 50.145
 Renuntiatio generalis restringitur ad ius tempore renuntiationis subsistens tantum. ibid. 149
 Renuntiatio huius l. an possit apponi ex clausula, quod notarius possit extendere iudicio sine arbitrio sapientis. 57.174
 Renuntiationes generales sæpe apponuntur ex consuetudine notariorum tantum. 45.126
 Renuntiationes consuetæ non obstant. ibid.

Renuntiare hereditari non est donare. 171.181
 Renuntiare non potest fauori alterius. 35.90
 Repellatur an sit laix sententia. 329.174
 Reprehensæ quas vocant, quomodo & Latine & Græcè dicuntur. 256.147
 Rei familiaris habenda ratio. 106.6
 Rerum appellatione serui continentur. 202.123
 Rerum & bonorum appellatio idem continet. ibid.
 Rerum appellatione non continentur personæ. ibid. 324
 Res subiecta alienationi, potest alienari ob remunerationem. 140.45
 Rescripta sunt stricti iuris. 77.95
 Rescripta quæ ius alterius auferunt, non valent. 236. 66
 Rescriptum præfinitur concessum non motu proprio, nisi ob merita fuerit concessum. 141.52
 Rescriptum iubens citari in locis vicinis, non verificatur in vno tantum loco. 283.234
 Rescripti gratiosum ita debet interpretari, vt minus lædat ius commune, quam fieri potest. 200.313
 Restituere plene quis dicitur, cum fructus restituit. 148.275. & seq. 151.187
 Restitutio in integrum an detur minori pro minimo damno. 116.15
 Restitutio non obest ei cui ius est quæsitum. 236.64
 Reuertendi verbum quem significatum habet. 92. 112
 Reuertatur verbum, an ipso iure intelligatur. 293.5.6. 7.8.9. & 316.117
 Renotatio cessat, cessante causa reuocationis. 161.166
 Reuocatio mulieris non ei obest, nisi fuerit certiorata de beneficio. 36.98
 Reuocationes donationum an sint personales, vt ad hæredes non transeant. 279.215
 Rite an semper sollemnitate dicat, & rectè ius. 18.33. & 21.35
 Romani maribus nono die, sceminis octauo nomina imponebant. 161.168. ubi etiam innentes quid apud cæteras gentes.
 Rustico magis subuenitur in iuris ignorantia quam mulieri. 38.101
 Rusticus mulieri & minori in ignorantia iuris sui æquiparatur. ibid.
 Rutilia filium in exilium secuta. ibid. 41.102

S

sacramenta non possunt conferri nisi iis qui super terram sunt. 257.153
 Sacra res elegantiam aspernantur. 210.1
 Scientia in genere eiusdem est momenti, ac in specie, nisi requiratur pro forma. 31.80
 Scriptura quod non dicit, nec nos dicamus. 60.6
 Seleucus rex uxorem celsit filio. 5.10
 Sententia statim ferri nō potest. 358.126. Nam ea cum deliberatione fertur. ibid.
 Sententia declaratoria an requiratur cum pena imponitur ipso iure. 371.398. & multis seq.
 Et an ad eam debeat citari is qui deliquit. 372. 404
 Sententia interlocutoria non reuocatur, cum secum trahit executionem. 355.309
 Sententiæ verba, & tenor inspiciendus. 38.4
 Sententiæ an videtur satisfactum si cōdemnatus postea teponatur rem in priorem statum, siue rem quam restituit, iterum occupet. 264.181
 Serui continentur appellatione rerum nostrarum. 202.123
 Serui sunt in bonis nostris. ibid.
 Seruitus ex iure debita non censetur esse merita. 154. 107
 Seruitus mortis similis. 204.331
 Seruus an possit domino conferre beneficium. 154. 107

- Si de liberis in genere sit cogitatum, an legata conferuatur nato posthumo ignoranter praterito. 34.79
 Et an sit verisimiliter donauisset, etiam si de illis cogitasset. 33.85
 Quid autem si posthumus ignoranter prateritus approbat testamentum. 35.94
 Simonia committitur remittendo ius aut debitum. 169.175
 Sine mora, ex dictione sunt lata sententia. 320.128
 Sit, an sit lata sententia. 330.180, & seq.
 Sit, & habeatur, ita geminata an sint lata sententia. 338.220
 Sit & habeatur pro ciue, an significant veritatem. ibi. 211
 Sit per se est significatiuum substantia veritatis. ibid. 222
 Socius si promiserit totum vel integrum restituere, videtur renuntiare beneficio non conueniendi, nisi in quantum facere possit. 290.2
 Specialia contra communes regulas iuris. 142.65
 Spiritualis coniunctio maior quam carnalis. 227.27
 Spoliatus exceptio non competit reo criminis, nisi sit spoliatus omnibus bonis, aut maiori eorum parte. 224.12
 Spolietur, an sit lata sententia. 327.167, & seq.
 Solennitas non impletur per aequipollens. 364.352
 Solennitatis omisio reddit actum nullum praterquam in duobus casibus. 307.69
 Solon ratur filium mortuum, mulierem egit. 4.8
 Solon ignobilem cum staturat, qui verisimam patri-moni, fecisset. 106.6
 Solon in suis legibus pingui minerua locutus. 220.1
 Solocismus vnde dictus. ibid.
 Solum apponi à notario in instrumentis, pro non appposito habetur. 151.97
 Solum vertere quid sit. 103.1
 Solutio rei debet quae momento durat, non consi-deratur. 262.175
 Statim dictio an sit lata sententia. 317.116, & se-quen.
 Statuta lucrum dotis deferentia, an constituta viden-tur propter onera maritimonij, an secus. 178.219
 Statuta tantum disponunt quantum loquuntur. 66.4
 Statutorum verbis nihil licet addere vel detrachere. ibidem.
 Statutum praefereus masculos feminis non procedit in adoptiuis. 223.11
 Statutum repellens feminas ob masculos, intelligitur si masculi succedunt. 251.125
 Statutum loquens de filiis, non intelligitur de ado-ptiuis. 221.7
 Statutum si mandat iudici vt causam intra certum ter-minum expediat, quod postea factum est, an sit nullum. 306.60, & seq.
 Statutum iuratum an possit reuocari à statuentibus. 55.169
 Statutim prohibens donare habentem filios, habet locum & in habente nepotes. 101.2
 Statutum quod non dicit, nec nos dicere debemus. 59.4
 Statutum inter coniunctos habet locum inter ami-cos. 90.102
 Statutum requirens consensum consanguineorum in contra-ctibus minorum & mulierum, non habet lo-cum in donatione vici & vxoris. 94.113
 Statutum puniens offendentem alterum in domo ipsius, habet locum in offendente filium in domo patris. 12.22
 Statutum requirens solennitatem in contractu mu-lieris non habet locum cum mulier contrahit cum patre. 16.26
 Statutum ad id trahendum est, quod est verisimile, quamuis sit omisum. 25.56
 Statutum prohibens confirmationem donationis in-ter virum & vxorem, an habeat locum in donatio-ne praesumpta. 164.11, 4
 Statutum vici deferens lucrum certae partis dotis, ha-bet locum in dote praesumpta. 167.170
 Statutum requirens consensum propinquorum, an habeat locum in donatione quae et sit qui prius donauerat. 173.194
 Statutum loquens in donatione, an procedat in do-natione causa mortis. 185.247
 Statutum prohibens donare, comprehendit donatio-nem causa mortis. ibid.
 Statutum declarans bona esse patrimonialia quae fue-runt ascendendum, exigit vt fuerint patris & au-i. 283.217
 Statutum imponens poenam incidenti arbores, non habet locum in incidente vnam tantum. ibidem. 240
 Statutum puniens producentem falsos testes, habet locum in producente vnum tantum. 286.248
 Statutum repellens feminas existeribus masculis, habet locum vno tantum masculo existente. ibi. 210
 Statutum deferens lucrum dotis si vxor decesserit si-ne liberis, non habet locum vno tantum relicto. ibid. 251
 Statutum puniens ingreditem domum alterius cum hominibus armatis, an procedat in ingrediente cum vno tantum. 282.218
 Substitutio facta posthumis si decedant in pupillari aetate, non habet locum vno tantum nato, & mor-tuo in pupillari aetate. ibid. 211
 Statutum exigens caueri per fideiussorem intelligitur quod plures dentur, nec vnus sufficeret. ibidem. 232
 Statutum requirens citari proximiores agnosce-re, citari debet intelligi, vt non satis sit vnum citari. ibidem.
 Statutum iubens aliquid fieri à consanguineis, intel-ligitur, vt plures id faciant. 232.135
 Stripulatio sine causa valet ob merita. 142.16
 Stripitus quid significet. 314.104
 Eadem dictio habet vim latae sententiae. ibid.
 Stoici intelligunt omnia rebus sic stantibus. 55.168
 Stolo sua lege damnatus. 22.22
 Sub poena excommunicationis haec verba, & similia an sint latae sententiae. 245.154, & seq.
 Subdatur, an sit eiusdem naturae. 224.110
 Subtonij locus animaduersus. 130.3
 Subiecta materia facit, vt verba & dictiones latae sen-tentiae sint ferendae, & e contrario. 300. 29. 301.
 Subiecta materia verba impropria in iisdem locis. Subiaceat verbum an sit latae sententiae. 324. 148. & sequen.
 Subito dictio. 319.126
 Subscriptio generalis tantum nocet, quantum spe-cialis. 42.117
 Subscriptio exemplaris expirat liberis postea succe-pris. 192.178
 Substitutio facta in casu mortis, an procedat in ca-su non natiuitatis. 74.49, & seq.
 Substitutio in dubio censetur potius directa quam obliqua. 345.153
 Substitutio facta, si quis decesserit sine liberis, intelli-gitur de veris, non fictis. 250.45
 Substitutio tacita deficit, etiam si mater quae est in medio, abstineat à pupillari. 75.94
 Substitutio facta filio, in dubio praesumitur, directa. 5.9
 Supplementum legitimae sit ipso iure, sed ita demum, si petatur. 296.14
 Supplementum legitime licet non fiat nisi petenti, debentur

debeant tamen fructus à morte patris. 347.270
 Supplementum legitime præscribitur. 370.392
 Sed quanto tempore. ibid.395.& seq.
 Superfluum non est, quod clarius & distinctius exprimere quod tacite intelligitur. 299.26

T

TAbellio ipso iure priuatus officio, potest consistere instrumentum donec fuerit per sententiam declaratum. 298.20

Tacite intellecta nonnunquam exprimuntur dilucidius declarationis gratia. 299.26

Tacitum facilius reuocatur, quàm expressum. 165.177

Tacitum non plus habet virtutem quàm expressum. ibidem.

Teneat cum negatiua, an sic latz sententia. 340.231. & seq.

Tenor regie concessionis inspicendus. 19.5

Tenor sententia inspicendus tanquam forma ipsius. ibidem.

Tenor item pacti & contractus. 60.7

Tenor priuilegiorum. ibid.8

Tenor inuoluitur. ibid.9

Tenor inuoluitur potentior omni natura feudorum. ibidem.

Terminus referens id continet quod terminus ad quem fit relatio. 380.4

Terminus promittens aduictum factum maiorem ratum habiturum sub pena, non incidit in penam, si is noluerit facere ob contractus iniquitatem. ibidem.6

Tiberius honestam innocentium paupertatem leuauit prodigos, & ob flagitia egentes, senatu mouit. 106.6

Tigrium natura dum repetunt catulos. 7.14

Titulus cum est reuocabilis, fit reuocatio cum fructibus. 349.278

Testamenta facilius reuocantur quàm actus inter vivos. 75.52

Testamenti solennitas inspicitur secundum tempus quo factum fuit, licet postea alio statuto mutetur. 380.220

Testamentorum verba inspicenda. 61.10

Testamentum ratione præteritionis rum demum est nullum, cum præteritus hoc dicit & perit. 296.13

Testamentum nuda factum, valet ad pias causas. 203.326

Testamentum nuda factum non valet inter liberos. ibidem.

Testamentum patris & filij pro vno habetur. 11.22

Testamentum sola penitentia non reuocatur. 187.256

Testamentum an sola voluntate fieri possit. 220.1

Testamentum quod imperfectum valet inter liberos, non valet tamen quantum ad filios naturales. 235.60

Testamentum an rumpatur legitimatione filij naturalis. 240.81

Testamentum semel reuocatum ob arrogationem testatoris non recuperat vires si testator hanc sui iuris. 268.196

Testamentum fauorabilius est quàm actus inter vivos. ibid.198

Testamentum abortu non soluitur. 270.206

Testari quis non potest de eo quod ipso iure est amissum, aut confiscatum etiam ante sententiam. 360.331

Testari, id est testamentum facere infamis an possit. 368.384

Testator si totam hereditatem iusserit restitui, an per hoc impediatur demotio legitimæ, vel trebellianicæ. 290.1

Testator qui cum tutore à se dato odium contraxit,

tamen si postea diutius testamentum non mutauit, videtur in eo persistisse. 278.212

Testator qui ignoranter præceperit possumum, si post ipsius nauitatem diutius vixit, & habuit potestatem mutandi, nec mutauit testamentum, censetur in eo velle decedere. 278.213

Testator si post mortem pupilli habeat tempus mutandi testamenti, & non fecerit, præsumitur velle quod substitutus pupillariter succedere, alioquin habet locum tacita vulgaris. ibid.

Testator si hæredi iusserit sorores maritari, non satisfactum est ex vnius tantum nuptiis. 283.236

Testator non creditur velle nisi quod exprimit. 66.21

Testatorem voluisse non satis est nisi disponat ibi. 20. & seq.

Testatoris mens & voluntas verbis præfertur. 83.74. & 4. seq.

Testes instrumentarii qui negant se recordari, an reprobant instrumentum. 21.47

Testes si deponant Seium infuisse Caium, & postea vel mox illum vulnerasse, an ille punietur de solo vulnere, an vero etiam de infusu. 217.18

Testes si deponant quod testator instituit Seium, postea sue mox Caium, an intelligitur incontinenti, vt ambo sint hæredes. 218.20

Testibus verisimiliora deponentibus magis creditur. 22.42. Etiam numero & dignitate infestioribus. ibid.43

Etiamque si de negatiua deponant. ibid.46

Testibus non verisimilibus deponentibus non creditur. ibid.44

Testis examinatus parte non citata, nullum prorsus indicium facit. 311.99

Testis cuius testimonij ipso iure nullum est, nullum facit indicium. 368.383

Testis an & quando esse possit qui infamis est infamia iuris. ibid.385

Testis si diuersa deposuerit, ei standum est quod dixit in tormentis, nisi aliud sit verisimilius. 21.49

Testis qui examinatur super articulo non verisimili debet interrogari extra articulum de facti causa, ex qua reddatur verisimilis. 20.38

Testium mens verbis præfertur. 78.17

Thurij præfecturam non nisi intermisso quinquagenario gerebant. 14.24

Totally quid dicatur. 192.9

Totum id est, sine diminutione. 290.1

Totum qui dicit, nihil excludit. ibid.

Totum qui excludit, nihil non excludit. ibid.

Totum quando, & quibus modis dicatur. 191.7

Totum, omne, vniuersum, quid differunt. ibid.8

Translatio dominij, quæ momento durat, non consideratur. 261.171

Tullij sententia de scripto voluntati anteposendo. 63.16

Tullius aliquando populari oratione vsus. 220.1

Turpius eicitur, quàm non admittitur hospes. 199.307

Tu tu hæc verba repetita an significant eandem esse industriam personæ. 304.49. & seq.

Tutela vires recuperat cessante causa depositionis. 260.162

Tutela excusatione cessante, non ideo cessat excusatio. 267.192

Tutor & curator possunt donare ob merita. 136.25

Tutor vel curator aut alius administrator an possit remittere debitum non liquidum. 173.196. & seq.

Tutori & aliis administratoribus creditur in verisimilibus, non in cæteris. 24.52. & seq.

V

Variare non licet, cum quid sit ipso iure. 355.308

Vasallus qui dominum in bello momento quoque

- celinquit, & statim redit, non perdit feudum. 264.
 179
 Vassallus an ita potest alienare, vt statim recuperet. 261. 171
 Vassallus an teneatur ad fructus à tempore commissæ. 348. 272
 Vassallus an & quando possit eluere culpam admiffam aduersus dominum sine consensu illius. 377. 451
 Vassallus nunquam eximitur capitulis iuramenti fidelitatis in feudo quantuncunque franco. 208. 339
 Vassallus nullo casu cadit feudo, nisi domino volente. 295. 11
 Vassallus eodem modo punitur, si filium vassalli offenderit, ac si dominum ipsum. 12. 22
 Venditio minori pretio facta pro donatione est. 145. 3. & requirit insinuationem. ibid.
 Quid qualiter intelligatur vide. 134. 4. 5. 6
 Venditio cum pacto adiectionis in diem, an sit pura, an conditionalis. 349. 278
 Venditione dolose facta in minus vendendo, an locus sit suppletioni pretij. 377. 445
 Venditor an possit dicere venditionem simulatam aut fraudulentam, ob id quodd remansit in possessione. 350. 96. 97
 Venisse non videtur, qui statim abiit. 262. 176
 Verba, veniat, deueniat, adueniat, perueniat an sint directa an obliqua. 333. 193. & seq.
 Verba teneat, & obtineat, negatiue prolata an sint lata sententia. 340. 231. & seq.
 Verba habentur & sit, quam vim habeant. 338. 220. & sequen.
 Verba legis cum deficiunt, deficit & legis dispositio. 13. 2
 Etiam si pro magna parte conueniant. ibid.
 Verba privilegiorum. 60. 6
 Verba sententia inspicienda. ibid.
 Verba sunt considerata, nec ab illis receditur. 19. 4. & seq.
 Verba legum & statutorum omnino sunt inspicienda. ibid.
 Verba cum clara sunt, non admittitur questio voluntatis. ibid. 5
 Verba contrarium sunt inspicienda. ibid. 6. & 7
 Verba item testamentorum. 62. 10
 Verba compromissorum, ibid. 11
 Verba rescriptorum. ibid.
 Verba instrumentorum. ibid.
 Verba actorum. ibid.
 Verba generalia generaliter præiudicant. 41. 116. & sequen.
 Verba hæc, tutu, vel per te, ita repetita declarant electam esse industriam personæ. 304. 49. & multis sequen.
 Verba impropria significationem assumunt ex aliis iuribus. 301. 34. 307. 64 & aliis seq.
 Verba declaratoria semper sunt lata sententia. 307. 66
 Et quæ dicantur ea verba, temisive in priori loco.
 Verba ob subiectam materiam impropriantur, ita vt ex eoque lata sententia fiant ferenda: & è diuerso quæ sunt ferenda, fiant lata. 301. 36. & seq.
 Verba præsentis aut præteriti temporis ad futura non trahantur. 315. 113
 Verba naturaliter & non civiliter in dubio accipienda. 224. 17
 Verba hæc, haberi pro tali, aut loco talis, denotat improprietatem & fictionem. 230. 45. 260. 54
 Verba sunt inuenta ad demonstrandam voluntatem dicentis. 64. 17
 Verba animum indicant. ibid.
 Verba seu voces notæ earum quæ sunt in animo passionum. ibid.
 Verba non minus inspicienda quam ratio magistratilis. 66. 21
 Verba sunt tanquam corpus legis. 73. 46
 Verba & mens simul inspicienda. 77. 51
 Verba hæc, non audiat, denegetur actio, non redatur ius, non detur actio, an sint lata sententia. 337. 212. & seq.
 Verbis claris nihil addi, nihilque adimi debet. 19. 8. & sequen.
 Verbis sciendum est in re dubia. ibid. 4
 Verborum finibus debemus esse contenti. 66. 1
 Verbum nullum in legibus debet censi frustra positum. 113. 10
 Verbum largiendi, & quæ ex eo sunt, quid significant. 174. 11. & 119. 22
 Verbum & participium præsentis an & quando sit lata sententia. 298. 21. & seq. vique ad 299. 42
 Verbum & participium præteriti temporis lata sententia. 300. 32. & 33
 Quod limitatur duobus modis, vt postea sequitur. ibidem.
 Verbum, tadicatum, quid significet, & an sit latinum. 172. & 173. 192
 Verbum, incorporatum. ibid.
 Verbum directum in obliquum dissoluitur, & contra, vt mens testatoris ferretur. 75. 52
 Verbum sperare ad cogitantem & non cogitantem refertur. 48. 112
 Verbum susceperit cuius significationis. 220. 1
 Verbum videtur, denotat fictionem. 222. 7
 Verbum recentari quid significet. 376. 69
 Verbum reuertatur, an significet ipso iure. 293. 5. 6. 7. 8
 Id verbum directum ne sit, an obliquum. ibid. 5. 6. & seq.
 Verbum obliquum, vel directum quod dicatur. ibidem. 5
 Verbum manere, quid significet. 269. 202
 Verbum reliquerit, ad ultimas voluntates pertinet. 289. 265
 Verbum dederit, ad donationem inter vivos refertur. ibidem.
 Verbum reuertiendi præsupponit verbum eundi. 92. 112
 Verbum redeundi. ibid.
 Verbum reddendi etiam præsupponit verbum dandi. ibidem.
 Verbum tedhibendi idem. ibid.
 Verbum repetendi idem. ibid.
 Verbum testuendi. ibid.
 Verbum relabendi. ibid.
 Verbum reuendendi. ibid.
 Verbum recipiendi. ibid.
 Verbum & participium futuri temporis est ferenda sententia. 301. 39. & 2. seq.
 Quod multis modis fallit, vt postea sequitur.
 Verbum futuri temporis est lata sententia quando natura iudicii repugnat pænæ infamiae quæ irrogatur. 302. 42
 Verbum futuri temporis sit lata sententia, cum aliis lex esset illusoria. ibid. 43
 Verbum cuiusque temporis, si non operatur in suo tempore, ad aliud trahendum est. ibid.
 Verbum futuri temporis sit lata sententia cum superuenit alia idem per omnia disponens. ibid. 44
 Verbum futuri temporis geminatum lata sententia. ibid. 46. cum seq.
 Verbum futuri temporis prolatum à testatore, lata sententia. 305. 54
 Verbum futuri temporis in dispositionibus conditionalibus est etiam lata sententia. ibid. 55
 Verbum futuri temporis cum pænâ imponitur propter omisum actum iudiciale, an sit lata sententia. ibid. 56. 57
 Verbum futuri cum refertur ad iudicem, aut sic late sentien

- sententia. ibid. 18. & 2. seq.
 Verbum futuri parti directum & non iudici, an sit late sententia. 306.61
 Verbum futuri, cum poena imponitur circa bona, & non in personam, an sit late sententia. Et quid si in personam extenditur. ibid. 62
 Verbum futuri sit late sententia, cum ex aliis verbis constitutionis apparet ea esse mentem constituentia. ibid. 63
 Verbum futuri sit late sententia ratione status incomparabilis. ibid. 65
 Verbum futuri temporis in dispositione quae indicit formam, est late sententia. 307.67
 Quod duobus modis limitatur. ibid. 68. & seq.
 Verbum futuri temporis iunctum participio praeteriti temporis, an sit late sententia. ibid. 70. & seq.
 Verbum futuri temporis iunctum alteri verbo, quod est late sententia, an etiam sit late. 308.75
 Verbum futuri temporis, cui adiecta est dictio omnino, an sit late sententia. ibid. 76. & seq. usque ad 82
 Verbum futuri temporis an sit late sententia, cum dictio omnis ei rei iungitur, qua quis priuatur. 310.83. & 2. seq.
 Verbum futuri, cui est adiecta dictio potius, an sit late sententia. 311.87
 Quid si omnimodo. ibid. 88. & seq.
 Quid si omnibus modis. 312.92
 Quid si nullo modo. ibid. 93
 Quid si nullatenus. 313.95. & seq.
 Quid si nullius momenti. ibid. 97. & seq.
 Quid si superius. 314.103. & seq.
 Quid si stirpis. ibid.
 Quid si penis. ibid. 105. & seq.
 Quid si mox. 315.109. & 3. seq.
 Quid si confestim. 317.113
 Quid si incontinenti. ibid. 114
 Quid si illico. ibid. 115
 Quid si statim. ibid. 116. & 4. seq.
 Quid si proxime. 318.121. & seq.
 Quid si continuo. ibid. 114
 Quid si immediate. 319.125
 Quid in similibus. ibid. 126. & 2. seq.
 Quid si dicatur sine mora. 320.128
 Quid si viterius. 320.129
 Quid si frustra. ibid. 130. & 2. seq.
 Quid si auctoritate nostra. 321.133
 Quid si liberè. ibid. 134. & 3. seq.
 Quid si pleno iure. 322.138. & seq.
 Verbum incurrit, in futuro, an sit late sententia. 323.145. & 2. seq.
 Verbum subiaceat an sit late sententia. 324.148. & 2. sequen.
 Verbum subdatur, an sit eiusmodi. ibid. 150
 Verbum amittat, an etiam sit. 325.151
 Verbum perdat similiter. ibid. 155
 Verbum redeat. 326.158. & 2. seq.
 Verbum careat. ibid. 161. & seq.
 Verbum spoliatur. 327.167. & seq.
 Idem verbum ordinem iuris non exigit. ibid. 168
 Verbum amoveatis, an denotet latam sententiam. 328.171. & seq.
 Idem verbum ordinem iuris non requirit. ibid.
 Verbum remoueat, an sit item late sententia. ibid. 172
 Verbum deponatur an sit huiusmodi. 329.173
 Verbum expellatur, an sit late sententia. ibidem. 174. & seq.
 Verbum repellatur. ibid.
 Verbum arceatur. ibid.
 Verbum excludatur. 329.175
 Verbum priuatur. ibid. 176
 Verbum abiciatur. 330.178
 Quid de aliis verbis executiui, & habentibus vim priuatiui. ibid. 179
 Verbum auferatur, an sit ipso iure. ibid.
 Verbum sit, an sit late sententia. ibid. 179
 Verbum sit, & erit futuri temporis iunctum participio praeteriti assumit naturam illius. 330.180
 Idem verbum est directum. ibid. 181
 Et quae subiectum. ibid.
 Verbum cadat an sit late sententia. ibid. 186. & seq.
 Verbum capias, accipias, recipias, percipias, an sint directae. 332.189. & seq.
 Verbum sumat an sit late sententia. 333.192
 Verbum pertineat, an directum sit. 334.199
 Verbum porietur. 336.200
 Verbum spectet. ibid.
 Verbum competat. ibid. 202
 Verbum accrescat. 336.206
 Verbum fiat, an sit late sententia. 336.208
 Verbum habeatur. 337.216. & seq.
 Verbum habeat in actiua significatione. 338.219
 Quid si negatiue pronuntietur. 339.223
 Verbum valeat, negatiue prolaturum. 341.235
 Quid si dicatur alter non valeat. ibid. 239
 Verbum liberetur. 343.246. & seq.
 Verbum quod potest esse praesens & futuri temporis, in dubio pro futuro accipitur. ibid. 245
 Verbum resiliendi an intelligatur eam fructibus. 349.276. & seq.
 Verisimile cum aliquid non est, requiruntur clariores probationes. 20.38
 Verisimile lucrum facit concedere restitutionem in integrum. 26.60
 Verisimiles insidiae vitandae, nedum apparentes. ibid.
 Verisimile est quod iuri communi conuenit. ibid.
 Verisimile idem & credibile, & e converso. ibid.
 Verisimile quod non est, non caret suspitione falsitatis. 22.44
 Verisimilia dicuntur credibilia, consentanea, conuenientia, probabilia. ibid. & seq.
 Verisimilia quae non sunt, eadem sunt & incredibilia. 40.111
 Verisimilia probantur iuramento asserentis, etiam ad suum commodum. 24.51
 Verisimiliori instrumento statuitur, cum plura sunt contraria. 22.42
 Verisimilis causa quae sit. ibid.
 Verisimilitus inspicitur etiam pro proferente. 24.54
 Verisimilitudinis taciturnitas inducit obreptionem. 20.37
 Verisimilitudo attenditur, cum testes instrumentarii dicunt se non recordari. 23.47
 Verisimilitudo aliquando non admittit contrariam probationem. 20.38
 Verisimilitudo plerumque leges facit. 20.37. & seq.
 Verisimilitudo facit, ut quae alijs non probant, probent. 24.51
 Verisimilitudo trahit statutum, rescriptum, contra-dictum, & alia ad id quod omisum est. 25.56
 Verisimilitudo naturae cognata. 26.57
 Verisimilitudo ex quibus percipitur. ibid. 60
 Verisimilitudo praesumitur attenta specie non genere. ibidem.
 Verisimilitudo facit congruam interpretationem iurium. ibid.
 Verum id dicitur & est, quod praesumptum est probatione aequè ac si verè. 165.158. & seq.
 Veritas inspicitur, non opinio delinquentis, cum datur opera rei illicitae. 344.253
 Nisi tamen poena imponitur ipso iure. ibid.
 Vertere solum quid sit. 105.55
 V.P.hæ notè quid significent. 11
 Verum non videretur, quod verum non durat. 262.175
 Vicissitudinariae dispositiones valent, quae simplices valent,

valerent, siue uterque capiat, siue alter tantum. 154.		Vtero potest pater stipulari.	ibid.
110. & seq.		Vtero competit restitutio in integrum.	ibid.
Vidua diues non est de miserabilibus personis. 129. 1		Vter mittitur in possessionem bonorum.	ibid.
Vindicta alteri demandari non potest nisi filio. 9. 16		Vtero fit collatio.	ibid.
Viperarum amor in sctus proprios. 7. 14		Vtero mater debet petere tutorem.	ibid.
Viri perfectissimi. 1. 1		Vtero mora non fit.	ibid. 147
Vitiato principali, non vitiatur iuramentum in eo ap- positum. 376. 444		Vtero tutor non datur.	ibid.
Vltima voluntas facilius reuocatur, quam actus inter viuos. 81. 66		Vterum qui occiderit, an tanquam homicida punia- tur. 257. 10	
Vna & eadem res non debet diuerso iure censi. 194. 284		Vterus non soluit vterigal quod soluitur pro quoli- bet animali. ibid. 151	
Vniuersalis negatiua plus habet virium quam affir- mativa. 312. 93		Nec pro illo debetur premium quod statutum ca- pienti aliquod animal decernit. ibid. 152	
Vniuersalis negatiua requirit omnia esse vera. 251. 129		Vterus baptizari non debet. ibid. 153	
Vnum aliquid, de hac locutione vide. 17. 5		Quid autem si caput aut aliud membrum exierit. 258. 156	
Vnus vir nullus vir. 21. 36		Vterus non censetur esse super terram. 257. 153	
Vnus prohibere potest ne continuetur magistratus. 19. 14		Vterus legitimatur per matrimonium. 255. 145	
Voluntas in mente retenta nihil operatur. 65. 20. quod ut intelligatur, vide. 71. 43		Vterus nec patri quidem prodest. 258. 155	
Vxorum amor in sctus suos. 7. 14		Vterus non rumpit testamentum. 255. 145	
Vltra non est, cum creditor xquale aliquid facit. Sed an sufficiat illud xquale esse vsque ad dimidiam partem ipsius vsuræ. 146. 81. & seq.		Vterus ad partem hereditatis non admittitur. ibidem. 146	
Vsuræ an perimantur perempta sorte. 376. 443		Vterus nondum hæres est, nec esse potest. ibid.	
Vxor si constante matrimonio dicat se emere ex sua pecunia præsentem marito, an tollatur præsumptio l. Quintus. 150. 96. 98		Vterus non est in potestate patris. ibid.	
Vxor relicta domina, & quæ alimenta tantum habet, si extant filij, ipsi mortuis sit proprietaria. 261. 165		Vterus suus non est. ibid.	
Vxor relicta domina compræbendit vxorem præsen- tem tantum. 39. 107		Nec ei debetur legitima. ibid.	
Vxor non tenetur alere virum, qui sua culpa incide- rit in pauperatatem. 105. 5		Nec præfertur ea teris creditoribus in bonis tuto- ris vel curatoris, nisi in lucem edatur. ibid.	
Vxoris amor ceteros vincit. 7. 12		Vterus nondum pupillus est. ibid. 147	
Is tamen cedit parentum amor. ibid.		Vterus nondum homo est. ibid. & seq.	
Vtero legari ac donari potest. 255. 144		Vterus non compræhenditur in reprefaliis. ibid.	
		Vterus an sit animal. 257. 149	
		Vterus pro nihilo habetur. ibid.	
		Vterus an censetur esse in rerum natura. ibid.	
		Vterus an & quando pro nato habeatur. 255. 144.	
		258. 155	
		Vterus aperit edictum scripto hæredi. 255. 144	
		Vterus hæres institui potest. ibid.	
		Vulua electitia & porcaria. 270. 206	

